

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی ہے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار

بارواں بھاگ

میتکرا

- ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بلوچ پُرا کرنال ۱
- ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُرا کرنال ۱۰
- ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بھان سنگھ دے گرہ نانک پُرا کرنال ۱۶
- ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُڑ ۲۰
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُڑ ۲۷
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُڑ ۳۲
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُڑ ۳۵
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ مناواں فروزپُڑ ۴۱
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ مناواں فروزپُڑ ۵۰
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع خاں فروزپُڑ ۵۱
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فروزپُڑ چھاؤنی ۵۲
- ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رُکنا منگلا فروزپُڑ ۶۲
- ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ رُکنا موگلا فروزپُڑ ۶۲
- پہلی وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۶

- ۲ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۸۳
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی ہرنام کور دے گرہ ویرکا امرتسر ۹۴
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پشورا سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۹۶
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی منجیت سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۰۱
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پڈوری وڑیچ امرتسر ۱۰۶
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ دبرجی امرتسر ۱۱۵
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ کادرا باد امرتسر ۱۱۹
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بوآ سنگھ دے گرہ بل پُریا امرتسر ۱۲۰
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھوال امرتسر ۱۲۵
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۴۰
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چپلا سنگھ دے گرہ جموں ۱۴۲
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جموں ۱۴۸
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سدرو دیوی دے گرہ دمانا جموں ۱۵۰
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کرم دیئی دے گرہ کرنگھیل جموں ۱۵۳
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخسر جموں ۱۵۴

- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخسر جموں ۱۵۶
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی فرنگی رام دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ۱۵۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ۱۶۱
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سانتی دیوی دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ۱۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ساہنی دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ۱۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گوڑا رام دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ۱۶۳
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ شیخسر جموں ۱۶۷
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخسر جموں ۱۶۸
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رام چند دے گرہ دیوا شیخسر جموں ۱۶۸
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پپل تھلے ملوکاں والی جموں ۱۷۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سرداری جموں ۱۷۱
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ موئل جموں ۱۷۴
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سوبھا سنگھ دے گرہ موئل جموں ۱۷۹
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۱
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی روڑھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۳

- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۵
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۸
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۱
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پنچن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۳
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۴
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی وکیل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۰
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۳
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی میلہ رام دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۵
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۸
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کلونت سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۳
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جگت سنگھ بیلا سنگھ دھنگالی جموں ۲۱۵
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی امر ناتھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۹
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۹
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۲۱
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ کھیرو والی جموں ۲۲۲

- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۲۳۰
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سیگری جموں ۲۳۱
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ جموں ۲۳۳
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ۲۳۶
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سینٹل سنگھ دے گرہ جھنڈے جموں ۲۴۶
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رسال سنگھ، صاحب سنگھ مناوڑ جموں ۲۵۱
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی لچھی دیوی دے گرہ نگیاں جموں ۲۶۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاشو دے گرہ نگیاں جموں ۲۶۲
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گردت سنگھ، سنسار سنگھ چھمب جموں ۲۶۴
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مائی شاہنی دیوی دے گرہ چھمب جموں ۲۶۸
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بیبی رام کور دے گرہ چھمب جموں ۲۷۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پھمن سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۲۸۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرتاپ سنگھ دے گرہ دڑ جموں ۲۸۴
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی باج سنگھ دے گرہ مٹو جموں ۲۸۸
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جھنڈو رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۲۹۶

- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھلا رام، شو سنگھ جوڑیاں جموں ۲۹۷
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چیلا سنگھ دے گرہ جموں جموں ۳۰۰
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۳۱۳
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۳۱۹
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مایا دیوی دے گرہ سیڑ جموں ۳۲۲
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت رام دے گرہ سیڑ جموں ۳۲۶
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھووالی جموں ۳۲۸
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ۳۳۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش چند دے گرہ گھووالی جموں ۳۳۹
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر داس دے گرہ گھووالی جموں ۳۴۶
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ۳۴۹
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ۳۵۳
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جموں ۳۵۵
- ۲۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۳۵۷
- ۳۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے نوت جیٹھووال امرتسر ۳۶۷

- پہلی ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۷۱
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۸۹
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۲۳
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی چرن سنگھ (میننتی) جیٹھووال امرتسر ۴۳۲
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۳۵
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۵۴
- ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی مسٹا سنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ جالندھر ۴۶۱
- ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی پچھن سنگھ دے گرہ دھنوری انبالہ ۴۷۰
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ دھیان پُر انبالہ ۴۸۱
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ چیڑیاں انبالہ ۴۸۶
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ رنگیل پُر انبالہ ۴۹۱
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سُر جیتم سنگھ دے گرہ راجوماجرا انبالہ ۴۹۶
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی بھجن سنگھ دے گرہ شیخ پُر انبالہ ۴۹۹
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی میہر سنگھ دے گرہ شیخ پُر انبالہ ۵۰۳
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سیوا سنگھ دے گرہ کھرڑ انبالہ ۵۰۷

- ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ چنڈی گڑھ ۵۱۳
- ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی نتھا سنگھ دے گرہ بڈھیڑی انبالہ ۵۱۹
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ویر سنگھ دے گرہ بھلانا انبالہ ۵۲۵
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھا سنگھ دے گرہ بھلانا انبالہ ۵۳۶
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ، گردیو سنگھ مانک پُر گلر انبالہ ۵۳۸
- ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سنتوگھ سنگھ دے گرہ سوڈیاں ۵۴۹
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ کنگ جالندھر ۵۵۶
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ دوشاچھ کھرد جالندھر ۵۶۲
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۵۶۷
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر جالندھر ۵۷۰
- پہلی ساون ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۷۹
- پہلی بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۸۷
- ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ پدھری فروزپُر ۶۱۲
- ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سو ہن سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۲۶
- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۳۲

- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۳۹
- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی فروزپُر ۶۴۰
- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رجبی والا فروزپُر ۶۴۴
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ منانوا فروزپُر ۶۵۱
- ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۶۵۷
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی زورا سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۶۶۸
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سینل سنگھ دے گرہ ڈگرُو فروزپُر ۶۷۱
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈگرُو فروزپُر ۶۷۶
- ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروزپُر ۶۷۸
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بستی خلیل فروزپُر ۶۹۲
- ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۶۹۸
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۷۱۵
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرچن کور دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۷۱۹
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ زکنا منگلا فروزپُر ۷۲۴
- ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرپال سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپُر ۷۲۹

- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیو کور دے گرہ گوے والا فروزپر ۷۳۷
- ۱۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۷۴۵
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ صادق فروزپر ۷۵۸
- ۱۷ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۶۸
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۷۸
- ۱۸ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سداگر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۸۶
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۸۸
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ ماڑی مُستچھا فروزپر ۷۹۱
- ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ناظر سنگھ، بھاگ سنگھ ماڑی مُستچھا فروزپر ۷۹۸
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۰۹
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۲۱
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بھان سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۲۶
- ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ ساہو فروزپر ۸۳۱
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بگر سنگھ دے گرہ برگاڑی ۸۴۱
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی برگاڑی ۸۴۹

- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بکر سنگھ دے گرہ جیتو بٹھنڈہ ۸۵۰
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہرچند سنگھ دے گرہ ہررائے پُر بٹھنڈہ ۸۶۰
- ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر داس دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۶۵
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی آس کور دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی مگند سنگھ دے گرہ مراج بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بدھاوا سنگھ دے گرہ مراج بٹھنڈہ ۸۹۹
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ بھدوڑ بٹھنڈہ ۹۰۴
- ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سکھرام دے گرہ چکر لدھیانہ ۹۱۶
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سنت درباری نال لوپو لدھیانہ ۹۲۶
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بدھنی فروزپُر ۹۳۱
- ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی دیال سنگھ دے گرہ راموں والا فروزپُر ۹۳۲
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ نوال راموں والا فروزپُر ۹۳۵
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ، بیبی مہندر کور چڑک فروزپُر ۹۳۷
- ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ، نچھتر سنگھ شاہ والا فروزپُر ۹۴۵

- ۲۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی مسائنگھ دے گرہ نورنگباد امرتسر ۹۵۱
- پہلی آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۹۵۸
- ۵ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ ہری پُر جاندھر ۹۶۹
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہردیال سنگھ دے گرہ جاندھر جاندھر ۹۷۴
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ جاندھر ۹۸۰
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سردول سنگھ دے گرہ جاندھر چھاؤنی ۹۸۳
- ۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہرنس سنگھ دے گرہ ڈھڈے کلاں ۹۹۴
- ۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرپیت سنگھ دے گرہ ہردو پھراالا جاندھر ۱۰۰۰
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی منسا سنگھ دے گرہ ہردو پھراالا جاندھر ۱۰۰۵
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سنگھ، پریتم سنگھ پھگواڑا جاندھر ۱۰۰۷
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سنسار سنگھ دے گرہ ڈوڑا رہانا جاندھر ۱۰۱۲
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی جیت سنگھ دے گرہ ڈوڑا رہانا جاندھر ۱۰۱۷
- ۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلے وال جاندھر ۱۰۲۰
- ۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلے وال جاندھر ۱۰۲۴
- ۱۰ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہضورا سنگھ دے گرہ گرایا جاندھر ۱۰۳۲

- ۱ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۱۰۳۶
- ۱۱ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھیپئی لدھیانہ ۱۰۴۶
- ۱۱ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۵۱
- ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۰
- ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۵
- ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی ناچر سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۶
- ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے نال جڑتولی لدھیانہ ۱۰۷۴
- ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیہلوں لدھیانہ ۱۰۷۶
- ۱۳ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں لدھیانہ ۱۰۸۶
- ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دوسانجھ کلاں ۱۰۹۲
- ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ۱۱۰۱
- ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۰۹
- ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی تیج کور دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۱۳
- ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۱۴
- ۱۵ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ سمر ۱۱۲۱

- ۱۵ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پریتم سنگھ دے گرہ جنڈیالا ۱۱۳۰
- ۱۵ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ پیہم ۱۱۳۸
- ۱۶ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں جالندھر ۱۱۴۳
- ۱۶ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ گاندھراں جالندھر ۱۱۴۸
- ۱۷ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۱۱۵۸
- ۱۸ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ بوپارائے جالندھر ۱۱۶۸
- ۱۸ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں کلاں جالندھر ۱۱۷۵
- ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گرنچن سنگھ دے گرہ احمد پڑ جالندھر ۱۱۸۹
- ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گرنکھ سنگھ دے گرہ احمد پڑ جالندھر ۱۱۹۴
- ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گرچرن سنگھ دے گرہ جھنگلی چک جالندھر ۱۱۹۸

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان دی بے

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بلوچ پُرا ضلع کرنال ☆

۱

سجھنڈ نواسی سازن ساز، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ نرگن نرنکارا جانے اپنا کاج، پُرکھ اکال کھیل کرانیندا۔ بھوپت بھوپ راجن راج، شاہ سلطان ولس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ محلہ اک سہائیندا۔ سجھنڈ دوارا بھوپن بھوپ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ریکھ رنگ نہ کوئے رُپ، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا اپنا دیوے آپ ثبوت، دوسر دیوے نہ کوئے گواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ سجھنڈ دوارے ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرانیندا۔ نرگن نروریر نرنکارا ہو اُجیارا، اجوئی رہت ڈگمگانیندا۔ تخت نواسی بن سکدارا، دھر فرمانا حکم لائیندا۔ آد جگادی جانے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ ساچا آسن لائیندا۔ سجھنڈ دوارا ساچا آسن، ست ستوادی آپ لگایا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسن، پرہبھ سجن سچا ماہیا۔ داتا دانی شاہو شباشن، شہنشاہ وڈی وڈیایا۔ ساچے منڈل پاوے راسن، نرگن نور جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ محلہ اک اگلا، پُرکھ اگم آگم آپ سہائیا۔ پُرکھ اگم اتھا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ سجھنڈ دوارے بیٹھ سچا شہنشاہ، دھر فرمانا حکم لائیندا۔ نرگن نرگن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا رُپ وٹانیندا۔ تھر گھر نواسی دیوے سچ صلاح،

نہنک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

شبدی شبد شبد الائنیدا۔ آپے جانے اپنا راہ، مارگ اپنے ہتھ رکھائینیدا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار پرگٹائینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ وڈیائینیدا۔ سچکھنڈ دوارا سوبھاؤنت، ستگر پورا آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی لیکھا جانے نارکت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ شبدی شبد بنائے بنت، پتا پوت ولس وٹائیا۔ اپنی مہما جانے بے آنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پردہ چک، درگاہ ساچی کھیل کرائینیدا۔ نرگن نرور آپے اٹھ، سٹح پرکاس آپ کرائینیدا۔ اپنا ناؤں رکھ ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار جنائینیدا۔ آپ پرگٹائے ساچا سٹ، شبدی شبد ناؤں رکھائینیدا۔ وشن برہما شو سہائے رت، بھل بھلو اڑی آپ مہکائینیدا۔ ترے گن مایا پنچ تت کرائے ہت، پنچم ناتا جوڑ جڑائینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنی دھارا آپ چلائینیدا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی دھار، ایکنکار آپ چلائیا۔ ترے ترے میلا گم اپار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، شبدی شبد شبد حکم سنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائیا۔ گرہ گرہ اندر ہو اُجیار، دیا باقی آپ لکائیا۔ دھر فرمانا ناد دُھن جیکار، انحد راگی راگ الائیا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھار، در در اپنا بنک سہائیا۔ بودھ اگادھا اک جیکار، پاربرہم برہم ویتا کرے پڑھائیا۔ ایکا اکھر وید چار، نش اکھر رُپ سہائیا۔ نرگن سرگن کر تیار، ترے گن اتینا ویکھے چائیں چائیا۔ ونڈے ونڈے اپر اپار، ونڈنہارا اک اکھوائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، لوآں پُریاں اپنی رچن رچائیا۔ رُوس کر اُجیار، منڈل منڈپ سوبھا پائیا۔ زمیں اسماناں دے سہار، جل تھل مہینل ڈیرہ لائیا۔ نرگن سرگن دے ادھار، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ من مت بدھ کر پسا، گرہ بنک آپ وڈیائیا۔ آتم پر ماتم کھیل نیار، برہم پاربرہم ایکا گھر وسائیا۔ ساچی سیجا کر تیار، تخت نواسی ایکا تخت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی ونڈ ہر نر نکارا، اک اکلا آپ بنائینیدا۔ کھانی بانی کھول کوڑا، بھيو اُجھیدا آپ جنائینیدا۔ شاستر سمرت بن لکھارا، بودھ گیان آپ درڑائینیدا۔ گیتا گیان دے ادھارا، انجیل قرآنا رنگ رنگائینیدا۔ مقامے حق حق نگارہ، نوبت اپنے نام وجائینیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائینیدا۔ ساچی ونڈ لوک مات، سو پُرکھ نر نجن آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی دیوے دات، سنجگ تریتا دوا پر کلج اپنا بندھن پائیا۔ پنچ

تت کایا جوڑنات، آتم پر ماتم لئے ملائیا۔ گر اوتار بن بن سجن ساک، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ بند کواڑا کھول تاک، اپنا پردہ دئے چکائیا۔ شبد اگئی ایکا گاتھ، رسنا جہوا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وندن آپ وندائیا۔ ساچی وند وند نہارا، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ زرگن سرگن لے اوتارا، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم دئے ہلارا، آتم پر ماتم کھیل کرائیندا۔ ایش چو دے سہارا، جگدیش رنگ چڑھائیندا۔ راگ راگنی بول جیکارا، بے بے اپنے ناؤں کرائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ الکھ اگم اگوچر بے پرواہ پروردگارا، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ حق حقیقت بول نعرہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ کرنی کرنی کرتا کرے زرنکار، زرگن اپنا کھیل کرائیا۔ وندے وند اپرا، لیکھا لکھ لکھ نہ کوئے جنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج اپنے ہتھ رکھے کرتار، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ بن رتھوا ہی سیوا کرے اگم اپرا، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ سچھنڈ نواسی دھر فرمانا، اینکار ایکا وار جنائیندا۔ شبدی سٹ سٹ بلوانا، بلدھاری آپ پرگٹائیندا۔ برہم برہماد اک ترانہ، تریا راگ آپ لائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھانا، لکھ چوراسی بوجھ بھجائیندا۔ جگ چوکڑی کرے کھیل مہانا، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن سرگن دھار آپ چلائیندا۔ زرگن سرگن ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلائیا۔ پنج تت کرتار، تتو اپنا بھو چکائیا۔ آتم پر ماتم دے آدھار، سرتی شبد ملایا۔ ناد دھن دھن جیکار، دھن آتمک کرے شنوایا۔ نرمل دیا ایکا بال، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گھر مندر کھول کواڑ، گرہ بنک دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پنج تت گر اوتار، تن کایا آپ وڈیائیندا۔ اندر وڑ آپ زرنکار، زرگن اپنی کھیل کرائیندا۔ حکمی حکم ست ورتار، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج ویکھے ویکھنہارا، نیترنن نظر کسے نہ آئیندا۔ حکمے اندر ہو تیار، حکمے بندھن ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تخت نواسی سچا شاہ، دھر فرمانا اک جنائیندا۔ دھر فرمانا غریب نواز، آد انت اک جنائیا۔ سنجگ ساچا سازن ساز، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سپس جگدیش سہائے تاج، پنچم اپنا راہ وکھائیا۔ دو جہان چلائے جہاز، بیڑا اپنے کندھ

اُٹھایا۔ گر اوتار دیوے داج، نام دست اموک جھولی پائیا۔ گھر گھر اپنا رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ ویکھ دکھایا۔ دوس رین شبد اگئی مارے آواز، تند ستار نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ کرایا۔ ساچی ونڈ ہر کرتار، آد آنت آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، جگ چو کڑی بندھن پائیندا۔ نو نو کھول کواڑ، نورس رس دکھائیندا۔ چار گنٹ ہو اجیار، چوتھے پد ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھيو چار جگ، پر بھ اپنے ہتھ رکھایا۔ گر اوتاراں سندیسہ دیندا رہیا لگ لگ، نیتز نین نظر کسے نہ آیا۔ انتم اپنی گودی لئے چک، لوک مات کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایکنکارا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ گر اوتار منگن در بھکھارا، خالی جھولی سرب دکھائیندا۔ دیونہرا وڈ داتارا، دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا دست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹٹ رکھائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں ونج وپارا، لوک مات ہٹ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ سمجھائیندا۔ ساچی سیوا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ جنایا۔ گر اوتاراں دیوے دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنایا۔ نیوں نیوں سیس جگدیش سرب جھکان، دوئے جوڑ جوڑ سرنا یا۔ توں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری وڈیا یا۔ توں آد جگادی حکمران، سچ تیری شہنشاہیا۔ توں وسیں سچکھنڈ سچے مکان، ساچے تخت آسن لایا۔ ہوں بالک بال انجان، لوک مات تیری سیو کمایا۔ توں ویکھنا مار دھیان، تھدہ بن اور نہ کوئے سہایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، گر اوتاراں ایکا بوجھ بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آپے لایا۔ اپنا مارگ جگ جگ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ زرنجن سرگن ویکھے لگ لگ، اپنا پردہ نہ آپ چکائیندا۔ بھگت بھگونت گرگھ ورلے اپنی گودی لئے چک، زرنجن سرگن دیا کمائیندا۔ کر کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار جنائیندا۔ سنت سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ گرگھ آنتر آپے اٹھ، اپنا درس کرائیندا۔ گر سکھاں اُپر ہر جوٹھ، بھيو ابھید چکائیندا۔ پاوے سار کایا کوٹ، قلعے بنک آپ کرائیندا۔ تن نگارے لگے چوٹ، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ گر شبد رکھائے ساچی اوٹ، گر اوتار راہ چلائی۔ میل ملاوا زمل جوت، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔

ساچا کھیل پروردگار، ایکا اپنا آپ رکھائیا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک بے عیب ناؤں خدائیا۔ مقامے حق ہو تیار، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ اُچی
 کوک کوک پکار، کلمہ نبی کرے پڑھائیا۔ آیت شریعت اک و ہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جگ جگ ونڈ
 لکھ اتھاہ، اگوچر اپنی کار کرائیندا۔ گر اوتاراں دے صلاح، ایکا دؤ آتیجا بندھن پائیندا۔ چوتھے رنگ لئے رنگا، پنچم اپنا بھو چکائیندا۔ چھیویں گھر میلا سچ
 سبھا، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ اٹھاں تتاں جوڑ جڑا، نو در اپنا راہ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھرم بھلا، انھو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکا نایاں جوڑ جڑا، دس دس
 ویکھے ساچا تھان، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دھر فرمانا سچ سندیس سنگر پورا آپ جنائیا۔
 سچھنڈ نو اسی نر نریش، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجگ آپے ویکھ، نو سو چورانوے چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ لیکھا جانے وشن برہما شو مہیش،
 شکر اپنا حکم منائیا۔ پیر پنیمبر اولیئے ویکھے شیخ، ملا ایکا سبق کرے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی گھٹ گھٹ اندر کرنہارا ہیبت، نت نوت ویس وٹائیا۔ کلجگ
 اتم دھارے بھیکھ، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ جگ چوکڑی لہنا رہیا ویکھ، سچھنڈ نو اسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، جگ چوکڑی آپ کرائیندا۔ چار جگ دا جگت و ہارا، اپنے لیکھے پائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کوئے
 رہن نہ پائیندا۔ حکمی حکم ست ورتارا، تئی اوتاراں آپ جنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے خبردارا، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا جوتی دس
 اوتارا، گر گر ایکا بوجھ بھجھائیندا۔ بھگت بھگوت دے سہارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھو کرو وچارا، نیتز نین نین کھائیندا۔ مسجد مندر
 مٹھ شو دوالا ہا ہاکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ حق حقیقت نہ کرے کوئے پیارا، جگت شرع شیطان نال لڑائیندا۔ نام ست نہ کوئے ونجارا، من
 مت سرب گر لائیندا۔ رادھا کرشن نہ کوئے آدھارا، سرتی شبد نہ کوئے ملائیندا۔ سیتا رام نہ کوئے پیارا، کلجگ نو آگھر گھر سوانگ ورتائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ
 کسے وچارا، پنڈت پاندھا بھرم بھلائیندا۔ ملا شیخ مساق گل وچ پائی تسبیح مالا، طالب طلبا نہ کوئے پڑھائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، لکھ چوراسی ویکھ
 وکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیونہارا، دھر فرمانا اک جنائیندا۔ اٹھو ویکھو کرو دھیان، آپو اپنی پاؤ سارا، سارنگ دھر بھگوان، میٹھلا اک سمجھائیندا۔ کلجگ آئی

اتم وارا، ہر جو پاندھی پندھ مُکانیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لکھ لکھ اپنا لیکھ جنائیندا۔ عیسیٰ بنیا در بھگھارا، پروردگار اوٹ تکائیندا۔ محمد چوڈاں طبق مارے
 نعرہ، نیز نیناں نیر وہائیندا۔ ناتا تے چار یارا، چوتھا جگ پندھ مُکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنایندا۔ سچ سندیسہ
 اتم وار، ہر سنگر آپ جنائیا۔ سچھنڈ دا سچ وارا، لوک مات دکھائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، سرگن سرگن کرے گڑمائیا۔ شبدی شبد ڈنک اپار، دو جہاناں
 دے سناپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ پُرکھ ابناس، اپنا آپ جنائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ
 ویکھی راس، ویلا اتم انت آسیندا۔ سچ وست نہ کسے پاس، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ اتم جوت نہ کوئے پرکاس، جگت اندھیرا ایکا چھائیندا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر رکھائے نہ کوئے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ پاربرہم آگے دوئے جوڑ ٹیکن ماتھ، نیز نین نین سرب نوائیندا۔ توں صاحب پُرکھ سمراتھ،
 تیرا انت کوئے نہ پائیندا۔ ہوں گا گائے گاتھ، بن سیوک رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی لوک مات رچیا اک سویمبہر، اپنی اچرج کھیل کرائیا۔ دو جہاناں سری بھگوانا چوڈاں
 طبق چوڈاں لوک میٹے اڈمہر، رُوس وشن برہما شو نیز نیناں نیر رہے وہائیا۔ لکھ چوڑاسی من واسنا پھڑے بندر، کلج جوہ اندر پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی
 نچائے بن قلندر، کل اپنی آپ دھرائیا۔ لیکھا چکے شودوالا مٹھ مسیت مندر، پُرکھ اکال ایکا ایشٹ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر
 فرمانا ساچا رانا تخت نواسی پُرکھ ابناسی، ایکا تھم جنائیا۔ ایکا تھم اینکارا، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ گر اوتار کرو وچارا، ہر وچار وچ کدے نہ آسیندا۔
 پیر پیغمبر روون زارو زارا، نیز نیر سرب وہائیندا۔ چاروں گنٹ اندھ اندھیارا، چوڈس چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ کلمہ نبی نہ کوئے پیارا، کایا کعبہ نہ کوئے
 سہائیندا۔ آب حیات نہ ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ نہ کوئے پیائیندا۔ ناتا جھٹیا چار یارا، یاری یار نہ کوئے رکھائیندا۔ صدی چوڈھویں آئی ہارا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر سرب رکھائیندا۔ حکمے اندر نیتن نیت، ایکا کھیل کرائیا۔ سچھنڈ دوارا پہلی چیت، اک نو کری گڑمائیا۔ اک اک
 دن کر کر ہیت، تینی اوتاراں رہیا سمجھائیا۔ تینی اوتار لہنا چکلیا تینی چیت، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ آگے لہنا دینا ویکھے پیر پیغمبر ملا شیخ، رت رتڑی آپ

سُہایا۔ نرگن سرگن کھیلن آیا کھیڈ، اپنی کھیڈ نہ کسے سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لحم آپ ورتایا۔ اپنا لحم عیسیٰ موسیٰ،
 الہی نور آپ جنائندا۔ کلج ویکھے کالا سوسا، تن بستر پھول بھلائندا۔ حق حقیقت سچ حدیثا، حدود اربہ ونڈ ونڈائندا۔ اتم لہنا چکے انیساء، ایکانا یا بندھن
 پائندا۔ سب داخلی ہوئے کھیساء، در درویش آپ بنائندا۔ چوتھے جگ اپنی کرنی ویکھنا شیشہ، دوسر گھ نہ کوئے ڈرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سب دا لہنا آپ مکائندا۔ سب دا لہنا چکے وچ جہان، لیکھا جانے دھر درگاہیا۔ حق حقیقت سچ کلام، کلمہ نبی آپ پڑھایا۔ پنجم جیٹھ اتم اکو
 وار منظور کرے سلام، اسلام علیکم پھیر نہ کوئے بلایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے کے جانا پیغام، آنت پیغمبر کر پڑھایا۔ پروردگار آیا جام، سب دیاں لباں
 دے کٹایا۔ کلج آنت کرے پچان، صدی چودھویں بھل نہ جایا۔ جس دے اُتے رکھدے رہے ایمان، سو لوک مات پھیرا پایا۔ جس دے بردے
 رہے غلام، بن سیوک سیوکمائیا۔ سو پرگٹ ہو یا اک امام، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ در جا کے کر سلام، نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لیکھا سب دا رہیا مٹایا۔ لیکھا کئے محمد یار، یاری یار نہ کوئے نبھائندا۔ صدی چودھویں ہوئے خوار، چوداں طبق ڈیرہ ڈھائندا۔ ایک حق بول
 جیکار، شرع شریعت اک دکھائندا۔ کایا کعبہ کھول کواڑ، نور نورانہ ڈمگائندا۔ ساچا حجرہ کر تیار، حضرت اپنا رپ درسائندا۔ لیکھا سب دا دے نور،
 اُھل بھل کدے نہ جائندا۔ محمد رووے زارو زار، نیر نیناں نیر وہائندا۔ کر کرپا پروردگار، بے نقاب تیرا پردہ نہ کوئے اُٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا ساچا رانا اتم لیکھا لیکھے لائندا۔ اتم لیکھا آنت کل، کل دھاری آپ لگایا۔ جگ چوکڑی کردا آیا ول چھل، اپنا بھیو نہ کسے
 جنایا۔ سرگن اندر نرگن رل، نرگن سرگن کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا،
 کلج آنت آنت کرائندا۔ لہنا دینا وچ سنسارا، گر اوتاراں آپ چکائندا۔ کلج میٹے اندھ اندھیا، کوڑی کر یا ڈیرہ ڈھائندا۔ پنج شیطان نہ ہوئے ہلکارا، در
 در پھیرا کوئے نہ پائندا۔ آسا ترسانہ کوئے بھنڈارا، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائندا۔ ورن برن نہ ہوئے خوارا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے جنائندا۔
 ایک مندر وکھائے سچ دوارا، ہر سرن سرنائی آپ سمجھائندا۔ سرشٹ سبائی اک جیکارا، ایک نام آپ پڑھائندا۔ ایک ایشٹ گردیو کرے نمسکارا، ایک سجدہ

سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دھر فرمانا انتم وار، سو پڑھ نرنجن آپ جنائیا۔
 پچھلا لہنا چکے وچ سنسار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں داسانجھ یار، پڑھ اکال ایکا آئیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، ساچے مندر لئے بہائیا۔
 سنت سہیلے ویکھے لال، لال انملڑے اپنی گود اٹھائیا۔ گرگھاں بنے آپ دلال، دو جہاناں سیو کمائیا۔ گرسکھاں ناتا توڑ کال مہاکال، ایکا نام بندھن پائیا۔
 مارگ دس اک سکھال، لکھ چوراسی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، دھر فرمانا آپ ورتائیا۔ دھر فرمانا
 انتم کل، ہر کرتا آپ ورتائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا مل، لوک مات کھیل کرائیندا۔ شبدی جوتی آپے رل، گوہند محل سہائیندا۔ سمبل ڈیرہ دھام اپکل، بھيو
 کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیل اپناروپ سہائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا گھل، گراوتار لیکھا لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ وچ جہان، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ سچکھنڈ داست نشان، ست پڑھ نرنجن آپ جھلائییا۔ نوکھنڈ پر تھمی منے آن،
 راج راجان کوئے رہن نہ پائیا۔ تخت نواسی اک بھگوان، ساچے تخت سوبھائیا۔ حکمی حکم کرے حکمران، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لکھ چوراسی منے آن،
 انڈج جیرج اتبج سبتج سپس جھکائیا۔ وشن برہما شو چکے کان، انت لیکھا دئے چکائیا۔ ساچے گرگھ کر پردھان، گھر گھر ایکا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، دو جہاناں کرے آپ صفائیا۔ کرے صفائی صفت صلاح، دو جاسنگ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ آد جگادی اک ملاح، جگ جگ بیڑا مات چلائیندا۔ سبجگ تریتا دو اپر پار کرا، کلج انتم پنڈھ مکائیندا۔ چار ورنال ڈیرہ ڈھاہ، ایکا برہم
 وکھائیندا۔ غریب نمانے آپ اٹھا، راج راجاناں خاک ملائیندا۔ اوچ نیچ بہائے ایکا تھال، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ ایکا امرت آتم جام دئے پیا، اٹھسٹھ
 تیرتھ نہاون کوئے نہ جائیندا۔ گرہ مندر اندر شبد انادی دئے سنا، چھتی راگ بھيو چکائیندا۔ گھٹ مندر دیپک جوتی دئے جگا، ہون دیپ نہ کوئے
 کرائیندا۔ سچ محلہ دئے وساء، کایا کھیڑا ڈیرہ لائیندا۔ اُچ اٹلا سوبھاپا، صحبت اپنی آپ سمجھائیندا۔ دو جہاناں نوبت دئے وجا، نام ڈنکا ہتھ رکھائیندا۔ وشن
 برہما شو دئے بدلا، سرپت اند رہن نہ پائیندا۔ روس کرن کرن جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا جوت پرگٹائیندا۔ گرسکھ ساچے لئے وڈیا، وڈ وڈا دیا

کمانیندا۔ برہما پاربرہم اپنے وِچ ملاء، لیکھا لیکھے لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سب دا لیکھا آپ چُکائیندا۔ سب دا لیکھا آپ چُکاونا، دُوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ نام کھنڈا وِچ برہمنڈاں آپ چکاونا، نیتز پرچنڈ آپ پرگٹائیا۔ گوہند سنگ آپ نبھاؤنا، پر تھی آکاش پھیرا پاؤنا، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دباؤنا، برہم برہمانڈ اپنا حکم ورتائیا۔ پُرکھ اکال ڈھولا سب نے گاؤنا، شبد وچولا گر اکھواؤنا، دُوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی رولا پاؤنا، ستاں دیپاں دھیر نہ کوئے دھراؤنا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاؤنا، نہہکنکا ناؤں رکھاؤنا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ گرگھ وِرا آپ جگاؤنا، آتم آنتر بوجھ بُجھاؤنا، نرگن سرگن سرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ شبد انادی ناد و جاؤنا، برہم برہمادی بھیو گھلاؤنا، انھو اپنا رُپ درسائیا۔ ساچے تخت ڈیرہ لاؤنا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھراؤنا، شہنشاہی اکو اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دُھر فرمانا دُھر دارانا دُھر دی دھار وِچ سنسار وڈ سنساری آپ ورتائیا۔

جنم جنم دا چکے فرق، فقرہ ایکا ہر جنائیا۔ ناتا تئے اٹھاراں دس اٹھائی نرک، کجگ آنت رہن نہ پائیا۔ مانس وچوں مانس آیا پرت، پرتیندھ دئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھیا عرق، گر سکھ ایکا لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ پورب لہنا کُنڈلی باراں راسی، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ پچھلے جنم جنم اداسی، من کا موہ نہ کوئے چُکائیندا۔ مرے مرے مرے راجے راجے دھرم دئے پھاسی، جم پھاس نہ کوئے کٹائیندا۔ دیوت سُر من جن کرن ہاسی، مانکھ مانس اپنا آپ نہ کوئے بدلاییندا۔ ویلے آنت سنگر پورا ملے کسے نہ ساتھی، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ چتر گپت لہنا دینا وکھائے باقی، لکھ لکھ لیکھ آگے کٹائیندا۔ راجے دھرم کھول تاکی، کُنجھی راہ اک جنائیندا۔ بن سنگر پورے ویلے آنت کوئی نہ چاڑھے پھڑکے گھائی، پار کنارہ نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹن وار کایا چولی لوک مات پائی، چولا چولے نال بدلاییندا۔ جو جن سنگر نئے ساچی ساکھی، ساکھیات درشن پائیندا۔ تِس مٹے اندھیری راتی، نیتز نین چند چوکائیندا۔ دُنگھی نرک نہ سٹے کوئی کھاتی، ہر جو اپنا کھاتا آپ رکھائیندا۔ ویلا انتم پچھے واتی، جم نیڑ کوئے نہ آئیندا۔

جو جن سَنگَر وکے ساچی ہاٹی، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ پورب جنم دی کُنڈلی پاٹی، راسی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو گرسکھ گرسکھاں دا بن جائے ساتھی، نرک وچ کدے نہ جائیندا۔ رائے دھرم نہ رہے عاقی، گرسکھ چرناں نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کُننہی نرک پار کرائیندا۔ کُننہی نرک جائے چھٹ، گیڑا گیڑ نہ کوئے رکھائیا۔ جس جن سَنگَر پورا جائے تھہ، تِس رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ ایکا امرت پیائے ساچا گھٹ، نَجھَر جھرنا آپ جھرائیا۔ گرسکھ انتم ایٹھوں جانا اٹھ، سچکھنڈ ملے وڈیائیا۔ آپ اٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، سمرتھ پُرکھ دیا کمائیا۔ کر کرپا جگ جنم دی کڈھے واسنا کھوٹ، آتم پر ماتم لئے ملائیا۔ میل ملاوا نرل جوت، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گرسکھاں کلجگ آنت سَنگَر پورے اکو کیتی چھوٹ، بن پوجا پاٹھ، بن پڑھیاں پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم مرن مرن جنم پھندن پھند دے کٹائیا۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پرا ضلع کرنال ☆

جگ بھائی وڈ بلوان، ہر بھانے آپ رکھائیندا۔ ویکھنہارا نوجوان، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھان، ساچی کارے آپے لائیندا۔ تخت نواسی دے دے دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ شبد اگئی دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ جیرج انڈ کر پہچان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھائی اپنی سیو رکھائیندا۔ جگت بھائی بالی بال، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اولڑی چال، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر ویکھنہارا جیو جہان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پروان، ست پروانہ اک پھرائیندا۔ نام ندھاناگن ندھان، گنوتا آپ جنائیندا۔ گرہ مندر اندر سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ گر گر روپ ہر بھگوان، نر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھائی اک رکھائیندا۔ ساچی بھائی دھر فرمانا، ہر ہر آپ رکھائیندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، برہم برہمادی آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ویکھے مار دھیانا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، دست امولک جھولی پائیندا۔ ناد انادی دھر

ترانہ، انراگی راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھاوی اپنا حکم جنائیندا۔ ساچا حکم ہر ہر نرائن، ایکا ایک جنائیا۔ گر اوتار رسنا
 جہوا سارے کہن، جس وید پُران صلاحیا۔ نرگن نرُویر نراکار اکال مورت اجونی رہت دے نہ کسے نین، لوچن کھولن کوئے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ساک
 سجن سین، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھاوی بھانے وچ رکھائیا۔ ہر بھانا ایکا وار، آد پُرکھ پُرکھ سمجھایا۔ نرگن
 نرگن کرپسار، نرگن ساچی سیوالایا۔ شبدی شبد شبد ڈلار، سُت ڈلارا ایکا جایا۔ وشن برہما شو کر تیار، گر چیلارُپ وٹایا۔ میل ملائے اگم اپار، لکھ اگوچر
 راہ چلایا۔ وست امولک بھر بھنڈار، ترے گن اپنی ونڈ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ،
 بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے لائیندا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر مارگ اپنادس،
 کلج ایکا پردہ لائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ نس نس، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ چوڈاں طبق کھیل تماش، پُرکھ ابناس نرگن داتا پُرکھ بدھاتا
 اپنا آپ کرائیندا۔ رُوس سس پرکاسا، دھرت دھول ویکھے تماش، جل تھل اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا
 آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھانا سری بھگوان، ایکا ایک رکھائیا۔ جگ چوکڑی مٹے نشان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گان، اچی کوگ
 کوگ سنائیا۔ آنت نہ پائے کوئے سری بھگوان، بے آنت کہے لوکائیا۔ تخت نواسی نوجوان، ساچا تخت اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، جگ کرتا کھیل کرائیا۔ جگ کرتا ہر کر نیہارا، دس کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی کرپسار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نرگن سرگن دے
 آدھارا، آپ اپنا بھيو کھلا ئیندا۔ تتوت کرے وچارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے لاه، نرگن سرگن
 دیا کمائیا۔ نو نو پار کرا، ساچی نیادے چڑھائیا۔ ڈوگھی کندر پھیرا پا، ٹیڈی بنک پنڈھ مکائیا۔ ناد انادی اک سنا، دُھن آتمک کرے شنوائیا۔ سر سرور
 لئے نہا، دُرمت میل دے دھوائیا۔ کاگوں ہنس لئے اڈا، ہنس کاگ رُپ وٹایا۔ بجر کپائی گنڈا دیوے لاه، دُئی دوتی دے مٹایا۔ ساچی ہائی دے گھلا،
 نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ آتم جھولی دے بھرا، پر ماتم دیا کمائیا۔ برہم خوشی لئے منا، پار برہم ویکھے چائیں چائیا۔ جیو ڈھیہہ پئے سرنا، ایش اپنی گود بہائیا۔

جگدیش کھیل رہیا کرا، بھیو کوئے نہ پانیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانونے چوکڑی جگ آپ ہنڈھا، بھادی بھانے وچ رکھانیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شولنے کھپا، جو گھڑیا بھن وکھانیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سیوالا، جگ پاندھی دئے وڈیانیا۔ کوٹن کوٹ وید شاستر سمرت لئے بنا، اکھر اکھر کر پڑھانیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر حضرت ہر جو لئے ترا، دھرنی دھرت دھول سہانیا۔ کوٹن کوٹ انجیل قرآن تمیں بتیسا ڈھولا گا، جگت حدیث دئے سنایا۔ انتم سب دا لیکھا دئے مُکا، لیکھا کوئے رہن نہ پانیا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، نرگن سرگن ویکھے تھاون تھانیا۔ دھر فرمانا حکم جنا، دھر دی کار آپ کرائیا۔ ساچا بھانا آپ چلا، آپے بھانے رہیا سمایا۔ بھادی نیتزینیاں نیر رہی وہا، اچی کوک کوک سنایا۔ چاروں کُنٹ کوئی نہ پکڑے بانہہ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ محلہ، کلجگ انتم ویس وٹانیندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، ایکا بندھن نام رکھانیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کردا رہیا ول چھلا، اچھل چھل اپنا ویس وٹانیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ اپنا بھانا آپے مٹاں، سد بھانے وچ رہانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بل آپ رکھانیندا۔ کلجگ انتم بل رکھ، رکھک ہوئے آپ سہانیا۔ نرگن نور کر پرکھ، دو جہان کرے رُشانیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی جس دا گاؤندی آئی جس، سو صاحب پھیرا پانیا۔ ترے گن مایا وچ نہ جائے پھس، پنج تت نہ ڈیرہ لائیا۔ ایکا نور کر پرکاس، شبد انادی ناد و جائیا۔ بھوپت بھوپ شاہو شاباش، شہنشاہ اپنی کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ سنتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرگھ مندر پاوے راس، گھر گوپی کاہن نچانیا۔ گرگھ جنم جنم دی بُجھائے پیاس، جگت ترسنا دئے گوانیا۔ آپے ویکھے کھیل تماش، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی بھادی بھانے ہتھ رکھانیا۔ بھادی بھانا نار کنت، کنت کنتوہل کھیل کرائیندا۔ گرگھ و رلا جانے سنت، جس جن ہر ہر بوجھ بُجھانیندا۔ لکھ چوراسی مایا بے آنت، دوئی پردہ نہ کوئے اٹھانیندا۔ نو نو ہوئے گڑھ ہنگت، ہنگتا گڑھ نہ کوئے تڑانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر بھانے وچ آپ رکھانیندا۔ ساچا بھانا ہر نرکار، نرگن نرکار آپ جنانیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ

کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گرگر ناؤں پرگٹائیا۔ بودھ اگادھ بول جیکار، کھانی بانی راگ الائیا۔ قلم شاہی بن لکھار، کاغز دے اک وڈیائیا۔ اپنا
 بھو رکھے نیار، ابھید نہ کسے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی بھانا بھو اپنا کھیل کرائیا۔ بھو کہے میرا ور، لکھ چوراسی
 میں ہنڈھایا۔ بھانا کہے میرا ڈر، بھے وچ جگت رکھایا۔ دوہاں وچولا آپے بن، پڑکھ ابناسی ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لہنا دے مُکایا۔
 کلج اتنم سدے در، در اپنے لئے بہایا۔ اک دوجے دا پھڑیا لٹ، پھڑیا لٹ چھٹ نہ جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا منایا۔
 بھو بھانے سُن لے کن، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنی دھار چلائیدا۔ کلج اتنم کھیل کرے دو جہان، دوئے دوئے
 اپنی دھار وکھائیدا۔ جن بھگتاں بیڑا رہیا بٹھ، لوک مات پھیرا پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیدا۔ سچ سندیسہ
 ایکنکار، ایکا وار جنائیا۔ بھانے رہنا خبردار، ہر بھگون رہیا اٹھایا۔ بھو کرے نہ کوئے پیار، جگت پریتی رہیا گوائیا۔ کلج اتنم پرگٹ ہویا نہکٹنک نرائن
 نر اوتار، دوجا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ سجن لئے اٹھال، گرگر اپنی بوجھ بُجھایا۔ کرپا کر دین دیاں، دین اپنی گود سہایا۔ ناتا توڑے کال مہاکال،
 گرگھ لال آپ جگائیا۔ اک وکھائے سچی دھر مسال، سنگر چرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا جنائیا۔ بھو بھانے
 سُن لے میت، متر پیارا ہر جنائیدا۔ کلج اتنم چلائے ساچی ریت، ہر جو اپنا کھیل کرائیدا۔ گرگھ کرے پتت پُنیت، پتت پاؤن دیا کمائیدا۔ آتم پر ماتم
 سوہنگ ڈھولا شبد وچولا سُنائے ساچا گیت، گیت گوبند آپ الائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھ ساچے آپ
 وڈیائیدا۔ گرگھ ساچا وڈا وڈ، ہر سنگر آپ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ ایکا جام پیائے مد، امرت رس وکھایا۔ شبد اگئی وجے ند،
 انحد راگ الائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، اندھ اندھیر دے گوائیا۔ بھو بھانا نہ کرے وناش، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ اتنم کھڑے اپنے پاس، سچکھنڈ
 ساچے وجے ودھایا۔ گرگھ کدے نہ ہوئے اداس، جس سنگر ملیا شبد سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ مان
 وڈیائی لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیدا۔ گرگھیں دیوے اکو دات، نام امولک جھولی پائیدا۔ گرگھ میٹ اندھیری رات، ست ستوادی چند

چڑھائیندا۔ ساچے سنتاں پُچھے آپے وات، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو آئیندا۔ ایکا اکھر پوجا پاٹھ، رسنا جہوا آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم سچا ساک، سجن اپنا بھو گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گر سکھاں دیوے ساچا ور، بھوای بھانا نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ بھوای بھانا ہوئے دُور، نیڑ کدے نہ آئی۔ جس صاحب سنگر حاضر حضور، ہر کے پوڑے لئے چڑھائیا۔ جنم جنم دی سیوا کرے منظور، اجرت سب دی لیکھے پائیا۔ سرب کلا آپے بھر پور، ہر گھٹ آپے رہیا سمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائی۔ ہر جن تارے آپ پر بھ، کلج اتم ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لہ، اپنا میل کرائیندا۔ پنج وکارا دیوے بدھ، نام کھنڈا اک کھڑکائیندا۔ نو دوارے پار حد، دسویں اپنی بوجھ بھجائیندا۔ وشنوں ویکھے وشو جد، واسک اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ ہر جن تارے اتم آپ، اپنی دیا کمائیا۔ جنم جنم دامیٹے پاپ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ کرم کرم دامیٹے روگ سنتاپ، سنسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گر سکھ اٹھائے جوں بالک باپ، پتا پوت خوشی منائیا۔ ایکا دیوے ساچی دات، چرن پریتی اک جنائیا۔ آتم پر ماتم سچی ذات، چار ورن نین شرمائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، آد انت اک رکھائیا۔ کوٹن کوٹ ناؤں جگت سبندھی بن ساک، سجن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اپارا، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ کلج اتم لے اوتارا، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد ڈکا وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ وجائیندا۔ نو نو کرے خبردارا، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ کوڑی کریا مٹے پسارا، جوٹھ جوٹھ رہن نہ پائیندا۔ سچ سچ کرے ورتارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کھولے اک دوارا، اشٹ گردیو ایکا نظری آئیندا۔ ایکا چرن اک نمسکارا، دوسر سپیس نہ کوئے جھکائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، سروور اک اک بھرائیندا۔ ایکا نور الہی پروردگارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر رکھے بھانا، بھانا حکمے وچ رکھائیا۔ حکم اندر راجارانا، حکمے اندر تختے تخت سچی شہنشاہیا۔ حکمے اندر آون جانا، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ حکمے اندر گاوے گانا، گر اوتار پیر پینمبر کرے پڑھائیا۔ حکمے اندر دیوے دھر فرمانا، بودھ اگادھ کرے جنائیا۔ حکمے اندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ حکمے اندر

کھیل اپارا، اپر پیر آپ کرائیندا۔ حکمے اندر تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں سیو کمائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ کٹ کے گئے وگارا، حکمے اندر نانک گوہند ایک ڈھولا
 گائیندا۔ حکمے اندر سنجگ تریتا دواپر ہویا پار کنارہ، کلجک ویلا اتم آئیندا۔ اپنے حکمے اندر آپے وسے آپ کرتارا، دوجا حکم نہ کوئے سنائیندا۔ کلجک آنت
 پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، گر پیراں اچھیا پور کرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک منگدے رہے بن بھکھارا، خالی جھولی سرب وکھائیندا۔
 اتم آئے مہابلی بلکارا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ چار جگ دا لہنا دینا چار کھانی چار بانی دئے نوارا، چار وید پنڈھ مکائیندا۔ چاروں گنت ایک نعرہ، چوتھے گھر
 لگے اکھاڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانا اپنا آپ مٹائیندا۔ اپنے بھانے آپے توڑ، اپنا کھیل کرائیا۔ اپنے حکمے آپے جوڑ، گرسکھ شبدی
 میل ملائیا۔ کلجک اتم ویکھ اندھیرا گھور، ہر گھوری پھیرا پائیا۔ سنت سہیلے گرو گریچیلے اپنے سنگ لئے جوڑ، جوڑنہارا دس نہ آئیا۔ آنت کنت بھگونت
 نرگن سرگن جائے بہڑ، روپ انوپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گھر گھر اپنا پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرکھاں دیوے اکو ور، بھادی آنت نیڑ نہ آئیا۔ بھادی آنت آئے نہ نیڑے، جس جن ہر ہر دیا کمائیندا۔ آپ
 وسے گرسکھ کھیڑے، گرسکھ کھیڑا اپنا گھر بنائیندا۔ پرم پڑکھ داسی داسا بن بن بھٹھے بیڑے، بیڑا لوک مات چلائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی کٹے گیڑے،
 گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حقو حق کرے نیڑے، پردہ اولہا نہ کوئے جنائیندا۔ وسنہارا نیرن نیڑے، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیندا۔ چاروں گنت ست سروپی
 شبد اگئی پائے گھیرے، ہر کا گھیرا نہ کوئے تڑائیندا۔ اٹھے پہر دوس رہن گرسکھ تیرے وسے ڈیرے، اپنا ڈیرہ نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرسکھ اپنی گود رکھائیندا۔ گرسکھ اپنی گودی چک، چک چک خوشی منائیا۔ آون جاون جائے
 مک، گیڑا گیڑ نہ کوئے بھوائیا۔ رت بسنتی سہائے ابناسی اچت، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی ست پڑکھ نرنجن آپے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، سنت سہیلے گرو گریچیلے، ایک بندھن نام رکھائیا۔ ایک بندھن دیوے پا، اتم پرماتم کھیل
 کرائیندا۔ پرماندن دئے وکھا، نجاند رس چوائیندا۔ مستک ٹکا چندن دئے لگا، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ برہمنڈن کھنڈن پار کرا، جیرج انڈن ڈیرہ ڈھائیندا۔

نام مردگن اک وجا، بھے بھیانک نہ کوئے دکھائیدا۔ ساچا سنگن بے پرواہ، سگلا سنگ آپ نبھائیدا۔ گرسکھ رنگن آپ چڑھا، رنگ رنگیلا اک رنگائیدا۔
 آنت بھادی دئے مٹا، بھانا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ سوچھ سروپی درس کرا، گرسکھ اپنی بوچھ نبھائیدا۔ شبد بانے لئے چڑھا، درگاہ ساچی آپ بہائیدا۔
 سچھنڈ دوارا دئے سہا، گھر ساچا آپ وڈیائیدا۔ گرسکھ جوتی جوت ملا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیدا۔ اپنے وچ لئے سما، اپنا کیتا اپنی جھولی پائیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، بھانا بھادی اپنے حکمے کھیل کرائیدا۔

★ ۲۴ چیت ۲۰۱۹ پکرمی بھان سنگھ نانک پرا ضلع کرنال ★

ست ستوادی ساچا نام، سو پڑکھ نرنجن آپ پرگٹائیدا۔ ہنگ برہم کھیل مہان، آتم آتر پردہ لائیدا۔ نرگن سرگن سچ نشان، درگاہ ساچی دھام
 دکھائیدا۔ بن اکھر دیوے گیان، اکھشر روپ نہ کوئے وٹائیدا۔ بن نیتز دیوے دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیدا۔ بن منگیاں دیوے مان، بنائیاں
 گلے لگائیدا۔ بن بولیاں جانے رام، رام اپنا ناؤں دھرائیدا۔ بن دیک مٹے اندھیری شام، جوتی نور ڈگگائیدا۔ بن قاصد دیوے پیغام، سچ سندیسہ آپ
 سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک رکھائیدا۔ ساچا نام آد آنت، ہر جو ایکا ایک جنائیدا۔ کوٹن کوٹ ناؤں مہما کرن آگنت،
 اکھر اکھر نال ملایا۔ ہر کا بھو جانے گرگھ وراست، جس جن اپنی بوچھ نبھائیدا۔ ایکا نام ایکا منت، منتر ایکا نام درٹایا۔ ایکا نار ایکا کنت، پڑکھ ابناسی
 اک اکھوایا۔ ایکا دھام سو بھاؤنت، سو پڑکھ نرنجن وڈ وڈیایا۔ ایکا بودھ گیان ہوئے پنڈت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا نام
 دکھایا۔ ایکا نام ہر ہر ناد، انادی ناد و جائیدا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، برہمانڈ کھیل کرائیدا۔ آپ پرگٹائے آد جگاد، جگ جگ ویس کرائیدا۔ بھو
 گھلائے ستن سادھ، ساچی سادھنا آپ کرائیدا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیدا۔ گرگھ سجن آپے لادھ، گرگر اپنا ناؤں درٹائیدا۔
 جگت اندھیرے وچوں کاڈھ، ساچے مارگ آپے لائیدا۔ آتم سیجا کرے لاڈ، سہنجنی سچ آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد

آنت اِکو نام وکھائیندا۔ اِکو نام ہر ہر چا پ، رسنا جہوا کہن نہ سکے رائیا۔ جُگا جگنت وڈ پرتاپ، گر اوتار رہے جس گائیا۔ کوٹن کوٹ میٹے سنتاپ، سنسا روگ رہن نہ پائیا۔ میل ملائے کملاپات، گھر میلا سچے ماہیا۔ ہر کا ناؤں روپ رنگ رکھ نہ کوئی پات، ذات اذاتی اپنی دھار رکھائیا۔ آتم پر ماتم بندھائے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہنگ برہم سنائے گاتھ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ایش جیو دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ لیکھا جانے انا تھی ناتھ، ناتھ انا تھی وڈ وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں سدا سمراتھ، سمرتھ پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ ساچے بھگتاں دیوے اپنی وتھ، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ اُپجائیا۔ ایکا ناؤں آتم پر ماتم زرنجن سرگن دھار، ہنگ برہم سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد جگا جگنت زرنجن سرگن گر گر لے اوتار، شبدی شبد ڈھولا گائے سچا ماہیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ایکا تار، ایکا گیت اک سنگیت راگ رنگ اک رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا دھام نیا، اینکار ست ترانہ بول جیکار، بے جیکار اپنے ناؤں سنائیا۔ تھر گھر کھیل اگم اپار، تندی تند نہ کوئے ستار، راگی راگ لے اچار، ڈھولک جھینا ساز نہ کوئے وجائیا۔ پنج تت نہ کوئے آدھار، من مت بدھ نہ کوئے وچار، رسنا جہوانہ کوئے شنکار، شرع شریعت ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ ہر کا ناؤں دسے سچ دربار، ورن برن نہ کوئے آدھار، دین مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اِکو نام پرگٹائیا۔ آد آنت اِکو نام، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ جُگا جگنت جن بھگتاں دیوے ساچا جام، امیوں رس اپنا نام پیاہیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن دیوے ست پیغام، اپنی سکھیا سچ سمجھائیندا۔ نہکرمی کرے کرائے ساچا کام، کرم کانڈ ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ سرگن زرنجن دیونہارا دان، ساچا دان وست امولک آپ ورتائیندا۔ جگت نیتز نین دسے نہ کوئے نشان، ہر کا نام نظر کسے نہ آہیندا۔ جگت جہوا بتی دند جیو جنت سارے گان، اکھر اکھر جوڑ جڑائیندا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، ایکا دیوے ساچا دان، آتم آتر نام ندھانا آپ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں ایکا ہٹ رکھائیندا۔ ساچا ناؤں کا یا ہٹ، ڈونگھی کندر آپ رکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت رسنا جہوا منکا منکا مالا رہے رٹ، جگت جیون جگت ہتھ کسے نہ آہیا۔ نو نو چار چار چار کنت رہے نٹھ، بن بن پاندھی پندھ نہ کوئے مٹائیا۔ پھر پھر تھکے تیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسرستی نیتز نین نظر کوئے نہ پائیا۔ چار دیواری جگت

کھیڑا مندر مسجد شودوالا مٹھ، ست سرُپ شاہو بھوپ بن رنگ رُپ ست سرُپ نظر کسے نہ آئی۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی کندر اُچے ٹلے پربت کر کے بیٹھے ہٹھ، دھونی تا تا اگن تپائی۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا ناؤں ساچے مندر بیٹھا رکھ، سر اپنا ہتھ لکائی۔ آد جگاد جگا جگنتر کر کرپا جس دیوے دس، سو جن کھوجن بن کدے نہ جائی۔ گرہ مندر اندر ہوئے پرکاس، پرکاشوان اپنا نُور دھرائی۔ سو پُرکھ زرنجن شاہو شاباش، شہنشاہ اپنی دیا کمائی۔ ہنگ برہم رکھے پاس، آتم پر ماتم ہوئے نہ کدے نراس، نراچھت اپنا بھيو آپ گھلایا۔ ساچا رام ساچا نام ساچا کام ساچا شام، مکند منوہر ککھی نرائن اپنی تار ستار ساچی بنسری نام وجائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ ورتائی۔ ایک نام سری بھگونت، آد جگاد آپ ورتائیدا۔ شاستر سمرت وید پُران مہا گان اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیدا۔ پیر پیغمبر سارے کہن ہر بے انت، بے عیب پروردگار ہتھ کسے نہ آئیدا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کر کر گیانت، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیدا۔ تیرا ناؤں کوئے نہ جانے آد انت، بے انت تیرا بھيو کوئے نہ پائیدا۔ تیری مہا گا گاتھکے گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت، ست کہہ کہہ سرب سیس جھکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی دیونہارا ور، نام نامہ آپ ورتائیدا۔ نام نامہ وست امولک، امل آپ ورتایا۔ گرگھاں رکھے کایا گولک، گھر گھر وچ دئے دکھایا۔ انحد ناد انادی وجے ڈھولک، وجاونہارا نظر نہ آئی۔ ناد سنائے بن رسنا جہوا انبولت، انبولت کرے پڑھایا۔ ایک نام دکھائے اڈولت، اڈول اڈل کدے نہ جائی۔ سچ دوارا ساچا کھوجت، ہر جو ساچا ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت اپنا ناؤں سمجھایا۔ آد انت ایک نام، ہر ہر آپ جنائیدا۔ زرگن زرگن کہے سنتام، نام ست سرگن رُپ دکھائیدا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کھیل کرے بھگوان، بھگوان اپنا بھيو چھپائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، انتم اپنا نام آپ پرگٹائیدا۔ انتم اپنا ناؤں کر پرگٹ، پر م پُرکھ کھیل کھلایا۔ نانک زرگن گیارٹ، رسنا جہوا سوہنگ ڈھولا گایا۔ گوہند گر کہے پُرکھ سمرتھ، پتا پوت ویس وٹایا۔ تیر کمان میرا بھتھا، ساچا چلہ سوہنگ ناؤں رکھایا۔ وشن برہما شو گان جس، آتم پر ماتم ایک گھر وجے ودھایا۔ جگ چوکڑی ویکھیا ہس ہس، کوٹن کوٹ ناؤں دھرائی۔ کلج انتم کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ لکھ چوڑا سی جیو

جنت سادھ سنت نام اگئی ڈوری پائے نتھ، نظر کسے نہ آئی۔ سچ دوارے اک اگھ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ سبجگ ساچا مارگ دس، کھتری براہمن شوڈر
 ویش کرے پڑھائی۔ سوہنگ جینا ساچا جاپ، جاپ اپنا ناؤں دکھائی۔ آتم پر ماتم بنائے وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی ہوئے سہائی۔ گرگھ جانے اپنا آپ، ہر جو
 آیا بوجھ بُجھائی۔ ناتا ٹٹے ترے گن تاپ، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔ جنم جنم دا مٹے پاپ، کرم کرم رہے نہ رائیا۔ آتم پر ماتم میلا جوں پوت مائی باپ،
 پُرکھ اکال اپنی گود سہائی۔ ایش جیو سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائی۔ پاربرہم کھولے تاک، نوری جلوہ دے درسائی۔ آتم سیجا ساچے مندر سرتی شبد
 بولے اک واک، سوہنگ ڈھولا سچا گائی۔ گرگھ اترے اپنے گھاٹ منجھار نہ کوئے رڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ایک نام دکھائی۔

ایکا ناؤں ہر کارنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگیندا۔ ایک دھام سچ پنگ، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ ایک ناؤں اک مردنگ، ہر مردنگا آپ وجائیندا۔
 ایک سورپیر سربنگ، بلدھاری اپنا بل رکھائیندا۔ ایک گھٹ گھٹ اندر جائے لگھ، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ ایک کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام
 اٹھائیندا۔ ایک وسنہارا وچ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار چلائیندا۔ ایک گاونہارا چھند، گیت گوہند اک لائیندا۔ ایک جگ چوکڑی میٹنہارا پندھ، بن پاندھی
 پھیرا پائیندا۔ ایک جن بھگتاں دیوے سچا اند، اند اند وچ دکھائیندا۔ ایک ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیا کمائیندا۔ ایک کلج انتم میٹے بھیکھ بکھنڈ،
 کوڑی کریا دھکا لائیندا۔ ایک لکھ چوراسی ویکھے نار دہاگن رنڈ، نو نونو اپنا پھیرا پائیندا۔ ایک لہنا دینا جانے سورج چند، آد جگاد جگ اپنے حکم پھرائیندا۔
 ایک لکھ چوراسی توڑنہارا پھند، پھندی اپنی آپ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اتم دیوے سچا و، اپنا ناؤں آپ
 سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں ہنگ برہم، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائی۔ سو پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، ہنگ برہم جیو جنت اپنا کھیل دکھائی۔ آتم پر ماتم پون
 سواسی اکو دم، ایک رسنا نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہاناں
 کرے سچ پڑھائی۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروزپور ☆

نَو نو چار کھیل مہان، سو پُرکھ نرنجن اپنا کھیل کرائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، دُھر فرمانا حکم ورتائیا۔ بودھ اگادھا اک گیان، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ شبدي شبد کر بلوان، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار دکھائیا۔ نرگن سرگن کر نشان، رُوپ انوپ آپ وٹائیا۔ سچ سندیہ دُھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار کھیل کرائیا۔ نو نو چار کھیل پُرکھ سمرتھ، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن ساچا مارگ دس، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا گھٹ گھٹ انتر آپے وس، نرگن نور نور ڈگمگائیندا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم کر کر وس، حکمے حکم آپ چلائیندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پنڈھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ جنائیندا۔ ساچی کھیل ہر نرنکار، آد جگاد کرائیا۔ دُھر فرمانا بول جیکار، بے جیکار آپے گائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا آپ ورتائیا۔ ناؤں نرنکارا کر اُجیار، ساچا سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گر گر رُوپ وٹائیا۔ محل اٹل اُچ منار، در گھر ساچا آپ دکھائیا۔ بودھ اگادھی شبد دُھکار، اگمی ناد آپ و جائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائیا۔ تخت نواسی شاہ سکدار، شاہو بھوپ راجن راج، سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیا۔ ساچی دھارا کرتا پُرکھ، کر کرنی آپ چلائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا ڈکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن کرے پرکھ، وڈ پارکھو وپس وٹائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی بودھ اگادھا شبد انادا آپ بُجھائے اپنی حرص، آسا ترسنا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کر کرتار، اچرج اپنا کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، ترے ترے ایکا گنڈھ پوایا۔ پنچم پنچم کر پیار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ آتم پر ماتم پاوے سار، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نام ندھانا اک جیکار، بن رسنا جہوا گائیا۔ مرد مردانہ ساچے تخت بہے سچی سرکار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ اپنی سیوا کرے بن بن سیوادار، گر گر اپنا رُوپ

وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائی۔ ساچا کھیل پُرکھ اکلا، اکل کل آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ نرگن سرگن کرے کھیل نرالا، نرکار نرؤیر اجونی رہت دس کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار نام اپار اک دکھائے ساچی مالا، مکارُپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ ہر ہر میتا، ایکا ایک چلائیا۔ بودھ اگادھی نام انڈیٹھا، لوک مات مات پرگٹائی۔ کھانی بانی چلائے ریتا، نیتیان وڈ وڈیائی۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، لوک مات ویکھ دکھائی۔ گر اوتار امرت دھارا دیوے ٹھانڈا سیتا، ساتک ست کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر نرکار، آد پُرکھ آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، کھانی بانی اپنا حکم ورتائیندا۔ سیوالا گر اوتار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ کایات دے آدھار، برہم پاربرہم ملائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر دی دھار، شبد انادی بول جیکار، برہم برہماد آپ سٹائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کھول تاکی ساچی ہائی کر اُجیار، اندھ اندھیرا آپ گوائیندا۔ بن ساقی لیکھا جنائے خاکن خاکی، پاکن پاکی ساچا جام، امرت رس آپ چکھائیندا۔ سرب گنوتا پورن بھگونت کرے کھیل بے آنت بے آنتا اک پرگٹائے اپنا نام، نام انامی آپ وڈیائیندا۔ داتا دانی سری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیہ نر نریشا ایکا ایک سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل ایکنکار، اپنا آپ آپ جنائی۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن بندھن پائیا۔ پنچم تت تت اکھاڑ، پنچم کھیل کرے اپار، پنچم ناد شبد دُھنکار، پنچم سہائے محل اٹل منار، پنچاں میلے ایکا وار، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ پُرکھ ابناس، اک اکلا آپ چلائیا۔ تخت نواسی شاہو شاباش، وسنہارا سچھنڈ محلہ، درگاہ ساچی بیٹھا آسن لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سری بھگونت پھڑائے پلا، نام ڈوری اک دکھائی۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کرے کھیل اچھل اچھلا، جگ کرتا ویس انیکا آپ وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، حکمی حکم کر ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائی۔ دُھر فرمانا ہر سندیہ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ پاربرہم پر بھ نریشا، اپنا حکم ورتائیندا۔ وسنہارا ساچے دیسا، دیس دستر کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن کر کر ویسا، گر گر رُپ وٹائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر

لکھ چوڑا سی جانے پیشہ، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا پردہ آپے لائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ ورتائندا۔ دھر فرمانا ایکا وار، ایکا ایک جنائیا۔ جگ چوکڑی وچ سنسار، اک اک ویکھ دکھائیا۔ حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر سیو کمائیا۔ حکمے اندر بھگت بھگوت کرن نمسکار، دوئے دوئے جوڑ سیس بھکائیا۔ حکمے اندر سنت ساجن منگن بن بھکھار، خالی جھولی سرب دکھائیا۔ حکمے اندر گرکھ کرے درس دیدار، جگت ترسنا حرص مٹائیا۔ حکمے اندر گر سکھ کھولے بند کواڑ، بند تاکی آپے لاپیا۔ حکمے اندر وشن برہما شو کر اجیار، نور نور نور پرگٹائیا۔ حکمے اندر وید چار، حکمے اندر شاستر سمتر کرے پیار، حکمے اندر اپنا بھو آپ کھلائیا۔ حکمے اندر گر اوتار، حکمے اندر پیر پیغمبر کڈھن وگار، بن وگاری پھیرا پائیا۔ حکمے اندر انجیل قرآن، حکمے اندر بودھ گیان، حکمے اندر نام ست نشان، ست ستوادی آپ جنائیا۔ حکمے اندر گوبند میلا وچ جہان، کرے کھیل سری بھگوان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیا۔ ساچا کھیل اپرا، سو پرکھ زرنجن آپ ورتائندا۔ جگ چوکڑی کر پسار، نت نوت ویکھ دکھائندا۔ گرو اوتار بھگت بھگوت دینا رہیا سہارا، سمرتھ پرکھ چرن دھیان اک جنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کوٹن روپ انوپ وٹائندا۔ ۲۲ جگ جگ کھیل پرکھ اگم، اگمرا آپ کرائندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک بیڑا بنھ، لوک مات پار کرائندا۔ گر اوتار بن بن جننی جن، گودی گود سہائندا۔ لیکھا جان پنچ تت تن، تن مندر ڈیرہ لائندا۔ وست امولک ایکا دھن، نام ندھانا آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ جنائندا۔ ساچی سیوا چار جگ، جگ کرتا آپ جنائیا۔ کردارہیا کھیل لگ لگ، ظاہر ظہور نظر کسے نہ آئیا۔ گرکھ ورلے گودی چک، بن ڈٹھیاں گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا بندھن پائیا۔ جگ چوکڑی گئے بیت، ہر سنگر آپ بتائیا۔ آپ بیٹھا رہیا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جگ جگ چلاؤندا رہیا ریت، پیر پیغمبر گر اوتار مات پرگٹائیا۔ لکھ چوڑا سی پرکھدارہیا نیت، نیتوان آپ ہو جائیا۔ بھگتاں دسدارہیا سچ پریت، پریم پھندن ایکا پائیا۔ ٹھگوری کردارہیا مندر مٹھ شو دوالا مسیت، چار دیوار بنک دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ریتی آپ چلائیا۔ جگت ریتی وچ سنسار، جگ کرتا آپ چلائندا۔ کوٹن کوٹ ناؤں کر اجیار، رسنا جھوا جگت سٹائندا۔ کوٹن کوٹ ایشٹ اپار، اپر پیر

بھو رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھو رکھے ہتھ، بھو کوئے نہ پائیا۔ سنجگ تریتا
 دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی دیوے متھ، متھنہرا اک اکھوائیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی سناوندرا رہیا گاتھ، اپنا اکھر کر
 پڑھائیا۔ زرگن سرگن نت نوت کر کر ہت دیندا رہیا ساتھ، لوک مات سنگ نبھائیا۔ جگ چوکڑی ونڈن ونڈدا رہیا ذات پات، ورن گوت کھیل کرائیا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر لکھدا رہیا قلم دوات، لکھ لکھ لیکھا جگت دھرائیا۔ پُرکھ ابناسی دُور دُرڈا تخت نواسی وینہدا رہیا مار جھت، اپنی جھاک نہ کسے وکھائیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ آپ چلائی۔ ساچا راہ آد جگاد، ہر کرتا آپ چلائی۔ لیکھا جانے برہم برہما، پار برہم
 پر بھ بھو گھلائی۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ وجے ناد، تریا راگ آپ لائیندا۔ آپے ہوئے رہے وساد، بسمل اپنی دھار رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت
 بھگوان رکھے یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہرا کھیل تماش، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا، ساچے مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی پار کرائیندا۔ جگ چوکڑی جائے لگھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔
 سچکنڈ ستا رہے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنائیا۔ ناؤں نرنکارا وجدار ہے مردنگ، آد جگاد کرے شنوائیا۔ گرہ مندر اندر اک اند، اند اند وچ
 رکھائیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، جگ جگ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر ساچی سیوا لائیا۔ ساچی
 سیوا ڈونگھا کھات، بھو کوئے نہ پائیندا۔ دو جہاناں ویکھن مار جھت، ہر کا انت نظر کسے نہ آئیندا۔ بن بھکاری منگدے رہے دات، داتا دانی جھولی
 آپ بھرائیندا۔ حکمے اندر گا گا گئے گاتھ، اپنا راگ نہ کوئے سنائی۔ نیوں نیوں ٹیکدے گئے ماتھ، سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی
 جگ رکھ کے گئے آس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو نو چار رکھی آس، گر اوتار دھیان لگائیا۔ پار برہم
 پر بھ تیرے ملن دی اک پیاس، دوجی ترسانہ کوئے رکھائیا۔ تیرا کھیل پُرکھ ابناس، بھو کوئے نہ پائیا۔ بن بردے تیرے داس، تیری سیوامات کمائیا۔
 انتم اکو اک ارداس، دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ اسیں پرگے تیری شاخ، پت ڈالی مات مہکائیا۔ ٹوں انتم بنا راکھ، راکھی تیرے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ رہیا سمجھائیا۔ آد پُرکھ ایکا بات، بن اکھر آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رکھنا یاد، ناؤں نرکارا آپ
 سمجھائیندا۔ دوس رین گاؤنی گاتھ، ساچا لحم آپ ورتائیندا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، انبو اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ دھر فرمانا اینکار، ایکا ایک جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ سب منگدے رہن بن بھکھار، بھکھک اپنی دیا آپ کمائیا۔
 ٹلے پربت سمند ساگر ڈونگھی کندر جنگل جوہ پھردے رہن اُجاڑ پہاڑ، در در پھیرا پائیا۔ اندر وڑ وڑ کڈھدے رہن ہاڑ، مستک ڈگا دھوڑی لا لا شاہیا۔
 نیوں نیوں کردے رہن نمسکار، نیتز نین نین شرمائیا۔ اچی کوک کوک کردے رہن پکار، پر بھ ملے سچا ماہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ گرگھ ورلے لئے
 اُبھار، اٹھ دس بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چورانوے چوکڑی جگ گیرا آپ رکھائیا۔ نو نو چار ساچا گیرا، ہر ہر آپ
 چلائیندا۔ کھانی بانی وید پُرانی رکھے جھیرا، ورن برن ونڈ ونڈائیندا۔ اتم کرے حق نبڑا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا لحم میٹے کیہڑا، میٹنہار نہ کوئے
 اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، کلجگ انت جنائیا۔ گر اوتار اپنا دیو سرب بیان،
 نام بیانا اک رکھائیا۔ جس دارکھدے آئے دھیان، نج آتم دھیان لگائیا۔ جس نوں منڈے آئے بھگوان، نرگن سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ جس دے اُتے
 رکھدے آئے ایمان، کلمہ کائنات پڑھائیا۔ جس نوں سجدہ سیس کردے رہے سلام، صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ جس نوں منڈے رہے وڈ امام، سو
 پروردگار ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا ہر بھگونت، اپنا آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا آئے انت،
 نرگن ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، چچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ گرگھ اٹھائے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ سرتی شبدی میلاناری
 کنت، کر کرپا آپ کرائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی آپ بنائے ساچی بنت، گھرن بھٹنہار ویکھ وکھائیندا۔ ایکا نام جنائے ساچا منت، منتر اپنا روپ
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اپنا بھو کھلائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر سنگر آپ جنائیا۔ گر اوتاراں پنڈھ مکاؤنا، پیر پینمبر
 لہنا جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا کھیل آپ رچاؤنا، رچ رچ ویکھے سچا ماہیا۔ ساچا مارگ آپ لاؤنا، بھو کوئے نہ پائیا۔ جن بھگتاں نام آپے

گاؤنا، بھگون بھگت مکھ صلاحیا۔ در در گھر گھر پھیرا پاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم در، اپنا راہ آپ چلائیا۔ کلج اتم سچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ گر پیر اوتار نال رکھائے گواہ، بیان قلم بند کرائیندا۔ اتم کوئی نہ کرے نانہہ، لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ویکھ وکھائے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر ڈیرہ لائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بھيو اجد آپ کھلائیندا۔ گر مکھ ساچے لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جنم جنم دے بخش گناہ، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ اپنی گودی لئے بہا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بودھ اگادھی شبد جنا، اتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی آپ رکھائیندا۔ ساچی ریتی چلائے جگ، جگ جیون داتا دیا کما یا۔ پرگٹ ہو سورا سر بگ، بل اپنا آپ رکھائیا۔ اک بنائے ساچی جد، وشو اپنا رُپ وکھائیا۔ کل کلیش پار کنارہ حد، حدو دربعہ اپنا آپ وکھائیا۔ اک وجائے اگئی نڈ، انخ راگی راگ سنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اُت کنت بھگونت ایکا گھر وسائیا۔ وسے گھر سری بھگون، نرگن نرگن رُپ وٹائیندا۔ لوک مات ہو پردھان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتاراں لئے بیان، پرچہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت سچ نشان، لوک مات جھلائیندا۔ بھگتاں پچھے اپنا آپ تجیا وچ جہان، نرگن ہو کے سرگن اندر ڈیرہ لائیندا۔ جیو جنت نہ سکے کوئے پچان، نیتز نظر کسے نہ آئیندا۔ ساچا ناؤں اک وکھان، جوگ ابھیاں پنڈھ مکھائیندا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے اشان، اٹھسٹھ راہ نہ کوئے تکھائیندا۔ کرپا پنڈھ کرپا کرے ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ دُھر دی بانی دُھر فرمان، دُھر سندیسہ اک سنا ئیندا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، ہر جو کی کھیل ورتائیندا۔ بھگت سُنن لا لا کان، کون نام ہر درٹائیندا۔ گر اوتار خوشی منان، پُرکھ ابناسی اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکا ناؤں دس وچ جہان، دو جہاناں راہ وکھائیندا۔ اتم پر ماتم دیوے مان، نمانیاں گلے لگائیندا۔ برہم پار برہم کرے کلیان، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ ایش جیو دیوے دان، جگدیش جھولی پائیندا۔ سرتی شبدی میلا گوپی کاہن، گھر منڈل راس رچائیندا۔ اتم سیجا کر پروان، سچ سُنہنجی سو بھاپائیندا۔ سنگر رُپ سدا بلوان، بردھ بال نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ایکا گھر، گرہ مندر آپ کرائیا۔ گر مکھ میلا ناری نر، نر نرائن ویکھ وکھائیا۔ سنت سہیلے آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیا۔ گر مکھ

سبجا آپے چڑھ، اپنی خوشی منائیا۔ نہ کوئے سپس نہ کوئی دھر، پنج تت نہ کوئے وڈیایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ بیٹھے رہن در، در بیٹھے سپس
 جھکایا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو رہے ڈر، سپس سکے نہ کوئے اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا کَلج اتم ولس کر، نہہکنا ناؤں رکھایا۔ بھگت بھگوان دیوے
 ساچا ور، بن منگیاں جھولی پائیا۔ نہہو چکائے جگت ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے دکھایا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دے وڈیایا۔ ایک نام جگت جگ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ سنجگ تریتا دوپر وینہدا رہیا لگ لگ، اپنا کھ نہ کسے
 دکھائیدا۔ کَلج اتم نہ زیش شیر ہو کے رہیا بک، ایک بھبک نام لگائیدا۔ نہرگن دھاروں نہرگن پیا اٹھ، مات پت نہ کوئے بنائیدا۔ آپے چڑھ کے بیٹھا
 ساچی چوٹ، کنارہ نظر کسے نہ آئیدا۔ سچھنڈ بنائے قلعہ کوٹ، سمبل اپنا ڈیرہ لائیدا۔ کر پرکاس نہرل جوت، اندھ اندھیر گوائیدا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایک ایک جنائیدا۔ ساچا مارگ چار ورن، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ نہتر کھلے ہرن پھرن، پُرکھ ابناسی دیکھے چائیں چائیا۔
 ۲۶ ستگر پورا تار نہارا گر سکھ ترنی ترن، جگت کنارہ پار کرایا۔ سچھنڈ دوارے ساچے ورن، بہہ بہہ اپنی خوشی منائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 اکھڑ ایکو پڑھن، وشن برہما شو گر اوتار، دیکھن چائیں چائیا۔ جوت للائی مستک کاکا کوستک نیاں آپے جرن، نورو نور ڈمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کَلج تیری اتم ور، نہہکنا نہرل نہر، ساچا ناؤں اک سمجھایا۔ ساچا ناؤں آتم پر ماتم، پر م پُرکھ آپ جنائیدا۔ لیکھا جانے ظاہر باطن،
 کپت اپنا رنگ رنگائیدا۔ بھو کھلائے پر تھی آکاشن، گنگن پاتالاں ڈیرہ لائیدا۔ لہنا دینا جانے پون سواسن، پون پوناں وچ سمائیدا۔ کَلج اتم پُرکھ ابناسی
 بنیا داسی داسن، بن سیوک سیوک کمائیدا۔ گرگھاں پوری کرے آسن، اپنی آسا آپے پور کرائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اِکلا پُرکھ ابناسن،
 جنم مرن مرن جنم وچ کدے نہ آئیدا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فرور پُر ☆

اپنی کرنی رہیا کر، ہر کرتا وڈ وڈیا گیا۔ نرگن روپ نرگن دھر، نرگن نرکار کھیل کرایا۔ جوتی نور جوت اُجیار، اندھ اندھیرا دے مٹایا۔ دو جہاناں پاوے سار، صاحب سلطان بے پروا ہیا۔ جگ چوکڑی لہنا دے اُتار، دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ گر اوتار کرن وچار، ہر وچار وچ کسے نہ آیا۔ بھگت منگن در دوار، بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی آنت نہ پاراوار، بھیو کوئے نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھایا۔ ایسی کرنی کرے کرتا، بھیو کوئے نہ پانیدا۔ وید شاستر گئے ہار، ہر کا پندہ نہ کوئے مکائیدا۔ لکھ لکھ تھک گئے لکھار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیدا۔ آنت پا پاتھکے گر اوتار، بے آنت بھیو نہ کوئے جنائیدا۔ بھگت چڑھ چڑھ تھکے محل منار، کنارہ پار نہ کوئے کرائیدا۔ سنت لالا دھوڑی چھار، خاکی خاک آپ مٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیدا۔ کون کرنی کرے ہر، بھیو کسے نہ آیا۔ جگا جگنتر کھیل کر، جگ کرتا ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت آپے پھڑ، جگ جگ کرے پڑھایا۔ نرگن سرگن پھڑائے لڑ، پلو ایکا نام وکھایا۔ سچ نہائے ساچے سر، سرور ایکا اک پرگٹایا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، بھے اور نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھایا۔ ساچی کرنی سری بھگونت، آد جگاد کرائیدا۔ ترے گن مایا پابے آنت، لکھ چوراسی آپ بھلائیدا۔ بھیو ابھیدا جیو جنت، جیون داتا پردہ نہ کسے اٹھائیدا۔ لیکھا جان آد آنت، مدھ اپنا تھم ورتائیدا۔ سیوک سیوا کوٹن سادھ سنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل پُرکھ ابناس، ایکا ایک کرایا۔ جگ چوکڑی پا پاراس، نرگن سرگن ویکھ وکھایا۔ دیا باقی کر پرکاس، کملا پاتی دے وڈیا گیا۔ آپ اپنا کھولے تاک، ساچا مندر دے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ ساچا کھیل نہ کوئی سکے سوچ، سوچیاں سوچ وچ کدے نہ آیا۔ بھگت بھگوان درشن رہے لوچ، ترلوچن دے گواہیا۔ کسیرا چڑھ کے ویکھے قلعے کوٹ، محل اٹل بیٹھا سچا ماہیا۔ روداس لگائے اک چوٹ، تن نگارہ ناد وجایا۔ ہر کا روپ نرمل جوت، بمل اپنی کھیل وکھایا۔ بھگت بھگونت اوت پوت، پتا پوت ویکھ وکھایا۔ تانا پیٹا ایکا سوت، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے بھیو نہ کسے جنایا۔ ایسی کرنی کرے کرتا پُرکھ، نظر کسے نہ آئیندا۔ آد جگاد نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کر کر ترس، مہر نظر اک رکھائیندا۔ امرت میگھ ایک برس، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ، مانس جنم تیرا کڈھدا رہیا عرق، گیرا گیڑے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوڑی جگ بھٹھی آپ بنائیندا۔ جگت بھٹھی بنائے بن بھٹھیلا، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جگ کھیل کردار رہیا نرالا، زرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ بھگتاں توڑ جگت جنجالا، جیون جگت اک سمجھائیا۔ ایک مارگ نام سکھالا، سکھان دے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ جگ جگ جانے جگت تپسیا، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ بھگتی اندر بھگت پھسیا، پھس پھس جگت چوٹاں کھائیندا۔ پُرکھ ابناسی دُور دُراڈا پھرے نسیا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ایسی کرنی کرے جگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہو سورا سرگ، ہر گھٹ ویکھے تھائیں تھائیا۔ نو نو بُجھائے اک، تتوت دے مٹائیا۔ کلجک آنت ہو پرگٹ، پر م پُرکھ ویس وٹائیا۔ بھگت اٹھاراں چرناں بیٹھاں رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ بھگت دوارے بھگت ہسن، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ اک دُوبے نوں سارے دسن، رسنا رسنا نال ملایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھن، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی آیا متھن، نو نو رڑکنا پائیا۔ چار جگ اک اک کر کے لائے اپنے پتن، اپنے بیڑے نام چٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ کرے کرنی کرنیہارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جگ چار جو بنیا رہیا ورتارا، داتا دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دیندا رہیا سرب سہارا، سرب رکھشک سیوا کمائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیندا رہیا لارا، اپنا آنت نہ کسے جنائیندا۔ چھن ماتر دے دے گیا اشارہ، رمز رمز نال ملائیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، عیسیٰ موسیٰ منگ دوارا، نانک گوہند بن ونجارا، جگت جیون ہٹ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایسی کرنی کرے کون، بھیو کسے نہ آئیا۔ حکمے اندر انجا پون، پون پوناں وچ سمائیا۔ لیکھا جانے اون گون، ترے بھون دھنی اپنا روپ وٹائیا۔ بھیکھا دھاری کرے بھیکھ بل بون، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی

کرت اک رکھائیا۔ کرنی کرت کرنے یوگ، ایکا ایک ہر اکھوائیندا۔ نرگن سرگن سچ سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملائیندا۔ اک دوار درس اموگھ، سوچھ
 سروپی روپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے چوواں لوک پرلوک اپنا حکم ورتائیندا۔ نام اگئی ست سلوک، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ وسنہارا ساچے کوٹ،
 سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نو سو چووانوے چوکڑی جگ پرکھ اکال تیری رکھ کے گئے اوٹ، نیز نین سرب اٹھائیندا۔ کلجگ انت پرگٹ کرے نرمل
 جوت، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم کرے کرنی، کرتا پرکھ وڈی وڈیائیا۔ بھاگ
 لگائے اُپر دھرنی، دھرت دھول آپ سہائیا۔ ناتا توڑے ورنی برنی، ورن برن کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ لائے ساچے سرنی، سرنگت اک سمجھائیا۔ نیز
 کھلے ہرنی پھرنی، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ ایسی کرنی کلجگ انت، ہر جو ہر ہر آپ
 کرائیندا۔ چار جگ دا پچھلا منت، منتر مول لیکھے پائیندا۔ ست ستوادی مہما گنت، ست پرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم میلا ناری کنت، کنت
 کنتوہل خوشی کرائیندا۔ گرگھ گر گر ویکھے ساچے سنت، سنگر اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 ۲۹
 ساچی کرنی کرے سنسار، جگ ساگر ویکھ وکھائیا۔ جنم کرم دے وچھڑے میلے یار، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ لکھ چوواسی وچوں لئے اٹھال، بیہو ابھیدا
 آپ کھلایا۔ گھر وچ میلا ساچی دھرمسال، گرہ مندر دئے سہائیا۔ امرت پیائے سچا جام، رس نچھر اک وکھائیا۔ بن ڈھولک جھینے وجے تال، تال
 تلواڑا آپ رکھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی کرے سنجال، دوس رین سیو مکائیا۔ گرگھ ویکھے سجن لال، لالن اپنے رنگ
 رنگایا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد اپنا پھیرا پائیا۔ لکھ چوواسی وچوں کرے بحال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک کائیا۔ مہر
 نظر پائے آپ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ آتم پر ماتم اُتجے جاپ، جگت وچولا نظر کوئے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی جس دا کردے گئے پوجا پاٹھ، سو پرکھ
 نرنجن گرگھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جس دی ورن برن گاؤندے رہے گاتھ، رسنا جہوارنگ رنگائیندا۔ سو لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی
 پائیندا۔ جس دی دھوڑی منگدے تیرتھ اٹھساٹھ، سو دھوڑی مستک کائا گر سکھاں آپ لکھائیندا۔ جس نوں گاؤندے گئے تریلوکی ناتھ، سو اناتھ اناتھاں ویکھ

دکھائیں۔ جس نوں مناؤندا گیا رام بیٹا دسرا تھ، سو رام رمیا اپنا پھیرا پائیندا۔ جس داناک گوہند منگدے گئے ساتھ، سو پڑکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جو آد
 جگاد سبجک تریتا دوپر بھگتاں دیندا رہیا دات، دانی اپنی دیا کمائیندا۔ کلجک انتم میٹے اندھیری رات، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار پیر پیغمبر
 ڈوگھا کھات، اپنا کھاتہ نہ کسے دکھائیندا۔ توڑے ناتا ورن برن ذات پات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایسی کرنی آپ کرائیندا۔ ایسی کرنی
 کون کرے تڈھ بن، بھگت بھگوان رہے وڈیائیا۔ روپ رکھ نہ دسے چن، پترکار تیرا چتر سکے نہ کوئے دکھائیا۔ آد جگاد کرے کھیل بھن بھن،
 بے انت تیری وڈیائیا۔ لیکھا دیویں گن گن، گلیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کریں وسیرا بن چھپر چھن، ساچی چھیری بھگتاں آپ بنائیا۔ نامہ کہے دھن دھن،
 دھن تیری وڈیائیا۔ کون بدھ مادھو جائے من، گوسائیں اپنی دیا کمائیا۔ بیڑامات دیوے بٹھ، چپو ایکا نام لگائیا۔ روداس کہے تیرا سچا دھن، ٹھگ چور یار
 لٹ کوئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ تڈھ بن ایسی کون کرے کار، کرتے بھیکسے نہ آیا۔ نو نو چار تیرا
 منگدے رہے دیدار، ڈوگھی کندر اندر ڈیرہ لگایا۔ اٹھسٹھ تیر تھ ہوئے خوار، اچے ٹلے پر بت پھیرا پایا۔ پنچ تت کایا دکھڑا سہندے رہے سنسار، راج
 راجان دین سزایا۔ تیرے حکمے اندر بن بردے سیوا کردے رہے اپرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچے ہر، در تیرے
 تیرا انت کسے نہ پایا۔ انت نہ جانے کوئے میت، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ آد جگادی اپنا گیت، گر اوتار آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت ساچی ریت،
 سنت ساجن راہ دکھائیندا۔ گرگھ رکھے سدا اتیت، ترے گن ناتا توڑ تڑائیندا۔ گر سکھ کایا مندر دیہرا ویکھے مسیت، ساچا گرو دوار آپ پرگٹائیندا۔ کلجک
 انتم کھیل کرے انڈیٹھ، زرگن سرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا جانے ہست کیٹ، لکھ چوراسی ویکھ دکھائیندا۔ ست چلائے سبجک ریت، ست ستوادی
 ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپے کر دکھائیندا۔ کرنی کرے اک اکلا، وڈا وڈ وڈیائیا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، پلو
 نظر کسے نہ آئیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، شبدی شبد ناد و جائیا۔ جوتی جوت آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ بنائے اک محلہ، محفل اپنی
 لئے لگائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردا رہیا ول چھلا، کلجک انتم اپنی کرنی آپے کر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن

اک سہانیا۔ اپنی کرنی سچ سنگھاسن، سوبھاؤنت آپ بنائیندا۔ لیکھا جان پر تھی آکاشن، آکاش آکاشاں ڈیرہ ڈھاہندا۔ زرگن ویس پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا
 آپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت داسی داسن، بن سیوک سیوک کمانیندا۔ نامے منگ پوری آسن، ساتا دو آجوڑ جڑائیندا۔ بہتر نور نور پرکاسن، ناڑ بہتر چند
 چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ سمرا تھ، اپنی آپ کرائیا۔ ستر
 بہتر دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ چہتر سگھاں لکھائے گاتھ، گرو دس منگ منگائیا۔ ملے وڈیائی پہلی وساکھ، گرو گوہند دے گواہیا۔ سنگھ روپ
 سنگھ لئے راکھ، رکھک بن سہانیا۔ ستاراں سو پینڈ بکرمی ندیڑ رکھی آسن، آسا اکو اوٹ تکائیا۔ پُرکھ اکال ہوئے پرکاس، پرکاس میرا دے کرائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چہتر کرے نام رُشائیا۔ اٹھ تت جگت پسا، نو کھنڈ پر تھی رچن
 رچائیا۔ پریم پیار سبر اپر اپار، وٹناوٹ وٹ چڑھائیا۔ نیلی دھاروں آیا باہر، گوہند سچا ماہیا۔ ہر سنگت کرے ست پیار، گرسکھ نین دکھائیا۔ کرے کھیل
 اگم اپار، کوئی لکھت نہ دے گواہیا۔ چار جگ جس دامنگدے رہے دیدار، جگت جگت دھونیاں تائیا۔ سو پاندھی بنیا آپ کرتار، در در گھر گھر اپنا پھیرا
 پائیا۔ گرسکھاں کہے میٹوں سانجھی رکھ لو وچ سنسار، میں بن سیوک سیوالواں کمائیا۔ نو کھنڈ پر تھی آندھی ہو یا اندھ اندھیار، بن گرسکھ چند نہ کوئے
 چڑھائیا۔ نیلے والا اکو آسوار، نیلی دھار پار کرائیا۔ بوڑ سنگھ اندر باہر سگپت ظاہر کُنڈا کھول کواڑ، نت نت اپنا درس کرائیا۔ جے کہو ملیا سانجھیا، ہر سنگت
 سنگ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ نو نو اٹھ لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اٹھ تت اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت
 بدھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ نو در نو کھنڈ پر تھی جگت و اسنا رہی کد، نو کھنڈ اپنی کھیل کرائیندا۔ گر کرنی گر کرتا گر لکھ لئے بُجھ، دوسر بھیو کوئے نہ پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راتیں ستیاں سرتی شبد ملائیندا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فرور پُر ☆

ست پُرکھ زرنجن نیا ساچی نوکا، نیا اپنی آپ چلایا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا موقع، کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ نو نو چار جو کردا آیا دھوکھا، زرنجن اپنا روپ چھپایا۔ جس دا مارگ سارے کھندے گئے اوکھا، کوئے جیو چڑھن نہ پایا۔ بن نانک کبیر کوئے نہ پچھا، دُور دُراڈے بیٹھے ڈیرہ لایا۔ کلجگ انتم مارگ لائے ایکا سوکھا، رہبر بنے بے پرواہیا۔ ساتے نال ملایا چوکا، ست ستوادی چار جگ ویکھے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھایا۔ ساتا چوکا ست ست دھار، چار جگ آس رکھائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن کھیل اپار، چار وید سرب جس گائیندا۔ ست ستوادی ایکٹکار، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ ست ستوادی اگم اپار، چار ورن ویس وٹائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن نور جوت اجیار، چارے کھانی بودھ گیان درٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی ست ست، ست پُرکھ زرنجن آپ اکھوایا۔ چار جگ چار ورن چار کٹ ایک مت، چارے دشاں دے سمجھایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار وکھایا۔ پرگٹ ہو اکھٹنا اکھٹ، اکھ ایک ایک جگایا۔ گرگھ گرگھ کر کر وکھ، وکھ اپنی ونڈ ونڈایا۔ ہر دے انتر آپے وس، کایا کھیڑا دے سہایا۔ ساچا مارگ ایک دس، ساچے پوڑے دے چڑھایا۔ جگ چوکڑی پوری کرے آس، ساتا چوکا بندھن پایا۔ گر اوتار ویکھن کھیل تماش، ہر جو اپنا سوانگ ورتایا۔ کون بدھ وسے بھگتاں پاس، گرگھ ساچے لئے ملایا۔ جنم جنم دی بھجائے لگی پیاس، آسا ترسنا دے گواپا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، بندی خانہ اپنا ناؤں وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساتا چوکا نانک گو بند دھار، دھرنی دھرت دھول وڈیایا۔ بونجا اکھ کرن پکار، پینتیس اکھ بیٹھا مکھ چھپایا۔ الف یے نہ پائی سار، حمزہ رمز نہ کوئے لگایا۔ چو داں و دیا ہون خوار، چو داں طبق رہے شرمایا۔ کلمہ پڑھ پڑھ نبی گئے ہار، رسول بے اصول نہ کوئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا اپنی ونڈ ونڈایا۔ ساتا چوکا چار جگ، جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ انتم اودھ گئی پگ، بھیو ابھید آپ کھائیندا۔ نو نو جو رہیا لگ، انتم پردہ آپ چکائیندا۔ اپنے مندر آپے اٹھ، پرکاس پرکاس آپ وکھائیندا۔ دین دیال سوامی تھ، اٹھ دات ورتائیندا۔

دیکھنہارا چوڑاں لوک، ترے بھون دھنی اپنا کھیل کرانیندا۔ ست ستوادی گریکھ اپنی گودی چک چک، گر گر نین کھلانیندا۔ اُجل کرے اپنا کھ، کھ
 گرکھاں آپ صلاحیندا۔ جنم کرم دامیٹے دکھ، دکھیاں درد آپ مٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا جوڑ جڑانیندا۔ ساتا چوکا
 جوڑے جوڑا، جوڑی اپنی آپ بنانیا۔ پُرکھ اگئی چڑھے ساچے گھوڑا، پون گھوڑا نظر کسے نہ آئیا۔ برہمنڈ کھنڈ پھرے دوڑا، گنگن پاتال چرناں ہیٹھ رکھانیا۔
 سسے اُپر ایکا ہوڑا، نرگن سرگن سرگن دوویں راہ چلانیا۔ ہنگ برہم آپے بہڑا، ایش جیو کرے گڑمانیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی ایکا چوکا
 چوتھے پد لائے پوڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھانیا۔ ساچا بندھن چار ست، ست ستوادی آپ رکھانیندا۔ بھگت
 بھگونت اکو مت، دوسر اکھر نہ کوئے پڑھانیندا۔ آد جگادی ساچانت، ناتا پدھاتا جوڑ جڑانیندا۔ ایکا بوند رکت ویکھے رت، رتی رت رنگ رنگانیندا۔ ایکا
 جانے مت گت، گت مت اپنی آپ بھجانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ونڈ ونڈانیندا۔ ست چار ونڈے ونڈ، ونڈنہارا آپ
 اکھوانیندا۔ دیکھنہارا کوٹ برہمنڈ، اچھل اچھل ویس وٹانیندا۔ لوآں پُریاں آئے نٹھ، لوک مات پھیرا پانیندا۔ گیت سہاگی سوہلا چھند، گوہند اپنا ناؤں
 پرگٹانیندا۔ آتم پر ماتم سچ انند، انند منگل آپے گانیندا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال، دینن اپنی دیا کمانیندا۔ ست ستوادی چوتھے پد دکھائے
 اک دھرمسال، دھرم دوارا اک بنانیندا۔ اوج نیچ راؤ رنک راج راجان دے بہال، شاہ پاتشاہ نہ کوئے وڈیانیندا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا مایا ممتا توڑ
 جنجال، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ کرے کھیل پُرکھ اکال، اکل کل اپنی دھار دکھانیندا۔ سنت سہیلے آپے بہال، گر چیلے رنگ چڑھانیندا۔ شبد سروپی
 بن دلال، جگت ونجارا پھیرا پانیندا۔ آپے سنے مریداں حال، کیتا قول بھل نہ جانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈالی ویکھ دکھانیندا۔
 پت ڈالی ویکھے بھل، پنکھڑی اپنی آپ کھلانیا۔ آد جگادی آپے جانے اپنی گل، کھونتا بے پرواہیا۔ سرگن ہو ہو جائے بھل، نرگن بھل کدے نہ جانیا۔
 جگا جگنتر پائے ل، کرتا قیمت آپ چکانیا۔ گرکھ بوٹا نہ جائے ل، ہری سنج کیاری آپ کرانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا ایکا
 گھر بہانیا۔ ایکا گھر اک دروازہ، ایکا مندر سوہا پانیندا۔ ایکا صاحب غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگانیندا۔ اک وجائے انحد و اجا، راگی اپنا راگ الانیندا۔

ایکا جگ جگ رچے کاجا، کرتا پڑکھ اپنی کار کرائیندا۔ ایک بھگتاں مارے واجا، شبد اگئی ناد سنایندا۔ ایک نو کھنڈ پر تھی پھرے بھاجا، آوندا جاندا دس کسے نہ
 آئیندا۔ ایک دو جہاناں بنے راجا، حکمی حکم اک سنایندا۔ ایک گرگھیاں رکھنہارا لاجا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ایک پرگٹ ہوئے اتھ دیس ماجھا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو اپنا کھیل کرائیندا۔ نو نو ست چار، چار جگ وڈی وڈیاں۔ پڑکھ پڑکھو تم کرے پیار، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ گرگھ ست
 ستونتی ویکھے نار، سنگر بن بن سجن ماہیا۔ دو جہاناں لیکھے جانے اندر باہر، گپت ظاہر بھیو سکے نہ کوئے چھپایا۔ نیتز کھولے گر اوتار اندر بولے، ایکنکار،
 ساچے سوہلے کرے جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں دکھایا۔ پیر پیغمبر گان ڈھولے، پڑکھ ابناسی وسے پردے اوہلے، مکھ نقاب اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ سر شٹ
 سبائی آپے مولے، کرے کھیل اُپر دھولے، دھرنی دھرت رہیا سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست چار دے
 وڈیاں۔ ست چار وڈی وڈیاں، ہر وڈا وڈ وڈیاں۔ ستر بہتر ہوئی کڑمائی، کڑم کڑمیٹا پھیرا پائیندا۔ آپے دھی آپے جوائی، سوہرا پیسے اپنا رنگ رنگائیندا۔
 آپے ڈولی رہیا اٹھائی، بن کہار سیو کمائیندا۔ آپے سگن رہیا منائی، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ آپے بنے سچا ماہی، آپے نار بن بن ویس وٹائیندا۔ آپے سچ
 سہنجی سبجا رہیا ہنڈھائی، تخت نواسی سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آپے نرگن سرگن پکڑے باہیں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ آپے دیوے ٹھنڈی چھائیں،
 سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آپے میل ملے چائیں چائیں، گو بند اپنا ویلا انت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا نام نوکانیا
 ایک اک چٹھائیندا۔ ایک نیا پڑکھ نار، پڑکھ ابناسی آپ چٹھایا۔ بردھ بالاں دے مان، نمائیاں گلے لگایا۔ گو بند دیوے اک فرمان، سچ فرمانا اک سنایا۔
 حکم ورتے دو جہان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتھ ور، نہہکلنک نرائن نر، اچرج کھیل آپ کرائیا۔
 اچرج کھیل کرے اچرج، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ چار جگ گر اوتاراں رہیا ورج، حکمے اندر سرب بھوائیندا۔ بھگتاں دیندا رہیا مول قرض، مقروض اپنا
 ناؤں دکھائیندا۔ کلج اتھ پورا کرے فرض، ویس اولٹا آپ وٹائیندا۔ نو نو چار گرگھیاں پوری کرے غرض، اپنی غرض نال ملائیندا۔ اپنی کایا کر کے
 حرج، گرگھ کایا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتھ ور، ست چار بھیو چکائیندا۔ چار ست نار کنت، کنت کنتوئل

خوشی منائیا۔ چاڑھے رنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایک ناؤں نیا منت، من منکا دے بھوائیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ تھکی
سرب لوکائیا۔ گر سکھ میلا سنگر بے انت، بے انت دے وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے سرب جیو جنت، بن گر سکھ لیکھ کسے نہ مات
پر گٹائیا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروز پُر ☆

برہمنڈ کھنڈ بے جیکار، بے جیکار سرب کرائیندا۔ سورج چند بے جیکار، بے جیکار منڈل منڈپ سوبھاپائیندا۔ دو جہاناں بے جیکار، لوآں پُریاں
بے جیکار نعرہ لائیندا۔ پر تھمی آکاش بے جیکار، جل تھل مہیئل بے جیکار سنانیندا۔ وشن برہما شو بے جیکار، کروڑ تیسا سُرپت اند بے جیکار نام
دھیانیندا۔ لکھ چوڑاسی بے جیکار، چار کھانی بے جیکار گیت لائیندا۔ چار بانی بے جیکار، چوتھے پد بے جیکار صلاحیندا۔ بھگت بھگونت بے جیکار، بے
جیکار سنتاں سنگ نبھانیندا۔ گرگھ گر گر بے جیکار، بے جیکار گر سکھ راگ لائیندا۔ زرگن سرگن بے جیکار، بے جیکار پنچم بھو چکائیندا۔ توت بے
جیکار، بے جیکار آتم پر ماتم رنگ رنگائیندا۔ ایش جیو بے جیکار، بے جیکار برہم پاربرہم سنانیندا۔ گر اوتار بے جیکار، بے جیکار شبدی ناد وجائیندا۔
سکھنڈ دوارے بے جیکار، بے جیکار تھر گھر اپنا ناد سنانیندا۔ سُن اگم بے جیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ صلاحیندا۔ بے
جیکار ایکنکارا، آد انت اک کرائیا۔ بے جیکار برہم پسارا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ بے جیکار دو جہاناں نعرہ، زرگن نرور آپ سنانیا۔ بے جیکار کرے
کرائے جگ چارا، چوکڑی اپنا بندھن پائیا۔ بے جیکار نام ست و نجارا، ست ستوادی کھیل کرائیا۔ بے جیکار برہم برہمادی ہو اُجیارا، رُوپ انوپ آپ
وٹائیا۔ بے جیکار کایا مندر اندر کھول کوڑا، گھر گھر وچ راگ لائیا۔ بے جیکار ٹھانڈے دربارا، بنک دوارے دے وڈیائیا۔ بے جیکار لکھ اگوچر اگم اپارا،
بے انت بے پرواہیا۔ بے جیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نعرہ آپ سنانیا۔ بے جیکار بے بے ونت، بے بے اپنا نام جنائیندا۔

کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل دکھائیندا۔ زرگن زرویر بنائے بنت، زراکار ویکھ دکھائیندا۔ بے جیکار ساجن سنت، ست ستوادی بوجھ
 نبھائیندا۔ نام جنائے نیاں منت، من متمانہ سمانیندا۔ آد جگادی مہما اگت، بھو ابھید نہ کوئے گھلائیندا۔ بے جیکار پورن بھگونت، بھگون اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا سھم آپ ورتائیندا۔ بے جیکار کملاپاتی، کول نین وڈی وڈیائیا۔ بے جیکار پُرکھ ابناسی، ابگت اپنی
 کھیل دکھائیا۔ بے جیکار سرب سھکھ داتی، سھکھ سھج سھج وڈیائیا۔ بے جیکار دوس رین پر بھاتی، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ بے جیکار، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ درڑائیا۔ بے جیکار سورپیر ہر جودھ، جو بن ایکا ایک رکھائیندا۔ آد جگادی اگادھ بودھ، بھو ابھیدا آپ جنائیندا۔ لکھ
 چوراسی سودھن سودھ، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ ناتا توڑے لوبھ موہ ہنکار کرودھ، ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام
 آپ صلاحیندا۔ بے جیکار ساکھیات، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیا۔ بے جیکار کائنات، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ بے جیکار پارجات، پُرکھ ابناسی رنگ دکھائیا۔
 بے جیکار کھولے تاک، بند کواڑی دے تڑائیا۔ بے جیکار چڑھائے گھٹ، ساچے ستن میل ملائیا۔ بے جیکار مٹائے واٹ، اگلا لیکھانہ کوئے رکھائیا۔
 بے جیکار رکھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ بے جیکار جوڑ جڑائے ساچانات، چرن کول سچی سرنائیا۔ بے جیکار مٹائے ذات پات، ورن گوت نہ
 کوئے رکھائیا۔ بے جیکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا راگ سنائیا۔ بے جیکار ایکا ڈھولا، ایکنکار آپے گائیندا۔ بے جیکار ایکا
 بولا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ بے جیکار ایکا سوہلا، راگی راگ آپ الائیندا۔ بے جیکار ایکا تولا، لکھ چوراسی تول تلائیندا۔ بے جیکار ایکا مولا، گھٹ گھٹ
 اپنا روپ دکھائیندا۔ بے جیکار بدلے کایا چولا، چولی اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناد آپ وجائیندا۔ بے جیکار
 ساچا ناد، انادی آپ وجائیا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ پکڑ اٹھائے سنت سادھ، ساچی
 سکھیا اک سمجھائیا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جیو جنت سب کردے گئے یاد، گر اوتار یادداشت اک
 بنائیا۔ بے جیکار کر رہے وساد، بسمل اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سوہلا آپے گائیا۔ بے جیکار بے دیو، گر اشٹ

وڈی وڈیائی۔ نرگن سرگن لگے نیہوں، پریتوان پریتی اک سمجھائی۔ گر کا امرت مٹھارس میہوں، میگھ میگھلا آپ برسائی۔ لکھ نرنجن بے پرواہ ابھیو، بھيو کوئے نہ پائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ الائی۔ سچ سندیسہ انک بار، انک کل دھاری آپ جنائندا۔ نرنیشا اینکار، حکمی حکم آپ ورتائندا۔ ڈھر دا لیکھا ڈھر دربار، ڈھر دربار آپ پڑھائندا۔ وشن مہیش برہم گنیش سیوادار، آدیس سرب سیس جھکائندا۔ نرنیش بن سچ سرکار، باسک سچ آپ ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل وکھائندا۔ کھیل اولا ہر کرتار، آدجگاد کرائی۔ جگت محلہ کرتار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائی۔ جل تھل مہینل پاوے سار، دھرت دھول دے وڈیائی۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کوٹن کوٹ ناؤں رکھ وچ سنسار، رسنا جھوا جوڑ جڑائی۔ گر اوتار کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنائی۔ ہر کا آنت نہ پاراوار، دو جہان اپنے چرناں ہیٹھ رکھائی۔ آد آنت کھیل کرے اپار، کھیلنہارا اک ہو جائی۔ انتم نرگن نور جوت کرے اجیار، نور نورانہ ڈمگائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائی۔ اپنا ویس آپے دھار، آد آنت کھیل کرائندا۔ کلجگ انتم نرکار، نرور ویس وٹائندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچ سرکار، ساچانین اک اٹھائندا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لوء پر تھی آکاش گگن منڈل دیکھے ایکار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ ساچا کھیل انتم کل، ہر کرتا آپ کرائی۔ سچ سنگھاسن بیٹھ مل، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ سچ سندیسہ رہیا گل، کرے سچ پڑھائی۔ وسنہارا جل تھل، روپ انوپ آپ درسائی۔ جوتی شبدی گیارل، دس کسے نہ آئی۔ چڑھ کے بیٹھا محل اٹل، اُچ منارا سوبھا پائی۔ بن تیل باقی دیک گیا بل، نورو نور نور رُشائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائی۔ اپنا کھیل کرے کرتار، قدرت قادر دیکھ وکھائندا۔ چار جگ دا دیکھ وبار، پورب لیکھا سب دی جھولی پائندا۔ پرگٹ ہو آپ نرکار، پروردگار ویس وٹائندا۔ چار ورن اک آدھار، ایکا بوجھ بھجھائندا۔ چارے بانی اک جیکار، چارے کھانی آپ سمجھائندا۔ چارے گنٹ کر وچار، دہ دشا دیکھ وکھائندا۔ چوتھے جگ پاوے سار، چوتھا پد اک وڈیائندا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، انادی ناد آپ وچائندا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، سگلا سنگ آپ رکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ اگلا لیکھا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائی۔ بے جیکار دو

جہان، جیون جگت دے سمجھایا۔ ایہتھے اوتھے دیوے مان، سدا سہیلا ہوئے سہایا۔ چار ورن ڈھولا ایکا گان، گھر وجدی رہے ودھایا۔ چارے بانی کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑایا۔ چارے کھانی دے گیان، گر گیان اک درڑایا۔ سچھنڈ ہو پردھان، سچ پردھانگی اک کماہیا۔ لوک مات ست نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ لوک چوواں مار دھیان، چوواں طبق دے سمجھایا۔ آد جگادی اک نگاہان، دو جاناور نہ کوئے درسایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو یا سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ وٹایا۔ سرشٹ سبائی دیوے دان، داتا دانی آپ اکھوایا۔ آنت کنت کرے کلیان، کال گراس نہ کوئے کرایا۔ جو جن گاوے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بے بے جیکار برہم برہمانڈ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، اک جیکارا سرب سہارا، نام اپنے بے کرایا۔

بے جیکار وشنو بھگوان، وشو اپنا کھیل کرائیندا۔ ست ستوادی ہو پردھان، نام پردھانگی اک رکھائیندا۔ نو چار چکائے آن، اپنی آن ایکا پائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنے روپ وکھائیندا۔ در درویش بہہ بہہ منگن سارے دان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک کرائیندا۔ بے جیکار ہر مہربان، ایکا ایک جنایا۔ کلجگ اٹھے بال انجان، بالی بدھ رکھایا۔ پُرکھ ابناسی دے دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک کرایا۔ دے دان میرے بھگوانت، تیرے ہتھ میری وڈیایا۔ کلجگ ویلا آیا آنت، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ڈکھی ہوئے تیرے سنت، دھرت دھول رہی گرلایا۔ لوک مات مایا بے آنت، اپنا بل رہی جنایا۔ نو کھنڈ پر تھی گڑھ بنی ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کوئی سہایا۔ نہ کوئی بنائے ساچی سنگت، چار ورن پئی لڑایا۔ بھو نہ پائے کوئی پنڈت، ملا شیخ دین دہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا وست دے ورتایا۔ ستجگ ساچا کرے دھیان، پر بھ چرن دھیان لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، مہر ایکا جھولی پائیندا۔ ساچا دے ست گیان، وست مہان اک ورتائیندا۔ بے جیکار کرے جہان، تیرا ڈھولا ایکا گائیندا۔ دو جاراہے نہ کوئے نشان، نشانہ سب دا آنت مٹائیندا۔ تخت نواسی بہہ راج

راجان، ساچا تخت آپ سہانیدا۔ حکمی حکم کرے سچ فرمان، دُھر فرمانا آپ جنائیدا۔ بے جیکار وِشنوؤں بھگوان، بھگوان ڈھولا آپ سہانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیدا۔ بے جیکار دے گیت، تیرے اگے منگ منگائیدا۔ سَتجگ چلے ساچی ریت، تیرا راہ دے دکھائیدا۔ ناتائے مندر مسیت، شودوالا مٹھ پھیرا کوئے نہ پائیدا۔ گھر گھر لے برہم مت، جگت گیان نہ کوئے وڈیائیدا۔ ساچا مارگ اپنا دس، بن رہبر میرے ماہیا۔ تیرا ناؤں کراں پرکاس، بے جیکار کرے لوکائیدا۔ تیرے بھگتاں بناں داس، بن داسی سیو کمائیدا۔ تُوں میری پوری کرنی آس، میںں اِکو اچھیا رہیا پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بے جیکار تیرے نام وڈیائیدا۔ ساچی اچھیا پوری کر، کرنہار میرے گوسائیدا۔ آکے ڈگا تیرے در، اک تیری اوٹ تکائیدا۔ کلجگ انتم دے دے ور، پھڑ میریاں دوویں بانہیاں۔ کوڑی کریا مٹے ڈر، سچ سچ وِجن ودھائیدا۔ ایکا مان ناری نر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے صاحب پتے ماہیا۔ دے دے ور میرے بھگونت، سَتجگ جھولی اگے ڈاھندا۔ تُوں آد جُگاد بنائیں بنت، گھرن بھنہنہار کھیل کرانیدا۔ میںں تیرا گاواں منت، منتر اِکو نام درڑائیدا۔ لیکھا جاناں چو جنت، جنت چو تیرا رنگ رنگائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تُدھ بن اور نہ کوئے بھانیدا۔ تُدھ بن اور نہ کوئے دیسے، نیترن نظر کوئے نہ آئیدا۔ تُوں شاہ پاتشاہ جگت جگدپشے، جگدپشیر تیری وڈ وڈیائیدا۔ میںں متاں تیری حدپشے، نیوں نیوں سیس جُھکائیدا۔ تیرا کھیل بیس پیسے، ایک ایکے نال ملاییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے نام وِجے ودھائیدا۔ وِجے ودھائی تیرے ناؤں، ہوں صفتی صفت صلاحندا۔ تُوں ٹھا کر سوامی پتا ماؤں، ہوں بالک رُپ دھرائیدا۔ تُوں وسیں ہر گھٹ تھاؤں، میںں تیری اوٹ رکھائیدا۔ تُوں کردا سچ نیاؤں، ساچے تخت سو بھاپائیدا۔ تُوں آد آنت پکڑیں باہوں، سر اپنا ہتھ لکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا اپنا ور، اک تیری آس رکھائیدا۔ اِکو رکھی تیری آس، میرے صاحب پتے سُلطانا۔ تن جگ دی بچھے پیاس، امرت میگھ اک برسانا۔ میرے وسنا سدا ساتھ، سگلا سنگ نبھانا۔ میںں گاواں تیری گاتھ، نرگن سرگن اک ترانہ۔ تُوں لہنا چکاؤنا مستک ماتھ، پاربرہم سری بھگوانا۔ تُوں ہوئیں سہائی انا تھاں ناتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا دانا۔ ایکا دان

دے دے دات، تیرے اگے میری عرضوئیا۔ تُوں پُچھے میری دات، میں تیری اوٹ تکائیا۔ چار کُنٹ اندھیری رات، تیرے بن نہ کوئے بدلایا۔ تِن
جُگ نہ کھولیا تاک، اپنے اندر بند رکھایا۔ لکھ چوراسی نالوں توڑ ساک، ناتا ایگا گھر بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
تیری چلاں سدا رضایا۔ تیری رضامیتوں منظور، مہربان مہربان مہربان۔ تُوں اپنا نام دے ضرور، راگی نادی برہادی سُنے تیرا ترانہ۔ تُوں پرگٹ حاضر
حضور، در دینا درس مہانا۔ نو کھنڈ پر تھی تپے وانگ تندور، امرت میگھ اک برسانا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا میٹ مٹانا۔ تیرے بھگت منگن تیری
دھوڑ، تیرا راہ تکانا۔ تُوں بخشیش سرب قصور، رحمت کر کرپا سیری بھگوان۔ سیری بھگوان پیا ہس، ہس ہس خوشی منایا۔ آنت چلے نہ کوئی کسے وس،
ستجگ تیری دھیر دھرایا۔ کلجگ کوڑا جانانس، اپنا بھار اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی گرکھاں اندر جانا وس، تیرا سنگ نبھایا۔ پریم پیار اندر جائے پھس، ساچی
ڈوری تند بندھایا۔ کوڑی کرپا دیوے جھس، اُپر اپنا بھار اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھیرج اک دھیر دھرایا۔ دھیرج دیوے سچ
بھروسا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائندا۔ ستجگ تیرے اندر ست ست واسا، ست ستوادی آپ کرائندا۔ گرگھ دینا تیرا سا تھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ چار جگ
چار ورن جنائے اکو گاتھا، ایکا اکھر آپ پڑھائندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرا تھا، سمرتھ اپنی دھار چلائندا۔ پورا کرے بھوکھت واکا، گر اوتار بھو چکائندا۔
اگے چلائے اپنا ساک، لکھ لکھ لکھ نہ کوئے سمجھائندا۔ زرنجن نور جوت پرکاسا، پرکاس اپنا نور دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ستجگ ساچا سنگ دکھائندا۔ ستجگ ساچے تیرا سنگ، سگلا آپ نبھایا۔ نو نو وجے اک مردنگ، مرد مردانہ آپ وجایا۔ دو جہاناں بیٹھا لنگھ، سچ
سنگھاسن آسن لایا۔ سرشٹ سبائی سُنائے چھند، گیت گو بند آپ لایا۔ ہرجن دیوے اک اند، گھر گھر وچ خوشی منایا۔ لیکھے لائے بتی دند، رسنا جہوا
نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا سنگ دکھایا۔ تیرا سنگ سوہنگ سو، ہنگ برہم آپ بنائندا۔ آد آنت آپے ہو، اپنی
کھیل کرائندا۔ آد جگادی یج بو، لکھ چوراسی بھل بھلواری آپ مہکائندا۔ آنت پت ڈالی آپے لئے کھو، اپنا حکم آپ ورتائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ اک دکھائندا۔ سگلا سنگ ست سروپ، ست ستوادی آپ جنایا۔ آتم پر ماتم دے اپنی کوٹ، ایکا مندر وجے ودھایا۔ اک

سلطان اک بھوپ، ایک شاہو دے وڈیاں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ رکھایا۔ ساچا سنگ سوہنگ ناد، انادی آپ وجائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو آئندا۔ وشنوں سیوا کرے چھن چھن داس، سیوک اپنا ناؤں دھرائندا۔ بھگوان جوت کرے پرکاس، نورو نور ڈگمگائندا۔ بے جیکار کرے پر تھی آکاش، روس ایک ڈھولا گائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ آپ نبھائندا۔ سنجگ اٹھ کرے نمسکار، تیری واہ واہ وڈی وڈیاں۔ تیرے ناؤں بے جیکار، بے جیکار جگت شنوایا۔ مارگ لایا اپرا پار، بے آنت وڈی وڈیاں۔ جیوندیاں گرگھ و س نال، مریاں جونی جونی نہ کوئی بھوایا۔ لیکھا لکھ اگم اپرا، اگمڑی کار کمایا۔ سچھنڈ دا سچ و ہار، لوک مات کرایا۔ چھٹی جگ دادے ادھار، گر اوتاراں جھولی پائیا۔ بہتر جن کر پیار، جن جننی بنیا پتا مایا۔ ستر ویکھے ساچے لاڑ، گر سیکھ ساچے گھوڑ چڑھایا۔ چھتراں آئی اپنی وار، ست چار و بے ودھایا۔ کرے کھیل آپ نرکار، نرگن اپنا پردہ لاہیا۔ گوہند گر گر ہو تیار، ترے گن مینا ٹھانڈا سینتا سچ ست پھیرا پائیا۔ سنجگ ساچی ریتا چلے وچ سنسار، ساتا چوکا نوکانیا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ دیوے ساچا دان، بے جیکار ایک راگ الایا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گھر پنڈ مناواں ضلع فروز پور ☆

سچھنڈ نواسی سری بھگوانا، ست ست اپنی دھار چلائندا۔ نرگن نور جوت مہانا، پرکاس پرکاس آپ دھرائندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، شہنشاہ اپنی کھیل کرائندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، رحمت اپنی آپ کرائندا۔ پروردگار نور نورانہ، جلوہ نور آپ دھرائندا۔ اجونی رہت کھیل مہانا، مات پت نہ کوئے بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، آد آنت اک کرایا۔ سچھنڈ نواسی ہو تیار، درگاہ ساچی دھام سہایا۔ دھر فرمانا ایک وار، اینکارا آپ جنایا۔ اگم اگمڑی کرے کار، کرتا پڑکھ بھیونہ آیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آسا ایک پرگٹایا۔

ساچی بھچھیا دیونہار، دست امولک آپ ورتایا۔ نرگن نرگن نرگن کر پیار، سچکھنڈ ساچے خوشی منایا۔ محل اٹل اُچ منار، نہچل دھام آپ سہایا۔
 ویکھے وگسے ویکھنہار، دوجا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ آپ وسایا۔ سچ محلہ سری بھگونت، سچکھنڈ دوارا
 آپ وسائیندا۔ آپے مہما جان اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ویس وٹائے نارکت، نرگن رُپ انوپ رکھائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن
 بھننہار بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سری بھگوان، اک اگلا آپ سہایا۔ ست
 ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلایا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، بردھ بال نہ رُپ دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ
 کمایا۔ اینکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، کھیلنہارا نظر نہ آیا۔ سری بھگوان
 دیوے دان، داتا دانی دیا کمایا۔ پاربرہم پر بھ سے سچ مکان، سچ دوارا اک سہایا۔ چھپر چھن نہ کوئے نشان، سورج چند نہ کوئے رُشٹایا۔ اک اگلا وڈ
 مہربان، اپنی دیا آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ایک، اینکارا آپ سہائیندا۔ نرگن نرُویر
 آپے ویکھ، پیکھت پیکھت اپنی خوشی منائیندا۔ آپے سے ساچے دیس، دوجا در نہ کوئے وڈیائیندا۔ نر نرنکارا بن نریش، نرگن اپنا حکم چلائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل نرگن دھار، نرنکار آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، در
 دروازہ اک گھلایا۔ نرمل باقی کر اُجیار، کملاپاتی ویکھ وکھایا۔ ساچا ساتھی پروردگار، سگلا سنگ آپ ہو جایا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، محل اٹل کرے رُشٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دیوے مان وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، ہر جو ہر آپ سہائیندا۔ پُرکھ اکال اندر وڈ، سچ سنگھاسن
 آسن لائیندا۔ نرگن نرگن گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ کرنی کرت کرتا پُرکھ آپے کر، نہکرمی اپنا کرم کمائیندا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، اجوئی
 رہت ویس انیک آپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، ہر گھڑ گھڑ خوشی منایا۔ نہ
 کوئی دسے چار دیوار، چھپر چھن نہ کوئے چھہایا۔ اک اگلا اندر وڈ، ہر جو اپنا آسن لایا۔ نہ کوئی دوسر میت مرار، لاشریک اک اکھوایا۔ کرے کھیل

اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ اپنی اچھیا بول جیکار، بے جیکار اک سنایا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنکار، نرگن اپنا نام صلاحیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ویکھے چائیں چانیا۔ سچھنڈ دوارے چاؤ گھنیرا، ست پڑکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ آپے وسے نیرن نیرا، دؤر دُراڈا پندھ نہ کوئے جنائیندا۔ آپ سہائے ساچا کھیرا، بنک دواہری سو بھاپائیندا۔ اپنا ناؤں رکھے میرا تیرا، تیرا میرا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ پرگٹائیندا۔ سچھنڈ دوارے آپے پرگٹ، ہر جو اپنی دھار چلائیندا۔ اینکارا کھول ہٹ، بن ونجارا سیو کمائیندا۔ نرمل نور جوت لٹ لٹ، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوارا اوچو اوچ، اگم اتھاہ آپ بنایا۔ نہ کوئی ونڈ چار کوٹ، دہ دشانہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی پتانہ کوئی پوت، نہ کوئے جنیندی مایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے اپنا کھیل کھلایا۔ سچھنڈ دوارا کرتیار، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، بل اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دشا پاوے سار، دوجا حصہ نہ کوئے ونڈائیندا۔ اک اگلا اینکار، اکل کل آپ اھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی اچھیا آپے رکھ، اپنا بھو کھلایا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، پرتکھ نور وکھایا۔ سچھنڈ دوارے بول الکھ، ایک نعرہ لایا۔ آپے وچوں کر کے آپا وکھ، آپ اپنی بنت بنایا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈی لایا۔ سچھنڈ دوارے آپے وس، ساچا گھاڑن لئے گھرائیا۔ پوری کرے اپنی آس، آسا آسا وچ ملایا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا آپ ہو جایا۔ آپے وسے اپنے پاس، ساچا سنگ آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی اچھیا آپ دھرائیا۔ اپنی اچھیا اینکار، آد پڑکھ آپ جنائیندا۔ سچھنڈ دوارے کھیل اپار، اپر پیر آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی سچی سرکار، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ حکمی حکم دیوے ایک وار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ کر تیار، راج راجان ویس وٹائیندا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، اندر اپنا آسن لائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، ساچی خوشی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ جنائیندا۔ ساچی اچھیا سری بھگوان، اپنی آپ پرگٹایا۔ اک اگلا بیٹھا وچ مکان، کم کسے نہ آیا۔ نرگن نور نہ کوئی نشان، روپ رکھ نہ

کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا متا آپ پکائیا۔ اپنے نال کرے صلاح، سچھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ زرگن زرگن لئے ملا، میل ملاوا آپ بنائیندا۔ پوت سپوت لئے جا، جننی جن آپ اکھوائیندا۔ دائی دایا بے پرواہ، دس کسے نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر لئے بنا، تھر گھر اپنی بنت بنائیندا۔ چھوٹا بالا وچ وساء، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ سیس اپنا ہتھ ٹکا، سمرتھ دیا کمائیندا۔ مہما اکھ آپ پڑھاء، اکھر وکھر نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیندا۔ ساچی اچھیا شبدی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوڑا، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ شبد اگئی کرپسار، پسر پساری ویکھ دکھائیا۔ دُھر فرمانا ایکا وار، ہر حکمی حکم جنائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ لئے جنائیا۔ ساچی اچھیا شبدی سٹ، پتا پوت آپ جنائیندا۔ سچھنڈ دوارے سوہے رُت، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ بال نادانے جانا اٹھ، ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناسی رہیا تھٹھ، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ وشن برہما شو سہائے رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے بہہ بہہ ساچا حکم آپ سٹنائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا، تخت نواسی آپ جنائیا۔ ترے گن میلا میل ملانا، پنچم پنچ کرے گڑمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لو آں آکاش بنانا، آکاش آکاشاں نال ملائیا۔ جل تھل مہینل کھیل مہانا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیا۔ اک اکلّا دیوے دانا، ساچی اچھیا پور کرائیا۔ وشنوں دیوے وشو گیانا، ایکا بوجھ رکھائیا۔ برہمے برہم اک دکھانا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ شکر کھیل ہوئے مہانا، خالق خلق دئے سمجھائیا۔ تئاں وچولا شبدی سٹ اکھوانا، بندھن ایکا ڈور بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا لئے سمجھائیا۔ ساچی اچھیا سری بھگوان، اپنی آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دان، حکمی حکم آپ سٹنائیندا۔ زرگن سرگن کر پردھان، جگت پردھانگی آپ بنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ وچ جہان، دو جہاناں والی کھیل کرائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملان، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، بے مقام آپ بنائیندا۔ امرت آتم پین کھان، وست امولک اک دکھائیندا۔ شبد اناد پتئی دھنکان، دُھر درباری آپ سٹنائیندا۔ آتم جوتی نور مہان، برہم پاربرہم پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا شبدی جھولی پائیندا۔ شبدی سٹ اٹھ بلوان، ہر ساچے آد جگایا۔ لکھ چوراسی اک نشان،

لوک مات دکھایا۔ بودھ اگادھا دے گیان، برہما ویتا آپ پڑھایا۔ چارے ویداں دیوے مان، ودت اپنا کھیل کرایا۔ ونڈے ونڈ سِری بھگوان، چاروں کُنٹ ویکھ دکھایا۔ اُتر پورب پچھم دکھن رَس سورج چن کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑایا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ دیوے دان، دینن اپنی دیا کمایا۔ چارے کھانی کھول دکان، اندج جیرج اُتسج سیتج رہیا ورتایا۔ چارے بانی مارے بان، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گایا۔ چار ورن کھیل مہان، جگ چوکڑی ونڈ ونڈایا۔ چار یاری میلے آن، میل ملاوا سچ سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا شبدی سَت دے سبھایا۔ ساچی اچھیا جھولی پا، بھچھیا اپنا نام رکھایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھایا۔ زرگن سرگن بن ملاح، لوک مات بیڑا آپ چلایا۔ شبد اگئی دے صلاح، ساچی سکھیا اک سبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنایا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، ہر گوپال آپ سُنایا۔ جگ چوکڑی چلے ریت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹاندا۔ پر م پُرکھ سمرتھ سوامی بیٹھارہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئندا۔ گھر گھر مندر اندر وڑ وڑ لکھ چوراسی پرکھے نیت، سچ سنگھاسن سو بھاپاندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ سبھاندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال، آد آد جنایا۔ زرگن سرگن بنے دلال، جگت دلالی اک دکھایا۔ پر م پُرکھ پت پر میثور ہو دیاں، دینن اپنا بھو کھلایا۔ سیوا لائے کال مہاکال، ساچی سیوا اک سبھایا۔ نو نو بنائے سچی دھر مسال، سَت سَت ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک سبھایا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سبھنڈ نو اسی آپ جناندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھاندا۔ لکھ چوراسی ترے گن بٹھے تگ، تندن تند نہ کوئے تڑاندا۔ نو کھنڈ پر تھی کھیلے کھیل جیون جگ، جگت اپنے ہتھ رکھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے ایکا گن سبھاندا۔ شبد ڈلارے سُنیا کن، پر بھ اگے سپس جھکایا۔ تیرا حکم لواں من، دوئے جوڑ پیا سرنایا۔ تیری وڈیائی تیرا ناؤں میرا دھن، وست اموک اک رکھایا۔ میں بالک توں جننی جن، توں پتا میری مایا۔ توں آد بیڑا دتا بٹھ، میں جگ جگ سیوا کمایا۔ سیوا لاواں سورج چن، وشن برہما شو نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا سچا ور، میرے صاحب پچے گوسانیا۔ شبدی سَت چڑھیا چاء، تھر گھر اپنی خوشی مناندا۔ جگ چوکڑی سیوا

لو اوں کما، ساچی سیوا جھولی پائیندا۔ نرگن سرگن بناں ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔ نت نوت دیواں سچ صلاح، صفت صلاح تیرا ناؤں دکھائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈن ونڈاں تھواں تھان، تھان تھنتر اپنا بھيو گھلائيندا۔ برہمنڈ کھنڈ انادی ناد دیاں وجا، لو آں پُریاں راگ الائیندا۔ زمیں اسماناں ویکھاں آ، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ پنج تت ہنڈاواں جگت مکاں، سچ مکان اک دکھائیندا۔ نرگن سرگن روپ دھرا، دھرتی دھرت دھول وڈیائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملا، گر گر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ دو جہاناں دیوے سچ صلاح، صلاحیر اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے ملائیندا۔ تڈھ بن اور نہ کوئی اوٹ، سٹ ڈلارا رہیا سٹایا۔ توں پُرکھ اکال نرمل جوت، سچکھنڈ و سیں ساچے ماہیا۔ سچ دوارا قلعہ کوٹ، بنک گڑھ بنت بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا میری سیوا لیکھے لایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ست ستوادی دیا کمائیندا۔ آد آد دتا دان، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سٹ بال نادان، ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، تیرا حکم ورتائیندا۔ نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ گر اوتار دے دے دان، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر ویکھ دکھان، کلجگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی سیوا لگائے سری بھگوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جگ جگ سچ سندیسہ دیوے آن، شاستر سمرت وید پُراں آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، جیو آتم آتم گیان اٹھاراں دھیائے اٹھ دس بھيو چکائیندا۔ مقامے حق سچ ایمان، اسم اعظم روپ دھرائیندا۔ پروردگار ہو مہربان، رحمت اپنی آپ کمائیندا۔ پیر پیغمبر دیوے دان، حضرت اپنی کھیل کرائیندا۔ نبی رسولاں رکھے آن، دُھر فرمانا حکم ورتائیندا۔ ساچا کلمہ اک کلام، نورِ الہی آپ جنائیندا۔ نرگن روپ سچ امام، نظر کسے نہ آئیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے پیغام، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ انجیل قرآن، کایا گرہ کھوج کھجائیندا۔ ست ستوادی ساچا نام، نام ست ست پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ نانک گوبند اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائيندا۔ کوٹن کوٹ جگ کرے کھیل مہان، سبجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھانی بانی کر پردھان، ایکا اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ساچے سٹ رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنایا۔ تیری سیوا لائی آد، آنت بھل کدے نہ جائیا۔ پُرکھ ابناسی سٹے

فریاد، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گھر گھر دیکھے تیرا ناد، ناد دُھن جگت شنوائیا۔ بھيو چُکائے برہم برہماد، برہم کھو جے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنائیا۔ اپنا لیکھا دتے آپ نرکار، آد پرکھ سمجھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ اترے پار، تھر کوئے رہن نہ پایا۔
 انتم چوکڑ دیکھے آپ کرتار، کرتا پرکھ کھیل کرایا۔ دُھر دا تھم ایکا وار، سچ سندیہ دے سُنایا۔ پرگٹ کرے تیی اوتار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ نال ملایا۔
 میل ملاواں عیسیٰ موسیٰ محمد یار، اللہ رانی پلُو آپ پھرایا۔ نرگن جوتی گر گر دھار، اک دس ونڈ ونڈایا۔ نانک گوہنڈ پیچ سوار، دو جہاناں کھیل دکھایا۔ سچ
 سندیہ ایکا وار، نر نریشا دے سمجھایا۔ آوے جاوے اگم اپار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھایا۔ لکھ لکھ لیکھا سرب وچار، سچ سندیہ گئے سُنایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھيو رہیا جنایا۔ ساچا بھيو دیوے کھول، ہر وڈا وڈ وڈایا۔ آد کریا ساچا قول، آنت دے نبھایا۔
 پرگٹ ہوئے اُپر دھول، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کراؤنا، شبدی سَت
 سَت جنایا۔ جوتی جامہ ویس وٹاؤنا، نورو نور ڈمگایا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات وساؤنا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 پردہ رہیا اٹھایا۔ ساچا پردہ دیوے چک، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی پینڈا جائے نک، پاندھی کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ ہوئے اندھیرا گھپ، ساچا
 چند نہ کوئے چڑھایا۔ سچ سچ جائے چھپ، کوڑی کریا ملے وڈایا۔ نہ کوئی مات پت دے پت، بھین بھائی ساک سجن سین نہ کوئے سہایا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر جاوَن رُٹھ، لوک مات سکے نہ کوئے منایا۔ سادھاں سنتاں کایا بھانڈے خالی ہون ٹھٹھ، نام وست نہ کوئے رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھمی پئے لٹ، چور
 یار گھیرا پائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، کایا مندر اندر وجے نہ کوئے ودھایا۔ بھل بھلو اڑی نہ موئے رُت، رُت بسنت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو رہیا گھلایا۔ پرکھ ابناسی ہر جو دتے، اپنی خوشی منائیدا۔ سچکھنڈ دوارے بہہ بہہ سسے، بھيو کوئے نہ پائیدا۔ کلجگ
 انتم لکھ چوراسی جیو جنت مایا اتر پھسے، پھاندی پھند نہ کوئے کٹائیدا۔ گھر گھر ناگنی وڈ وڈ ڈسے، ساتک سَت نہ کوئے کرائیدا۔ کلجگ چاروں کُنٹ اٹھ
 اٹھ نٹھے، اپنا بل دھرائیدا۔ مان گوائے تیر تھ اٹھسٹھے، گنگا گوداوری جمنائستی دُرمت میل نہ کوئے دھوائیدا۔ گھر گھر در در کوڑ گڑیارا ستھر گتے،

جگت صفا نہ کوئے اُٹھائیندا۔ ہر کا نام نہ بیچے کوئے وتے، بن کرسانا ہل نہ کوئے چلائیندا۔ لاڑی موت چار کُنٹ نچے، گھنگٹ مکھ نہ کوئے دکھائیندا۔
 رائے دھرم کولوں کوئی نہ بیچے، آگے ہو نہ کوئے چھڈائیندا۔ چتر گُپت دکھائے صفے، مکھ مکھ لیکھا آگے دھرائیندا۔ مندر مسجد گرو دوار شودوالے مٹھ جگت
 مایا کھادے گئے، امرت نام ہتھ کسے نہ آئیندا۔ رسنا کہن پُرکھ اکال دے اسیں سکے، اندروں میل نہ کوئے ملائیندا۔ دھیاں بھیناں سارے تئے، نیتز
 نین گیان نہ کوئے گھلائیندا۔ چوڈاں طبق کوئی نہ میٹے بیٹھے، شرع شریعت سچ نہ کوئے سمجھائیندا۔ چوڈاں لوک لاہا کوئی نہ کھئے، چوڈاں ودیا مان
 ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھیو آپ گھلائیندا۔ اپنا بھیو دتے بھگونت، اپنی دیا کمائیا۔ کلجک ویلا آئے آنت، نر نرائن ہوئے
 سہائیا۔ لکھ چوڑا سی ویکھے جیو جنت، جگت سادھ سنت نال ملائیا۔ آپ بنائے ساچی بنت، گھاڑن گھڑے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ چوڑا سی لیکھا دے مکائیا۔ جگ چوڑا سی لیکھا آنت مکاؤنا، ہر جو ہر ہر آکھ سٹائیندا۔ گر اوتاراں پیر پینمبراں لہنا دینا جھولی پاؤنا، باقی کوئے نظر نہ
 آئیندا۔ شاستر سمرت وید پُران پندھ مکاؤنا، بن پاندھی راہ نہ کوئے چلائیندا۔ نانک گوہند لیکھا لکھیا پور کر اونا، وید ویاس دھیان لگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نیتز
 نین دکھاؤنا، محمد ایکا اوٹ تکائیندا۔ نہہکنک جامہ پاؤنا، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ وشن برہما شو سیس جھکاؤنا، جگدیش اپنی کھیل کرائیندا۔ چار ورن آپ
 اُٹھاؤنا، کھتری براہمن شودر ویش اپنے انگ لگائیندا۔ ساچا منتر نام درڑاؤنا، ہنگ برہم پارہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ست
 ستوادی کھیل کرائیندا۔ شبدی تیرا ڈھولا گاؤنا، ساچا سوہلا آپ سٹائیندا۔ گوہند کھیڑا اک وساؤنا، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ گرکھاں بیڑا بٹھ چلاؤنا، ایکا چپو
 نام جنائیندا۔ کلجک کوڑا موہ تڑاؤنا، سچ سچ نانا آپ بندھائیندا۔ کل کلکی اوتار اکھواؤنا، کل اپنی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجک انتم ورتے کل، کل کلکی بھیو نہ آئیا۔ کرے کھیل اچھل اچھل، ول چھل دھاری بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ
 ابناسن اینکارا ایکا ل، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ سچ سندیس نر نریش نرگن سرگن دیوے گھل، چار ورن کرے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ساچا دپیک جائے بل،
 ایکا گیان نور رُشائیا۔ دھام دکھائے اک اپچل، ساچی نگری سوہلا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم میل ملائیا۔ کلجک انتم ملنا

مات، مات پت کھیل کر ایندا۔ ست سوامی دیوے دات، نہہامی جھولی آپ بھرائندا۔ انترجامی پچھے وات، سر اپنا ہتھ رکائندا۔ دو جہاناں ویکھے ڈونگھا
 کھات، کھاتہ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائندا۔ چار جگ دی جانے گاتھ، بودھ اگادھ آپ پڑھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک
 نرائن نر، انتم اپنا ناؤں دھرائندا۔ نہہکنک رکھے ناؤں، نر نر نکار وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا ہر گھٹ تھائوں، لکھ چوراسی رہیا سائیا۔ گرگھ پکڑے آپے باہوں،
 گرگھ ساچے لئے ملائیا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، تخت نواسی سچا ماہیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا سمر تھ پڑکھ دیوے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت نہ کوئے تپائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، شبد ملاواں چائیں چائیا۔ شبدی جوتی ایکا میلا، مل مل خوشی منائندا۔ گوبند ڈھولا گر گر
 چیل، گر چیل ولس وٹائندا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، ساچی سخی مل مل منگل گائندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کوئے دکھائندا۔ کرے کھیل
 اک اکیلا، آد انت بھیونہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دوارا اک دکھائندا۔ شبد دوارا ایکا ایک، سو پڑکھ نرنجن آپ
 سمجھائیا۔ پڑکھ اکال ساچی ٹیک، دوسر ہور نہ کوئے سہائیا۔ نرگن سرگن لئے ویکھ، بنے وچولا سچا ماہیا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ رکھ، جوتی جاتا ڈمگائیا۔
 کرپا آپ اولٹا ولس، بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد انت ساچا ہر، کلج اپنی کھیل کرائیا۔ کلج انتم کھیل کرنا،
 کر نہہار کرتارا۔ لکھ چوراسی آپے ورنہ، چار ورنہ اک ادھارا۔ اکھر وکھڑ ڈھولا ایکا پڑھنا، سوہنگ شبد نام جیکارا۔ سچھنڈ دوارے گرگھ چڑھنا، گر کرپا
 اترے پار۔ ناتا تھے جمن مرنا، مرن جنم نہ ہوئے وچ سنسارا۔ نیز کھلے ہرنا پھرنا، نظری آئے اینکارا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہہکنک نرائن نر، نو کھنڈ پر تھی سنائے اک جیکارا۔ اک جیکارا بے بے جیکار، دو جہاناں دے جنائیا۔ پڑکھ اکال ہو تیار، ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھاہیا۔
 نو نو سچی دھر مسال، دھرم دوارا دے دکھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، بخشے چرن سرن سرنائیا۔ گر سکھاں کرے آپ پر تپال، بن سیوک سیوک کمائیا۔ آپ
 اٹھائے اپنے لال، کرتا قیمت آپے پائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، جگت دلالی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبدی جوتی میلا وچ جہان، پنج تت تت نہ کوئے وڈیائیا۔

☆ ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ مناوا ضلع فرورپڑ ☆

جنم مرن دئے سوار، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، جگت خواری آپ چکائیندا۔ مانس جنم نہ آئے ہار، ہر کے پوڑے
 آپ چڑھائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھے باہر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دئے سہار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ جنم مرن ڈکھ دیوے کٹ، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ ایکا دیوے نام ست، ست ست کرے پڑھائیا۔ ایکا دیوے
 برہم مت، پاربرہم بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پنچ تت، تتو اپنے رنگ رنگائیا۔ چرن کول ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ آد آنت بچھے وات، ابھل بھل
 کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جنم مرن ڈکھ جائے لٹھ، گیرا گیر نہ کوئے بھوئیا۔ جس جن
 دیوے نام وتھ، دست امولک جھولی پائیا۔ آتم پر ماتم ساچی گاتھ، سوہنگ اکھراک پڑھائیا۔ کرپا کرے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت جھیرا دئے چکائیا۔ جنم مرن ہوئے دور، پنچ تت بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا دیوے ست سرو، ست ستوادی دیا
 کمائیا۔ انتم میلا جوتی نور، نور نور وچ ملائیا۔ جنم جنم دے بخشے قصور، مہربان مہر نظر اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جنم مرن
 بھو چکائیا۔ جنم مرن بھو دیوے لاه، لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ایکا ناؤں دیوے صلاح، دوجی سکھیا نہ
 کوئے سمجھائیندا۔ آنت پکڑنہارا بانہہ، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں سر رکھے ٹھنڈی چھاں، چھبر اپنے نام لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آون جاون پار کرائیندا۔ آون جاون پینڈا جائے مک، جونی جون نہ کوئے بھوئیا۔ سنگر پورا دین دیال اپنی گودی لئے چک، گرگھ
 دیوے مان وڈیائیا۔ چرن کول ایکا اوٹ، ایکا مندر دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ملاواں نرمل جوت، جوتی جوت جوت
 رُشائیا۔ جوتی میلا گر چپلا، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن سجن سہیلا، سگلا سنگ آپ ہو آئیندا۔ آتم پر ماتم چاڑھے تپلا، برہم پاربرہم خوشی
 منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ میلا ساچے گھر گھر اپنا آپ وکھائیندا۔

☆ ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع خاں ضلع فروزپور ☆

ست پڑکھ نرنجن ایک، اینکارا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی نرنزیش، نرنزان تھم ورتائیندا۔ نرنگن دھر دھر سرگن ویس، سنسار ساگر کھیل
 دکھائیندا۔ گرگھ ورلے دیوے بھیت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم پر ماتم کرے ہیئت، نت نوت ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اینکار اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اینکارا اکو اک، دو جاسنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ آد جگادی پائے بھکھ، دست امولک آپ ورتائیندا۔ ساچا لیکھا دیوے لکھ،
 لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ ونڈنہارا ساچا ہس، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ ورلے پئے دس، دوسر نظر کسے نہ آئیندا۔ دیوے وڈیائی ساچے سکھ،
 گرگھ ہوئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا کھیل کرائیندا۔ اینکارا اکیم ایک، اک اگلا کھیل کرائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس،
 سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھ، ویکھنہارا نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اک اک ہو آئیندا۔ اک
 اگلا اینکار، ایکا روپ دھرائیندا۔ اک اگلا کرپسار، ایکا ویکھے چائیں چائیندا۔ دو جہاناں دے آدھار، نام ونج اک کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ہو اُجیار،
 روپ نوپ آپ وٹائیندا۔ گرگھ سجن ویکھے وارو وار، جگ چوکڑی پندھ مکائیندا۔ بسمل دیوے آپ ہلار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اگلا
 اپنا رنگ دکھائیندا۔ اک اگلا وار انیک، انک کل کھیل کرائیندا۔ جگا جگنتر ساچی ٹیک، ٹیک رگھناتھ اک رکھائیندا۔ نیتز لوچن آپے پیکھ، ہر جن اپنا میل
 ملائیندا۔ آپے کھولنہارا بھیت، انجو اپنی دھار دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ اینکارا دیا بندھ، دینن دیا کمائیندا۔
 ہر جن کارج کرے سدھ، اپنی دیا کمائیندا۔ جنم کرم دی جگت بدھ، بدھ ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جن ہر ہر ویکھ دکھائیندا۔ دیونہارا نام بھنڈارا، اتوٹ اٹوٹ آپ ورتائیندا۔ ساچی دست دست ہر تھارا، نرنگن ایکا
 جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ دیا کمائے ٹھاکر سوامی، گھر گسپھر وڈی وڈیائیندا۔ سرب جیاں گھٹ
 آترجامی، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ بودھ اگادھ اگئی بانی، شبدری ناد سنائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا پانی، نچ گھر جھرن دے جھرائیندا۔ آتم جوتی نور نورانی،

اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ گرکھ دیوے اک نشانی، جگ جیون گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مہربان پائے بھکھ، دست اموک آپ ورتائیندا۔ کرم نہکرم آپے لکھ، جنم جرم لیکھے لائیندا۔ ایتھے اوتھے اک اکلّا پئے دس، گھر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وستو جگت جھولی آپ بھرائیندا۔ جگت وست وست انمل، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ بھاگ لگائے ساچی گل، لوک مات مات وڈیائیا۔ بھل بھلو اڑی پئے بھل، ہریاول ایگا گھر دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دیوے وست دات اتل، پتا پوت مات ہت بنس سربنس انس رُپ وٹائیا۔

★ ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فروزپُر چھاوئی ★

۵۲

سو پُرکھ زرنجن کھیل کراؤنا، ہر بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹاؤنا، اک اکلّا بھيو نہ رانیا۔ ایکنکارا ناؤں دھراؤنا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ سچا شہنشاہیا۔ آد زرنجن نور پرگٹاؤنا، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ ابناسی کرتے کھیل کراؤنا، بھيو ابھید آپ گھلائی۔ سری بھگوان سچ نشان جھلاؤنا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ حکم ورتاؤنا، دُھر فرمانا آپ سٹائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، ساچے بنک سوبھا پائیا۔ تخت نواسی ساچا تخت آپ وڈیاؤنا، پاوا چول نہ کوائے بنائیا۔ شاہو بھوپ ہر آسن لاؤنا، راج راجان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر کراؤنا، بھيو کوائے نہ پائیندا۔ زرنجن نور آپ پرگٹاؤنا، رُپ رنگ رکھ نہ کوائے جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہاؤنا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ اپنی اچھیا پور کراؤنا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائی۔ اپنا بھيو کھولے زرنکار، دس کسے نہ آئیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ گھر وچ گھر کرتار، تھر گھر گھاٹن لئے گھڑائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائی۔ اپنا بھيو سری بھگونت، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا

۵۲

گائیندا۔ پاربرہم پر بھ بھو کھلاؤنا، اپنا پردہ آپے لائندا۔ برہم لیکھا آپ چکاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ
 وچ سنسار، وڈ سنساری آپ چلائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، اپر پیر ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی دے ادھار، ایکا بندھن نام پائیا۔ سیوا لاگر اوتار، گرگر
 بوجھ بُجھائیا۔ ناد شبد دُھن دُھنکار، انادی انحد آپ وجائیا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، گرہ جھرننا آپ جھرائیا۔ جوت نرنجن کر اُجیار، آد نرنجن ویکھے
 چائیں چائیا۔ برہم پاربرہم دے ادھار، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ آتم پر ماتم اک پیار، ایکا سچ سُبھائیا۔ ایش جیو دے ادھار، جگدیش وڈی وڈیائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا لیکھا آپ چکاؤنا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ وشنوں پردہ آپے لاہنا، وشو دھار
 ویکھ دکھائیندا۔ برہم بھو کھلاؤنا، ابھید اپنی دیا کمائیندا۔ شکر سیس جگدیش جھکاؤنا، نیوں نیوں ایکا الکھ جگائیندا۔ پُرکھ ابناسی تھکم ورتاؤنا، آپ اپنا
 تھکم سمجھائیندا۔ چار ویداں بھو کھلاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دُھر فرمانا اگم اپار، ایکا ایک جنائیا۔ سو پُرکھ
 نرنجن ہو یا خبردار، ہر پُرکھ نرنجن دے صلاحیا۔ ایکنکارا ہو یا بے دار، غفلت روپ نہ کوئے دکھائیا۔ آد نرنجن نور اُجیار، جلوہ نور اک درسائیا۔ ابناسی
 کرتا پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیا۔ پاربرہم دُھر فرمان ہو مہربان، برہم برہم کرے پڑھائیا۔ جگ
 چوکڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلج دیوے دان، دھرت دھول گود سُبھائیا۔ نام ندھانا دُھر فرمان، اکھر وکھر کرے
 پڑھائیا۔ لیکھا جان شاستر سمرت وید پُران، پُران پرانی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ
 اگم، آد انت جنائیندا۔ کرتا پُرکھ جانے اپنا کم، کرنی کرتا کرت کمائیندا۔ آد جگاد بیڑا بٹھ، دو جہان کھیل کمائیندا۔ کر پرکاس سورج چن، دوس رین ونڈ
 ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی جننی جن، دائی دایا سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے پنج تت تن، ترے گن مایا بندھن پائیندا۔ آپے گھرے آپے لئے بھن، بھو ابھید آپ
 چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر سمجھاؤنا، بھل کوئے نہ جائیا۔ نرگن جوتی نور دھراؤنا، نور
 نورانہ ڈمگائیا۔ جگ چوکڑی پنڈھ مکاؤنا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ سچ سندیسہ اک سنائنا، دُھر فرمانا آپ الائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلج نو سو چورانوے

چو کڑی جگ انتم چو کڑ پندھ مکاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تینی اوتاراں آپ اٹھاؤنا، اک اک نال ملایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد نبی رسول اپنا بندھن پاؤنا، ساچی ڈور ہتھ رکھائیا۔ نانک گوہند جوتی دھار دکھاؤنا، دس دس دیا کمائیا۔ سچ دوار آپ سہاؤنا، سچکھنڈ واسی اپنی دیا کمائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن اپنی جھولی پاؤنا، ساچی جھولی اک دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ ہر ویکھ دکھاؤنا، جیرج انڈج اُتھج سیتج پردہ لاپیا۔ شبدی ناد ڈنک وجاؤنا، برہم برہماد آپ سناؤنا، پُریاں لوآں آپ ہلایا۔ نام بھنڈار اک ورتاؤنا، دو جہاناں آپ دکھاؤنا، چوڈاں طبق پھیرا پاؤنا، چوڈاں لوک بھيو گھلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سناؤنا۔ سچ سندیسہ انتم وار، آد پُرکھ جنائندا۔ پرگٹ ہویا نہہکنک نرائن نر اوتار، نرگن اپنا ناؤں رکھائندا۔ مات پت نہ کوئے پیار، ساک سجن سین نہ کوئے جنائندا۔ محل اٹل اُج نہ کوئے منار، چھپر چھن نہ کوئے چھہائندا۔ رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے وچ سنسار، ورن برن ذات نہ ونڈ ونڈائندا۔ قلعہ کوٹ نہ کوئی منار، جگت آسن سچ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ شستر بستر نہ کوئی کٹار، تیز دھار تلوار نہ کوئے بنائندا۔ آسو گھوڑا نہ کوئے آسوار، سولائ کلیاں آسن نہ کوئے وچھائندا۔ سرگن رُپ نہ کوئے آدھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نہ کوئے رکھائندا۔ گر پیر نہ کوئے اوتار، پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق رُپ نہ کوئے دکھائندا۔ شاستر سمرت وید پُران چار جگ گئے ہار، ہر کا انت کسے نہ آئندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے پکار، نیوں نیوں سجدہ سپس سرب جھکائندا۔ بھکھک بن بن منگدے گئے بھکھار، پر بھ آگے سرب جھولی ڈاہندا۔ کلجگ انتم آوے نہہکنک نرائن نر اوتار، نو سو چورانوے چو کڑی جگ پندھ مکائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا ایکنکارا آپ سناؤنا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، اکل کلا جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہوتیار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگدے گئے دیدار، دوئے جوڑ جوڑ سرناؤنا۔ پُرکھ پُرکھو تم کر نمسکار، سجدہ سپس جھکائیا۔ واہوا تیری قدرت پروردگار، بے انت تیری وڈیائیا۔ تیرا انت نہ پاراوار، کتھنی کہہ نہ سکے رایا۔ لکھ لکھ لیکھ لیکھ گئے ہار، کاتب اپنا بل دھرائیا۔ مخاطب ہو کے کرے نہ کوئی گفتار، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ایک حکم آپ ورتائیا۔ ایک حکم اتم وار، ہر جو ہر آپ ورتائیدا۔ زرگن زرگن لے اوتار، سرگن سکھیا اک سمجھائیدا۔ شبد اگئی بول جیکار، بے
 جیکار اک الائیدا۔ لہنا دینا پورب قرضہ دے اُتار، مقروض نظر کوئے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیدا۔ اپنا
 حکم سری بھگوانا، آد آد جنائیا۔ اتم پرگٹ ہو والی دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ایک دیوے دُھر فرمانا، سچ سندیسہ
 آپ الائیا۔ ویکھ دکھائے تخت نواسی راجارانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم دُھر
 دربار، دُھر درباری آپ ورتائیدا۔ لوک مات کھیل اپار، خالق خلق آپ کرائیدا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، دھرت دھول اپر کرائیدا۔ نو نو لہنا دینا کرے
 پار، چار چار پنڈھ مکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھارا آپ چلائیدا۔ ساچی دھارا ایک وار، ہر ایک ایک چلائیا۔ حکمی حکم ورتے
 ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ وشنو ڈھیہہ ڈھیہہ پے دوار، منگے چرن سرن سرنائیا۔ برہما رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ شکر کرے ہاہاکار،
 باسک تشکا گلوں لاہیا۔ ترے گن مایا کرے گریازار، کھلڑے کیس رہی دکھائیا۔ پنچ تت ڈگا منہ دے بھار، بل اپنا نہ کوئے دھرائیا۔ نیتز دیکھن تیی
 ۵۶ اوتار، ہر جو کی کھیل ورتائیا۔ سبجگ تریتا دوپر جس کریا پار، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کہے میرا پروردگار، میرے پچھے ہوئے سہائیا۔ محمد
 دھاباں رہیا مار، ادھ وچ بیٹھا رہیا گر لائیا۔ بہڑی بہڑی ناتا تٹا چار یار، سگلا سنگ نہ کوئے دکھائیا۔ اللہ رانی دے نہ نار ٹیاریا، اپنا کھ گئی چھپائیا۔ چاروں
 گنٹ دھواں دھار، چوڈس چند نہ کوئے چڑھائیا۔ چوڈاں طبق گریازار، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ کلمہ کائنات نہ کوئے پیار، نبی رسول دیوے نہ
 کوئے گواہیا۔ حکم دیوے پروردگار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ وڈ امام سچا سکدار، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے انت بے انت اپنی دھار
 چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ سچکھنڈ، ست ستوادی آپ جنائیدا۔ زرگن نانک سرگن کر کے گیا
 ونڈ، دُھر فرمانا اک سمجھائیدا۔ گو بند گیت سہاگی گایا چھنڈ، پُرکھ اکال اک منائیدا۔ اتم توڑے بندی بند، کل کلکی پھیرا پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایک وار، آپ سنائے ہر زرنکار، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ دوجا سنگ نہ کوئی ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل

پُرکھ سمراتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیاں۔ جگ چوکڑی چلاؤندارہیا رتھ، بن رتھو ہی سیو کمایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارگ دس، لوک مات مات سمجھایا۔ کایا
 مندر اندر آپے وس، پنج تت دے وڈیاں۔ ایک نور جوت پرکاس، نور نورانہ ڈمگایا۔ ایک شبد ناد دھرواس، دھر فرمانا آپ سناں۔ سارے رکھدے گئے
 آس، ایک اوٹ نکایا۔ کلجگ اتنم آوے پُرکھ ابناس، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ لکھ چوراسی دیکھے کھیل تماش، کھیلنہارا آپ ہو جائیا۔ گھر گھر مندر اندر
 ڈونگھی کندر پاوے راس، سرتی شبدی گوپی کاہن آپ نچایا۔ بھگت بھگوت پوری کرے آس، آسا آسانا ملایا۔ ساچے سنتاں و سیں پاس، سننگر اپنا
 ناؤں دھرایا۔ گرگھاں کرے بند خلاص، لکھ چوراسی دے کٹایا۔ گر سکھاں نظری آئے ساکھیات، سوچھ سرپوئی روپ دھرایا۔ کرے کھیل کملاپات،
 کول نین وڈی وڈیاں۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، دھواں دھار رہن نہ پانیا۔ من مت نہ رہے نار کمذات، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ کھتری براہمن
 شوڈر ویش چار درناں دیوے ساتھ، برن اٹھاراں گنڈھ پوایا۔ سر سرور اٹھسٹھ وکھائے تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ اک پرگٹایا۔ لہنا دینا جانے مندر مسجد
 ماٹھ، شوڈوالے آپے پھول بھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سچ سنہیہڑا اک گھلایا۔ سچ سنہیہڑا دیوے گل،
 پردہ کوئے رہن نہ پانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جو کردارہیا دل چھل، لگ لگ اپنا حکم سناں۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، سچکھنڈ نواسی پھیرا پانیا۔ پاوے
 سار جل تھل، مہینل اپنا روپ وکھایا۔ نرگن دیک جوتی جائے بل، جگت اگیان اندھیر دے مٹایا۔ لکھ چوراسی دئی دوتی میٹے سل، ڈرمت میل
 دھوایا۔ گھر گھر اندر بن کر سانا چلائے بل، ساچا پنج نام بجایا۔ سنجگ لائے ساچا پھل، بھل بھلوڑی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم سُن بھگوان، گر اوتار پیر پیغمبر سپس نوایا۔ توں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ ہوں بالی بدھ نادان،
 تیرا بھیو کوئے نہ آیا۔ تیرے حکمے اندر گایا گان، لوک مات سیو کمایا۔ تیرا دس کے آئے سچ نشان، جیو جنت سمجھایا۔ سچکھنڈ وسے سری بھگوان،
 ساچے تخت سو بھاپانیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سادھاں سنتاں دیوے دان، نام امولک جھولی پانیا۔ آتم پر ماتم کر پردھان، سچ پردھانگی آپ کمایا۔
 دھر درگاہی سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ بھلایا۔ کایا کعبہ کر پروان، ساچا جُجرہ دے سہانیا۔ ست ستوادی اک ایمان، شرع حدیث اک پڑھانیا۔

بِسْمِ رُوبِ اِنْحِيلِ قُرْآنَ، کرنی کرتا آپ کرایا۔ مقامے حق ہو پردھان، محبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور آپ سمجھایا۔ دیونہار سچ پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھایا۔ صدی چودھویں اتم اکو وار سب نوں کرے سلام، سلاما علیکم اپنی جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا اک سمجھایا۔ سچ سنہیہڑا شبدی دُھن، ہر انادی ناد وجائیندا۔ بن کٹاں گر اوتار لین سُن، بن رسنا جہوا گائیندا۔ نیتز پیکھ لکھ چوراسی کرے چھان پُن، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیندا۔ نو نو ویکھے گن اوگن، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ گرگھ سجن لئے چُن، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ کھولنہار سادھی سُن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیندا۔ اپنا تھم ورتے نرنکار، نرگن اپنی دیا کمایا۔ کلجگ اتم اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ راج راجان کرے خوار، شاہ پاتشاہ سپس تاج نہ کوئے لکایا۔ ورن برن آئے ہار، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے اک آدھار، ست دیپ وڈی وڈیائی۔ ایکا نام بول جیکار، بے جیکار دے سمجھایا۔ سرب جیاں داسانجھیا، پُرکھ اکال اک اکھوایا۔ گھٹ گھٹ اتر کر پسا، بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا اک الایا۔ دُھر فرمانا ایکا ایک، ایکنکارا آپ سنایندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی آپ جنایندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس جن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ کرنہارا بُدھ بیک، وویکی اپنا راہ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت کرے ہیئت، نت نوت میل ملایندا۔ ساچے سنتاں آپے ویکھ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ لہنا آپ مُکائیندا۔ کلجگ لہنا جھولی پا، پچھلا مول چکایا۔ نو نو چار پنڈھ مُکا، اپنا کھیل دے دکھایا۔ چار جگ دی ونڈ ونڈا، چار یاری آنت کرایا۔ کرے کھیل بے پرواہ، دس کسے نہ آئی۔ نرگن نور جوتی ویس وٹا، نہہکنکا ناواں رکھایا۔ گوبند میلا سچ سُبھا، میل ملاو ساچے تھانیا۔ سمبل ڈیرہ ایکا لا، بنک دوارا دے وڈیائی۔ کھڑگ کھنڈا اک چکا، برہمنڈاں رہیا ڈرائیا۔ نو نو کھنڈاں ونڈاں آپے پا، جن بھگتاں ونڈ اپنے ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے جگا، نیتز نین اک گھلایا۔ اتم درسی درس دے کرا، گرہ مندر خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ساچا ناتا، نہ کوئی میٹ میٹ ملایندا۔ لہنا دین چکائے ذاتاں پاتاں، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔

درس دکھائے اک اِکانتا، نُور و نُور ڈمگائیندا۔ امرت دیوے بوند سوانتا، نَجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ بودھ اگادھ سنائے گاتھا، انحد نادى ناد و جائیندا۔ اندر باہر دیوے ساتھ، گُپت ظاہر سنگ نبھائیندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں آپ جگائیندا۔ ساچے بھگتاں ہر جو مِتا، مِتر پيارا آپ اکھوائیندا۔ جگ چوکڑى جانے ریتا، ساچا مارگ آپ چلائیندا۔ لیکھا جانے مندر مسیتا، شودوالے مٹھ بندھن پائیندا۔ بیٹھا رہے اک اتیتا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، کیٹ ہست آپ سمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام انڈیٹھا، نیتز نظر کسے نہ آئیندا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، جس جن اپنے انگ لگائیندا۔ گرگھ گر گر ٹھانڈا سیتا، گھر اپنے آپ بہائیندا۔ چرن کول بندھائے پریتا، ساچی ریتی مات چلائیندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، گرگھ ساچے آپ ملائیندا۔ گرگھ میلا ایکا گھر، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ جگت بھے چکھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے دکھائیا۔ اتم نہائے ساچے سر، دُرمت میل آپ دھوائیا۔ بجر کپائی توڑ گڑھ، دُئی دویقی دے مٹائیا۔ نرمل نُور آپے کر، اندھ اندھیر دے گوائیا۔ اتم سیجا آپے چڑھ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سُرتى شبدى لئے پھڑ، ڈوری نظر کسے نہ آئیا۔ آپ بٹھائے اپنے لڑ، ناری کنت رنگ رنگائیا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم کھیل کرائیا۔ کلج اتم کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پار کنارہ، نو کھنڈ پر تھمی اپنے گھاٹ رکھائیندا۔ رائے دھرم دے لکارا، اُچی کوک کوک سنائیندا۔ کال بولے اک جیکارا، چاروں گنٹ راگ الائیندا۔ چتر گُپت بن لکھارا، لیکھا سب دا آپ دکھائیندا۔ مہاکال ورتے ورتارا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ تیئی اوتار اکو بول جیکارا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر گر اوتار، گر گر سیو کمائیا۔ حکمے اندر شبد جیکارا، دُھن اناد ناد شنوائیا۔ حکمے اندر وید چار، شاستر سمرت حکمے وچ پرگنائیا۔ حکمے اندر جگ چار، جگ اپنا ویس دھرائیا۔ حکمے اندر پیر پیغمبر دے آدھار، حکمے اندر دھرت دھول بھوائیا۔ حکمے اندر کرے پار کنار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑى جگ حکمے اندر گھلدا رہیا گر اوتار، ساچی سیوا سیو سمجھائیا۔ کلج اتم پرگٹ ہو آپ نرنکار، بل اپنا آپ رکھائیا۔ پچھلا لہنا سب دا دے نوار، باقی کوئے نظر نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بٹھے ایکا دھار، برہمنڈ

کھنڈ کرے شنوائیا۔ وشن برہما شو کرے پارکنار، آسن سنگھاسن دین تجائیا۔ سُرپت لہنا دینا جھولی دیوے ڈار، اند اندراسن نہ کوئے سہائیا۔ گرگھ ساچے لئے اٹھال، آپ بنائے اپنے لال، لالن اپنارنگ رنگائیا۔ سوامی ٹھا کر ہوئے دیاں، دینن اپنی دیا کمائیا۔ ترے گن توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ آپ دکھائے پتی دھر مسال، دُھر دربارا اک سہائیا۔ ایٹھے اوٹھے چلے نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگلا لیکھا رکھے ہتھ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیندا۔ اپنی مہما گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنایندا۔ نو نو چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ آتم پر ماتم مارگ دس، برہم پار برہم ملائیندا۔ گھٹ گھٹ آتر آپے وس، اپنا بھو کھلائے کھلائے۔ شبدی تیر نرال مارے کس، انیالا آپ چلائے کھلائے۔ جن بھگتاں گاوے آپے جس، جس بھگتاں آپ سنائے کھلائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم ویس اول، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ پرگٹ ہوا اک اگلا، اکل کل اپنی دھار رکھائیا۔ سچ سندیس ایگا گھلا، سو پرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم پھڑائے پلا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا چار ورن، ہر سنگر آپ جنائے کھولنہارا نیز ہرن پھرن، بھو ابھید آپ سمجھائیندا۔ ناتا توڑ مرن ڈرن، جیون مکت آپ کرائیندا۔ کرتا پرکھ کرنی کرن، منگن کسے در نہ جائیندا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈرن، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ گر سکھ ساچے سرنی پڑن، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ بچھنڈ دوارے ساچے ورن، ادھ وچکار نہ کوئے لکائیندا۔ انتم جوتی جوت رلن، جوتی جوت آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہ ہکنک نرائن نر، سنجگ ساچا راہ چلائے کھلائے۔ سنجگ ساچا چلے جگ، جگ جیون داتا آپ چلائے کرے کھیل سورا سرگ، بل اپنا آپ دکھائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے آپے لہ، جگ جنم وچھڑے لئے ملائے۔ امرت جام پیائے مدھ، رسنارس دئے تجائیا۔ نو دوارے کرے پار حد، گھر دسواں اک دکھائیا۔ انحد وئے ساچا ند، انراگی راگ الائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کڈھ، ٹیڈھی بنک ڈیرہ ڈھاہیا۔ اپنی سیجا آپے سد، آپے انگ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرگھ دیوے وڈا مان، نمائیاں گلے لکائیندا۔ آتم آتر اک پچان، بن نیز آپ دکھائیندا۔ بن رسنا سنائے گان، بن تندى تند ہلائے کھلائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن

ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن میلا غریب نوازا، ایک گھر کرایا۔ گرہ مندر کھلائے آپ دروازہ، دردی اپنا درد وندا آیا۔ گھر نظری آئے راجن راجا، شاہو
 بھوپ ساچے تخت آسن لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، گرگھ ساچے لئے پھر، گرگر ایکا بوجھ بُجھایا۔ ایکا گر اک
 نشان، ایکا گھر دکھائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا شاہ اک سلطان، ایکا حکم منائیندا۔ ایکا دیکھے دو جہان، جگ جگ ایکا ویس وٹائیندا۔
 ایکا وشن برہما شو دیوے دان، ایکا گر اوتار آپ پرگٹائیندا۔ ایکا کھانی بانی کرے پردھان، ایکا پراپسنستی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ ایکا لیکھا جانے دو
 جہان، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ ایکا اتم پنڈھ مکائے آن، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری
 اتم ور، تیرا لہنا تیرے کھاتے پائیندا۔ کلج لہنا ڈونگھا ساگر، کھاتا نظر کسے نہ آیا۔ کلج جیو بھرے بھلے کایا گاگر، گرہ مندر کھوج نہ کوئے کھجایا۔ نو
 کھنڈ پر تھمی ساچا بنیا نہ کوئے سو داگر، جگت و نجا سرب لوکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جن ساچے آپ اٹھایا۔
 ہر جن اٹھائے ہر جو آپ، دین دیال دیا کمائیندا۔ کوٹن کوٹ جنم اتارے پاپ، پتت پتت آپ کرائیندا۔ میٹ مٹائے ترے گن تاپ، تینوں تاپ نیڑ
 نہ آئیندا۔ اتم پر ماتم ساچا جاپ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جو جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دھیاندا۔ کایا مندر اندر
 مٹے اندھیری رات، دوس رین ساچا نوری چند چڑھائیندا۔ نام انملی دیوے دات، ٹھگ چور یار کدے لٹ کوئے نہ جائیندا۔ آپ اتارے اپنے گھاٹ،
 گھاٹا پچھلا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن لئے ور، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ بندھن پائے نام ڈور، سوہنگ تندى تند
 بندھایا۔ بندھ وکھائے بیخ چور، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ آساترنا ہوئے ہنگتا دیوے ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا لایا۔ اتم پر ماتم دیوے جوڑ،
 ہنگ برہم آپ سمجھایا۔ ست ستوادی پُرکھ ابناسی آد جگادی چڑھیا رہے اگئی گھوڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گرگھ ساچے جائے بہر، نظر کسے نہ آیا۔
 پورب جنم بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ اک برسایا۔ سچھنڈ دوارے وکھائے ایکا پوڑ، چوتھے ڈنڈے آپ چڑھایا۔ آد جگاد جگاد جگتتر سنگر پورے نوں
 گر سکھاں دی سدا لوڑ، بن گرگھاں ہر جو کم کسے نہ آیا۔ بھگتاں پچھے رہیا دوڑ، بن کے پاندھی جگت راہیا۔ ساچے سنتاں دیکھے کر کے غور، اپنا پردہ

آپ چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، گر چیلہ کھیل کرائیا۔ پرگٹ ہو اگم اپار، اگمڑی کار کرائیا۔ الکھ نرنجن بول الکھ جیکار، جے جیکار دے سنائیا۔ گرگھیاں توڑ گڑھ ہنکار، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ گھر وچ گھر مندر دے دکھال، باہر لبھن کوئے نہ جائیا۔ گھٹ تیرتھ دے نہال، اٹھسٹھ پھیرا کوئے نہ پائیا۔ گرہ دیک جوتی دیوے بال، تیل باقی نہ کوئے ملائیا۔ آپے پُچھے آکے حال، مُرید مُرشد ویکھے چائیں چائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیاں اپنی گود بہائیا۔ سچکھنڈ دکھائے سچی دھر مسال، درگاہ ساچی آپ بٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن اپنا درس دکھائیا۔

☆ ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رُکنا مُغلا ضلع فرورپُر ☆

۶۲ امنگی منگ انملڑی دات، انڈھڑی آپ ورتائیا۔ ڈکھ دلدر میٹ اندھیری رات، رُتڑی رُت آپ سہائیا۔ روگ سوگ چنتا ڈکھ جائے وناس، ہر ابناسی دیا کمائیا۔ ست وست ہوئے پرکاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت دلدر دے کٹائیا۔

☆ ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سرجن سنگھ دے گرہ فرورپُر ☆

ہر کرپا گر جانیاں، گر کرپا میلا نرنکار۔ گر کرپا ہر پچھانیاں، ہر کرپا گرگھ وڈیائی وچ سنسار۔ آد جگادی کرے کھیل مہانیاں، بے آنت پروردگار۔ دو جہاناں ویکھے راجن رانیاں، شاہ سلطاناں پاونہارا سار۔ بیڑا چلائے بن ونجھ مہانیاں، آپ اپنی کرپا دھار۔ سنج تریتا دواپر آپے مانیاں، کلجگ انتم کھیل کرے اپار۔ نرگن نرگن پہرے بانیاں، سرگن نام شبد ڈھنکار۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیاں، اُتبھج سیتج کھول کواڑ۔ جیرج انڈ بھو چکانیاں، نو نو دے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرے آپ نرنکار۔ ہر کرپا گر ملیا، گر کرپا میلا پُرکھ ابناس۔ کھیلے کھیل گرو گر چیلیا، دو

جہاناں پاوے راس۔ وسنہارا دھام نویلیا، تختِ نواسی شاہو شتاباش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرِگن جوت کرے پرکاس۔ نرِگن جوت
 پُرکھ اکالا، گر گر دیوے مان وڈیا نیا۔ گر گر رُپ سْت دُلا را بالا، بالا اپنی گود بہا نیا۔ سِکھنڈ نواسی چلے اولڑی چالا، بھيو ا بھيد نہ کوئے جنائیا۔ سنجگ تريتا
 دوا پر نرِگن سرِگن کرپا کھیل نرالا، پنج تت اپنا بندھن پانیا۔ کلجگ اتتم نرِگن نور کر اُجالا، جوتی جاتا ویس وٹانیا۔ پرگٹ ہو ہر گوپالا، گر گر اپنا ناؤں
 وڈیا نیا۔ نو نو ویکھے ساچی دھر مسالہ، گرہ بنک دیوے وڈیا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنی بوجھ بُجھانیا۔ ساچی بوجھ ساچے گھر،
 ہر ساچا سچ جنائیندا۔ گر گر دیوے اپنی سوُجھ، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھيو گھلا ونھارا گوُجھ، دُئی دوتی پردہ آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گر منتر نام آپ درڑائیندا۔ گر منتر نام ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلا نیا۔ گر اوتاراں دے سہار، لوک مات ویکھ دکھانیا۔ قلم
 دوات دے آدھار، لیکھا جانے قلم شاہیا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ سنجگ تريتا دوا پر کلجگ گھلدا رہیا اوتار، گر شبدي ڈنک
 وجانیا۔ سچ سنديسہ ديونہار، دُھر فرمانا آپ سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر ساچی سیوا لائیا۔ ساچی سیوا گر گر گھال، لکھ چوراسی
 آپ کمائیندا۔ جگ چوکڑی اولڑی چال، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ساچا اکھراک سکھال، نام نامہ آپ پرگٹائیندا۔ نرِگن سرِگن بن دلال، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ جگ جگ بھيو اولڑا، گر گر آپ جنائیندا۔ گر اوتار پھرائے پلڑا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیندا۔ آپ
 وسنہارا نچیل دھام اٹلڑا، اُچ محلے ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، ناؤں نرنکارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 اپنا ناؤں جپائیندا۔ جگ جگ سیوا لوک مات، ماتر بھومی آپ لگانیا۔ نرِگن سرِگن دے دے دات، گر شبد کرے گُرمائیا۔ بھگت بھگونت بٹھے نات، ساچا
 ناتا جوڑ جڑانیا۔ سنت سہیلا سنانے اپنی گاتھ، اکھر وکھر کر پڑھانیا۔ جگ چوکڑی دے دے ساتھ، پنج تت اپنا رنگ رنگانیا۔ کلجگ اتتم ویکھے آپ،
 پاربرہم وڈی وڈیا نیا۔ دو جہاناں ساچا جاپ، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا ناؤں سمجھانیا۔ گر گر
 ناؤں شبدي دھار، ہر ہر جوتی رُپ دھرائیندا۔ دوہاں وچولا اینکار، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نرِگن اتتم نرِگن پر ماتم پھڑ پھڑ میلے وچ سنسار، میلنہارا دس

نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرُگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نرُگن شبد نرُگن جوت، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ نرُگن وسے سچکھنڈ
 دوارے ساچے کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے بنائیندا۔ نرُگن شبد نرُگن نور رکھے اوٹ، اوٹ اکو آس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 گرُگر اپنا بھیو کھلائیندا۔ گرُگر ہر جو کھولے بھیو، ابھید آپ جنائیا۔ نرُگن نرُکار اپنا ناواں آپے بول، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ گھر وچ گھر تاکی دیوے
 کھول، مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ اُٹا کرے نا بھی کول، کول نا بھی آپ اُٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُستگر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گرُ
 ستگر پیتا ساچے سکھ، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ اگلا لیکھا دیوے لکھ، پچھلا لہنا اپنی جھولی پائیندا۔ دو جہان ونڈائے ساچا ہس، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھائیندا۔
 کر کرپا درشن دیوے جس، تِس اپنے رنگ رنگائیندا۔ گھر گھر سوچھ سرُپی پئے دِس، نیز لوچن نین اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، گرُگر اپنا ناواں پرگٹائیندا۔ گرُگر ناواں شبد مردنگ، وڈ مردانہ آپ وجائیا۔ سو پُرکھ نرُجن سورسربنگ، ستگر گرُکھیل کرائیا۔ گرُکھیاں دیوے اک
 انند، انند آتم اک رسائیا۔ بھرم بھلیکھا دئی دویتی ڈھاہے جھوٹھی کندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر اپنا پردہ لاپیا۔ گرُکھ پردہ جائے
 لٹھ، جس جن ہر ہر دیا کمائیندا۔ گھر وچ ملے آپ سمرتھ، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ بودھ اگادھ سنائے گاتھ، انحد نادی ناد وجائیندا۔ گھٹ مندر دیوے
 ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ ایکا اکھر پوجا پاٹھ، جگت وکھر آپ پڑھائیندا۔ ست ستوادی ساچی دات، سوہنگ جھولی آپ بھرائیندا۔ رسنا جہوا اکو جاپ،
 آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ انت اتارے اپنے گھاٹ، منجدھار نہ کوئے رڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُستگر دیا کمائیندا۔ گرُستگر
 سوامی ایکا ٹھاکر، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ کلجگ انتم ہو اجاگر، نرُگن نور کرے رُشنائیا۔ دو جہاناں بن سو داگر، لکھ چوراسی ونج دئے کرائیا۔ گرُکھ ورلے
 نرمل کرم کرے اجاگر، جس جن اپنا درس وکھائیا۔ ایختھے اوختھے دو جہان زمیں اسمان دیوے آدر، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ستگر اپنی دیا کمائیا۔ ستگر داتا سدا سوامی، صاحب سلطان وڈی وڈیائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ نہہکنک نہہکامی، کرم کانڈ نہ کوئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی
 آترجامی، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ گرُکھ ورلے سنائے اپنی بانی، دوسر نیڑ کوئے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دی گائن اکھ کہانی، لکھن پڑھن وچ

نہ آئی۔ سبکھنڈ دی سچ نشانی، گر سیکھ لوک مات پرگٹائی۔ آپے ہوئے جان جانی، بو جھنہارا بو جھ بچھائی۔ ایک دیوے پد زبانی، چوتھے پد آپ سائی۔ لیکھا
 چکائے آون جانی، آون جان رہن نہ پائی۔ لکھ چوراسی چھند کٹانی، رائے دھرم نہ دئے سزائی۔ آتم پر ماتم میلا ساچے ہانی، برہم پار برہم سائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سدا سدا سہائی۔ سنگر سہائی سدا سدا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت آپے لہہ، آپ اپنا بندھن
 پائیندا۔ پنج وکارا دیوے دب، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ امرت رس وکھائے کول نہہ، نہجھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ جگت واسنا پار حد، در دروازہ اک کھلائیندا۔
 لکھ چوراسی وچوں کرے اڈ، اپنے مندر آپ بہائیندا۔ اندر وڑ وڑ ڈو لکھی کندر سنائے سہاگی چھند، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، ایک
 بندھن نام رکھائیندا۔ جن بھگتاں پچھے کٹے ہر جو پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نیز ہو یا اندھ، آتم گیان نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی گھٹ گھٹ واسی سب نوں ستا دے کر کٹڈ، اپنی کروٹ نہ مات بدلاندا۔ گرکھ ورلے خوشی کرے بند بند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ کرے
 پرکاس بن سورج چند، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ دوس رین اٹھے پہر اک اند، جگت سوگ نیڑ نہ آئیندا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی صاحب دیال پائے ٹھنڈ، اگنی
 ۶۵ تت نہ کوئے تپائیندا۔ ناتا تے نار دھاگن جیو رنڈ، ہر جو کنت کنتوہل گرکھ آپ پرناہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنے انگ
 لگائیندا۔ سنگر میتا ٹھانڈا سپتا، ساتک ست ست کرائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی ریتا، بھيو کوئے نہ پائی۔ کلجگ انتم چرن کول وکھائے اک پریتا، دوسر اور
 نہ کوئے پڑھائی۔ سوہنگ نام دیوے انڈیٹھا، انڈیٹھی کار کرائیا۔ اٹھے پہر گرکھاں وسے چیتا، چت وت ٹھکوری کوئے نہ پائی۔ گھر گھر وچ ٹھاکر دوارا
 مندر شودوالا گردوار مسیتا، جس گھر وسے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سنگر پورا اک اکھوائیا۔ سنگر پورا
 اینکار، دوجا اور نہ کوئے جنائیندا۔ جگ چوکڑی گر اوتار سیوادر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ انتم دوئے دوئے جوڑ کر گئے نمسکار، سجدہ سپس سرب
 جھکائیندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے پکار، ہر کا انت کوئے نہ پائیندا۔ ایک اوٹ رکھ کے گئے سنسار، زرگن زرگن آس سرب رکھائیندا۔ کل
 پرگٹ ہووے نہکلنک زرائن ز اوتار، نو نو چار پندھ مکائیندا۔ گرکھ سجن لئے اٹھال، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ راؤ

رنک ذات پات ورن گوت نہ کوئے رکھائیدا۔ غریب نمانیاں اُپر ہوئے دِیال، شاہ سلطاناں کرے کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سَنگُر پورا ایکا گن آپ رکھائیدا۔ ایکا گن پُرکھ اگم، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگ چوکڑی بیڑا بٹھ، لوک مات آپ چلائیا۔ کلج اتم کرے کھیل سِری بھگون، نرگن نور نور رُشنائیا۔ جن بھگتاں بنے جننی جن، جن جنیندی ایکا مائیا۔ ایکا راگ سَنائے کن، بن تندى تند ستار وجائیا۔ کرے پرکاش جيو اٹھ، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ پنج وکارا دیوے ڈن، نام کھنڈا اک چکائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جس سر اپنا ہتھ رکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ میلے تھاول تھانیا۔

☆ پہلی و ساکھ ۲۰۱۹ پکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

ساچے تخت بیٹھ سلطان، تخت نواسی دیا کمائیدا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو مہربان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، ایکا کارا بل پرگٹائیدا۔ آد نرنجن نور مہان، ابناسی کرتا کھیل کرائیدا۔ سِری بھگوان سچکھنڈ سہائے سچ مکان، پاربرہم پر بھ روپ انوپ دھرائیدا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو پردھان، بھيو ابھید آپ کھلائیدا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیدا۔ محل اٹل اُچ منار بن حکمران، دُھر فرمانا حکم سَنائیدا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ وڈ مردان، وڈ مردانگی آپ کمائیدا۔ آد انت سِری بھگونت نرگن نر ویر پُرکھ اکال کرے پچان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ تھر گھر دوارا کھول کواڑا آپے ویکھے ہر جو آن، اپنا پردہ آپ اٹھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن آپ سہائیدا۔ سچ سَنگھاسن سو بھاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بھيو کوئے نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ کرتا وڈ وڈائیا۔ ناتا جانے نار کنت، نر نرائن بے پرواہیا۔ نام ندھانا سَنائے منت، منتر اپنا نام درڑائیا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاؤنت، تھر گھر اپنی خوشی منائیا۔ نرمل جوت اک اکت، بمل اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سَنگھاسن دئے وڈائیا۔

سچ سگھاسن شاہو بھوپ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ اینکارا ست سرُپ، انہو اپنی دھار
 چلائیندا۔ آد نرنجن وسنہارا اپنی کوٹ، دشا ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ ابناسی کرتا اپنا دیوے آپ ثبوت، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ اینکارا مقامے حق
 وسے آپ محبوب، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پاربرہم پر بھ ناری کنت بن بن پوت، پوت سپوتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سگھاسن آپ وڈیائیندا۔ سچ سگھاسن وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ وڈیائیا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، اپنا پرکاس آپ دھرائیا۔ آپے جانے اپنی حد، پارکنار نہ
 کوئے رکھائیا۔ آپے بھوپ راج راجان آپے در درویش بن بن لئے سد، سچ سندیس آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت
 بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت ہے شہنشاہ، دس کسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارے چلائے اپنا راہ، رہبر اپنا حکم ورتائیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، دھر دی کار
 آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن بن ملارج، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ تھر گھر میلا سچ سبھا، سچکھنڈ اپنا پردہ لائیندا۔ ایکا جوتی نور دھرا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچ سلطان، دھر
 فرمانا حکم جنائیا۔ آد جگاد ہو پردھان، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ اک اکل دیونہارا دان، دوئے دوئے جھولی آپ بھرائیا۔ اپنی اچھیا کر پروان، ساچی
 بھچھیا دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ہر ورتایا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد پُرکھ آد
 اپنی دھار چلایا، لیکھا لیکھ نہ کوئے گنائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ کھلایا، ساچا گھاٹن آپ گھرائیندا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، نرگن نرگن سچ ہنڈھائیندا۔
 اندر باہر ڈیرہ لایا، گپت ظاہر رنگ وٹائیندا۔ جننی جن آپ اکھوایا، بن دائی دایا سیو کمائیندا۔ جوتی نور ڈگمگایا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ سچکھنڈ
 دوارے کھیل سمجھایا، تھر گھر اپنا پردہ پائیندا۔ ست دلارا ایکا جایا، شبدی ناؤں رکھائیندا۔ ساچی سیوا اک سمجھایا، وشن برہاشو جھولی پائیندا۔ ترے گن
 مایا رنگ رنگایا، رجو طمو ستو ایکا گنڈھ رکھائیندا۔ پنچم جوڑا آپ جڑایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش روپ وٹائیندا۔ آکاش پرکاش گگن منڈل پری لوء سہایا،
 جل تھل مہینل کھیل کرائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی گھاٹن آپ گھرایا، گھر گھر آپے ویکھ

دکھائیندا۔ شبد انادی ناد سنایا، انراگی راگ الایندا۔ وشو بھنڈار آپ ورتایا، وشنوں جھولی آپ بھرائیندا۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈایا، برہما ویتا سیو کمائیندا۔
 دھواں دھار سُن اگم پردہ لاہیا، بھولانا تھ شکر شرع نہ کوئے پڑھائیندا۔ نام کھنڈا سچ ترسول ہتھ پھڑایا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ سانگو پانگ آپ ہنڈھایا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپے چٹھ، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، آد پُرکھ جنائیا۔ نرگن سرگن کھیل مہانا،
 کرے کرائے بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈانا، بندھن اپنا آپے پائیا۔ ایکا اکھر دیوے دانا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ چارے وید اگنی گانا، برہما گھڑا
 مکھ صلاحیا۔ چارے جگ جگ نشانہ، سنجگ تریتا دوپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی گن ندھانا، پراپسنتی مدھم بیکھری آپ سنایا۔ چارے ورن کر
 پردھانا، کھتری براہمن شودر ویش رنگ رنگائیا۔ چاروں کُنٹ کھیل مہانا، اتر پورب پچھم دکھن آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی کرے کرائے کھیل سری
 بھگوانا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ نرگن سرگن دیوے دانا، دست امولک آپ دکھائیا۔ پنچ تت کایا پہرے بانا، من مت بدھ نہ کوئے چترائیا۔ آتم پر ماتم
 کھیل مہانا، برہم پاربرہم ملائیا۔ ایش چو دئے گیانا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گر گر روپ ہو مہربانا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ ڈھر دی کھیل کھیل
 مہانا، آد انت نہ کسے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیا۔ تخت نواسی ساچا راجا، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ
 آد رچیا کاجا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر غریب نوازا، نون سو ابھر اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن سرگن لوک مات پھرے بھاجا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نام
 انملڑی وست دیوے داجا، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ ساچے سنتاں اندر وجائے انحد واجا، تندی تار نہ کوئے
 ہلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر فرمانا آپ سنائیندا۔ ڈھر فرمانا ہر کرتار، اپنا آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کر تیار، ونڈن ونڈ مات
 ونڈائیا۔ گر اوتار سیوادر، پیر پیغمبر نال رلائیا۔ لکھ چوراسی نام ادھار، سکھیا ساکھیا پڑھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک جیکار، نام ندھانا دئے
 سنایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ چلائے رتھ وچ سنسار، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ
 ایکا وار سمجھائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ہر جو ہر ہر ہر آپ سنایا۔ شبد سٹ رہنا خبردار، جگا جگنتر کھیل کرایا۔ لکھ چوراسی تیرا آدھار، خالی کوئے رہن نہ

پایا۔ گھٹ گھٹ نور تیرا اُجیار، جوت زرنجن ڈمگایا۔ گھر گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، بوند سوانتی کول بھرایا۔ گھر گھر ناد شبد ڈھنکار، دُهن آتمک راگ الایا۔
 گھر گھر مندر کھول کواڑ، نرمل دیا باتی اک ٹکایا۔ گھر گھر آتم پر ماتم کرے پیار، پریم سیجا اک سہایا۔ گھر گھر برہم پار برہم دے آدھار، آپ اپنا میل
 ملایا۔ گھر گھر ایش جیو سنے پکار، نیرن نیر ڈیرہ لایا۔ گھر گھر میلا کنت بھتار، گھر گھر سہنجنی رت وکھایا۔ گھر گھر سخیاں منگلاچار، گھر گھر گیت گو بند
 الایا۔ گھر گھر میلا گر اوتار، گر شبدی آپ کرایا۔ گھر گھر پیر پیغمبر دے آدھار، دستگیر اپنا دست ملایا۔ گھر گھر مقامے حق ہوئے اُجیار، نور نورانہ
 ڈمگایا۔ گھر گھر میلا سانجھے یار، شرع شریعت نہ ونڈ ونڈایا۔ گھر گھر ٹھاکر مندر دے گرودوار، مسجد ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچے ہر، ساچا سٹ ساچی سیوا لایا۔ بال نادانا شبدی سٹ، ساچی سیو کمائیا۔ کر نمسکار ابناسی اچت، ڈھیہہ پیا سرنا نیا۔ جگ
 چوکڑی سہاواں تیری رت، رت رتڑی مات مہکائیا۔ گر اوتار رُپ کہاواں پنخ تت کایا بُت، نور نور نال ملایا۔ سچ دوا ریوں آپے اُٹھ، اپنا ناد وجائیا۔
 برہم اُتے پار برہم جائے ٹھہ، بھيو اُبھید کھلایا۔ ایکا نور جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، نگر کھیرا اک وسائیا۔ شبد اگئی
 لگے چوٹ، تن نگارہ اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دینا اکو ور، در تیرے منگ منگائیا۔ در تیرے منگ رکھائی آس، شبدی
 سٹ جھولی ڈاھندا۔ تیرا نور میرا پرکاس، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ میں تیرا سیوک داس، جگ جگ تیری سیو کمائیندا۔ میں لکھ چوراسی اندر پاواں راس،
 سرتی شبدی گوپی کاہن نچائیندا۔ میں لیکھا جانا دس دس ماس، مات گر بھ ویکھ وکھائیندا۔ آد آنت نہ ہوواں ناس، اک تیری اوٹ تکائیندا۔ لیکھا جانا
 پر تھی آکاش، گگن منڈل اپنے حکم رکھائیندا۔ سد وساں تیرے پاس، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا۔ تیرا ناؤں میری یاد، کتھا کتھ اک الائیندا۔ گر
 اوتاراں سنداواں ناد، پیر پیغمبر کلمہ آپ پڑھائیندا۔ تیرا کھولاں بھيو بودھ اگادھ، اگم اگمڑی کھیل کرائیندا۔ ساچے بھگتاں کراں لاڈ، آپ اپنی گود
 بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکائیندا۔ در تیرے سپس جائے جھک، میرے صاحب سچے
 سلطانا۔ توں سچھنڈ دوارے رہیا لگ، زرنجن تیرا نور مہانا۔ میں لوک مات لکھ چوراسی اندر پواں نک، ایکا گاواں تیرا ترانہ۔ آد جگاد جگ جگنتر رکھاں

تیری اوٹ، تیرے چرناں سیس جھکاواں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن پھراں مات نتھاواں۔ پُرکھ ابناسی ہو
 دیال، سْت شد دے وڈیاٹیا۔ اٹھ دُلا رے میرے لال، سر تیرے ہتھ لگایا۔ تیرے سنگ رکھاواں مہاکال، کال تیرے چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ دو جہان
 تیری دھر مسال، چوڈاں لوک تیری شنوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا سِری
 بھگوان، آد پُرکھ سمجھائیندا۔ جگ چو کڑی جھلے تیرا نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ گر اوتار منن آن، حکمی حکم سرب رکھائیندا۔ پیر پیغمبر سیس
 جھکُن آن، سجدہ جگدیش سرب رکھائیندا۔ میرا تیرا اک فرمان، دھرم دوارے آپ جنائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھاں آن، تیرا سنگ نبھائیندا۔
 نو سو چورانوے چو کڑی جگ کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ انتم چو کڑ کھیل کراں مہان، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ شبدری تیرا ناؤں بلوان،
 بلدھاری آپ رکھائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنچ تت کھول دکان، گر اوتار ونڈ ونڈائیندا۔ تینی اوتاراں دیوے دان،
 بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے پیغام، شرع شریعت آپ جنائیندا۔ چار یاری اک اسلام، اسم اعظم آپ سمجھائیندا۔ ایکا جوتی دس دس
 دھام، دھام اولٹا آپ رکھائیندا۔ پنچم پنچ کر پروان، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے آن، نظر کسے نہ آئیندا۔ رسنا جہوا
 سارے گان، شاستر سمرت وید پُران آپ پڑھائیندا۔ دیونہارا گیتا گیان، اٹھ دس بھيو چکائیندا۔ لیکھا جان انجیل قرآن، عظمت اپنی اپنے وچ چھپائیندا۔
 کہانی بانی اک نشان، ست نشانہ اک لگائیندا۔ تیرا ناؤں کر پردھان، جگت پردھاگی آپ کرائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ کلجگ
 کھیل کرے مہان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ چھوٹا بالا کرے نوجوان، نیا اپنے نام بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار دھار
 سمجھائیندا۔ نو نو چار چلے دھار، ہر دھاری آپ چلاٹیا۔ کھیلے کھیل وچ سنسار، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ کلجگ انتم آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ کار
 کماٹیا۔ شبدری تیرا ناد اک جیکار، دو جہاناں دے سناٹیا۔ لیکھا چکائے پنچ تت گُفتار، گُفت شنید روپ رکھایا۔ احباب رباب وجائے ستار، بن تندری تند
 ہلاٹیا۔ غفلت وچ نہ آئے پروردگار، کیتا قول بھل نہ جاتیا۔ چھوٹے سْت تیتوں پھیر کراں تیار، بال بالا ناؤں رکھایا۔ تیری دیواں پنچ سوار، لوک مات

مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شدتُت آپ سمجھائیا۔ شدتُت تیرا ساچا سنگ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن وجائے
 مردنگ، مردنگا دس کسے نہ آئیندا۔ گرہ مندر اندر آپے لنگھ، بیج سہنجی آپ سہائیندا۔ اٹھے پہر اک انند، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی سورج
 نہ کوئی چند، اندھیرا نور نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی گیت نہ کوئی چھند، رسنا چہوانہ کوئے ہلائیندا۔ نہ کوئی مارگ نہ کوئی پندھ، نہ کوئی سیوک سیو
 کمائیندا۔ کرے کھیل سورسرتنگ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کلجک ویس ورجھنڈ، برہمنڈ پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا
 انتم بھیو چکائیندا۔ تیرا انتم بھیو ہر نرنکار، ایکا ایک سمجھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کھیل اپار، گر اوتار سیو کمائیا۔ پیر پیغمبر بن بھگھار، در در
 بیٹھن الکھ جگائیا۔ کلجک انتم پاوے سار، تیرے سر ہتھ لکائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گوہند بالاناؤں دھرائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، جگدیش آپ سہائیا۔
 راما کرشنا روپ اپار، عیسیٰ موسیٰ نور رُشائیا۔ لیکھا جان محمد چار یار، اللہ رانی پردہ لاپیا۔ چار ورنان اک پیار، پنچم میتا کھیل کرائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بول
 جیکار، واہ واگرو اک منائیا۔ فتح ڈنکا وچ سنسار، راؤ رنکاں گیا سمجھائیا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ساچے آسو ہوئے آسوار، سولاں کلیاں
 آسن پائیا۔ پون پوناں وسے باہر، انجا پون نین شرمائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیوے اک مان وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی ہر جو مان، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی ڈھر فرمان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔
 جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ داتا دانی وڈ مہربان، دُجے در نہ منگن جائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر کر پردھان، لکھ چوراسی سیو
 لگائیندا۔ انتم سب دا لیکھا چکائے آن، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گوہند بخشے اک دھیان، چرن سرن ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال نوجوان، بردھ بال نہ
 روپ وٹائیندا۔ ساچے تخت سوہے سری بھگوان، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ حکمی حکم حکمران، حکمے اندر سرب رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھیو ہر جو آپ جنائیندا۔ گوہند ویکھ ہر پسار، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ پُرکھ اکال تیرا اکھاڑا، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ توں صاحب سنگر
 ایکنکارا، اکل کل تیری شہنشاہیا۔ مقامے حق و سیں پروردگارا، مہان بیدو تیری وڈ وڈیائیا۔ بی خیر یا اللہ الہی تیرا نعرہ، نرنائن تیرا جس گائیا۔ چتر بھج

تیرا کھیل نیارا، دس کسے نہ آئی۔ دھن بھاگ سُت دُلا راکیتا پیارا، پریم پریم نال ونڈائی۔ تیرے در ہو یا ونجارا، ساچا ونج منگ منگائی۔ تُوں صاحب
ٹھا کر ہمارا، ہُوں سیوک خاک رمائی۔ تُوں وسیں سچھنڈ دوارا، میں لوک مات تیرا راگ الائی۔ کراں کھیل اگم اپارا، متاں تیرا حکم میرے ماہیا۔ پُرکھ
ابناسی دے سہارا، ایکا اوٹ جنائی۔ امرت دیوے ست بھنڈارا، ساچی بھچھیا جھولی پائی۔ پنچم رنگ رنگے نیارا، نرگن سرگن رنگ چڑھائی۔ ترے گن اتینا
ٹھانڈا سیتا آپے وسے سب توں نیارا، دس کسے نہ آئی۔ پنچم پنچ بول جیکارا، فتح ڈنکا اک سنائی۔ ایکا شبد بول جیکارا، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکائی۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گو بند جلوہ آپ دکھائی۔ گو بند جلوہ جوتی جاتا ہر جو ہر ہر آپ دکھائیندا۔ اکو پیارا اکو ودھاتا، اکو گھر سہائیندا۔ اکو
ورن اکو ذاتا، اکو برہم پرگٹائیندا۔ اکو نام اکو گاتھا، اکو شبد سنائیندا۔ اکو امرت اکو باٹا، اکو پیالہ بھر جام پیائیندا۔ اکو سنگر وسے ساتھا، ہر جو وچھڑ کدے
نہ جائیندا۔ اکو دینا ناتھ ویکھے انا تھا، نردھن اپنے گلے لگائیندا۔ اکو پوجا اکو پاٹھا، اکو رام روپ سہائیندا۔ اکو سیجا اکو کھاٹا، ایکا آسن لائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گو بند بھیو چکائیندا۔ گر گو بند بھیو چکایا، پُرکھ اکال دیا کمائی۔ گھٹ گھٹ انتر نظری آیا، نرگن سرگن رہیا سمائی۔ ساچا
مندراک دکھایا، گھر گھر ونچ بنت بنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلایا۔ اپنا بھیو دتا کھول، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ تیرا
میرا ایکا تول، ساچا کنڈا اک دکھائیندا۔ آد جگاد رہاں اڈول، لوک مات نہ کوئے ڈلائیندا۔ گو بند وسوں تیرے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ گو بند پردہ گیا لٹھ، ہر جو ہر ہر دیا کمائی۔ ایکا نور پُرکھ سمرتھ، گھٹ گھٹ نظری آئی۔ چار ورنوں
مارگ دس، ایکا گن گیا سمجھائی۔ پنچم انتر آپے وس، اپنا رنگ چڑھائی۔ امرت جام پیالہ دے دے رس، رس رسیا سکھ اُچھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائی۔ ساچا کھیل ہر سجن سہیلا، شبدی سُت جنائیندا۔ نرگن سرگن کر کر میلا، سرگن سرگن پنڈھ مکائیندا۔ گو بند
کہے آپے گر آپے چیلا، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، اپنا
آپ جنائی۔ گو بند سُنا کر دھیان، دھر درباری آپ اٹھائی۔ آپے گر آپے چیلا کرے کھیل دو جہان، بھیو کوئے نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، لیکھا سب دادے چُکائیا۔ چیلّا گر تیرا ناد، ہر جو خوشی منائیندا۔ گو بند ویکھ کھیل برہما، برہمانڈ رنگ رنگائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی دے دے داد، گر اوتار مات پرگٹائیندا۔ ناؤں دھر دھر سنت سادھ، اپنا بھيو کھلائیندا۔ گر کھاں اندر وڑ وڑ مارے وانج، اپنا راگ سناائیندا۔ گر سکھ جگ جگ سچے لادھ، اپنا بندھن پائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھ تماش، کلجگ سب دامول چُکائیندا۔ کیتا قول رکھنا یاد، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد آپ وڈائیندا۔ شبدی گر منگے منگ، نرگن آگے جھولی ڈاہیا۔ کون ویلا چاڑھیں رنگ، میرے صاحب سچے گوسائینا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئی لنگھ، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ گر چیلّا گائیں چھند، نرگن اپنا رُپ وٹائیا۔ میری ٹُٹی دینی گنڈھ، اپنی گنڈھ پوایا۔ میں ویکھاں اک اند، اند وِج سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دینا اکو ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابنا سی صاحب سلطان، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ اتم ہوواں پردھان، بھيو ابھید کھلائیندا۔ جس دی گر اوتار منڈے گئے آن، سو اپنا پردہ لاہندا۔ جس نوں نرگن رُپ کہندے گئے بھگوان، نظر کسے نہ آئیندا۔ جس نوں منڈے سچکھنڈ وسے مکان، نیتز نین نہ کوئے وکھائیندا۔ کراں کھیل آنت مہان، ویس اولیس وٹائیندا۔ لوک مات ہوواں مہربان، دو جہاناں ڈنک و جائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وِشنوں بھگوان، لکھ چوڑا سی بھيو چُکائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان، نش اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، پار برہم وڈی وڈائیا۔ گو بند دیوے سچ صلاح، صلاحیر بے پرواہیا۔ کلجگ اتم جائے آ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پائیا۔ پرگٹ ہوئے سچا شہنشاہ، شاہ پانتشاہ اپنا کھیل کرائیا۔ نہکَلک ناؤں لئے رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ نہ کوئی بھین نہ بھرا، پتر دھی نہ کوئے جوائیا۔ نہ کوئی مندر مسجد شو دوالے مٹھ لوے ڈیرہ لا، چار دیوار بند نہ کوئے کرائیا۔ اپنی جوت نور کرے رُشنا، نورو نور ڈگمگائیا۔ سٹ ڈلارے پلا تیرے ہتھ دئے پھڑا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ ساچے گھوڑے دئے چڑھا، آسو اپنا اک وکھائیا۔ مہالی اپنا ناؤں لئے دھرا، بل اپنا لئے جنائیا۔ سمت سمتی ویکھ وکھا، تھت وار نہ ونڈ وندائیا۔ اتم چار جگ نو سو چوڑا نوے چوکڑی لہنا دینا دئے مُکا، باقی کوئے نظر نہ آئیا۔ گر اوتاراں لئے اٹھا، سبجگ تریتا دوا پر پچھلا لہنا پچھے چائیں چائیا۔ بھگت اٹھاراں لئے جگا، آلس نندرا

رہے نہ رانیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لئے سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملائیا۔ گرو دس لئے ملا، مل مل اپنی کھیل دکھائیا۔ چار یاری پندھ دئے مکا، پنچم ناتا توڑ تڑائیا۔ ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھاہ، وشن برہما شو پندھ مکائیا۔ لوک مات سچکھنڈ دوارا دئے بنا، جس دوارے چرن چُھہائیا۔ ساچے بھگت لئے پرگٹا، بھگوان اپنی بوچھ بُجھائیا۔ نرمل جوتی دئے جگا، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ امرت بوند سوانتی دئے پیا، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ اک اکانتی درس دئے کرا، بوہ بھانتی ویس وٹائیا۔ اتم ذاتی دئے بنا، اوج پنچ نہ کوئے دکھائیا۔ ساچی گاتھی دئے سنا، چار ورنناں کرے پڑھائیا۔ من ہاتھی دیوے ڈھاہ، منہ دے بھار سُٹائیا۔ بدھی بیک دئے کرا، وویک اپنا آپ سمجھائیا۔ مت متوالی راہے دیوے پا، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر دئے ہلا، سچ بلونا ایک لائیا۔ اٹھ کے آونا واہو داہ، سچ دوارے آپ بلائیا۔ در آیا سچ سندیسہ دئے سنا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ اٹھو نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ویکھو تھاؤں تھاں، تیر تیر نین گھلائیا۔ آپ اپنے پکڑو بانہہ، جس جس دا ہونا مات سہائیا۔ پہلی چیت سارے کر گئے ناہ، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ محمد کہے میٹوں تیرے چرناں ملے اچے نہ تھاں، دُور دُراڈا راہ تکائیا۔ ورن برن ساڈے بخش گناہ، ذات پات نہ کوئے صفائیا۔ جگ جگ ریتی گئے چلا، جگت ناؤں وڈیائیا۔ تیری کیتی آنت نہ سکے پا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگونت، اپنا آپ جنائندا۔ کلجک ویلا آوے آنت، آنت اپنے ہتھ رکھائندا۔ لیکھا چکائے سرب سنت، سنت سنگر اپنی کھیل کرائندا۔ کلجک مایا پائے بے آنت، پچیا کوئے رہن نہ پائندا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ نو کھنڈ پر تھی گڑھ بنائے ہوئے ہنگت، مایا متنا نال ملائندا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ شاستر سمرت وید نہ کوئے سمجھائندا۔ نرگن روپ سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائندا۔ ایک نور جیرج انڈت، اُتجھ سیتج آپ سمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھکم آپ ورتائندا۔ ساچا تھکم پُرکھ ابناسا، اپنا آپ ورتائیا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماشا، پُریاں لو آں ناچ نچائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، نراسا کوئے نظر نہ آئیا۔ کلجک اتم بن کے داسی داسا، نرگن اپنی سیو کمائیا۔ شاہ پاتشا شاہو شاہابشا، شہنشاہ اپنا بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لہنا سب دا آپ مکائیا۔ سب دا لہنا گیا تک، ہر جو

ہر ہر آپ مُکائیندا۔ اگلا بیڑا لیا چک، اپنے کندھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایکا اٹھ، دو جہان دیکھ دکھائیندا۔ بھگتاں اُپر آپے سُٹھ، اپنی بوجھ بُجھائیندا۔
 امرت جام پیائے گھٹ، کھتری براہمن شوڈر ویش اوج نیچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم بنائے ساچا سٹ، جن جننی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت آپ صلاحندا۔ بھگت صلاحے ہر جو آپ، دوسر بھو کوئے نہ رایا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، آپے پاونہارا مایا۔ کلج کلج
 انتم بن بن سجن ساک، گر سکھ ساچے میل ملایا۔ پہلوں کرپن کھولے اپنا تاک، مندر اندر ڈیرہ لایا۔ پھیر سنائے ساچا جاپ، ہنگ برہم دئے سمجھایا۔
 سو پُرکھ زرنجن کملاپات، ناری نر زائن ہندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل بھگتن پیتا، کلج کلج انت آپ
 کرایا۔ پار برہم دی کوئی نہ جانے ریتا، وید پُران شاستر سمرت رہے جس گایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کہن پر بھو انڈیٹھا، انت کسے نہ آیا۔ کلج کلج انت
 ساچے بھگت کرے پریتا، پریتی اپنے نال لگایا۔ سنجگ چلائے ساچی ریتا، ریتوان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھ زور، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ دوجا رہنا نہ کوئے ہور، ایشٹ دیونہ کوئے منائیندا۔ لکھ چوراہی پکڑے ڈور، آتم پر ماتم
 بندھن پائیندا۔ کرے پرکاس اندھرا گھور، زرنجن ساچا چند چڑھائیندا۔ پنچ وکار نہ پاوے شور، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ وڈیائیندا۔ ساچے بھگت انتم وار، کلج کلج آپ پرگٹایا۔ چھٹی جگ داقرض اتار، مقروض اپنا فرض نبھایا۔ لوک
 مات کھیل اپار، پار برہم آپ دکھایا۔ سچکھنڈ دا سچ منار، لوک مات لئے پرگٹایا۔ بہتر بھگتاں دے آدھار، ساڈھے تن تن ہتھ ونڈ ونڈایا۔ لیکھا لکھ
 روداس چمار، جیو جگت گیا سمجھایا۔ سترائ دیوے ایکا دان، ست وست جھولی پائیا۔ سچکھنڈ ملے سچ مکان، سورج چند نہ کوئے رُشنائیا۔ ناتا تئے زمیں
 اسمان، آدھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ ستر بہتر کر پروان، دھر پروانہ ہتھ پھرائیا۔ ایتھے اوتھے نگاہبان، پُرکھ ابناسی ہوئے سہایا۔ پہلی چیترا کھیل مہان،
 چیتن اپنی دھار جنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مٹی پئے سب نوں آن، نہ کوئی سکے سپس اٹھایا۔ گر چیلآ آپ ہوئے پردھان، جوت شبد روپ وٹایا۔ پتا
 پوت نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ اٹھو سارے کرو دھیان، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھایا۔ چھترائ پاواں اپنی آن، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ پہلی وساکھ دوس

مہان، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے کھیل رچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھتراس ایکا ونڈ سمجھایا۔ چھتراس ونڈ ونڈے زرنکار، ہر جو بھیو کھلائیندا۔ آدرچنارچی جس اپار، سو آنت ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں ہونا خبردار، پُرکھ اپناسی حکم سنائیندا۔ دوجا برہما کر تیار، تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیجا شکر کر وچار، سنسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رجو طمو ستوتے ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی اکاش اٹھ بل دھار، ہر سچا آپ جنایا۔ زرگن سرگن تیرا کرے پسا، تیئی اوتار ونڈ ونڈایا۔ بھگت اٹھاراں ہونا خبردار، نیتز نین نین کھلایا۔ گر دس کرو وچار، ہر جو حکمی حکم جنایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ہو بیدار، چار یار نال جگایا۔ پنچم ایکا ایک وبار، پر م پُرکھ دے سمجھایا۔ پنچم بولیا آنت جیکار، سچکھنڈ وئی ودھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سنایا۔ وشن برہما شو کرن پروان، در بیٹھے سپس جھکایا۔ ترے گن مایا کہے میں بال نادان، میری چلے نہ کوئے چترایا۔ پنچ تت کہن ساڈا نہ کوئے نشان، بن تیرے نہ کوئے جھلایا۔ تیئی اوتار کہن تیرا میاں دھر فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ بھگت اٹھاراں کہن اسیں مئیے آن، چرن کول کول چرن اک سرنایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کہے تیرا سن پیغام، در تیرے سجدہ سپس جھکایا۔ چار یار کہن ہوئے غلام، غربت کوئے رہن نہ پائیا۔ گر دس کہن تیرا ناؤں ستنام، ست ست تیری وڈیایا۔ پنچم پنچ نین شرمان، نہ کوئی سکے نین اٹھایا۔ پنچم ڈھولے ساچے گان، واہوا وجدی رہے ودھایا۔ چھتر مئن تیری آن، آگے سپس نہ کوئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم سچ سندیس، دھر درباری آپ سنائیندا۔ اٹھو سارے لو ویکھ، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ لکھ چوراسی سُنجا کھیت، راکھا کوئے نظر نہ آئیندا۔ لوک مات دا چھڈو ہییت، ہر جو ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نوں کہندے آئے ابھیت، سو اپنا بھیو کھلائیندا۔ جس دے پچھے سپس پوائی ریت، سو اگنی تت بھجھائیندا۔ جس نے حکم سنایا پہلی چیت، سو اپنا حکم منائیندا۔ چار جگ کھیڈاں آئے کھیڈ، انتم ہر جو سب دی کھیڈ ڈھاہندا۔ اپنی گودی لئے لپیٹ، باہر نہ کسے کڈھائیندا۔ چھتراس آپے لیا ویکھ، زرگن زرگن اپنے نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈ اگم اپار، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جس دا آنت نہ آیا پارادار، بے آنت کہہ کہہ گئے گائیا۔ سو سب

دا لیکھا رہیا نووار، لیکھے اپنے وِج پائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی کوئی آگے دے نہ گرا اوتار، پُرکھ ابناسی اپنا حکم ورتائیا۔ چُہتر بن سیوادار، درگاہ ساچی سیو
 کمائیا۔ تیراٹ نہ جائے پیار، اٹھ تیری شہنشاہیا۔ پیڈاٹک نہ جائے سنسار، بن پاندھی نہ کوئے مُکائیا۔ سکھیا دے دے آئے ہار، تیرا بھیو کوئے نہ
 پائیا۔ وید چار کرن پُکار، اُچی کوک کوک سنائیا۔ پُران اٹھاراں روون زارو زار، وید ویاس رہیا سمجھائیا۔ گیتا گیان دے آدھار، بھگت بھگوان کرے
 پڑھائیا۔ انجیل قرآن الٰہی کلام، کلمہ نبی رسول سنائیا۔ جبرائیل اسرائیل میکائیل اسرائیل دے دے تھکے پیغام، پیغام اپنا بھیو جنائیا۔ نانک نرگن بول
 ستنام، ست ست کری پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم اتنم بھانا، ہر جو آپ منائیندا۔ چُہتریں دیوے
 چرن دھیانا، چرن کول اک دکھائیندا۔ وشن برہما شو ترے گن مایا پنج تت تینی اوتار اٹھاراں بھگت عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار دس گر پنجم گانن اکو گانا، ہر جو
 ہر آپ پڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ہوئے پردھانا، لکھ چوراسی آسن لائیندا۔ آؤ رل مل سارے پُرکھ
 ابناسی بیئے گانا، چار ورن ایکا برہم ساچا دھرم سمجھائیندا۔ شبد اگئی تیر نشانہ، آپ چلائے وڈ بلوانا، برہمنڈاں کھنڈاں پار کرائیندا۔ بھگتاں دیوے اکو مانا،
 آتم انتر سچا گانا، سوہنگ سو پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وارا آپ کرائیندا۔ ویہہ سو اُنی بھگت وساکی، ہر جو سچکھنڈ دھار
 چلائی۔ چار جگ جنہاں دی کردا آیا راکی، سر اپنا ہتھ لکائی۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جنہاں پڑھاؤندا آیا اپنی ساکی، بھیو ابھید کھلائی۔ آب حیات
 امرت رس ساچی مدھ پیاؤندا آیا بن بن ساقی، ساکہ اپنا دے سنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ تن ہنڈھایا خاکی، گر اوتار پیر پیغمبر ناؤں دھرائیا۔
 کلجک اتنم کرے آپ چلاکی، بھیو کوئے نہ پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسی، اپنی دھار آپ چلائی۔ لہنا دینا چکائے پر تھمی آکاشی، سگن منڈل پھیرا پائیا۔
 بہتریں بھگتاں پوری کرے آسی، ناڈ بہتر کر رُشنائیا۔ ستریں کری سچی شادی، ہر جو اپنے انگ لگائیا۔ چُہتریں بنیامات پت آد جگادی، جگ جگ اپنا لہنا
 دے سمجھائیا۔ نرگن سرگن سدا رہیا وسادی، بسمل اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچی سکھی آپ بنائیا۔
 ساچی سکھی گر اوتار، ہر جو اپنی آپ بنائیندا۔ ورن گوت نہ کوئے آدھار، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اوچ نیچ نہ کوئے وچار، راؤ رنگ نہ کوئے

اکھوائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ نہ کوئے ہنکار، آسا ترسانہ کوئے ودھائیندا۔ ہوئے ہنگتا گرھ نہ کوئے اُسار، جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ کوئے نہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم کھنڈ دوارے ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھی سکھنڈ، ہر ابناسی آپ بنائیا۔ نو سو پورانوے چوکڑی ونڈدا رہیا ونڈ، اتم ایک روپ سمائیا۔ چرن کول دوارے بہا سناوے چھنڈ، ایک ڈھولا آپے گائیا۔ گرگھ گر گر اک انند، دوجا بھیو نہ لاگے رائیا۔ جگ چوکڑی ڈھٹھی کندھ، شرع پردہ کوئے نہ پائیا۔ اگو گیت اگو چھنڈ، اگو گو بند رہیا گائیا۔ اگو سیج اک پلنگ، ایک اُستا ساچا ماہیا۔ اگو روپ اگو رنگ، اگو رکھ رہیا سمجھائیا۔ اگو کروٹ اگو کنڈ، اگو گھڑا رہیا دکھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چہترائ ایک گھر بہائیا۔ اگو گھر اگو مندر، اگو سو بھا پائیندا۔ اگو دوارا اگو اندر، ایک نظری آئیندا۔ اگو کھیڑا اگو نگر، ایک سو بھا پائیندا۔ اگو آسا اگو سدھر، اگو پور کرائیندا۔ اگو اوٹ اگو چادر، اگو پردہ پائیندا۔ اگو حضور اگو حاضر، ایک حضرت کھیل کرائیندا۔ اگو دیوے سدا آدر، پھڑ پھڑ اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھنڈ دوارے ساچے سکھ آپ بنائیندا۔ ساچے سکھ گئے بن، سکھنڈ وٹی ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی لئے جن، آپے بنیا جنیندی مائیا۔ گرو اتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سارے کہن دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ پہلی وساکھ تیرا حکم لئے من، پندراں کنگ بیس بیس تیرے چرن سیس جھکائیا۔ تیرا سندیسہ سُنیا بن کن، تیرا وڈیا ناد الاہیا۔ تیرے حکمے اندر شرع شریعت آئے بٹھ، ونڈن لوک مات ونڈائیا۔ تُوں اتم اپنی ہتھیں دیویں بھن، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ ایک منگ دے داتار، ست ست ست ست سیس جھکایا۔ نرگن روپ تیرا اپار، نرگن روپ پرگٹایا۔ ناتا چھڈ کے آئے وچ سنسار، پنج تت چولا جگت ہنڈھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیس لگایا۔ پُرکھ ابناسی سدا مہربانا، مہر نظر اٹھائیا۔ آو سارے رل مل گاؤ سیری بھگوانا، سکھنڈ وجے ودھائیا۔ کلجگ مٹے آنت نشانہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچا ہوئے پردھانا، بھگت بھگوان لئے جگائیا۔ بہترائ دیوے اگو مانا، ایک رنگ رنگائیا۔ سترائ آپ کرے چھانا، بھیو ابھیدا آپ گھلائیا۔ ستر بہتر سرگن ہوئے پردھانا، نرگن چہتر اپنے نال رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ ایو انت سنایا۔ سچ سندیسہ اینکارا، انت انت جنائندا۔ دوجی وار کرو وچارا، وچار وچار نال ملانندا۔ اک اک نوں دیو سہارا، اک اک نال بندھن پائندا۔ انتم لیکھ لکھائے ہر جو بن لکھارا، کلجگ انتم گر اوتار پیر پیغمبر اکو اک سکھ ترانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائندا۔ سچ سندیسہ دو جہاناں والی، سچکھنڈ دوارے آپ جنایا۔ سارے انت رہو نہ خالی، اک اک نال گنڈھ پوایا۔ کلجگ انتم چلے چالی، چال زالی ہر رکھایا۔ پرگٹ ہو جوت اکالی، اکل کل روپ وٹایا۔ اک اک ٹاہن اک اک ڈالی، اک اک پت اک اک پکھڑی لئے پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سنایا۔ سارے کہن دین دیال، تیرا منیئے دھر فرمانا۔ توں وسنا ساڈے نال، تیرا کھیل دو جہاناں۔ تیرے گرگھ لئے بھال، سیوا کر مات مہانا۔ توں سانوں چھتراں دتا دان، اسیں چھتراں بنیں گانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ بلوانا۔ چھتراں گانا لینا بنھ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ زرگن سرگن چڑھائے چن، لوک مات کرے رشنایا۔ گر اوتار پیغمبر سارے گئے من، وشن برہما سیس جھکایا۔ بن تیرے گرگھوں کسے ہتھ گاناں نہ دینیئے بنھ، نو کھنڈ پر تھی سچھی دے لوکایا۔ جس دوارے توں صاحب گیوں من، تس دوارے ہوں بالک بن بن سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیایا۔ چھتر رکھے زرگن دھار، اپنا کھیل سمجھایا۔ چھتر کرے مات اجیار، پنچ تت دے وڈیایا۔ ساچے گرگھ کر پیار، سنگر گودی آپ بہایا۔ پہلی جیٹھ دے آدھار، جیٹھ پت ہوئے سہایا۔ چھایا ہیٹھ رکھے آپ زرنکار، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کاغذ قلم نہ لکھے کوئی وار، سمند ساگر مس رہی گرلایا۔ بناپت رووے زارو زار، تیرا انت کسے نہ پایا۔ بن بھگتاں دیویں نہ کسے دیدار، دردی درد نہ کوئے ونڈایا۔ کلجگ کھیل اپر اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ رہیا الایا۔ تن تن پنچ اپار، ہر جو اپنی کھیل کرایا۔ تیئی دے اک آدھار، اٹھاراں ایکا گنڈھ پوایا۔ دس دے اک سہار، سنگر ساکھیات درس دکھایا۔ تن چار کھول کواڑ، اپنا بھیو جنایا۔ پنچم بولیا انت جیکار، سچکھنڈ وٹی ودھایا۔ چھتراں کہا انتم وار، سمت اٹھاراں خوشی منایا۔ سچکھنڈ دوارے بول جیکار، بل باون دتا سمجھایا۔ سبجگ دا قول اقرار، کلجگ انتم پور کرایا۔ ڈھائی کرم دامات آدھار، دوئے دوئے اپنی ونڈ ونڈایا۔ اتل و تل ستل تیری کھیل اپار، تن جگ تیری

آس تکائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، تیرا لیکھ گیا سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پکار، پروردگار اوٹ نکائیا۔ محمد کہے میرا سانجھا یار، حضرت اپنا روپ وٹائیا۔ نانک
 زرگن کہے مہابلی آوے اپنی وار، بھيو کوءے نہ پائیا۔ گوبند کہے کل کلکی لے اوتار، سمبل نگری ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل اپرا پار، بھيو ابھید اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ سنگھ گردیال بول جیکار، پُرکھ ابناسی آگے واسطہ پائیا۔ نامہ رو رو کہہ گیا پکار، چھری جگت ونڈ ونڈائیا۔ دھنن لسی گیا پیال، اتم اکو اوٹ رکھائیا۔
 کون ویلا تاریں جٹ گوار، بن پڑھیاں گیان دوائیا۔ چوڈاں ویدیا کریں خوار، ایکا نام دینیں وڈیائیا۔ چوڈاں لوک دینیں ہلار، نام ہلارا ایکا لائیا۔ چوڈاں طبق
 ماریں مار، کھڑگ کھنڈا اک چکائیا۔ لہنا دینا گر اوتاراں دینیں اُتار، ایکا اپنا تھم ورتائیا۔ دین مذہب ذات پات رہے نہ وچ سنسار، ایکا اشٹ آتم پر ماتم
 دینیں دکھائیا۔ درشٹ کھولیں آپ زرنکار، جوں راما وششٹ سمجھائیا۔ کوڑ کڑیارا توڑیں گڑھ ہنکار، راون ڈیرہ اتم ڈھاہیا۔ لیکھا جانے کاہنا کنسا دینیں
 ادھار، گوردھن دھاری کند منوہر کھمی نرائن چتر بھج اپنا کھیل کرائیا۔ ا شنبھج آد بھوانی، زرگن نور جوت نشانی، سچ گھر دی وڈ مہارانی، اپنا جو بن ویکھ
 دکھائیا۔ گر اوتاراں دے دے بانی، اکھر وکھر سنائیں کہانی، پد زربان آپ جنائیا۔ اتم سب دی میٹ نشانی، آپے ہوئیں دو جہاناں والی، دو جا کوءے نظر
 نہ آئیا۔ کلجک میٹیں رین اندھیری کالی، نو کھنڈ پر تھی دکھائیں سچی دھر مسالی، مندر مسجد مٹھ، شودوالا ایکا گھر دکھائیا۔ لہنا چکے تیر تھ اٹھسٹھ، گزگا
 گوداوری جمنائستی گھر گھر لہر وہائیا۔ سورج چن جل پانی امرت آپے جھٹ، گھٹ گھٹ اپنا کھیل دکھائیا۔ من کا منکا آپے رٹ، رسنا جہوا پون سواس
 سواس سواساں نال ملائیا۔ سرتی شبدی ایکا رتھ آپے چڑھائے پُرکھ سمرتھ، سنجگ مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ بل باون مارگ دینا دس،
 پُہترائ تیرے ہو یا وس، سنگھ گردیال رہیا سمجھائیا۔ سترائ جگت منخیتا آیانس، در گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ بہترائ سنگھ جگدیشا رہیا ہس، گھر ساچے
 خوشی منائیا۔ سنگھ سورن لیا اکو رس، دھرو دوارا پدوی پائیا۔ سنگھ پال سب نوں مارگ رہیا دس، ستروائ ستروائ نال رہیا سائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد انتر
 اٹھاٹھ ستاٹھ کھیل تماش، چار یاری چھیاٹھ پیٹھ چوٹھ تریٹھ گنڈھ پوئیا۔ دس گر دے دے ساتھ، بونجا اپنا انک جنائیا۔ اٹھاراں بھگت کھیل تماش، تن
 پنج پینتیس بندھن پائیا۔ تیری اوتار کر پرکاس، باران انک نال سمجھائیا۔ پنج تت کھیل تماش، ستویں اپنی گنڈھ پوئیا۔ ترے گن پائے ساچی راس، چوکا

اپنے انگ لگایا۔ تیا دؤ آیکا شکر برہا وشن کرے پرکاس، پرکاس وان آپ ہو جایا۔ چہتر سچھنڈ دوارے کرے داس، نہ کوئی سکے سر اٹھایا۔ پیر پیغمبر
گرو اوتار بھگت سارے مل کے کرن اک ارداس، پر بھ اگے سپس جھکایا۔ تیری کیتی ہوئے راس، ساڈی چلے نہ کوئے پترایا۔ تیرے حکمے اندر بن
کے گئے داسی داس، لوک مات سیو کمایا۔ آنت آئے تیرے پاس، بیٹھے چرن دھیان لگایا۔ جوں بھوویں توں لینا راکھ، تڈھ بن اوٹ نہ کوئے تکایا۔
رل مل تیرا لبھیا سچا ساتھ، نو سو چورانوے چوکڑی جگ سیو کمایا۔ کلجگ انتم تیرا اک پرکاس، دو جہان کرے رُشانیا۔ جن بھگتاں درشن دیوے
ساکیات، گھر گھر اپنا روپ پرگٹایا۔ ہر سنگت بدھا اپنا نات، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ نیڑ نہ آئے من مت نار کمذات، کلکھنی در رہن نہ پانیا۔ جن
بھگتاں بنے بھگت ساک، پُرکھ اکال وچولا اک اھوٹایا۔ سچھنڈ دوارا کھول ہاٹ، بن ہٹوانا وچ کرایا۔ اکو نام دیوے دات، اکو وار جھولی پانیا۔ نہ کوئی
پُچھے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری رات، گھر گھر وچ چند چڑھایا۔ گرگھ سیجا آتم ویکھ کھاٹ، سچ سنگھاسن دئے
سہایا۔ سرت سوانی پُچھے وات، شبد ہانی دئے ملایا۔ گھر وچ میلا کملاپات، کنت کنتوہل خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
چہتراں دیوے اک سرنایا۔ اک سرنائی سرن گت، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیدا۔ اکو نام اکوتت، پنج تت اک سمجھائیدا۔ اکو مارگ اکو رتھ، رتھ
رتھو، ہی اکو نظری آئیدا۔ ایکار ایکار استھر بیٹھا گھت، ستھریار اک ہنڈھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دی ساچی سکھی آپے
رکھے کھنڈیوں تکھی، والوں نئی نظر کوئے نہ پائیدا۔ جس سکھی نوں گو بند گایا، سو پُرکھ اکال بنایا۔ سچھنڈ دوارا اک سہایا، سنگر پورے سچے ماہیا۔ اپنا
مارگ آپے لایا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جس دواریوں ونڈ کرایا، پہلوں اوتھے ڈیرہ ڈھاہیا۔ جس دواریوں گر پیر اوتار گھلایا، اوس دوارے لئے بہایا۔
جس دواریوں وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی گیتا گیان ڈھولا گایا، تس دوارے کھاتے پانیا۔ جس مندر اندر پردہ اوہلا رہیا رکھایا، تس
پردہ دئے چکایا۔ جگ جگ وچولا شبد بنایا، لوک مات پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھی آپ سمجھایا۔ والوں نئی کر تیار،
ترے گن اتپتا ویکھ وکھائیدا۔ مُنی رکھی نہ پاوے کوئی سار، پنڈت پاندھا ملا شیخ گرنتھی پنٹھی نین نہ کوئے وکھائیدا۔ لوک مات نہ دے کوئی رکھی، سچھنڈ

ریکھا آپ بنائیندا۔ ہر کاروپ مجھ داہڑی نہ کوئے کیس، نہ کوئی موئڈ منڈائیندا۔ آتم برہم ہر گھٹ رہیا دیکھ، پاربرہم پھیرا پائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دستر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ کھنڈیوں تکھی ہر جو دھار، سچھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ بن گرو اتار کوئی نہ اترے پار، پار کنارہ نہ کوئے کرائیا۔ پڑکھ ابناسی کھیل اپار، گھر ساچے آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایکا دست جھولی پائیا۔ ساچی دست ساچا دان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ نانک نرگن کر پردھان، سب دی جھولی آپ بھرائیندا۔ گوہند سورا بن بلوان، اپنا کھیل کرائیندا۔ کلج میٹے جھوٹھ نشان، کوڑی کریا موہ تڑائیندا۔ ساچے بھگت کرے پروان، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ جس جن دیوے سوہنگ دان، سو جن جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ اگم اپار، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ہنگ برہم دے ادھار، پاربرہم لئے ملائیا۔ سوہنگ شبدے جیکار، وشن برہما شورہے جس گائیا۔ سوہنگ روپ تینی اتار، گر گر ایکا رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم سوہنگ کھیل کھلائیا۔ سوہنگ دھار وچ سنسار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ چہتر نرگن کر پروان، چہتر سرگن رنگ رنگائیندا۔ پہلی جیٹھ کرے پیار، پریتم پیارا دیا کمائیندا۔ ناری پُرش دے ادھار، بردھ بالان آپ ترائیندا۔ شاہ کنگالاں کرے پار، جو جن سرنائی آئیندا۔ بنے دلال آپ نرنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، لیکھا جانے دو جہان، انہو اپنی دھار رکھائیندا۔ دوکھ وناسی مٹائے دکھ، دکھیاں دکھ مٹائیندا۔ گھر اُپجائے ساچا سکھ، بھکھیاں بھکھ گوائیندا۔ دُور کرائے نہ مانس نہ منکھ، موہ متا آپ چکائیندا۔ اندر وڑ نہ بہے کوئی لگ، لگیاں باہر کڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھ گھر گھر وچ سکھ دکھائیندا۔

☆ ۲ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی گرام سنگھ دے گرہ ویرکا ضلع امرتسر ☆

سچھنڈ دوارا آپ سہا، سو پڑھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی ایکا تخت وڈیا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ راجن راج آپ اکھوا، سپس جگدیش تاج سہائیندا۔ نرنجن نور جوتی ڈمگا، جلوہ نور آپ دھرائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہ، بے پرواہ، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نرنجن نرنجن کرے صلاح، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ دھر فرمانا حکم جنا، حکمی حکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ سچھنڈ دوارا ہر نرنکار، ایکا ایک سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سیدار، حکمی حکم آپ منائیا۔ نرنجن سرگن دے آدھار، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ جگ چوکڑی ویکھ وچار، دو جہان دے وڈیائیا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے آپ اکھاڑ، گگن منڈل سو بھاپائیا۔ لہنا دینا جانے روس سورج چن ستار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ سچھنڈ ساچا سو بھاونت، سری بھگوان آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے آدانت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر ساچا منت، ہر منتر نام درڑائیندا۔ نرنجن نرنکار نرویر بنائے بنت، اجونی رہت کھیل کرائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوار سہنجنا، سو پڑھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پڑھ نرنجن آد جگادی درد ڈکھ بھے بھنجنا، اینکارا بے پرواہیا۔ جوتی نور آد نرنجا، ایناسی کرتا کھیل کرائیا۔ سری بھگوان ساچا سچنا، پاربرہم پر بھ سنگ نبھائیا۔ ناد انادی ناد ایکا وچنا، نرنجن نرنکار آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دیوے مان وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارے دیوے مان، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کرپا کر سری بھگوان، سچ محلہ دے سہائیا۔ دیاباتی اک مہان، کملاپاتی آپ جگائیا۔ چار دیواری نہ کوئے مکان، چھپر چھن نہ کوئے پھہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنی بنت بنائیا۔ سچھنڈ دوارا ایکا ایک، اینکارا آپ سہائیندا۔ اپنے نیز آپے پیکھ، آپ اپنی خوشی منائیندا۔ آپے جانے اپنا بھیت ابھیت، بھيو ابھید نہ کوئے گھلائیندا۔ نرنجن نرنجن کرے ہیت، سچھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپے وڈ، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ساچا تخت سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیا۔ وسنہارا اک اگلا، اکل کل بے پرواہیا۔ جوتی شبد آپے رلا، نرنجن نور

نورُ رُشائیا۔ اپنے پرکاس آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے وسے زر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔
 نر نرائن اکو داتا، اک اگلا کھیل کرائیندا۔ آدجگادی کھیل تماشا، نرگن نرُویر آپ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پرکاسا، نورو نور نور دھرائیندا۔ شبدي شبدي
 دے دلاسا، سچ بھروسا اک سمجھائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، نرگن نور نور وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ
 کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا اک ورتائیا۔ ساچی سکھیا ایکنکار، اکل کل کرے پڑھائیا۔ مننی رکھی
 نہ پاوے سار، مقامے حق پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ مہان بیدوبی خیر یا اللہ الہی سانجھیا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حق حقیقت
 اپنے وچ چھپائیا۔ مقامے حق حق نظارہ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نورِی جلوہ نور اُجیارا، رُپ رنگ رکھے نہ کوئے رکھائیندا۔ ناد دُھن بول جیکارا، آپ
 اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ شبدي شبدي سُت دُلا، پتا پُوت ویس وٹائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوڑا، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دُھر فرمانا
 آپ جنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، رُوس سورج چن کرن کرن چکائیندا۔ وشن برہما شو دے آدھارا، ترے گن اپنا بندھن پائیندا۔
 پنچم ویکھ سچ اکھاڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھرے بن ٹھٹھیارا، دُوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ من مت بدھ
 دے آدھارا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیو کھیل نیارا، جگدیش ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ
 نواسی آپ سنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی دُھر فرمانا ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ جگ چوکڑی ہو پردھانا، نرگن سرگن
 دے وڈیائیا۔ پنچ تت تت نشانہ، برہم مت مت گُرمائیا۔ شبدي اگئی ایکا گانا، انج ناد ناد و جائیا۔ امرت سرور کر پروانہ، نچھر جھرننا آپ جھرائیا۔ نرمل
 دیا جوت مہانا، جوت نر نجن کرے رُشائیا۔ گھر وچ گھر کھیل کرے سری بھگوانا، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن
 سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ نرگن سرگن ساچا ناتا، لوک مات جوڑ جڑائیندا۔ نام ندھان اگئی گاتھا، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ پنچ تت چلائے ہر جو راتھا،
 بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ ساچا منتر پوجا پاٹھا، ناؤں نر نکارا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی

ونڈن ونڈ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے وید چار، چار جگ کرے کڑمائیا۔ چارے کھانی کر پیار، چارے بانی کرے پڑھائیا۔ چار ورن دے آدھار، چار یاری بندھن پائیا۔ نو نو کھول دوار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سیوالا گر اوتار، گر شبدی تھم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی بندھن پائیا۔ جگ چوکڑی بندھن پائے ہر، ہر بھو کوئے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن نور آپے دھر دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر ڈر، اجونی رہت نظر کسے نہ آئیندا۔ وید شاستر سمتر پُران آپے پڑھ پڑھ، اپنی مہما آپے گائیندا۔ انجیل قرآنا آپے دھر دھر، دھر دھرنی سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ دھر فرمانا ساچا گیت، سنگر پورا آپ سٹائیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جگ چوکڑی چلائے اپنی ریت، بھو کوئے نہ پائیا۔ پنج تت کایا کرے ٹھانڈی سیت، جس جن اپنی بوجھ بھجائیا۔ نظری آئے اک انیت، ترے گن بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی کھیل ورتائیا۔ جگ چوکڑی کھیل اولاء، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ گر اوتار پھرائے پلا، نام نامہ بندھن پائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نظر کسے نہ آئیندا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، لکھ چوراسی اندر نرگن نور جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہرا اک سٹائیندا۔ سچ سنیہرا ہر نرکار، آد آد جنائیا۔ وشن برہما شو کر یا خبردار، ترے گن نندرا رہے نہ رائیا۔ پنج تت کرے بے دار، آلس ہو نہ کوئے پائیا۔ چار وید دے آدھار، چار جگ کرے پڑھائیا۔ چارے کھانی پاوے سار، انڈج جیرج اُتھج سیتج پھول بھلائی۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ ساچا تھم دیوے ایکا وار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، لوک مات کھیل کرائیا۔ شبدی شبد بول جیکار، بے بے ایکا نام کرائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، گر گر اپنا روپ دکھائیا۔ کایا کعبہ کھول کوٹا، سچ محرابے ڈیرہ لائیا۔ پیر پیغمبر دے آدھار، دستگیر اپنا دست ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی گیرا آپ دوائیا۔ جگ چوکڑی گیرے اندر رکھ، ہر جو حکمے تھم بھوائیندا۔ نرگن سرگن ہو پر تکھ، گر گر ویس وٹائیندا۔ ناؤں ندھانا بول الکھ، الکھ الکھنا پردہ لاہندا۔ جیو جنت مارگ دس، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے امرت رس،

نجھر جھرنا آپ جھرائنیدا۔ گرکھاں ہر دے اندر وس، آپ اپنا پردہ لائیدا۔ گرکھاں میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند اک چکائینیدا۔ ترے گن وچ نہ
 جائے پھس، پنچم موہ نہ کوئے رکھائینیدا۔ جگ جگ پوری کرے آس، آساوت آپ ہو جائینیدا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پر بھاس، اُچے ٹلے پر بت
 پھول بھلائییدا۔ پھولنہارا آپ کیلاش، ڈوگھے ساگر ڈیرہ لائینیدا۔ لکھ چوراسی اندر رکھے واس، انھو اپنی دھار چلائییدا۔ دو جہاناں پاوے راس، گر اوتار
 پیر پیغمبر گوپی کاہن نچائینیدا۔ لیکھا جانے دس دس ماس، مات گر بھ پھیرا پائینیدا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناسی اپنا ناؤں دھرائینیدا۔ پردہ لاپے پر تھی
 آکاش، گنگ گنگاں اُپر ڈیرہ لائینیدا۔ لیکھا جانے پون سواس، اُنجا پون آپ جھلائییدا۔ جگ چوکڑی اپنی پت آپے راکھ، سر اپنا ہتھ رکھائینیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ سہائے ساچا گھر، لوک مات ویکھ وکھائینیدا۔ لوک مات ویکھنہارا، زرگن اپنا کھیل کرائیا۔ سنجگ تریتا دواپر
 کلج کرے پار کنارہ، جگ چوکڑی پندھ مکائیا۔ زرگن سرگن لے اوتارا، ویس انیکا آپ وٹائیا۔ شاستر سمتر وید پُران بن لکھارا، لیکھا جانے قلم
 شاہیا۔ گیتا گیان دے آدھارا، اٹھ دس ونج کرائیا۔ انجیل قرآن بول نعرہ، بسمل اپنا روپ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے سہارا، سجدہ سیس جگدیش
 جھکائیا۔ کلمہ حق پروردگارا، لاحق کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ سچھنڈ نواسی ہو تیار، زرگن اپنی دھار چلائییا۔ نانک سرگن
 دے آدھارا، پنچم تت تت وڈیائیا۔ ستنام بول جیکارا، بے جیکار سرب لوکائیا۔ ایکا جوت دس اوتارا، فتح ڈکاگر و جائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ
 کرے کھیل وارو وارا، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ساچا ہر، ڈھر فرمانا ڈھر درگا ہی ساچا رانا ایکا ایک جنائیا۔ ایکا
 ایک سچ سندیہ، ست ستوادی آپ جنائینیدا۔ پرکھ اکال رہے ہمیشہ، جنم مرن وچ نہ آئینیدا۔ لیکھا جانے وشن برہما شوگنیشا، حکمی حکم آپ پھرائینیدا۔ گر
 اوتار دھر دھر بھسیا، جگ چوکڑی پندھ مکائینیدا۔ انتم اپنے ہتھ رکھے لیکھا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائییدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو
 نو چار پندھ مکائینیدا۔ نو نو چار مکے پندھ، ہر پاندھی آپ مکائیا۔ جگ چوکڑی کوٹن کوٹ گائے چھند، رسنا جہوانال ملائییا۔ بھيو ابھید جنائے بتی دند،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلج آئی انتم وارا، نو کھنڈ پر تھی

اندھیرا چھائیایا۔ پُرکھ ابناسی ایکا لھم کرے ورتارا، دُھر سندیسہ آپ سنائیایا۔ نین کھلایے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں نال ملایایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کھولے کوڑا، بند تاکی نہ کوئے رکھائیایا۔ نانک گوہند دے ہلارا، سچ سندیسہ اک سنائیایا۔ ترے گن مایا پار کنارہ، پنج تت ڈیرہ دیوے ڈھاہیا۔ ورن برن نہ رہے اکھاڑا، جوٹھ جھوٹھ نہ ناچ نچائیایا۔ وِ بچار کوئے نہ رہے نارا، نر نرائن اپنا لھم ورتائیایا۔ نرمل جوت کر اُجیارا، دو جہان کرے رُشنائیایا۔ وِ شنوں دوئے جوڑ کرے نَمسکارا، پر بھ اگے سپس جھکائیایا۔ برہما نیتز رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیایا۔ شکر باسک تشکا گلوں لاہے ہارا، ہتھ ترسول سٹائیایا۔ اندر منگے چرن دھوڑی چھارا، کروڑ تینسا نال ملایایا۔ تینی اوتار کرن وچارا، صفتی صفت صلاحیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بولے نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیایا۔ نانک گوہند فتح ڈنک اک نگارہ، ایکا وار گیا وجائیایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتارا، مہالی ناؤں دھرائیایا۔ سمبل وسے دھام نیارا، بھیو کوئے نہ پائیایا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے آپ منارا، روداس چمارا دئے گواہیا۔ نو نو چار کرے پار کنارہ، منجھدھارا پھیرا پائیایا۔ ویکھنہارا ڈوگھے ساگر وڈی گارا، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ محمد کہے میرا پرورد گارا، حضرت آوے چائیں چائیا۔ عیسیٰ کہے دیوے آنت سہارا، سر میرے ہتھ ٹکائیایا۔ وید ویاس بن لکھارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا گیا سمجھائیایا۔ پُرکھ ابناسی آنت نہ پاراوارا، ہر کا آنت نہ کوئے لکھائیایا۔ کھ لکھ تھکے جیو سنسارا، کاتب اپنا بل نہ کوئے رکھائیایا۔ سمند ساگر مس بن بن رووے زارو زارا، بنا سبت رہی گر لائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نو نو لیکھا دئے مکائیایا۔ نو نو لیکھا ہوئے پار، پار برہم پر بھ آپ کرائیایا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیایا۔ سچھنڈ دا سچ دوارا، دھرت دھول اُپر آپ سہائیایا۔ چھتتی جگ دا قرض اُتارا، چارے کُنٹاں دئے وکھائیایا۔ لہنا مکائے تینی اوتارا، باقی کوئے نظر نہ آئیایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد رکھے نہ کوئے اُدھارا، لہنا سب دی جھولی پائیایا۔ میل ملایے گر گر دھارا، اک دس وڈی وڈیائیایا۔ اپنا ناؤں رکھ نہہکنک نرائن نر اوتارا، ساچا ڈنکا نام وجائیایا۔ راؤ رنگاں کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے آسن لائیایا۔ ساچا آسن گیا لگ، نظر کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل سورا سر بگ، شاہ پاتشاہ اپنا لھم ورتائیندا۔ نرگن دیک گیا جگ، دو جہان اندھیر ملائیندا۔ گرگھ سچن آپے لہ، سنت سہیلے آپ ملائیندا۔ امرت چوائے کول نبھ، نا بھی گھڑا آپ

بھوانیندا۔ پنچ وکارا دیوے دب، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آپ گوانیندا۔ انحد شبد وجائے ند، دُھن آتمک آپ سنانیندا۔ نو دوارے پار حد، دُو گھسی
 بھوری آپ لگھائیندا۔ ہرجن بنائے اپنی جد، وشو اپنا کھیل دکھائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے تن سو سٹھ ہاڈی ہڈ،
 بہتر ناڑی گنڈھ پوانیندا۔ دھام رکھائے ایک پد، چوتھے پد آپ بہائیندا۔ نرگن سرگن لڈائے لڈ، پریم ریتی آپ دکھائیندا۔ نام پیائے ساچی مد، اٹھے پہر
 خمار دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ ساچا سو بھنیک، ست ستوادی آپ سہائیا۔ اک اگلا
 لاشریک، اپنا آسن لائیا۔ کلجگ انتم میٹے اندھیرا تاریک، چند چاندنی کرے رُشائیا۔ کرے کھیل اگم اندیٹھ، بے آنت بے پرواہیا۔ گرگھ مٹھے کرے
 کوڑے ریٹھ، وکھ امرت روپ بنائیا۔ درس دکھائے اک اتیت، ترے بھون دھنی سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم لہنا دینا مکائے مندر مسجد مٹھ مسیت، کایا کعبہ
 اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ درتائیا۔ ساچا حکم ورتے جگ، سو پُرکھ نرنجن آپ درتائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی لکھ
 چوراسی بٹھے تگ، دس کسے نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے حج، بن حاجی پھیرا پائیندا۔ مُرشد مُرید آپے لئے لہ، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ ایک لائیندا۔ ساچا مارگ انتم کل، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ کردا رہیا دل چھل،
 روپ انوپ دھرائیا۔ گر اوتار مات گھل، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ سچ سگھاسن آپے مل، سچکھنڈ اپنی کھیل رچائیا۔ کلجگ انتم آیا چل، نرگن داتا
 بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پت ڈالی پھل، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ
 انتم وار، ہر جو ہر ہر آپ سناپا۔ کل کلکی لے اوتار، نرگن اپنا راہ چلاپا۔ وشن برہما شو نہ کوئے آدھار، پوجس پوج نہ کوئے پُجایا۔ ترے پنچ ناتا تٹھا سگلا
 یار، متر میت نہ کوئے اکھوایا۔ تینی اوتار مُکا اُدھار، لوک مات رہے نہ رایا۔ عیسیٰ موسیٰ آنت دیدار، دید عید آپ چند چڑھایا۔ محمد لہنا چکے چار یار،
 یاری سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی میلا گر گر دھار، دس دس اپنے وچ ملایا۔ پنچم پنچ پنچ جیکار، بے بے ایک ناد سناپا۔ نو کھنڈ پر تھمی ایک دھار، دُھر درباری
 آپ بنایا۔ چار ورنال کر پیار، کھتری براہمن شو در ویش ایک گھر دکھایا۔ اوچ پنچ نہ کوئے وچار، ذات پات نہ ونڈ ونڈایا۔ آتم پر ماتم دے آدھار، برہم

پاربرہم دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلایا۔ سنجگ ساچا چلے راہ، نرگن داتا آپ چلایا۔ شبدی گر اک ملاح، لکھ چوراسی بیڑا لئے ترایا۔ پنج تیت دیوے نہ کوئے صلاح، ترے گن نہ دیوے کوئی گواہیا۔ اک پرگٹائے اپناناں، ناؤں نرنکارا آپ سمجھایا۔ ہنگ برہم لکھ چوراسی بنت لیا بنا، سو پڑکھ نرنجن گھاڑن آپ گھڑایا۔ جگ جگ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ نام گئے دھیا، رسنا جہوا ہر گن گایا۔ گوہند کہہ کے گیا میرا مہرواں، مہربان وڈی وڈیایا۔ گر چیلہ ہو وسے تھاتھاتھ، چیلہ گر اپناروپ وٹایا۔ انتم میلہ میلے سہج سہج، بھو کوئے نہ پانیا۔ نہہکنک ناؤں لئے رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مایا۔ ساچا مندر دے سہا، ہر مندر ہر جو ڈیرہ لایا۔ گرگھ ورلے لئے جگا، نیرنن اک گھلایا۔ نام کھنڈا لئے چکا، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑایا۔ ساڈھے تن ہتھ اندر دے ٹکا، باڈی بنت نہ کوئے بنایا۔ حکم دیوے آپ شہنشاہ، ساچے تخت وسے سچا ماہیا۔ کلج کوڑی صفا دے اٹھا، کوڑی کریا رہن نہ پانیا۔ سب دالیکھا دے مکا، گر اوتار آپ جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ جھولی دے بھرا، کالا سوسا کھیل دکھایا۔ محمد چوڑاں طبقات دے پھرا، حکمی حکم حکم سنایا۔ چوڑاں ویدیا دیکھے تھوڑاں تھان، تھان تھنتر پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پڑکھ بدھاتا روپ انوپ ست سرپ اپنی کھیل کرایا۔ اپنا کھیل کرے سمرتھ، بھو کوئے نہ پانیدا۔ کلج انتم دیوے متھ، نام ندھانا اک رکھانیدا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، بہتر ایکا انک بنانیدا۔ ستران دیوے ایکا مت، برہم مت اک درڑانیدا۔ چہتران چرناں ہیٹھاں رکھ، سچکھنڈ اپنا در سہانیدا۔ اچی کوک بول لکھ، ایکا نعرہ آپ سنانیدا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو پرتکھ، ہنگ برہم میل ملائیدا۔ اپنے کھاتے لئے گھت، کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت اپنی گود رکھانیدا۔ جگ چوڑی گا گا گئے جس، گر گربانی ناد و جانیدا۔ انتم آپ ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا کھیل جنانیدا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سوانگ ورتانیدا۔ گرگھ ورلے مارگ دس، اپنا پردہ آپ چکانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن اک سہانیدا۔ سوہے سنگھاسن پڑکھ ابناسا، نظر کسے نہ آیا۔ دو جہان دیکھے تماشا، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پانیا۔ گرگھان اندر پاوے اپنی راسا، ساچے مندر خوشی منایا۔ آتم سیجا بھوگ بلاسا، بھسمر اپنا رنگ رنگایا۔ نرگن نرور پڑکھ اکال داسا، بن سیوک سیو

کمائیا۔ جن بھگتاں لکھ چوڑاسی کٹے جم کی پھاسا، رائے دھرم نیڑ نہ آئی۔ سوہنگ شبد سچ دھرواسا، نانک گوہند گیا گائیا۔ پاربرہم پت پر میثور کلجک
 اتم کھولیا آپ خلاصہ، نربھے اپنی دھار چلائیا۔ ناتا توڑے دس دس ماسا، جو جن رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر نام
 درڑائیا۔ ساچا منتر درڑا ایک، ہر جو ہر ہر آپ سنایندا۔ آتم پر ماتم کرے بدھ بیک، وویکی اپنی کھیل دکھائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، پنچم تت
 نہ کوئے بھرائیندا۔ سنگر صاحب دیال نیتز لینا پیکھ، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ ہر کاروپ مجھ داہڑی نہ دے کیس، سپس جگدیش نہ کوئے منڈائیندا۔
 نزل جوت آد جگاد رہے ہمیش، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ کلجک آنت میٹے کلش، کل اپنی آپ دکھائیندا۔ سوہنہارا باسک سچ، سانگو پانگ آپ تھائیندا۔
 شبد اگئی سنہسہرا بھیج، گرسکھ ساچے آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار لہنا جھولی پائیندا۔ نو نو چار دیوے لہنا، لہنیدار آپ
 اکھوایا۔ گر اوتاراں دکھائے نیناں، پیر پنیمبر نال ملایا۔ ورن برن آنت نہ رہنا، پڑکھ ابناسی دے مٹایا۔ سوہنگ شبد سب نے کہنا، بیس بیس دے صلاحیا۔
 ہر کا بھانا سہنایینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پنیمبر اپنے حکمے وچ رکھایا۔ حکمے اندر ہر کرتار، اپنا حکم
 جنائیا۔ ایک نایاں کر وچار، بھو ابھد کھلائیا۔ ست چار دے آدھار، چہتر انک آپ بنائیا۔ سارے بولو بے جیکار، سچکھنڈ و بے ودھائیا۔ لکھ چوڑاسی ہر
 پسا، آتم پر ماتم گنڈھ پوائیا۔ ایک شبد ایک دھار، ایک دھن ناد وجائیا۔ ایک مندر اک دوار، گرو گھر اک سمجھائیا۔ ایک پڑکھ ایک نار، پتا پوت اک ہو جائیا۔
 ایک سجن میت مرار، سگلا سنگ اک نبھائیا۔ ایک جگ چوکڑی کرے پار، سنجگ تریتا دواپر کلجک اپنے حکم ورتائیا۔ نہہکنا لے اوتار، نام ڈنکا اک سنائیا۔
 گرگھ جن کا کرتیار، اپنا لہنا دیوے چائیں چائیا۔ جوٹھا جھوٹھا شنکا میٹ سنسار، سنساروگ دے گوائیا۔ بال انجانیاں کھولے آپ کواڑ، راتی ستیاں درس
 کرائیا۔ کرے پرکاس ناڑ ناڑ، اندھ اندھیرا دے گوائیا۔ شبد گھوڑے آپے چاڑھ، ساچا آسولے دوڑائیا۔ لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں گرسکھ تیرے
 چرناں ہیٹھ لتاڑ، آپ اپنی انگلی لائیا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کرن نمسکار، جس مارگ گرسکھ جائیا۔ جس جن ملیا پاربرہم آپ نرنکار، دو بے در نہ منگن
 جائیا۔ کھانی بانی وید پُران انجیل قرآن شاستر سمرت اچی کوک کوک کرن پکار، بھگت بھگونت رہے جس گائیا۔ جس جن ملے ٹھاکر سوامی نرگن داتا

آپ نرنکار، تس پوجا پاٹھ نہ کوئے کرایا۔ سوت جاگت دیوے آپ دیدار، نکٹ نکٹی ہو کے دکھائیآ۔ کلجگ انتم نو کھنڈ لکھ چوراسی ستی پیر پساہ، ترے گن مایا پردہ رہی پائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، سب دا لیکھا رہیا مکائیآ۔ سب دا لیکھا جائے نک، مکا ونہارا آپ نرنکار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے نک، انت رہے نہ وچ سنسار۔ سنگھ شیر پُرکھ ابناسی پیابک، دو جہاناں مارے بھبکار۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر گئے اٹھ، دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ ٹھا کر سوامی جاناٹھ، در تیرے بنے بھگھار، ورن برن ذات پات دین مذہب ناتا گیا چھٹ، نہ کوئی سجن میت مرار۔ گو بند کہے میں امرت دے کے آیا ساچا گھٹ، پنچ پیارے کرتیار۔ کلجگ انتم گھر گھر پئی پھٹ، ایکا بھلیا ہر اکال۔ انتم سب دا کھاتہ جاناٹ، بچیا رہے نہ کوئی شاہ کنگال۔ نرگن نرکار جو دھا سوربیر بلوان پُرکھ ابناسی ایکا پئے اٹھ، آپ اپنا بل دھار۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے قلعے کوٹ، چار جگ دی ڈھاہ چار دیوار۔ تیر نرالا انیالا جائے چھٹ، دو جہاناں مارے مار۔ کوڑی کریا کڈھے کٹ، مایا ممتا کر خوار۔ گرگھ بنائے اپنے ساچے ست، اپنے ست نینہاں ہیٹھ سوال۔ میل ملائے ابناسی اچت، کایا مندر اندر دکھائے سچی دھر مسال۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن بنائے ساچے لال۔ لال لالن چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناسی سورا سربنگ، سوربیر دیا کمانیندا۔ کایا مندر ڈونگھی کندر سکھمن ٹیڈھی بنک آپے لنگھ، ایڑا پنگل ڈیرہ ڈھاہندا۔ انحد نادى ناد وجائے مردنگ، چھتی راگ بھيو چکانیندا۔ امرت سرور آپ نہائے پائے ٹھنڈ، اٹھسٹھ تیرتھ گرگھ نہاون کوئے نہ جانیندا۔ آتم سیجا اک پلنگ، سچ سنگھاسن اک وڈیائیندا۔ سرتی شبدی اک انند، انند کارج آپ کرائیندا۔ آتم پر ماتم پائے گنڈھ، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ دوس رین پرمانند، نجاند رس چکھائیندا۔ کر پرکاش اندھیرے اندھ، نرمل جوت جوت جگانیندا۔ جنم جنم دا میٹے پنندھ، لکھ چوراسی گیڑ کٹائیندا۔ آپے چکے اپنی کنڈ، گرگھ اپنے کنڈھ اٹھائیندا۔ دو جہان مکا پنندھ، سکھنڈ دوارا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن میلا دوس راتی، رت رتڑی آپ سہائیندا۔ اٹھے پہر رکھے پر بھاتی، پر بھ اپنا کھیل دکھائیندا۔ ناتا توڑے ذات پاتی، ورن گوت نہ کوئے جگانیندا۔ نرمل آپ جگائے ساچی بائی،

کایا مندر آپ ٹکائیندا۔ آپے سوئے ساچی کھاٹی، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ دیوے درس بوہ بدھ بھانتی، رُوپ انُوپ آپ دکھائیندا۔ گرگھ لائے اپنی
 چھاتی، سینہ نظر کسے نہ آئیندا۔ گرگھیاں مارے اکو تیر کاتی، من مت تیر چلائیندا۔ ویلے آنت نہ دیوے کوئے نجاتی، گر اوتار پلو سرب چھڈائیندا۔ لکھ
 چوڑاسی آون جاون گیڑے پھاسی، رائے دھرم حکم ورتائیندا۔ پتر گپت کرے ہاسی، لکھ لکھ لیکھا سرب دکھائیندا۔ لاڑی موت کرے داسی، داساں داسی
 آپ بنائیندا۔ گر سیکھ کوئی نہ دیوے باقی، جس سنگر اپنی دیا کمائیندا۔ کر کرپا کھولے کایا تکی، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ چوڑاں لوک دکھائے ایک ہائی، چوڑاں
 طبق چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہر جن وڈا لوک مات، ست سنگر اک سمجھائیا۔ نام
 ندھانا دیوے دات، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جائیا۔ چرن بندھائے ایک نات، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائیا۔ لیکھا جانے پت مات، پوت سپوتا گود سہائیا۔
 کلج اتم پُچھے وات، گر گوہند گیا لکھائیا۔ پُرکھ اکال رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، دینن دیا آپ کمائیا۔ اپنی بانی گائے
 گاتھ، چار ورن کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم پوجا پاٹھ، اکھر وکھر نہ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہہکلنک
 نرائن نر، چار جگ دا لیکھا دئے مکائیا۔ لیکھا کئے چار جگ، سنجگ تریتا دواپر کلج نیر نیناں نیر وہائیا۔ اتم اوڈھ سب دی گئی پگ، تھر کوئے نظر نہ
 آئیا۔ تھہ بن دیوے نہ کوئے سدھ، نہ چلے کوئے پترائیا۔ سنجگ کہے میں بیٹھا لگ، تن جگ نہ لئی انگڑائیا۔ کر کرپا پر بھ جھولی چک، میری آسا پور
 کرائیا۔ بن تیری کرپا میرا بوٹا رہیا سک، گرگھ ہرے نہ کوئے کرائیا۔ میں سیس جھکاواں جھک جھک، دوئے جوڑ پڑاں سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا اپنا ور، تیری کرپا جاواں اٹھ، اپنا بل دھرائیا۔ کر کرپا دے دان، میرے صاحب سچے سلطانا۔ میں چھوٹا بال انجان،
 توں شہنشاہ وڈ بلوانا۔ توں والی دو جہان، میں ویکھاں تیرا نشانہ۔ توں دینا دھر فرمان، میں گاواں تیرا گانا۔ تیرے بھگتاں میلاں آن، جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میرے سنگر ہو مہربانا۔ پُرکھ ابناسی اگم اتھا، اگڑی کار آپ سمجھائیندا۔ تیرا مارگ دتلا، سنجگ راہ
 چلائیندا۔ ایک ناووں لیا پرگٹا، سوہنگ تیری جھولی پائیندا۔ آتم پر ماتم ناتا دتا جڑا، برہم پار برہم دکھائیندا۔ بہتر بھگت لئے اٹھا، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ستریں

ست ستوادی در دتا وکھا، نیتز نین نین جنائیندا۔ لوک مات تیرا نشانہ دتا بنا، چھٹی چھٹی وند وندائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ آسن دتالا، روداس چمارا سیو کمانیندا۔ اگا بچھا آپے ویکھے ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا منتر دتا پڑھا، وشن برہما شو سرب جس گائیندا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر بھگت اپنی گودی لئے بہا، سیس سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ اگے اپنا مارگ دتالا، ساچا راہ اک چلائیندا۔ سوہنگ گاؤنا سب نے ناں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ الامیندا۔ نظری آئے ہر گھٹ تھاں، سنجگ تیرا سنگ نبھائیندا۔ بیس پیسا پکڑے بانہہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زائن نہ، دھر فرمانا آپ سناائیندا۔ دھر فرمانا سنیامات، گھر گھر وٹی ودھائیا۔ پاربرہم پر بھ دیوے دات، دوجا وند نہ کوئے وندائیا۔ سرشٹ سبائی ساچی گاتھ، ایکا ایک جنائیا۔ نو نو چلائے اپنا راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمانیا۔ سرب کلا آپے سمر تھ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ سنجگ ساچا مارگ دس، ساچے پنڈھ آپ چلائیا۔ جن بھگتاں انتر آپے وس، جگت بسنتر دئے نبھائیا۔ ایکا منتر گاؤنا ہس ہس، سوہنگ ہنسا مانک موتی جوگ چگائیا۔ گر سکھ تیرا ایہتھے اوتھے دو جہان ہووے جس، جس ہر جو آپے گائیا۔ کلجگ انتم ترے گن وچ نہ جانا بھس، سنگر پورا پھاسی آپ کٹائیا۔ سچکنڈ دوارے جانا وس، جتھے وسے سنگر سچا ماہیا۔ جنم جنم دی پوری ہوئی آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ کر کرپا کیتی بند خلاص، بندی چھوڑ پھیرا پائیا۔ گر نام ہر کا داس، ہر کی سیوا ہر مندر بن رسنا جہوا گائیا۔ بن رسنا جہوا ہر کا گیت، گرگھ ورا گائیندا۔ لکھ چوراسی پھر پھر تھکی مندر مسیت، کایا مندر نہ کوئے گھلائیندا۔ ہر کاشد ساچا سنگر ملیا نہ اک انڈیٹھ، نج نیتز درس کوئے نہ پائیندا۔ رسنا جہوا گا گا تھکی گیت، اجپا جاپ نہ کوئے کرائیندا۔ جس جن سنگر پورا کرے آپ پریت، سچ پریتی آپ نبھائیندا۔ سنجگ چلائی ساچی ریت، نرگن سرگن آپ اٹھائیندا۔ کایا چولی چاڈھے رنگ میٹھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ گر سکھ تیرے ڈھولے گائے ہر جوگیت، اپنا گیت نہ کوئے وڈیائیندا۔ اٹھے پہر دوس رین وسے تیرے چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیندا۔ آپ بیٹھا رہے اتیت، گرگھ اتیت آپ کرائیندا۔ کلجگ جیو مایا رلے وشٹا کیت، جونی جون آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ اٹھائیندا۔ گرگھ ورا جائے اٹھ، جس سنگر آپ اٹھائیا۔ دیوے درس نام بھنڈار اٹھ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ کرپا کر ابناسی اچت،

چیتن اپنی دھار دکھائی۔ کایا مَوَ لے سوہے دھرت بسنتی رُت، پت ڈالی آپ مہکائی۔ پاربرہم دے ساچے پُت، گرگھ گرگھ ناؤں دھرائیا۔ انتم گودی لے چک، شبد بمانے آپ لکائی۔ لوک مات چوں ساچے بوٹے پُٹ، سچکھنڈ دوارے لے لگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دیوے مان وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی اک نشان، لیکھا جانے دو جہان، دوے دوے دھار آپ چلایا۔

☆ ۳ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی ہرنام کور ویرکا ضلع امرتسر ☆

ست دوارا پد زربانی، زربان پد سہائی۔ نت نوت تیری بانی، ہر جو تیرا نام سمجھائی۔ جگ چوکڑی اکھ کہانی، کتھنی کتھا صفت صلاحیا۔ لوک مات ست نشانی، ست پُرکھ زرنجن اک رکھائی۔ پنج تت کایا آتر جان جانی، جانہار کھیل کرائیا۔ کلج انتم کر مہربانی، مہربان اپنی دیا کمائی۔ سچکھنڈ نو اسی سچکھنڈ دوارا کھول دکانی، در دروازہ اک دکھائی۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطانی، سچ سنگھاسن سو بھاپائی۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیوے مانی، چرن کول سچی سرنائیا۔ لیکھا چکا چار کھانی، چار جگ پندھ مکائی۔ حکم منا اک بھگوانی، سری بھگوان آپ سمجھائی۔ میل ملاواں نور نورانی، جوتی نور نور سمائی۔ لیکھا جانے آون جانی، آوت جاوت اپنا کھیل دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دی ساچی گاتھا، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ زرگن زرگن چلائے راتھا، رتھ رتھو اہی دس نہ آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرا تھا، سمرتھ اپنا حکم ورتائیندا۔ پرگٹ ہو شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنا بھيو چکائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر داسی داسا، سیوک سیوارو پ جنائیندا۔ اکو منتر دے بھرواسا، ہر نامونام درڑائیندا۔ سرن سرنائی سچ بھرواسا، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ انتم کرے پوری آسا، ترسنا ترکھا سرب بچھائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناسا، ابناسی اپنی دھار رکھائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشا، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ ساچے مندر پاوے راسا، سچکھنڈ ساچا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر دی دھار آپ چلاییندا۔ دھر دی دھار دربارا، ہر ساچا سچ چلایا۔ آد پُرکھ ہر کر پسارا، آنت آپے ویکھ دکھائی۔ لیکھا جان گر اوتارا، پورب لہنا رہیا

سمجھائی۔ اٹھو دیکھو نین نظارہ، نظر نظر نال ملائی۔ پرگٹ ہوئے پروردگارا، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ جس دیاں گاؤندے آئے واراں، کھانی بانی نال
 صلاحیا۔ جس دی صفت کر کر بنے لکھارا، لکھ لکھ لکھ مات دھرائیا۔ جس نے انتم کیا پارکنارہ، بچیا کوئے رہن نہ پائی۔ کلجگ انتم ہونیارا، سچھنڈ بیٹھا
 آسن لائی۔ لیکھا جان گر اوتارا، پورب دیکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، اپرپر
 آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دا سچ وبار، ست پڑکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی کسے نہ پائی سار، گر اوتار سپس جھکائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ
 کہہ گئے پکار، بھيو اھید نہ کوئے گھلائیندا۔ جس جن دیوے آپ دیدار، درسی اپنا ترس کمائیندا۔ سو جن بولے مات گفتار، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔
 انتم پنچ تت کایا چولا گئے ہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ پڑکھ ابناسی آد جگاد جگ جگتر دیکھنہار، سچھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ کلجگ انتم کھول کواڑ، اپنا
 پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ درگاہ ساچی سچ سنگھاسن، ہر ساچا آپے لائی۔ چار جگ کر کر
 داسی داسن، سیوک سیوا اک سمجھائی۔ کلجگ انتم کرے کھیل کھیل تماشن، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ جن بھگتاں کرے پوری آسن، آسا اپنی پور وکھائی۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ درگاہ ساچی سچ سلطانا، ایکا آسن لائیندا۔ تیی اٹھاراں دس ترے دے گیانا، چار چار
 آپ سمجھائیندا۔ پنچم پنچ کر پردھانا، نادی ناد ناد و جائیندا۔ نر نریش اک سنائے گانا، گیت گوہند آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 درگاہ ساچی کھیل کرائیندا۔ درگاہ ساچی کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں کرن نمسکارا، در بیٹھے سپس جھکائی۔ انتم ہویا
 پارکنارہ، لوک مات بندھن نہ کوئے رکھائی۔ پڑکھ ابناسی ایکا ملے تیرا دوارا، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائی۔ دوس رین درس دیدارا، دید دید نال ملائی۔
 چرن سرن دھوڑی خاک ملے چھارا، مستک رگا ایکا لائی۔ تیرے نام وجدی رہے ستارا، دوسر راگ نہ کوئے لائی۔ ایکا الف تیرا نیارا، عارف بھيو کوئے
 نہ پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، درگاہ ساچی بیٹھے سپس جھکائی۔ درگاہ ساچی جھکیا سپس، سیر نظر کوئے نہ آئیندا۔
 کرپا کرے آپ جگدیش، جگدیش کھیل کرائیندا۔ دیونہارا آپ اسپس، سیر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ انتم پیسن لیا پیس، مات چلی اک وکھائیندا۔ انتم سب

نوں دیوے اک حدیث، شرع شریعت اک جنائندا۔ پُرکھ ابناسی آپ جنائے اپنی پریت، دُوجی اوٹ نہ کوئے رکھائندا۔ سَتَج چلائے ساچی ریت، ست ستوادی اپنا محکم ورتائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے سارے گاؤ سوہنگ گیت، گیت اتیت آپ کرائندا۔ لوک مات ناتا تھے مندر مسیت، شودوالا مٹھ چار دیوار ونڈ نہ کوئے ونڈائندا۔ لکھ چوراسی پرکھنارائیت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جن بھگتاں کایا کرے ٹھانڈی سیت، امرت رس آپ پیا ئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہان ایک نام پڑھائندا۔

★ ۳ وساکھ ۲۰۱۹ پکرمی پشورا سنگھ دے گرہ ویرکا ضلع امرتسر ★

در درویش بن بھکھار، درگاہ ساچی سیس جھکائیا۔ چہتر دوئے جوڑ کر نمسکار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ توں صاحب سلطان پروردگار، بے عیب نور خدائیا۔ مقامے حق سانجھیا، لاشریک آسن لائیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ سچ سنگھاسن کر پیار، ساچے تخت سو بھ پائیا۔ سچ سندیسہ ایک وار، دھر فرمانا نیاں محکم رضائیا۔ تیرا ڈھولا گایئے دار، پچھلی کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ جگ چوکڑی اتری پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ناتا تٹا سگلا یار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیا۔ گر اوتار جگائن الکھ، پر بھ آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی ہو پر تکھ، ست ستوادی آپ جنائیا۔ نوکھنڈ پر تھی لکھ چوراسی وچوں چہتر کیتے دکھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وس، دوسر در نہ کوئے گھلا ئیا۔ ایک نور جوت پرکاس، دیا باقی نہ کوئے جگائیا۔ کلج انتم پوری کراں سب دی آسن، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ ناتا چھٹا پر تھی آکاش، گگن منڈل بندھ مکائیا۔ ایک بخشے سچکھنڈ دوارے سچ نواس، چرن سرن سچی سرنائیا۔ ایک ناؤں اک سواس، بن پوناں پون چلا ئیا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شہنشاہ داتا بے پرواہیا۔ ایک منڈل پاوے راس، گوپی کاہن اک نچائیا۔ ایک کرے بند خلاص، جگ چوکڑی بندھن آپ کٹائیا۔ ایک دیوے سچ نواس، درگاہ ساچی بھومکا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ در دوار منگن دان، نیوں نیوں

سپس جگدیش جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اک تیری اوٹ رکھائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کھانی بانی گا گا آئے تیرا گان، رسنا جہوا کر پڑھائیا۔ لیکھا کھ لکھ شاستر سمرت وید پُران، انخیل قرآن نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے منگ منگائیا۔ در تیرے اکو منگ، ست چار کھیل رکھائیدا۔ ٹھا کر سوامی سورا سربنگ، اپنا حکم آپ ورتائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھائیدا۔ دو جہاناں چوڈاں لوک ترے بھون دھنی آپے ویکھے لنگھ، چوڈاں طبق پھیرا پائیدا۔ لکھ چوڑاسی ویکھنہارا جیو جنت سادھ سنت بھگھ ننگ، گرہ گرہ مندر اپنا ڈنک وجائیدا۔ پاوے سار کوٹن کوٹ برہمنڈ رواس سورج چن، حکمی حکم آپ بھوائیدا۔ کلجگ انتم لیکھا جانے پر تھمی نو کھنڈ، ستاں دیپاں اپنا حکم ورتائیدا۔ گر کھ ساچے سجن سہیلے ست ستوادی آپ چڑھائے ساچے چند، پرکاش پرکاش نال ملائیدا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ایکا دیوے آتم اند، پرمانند وچ وکھائیدا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارے اک سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائیدا۔ نرگن سرگن آتم پر ماتم برہم پار برہم ونڈی ونڈ، ایش جیو جگدیش جھولی آپ بھرائیدا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سچکھنڈ دوارے ونڈی ونڈ، درگاہ ساچی ساچا تھان وڈائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہنا خبردار، بے خبر آپ جنائیا۔ کلجگ آئی انتم وار، لوک مات لہنا رہیا مکائیا۔ چار ورن چوٹھے جگ ہوئے خوار، کھتری براہمن شوڈر ویش دین ڈھائیا۔ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان کرن پکار، غریب نمانے کوک کوک سنائیا۔ تیر تھ تٹ نہ کوئے پاوے سار، مندر مسجد مٹھ نہ کوئے آدھار، آتم تاکی بند کوڑا نہ کوئے کھلائیا۔ ساچا ساٹھا اینکار، آد جگادی کرے کھیل اپار، جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کرے پار، کلجگ انتم ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، سرگن سرگن پردہ دے اٹھائیا۔ سچکھنڈ دا سچ جیکار، بے جیکار آپ سنائیا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، کروڑ تپسا سپس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنے بھگھار، در بیٹھے منگ منگائیا۔ واہ وا قدرت تیری یار، قادر کرتے بھیو کوئے نہ پائیا۔ تیری رحمت اپر اپار، رحیم رحمان تیری وڈائیا۔ در منگن ایکا وار، اک اکل پُرکھ ابناسی دیوے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سچ بھنڈارا دیونہارا اینکارا گر اوتاراں بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیدا۔ ساچی بھچھیا ایکا ایک، سو پُرکھ نرنجن

آپے پائیا۔ سنجگ ساچی رکھنی ٹیک، پُرکھ ابناسی سِیس جُھکائیا۔ کلجگ انتم مٹے رکھ، رُوپ رنگ نظر کوئے نہ آئیا۔ چار ورن کرے اک آدیس، اٹھاراں برن اک پڑھائیا۔ دو جہاناں سچ نریش، نر نرکارا بل دھرائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا ویکھ، آتم سیجا سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی بھکھیا بھکھک جھولی آپ بھرائیا۔ بھکھک بھکھیا دیوے دست، امولک آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے کیٹ ہست، راؤ رنگ کھیل کرائیندا۔ لہنا دینا چکائے دست بدست، دستگیر پھیرا پائیندا۔ ویکھ دکھائے اُدے است، اُتر پورب پچھم دکھن اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ ورتائیندا۔ ساچی دست ہر بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہوتیار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، ساچی چوٹی آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھچھیا آپ وکھائیا۔ ساچی بھچھیا ایک رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ چُہترائ دیوے اک اند، اند اند وچ سمائیندا۔ نو نو چار دا انتم چھنڈ، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ آتم پر ماتم ٹٹی لئے گنڈھ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ پنچ وکارا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ اک کھڑکائیندا۔ ناتا ٹٹا جیرج انڈ، اُتبھج سیتج نہ پھیر بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست اپنا ناؤں، نر نرکارا آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر پنچ تیت دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سرتی شبدی پکڑنہارا باہوں، ساچا بندھن ایک پائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اُڈائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاووں، درگاہ ساچی آپ وکھائیندا۔ آد جگادی پتا ماؤں، گر اوتار پوت سپوتے گود بہائیندا۔ کلجگ انتم کرے سچ نیاؤں، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لہنا آپ مٹکائیندا۔ ساچا لہنا وچ سنسار، سنگر ساچا آپ مٹکائیا۔ چار ورنان دے پیار، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایک مندر دیوے واڑ، کایا بنک بنک وڈیائیا۔ میٹ مٹائے اگنی ہاڑ، متوت نہ کوئے جلائی۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ کر کرپا لائے پار، کرپن آپے ہوئے سہائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں درس دے وکھال، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، راج راجاناں بندھن پائیا۔ انتم اپنا حل کرے سوال، بن سوالی منگن درکتے نہ جائیا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے کال مہاکال، حکمی حکم آپ بھوائیا۔ جگ چوکڑی کرے بحال، سنجگ تریتا

دوا پر کھج اپنا حکم منایا۔ گرکھاں دیکھے کیتی گھال، کیتی گھال لیکھے پایا۔ شبد سروپی بن دلال، گرگر ویس وٹایا۔ اندر باہر سرت لئے سنبھال، کُپت ظاہر کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اک دکھایا۔ ساچی دست اینکار، اکل کل اپنی آپ ورتائیندا۔ جگ چوکڑی سچ بھنڈار، وشن برہما شو آپ ورتائیندا۔ تیی اوتاراں دے آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بھگت اٹھاراں کھول کواڑ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ لیکھا جانے نانک گو بند دھار، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ آد جگادی اک اوتار، گرگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد انادی بول جیکار، بودھ اگادھی ڈھولا گائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، ترے بھون کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے تخت بیٹھا چڑھ، اُچ محلے سو بھا پائیندا۔ اُچ محلہ سچ منارا، سو پُرکھ زرنجن آپ سہایا۔ ایکا وسے اینکارا، دوجا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جگا جگتتر لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ زرنجن سرگن کرے پیارا، سرگن زرنجن جوڑ جڑایا۔ نام ندھانا بول جیکار، اکھر دکھر کرے پڑھایا۔ کاغذ قلم لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ جگت سمجھایا۔ آپے وسے سب توں نیارا، دس کسے نہ آئیا۔ کھج انتم کھیل کرے اپارا، بھو ابھید کھلایا۔ پرگٹ ہو نہ کھنک نرائن ز اوتارا، مہابلی رُوپ انوپ آپ پرگٹایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکایا۔ جیرج انڈاں دے ہلارا، اُتبیج سبیج نال بھوایا۔ لکھ چوڑاسی اترے پار کنارہ، منجھدھارا آپ رُٹھایا۔ کھج مٹے کوڑ گڑیارا، کوڑی کرپارہن نہ پائیا۔ سبجگ ورتے سچ ورتارا، گرکھ ساچے نال ملائیا۔ بھگتن میلا بھگت دوارا، سری بھگوان آپ کرائیا۔ ستن دیوے اک آدھارا، چرن کول سچی سرنایا۔ گرکھاں کرے سچ پیارا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ جینودیاں کرے پار کنارہ، مریاں جم نیڑ کدے نہ آئیا۔ پتر گپت نہ بنے لکھارا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگارہ، گرکھ پرناؤن کدے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی اگم اگوچر الکھ اتھاہ بے پرواہ میت مُرارہ، متر پیارا اپنی سیو کمائیا۔ انتم دیوے اک ہلارا، لوآں پُریاں کرے پار کنارہ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ دیوے وسے نام ہر تھارا، تھر گھر بولے نام جیکار، سچکھنڈ وسے آپ زرنکارا، زرنجن جوتی جوت رُشٹایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بے انت بے عیب پرورد گارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی ست ورتائے اک بھنڈارا، جگ چوکڑی اپنے ہتھ دکھایا۔ دو جہان کرن بے جیکار، بے جیکار اپنے ناؤں رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچی وست آپ ورتائیا۔ ساچی وست امولک انمل آپ ورتائیندا۔ رکھنہارا کایا گولک ساچے مندر آپ سہائیندا۔
 آد جگاد جگ جگنتر گاتھا گائے ہر انبولت، رسنا جہوانہ کوائے ہلائیندا۔ جگ جگنتر سدا اڈولت، اڈل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ نام ندھانا ڈونگھا ساگر، دس کسے نہ آئیندا۔ آپ رکھائے کایا گاگر، گھر گبھیر بھو نہ پائیندا۔ جس جن دیوے آپے آدر،
 بن دردی درد ونڈائیندا۔ اپنے گھر کرے سو داگر، سچ ونجارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ دکھائیندا۔ اپنا ناؤں
 دکھائے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ انتم میٹے پاپ، پت پاپی لئے ترائیا۔ ناتا توڑے تینوں تاپ، ترے گن اگن نہ کوائے تپائیا۔ آتم پر ماتم سچا
 جاپ، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ناتا تے پوجا پاٹھ، جس جن اپنا رنگ رنگائیا۔ لیکھا چکھے تیر تھ اٹھساٹھ، جمن سرتی گنگا گوداوری نہاؤن کوائے نہ جائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن نہائے اپنے گھاٹ، گھاٹا کوائے رہن نہ پائیا۔ ساچا گھاٹ سنگر چرن، دوسر ت نہ کوائے رکھائیندا۔
 کھولنہارا ہرن پھرن، نج نیز آپ گھلائیندا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، جنم مرن بھو چکائیندا۔ لیکھا چکھے ورن برن، ذات پات نہ کوائے رکھائیندا۔ پُرکھ
 اکال ایکو سرن، ایکا نور نظری آئیندا۔ کرتا پُرکھ کرے کرنی کرن، کرنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگاہ ساچی ساچا
 دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولا، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ نہر نہراؤن بیٹھا اک اکل، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑایا پلا، پلو
 اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سچ سندیس نہر نہریش بودھ اگادھی ایکا گھلا، اکھر وکھر نام پڑھائیندا۔ سچج تریتا دواپر کلجگ لکھ چوراسی آپے پھلا، پت ڈالی آپ
 مہکائیندا۔ کلجگ انتم آپے ہوئے جھلا، سرشٹ سبائی ایکا جھلک دکھائیندا۔ لیکھا چکھے رانی اللہ، سمل روپ نہ کوائے دھرائیندا۔ چار یاری مارے ہلا، چو داں
 طبق ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرتا پُرکھ، قدرت قادر آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ
 کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کوائے جنائیا۔ غریب نمائیاں اُپر کر کر ترس، آپ اپنا میل ملائیا۔ امرت میگھ ایکا برس، اگنی ت آپ بھجھائیا۔ راتیں ستیاں
 دیوے درس، جاگدیاں اپنا نور دکھائیا۔ لیکھا توڑ عرش فرش، کایا گرے دے وڈیائیا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، گرگھ ہو س نہ کوائے ودھائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، سچ نگارہ اینکارا نوبت اپنے نام وجانیا۔ نوبت نام وجے ڈنکا، رحیم رحمان آپ وجانیندا۔ آپ اٹھائے راؤرنکا، رعیت ہر جو بھيو چکانیندا۔ اک سہائے ساچا بنگا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گرسکھاں بھوائے من کا منکا، من واسناموہ مٹانیندا۔ ایکا نور جوتی تنکا، ترے گن مایا پنڈھ مکانیندا۔ آپ اٹھائے بھمبری چھلکا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہر اپنی دیا مکانیندا۔ نہر نرائن دیال، دین اپنی دیا کمائیا۔ گریگھ سجن ویکھے لال، لال انملڑے آپ اٹھائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھر مسال، اٹھے پہر وجدی رہے نام ودھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جیون جگت آپ جنایا۔ صاحب سلطان کرے پرتپال، پرتپالک سیو کمائیا۔ جنم جنم دی ویکھے گھال، کیتی گھال جھولی پائیا۔ آپے نئے مریداں حال، مرشد بن بن سچا ماہیا۔ جگ جگ چلے اوڑی چال، سنجگ تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائیا۔ سنت سہیلے گرو گریچیلے بھگت بھگونت آپے بھال، مل مل اپنا بندھن پائیا۔ ایتھے اتھے دو جہاناں چلے نال نال، سچکھنڈ نواسی وچھڑ کدے نہ جانیا۔ ست سرُوپ شامو بھوپنی شبدی شبد بن دلال، ساچا ونج دئے کرایا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے چائیں چانیا۔ گریگھ آپ اٹھائے اپنے لال، چھوٹے بالے گود بہائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ جھلائے ست نشان، لوک مات دیوے دان، نو کھنڈ پر تھی ایکا ایک اپنا ناؤں ونڈ ونڈائیا۔

۱۰۱

۱۰۱

☆ ۳ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی منحیت سنگھ دے گریہ ویرکا ضلع امرتسر ☆

زرگن سرگن ست سہارا، زراکار آکار بنانیندا۔ تتوت دے آدھارا، نرائن کھیل کرائیندا۔ پڑکھ ابناسی بن ونجارا، ساچا ونج کرائیندا۔ شبد اگمی کھول بھنڈارا، بن ورتارا آپ ورتانیندا۔ سچ محلے دیونہارا، اینکارا آپ اکھوانیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھيو کوی نہ پانیندا۔ زرگن زرگن کر پسارا، نہر ویکھ وکھانیندا۔ میل ملائے دھر دربارا، درگھر ساچا آپ سہانیندا۔ ناری کنت بن پیارا، پیاپریتم ویس وٹانیندا۔ جننی جن ست دلارا، پوت سپوتتا

نہکٹ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

آپ پرگٹائیندا۔ دست امولک دیوے تھارا، تھر گھر واسی اپنی دیا کمائیندا۔ گھاڑت گھرے بن ٹھٹھیارا، آپ اپنی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انجو اپنی کھیل دکھائیندا۔ انجو کھیل کرے کرتار، نیز نظر کسے نہ آئی۔ اپنی اچھیا آپے دھار، رُپ انوُپ آپ پرگٹائی۔ وشن وشن دے آدھار، رُپ رنگ رنگ رُپ وچ سمائی۔ چرن کول امرت ٹھنڈا ٹھار، رگڑ رگڑ نال ملائی۔ جوتی جوت جوت پسا، بمل اپنا رُپ دکھائی۔ کولی کول کھیل نیار، نراکار آپ کرائیا۔ اندر وڑ ہوئے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلایا۔ اپنا بھيو ہر کرتارا، ابناسی کرتا آپ گھلاییندا۔ وشنو وشنو کرپسا، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ برہم دے اک آدھار، انس بنس آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر درباری ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا سُن اگم دھواں دھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سُن اگم دیوے ساتھ، ایک سنگ نبھائی۔ آپنی اچھیا بھولا ناتھ، بھولے بھاؤ لے پرگٹائی۔ تنان وچولا بن رگھناتھ، رگھپت اپنی سیو کمائی۔ نرگن ہو کے دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائی۔ نام ندھانا بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائی۔ رُپ دکھائے اک اکانت، اکل کلا وڈ وڈائی۔ ساچی بھچھیا دیوے دات، دست امولک آپ ورتائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وشنو سندیسہ اک سٹائی۔ وشنو سندیسہ ایککار، ایکار جنائیندا۔ برہے تیرا برہم پسا، پاربرہم کھیل کرائیندا۔ شکر تیری شرع دھار، شریعت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ، پُرکھ اکال سٹائی۔ سچکھنڈ دوارے کرے ویسا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائی۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، نہ مرے نہ جائی۔ وشن برہما شو دسایا ایک پیشہ، لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑائی۔ پاربرہم پر بھ سچ سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمی حکم آپ ورتائی۔ وشنو سٹیا ہر فرمانا، نیز نین نین اٹھائیندا۔ برہما ویکھے مار دھیانا، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیندا۔ شکر کرے چرن دھیانا، نیز نین نہ کوئے دسائیندا۔ شبد اگمی اک ترانہ، سچکھنڈ نواسی آپے گائیندا۔ دست امولک دیوے دانا، داتا دانی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، لکھ اگوچر آپ جنائی۔ وشن برہما شو بیڑا بٹھ، ساچا مارگ دے لگائی۔ تنان دیوے اپنا دھن، ترے گن مایا جھولی پائی۔ ستو رجو طمو بنیا

آپے جننی جن، جن جنیندی ہو یا مائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ رجو طمو بدھانا تا، ستو ست ست درڑائیندا۔ آپے جانے اپنا ڈونگھا کھاتہ، نظر کسے نہ آئیندا۔ ترے ترے چلائے راتھا، رتھ رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ نادانادی ایکا گاتھا، بودھ اگادھی آپ پڑھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن دیونہارا داتا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ترے ترے میلہ اگم اپارا، الکھ اکھنا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو کر نمسکارا، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ ہوں بال بال نادان، نہ چلے کوئے پتھرائیا۔ ترے گن ملیا تیرا دان، وست اپنی جھولی پائیا۔ پاربرہم پر بھ ہو مہربان، ساڈی آسا پور کرائیا۔ انتم دینا اک نشان، سچ نشانہ دے سمجھائیا۔ سری بھگوان ہو مہربان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش اپنی ونڈن آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن تن پنچ جوڑ جڑائیا۔ ترے گن مایا پنچ تت، ہر جو ہر ہر جھولی پائیندا۔ آپ اُپجائے اپنی رت، رتی رت نہ کوئے دکھائیندا۔ آد جگادی ایکا ست، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں مارگ دیوے دس، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ برہم دیوے برہم رس، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، آد پڑکھ جنائیا۔ پنچ تت میلہ وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پردھان، گھڑ بھانڈے دیکھ دکھائیا۔ وشنوں سیوا کرے بن بلوان، گھر گھر اپنا رزق پچائیا۔ برہما برہم کرے نشان، اپنی ونڈ ونڈائیا۔ شکر انتم لیکھا چکائے آن، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ پنچ تت بنے مکان، پنچ دس ونڈ ونڈائیا۔ پنچی آپے دیکھے آن، کرتی پر کرتی بندھن پائیا۔ ہڈ ماس ناڑی بوند رکت کر پردھان، ساچا میلہ آپ ملایا۔ پنچم پنچ اک نشان، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نال رلائیآ۔ آسا ترسنا وڈ بلوان، مایا متا جھولی پائیا۔ ہوئے ہنگتا اک نشان، بنک دوارے دے وسایا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پردھان، گھر گھر اپنا کھیل کرائیا۔ نو دوارے کھول دکان، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھاڑن لئے گھرائیا۔ ساچا گھاڑن ہر جو گھڑ، پنچ تت کایا کھیل کرائیندا۔ آپ اپائے گھر وچ گھر، باڈھی ہو نہ کوئے لگائیندا۔ سچ محلے آپے وڈ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اُچے ٹلے آپے چڑھ، سچ مینارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ نرگن دھار، سرگن بوجھ بُجھائیا۔ اپنی اچھیا کر

تیار، ساچی سکھیا اک رکھایا۔ من مت بُدھ دے آدھار، آپ اپنا حکم ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مت ایگاگن جنایا۔ مت متوالی اپناگن، گنوتا آپ جنائیدا۔ بُدھ بیسی چھان پُن، گن اوگن آپ سمجھائیدا۔ من منوآ ہر جو آپے چُن، جگت دوارے تخت بہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ جگت نوآسی منوآ راج، من متانال رلایا۔ گھٹ گھٹ اندر بنائے سماج، پنج وکارا نال رلایا۔ آسا ترسنا مارے واج، ہوئے ہنگتا لئے اٹھایا۔ کوڑی کریا کرے ناچ، منوآ اپنا سوانگ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، من واسنا جگت بندھن پائیا۔ من واسنا جگت اکھاڑا، نو نو کھیل کرائیدا۔ نو نو کھول دوارا، در دواری بھیو چھپائیدا۔ مندر اندر ڈوگھی غارا، کایا بھوری آپ سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیدا۔ اپنا ویس آپے کر، سرگن زرگن دئے وڈیایا۔ سرتی سرت آپے دھر، مورت اکال ویکھ وکھایا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نہ، زوریر اپنا کھیل کرائیا۔ ایکا جوتی نور ور، ور داتا سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا بنک دئے وڈیایا۔ کایا بنک ڈوگھا ساگر، ہر ہر جو آپ بنائیدا۔ من واسنا دیوے آدر، سر اپنا ہتھ ٹکائیدا۔ صبر صبوری دیوے صابر، بُدھ بیسی میل ملائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ ویس وٹائیدا۔ گھر گھر وچ ویس اپارا، ہر ہر آپ کرائیدا۔ لیکھا جانے نو دوارا، نو نو اپنا پنڈھ مکائیدا۔ کوستک نیا مستک ٹکا جوتی نور نور اجیارا، نور نورانہ آپ جگائیدا۔ کوری بھوری بھیو نیارا، بھیو آپ گھلائیدا۔ اک وکھائے ڈوگھی غارا، سکھمن ٹیڈھی بنک بنائیدا۔ ایڑاپنگل چو بدارا، ساچی سیوا سیوک آپ سمجھائیدا۔ اٹھے پہر کرے خبردارا، آلس نندرانہ کوئے رکھائیدا۔ نو اٹھاراں کھیل اپارا، آپ اپنا رنگ رنگائیدا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، دس کسے نہ آئیدا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت وڑ وڑ تھکا وچ سنسارا، پار کنارہ نظر کسے نہ آئیدا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جس جن کرپا کرے آپ زرنکارا، آپ اپنا ناؤں درڑائیدا۔ زرگن روپ ہو اجیارا، گر گر اپنا سنگ نبھائیدا۔ سنگر بن میت مرارا، اپنا پلو آپ پھڑائیدا۔ آگے پچھے دے سہارا، پنج وکارا آپے ڈھائیدا۔ منوآ من توڑ ہنکارا، ساتک ست ست کرائیدا۔ دہ دشا نہ لائے اڈارا، چار گنت نہ پھیرا پائیدا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، گر گر اپنا ناؤں وڈیائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلائیدا۔ سنگر پورا ہر ہر میت، اپنی

دیا کمایا۔ نام سنائے ساچا گیت، گیت گو بند آپ الایا۔ آپ چلائی بھگتاں ریت، بھگتن دیوے مان وڈیایا۔ جگت واسنا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت
 تت بُجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھن ٹیڈھی بنک ڈوگھی غار آپے پار کرایا۔ آپے کرے پار کنارہ، گرکھاں پلو آپ پھر اینیدا۔
 ایڈاپنگل کرن نمسکارا، جس دوارے سنگر جائیندا۔ اگے شبد ناد انحد سچی ڈھکارا، دُھن آتمک راگ سنائیندا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، جوت نرنجن
 ڈمگائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سرتی شبدی اک پیارا، پریم پیارا آپ کرائیندا۔ کاگوں ہنس اڈا اڈارا، ہنس کاگ روپ
 وٹائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، ایکا اپنا بندھن پائیندا۔ بجر کپائی پار کنارہ، ساچی ہائی اک وکھائیندا۔ آتم سیجا کھیل نیارا، پُرکھ ابناسی آپ وکھائیندا۔ سچ
 سنگھاسن ہر جو بیٹھا بن بھتارا، کنت کنٹول ویس وٹائیندا۔ گرگھ سرتی پرنائے نارا، ناری نر ایکا رنگ ہو جائیندا۔ دسم دوا ری کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی آپ
 کرائیندا۔ پنچ تت نہ کوئے آکارا، ترے گن روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر ورتارا، دسم دوا ری پار کرائیندا۔ سُن اگم کھیل نیارا، الکھ اگوچر آپ
 کرائیندا۔ سُن اگم چرناں ہیٹھ لتاڑا، اپنا پنڈھ آپ مُکائیندا۔ تھر گھر ساچے بول جیکارا، بے جیکار آپ سنائیندا۔ شبدی شبد و نجارا، دو جا نظر کوئے نہ
 آئیندا۔ آپے کرے اپنا ست ورتارا، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ چرن چھہائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر اپنے ہیٹھ رکھائیندا۔ نرمل دیا اک اُجیارا، آد جگاد
 ڈمگائیندا۔ شبد ناد نہ کوئے ڈھکارا، راگی راگ نہ کوئے سنائیندا۔ امرت جل نہ کوئے ٹھنڈا ٹھارا، رسیا رس نہ کوئے وکھائیندا۔ گر اوتار نہ گائے کوئی
 وارا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ پیر پیغمبر مارے نہ کوئی نعرہ، جلوہ نور ایکا ڈمگائیندا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ گر گر روپ کر
 پسارا، سنگر اپنی دھار چلائیندا۔ بھگتاں کرائے نام و نجارا، ساچا ہٹ اک گھلائیندا۔ نو دوارے کرے خوارا، دسویں اپنا میل ملائیندا۔ سکھن دیوے آپ
 اشارہ، سرتی شبد گھوڑ چڑھائیندا۔ آپے ویکھے بن اسوارا، شاہ سوارا نظر کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت نیز پیکھ گا گائے وارا،
 جگت لیکھ جگت سمجھائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، منزل چڑھ درس کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت ساچے آپے
 پھڑ، سچ دوارے آپ بہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس جن لگائے اپنے لڑ، تس نرمل جوت ملائیندا۔

☆ ۳ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ پندوری وڈیچ ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، ست ستوادی اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو ابھید اپنے وچ چھپائیندا۔ اینکارا صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ آد نرنجن نور رشنا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان وسے ساچے تھاں، محل اٹل سوہا پائیندا۔ ابناسی کرتا جھلائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پر بھ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل سچ محلہ، ست ستوادی آپ کرائیا۔ نرنجن زرویر اک اکل، پُرکھ اکال آسن لائیا۔ جوتی دھار آپے رلا، نور نور نور سمائیا۔ سچ دوارے آپے کھلا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر بے آنت، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں رکھائیندا۔ آپ جنائے اپنا منت، منتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنٹوہل کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ اپنی دھار سری بھگوان، آد پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ وس سچے مکان، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ تخت نواسی راج راجان، بھوپت بھوپ وڈیائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، سچ دوارے سوہا پائیا۔ حکمی حکم حکمران، دُھر فرمانا آپ سنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ مقامے حق بے عیب پروردگار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگوچر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر جو ہر، آد جگاد آپ وڈیائیا۔ نرنجن رُوپ اندر وڈ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سچ محلے آپے کھڑ، سوچھ سرُوپ رُوپ انُوپ وٹائیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دیوے مان وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، ہر جو ہر ہر آپ وسائیندا۔ لیکھا جانے نرائن نر، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ بن باڈی گھاٹ لئے گھڑ، گھرن بھننہار نظر کسے نہ

آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا بنک بنائیندا۔ بنک دوارا سچکھنڈ، ست ستوادی آپ بنائیا۔ آپے جانے اپنی ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ اک اِکلا وسے سچ انند، انند انند وچ سمائیا۔ پار کنارہ کوئے نہ جانے پنندھ، پاندھی بن پنندھ نہ کوئے مُکائیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جُگادی گائے ایکا چھنڈ، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہلا پائیا۔ سچکھنڈ ساچے سوہلا وانت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جُگادی مہما گنت، لیکھا لکھ نہ کوئے مُکائیندا۔ رُپ وٹائے ناری کنت، ساچی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ جننی جن بنائے بنت، دائی دایا سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ساچے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ ایکنکار، ہر جو اپنا آپ کھلائیا۔ دوسر کوئے نہ پاوے سار، نیتز نین نظر کسے نہ آئیا۔ دشا گنت نہ کوئے وچار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے مان وڈیائیا۔ سچکھنڈ دیوے آپے مان، اپنی دیا کمائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، بن نیتز نین اٹھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دھار چلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راجان، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، اپنی دیا کمائیندا۔ ہنگ برہم کر پروان، شبدي سُت ایکا جائیندا۔ گھر وچ گھر کھول دُکان، ساچا بنک آپ سہائیندا۔ تھر گھر دیونہارا مان، سچکھنڈ نواسی اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرنجن رُپ نرنجن دھار، جوتی شبد کر اجیار، سوہنگ اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ ہنگ رُپ شبد ناتا، سو پُرکھ نرنجن آپ جڑائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بہہ بہہ گائے اپنی گاتھا، لیکھا کھن وچ نہ آئیا۔ اپنی اچھیا رچ رچ ویکھے پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آد جُگاد دیوے سگلا ساٹھا، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ آپے سویا اپنی کھاٹا، سچ سہنجنی آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی دھار رُپ پرگٹائیا۔ جوتی دھار سچکھنڈ، پرکاش پرکاش وچ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ونڈے ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ تھر گھر چڑھائے اپنا چند، سورج چند نال نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلارا آپ بہائیندا۔ سُت دُلارا چھوٹا بال، ہر شبدي آپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل دین دِیال، دِیاندھ وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر بنائے سچّی دھر مسال، دھر م دوارا اک پرگٹائیا۔ ساچا دپیک جوتی بال، بن تیل باقی ڈگمگائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی کھیل کھلایا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، ایکا اپنی کار کمانیدا۔ سچکھنڈ نواسی ویکھے کھیل تماشا، ویکھنہارا اپنی کھیل کھلایندا۔ تھر گھر کرے آپے واسا، شبدی شبد رنگ چڑھانیدا۔ دیونہارا ساچی داتا، وست امولک آپ ورتانیدا۔ آپے پتا آپے ماتا، پوت پوت سپوتا گود سہانیدا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، بودھ اگادھ آپ پڑھانیدا۔ آپ چلائے اپنا راتھا، بن رتھوا ہی سیو کمانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی رچنا آپ رچانیدا۔ اپنی رچنا رچ نرنکار، سچکھنڈ دوارے سو بھاپایا۔ دائی دایا بن اپرا، جننی جن ویکھے چائیں چانیدا۔ پوت سپوتا کرتیار، سَت دُلا رے دے وڈیایا۔ نام ندھانا ایکا وار، سچ نشانہ دے وکھایا۔ ساچے مندر کھول کواڑ، تھر گھر ساچے آپ بہایا۔ اچی بول بول جیکار، بن رسنا جھوا گایا۔ میرا تیرا اک وبار، دوجی دھار نہ کوئے رکھایا۔ پتا پوت سَت ورتار، سَت ستوادی ساچی کار کرایا۔ نرگن نرگن کھیل اپرا، نرگن نرگن ویکھے چائیں چانیدا۔ جوتی شبدی کھیل اپرا، اپر میر آپ کرایا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا گھر دے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا بھو آپ کھلایا۔ آد پُرکھ کھیل اپرا، بھو کوئے نہ پانیدا۔ شبدی سَت دُلا ر، تھر گھر ساچے آپ بہانیدا۔ پُرکھ اگم بن ونجارا، وست اگمڑی آپ ورتانیدا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی مان آپ دوانیدا۔ شبد دُلا ر تھر گھر ساچے گیا وس، ہر سَنگر آپ وسایا۔ ایکا مارگ دتا دس، رہر بنے بے پرواہیا۔ آد جُگاد تیری پوری کرے آس، نراسا رُپ نہ کوئے رکھایا۔ نرگن جوت نرگن پرکاس، نرگن نور نور رُشٹایا۔ نرگن سیوک نرگن داس، نرگن ساچی سیو کمایا۔ پُرکھ اکال دین دیال وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تھر گھر پائے اپنی راس، منڈل منڈپ آپ سہانیا۔ نیز ویکھے کھیل تماشا، بنس سر بنس دے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سَت مان رکھایا۔ شبدی سَت سُن سندیہ، پر بھ اگے سیس جُھکانیدا۔ شاہ پاتشاہ توں سچ نریشا، تخت نواسی سچکھنڈ دوارے سو بھاپانیدا۔ نت نوت آد جُگاد درشن تیرا پیکھا، دوسر نظر کوئے نہ آنیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے جھولی ڈانیدا۔ جھولی اڈے چھوٹا بالا، پر بھ اگے سیس جُھکانیا۔ سچکھنڈ وسیں دھام نرالا، پُرکھ اکالا تیرا انت کوئے نہ پانیا۔ تھر گھر ملی سچی دھر مسالہ، جس

دوارے دیکیں بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنے نال ملایا۔ کون ویلا میلیں میل، شبدی شبد جنائندا۔ آنت بنیں سجن سہیل، سگلا سنگ نبھائندا۔ تیرا وچھوڑا نہ جھلاں کوئے ویل، بن ٹدھ میرا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ کرنا کھیل گروگر چیل، چیلگر تیری دھار رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، آد پُرکھ دیا کمائیا۔ سُنٹ ڈلارے وڈ بلوان، تیرا بل دے پرگٹایا۔ نرگن جھلائے تیرا سچ نشان، سُنٹ ستوادی دیا کمائیا۔ وشن برہما شو تیری گود بیٹھائے آن، ترے گن میلا سچ سُبھائیا۔ پنچ تت کھیل کرے مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ آپ سنایا۔ سچ سندیہ ایک وار، اینکار آپ جنائندا۔ شبد ڈلارے ہو تیرا، پُرکھ ابناسی آپ اٹھائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، رُوَس نور نورانہ ڈمگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائندا۔ دُھر فرمانا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ سنایا۔ سُنٹ ستوادی دیوے دان، اند ٹھری وست آپ ورتایا۔ شبدی شبد کھیل مہان، ہر شبد آپ پرگٹایا۔ ترے گن دیوے دان، پنچ تت لئے پرگٹایا۔ لکھ چوراسی کرے پردھان، گھٹ گھٹ تیرا آسن لایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ پرگٹایا۔ نرگن سرگن دیوے مان، ساکھیات رُوپ دھرائیا۔ سچ سندیہ دُھر فرمان، بودھ اگادھ کرے پڑھایا۔ تیرا لیکھا ز میں اسمان، گگن منڈل تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُنٹ ڈلارے آپ سمجھایا۔ سُنٹ ڈلارے سُن رے میت، ہر سُنٹگر آپ سنائندا۔ وشن برہما شو گائے گیت، گیت گوہند آپ لائندا۔ نرگن سرگن چلائے ریت، ریتوان آپ ہو جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائندا۔ ساچا تھم دُھر فرمانا، سری بھگوان آپ جنایا۔ برہما وشن شو سیو کمانا، ساچی سیوا اک لگایا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈانا، ونڈن اپنے ہتھ رکھایا۔ وید شاستر سمرت گائے گانا، گر اوتار کرے پڑھایا۔ بھگت بھگونت دیوے دانا، داتا دانی دیا کمائیا۔ ساچے سنتاں دکھائے تیرا نشانہ، نام نشانہ اک جھلایا۔ گرکھاں دکھائے پد نربانا، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ گر سکھاں توڑے مان اہمانا، نون سو اکھر اک پڑھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی پرگٹ ہوئے وچ جہاناں، نرگن سرگن رُوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُنٹ آپ سمجھایا۔ ساچے سُنٹ

نیز کھول، ہر جو ہر ہر آپ سنائیںدا۔ جگ چوکڑی تولنا تول، چار چار ونڈ ونڈائیںدا۔ چارے کھانی جانا مول، انڈج جیرج اُتبیج سیتج تیرا رنگ رنگائیںدا۔
 چارے بانی بولنا بول، پراپسنتی مدھم بیکھری تیرا راگ الائیںدا۔ چار ورن لیکھا لاؤنا اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیںدا۔ چاروں گنت کرنا قول،
 کیتا قول بھل نہ جائیںدا۔ چار یاری جانا مول، مولا اپنا روپ دکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنائیںدا۔ دھر فرمانا سری
 بھگونت، آد آد جنائیا۔ تیرا لیکھا جگا جگنت، جگ جگ آپ سمجھائیا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، گھر بھانڈے سو بھاپائیا۔ تیری مہا جنائے گنت، لیکھا لکھ نہ
 سکے کوئے رائیا۔ تیری سیوالائے سادھ سنت، بھگت بھگونت آپ اٹھائیا۔ تیرا ناؤں پرگٹائے منت، اکھر اکھر جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک جھولی پائیا۔ سُت ڈلارا کر پروان، پر بھ آگے سیس جھکائیںدا۔ جگ چوکڑی سیوا کراں مہان، وشن برہما شو
 نال ملائیںدا۔ گر اوتاراں سچ سندیسہ دھر فرمان، اکھر وکھر آپ پڑھائیںدا۔ آتم پر ماتم کھیل مہان، برہم پار برہم وڈیائیںدا۔ ایش جیو دے گیان، جگت
 گیانا آپ کرائیںدا۔ سنجگ ساچا ویکھاں آن، روپ انوپ آپ دھرائیںدا۔ جیواں جتناں دے دے مان، جیون جگت جگت سمجھائیںدا۔ آتم سروور پین
 کھان، امرت رس اک دکھائیںدا۔ ساچا ناد اگمی دھکان، دھن آتمک راگ الائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی سیو کمائیںدا۔
 جگ چوکڑی سیوا کر، ہر تیری اوٹ نکائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجک جائے ہر، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار ویکھاں گھر گھر، نو کھنڈ پر تھی پھیرا
 پائیا۔ ست ستوادی ستاں دیپاں اندر وڑ، پردہ پردہ دئے اٹھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ناؤں زرنکارا نش اکھر آپے پڑھ، جگت و دیا کرے پڑھائیا۔ ایکا چوکا
 لائے لڑ، چوڈوس اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سیوا سچ کمائیا۔ ساچی سیوالوک مات، بن سیوک سیو کمائیںدا۔ جگ
 جگ سنائے ساچی گاتھ، ساچی گاتھا آپ الائیںدا۔ کر کھیل پڑکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیںدا۔ زرنگن سرگن ہو پرگٹ، گر اوتارا ناؤں رکھائیںدا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، نظر کسے نہ آئیںدا۔ نت نوت مارگ دس، بن پاندھی پندھ مکھائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے ایہہ
 سمجھائیںدا۔ سُت ڈلارے رکھنا یاد، سری بھگوان آپ جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیری سندا رہے فریاد، نت نوت میل ملائیا۔ کلجک انتم اپنا

کھیل کرے برہم برہما، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائی۔ ساچا حکم ورتے سنسار، سنساکوئے رہن نہ پائی۔ پُرکھ ابناسی آد آد کیتا خبردار، بے خبر آپ جگائی۔ سچکھنڈ دوارے نہ بنے کوئی لکھار، بن لکھیاں لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائی۔ ایکا ایک جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ دیکھے وارو وارا، ویس انیک وٹائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پیر پیغمبر کر پیارا، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن دے سہارا، کھانی بانی انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت آپ وڈائیندا۔ ساچے سوت کر دھیان، سچکھنڈ نواسی آپ سنائی۔ کلجگ اتم ہوئے مہربان، مہربان دیا کمائی۔ پُرکھ ابناسی ہوئے پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر سبجگ تریتا دواپر کلجگ دے دے گئے نشان، انت نشانہ دے دکھائی۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائی۔ سچ سندیسہ لینا جان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا کھیل ورتائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ میٹ نشان، سچ نشانہ اک جھلائی۔ گر اوتاراں دیونہارا دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ پرگٹ ہوئے وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیندا۔ ناؤں رکھائے نہکٹک بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ دھر فرمانا دیوے آن، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ سرشٹ سبائی دے گیان، لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ کھلائی۔ کھولے بھو آپ کرتارا، ہر جو ہر ہر دیا کمائی۔ کلجگ آئے اتم وارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائی۔ نو نو ہوئے ہاکارا، چار چار کرے لڑائی۔ نہ کوئی دیوے جگت سہارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائی۔ ترے پنج مارے لکارا، پنچم اپنا زور ودھائی۔ ناتا ٹٹے تینی اوتارا، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائی۔ بھگت اٹھاراں نہ کوئے سہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائی۔ اپنا پردہ دیوے لاه، سری بھگوان کھیل کرائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بنے نہ کوئے ملاح، نیا نام نہ کوئے چڑھائی۔ چار یاری نہ کوئے صلاح، صلاحگیر کوئے رہن نہ پائی۔ چاروں گنٹ اندھیرا جائے چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائی۔ نانک نرگن کلجگ جیو دین بھلا، نام ست ڈھولا کوئے نہ گائی۔ گوہند سکھیا دین زلا، گر سکھ سکھ روپ

نہ کوئے وٹائی۔ امرت جام نہ دیوے کوئی پلا، امرت رس نہ کوئے چکھائی۔ چاروں کُنٹ نو کھنڈ پر تھی دہ دشا و بچار جائے چھا، ست ست نظر کتے نہ
 آئی۔ کرے کھیل بے پرواہ، اپنا نین نین اٹھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنائی۔ سچ سندیسہ ہر کرتار،
 ایکا ایک ایک جنائندا۔ انتم پرگٹ ہوئے آپ نرنکارا، نرگن اپنا ویس وٹائندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، کھ لکھ لیکھ سرب سمجھائندا۔ عیسیٰ کوک کوک
 کرے پکارا، پروردگار اوٹ تکائندا۔ محمد کہے سانجھ یارا، حضرت انتم پھیرا پائندا۔ نانک نرگن سرگن کہے مہابلی اترے اوتارا، مات پت نہ کوئے
 بنائندا۔ گر گوبند بولے اک لکارا، چار ورن آپ سمجھائندا۔ کل کلکی کھیل کرے نیارا، سمبل اپنا آسن لائندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ
 چکائندا۔ ونڈ ونڈاں ونڈے وچ سنسارا، ونڈنہارا دس نہ آئندا۔ کلجک میٹے دھندھوکارا، ستجگ ساچا چند چڑھائندا۔ چار ورن کرے پیارا، کھتری
 براہمن شوڈر ویش اوچ نیچ نہ کوئے رکھائندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوارا، سیس تاج نہ کوئے کائندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ بلائے
 ست جیکارا، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائندا۔ لکھ چوراسی آتم پر ماتم گھٹ گھٹ ویکھے لگا اکھاڑا، سرتی شبدی گوپی کاہن ناچ نچائندا۔ آتمک دھن انحد ناد
 ۱۱۲ ۱۱۲
 وجائے سچی دھنکارا، دھن راگ آپ لائندا۔ امرت آتم سر سرور دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائندا۔ دیا باقی کملاپاتی جوت نرنجن کرے
 اُجیارا، بند کواڑی تاکی آپے کُنڈا لائندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، کلجک انتم ہوئے اُجیارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ
 جنائندا۔ ساچا بھو ہر جنایا، اپنی دیا کمائیا۔ سُنٹ دلارا ست سمجھایا، ساچی سکھیا اک رکھائی۔ نو نو بیڑا پار کرایا، کلجک انتم ویکھے چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناسی
 کھیل رچایا، بھو ابھید دئے گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھ رہیا جنایا۔ ساچا لیکھا لینا جان، پتا پوت کھیل کرائندا۔ نرگن
 سرگن ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائندا۔ کلجک انتم پرگٹ ہوئے والی دو جہان، دوئے دوئے روپ وکھائندا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے سچ
 مکان، سمبل اپنا آسن لائندا۔ سنگر پورا گر گوبند سورا نوجوان، جنم مرن وچ نہ آئندا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، کایا گاترے رکھے وچ میان، لوہار ترکھان
 گھاٹ گھرت نہ کوئے رکھائندا۔ بہتر ناڑی کرے پروان، تن سو سٹھ ہاڈی دیوے دان، من منو آ توڑے ابھمان، ساچا نام جھلائے نشان، ست

ستوادی کھیل کرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت اپنا بھجو جنانیندا۔ انتم کھول ہر جو بھجو، ابھید آپ کھلائیا۔ لہنا
چکے چار وید، شاستر سمرت پندھ مکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دوپر کلج حکمے اندر گئے کھید، جگت کھڈاری آپ کھڈائیا۔ انتم ساچی سیجا گئے
لیٹ، پُرکھ ابناسی آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت بھگونت اپنی کھیل ورتائیا۔ شبدی سْت تیرا مارگ ایکا لاؤنا، اِشٹ ایکا آپ
درسانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوراسی ایکا اکھر آپ پڑھاؤنا، چوڈاں ودیا مان گوانیندا۔ چوڈاں طبقات پھیرا پاؤنا، چوڈاں لوک پندھ مکانیندا۔
اون گون پھیرا پاؤنا، ترے بھون دھنی ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا پت پاپی آپ ترانیندا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیتا، لیکھا جانے ہست کیٹا، اوچاں نیچاں راؤ
رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں اپنے حکم چلانیندا۔ کلج انتم ویلا پیتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سْت آپ
سمجھانیندا۔ شبدی شب ویلا آنت، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ ایکا پرگٹ ہوئے منت، منتر ہر ہر نام درڑائیا۔ گرکھ وِرا جانے سنت، جس ہر سنگر بوجھ
بُجھائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ نو نو گرھ بنے ہوئے سنگت، ہنگ برہم نہ کوئے درسائیا۔ جیو جنت ہوئے ننگت، نام
دوشالہ اُپر کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی وڈا وڈ، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
جگ چو کڑی مات سد، ساچی سکھیا سکھ سمجھانیندا۔ انتم اپنا بھار گئے لد، پنج تت کایا چولا تھر رہن نہ پانیندا۔ حکمے اندر ونڈ کے گئے حد، حدوڈ اربہہ اپنے
ہتھ رکھانیندا۔ سچ سندیسہ زرنجن کہہ گئے ند، راگی راگ راگ الایندا۔ انتم پاربرہم پر میشور سوامی چرن کول دوارے لئے سد، ساچا حکم آپ ورتانیندا۔
اپنا اپنا ناؤں لوک مات پچھے گئے چھڈ، جیو جنت سرب گانیندا۔ نانک گوبند کہہ کے گئے پُرکھ سمرتھ، پُرکھ اکال ایکا گر اکھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرانیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ کلج انتم لہنا دینا چُکائے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں اپنے
کھاتے پائیا۔ ویکھ وکھائے ایکا جوتی دس اوتارا، دہ دِشا نور رُشائیا۔ پُرکھ اکال بول جیکارا، گوبند گر گیا سمجھائیا۔ انتم آوے نہہلنک زرنن ز اوتارا، زرنن
داتا بے پرواہیا۔ ساچا مارگ چلائے وِج سنسارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نام ونج کرائے اک وپارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا ہٹ چلائییا۔ وِشن برہما شو سوہنگ بولن

شبد جیکار، بے جیکار کرے لوکائی۔ سنجگ دے اک دوارا، ست ستوادی ایکا نظری آئی۔ پاربرہم برہم دے آدھارا، آتم پر ماتم خوشی منائی۔ ایش جیو
 اک اکھاڑا، گھر گھر وچ ناچ نچائی۔ میٹے اگنی تتی ہاڑا، امرت میگھ اک برسائی۔ لیکھا جانے پڑکھ نار، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ لہنا چکے چار یارا، چار یاری
 پندھ مکائی۔ محمد لیکھا مکے اتم وارا، صدی چودھویں دے ڈھائی۔ اللہ رانی رووے نیر زارو زارا، نیناں نیر رہی وہائی۔ عیسیٰ موسیٰ کرن پکارا، اچی کوک
 کوک سنائی۔ گو بند بولے سچ جیکار، فتح ڈنکا اک وجائی۔ نو کھنڈ پر تھی بنے سچی سرکارا، پڑکھ اکال آپ بنائی۔ بیس بیس پرگٹ ہوئے اگم اپارا، جگت
 جگدیشا ایکا چھتر سپس جھلایا۔ شبدی ست تیرا پیارا، اتم اپنے نال کرائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، حکمی حکم حکم ورتائی۔ حکمے اندر حکم سمایا، بچیا کوئے رہن نہ پائی۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجک روپ وٹایا، رکھ سب
 دی دے گوائیا۔ نر نریش سچ سندیس اک سنایا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائی۔ وشن برہما مہیش آپ جگایا، شکر ایکا حکم ورتائی۔ باسک تشکا ساگو پانگ سچ آپ
 تجایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنی سیوا آپے لایا۔ حکمے اندر سیوا لگ، ہر ساچی سیوا مکائی۔ حکمے اندر سورا سرگ، سورہر
 پھرے چائیں چانیا۔ حکمے اندر دیکھنہارا سارا جگ، جگت جگت آپ بنائی۔ حکمے اندر آپے گیا نبجھ، توڑنہارا آپ ہو جائیا۔ شبد ڈلارے مارگ دس، ساچا راہ
 دکھائی۔ پڑکھ ابناسی میلا ہس ہس، سچکھنڈ وے ودھائی۔ لوک مات بھگتاں اندر گیا وس، بھگت دوارا اک سہائی۔ نرگن نرکار نرویر اجونی رہت پڑکھ
 اکال ابناسی کرتا آیانس، بن پاندھی پندھ مکائی۔ گرگھ پریم پیار اندر گیا پھس، راہ کھیڑا نظر کوئے نہ آئی۔ کلجک اتم شبد سروپی گر سکھاں گائے جس،
 جس اپنا نال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبدی میلا گرو گرو چیل، گر چیل نرگن نرگن آپ اکھوائیا۔ آپے چیل
 آپے گر، گر کرتا آپ اکھوائیا۔ آپے لیکھا جانے ڈھر، ڈھر درگا ہی ویکھ وکھائیا۔ آپے شبد نادس، تال تلواڑا آپ وجائیا۔ آپے سرتی شبدی جائے
 جڑ، آپے مل مل خوشی منائیا۔ آپے سسے اُپر لایا ہوڑ، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ آپے ہنگ برہم ویکھے دوڑ، آتم پر ماتم پردہ لائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست پڑکھ نرنجن ساچی دھار آپ چلائیا۔

لڑکا تیرا رام گڑھ، پچھم دشا ڈیرہ لائیا۔ مندر اندر بیٹھا وڑ، پنڈت سنگ رکھائیا۔ دوس دوس رہے ڈر، باہر نکل نہ گھ وکھائیا۔ تساں جانا اپنے گھر، بچے آپے مڑ گھر پھیرا پائیا۔ سنگر پورا شبد سروپی لئے پھڑ، من منوآ دئے بھوائیا۔ ڈو گھئی کندر جائے وڑ، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تقدیر کر تدیر، دیوے مات بدلایا۔

☆ ۴ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ دبرجی ضلع امرتسر ☆

پُرکھ اکال سچا شہنشاہ، نرگن جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ بے پرواہ، دھر فرمانا تحم سنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچا، وشن برہما شو سیو لگانیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھرت لئے گھڑا، گھٹ گھٹ آتر اپنا آسن لائیندا۔ چار کھانی ونڈ ونڈا، وید شاستر سمرت پُراں صفت صلاح آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی ونڈ ونڈا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ نو نو دھارا آپ چلا، دو جہاناں راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ تخت نوآسی وڈ مہربان، سبکھنڈ وے ساچا ماہیا۔ آد جگادی دھر فرمان، سچ سندیسہ نام سنائیا۔ گر اوتار دے دے دان، پیر پیغمبر بھو کھلایا۔ بھگت بھگونت اک نشان، ست ستوادی آپ وکھائیا۔ ستن دیوے برہم گیان، برہم ویدیا اک پڑھائیا۔ جگ جگ لیکھا جیو جہان، جگ کرتا آپ چکایا۔ ستجگ تریتا کھول دکان، دواپر اپنا ہٹ چلایا۔ کلجگ کھیل سری بھگوان، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ شاہو بھوپ، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ وسنہارے چارے کوٹ، دہ دشا پھول بھلائیندا۔ لکھ چوراسی تانا پیٹا جانے سوت، اپنا بندھن نام رکھائیندا۔ شبد دلارا ساچا دوت، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں زمیں اسماناں آپ پھرائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا ویکھے جوٹھ جھوٹھ، نو کھنڈ پر تھی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل ہر نرنکارا، جگ جگ لوک مات کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، لکھ چوراسی ویکھے تھاون تھانیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دئے

چھتر جُھلے ایکا سیس، نو کھنڈ پر تھی ایکا راہ وکھائیندا۔ کجگ انتم بیسن لیا پیس، کوڑی چلی پنڈھ مکائیندا۔ شاہ سلطانا کرے خالی کھیس، در در بھکھیا آپ منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری انتم ور، بھیکھ پکھنڈ لوک مات مٹائیندا۔ بھیکھ پکھنڈ مٹے جورو زور، زر لوک مات رہن نہ پائیا۔ اپنے ہتھ پکڑے ڈور، دو جاشہنشاہ نظر کوئے نہ آئیا۔ نہ کوئی لٹے ٹھگ چور، یاری یار نہ کوئے کمائیا۔ غریب نمائیاں پُرکھ ابناسی نرگن داتا در در گھر گھر آپے جائے بوہڑ، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ انتم ویس دھر، بیس پیسا پچھلی کرے سرب صفائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل رچایا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ شبدي سُت اک اُچایا، برہنڈ کھنڈ ونڈ ونڈائیندا۔ رواس نور نور چکایا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو گود اٹھایا، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ ترے گن مایا رنگ رنگایا، پنچم اپنا پردہ لائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑایا، گھر گھر بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ شبدي ناد برہما ویتا اک پڑھایا، اکھر وکھر آپ جنائیندا۔ چارے ویداں راگ الایا، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی کھیل کرایا، اُتھج سیتج جیرج انڈج اپنا بندھن پائیندا۔ چارے بانی بول سنایا، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل رچایا، آپ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن ویس وٹایا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملایا، گھر گھر وچ ویس وٹائیندا۔ برہم پاربرہم لئے اُچایا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایش جیو کرے گڑمایا، گھر ساچا سگن منائیندا۔ نرمل دیا باقی اک جگایا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ انحد نادی ناد وجایا، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ سر سروور اک بھرایا، گرہ امرت آپ رکھائیندا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈایا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ گر گر روپ مات دھرایا، شبدي شبد تھم سنائیندا۔ سنت کمارا براہ اپنا کھیل کرایا، یگے پُرش ناد وجائیندا۔ حیگرپو ویکھ وکھایا، نر نرائن تھم ورتائیندا۔ کپل من جوت جگایا، دتا ترے آپ سمجھائیندا۔ رکھپ اپنا مارگ لایا، پرتھو ایکا سیو لگائیندا۔ متس جل تھل وچ سمایا، کچھپ مندر اپٹھ اٹھائیندا۔ دھنتر ایکا منتر پڑھایا، موہنی اپنا روپ وٹائیندا۔ ہنسا سوہنگ ساچی چوگ چگایا، مانک موتی آپ وکھائیندا۔ نر سنگھ اپنا کھیل کرایا، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ باون بل ونڈ ونڈایا، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ نر نرائن پھیرا پایا، بالک دھرو راہ چلائیندا۔ ہری ہر اپنے انگ لگایا، گج بیڑا پار کرائیندا۔ کھتری براہمن شوور ویش ونڈ ونڈایا۔ سمرت شاستر آپ لکھائیندا۔ ایکا پرس

رامِ بلیا، رام اپنا رُوپ دکھائیندا۔ وید ویسا جس ہر ہر گایا، پُران اٹھاراں بھیو چُکائیندا۔ لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنایا، باراں اکھراںک بنائیندا۔ گند
 منوہر لکھی نرائن نام دھرایا، کاہنا کرشنا بھیو ابھید کھلائیندا۔ ساچی سخیاں مل مل منگل گایا، منڈل راس آپ رچائیندا۔ بھگت بھگوان آپ سمجھایا، گیتا
 گیان اک درڑائیندا۔ نوری جلوہ نور دھرایا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ موسیٰ کوہ طور سمجھایا، عیسیٰ اپنا ظہور بنائیندا۔ پروردگار کھیل کرایا، بے عیب نظر کسے
 نہ آئیندا۔ حق حقیقت دے پڑھایا، لاشریک کلمہ نبی آپ سنائیندا۔ محمد ڈھولا ایکا گایا، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیندا۔ انجیل قرآنا مارگ لایا، شاہ
 سلطانا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ اپنا متا پکایا، نرگن نور نور پرگنائیندا۔ پنچ تت چولا آپ ہنڈھایا، نانک نام رکھائیندا۔ سنگر پُرکھ اکال دین دیال اپنی دیا کمایا،
 نرگن نانک اپنے در منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نانک نرگن سچ دوار، سچھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ درشن
 کر ایکنکار، اکل کل کرے وڈیائیا۔ تیرا میرا اک ادھار، تھہ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ کر کرپا دے وست اپار، ساچی منگ منگائیا۔ بن تیرے نامے
 سرشٹ سبائی ہوئی چھار، کلج کوڑ اندھیرا گیا چھائیا۔ پُرکھ ابناسی وڈ داتار، دینن اپنی دیا کمائیا۔ ستنام ونج وپار، ساچا ہٹ آپ کھلائیا۔ ورن برن کرے
 پارکنار، اوچ پنچ ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، پُرکھ اکال ویکھ دکھائیا۔ پوت سپوتا کرتیار، گر گوہند ناؤں دھرائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار،
 تن گاترے آپ لٹکائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، سچ سروور اک دکھائیا۔ آد جگادی برہم برہمادی کرے کھیل اگم اپار، پُرکھ اکال ساچے تخت بیٹھا سچا
 ماہیا۔ حکمی حکم کرے ورتار، گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نیوں نیوں سیس کرن نمسکار، سجدہ ایکا اک جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 جگا جگنتر لوک مات مارگ آپ چلائیا۔ لوک مات مارگ دس، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ بھگتاں آتر آپے وس، اپنا پردہ لائیندا۔ جس جن میلا میلے سچ گھر
 ہس، تِس مت کوئے نظر نہ آئیندا۔ ذات پات دین مذہب ورن گوت گرگھ چرناں بیٹھاں دیوے جھس، سچ پُرکھ اکال ہر گھٹ رویا نظری آئیندا۔
 کلج انتم کرے کھیل آپ سمرتھ، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ویس سرب مٹائیندا۔ جگت ویس ہر مٹاؤنا،
 کلج آنت کرے صفائیا۔ تیئی اوتار اپنے در بہاؤنا، بھگت اٹھاراں دے سرن سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ یار بردا آپ کراؤنا، بندی خانہ نہ کوئے تڑائیا۔

ایکا جوتی دس دس دھار جوتی جوت سماؤنا، نور نور وچ رکھائیا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ لکھ چوراسی ایک ایشٹ ہر دکھاؤنا، گر اوتار اک سمجھائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالا ایک نظری آؤنا، گھٹ گھٹ کرے آپ رُشنائیا۔ رسنا جہوا گانا ایک گاؤنا، پاربرہم پر بھ صفت صلاحیا۔ جس نے آد جگاد جگ اپنا راہ دکھاؤنا، سو اتم دیکھے چائیں چائیا۔ سب دا لیکھا آپ نکاؤنا، پرکھ ابناسی اپنا حکم آپ رہیا ورتائیا۔ ست ستوادی مارگ لاؤنا، ورن برن اٹھاراں چار ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش بھائی بھین بناؤنا، ساک سجن سین ایک ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ ولس مات دھر، بن بن رہبر راہ دکھائیا۔ جم کی پھاسی لتھے پھاہ، جم نیڑ انت نہ آئیا۔ رائے دھرم نہ دے سزا، پتر گپت نہ لیکھ دکھائیا۔ لاڑی موت نہ لئے پرنا، ساچا سگن نہ کوئے منائیا۔ سنگر شبدی ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آون جاون پنڈھ دے مکا، مات گر بھ اگن نہ کوئے تپائیا۔ اُجل مکھ دے کرا، جو مگے ہر سرنائیا۔ جڑ بوٹا دیوے لا، کرپاندھ دیا کمائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں امرت رس دے کھوا، ترسنا تر کھا بھکھ گوائیا۔ گر مکھاں دیوے سچا تھاں، چرن کول سچی سرنائیا۔ سدا سہیلارکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ جس جن سنگر پورا پکڑے بانہہ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ ہووے سکھ پُت ماں، گھر وجے نام ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمائیا۔

☆ ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بختیش سنگھ دے گرہ قادراباد ☆

ہر ہر ناؤں گر گر دھار، ہر شبدی شبد جنائیدا۔ بھگت بھگونت ہو تیار، نراکار کھیل کرائیدا۔ سنت ساجن پاوے سار، ہر سنگر ولس وٹائیدا۔ گرگھ سجن آپے بھال، گوجھ گیان جنائیدا۔ گر سکھاں دیوے ایک دان، نام بھنڈارا جھولی پائیدا۔ آتم انتر اک اشان، سچ سروور آپ نہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ صلاحندا۔ سنگر میت گر گر ریت، ہر ہر جگ جگ آپ چلائی۔ جن بھگتاں بخشے سچ پریت،

پرتیوان اک اکھوائیا۔ سنت رکھائے آپ اتیت، ترے گن پھندن دے تڑائیا۔ گرگھیاں دیوے نام انڈیٹھ، ڈونگھی کوری آپ رکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنہار سد بخشیش، بخشش اپنی آپ جنائیا۔ ساچی بخشیش نام ندھان، نرگن داتا آپ رکھائیندا۔ کلجگ اتم کر پروان، گرگھ اپنے انگ لگائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سمت سمتی ویکھے مار دھیان، نیتز نین اک گھلائیندا۔ گرگھ دیوے آپے مان، اپنا مان گرگھ آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر کھیل گر گر میل گرگھ رنگ رنگائیندا۔

☆ ۴ وساھ ۲۰۱۹ بکرمی بو آسنگھ پنڈ بل پریاں ☆

۱۲۰ سچھنڈ نواسی دھر فرمان، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ بن راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نام ندھانا دیوے دان، اچھیا اچھیا جھولی پائیندا۔ آد جگادی وڈ مہربان، بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی اک مہان، درگاہ ساچی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دھر فرمانا ہر نرنکار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیا۔ سچ سندیسہ ایکار، دھر دی بانی بان لگائیا۔ وشنوں کرے خبردار، آلس نندرا دے گوائیا۔ برہے نیتز نین اگھاڑ، لوچن ہر جو آپ گھلائیا۔ شکر باسک تشکا ویکھ ہار، کنٹھ مالا رہیا سمجھائیا۔ ترے گن مایا ہونا خبردار، نر بھو بھے اپنا رہیا جنائیا۔ پنج تت تیرا اک اکھاڑ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان گر گر دھار، شبدی شبد وڈائیا۔ بھيو گھلائے ہر اوتار، رپ انوپ آپ جنائیا۔ سچ سندیسہ دیونہار، نر زیشا تھکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت و سے ساچا ماہیا۔ ساچے تخت ہر جو چڑھ، سچ سنگھان آسن لائیندا۔ نرگن نور آپے دھر، پڑکھ اکال ڈگمگائیندا۔ اپنی آسا آپے ور، نارکت کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم بھيو اپر، اپر مپر آپ جنائیندا۔ پیر پینمبر لئے پھڑ، دستگیر آپ جنائیندا۔ شرع شریعت

دیکھے کھڑ، لاشریکِ محکم ورتائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچا کھیل
 کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اول، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرگن نر آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ ایکنکارا پھڑائے پلا، اپنی
 گنڈھ آپ پوائیا۔ آد نرنجن جوتی شبدی آپے رلا، رُپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا نچل دھام اٹلا، سچ سَنگھاسن آسن لائیا۔ سری
 بھگوان کرنہارا ول چھلا، اچھل چھل اپنی کار کرائیا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ
 سندیسہ سازن ساز، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ڈھردر گاہی غریب نواز، غریب نمانے ویکھ وکھائیندا۔ دو جہان سری بھگوان آپ سوارے اپنا کاج،
 دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ گر اوتاراں دے دے داج، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ چار جگ دا سچ سماج، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ورن چار کھیل
 تماش، کھتری براہمن شودر ویش ناچ نچائیندا۔ چارے جگ ویکھنہارا شبد اگئی مارے واج، جگا جگستہر آپ سنائیندا۔ گر گر دھار سنائے ناد، انخد نادی ناد
 وجائیندا۔ بھيو گھلائے ساچے سادھ، ستتن اپنا میل ملائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت رُپ وٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، گرگھ اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلاؤندا آیا ست جہاز، نرگن سرگن سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم سچ دوارے محکم
 ورتائیندا۔ سچ دوارے سچ ورتارا، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے نو نو چار چار دھارا، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ شبد اگئی دو جہان جیکارا، بے بے ایکا
 راگ الایا۔ گھر گھر مندر کر پسارا، گھر گھر وچ آسن لایا۔ لکھ چوڑاسی دیونہارا امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا،
 پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ آد جگادی اک سکدارا، حکمی محکم سرب بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سنائیا۔ سچ سندیسہ
 وشن برہما شو دھار، رجو طمو ستو آپ جگائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھول کوڑا، بنک دواری بنک وکھائیندا۔ لیکھا جانے تیئی اوتار، ترے گن وچ
 کدے نہ آئیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، سنگ محمد محکم ورتائیندا۔ چار یاری مارے مار، نو نو اپنا محکم سنائیندا۔ نانک نرگن اک ستار، نام ست ست
 وجائیندا۔ گو بند فتح ڈنک جیکار، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چار، ہر کا انت کوئے نہ آئیندا۔ شاستر سمرت گئے ہار، بے انت بھيو کوئے

نہ پائیندا۔ وید ویاسا بن لکھار، چو جنت جنت سمجھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ اترے پار، کلجگ ایک انک جنائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر
 اوتار، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ محمد دوئے جوڑ کرے نمسکار، سجدہ سپس جگدیش جھکائیندا۔ عیسیٰ در بنے بھکھار، خالی جھولی آپ دکھائیندا۔ میری
 بھچھیا رکھ پروردگار، اکو تیری اوٹ تکائیندا۔ محمد رووے زاروزار، اللہ رانی نیتزینیاں نیر وہائیندا۔ کلجگ اتم بن بن سیوادار، تیری ساچی سیو کمائیندا۔
 تیرے حکمے اندر کر پسا، اُمت نبی ویکھ دکھائیندا۔ چوڈاں ویدیا کھیل اپار، ایک الف نور دھرائیندا۔ ثابت صورت آپ کرتار، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔
 چوڈاں طبقات دے آدھار، چوڈاں لوک نال رلائیندا۔ ترے بھون دھنی تیرا آنت نہ پاراوار، ترے گن تیرا کھیل نہ کوئے جنائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر
 دستگیر اٹھائے چار یار، یاری یاراں نال رکھائیندا۔ ایک جوتی دس اوتار، نرگن نانک سولہ گائیندا۔ مہابلی اترے اپنی وار، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ گوہند
 کہے پتا پوت کرے پیار، پُرکھ اکال ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پرگٹ ہو
 اگم اپار، اکھ اگوچر اگم اتھا اپنی کار کمائیندا۔ نرگن نرگن دے سنا، سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ چار جگ دا لیکھا رہنا نہ، لوک مات نشان مٹائیندا۔
 چار ورنناں ڈیرہ دیوے ڈھاہ، برن اٹھاراں نہ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے گنٹ ایک نام دے چپا، رسنا جہوا آپ سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لیکھا جانے سہج سبھا،
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر بن بن گئے گواہ، حکم عدالت اک جنائیندا۔ پرگٹ ہووے آنت بے پرواہ، پرواہ نہ کوئے رکھائیندا۔
 گرگھ ساچے لئے جگا، جاگرت جوت اک رکھائیندا۔ امرت آتم جام دے پیا، کایا باٹا آپ دکھائیندا۔ انحد نادی ناد دے سنا، چھتئی راگ بھو نہ آئیندا۔
 سبجگ ساچا مارگ دے لا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں دیوے لاہ، سپس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ دو جہاناں بنے ملاج، بن
 کھیوٹ کھیٹا بیڑا پار کرائیندا۔ رہبر بنے آپ خدا، رحمت رحیم رحمان آپ کرائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، صحیح سلامت پھیرا پائیندا۔ نوبت وجے
 تھاں تھاں، نام ڈنکا ہتھ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے ملا، میل ملاوا آپ ملائیندا۔ سنت ساجن رنگ رنگا، رنگ رنگیلا اک دکھائیندا۔ گرگھ سجن چرن
 کول لئے بہا، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ گر سکھ ڈھونڈے تھاں تھاں، لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ سرتی شبدی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ترے پیچ لیکھا آپ چُکائیندا۔ لیکھا چُکے ترے پیچ، پنچم اپنا راگ الایا۔ تیبی اوتار کرن نہ رنج، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لائے کوئے نہ پیچ، حکمی حکم بھوایا۔ نانک گوبند سچکھنڈ دوارے بہے سچ، ہر ساجن آپ بہایا۔ کلجگ کوڑا ٹھوٹھا جائے بھج، کریا کوئے نظر نہ آیا۔ چار ورن ایکا نام ڈوری جائے بھج، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ اتم رکھے لُج، سر اپنا ہتھ لُکایا۔ غریب نمائیاں پردہ دیوے کج، نام دوشالہ ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دالہنا انت مُکایا۔ چار جگ دا مکے لہنا، سو پُرکھ نرنجن آپ وکھائیندا۔ جن بھگتاں وکھائے نیز نیناں، نیز نین آپ گھلائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی لاڑی موت کھائے ڈینا، رائے دھرم حکم ورتائیندا۔ گرگھ ورلے سنگر سرنائی بہنا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم پر ماتم مئے کہنا، برہم پار برہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے کرتار، فُدرت قادر ویکھ وکھایا۔ ست ستوادی چلائے سچ وبار، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ آتم پر ماتم ہوئے بے جیکار، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ بنے تولا آپ کرتار، لکھ چوڑاسی تول تُلایا۔ مولا روپ اگم اپار، بسمل اپنا کھیل وکھایا۔ راتی رتی تھتی کوئے نہ جانے وار، گھڑی پل نہ کوئے جنایا۔ راگی نادی کرے خوار، برہم برہمادی کھوج کھوجایا۔ ایکا حکم سچی سرکار، سچکھنڈ نواسی آپ سنایا۔ سبج لگے وچ سنسار، بیس پیسارت سہایا۔ مایا رانی خالی کھیسا نرنار، نرنارن دے سزایا۔ گرگھ ورلے لئے اُبھار، آتم انتر بوجھ بُجھایا۔ لہنا چُکے تیبی اوتار، بھگت اٹھاراں اپنے وچ چُھپایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لیکھا جان چار یار، اتم چرناں ہیٹھ رکھایا۔ ایکا جوتی دس اوتار، جوتی جوت جوت سمایا۔ نہہکنک لے اوتار، نام ڈنکا اک وجایا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھایا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات آپ کرایا۔ بھگت بھگونت کرتیار، آدانت دے جنایا۔ ساتا دو آکر شنگار، بہتر اپنے رنگ رنگایا۔ سترن دیوے اک آدھار، چرن کول سچی سرنایا۔ چُھترن لہنا دینا قرضہ دے اُتار، باقی کوئے نظر نہ آیا۔ پرگٹ ہو آپ کرتار، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا سانجھ یار، ورن گوت ونڈ نہ کوئے رکھایا۔ سنگر پاس ساچی اکھ، گر نیز آپ گھلائیندا۔ پنچ وکارا کر وکھ، اپنا گھر سمجھائیندا۔ شبد ناد بول لکھ، سچ جیکارا لائیندا۔ نور

نورانہ آپے دس، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ست سرؤپی دیوے درس ہو پر تکھ، پرم پُرکھ رنگ رنگائیندا۔ ہر جن کرے پوری آس، جو جن چرن دھیان لگائیندا۔ ساچے نیتز دکھائے راس، سرتی شبدی گوپی کاہن نچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن دیکھیاں ہر گھٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ گر بانی ہر کا جس، گر گر حکمی مہم گائیا۔ نرگن سرگن اندر وس، اپنا بھيو آپ کھلایا۔ پُرکھ اکال نانک کرے پوری آس، آپ اپنا بھيو کھلایا۔ ساچے منڈل ساچی راس، جوتی جاتا دئے دکھایا۔ لہنا توڑ پر تھمی آکاش، گنگن منڈل اپر ڈیرہ لایا۔ سچکھنڈ دوارے کر کر واس، سچ سنگھاسن سو بھا پائیا۔ دُھر فرمانا دیوے دُھر دھرواس، دُھر درباری آپ جنایا۔ آتم پر ماتم گھٹ گھٹ واس، ورن گوت نہ کوئے رکھایا۔ پنج تت چولا کا یا گر اوتاراں ہووے ناس، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ہر کا شبد سدا پر کاس، نہ مرے نہ جائیا۔ جگ چوکڑی گاؤندے رہے رسن سواس، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر بانی بھيو کھلایا۔ ہر کا ناؤں گر گر بانی، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ سنگر مہما اکھ کہانی، لکھ لکھ لیکھ بنائیندا۔ گر گر رُپ کھیل مہانی، بن سنگر بانی ناؤں نہ کوئے لائیندا۔ بن بانی سنگر کوئے نہ ہوئے جان جانی، گر گر نشانہ نظر کوئے نہ آئیندا۔ دوہاں وچولا شاہ سلطانی، اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک دیوے ساچا ور، گو بند ایکا بوجھ بوجھائیندا۔ نانک گو بند پردہ کھول، ہر جو ہر ہر آپ بوجھایا۔ سنگر ساجن بولے بول، اکھر وکھر آپے گائیا۔ ہر کا ناؤں تولے تول، تولنہارا آپ ہو جائیا۔ شبدی گر گھٹ گھٹ جائے مول، گر وگرن تھ دئے گواہیا۔ بانی گر گر بانی آد جگادی اک دُوجے دے وسن کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد اک سمجھایا۔ گر شبد ساچا گر، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ نانک نرگن گیا جڑ، نرؤیر بھيو کھلاییندا۔ نرگن سرگن آپے بہر، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ ناتا توڑے مٹھا کوڑ، رس اندھا آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر بانی آپ پر گٹائیندا۔ گر بانی سنگر راگ، رسنا جہوا آپے گائیا۔ بانی میلا شبد سہاگ، گر گر کنت ہنڈھایا۔ دوہاں وچولا بنے آپ، نرتر اپنی دھار دکھایا۔ آتم پر ماتم سچا چاپ، جیون جگت دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر کا شبد ایکا گر وڈیایا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا بوجھ بوجھائیندا۔ جگا جگتر لے اوتارا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ مہما اکھ بولے جیکارا، بے بے اپنے ناؤں

کرائیندا۔ چلائے رتھ وچ سنسارا، بودھ گیان آپ درڑائیندا۔ سمرتھ پُرکھ کرے کھیل اپارا، نانک گوہند ساچا فرقہ اک سمجھائیندا۔ ساچا فرقہ بن ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ سنگر پورا میٹے اندھیری رات، آتم چند اک چڑھائیا۔ کھتری براہمن شوہر ویش بنایا ساک، اپنا بندھن پائیا۔ پنچم مینا بول واک، سیس اپنا رہیا جھکائیا۔ گر چیل و سے پاس، چیل گر روپ وٹائیا۔ ہر کا ناؤں نہ جائے وناس، گر شبد آد جگاد سمائیا۔ گر گرنٹھ گر بو جھے کر قیاس، خیانت نیڑ کدے نہ آئیا۔ انت اتارے اپنے گھاٹ، منجھار نہ کوئے رڑھائیا۔ پنج ت چولا دیوے کوئے نہ ساتھ، نانک گوہند شبد سرپ شبدی گر اک اکھوائیا۔ کھجگ اتم ویکھے کھیل تماش، خالق خلق بے پرواہیا۔ کوڑی کریا کرے وناس، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ پُرکھ اکال لکھ چوراسی گائے سواس سواس، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیا۔ گر شبد سنگر پورا حاضر حضورا گھٹ گھٹ و سے پاس، گر بانی گر شبد کہانی، کہہ کہہ گر گر آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دی ساچی رانی، سچکھنڈ دی سچ سوانی، لوک مات بھگت بھگونت ساچے سنت گر کھ گر سکھ گر گر شبد آپ پرنائیا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

سچکھنڈ دوارے سچ دربار، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرپسار، زرنجن دھارا نور ڈگمگائیندا۔ ایکنکارا کھیل نیارا، بھيو اجد نہ کوئے پائیندا۔ جوت زرنجن کرپسار، آد زرنجن کھیل کرائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سری بھگوان کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی دھار آپ چلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کرپسار، زرویر زراکار پُرکھ اکال اجونی رہت روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی وڈ بلکارا، راجن راجان اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، ساچا بنک آپ وڈیائیندا۔ ساچا بنک ہر ہر بھوپ، ایکنکارا آپ سہائیا۔ زرنجن نور جگا جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیا۔ سچکھنڈ ساچا سو بھاونت، سو پُرکھ زرنجن آپ سہائیندا۔

آد جگادی ایکا کنت، سری بھگوان سو بھاپائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا نور پر گٹائیندا۔ بودھ
 اگادھا ایکا منت، اکھر وکھر آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سُبھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھیل
 اولہ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اگلا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے دیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سچ دوارا آپ سُبھائیا۔ سچکھنڈ دوارا راجن راجن، نرگن نر ہر آپ سُبھائیندا۔ کرے کھیل غریب نواز، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔
 شبہ اگئی اک آواز، محل اٹل آپ سُبھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سَنگھاسن، ست
 ستوادی آپ سُبھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا وڈ وڈیائیا۔ نرگن جوت پائے راسن، بے آنت بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا کھیل
 تماشن، بے عیب پروردگار سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی دھار چلائیا۔ سچکھنڈ سوہے ساچا بنک، ست ستوادی آپ
 سُبھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگونت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت نار آپ اکھوائیندا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ
 جائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، سو
 پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ وسنہارا اک اگلا، ایکنکار اپنا بل رکھائیا۔ آد جگادی اچھل اچھلا، ول چھل اپنی دھار چلائیا۔ جوتی شبہی آپے رلا، رپ رنگ ریکھ
 نظر کوئے نہ آئیا۔ نر نریش آپے پھرے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچ سَنگھاسن ساچا
 دئے وڈیائیا۔ سچ وڈیائی پُرکھ اگم، اگمرا آپ کرائیندا۔ آد جگادی آپے جم، مات پت نہ کوئے رکھائیندا۔ سدا سہیلا کرے کم، کرتا اپنی کرنی آپ
 کمائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بٹھ، سچکھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ آپے جننی آپے جن، جن جنیندی مائی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچ دوارا آپ پُائیندا۔ سچ دوارا ایکا ایک، ایکنکارا آپ پرگٹائیا۔ آپے رکھے اپنی ٹیک، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا کھے بن قلم
 شاہیا۔ آد جگادی رہے بیک، وویکی اپنی دھار پرگٹائیا۔ اپنا نور آپے ویکھ، پیکھ اپنی خوشی منائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارے ساچے دیس، درگاہ ساچی دھام

سہایا۔ بے عیب خدائی اک آدیس، مقامے حق حق رُشانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا تخت آپ سہایا۔ ساچا تخت سچا شہنشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہاینیدا۔ نرگن نرُویر بن ملاح، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ست ست ستوادی چلائے ایکا راہ، ایکنکارا آپ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، آد نرنجن نورو نور دھرائیندا۔ محل اٹل ڈیرہ لا، ابناسی کرتا خوشی منائیندا۔ چارگٹ نین اٹھا، بن نیز ویکھ وکھائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ہر گھٹ تھاں، تھان تھنتر سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پر بھ اپنا پردہ لئے اٹھا، پُرکھ اکال انجو اپنی کھیل کرائیندا۔ راج راجان بھوپت بھوپ آپ اکھوا، سیس جگدیش تاج کائیندا۔ دھر فرمانا تھم پرگٹا، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ دوارے آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ہر کا بھيو آد جگاد، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ اک اکلا اچھل اچھید، ول چھل اپنی کھیل کرائیا۔ روپ رنگ نہ کوئے رکھ، سٹخ پرکاس وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیا۔ اپنا پردہ چک کرتا، کرتا اپنا بھيو جنائیندا۔ آد آد کھیل کر اپار، اپر مپر اپنا راہ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرگن نرگن آپ کائیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن کنت کنتوہل ساچی سچ ہنڈھائیندا۔ نرگن دائی دایا اگم اپار، نرگن جننی جن آپ اکھوائیندا۔ نرگن سٹ دلارا کرتیا، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ نرگن کھولنہار کواڑ، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ تھر گھر دوارا کرتیا، شبدی سٹ آپ بہائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھيو ابھید نہ کسے جنائیندا۔ آد جگادی ایکنکار، اکل کل اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لاہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد رچن جو لئی رچا، انت لیکھا دئے مکائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر ویکھے بے پرواہ، پردہ نشیں سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دئے سٹائیا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ شبدی شبد وڈ بلکار، جودھا سوریر آپ پرگٹائیندا۔ سٹ دلارے دے آدھار، سر اپنا ہتھ کائیندا۔ ساچی وست بھر بھنڈار، ست بھنڈارا آپ وکھائیندا۔ حکمی تھم سچی سرکار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جننی جن کھیل اپار، وشن برہما شو گود سہائیندا۔ ترے گن دات دیوے داتار، پنچم اپنا پردہ

لاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا سکھ سہائندا۔ ساچی سیوا شد سٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارے سہائی رت، بھل بھلوڑی آپ مہکائیا۔ اپنی اچھیا آپے اٹھ، ساچی بھچھیا دے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا حکم سٹائیا۔ دھر فرمانا ساچی دھار، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ پُرکھ اکال کھیل کیا اپار، بھيو ابھید آپ جنائندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، نو نو اپنی ونڈ ونڈائندا۔ اندج جیرج اُتھج سیتج کر کر خبردار، حکمی حکم آپ ورتائندا۔ رُوس دے ادھار، منڈل منڈپ آپ سہائندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پسا، لو آں پُریاں بندھن پائندا۔ جگ چوکڑی دے ادھار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائندا۔ نرگن سرگن کر پیار، ناتا بدھاتا اک رکھائندا۔ گر اوتار دے ادھار، جوتی جاتا نور دھرائندا۔ شد انادی اک دھنکار، گھٹ گھٹ مندر آپ سٹائندا۔ بھگت بھگونت کر پسا، نور نورانہ نور دکھائندا۔ پیر پیغمبر سانجھ یار، مقامے حق حق جلوہ دھرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائندا۔ اپنا بھيو کھولے نرنکار، پردہ کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل جگ چوکڑی چار، نو نو اپنا بندھن پائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کر خوار، کلجگ انتم ویکھ دکھائیا۔ چارے ویداں دے ادھار، چار ورن مان وڈیائیا۔ چار گنٹ نور اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کر، اپنا کھیل جنائندا۔ نرگن نرور ویس دھر، اجونی رہت رُپ وٹائندا۔ شاستر سمرت وید پُران جس دی مہما گئے کر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس دا دھیان گئے دھر، سو اپنا پردہ لاہندا۔ انجیل قرآن گیتا گیان جس دا اکھر وکھر گئے پڑھ، سو چوداں ویدیا مول چکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ کھلائندا۔ پردہ کھولے سری بھگوان، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جگ چوکڑی جگ جگ کھیل مہان، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ ہو پردھان، گر اوتار پیر پیغمبر گئے ڈنک وجائیا۔ آنت رہیا نہ کوئے نشان، خاکی خاک گئے سمائیا۔ نرگن کر کر سرب دھیان، سرگن بیٹھے سپس جھکائیا۔ سنجگ تریتا دواپر من من آن، کلجگ نین نین شرمائیا۔ اک اکلا نوجوان، سچھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ آد جگادی کھیل مہان، آنت کہہ کہہ گئے سرب سٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، زمیں اسمان چرناں ہیٹھ دہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔

شہنشاہ ہر نر نکارا، دوسر اور نہ کوئے اکھوائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دوئے جوڑ کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ آد آنت مدھ اوٹ رکھ کے گئے سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دی آسا پور کرائیندا۔ سب دی آسا پورن کر، پاربرہم پر بھ کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو دتا ور، ترے گن میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم گھاڑن لیا گھڑ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیا۔ تیی اوتار بندھائے لڑ، نرگن سرگن کر رُشنائیا۔ بھگت اٹھاراں لائی جڑ، سبجک تریتا دواپر کلجک ونڈ ونڈائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نور دھر، سنگ محمد جلوہ اک رُشنائیا۔ چار یاری باہوں پھڑ، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ نانک نرگن گھاڑن گھڑ، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گو بند میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک دکھائیا۔ ایکا جوتی دس ور، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ پنچم میلا نرگن کر، کرپا خوشی منائیا۔ انتم لائے جڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ پنچ پردھان آپے کر، درگاہ ساچی دیوے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر نر نکارا، کلجک آنت آنت جنائیندا۔ پرگٹ ہو نہہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہارا، جگ جگ لہنا موٹ چکائیندا۔ بل باون نال کر یا اُدھارا، انتم لیکھا لیکھے لائیندا۔ چھٹی جگ دا پار کنارہ، نانک میلا میل ملائیندا۔ گو بند سنے کوک پکارا، پتا پُرکھ اکال دیا کمائیندا۔ نہیاں بیٹھاں دتا سہارا، جگ جیون داتا ویکھ دکھائیندا۔ نامے تیری سُن پکارا، چھپر چھن آپ سہائیندا۔ دھنے میلا جٹ گوارا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ گو بند کہے کوک پکارا، اُچی نعرہ ایکا لائیندا۔ نانک نرگن کہے مہابلی اُترے اوتارا، نہہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ گو بند دوئے جوڑ کرے نمسکارا، سمبل نگری راہ نکائیندا۔ شبد کھنڈا ویکھے دو دھارا، لوہار تر کھان نہ کوئے گھرائیندا۔ کلنی توڑا سیس دستارا، دوئے جہان سیس جھکائیندا۔ انتم کھیل کرے اپارا، نظر کسے نہ آئیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا سرب جنائیندا۔ نہہکلنک چوویاں اوتارا، نرگن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ساکھیات پرگٹ ہوئے وچ سنسارا، بے آنت بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔ سچکھنڈ بنائے اک دوارا، سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چو کڑی پندھ مکائیندا۔ جگ چو کڑی کھیلے کھیل، کھیلنہار نظر نہ آئیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا سجن سہیل، سنگر داتا وڈ وڈیائیا۔ سد سنہارا دھام نویل، سچکھنڈ ساچے سو بھ پائیا۔ لہنا دینا چکائے گرو گریچیل، گر چیلاروپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت

لئے میل، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سِری بھگوان بنے سبجَن سُہیل، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ حکمے اندر آد جُگاد، ہر کرتا کھیل کرانیندا۔ حکمے اندر شبد ناد، تھر گھر ساچے آپ و جانیندا۔ حکمے اندر برہم برہما، برہمانڈ آپ پرگٹائیندا۔ حکمے اندر بودھ اگادھ، گر اوتاراں پیر پیغمبراں آپ پڑھائیندا۔ حکمے اندر پرگٹائے سنت سادھ، حکمے اندر بھگت بھگونت کھیل کرانیندا۔ حکمے اندر ویس وٹائے موہن مادھو مادھ، گمند منوہر لکھمی نرائن آپ اکھوائیندا۔ حکمے اندر رکھے یاد، ابھل بھل کدے نہ جانیندا۔ حکمے اندر کھیل کرے واحد، لاشریک اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ حکمے اندر خاکی خاک، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر پاکی پاک، پت پت پت ویس دھرائیندا۔ حکمے اندر بندھن ساک، بندھپ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ حکمے اندر کھج سبج تریتا دواپر کرائے پار گھاٹ، کنارہ اپنا نہ کسے جانیندا۔ حکمے اندر دو جہاناں ویکھے واٹ، چوڈاں لوکاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ حکمے اندر سنائے ساچی گاتھ، چوڈاں طبق آپ پڑھائیندا۔ حکمے اندر دوس رات، سورج چن سیو کمائیندا۔ حکمے اندر پتاماں، پوت سپوت ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر دیوے دات، داتا دانی دیا کمائیندا۔ حکمے اندر وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جانیندا۔ حکمے اندر کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی کھیل وکھائیندا۔ حکمے اندر کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ، حکمے اندر کوٹن رام پرگٹائیندا۔ حکمے اندر بھرے اپنے کھات، خالی حکمے اندر کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حکم اپنے ہتھ، سو پُرکھ زرنجن آپ رکھائیا۔ آد جُگاد چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیا۔ گر اوتاراں مارگ دس، لوک مات سیو لگائیا۔ سرگن اندر زرنجن وس، اپنی بوجھ بُجھائیا۔ شبد اگئی تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائی۔ اندر وڑ وڑ گائے جس، دس کسے نہ آئی۔ ترے گن اندر نہ جائے پھس، پنج ت نہ کوئے وکھائیا۔ لیکھا جانے اندھیری رین مس، چند چاندنی نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ حکمے اندر کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرانیندا۔ حکمے اندر اُپجائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر اپنی کھیل کرانیندا۔ حکمے اندر بن ونجارا، ساچا ہٹ آپ چلائی۔ حکمے اندر سچ بھنڈارا، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر زرنجن سرگن کر پسارا، لکھ چوڑا سی بندھن پائیندا۔ حکمے اندر آوے جاوے وارو وارا، اپنا بھیونہ کسے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔

حکمے اندر تخت تاج، سچکھنڈ آپ پر گٹائیا۔ حکمے اندر ساچا راج، دُھر در گاہی آپ کمائیا۔ حکمے اندر رچ رچ کاج، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ حکمے اندر دیوے
 دات، وست اموک آپ ورتائیا۔ حکمے اندر کملاپات، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سمجھائیا۔ ساچا حکم
 ہر نرنکار، کلجک انت انت جنائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، لیکھا لکھت نہ کوئے سمجھائیندا۔ شاستر سمتر وید پُران انخیل قرآن گئے ہار، ہر کاروپ نظر
 کسے نہ آئیندا۔ چوڈاں ویدیا رووے زارو زار، نیتز نیر نیر پر گٹائیندا۔ کاغد قلم کرے پکار، بے انت تیرا انت کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم سچ سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ شاہ پاتشاہ نر نریشا، نر نرنکار وڈ وڈیائیا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیشا،
 بھولا ناتھ دے جگائیا۔ ترے گن تیرا جانے لیکھا، پنچ تت بھیو چکائیا۔ تیئی اوتار اپنے نیتز پیکھا، نچ نیتز آپ گھلائییا۔ بھگت اٹھاراں اک سندیسہ، ست
 ستوادی آپ سنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چاریا جانے لیکھا، اکھ اگوچر اگم وڈ وڈیائیا۔ نانک گوہند ویکھے ساچا کھیتا، بھل بھلواری ایکا لائیا۔ پنچم بنیا ایکا
 پینا، متر پیارا بے پرواہیا۔ کلجک انتم میٹے رینا، سنجگ ساچی دھار چلائییا۔ ناتا توڑے مندر مسیتا، شودوالا مٹھ نظر کوئے نہ آئییا۔ آد جگادی ٹھانڈا سینتا،
 ست ستوادی راہ پر گٹائییا۔ نو نو تیرا ویلا پینا، جگ چوکڑی پنڈھ گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا اک سمجھائیا۔ سچ سنہیہڑا
 ایکنکار، کلجک انت انت جنائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھیا ر، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی ہو تیار، ساچے تخت آسن لائیندا۔ لوک مات دے
 آدھار، دھرت دھول وند وندائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر کر تیار، اُچ اٹلا سو بھاپائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، پرتھی آکاش آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ
 نواسی ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کرے خبردار، آلس نندرا نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا نایا دے آدھار، بیس پیسا وڈ
 وڈیائیندا۔ ستر بہتر کر پیار، ست ستوادی رنگ چڑھائیندا۔ چھترائ ویکھے ویکھنہار، نیتز نین نین گھلائییندا۔ وشن برہما شو کریا خبردار، ترے ترے میلا آپ
 ملائییندا۔ پنچم پنچ دے آدھار، تیئی اٹھاراں جوڑ جڑائیندا۔ تن چار کر پیار، دس دس بندھن پائیندا۔ پنچ دکھائے اک گھر بار، چھتر انک جوڑ جڑائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے سارے مل کے گاؤ، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری جیکار، بے جیکار آپ کرائیندا۔ ذات پات ورن گوت برن ناتا تے

وچ سنسار، مذہب و نڈ نہ کوئے و نڈائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے آدھار، ہر گھٹ ایکا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچ سندیسہ نر نریشا پہلی و ساکھ آپ جنائیندا۔ پہلی و ساکھ ہر جنایا، بُھل رہے نہ رانیا۔ چُہتر اں لیکھا اک و کھایا، کھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ گر اوتار پیر
 کرو صلاحیا، بھگتاں نال ملایا۔ ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھایا، پنج تت کرے صفایا۔ وشن برہما شو مان دئے گویا، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ آد جس نے نُور
 دھرایا، سو نُور ویکھے سچا ماہیا۔ لوک مات سچھنڈ دوار اک بنایا، چھپر چھن نہ کوئے پُھنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُہتر اں ایکا حکم
 سنایا۔ ایکا حکم اتم وار، گر اوتاراں ہر جنائیندا۔ اٹھو ویکھو وچ سنسار، چاروں گنت اندھیرا چھائیندا۔ ناتا ٹٹائی اوتار، گھر گھر سگن نہ کوئے منائیندا۔
 کلمہ نبی نہ کوئے آدھار، دھیرج دھیر نہ کوئے وکھائیندا۔ سجدہ سپس نہ کوئے نمسکار، کایا کعبہ نہ کوئے سہائیندا۔ نانک گوہند نہ کوئے پیار، پنجم میلانہ
 کوئے ملائیندا۔ انحد ناد نہ کوئے ڈھکار، شبدی شبد نہ کوئے سنائیندا۔ پُرکھ اکال نہ کوئے ونجار، ساچا ہٹ نہ کوئے کھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی آئی ہار، ست
 دیپ ساچی و نڈ نہ کوئے و نڈائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گر اوتار کرو وچار، ساچی سکھیا نہ کوئے سمجھائیندا۔ ورن برن
 روون زارو زار، نیر نیناں نیر و ہائیندا۔ ترے گن مایا رہی لکار، پنچ وکارا اپنا بل دھرائیندا۔ گر کی سکھیا گئی ہار، سنگر اشٹ نظر کسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ
 تھکے جیو گوار، آتم پر ماتم گنڈ نہ کوئے پوائیندا۔ برہم میلانہ کوئے پاربرہم دوار، پرکاس پرکاس نہ کوئے رکھائیندا۔ جیو ایش نہ کوئے پیار، سرتی شبد نہ
 کوئے جڑائیندا۔ کلمہ نبی نہ کوئے جیکار، ساچی صدانہ کوئے لگائیندا۔ مقامے حق نہ کوئے و ہار، حق حقیقت نہ کوئے پھول وکھائیندا۔ لاشریک بے عیب
 پروردگار، نُوری جلوہ نہ کسے وکھائیندا۔ چار گنت دھواں دھار، کلجگ آنت اندھیرا چھائیندا۔ ساچا میاں ہو یا خبردار، اللہ رانی بیوی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن
 نانک ویکھے کھول کوٹ، بنک دواری پردہ لائیندا۔ گوہند ہو یا شاہ سوار، شستر بستر تن سچائیندا۔ لوآں پُریاں چرناں بیٹھاں رہیا لتاڑ، برہمنڈ کھنڈ پنڈھ
 مُکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے اک دوار، اک اکلا سوبھا پائیندا۔ نیوں نیوں سپس کرے نمسکار، نیوں نیوں سجدہ آپ جنائیندا۔ واہوا تیری قدرت میرے
 یار، تُوں قادر قدرت آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکمراں بھگوان، کلجگ آنت آپ جنایا۔

اٹھو سارے کرو دھیان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ چھتراں ملے اک مکان، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ محمد لیکھا چوکا چوڑاں طبق زمیں اسمان، چوڈس چند نہ کوئے رُشانیا۔ نانک گوہند کھیل مہان، جوتی جوت جوت سمایا۔ تینی اوتار اک دھیان، اشٹ گردیو ایکا نظری آیا۔ اٹھاراں بھگت اک گیان، نش اکھر کرے پڑھایا۔ ترے گن مایا توڑے مان، پنچ تت ڈیرہ آپے ڈھاہیا۔ وشن برہما شو بخشے چرن دھیان، کول کول سچی سرنایا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگون اپنی کھیل سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھتراں اپنی گود بہایا۔ چھتراں اپنی گودی چک، ہر جو چک چک خوشی منائیدا۔ انتم پیئدا سب دا گیا مک، گر اوتار پیر پیغمبر مان نہ کوئے رکھائیدا۔ سب دی صفا گئی اٹھ، ستھر ہور نہ کوئے وچھائیدا۔ چرنامت پیو گھٹ، امرت جام اک دکھائیدا۔ پرکھ ابناسی دے سارے سٹ، پتا اکونظری آئیدا۔ پنچ تت کایا دتا بت، انتم جوتی میل ملائیدا۔ جس دی رکھ کے گئے اوٹ، سو پرکھ زرنجن پھیرا پائیدا۔ اک پرگٹائے زمل جوت، متوت نہ کوئے رکھائیدا۔ جن بھگتاں اُتے ہوئے آپ موہت، مُبت اپنی آپے پائیدا۔ میل ملائے کایا قلعے کوٹ، دوجے در نہ پھیرا پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایکا ہر، کلجک انتم کھیل کرائیدا۔ کلجک انتم کھیل کرتا، کرتا پرکھ آپ کرایا۔ پرگٹ ہو نہکٹک نرائن ز اوتار، زرنگن اپنا ڈنک وجایا۔ چرن کول بہائے گر اوتار، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکایا۔ ایکا کلمہ نبی رسول رہے اچار، اک پڑھائے کلام الاہیا۔ ایکا بول ست جیکار، فتح ڈنکا رہے وجایا۔ ایکا چتر بُج کھیل اپار، آد شکت اک رُشانیا۔ ایکا وسنہارا سچھنڈ سچے دربار، تخت نواسی اک اکھوایا۔ ایکا ورتے ورتا وے ورتہار، بے انت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن ز، کلجک تیری انتم ور، سچ سندیسہ ایکا وار سنایا۔ سچ سنسہرا شبدی دھار، دُھر درگاہی آپ سنائیدا۔ پہلی جیٹھ کرو وچار، ہر جو ہر ہر بھيو گھلائیدا۔ چھتراں کرے اک پیار، سچ پیار آپ بنھائیدا۔ اک اک نال وہار، اک اک سب دی جھولی پائیدا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کرنا باہر، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیدا۔ ساچا حکم انتم مات، ہر جو ہر ہر آپ ورتایا۔ چھتراں دتی اکودات، اک اک ونڈ ونڈایا۔ اک اک ننھے ساچانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ستر بہتر دیوے ساتھ، سگلا سنگ بنھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنگن اپنا کھیل

کرائیا۔ زرگن کھیل اپرا، پاربرہم پرہ آپ کرائندا۔ چہتر بنائے در ونجارا، ونج ایکا ہٹ کرائندا۔ چار جگ لہنا دینا قرض اتارا، باقی کوئے رہن نہ پائندا۔ سُننہار سرب پکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ دوارے آپ سُنائندا۔ سچ سندیسہ لیا سُن، گر اوتار دھیان لگائیا۔ کون جانے پرہ تیرے گن، بے انت تیری وڈیائیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جن بھگتاں ہوئے سہائیا۔ اک اک اتم لئیے چُن، چُن چُن تیری جھولی پائیا۔ تیرا بھو نہ پائے کوئے رکھ مَن، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا تیرا ور، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ در تیرے جھکیا سپس، ست چار سپس جھکایا۔ تُوں صاحب سچا سلطان جگدیش، جگ جگ تیری وڈیایا۔ سچک تریتا دوا پر کلجک سُنائی تیری حدیث، تیرا ناؤں ناؤں الایا۔ لوک مات پیسن پیس، ساچی سیوا سیوا کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے واسطہ پایا۔ تیرے آگے واسطہ اتم پا، پلو رہے چھڈائیا۔ اک اک گرگھ ساڈے نال ملا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جس سر ہتھ صاحب سلطان مہربان تُوں دتا ٹکا، تس ویکھاں چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست منگ منگائیا۔ ساچی وست منگی منگ، سچکھنڈ نواسی تیرے دوار۔ گرگھ چڑھاؤنا ساچا رنگ، ملے میل اتم وار۔ گرگھ و بے مردنگ، گھٹ گھٹ اندر انحد دھنکار۔ ساچے سنت چڑھے چند، نرمل جوت ہوئے اُجیار۔ ساچے بھگت پرمانند، نجاند اک ادھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ کراؤنا اک وبار۔ سچ وبارا کرنامات، پُرکھ اکال تیری سرنایا۔ تیرے بھگت منگی دات، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ سترائ بہترائ بنیوں پتامات، آپ اپنی گود بہایا۔ چہترائ کرائی ساڈی یاد، چار جگ دے وچھڑے میل ملایا۔ تُوں کرتا کریم قادر کاد، نورو نور نور رُشایا۔ آد جگاد نہ ہوئے تیری وفات، نہ مرے نہ جایا۔ نور الایہی اکو ذات، جلوہ جلال اک رکھایا۔ کریں کھیل بوہ بدھ بھانت، پاربرہم وڈ وڈیایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ساچے سکھ لئیے پرگٹایا۔ زرگن ہو کریں لاڈ، سرگن روپ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرگھ ساچے لئیے ملایا۔ گرگھ تیرا سچ منارا، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ ترے گن کرے چرن نمسکارا، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ پنج تت رووے زارو زارا، جس تن و سیا سچا ماہیا۔ تیئی اوتار کرن پیارا، گرگھ ویکھن چائیں چائیا۔ مُرشد

مُرید دئے آدھارا، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یارا گنڈھ پوایا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، نانک گوہند رنگ دکھایا۔ بھگت اٹھاراں اک سہارا، واہ وا تیری وجدی رہے
 ودھایا۔ چھ گھر نو دوار نامہ چھپیو اونتر و پارا، چھپر چھن آپ چھہایا۔ کلجگ انتم کھیل اپارا، نرگن نر ویر آپ دکھایا۔ چھتی چھتی پار کنارہ، چھتی چھتی
 بند تڑایا۔ بھگوت بنائے بھگت دوارا، بھگون اپنی سیو کمایا۔ نیہاں ہیٹھ دباے سُت دلارا، گوہند رتی رنگ رنگایا۔ سونا رپا پار کنارہ، دھرت دھول دئے
 چھہایا۔ ہر سنگت تیرا اک پیارا، لوک مات دئے پرگٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چل کے آون دیکھن سچ دوارا، جس دوارے ہر جو سیو کمایا۔ کروڑ تپسا
 کرے نمسکارا، سُرپت راجا اند دھوڑی چرناں خاک رمایا۔ وشن برہما شو بنے بھگھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی دیونہارا، ساچے تخت بیٹھا سچا
 ماہیا۔ کلجگ انتم پار کنارہ، سب دی جڑ دئے اُکھڑایا۔ ستر اں کرائے اک و ہارا، چار کُنٹ دا چار منارا ڈھاہیا۔ تریلوکی اُتے اک سہارا، سچکھنڈ نو اسی
 گرگھاں آپ بنایا۔ چھتر اں میلا کرائے گر اوتارا، پچھلا لیکھا لیکھے پانیا۔ پورب کرم آپ وچارا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی لکھ لکھ نہ
 کوئے سمجھایا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پکارا، آنت نظر کسے نہ آیا۔ آپے جانے گھڑن بھنہنہارا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیایا۔ پرگٹ ہو یا
 نہکلنک نرائن نر اوتارا، نر ہر اپنی جوت دھرایا۔ وجدی رہے سچ ستارا، تندی تند نہ کوئے رکھایا۔ چھتر اں کرے آپ اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو آیا۔ ور داتا ہر مہربان، مہبان دیا کمائیندا۔ سچجگ داسٹ نشان، ست ستوادی آپ جھلاییندا۔ تخت
 نو اسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ نو اسی کھیل مہان، خالق خلق آپ کرائیندا۔ گرگھ ویکھے بال انجان، آپ اپنی انگلی لائیندا۔ برہمنڈ
 کھنڈ ویکھے مار دھیان، لوآں پُریاں نین اُٹھائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ دا جانے گیان، اگیان اپنا روپ چھپائیندا۔ گر اوتاراں دیونہارا دان، اپنا
 نام جنائیندا۔ ویکھنہارا کرشنا کاہن، بنسری نام مدھر دُھن آپ و جائیندا۔ لیکھا جانے سیتا رام، سییا سییا اپنا رنگ دکھائیندا۔ نیا چلائے دو جہان، میا اپنا
 ایشٹ پرگٹائیندا۔ ساچا سییا سری بھگوان، ساکھیات کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نو اسی سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ،
 تخت تخت سو بھاپائیندا۔ تخت سہایا آپ پر بھ، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، نہکلنک ناؤں رکھایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چور اسی

بھو چُکایا۔ ورن برن میٹے پھٹ، دُئی دویت دے گوانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دکھائے اک ہٹ، شرع شریعت دے مٹایا۔ شبد اگئی مارے سٹ، انحد
 نادى ناد وجایا۔ کر پرکاس پار کرائے حد، جس جن اپنی دیا کمایا۔ امرت جام پیائے مد، رس رسا رس چکھایا۔ وشنوں تیری دیکھے جد، برہما تیرا برہم
 لکھ چوراسی پردہ دیوے لاہیا۔ شکر لینا دیوے نہ کوئے چھڈ، جو گھڑیا بھن دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان چرن دوارے صد، سچ سندیسہ دے
 سنایا۔ سبجگ تریتا دواپر اپنا اپنا بھار گئے لد، سر اپنے آپ اٹھایا۔ حکمے اندر ہندو مسلم سکھ عیسائی کیتے اڈ اڈ، حکمی حکم آپ سنایا۔ انتم لیکھا سب دا
 رکھے اپنے ہتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے آپ ملایا۔ ہر جن ملنا ہر آپ ملاؤنا، گر اوتار نال ملایا۔
 سچھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، بہہ بہہ اپنا رنگ دکھایا۔ زرگن سرگن بھو چکاؤنا، بجر کپاٹی کڈا لاہیا۔ پار برہم برہم نور دھراؤنا، نورو نور نور رُشایا۔ انحد
 نادى ناد وجاؤنا، آتمک ایکا راگ الایا۔ ساچی سیجا آپ بہاؤنا، سوبھاؤنت ساچی سچ آپ سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں
 آپ اٹھایا۔ ساچے بھگت جان جاگ، ہر جاگرت جوت جگایا۔ آتم آتر اک ویراگ، بن ویراگی آپ اُچجایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، سوہنگ ہنسا
 مانک موتی چوگ چُکایا۔ گر اوتار رکھنا یاد، بھگت بھگوان آپ سمجھایا۔ زرگن سرگن سنن آیا فریاد، فرض ظلم سب تے دے لگایا۔ گرگھ ساچے
 لڈائے لاڈ، جوں بالک ماتا گود سکھایا۔ لہنا دینا چُکائے کل کہ آج، تھت وار گھڑی پل وند نہ کوئے وندایا۔ شبد اگئی مارے آواز، راگی راگ نہ کوئے
 سنایا۔ آتم پر ماتم رکھے سانجھ، ترے گن مایا بندھن دے تڑایا۔ پرگٹ ہو یا غریب نواز، غریب بنانے لئے اٹھایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ جو
 رکھدا آیا لانج، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کلج انتم سا جن لیا ساز، سنگر اپنی کھیل دکھایا۔ چار ورن دکھایا اک جہاز، سو پُرکھ زرنجن آپ چلایا۔ لیکھا جانے
 گپت ظاہر باطن بات، باطن اپنا کھیل دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک زرائن زر، ایکا ڈنکا نام وجایا۔ ایکا ڈنکا وجے ناؤں، ہر جو
 ہر ہر آپ وجائیدا۔ کرے کھیل اگم اتھا ہوں، الکھ اگوچر ویس وٹائیدا۔ زرگن سرگن کرے نیاؤں، لکھ چوراسی پھول بھلائییدا۔ بھگت بھگوانت پکڑے
 باہوں، پکڑی بانہہ نہ کوئے چھڈائییدا۔ گر سکھ لیکھا جانے پتا ماؤں، پوت سپوت آپ بنائیدا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لکائییدا۔ اک

چپائے ساچا ناؤں، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بنے ملاحو، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پیر پیغمبر آپ سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر نیتز کھول، نین نین اٹھائیا۔ کون کوٹ موٹا رہیا
 موٹ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ نرگن سرگن تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لیکھا جانے کایا چول، کایا چولی ویکھے تھاؤں تھائیا۔ لکھ چوڑاسی
 رہی انھول، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ نانک نرگن کہے ہر وسے سدا بھگتاں کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ بھگت کبیر رہے اڈول، اڈل ملی تیری وڈیائیا۔
 کلج انت چکایا پردہ اوہل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے آپ جگائیا۔ ہر جن جاگے گر گر دھار، گر سورپیر بلوان آپ
 جگائیندا۔ ستر بہتر میلا میل وچ سنسار، سنسار ساگر پار کرائیندا۔ آدر دیوے وارو وار، کرتا قادر ویکھ وکھائیندا۔ چھتراں میلا انتم وار، گر اوتار نال
 رکھائیندا۔ اگی جیٹھ کرے وہار، جیٹھاپت شبدی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ شبد ڈلارے،
 ہر جو ہر آپ جنائیا۔ میرے بھگت سدا کوارے، میرے بن نہ کوئے پرنائیا۔ کلج انتم بیٹھے آکنارے، کنارہ نظر کسے نہ آئیا۔ اچی کوک کوک
 رہے پکارے، گوبند ملیا سچا ماہیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھارے، کرپاندھ وڈی وڈیائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارے، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ ہر جن میلے اپنے
 دوارے، در دروازہ آپ کھلایا۔ چھتراں آئی انتم وارے، ساتا چوکا بندھن پائیا۔ سچکھنڈ دی ساچی دھارے، دھرنی اُپر دے پرگٹایا۔ کرے کھیل اُپر
 اپارے، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ شبدی سُنٹ گر سکھ تیرے پیارے، بن تیرے سکے نہ کوئے جگائیا۔ اگی جیٹھ چھتراں دے جانا دوارے، گھر گھر اپنا پنڈھ
 مکائیا۔ جے گر سکھ سُنٹا ہووے پیر پزارے، پھڑ پیروں لینا ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد تیری سیوا اک لگائیا۔ گر شبد اٹھ بل
 دھار، ہر جو ہر آپ سنائیندا۔ نو سو چوڑانوںے چوکڑی جگ تیرا ناؤں کردے رہے اُجیار، میرا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ انتم دساں سچ وہار، ساچا راہ اک
 وکھائیندا۔ گرگھ ساچے لینے اٹھال، جس جن اپنی گود وکھائیندا۔ جگ جنم دے میرے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے
 دھرم گھ بھوائیندا۔ چتر گپت لیکھا نہ سکے وکھال، لاڑی موت مینڈھی سیس نہ کوئے گندائیندا۔ جس دی کراں آپ پرتپال، تس نیڑ جم نہ آئیندا۔ توں

جا کے سرت سنبھال، کلجک ویلا وقت سہانیندا۔ چہتریں وساواں تیرے نال، آپ اپنا بندھن پانیندا۔ گھر گھر دیپک جوتی دینی بال، جوتی جوت نال
 ملائیندا۔ ناتا تئٹے شاہ کنگال، ناری پُرش نہ ونڈ ونڈائیندا۔ لہنا دینا بردھ بال، بالی بالا آپ دکھائیندا۔ تُوں وسنا تھر گھر سچّی دھر مسال، بگھنڈ ہر جو آسن
 لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبّدی سْت آپ سمجھائیندا۔ شبّدی سْت سیس بھکا، ہر پُرکھ اگے کرے نمسکارا۔
 میں اگی جیٹھ جاواں واہو داہ، گرگھاں چل دوارا۔ باہوں پکڑ لوواں اٹھا، تیرے چرن دیاں سہارا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ دا پندھ مُکا، آنت
 دکھاواں پار کنارہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چہتریں میلا ایک وارا۔ چہتریں میلا دیواں میل، میرے صاحب سچّے گوسانیا۔ جوت
 جگاواں بن باقی تیل، بے آنت بے پرواہیا۔ اچرج دکھاواں تیرا کھیل، کھیلاں کھیل ہر گھٹ تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، در تیرے منگ منگائی یا۔ منگاں منگ دینا دان، ہر داتار تیری وڈیائیا۔ تُوں صاحب سچّا سلطان، شہنشاہ شاہ سچّا پاتشاہیا۔ ایک بخشنا چرن دھیان، کول
 کول تیری سرنایا۔ میرا تیرے اُپر مان، تُوں پتا تُوں ہی مائیا۔ چہتریں بھگتاں دیکھاں آن، لوک مات سچّ سبھانیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کراں پچھان،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میری وڈیائی تیرے ہتھ، شبّدی سْت آکھ سنانیندا۔ تُوں دین دیاں
 ٹھاکر سوامی سمرتھ، تیرا بھيو کوئے نہ پانیندا۔ گر اوتار تیری مہما گا گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنانیندا۔ میں آد جگاد گاواں تیرا جس، جس وید
 پُراں صالاجندا۔ اتم پوری کرنی آس، نراسا روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ تیرے دوارے جاواں وس، سچّ دوارا موہے بھائیندا۔ تُوں بھگتاں ملنا ہس، ہس
 ہس بھگت خوشی دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تُوں نظر کوئے نہ آئیندا۔ تُوں دوسر ناہیں کوئے، ہر
 جو تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرے بھگت تیرے جیسے ہوئے، تیرا نور تیری رُشنائیا۔ تیرا ناؤں ملے ڈھوئے، ڈھولک بچھینا نہ کوئے وجایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری سچّی آس رکھائیا۔ سچّی تیری اکو آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ پاربرہم تیرا سچّ پرکاس، پرکاس پرکاس نال
 ملائیندا۔ جگا جگتتر تیرا دھرواں، میری دھیر دھرائیندا۔ سدا سہیلے وسنا پاس، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک

دینا ساچا ور، کون ویلا تیرے بھگت تیری جھولی پائیندا۔ ساچا ویلا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ اگی جیٹھ کھولنا اک بیان، بیانا میرے ناؤں رکھائیا۔ چہتر بھگت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ ہاڑ ستاراں ہون پردھان، پردہ ہر جو دے چکائیا۔ ہر سنگت پکے اک پکوان، پُرکھ ابناسی سیو کمائیا۔ اگی اگی سیو مہان، ساچی سکھی دے سمجھائیا۔ دھاروں نکھی کرے کھیل مہان، نئی نئی دے وڈیائیا۔ چٹھی لکھی دھر فرمان، شبدي سوت کرے پڑھائیا۔ الف یے نہ سکے پچھان، مینتی اکھری بھو نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اگی جیٹھ دوس سہاؤنا، ہر جو شبدي شبد جنائیندا۔ چہتر اں لیکھا لیکھ لکھاؤنا، لکھ لکھ لیکھا ہتھ پھڑائیندا۔ لکھ چوراسی پنڈھ کٹاؤنا، جنم جنم نہ کوئے بھوائیندا۔ مات گر بھ پھیر نہ آؤنا، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ ادھ وچکار نہ کسے اٹکاؤنا، وشن برہما شو سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچ و ہارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چہتر و ہارا ست چار، ست ستوادی آپ کرائیا۔ چار جگ دا کھیل اپار، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیا۔ چار وید کھول کواڑ، چار ورن دے سمجھائیا۔ چار یاری پاوے سار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ست و ہارا ہر نرنکارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ ست و ہارا کرنا جگ، جیون جگت آپ جنائیندا۔ گرگھ میلنے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنی دیا کمائیندا۔ ترے گن مایا بھجے اگ، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ دے ہیرے نگ، اپنی جڑت آپ جڑائیندا۔ انتم پردہ لئے کج، شبد دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ویکھنہارا نو کھنڈ پر تھی بھج بھج، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ ہر بھگت دوارے ہے سچ، ساجن اپنی دیا کمائیندا۔ پیر پیغمبراں کرائے جج، ساچا کعبہ آپ کھائیندا۔ شودوالا مندر مسجد مٹھ آپے دس، تل اپنے نام کھڑکائیندا۔ گرودوارا انتر وس، گرگر شبدي بوجھ بھجائیندا۔ کلج انتم کھیرا کرے بھٹھ، بھٹھی اگنی آپ تپائیندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے دھیرج جت، ست سنتو کھ کوں رکھائیندا۔ کوں جانے برہم مت، برہم تت کوں ملائیندا۔ کوں ملے کملاپت، کوں نین کوں اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دو جہان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے جیو شیطان، شرع شریعت پھول بھلائی۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے صدق ایمان، صبر صبوری کوں ہنڈھائیا۔ سادھ سنت ویکھے مار دھیان، کوں بیٹھا تاڑی لائیا۔ کوں وسے سچ

مکان، گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ کون دیکھے امرت پین کھان، بن رسنارس چکھایا۔ کون بن پڑھیاں کرے گیان، نش اکھر ناد سناپایا۔ کون کوٹن پرکاش کرے بھان، بن تیل باقی دپیک دے جگایا۔ کون آتم سیجا ہوئے بلوان، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ کون پنچم ناد شبد سنے دھنکان، چھٹی راگ پندھ مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا حکم آپ ورتایا۔ نر ہر نرائن، نر ناری کھیل کرائیندا۔ رسناکسے نہ سکے کہن، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ آد جگاد جگاد جگنتر جن بھگتاں ہر آپے آئے لین، نت نوت ویس وٹائیندا۔ ناتا توڑے مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین نہ کوئے دکھائیندا۔ تن بستر پائے نام کہن، ساچے بھوشن بستر آپ سہائیندا۔ اک دکھائے ساچائین، نچ نیتز آپ کھائیندا۔ ایٹھے اتھے بنے ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ نہبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن میل میل ملایا، ملنی جگدیش آپ کرائیا۔ گر چیل بن بن کھیل کرایا، کھیلنہارا نظر نہ آئی۔ بن سجن سہیلا پھیرا پایا، پھر پھر دیکھے سرب لوکایا۔ چھتراں انک آپ جڑایا، ساتا چوکا گنڈھ پوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سیو کمایا، سیوک بنے سیو ادار، کر کر سیوا خوشی منایا۔

۱۲۰

۱۲۰

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ☆

سُنو ہر گاتھا انڈٹھ، جگت نیتز نظر نہ آئی۔ جگ چوکڑی سادھ سنت گر اوتار پیر پیغمبر کایا مندر اندر لیکھا دس کے گئے سوا گٹھ، نرگن پیمانہ پر م پُرکھ اپنا اک بنایا۔ لکھ چوراسی اندر ونڈیا ہس، حصہ حساب کتاب وچ نو نو آپ رکھایا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم اک دوجے نوں پئے دس، دشا اتر پورب چچم دکھن نہ ونڈ ونڈایا۔ جے کوئی بچھے ہر جو وسے دھام کس، ہر گن گا گا ہر بھگت دین جنایا۔ جیو جنت جگت جگیا سو پیسن رہیا پس، دو جہان سری بھگوان ترے بھون دھنی اپنی چکی اک چلایا۔ اتم سب نوں دیوے اپنی پٹھ، لوک مات سب دا لیکھا دے مکایا۔ نرگن نرگن گھر سرگن ناتا توڑ کرے ساچا ہت، بھوکھت بھیکھ اپنی ریکھ رنگ نہ کوئے دکھایا۔ کلج انت سری بھگونت گرکھاں لیکھا آپ لکھ، گر اوتاراں لہنا مول چکایا۔ نت نوت آوے

نہکل ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

جاوے کرے کھیل سچھنڈ نو اسی ساچے دیس، لوک پر لوک اپنا راہ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکٹک نرائن نر، کلجک تیری
 اتم ور، انڈھڑی گاتھا پُرکھ سمرا تھا، اجونی رہت انہو پرکاس پُرکھ ابناس اپنی آپ جنایا۔ ساچی گاتھا سُنو جن میت، ہر متر پیارا آپ جنائیندا۔ نو نو چار
 چلائی ریت، گر اوتار سیو لگائیندا۔ مارگ دس دس مندر مسجد مٹھ مسیت، نرگن اپنا گھ چھپائیندا۔ کلجک انت اولڑی ریت، ریتوان آپ کرائیندا۔ اتم
 پر ماتم ساچا گیت، چار کھانی چار بانی چار کُنٹ سیس نوائیندا۔ جن بھگتاں ناد سُنائے اک اندھٹھ، چھٹی راگ بھو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، بن اکھر اکھر آپ بنائیندا۔ سُنو راگ رنگ محل، محلہ ہر جو آپ بنایا۔ گرگھ ویکھ اُچ اٹل، گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ کہہ کہہ گئے گھر اپچل،
 اپچل نگر ہر آپ بنایا۔ کسے ہتھ نہ آوے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈل، کوٹن کوٹ جل تھل رہے گر لایا۔ گنگن اُپر گنگن دیکھ رہیا بل، بن اگنی ہون
 کرایا۔ دُور دُراڈا ویکھ نانک کبیر گیا من، بے انت تیری پر بھ مایا۔ توں داتا داتار جننی جن، ہوں بالک سیو کمایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایک راگ شبد سُنایا کن،
 بن رسنا جہوا گایا۔ نرگن نانک کہے دھن دھن دھن، سرگن نانک ونڈ ونڈایا۔ کلجک اتم ہو مہربان، نہہکرمی جن بھگتاں کرم کانڈ روگ مٹایا۔ اک
 ۱۲۱
 دکھائی ساچی سرن، سرنگت آپ ہو آیا۔ کتھا کتھ کہانی اِکو پڑھن، سُن سُن ہر جو خوشی منایا۔ سرت سوانی اپنی منزل چڑھن، منزل چڑھ محبوب اپنا
 اِکو پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ساچا نام اک سُنایا۔ سُن سُن تھکے جگت کن، کایا کاگ وانگ گر لایا۔ اِکو صاحب
 جائے من، من منسا پور کرایا۔ سُنے سُنائے گن ندھان، گنونتائگن ساچا جھولی پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اک ور،
 سُن سادھ کر آزاد، اسم اعظم ما عظم نوری اکھر اک سُنایا۔ نوری اکھر اِکو الف، عارف ہتھ کسے نہ آیا۔ عیسیٰ موسیٰ چڑھ کے چُلیا حلف، دوئے جوڑ سجدہ
 سیس جھکایا۔ چاروں کُنٹ نظری آئے تیری طرف، دشا ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ تیرا نور عرش قرص، کایا کعبہ رُپ دکھایا۔ جلوہ جلال اُپر فرش، خاکی
 خاک سو بھاپایا۔ رحیم رحمان کیتا ترس، رحمت اپنی آپ کمایا۔ ہر کا سندیس جگت اکھر کرے لکھت پڑھت، بھگت اکھر قلم شاہی نال نہ کوئے رلایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا راگ سُنایا۔

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چیلہ سنگھ دے گرہ جموں ☆

تخت نواسی اینکار، اکل کل اپنی کھیل کر ایندا۔ سچھنڈ نواسی اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ آئیندا۔ نرگن نرویر نرکار ہو تیار، انبھو پرکاس آپ دھرائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، تھر گھر ساچی بنت بنائیندا۔ دھر فرمانا حکم ورتار، ابناسی کرتا آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار پڑکھ اکالا، ہر جو ہر ہر آپ چلائیا۔ سچھنڈ بیٹھا سچی دھر مسالہ، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ نرگن جوت نور نرالا، نورو نور رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولہ، نرگن نر ہر نرائن کر ایندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، ست پڑکھ نرنجن سوبھا پائیندا۔ ست سندیس ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ کر ایندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، درگاہ ساچی آپ کرائیا۔ اک اگلا ہو تیار، ساچی بنت آپ بنائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن میللا سچ سُبھائیا۔ کلج انت کھیل اپار، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ ست دُلا راشدی دھار، دھار دھار وچ پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچے دیوے واڑ، گرہ مندر آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ ساچی رچنا پڑکھ ابناس، سو پڑکھ نرنجن آپ رچائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کر پرکاس، اینکارا ڈگمگائیندا۔ آد نرنجن کھیل تماش، سری بھگوان آپ دکھائیندا۔ ابناسی کرتا ہو ہو داس، پاربرہم پر بھ ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ سچھنڈ دوارے اپنی کرے پوری آس، آسا آسا وچ ملائیندا۔ تھر گھر ساچے کر نواس، ست دُلا سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھارا تھر گھر، ہر ساچا کرتا آپ پرگٹائیا۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کھیل دکھائیا۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، سچ سہنجی آپ سہائیا۔ نرگن اندر نرگن وڈ، نرگن میللا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی اپنی دھارا آپ پرگٹائیا۔ ساچی دھارا پڑکھ اکال، پڑکھ اگلا آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ دوار، دھر دربارا آپ سہائیندا۔ ست دُلا جنمے ایکا لال، لالن اپنی گود بہائیندا۔ تھر گھر ساچے دئے بہال، گرہ مندر بنک وڈیائیندا۔ آد جگاد سدا سدا کرے پرتپال، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ نرگن داتا پڑکھ بدھاتا بن رکھوال، سر اپنا ہتھ

نرنکار آپ اکھوائنندا۔ آد جگادی ساچا پیشہ، بے پرواہ آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ ساچے دیسا، گھر گھر اپنا بھيو گھلائیندا۔ روپ رنگ نہ کوئے ریکھا،
 نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ گھلائیندا۔ ساچا بھيو کھول نرنکار، ابھید آپ جنائیا۔ سوت ڈلارے کر وچار،
 ست ستوادی آپ سمجھائیا۔ تیرا میرا اک بھنڈار، کھٹ کدے نہ جائیا۔ دیونہار ہر داتار، سچھنڈ وسیا سچا ماہیا۔ وشن برہما شو دئے آدھار، تیری گودی
 گود سہائیا۔ پنچ پن وچ وپار، ہٹ ہٹوانا اک وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لوء کر آکار، سچ اکھاڑا دئے وکھائیا۔ روس دئے آدھار، نور نور نور رُشنائیا۔ لکھ
 چوراسی کر تیار، ترے ترے میلا سچ سبھائیا۔ نرگن سرگن ویکھ پسا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ ایش جیو کھیل اپار، جگت جگدیش آپ سمجھائیا۔ آتم
 پرما تم کھیل نیار، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ انڈج جیرج اُتج سیتج ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھ ویکھ بگسائیا۔ چار کُنٹ اک اکھاڑ، اُتر پورب دکھن
 پچھم اپنا رنگ رنگائیا۔ دہ دشا ویکھ پلاڑ، پاربرہم اپنا حکم ورتائیا۔ جگ چوکڑی ونڈ سنسار، سبجگ تریتا دوپر کلجگ تیری جھولی پائیا۔ وست اگم اگوچر کر
 تیار، ترے بھون دھنی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سوت اک سمجھائیا۔ شبدی سوت سوت ڈلار، ہر جو
 ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نیار، نرکار آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیوا آپ وکھائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتار، دھر فرمانا آپ
 الائیندا۔ تھر گھر بیٹھ کرن سچی کار، سچ سچ آپ درڑائیندا۔ تیرا لیکھا اپر اپار، اپر پراپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی تیرا روپ پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا روپ، شبدی شبد ہر جنائیندا۔ لیکھا جانے شاہو بھوپ، بھوپت اپنی کھیل رچائیندا۔
 وسنہارا چارے کوٹ، تیرا ناد ناد سناائیندا۔ نرگن سرگن تانا پیٹا سوت، تند تند نال جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 لکھ چوراسی کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی کھیلنا کھیل، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کر کر میل، پنچ پنچ پنچ وکھائیا۔ کرنا پرکاش بن باقی تیل، نرگن
 جوت نور رُشنائیا۔ آتم پرما تم میلا سجن سہیل، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک
 سمجھائیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ سچھنڈ دوارے دیوے بھکھ، تھر گھر شبدی جھولی آپ بھرائیندا۔ اک رکھاوے تیرا حص،

نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھید ابھیو آپ سمجھائیندا۔ تیرا حصہ ونڈے ونڈے، نر ہر ساچا آپ جنایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمانڈ کرے گڑمائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سیتج سو بھاپائیا۔ تیرا ناؤں سنائے چھنڈ، گیت گیت آپ الائیا۔ بندھن پائے بند بند، بندی سکے نہ کوئے تڑائیا۔ تیرا رُپ تیرا انڈ، گھر گھر وچ دے ٹکائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ حکمے اندر سورج چند، آد جگاد سیو کمائیا۔ حکمے اندر کوٹ برہمنڈ، کھنڈن کھنڈ کھنڈ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی ایکا وست دے ورتائیا۔ شبد سٹ اٹھ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ اٹھائیندا۔ نرگن ویکھے مار دھیان، نرگن میل ملائیندا۔ نرگن گوپی نرگن کاہن، نرگن بنسری نام سنائیندا۔ نرگن وسے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم ورتائیندا۔ نرگن دیوے دُھر فرمان، سچ سندیسہ آپ الائیندا۔ نرگن لکھ چوڑاسی کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ نرگن وشن برہما شو کرے گیان، نش اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ نرگن ایکا کھیل کرے مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ نورِ الہی ہو پردھان، مقالے حق سو بھاپائیندا۔ مہان بیدو نوجوان، بسمل اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، دُھر سندیسہ نر نریشا تھر گھر ساچے آپ سنائیندا۔ سٹ دُلارا ہو تیار، دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ ہوں بالک سیوک سیو ادار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ جگ چوڑی لکھ چوڑاسی ویکھاں وچ سنسار، بن سیوک سیو کمائیا۔ نرگن رُپ میرا نہ کوئی آکار، پنچ تت ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا بھيو دیاں گھلائی۔ کون بدھ کھولاں بھيو، شبدی سٹ منگ منگائیندا۔ کون رُپ کراں سیو، بن سیوک سیو کمائیندا۔ توں آد جگادی لکھ ابھیو، تیرا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ دیوے ور سیری بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ میرا کھیل آد آنت، مدھ تیری دھار وکھائیا۔ برہم جنائی جیو جنت، لکھ چوڑاسی وچ سمائیا۔ کراں کھیل اک بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ تیرا رُپ پرگٹا بن بن ساچا کنت، ناری نرگن ولس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ شبد دے سمجھائیا۔ سٹ شبد ہر کر پیار، پر م پُرکھ دیا کمائیندا۔ جگ جگ کھیل کراں اپار، بھيو کوئے نہ

پائیندا۔ پنج تت ناتا جوڑ سنسار، گر اوتار تیرا ناؤں رکھائیندا۔ پیر پیغمبر دے آدھار، کلمہ نبی اک پڑھائیندا۔ بھگونت بھگت کھول کواڑ، تیرا ناد دھن
 سنائیندا۔ ساچے سنتاں ویکھ وچار، نیتزئین تیرا دکھائیندا۔ بن پڑھیاں دے گیان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ ساچا مارگ لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ شبدی شبد دیوے دات، پنچم پنچ پنچ کڑمائیا۔ زرگن زرگن بٹھے
 نات، سرگن سرگن وجے ودھائیا۔ جگ جگ ویکھے مار جھات، سنجگ تریتا دواپر کلج اپنا کھیل کرائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، اک اکلا ویس وٹائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے کھول، کھولنہار اک اکھوائیندا۔ تیرا ناؤں تیرے مندر دیوے بول،
 انبولت اپنا راگ الائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آد جگاد جگا جگنتر تیرے کنڈے دیوے تول، تولنہارا نظر کسے نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، انجو اپنی
 کھیل دکھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر رہیا مول، مولا اپنا رنگ رنگائیندا۔ سٹ دلا رے تیرے سنگ کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ تیرا رکھے مان اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ انتم سدے اپنے کول، گرہ مندر آپ بہائیندا۔ تیرا بھو نہ جانے کوئی پنڈت
 پاندھا رول، چوڈاں و دیا انت نہ آئیندا۔ چوڈاں لوک رہے ڈول، چوڈاں طبق سرب گرلائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، دھر فرمانا ایکا وار سنائیندا۔ دھر فرمانا ہر جگدیش، آد پڑکھ آپ جنائیا۔ سٹ دلا رے سچ حدیث، بچھنڈ نواسی اک رکھائیا۔ جگ چوکڑی پیسن پیس،
 کوٹن کال کال بتائیا۔ شاہو بھوپ بن بن سیس جگدیش سوہے کوئے نہ کرے ریس، نو نو نیا جگت ڈلائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرنا کھیل، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ نو نو چار لکھ چوراسی آتم پر ماتم ویکھے جیل، بندھن بندھ نہ کوئے ٹڑائیا۔ جگ جگ
 گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بن بن سجن سہیل، سوہلا ہر ہر نام سنائیا۔ پڑکھ ابناسی وسے سدا نویل، اپنا بھو نہ کسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، حکمی حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ساچا رانا، راجن راج آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھے اپنے بھانا، سد بھانے آپ دکھائیندا۔ نو سو
 چورانوے چوکڑی جگ کرے کھیل مہانا، شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان، انجیل قرآن بودھ اگادھ کھانی بانی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم ورتائیندا۔ جگ جگ حکم شبد گیان، ہر شبدی شبد جنائیا۔ وشن برہما شو بال انجان، دے مت آپ سمجھائیا۔ گر اوتار کر پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھرائیا۔ ست ست سندیسہ دیوے سری بھگوان، ساچی سکھیا اک دکھائیا۔ نش اکھر کر پروان، اکھر اکھر وند وندائیا۔ لیکھ لکھ لکھ لیکھ مہان، لوک مات دے وڈیائیا۔ پیر پیغمبر کرن کلام، کائنات نات سنائیا۔ دو جہاناں اک پیغام، وڈ پیغمبر آپ پڑھائیا۔ آپے پکڑنہارا دامن دام، دامنگیر بے پرواہیا۔ ساچا سجدہ کرے سلام، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ ساچے ست تیرا کھیل مہان، ابناسی اچت آپ دکھائیا۔ انتم چوکڑ ویکھے آن، زرگن زرگن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر سندیسہ آپ سمجھائیا۔ دھر سندیسہ ایکار، اک اکلا آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی جائے ہار، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ انتم برہما وشن شو روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ ترے گن مایا کرے پکار، سر ہتھ نہ کوئے دکھائیندا۔ پنج تت منگن دھوڑی چھار، مستک کٹاک نہ کوئے رمانیندا۔ تینی اوتار دوئے جوڑ کرن نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار کرن ہاکار، الف یے پندھ نہ کوئے مکھائیندا۔ دس گر جوت اک زرنکار، زرگن ویکھ ویکھ بگسائیندا۔ گوہند میلا ست دلار، چیلار گر وڈ وڈیائیندا۔ پنچم پنچ کر پروان، پنچ پردھان آپ دکھائیندا۔ پنچم سوہن در راجان، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ پنچاں دیوے اک گیان، ایکار آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد بھو کھائیندا۔ شبد ست رکھنا یاد، سو پڑکھ زرنجن آپ جنائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن سنے فریاد، انتم اپنا ویس وٹائیا۔ ایکنکارا دیوے داد، سر اپنا ہتھ دکھائیا۔ آد زرنجن دو جہاناں لئے لادھ، ترے ترے اپنا پندھ مکھائیا۔ سری بھگوان لکھ چوراسی وچوں لئے کاڈھ، میل ملائے سبج سبھائیا۔ ابناسی کرتا موہن مادھو مادھ، موہ اپنا اک دکھائیا۔ پار برہم پر بھ دیوے ساتھ، سگلا سنگ رکھائیا۔ برہم گائے تیری گاتھ، ہنگ برہم وڈی وڈیائیا۔ سو پڑکھ زرنجن دکھائے اپنا گھاٹ، پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ نو نو چار کئے واٹ، پاندھی پندھ نہ کوئے دکھائیا۔ ست چار روپ درسائے ساکھیات، زرگن سرگن لئے سمجھائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، زراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گر سکھاں اندر کر کر واس، گرہ مندر دے سہائیا۔ زمل نور جوت کر پرکاس، پڑکھ ابناسی لئے ملایا۔ کرے کرائے بند خلاص، لکھ چوراسی بندھن دے تڑائیا۔ جس اُچھایا

ماسوں ماس، تولہ رتی ماشہ آنت اپنے ہتھ دکھائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ نرگن نرگن رکھے ساتھ، جوتی شبدی جوڑ جڑائیا۔
 آتم پر ماتم کرے نواس، نچ گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پرگٹ ہو پڑکھ ابناس، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ سمبل نگر رکھ نواس، گوہند ویکھے چائیں چائیا۔ اچاٹلا
 پر بت مان گوائے کیلاش، کیشو اپنی کھیل دکھائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سٹ دے وڈیائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جموں ★

ہر تخت نواسی شاہو شاباس، شہنشاہ دیا کمانیدا۔ سٹ دُلا رے پوری آس، بن آسا آپ دکھائیدا۔ وشنوں وشو رکھے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیدا۔
 برہما برہم کرے پرکاس، پار برہم پر بھ دیا کمانیدا۔ شکر کھیل ویکھ کیلاش، کل اپنی آپ پرگٹائیدا۔ ترے گن مایا توڑے پھاس، چھندھن اپنا آپ
 بندھائیدا۔ پنچ تت کرے داسی داس، داسن داس سیو کمانیدا۔ تینی اوتار جانے کھیل تماش، کھیلنہارا بھو نہ آئیدا۔ بھگت اٹھاراں اکو راگ رہیا بھاس،
 دُھن انادی ناد سٹائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار اُپجائے اپنی شاخ، پت ڈالی آپ مہکائیدا۔ گر گر انتر کرے واس، دس دس اپنا میل ملائیدا۔ پنچم میل
 پڑکھ ابناس، نرگن جوتی جوت سٹائیدا۔ بچھنڈ نواسی آپے جانے کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیدا۔ جگ چوکڑی ہاس بلاس، بے آنت بے پرواہ اپنی
 دھار دکھائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لوء جانے گھاٹ، پتن ماہی ڈیرہ لائیدا۔ نو نو چار ویکھے واٹ، دو جہاناں نین اٹھائیدا۔ لوک پر لوک سگلا ساتھ، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیدا۔ ساچا کھیل ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیا۔ سچ دوارے ست پلنگ، تھر گھر ساچی سچ
 سہائیا۔ آد جگاد برہما دوجے مردنگ، پار برہم اپنا راگ الایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آتم پر ماتم اک انند، انند اپنا آپ دکھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران
 کھانی بانی انجیل قرآن گائے چھند، سوہلا ڈھولا آپ پرگٹائیا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج ونڈے ونڈ، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا نرگن سرگن بندھن پائیا۔ لیکھا
 جانے رواس سورج چند، منڈل منڈپ گرہ گرہ ایک نور رُشنائیا۔ نو نو چار پائے بندھن بند، بندی بند نہ کوائے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، شبدی اوہلا دوتی کندھ، پردہ رکھے بے پرواہیا۔ بے پرواہ پردہ ڈھک، شبدی شبد کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ اکال اکال سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس
 وٹائیندا۔ بن رَسنا جہوا مہما گائے اکٹھ، لیکھا لیکھ آپ سمجھائیندا۔ ساچے مندر آپے جانے اپنا جس، جس وید پُران ہتھ نہ آئیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر دو
 جہاناں رہیا نس، بن پاندھی سیو کمائیندا۔ ست ستوادی ہر گھٹ آپے وس، گھٹ گھٹ اپنا کھیل وکھائیندا۔ شبد اگئی ایک اند، انادی ناد آپ سٹائیندا۔ سدا
 سہیلا رکھے یاد، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ سٹ ڈلار تیری سٹے فریاد، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا
 آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا بن لکھیاں لیکھ، کھت وچ کدے نہ آئیندا۔ ویکھنہارا بن رُپ رنگ ریکھ، رُپ رنگ ریکھ وچ کدے نہ آئیندا۔ جُگ چو کڑی
 اوٹرا بھیکھ، بن بھیکھی ویس وٹائیندا۔ تھر گھر سہائے تیرا دیس، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی انتر کر پرویش، تیری وشیشٹا آپ ودھائیندا۔ اک
 اکلا لے ویکھ، دوسر دس کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر اک سمجھائیندا۔ گرہ مندر ہر مکان، بے مقام آپ جنائیا۔
 ۱۲۹ دھرت دھول نہ کوئے نشان، دھرتی دھار نہ کوئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دین بیان، قلم شاہی نال گواہیا۔ حق حقیقت لاشریک نہ سکے کوئے
 پچان، پچان وچ کدے نہ آئیا۔ رَسنا جہوا گائے پیر محبان، مہربان وڈی وڈیائیا۔ بھگت بھگوت منگن ایک دان، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ کرے کھیل
 سری بھگوان، بھيو ابھید آپ چھپائیا۔ سٹ ڈلار کر پردھان، جگت پردھانگی اک وکھائیا۔ ست سندیسہ دیوے آن، ست ست صلاحیا۔ برہم مت
 دے اک گیان، آتم تت تن جنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ہر گھٹ وسے ساچا سانیا۔ سائیں سچا وسے ہر گھٹ، گھٹ گھٹ بھيو جنائیندا۔ جُگ چو کڑی چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ،
 چاروں کُنٹ آپ بھوائیندا۔ شبدی تیرا مارگ دس، گر گر آپ صلاحندا۔ گر سترگر کر پرکاس، نوری جوت ڈگمگائیندا۔ پنج تت پوری کرے آس، سچ
 بھرواسا اک وکھائیندا۔ کایا مندر اندر وکھائے پرتھی آکاش، گنگن منڈل رُپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے ساکھیات، سخی سرور سلطان شاہ پاتشاہ اپنا پردہ
 لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد گر صلاحندا۔ شبدی شبد گردیو، مہما اکٹھ کتھی نہ جائیا۔ پاربرہم پر بھ جانے ساچی سیو،

سیوک سیوا ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ ابھیو، بھیو ابھید نہ کسے جنایا۔ آد جگاد سدا سدا نہکیو، نہچیل دھام بیٹھا آسن لایا۔ تیراگیت گائے
گوبند بن رسنا جہو، رس اپنا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سوت تیری سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیدا۔
رتڑی سوہے ہر بسنت، پت ڈالی آپ مہکائیدا۔ تیرا کھیل جگا جگنت، لکھ چوراسی بوٹا لائیدا۔ دیکھنہارا سری بھگونت، نیز نین نین اٹھائیدا۔ گھٹ گھٹ
بنائے اپنی بنت، گھر گھر اپنا آسن لائیدا۔ تیرا ناؤں جنائے منت، من نیاں آپ پرگٹائیدا۔ سرت سوانی بنے کنت، کنت کنتوہل شبدی ویس وٹائیدا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے ساچے در، در مندر آپ سہائیدا۔ در مندر گرہ پرکاس، گھر گھر ناد وجایا۔ آد انت پاوے راس،
زرگن سرگن گوپی کاہن نچایا۔ زراکار ساکار کھیل تماش، زرادھار ویکھ دکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ لوہ پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں پنڈھ مکایا۔ وشن برہما شو
جگ جگ رکھن آس، نیز نین نین اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ لکایا۔ سچ پرکاس کرے گرہ مندر،
گھر گھر وجے ودھایا۔ تیرا میلا ساچے اندر، اندرے اندر ویکھ دکھایا۔ تیرا واسا ڈونگھی کندر، کنڈھا گھاٹ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، دیونہارا اکو ور، ایکانگن سمجھایا۔ ایکانگن ہر گنوان، سچ سچ درٹائیدا۔ شبدی میلا وچ جہان، ہر جن روپ دکھائیدا۔ ہر بھگت کر پروان،
آپ اپنے انگ لگائیدا۔ ہر سنت ست نشان، ست دوارے آپ اٹھائیدا۔ گرکھ ویکھے چتر سجان، سگھڑ اپنا بندھن پائیدا۔ گر سکھ لیکھا مکے آن، جس
جن اپنی بوجھ بھجھائیدا۔ کر پرکاس اچ مکان، دیا باقی کملا پاتی آپ جگائیدا۔ ساچا ساتھی بنے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دا لیکھا لکھت وچ نہ
آئیدا۔

۱۵۰

۱۵۰

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سدھرو دیوی پنڈ ڈمانا جھوں ★

آد جگاد ست بھنڈارا، ہر ہر رام نام ورتائیدا۔ جگا جگنت کھول دوارا، گر اوتار سیو لگائیدا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، زرگن زرگن میل ملائیدا۔ لیکھا
جانے اگم اپارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ اپائیدا۔ ساچا نام ایکنکار، اوانگ اپنا روپ جنایا۔ کرے کھیل اپرا، پار برہم

بھنگ ہر شہ بھنڈار بھاگ ۱۲

وڈی وڈیائی۔ لکھ چوڑاسی دے آدھار، جیو جنت سمجھائی۔ شبد انادی اک دھنکار، ناد انادی آپ الائی۔ برہم برہمادی پاوے سار، آد جگادی وڈ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام آپ وڈیائی۔ ایک ناؤں ہر نرکار، نر ہر نرائن آپ پرگٹھیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، پر م پڑکھ جھولی پائیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، گرہ ساچے آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ دکھائیندا۔ ساچا نام بن روپ رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائی۔ کرے کھیل سورس رنگ، پڑکھ ابناسی وڈ وڈیائی۔ گھٹ گھٹ وجائے مردنگ، مرد مردانہ اپنی دیا کمائی۔ آتم پر ماتم اک انند، سنجگ تریتا دواپر کھجک آپ دکھائی۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہر بھگت لئے پرگٹھائی۔ گیت سہاگ سنائے چھند، اکھر رام نام پڑھائی۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، کوڑی کریا دے مٹائی۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نرمل جوت جوت رُشائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رام نام اک سمجھائی۔ رام نام گرو گریو، دیو آتما آپ جنائیندا۔ پاربرہم پر بھ ساچی سیو، نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ گائن گیت رسنا جہو، مندر مسیت شودوالا مٹھ ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ہر گھٹ آپ دھرائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر ہر رام، رمیا اپنا روپ دکھائی۔ جن بھگتاں کرے پورن کام، پورن اچھیا آپ کرائیا۔ امرت آتم پیائے جام، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ اندھ اندھیر مٹائے اندھیری شام، نرگن ساچا چند چڑھائی۔ ایک جوت کرے پرکاس کوٹن بھان، روس کھ شرمائی۔ ست پڑکھ نرنجن ست ستوادی دیوے دان، نام امولک جھولی پائی۔ ایک سنائے شبد دھنکان، انادی دھن آپ اچھائی۔ گرگھ سجن بہہ بہہ گان، گوت گا گا خوشی منائی۔ کایا مندر سچ مکان، ہر جو ٹھاکر بیٹھا آسن لائی۔ دوس رین رین دوس ویکھے مار دھیان، نیتز نین نین کھائی۔ جس جن دیوے اپنا نام، سچ پیغام دے سنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک رام ایک نام نام سمجھائی۔ رام نام اکو رنگ، دوسر ویس نہ کوئے وٹائیندا۔ اکو سچ اک پلنگ، ایک آسن لائیندا۔ اک مردانہ اک مردنگ، ایک نوبت آپ وجائیندا۔ ایک دئی دویت بھرماں ڈھاپے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ اک دکھائے پرمانند، نج آتم رس چکھائیندا۔ اک مٹائے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جھوٹھا گند، سچ سچ اک درٹائیندا۔ اک بھگت بھگوان پائے آتم ٹھنڈ، پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، دست امولک کایا گوک

آپ ٹکائیندا۔ کایا گولک ساچا مندر، ہر جو ہر ہر آپ بنایا۔ جن بھگتاں دکھائے اندرے اندر، دوسر نظر کسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی من داسنا بھاؤندی بندر، من کا منکا نہ کوئے بھوایا۔ ساڈھے تن ہتھ سے کھنڈر، محل اٹل نہ کوئے رُشایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام ہر گھٹ آپ چھپایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر کا ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ ٹکائیا۔ گرکھاں دکھائے پھڑ پھڑ باہوں، رُج نیتز نین گھلایا۔ سرت سوانی شبد ہانی میل ملائے اگم اتھاہو، بے پرواہو وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، بالک اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ایکارام نام سمجھایا۔ ایکارام نام وڈ وڈاگن، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی سرون رہی سُن، ہر دے ہر نہ کوئے وسائیندا۔ آتم اُتجے نہ کوئی دُھن، رسنا جہواراگ سرب الائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور بھگت بھگونت ساچے سنت جگا جگنتر لے چُن، نو کھنڈ پر تھی پھول پھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا گھر، تس اپنی دیا کمائیندا۔ دیا کمائے ٹھا کر سوامی، نردھن سردھن دیوے وڈیائیا۔ غریب نما نا آتر جامی، نردھن اپنا روپ وٹایا۔ شبد اگمی اکو ہانی، بھگت بھگونت آپ سٹایا۔ سینا سرتی رام کہانی، گوپی کاہن بنسری نام وجایا۔ ساچی نیا کھیل مہانی، ساچا سٹیا آپ دکھایا۔ امرت جل ٹھنڈا پانی، گھر ساگر دے پر گٹایا۔ میل ملاواں ہانیوں ہانی، ہر جو اپنی بنت بنایا۔ رام نام اکھ کہانی، بن ہر بھگت ہتھ کسے نہ آئیا۔ بھرے بھلی چار کھانی، جیرج انڈا تبھج سیج رہی گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکارام نام جن بھگتاں جھولی آپ بھرایا۔ رام نام جھولی بھر، بھے بھیانک آپ آپ دھرائیندا۔ نر بھو چکائے جھوٹھا ڈر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ہر جن اکو اکھر لے پڑھ، چوڈاں وڈیا مان مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی دیوے اکو دان، ایکارام نام درٹائیندا۔ ایکارام نامو جپ، واستک ساچی بوُجھ بُجھایا۔ ترے گن ممتا توڑے تپ، اگنی تت دے گوائیا۔ اک دکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک ہٹ وچ گھلایا۔ وشن برہما شو ایکارام نامو جپ، ایکارام نام رسنا جہوانال صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، منتر نام آپ پڑھایا۔ نام منتر ہر جن پڑھ،

آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُوپی رُوپ دھرائیندا۔ رام رمیا نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔
 ڈبڈے پتھر جائن تر، جس جن اپنا چرن چھہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ وچھڑے جگ لئے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنی گنڈھ پوائیندا۔
 ☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی کرم دیئی دے گرہ کرنگھیل جموں ☆

رام بھگت رام بھگت، رام رام رام وڈیائی۔ رام نور رام شکت، بے آنت بے پرواہیا۔ رام بوند رام رکت، رام ہر گھٹ رہیا سائیا۔ رام نرگن رام
 سرگن جگت، اجونی جون رام کھیل کھلایا۔ رام آد جگاد جگ ہوئے پرگٹ، در در گھر گھر اپنا کھیل وکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایکا نور نور وکھایا۔ نور رام رام نام، نام نامہ ہر جنائیندا۔ آد جگادی اکو بان، ایککارا آپ اٹھائیندا۔ جگا جگنتر دو جہان، دوئے دوئے رُوپ ویکھ
 وکھائیندا۔ شبدي جوتی ہو پردھان، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھ گویا کاہن، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ گرہ بنسری نام ڈھکان، گھٹ مندر آپ
 وچائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال رُوپ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آد آنت جگا جگنت، جگ
 جگ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رام بھگت جگت دھار، جگ جیون اپنے ہتھ رکھایا۔ ایتھے اوتھے ویکھے وگسے کرے وچار، پاربرہم بے آنت بے پرواہ وڈ وڈیائی۔
 قادر قدرت خالق خلق پاوے سار، مخلوق اپنے رنگ رنگایا۔ ثالث بن آپ نرکار، حق حقیقت ویکھے سانجھیا، لاشریک نور خدایا۔ در بدر پھرے
 وارو وار، بن درویش پروردگار ایکا الفی تن ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ویکھے وچ سنسار، جن جننی رُوپ وٹایا۔ جن جننی
 پاربرہم، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے شبدي دھارا آپے جم، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نام ندھانا سیری بھگوانا ست ستوادی بیڑا
 بٹھ، اون گون پار وکھائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی ایکا راگ سنائے کن، راگ راگاں مول چکائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو گڑھ ہنکاری توڑ گرہ مندر وکھائے
 ایکا پرکاس ساچا چن، سورج چند کھ شرمائیندا۔ بھگت بھگوان گھر جائے من، من منسا پور وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نظر نہ آئے نیز
 اٹھ، گیان نیز گرمکھاں آپ کھلائیندا۔

☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخ سرجموں ☆

ساچے تخت ہر جو چڑھدا، سچھنڈ نواسی آسن لائیا۔ اپنی کرنی کرتا پڑھ آپے کردا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے دو جہان دا، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ ست سندیس نر زیش سری بھگوان شبد اگئی آیا گھلدا، گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو امرت رس چرن کوئل پی پی پلدا، انہو اپنی دھار چلائی۔ دیک پرکاس بن باقی تیل بلدا، سچھنڈ نواسی گھر گھر کرے زشائیا۔ اگنی ہون ترے بھون کدے نہ سڑدا، جنم مرن وچ کدے نہ آئی۔ بھگت بھگونت سنت سہیلے آپے پھڑدا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی انڈج جیرج اتبھج سیتج گھاڑن گھڑدا، بھنہنہار اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ روپ دھرے نر ہر نرائن ہر دا، ناری کنت آپ اھوئی۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بنے بردا، بن سیوک سیوک کمایا۔ نش اکھر ساچے مندر بہہ بہہ آپے پڑھدا، اکھشتر مات لوک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آسن لائیا۔ ساچے تخت ہر سلطان، تخت نواسی آسن لائیدا۔ دو جہاناں بھوپ راجان، بھوپت بھوپ کھیل کرائیدا۔ شبد اگئی دھر فرمان، سچ سندیسہ آد جگاد سنائیدا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیان، روپ انوپ آپ وٹائیدا۔ نرگن سرگن دے گیان، بودھ اگادھ آپ جنائیدا۔ ساچی ریتی وچ جہان، جگ جیون داتا آپ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیدا۔ ساچا کھیل ہر نرکار، آد جگاد جنائیا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، لیکھا لہنا دے مکائیا۔ سیوا لاگر اوتار، حکمی حکم آپ سنائی۔ پیر پیغمبر کرے خبردار، بے خبر آپ جگائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج ویکھنہارا دارو وار، وار تھت نہ کوئے وکھائیا۔ ست سندیسہ دیونہارا اتم وار، آد پڑھ آد آد کرے جنائیا۔ ساچے ست دے آدھار، شبدی شبدی بوجھ بوجھائیا۔ کلجگ اتم ہوئے تیار، ترے گن اتیا اپنا رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کھلایا۔ کھیلے کھیل پڑھ اکال، اکل کل بھو نہ آئیدا۔ شبد سروپی بن دلال، دو جہاناں ویکھ وکھائیدا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، بھو ابھید آپ جنائیدا۔ لکھ چوراسی بھل بھلواری ویکھے پت ڈال، چاروں گنٹ پھیرا پائیدا۔ جگا جگنتر بھگت بھگونت ساچی گھان گھال، کیتی گھال لیکھے لائیدا۔ گرگھ گرگھ ہر جن ویکھے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیدا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کرے سدا

پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دھار آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا ہتھ نرنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو سیو ادار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جگ چوکڑی کر وچار، آپ اپنا بندھن پائیا۔ اتم لہنا دینا دے قرض اتار، سب دا لیکھا آپ مکائیا۔ شبد سندیسہ نر نریشا دیونہارا ایکا وار، اک اگلا آپ سنائیا۔ سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہسہرا اک سنائیا۔ سچ سنہسہرا دیونہار، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ وشن برہما شو لے اٹھال، سویا کوئے نظر نہ آئیندا۔ جگ اولڑی چلے چال، جگ چوکڑی بندھ مکائیندا۔ گرگھ سجن گر گر بھال، ہر ہر میلا آپ کرائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، جگت نیتز نظر کسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، نردھن سردھن دیوے مان، مان نمائیاں آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان، بھگتن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتن رنگ رنگ چلول، کایا چولا آپ رنگائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سدا سہیلانہ جائے بھول، اُبھل بے آنت بے پرواہیا۔ گرگھ بنائے اُپجائے اپنی گل، کلونتا اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ سدا سہیلا آپے ہوئے صلح گل، حکمی حکم آپ جنائیا۔ وشن برہما شو تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کوئے ڈلائیا۔ ساچی دست ہر رکھے کول، گر اوتار پیر پیغمبر آپ ورتائیا۔ درگاہ ساچی سچھنڈ دوارا آپے کھول، تھر گھر اپنا ہٹ چلائیا۔ نام دھارن ایتکارا بول، اپنا انک دے بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کوئے دکھائیا۔ دوسر اور نہ کوئے پیکھ، نظر نین نین نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی نرگن سرگن وٹائے بھیکھ، بھیکھ اولڑا آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ ساچے دیس، لوک مات پھیرا پائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، وشن برہما شو سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے مونڈ منڈائے دھاری کیس، دھرنی دھرت دھول اپنا چرن لکائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر گر اوتار دہ دشا آپے ویکھ، ساچا حصہ آپ ونڈائیندا۔ لہنا دین چکائے اولیے پیر ملا شیخ، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ سنت سہیلے بھگت بھگونت گر وگر چیلے رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ درس دکھائے نیتن نیت، سدا سد کرے ساچا ہیت، نیت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر اپنا آسن لائیندا۔ ہر

مندر سوہے ساچا آسن، ہر جو ہر ہر آپ لگایا۔ تخت نواسی پُرکھ ابناسن، ساچے تخت سو بھاپایا۔ حکمے اندر پر تھی آکاشن، گگن منڈل رُو سس سورج چند رہیا بھوایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرے کرائے داسی داسن، سیوک سیوادر ساچی سیواک سمجھایا۔ گھٹ گھٹ اندر نور کر پرکاشن، جوتی جوت ڈمگایا۔ شبد اناد دُھن انحد واجن، گھر مندر آپ سناپایا۔ کرے کھیل غریب نوازن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہاپایا۔ سچ دوارا سو بھاونت، سنگر پورا آپ سہاپایا۔ اپنی مہما جانے بے انت، بھيو ا بھيد نہ کسے گھلایا۔ کرے کھیل آد انت، جگ جگ اپنی دھار چلایا۔ لکھ چورا سى ساچا کنت، کنت کنٹول سچ ہنڈھاپایا۔ گر گھ گر سکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، بھگت بھگوان اپنے رنگ رنگاپایا۔ لہنا دینا چکائے ساچے سنت، ست ستوادی پھیرا پاپایا۔ کجگ ویکھے لیکھا انتم انت، انت اپنا روپ وٹاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھراپایا۔ اپنی دھر آپے کل، کجگ انتم ویکھ وکھایا۔ نو نو چار اچھل اچھل، ول چھل اپنی دھار وکھایا۔ سچ سنگھاسن بیٹھال، ایٹھے اوتھے دو جہان اپنا حکم آپ ورتاپایا۔ آپ پرگٹائے اپنا بل، بلدھاری آپ ہو جاپایا۔ جوتی شبدی زرگن زرگن رل، سرگن سرگن لئے اٹھاپایا۔ وسنہارا دھام اپچل، اپچل نگری اک وکھاپایا۔ سمبل سندیسہ ایکا گھل، سچ سچ دے پرگٹاپایا۔ نو نو کھنڈ پر تھی جائے ہل، دھول دھرم نیتز نیناں نیر واپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، اپنا حکم بن حکمے آپ ورتاپایا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جووں ☆

بھگوان روپ آیا بھگوان، گرہ بھگتاں بھاگ لگاپایا۔ وشو وشنو دیون آیا دان، وست امولک اک ورتاپایا۔ برہما برہم دیوے سچ گیان، آپ اپنا بھيو گھلایا۔ شکر لہنا چکائے انت کلیان، کل اپنی آپ رکھاپایا۔ ترے گن منگے چرن دھیان، نیتز نین نین شرمایا۔ پنچ تت ویکھے مار دھیان، کون دوارے ہر جو سو بھاپاپایا۔ گر اوتار ٹٹن مان، ابھمان نظر کوئے نہ آپایا۔ پیر پیغمبر سارے گان، غفلت وچ کوئے رہن نہ پاپایا۔ بھگت بھگوان چرن

دھوڑ دیوے اشان، تیرتھ تٹ اک دکھائیدا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ دکھائیدا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، جوتی جاتا ڈمگائیدا۔ وسنہارا سچ مکان، ساچی نگری سو بھاپائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنا روپ دھرائیدا۔ اپنا روپ بھگون رکھ، رکھک ہر ہر آپ کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ ست ستوادی بول الکھ، الکھ ایکا نعرہ لائیا۔ ہنگ برہم مارگ دس، دہ دشا دئے وڈیائیا۔ بھگتن آنتر آپے وس، وستو اپنی دئے دکھائیا۔ پندھ مکائے نس نس، بن پاندھی سیو کمائیا۔ جگ چوکڑی گواؤندا رہیا اپنا جس، کلجگ انتم جس بھگتاں آپے گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنا روپ وٹائیا۔ بھگون روپ اگم اپار، نر ہر نرائن آپ وٹائیدا۔ بھگتن ویکھے سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائیدا۔ تخت نواسی ہو اجیار، ایکا ڈنکا نام وجائیدا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا نظر نہ آئیدا۔ کاغذ قلم نہ کھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیدا۔ دھر فرمانا ایکا وار، ایکنکار آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنا ویس وٹائیدا۔ ویس اولٹا ایکنکار، اکل کل دھاری آپ وٹائیا۔ بھگت وچھل ہو تیار، گرور گردھار، دین اپنی دیا کمائیا۔ وشن برہما شولے اٹھال، نیترنین جاگ گھلائیا۔ آؤ ویکھو ہر دوار، ہر جو بیٹھا آسن لائیا۔ امرت جل ٹھنڈا ٹھار، چرن کول کول رکھائیا۔ گیلاش تیرا ویکھ پلاڑ، کل اپنی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون میلے گھر پچے سچا سائیا۔ گھر میلا چاؤ گھنیرا، گرہ مندر وچے ودھائیا۔ بھگون وسے بھگتن نیرا، نیرن نیر اپنی دیا کمائیا۔ وشنوں ویکھے گھلا ویڑا، واہوا وڈی وڈیائیا۔ برہما ویکھے پاربرہم کیڑا، کون گھاٹ بیٹھا آسن لائیا۔ شکر کہے کون کرے حق نیڑا، آد جگاد حکمی حکم ورتائیا۔ ترے گن بنھنہارا بیڑا، اپنی گنڈھ دکھائیا کلجگ انتم نرگن جوت ناؤں رکھائے سنگھ شیرا، شمشیر اپنا ناؤں ہتھ اٹھائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ کر کر کھیل انتم اپنا پایا گھیرا، باہر نکل کوئے نہ جائیا۔ گر اوتار پیر پیغبر اپنا اپنا لا لایٹھے ڈیرہ، دھونی جگت خاک رمائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویکھنہارا ہر بھگوان، بھگون اپنے رنگ رنگائیدا۔ لیکھا جانے جیو جہان، جوگ جگت آپ بنائیدا۔ دیونہارا جیا دان، دانی داتا دیا کمائیدا۔ کرنہار آنت کلیان، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ بھگت بھگونت کر پروان، سچ پروانہ اک جنائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، ہنگ

برہم اپنے لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ صلاحندا۔ ہرجن صلاحے آپ ہر، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ وشنوں ہو ہو دیوے ور، گھر گھر پھیرا پائیا۔ برہما برہم روپ اندر وڑ، اپنا پردہ دے چکائیا۔ شکر سیس چرناں دھر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ترے گن ممتا جائے مر، مرن جیون اپنے ہتھ رکھائیا۔ بیخ ت کا یا گھاڑن گھرن، گھر گھر بھنے بے پرواہیا۔ سچ محلے آپے چڑھ، ساچے تخت سوہا پائیا۔ نو نو چار پار کر، پار برہم پر بھ خوشی منائیا۔ بھگتن میلا اکو در، در دروازہ دے گھلائیا۔ ست ستوادی اکھر پڑھ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ایک روپ نرائن نر، نرناری سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت بھگن اپنی گود سہائیا۔ ساچی گود سوہن بھگت، ہر بھگن آپ اٹھائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جگت، جیون جگت آپ جنائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، رتی رت رت سکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ بھگن میلا بھگت دوار، نو کھنڈ پر تھمی رہی گرائیا۔ نیوں نیوں سجدہ کرے سرب سنسار، خالق خلق نظر نہ آئیا۔ اچی اچی کوک کرن پکار، رسنا جہوار ہی گرائیا۔ مندر مٹھ شو دوالا گرو دوار ہو یا و بھچار، و بھچاری اپنی دھار نہ کسے جنائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، سرگن آتر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چو کڑی دیکھنہارا سانجھا یار، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ کرم دھرم جنم ورن برن کرے پار، ساچی سرن آپ سمجھائیا۔ کرنی کرن کرتا پڑھ ایکنکار، کل اپنی آپ ورتائیا۔ نہکٹنک نر نرائن کلنی دھر ہو اجیار، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت گرگھ گرسکھ لائے پار، پار برہم بے پرواہیا۔ ناتا توڑ جگت سنسار، سنسار ساگر کرے پار، منجھار نہ کوئے رڑھائیا۔ جن بھگتاں کرن آئے آپ دیدار، اپنا دیدار ہو نہ کسے کرائیا۔ لکھ چوراسی نیز رووے زاروزار، گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ انت ہوئے نہ کوئے سہائیا۔ حکمے بدھے کھائن مار، حکمی حکم اپنا حکم رہیا ورتائیا۔ ست دوارے در گھر ساچے سارے کرن نمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ چاو گھنیرا ہر پر بھ میت، ایک ایک رکھائیندا۔ آپے جانے اولڑی ریت، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ناتا توڑ مندر مسیت، گرگھ اندر ڈیرہ لائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیت، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جن بھگتاں گائے آپے گیت، اپنا گیت بھگتاں آپ سنائیندا۔ کایا آتر کرے ٹھانڈی سیت، جگت بسنتر آپ

بُجھائیندا۔ چرن دوارا ہست کیٹ، کیٹ ہست ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ بھگت وڈیائے نر
 ہر، نرائن اپنی مہمانہ کسے جنایا۔ بے انت بے انت بے انت سارے کہن، کہہ کہہ پلو گئے چھڈایا۔ نیتز پیکھ سُن سکوہپت جاگرت تریا نین نین ملائیا۔
 چرن کول اُپر دھول سارے منگن خاک رین، مستک اُکا دھوڑی لایا۔ آد جگ جگ چکائے لین دین، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھگت بھگوت سدا
 سہیلا ساک سجن بنے سین، سگلا سنگ آپ نبھایا۔ کلجگ انتم ایکا وار کر اکتھے آیا لین، اگے پچھے کوئے رہن نہ پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جو
 جن رسنا کہن، تِس سچھنڈ دوارے دے بہایا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی فرنگی رام دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ☆

۱۵۹

پُرکھ ابناسی اک اکیلا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ میل ملائے گرو گر چیل، گر چیل روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگوت سجن سہیلا، در گھر ساچے
 سو بھاپائیندا۔ سنت ساجن جانے ویلا، تھت وار نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھ گر گر میلن میلا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ گر سکھاں چاڑھے ساچا تیا،
 ترے گن اتیتا سگن منائیندا۔ دھام وسائے اک نویلا، نرگن سرگن آپ وڈیائیندا۔ اچرج کھیل پر بھو پر بھ کھیلا، کھیلنہارا دس نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کٹے
 رائے دھرم دی جیلا، کوڑی کریا پندھ مکائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دُو گھی کندر ویکھنہارا میلا، سمند ساگر پھول بھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ست ستوادی آپ کرایا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، ست دوارے آپ پرگٹایا۔ دھرنی
 دھرت دھول دیوے مان، چرن کول کول چرن دیوے سرن سچی سرناہیا۔ سہجگ داسٹ نشان، ست دھرم نیہہ رکھایا۔ کرے کھیل نوجوان، نر نرائن
 وڈ وڈیائیا۔ استھل سوہے اک مکان، بے مقام آپ بنایا۔ آپے ہویا جانی جان، دوسر بھو نہ کوئے رکھایا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، ساچے تخت بہہ بہہ
 حکم منایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیتز کھول کرن دھیان، نین نین نین اٹھایا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا ویکھ ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ سہجگ تریتا

۱۵۹

دو پر کلجک شاستر سمرت وید پُران انخیل قرآن کہانی بانی گا گا آئے گان، رسنا جہوا سیو کمائیا۔ آد انت سِری بھگونت ہر کاروپ نہ سکے سرب پچھان، بے انت کہہ کہہ پلّو آئے چھڈائیا۔ کلجک انتم ہو پردھان، دو جہاناں ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان، گر منتر نام درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن اپنی دھار آپے رلا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ امرت سرور آپ پیائے ٹھانڈا جلا، جل دھارا سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس دھرے نر نرکار، نرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ ست ستوادی ساچی کار، ست پُرکھ نرنجن آپ کمائیندا۔ بودھ اگادھی شبد جیکار، بے جیکار آپ سمائیندا۔ نرگن سرگن دے آدھار، گر اوتار ویکھ وکھائیندا۔ دیا باقی کملا پاتی کر اجیار، گرہ مندر آپ کمائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نچھر جھرننا آپ جھرائیندا۔ لہنا دینا جانے باقی وچ سنسار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بند کوٹا کھولے تاکی، گھر گھر وچ دکھائے ساچی ہاٹی، دست امولک کایا گوک آپ کمائیندا۔ تیرتھ تائی اک اکانتی چڑھ چڑھ ویکھے اچی گھاٹی، اُچے ٹلے پربت سو بھاپائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتی، انت میٹ اندھیری راتی، گرہ مندر ساچا چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جگ کرتا اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ کرتا کھیل کرے اگم، بھیو کسے نہ آیا۔ سنجگ تریتا دو پر کلجک بیڑا بنھ، جگ جگ اپنے کندھ اٹھایا۔ گر اوتار دیوے نام دھن، دھن خزانہ اک ورتایا۔ بھگت بھگوان جائے من، من منکا آپ بھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کھیلے کھیلے کھیلے کھیلے سرب گھٹ واسی، گھٹ انتر سو بھاپائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناسی، ابناشی اپنی دھار چلائیندا۔ کلجک انتم نرگن نور جوت پرکاسی، پرکاشوان نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بنے داسن داسی، سیوک سیو رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملائے در گھر، در دروازہ آپ کھلایا۔ نرگن رُپ نرگن دھر، دھر دھر دھرنی دے وڈیائیا۔ سنت سہیلے آپے ور ور، ور گھر اپنا آپ جنایا۔ آتم پر ماتم آپے پھڑ پھڑ، نام ڈوری گنڈھ وکھائیا۔ کایا مندر اُچے ٹلے آپے چڑھ چڑھ، دسم دوا ری گنڈا لاپیا۔ ست دوارے آپے کھڑ کھڑ،

ساکھیات رُوپ نرگن نور کرے رُشانیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، جن بھگتاں کرے پڑھائیا۔ اپنی مرنی آپے مر مر، گر سکھ جیوت رُوپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ تھاؤں تھائیں لیکھا جانے تھنتر، تھر گھر واسی کھیل کھلانیدا۔ نو نو ویکھے لگی بسنتر، برہمنڈ کھنڈ اگنی تت تپانیدا۔ دو جہاناں کلج انت اک سنائے ساچا منتر، سوہنگ اکھر آپ پڑھانیدا۔ آتم پر ماتم بنائے بنتر، ایش جیو جوڑ جڑانیدا۔ ایک ڈھولا گنگن لگنتر، سچھنڈ نو اسی آپ سنانیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرہ مندر آپ سہانیدا۔ گرہ مندر سوہے پنج تت، تتو اپنا آپ بُجھائیا۔ ایک رُوپ جنائے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ ست سنتو کھ دھیرج دیوے ست، ست ستوادی دیا کمائیا۔ آتم پر ماتم بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ اک سنائے ساچی گتھ، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کلج کوڑی کر یا اتم پوے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا سرب دکھائیا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، کھتری براہمن شوڈر ویش ایک راہ چلانیا۔ ہر جن ہر جو گائے جس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، صفتی صفت صلاحیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ توتال والی جموں ☆

ساچی ساکھی ساکھیات، نقاب گلھ سہائیا۔ عقاب لیکھا پارجات، عاقبت ویکھے سچا ماہیا۔ ہر گوہند دیوے دات، دین دیا کمائیا۔ پورب لہنا کرم برات، جنم جگت وڈیائیا۔ لہنا دینا رکھے ہاتھ، لکھ چوراسی کوٹن کوٹ جیو بھوئیا۔ گر گر کتھا کر بات، باطن بھيو ابھید کھلانیا۔ پشو پنکھی پنچھی پوری کرے آس، سخی سرور سلطان سچا شہنشاہیا۔ بے آب نہ ہوئے کوئی بے آس، آسا سب دی پور کرانیا۔ آد جگاد سرب گنتاس، گن اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرنی کرت سب دی رہیا بھاکھ، بن نیتز ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چولا چولے نال بدلانیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شانتی دیوی دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ☆

چوراں یاراں چھی ٹھگی، ٹھگ گرگھ روپ وٹائی۔ ترے گن تت بُجھی اگی، اگنی تت گوائیا۔ رسنا جہوانا تا چھٹا مدی، مد رسنا موہ مٹائی۔ رائے دھرم دی پُھٹی بدھی، چوراسی تند آپ کٹائی۔ چوتھے جنم نمسکار کیتی ادھی، ہر گوہند سیس جھکائی۔ پاؤلی بن چلائی کھڈی، کھڈا کنڈھی اک پٹائی۔ مائی خاک زلی ہڈ ہڈی، ناڑی نظر کوئے نہ آئی۔ بیت گئی ساڈھے تن صدی، سدا گھر گھر دیوے ماہیا۔ آتم پر ماتم آپے پھڈی، جنم جنم وچ بھوآیا۔ در در گھر گھر لہنا دینا لیکھا دیوے حساب کتاب رہیا نہ کوئے چھڈی، لیکھا اپنا آپ مُکائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی اپنی گود وکھائے وشو جڈی، جد اپنی آپ پر گٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ لہنا لیکھے پائی۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شاہنی دے گرہ ٹوتتاں والی جموں ☆

ہر ہر ناؤں ہر جن رنگ، ہری ہر ایک دست ورتائیندا۔ ہر ہر ناؤں ہر جن مردنگ، ہری ہر آتم پر ماتم آپ وجائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن سنگ، ہری ہر سگلا سنگ نبھائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن انند، ہری ہر آتم انند اک پر گٹائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن چھند، ہر سنگر آپ سٹائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن توڑے بندی بند، لکھ چوراسی چھند کٹائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دین دیال دیا کمائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر جن سدا بخشندا، سمرتھ سر ہتھ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک منتر ناؤں، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا منتر، لکھ چوراسی جیو جنت وڈیائی۔ لیکھا جانے گگن گلنتر، گرہ مندر کا یا اندر گھر گھر خوشی منائی۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن بُجھائے بسنتر، ساتک ست ست کرائیا۔ مانس جنم بنائے بنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک منتر نام سمجھائی۔ ایک منتر وڈ دیوی دیو، ہر نمو نمو جنائیندا۔ آد جگادی لکھ ابھیو، بھید ابھید آپ گھلائیندا۔ زرگن سرگن ساچی سیو، سیوک سیوا آپ کرائیندا۔ رسنا جہوا امرت میو، رام رس آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر نام سنانیدا۔ ساچا منتر آد جگادی سوہنگ سو، ہنگ برہم برہم سمجھانیا۔ دُرمت میل دیوے دھو، نرمل نور نور نور رُشائیا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم جائے چھوہ، ایش جیو کرے کڑمانیا۔ بھگتاں جہا پر بھ آپے ہو، بھگوان رنگ چڑھانیا۔ دُھر درگاہی جگا جگنتر لے کے آیا ڈھو آ ڈھو، ساچا نام ہر جن جھولی پانیا۔ ساچے مندر نرگن جوت کرے لوہ، اندھ اندھیر دے مٹانیا۔ ناتا توڑے جگت وکارا پنچم موہ، مایا متا دے گوانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم پر ماتم ایکا گھر وسانیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گوڑھارام دے گرہ شیخ سر جووں ☆

نرگن سرگن شبد اکٹھ، سرگن نرگن آپ کرانیدا۔ بھگت بھگوانت مارگ دس، سنت ساجن راہ چلانیدا۔ گرگھ گرگر ہر دے وس، ہر ہر اپنا بھیو کھلانیدا۔ گر سیکھ امرت ساچا رس، چرن سرور اک وکھانیدا۔ جگ چوکڑی ویکھے کھیل تماش، جوتی جاتا ڈمگائیدا۔ آد جگاد اپنی پوری کرے آس، آشا اپنی آپ پرگٹانیدا۔ لوک پر لوک کر کر واس، دو جہاناں آسن لائیدا۔ لکھ چوراسی دھرنی خاک، خاکی خاک خاک اڈانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلانیدا۔ ساچا راہ اکل کل دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلانیا۔ بھگتن دیوے اک آدھار، ستن میل سہج سبھانیا۔ جگ چوکڑی اترے پار، کوٹن کوٹ کال بتانیا۔ وشن برہما شو سیوا کر گئے ہار، انتم نیناں نیر وہانیا۔ بل رہیا نہ انتم وار، دھیرج دھیر نہ کوئے وکھانیا۔ دوئے جوڑ کرن نمسکار، ہر سرن سیس جھکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا لیکھے لائیا۔ لیکھا لیکھے لائے سمرتھ، وشن برہما شو جنانیدا۔ کجگ آنت چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمانیدا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، وست اپنی آپ ورتانیدا۔ آتم پر ماتم پائے نتھ، سوہنگ ڈوری ہتھ رکھانیدا۔ سچ دوارے اک اکٹھ، اک اکلا آپ وکھانیدا۔ آپے گائے اپنی گاتھ، گاتھا اپنی آپ سنانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرانیدا۔ ساچا کھیل وشنو رنگ، وشنوں ہر ہر آپ جنانیا۔ سچ سہنجنی سچ پلنگ، پار برہم پر بھ آپ ہنڈھانیا۔ آد آنت شبدی جوتی ایکا تند، ڈوری اپنا نام

رکھائی۔ گھٹ گھٹ اندر وجائے مردنگ، گرہ گرہ اپنا ناد سنائی۔ جیو جنت لیکھا جانے سادھ سنت، سری بھگونت بھگون اپنا روپ وٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، وشو اپنی کھیل رچائی۔ وشو کھیل وشنوں دات، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن جوڑے نات، ناتا نرگن آپ بندھائیندا۔ نرگن پوجا نرگن پاٹھ، نرگن پاٹھشلا سوبھا پائیندا۔ نرگن مندر نرگن ہاٹ، نرگن کایا بنک وڈیائیندا۔ نرگن سروور نرگن امرت مارے ٹھاٹھ، نرگن تٹ کنارے ڈیرہ لائیندا۔ نرگن نرگن پچھے وات، اتم پر ماتم دیا کمائیندا۔ نرگن نرگن کرے گھات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل وشن وچار، وشنوں ہر سمجھائی۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائی۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیو جنت بھيو ٹھلایا۔ لکھ اگوچر اگم اپار، اوچو اوچ وڈ وڈیایا۔ محل اٹل بیٹھ سچی سرکار، ساچے تخت دے وڈیایا۔ ایک حکم ورتے ورتار، ڈھر فرمانا آپ سنایا۔ وشنوں تیرا لہنا دینا تیری جھولی دیوے ڈار، اتم خالی ہتھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نریشا اک اگلا آپ سنایا۔ اک اگلا اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔ شبدی دیوے سچ صلاح، صلاحیر اپنا روپ وٹائیندا۔ جگ چوکڑی بن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا لکھ چوراسی بیڑامات ترائیندا۔ گر اوتار پیر پیغبر دے دے اپناناں، ناؤں ندھانا آپ پرگٹائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت گرگھ سجن بنائے ہنس کاں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ وشنوں مارگ ایک اوٹ، ایک ہر جنایا۔ ایک نور ایک جوت، ایک رنگ دکھایا۔ ایک قلعہ ایک کوٹ، ایک بنک سہایا۔ ایک ورن ایک گوت، ایک ساچی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کرنیہارا، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ وشنوں وشو کر پسارا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ اتم ویکھے ہو اجیارا، بے انت اپنا پردہ لائیندا۔ لوک مات کر پسارا، پر م پُرکھ ڈیرہ لائیندا۔ نہہنک ناؤں رکھ اگم اپارا، اپر پیر اپنا راہ چلائیندا۔ ساچے بھگتاں دیوے اک سہارا، بھگون اپنا روپ دکھائیندا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی سگھنڈ کھولے سچ دوارا، سچ دروازہ آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنوں ایک گن سمجھائیندا۔ وشنوں سن کر دھیان، ہر ہر آپ جنایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، تیرا میل سچ سبھایا۔ کلج اتم ہو پردھان، ایک گھر

دئے ودھائیا۔ ایک مندر کر پروان، ایک سیجا آسن لائیا۔ ایک حکم ڈھر فرمان، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ ایک بھوپ بن راجان، شہنشاہ اک اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک الائیا۔ سچ سندیسہ عالمین، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، ترے بھون دھنی اپنی چال چلائیندا۔ بھگت بھگونت کھیلے کھیل جوں جل مین، جل مین اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنے رنگ وکھائیندا۔ رنگ اولا ایک گوڑھا، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ گھر پرکاس جوتی نور، گرہ مندر ہوئے رُشنائیا۔ آسانسا کرے پورا، ترسنا ترکھا دئے بُجھائیا۔ مان ابھمان توڑے غرورا، نون سواکھر کرے پڑھائیا۔ درس دکھائے حاضر حضورا، گھر گھر اپنا ویس وٹائیا۔ اپنا فرض کرے پورا، لکھ چوراسی فرض ظلم رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشنوں لیکھا دئے سمجھائیا۔ وشنوں لیکھا دتے ہر، دید دید نال ملائیندا۔ آد جگاد کردا رہیا ول چھل، اچھل چھلدھاری اپنا روپ وٹائیندا۔ کھجگ انتم لوک مات سچ سنگھاسن بھگت دوارے بیٹھا مل، دوسر در نہ کوئے وڈیائیندا۔ سچ سندیسہ ایک گل، گھر گھر گرگھ آپ جگائیندا۔ وار تھت ویلا جنائے نہ کسے گھڑی پل، پھر ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشنوں تیرا بندھن پائیندا۔ وشنوں تیرا ساچا بندھن، بندھن ہر ہر آپ جنائیا۔ کر ڈنڈوت ایک بندن، بدن اپنا روپ وکھائیا۔ مستک دھوڑی ساچا چندن، مستک لاٹ لگائیا۔ کھجگ انتم ہووے کھنڈن، کھنڈا ہر جو رہیا کھڑکائیا۔ لیکھا جانے برہمنڈ برہمنڈن، برہمانڈ پھیرا پائیا۔ سیوالائے تریلوکی نندن، ترے لوکیاں پھرے واہو داہیا۔ دین دیال سدا بخشنن، ہر جن ساچے لئے بخشائیا۔ جن بھگتاں توڑے دویت بھندن، پھانسی اپنی گل وچ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن وکھائے ایک گھر، گھر مندر آپ سہائیا۔ وشن ویکھ ہر ودیالا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں جتھے بنے رکھوالا، سیوک سیوک کمائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ نین اٹھائیندا۔ ترے گن مایا توڑے جنجالا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ مارگ دتے اک سکھالا، ساچے دھندے آپ لگائیندا۔ آپے پھرے ہوئے بے حال، نہچل اپنا روپ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بنائی سچی دھر مسالہ، سکھنڈ دوارا آپ پرگٹائیندا۔ ستر بہتر کھیل نرالا، چہتر اپنی گود اٹھائیندا۔ گر

اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت نیتز پیکھن ہر جو کھیل کریا نرالا، کرنی کرتا اپنا بھو نہ کسے جنائندا۔ جگ چوکڑی لوک مات گھال کے آئے سارے گھالا، بھو
 ابھید ہر نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں اپنا بھو سمجھائندا۔ جگ
 چوکڑی نہ دسیا بھو، بے آنت اپنی کھیل کرائندا۔ گر اوتار لا لاسیو، پیر پیغمبر حضرت حکم ورتائندا۔ کروڑ تیتسا دیوی دیو، وشن برہما شو سیس جھکائندا۔
 الکھ الکھ الکھ گائے سب دی رسنا جہو، پرتکھ ہتھ کسے نہ آئندا۔ اپنا ناؤں دے دے رسنا میو، رسا رس مکھ چکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں وکھائے اپنا گھر، گھر بھگتاں آپ وسانندا۔ بھگتاں گھر و سیا کھیڑا، کھیڑا ہر جو آپ وسانیا۔ اپنا پہلوں روڑھیا
 بیڑا، گر گھاس بیڑا پھیر ترائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی وچوں جگ جگ لبھیا کھیڑا، کھیڑا کلجگ اتم لکھ لکھ دے سمجھائیا۔ سچھنڈ نو اسی دا گھلا وپھڑا، بن
 بھگتاں نہ کوئے سہائیا۔ آنت کل ہر جو کہے توں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھو نہ رائیا۔ زربھو ہوئے چکائے ڈر سنگھ شیرا، شیر اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ راتیں
 سٹیاں پائے گھیرا، گر سکھ نٹھ کتے نہ جائیا۔ اپنی ہتھیں بنھے بیڑا، ڈونگھی بھور لئے ترائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ بیٹھا رہیا کر کے جیرا، آنت
 وچھوڑا سہ نہ سکے رائیا۔ دور دراڈا دھر درگا ہی چل کے آیا نیرن نیرا، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ جن بھگت ملائے مل لائے نہ
 دیرا، دین اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی جگت بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ہیرا پھیری سار کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آپ اپنے لئے جگائیا۔ آپے اپنا جانے آپ، بھو کسے نہ رایا۔ آپے بنے مائی باپ، آپے دائی دایا سیو کمایا۔
 آپے بندھائے ساچانات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ آپے دیوے ساچی دات، پوت سپوتا جھولی پایا۔ آپے اتم اپنا لیکھا جانے کھات، کھاتہ اپنے وچ چھپایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نو سو چورانوے چوکڑی جگ اپنے آنتر جو رکھیا گھاتا،
 کلجگ آنت پورا لئے کرایا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ شیخ سرجموں ☆

جگت وکار تکھا کنڈا، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ آسا ترسنا کریا گندہ، ہوس حرص نہ کوئے مٹائیندا۔ من واسنا پھرے بندہ، بندگی وچ نہ کوئے
 سمانیندا۔ آپ گوائے اپنا پرماندا، نجانند ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جگت نیز دوئے اندھا، نیز گیان نہ کوئے کھائیندا۔ آون جاون نہ چکے پیڈا، لکھ پوراسی
 پنڈھ نہ کوئے مکائیندا۔ گرگھ ورا گر سرنائی ساچی رہندا، رہ اپنی خوشی کرائیندا۔ سنگر بھانا سرتے سہندا، سہہ سہہ سیس جھکائیندا۔ آتم پر ماتم اکو
 ناؤں رسنا کہندا، گیت گو بند لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ کنڈے وچ گرگھ پھول آپ اُجائیندا۔ کجگ وکارا تکھی سول، سولی
 سب دے گل لٹکایا۔ سرشٹ سبائی رہی بھول، ابھل ملے نہ بے پرواہیا۔ بھاگ نہ لگے کسے گل، جیو جنت رہیا گر لایا۔ ترے گن مایا رہے رُل، خاکی
 خاک خاک سائیا۔ بھل بھلواری نہ مولے بھل، پت ڈالی نہ کوئے مہکایا۔ نو کھنڈ پر تھی بوٹا رہیا ہل، سنمئل رُکھ رُکھ لہرایا۔ گرگھ ورلے ہر کاناؤں
 ایکا اکھر گایا ہل، رسنا جہوانا ملایا۔ کرتا قیمت پائے مل، ثالث اپنا روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سدا سدا سہایا۔
 کجگ وکار تکھی دھار، چار ورن ورن جنائیندا۔ سب دا چولا رہی پاڑ، پردہ اُپر نہ کوئے رکھائیندا۔ ونہی جائے ناڑ ناڑ، بہتر انک نہ کوئے بنائیندا۔ تتوت
 رہیا ساڑ، سائتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ لائے پار، منجھار نہ کوئے ترائیندا۔ دُور دُراڈا نیرن نیرا ویکھنہارا سانجھ یار، سگلا سنگ
 آپ اکھوائیندا۔ صفت صلاحی وسے باہر، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ الف یے جگت وبار، عارف اپنا بندھن پائیندا۔ بھگت فقرہ کرتیار، فطرت اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ ذکر یے ذکر کیتا ایکا وار، زوق ذکر اپنے رنگ رنگائیندا۔ نیز سپیکھ سرب سنسار، صوفی اپنا روپ وٹائیندا۔ فاتحہ پڑھے اتم وار، خاکی خاک
 خاک دبا ئیندا۔ ساکھیاں روپ نرنکار، جن بھگتاں ویکھ وکھائیندا۔ کجگ اتم میٹ کوڑی کریا ایکا دیوے نام آدھار، آدھار اپنا آپ رکھائیندا۔ سوہنگ شبد
 کرتیار، تار ستار آپ وجائیندا۔ ہر جن ہر بھگت گرگھ گر سکھ کجگ کریا وچوں کڈھے باہر، ظاہر اپنا روپ وکھائیندا۔ ایہتھے او تھے دو جہان نہ آئے ہار، جو
 جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیندا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان شیخ سر جموں ☆

ہر کرپا گر پرتاپ، گر کرپا نام وڈیا ئیا۔ ناؤں ندھانا ہر ہر جاپ، جیون جگت جگت سمجھائیا۔ کایا کپڑ دھو اتارے پاپ، پتت پُنیت آپ کرائیا۔ دھواں دھار میٹے اندھیری رات، ست گیان شبد درڑا ئیا۔ مائس جنم دکھائے ساچا ہاٹ، گھر مندر کُنڈا لاہیا۔ نرمل جوت دکھائے للاٹ، ہلت پلت سدا سمجھائیا۔ جنم جنم دی میٹے واٹ، اگلا پنڈھ نہ کوئے رکھائیا۔ کر کرپا جس جن دیوے اپنی گاتھ، گاتھا منتر اک سمجھائیا۔ پھڑ باہوں چڑھائے ساچے راتھ، گر شبدی رتھ چلا ئیا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، سمر تھ پُرکھ بے پرواہیا۔ کلجگ انتم پُچھے وات، نرگن سرگن میلا سچ سمجھائیا۔ ورن برن ناتا توڑ ذات پات، ذات اپنی دئے سمجھائیا۔ ہر جن رکھے سدا ساتھ، آپ اپنی انگلی لائیا۔ گر سیکھ کدے نہ ہووے گھات، رائے دھرم نہ گھاؤ لگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس بندھایا چرن نات، تِس ناتا نہ کوئے تڑائیا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رام چند دے گرہ پنڈ دیوا جموں ☆

آپے داتا آپے دانی، دیاوان ہر اکھوائیندا۔ آپے امرت آپے پانی، آپے جل جل روپ وٹائیندا۔ آپے مہما اکھ کہانی، آپے کھ کھ لیکھ وکھائیندا۔ آپے نرگن جوت نورانی، آپے سرگن ڈیرہ لائیندا۔ آپے جانے بودھ اگادھی ساچی بانی، آپے اپنا راگ لائیندا۔ آپے شاہ پاتشاہ شہنشاہ سلطانی، آپے تھم تھم ورتائیندا۔ آپے لیکھا جانے آون جانی، دوئے جہاناں ویس وٹائیندا۔ آپے کھیلے کھیل وڈ بلوانی، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے جگ جگ بھگت پرگٹائے سچ نشانی، جگت نشانہ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ داتا دانی دین دیاں، دردی درد وندائیندا۔ جگا جگتھر کھیل نرال، خالق خلق وچ رکھائیندا۔ غریب نمانے کرے سدا پرتپال، بال انجانے گود بہائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیندا۔ وست امولک دیوے نام سچا دھن مال، مال خزینہ اک لٹائیندا۔ سدا سدا سد چلے نال، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داتا دانی دیا کمائیدا۔ داتا دانی دیون جوگ، سو پُرکھ نرنجن اک وڈیائیا۔ آد جُگادی ہے بھی ہوگ، نہ مرے نہ جائیا۔ جُگ جُگ کرے سچ سنجوگ، جن بھگت نام گُرمائیا۔ دیوے درس آپ اموگھ، سو پُھ سرُپی رُپ وکھائیا۔ کٹنہارا جنم وِجوگ، پُرب لہنا لیکھے لائیا۔ ناتا توڑے ہرکھ سوگ، چنتا ڈکھ نہ کوئے جنائیا۔ آتم بھوگے ساچا بھوگ، رس رسیا ایکا رس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیا۔ نام وست رام رمیا، نر ہر نرائن آپ ورتائیدا۔ آد جُگادی ساچا سنیا، سگلا سنگ نبھائیدا۔ لیکھا جانے جوتی نیا، مات پت ہت وکھائیدا۔ اک وکھائے ساچی نیا، نوکا نام آپ دھرائیدا۔ لیکھا جان بھین بھنیا، آپ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ ورتائیدا۔ دیوے دان دیا ندھ، دین دیا ل بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کرے کارج سدھ، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ آد جُگاد جُگ آپے جانے اپنی بدھ، بھیو ابھید نہ کسے گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان ساچی وست ایکا ہتھ وکھائیا۔ دیاوان ہر جو ٹھاکر، اپنا کھیل کھلائیدا۔ بھگت بھگونت دیوے آدر، لوک مات سو بھاپائیدا۔ ست ستوادی شبدی چادر، نام دوشالہ اک اٹھائیدا۔ اک اگلا دیوے آدر، آدرش اپنا آپ وکھائیدا۔ کریم کرتا بن بن قادر، قُدرت اپنے رنگ رنکائیدا۔ سیوک بن بن تیغ بہادر، تیغ اپنے سپس ٹکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک وکھائیدا۔ ساچا دان دیوے سپس، ہر جو وڈی وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ جگدیش، جگت جگت بھیو نہ رائیا۔ جن بھگتاں دسے سچ حدیث، حرف بحرف آپ پڑھائیا۔ کلجگ انتم پیسن رہیا پیسن، جوٹھ جھوٹھ چلی مات چلائیا۔ لیکھا جانے اک نو انیس، نو اک وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک سمجھائیا۔ ساچا دان اکو ہر، دوسر اور نہ کوئے وکھائیدا۔ غریب نمائیاں دیوے پھڑ، راج راجاناں خاک ملائیدا۔ ساچے مندر آپے وڈ، گرہ بہہ بہہ خوشی منائیدا۔ نش اکھر بانی آپے پڑھ، پڑھ پڑھ راگ سنائیدا۔ سنت سُسیلے لائے لڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا نام آپ ورتائیدا۔ نام ورتائے غریب نواز، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ چند چاندنا سازن ساز، نور نور نور رُشائیا۔ لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، ماتھا مستک اپنے چرن چُھبھائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر گاتھ، کلجگ انتم جھولی پائیا۔ پھڑ اتارے اپنے گھاٹ،

ست کنارہ دئے جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دست بے پرواہیا۔ بے پرواہ دیوے دانا، نظر کسے نہ آئیندا۔ ست سرُپی بنھے
گانا، گھر بہہ بہہ سگن منائیندا۔ رام رام لے بھگوانا، چند چند چند چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوتھے میل ملائیندا۔ ستجگ سٹی
واٹ، تریتا نین اٹھایا۔ دواپر ستا گوداوری گھاٹ، گنگا کنڈھا رُپ وٹایا۔ کلجگ انتم چیتھڑ گئے پاٹ، کایا کپڑ کم کسے نہ آئی۔ کرپا کری پڑھ سمرتھ،
سمرتھ اپنی دیا کمائی۔ پکڑ اٹھایا اپنے ہتھ، ہتھ ہتھ نال ملائی۔ تخت نواسی بہہ بہہ گائے جس، جس ہر جن آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، جن بھگتاں اندر جائے وس، ساچا کھیڑا آپ بنایا۔ اپنا آپ کیتا دان، باقی نظر کوئے نہ آئیندا۔ زرگن ہو ہو وڑیا کایا وچ مکان، سرگن اندر
ساچا آسن لائیندا۔ رُپ رنگ رکھ نظر نہ آئے وشنوں بھگوان، ہر جن اپنا رُپ دکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ اپنی
بھیٹا اپنا سیس جگدیش کر قربان، سچ حدیث پھیر پڑھائیندا۔ سوہنگ شبد اک نشان، دُھر نشانہ آپ دکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپنا آپ
کر کے دان، جن بھگتاں جھولی مات بھرائیندا۔ اپنا آپ ہر دیا دان، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ گرگھ کرن مات پروان، پر م پڑھ منگ منگائیندا۔ وسن دینا
وچ مکان، کایا کوٹھڑی راہ نکائیندا۔ نت نت گرگھ گاواں تیرے گان، دوجی منگ نہ کوئے منگائیندا۔ دوس رین درشن پاواں آن، دُور دُراڈا پندھ نہ
کوئے جنائیندا۔ بن سُنیاں سناواں فرمان، فرماں بردار ہو سیو کمائیندا۔ آپ بنیا رہاں انجان، گرگھ لوک مات وڈیائیندا۔ اپنا میٹ کے جگت نشان، بھگت
نشانہ جگت جھلائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنوں بھگوان، بھگوان گرگھ رنگ رنگائیندا۔ گھر گھر در در بچھے آن، آپ اپنی پھیری پائیندا۔ جنگل جوہ اجاڑ
ڈھونڈے بیابان، اُچے ٹلے پر بت ویکھ دکھائیندا۔ دُگھی کندر ویکھے کھان، کنڈھی اپنا چرن کائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر سناؤندا رہیا گان، کلجگ انتم گیت
آپ الائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاگ بھگتاں آپ وٹائیندا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ملوکاں والی پیل دے تھلے جموں ☆

ٹلا چھٹیا گورکھ ناتھ، گر چیلے دھیان لگایا۔ جنم جنم دے وچھڑے لہدے ساتھ، ساتھی نظر کوئے نہ آئی۔ مچندر سناؤندار ہیا گاتھ، جاندھر
مڈراکن لٹکایا۔ انتم مکاوے کون واٹ، مکاو نہارا اک اکھوایا۔ لیکھا جانے نو ناتھ، سدھ چوراسی سبج سبھایا۔ سارے بچھن اپنی اپنی گاتھ، نیوں نیوں
چرناں سیس جھکایا۔ ویلے آنت پچھے کون وات، ساڈا پندھ دے مکایا۔ گورکھ کہے بنو اک جماعت، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے
پُرکھ ابناس، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ پہلوں کرے اپنے داس، پھیر سب دالہنا دے چکایا۔ تہاڈا میلا کرے خاص، خلاصہ اپنا
آپ کھلایا۔ کنڈھی کنڈھے میٹے پیاس، پیاس آنتر دے بھجھایا۔ گر سکھ سجن سہیلے رکھے اپنے ساتھ، بن سنگی سنگ نبھایا۔ اپنی ہتھیں دھوڑی ٹکا مستک
لائے خاک، خاک سب دے اُپر پائی۔ جس دے پچھے بندے رہے چاک، چاک بن چاکری سیو کمایا۔ سو صاحب دیال ٹھا کر اپنا کھولے تاک، دیا باقی
اک جگایا۔ گورکھ آنت نہ نبھے ساتھ، پُرکھ ابناسی ہوئے سہایا۔ تیجا جنم سنگھ تارے رکھیا ساک، سجن سین اپنا بندھن پائی۔ انتم ساتھ لے پُرکھ
ابناس، پچھلا لہنا رہیا مکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹک نرائن نر، گورکھ چیلے بنائے اپنے داس، اگلا پھاس سرب کٹایا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ پنڈ سرداری جموں ☆

الکھ الکھ الکھ نرنجن، گر چیلے رہے دھیایا۔ دیناں ناتھ درد ڈکھ بھے بھجن، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ نیتز گیان پایا انجن، نام سہوتی اک دکھایا۔ چرن
دھوڑ کرایا مجن، سر سرور اک نہایا۔ جنم جنم دی لتھی تھکن، تھکے ماندے پندھ مکایا۔ نیتز نین بن نیتز تنگن، درسی درس درس رگھرایا۔ کلجگ
انتم آیا رکھن، بن رکھک پھیرا پائی۔ اک دکھائے ساچا پتن، پتن بیٹھا ہر ہر ماہیا۔ ویلے آنت پردے ڈھکن، سر اپنا ہتھ لٹکایا۔ گر چیلے آئے بھوجن
چھکن، ہتھ کھپری اک اٹھایا۔ الکھ الکھ رسا کر کر تھکی یتن، یگتی جگ نہ کوئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ انتم ورون آیا اپنا مکھن، لکھ

چوڑاسی نام مدھانا پائیا۔ دُور دُراڈے گورکھ مچندر جالندھر بہہ بہہ تنگن، سیس جگدیش جھکائیا۔ شوہ دریا وچوں آیا کڈھن، بن ملاح کھیوٹ کھیٹا پھیرا پائیا۔ ویکھنہارا ڈوگھی کھڈن، بھور بھوری پھول بھلایا۔ ایکا وار آیا سدن، سدا ہر آپ پچایا۔ جس نوں کھندے گوپال موہن مورت مدھن، مادھو اپنا بھو کھلایا۔ آد جگادی وشنوں یدن، وشو اپنی دھار دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آیا پھندن، بن پھاندکی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ الکھ نرنجن جگت جیکارا، رسنا جہوا گا گا تھکی سرب لوکایا۔ گیرو کپڑا تن شنکارا، چاروں کٹ کٹ بھوایا۔ سرون پائے نہ کوئی دھنکارا، انحد نادى نہ ناد سنایا۔ ساچا مدرانہ کوئے پیارا، موڈھا کول نہ کوئے اٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے جیکار الکھ نرنجن رگھناتھ، رگھو ایکا دھار چلائیندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرنجن دو جہاناں رہیا نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر گر چیلے مارگ دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ گھٹ گھٹ انتر آپے وس، وس وس اپنا کھیل کرانیندا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا روپ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ ویکھنہارا لکھ چوڑاسی کملاپت، کول نین آپ کھلائیندا۔ ناتھاں سدھاں ویکھے دھیرج جت، ست سنتو کھ بھو چکائیندا۔ بن گرگھ کوئی نہ رکھے پت، کوٹن کوٹ جیو بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، الکھ اکھنا کھیل کرانیندا۔ الکھ الکھ رسنا گا، گا گا خوشی منایا۔ گورکھ مچندر گئے سنا، من مندر اک سہایا۔ تن اندر ڈیرہ ساچے لا، گھٹ مدرانام دکھایا۔ کنگی ناد سنگی وجا، ثریا راگ راگ الایا۔ ہندی پٹی اک دکھا، نکی نکی دھار جنایا۔ دھر دی لکھی نہ کوئی میٹے نہ سکے مٹا، میٹنہارا اک اکھوایا۔ جس دا ڈھولا رہے گا، سو صاحب سچا ماہیا۔ جگ جگ چولا دئے بدلا، چولی اپنے رنگ رنگایا۔ کھیلے کھیل ہولی ہولی سچ سبھا، دس کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر وسے بے پرواہیا۔ الکھ نرنجن ہر ہر گیت، گیت گیت الایا۔ اچے ٹلے جگت ریت، ریتوان نظر نہ آیا۔ صدی صدی گئی بیت، کال کال روپ وٹایا۔ پُرکھ ابناسی اک اتیت، ترے بھون دھنی اپنا کھیل رچایا۔ روداس چمارے لکھیا لیکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ براہمن جانے اپنا بھیکھ، براہمن براہمنی نہ کوئے جایا۔ لکھنہارا ہر جو لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، رویداس آپ کرائیا۔ لیکھا جانے جگت چمپارا، آتم ادھارا وڈ وڈیایا۔ اک کسیرا کر پیارا، تقصیر تقدیر دے بدلایا۔
 آتم برہم دے سہارا، جیو جیو جیو سمجھایا۔ دُدا پاتھر لائے کنارہ، چرن اپنا پاہن جُھکایا۔ جس اُپر نکھی کرے آرا، رمبی ایکارگڑا لایا۔ تس اندر وڈ
 بھنڈارا، بھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شاہ پاتشاہ بنے ونجارا، در سیس سیس جُھکایا۔ براہمن رووے زاروزارا، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ ہر بھگت کرے سدا پیارا،
 ہر کھ سوگ نہ کوئے جنایا۔ گنگا تیرا ناتا جوڑیا وچ سنسارا، سنسار ساگر کھیل دکھایا۔ تُوں آیا چل دوارا، تیرا دوار دیاں سمجھایا۔ تیرا میرا اک وہارا،
 پر بھ ساچے رہیا بھایا۔ تُوں وڈا وڈ سکدارا، جس کنگن ہتھ لیا چائیں چانیا۔ میرا تیرے نال ادھارا، انتم لیکھا میٹے بے پرواہیا۔ براہمن منگے چرن دھوڑ
 خاک چھارا، مستک گُکا رہیا لایا۔ کون ویلا ملے ہر نرنکارا، آپ اپنا دے سمجھایا۔ رویداس بولے کوک جیکارا، بھيو بھيدا بھيو گھلایا۔ نو جنم آونا وچ
 سنسارا، نو دوارے واسنا باہر کڈھایا۔ تیجے جنم لیکھا جانے شاہ سکدارا، جنم جنم آپ بھوایا۔ کن پا کے مندراں تن لائے خاک چھارا، بھوتنی بھوت نال
 رمانیا۔ گورکھ دیوے پھیر سہارا، سہج جگت اک سمجھایا۔ بن ہر کوئے نہ جائے ہر کے دوارا، ادھ وچکار بیٹھے سارے آسن لایا۔ کلجگ انتم پرگٹ
 ہووے نہکٹک نرائن ز اوتارا، نرگن اپنا روپ دکھایا۔ پرگٹائے پرگٹے آپ رویداس چھارا، جگت چریتا مول چُکایا۔ براہمن دیوے برہم سہارا،
 پاربرہم وڈی وڈیایا۔ جوگی جوگ ویکھنہارا، جیون جگت آپ جنایا۔ چاروں گنٹ پھرے بن ہلکارا، گھر گھر ساچا حکم سنا یا۔ گرگھ ویکھے وارو وارا، ہر جن
 سجن لے اٹھایا۔ سنت سہیلے کرے پیارا، دوسر انگ نہ کوئے لگایا۔ جنم جنم دالہنا دینا قرضہ دے اُتارا، لیکھا اور نہ کوئے رکھایا۔ پاوے پھیرا اگم اپارا،
 ہیرا پھیرا دے مٹایا۔ اُچے ٹلے وسے گر سکھ روپ اُچ منارا، رام رام چند دے وڈیایا۔ چرن کول دے سہارا، ہر جو سنگت سنگ نبھایا۔ واہو داہی
 آئے اپنی دھارا، دھار کسے نہ ہور سمجھایا۔ نو ناتھ جوڑا سی سدھ راہ وچ مل کرن نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جُھکایا۔ چرپٹ ناتھ رہیا کوارا، سرتی شبد
 نہ کسے پرنا یا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل آپ نرنکارا، سنگر سچا شہنشاہیا۔ جنم جنم دا وچھڑیا میلے گرگھ تارا، تارا اپنی نال ملایا۔ جنگل جوہ وچ بن لکھارا،
 رویداس چھارا دے گواہیا۔ کریا کھیل اپرا پارا، لکھت پڑھت وچ نہ کسے سمجھایا۔ اگنی جیٹھ نہ تی ہاڑا، تتوت نہ کوئے رکھایا۔ ہر سنگت دیوے آن

سہارا، سرداری اپنا چرن چُھہائیا۔ سمت ویہہ سو اُنی جس جن دے کے جائے درس دیدارا، بن دردی درد وندا ئیا۔ ایتھے اوتھے دیوے نام بھنڈارا، اکھٹ کدے نہ جائیا۔ گرگھ گرسکھ بولے اِکو سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان جیکارا، بے جیکار کرے لوکائیا۔ در آیاں سب پار اُتارا، موئے بچھر پار کرائیا۔ واہوا لیکھ لکھیا چھیارا، چم درِشی سب دی دے گوائیا۔ ایکا اِشٹ نظر آئے نرکارا، وِشٹ رام رُپ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جنم اجنم دوویں کر پروان، گھر پروانگی اپنے پائیا۔

★ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ پنڈ موکل جوں ★

ساچے تخت سوہے بھگوان، سچھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ سپس تاج جگدیش مہان، ابناسی کرتا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن مہربان، راجن راج تھم ورتائیندا۔ دُھر فرمانا اک گیان، نرگن نرور آپ سٹائیندا۔ دو جہاناں تھمران، بھيو اپنا آپ گھلائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، پُرکھ اکال وِیس وٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جُگ ویکھے مار دھیان، پورب لیکھا آپ پھرائیندا۔ وِشن برہما شو دیونہارا مان، ترے پنج اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہر جو چڑھ، تخت نواسی سوہا پائیا۔ محل اٹل اُچ منارے کھڑ، ست سرُپ آپ وٹائیا۔ بودھ اگادھی اکھڑ پڑھ، نش اکھڑ کرے جنائیا۔ آد آد جس لائی جڑ، انتم ویکھے چائیں چائینا۔ نرگن سرگن مات دھر، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ گر اوتار دے دے ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنا گھاٹن آپے گھڑ، بھننہار آپ اھوائیا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا کھیل ورتائیا۔ سچھنڈ سوہے سچ دوارا، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ نرگن رُپ اگم اپارا، لکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ دپیک دیا کر اُجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبدي ناد ناد دُھنکارا، برہم برہما آپ سٹائیندا۔ حکمی تھم اک ورتارا، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ گر اوتاراں ویکھنہار اکھاڑا، لوک مات وِیس وٹائیندا۔ پیر پینمبر ویکھے پروردگارا، نور الہی نور وکھائیندا۔ مقامے حق ہوتیارا، حق حقیقت

رنگ رنگا نیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے کھر، درگاہ ساچی دھام سہا نیندا۔ درگاہ ساچی سوہے دھام، ہر جو ہر ہر
 آپ سہا نیا۔ کرے کھیل ایک رام، اینکار وڈ وڈیا نیا۔ ویس وٹائے ساچا شام، شہنشاہ بے پرواہیا۔ دو جہاناں ساچا نام، لوآں پُریاں کرے پڑھائیا۔ وشن
 برہما شو پیائے جام، امرت رس رس چکھائیا۔ پیر پیغمبر دے کلام، کلمہ نبی آپ سنا نیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گر اوتار سیوا لائیا۔ بھگت بھگونت
 دے دے دان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ ساچے سنتن کر پروان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ گر کھیاں دیوے اک گیان، گیان نیز آپ گھلا نیا۔ گر سکھاں
 ویکھے ہر جو آن، نیز نین نین ملا نیا۔ نو نو چار کھیل مہان، چار چار وے ودھائیا۔ نو ست ہوئے پردھان، ست پردھانگی آپ کما نیا۔ دُھر درگاہی سچ
 نشان، سو پُرکھ زرنجن آپ اٹھائیا۔ سچ سندیسہ دے پیغام، پیر پیغمبراں آپ سنا نیا۔ کھجگ اتم ویکھے آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ سچھنڈ دوارے دُھر فرمانا، دُھر درگاہی آپ جنا نیندا۔ بے انت بے انت بے انت سری بھگوانا، انت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سبجگ
 تریتا دوا پر کھجگ گر اوتار پیر پیغمبر گان گانا، گیت گو بند آپ سنا نیندا۔ اتم رکھے اپنے بھانا، سیس جگدیش سب دا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایک وار سنا نیندا۔ سچ سندیسہ ایک وار، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، لوک مات دے وڈیا۔ بھگت
 بھگونت کرتیا، ترے گن لیکھا دے چکایا۔ پنچم ناتا توڑ سنسار، پنچم اپنا رنگ رنگایا۔ ایک امرت جام پیائے ٹھنڈا ٹھار، اگنی تت دے بھجھایا۔ ایک بانی بودھ
 اگادھ، شبدی شبد ناد سنا نیا۔ چار ورن ایک داد، وست امولک آپ ورتایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ساچے مندر آپ بہایا۔ چھٹی جگ دا ساچا راگ، بن
 رسنا جہوا گایا۔ چھٹی راگ ہوئے وساد، سیس سکے نہ کوئے اٹھایا۔ دھن دوارا ہر زرنکارا جن بھگتاں کرے ساچا لاڈ، سچ اپنی گود سہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا روپ وٹایا۔ سچھنڈ روپ اپرا پارا، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیا۔ رنگ ریکھ تے وسے باہرا، نظر کسے نہ آئیا۔ کاغذ
 قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ گر اوتار کرن پکارا، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ پیر پیغمبر منگن دوارا، پروردگارا وڈ وڈیا نیا۔ کھجگ
 اتم کھیل نیارا، چوتھے جگ اپنی رچن رچائیا۔ پرگٹ ہو اگم اپارا، اگم اگٹری کار کما نیا۔ سچھنڈ دا سچ دوارا، دھرت دھول دے سہائیا۔ آپے ویکھے

دیکھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیآ۔ بے پرواہ کھیل اپار، ہر جو ہر ہر آپ کرایا۔ لہنا چکے گر اوتار، گر گر رُپ نہ کوئے دسایا۔ عیسیٰ موسیٰ لیکھا چکے محمدی یار، یاری یار نہ کوئے نبھایا۔ کلمہ نبی نہ کوئے آدھار، لاہی کلام نہ کوئے سنایا۔ تیرتھ تٹ نہ کوئے کنار، سرور کوئے رہن نہ پایا۔ مکہ کعبہ نظر نہ آئے پروردگار، نظر نظر نال نہ کوئے ملایا۔ سب دا لیکھا چکیا اتم وار، پُرکھ ابناسی آپ چکایا۔ ایک وار صد سچے دربار، سچ سندیسہ دئے سنایا۔ سارے رل مل گاؤ ایکنکار، پچھلا کلمہ دینا بھلایا۔ اتم آئی چہتراں وار، ساتا چوکا جوڑ جڑایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں ہر جو رہیا دکھایا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈی ونڈ اپار، اتم اپنی جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ سندیسہ نر زیشا ایک ایک سنایا۔ سچ سندیسہ سُن سُن کان، نیتز نین نین شرمایا۔ تیری قدرت وڈ مہربان، بے آنت تیری وڈیائیآ۔ توں حاکم حکمران، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیآ۔ ہوں بالک بال انجان، جن تیری سیو کمائیآ۔ مات لوک ہوئے پردھان، اک تیری اوٹ تکائیآ۔ تیرے حکمے اندر جھلائے نشان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیآ۔ تیری شرع انجیل قرآن، شریعت ایک ونڈ دکھائیآ۔ تیرا سندیسہ وید پُران، چو پُرانی گئے سمجھائیآ۔ تیرا پردہ بودھ گیان، کھانی بانی آپ کھائیآ۔ تیرا آنت نہ پایا وچ جہان، بے آنت تیری شہنشاہیآ۔ کلجگ اتم سارے چرنی ڈگے آن، مان تان نہ کوئے رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینی سچ سرنایا۔ سچ سرنائی گر اوتار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ چرن کول کول سہار، دھرت دھول نہ کوئے دکھائیندا۔ اکو گلشن کھڑے گلزار، گل اپنا آپ مہکائیندا۔ بھل بھلوڑی لائی جگ چار، کلجگ اتم اپنی جھولی پائیندا۔ ورن برن بنائے ڈال، اتم لیکھا لیکھ چکائیندا۔ حکمے اندر گھال لئی گھال، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ آگے حل نہ کرے کوئے سوال، زیر زبر نہ کوئے جنائیندا۔ کرے کھیل صاحب دیال، دینن اپنا رُپ دکھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ آد جگادی ست فرمان، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ بھگت بھگونت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بیابان، ڈونگھی کندر پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، زرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا

آپ رنگنیا۔ زرگن روپ زرگن پلنگ، زرگن ساچی سیج ہنڈھانیا۔ زرگن نام زرگن مردنگ، زرگن تار ستار ہلانیا۔ زرگن سورپیر سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ساچی دھارا آپ سمجھانیا۔ ساچی دھارا ہر رگھناتھ، رگھپت اپنی آپ جنائندا۔ سنت سہیلے دے دے ساتھ، سگلا سنگ نبھانندا۔ راہ تنگن بہہ بہہ کنڈھی گھاٹ، نیتز نین نین اٹھانندا۔ پاربرہم کون ویلا مکائے واٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ تنگن واٹ نیتز کھول، نین نین اٹھانیا۔ پُرکھ ابناسی تولے ساچا تول، تولنہار اک ہو جانیا۔ آد جگاد رہے اڈول، سچگھنڈ سے سچا ماہیا۔ کون ویلا آئے کول، چرن دھوڑی مستک کگا دیوے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ تیرا کھیل اپارا، بھيو کوئے نہ آئندا۔ گر اوتار سد لئے دوارا، پیر پینمبر نال ملانندا۔ ناتھ سدھ کڈھن ہاڑا، نیتز نیناں نیر سرب وہانندا۔ تڈھ بن دے نہ کوئے سہارا، اچاٹلا پربت کم کسے نہ آئندا۔ پاٹے چیتھڑ نہ دے کوئے کنارہ، ساچی نیا نہ کوئے چڑھانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا کو بھانندا۔ گورکھ مچندر رہے پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ توں صاحب دیال سدا داتار، دین دیال تیری وڈایا۔ الکھ زرنگن بے عیب پروردگار، سیس جگدیش اک سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ملے سرن سچا سرانیا۔ ساچی سرن ملے مات، ایک اوٹ تکانیا۔ چرن دھوڑی ملے خاک، خاک ہور نہ کوئے رمانیا۔ اکو کھلے تیرا تاک، تاکی کوئے رہن نہ پانیا۔ ساچا ملے سجن ساک، سگلا سنگ تجانیا۔ سچ جوگیشتر ایک دسنی جانچ، بن یاچک منگ منگانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینا ور بے پرواہیا۔ کن مندراں بھگوا ویس، تیرا بھيو کوئے نہ آیا۔ چار کٹ ویکھیا دیس، تیری دشا ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ توں آد جگاد رہیں ہمیش، ہر جو ہر ہر اپنا کھیل کرایا۔ اتم کل اک آدیس، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ دے سنایا۔ سچ سندیسہ ہر زرنگار، ایک ایک جنانیا۔ اٹھونا تھو کرو وچار، ناتھ اناتھاں ہر سہانیا۔ گرگھاں آگے کرو پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ جنہاں اندر وڈیا آپ زرنگار، باہر نکل کدے نہ جانیا۔ کھے اندر ہویا سیوادار، بن سیوک سیوکمائیا۔ راتیں سنتیاں ہوئے پہریدار، دوس انگ سنگ رہ خوشی منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بن گرمکھاں محکم دوجی کار نہ کوئے کمائیآ۔ اٹھو ناٹھ کھولو اکھ، ہر آخر آپ سنائیندا۔ پُرکھ اکال ہویا پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلائیندا۔ بھگتاں نالوں کدے نہ ہوئے دکھ، دکھرا رُوپ نہ کوئے دکھائیندا۔ گرمکھاں دارل مل سارے گاؤ جس، جس وید پُران کدے نہ آئیندا۔ اک چھیاراپے ہس، چم درشی سب دی لیکھے لائیندا۔ اک براہمن کرناوس، ٹھگی سب دی جگت گوائیندا۔ پُرکھ ابناسی مارگ دیوے دس، دس دس اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ساچا تخت میرے نرنکار، گر گر رہیا سنائیآ۔ تیرے چرن کول بلہار، بلہاری تیری وڈ وڈیائیآ۔ دوئے جوڑ کراں نمسکار، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیآ۔ آد جگادی تیری ساچی کار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بنے میت مرار، متر پیارا ناؤں رکھائیآ۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ رکھائیآ۔ اچے ٹلے پربت پھر پھر دیکھی ڈونگھی غار، تیری سار کسے نہ پائیآ۔ غریب نماںیاں بنیں یار، ستھر یاراں آپ ہنڈھائیآ۔ اندرے اندر سنیں پکار، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیآ۔ اکھ نرنجن تیری کدے رہے وگار، بن وگاری سیو کمائیآ۔ کلجگ انتم تیرا دیکھیا ست دربار، سچ سچ تیری سرنائیآ۔ راہ جانڈیاں دیویں تار، بن رہر سچا ماہیا۔ پچھلا ۱۷۸

لیکھا دیویں پاڑ، دوسر دیوے نہ کوئے سزائیآ۔ ساچے پوڑے دیویں چاڑھ، ایک ڈنڈا نام پھڑائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیآ۔ دیوے ور پُرکھ سمرتھ، سمرتھ دیا کمائیندا۔ لہنا دینا ہتھو ہتھ، ادھار اور نہ کوئے رکھائیندا۔ پاندھی راہی بن بن چرن گئے ڈھٹھ، پھر باہوں آپ اٹھائیندا۔ اکے وار کر اکھ، ایک گھر ملائیندا۔ اگی جیٹھ آؤنا ٹھ، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ ہر سنگت وچ بہنا پھس، پچھلی پھاس آپ کٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی اگلا مارگ دیوے دس، جوگ جگت آپ جنائیندا۔ ناد سنگی جائے وچ، پون واجا آپ ہلائیندا۔ درس کر نارنج رنج، بن نیتز درس کرائیندا۔ سنگت سنگ بہنا سچ، ہر سنگت انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچھلا لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی سو بھائیگھ دے گرہ پنڈ موئل جموں ☆

تیکا تیکا کرے پکار، اُچی کوک کوک سنایا۔ جن کا لہنا دے اُدھار، دیونہار وڈ گوسانیا۔ جنگل نیلے تگی واٹ، دوس رین دھیان لگایا۔ کون ویلا ملے ساتھ، بن ساتھی ہوئے سہایا۔ کلجگ انتم ہو پرگٹ، پرم پُرکھ کھیل کھلایا۔ چار کھانی دکھائے ایکا ہاٹ، اُتہج سیتج جیرج اندج نال ملایا۔ غریب نمائیاں بچھے وات، واتاؤرن آپ جنایا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا ساچا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا مات چکایا۔ تیکا تیکا رہیا رو، نیتزن نیر وہانیدا۔ پُرکھ ابناسی تیرے چرن جائے چھوہ، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھانیدا۔ اسیں لے کے آئے ڈھوآ ڈھو، چھپر چھن روپ وٹانیدا۔ مل مل ساریاں کیتا موہ، تیرا موہ نہ کوئے تڑانیدا۔ امرت میگھ دینا چو، رس ایکا نظری آئیدا۔ اپنا آپ بیٹھے کھو، ڈالی پت نظر کوئے نہ آئیدا۔ سُن کے آئے تیری سو، سو پُرکھ زرنجن پھیرا پانیدا۔ گرکھاں جوگا گیا ہو، ہور ونڈ نہ کوئے ونڈانیدا۔ نظر نہ آئے ترے لوء، ترے لوک کھ بھوانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری آس اک رکھانیدا۔ تیکا تیکا رکھی آس، کھی کھ کھ وڈایا۔ جنگل جوہ گئی پیاس، بن تیرے نہ کوئے بچھایا۔ رل مل سارے گائیے تیری گاتھ، سد وجدی رہے ودھایا۔ آد جگادی توں دیویں سگلا ساتھ، ناتھ اناتھاں لئیں ترایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک اٹھایا۔ تیکا تیکا چڑھیا چا، چار کُنٹ خوشی منانیدا۔ پت پر میشور ملیا ملاح، بیڑا کلجگ انت چلانیدا۔ جن بھگتاں نال کرے صلاح، صلاحیر آپ ہو آئیدا۔ دیکھنہارا تھل اسگا، جل تھل اپنی کھیل کرانیدا۔ گھر گھر پکڑنہارا بانہہ، باہوں پکڑ گلے لگانیدا۔ آتم پر ماتم ایکا ناؤں، ناؤں زرنکارا آپ سمجھانیدا۔ جنم جنم دا لہنا دے مُکا، موقع اپنے ہتھ رکھانیدا۔ نتھوایاں دیوے ساچا تھان، چرن کول کول بہانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگانیدا۔ تیکا تیکا منگے منگ، دوئے جوڑ جوڑ سرنایا۔ توں صاحب دیال سورا سرنگ، شہنشاہ تیری وڈایا۔ سچ سچ سہنجی پنگ، پاربرہم آپ سہایا۔ گرہ مندر اندر اک اند، اند اند وچ دکھایا۔ چار دیواری کیتا بند، بندی خانہ ایکا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھد بن اور نہ کوئے سہایا۔ تیکا تیکا رہیا ہس، گھر اپنے خوشی

منائندا۔ ہر جو ہویا بھگتاں وس، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ آؤرل مل سارے گایے جس، جس در ہر جو سوبھا پائیندا۔ پریم پیار اندر جایی پھس، دوسر پھاندی نہ کوئے ہور دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ کوئے بھائیندا۔ تھہ بن اور نہ کوئی اوٹ، پاربرہم تیری سرنائیا۔ تیری اچھیا تیرا کوٹ، تیرا بھگت رہیا بنائیا۔ تیری بھچھیا نرمل جوت، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرنائیا۔ تنکا تنکا منگے دان، دوئے جوڑ جوڑ پکاریا۔ توں صاحب سچا سلطان، شاہ پاتشاہ اگم اپاریا۔ ہوں بالک مورکھ مگدھ انجان، تیرا آنت نہ پاراواریا۔ در بیٹھے نین شرمان، نین نین نہ کوئے اٹھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرن کول بلہاریا۔ چرن کول جایی بلہار، بل بل تیری وڈیائیا۔ تیرے بھگتاں کر دیدار، درس تیرا نظری آئیا۔ چھڈ کے آئے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، روپ روپ نال وٹائیا۔ سِنکا سِنکا کر پیار، ایکا دوجا بندھن بندھ رکھائیا۔ چھپر چھن اپر اپار، چھہبر تیرے نام لگائیا۔ راتیں سُنتیاں رہیے خبردار، آلس نندرانہ کوئے رکھائیا۔ اُپر گھ کر تیرا گرسکھ گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جیکار، سُن سُن سارے خوشی منائیا۔ نین تنگن ایکا وار، کول نین ملے سچا ماہیا۔ اُپر پردہ بیٹھے ڈار، آپ اپنا اگن تپائیا۔ گرگھ رکھیا ٹھنڈا ٹھار، بن سیوک سیوکمائیا۔ کر کرپا دینا تار، تیری اکو اوٹ رکھائیا۔ چل کے آیا سچ دوار، در دروازہ دتا کھلائیا۔ اُٹھ کے ویکھئے چاروں کُنٹ پھولن برکھا ہوئے اپار، دیوت سُر رہے برسائیا۔ رکھ مَن کرن نمسکار، جوڈی دوئے جوڑ جوڑ دھوڑی خاک چرن رمائیا۔ گر اوتار پپر پیغمبر بولن جے جیکار، جے جیکار دو جہان وجے ودھائیا۔ اندر وڈیا ہر نرنکار، اُپر تنگن وشن برہما شو نین اٹھائیا۔ تیری قدرت تیرا آنت نہ پاراوار، آد آنت بے آنت اپنی دھار چلائی۔ جس نوں لبھدے رہے سنت، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ سو کھلگ انتم گھر بیٹھیاں بناون آیا بنت، کلی کھٹاں نال ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دین اپنی دیا کمائیا۔ تنکا تنکا سُن پکار، ہر جو دیا کمائیندا۔ پہلوں بیڑا کراں پار، چھپر چھن جو انگ لگائیندا۔ اُتبھج لیکھا دئے نوار، اُتپ اپنی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرگھیاں سنگ گر گر رنگ چڑھائیندا۔ گرگھیاں سنگ اُدھرے ککھ، تنکا تنکا ملے وڈیائیا۔ پر بھ ملن دی رکھی آس، آسا

پورن دے کرائیا۔ گرہ مندر نرگن جوت کر پرکاس، پرکاشوان دیکھے چائیں چانیا۔ جنگل جوہ بُجھائے پیاس، امرت میگھ اک برسایا۔ دھرت دھول دا بوٹا اُپر لائے آپ آکاش، سنج ہریا آپ کرائیا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، وڈ دیوی دیو بے پرواہیا۔ ایتھے اوتھے سدا سہیلا اک اکیلا جن بھگتاں وسے سدا پاس، وسیر اپنے گھر بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دا لہناگن گن جھولی پائیا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ پنڈ دھنگلی جووں ☆

اپنے کول نہ رکھے کچھ، خالی ہتھ بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کولوں چلے پُچھ پُچھ، بن پاندھی سچا راہیا۔ گرکھاں اندر رکھی سچ، اپنا تن گنی بھیٹ چڑھایا۔ اپنی آسا پوری کری لوچ، لوچن اپنے درشن پائیا۔ ہر جن بھانڈا لیا پوچ، پنچ تت ماٹی صاف کرائیا۔ لیکھا جانے پشکر کروچ، لکھن آپے سو بھا پائیا۔ جنبو کوئے نہ سوچے سوچ، سان سلمل دے وڈیایا۔ کُشا آپے جائے پہنچ، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ پُرکھ ابناسی آد جگادی بن بھگتاں جائے اونت، بوٹا جڑ نہ کوئے لگایا۔ سرتی شبد نہ جانے کھونت، ناری کنت نہ روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیایا۔ اپنے کول نہ رکھے کچھ، قیمت بھگتاں ہر ہر پائیندا۔ سچھنڈ نواسی آپے اٹھ، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ دین دیاں لٹھا کر سوامی تھ، بھیو ابھید آپ کھائیندا۔ جن بھگت بنائے ساچے سوت، سپیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم موٹی رت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ صلاحندا۔ ہر جن صلاحے آپ پر بھ، دینن اپنی دیا کمایا۔ جگ وچھڑے جگ لئے لہ، پھر پھر اپنا پنڈھ مُکایا۔ جس نوں نورِ الہی کہندے رب، عالمین وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے مان وڈیایا۔ ہر جن دیوے ہر ہر مان، نمانا اپنی سیو کمائیندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، پرگٹ گرگھ آپ کرائیندا۔ اپنا میٹ جگت نشان، جگت نشانہ بھگت وکھائیندا۔ آپے بنے در دربان، در درویش پھیرا پائیندا۔ گرگھ بنائے ساچا کاہن، بن گوپی سیو کمائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچا رام، سینتا سرتی نال پرنائیندا۔ مُرید مُرشد سنائے کلام، کلمہ نبی آپ لائیندا۔ گھر گھر

ستیاں دیوے پیغام، سچ پیغمبر پھیرا پائیندا۔ سچ سویمبر رچیا آن، ہر جو ساچا سگن منائیندا۔ اٹھو سکھو کرو دھیان، ہر جو اپنا دھیان دکھائیندا۔ ایک راگ سننا گان، چھٹی راگ گھ بھوائیندا۔ جو جن رسنا گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تس جن گراوتار پیر پیغمبر آگے ہو ہو ہتھ ملائیندا۔ ہتھ ملاؤن دست بدست، دستگیر دے وڈیائیا۔ ناتا چکھیا کیٹ ہست، ہست کیٹ ملیا سچے شہنشاہیا۔ ہر کا بھگت سدا مست، نام مستی اک رکھائیا۔ گراوتار پیر پیغمبر حکمے اندر کٹ کے گئے اپنا وقت، اپنا وقت نہ کسے سمجھائیا۔ پاربرہم پر بھ دیونہارا شکت، اتم شکتی لئے کھچائیا۔ چار گنت حکمے اندر کر گئے حرکت، بن بن پاندھی پھیرا پائیا۔ انت سارے کہن پر بھ تیری برکت، بن تیرے خالی ہتھ پھرائیا۔ حکمے اندر کیتی شرکت، شرع شریعت ونڈ ونڈائیا۔ بن ہر بھگت کسے دوارے ہر جو نہ ہو یا پرگٹ، کوٹن کوٹ گراوتار گئے سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، کلج اتم ہر جن اپنا رنگ دکھائیا۔ بھگتن رنگ دکھائے اک، اینکار دیا کمائیندا۔ جس دی گراوتار رکھدے گئے سک، سو صاحب پھیرا پائیندا۔ جس دا گیت گاؤندے رہے کھ کھ، سو لیکھا انت مکائیندا۔ جس دے بردے بندے رہے سکھ، سو ساچی سکھیا اک پڑھائیندا۔ اپنا نام بن منگیاں پاوے بھکھ، پورب لہنا ویکھ دکھائیندا۔ کرپا چرن لایا جس، تس راگ نہ کوئے سنائیندا۔ جنم جنم دی لتھی وس، رنگ ایک نام رنگائیندا۔ اتر آتم مارے کھچ، پر ماتم بندھن پائیندا۔ اٹھے پہر رہے گرا سکھاں وچ، وچلا بھیو نہ کسے جنائیندا۔ درس دیدار دی رکھے سک، سخنر چوٹی چڑھ چڑھ ڈیرہ لائیندا۔ اپنی ہتھیں لیکھا لکھ، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے اپنے در سہائیندا۔ سچا در گرا گھ دروازہ، گرا گرا ویکھ دکھائیا۔ شاہ سلطان پھرے بھاجا، نمائیاں ویکھے چائیں چائیا۔ بھوپت بھوپ وڈ راجن راجا، غریب نمائے ویکھے تھاول تھانیا۔ اپنا رچیا آپے کاجا، قدرت قادر نال ملائیا۔ ترے بھون وجائے واجا، واہ واہ تیری وجے ودھائیا۔ جس گھر گرا گھ جانوازا، تس در دھرنی نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ وشن برہما شو آوے بھاجا، کروڑ تیسرا پھولن برکھا لائیا۔ گراوتار پیر پیغمبر سناؤن اپنا راگا، اچی کوک کوک الایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس دوارے اپنا سازن سازا، تس کوٹن کوٹ برہمنڈ بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن برہمنڈ جھکیا سیس، سیس سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ نظری آیا اک جگدیش، جگت ریتی رہیا

بھوئیا۔ چار جگ دی میٹے حدیث، حدیث اکو اک پڑھائیا۔ جن بھگتاں دوارے اپنا پیس پیس، بن سیوک سیوک کمائیا۔ گرمکھاں چھ لایا اپنا سیس، گرمکھ اپنا سیس روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر جن سدا سدا صلاحیا۔ سمجھ وچ جے جائے آ، بے سمجھ نہ کوئے اکھوائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں سارے لین ڈھاہ، پُرکھ ابناسی نٹھ کتے نہ جائیا۔ ٹھگ چور یار جھوٹے بن سارے گواہ، لوک مات فتویٰ دین وکھائیا۔ ملا شیخ پنڈت پاندھے اپنا اپنا لیکھا دین وکھا، جو لکھیا قلم شاہیا۔ سب نوں بھل جائے بے پرواہ، جے اپنی سمجھ دے سمجھائیا۔ گراوتار پیر پیغمبر رو رومار گئے دھاہ، نیتزیناں نیر وھائیا۔ اچھل اچھل اس دا کوئی نہیں وساہ، کس ویلے کایا کھیڑا دیوے ڈھاہیا۔ اندر وڑ وڑ رہبر بن دے صلاح، مارگ اپنا آپ لگائیا۔ کر مُجّت کرے نکاح، صحبت اپنی دے جنائیا۔ اتم فاتحہ سب دادے پڑھا، فتح اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سمجھ اپنے اندر رہیا چھپائیا۔ ساچی سمجھ رہی چھپ، چاروں کٹ مکھ چھپائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی رہی چپ، اپنا بھیونہ کسے جنائیا۔ گراوتار پیر پیغمبر بھیجے ست، پتا پوت کھیل وکھائیا۔ کر کرپا جن بھگتاں اپنا درس دیندا رہیا کچھ، روپ انوپ انوپ وٹائیا۔ کلج اتم ایکنارا ایکا اٹھ، پُرکھ ابناسی اپنا پردہ لاہیا۔ نرگن نرور گیا تھ، دردی دردیاں درد وندائیا۔ لکھ چوراسی کولوں بیٹھا لگ، جن بھگتاں اپنا بھیو کھلائیا۔ راتیں ستیاں گھر گھر آکے لئے پُچھ، نرگن سرگن آپ جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمجھ سمجھ نال ملایا۔

۱۸۳

۱۸۳

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی روڑ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

دھول کہے میرے وڈے بھاگ، وڈبھاگی ہر ہر پایا۔ دھرنی کہے میری کھلی جاگ، نیتز نر ہر نظری آیا۔ دھرت کہے موہے اُپجے ویراگ، پُرکھ ابناسی ڈھولا گایا۔ دھوڑ کہے میں چرن لاگ، اپنا لیکھا لیکھ چکایا۔ ماٹی کہے میرا ہویا کاج، کرتا پُرکھ ویکھن آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

نہکلنک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۴

دیونہارا ہر گھٹ تھایا۔ دھرنی کہے میری کھلی اکھ، آخر درشن ہر ہر پائیا۔ دھرت کہے پر بھ ہو پرتکھ، جنم جنم دی چنت مٹائیا۔ دھول کہے میری رکھی پت، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ خاک کہے میری لیکھے لائی رتی رت، انگ انگ نال ملایا۔ ماٹی کہے یج بیجیا ساچے وٹ، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ بھل بھلو اڑی ہوئے اُتپت، پت ڈالی سنگ دکھائیا۔ چار گٹ مولے رت، رت رتڑی سو بھاپائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چار گٹ وجے ودھائیا۔ سر شٹ سبائی دیکھے اٹھ اٹھ، نو نو لے انگڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اک گوسائیا۔ دھرنی کہے چڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ دھرت کہے میری بیج سہائی پلنگ، پُرکھ ابناسی چرن لکائیندا۔ دھول کہے میرا ساچا سنگ، ہولا بھار آپ کرائیندا۔ خاک کہے موہے ملے اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ ماٹی کہے خوشی میرا بند بند، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ دین دیاں لکھ کر سوامی بخشند، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ نو نو چار مُکا کے پندھ، پاندھی اپنا پھیرا پائیندا۔ میرے گرہ بہہ کے گائے چھند، اپنا ڈھولا آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ ویکھ دکھائے سورج چند، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دھرنی کہے موہے چڑھیا چاء، چاؤ گھنیرا اک جنائیا۔ دھول کہے ملیا سچا پاتشاہ، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ دھول کہے میری پکڑی بانہہ، ویلے آنت آنت سہائیا۔ خاک کہے موہے لیکھے لیا، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ ماٹی کہے چرن کول دتی پناہ، ملی سچ سچی سرنائیا۔ کرپا کھیل بے پرواہ، بے آنت اپنا روپ وٹائیا۔ جگ جگ لیکھا دے مُکا، لیکھا لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ تھاؤں تھائیں ویکھنہارا، بھو ابھید آپ گھلائیندا۔ زرگن زرگن بن ونجارا، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا بھو چکائیندا۔ بھگت بھگونت دے آدھارا، سنت ساجن کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ دھار چلے اُپر دھول، دھرنی ملے وڈیائیا۔ دھرت کہے میرا مولیا کول، کول بھل مہکائیا۔ میل ملاوا ساول سول، سندر اپنا روپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیونہارا سہارا، سچ سہارا اک دکھائیندا۔ کلجگ انتم کرے پار کنارہ، پار کنارہ اک وڈیائیندا۔ پرگٹ ہو نہر کلنگ نرائن نر اوتارا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔

دھرنی کرے ہو لا بھارا، دھول اپنا رنگ دکھائیں۔ لہنا دینا چکائے دُشت دُراچار، ہنکاری گڑھ آپ تڑائیں۔ اٹھسٹھ تیرتھ دیکھنہارا، چاروں کُنٹ پھیرا پائیں۔ ناتا توڑے مندر مسجد گرو دوارا، گر گر ہٹ اک گھلائیں۔ ونج کرائے سچ پارا، دو جہاناں پھیرا پائیں۔ کھولنہارا ٹھانڈا دربارا، در دروازہ اک رکھائیں۔ محل اٹل اُچ منارا، سو بھاونت آپ سہائیں۔ بھگتن میلا ہری دوارا، ہر در اپنا آپ پرگٹائیں۔ ناؤں رکھ ونج سنسارا، بھگت دوارا آپ سہائیں۔ دھرنی دھرت دھول نیوں نیوں کرے نمسکارا، نمکھ نمکھ اپنا آپ دکھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دھرنی اُپر رکھے دھول، دھول اُپر رکھے دھرت، دھرت اُپر جانے اپنا ہیئت، ہیئت ملائے نال بھگت، بھگت میلا ہر جو آنت، آنت لیکھا صاحب کنت، صاحب کنت دیکھنہارا جگا جگنت، جگا جگنت سری بھگوان بنائے بنت، بنائے بنت مہا اگنت، مہا اگنت گرگھ ساچے سنت، ساچے سنت سنگر اپنے لیکھے لائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پھگا سنگھ دے گرہ دھنگالی جھوں ☆

آد جگاد خبردار، سو پڑکھ نرنجن اپنی کھیل کرائیں۔ ہر پڑکھ نرنجن پروردگار پردہ اپنے ہتھ رکھائیں۔ ایلنکارا شاہ سیکدار، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیں۔ آد نرنجن نور اجیار، نورو نور ڈمگائیں۔ ابناسی کرتا پاوے سار، سارنگ دھر بھگوان، میٹھلو آپ اکھوائیں۔ سری بھگوان دے دیدار، درسی درس آپ دکھائیں۔ پاربرہم لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری ویس وٹائیں۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا آپ سہائیں۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا کر تیار، سچکھنڈ آپ سہائیں۔ تخت نواسی سوہے تخت اپار، بن باڈھی گھرت گھرائیں۔ دھر فرمانا دیوے ایکا وار، سچ سندیسہ آپ سٹائیں۔ شبدی شبد سیوادر، سیوک سیوک اک بنائیں۔ دو جہان محل اُسار، ترے بھون دیکھ دکھائیں۔ چوڈاں ہٹ کھول کواڑ، چوڈاں لوک چھپر چھن چھہائیں۔ گرہ گرہ مندر دیوک بال، جوتی جاتا نور ٹکائیں۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش پاوے سار، ترے گن اپنا بھيو چکائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم

آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکارا، دُھر درگاہی آپ ورتائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جل جل بنب رُپ اپارا، بمل اپنی کھیل کرائیا۔ دھرنی دھرت دھول سہارا، دھر دھر ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، نر ہر نرائن آپ جنائیندا۔ پنچ تت چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ چارے کھانی دیوے ورتھ، اُتہنچ سیتج جیرج انڈج جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھيو سري بھگوان، ایکا ایکا وار جنائیا۔ دھرنی دھول دھرت دتا دان، وڈ دانی وست ورتائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پردھان، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ کھیلے کھیل سري بھگوان، بھگوان رُپ انُپ وٹائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، جگ جگ اپنا پھیرا پائیا۔ ویس وٹائے گوپی کاہن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سُنے فریاد، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ دھول انتم رکھنا یاد، یادداشت آپ سمجھائیندا۔ جس نے رچن رچی آد، آنت لیکھے اپنے پائیندا۔ ست نشانہ دیوے گاڈ، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ ویس وٹائے مادھو مادھ، موہنی اپنا رُپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے لادھ، مل مل اپنا سگن منائیندا۔ تیرے اُپر بہہ بہہ لئے آرادھ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکم ورتے ہر نرنکارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو نو چار کھیل اپارا، اپر پر آپ کرائیا۔ سیوا لاگر اوتار، تن پنچ تن تئی ایکا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ہر نرنکارا، گر گر اپنا بھيو کھلائییندا۔ دھرنی تیرا لیکھا اپر اپارا، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھل بھلوٹھی موئے رت بہارا، لکھ چوراسی گلشن آپ کھلائییندا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے وارو وار، ست دیپ چرناں ہیٹھ دبائییندا۔ سیوا کر کر گر اوتار، پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق تیری گود بہائییندا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، سچ آدھار تا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا سري بھگونت، ہر ہر آپ جنائیا۔ کھيلاں کھیل جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کھگ ویلا آئے آنت، آنت آوے سچا ماہیا۔ پھیر بنائے تیری بنت، اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن دے سمجھائیا۔ سُنیا گن ہر نرنکارا، دھرنی نیناں نیر وہایا۔ کون ویلا آئے آنت وچ سنسار، سنسا میرا دے

گویا۔ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ میرا ہولا کرے بھار، ڈکھی دردی دریاں درد وندایا۔ میری سُنے آن پکار، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ میرے اُتے آؤن گر اوتار، آپو اپنی ونڈ وندایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا سہائے گھر، میرے بنک دے وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دس، شبدی شبد جنایا۔ کلجگ اتم آواں نس، نرگن رُپ وٹایا۔ چار جگ نو سو چورانوے چوکڑی پچھلا لہنا کراں بس، اگلا اپنے ہتھ رکھایا۔ کسے نہ چلے کوئی وس، سب دا لیکھا دیاں مُکایا۔ لکھ چوراسی ترے گن اندر گئی پھس، پھانسی سکے نہ کوئے کٹایا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا گن دے سمجھایا۔ دھرنی تیرا لیکھا رکھے اپنے ہتھ، ساڈھے تن تن وند وندایا۔ روداس چمارا پہلوں گا کے جائے جس، جس ہر ہر آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار ہر وڈیایا۔ ساڈھے تن ہتھ تیری ونڈ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیدا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی دیوے کنڈ، اپنا کنڈھا پار نہ کسے جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ سمجھائیدا۔ بھيو ابھید لینا جان، آد پُرکھ آد جنایا۔ کلجگ آنت پرگٹ ہوئے سری بھگوان، بھگوان اپنا رُپ وٹایا۔ سب دا لہنا دینا چکائے آن، لیکھا سب دی جھولی پائی۔ کرے کھیل آپ مہان، وید شاستر بھيو نہ جانے رانی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیایا۔ دیوے وڈیائی وڈا وڈ، ہر جو اپنی دیا کمائیدا۔ اپنے وچوں اپنے بھگت کڈھ، لوک مات جنم دوائیدا۔ لکھ چوراسی اتم لئے چھڈ، ناتا نال نہ کسے جڑائیدا۔ جن بھگتاں دے کے اپنا ادھ، ادھ سیس اتوں وار وکھائیدا۔ دھرنی تیرے اُپر سد، تیری گود سہائیدا۔ امرت جام پیائے مد، دوجا نشہ نہ کوئے چڑھائیدا۔ ایکاناد جائے وج، انحد راگی راگ الائیدا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پائیدا۔ بھگت بھگونت دوویں بہن سچ، ساکھیات اپنا رُپ وٹائیدا۔ اتم رکھے تیری لچ، پردہ اپنا اُپر پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا آپ وکھائیدا۔ ساچی سکھیا ساکھیات، ہر جو ہر جنایا۔ کلجگ اتم کرے کھیل تماش، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، تیری آساناں ملایا۔ پُرکھ ابناسی شاہو شاباس، شہنشاہ بے پرواہیا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاہیا۔ ساچا ساجن لئے ساز، آپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

دیونہارا ساچا ور، بخشے سرن سچی سرنایا۔ ساچی سرن دیوے بھگوان، آنت آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجگ ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، دھرنی دھرت دھول اُپر آپ بنائیندا۔ اندر وڑ ویکھے وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ چار کُٹ دے بیابان، نو نو اندھیرا چھائیندا۔ چارے کھانی ہوئے ویران، بوٹامات نہ کوئے لگائیندا۔ بھگتاں ملے آپ بھگوان، بھاگ دھرت اُپر دکھائیندا۔ جگ جگ دی لگی بُجھے آگ، اگنی تت نہ کوئے دکھائیندا۔ سنت سہیلے بنائے سجن ساک، دوجا ناتا توڑ تڑائیندا۔ گھر ملے رسول پاک، پائی پاک خاک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولے تاک، چار کُٹ اندھیر مٹائیندا۔ اک جنائے بھوکھت واک، نام نگارہ اک وجائیندا۔ پرگٹ ہو ساکھیات، ساکھی اپنی آپ سنائیندا۔ دو جہاناں ہر جو گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا پردہ لئے ڈھاک، پت بھگتاں ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ویہہ سو اُنی بکرمی کرتار چند دے گرہ دھنگالی جموں ☆

پر بھ چرن میری نمسکارا، دھرت دھول خوشی منائیا۔ چرن دھریا وچ سنسارا، کرپا کر بے پرواہیا۔ نمانیاں ملیا اک سہارا، آس نراس نہ کوئے رکھائیا۔ دُبدیاں ملیا آنت کنارہ، ساچے تٹ ملے وڈیائیا۔ ناتا جھٹیا جھوٹھے یارا، ستیا ایکا میل ملائیا۔ نیز نین کیا دیدارا، در دوار درشن پائیا۔ گیت گا سہاگی وارا، ساچا ڈھولا میل ملائیا۔ پایا پُرکھ ایکنکارا، پُرکھوتم سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینی ساچی سرن سرنایا۔ سرن ملی سرنگت، گت اپنی نہ کوئے رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ کملاپت، کملی کو جھی گلے لگائیا۔ لیکھے لگی گوبند ڈلارے رت، رتی رت میری قیمت پائیا۔ پنج بجایا ساچے وت، کرپا کری بے پرواہیا۔ بوٹا مولیا ساڈھے تن ہتھ، ونڈن ونڈ اک دکھائیا۔ اگے پچھے ستھر گھت، ہر جو اپنی سچ سہائیا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، میری بنت بنائیا۔ مان توڑ اُچے ٹلے پر بت، پر م پُرکھ کھیل کھلائیا۔ ساچا مارگ اکو دس، سکھیا ساچی کرے پڑھائیا۔ زرگن سرگن ہو ہو وس، سرگن اپنا

میل ملائیا۔ امرت سرور ساچا رس، بن رسیا رس چکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر دکھ، وکھری اپنی گنڈھ بندھائیا۔ بھگت بھگونت کر پر تکھ، پار کھو اپنا ویس دکھائیا۔ میرے اُپر بہہ بہہ گائے جس، صفت صلاح سچی صلاحیا۔ میری اتم پوری کرے آس، حرص ہو س نہ کوئے ودھائیا۔ کوڑی کریا تھاپھاس، پھاسی اور نہ کوئے چڑھائیا۔ چرناں پیٹھاں رکھایا پر تھی آکاش، آکاش چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ جن بھگتاں بچھے آیا خاص، خواہش میری نال رلا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری بنت انت بنائیا۔ میری بنت گئی بن، ہر جو ہر ہر آپ بنائیدا۔ اپنا ڈھولا راگ سنایا کن، ساچا سوہلا آپ جنائیدا۔ ساتک ست ہویا تن، سیٹل دھار اک وہائیدا۔ کوڑ گڑیا را دیوے ڈن، نام کھنڈا اک چکائیدا۔ کاجی مائی بھانڈا دیوے بھن، بھنہنہارا پھیرا پائیدا۔ کرپا کر سیری بھگون، سیری دھر اپنے رنگ رنگائیدا۔ لوک مات بن جننی جن، جن اپنے آپ پر گنائیدا۔ ایک دے نام دھن، دھن خزانہ آپ لٹائیدا۔ ایک راگ سنائے کن، نادی ناد آپ وجائیدا۔ ایک نور چڑھائے چن، پرکاش پرکاش آپ دکھائیدا۔ ایک بیڑا دیوے بھن، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر نظر آپ اٹھائیدا۔ مہر نظر رکھ کرتا، کرتے میری بنت بنائیا۔ جگ جگ دا درد نوار، دکھ سکھ وچ بدلائیا۔ کرم کانڈ کر کر پار، نہکرمی دیا کمائیا۔ ورن برن کر خوار، ساچی سرن اک جنائیا۔ لہنا چکا گر اوتار، پیر پیغمبر کھاتہ دے مکائیا۔ ساچا ساکھ ایکنکار، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا، بے پرواہ اک اکھوائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، سرگن نرگن لئے ملائیا۔ نام وجائے اک ستار، ست ستوادی راگ الائیا۔ بھوجل کر نہارا پار، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ بودھ اگادھی اک جیکار، بے جیکار دے سنائیا۔ راگی نادی وسے باہر، بے انت وڈ وڈائیا۔ غریب نمائیاں سنے پکار، سُن سُن اپنا پھیرا پائیا۔ میں اتم روواں زاروزار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ کھلی مینڈھی ہوئی بے حال، ساچا سپس نہ کوئے گندائیا۔ چاروں گنٹ کوڑ گڑیا را کھلج کو کے کال، کال دُہائی رہی سنائیا۔ کوئی نظر نہ آوے ساچا لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو کر پال، کرپن اپنی دیا کمائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنی سیو کمائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویلے انت ہو یا سہائیا۔ ویلے انت ہو سہا، سنیا اپنی دیا کمائیدا۔ نرگن ہو ہو پکڑی بانہہ، سرگن نظر کسے نہ آئیدا۔ جس نے ستھر دتا وچھا، سو

اتم آپ اٹھائیندا۔ جس نے کھیل دتا کرا، سو اتم دیکھ دکھائیندا۔ جس نے حکم دتا ورتا، سو حکمے اندر ونڈ ونڈائیندا۔ نو نو چار ڈیرہ ڈھاہ، ڈیرہ اپنا آپ
 بنائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ روپ وٹائیندا۔ بھگت دوارا اک وساء، وس گھر اپنے سوبھا پائیندا۔ میری گکھ دتی سہا، اجل گکھ گکھ
 دکھائیندا۔ میرا دکھڑا دتا گوا، روگ نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ میرا دکھڑا ہویا دور، دھول
 گھر گھر رہی سنایا۔ میری آسا ہوتی پور، ترسنا اور نہ کوئے ودھائیا۔ میرا ناتا تٹا کوڑ، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی ملی چرن دھوڑ، دھوڑی لگا
 مستک لایا۔ میری چولی چڑھیا رنگ گوڑھ، گوڑھا رنگ اتر کدے نہ جائیا۔ میرا بھنڈارا ہویا بھر پور، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ میرے پچھلے بخشے سرب
 قصور، سر میرے ہتھ رکھایا۔ میرا ٹھنڈا کیتا تپدا تندور، اگنی تت تت بُجھایا۔ اک دکھایا سچ ظہور، ظاہر اپنا نور پرگٹایا۔ جس دی سو سندی رہی دسدا
 دور، سو نیڑے آیا چل کے ماہیا۔ جن بھگتاں ملے آپ ضرور، ضرورت سب دی پور کرائیا۔ میرا کجک اتم تٹا غرور، نیوں نیوں اپنی سیو کمائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری ترکھا اگن بُجھایا۔ ترکھا اگنی بُجھی پیاس، سانک ست ست ورتایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل تماش، لوک مات آپ
 رچایا۔ جن بھگتاں ہو ہو داسی داس، گھر گھر اپنا راگ سنایا۔ میں دیکھاں آس پاس، اندر باہر گپت ظاہر، نرگن اپنا ڈیرہ لایا۔ جن بھگتاں پچھے کرے
 میری بند خلاص، بندی خانہ دے تڑایا۔ میرا کارج آیا راس، کرتا قیمت لئے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم میلے اپنے در، در
 بھگتاں اک سہایا۔ بھگتاں در پنی آس، آسا پورن ہر رگھرائیا۔ سمجھ وچ نہ آئے قیاس، بے سمجھ دے دہائیا۔ گرگھ پرگٹائے اپنی شاخ، شناخت اپنے
 ہتھ رکھایا۔ لکھ چوراسی وچوں لگ لگ رہیا راکھ، راکھی کر کر خوشی منایا۔ کس نوں سچی دساں بات، سنن والا نظر کوئے نہ آئی۔ رسنا سارے میٹوں
 کہندے دھرت مات، میرے اُتے بہہ بہہ و بچھا رہے کمائیا۔ چار ورن دی کوڑی جماعت، ضامن نظر کوئے نہ آئی۔ پیر پیغمبر گاؤندے رہے بھانت
 بھانت، میرے اُپر ونڈ ونڈائیا۔ مکہ کعبہ بن بن کھات، کھاتا جیواں رہیا جنائیا۔ بن پُرکھ ابناسی کوئی نہ دیوے سانت، گر اوتار اپنی اپنی ونڈ گئے
 ونڈائیا۔ دین مذہب بٹھ بٹھ نات، ناتا اپنے سنگ رکھایا۔ پاربرہم دی گا گا گاتھ، سیوا سچ سچ کمائیا۔ اتم سارے گئے خالی ہاتھ، لکھت پڑھت سنگ نہ

کوئے لے جائیا۔ میرے اُتے میری دھوڑی لے لے ٹیکدے رہے مستک ماتھ، سری بھگوان اِکو اوٹ رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی اُنت بنائی ڈھیری خاک، خاک میری جھولی پائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کَلجگ نِت نويس بناؤندی رہی ساک، پچھلانا تا نہ کسے جنائیا۔ کَلجگ اتم اِکو ملیا رسول پاک، رحمت اپنی رہیا کمائیا۔ پُرکھ ابناسی کھول دکھایا ساچا تاک، در دوار نظر کوئے نہ آئیا۔ نین نیز اُٹھ کے دیکھیا جھاک، نرگن نور ڈمگائیا۔ چرن کول کوٹن کوٹ گر اوتار، کر کر بیٹھے آس، آسا وچ دھیان لگائیا۔ ہوئی ہوئی میں وی گئی پھانس، دوئے جوڑ جوڑ سپس جُھکائیا۔ کروٹ بدل پُرکھ ابناس، دُھر فرمانا دتا سُنائیا۔ تیرے اُتے میری راس، منڈل اپنا دئے وڈیائیا۔ بھگت دوارا بنے ساکھیات، سخی تیرا سنگ نبھائیا۔ بھگت بھگوان دیوے دات، بن داتا آپ ورتائیا۔ ورن برن دبے تیرے ڈوگھے کھات، کھاتہ پھیر نہ کوئے بھلایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی تیرے اُپر بنائے سچ جماعت، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری جھولی پائے گاتھ، خالی جھولی آپ بھرائیا۔ بھگت دوارے جا کے ٹیکنا ماتھ، مستک نیوں نیوں سپس لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور بھگتاں سنگ دکھائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گرگھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

کرپا کر سری بھگوان، اِکو تیری اوٹ تکائیا۔ تیرے بھگت کرن پروان، میری گھال لیکھے پائیا۔ میں جاواں بن نادان، بالی بُدھ روپ وٹائیا۔ دُوروں دیکھاں سچ نشان، ست ستوادی رہیا جھلایا۔ در چرنیں ڈگاں آن، مان تان نہ کوئے وڈیائیا۔ میں دے کے آواں اپنا سچ بیان، بیانا اپنا آپ بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرے صاحب سچے گوسانیا۔ سچ دوارے جاواں نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ تیرے بھگتاں دیکھاں سچ اکٹھ، کس بدھ بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ کون جاپ رہے جپ، جپ جپ اپنی خوشی منائیا۔ کون دھام اترے تپ، اگنی تپش دئے بُجھائیا۔ کون ویلا رکھیں پت، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کون گیت گاواں جس، ڈھولا تیرے نام سُنائیا۔ کون دوارے جاواں وس، وس وس خوشی منائیا۔ چار

جگ نو کھنڈ پر تھی رہی نراس، آسا پور نہ کوئے کرائیا۔ میرا سینہ ہو یا پاش پاش، چار کُنٹ وند وندائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک
 دکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر ملے سچ وڈیائیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی وچ اک اگلا، دوجا نظر کوئے نہ آسیندا۔ بیٹھاں اُپر
 پُرکھ ابناسی ایکا کھلا، سچ سنگھاسن آسن لائیدا۔ جوتی دھار شبدی رلا، شبدی ناد ڈنک سنایندا۔ جن بھگت پھڑایا اپنا پلا، پلا دو جہان پھرائیدا۔ سچ سنگھاسن
 ایکا ملا، ساڈھے تن ہتھ ڈیرہ لائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ چار پہلوں گھلا، گھل گھل اپنا حکم سنایندا۔ کلجگ انتم آوے مہا پیر نور الہی اللہ، مقامے حق
 حق سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در اک سمجھائیدا۔ ساچا در اک منارا، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیا۔ اوتھے بیٹھا اک داتارا،
 نرگن بیٹھا سچ سہائیا۔ بھگتاں بنیا آپ ونجارا، ساچا ہٹ رہیا چلائی۔ لیکھا کھے بن لکھارا، دوسرا اوٹ نہ کوئے جنائیا۔ سیوا کرے روداس چمارا، چھریٹا کر
 کر خوشی منائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، ویکھ ویکھ اپنا مارگ لائیا۔ سچ سچ دا سچ منارا، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ چھٹی چھٹی پار کنارا، مٹی مٹی ہر گن گائیا۔
 رتی رتی رت دے سہارا، رتی رت نہاں ہیٹھ دبائی۔ لیکھا جانے دھر دربارا، دھر دی دھار آپ پرگٹائی۔ سیوالائے سوت دلارا، گوہند ساچی سیو سمجھائیا۔
 بال انجانے کر پیارا، پیار پیار نال بندھائیا۔ تیری گود دے ہلارا، دھرت دھول دھول سہائیا۔ اُپر بنائے سچ منارا، تیرا بھار اپنے اُپر اٹھائیا۔ توں آؤنا
 چل دوارا، ہر جو ہر ہر رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا در دے دکھائیا۔ ساچا در ویکھنا آ، ہر جو ہر ہر آپ
 دکھائیدا۔ آد جگاد لکھ چوراسی جیو جنت توں بیٹھی کھا، کھا کھا تیرا انت نہ کوئے کرائیدا۔ پہلوں بنے سب دی ماں، پھیر سب دا نشان نشانہ نظر کوئے
 رہن نہ پائیدا۔ پار برہم پر بھ انتم کرے سچ نیاں، نیاکار اپنا پھیرا پائیدا۔ گوہند بالے نہاں ہیٹھ دبا، اُتے بھگت دوار سہائیدا۔ تیرا لہنا موُل چکا، موُل
 اپنا تیری جھولی پائیدا۔ کرے کھیل بے پرواہ، نیتز نیناں سرب دکھائیدا۔ ستر بہتر بنے گواہ، شہادت اکو وار رکھائیدا۔ چوتھے جگ رچیا ساہ، صاحب اپنا
 حکم ورتائیدا۔ ساچے تخت بیٹھ حکم دتا سنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیدا۔ ہر بھگت سہیلے بخشے سرب گناہ، گن اپنا جھولی پائیدا۔ کلجگ انتم بن ملاح، ساچا
 بیڑا آپ چلائییدا۔ آوے جاوے سناوے سچ صلاح، صلاح وچ آپ کدے نہ آسیندا۔ کرے پیار جوں پتراں ماں، مات پت گرگھ روپ وٹائیدا۔ دھرنی

دھرت دھول تیری پکڑ بانہہ، گوبند نال رلائیندا۔ گوبند منگے پُرکھ ابناسی چرن پناہ، ہر چرن تیرے اُپر ٹکائیندا۔ تیرا دئے بنایا ساچا تھاں، تھان تھنتر
 آپ سہائیندا۔ جن بھگتاں ناویں گیا لا، ناواں پھیر نہ کوئے مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی جھوٹا کھیڑا دیوے ڈھاہ، ڈھاہ اُساہ اپنا حکم ورتائیندا۔ دھن بھاگ
 جن بھگتاں مل مل سوہنگ ڈھولا لینا گا، تھل اسگاہ تیرا سنگ دکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس جن لئے اپنا، انت اپنے وچ ملائیندا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پگن سنگھ دے گرہ دھنگالی جووں ☆

ملے دوار بھگتاں سنگ، سنگ اکو اک رکھائیا۔ جنہاں چڑھیا تیرا رنگ، تہناں دیکھاں چائیں چائیا۔ تیری سوہے سچ پلنگ، آسن سنگھاسن تیری
 وڈیائیا۔ تیرے گرہ ملے اند، گھر تیرے خوشی منائیا۔ گرکھ تیرے دیکھاں چند، بن چاندنی کرن رُشنائیا۔ تُوں صاحب ٹٹی دتی گنڈھ، گنڈھ اپنے نام
 پوائیا۔ بن بھگتاں پھراں رنڈ، چار گنٹ کوک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دتا ساچا ور، میرا لیکھا لیکھے پائیا۔ لیکھا لیکھے
 گیا لگ، ملیا ہری دوار۔ بھگت پریم پیار گئی بچھ، آپ آپا دتا وار۔ در دوارے بہاں سچ، دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ میری رکھی پت لچ، کلج کل انتم وار۔
 دیال پردہ دتا کج، کال مارے نہ انتم وار۔ میں نیز دیکھاں رچ رچ، تیرے بھگتاں درس دیدار۔ کو جھی کملی نہ کوئے آچار تچ، مورکھ گدھ لینا ابھار۔
 نو نو پار کر کے آئی حد، دُور دُراڈا پینڈا مار۔ میرے بڈھے ہوئے ہڈ، چار جگ کٹی وگا۔ تیرے نالوں رہی اڈ، میرے نین ہوئے شرمسار۔ کر کرپا
 انتم لیا سد، میرے صاحب پچے سلطان۔ میں ہوئی گد گد، تیرا ویکھ دُھر نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در کریں پروان۔ ہوئی
 پروان در تیرے، تیری اوٹ رکھائیا۔ میں چل کے آواں بھگتاں ڈیرے، ڈیر اور نہ کوئے جنائیا۔ تُوں درشن دینا ہو کے نیرے، دُور دُراڈا پندھ
 مکائیا۔ تُوں وسیں ساڈھے تن ہتھ کایا کھیڑے، کھیڑا اپنا آپ بنائیا۔ جن بھگتاں پھڑ پھڑ بٹھیں بیڑے، بیڑا میرا نال رلائیا۔ تھہ بن پار ہر بھگت

بھگت ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۴

دیکھاں کیہڑے کیہڑے، بن تیری کرپا نظر کوئے نہ آیا۔ جگ چوکڑی کوٹن کوٹ کٹے گیڑے، گیرا پندھ نہ کوئے مُکائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو یا سنگھ شیر شیر دلیرے، دلیری اپنی رہیا دکھائیا۔ جن بھگتاں کہے میں تیرا تیس میرے، میرے تیرے وچ بھو نہ رانیا۔ میں بُھلی بھٹکی آگئی ویڑے، رورونیر نیر دیاں وہائیا۔ پُرکھ ابناسی میٹ جھیرے، جھڑک پچھاں نہ دینا ہٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کہے میرے بھگتاں وسنا آکے کھیڑے، تیرا کھیڑا دین وسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی گت مت گرگھاں ہتھ رکھائیا۔

★ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جووں ★

سچھنڈ سچا دربار، لوک مات ملی وڈیائیا۔ دھرنی دھرت دھول سہارا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن کرپا کھیل نیارا، زرنجن اپنی دھار چلائی۔ ہر پُرکھ زرنجن کھول کوڑا، سچ محلہ دئے سہائیا۔ اینکارا کرپسارا، درگھر ویکھے چائیں چائیا۔ آد زرنجن جوت نور کر اُجیارا، دیا باقی ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے ٹھانڈا دربارا، الکھ زرنجن خوشی منائیا۔ سری بھگوان پاوے سارا، مہاسار تھی پھیرا پائیا۔ پاربرہم لایا اکھاڑا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے آپ سہائیا۔ سچ دوار سری بھگوان، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ لوک مات کر پروان، نام نشانہ اک دکھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنارُپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، نو نو پندھ مُکائیندا۔ چار چار کر پروان، چوتھے جگ ویس وٹائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، زرنجن ناؤں دھرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سوبھاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ لوک مات بنائی بنت، گھرن بھنہار وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی مہاگنت، جگ جگ لیکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ لیکھا جانے آد انت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ سچ دوارا لوک مات آپ پرگٹائیا۔ لوک مات سچھنڈ، سچھنڈ نواسی آپ بنائیندا۔ ویکھنہار کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا پردہ لاہندا۔ گیت گوہند گائے

چھند، ڈھولا سوہلا آپ پرگٹائیندا۔ آد جگادی اک انند، انند منگل آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سوہے ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ نرگن کھولیا سرگن در، در دروازہ دے جنائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بے چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نرہو بھے دکھائے سرب ڈر، بھیانک اپنا روپ وٹائیا۔ محل اٹل اُچ منارے آپے کھڑ، کھڑگ کھنڈا اک چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرکار، پُرکھ اکال آپ وڈیائیندا۔ کلجگ انتم ہو تیار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی بن سکدار، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ نو نو چار جانے وہار، پورب لیکھا سرب مکائیندا۔ چتر بھج خبردار، بل اپنا آپ دکھائیندا۔ آد شکت نور اجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ نرگن روپ رام پسار، رمیا اپنی کھیل کرائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، شبد سنہیہڑا آپ گھلائیندا۔ وشنوں رہنا خبردار، آلس نندرا پردہ لائیندا۔ برہے ویکھ مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ شکر دیوے اک گیان، شرع اپنی آپ سمجھائیندا۔ ترے گن مایا کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ پنچ تت بال انجان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار دھیان، نیتزن نین اٹھائیندا۔ جانہارا سرب گیان، گیان اپنے وچ چھپائیندا۔ راگ انادی بول بے زبان، تار ستار آپ ہلائیندا۔ شاستر سمرت جانے سری بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا ایک، آد پُرکھ آپ جنائیا۔ برہے مت بخشے ٹیک، چرن کول سچی سرنائیا۔ آتم برہم سرب دا لیکھ، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ ایش جیو بدلے بھیکھ، ویس ویس ویس وٹائیا۔ آتم پر ماتم جانے دیس، دیس دستر اک سمجھائیا۔ سرب جیاں دا نر نریش، نر نرائن ہر اکھوائیا۔ روپ رنگ نہ کوئے رکھ، مچھ داہڑی نہ کوئے پرگٹائیا۔ سدا سہیلا رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، گہر گبھیہر سچا سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا ایک جنائیا۔ سچ سندیسہ لینا جان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، لوک مات کھیل کرائیندا۔ برہے سوت ویکھے بال انجان، سنک سندن سنان سنن کمار اپنی گود بہائیندا۔ براہ دیوے اکو دان، یگے پُرش رنگ رنگائیندا۔ حیکر پوکرے پچھان، نر نرائن بھيو گھلائیندا۔ دتاترے کر پروان، کپلمن مکھ صلاحندا۔ رکھپ دیو کر پردھان، پرتھو

ایکا رنگ رنگائیندا۔ متس چرن کول کر پروان، کچھپ ایکا ونڈ ونڈائیندا۔ دھنتر جنائے وڈ ودوان، موہنی اپنا کھیل کرائیندا۔ ہنسا روپ نوجوان، باون اپنا بل رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہہڑا اک جنائیندا۔ سچ سنہہڑا سنگھ نر، نر نرائن آپ جنائیا۔ لیکھا جانے ہری ہر، ہر وڈا بے پرواہیا۔ آد جگادی ویس دھر، جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلے آپے چڑھ، جگ چھڑے دیکھے چائیں چائیندا۔ دیکھنہارا ایکنکار، اکل کل آپ اھوائیندا۔ سرشٹ سبائی کر پیار، درشٹ اپنی اک جنائیندا۔ الکھ اگم آگوچر بے پرواہ پروردگار، نور نورانہ ڈگر گائیندا۔ کھیل کرے اپر اپار، اپر پھر بھیو کوائے نہ پائیندا۔ پرس رام دے آدھار، رام رمیا رنگ رنگائیندا۔ جنک سٹری کنت بھتار، ناتا جوڑ بندھن پائیندا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں بودھ درڑائیندا۔ کاہنا کرشنا روپ اپار، جگت جگدیش سیس تاج سہائیندا۔ گند منوہر لکھی نرائن کرے کھیل اپر اپار، گٹ بین نظر کسے نہ آئیندا۔ ایکا بھگت کر پروان، آتم آتر دیوے برہم گیان، اٹھاراں دھیائے گیتا آپ سنائیندا۔ اتم میٹ جگت نشان، کرے کھیل سری بھگوان، روپ انوپ آپ رکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اک پیغام، پیر پنجمبر آپ پڑھائیندا۔ نوری نور پیائے جام، آب حیات گھ جھہائیندا۔ کایا کعبہ گرہ کر تیار، ذرہ ذرہ روپ درسامیندا۔ کائنات کرے خبردار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار جنائیندا۔ سچ سندیسہ لینا سن، ہر جوہر ہر آپ جنائیا۔ نرگن سرگن سمجھائے ساچا گن، بھیو ابھید آپ گھلائیا۔ لکھ چوراسی وچوں چن، برہم پاربرہم آپ جنائیا۔ ایکا راگ اُچجائے دھن، آتمک دھن ناد وجائیا۔ کھولنہارا ساچی سن، سن سادھ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ دھر فرمانا نرگن دھار، شبدی شبد جنائیندا۔ پنج تت کر پیار، تتو ایکا رنگ رنگائیندا۔ برہم مت دے آدھار، پاربرہم کھیل کھلائیندا۔ کملاپت میت مرار، کول نین نین وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہہڑا ساچا گیت، پاربرہم پر بھ آپ جنائیا۔ برہم کرے سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ آتم پر ماتم رکھے ٹھانڈی سیت، ساتک ست ست کرائیا۔ جگا جگنتر چلائے ساچی ریت، گر اوتار سیوا لائیا۔ دیکھنہارا ہست کیٹ، اوچ نیچ راو رنگ راج راجان رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک وکھائیا۔ سچ سندیسہ

ایکو ایک، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ آد پُرکھ ساچی ٹیک، دوسراوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر گھٹ رہیا ویکھ، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کر بیک، وویکی اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا گر گر میت، متر پیارا اک جنائیا۔ ترے بھون دھنی بیٹھا آپ اتیت، ترے کال درسی نظر کسے نہ آئیا۔ آد جگاد جگا جگتر گاوے ساچا گیت، گیت اپنا ناؤں صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، نر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن پھڑائے پلا، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ دھر سندیسہ ایکا گھلا، نانک اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ اپنے دیک آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے کائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا گر گر رنگ، رنگ رنگیلا آپ سمجھائیا۔ آتم پر ماتم سچ پلنگ، ست ستوادی آپ ہنڈھائیا۔ اٹھے پہر وجے مردنگ، دوس رین ناد الایا۔ کایا مندر اندر جمنا سُستی وگے دھار گنگ، گوداوری اپنا رنگ دکھائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا جوتی نوری چند، نور نور نور رُشائیا۔ لیکھا جانے گجری چند، بندی خانہ دے سمجھائیا۔ روپ وٹائے آپے سنگھ، سنگھ اپنی دھار بنائیا۔ داتا دانی وڈ مرگند، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچا ڈھولا ایکا سوہلا سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ سوہلا گایا ہر گوہند، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جگ چوکڑی میٹے چند، نت نت ویس وٹائیندا۔ ٹھا کر سوامی سدا بخشنند، بخشش اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت بنائے ساچی ہند، سُت انادی ناؤں دھرائیندا۔ جنم جنم دی میٹے چند، چنتا روگ نہ کوئے دکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، انڈ برہمنڈ اپنی کھوج کھجائیندا۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، نیر سیر نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ گھلائیندا۔ اپنا بھيو کھولے ہر، ہر جو دیا آپ کما ئیا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی دیندا رہیا ور، گر اوتار آپ سمجھائیا۔ پیر پیغمبر دے دے ڈر، نوبت ایکا نام وجائیا۔ دستگیر آنت لئے پھڑ، بدست ویکھ دکھائیا۔ دو جہاناں ویس دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا سنجگ تریتا دواپر کلجگ اتم رہیا سٹائیا۔ چار جگ آنت سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ پُرکھ ابناسی

گھٹ گھٹ ویسا، لکھ چوڑاسی ڈیرہ لایا۔ بن ہر بھگت نیتز کسے نہ پیکھا، لکھ چوڑاسی رو رو نیناں نیر وہایا۔ کبیر جلاہا کرے آدیسا، سجدہ نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنایا۔ اپنا لیکھا دیوے دس، چار جگ وڈی وڈیائی۔ پُرکھ ابناسی ہوئے بھگتاں وس، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائی۔ سچکھنڈ دواویوں آئے نس، دھرو پرہلا دے ترائی۔ نامے چھیری لئی چھت، بن باڈھی سیو کمائی۔ دھنا ستھر بیٹھا گھت، سیس جگدیش رہیا جھکائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جگ چوکڑی پھیرا پائی۔ دو جہاناں ویکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مُکائی۔ لیکھا جانے تت اٹھ، نو دوار کھوج کھوجائی۔ دسویں دیوے ساچا رس، رس رسیا رس چکھائی۔ ہر جن میلا ہس ہس، ہنس مکھ سوہنگ ساچی چوگ چکائی۔ چار جگ گر اوتاراں کولوں گواؤندار رہیا اپنا جس، دھر فرمانا شبد جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار الائی۔ سچ سندیسہ دتا گھل، ہر جو اپنی دیا کمائی۔ چار جگ جو کردار رہیا ول چھل، اچھل چھل دھاری بھیس وٹائی۔ جن بھگتاں اندر گیارل، دس کسے نہ آئی۔ ست ستوادی بوٹا لائے پھل، پھلوڑی مات مہکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو دے کھلایا۔ بھو کھولے ہر نرنکار، اپنا پردہ آپ اٹھائیدا۔ اٹھو ویکھو پاؤ سار، ہر جو کی کی کھیل رچائیدا۔ جس نوں گاؤندے رہے جگ چار، رسنا جہوا سیو کمائیدا۔ جس نوں کہہ کہہ گئے بے انت بے انت بے پرواہ پروردگار، انت کدے نہ آئیدا۔ جس دے پچھے مندر مسجد مٹھ گرو دوار کیتے تیار، کھانی بانی انخیل قرآنی وید پرائی سنگ نبھائیدا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل کرے اپرا، نرنجن جوت نور اُجیار، شبدی ڈنکا وچ سنسار، دو جہاناں آپ سٹائیدا۔ پُری لوء ہوئے بے زار، برہمنڈ کھنڈ ویکھن چاروں کُنٹ نین اٹھال، نیتز نیناں نظر کسے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تھم آپ ورتائیدا۔ ساچا تھم سُن فرمانا، ہر جو ہر رہیا جنایا۔ نرنجن بنیا ساچا رانا، سرگن نظر کسے نہ آئی۔ لوک مات ہو یا پردھانا، جگت پردھانگی رہیا کمائی۔ جن بھگتاں بھسے اکو گانا، تند نظر کسے نہ آئی۔ آپے بنیا بے پہچانا، چاروں کُنٹ پھرے واہو داہیا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کمائی۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل راس آپ رچائی۔ رام سیتا سیتا رام ہو پردھانا، پر م پُرکھ اپنا کھیل کھلایا۔ چتر بُج نوجوانا، نو ندھ اپنی دھار وکھائی۔ کلجگ انتم اک نشانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا

ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا گھلایا۔ سچ سندیسہ ہر بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات پرگٹایا۔ کرپا کر سیری بھگوان، ست ستوادی رنگ
 چڑھایا۔ ساچے بھگتاں دتا دان، دانی بن کے ہر جو آیا۔ پورب لیکھا چکلیا آن، اگے اپنی گود سہایا۔ ایختے اوتھے دیوے مان، درگاہ ساچی میل ملایا۔
 رائے دھرم چکی کان، پتر گپت لیکھ مکایا۔ لاڑی موت نہ کرے پچھان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ اپنا کھیل
 کرے کرتار، کھیلنہار آپ ہو آیا۔ جگ جنم دے وچھڑے یار، انتم میلے چائیں چانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن وارو وار، نیتز نین نین اٹھایا۔ وشن
 برہما شو کروڑ تیتپسا برکھے پھولن دھار، امرت میگھ میگھ چھبر لایا۔ ساچی سخیاں منگل چار، گیت گوہند گوہند لایا۔ واہوا وجدی رہے ستار، ست
 ستوادی آپ وجایا۔ سنت سہیلے لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنی سیو کمایا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، کھتری براہمن شوڈر ویش، ایکا گنڈھ پوایا۔ راتیں ستیاں چلے
 نال نال، سُنن سکھوپت جاگرت تریا اپنی سیو کمایا۔ گرگھیاں پچھے پھرے آپے بے حال، بہبل ہو ہو رہیا گر لایا۔ بن بھگتاں حل نہ کرے کوئی سوال،
 ہر جو پٹی اپنی رہیا دکھایا۔ نوکھنڈ پر تھی وچوں بھال، گرگھ گرگھ لئے جگایا۔ زرگن سرگن بن دلال، بھگت دلالی آپ کمایا۔ ویکھنہارا حق حلال،
 حقیقت اپنی دئے سمجھایا۔ کریا کھیل بے مثال، مسل بھگتاں لئی بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا دیوے ایکا ور، آپ اپنی
 بوجھ بوجھایا۔ اپنی بوجھ دیوے گیان، گیان گیان نال ملانیندا۔ آتم آتر اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھانیندا۔ سرتی شبدی دیوے مان، شبد سرت
 سنگ رکھانیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، راگی راگ آپ لائیندا۔ ایکا امرت پین کھان، آب حیات آپ پیاہیندا۔ ایکا مندر دکھائے مکان، کایا کعبہ آپ
 گھلایا۔ ایکا بھگت اک بھگوان، ایکا اشٹ دیو منانیندا۔ ایکا نور جوت مہان، ایکا سچکھنڈ ڈیرہ لائیندا۔ ایکا جگ جگ ویکھے آن، راما کرشنا روپ وٹانیندا۔
 ایکا نانک گوہند کر پرنام، ایکا منتر ست ست درٹانیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ محمد دئے پیغام، شرع شریعت اک سمجھانیندا۔ ایکا انتم سب تے لائے آپ الزام،
 بری کوئے رہن نہ پانیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن آپ سنائے اپنا کلام، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھانیندا۔ پھڑ رسولان کرے غلام، حکمے اندر سرب
 رکھانیندا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، خالق خلق روپ وٹانیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں بھگت دوارا کرنا پئے پروان، پاربرہم پر بھ حکم سنانیندا۔ جس

گرہ دسے آپ بھگوان، سو مندر سو بھاپائیندا۔ آتم پر ماتم ایش جیو جگت جگ دان، برہم پاربرہم ایک رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بھگت ہر در آپ وسائیندا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی وکیل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

صوفی صفت کرن صلاح، صحیح سلامت بے پرواہیا۔ رہبر رحمت دے کما، رحیم رحمان وڈی وڈیائیا۔ صحبت اپنی دے جنا، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ نوبت نام دے وجا، چوڈاں طبق اک شنوائیا۔ پیر پیغمبر لے اٹھا، پاک رسول تھم ورتائیا۔ جگت سویمبر لے رچا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ صوفی رکھن اکو آس، خدی خدوند دے گوائیا۔ وسنہارا اُپر آکاش، پرکاس اپنا نور دھرائیا۔ بردے بن بن ریے داس، داسی داس سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے درس بے پرواہیا۔ دیوے درس ساچی دید، دیدار جلوہ نور الاہیا۔ چند چوڈھویں چڑھے عید، عید اُلفت آپ منائیا۔ لیکھا جانے جگت بقرعید، باقی سب دی رہیا چکائیا۔ شید دیکھے آپ سعید، سیدل اپنا رُپ وٹائیا۔ مُقدّس ہوئے اک عقید، عقیدت اپنی دے جنائیا۔ پیر پیغمبراں دے رسید، رسیدہ پکا گھ لگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کر تائید، طاقت اپنی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ صوفی صفت لگا نعرہ، حق حق جنائیندا۔ واہ واہ قدرت تیری یارا، بھيو اجدید نہ کوئے آسیندا۔ پیر پیغمبر روون زارو زارا، ظاہر ظہور تیرا آت کوئے نہ پائیندا۔ حق مقامے پروردگارا، لاشریک کھیل کرانیندا۔ چوڈاں طبقات دے سہارا، انتم نیا شوہ دریا رڑھائیندا۔ خلق مخلوق خالق ویکھنہارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ سائیندا۔ صوفی اُچ رہیا کوک، کوک کوک سنائیا۔ بے پرواہ سب نوں رہیا پھوک، نام پھنکارا ایک لائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، اتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی لیکھا جانے تانا پیٹا سوت، سوتر دھاری بے پرواہیا۔ جگت اُمت گئی اوت، پتا پوت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ صوفی سُنن

رہیا پکار، واہوا تیری وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کھیل کریں اپار، بے آنت میرے ماہیا۔ لگ لگ تیرا کراں دیدار، پُچھ پُچھ تیرے درتے جائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن دھیر نہ کوئے دھرایا۔ تڈھ بن دیوے نہ کوئے دھیر، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ ناتا تٹا
 سنگ محمد چار ویر، چار یاری نہ کوئے نبھائیندا۔ چوٹی چڑھ چڑھ ویکھ اخیر، آخر نظر کوئے نہ آئیندا۔ کلجگ بدلنہار تقدیر، تدیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیری
 نظر نہ آئے تصویر، تسبیح مالا کم کسے نہ رکھائیندا۔ شرع شریعت و جھانجیر، تڈھ بن اور نہ کوئے کٹائیندا۔ توں وڈ داتا پیرن پیر، بے عیب کھیل
 کرائیندا۔ ویکھنہار شاہ حقیر، حضرت اپنا روپ وٹائیندا۔ غریب نمائیاں دستگیر، دست دست نال ملائیندا۔ آب حیات نرمل سیر، بھر پیالہ جام پیماندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکائیندا۔ تیرے در رکھی اوٹ، اوٹ اور نہ کوئے جنائیا۔ نو نو چار ویکھیا قلعے
 کوٹ، اِلابُت تیری وڈیائیا۔ کیتمال سنی تیری سروت، سرون سرون نال ملائیا۔ نور نورانی نرمل جوت، نور نور ڈگگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لگائیا۔ سر ہتھ رکھ پروردگار، پردہ تیرا اک رکھائیندا۔ چارے گنٹ ہو یا دکھیا، دردی درد نہ کوئے وڈائیندا۔ آہاں بھر
 بھر رووے زارو زار، کلجگ ذبح سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا درس تیرا پائیندا۔ تیرے درس
 درس اڈیک، ایکا نین نین اٹھائیا۔ صدی چو دھویں رہی بیت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ تڈھ بن ہو یا جگت پلپت، پاک پاک نہ کوئے کرائیا۔ نغمہ سنائے نہ
 ساچا گیت، نظم اپنی نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ دینی منگ بن سخاوت، سخی سرور
 تیری وڈیائیا۔ چار گنٹ ہونی بغاوت، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ نبی رسول پیر پیغمبر کرن عداوت، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ ساچی کرے نہ کوئے
 رفاقت، رفیق توفیق توفیق تو ہے اک خدائیا۔ میری چلے نہ کوئے لیاقت، علم علما نہ کوئے پڑھائیا۔ ویلے انتم آون والی قیامت، پیغام سب نوں رہیا
 سنائیا۔ تڈھ بن رہے نہ کوئی صحیح سلامت، سلام علیکم سب دی دئے مکائیا۔ ایکا لگے برہوں علامت، عالمین آپ لگائیا۔ آپے میٹنہار جگت نظامت،
 نظام اپنا دئے بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے سجدہ سب سب جھکائیا۔ سجدہ سب سب کراں سلام، چرن چرن سچّی

سرناٹیا۔ میں بردا بن غلام، غربت اپنی دیاں مٹائیا۔ اِکو پڑھاں تیری کلام، کلمہ نبی نہ کوئے سُنائیا۔ کلجگ انتم سب دے اُتے لگا اِزام، بری کوئے رہن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک اندھیری شام، چوڈاں طبق ساچا چند نہ کوئے رُشنائیا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل دیوے نہ کوئے پیغام، بیٹھے سارے نین شرمائیا۔ ویکھ ویکھ تیری کھیل ہوئے حیران، تیرا بھيو کوئے نہ پائیا۔ مگر لگا سرب شیطان، شرع سب دی رہیا گوائیا۔ مَلّا شیخ مسائق ہوئے بے ایمان، بیوہ ہوئی انت لوکائیا۔ ناتا مٹے اِنجیل قرآن، کایا کعبہ دے دُہائیا۔ انتم دے فنا مکان، فاتحہ پڑھے آپ خُداِیا۔ رہبر بن آپ رحمان، رحیم اپنی دیا کماِیا۔ صوفی صادر کر پروان، صبر بے صبر تیری سرناٹیا۔ آبرو عزت وِج جہان، جابر زبر رہے گوائیا۔ مُجبتِ ملے نہ کسے مکان، مسیت مسجد رہی گُرائیا۔ در تیرے کری سلام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچ ملے نُور خُداِیا۔ نُور خُداِی جلوہ جلال، ظاہر ظہور آپ جنائندا۔ حق حقیقت ویکھے حلال، ہر جو اپنی دیا کماِندا۔ کلجگ انتم ہو کرپال، کرپانده حکم سُنائندا۔ کریا کھیل بے مثال، بے نظیر ویس وٹائندا۔ جگت چلی اوٹڑی چال، نرالی اپنی دھار وکھائندا۔ ساچے صوفی بھگت کرے تیار، محفل اپنی آپ لگائندا۔ غفلت توڑ وِج سنسار، اُلفت اپنی آپ سمجھائندا۔ ۲۰۲

رہبر بن پروردگار، ساچا راہ اک وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائندا۔ سچ سندیسہ سُن سُن صوفی ہر جو ہر آپ اپنی دیا کماِندا۔ پُرکھ ابناسی رہیا مصروفی، سرف اپنا وقت کرائیا۔ چوڈاں لوک اِکو بھوئی، بھوپت بھوپ راج کماِیا۔ شرع شریعت زنجیر توڑے جھوٹھی، ایکا بندھن نام رکھائیا۔ ویکھنہارا چارے کوئی، دہ دشا پھیری پائیا۔ اپنا دیونہارا سچ ثبوتی، ثابت اپنا نُور وکھائیا۔ جس دی چار جگ پنڈت پاندھے دیندے رہے آہوتی، ہون اگنی گھرت ملاِیا۔ جس دی سادھ سنت ملدے رہے بھوتی، بھیکھ اپنا رہیا وٹائیا۔ جس دا پیر پیغمبر پنج ت ہنڈاؤندے رہے قلبوتی، سو اپنی کل آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دے سُنائیا۔ سچ سندیسہ رہیا سنا، ہر ہر اپنی دیا کماِندا۔ بے پرواہ بنیا ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائندا۔ چار ورن دے پناہ، جو جن سرنائی آئندا۔ پہلوں پیر پیغمبر گُراوتار بھگت بھگونت چرناں ہیٹھ لے رکھا، پھیر اپنا حکم ورتائندا۔ شرع مذہب دین کوئی سکے نہ اٹکا، جس جن اپنا بھيو گھلائیندا۔ نظری آئے اک خُدا، خُدی تلبر مان مٹائندا۔ بے صبر پیالہ دے پیا، آب حیات کھ

لگائیندا۔ کایا قبر وچوں لئے کڈھا، کربلا نظر کوئے نہ آئیندا۔ سچ بہشت دئے بنا، ایشٹ اپنا اک دکھائیندا۔ ساچا گرہت رہیا کما، بیوی خاوند روپ وٹائیندا۔ اللہ رانی چرناں نال جُھہا، چار ورن رنگ رنگائیندا۔ صوفی مت ملے سچ سکھدا، سکھ اپنے گھر وچ دکھائیندا۔ مُفتو مُفتی سودا رہیا وکا، قیمت کرتا نہ کوئے لگائیندا۔ صوفیاں اُتوں آپ ہوئے فدا، فطرت اپنی آپ مٹائیندا۔ جن بھگتاں کولوں ہوئے نہ کدے جُدا، جُز اپنا آپ بناائیندا۔ رحمت کرے ہو مہربان، مہربان اپنی کھیل کرائیندا۔ اک دکھائے سچ نشان، نشانہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کائنات دیکھے مار دھیان، نیتز نین نین گھلاائیندا۔ آسمان بنایا سائبان، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ادھ وچکار محمد بہہ لکھے قرآن، تیس بتیس ڈھولا گائیندا۔ شرع شریعت ہوئے انت فنا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پاییاں اپرادھیاں بخشے سرب گناہ، جو جن چرنی سیس نوائیندا۔ دامنگیر دامن پکڑے بانہہ، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ ضامن بنے سچا شہنشاہ، ساچی ضامنی آپ دوائیندا۔ آمو سامنے اک دُوبے دے بن گواہ، اگا پچھا نہ کوئے جناائیندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کلجگ انتم کسے اُتے نہ کرے کوئی وساہ، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ دین مذہب شرع لگن دیوے نہ کسے دادا، پھڑ باہوں آپ گرائیندا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سب نوں دئے دکھا، وکھری اپنی دھار چلاائیندا۔ بھگت دوارا اک سہا، صوفی سب داروہ وٹائیندا۔ چل کے آؤنا ملے پناہ، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی جوں پتا ماں، بالک اپنی گود اٹھائیندا۔

۲۰۳

۲۰۳

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی انگریز سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

صوفی صفت صلاحی دیکھے یار، یاد اپنی آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر کر خبردار، اپنا بھيو جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر بے دار، بیٹل اپنا دھام جنائیا۔ محمد مُجبت دے ادھار، احمد ایکاگن جنائیا۔ اللہ رانی کر شنگار، نیتز نین کجلا پائیا۔ بیوی خاوند کھیل اپار، خالق خلق روپ وٹائیا۔ خلق نور ہو اجیار، ظہور اپنا دئے جنائیا۔ فرش دیکھے خاک سار، خاکی خاک وڈیائیا۔ عرش قُرس خبردار، کلمہ کلام آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا

بھنگ ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

لیکھا لیکھے لائیا۔ صوفی یار لئے سدّ، سدّا اپنا نام لگائیا۔ شرع شریعت کر کر پار حد، حدود اربعہ اپنا ونڈ ونڈائیا۔ آنت آخیری کھاتہ کڈھ، ساچا کھاتا دئے
 وکھائیا۔ کملاپاتا رکھے پت، پت پتونتا دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لاشریک ویس وٹائیا۔ لاشریک کرے مد، آپ اپنا بل
 دھرائیندا۔ ویکھنہارا اپنا عدد، انک ہور نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا سب دا آپ چکائیندا۔ صوفی پیر چکھیا لیکھا، پیر
 پیغمبراں آپ چکائیا۔ محمد یار نیز پیکھا، نین نین نال ملایا۔ تیاں دتا سچ سندیسہ، دھر فرمانا آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ صوفی ترے پیر پیغمبر، پیغام تیرا اک سُن سُن خوشی منائیا۔ کلجگ تیرا ویکھ اڈمبر، چوڈاں لوک رہے گر لایا۔ دین
 الہی رچیا سومبر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پرگٹ ہویا وڈ پیغمبر، حضرت نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 بھائی بھائیاں نال ملایا۔ بھائی بھائی ہوئے میلا، چار یاری رنگ رنگایا۔ صدی چوڈھویں سجن سہیلا، گھر سدّ سدّ دئے سمجھایا۔ انتم لیکھا جانے ویلا، ویلا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوٹھے جگ چوٹھا انگ لئے پرگٹایا۔ چوٹھا رنگ ہر کرتار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ محمد وچھوڑا
 وچھڑے یار، یار وچھڑے میل ملاییندا۔ چوٹھا کر خبردار، چوٹھے در بھو کھلائییندا۔ چوٹھی کُنٹ دے دیدار، چار ورنال ڈیرہ ڈھاہندا۔ کرے کھیل اپر
 اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا میلا میل ملاییندا۔ میل ملائے اک خُدا، بی خیر وڈی وڈیایا۔ آپے کر نہار جُدا، جُز اپنے آپ بنایا۔
 آپے مارگ لاؤنہارا سدھا، ساچا راہ آپ وکھائیا۔ کلجگ آنت بنائی بدھا، بدھ ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا لیکھے
 پائیا۔ لیکھا لگے چوٹھے یار، یار یاراں نال ملاییندا۔ محمد ناتا ٹٹیا وچ سنسار، شرع شریعت نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کریا خبردار، سچ سندیسہ آپ
 سنائییندا۔ میل ملاوا دُھر دربار، درگاہ ساچی اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بچھلا وچھوڑا آپ ملاییندا۔ بچھلا وچھوڑا ہویا دُور،
 دُور دُراڈا دئے مُکائیا۔ چوٹھے یار ملیا حضور، حاضر اپنا درس وکھائیا۔ صدی چوڈھویں سنائے ناد تُو، راگی اپنا راگ الایا۔ سرب کلاں ہو بھر پور، پوری
 آشنا دئے کرائیا۔ بخشنہار بخشے آپ قصور، کسر اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، یار یاری گنڈھ پوائیا۔ چوٹھا یار سنگھ انگریز،

محمد ہوئی جدائیا۔ وارو وار دیکھے سچ، سچ سہنجی آپ سہایا۔ اگے پچھے سب نوں بھیج، انتم میلا لئے ملائیا۔ دو جہاناں والی آپے پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ اپنے گھر لکھیا لیکھ، مندر اپنا روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دی صفا دئے اٹھائیا۔ اٹھے صفا ہوئے صفراء، سرشٹی صفر روپ دکھائیا۔ پکار سنے نہ کوئی ہم ابرا، عبرت ناک کرے جدائیا۔ لیکھا چکے کعبہ قبلہ، کیول اکو اک رہ جائیا۔ ہر کا نام خدا پیغام پیر پیغمبر گر اوتار سمرا، سمر سمر خوشی منائیا۔ انتم لیکھا چکنا بن بندرا، پڑکھ ابناسی حکم ورتائیا۔ نیتز رووے سرپت راجا اندرا، اند اندرا سن دئے تجائیا۔ وشن برہا شو خالی پنجر، پاربرہم پر بھ رہیا دکھائیا۔ دو جہان و بے ناد کنگرا کنگرا، حکمی حکم کرے شنوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں مٹائی آلس نندرا، نیند سکھ دی ایکا چرن سوائیا۔ میں تیرا ہاں چوتھا یار، محمد ہو سہایا۔ میرے سر کلا نہ کوئے دستار، مہندی رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ ملا شیخ نہ سنے کوئی پکار، تیری قرآن دئے گواہیا۔ بھلا پھراں وچ سنسار، ملیا میل نہ سچے ماہیا۔ صدی چو دھویں آئی ہار، اپنا بیٹھا ڈیرہ ڈھاہیا۔ دھردر گاہی حکم دتا ایکا وار، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ آوٹا چل سچے دربار، پچھلا لیکھا دیاں مکائیا۔ کدھر جاواں میرے مددگار، اک تیری اوٹ رکھائیا۔ محمد دوئے جوڑ کر کے کہے نمسکار، میری واہ نہ چلے رائیا۔ میں دی بھکھیا منگاں اوسے دربار، جس دربارے تیری ہوئے شنوائیا۔ سرب جیاں داسا نچا یار، لوک مات بیٹھا سچ وچھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، یاری اکو اپنے نال رکھائیا۔

۲۰۵

۲۰۵

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی میلا رام دے گرہ دھنگالی جموں ★

لیکھے اندر لیکھا رکھ، لکھ لکھ اپنا حکم جنائیا۔ لیکھے اندر کرے وکھ، ہر جو وکھری دھار چلائی۔ لیکھے اندر لئے رکھ، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لیکھے اندر لکھوں کرے لکھ، لکھوں لکھ آپ بنائیا۔ لیکھے اندر مارگ دس، ہر ہر نام کرے پڑھائیا۔ لیکھے اندر ہر دے وں، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ لیکھے اندر میٹے زین اندھیری مس، چند چاندنی اک چکائیا۔ لیکھے اندر دیوے رس، امرت رس آپ چکھائیا۔ لیکھے اندر گائے جس، جن بھگتاں آپ صلاحیا۔ لیکھے

نہکٹک ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

اندر وسے گھٹ گھٹ، ہر گھٹ رمیا سچا ماہیا۔ لیکھے اندر لہنا دینا مکائے تیر تھ تٹ، تٹ سرور اک سمجھائیا۔ لیکھے اندر کھیل کرے پُرکھ سمر تھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لیکھے اندر گائے گاتھ، شاستر سمرت وید پُران سنائیا۔ لیکھے اندر دیوے دات، وست امولک جھولی پائیا۔ لیکھے اندر بنھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ لیکھے اندر بنے پتات، پوت سپوتا گود رکھائیا۔ لیکھے اندر بچھے وات، جگ جگ اپنا پھیرا پائیا۔ لیکھے اندر کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ لیکھے اندر ویکھے ذات پات، ورن برن ونڈ ونڈائیا۔ لیکھے اندر کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائیا۔ لیکھے اندر دیوے جم کا پھاس، پھاسی گل وچ لٹکائیا۔ لیکھے اندر پورن کرے آس، آسا پورن آپ ہو جائیا۔ لیکھے اندر ہوئے داسی داس، بن سیوک سیوکمائیا۔ لیکھے اندر لہنا چکائے دس دس ماس، مات گر بھ پھیر نہ آئیا۔ لیکھے اندر لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملایا۔ لیکھے اندر بھيو گھلائے پر تھی آکاش، آکاش منڈل دے وڈیائیا۔ لیکھے اندر کھیلے کھیل کھیل تماش، گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا آپ مکائیا۔ لیکھے اندر لیکھا کھ، کھ لکھ اپنا بھيو جنائندا۔ لیکھے اندر دیوے بھکھ، ساچی بھچھیا جھولی پائندا۔ لیکھے اندر جائے دس، نیتز نین نین گھلائندا۔ لیکھے اندر ونڈائے ہس، حصہ اپنے ہتھ رکھائندا۔ لیکھے اندر بنائے سکھ، ساچی سکھیا اک سمجھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ جنائندا۔ لیکھے اندر لوک مات، ماتر بھومی ویکھ وکھائیا۔ لیکھے اندر مارے جھات، دو جھاناں پردہ لاہیا۔ لیکھے اندر لہنا دینا چکائے اک اکانت، اک اکلا بیٹھا آسن لائیا۔ لیکھے اندر دوس رات، راتی رتی تھت ونڈائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ مکائیا۔ لیکھے اندر گر اوتار، ہر ہر سیوک کمائندا۔ لیکھے اندر وشن برہما شو دے دیدار، دید دید نال ملائندا۔ لیکھے اندر بھرے بھنڈار، وڈ بھنڈاری دیا کمائندا۔ لیکھے اندر کر شنگار، نیتز نین نین مٹکائندا۔ لیکھے اندر ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا کھیل کھلائندا۔ لیکھے اندر کرے پکار، اچی کوک کوک سنائندا۔ لیکھے اندر شبد دھنکار، ناد ناد پرگنائندا۔ لیکھے اندر لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، محل اٹل آسن لائندا۔ لیکھے اندر ترے گن بنھے دھار، پنچ تت اپنی گنڈھ پوائندا۔ لیکھے اندر لکھ چوراسی کر پسا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائندا۔ لیکھے اندر بھگت بھگونت لے اُبھار، بھگون اپنا روپ وکھائندا۔ لیکھے اندر بول جیکار، بے جیکار

اک سٹائیندا۔ لیکھے اندر کرے گُفتار، گُفت شند کھیل رچائیندا۔ لیکھے اندر ہووے ظاہر، لیکھے اندر گھ چھپائیندا۔ لیکھے اندر کرے پیار، لیکھے اندر
 کروٹ آپ بدلائیندا۔ لیکھے اندر بنے میت مُرار، لیکھے اندر چھترُو رُوپ وکھائیندا۔ لیکھے اندر لہنا دینا کرے آر پار، لیکھے اندر منجھدھار رُڑھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے لیکھے رکھے بھگت، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ لیکھے اندر سرب جگت، جگ جیون
 داتا اپنی کھیل کرائیا۔ لیکھے اندر بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی بندھن پائیا۔ لیکھے اندر ویلا وقت، تھت وار رہی شرمایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، لیکھا سب دا آپ گنایا۔ لیکھے اندر ترے ترے لوک، چوڈس چوڈاں کھیل کھلائیندا۔ لیکھے اندر شبد سلوک، آد جگاد راگ الائیندا۔ لیکھے اندر
 دیوے موکھ، مُت بھگت آپ بنائیندا۔ لیکھے اندر دیوے جوگ، جوگیشر ویس وٹائیندا۔ لیکھے اندر بھوگے بھوگ، ہوئے بھسمر بھور سدھائیندا۔ لیکھے
 اندر کٹے روگ، روگی اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھے اندر دُھر سنوگ، بن سنوگی بندھن پائیندا۔ لیکھے اندر چُکائے وجوگ، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیندا۔ لیکھے
 اندر چُکائے چوگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی کھ رکھائیندا۔ لیکھے اندر کایا سہائے قلعے کوٹ، بنک دواری پھیرا پائیندا۔ لیکھے اندر لائے چوٹ، تن نگارہ آپ
 وجائیندا۔ لیکھے اندر کڈھے کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ لیکھے اندر جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیندا۔ لیکھے اندر جن بھگتاں اُپر ہوئے موہت،
 نرگن نرگن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے اپنے پائیندا۔ لیکھے اندر بھگت سٹ، بھگوان دیا کمائیا۔ لیکھے اندر
 ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیا۔ لیکھے اندر سہائے رت، رت بسنتی وڈ وڈیائیا۔ لیکھے اندر ویکھے اٹھ، نیتز نین نین کھلائیا۔ لیکھے اندر جائے تھہ،
 دین ہوئے آپ سہائیا۔ لیکھے اندر دیوے امرت آتم گھٹ، نچھر جھرنا دے جھرائیا۔ لیکھے اندر لیکھا لائے کایا بت، پنج تت تت سمائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لکھ لکھ دے سمجھائیا۔ لیکھے اندر لیکھا گن، جن بھگتاں دیا کمائیندا۔ کوٹ جنم دا لیکھا مکائے وچ چھن، جس سر اپنا
 ہتھ لکائیندا۔ روداس چمارا ساڈھے تن ہتھ سپاں گیا من، من من بھگتاں ونڈ ونڈائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گر اوتار پیر پیغمبر اک دوجے نوں پچھن ہر کا
 درشن پایا کن کن، کون دوار وٹی ودھائیا۔ سارے کہن گو بند بالے نہاں ہیٹھ آیا چن چن، تس گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جن بھگتاں درس دکھاوے چھن

چھن، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ رُوپ وٹائے بھن بھن، بھڑی رین دے گواہیا۔ جے کوئی دیکھے رُوپ رنگ رکھ چنھ، نظر کسے نہ آئی۔ جن بھگتاں سیوا کرے دن بدن، بن سیوک سیوکمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لیکھا لیکھے لائے آپ گن، گنتی وچ آپ کدے نہ آئی۔ گنتی وچ نہ آئے گنت، ہندسا انت نہ کوئے دکھائی۔ کوٹن کوٹ گن گن تھکے سنت، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کوٹن کوٹ پاپا تھکے انت، انت نظر کسے نہ آئی۔ کوٹن کوٹ بن بن منگدے رہے منگت، منگ منگ بھچھیا نہ کسے مکائی۔ کوٹن کوٹ کر دے رہے نیوں نیوں منت، منتاں کر کر بھید نہ کسے گھلایا۔ سارے کہہ کہہ گئے بے انت، ہر بے انت بے پرواہیا۔ سچھنڈ دوارے ستا رہے ساچا کنت، لکھ چوراسی سچ ہندھائی۔ کھج کرے کھیل آپ انت، انت اپنی دیا مکائی۔ جن بھگتاں چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رل مل نیڑے دُور اوج نیچ راو رنگ بنائی سنگت، سنگت اپنا رُوپ بنایا۔ سنگت دوارے ہوئے منگت، پریم بھچھیا جھولی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں بچھلا لیکھا کیتا کھنڈت، کھنڈا اپنا وچ پھرائیا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پچھن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

زرگن نور آیا پرت، پرتا منگے تھاؤں تھانیا۔ نو نو چار دا کڈھے فرق، فقرہ اپنا آپ سنائی۔ دین مذہب کرنے ترک، ترت اپنا حکم جنایا۔ نرور کھیل کرے ہونہ دھڑک، دھڑا اپنا آپ لئے بنایا۔ دو جہاناں کڈھے اٹک، ادھ وچکار نہ کوئے لکائی۔ زنج چھری نہ کرے کوئے جھٹک، حلال رُوپ نہ کوئے دکھائی۔ لوک چوڑاں رہے تبک، طبق چوڑاں رہے گر لائی۔ گر اوتار کہن پڑھیے تیرا سبق، پیر پیغمبر ایکاناؤں رہے گائی۔ نو کھنڈ پر تھی ہندی دے غرق، دے سہار نہ کوئے بچائی۔ کسے لیکھے لگے نہ رکھیا برت، روزہ بانگ نہ کوئے وڈیائی۔ پوری ہوئے نہ کسے شرط، شرع سب دی دے کھپائی۔ چار جگ دی بچھلی کڈھے فرد، پورب لہنا دے دکھائی۔ بے دردی کوئی نہ کرے درد، بھانا اپنا اک جنایا۔ وشن برہما شو دیوے ورج، آگے پوچ نہ کوئے دکھائی۔ لکھ چوراسی چکائے قرض، مقروض اپنا فرض پور کرائیا۔ کرے کھیل انڈج جیرج، اتبج سبتج دیکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ صحیح سلامت کرے سلام، علیکم ایکا اک جنائیا۔ اٹھو سارے سُنو پیغام، پاربرہم پر بھ رہیا جنائیا۔ انتم پورا کرے کام، نہکرمی کرم کمائیا۔ نگر کھیڑا ویکھے دو جہان گرام، نرگن نرؤیر پھیرا پائیا۔ چوؤدس چند ویکھے شام، رین اندھیری پردہ لاییا۔ رُو سس اُپائے بھان، نُو نُو نور دھرائیا۔ وید شاستر سمتر جانے پُران، انجیل قرآن لے اٹھائیا۔ کھنڈا چلہ ویکھے تیر کمان، شستر بستر پھول پھولائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھے نوجوان، بردہ بال لے سمجھائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، دھرت دھول کھیل کرائیا۔ زمیں اسماناں ہوئے جانی جان، گنگن منڈل پردہ لاییا۔ آد جگادی جگا جلنتر دیونہارا دُھر فرمان، دُھر دا لیکھا دے سمجھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، کھیل اولڑی آپ جنائیا۔ جوتی جاتا ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیا۔ سچھنڈ نو اسی سچ مکان، سچھنڈ دوارا آپ وڈیائیا۔ تخت بیٹھے نوجوان، سپس جگدیش تاج سہائیا۔ حکمی بنیا حکمران، حاکم اپنا بل رکھائیا۔ آؤ سارے دیو بیان، قلم بند رہیا کرائیا۔ انتم لیکھا چکائے آن، لیکھا ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بے آنت بے آنت اپنی دھار چلائیا۔ اپنی دھار چلائے مخلوق، خالق خلق ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا لکھ چوڑا سس کایا قلبوت، کلمہ نبی اک پڑھائیندا۔ دیونہارا سچ ثبوت، ثابت صدق اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ گھلائیندا۔ کھولے بھیو پُرکھ اگم، اگٹری کار کرائیا۔ سب دا لیکھا چکائے دم، دمڑھی کوئے رہن نہ پائیا۔ حکمے باہر دیوے ڈن، اندر حکم سرب پھرائیا۔ لا کے سُننا سارے کن، ایکا راگ رہیا الائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن جننی جس نوں لے جن، بنیا دھن دھن جنیندی مائیا۔ اک وسیرا رکھے بن چھپر چھن، چھہبر اپنے نام لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا اک اگلا رہیا سُنائیا۔ اک اگلا ایم ایک، الف الفی تن ہنڈھائیندا۔ چوؤداں لوکاں رہیا ویکھ، ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ تقدیر تدبیر رکھیا بھیس، تقصیر بھیو نہ کوئے گھلائیندا۔ چار کُنٹ جگت ہنکاری ہو یا شیخ، شرع ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ کوڑی کریا رہیا کھیڈ، خاکی خاک خاک اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ چک کرتار، چوکھٹ ایکا نام دکھائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، وکھ وکھ اپنی دھار چلائیا۔ پہلے گر اوتاراں لیکھا رہیا نوار، پچھلا لہندا دے مکائیا۔ اگے لکھ لکھ بنے لکھار، جن بھگتاں دے وڈیائیا۔ دوہاں وچولا سر جنہار،

دس کسے نہ آیا۔ پیر پیغمبر کر دیدار، دُور دُراڑے خوشی منایا۔ بھگت سہائے بنک دوار، در دوارے پھیرا پانیا۔ دوہاں وچولا ایککار، اکل کل اپنی کھیل چلایا۔ گر اوتار تگن راہ، نیتز نین نین اٹھایا۔ بھگتاں بنیا آپ ملاح، کلجک بیڑا آپ چلایا۔ پُرکھ اکال دوہاں دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کرایا۔ اپنا کھیل کرے رسول، رحمت اپنے ہتھ رکھایا۔ نی نی کرن قبول، قبہ ایکا گھر وڈیایا۔ درگاہ ساچی سچ اصول، اصلیت دے سمجھایا۔ میرا حکم اک معقول، نہ کوئے میٹے میٹ مٹایا۔ مایا متانہ جانا بھول، اُبھل رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹنایا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، اک اِکلا آپ جنایا۔ سُن سُن ہونا خبردار، خالق خلق رہیا اٹھایا۔ کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ نُور رُشٹنایا۔ چوڈاں طبقال دے ہلار، چاروں گنٹ ہلارا لایا۔ ایکا حکم کرے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیڑا ساچا سجن، گھر ساچے آپ سٹنایا۔ ساچا سجن بنے یار، یارڈا اپنا کھیل کرائیندا۔ چوڈاں صدیاں کر کر اُدھار، اپنا بھيو آپ چھپائیندا۔ چار یار کڈے رہے وگار، وگاری اپنے مارگ لائیندا۔ اتم سارے گئے ہار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ اِل لِلا بِسْمِلا بِسْمِلا رُپ نظر نہ آئے وچ سنسار، سنسار وگ نہ کوئے چکائیندا۔ مُصلا وچھا وچھا بیٹھے اُپر چھار، سجدہ سیس نہ کوئے جھکائیندا۔ نیتز نظر نہ آیا پروردگار، پردہ اپنا نہ کوئے اٹھائیندا۔ بیٹھے رہے دُونگھی غار، اُچے ٹلے پر بت نہ کوئے چڑھائیندا۔ کلجک آنت سُنیا پرگٹ ہو یا آپ نرنکار، جس دا بھید کوئے نہ پائیندا۔ سدا دیوے وارو وار، ہندو مُسلم سکھ عیسائی ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لا کے بیٹھا اک دربار، سٹاں دیپاں راہ چلاییندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دے گڈی اتوں دے اٹھال، صدی چوڈھویں پھیرا پائیندا۔ ترے گن مایا بدھی چرن نال، جن بھگتاں چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ سچکھنڈ دوار بنایا سچی دھر مسال، چاروں گنٹ آپ سہائیندا۔ چار ورن پچھے گھالن رہیا گھال، اُوچ نیچ میل ملائیندا۔ نرگن سرگن بن کے آیا دلال، جگت دلالی آپ کمائیندا۔ ایٹھے اوٹھے کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں کر یا حل سوال، سوہلا اپنا نام سٹنایا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، گھر گمبھیر ویس وٹائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس دھر دھر درباری، درگاہ اپنے سنگ نبھایا۔ لوک مات

کھیل نیاری، خالق کھیلے بے پرواہیا۔ چوہداں طبق طبق سرداری، سردھا پور رہیا سمجھایا۔ کلج آئی انتم واری، وارتا پچھلی دے سمجھایا۔ محمد کھڑا در
 دواری، بن درویش سپس جھکایا۔ اللہ رانی نار کواری، لوک مات نہ کسے پرناٹیا۔ دوئے نین رہی شنگاری، پٹی سپس سپس گنداٹیا۔ نیتز رکھے نکھی
 دھاری، کلج کالا کجلا رُوپ پانیا۔ چاروں گنٹ پھر پھر ہاری، خاوند ملیا نہ سچا ماہیا۔ نیتز رووے زارو زاری، اچی کوک کوک سٹانیا۔ چوہداں صدیاں نہ بنی
 کسے دی لاڑی، لاڑا کوئے نظر نہ آتیا۔ اکو واسطہ گتے آگے پروردگاری، مہربان مہربان تڈھ بن اور نہ کوئے سہانیا۔ میں پھر پھر تھکی جنگل جوہ اُجاڑ
 پہاڑی، مدینہ مکہ پھیرا پانیا۔ میری سچ نہ کسے سواری، میری ترسنا پور نہ کوئے کرائیا۔ میرے صاحب توں جتیا میں ہاری، نیوں نیوں چرناں سپس
 جھکایا۔ کون ویلا تیرے چل آواں درباری، در دوارے پھیرا پانیا۔ میں سُنیا توں میل ملاویں ہانیاں ہانی، سنجوگ وجوگ اپنے ہتھ رکھایا۔ میں اٹھ
 اٹھ دیکھی چارے کھانی، چاروں گنٹ نظر نہ آتیا۔ میں دیکھیا اٹھسٹھ تیر تھ ٹھنڈا پانی، ست سمند ساگر پھیرا پانیا۔ میں نیتز تکیا چند چوہدھویں چانی، چند
 موہے کوئے نہ بھانیا۔ میں کملی ہوئی سوانی، میری سرت نہ کوئے سمجھایا۔ تیرے چرن اتوں قُربانی، سپس اپنا بھیٹ چڑھایا۔ اپنی دس سچی نشانی، کون
 دوارے آسن لائیا۔ تیرا اکو پد زربانی، پر م پُرکھ تیری وڈیائیا۔ انجیل قرآن گا گا تھکی تیری کہانی، تیرا نور نظر کسے نہ آتیا۔ میں گھر گھر پھر پھر خاک
 چھانی، تیرے پچھے اپنی خاک اڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی تیری اوٹ رکھایا۔ پیر پیغمبر ایکا خاوند، خواہش
 ہر جو آپ جنائندا۔ آد جگاد مقامے حق رہے بند، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ پیر پیغمبر کلمہ گا گا گئے بتی دند، رسنا جہوا صفت صلاحندا۔ جگا جگنتر ڈھولا
 چھند، سوہلا اپنا راگ الائیندا۔ بن ہر بھگت کوئی نہ مانے میرا انند، اپنا رس نہ کسے چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر سندیہ اک
 سٹانیندا۔ ڈھر سندیہ پروردگار، پُرکھ ابناسی آپ جنایا۔ جگت سوانی کر وچار، اکھ کہانی رہیا درڑایا۔ امرت ٹھنڈا پانی سچ دربار، دوسر ہتھ نہ کسے
 پھڑایا۔ زرگن نور نور اُجیار، نور نورانہ نور رُشٹانیا۔ وسنہارا دھام نیار، خالق خلق وڈ وڈیائیا۔ میرے ملن دا جس پیار، ساچی ریتی دیاں سمجھایا۔ مسجد
 مسیتی وچوں ہونا باہر، لوک لاج مات تجانیا۔ پھیر چل کے آونا بھگتاں دوار، میرے بھگت دین سمجھایا۔ باہوں پھڑ کے کہن اوہ دسے زرنکار، جس

نوں لبھے خلق خُداِیَا۔ چو دَاں صدیاں دی وِچھڑی میلے دُہاگن نار، سر اپنا ہتھ لُکائیَا۔ چرن کولاں وِچ لئے بہال، سِیس چُنّی اِک دکھائیَا۔ نیتری آئے محمد
 ہويا بے حال، بہبل ہو ہو دئے دُہائیَا۔ چار یار دِن کنگال، خالی ہتھ دکھائیَا۔ سارے رل کے پُرکھ ابناسی اگے کرو سوال، بن سوا لی جھولی ڈاہیا۔ کر کرپا
 چرن پریت جے جوڑے اپنے نال، نالش سب دی دئے گوائیَا۔ بھگتاں نال لئے بٹھال، باہوں پھڑ گلے لگائیَا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ سندیہ رہیا سُنائیَا۔ سچ سندیہ رانی اللہ، ایکا ایک جنایَا۔ اٹھ اٹھ کہے میری سَملا، سَملا تیری دھار دھایَا۔ کون ویلا جن بھگتاں پھڑاں پلا، پھڑ پلو گنڈھ
 پوایَا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیہ اِک سُنایَا۔ پلو پھڑن دا جے چڑھیا چاء، چاو گھنیرا آپ رکھائیَا۔ پُرکھ ابناسی
 ساہ رہیا سُدھا، نکاح پڑھے تھاؤں تھانیا۔ سترّاں بہترّاں لیکھا دتا مُکا، چُہترّاں انتم ونڈ ونڈائیَا۔ اکی دوس دئے سہا، جیٹھ جیٹھ کرے گڑمائیَا۔ ست چار
 لئے جگا، چار ست و بے ودھائیَا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دوس رین رین دوس
 سب دا لیکھا رہیا مُکائیَا۔

میرے پروردگار میں آواں گی۔ آپ اپنا بھیٹ چڑھاواں گی۔ ہتھیں مہندی لال لگاواں گی۔ سِیس گند گند خوشی مناواں گی۔ نیتر اٹھ اٹھ
 درشن پاواں گی۔ جس تیریاں بھگتاں گاواں گی۔ اپنے نین شرماداں گی۔ محمد پھڑ باہوں سمجھاواں گی۔ چار یاری ہلون اٹھاواں گی۔ پچھلی وِگڑی پھیر
 بناواں گی۔ جے رُٹھا چرنی پے پے پر بھو مناواں گی۔ نیتر نین نیر رو رو، تیرے چرن کول دھو دھو، خوشی اپنا آپ کراواں گی۔ رسنا گا گا سوہنگ سو،
 سو پُرکھ زرنجن پچھلا کلمہ بھلاواں گی۔ تیرے نیڑے بہواں ہو ہو، ہوکا پھیر نہ کوئے دکھاواں گی۔ تیرے بھگتاں چرن دھوڑی لے کے جاواں سوں،
 تن جگ اپنا لکھ چھپاواں گی۔ تیرے ملن دا میدنوں گنوں، دوجی اوٹ نہ کوئے جاناواں گی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا دینی کر، بن تیری کرپا
 تیرے در کدے نہ آواگی۔ بن کرپا نہ لبھے در، چو دَاں طبق کوک سُنائیَا۔ جدھر جاواں آوے ڈر، گھر گھر پئی لڑائیَا۔ سرشٹ سبائی ترے گن اگنی اندر

رہی سڑ، پنج تت کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر کھیہ اڈانیا۔ تیرا ناؤں بھلیا ناری نر، و بچار ہوئی لوکانیا۔ میں ساچے حجرے دیکھیا چڑھ، محبوب نظر کتے نہ آئیا۔ میں دھرتی اُتے ڈگی در، نک نہ سہاگ کٹانیا۔ کر کرپا توں لیا پھر، رحمت اپنی آپ کمانیا۔ میں لگی تیرے بھگتاں لڑ، لڑی وچ لینا بندھانیا۔ ایختے اوتھے دو جہان لگاویں جڑ، تیری لگی جڑ سکے نہ کوئے اُکھڑانیا۔ آمیرے میاں میں تیرا کلمہ رہی پڑھ، توں میرا میں تیری سوہنگ تیری دھار سمانیا۔ تیری تیج بہواں چڑھ، چڑھ چڑھ اپنی خوشی منانیا۔ چرن کول کول چرن سیوا کر، سر اپنا قلم کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تڈھ بن ہور نہ کوئے سہانیا۔ تڈھ بن اور نہ دیسے کوئے، نیتز نین نین اٹھایا۔ چوڑاں لوک نہ کوئی لوئے، دیک دیا نہ کوئے رُشایا۔ درگاہ دیوے نہ کوئی ڈھوئے، در دروازہ نہ کوئے گھلایا۔ میں سُن کے آئی تیری سوئے، غریب نمانیاں رہیا گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا ڈکھرا دے مٹایا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کلونت سنگھ پنڈ دھنگالی جموں ★

ٹلسی مالا ہون دیپ گھرت کرے پکار، کلی پھول گلشن گل گل سپس جھکانیا۔ پون سنگدھی نیتز رووے دھواں دھار، جگت واشنادے دُہانیا۔ نو کھنڈ پر تھمی در در گھر گھر دیکھیا گھر بار، گھر وچ گھر خوشی نہ کوئے منانیا۔ مندر مٹھ اگنی لا لایمیتوں رہے ساڑ، پریم اگنی نہ کوئے لگانیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی تیرا ملیا نہ اچے پیار، چاروں کُنٹ پھر پھر تھکے پنڈھ آنت نہ کوئے مُکانیا۔ رُت بسنت نہ کھڑی گلزار، پت ڈالی نہ کوئے مہکانیا۔ پنڈت پاندھے باہروں کرن میرا پیار، آنتر نظر کوئے نہ آئیا۔ گھر گھر ٹلسی بوٹا رہے شنگار، تلبا اپنا نہ کوئے بنانیا۔ جیو جگت ہو یا خوار، بن ہر بھگتی بھگت نہ کوئے وڈایا۔ کر کرپا اتم وار، آنت دوارا اکو نظری آئیا۔ سادھ سنت گئے پچھاڑ، پچھا دے دے کھ بھوانیا۔ ناتا توڑ گئے سگلے یار، یاد نظر کسے نہ آئیا۔ اپنا آپ گئے ہار، جت ہور نہ کوئے دکھانیا۔ آئے چل سچے دربار، در بیٹھے سپس جھکانیا۔ ایکا بخش چرن پیار، ملے سرن سچھی سرنا نیا۔ سیوا کریئے سچ

دربار، دُوبے در نہ پھیرا پائیا۔ ہون دیپ گھرت تیرے نور ہوئے اُجیار، باقی کملاپاتی روپ وٹائیا۔ تلسی بوٹا چرناں چھار، دھوڑی دھوڑ ٹکا لائیا۔ بن کھنڈ
 کھیل اپار، پھل پھل سو بھاپائیا۔ مگند منوہر کر پیار، ڈور تیرے ہتھ رکھائیا۔ تھانانا جوڑ وچ سنسار، دوئے جوڑی مگنگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے وجے ودھائیا۔ در گھر ساچا ہر جو ہر، ہر ہر آپ جنائیندا۔ اِکو ٹھا کر دیوے ور، ٹھا کر دوارا اِک سمجھائیندا۔
 اِکو ساگر جانا تر، سمند سروور پار کرائیندا۔ اِکو آدر دیوے در، در آیاں گلے لگائیندا۔ اِکو اندر جانا وڑ، ساچا مندر آپ دکھائیندا۔ اِک سرنائی جانا پڑھ،
 چرن کول سرن آپ سمجھائیندا۔ اِکو پو لینا پھڑ، پھڑیا پو نہ کوئے بھڑائیندا۔ اِکو اکھر لینا پڑھ، کلج آخر آپ پڑھائیندا۔ اِکو اگنی جانا سڑ، پریم اگنی آپ
 لگائیندا۔ اِکو مرنی جانا مر، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ ساچا بوٹا جانا بن، سچ بھلواری آپ لگائیندا۔ تلسی دیوے ایک دھن، نام دھن جھولی پائیندا۔ ویکھنہارا
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بن، کھوج کھوج اپنا پردہ لائیندا۔ نماں نماں کرے پرکاس چن، چند چاندنی کھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 در ایک مان رکھائیندا۔ در دیوے مان، مان نماں آپ ہو جائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی دھار آپ جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھاگوت
 بھگوت بھگوان ایک روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے آون جان، آون جاون دئے مکائیا۔ بیٹھے تخت سچا سلطان، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ چارے کھانی دیوے اِک
 گیان، چارے بانی نام پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا لئے ملائیا۔ گھر میلا تلسی بوٹا، تریا اپنا راگ سنائیا۔ ناتا توڑے جوٹھا
 جھوٹھا، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ امرت سروور بھرے ٹھوٹھا، ٹھنڈا جل آپ پیائیا۔ کرپال پر بھ ایک ٹھٹھا، ٹٹھ اپنی دیا کمائیا۔ تیتوں لگائے ساچی گٹھا،
 کنارہ اپنے گھر دکھائیا۔ نہ کوئی وڈا نہ کوئی چھوٹا، ایک رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی پُت نہ کوئی پوتا، پُتر دھیاں گرگھ دئے وڈیائیا۔ آد جگاد کدے نہ سوتا، سوت
 رین نہ کوئے وہائیا۔ نرمل نور نرگن جوتا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دیوے مان وڈیائیا۔ تلسی کہے میرے
 رام، کلی کلی تیرے نام مہکائیا۔ در آ کے پیواں امرت جام، جامہ اپنا لواں بدلایا۔ دھوپ کہے میرا دھر دھام، تیری چرن دھوڑ خاک رمائیا۔ سگندھی
 کہے میری پرنام، پر م پُرکھ تیری سرنائیا۔ ہون کہے میری مٹی شام، پر بھ ساچے جوت نور کری رُشنائیا۔ گھرت کہے ملیا پر بھ بھگوان، آسا ترسنا دور

کرائیا۔ ناتا تٹا جگت نشان، پنج تت نہ کوئے وڈیائیا۔ گھر مندر ملیا آن، گرہ اپنی خوشی منائیا۔ ست دھرم دا سچ نشان، ست ستوادی اک اھوائیا۔ جس دوارے بھگت بھگونت بہہ بہہ اک دوجے نوں گان، ہور کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم میل ملا کہے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم پاربرہم کرے کڑمائیا۔ در آئی اٹھوتری مالا، اٹھ اٹھ رہی سنائیا۔ ویکھو سکھو میرا کھ ہو یا کالا، دُرمت دھوے نہ کوئے شاہیا۔ کلجک جیو منگن ہالہ، میرا منکا من کی واسنا نال رلائی۔ کسے نہ ملیا راہ سکھالا، سکھ ساگر نہ کوئے نہائیا۔ ہتھ وچ پھڑ کے نالے چین نالے کڈھن گالاں، پچھلا لیکھا گئے گوائیا۔ متمکھ جیو اک دوجے دا ہوئے بھنویا سالا، بھنویا سالا بن بن اگلا ساک نہ کوئے بنائیا۔ ترے گن مایا پایا جنجالا، کلجک سکے نہ کوئے تڑائیا۔ میرے آسرے ملے پینا کھانا، پر بھ سکے نہ کوئے ملائی۔ میں آپ بھلی مرنا چینا، جیون کُت نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری گھال لیکھے لائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جگت سنگھ، بیلا سنگھ دے گرہ دھنگالی جووں ★

سنگر گھر ساچا سکھ، سکھ نظر کتے نہ آئیندا۔ سنگر گھر مٹے ڈکھ، ڈکھیاں ڈکھ درد گوائیندا۔ سنگر گھر اُجل کھ، دُرمت میل میل دھوائیندا۔ سنگر گھر سُپھل کُکھ، مات گر بھ لیکھے لائیندا۔ سنگر گھر ناتا تٹے اٹا رُکھ، اجوئی جوں پھند کٹائیندا۔ سنگر گھر امرت ملے گھٹ، رس رسنا کھ لگائیندا۔ سنگر گھر آون جاون جائے چُھٹ، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ سنگر گھر سوہے ساچی رُت، رُت بسنت آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمائیندا۔ سنگر گھر ملے سانت، سانتک ست ست ورتائیا۔ سنگر گھر ساچی دات، دست امولک اک ورتائیا۔ سنگر گھر ناتا تٹے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ سنگر گھر مٹے اندھیری رات، جگت اندھیرا رہے نہ رائیا۔ سنگر گھر نئے ساچی گاتھ، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ سنگر گھر لہنا دینا چکے پتاما، ساچی گود اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر گھر ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔

سَنگَرِ گھرِ اکِ اند، اند اند وِچ دکھائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ اکِ چھند، گیت سہاگی آپ لائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ ایکا ونڈ، دوسر ونڈ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اہید آپ گھلائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ ایکا وست، وستو ہر ہر آپ ورتائیا۔ دیونہارا اپنے دست، دستگیر بے پرواہیا۔ لہنا چکے
 کیٹ ہست، ہست کیٹ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان دیا کمائیا۔ سَنگَرِ گھرِ ساچا مان، نماںیاں ہر رکھائیندا۔ سَنگَرِ گھر
 ساچا دان، دیاوان جھولی پائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ اکِ نشان، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ ایکا مان، اوچ نیچ نہ کوئے بنائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ ایکا پین کھان،
 امرت آتم رس چکھائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ اکِ پچھان، وڈا چھوٹا نہ کوئے جنائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ اکِ پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ اکِ پردھان، سچ
 پردھانگی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ سوہے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ سَنگَرِ گھرِ ساچے
 سَت، ہر جن بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ سَنگَرِ گھرِ لیکھے لگے پنچ تت کایا بت، بتی ہور نہ کوئے پائیا۔ سَنگَرِ گھرِ سرت سوانی پے اٹھ، سَنگَرِ پورا آپ اٹھائیا۔ سَنگَرِ گھر
 نرمل جگے جوت، جوت جوت رُشائیا۔ سَنگَرِ گھرِ اکو کوٹ، بنک دوارا اک دکھائیا۔ سَنگَرِ گھرِ نکلے کھوٹ، جھوٹھی واسنارہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیا۔ سَنگَرِ گھرِ ساچا مندر، ہر مندر آپ دکھائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ چکے اندھیرا ڈونگھی کندر، اندھ اگیان نہ کوئے
 رہائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ من واسنابھے بندر، دہ دشانہ کوئے بھوائیندا۔ سَنگَرِ گھرِ ہوئے پرکاس ڈونگھی کندر، جوتی جوت جوت رُشائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ دکھائیندا۔ ساچا گھرِ گرُودوارا، گرُور ایکا ایک جنائیا۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، ویس انیکا رُپ وٹائیا۔ نرگن سرگن لے
 اوتارا، لکھ چوراسی پھول بھلائییا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی بول جیکارا، بے بے اپنے ناؤں کرائیا۔ کاغذ قلم دے سہارا، سرشٹ
 سبائی دے سمجھائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج لیکھا جانے پر اپارا، اگم اگوچر بھيو نہ رائیا۔ سچکھنڈ وسے وسنہارا، ست ستوادی دھار چلائییا۔ تھر گھر کھول
 آپ کوڑا، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ سُن اگمی پار کنارہ، سُن سادھ ڈیرہ ڈھائیا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھر گھر مندر رہیا سہائیا۔ جن بھگتاں دیوے درس
 دیدارا، آتم پر ماتم میل ملائییا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی خوشی منائییا۔ گر کا گھر گر جانہارا، دوسر نظر کسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساچے مندر دے وڈیاںیا۔ گر کا گھر ملے سنجوگ، دھر سنجوگی آپ ملانیندا۔ گر گھر مٹے روگ، روگی نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر گھر چنگے ساچی چوگ،
 نام چوگا کھ دکھائیندا۔ گر گھر مٹے جگت وچوگ، وچوگی اپنا بندھن پائیندا۔ گر گھر نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ گر گھر نہ کوئے بھوگ،
 بھوگی اپنا بھوگ بھوگائیندا۔ گر گھر ست سلوک، ست ستوادی آپ سنائیندا۔ گر گھر کوئے نہ سکے روک، اوچ نیچ ذات پات ورن گوت، روپ رنگ
 رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ گر گھر آیاں سب نوں ہوئے چھوٹ، کر کرپا پار لنگھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ گر
 گھر سچا دروازہ، در در اپنا آپ جنایا۔ گر گھر وسے غریب نوازا، روپ انوپ ویس وٹایا۔ گر گھر سوہے راجن راجا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گر گھر نرگن
 پھرے بھاجا، نرویر نر اکار بے پرواہیا۔ گر گھر لکھ چوراسی رچیا کاجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھر دیوے مان وڈیاںیا۔ گر گھر مٹے
 سنتاپ، سنسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گر گھر مٹے پاپ، پت پاپی دے ترایا۔ گر گھر اکو جاپ، جیت جیت جیو سکھ پائیا۔ گر گھر اکو پاٹھ، پاٹھشالا دے
 سمجھایا۔ گر گھر اکو گھاٹ، ساچا پتن دے پرگٹایا۔ گر گھر کئے واٹ، لکھ چوراسی پنڈھ نہ کوئے بھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 گھر دے دکھایا۔ گر گھر سچ ٹکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ گر گھر شبد بانا، ہر جن ساچے آپ چڑھائیندا۔ گر گھر کھیلے کھیل سیری بھگوانا، بھگوان اپنی
 دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھر ایکارنگ رنگائیندا۔ گر گھر کجگ انتم کل، پڑکھ اکال اکال جنایا۔ لکھ چوراسی دل چھل،
 اچھل اچھل رہیا کمایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اٹل پدوی دے جنایا۔ سچ سنہیہڑا صاحب گھل، گر سنگر رہیا منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر گھر اک پرگٹایا۔ گر گھر اک آدیس، دیس دستر سیس جھکائیندا۔ گر گھر اک نریش، نر نرائن آسن لائیندا۔ گر گھر اک ہییت، لکھ چوراسی
 ہت کمائیندا۔ گر گھر اک کھیت، پھل بھلواری مات مہکائیندا۔ گر گھر بسنتی رت رہے چیت، چیتن سب نوں آپ کرائیندا۔ گر گھر ناتاٹے جن پریت،
 بھوتک بھیو اپنا بھیو گھلائییندا۔ گر گھر اکو تند بھھے ساچا سوٹ، سوٹک ہو نہ کوئے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک
 وڈیائیندا۔ ساچا گھر گر کاہٹ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ دکھ درد دلدر دیوے کٹ، نمکھ نمکھ دے کٹایا۔ کر کرپا تن پہنایے ساچا پٹ، پٹی اپنے نام

پڑھائیا۔ گر کے مندر ساچا مارگ دیوے دس، ہر مندر دئے بہائیا۔ زرگن جوت کر پرکاس، پرکاشوان ویکھ دکھائیا۔ جگ جگ پوری کردا آیا آس، آساوان دیا کمائیا۔ کلجگ اتم ویکھے کھیل تماش، خالق خلق رہیا زلایا۔ گرگھ ورلے کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر اک وڈیائیا۔ گھر مندر سو بھاؤنت، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ہر جن میلا ہر ہر کنت، زرگن ناری سرگن سیو کمائیندا۔ نام ادھارا منیاں منت، من مندر بھيو چکائیندا۔ مہما جنائے آپ بے انت، اگنت اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، ست ست اپنا بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گھر وڈا وڈ بکار، بل باؤن دئے سمجھائیا۔ جس تخت سوہے آپ زرنکار، سو تخت لئے پرگٹائیا۔ جس مندر کرے آکار، زرنکار دئے دکھائیا۔ جس چرن دھرے دربار، سو دربار لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر دئے دکھائیا۔ ساچا گھر گر گھیل، کھیلنہارا آپ جنائیندا۔ آد جگادی اکو میل، مل مل اپنا راہ دکھائیندا۔ کر پرکاس بن باقی تیل، زرگن جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سچ دوارے سجن سھیل، بہہ بہہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک صلاحیندا۔ گھر صلاحے ہر زرنکار، گھر اپنا آپ تجائیا۔ زرگن زرگن نو سو چورانوے چوکڑی جگ دیندا رہیا لارا، حکمے حکمے سرب بھوئیا۔ سچکھنڈ لوک مات نہ کسے دکھایا سچ منارا، منی رکھی کوٹن کوٹ گئے دھیان لگائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وارو واری مندر مسجد مٹھ شو دوالے بناؤندے رہے وچ سنسارا، گر کا گھر اک نہ کوئے بنائیا۔ ہر کا مندر سب توں نیارا، نیتزین نظر کسے نہ آئیا۔ اکو وسے ٹھا کر سوامی اپر اپارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ اکو ناد وچے ڈھنکارا، اکو راگی راگ الائیا۔ ایکا دپیک ہوئے اجیارا، دوسر نور نہ کوئے رشنائیا۔ اکو تخت بہے آپ کرتارا، قدرت ویکھے چائیں چائیا۔ اکو حکم کرے ورتارا، حکمی حکم آپ سنائیا۔ اکو بھر نہار بھنڈارا، سچ وستو آپ ورتائیا۔ اکو پرگٹا ونہارا گر اوتارا، جگ جگ اپنی کھیل کرائیا۔ اکو کھولنہارا سچ کوڑا، ساچی بنت دئے سمجھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہ ہکٹک نرائن ز اوتارا، گر و دربارا دئے دکھائیا۔ چار ورنان دیوے مانا، اوچاں نیچاں اک ٹکانا، کھتری براہمن شو در ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ آپے گائے اپنا گانا، جن بھگتاں صفت صلاحیا۔ چاروں کُنٹ کھیل مہانا، چوتھے جگ جگ جنائیا۔ لکھ چوراسی نو دوارے پھرے جہانا، بن نو

دوار چار کھانی کوئے رہن نہ پائیا۔ پسو پنچھی پنکھی ہست کیٹ چیوٹی ملے سری بھگوانا، سرب گھٹ اپنا رنگ و کھائیا۔ سو گھر ہوئے پروانہ، جس گھر بہہ بہہ ہر جو آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ لیکھا رہیا مکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانا، کلجگ انتم دتا دانا، بھگت بھگونت بنایا نشانہ، نشانہ اکومات جھلائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی امر ناتھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

جگت ناتا پائے گنڈھ، گنڈھنہار دیا کمائیندا۔ مات پت سینے ٹھنڈ، سینٹل دھار آپ وہائیندا۔ سٹ ڈلارا نوری چند، نور نور نال ملائیندا۔ ڈکھ سکھ وچ وکھائے اند، اند اکوگن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ناتا آپ بندھائیندا۔ جگت ناتا مات پت، گھر وجے ودھائیا۔ پوت سپوتا کرے ہت، ڈکھڑا درد گوائیا۔ پُرکھ ابناسی رکھنا چت، بھل کدے نہ جائیا۔ رتڑی سوہے ساچی تھت، بال بالا لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ بوٹا دیوے لائیا۔ جگ بوٹا لائے بن بن مالی، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ آپے بھرے جھولی خالی، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ پھل لگائے ساچی ڈالی، رنگ اپنا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست دتا دان، ہر جو ہر ہر دیا کمائیا۔ پچھلی وست لینی پچھان، انگ انگ نال جڑائیا۔ کریا کھیل آپ مہان، ہر جن ساچے دے وڈیائیا۔ بالک ناؤں رکھنا داس بھگوان، بھاگ گھر نوں دے لگائیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پچھلا ڈکھ دے گوائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

ساچا گھر ہر منارا، موہن ہر ہر آپ بنائیندا۔ سیوا کرگم اپارا، اپنی سیوا لیکھے لائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ساکھیات کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے سدا سدا سد جگ چارا، چوکڑی اپنا بندھن پائیندا۔ چار ورن ورن سہارا، برن برن گنڈھ پوائیندا۔ انتم کرے پار کنارہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

بھنگ ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

کرپا کر، ساچا گھر آپ اپائندا۔ ساچا گھر اپما یوگ، گر گر رہے صلاحیا۔ نمسکار کرن چو داں لوک، چو داں طبق سجدہ سیس جھکایا۔ کروڑ تینسا وشن برہما
 شو مگے موکھ، دوئے جوڑ جوڑ سرنایا۔ بھگت بھگونت بولن اک سلوک، سوہلا ہر ہر نام جنایا۔ دو جہاناں دسے ساچا کوٹ، کوئی کوٹ بیٹھے دھیان لگایا۔
 نرکار نرویر اجونی رہت جگائے جوت، جوتی جاتا کرے رشنایا۔ نو کھنڈ پر تھی جنائے اپنی سروت، سرشٹ سبائی آپ سمجھایا۔ آد جگاد گر اکو بہت، دوسر
 گر نظر کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ گر گھر ویکھے سچ محلہ، محل اپنا آپ جنایا۔ پاوے سار اک
 اکل، اکل کل ویس وٹایا۔ پنچم میلا درگاہ ساچی پھڑایا پلا، بندھن ایک ایک رکھایا۔ سچ سندیس نر نریش آپ گھلا، ساچا حکم حکم ورتایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ صلاحیا۔ ساچا گھر پنچ پروانہ، ہر اپنے راہ چلائندا۔ پنچم پنچ کر پردھانا، پنچم ایک رنگ وکھائندا۔ پنچ سہائے در
 راجانا، در ایک ایک پرگٹائندا۔ پنچاں دیوے اکو مانا، سر اپنا ہتھ لکھائندا۔ پنچاں کریا گر دھیانا، گر سنگر ہر جو نظری آئندا۔ پنچے دوئے جوڑ ہوئے نما،
 اپنا بل نہ کوئے رکھائندا۔ اسیں من کے آئے تیرا بھانا، در تیرا اکو بھائندا۔ توں صاحب سچا رانا، شاہ پاتشاہ اکھوائندا۔ کلجگ انتم نو کھنڈ پر تھی کسے نہ
 ملے کوئی ٹکانا، دین مذہب سرب لڑائندا۔ ونڈی ونڈ راج راجانا، کھنڈ کھنڈ سرب کرائندا۔ کوئی پڑھے وید پُرانا، کوئی شاستر سمتر انگ لکھائندا۔ کوئی
 دھرے دھیان گیتا گیانا، کوئی انجیل قرآن نعرہ سنائندا۔ کوئی کھانی بانی ویکھے نشانہ، جگت نشانہ سو بھاپائندا۔ تیرا بھیونہ جانے کوئے سری بھگوانا، تیرا
 نشانہ نظر کسے نہ آئندا۔ اسیں رل کے منگن آئے سچا دانا، داتا دانی توں اکھوائندا۔ چار ورن چار گنٹ جھلا اک نشانہ، دوسر ہور نہ کوئے رکھائندا۔
 مہربان مہربان ہو سری بھگوانا، سر اپنا ہتھ لکھائندا۔ بل باؤن کرے پروانا، سچ سندیسہ اک سنائندا۔ لوک مات بنائے سچ مکانا، مقامے حق کھیل
 کرائندا۔ لکھ چوراسی جیواں دیوے مانا، مانس مانکھ مانو ساڈھے تن ہتھ گنڈھ وکھائندا۔ اندر باہر کھیل کرے سری بھگوانا، بھگون اپنا روپ وٹائندا۔
 ساچے بھگت اٹھائے والی دو جہاناں، اٹھ اٹھ اپنی سیو کمائندا۔ ساچا گھر وکھائے نہہلنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ جنائندا۔ ناؤں رکھے اک مہانا، بھگت دوارا
 مات پرگٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس گھر گر شبد ملے ور، سنگر اکو نام صلاحندا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

اک منگل دوس رات، گھڑی پل ونڈ ونڈائیندا۔ اک منگل ہر کی گاتھ، آد جگاد سرب گن گائیندا۔ اک منگل ناتا پتاما، جگت ناتا بندھن پائیندا۔ گرسکھ منگل وسے سنگر پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کٹ سنگل کیتا پارجات، پارکھو اپنی دیا کمائیندا۔ جگ جیون داتے پچھی وات، واہوا اپنی کھیل دکھائیندا۔ لیکھا چکے تات آٹھ، تات نال ملائیندا۔ اتم کرے آتم ذات، پر ماتم رنگ دکھائیندا۔ زرگن بن بن بنیا ساک، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ اک منگل جگت ونڈ، حصہ مات رکھائیندا۔ اک منگل ناد وچ برہمنڈ، شبدی شبد الائی۔ اک منگل وسے جیو پنڈ اند، پنج تات کایا ڈیرہ لائی۔ گرگھ منگل میلا گنی گہند، گہر گمبھیر اپنی گود بہائیندا۔ نیتز ویکھے سُرپت اند، سُرپی مات ول لگائی۔ برہے شو ہوئی چند، ہر جو کی کی کھیل رچائی۔ غریب بنانے بنائے اپنی بند، پتا پوت دے وڈیائی۔ امرت دھار وہائے ساگر سندھ، رس اپنا آپ چکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لگائی۔ اک منگل آئے جائے، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ اک منگل رسنا جہوا گائے، بتی دند کھ صلاحندا۔ اک منگل لکھ چوراسی پھر پھر گرائے، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ گرگھ منگل رہے ہر سرنائے، دوجی اوٹ نہ کوئے جنائیندا۔ دیونہارا نتھوایاں تھیں، ساچے دھام آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اک منگل اٹھ پہر، اپنا رنگ دکھائی۔ اک منگل تھر گھر لائے لہر، راگی راگ سنائی۔ اک منگل لاڑی موت ویکھے قہر، مر جے مر مر پھیرا پائی۔ گرگھ منگل ہر سنگر چرن کرے سیر، سیاح روپ سچھنڈ آسن لائی۔ کسے نظر نہ آوے ایر غیر، گرگھاپنا گھ دکھائی۔ ہر کرپا ہر کیتی مہر، مہربان اپنی دیا کمائیندا۔ چوتھے جگ پرگٹ ہو یا اکو شیر، شرع سب دی دے بدلایا۔ دو جہاناں بھیڑ رہیا بھیڑ، پھڑ گردن اک دوجے نال ٹکرائیا۔ جن بھگتاں لہنا رہیا نیڑ، پورب لیکھا جھولی پائی۔ ایکا روپ وٹائے اپنا کسیر، بھبک اپنے نام لگائی۔ نو نو رہیا گھیر، چار کٹ پھرے ڈھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بھگت ایکا روپ سمائیا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ خیر والی جموں ☆

نُونُو چار رہے گرلا، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ برہمنڈ کھنڈ روون مارن دھاہ، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھانیا۔ رُو سس نیتز نین رہے اٹھا، چار گنٹ راہ
تکائیا۔ وشن برہما شو سیس رہے جھکا، نیوں نیوں اپنا مان گوانیا۔ گر اوتار کرن صلاح، آپ اپنا متا پکائیا۔ پیر پیغمبر پروردگار تگن راہ، چوڑاں طبقاں ویکھ
وکھانیا۔ دھرت دھول کھلڑے کیس رہی وکھا، مینڈھی سیس نہ کوئے گندا نیا۔ سمنڈ ساگر تن دیوے بھا، سا تک ست نہ کوئے رکھانیا۔ ترے گن مایا
اپنا پلو رہی جھڈا، پنچ تت پھرے واہو داہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ساچا ہر، ساچی کھیل رہیا کرانیا۔ ساچی کھیل پڑکھ
سمر تھ، دو جہاناں آپ کرانیندا۔ سرشٹ سبائی چلاونہارا رتھ، زرگن اپنا کھ چھپانیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا مارگ دس، بھيو ا بھید آپ جنانیندا۔
سبجگ تریتا دوپر ویکھنہارا کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار چلانیندا۔ زرگن نور جوت کر پرکاس، پرکاشوان ویکھ وکھانیندا۔ منڈل منڈپ پاوے راس،
گوپی کاہن ناچ نچانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھانیندا۔ ہر کا کھیل اپرا، بھيو کوئے نہ پانیا۔ ایکاشد شبد بلکار، بل
اپنا آپ جنانیا۔ ویکھنہارا ویکھے بیٹھ پچے دربار، محل اٹل آسن لائیا۔ کرتا پڑکھ کرنی کرے کرنیہار، دوسر سنگ نہ کوئے رلا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنانیا۔ سچ سندیسہ ہر زرنکارا، ایکا ایک جنانیندا۔ آد آد کر پساہ، انتم اپنا ویکھ وکھانیندا۔ مدھ مدھ دی جانے دھارا، نو سو
چوڑانوے چوڑاں جگ ونڈ ونڈانیندا۔ وشنوں وشو کر پیارا، برہما پاربرہم پرگٹانیندا۔ شکر دیوے اک سہارا، سیس جگدیش ہتھ لکھانیندا۔ ترے گن ناتا اپر
اپارا، رجو طمو ستو بندھن پانیندا۔ پنچ تت تت اکھاڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ رنگانیندا۔ لکھ چوڑاں کھول کوٹا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ زرگن
دیا باقی کملا پاتی کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگانیندا۔ شبدی ناد سچی دھنکارا، انحدادی ناد سنانیندا۔ برہم برہمادی پاوے سارا، آپ اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ انڈج جیرج
اُتھج سیج کر تیارا، آپ اپنا رنگ رنگانیندا۔ زرگن سرگن بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتانیندا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، ایش جیو گنڈھ رکھانیندا۔
پاربرہم برہم ونڈ ونڈے ونڈنہارا، آپ اپنی ونڈ ونڈانیندا۔ پنچ تت ویکھ کایا منارا، رُوپ انوپ آپ چھپانیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، سرگن اپنا بندھن

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل لکھ چوراسی، جیو جنت کرائیا۔ گرہ گرہ مندر گھر گھر زرگن نور
جوت پرکاسی، در در اپنا ناد سناٹیا۔ مندر اندر کر کر واسی، شاہو شتاباشی کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن
برہما شو دئے سمجھائیا۔ وشن برہما شو اک فرمان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر پروان، ترے گن اتینا پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ سرگن روپ کر
پردھان، جگت پردھاگی آپ کرائیندا۔ مانس مانگھ دیوے دان، بدھ بیسی رنگ رنگائیندا۔ من واسنا کھیل مہان، نو در اپنا کھوج کھجائیندا۔ کھیلے کھیل
سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ وٹائیندا۔ شبد اگنی اک مکان، بن چھپر چھن چھہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ
وڈیائیندا۔ ساچا بنک پُرکھ ابناس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ زرگن نور کر پرکاس، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ آتم پر ماتم وسے پاس، سگلا سنگ نبھائیا۔ لہنا
چُکائے پر تھمی آکاش، آکاش اپنا روپ دکھائیا۔ میل ملائے پون سواس، سواس سواساں نال سائیا۔ سرگن زرگن زرگن سرگن ہو ہو داس، بن سیوک
سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا ہر زرنکارا، زرگن زوریر آپ رچائیندا۔ زرگن سرگن لے اوتارا،
گر گر ویس وٹائیندا۔ شبد اگنی بول جیکارا، بے جیکار آپ الائیندا۔ جیواں جنتاں دئے سہارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آتم انتر کھول کواڑا، بھيو ابھید
آپ سمجھائیندا۔ کر پرکاس بہتر ناڑا، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ اک دکھائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچے تخت ہے سچی سرکارا،
سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ونڈے ونڈا پر اپارا، ساچی ونڈن آپ کرائیندا۔ وشنوں دیوے ست بھنڈارا، برہمے برہم برہم اپنا جھولی پائیندا۔ شکر
انتم کرے سنگھارا، سنساروگ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگوان وشنوں اکو دھارا، وشو روپ وٹائیندا۔ برہما ناد شبد بول جیکارا، چارے وید الائیندا۔ ایکا جوت
شکر آدھارا، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ اک ترسول دے سہارا، تریلوکی بندھن پائیندا۔ پار برہم پر بھ کھیل نیارا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ
لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگادی برہم برہمادی بودھ اگادھی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی
دھار ہر زرنکارا، آد پُرکھ پُرکھ چلائیا۔ ونڈن ونڈا گم اپارا، لکھ اگوچر آپ کرائیا۔ جیرج انڈج اُتبیج سیتج کرتیار، حکمے حکم آپ پھرائیا۔ چارے بانی بول

جیکار، پراپسنتی مدہم بیکھری آپ سٹائیڈ۔ چارے جگ دے آدھار، سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائیڈ۔ چارے ورن کر خبردار، کھتری براہمن شوڈر ویش بھيو اجمید چھپائیڈ۔ چارے گنٹ کر پسا، چار یاری رنگ رنگائیڈ۔ اکو چوکڑ کر تیار، گر اوتار سیوا لائیڈ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر دی کار آپ جنائیڈ۔ ڈھر دی کار سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ گر اوتار کر پردھان، سچ سندیسہ نام سٹائیندا۔ جیواں جتاں دے گیان، آتم گیان اک درٹائیندا۔ چرن کول سچ دھیان، نیتز نین نین ملائیندا۔ ایک راگ سٹائے کان، انحد ناد ڈھن لائیندا۔ اک مندر وکھائے مکان، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ ایک شاہ پاتشاہ سچا حکمران، سپس جگدیش اک سٹھائیندا۔ ایک جگ جگ ویکھے آن، نت نوت ویس وٹائیندا۔ ایک تینی اوتاراں دیوے دان، وید پُران شاستر سمرت گیتا گیان میل ملائیندا۔ ایک بھگت اٹھاراں کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ کرے پردھان، سنگ محمد بھيو چکائیندا۔ ایک لیکھا جانے انجیل قرآن، تیس بتیس حدیثا آپ پڑھائیندا۔ ایک وسے مقامے حق سچ مکان، توفیق خدائے اک رکھائیندا۔ ایک مہبان بیدو دیوے پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ایک شرع شریعت سمجھائے کلام، کلمہ نبی آپ لائیندا۔ ایک دیونہارا منتر ستنام، نام ست روپ وکھائیندا۔ ایک پنچ تت چولا دیوے مان، نانک نرگن سرگن نال ملائیندا۔ ایک جوتی دس روپ کھیل کرے مہان، گوہند اپنی گود سٹھائیندا۔ ایک ڈھر فرمان ساچا گان، لوک مات کرے پروان، سچ سندیسہ ہر نرنکارا، نرگن دھارا آپ جنائیندا۔ ایک پنچم لیکھا جانے دو جہان، سری بھگوان ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ایک روپ سری بھگوان، وشنو اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک چوکڑ ایک دھندا، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی ساچی گھال، ہر جو ہر ہر آپ جنائیڈ۔ سرشٹ سبائی ساچا دھن مال، ایک ونج نام کرائیڈ۔ گر اوتار کرن پرتپال، بن سیوک سیو کمائیڈ۔ جگ چوکڑی بن رکھوال، لوک مات پھیرا پائیڈ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دالہنا ویکھے تھاواں تھانیا۔ لہنا مگے لہنیدار، اُبھل بُھل کدے نہ جایڈ۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، درگاہ ساچی دھام سٹھایا۔ تھر گھر وسے سٹ ڈلار، شبدی شبد ناواں پرگٹایا۔ سُن اگمی پار کینار، سُن سادھ دے گھلایا۔ دو جہاناں چرناں ہیٹ لتا، آپ اپنا پندھ مکایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر کر خبردار، آلس نندرا دے گویا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، سنجگ تریتا

دوا پر کلج اپنے لیکھے لایا۔ اتم پرگٹ ہو نر نرکار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ جس نوں گاؤندے وید چار، پُران اٹھاراں رہے دھیایا۔ جس دی صفت کرے گیتا گیان، دھیائے اٹھاراں راگ الایا۔ جس دی مہا گائے انجیل قرآن، صفتی صفت صلاحیا۔ جس نوں نانک گو بند کرے پرنام، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ سو صاحب سچا سلطان، ست پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ کلج اتم ویکھے آن، رُوپ انوپ آپ وٹایا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، دُھر درباری آپ جنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت کرو سرب دھیان، نیتز نین نین اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوراسی بنیا بال انجان، بالی بدھ بھو نہ رایا۔ نیتز نین کسے نظر نہ آئے سری بھگوان، مندر مسجد مٹھ شو دوالے کوٹن کوٹ بیٹھے ڈیرہ لایا۔ سچ نہ دکھائے کوئے نشان، سچ نشانہ نہ کوئے جھلایا۔ سرشٹ سبائی بیابان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے دین دُہایا۔ سمند ساگر سرب گرلان، جل تھل مہینل ہر کار رُوپ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدانت سری بھگونت، اپنا تھم آپ ورتایا۔ آد تھم رچنارچ، اتم ویکھے چائیں چانیا۔ نو نو کھیل کیا سچ، ہر سچا وڈ وڈیایا۔ کلج اتم لکھ چوراسی کایا بھانڈے ماٹی ویکھے کچ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پانیا۔ سرشٹ سبائی ہونی بھٹھ، کلج اگنی ایکا تانیا۔ کسے تن نہ دے رتی رت، رتی رت گیا سُکایا۔ جیو جنت بھلے برہم مت، من مت کری گُرمایا۔ سادھاں سنتاں چھڈیا دھیرج جت، دھیان بھیناں رہے نکایا۔ کسے نہ ملے کملاپت، جگت دُہاگن نار رہی گر لایا۔ دھرنی دھرت دھول ستھر بیٹھی گھت، نیتز نیناں نیر وہایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کلج اتم سارے گئے نٹھ، پلو کوئے نہ کسے پھڑایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ خالی دسن تٹ، سر سروور نہ کوئے وڈیایا۔ اوچی کوکن چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبق دین دُہایا۔ کلج ماری اکو سٹ، سب نوں منہ دے بھار سُٹایا۔ گرگھ ورلے ہر کاناؤں رہے رٹ، دوس رین دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہووے جھٹ، نرگن سرگن رُوپ وٹایا۔ اتم سیجا ویکھے کھاٹ، سچ سہنجنی آپ سہایا۔ نرگن کٹ کے آئے واٹ، دو جہاناں پندھ مکایا۔ جن بھگتاں بچھے آپے وات، اپنا پردہ آپے لاہیا۔ کلج میٹے رین اندھیری رات، ساچا چند اک چکایا۔ شبد اگئی دیوے دات، بن دانی آپ ورتایا۔ ہر جن تیرا ہووے نہ گھات، آنت دیوے نہ کوئے سزایا۔ چتر گپت نہ دکھائے کھات، رائے دھرم سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی بچھے تیری وات، نرگن نرگن پھیرا پانیا۔ میل ملائے کملاپت، کول نین

وڈی وڈیائی۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائی۔ پتا پوت کرے لاڈ، بنے جنیندی مائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت لہنا اپنے ہتھ رکھائی۔ آد آنت ہر جو لہنا، سری بھگوان اپنا کھیل کریندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پے دینا، لگیا کوئے رہن نہ پائیدا۔ وشن برہما شو بھانا سہنا، کروڑ تیساکھے اندر پھریندا۔ بھگت بھگوان درساچے بہنا، ساچا مندر اک وڈیائیدا۔ کلجگ آنت وکھائے نیناں، نیتز لوچن آپ کھلائیدا۔ ہرجن پائے ساچا گہنا، کایا کنجن رنگ وکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگوانت اپنا حکم آپ ورتائیدا۔ آد آنت سچ ورتارا، سو پرکھ زرنجن آپ ورتائی۔ ہر پرکھ زرنجن ہو نیارا، زرنجن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ اینکارا کھیل کرے امّ اپارا، الکھ اگوچر بے آنت وڈ وڈیائی۔ آد زرنجن جوتی جوت جوت اُجیارا، دو جہاناں پاوے سارا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائی۔ ابناسی کرتا سہائے ساچا بنک دوارا، سچکھنڈ ساچے دے وڈیائی۔ سری بھگوان سچ نشان جھلائے آپ کرتارا، کرتا پرکھ سیو کمائی۔ پاربرہم پر بھ ہو اُجیارا، زرنجن سرگن جانے دھارا، برہم لیکھا دے مکائی۔ ایک ناد شبد دھکارا، ایک گرو کرپسارا، لکھ چوڑاسی ویکھے چائیں چانیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو نہکلنک زرائن زراوتارا، نام ڈنکا اک وجائی۔ راؤ رنگاں کرے خبردارا، سادھاں سنتاں دے جگائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا دے چکائی۔ سب دا لیکھا چکائے سری بھگوان، کلجگ آنت آنت جنائی۔ وشن برہما شو منگن دان، دیاوان رہیا سمجھائی۔ تئی اوتار ویکھنا مار دھیان، نیتز نین نین اٹھائی۔ بھگت بھگوان دے گیان، اٹھ دس دے وڈیائی۔ چارتن کر پروان، ست پروانہ دے جنائی۔ گر دس دس نشان، ہر نشانہ اک جھلائی۔ پنچم پنچ ہوئے پردھان، سچکھنڈ ساچے وٹی ودھائی۔ لوک مات چگی کان، آن ہو نہ کوئے رکھائی۔ لیکھا چکے چار جگ جیو جہان، چوکڑ اپنا پنڈھ مکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائی۔ سب دا لیکھا جانا چک، آنت رہن کوئے نہ پائی۔ کلجگ پینڈا رہیا نک، سری بھگوان رہیا مکائی۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جو بیٹھا رہیا لگ، گر اوتاراں سیو لگائی۔ انتم آنت پیانک، بھک اپنے نام لگائی۔ زرنجن زرویر پیا اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائی۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھ، دین دیال ہوئے سہائی۔ لگیا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، نو نو پھیرا پائی۔ میل ملاوا ابناسی اچت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائی۔ ایک وار سہائے ساچی رت، رت بسنت آپ مہکائی۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ سب دا لیکھا لیکھے جائے لگ، لگا ونہار آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سرِ بگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، سنگر پورا ویس وٹائیا۔ چار ورن مارگ ایکا دس، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت نور پرکاس، ایکا ناد شبد دُھن شنوائیا۔ ایکا پوری کرے آس، آسا ترسنادے گوائیا۔ ایکا وسے سدا پاس، سچ سنگر وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرکھاں کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے چائیں چائیا۔ ہر جن میلا سچ دوار، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ اتم پر ماتم دے آدھار، ایش جیو رنگ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم بھو نیار، ایکا گھر ملائیندا۔ اتم سیجا کرتیار، پھولن برکھا آپے لائیندا۔ نرمل دیا باقی اک اجیار، جوت نرنجن ڈگگائیندا۔ کملا پاتی امرت اتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجھہر جھرننا آپ جھرائیندا۔ بجر کپاٹی کھولے تاک، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ آپ سنائے اپنا بھوکھت واک، انحد نادى ناد و جائیندا۔ سرت سوانی آپے لادھ، شبدی میل ملائیندا۔ ڈونگھی بھوری لئے کاڈھ، کایا کوری کھوج کھجائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی دیوے داد، ایڑا پنگل موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے گھر ملائیندا۔ ہر جن میلا ساچے گھر، گھر دسویں لے وڈیائیا۔ ناتا تے ناری نر، بردھ بال رُپ نظر کوئے نہ آئیا۔ اکو اکھر اتم پر ماتم سارے لین پڑھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کوئے رکھائیا۔ سرتی شبدی آپے پھڑ، اندرے اندر میل ملائیا۔ ساچے پوڑے نرگن چڑھ، اُج محلے دے بہائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ اپنی کرپا آپے کر، سنگر میلے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لئے ترائیا۔ بھگت دوارا اکو اک، ہر ہر آپ بنائیندا۔ جگت گاتھا لکھ لکھ، جیو جنت سمجھائیندا۔ ہر جن دیوے ساچی بھکھ، بھچھیا نام آپ ورتائیندا۔ بن نیترن آوے دس، نج نیز آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے دیا کمائیندا۔ نج نیز ہر جو کھول، پرکاس پرکاس نال ملائیا۔ بن رسنا جہوا آپے بول، اپنا راگ سنائیا۔ بن کنڈے تولے ساچا تول، تولا بنے ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے وروں، گرگھ ساچے آپ جگائیا۔ اٹھے پھر دوس رین وسے کول، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اندر وڑ وڑ اٹا کرے نابھ کول، کول کولا دے اٹائیا۔ امرت پیائے ساچی پائل، رس اکو اک وکھائیا۔

نظری آئے اللہ اول، نورو نورو نورِ الہیہ۔ درس دکھائے ساول سول، مکند منوہر لکھمی نرائن بے پرواہیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے گھر ملائیہ۔ ہرجن اپنا دیکھ گھر، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ پنچ وکارا چکے ڈر، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ امرت نہائے ساچے سر، دُرمت میل دھوائیندا۔ کاگوں ہنس دیوے کر، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چکائیندا۔ سرت سوانی لئے ور، شبدی کنت اک دکھائیندا۔ ساچی سیجا بہنا چڑھ، آتم سیجا اک وڈیائیندا۔ نربھو چکائے بھے ڈر، بھے اپنا اک رکھائیندا۔ گرگھ دکھائے ساچا گھر، گھر مندر آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ سمجھائیندا۔ ساچا گھر ہر جو ہر، ایکا ایک بنائیہ۔ گرگھ ورا دیکھے اندر وڑ، دوسر نظر کسے نہ آئیہ۔ سرشٹ سبائی رہی لڑ، پنچ تت کرے لڑائیہ۔ ادھ وچکارے سارے بیٹھے اڑ، جوگ ابھیاں رہے کمائیہ۔ اکھاں میٹ دھیان دھر، کن انگلاں رہے پائیہ۔ بند سواسے نا بھی در، بھيو ابھید نہ کوئے جنائیہ۔ ڈوگنی گفا بیٹھے وڑ، باہروں دروازہ بند دکھائیہ۔ بن سنگر کرپا کوئے نہ جائے اپنے گھر، بھرے بھلی سرب لوکائیہ۔ کلجک سنت روون زارو زار، اچی کوک کوک سنائیہ۔ بھگت گاتھا گائے پڑھ پڑھ، نانک کبیر ڈھولا گائیہ۔ اپنا ناتا چھٹے نہ چیتن جڑ، ست ست نہ کوئے سمائیہ۔ پڑکھ ابناسی کرپاندھ ٹھاکر سوامی جس جن کرپا دئے کر، کر کرپا بوجھ بُجھائیہ۔ باہوں پھڑ دکھائے گھر، گھر گھر وچ خوشی منائیہ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ایکا گھر بہائیہ۔ ہر بھگت تیرا سچ دوارا، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ آد جگاد اُچ منارا، نہچل ایکا دھام رکھائیندا۔ چرن کول اُپر دھول دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ میل ملائے گپت ظاہرا اندر باہرا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا بندھن پائیندا۔ کلجک اتم پرگٹ ہو نہہکلنک نرائن نر اوتارا، بھيو ابھید آپ گھلائییندا۔ غریب بنائیاں جگت نتائیاں کرے پار کنارہ، منجھدار نہ کوئے رڑھائییندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، جو جن بولے جیکارا، لکھ چوراسی وچ کدے نہ آئیندا۔ اپنی گود چکے ہر نرکارا، نرگن ہو ہو سیو کمائیندا۔ ایبتھے اوتھے دو جہان دئے سہارا، لوک پرلوک چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر ہر جن ساچے آپ وسائیندا۔ ساچے مندر ہر جن وسیرا، سچکھنڈ وچے ودھائیہ۔ پڑکھ ابناسی دے سے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیہ۔ آد جگاد جگا جگتر جگ جگ چاؤ گھنیرا، بھگت بھگونت مل مل خوشی منائیہ۔ اک دُوبے

نوں مل مل کہن توں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیو کوئے نہ رانیا۔ توں صاحب ٹھاکر سوامی ہوں بالک نکا چیرا، چرن کول کول چرن اک سرنا نیا۔ تیرا
 وسدا رہے کھیڑا، گھر ساچے و بے ودھانیا۔ پُرکھ ابناسی کہے بن بھگت کسے کم نہ آئے میرا دیہڑا، میری رت نہ کوئے سہانیا۔ سبجگ تریتا دواپر اک اک
 کر کے بٹھدا رہیا بیڑا، نت نوت ویس وٹانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کر کے بیٹھا رہیا جیرا، اپنے بھانے وچ سمانیا۔ کلجگ اتم پایا پھیرا، نرگن
 نرنگار ویس وٹانیا۔ جن بھگتاں بٹھے اکو وار بیڑا، ساچے بیڑے لئے چڑھانیا۔ جے کوئی پچھے بھگت جن کیہڑا، آگوں دینا سچ سنانیا۔ جنہاں ملیا مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان سنگھ شیرا، سپس سیہرا رہیا گندا نیا۔ سوہنگ جاپ جپایا توں میرا میں تیرا، آتم پر ماتم ایگا گھر ملا نیا۔ لکھ چوراسی ڈبنا ڈیرہ، کلر کندھ
 دے رڑھانیا۔ اتم دیونہارا گیڑا، کولہو چکی چک بھوانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں دے وڈیانیا۔ ہر بھگتاں دیوے مان، بن
 نمانا کھیل کرانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان، اٹھل ٹھل کدے نہ جانیندا۔ ویکھنہارا دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا پھیرا پانیندا۔ گھر
 گھر در در نرگن سرگن دیوے دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سنانیندا۔ اٹھو ویکھو مار دھیان، نیتز نین نین گھلانیندا۔ جس نوں آد جگاد جگ متدے
 رہے وشنوں بھگوان، وشو اپنی دھار چلانیندا۔ لوک مات ہو یا پردھان، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، برہما ویتانال پڑھانیندا۔
 وشنوں گھر گھر دیوے دان، بن سیوک سیوک کمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے رنگ رنگانیندا۔
 ہر جن تیرا ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگانیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، بستر اپنا لئے وچھانیا۔ اک جنائے سچ انند، انند انند آپ ہو جانیا۔ بھیو گھلائے
 پرمانند، پر م پُرکھ دیا کمانیا۔ گیت سنانے سہاگی چھند، ساچا ڈھولا آپے گانیا۔ ذئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا۔ بیچ وکارا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا
 کھڑگ نام اٹھانیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، ناتا بدھاتا دے جڑانیا۔ میٹے رین چڑھائے چند، نور نور نور رُشانیا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ آپ
 تڑانیا۔ صاحب کرپال سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھانیا۔ جنم جنم دامیٹے پنندھ، جس جن بخشے چرن سرن سرنا نیا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، لاڑی

موت نہ کرے گڑمانیا۔ آنت ملاواں سچھنڈ، جوتی جوت جوت ملانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جن بھگتاں ہوئے سدا سہانیا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چکّ جووں ★

آون جاون ہر ہر کھیل، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ہر جن سجن ساچے میل، جگ جگ رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن سجن سہیل، بن سنگر دیا
 کمانیندا۔ کر پرکاس بن باقی تیل، دپیک دیا اک جگائیندا۔ دھام دکھائے گھر نویل، گھر گھر وچ پردہ لائیندا۔ لیکھا جان گرو گریچیل، گر گوہند دھار
 سمانیندا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی پھند تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آوے
 جاوے سری بھگوان، جگ جگ ویس وٹانیا۔ ساچے سنتاں دیوے دان، نام ست جھولی پانیا۔ آتم آتر اک گیان، برہم مت دے سمجھانیا۔ سر سرور
 سچ اشان، کایا مندر اندر دے کرائیا۔ بودھ اگادھی ناد دھکان، گھر گھر وچ راگ سٹانیا۔ آتم پر ماتم دیوے مان، برہم پار برہم میلا سچ سمجھانیا۔ لیکھا
 جانے دو جہان، ایش جیو ونڈ ونڈانیا۔ کر کرپا کرے کلیان، کال گراس نہ آنت دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون اپنی بنت
 بنانیا۔ آوے جاوے سری بھگونت، نت نوت ویس وٹانیندا۔ پاوے سار لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام نیا
 منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک سمجھائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آون جاون سری بھگوانا، ہر جو ہر ہر اپنے ہتھ رکھانیا۔ گرگھاں بخشے چرن دھیانا، چرن سرن سچ سرنانیا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچ
 مکانا، مکھ کعبہ روپ وٹانیا۔ نرمل نور نور مہانا، نوری نور کرے رُشٹانیا۔ دوس رین اک ترانہ، تریا راگ راگ لائیا۔ نام دھن دولت خزانہ، سچ بھنڈار
 دے ورتانیا۔ کرے کھیل بینا دانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون بھو چکائیندا۔ آون جاون اپنا راہ چلائیا۔ آوے جاوے کھیل

نہکلنگ ہر شہ بھنڈار بھاگ ۱۲

کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ گرگھ سبجَن لائے پار، ادھ وچکار نہ کوئے رُڑھائیندا۔ گرگر روپ لے اوتار، شبدری شبد شبد سٹائیندا۔ ساچی سخیں منگلاچار، مل مل گیت گوبند لائیندا۔ بھاگ لگائے کایا محل اٹل منار، گرودوار اک وکھائیندا۔ ساچا مندر کرتار، ترے گن اتینا آسن لائیندا۔ ایکا ٹھا کر ہوئے اُجیار، سوامی ایکا روپ وٹائیندا۔ کھیل کرے پروردگار، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ نچ نیز دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ہرجن ہر جوئیچ سوار، مائس جنم لیکھے لائیندا۔ ایکا دیوے وست اپار، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ نظر کسے نہ آئیندا۔ گر سکھ سبجَن لے اٹھال، دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ کلجگ آنت اولڑی چال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آون جاون پتت پاون، ہرجن اپنے لیکھے پائیندا۔ آون جاون لیکھے لاء، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ پار اتارے پھڑ پھڑ بانہہ، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ست پُرکھ زرنجن بیڑا آپ چلائیندا۔ پار کرائے جل تھل اسگاہ، اُچے ٹلے پربت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ درگاہ ساچی وکھائے ساچا تھاں، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جس جن چپائے اپنا ناں، آتم پر ماتم رنگ چڑھائیندا۔ ہوئے سہائی سبئی تھاں، گھٹ گھٹ اپنا ویس وٹائیندا۔ آون جاون لیکھے لے لاء، لاشریک دیا کمائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس جن لیا گا، جنم مرن مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔

۲۳۱

۲۳۱

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ سینگری جموں ★

لکھ چوراسی ہر پرکاس، گھٹ گھٹ نور دھرائیندا۔ گرگھ ورلے پوری ہووے آس، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جنم جنم دی مٹے پیاس، ترسنا ترکھ بھکھ گوائیندا۔ مائس جنم کرے راس، مانگھ اپنے لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنا بھیو چکائیندا۔ لکھ چوراسی رہی گُرا، جنم اجنم وچ بھوائیا۔ نیز نیناں نیر رہی وہا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ گرگھ ورلے سنگر ملے سچ ملاح، جگ بیڑا لے ترائیا۔ آتم پر ماتم چپائے ساچا

بھلک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

ناں، ناؤں نرنکارا اک سمجھائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاں، بدھی کاگ دے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہوئے سہائیا۔ لکھ
 چوڑاسی اُلٹا گیڑا گیڑا، گیڑے وچ بھوائیندا۔ جنم مرن لگا جھیرا، مر مر پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ اُجڑے وسے کایا کھیڑا، رُت بسنت نہ کوئے دکھائیندا۔
 ہر جن ورلے ہر جو بٹھے بیڑا، ایکا چپو نام لگائیندا۔ درس دکھائے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 کرے اپنی مہرا، میل وچھوڑا آپ جنائیندا۔ میل وچھوڑا لکھ چوڑاسی، جگ جگ گیڑا آپ دوائیا۔ جیو جنت دھرم رائے دی چڑھن پھاسی، جم پھاس نہ
 کوئے کٹائیا۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی پُرکھ ابناسی، جگ اپنی دیا کمائیا۔ مانس جنم کرے رہ راسی، رہر بن بن پھیرا پائیا۔ سرتی شبد نہ رہے پیاسی، نام
 پیالہ جام پیائیا۔ انتم کرے بند خلاصی، بندی خانہ دے تڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون لیکھا پائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی
 بے حال، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ انتم کھائے سب نوں کال، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ گرگھ ورلے ہر جو ویکھے لال، گرگر اپنی گود سہائیندا۔
 ۲۳۲ گرگھیں بنے آپ دلال، لوک مات ونج کرائیندا۔ دوس رین کر پرتپال، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ گھر مندر اک دکھال، در ساچا آپ سہائیندا۔ ترے گن
 ۲۳۲ مایا توڑ جنجال، ترے گن پیتا اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل اولّا، بھيو کوئے نہ
 پائیا۔ کرے کرائے اک اِکلا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جیو جنت بھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل اپنی دھار چلائی۔ گرگھ ورلے پھڑائے پلا، جس اپنی
 بوجھ بُجھائیا۔ جوتی دھار شبدی رلا، شبدی ناد دُھن شنوائیا۔ گرگھیں سنگ گر سکھ رلا، گر سکھیا سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، شناخت اپنی دے کرائیا۔

☆ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ ☆

سنگر کرپاگر ملے میت، متر پیارا سنگ رکھائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، تن اگنی تت بھجائیندا۔ آتم پر ماتم جنائے ریت، ریتوان دیا کمائیندا۔
برہم پاربرہم بندھائے پریت، پریم بندھن ایکا پائیندا۔ انحد شبد سنائے گیت، گیت انادی آپ الائیندا۔ رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج نیچ بھو چکائیندا۔
وکھائے دھام سچ انڈیٹھ، گھر گھر وچ پردہ لائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مچھٹھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ ناتا ٹٹے مندر مسیت، جس جن اپنا روپ
درسائیندا۔ نرگن نر ہر نرائن وسے چیت، اتر منتر میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ سنگر کرپاگر گر جان،
گر دیوے مان وڈیائیا۔ ناتا توڑے جیو جہان، جیون جگت دے سمجھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، گھر گھر ناد الائیا۔ میل ملائے سری بھگوان، ملیا میل
وچھڑ نہ جائیا۔ ایکا اکھر دے گیان، آخر اپنا رنگ دکھائیا۔ اندھ اندھیر مٹے نشان، ساچا چند دے چڑھائیا۔ گھر وچ گھر دکھائے سری بھگوان، جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر دیوے مان وڈیائیا۔ سنگر کرپاگر گر میلا، گر گر اپنا رنگ دکھائیندا۔ آد جگادی سجن سہیلا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔
کٹنہارا چوڑا سی جیلا، جم کا بھے بھو مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر بھو چکائیندا۔ سنگر کرپا ملے گر گر ساگر، گھر گھیر وڈی
وڈیائیا۔ لیکھا جانے کایا گاگر، پنچ تت ویکھے چائیں چائیا۔ نرمل نور کرے اجاگر، نورو نور نور رُشنائیا۔ ساچے ہٹ ونج کرائے بن سو داگر، گھر گھر وچ
وست وکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر دیو اک اھوائیا۔ سنگر کرپا ملے گر دیو، گر گر کھیل کرائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا میو، رس رس
رس دکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم ابھو، بجر کپائی پردہ لائیندا۔ درس دکھائے اک نہکیو، نہیل اپنا دھام پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہو، جہوار رسنا اپنا گن
وکھائیندا۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیوت سُر من جن ایکا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ سنگر کرپاگر
ویس اوڑا، آد جگاد وٹائیا۔ جن بھگت پھڑائے ساچا پڑا، ایکا پلو لے اٹھائیا۔ جیون داتا مارگ دتے راہ سکھڑا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا گر گر بوجھ بھجائیا۔ گر بوجھے ہر سنگر دھار، بھو ابھید جنائیا۔ گھر مندر وجے اک ستار، تندی تند نہ کوئے

رکھائیا۔ دوس رین ہوئے گُفتار، گُفت شنید کھیل جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر دیو دیا کمائیا۔ گر دیو اکو سٹگر ساجن، شبدی شبد
 ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی راج راجن، شاہو بھوپ حکم ورتائیندا۔ آد جگادی جگ جگ رچے اپنا کاجن، کرتا پُرکھ کھیل کرانیندا۔ لکھ چوراسی چلائے
 جہازن، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ گر گر بھید سٹگر رنگ، سار کوئے نہ پائیا۔
 گر گھ وِرا جانے جس میل ملائے سورا سربنگ، سرتی شبد شبد گڑمائیا۔ آتم پر ماتم دیوے اند، اند منگل گیت الائیا۔ ساچا ڈھولا اکو سوہلا سنائے چھند، شنکا
 ہور رہن نہ پائیا۔ پرکاش پرکاش چڑھائے چند، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ نام چپائے بن بٹی دند، من کا منکا آپ بھوائیا۔ ٹھا کر سوامی ہو بخشند، صاحب
 دیال اپنا درس دئے وکھائیا۔ میٹ مٹائے دئی دوتی بھرماں کندھ، کال مہاکال بھے دے نہ سکے رانیا۔ سنت سہیلے گر وگر چیلے اپنی ونڈن آپے ونڈ، اپنے
 مندر لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سٹگر کھیل کرانیا۔ گر سٹگر سچا ایکنکار، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ جگا جگنتر ہو تیار، نرگن سرگن
 وِیس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ ویکھنہارا وارو وار، نو سو چورانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیندا۔ وشن برہما شو دئے آدھار، کروڑ تیتیس سُرپت راجا
 اند سیو لگائیندا۔ وید پُران شاستر سمرت دے گیان، پیر پیغمبر انجیل قرآن آپ پڑھائیندا۔ کھانی بانی اک نشان، شبد اگئی دھر فرمان، دھر درباری آپ
 سناائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، ترے گن اتینا نظر کسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے سورج چن رو سس بھان، منڈل منڈپ
 ڈگمگائیندا۔ پر تھی آکاش ہو پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر اپنی دیا کمائیندا۔ سٹگر سچا سری بھگونت، بھگون ایکا روپ وٹائیا۔
 کھیلے کھیل آد انت، نت نوت کر کر ہت بھگتاں لئے ملائیا۔ بندھن پائے نار کنت، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، لوک مات اتر کدے نہ جائیا۔ نام
 سنائے ایکا منت، مہما جانے بے انت اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ توڑنہارا گڑھ ہوئے ہنگت، ہرجن بنائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔
 گر گھ گر سکھ دوجے در نہ جائے منگت، دیوے گیان نہ کوئے پنڈت، بودھ اگادھ ایکا ناد دئے سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر سچا
 نرگن نراکار اک ہو جائیا۔ سٹگر سچا نراکار، نرویر پُرکھ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی جوئی وسے باہر، گھٹ گھٹ اپنا روپ درساائیندا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار،

مات گربھ نہ پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر گھلے گر اوتار، گر گر سیو جنائیندا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت کرتیار، سری بھگونت حکم منائیندا۔ سچھنڈ وسے وسنہار،
 تھر گھر شبدی راگ لائیندا۔ سُن اگئی کھیل اپار، دھواں دھار میٹ مٹائیندا۔ کایا کپڑ کھول کواڑ، آتم درسی دسم دواڑی ڈیرہ لائیندا۔ ساچی سیجا سوہے
 اپار، نرمل جوت جگے اجیار، دیاباتی کملاپاتی آپ لکائیندا۔ ساچے مندر ہوئے ڈھنکار، انحد وجے اک ستار، تندری تند نہ کوئے دکھائیندا۔ کرے کھیل اپر
 اپار، ایکا ویکھے ویکھنہار، اندر باہر گپت ظاہر، اپناروپ وٹائیندا۔ جوتی جاتا ہر کرتار، پڑکھ بدھاتا بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نورو نور ڈمگائیندا۔ آتم
 پر ماتم دے آدھار، پاربرہم کھیل اپار، برہم میلے اپنی دھار، تت نظر کوئے نہ آئیندا۔ ترے گن رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ ناتا تھے کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا ہوئے خوار، ہوئے ہنگتا گڑھ ٹڑھائیندا۔ جس جن سنگر کرے پیار، لکھ چوڑاسی وچوں لئے نکال، رائے دھرم بھند نہ
 کوئے پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، گرگھ اٹھائے اپنے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر،
 سنگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سنگر سچا صاحب دیال، دیال روپ آپ ہو جائیا۔ ناتا توڑے کلج کال، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ نوکھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی وچوں
 بھال، گرگھ اپنا بندھن پائیا۔ ایکا مارگ دے سکھال، سکھمن ٹیڈھی بنک ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ ایڑاپنگل ہوئے بے حال، سُن سُن شبد نین شرمائیا۔ کایا
 مندر اندر تھے بجر کپاٹی تال، پردہ دوئی دے اٹھائیا۔ سرت سوانی شبدی مجھے حال، حال مریداں آپ سنائیا۔ ہر جن سجن ساچے بھال، اپنے گھر گھر
 دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ہر جن دیوے مان وڈیائیا۔ سنگر پورا صاحب ٹھا کر، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ آد پڑکھ در آیاں
 گھر دیوے آدر، اپنا آدرش اپنا آپ دکھائیندا۔ کرپا کرے کریم کرتا قادر، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر
 سچا مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سنگر سچا مہربان، ساکھیات روپ وٹائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک گیان، برہم پاربرہم کرے پڑھائیا۔ درگاہ ساچی
 دکھائے سچ نشان، سچھنڈ دوارے رہیا جھلائی۔ ساڈھے تن ہتھ کایا کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ آگے بچھے پھرے سری بھگوان، ہر جن تیری سیو
 کمائیا۔ ناتا توڑے جگت شیطان، شرع شریعت نیڑ نہ آئی۔ چار ورن دکھائے اک مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سنگر پورا دیوے در،

ست ستوادی برہم برہمادی پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ مہاراج شیر سَنگھ وِشنوؤں بھگوان، آد پُرکھ سَنگَر دیکھے کھیل تماش،
جن بھگتاں پورن کرے آسی، آساتر سنا لوک مات جگت اپنی جگت دے بُجھائیا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی بھاگ سَنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ★

پہلوں بنو آپ بھٹ، بھٹ اپنا روپ بنائیا۔ گرو گرنتھ اپنے کھاتے لو گھت، دوسر پاس نظر کوئے نہ آئیا۔ پنٹھ خالصے کولوں لو خس، خالی ہتھ
دیو وکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، دُھر دی بانی لے لائیا۔ ایکا نور ایکا جوت ایکا شبد لے رٹ، آپ اپنا بھیو کھلایا۔ لیکھا اُپر لیکھا کوئے نہ سکے رکھ،
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ بھٹ بنا وِچ سنسار، سنسا موئل رہن نہ پائیا۔ گرو گرنتھ نظر نہ آوے کسے دوار، بند
دوارے لو کرائیا۔ پھر عرض کرو سچ سچے دربار، دردی دردیاں درد دلے وندائیا۔ ایکا چوکا تیا صفرا انک کرے تیار، انک انک نال ملایا۔ چھتئی راگ
راگ گُفتار، راگ راگنی دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر ساچی دیا ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھٹ بن کرو کم، بھٹ
اپنا روپ وٹائیا۔ سرشٹ سبائی خالی دے سے چم، دم دم رہی گر لایا۔ گرو گرنتھ کسے نظر نہ آئے گرو دوارا چھیری چھن، ہٹو ہٹ نہ کوئے وکائیا۔ پھر صاحب
سَنگَر دوجی بیڈ دیوے بنھ، کر کرپا لیکھ لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انک انک نال ملایا۔ بھٹ سوہے بھٹ گھر، بھٹ بھٹا آپ
جنائیدا۔ لیکھا جانے دو جہان سری بھگوان، آد جگاد ناد ناد و جائیدا۔ شبد اگئی اک فرمان، گرو آں پیراں دیوے دان، نانک ارجن لیکھ مہان، لکھ
لکھ لیکھا ہر سمجھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیدا۔ گرو گرنتھ جائے لگ، نظر کسے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھی
کولوں لینا بچھ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا ناؤں کرے پھیر اُتپت، تینی اٹھاراں دس اپنا بندھن پائیا۔ اکونجا بونجا ہوئے وس،
کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچی گائے اکھنا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دے سٹائیا۔ سچ سندیسہ

سُننا میت، ہر ہر آپ جنائیندا۔ گوہند والی دیکھو ریت، گوہند کون کھیل کر اینیدا۔ گرو گرنٹھ گر نظر نہ آئے کسے پاس ہست کپٹ، گھر گھر خالی ہتھ
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھ دئے دھر، دھرنی اُپر آپ پرگٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، ہر سنگر آپ کر اینیدا۔
 سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ تخت نواسی اینکارا، دھر فرمانا حکم جنائیندا۔ حکمی حکم کرے ورتارا، آد جگاد کھیل کر اینیدا۔ جگا جگتتر
 نرگن سرگن بٹھے دھارا، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کر اینیدا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، ست
 ستوادی آپ چلائیا۔ گھر وچ گھر کر پرگٹ، تھر گھر ساچے بنت بنایا۔ کرے کھیل اکتھنا اکتھ، بودھ اگادھی ناد و جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ کھلایا۔ بھیو ابھید ہر نرنکارا، اپنا آپ کھلایا۔ آد کر پسارا، نر نر ویس وٹایا۔ شبدی شبد ست ڈلارا، گرہ مندر آپ سہایا۔
 وشن برہما شو دے بھنڈارا، ترے گن میلا میل ملایا۔ پنچم تت تت اکھاڑا، لکھ چوڑاسی گھاڑن لئے گھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، آد جگادی ایکا لائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے ساچی کارا، کرتا پُرکھ کھیل کر اینیدا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈارا، گھٹ
 گھٹ اپنی دست لکائیندا۔ نرمل دیا باتی کر اُجیارا، کملا پاتی سوہا پائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گرہ گرہ اپنی آپ لکائیندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہار، نیتز نیناں نظر
 کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا اک رچائیندا۔ ساچی رچنا سری بھگوان، ایکا ایک رچایا۔
 سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھایا۔ آتم پر ماتم دے دے دان، برہم پار برہم اپنی انس بنایا۔ جیو جنت کر پردھان، انڈج جیرج اُتھج سیتج
 اپنے راہ چلائیا۔ چارے بانی بول گیان، ایکا ناد ناد شنوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کر اینیدا۔ ساچا کھیل شبدی دھارا، پُرکھ
 اکالا آپ کر اینیدا۔ وشن برہما شو کرتیا، ترے گن میلا میل ملایا۔ اپ تیج وائے پرتھی اکاش کر پسار، سچ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ گھر گھر بھانڈے دیکھے
 دیکھنہار، بن ٹھٹھیا راکھ ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا چلائے ہر جو راہ،
 بھیو کوئے نہ پائیا۔ نرگن نرگن بن ملاح، سرگن بیڑا آپ چلائیا۔ اپنا دیوے نام صلاح، صفتی صفت پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن دے سہارا، جوتی جوت نور کرائیندا۔ ایکا مندر کرپسارا،
 سچ سنگھان آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن آگے نرگن سیس جھکائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکاری، نرگن ساچے تخت
 سہائیا۔ نرگن بھوپ راج سکداری، نیوں نیوں نرگن سیس جھکائیا۔ نرگن جودھا سور وڈ بلکاری، نرگن بلہین اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن داتا نرگن دانی، نرگن جھولی آگے ڈاھندا۔ نرگن نور نرگن جوت نورانی، نرگن اندھ اندھیر سمانیندا۔
 نرگن شبد نرگن بانی، نرگن نادی ناد و جائیندا۔ نرگن اکھ نرگن کہانی، نرگن گھر گھر راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم
 آپ ورتائیندا۔ نرگن زونڈے ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوائیا۔ نرگن کھیل کرے برہمنڈ، برہمانڈ رچن رچائیا۔ نرگن کھیل کرے سچھنڈ، تھر گھر شبدی
 ست دے بہائیا۔ نرگن پرکاش کرے سورج چند، چند چاندنی دے چکائیا۔ نرگن وشن برہما شو پائے بندھ، بندھن اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرگن اک سنائے
 سہاگی چھنڈ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ نرگن داتا سورا سربنگ، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ نرگن کولوں نرگن منگے منگ، اپنی جھولی آگے ڈاھیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن دیوے اپنا دان، نرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ ساچی دست دست مہان، وشو ایکا ایک
 ورتائیندا۔ سرگن نرگن کر پروان، نرگن سرگن رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حصہ آپ کرائیندا۔ ساچا حصہ سری
 بھکونت، آد پُرکھ آپ ونڈائیا۔ دیوے مان لکھ چوراسی جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ آتم پر ماتم ناتا جوڑ نار کنت، ساچی سچ سہائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا ہر نرکار، نرگن نرگن کھیل کرائیندا۔ سرگن سرگن کرے پیار، مل مل اپنی
 خوشی منائیندا۔ لہنا دینا جانے وچ سنسار، دوسر بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ اپنا روپ آپے
 رکھ، ہر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ گر گر روپ ہو پرتکھ، ساکھیات دھار چلائیندا۔ شبد اگئی اپنی وتھ، جگ جگ مات ورتائیندا۔ ساچا مارگ آپے دس، بن
 رہر سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ جنائیندا۔ بھو ابھید سری بھگوان، ایکا ایک جنائیا۔ وشنوں دیوے وشو دان،

سچ بھنڈارا جھولی پائی۔ برہے برہم کر پروان، پاربرہم سرنائیا۔ شکر لیکھا آنت جہان، دیوے دیونہار مکائیا۔ زرگن سرگن دیکھے آن، جوتی جاتا ڈمگائیا۔
 گر اوتاراں دے دے دان، نام ندھانا اک دکھائیا۔ سچ سندیسہ دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ جنائیا۔ وید شاستر سمتر پُران، پُرانی اپنا بھو کھلایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک درڑائیا۔ آد آنت ساچا منتر، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنتر، گر اوتار آپ
 پڑھائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، گھر گھر ویکھ دکھائیندا۔ اپنا برہم جانے نرنتر، زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا ناؤں آپ صلاحندا۔ ساچا ناؤں صفت صلاح، وید شاستر کرے پڑھائیا۔ زرگن سرگن بن ملاح، گر اوتار پیر پیغمبر لئے پرگٹایا۔ اپنے مارگ آپے
 لا، اپنا راہ جنائیا۔ آتم پر ماتم جوڑ جڑا، نانا ویکھے چائیں چائیا۔ ساچا ڈھولا اک سنا، سچ دُھن اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو
 پرکاس آپ کرائیا۔ انھو پرکاس گر گر دھار، گر شبدي روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، چوکر اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ بودھ اگادھا بول جیکار، بے بے
 اپنے ناؤں کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ اُچھائیندا۔ ساچا ناؤں نش اکھر رنگ، روپ رنگ رکھ نظر نہ آئیا۔ زرگن
 ڈوری زرگن پتنگ، گر اوتار رہیا اڈائیا۔ آتم پر ماتم وسے سنگ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ایکا مندر وجے مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ لوآں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے لنگھ، سچ سنگھاسن پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادگر منتر آپ پڑھائیا۔ ساچا منتر گر اوتار، ہر جو
 ہر ہر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے وید چار، برہما کھ گھ صلاحندا۔ وید ویاسا دئے آدھار، پُران اٹھاراں آپ الائیندا۔ گیتا گیان گیان وچار، کاہنا کرشنا
 بنک سہائیندا۔ انجیل قرآن گئے پکار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ سچ
 سندیسہ آد آنت، ہر جو ہر ہر آپ سٹائیا۔ بھو ابھیدا کوٹ کوٹ سنت، کوٹن کوٹ گیا سمجھایا۔ دیوے دات بھگت بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ مہما
 جنائے آپ اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا کھیل کرائیا۔ گر گر روپ شبد اگم، نیتز نین نظر کسے نہ
 آئیندا۔ جگ جگ بیڑا دیوے بٹھ، لکھ چوڑا سی کندھ اٹھائیندا۔ کرے وسیرا بن چھیری چھن، محل اٹل اُچ منار نہ کوئے سہائیندا۔ تھر گھر ساچا بیٹھا

ل، سچ سَنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی نُوَر ایکا رل، نُوَر نُوَر وِچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگھ اپنا رُوپ سمجھائیندا۔ سَنگھ رُوپ
 شبدی جوتی دھار، دھار دھار وِچ ملائیآ۔ سَنگھنڈ کھیل کرے کرتار، کرتا پُرکھ بے پرواہیآ۔ سرگن دیوے مات آدھار، سر اپنا ہتھ لکائیآ۔ پنچ تت کایا کر
 پیار، کرتا پُرکھ دے وڈیائیآ۔ ساچے چولے پاوے سار، چولا چولے نال بدلایآ۔ نانک گولا اک دربار، ہر ساچا آپ بنائیآ۔ ساچا ڈھولا ایکنکار، ایکا وار
 دے پڑھائیآ۔ نام سَت سَت جیکار، بے جیکار آپ سُنائیآ۔ نرمل دیا باقی اک اُجیار، نُوَر نُوَر نُوَر رُشنائیآ۔ کملا پاتی ساچے تخت بیٹھا آپ کرتار، شاہ پاتشاہ
 سچا شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکا ایکا وار دے سمجھائیآ۔ نانک نرگن سرگن دھار، ہر ہر اپنے رنگ رنگائیندا۔
 لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر پردہ لائیندا۔ ناد وجائے سَت ستار، تندى تند نہ کوئے رکھائیندا۔ بودھ اگادھی اک جیکار، بے جیکار آپ سُنائیندا۔ اٹھے
 پھر درس دیدار، نیتز لوچن آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سری بھگونت، پنچ تت نانک
 آپ سمجھائیآ۔ نرگن نانک کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنتوہل سچا شہنشاہیآ۔ ساچے چولے چڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جایآ۔ ایکا نام نیاں منت،
 مہما کتھ کتھ سُنائیآ۔ لیکھا کھے گرو گرنتھ، گر گر آپ جنائیآ۔ ایکنکار مہما گنت، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیآ۔ سَت نام آد آنت، جُگا جُگنت سیو کمائیآ۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیآ۔ ساچا تھم سچ سندیسہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نر نریشا، نر ہر اپنی دیا کمائیندا۔
 ایکنکارا کرے آدیا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوتی نُوَر نُوَر پرویشا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کرے ویسا، ویس انیک آپ دکھائیندا۔ سری
 بھگوان کایا مندر ویکھے ساچا دیا، دیس دستر آپ سہائیندا۔ پاربرہم جانے لیکھا، لیکھا اپنا آپ جنائیندا۔ برہم مٹائے بھرم بھلیکھا، دوئی پردہ آپ
 چُکائیندا۔ ایکا گرو آد جُگاد رہے ہمیشہ، جنم مرن وِچ نہ آئیندا۔ مچھ داہڑی نہ دے کیسا، موئڈ مُنڈایا نہ کوئے دکھائیندا۔ وِشنوؤں ویکھے باسک شیشا، ساگو
 پانگ سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا اکھر نرگن جوت، نرگن نرکارا آپ پڑھائیآ۔ نرگن نانک نہ
 کوئی ورن نہ کوئی گوت، دین مذہب نہ کوئے رکھائیآ۔ نہ کوئی آسا ترسناد سے کھوٹ، مایا ممتانہ کوئے وڈیائیآ۔ پتر دھیاں نہ اوت پوت، نار کنت نہ کوئے

ہنڈھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگائیآ۔ ساچی سیوا زِگن نانک زِ نکار، ہر ہر آپ جنائندا۔ اندر وڑ کرے گُفتار، بھو
 ابھید آپ گُھلائندا۔ سچ سارنگا کرتیار، جنک سیوا سیوا لیکھے لائندا۔ اک مردنگ ایکا وجائے ایکنکار، دُوجا راگ نہ کوئے لائندا۔ لیکھا بنیا وِچ سنسار، کھ
 لکھ آپ سمجھائندا۔ ایکا اکھر اپر اپار، نیز تین نظر کسے نہ آئندا۔ گر نانک انگد جھولی دتا ڈار، امر و ساچی بوُجھ بُجھائندا۔ رام داس منگیا بن بھگھار، خالی
 اپنے ہتھ وکھائندا۔ ارجن بول بول جیکار، بے جیکار ارنا گائندا۔ ایکا جوتی نور اپار، نور نورانہ ڈگمگائندا۔ ساڈھے تن ہتھ کایا مندر کرتیار، ہر مندر
 رُپ وٹائندا۔ نرمل دیا اک اُجیار، دوس رین ڈگمگائندا۔ انحد شبد سچّی دھنکار، انحد نادى ناد و جائندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ
 جھرائندا۔ سچ سنسہڑا ایکا وار، نانک ارجن رُپ وٹائندا۔ ارجن لیکھا اپر اپار، اپر پر اپنے ہتھ رکھائندا۔ بھگت بھگوت کرتیار، بن ساجن میل
 ملائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرو اک پرگٹائندا۔ ساچا گرو سچ اُپدیش، ایکا ایک جنائیا۔ زِگن نور زِگن ویس، سرگن چولا
 لئے بدلایا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نیت نوت دیا کمائیا۔ بھگت بھگوت کرے ہیت، بھاوی بھو دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھو دے گُھلایا۔ ارجن لیکھا شبدی دھار، شبدی شبد وند وندائندا۔ جوتی نور کر اُجیار، ہر گوبند کھیل کرائندا۔ پنچ تت تت آدھار، ہر رائے سو بھا پائندا۔
 برہم مت اک گیان، ہر کرشن وڈ وڈیائندا۔ گر تیغ بہادر انتم دے کے گیا بیان، مارو سوہلے راگ لائندا۔ نانک لیکھا سب نوں کرنا پئے پروان، نہ کوئی
 میٹ میٹ مٹائندا۔ انتم پرگٹ ہوئے جو دھا سور پیر بلی بلوان، گوبند نوجوان بل اپنا آپ دھرائندا۔ سٹ دُلا راسری بھگوان، پوت سپوتار رُپ وٹائندا۔
 ایکا جوتی کھیل مہان، کھڑگ کھنڈا اک چکائندا۔ پنچم دیوے ساچا دان، پنچم ناتا موہ چکائندا۔ پنچم اتوں ہو آپ قربان، اپنا سیس بھیٹ کرائندا۔ بن
 نادانا مگے دان، آگے اپنی جھولی ڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گوبند دھار اک سمجھائندا۔ نانک گوبند گرو گرتھ رچیا آد، آد
 ایکنکار وڈیایا۔ ایکا دتا نام پر ساد، چار ورن جیو جنت ورتایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نہ جانے اپنی داد، حق حقوق نہ کوئے رکھایا۔ ہر کاشدوسے
 برہماد، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا وساد، بسمل اپنا رُپ وکھایا۔ دوس رین وجائے ناد، دُھن آتمک راگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب پردہ دے اٹھایا۔ گر نانک رچیا آد گرنتھ، گر گر وڈیا نیا۔ سکھیا دے سکھ اسکھ، کوٹی کوٹ جیو سمجھایا۔ لیکھے لائے رسنا
 جہوا نیا منت، جس سرون آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جگاد جگ اپنا بھیو دے جنایا۔ ہر کا بھیو نانک
 گا، شبدی شبد وڈیا نیا۔ آد پڑکھ جگ جگ بنے ملاح، بیڑا لوک مات ترایا۔ گر اوتاراں دے صلاح، صلاحیگر اپنا ناؤں دھرایا۔ ایختے اوتھے پکڑے بانہہ،
 حکمے اندر رہیا پھرایا۔ وست امولک جھولی پائی اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ وڈیا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ نانک بانی
 ارجن پکار، ہر گن گن جس جس گایا۔ ایکا جوتی کھیل اپار، نو در ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نو دوارے سرشٹ ہوئے خوار، کلج اپنا حکم ورتایا۔ گر کا حکم
 بھلے جیو گوار، گر گیان نہ کوئے درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوتی اپنے گھر دکھایا۔ نانک جوتی انتم انت، اپنا کھیل کرایا۔
 مایا پائے آپ بے انت، بے انت وڈی وڈیا نیا۔ دھیر ملیئے گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہر کا ناؤں گئے گوانیا۔ جس نانک انگ لایا انگد، انگیکار انگ گئے چھڈایا۔
 پہلوں آئے بن کے منگت، خالی جھولی آگے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دے درڑایا۔ آد نانک نرگن دھار، انت گوہند
 روپ سمایا۔ بھلیکھا کڈھے سرب سنسار، نام داتا کیوں کھنڈا رہیا چکایا۔ نانک نرگن سرگن چار گنت پھردا رہیا بن بھکھار، گل الفی اک ہنڈھایا۔ نانک
 جوتی گوہند سورا سپس دھر اک دستار، کلغی توڑا رہیا سجایا۔ گر کھماں اندر آئی وچار، گھر بہہ بہہ متا پکایا۔ سنگر پورا کسے نہ مارے کھنڈے دھار، شبد گیان
 دے سمجھایا۔ نانک سب نال کردا رہیا پیار، گھر گھر جا جا رے لئے منایا۔ گوہند اچی کوک رہیا لکار، سپس دھڑاڈ کرایا۔ نانک بول کے گیا ست نام
 جیکار، گوہند فتح ڈنکا کیوں وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سنسار رہیا مٹایا۔ جگت سنسار گڑکھ بھیکھ، ہر بھیدی بھید جنائندا۔ آد
 بنائی جس نے رکھ، سو انتم ویکھ دکھائندا۔ نانک نرگن وٹایا ویس، گوہند چولا تن ہنڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ
 پرگٹائندا۔ اپنا لیکھا سری بھگوان، نانک گرو گرو جنایا۔ دھیر ملیئے کر بے ایمان، مکھ کالا دے دکھایا۔ اندر وڈیا پنج شیطان، پنجاں شرع دتی گوانیا۔ کرپا
 کر گن ندھان، کوئی بھیو نہ جانے رانیا۔ اکو جوت کر پردھان، گرو گوہند دے وڈیا نیا۔ جس سنگھ ناؤں رکھایا آن، سو سکھیا سکھ سمجھایا۔ شبد نرالا تیر

چلایا بان، بانی ایگاگن دکھائیا۔ گرو گرنٹھ گر شبد گیان، گر گر اپنے انگ رکھائیا۔ ایکا کتا وچ نشان، اپنا نشانہ دے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گرنٹھ گر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گرو گوبند سنگھ لیکھ لکھارا، لکھ لکھ آپ جنائیدا۔ ایکا کتا وچ سنسارا، اپنی ونڈ ونڈائیدا۔ اچی کوک بول جیکارا، نو کھنڈ پر تھی آپ لائیدا۔ کلج اتتم کھیل ہوئے اپارا، سری بھگوان آپ کرائیدا۔ چاروں گنٹ ہوئے دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیدا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے ہوئے ہاباکارا، گرو دوارا گرو نظر کوئے نہ آئیدا۔ دین مذہب روون زارو زارا، شرع شریعت جھگڑا ایکا پائیدا۔ ایکا کتا اٹھے جودھا بلکارا، جو اپنی ونڈ ونڈائیدا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کر کھیل اپنی دھارا، دھار اپنی آپ جنائیدا۔ دھیر ملیا کی کرے وچارا، دھیرج دھیر نہ مات دھرائیدا۔ کریا کھیل آپ نرنکارا، گوبند ساچی سیوا لائیدا۔ اتتم دے کے گیا سہارا، گر سکھاں ایہہ سمجھائیدا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، کل کلکی اوتار پھیرا پائیدا۔ میرا کتا کرے پیارا، سبمل اپنا ڈیرہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیدا۔ ساچا کھیل بھٹ سونیا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ بھٹاں پہلوں اپنی ڈوبی نیا، من ہنکار ودھائیا۔ پھیر گیت گایا پر بھ ساچے سنیا، رام داس ہوئے سہائیا۔ گر ار جن پکڑے آپے بہیا، باہوں پکڑ گلے لگائیا۔ کلج جیواں بھو نہ رنیا، من مت رہی گر لائیا۔ جس نے گایا ہر سونیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا دے سمجھائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، ساچی دھارا بودھ اگادھی شبد درڑائیا۔ آد انت کھیل اپارا، جگا جگنتر لے اوتارا، لیکھا جانے گر اوتارا، گر گر ایکا دے وڈیائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، پُرکھ ابناسی انت نہ پاراوارا، پار برہم بے پرواہ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل اپرا پارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی کرتا وڈ وڈیائیا۔ نانک گوبند سچ وہارا، گرو گرنٹھ ہر ناؤں پسارا، بھگت بھگونت کرے وچارا، دوسر بھو کوئے نہ رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ ایکا پرگٹے ہر کا ناؤں، پرگٹے ہر آپ جنائیدا۔ ویکھنہارا ہر گھٹ تھاؤں، گھر گھر ڈیرہ لائیدا۔ لکھ اگوچر ام اتھاہوں، بے پرواہ پھیرا پائیدا۔ ہر جن پکڑے نرگن باہوں، سرگن اپنی گود اٹھائیدا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگ ہنس روپ وٹائیدا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمر تھ اپنا ہتھ

ٹکائیندا۔ کرے پیار جوں پتراں ماؤں، پتا پُوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چوڑانوے چوڑی جگ سبجگ تریتا دواپر
 کلج کوٹن کوٹ کال ویکھ دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ پیٹے جگ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار چوگ گئے چگ، ہر ہر ناؤں رسنا جہوا گائیا۔
 کوٹن کوٹ رُپ وٹائے چوڑاں لوک چوڑاں طبق، کوٹن کوٹ کھیل کرائیا۔ کوٹن کوٹ گا گا تھکے شبد سلوک، بے آنت بے آنت کہہ کر خوشی منائیا۔
 کوٹن کوٹ منگدے رہے موکھ، مُت دوارے سیس نوائیا۔ کوٹن کوٹ رکھ رکھ گئے اوٹ، پاربرہم پر بھ پئی سرنائیا۔ کوٹن کوٹ درس منگدے رہے
 نرمل جوت، جوتی جوت جوت ملائیا۔ کوٹن کوٹ آلیوں ڈگے بوٹ، لوک مات نہ پھیر اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوڑی
 پندھ مکائیا۔ جگ چوڑی مکے پندھ، ہر جو پاندھی آپ مکائیندا۔ تینی اوتار اٹھاراں بھگت گا گائے چھند، چھندا بندی جوڑ جڑائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد تیس
 بتیسا گایا چھند، کلمہ کلام وڈ امام آپ جنائیندا۔ چار یاری پا پا بند، بندی خانہ اک دکھائیندا۔ گرُ گر لکھ لکھ گئے گرُ گرنتھ، آنت گو بند سیو کمائیا۔ کوٹن
 وار پرگٹیا پنتھ، کوٹن وار بیٹھا گھ چھپائیا۔ دھیر ملیئے کی جان پر بھ کا آنت، کس بدھ اپنی کھیل رچائیا۔ رچنہارا اسنکھ اسنکھ گرنتھ، اسنکھ اسنکھاں وچ
 سائیا۔ کلجگ انتم کھیل کرے بے آنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا دئے مکائیا۔ لہنا مکے گر اوتار، پنج تت ناتا آپ تڑائیا۔
 ترے گن مایا کرے خوار، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ کروڑ تیسرا در نیتز رووے زارو زار، سُرپت اند دئے دُہائیا۔ بھگت بھگوان آگے کرن پکار، ڈھیہہ
 ڈھیہہ چرناں سیس نوائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گر گر اپنا راگ الائیا۔ چار ورن گئے ہار، ہردے ہر نہ کوئے وسائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچار، ساچا کنت
 نظر کسے نہ آئیا۔ گر کاشد نہ کوئے پیار، پڑھ پڑھ بھلی ہوئی نتھوئیں ویلے آنت پکڑے کوئے نہ بانہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد
 پُرکھ ایک ہر، کلجگ تیری انتم ور، سب دا لہنا اپنے کھاتے رہیا پائیا۔ ساچا کھاتہ پروردگار، بے نظیر آپ پرگٹائیندا۔ لہنا دینا چکے چار یار، سنگ محمد پندھ
 مکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ شرع شریعت توڑ زنجیر، پھڑ اخیر اپنی گود بہائیندا۔ پرگٹ ہو یا وڈ پیرن پیر، دستگیر دستبردار سرب کرائیندا۔ مقامے حق بیٹھا چوٹی
 چڑھ اخیر، مہبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا آپ چکائیندا۔ پچھلا لیکھا جانا چک، کلجگ

آنت رہن نہ پائیا۔ کوڑی کریا پینڈا رہیا نگ، پُرکھ ابناسی آپ مُکائیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اجونی رہت انہو پرکاس رہیا نگ، رُوپ رنگ رکھ نہ کسے
 جنائیا۔ سچ دواویوں آپے اُٹھ، اُٹھ اُٹھ اپنا پھیرا پائیا۔ بن دیال ٹھا کر سوامی پُرکھ پُرکھو تم پیاٹھ، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ امرت آتم جام پیائے اکو
 گھٹ، ترے گن مایا ناتا جاوے ٹٹ، پنچ وکار نیڑ نہ آئیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، ایکارنگ دے چڑھائیا۔ آد جگاد جگا جگتتر
 ستگر پورا اکو بہت، کوٹن کوٹ گرو کم کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، انتم لیکھا رہیا چکائیا۔ لیکھا چکے وچ سنسار،
 وڈ سنساری آپ چکائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، ترے گن زور نہ کوئے جنائیندا۔ پنچ تت رووے زارو زار، گریازار اک سنائیندا۔ چار جگ ہوئے
 خوار، جگت خواری آپ مٹائیندا۔ چار ورن ہوئے بے زار، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ چار کھانی نہ کوئے آدھار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ چار
 بانی کوئے نہ پائے سار، پراپسنتی مدھم بیکھری کایا مندر اندر کوئے نہ گائیندا۔ گر اوتار کر گئے پکار، لکھ لکھ لیکھا جگت وکھائیندا۔ کلجگ انتم کلجگ جیو
 اپنا آپ گئے ہار، اپنا پردہ نہ کوئے کھلائیندا۔ اک دُو بے نوں دین گیان، گھر نہ ملے شبد نشان، سرتی شبد نہ کوئے ملائیندا۔ رسنا کہن ملیا بھگوان، جوٹھ
 جھوٹھ وشتا کھان، اندر وڈ درس کوئے نہ پائیندا۔ اکھیں میٹ دھرن دھیان، اچا ویکھن ہر مکان، چرن بہہ بہہ محفل کوئے نہ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل
 مہان، کلجگ انتم ہو یا جانی جان، جانہارا بھو ابھیدا آپ سمجھائیندا۔ بن ستگر پورے ویلے آنت نہ کرے کوئے کلیان، کایا کپڑ لیکھے کوئے نہ لائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نانک گوہند میلا ساچے گھر، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ نرگن کھول، تھر گھر ساچے
 دیا کمائیا۔ سچھنڈ دوارے آپے بول، آپ اپنا ناؤں سمجھائیا۔ آتم پر ماتم تولے تول، تولہارا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی اندر بیٹھا رہے اڈول، ڈُل کدے نہ
 جائیا۔ نظر نہ آئے وسدا کول، ترے گن پردہ رہی پائیا۔ جس جن بجر کپاٹی دیوے کھول، آپ اپنا رُوپ درسائیا۔ تِس کایا بھلو اڑی جائے مول، پت
 ڈالی آپ مہکائیا۔ اٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکار، گر گر شبد وڈیائیا۔ ہر
 شبد نانک نر نکار، نانک شبد گوہند رُوپ وٹائیا۔ گوہند شبد گر لکھ پیار، نانک نال ملائیا۔ گر گر نٹھ وچولا قلم شاہی نال کرے تیار، ہر سندیسہ گر سنائیا۔ جس

بولیا سو پاوے سار، دوسر کوئی بھیو نہ جانے رائیا۔ بھٹ سویا ہر گر چرن نمسکار، سنگر مارگ اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گر ایکا شبد ایکا ناد آد جگاد برہم برہماد، سنت سادھ بھگت بھگونت جگا جگنت نیامنت نارکنت مہما گنت، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن، کھانی بانی بندھن پائیا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سیتل سنگھ پنڈ جھنڈے ضلع گرداس پُر ☆

سری بھگوان بھگتن سنگ، آد جگاد سمائندا۔ زرگن زرنکار زرویر چڑھائے ساچا رنگ، رنگ میٹھ آپ رنگائندا۔ جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائندا۔ پاربرہم برہم سنائے چھنڈ، نام ندھانا آپ لائندا۔ ایش جیو میٹھ چند، چنتا روگ نہ کوئے دکھائندا۔ سٹ انادی بنائے بند، بن کھنڈ اپنا پھیرا پائندا۔ دیوے دست گنی گھنڈ، گھر گھیر آپ ورتائندا۔ امرت آتم ساگر سندھ، نجھر جھرن اک جھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت کھیل کرائندا۔ بھگت بھگونت ساچا میت، جگ جگ دیا کمائیا۔ لوک مات چلائے اولڑی ریت، زرگن سرگن بندھن پائیا۔ ناتا توڑے ہست کیٹ، اوچ نیچ ایکا رنگ دکھائیا۔ کرے کرائے پت پٹ پٹیت، ورن برن دئے گوائیا۔ جام پیائے امرت ٹھانڈا سیت، ترے گن گنی تت نبھائیا۔ انتر آتم پرکھے نیت، من مت بدھ نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگوان اکو رنگ، آد جگاد کھیل کرائندا۔ اکو سچ اک پانگ، سچ سنگھاسن اک وڈیائندا۔ ایکا مندر اک انند، ایکا گھر بہہ بہہ منگل گائندا۔ ایکا نور جوتی چڑھے ساچا چند، اندھ اندھیر مٹائندا۔ اک سنائے سہاگی چھنڈ، انحد ناد و جائندا۔ ایکا جنم جنم دا میٹھ پنڈھ، پورب لیکھا لیکھے لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں آپ ترائندا۔ بھگت بھگونت اک نشان، سچھنڈ نواسی آپ پرگٹائیا۔ سبجگ تریتا دوپر دے دے دان، کلجگ ساچی بنت بنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، ترے بھون دھنی اپنی کھیل رچائیا۔ چوڈاں لوک کھول ہٹ دکان، ست ست وند وندائیا۔ ایکا وسٹ نام پردھان، گھر امولک

آپ ٹکائیا۔ گرگھ وِلا کرے پروان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرددہ
لوہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ آسا ترسنا لگی کھان، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیا۔ بن بھگت نظر نہ آئے کسے بھگوان، لوچن نین درس کوئے نہ پائیا۔ نو کھنڈ
پر تھی انت ویران، پت ڈالی کوئے نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ویکھے چائیں چائیا۔ بھگت بھگونت اک دوارا،
گرہ مندر سوہا پائیندا۔ بھگت بھگونت اک سہارا، ایکا دو آموہ ودھائیندا۔ بھگت بھگونت اک ونجارا، گھر گھر وِچ ہٹ گھلائیندا۔ بھگت بھگونت اک نگارہ،
کایا نوبت آپ و جائیندا۔ بھگت بھگونت اک جیکارا، آتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ بھگت بھگونت اک اکھاڑا، سخی کاہن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ صلاحیندا۔ بھگت بھگونت اک صلاح، ہر جو اپنی آپ جنائیا۔ نرگن سرگن لئے پرنا، ناری کنت روپ
وٹائیا۔ شبد اگمی دے صلاح، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ اندھ اندھیر دے مٹا، دیک جوت نور رُشنائیا۔ بجر کپائی دے تڑا، دوتی پردہ آپے لاپہا۔ انحد
راگ دے سنا، پنچم مل مل اپنا ڈھولا گائیا۔ ساچا جام دے پیا، آب حیات اک دکھائیا۔ جگت وکارا کرے فنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
بھگت بھگونت اپنی کھیل رچائیا۔ بھگت بھگونت کھیل رچ، رچ رچ ویکھ دکھائیندا۔ جگ مارگ لائے سچ، ساچی گاتھا آپے گائیندا۔ لکھ چوڑاسی راہ
دیوے دس، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ ہر جن میلا ہس ہس، ہنس گھ دیا مکائیندا۔ ہر دے اندر وس وس، آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ میٹے رین اندھیری مس،
اندھ اندھیر گوائیندا۔ جن بھگتاں گائے ہر جو جس، شاستر سمرت وید پُران نال ملائیندا۔ جگ جیون داتا پوری کرے آس، نراسا روپ نہ کوئے
دکھائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سری بھگوان سد آوے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے بند خلاص، آون جاون پتت پاؤن بندی خانہ
توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت اکو ویس، ویس انیک وٹائیا۔ لیکھا جانے ہر نریش، نر
نران بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ انتم گرگھ سجن آپے ویکھ، سنت سہیلے لئے اٹھائیا۔ لیکھا جانے پورب ریکھ، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیائیا۔ بھگت وڈیائی لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ دوائیندا۔ چرن پریتی ساچی دات، نت نوت جھولی

پائیندا۔ آنتر منتر بن رسنا جہوا سناے گاتھ، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سرگن دیوے سگلا ساتھ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ لہنا دینا توڑ پر تھی آکاش، گگن لگنتر پار کرائیندا۔ رُو سس سورج چن منڈل منڈپ داسی داس، بن بن سیوک سیو کمائیندا۔ وشن برہما شو کہن شاباش، شہنشاہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت اکو گھر وسائیندا۔ اکو گھر کرے وسیرا، بچھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ ہر جو وے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ مل مل کرے چاو گھنیرا، چاو گھنیرا اک دکھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھرم بھو ڈھاہے ڈیرہ، سچ سچ دے درڈائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی دو جہان سری بھگوان شبد اگئی پائے گھیرا، پُریاں لو آں اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو یا نرگن نر ویر سنگھ شیرا، شیر اپنا رُپ دکھائیا۔ بھگت بھگونت آد انت جگا جگنت اک دُوبے نوں کہن میں تیرا توں میرا، سوہنگ ڈھولا رسنا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت دے سمجھائیا۔ بھگت بھگونت اکو ڈھولا، سوہنگ دھار چلائیندا۔ ہنگ برہم آپے بولا، سو پُرکھ نر نجن کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نر نجن بن بن تولا، ہنگ اپنا انگ جنائیندا۔ اینکار بن وچولا، ساچا ثالث آپ ہو جائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ رکھدا رہیا پردہ اوہلا، گر اوتاراں سیوا لائیندا۔ کلجگ انتم اپنا پورا کرے قول، وید ویاساچ خلاصہ جو لکھائیندا۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھولا، دھرنی دھرت دھول سمجھائیندا۔ نظری آئے ایکا نورِ الٰہی اولاء، عالمین حق حقیقت کھوج کھجائیندا۔ بھيو چکائے کاہنا کرشنا ساول سولا، مکند منوہر لکھی نرائن مکٹ بین نیر نین نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آپ جگائیندا۔ بھگت بھگونت جائن جاگ، جاگرت جوت اک جگائیا۔ آنتر آتم اک ویراگ، بن ویراگی رہیا اُپجائیا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل دے دھوائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، موہنی اپنا رُپ دکھائیا۔ چار جگ دی سنے فریاد، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنا بھيو سمجھائیا۔ دُھر فرمانا دیوے داد، نام امولک وست جھولی پائیا۔ جگت نیا چلائے سچ جہاز، کھیوٹ کھیٹا رُپ انوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لئے ملائیا۔ بھگت ملاوا سچ گھر، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ جنم جنم دا پھکے ڈر، نہ بھو اپنا بھے دکھائیندا۔ آتم پر ماتم لئے ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔ لیکھا پھکے ناری نر، نر نرائن اپنے انگ

لگائیندا۔ آتم اندر ساچے مندر اُچے ٹلے دیکھے چڑھ، سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت آپے پھڑ، سُرتی شبدی بٹھے لڑ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ شبدی سُرتی ساچا ناتا، نت نوت جڑائیا۔ زرگن سرگن پتاما، لوک مات دیکھ دکھائیا۔ ساچی سکھیا اکو گاتھا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھا، پورب دیکھے بے پرواہیا۔ ہوئے سہائی انا تھ ناتھا، غریب نمانے گلے لگائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، مہربان مہربان مہر اپنی نظر ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان ایکا در بہائیا۔ بھگت بھگوان در ساچے بہنا، نر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ اک دُوبے دا درشن نیناں، نین نیناں نال ملائیندا۔ آتم پر ماتم مئے کہنا، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ جنم جنم دا چکے دینا، دے دے اپنی خوشی دکھائیندا۔ ساچے بھگت تن پائے گہنا، بستر اپنے نام رنگائیندا۔ ہر کا بھانا سرتے سہنا، ساچی سکھیا سکھ جنائیندا۔ لکھ چوراسی جوٹھا جھوٹھا وہن، وہنا، کوڑی کریا نال رڑھائیندا۔ انتم ناتا تے مات پت بھائی بھینا، ساک سجن سین ناری کنت سنگ نہ کوئے جائیندا۔ لاڑی موت لکھ چوراسی کھائے ڈینا، رائے دھرم اپنا کھاتہ آپ دکھائیندا۔ گرکھ ورلے ہر سرنائی رہنا، سرنگت جس جن اپنی آپ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان اک مکان، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ بھگت بھگوان اک مکان، مقامے حق جنائیا۔ بھگت بھگوان اک نشان، سچکھنڈ نشانہ دے دکھائیا۔ بھگت بھگونت اک گیان، سوہنگ اکھر کرن پڑھائیا۔ بھگت بھگوان اک دان، پریم وست جھولی پائیا۔ بھگت بھگوان اک اشان، مل مل اپنی میل گوائیا۔ بھگت بھگوان اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ بھگت بھگوان اک پہچان، دُوجی اوٹ نہ کوئے دکھائیا۔ بھگت بھگوان کایا چولے اندر وسن اک میان، دُوجا میان نہ کوئے بنائیا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے دا گان گان، گا گا اپنی خوشی منائیا۔ بھگت بھگوان ناتا توڑن سگل جہان، ساچا ناتا اک رکھائیا۔ بھگت بھگوان کھیلن کھیل مہان، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ بھگت بھگوان نوجوان، بردھ بال نہ کوئے دکھائیا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے نوں کرن پروان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان اک کہانی، کہہ کہہ اپنا گیت بنائیندا۔ بھگت بھگوان اکو بانی، بان نرالا تیر چلائیندا۔ بھگت بھگوان ایکا مندر وسے سچ مکانی، مقام کسے نہ ہور دکھائیندا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے توں ہون قربانی، سیس دھڑ وٹ نہ کوئے وٹائیندا۔

بھگت بھگوان کھیلے کھیل راجارانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے اپنے رنگ رنگیندا۔ بھگت بھگوان اک محل، محفل اپنی رہے
 لگایا۔ بھگت بھگوان اُچ اٹل، اٹل مندر بیٹھے آسن لایا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے نال گئے رل، جوتی جوت جوت بلائیا۔ بھگت بھگوان وچھڑ نہ جائن
 گھڑی پل، چوکڑی جگ اپنا کھیل وکھایا۔ بھگت بھگوان ایکا دیپک جائن بل، تیل باقی نہ کوئے پائیا۔ بھگت بھگوان اک دُوبے دا میٹن سل، آپ اپنا
 دین مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دُوبے نوں سچ سندیہ گھل گھل، لوک مات سچکھنڈ سچکھنڈ لوک مات پرگٹایا۔ لوک مات
 سچکھنڈ دوارا، سری بھگوان آپ پرگٹایا۔ بھگتاپاؤن آئے سارا، نت نت ویس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر دھرو پرہلا دیندا رہیا سہارا، سر اپنا ہتھ
 رکھائیندا۔ جگ چوکڑی دے دے لارا، گر اوتار ویکھ وکھائیندا۔ پیر پیغمبر دے سہارا، لوک مات نیا آپ چڑھائیندا۔ چوداں طبق طبق اکھاڑا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، جگ چوکڑی آپ کرائیا۔ انتم کرے سرب دا آنت، لوک مات رہن
 کوئے نہ پائیا۔ گا گائے سرب بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ ہتھ وڈیائی وڈا وڈ،
 ۲۵۰ سری بھگوان آپ رکھائیندا۔ زرگن سرگن کھیل کرے اڈ اڈ، انتم اکو رنگ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی اپنے وچوں کڈھ، انتم اپنے کھاتے پائیندا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر ونڈ ونڈ گئے حد، کھتری براہمن شودر ویش ورن برن گنڈھ پوائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو پڑھ سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ شبد جنائے
 مہما اکھ، بودھ اگادھ نام درڑائیندا۔ ویکھنہارا کایا مندر ساڈھے تن ہتھ، نو کھنڈ پر تھی گھر گھر پھیرا پائیندا۔ آتم گائے نہ ساچا جس، پر ماتم نظر کسے نہ
 آئیندا۔ شرع شریعت رہی نچ، دین مذہب ڈور و جائیندا۔ کوک گر لائے کایا مائی بھانڈا کچ، جس گھریا تیس دا آنت کوئے نہ پائیندا۔ ترے گن اندر رہے
 چچ، پنچ تت اگنی لائیندا۔ ہر کا مندر دے نہ سچ، چار کھانی چار بانی جیرج انڈج اُتج سیتج نیت نیناں نیر وھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 بھگت بھگوان دیا کمائیندا۔ دیاندھ ٹھاکر سوامی، اپنی دیا کمایا۔ سرب جیاں گھٹ انترجامی، گھر گھر ویکھ وکھایا۔ پڑھ اکال اگنی بانی، ایکا اکھر کرے
 پڑھایا۔ سنجگ دی ساچی رانی، ساچا مارگ دے وکھایا۔ اک وکھائے پد زربانی، زراکار بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت دے نشانی، جگت نشانہ دے جھلایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ وڈ دیوی دیوا، دیوت سُر اپنے رنگ رنگائیدا۔ آد جگادی اِکو میوہ، امرت رس گھ پوائیدا۔ کرے کھیل الکھ ابھیوا، اگم اتھا بے پرواہ اپنی دھار چلائیدا۔ جن بھگتاں لیکھے لائے رسنا جہوا، گن اپنا اک سمجھائیدا۔ کوسک نیا مستک لائے تھیوا، جوتی نور ڈگگائیدا۔ سدا سہیلا اک اکیلا، اکل کل اپنی آپ پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صفتی صفت صفت صلاحیدا۔ صفتی صفت صلاحے جگت، صفت وچ کدے نہ آئی۔ دیوے وڈیائی ہر جو بھگت، بھگوان اپنی گود بہائی۔ لیکھے لائے بوند رکت، مات گربھ ہوئے سہائی۔ انتم میلا جوتی جوت نارکت، کنت کنٹول خوشی منائی۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، بسن بنواری آپ رنگائی۔ ایکا اکھر نیا منت، ممتا موہ دے مٹائی۔ سوہنگ ڈھولا ساچا چھنت، چھتی راگ رہے جس گائی۔ آد جگاد شبد گُر بنائی بنت، وشن برہما شو رُپ پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، زرنتر برہم دیوے دان، پاربرہم ہوئے خیران، بھگتاں ملیا سری بھگوان، بھگوان میلا وچ جہان، جیون جگت جن اپنے ہتھ رکھائی۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رسال سنگھ، صاحب سنگھ دے گرہ مناوَر جموں ☆

آد جگادی ساچی کار، دھر کرتا آپ کرائیدا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپار، ہر پُرکھ زرنجن بنت بنائیدا۔ ایکنکارا وڈ بلکار، آد زرنجن نور دھرائیدا۔ ابناسی کرتا پاوے سار، سری بھگوان دیا کمائیدا۔ پاربرہم کرے پیار، برہم اپنے انگ لگائیدا۔ سچھنڈ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر اپنا راگ لائیدا۔ شاہو بھوپتی بن سیکدار، ساچے تخت سو بھاپائیدا۔ حکمی حکم حکمران، دھر فرمانا آپ جنائیدا۔ نور الہی نوجوان، جلوہ نور آپ دھرائیدا۔ مقامے حق ہو پردھان، حق حقیقت ویکھ دکھائیدا۔ لاشریک اک مہربان، محبان اپنا بھیو چکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی کھیل آپ کرائیدا۔ ساچی کھیل پُرکھ ابناس، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ اپنے اندر رہیا وساد، سچھنڈ ساچے رہیا سمائی۔ تھر گھر بولے اک اناد، ازراگی اپنا

راگ الایا۔ ویس وٹائے بودھ اگادھ، نور نورانہ ڈمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، گھر وسے سچا ماہیا۔ سچا ماہی پروردگار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیونہ آئیندا۔ جوتی جاتا بے عیب پروردگار، اک اکلّا ویس وٹائیندا۔ سچ محلہ کرتیار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، سچ بھنڈارا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرُور پُرکھ اکال اجونی رہت اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے رکھ، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرتکھ، رُپ انُپ آپ پرگٹائیندا۔ سٹح پرکاس ہوئے پرکاس، پرکاشوان نظر کسے نہ آئیندا۔ کھیلنہارا کھیل تماش، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نرگن نرکار انہو اپنی دھار چلائیندا۔ انہو دھار سری بھگوان، سو پُرکھ نرجن آپ چلائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو پردھان، ست پردھانگی آپ کماآیا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن نرگن لئے اٹھائیا۔ داتا جودھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ کھیلے کھیل ہر مہان، ساچی گنت گنی نہ جائیا۔ ناری رُپ والی دو جہان، کنت سہاگ آپ اکھوائیا۔ سٹ دُلارا کر پردھان، شبدی شبد لئے پرگٹائیا۔ دُھر درگاہی اک فرمان، سچ سندیسہ دے سٹائیا۔ جوتی جوت جوت جوت دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپر مہر اپنا کھیل کرائیا۔ اپر مہر کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد آپ کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے چلائے اپنا رتھ، بن رتھواہی سیو کماآیندا۔ تھر گھر بہہ بہہ گائے جس، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنے مندر آپے وس، ساچا بنک آپ سہائیندا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا بھیونہ کوئے کھلائیندا۔ نرگن اندر نرگن وس، نرگن اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن مارگ نرگن دس، نرگن راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا وشو دھار، ہر ہر آپ پرگٹائیا۔ ایکا وشنوں کرتیار، دیوے وڈ وڈیائیا۔ ساچا امرت ٹھنڈا اٹھار، کول کولادے دکھائیا۔ کر کرپا آپ نرکار، اپنا رنگ رنگائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور ڈمگائیا۔ ایکا برہم برہم پسا، پار برہم پر بھ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ اپنا مارگ سُن اگم، ہر جو ہر ہر آپ لگائیندا۔ آد جگادی کرے کم، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ اپنی ککھوں آپے جم، مات پت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے بیڑا رہیا بٹھ، بن ملاح آپ اٹھائیندا۔ آپے کہے دھن

دھنّ، دھنّ دھنّ آپ اکھوائیندا۔ آپے جننی آپے جن، دائی دایا بن بن سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنو اندر آپے وڑ، برہم پاربرہم اپنا رنگ دکھائیندا۔ برہم ویتا ہو پردھان، کرے کھیل سری بھگوان، ایک اونکارا وڈ وڈیائی۔ ایک نور ایک چن، نور نورانہ ڈمگائی۔ کرے وسیرا بن چھری چھن، منڈل منڈپ نہ کوئے سہائی۔ ایک راگ سنائے کن، بودھ اگادھی ناد وجائی۔ ایک پُرکھ جائے من، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شکر میلا سچ سُبھائی۔ شکر میلا ایک گھر، گھر سُنہنا آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ور، وشن برہما بندھن پائیندا۔ تِٹاں ناتا ساچے ہر، ہر جو اپنے رنگ رنگائیندا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈر، بھبانک رُپ نہ کوئے دکھائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیندا۔ بھيو چکائے ناری نر، نر نرائن نیتز نین اک گھائیندا۔ نش اکھر آخر اکو پڑھ، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ست سرُپی اندر وڑ، ساچے مندر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سَنگھاسن آپے چڑھ، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لائیندا۔ اپنا مارگ ہر جو لاء، ترے ترے بندھن پائی۔ ترے گن مایا لئے پرگٹا، اپنا رنگ دکھائی۔ پنچم ناتا سچ سُبھا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کرائی۔ وشن برہما شو سیوا لئے لگا، گن اوگن اک جنائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن رہبر بھيو چکائی۔ بن رہبر آپ خُدا، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ نر گن نر گن کر جُدا، سر گن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ بسمل رُپ ہو فدا، فطرت اپنی آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیک دے جگا، بن باقی تیل ڈمگائیندا۔ ساچا دیا ہوئے اُجیار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائی۔ ہر پُرکھ نرنجن دیکھے وگسے دیکھنہار، سچکھنڈ ساچا بنک سہائی۔ ایک اونکارا کرپسار، اکل کل اپنا رُپ وٹائی۔ آد نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، سپتل دھارا اک جنائی۔ ابناسی کرتا خبردار، بے خبر لئے اُٹھائی۔ سری بھگوان نوجوان اک جُھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ دکھائی۔ پاربرہم پر بھ دیوے گیان، وشن برہما شو کرے پڑھائی۔ ترے پنچ میلا کھیل مہان، خالق خلق دے سمجھائی۔ ناری کنت رُپ مہان، جوتی جاتا جوڑ جڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر زریشا آد پُرکھ ایک وار منگائی۔ ایک وار سچ سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو بنھے نر زریشا، نر نرائن ہر ہر کھیل کرائیندا۔ تِٹاں دے ساچا پیشہ، پیشوا اپنا رُپ دکھائیندا۔ وسنہارا

ساچے دیبا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا۔ سورج چند کرن کرن کرے پرویشا، جوتی نور نور دھرائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے لیکھا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چک، ہر ہر کھیل کرائیا۔ زرگن اندر زرگن اٹھ، سرگن بندھن پائیا۔ دیال ٹھا کر سوامی آپے ٹٹھ، ساچا گھاٹن لئے گھرائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی جڑ لگایا۔ وشن برہما شو سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگایا۔ ساچی سیوا ایکونکار، ایکا ایک جنائیندا۔ وشنوں دیوے سچ بھنڈار، ست بھنڈارا ہتھ پھرائیندا۔ برہے تیرا برہم پسا، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ شکر لہنا دینا قرض دینا اتار، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ ترے گن تیری بھئے دھار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، انڈج جیرج اُتھج سیتج جھولی پائیندا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپ سناائیندا۔ چارے جگ کھیل نیار، ستجگ تریتا دوپر کلجگ آپ کرائیندا۔ چارے ورن کرے خبردار، کھتری براہمن شوڈر ویش ویس وٹائیندا۔ چارے کٹناں پاوے سار، اتر پورب پچھم دکھن، اپنا حکم ورتائیندا۔ اک چوکڑی کھیل نیار، چوتھے جگ ویس وٹائیندا۔ چار یاری روپ اپار، نور الای رنگ رنکائیندا۔ آد پُرکھ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ پُرکھوتم اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی اپنا بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی پائے ڈور، شبدی تند بندھایا۔ پنچ تت کایا ناتا جوڑ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل کرائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناتا دیوے جوڑ، آسا ترسانا ملایا۔ پنچ ناد شبد دھن کرے گھنگھور، آتم پر ماتم رنگ رنگایا۔ ایش جیو کھیل کرائے مور تور، تورا مورایا کھرا کھرا۔ برہم پاربرہم اک دوجے دی دتے لوڑ، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ زرگن زرویر پُرکھ اکال آپے چڑھے ساچے گھوڑ، شبد اگئی گھوڑا آپ دوڑایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں زرگن سرگن جائے بہڑ، ویس انیکا روپ وٹایا۔ ویکھے رس مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول بھلایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان لگائے ساچا پوڑ، بن پاندھی پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ست ستوادی ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی آپ کمایا۔ ساچی کار کر نیہار، اک اکلا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ دیا باقی اک اجیار، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد ناد سچی دھنکارا، دھن آتمک راگ سناائیندا۔ امرت جل ٹھنڈا ٹھارا، نچھر

جھرنا آپ جھرائیں۔ کھولنا بند کواڑا، بند تاکی اپنا پردہ پائیں۔ سکھن دیکھے ٹیڈھی غارا، ایڑاپنگل گنڈھ پوائیں۔ بیچ وکار کرے خوارا، سر سر اپنا ہتھ
 ٹکائیں۔ آتم پر ماتم دے سہارا، ایک گھر بہائیں۔ پاربرہم کر پیارا، اپنے انگ لگائیں۔ ایش جیو ناتا پڑکھ نارا، نر نرائن بیج ہنڈھائیں۔ کرے کھیل
 اگم اپارا، کرتا پڑکھ بھیو کوائے نہ پائیں۔ ست ستوادی ساچی دھارا، برہم برہادی اک جیکارا، بے جیکار آپ الائیں۔ برہما ویتا دے سہارا، چارے
 ویداں بن لکھارا، لوک مات وند وندائیں۔ کاغذ قلم نہ لکھنارا، بے انت بے انت بے عیب پروردگارا، نورو نور نور سمائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، قدرت اپنا کھیل کرئیں۔ قدرت قادر ہر ہر کھیل، نرگن سرگن آپ کرئیں۔ لکھ چوراسی کر کر میل، گھر گھر ڈنک
 وجائیں۔ سجن سہیلا بن بن چاڑھے ساچا تیل، در در خوشی دکھائیں۔ روپ وٹائے گرو گرو چیل، گر اپنا ناؤں وٹائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر نر نرائن آپ کرئیں۔ گر گر روپ اپرا، شبدی شبد ویس وٹائیں۔ لکھ چوراسی دے سہارا،
 گیان دھیان اک دررائیں۔ آتم پر ماتم کھول کواڑا، ناتا بدھاتا اک بندھائیں۔ میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، نور نورانہ چند چڑھائیں۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا کھیل کرئیں۔ گر گر کھیل اپرا، ہر جو ہر ہر آپ کرئیں۔ نرگن سرگن لئے اوتار، ساکھیات روپ وٹائیں۔ سنجگ
 تریتا پاوے سار، دواپر دیوے مان وڈیائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کمائیں۔ ساچی کار کرنے یوگ، ہر کرتا آپ کرئیں۔
 گر گر میلا دھر سنجوگ، ہر سنجوگی آپ کرئیں۔ شبد اگئی دیوے چوگ، رسنارس اک چکھائیں۔ بھیو چکائے چوواں لوک، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھائیں۔
 بودھ اگادھی بیج سلوک، سوہلا اپنا راگ الائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا بھیو چکائیں۔ گر گر بھیو کھلاونہارا، بھیو ابھیدا
 دے کھلائیں۔ ایک نام ونج وپارا، لوک مات ہٹ چلائیں۔ سنجگ تریتا دواپر تیئی وار لے اوتارا، بھن بھن اپنا روپ دکھائیں۔ بھگت اٹھاراں دے سہارا، سنج
 گن اپنا دے جنائیں۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دیوے در پروردگارا، بے پرواہ وڈی وڈیائیں۔ مقامے حق حق نظارہ، بے نظیر آپ درسائیں۔ مہان بیدوبی خیر یا
 اللہ عالمین کائنات کھول کواڑا، پردہ دوائے چکائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار یاری بندھن پائیں۔ چار یاری

بندھن پا، ایکا ڈور بندھائیندا۔ کھیلے کھیل صفت صلاح، صلاحیگر اپنی دھار دکھائیندا۔ کلمہ کلام نبی رسول آپ پڑھا، اپنی رحمت آپ کمائیندا۔ چوڑاں طبقات گنڈا لاه، نورو نور نور درساہیندا۔ ایکا الف بن عارف دے درڑا، بے گیستی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایکا ہر، جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر اولا، ایکو نکارا آپ وٹائیا۔ زرگن سرگن پھڑائے پلا، ایکا پلو گنڈھ پوائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لوک مات دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی دھار شبدی رلا، تیج ت دے وڈیائیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، نانک زرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ ایکا جوتی گھر ساچا ملا، تیج ت اندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل گروگر دھار، سنگر ساچا آپ کرائیندا۔ شبدی شبد کر پسا، ہر شبدی دیکھ دکھائیندا۔ سرگن نانک زرگن پیار، زرگن نانک آپ سمجھائیندا۔ ایکا وست دے اپار، نام ست ست ورتائیندا۔ چار ورن ونج وپار، چاروں گنٹ گنٹ ورتائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنہار، ایک گوہند ویس وٹائیندا۔ گوہند کھنڈا تیز کٹار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ کلغی توڑا سپس دستار، جگدیش سو بھاپائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ دیکھیا وارو وار، نت نوت اپنا روپ دھرائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، بھگت بھگونت مارگ اک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھے زرنکارا، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ جگ چوکڑی دیکھے وارو وار، نت نوت پھیرا پائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ وشن برہما شو بن بن سیوا کردے رہے سیوادارا، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ وار آئے گر اوتارا، لوک مات پھیرا پائیا۔ انتم چوکڑ وید ویاس بن کے گیا لکھارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دے سمجھائیا۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگارا، نوری پتا پھیرا پائیا۔ محمد کوک کوک پکارا، امام آوے ساچا راہیا۔ نانک زرگن دے دے گیا سہارا، نہہکنک اپنا ڈنک دے وجائیا۔ گوہند چرن کول پاربرہم منگی منگ ایکا وارا، کلجگ ایکا آس تکائیا۔ کل کلکی لئے اوتارا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پاوے سارا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دالاہے اُدھارا، قرضہ کوئے رہن نہ پائیا۔ ناتا توڑے مندر مسجد مٹھ شو دوالا گرو دوارا، ہر مندر اک درڑائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، سری بھگوان اک رگھرائیا۔ رام رمیا کرنہار پار کنہار، ساچی نیا اک دکھائیا۔ کاہنا کرشنا سانجھا بولے ست جیکارا، نام بنسری اک

سنایا۔ ساچی سخیاں منگل چارا، گوپی کاہن آپ نچایا۔ نانک گوہند کھول کوڑا، چار ورن گیا سمجھایا۔ کبیر کو کے سچھنڈ دوارا، پُرکھ ابناسی وسے ساچا ماہیا۔
 ساچے بھگتاں کرے پیارا، ساچے سنتاں گود بہایا۔ گرگھیاں دیوے دھوڑی چھارا، مستک ٹکا ایک لایا۔ گرگھیاں امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نا بھی کول
 دے اٹایا۔ کلجگ انتم آئے نہہکنک نر اوتارا، نر ہر اپنا ویس وٹایا۔ لوک مات بنائے سچھنڈ دوارا، تھر گھر اپنا چرن دکھایا۔ سچ سندیسہ دے ایک وارا،
 وشن برہما شو لے اٹھایا۔ ترے گن مایا آونا چل سچے دربارا، بیخ تت اپنے نال ملایا۔ تیی اوتار سوہن بنک بولن جیکارا، اپنا اپنا راگ الایا۔ بھگت اٹھاراں
 کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سجدہ سیس کر کہن پروردگارا، بے انت تیری وڈیایا۔ نانک گوہند ویکھ کھیل چنتکارا، چان
 نور نور درسیا۔ پنچ پروان ہویا ڈھر دربارا، پنچم مل مل خوشی منایا۔ کلجگ لہنا انتم چکے وچ سنسار، سو پُرکھ نرنجن آپ چکایا۔ چار ورنناں ہوئے پار
 کنارہ، اوچ نیچ کوئی رہن نہ پایا۔ سرب جیاں ایک نظری آئے مندر ٹھا کر دوارا، گرو گھراک وڈیایا۔ ایک سجدہ سیس کرے نمسکارا، مکہ کعبہ ساچا جُجرہ
 اک دکھایا۔ دو جہان سری بھگوان کرے نمسکارا، واہوا تیری وڈی وڈیایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ دیندا رہیا لارا، اپنا انت نہ کسے جنایا۔
 کلجگ انت ساچا کھول بھگت دوارا، بھگوان اپنی جوت کرے رُشانیا۔ غریب نمائیاں دے سہارا، کوجھے کملے گلے لگایا۔ نیتز نین دیوے درس دیدارا،
 لوچن لوچن آپ کھلایا۔ گھر گھر مندر پاوے پھیرا آپ کرتارا، بن پاندھی پندھ مکایا۔ ڈوروناد وجائے سچ نگارہ، ایک اپنا نام سنایا۔ رائے دھرم نہ
 کرے خوارا، پتر گپت نہ لیکھ لکھایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگارہ، ویلے انت نہ لے پرناپا۔ پرگٹ ہویا ہر نرنکارا، جن بھگتاں لے ترایا۔ ایہتھے
 اوتھے دے سہارا، چرن سرن سچی سرنایا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، گربھ جون نہ پھیرا پاپا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بولے جیکارا،
 بے جیکار کرے لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، کلجگ انتم اپنا پھیرا پاپا۔ کلجگ انت سری بھگوانت، بن پاندھی پندھ
 مکائیدا۔ سنت سہیلے ویکھے سنت، سنگر اپنی دیا کمائیدا۔ گرگھ میلاناری کنت، نر نرائن آپ ملائیدا۔ گرگھ چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ مچھی اتر
 کدے نہ جائیدا۔ اپنی مہا جنائے اگنت، اجپا چاپ آپ سمجھائیدا۔ مانس جنم بنائے بنت، مانگھ اپنا بھیو کھلاییدا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو

اکھڑا اک پڑھائیندا۔ ہر کا بھینہ نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، ملا شیخ نیز نیناں نیر سرب وہائیندا۔ ہر جن میلا چرن کول دکھائے ساچا جنت، کوٹن کوٹ سورگ گرکھ چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم دیکھ دکھائیندا۔ کلجگ دیکھے گرکھ رنگ، گر گر وڈ وڈیائیا۔ آتم سیجا سچ پانگ، بیٹھا آسن لایا۔ انحد ناد وجے مردنگ، دھن ناد سنایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سور پیر بے پرواہیا۔ دوس رین اک اند، اند اند وچ ملائیا۔ بھینو چکائے پرماند، نجاند دے سمجھایا۔ جو جن گائے آتم پر ماتم چھند، سو پڑکھ زرنجن دیکھے تھاول تھانیا۔ ہنگ برہم لئے گنڈھ، پار برہم اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سندیہ اک سنایا۔ سچ سندیہ ہر کا جاپ، کلجگ آنت وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، لکھ چوراسی گود سہایا۔ رسنا چپ جپ اترے تاپ، ترے گن اگن نہ لاگے رایا۔ جنم جنم دامیٹے پاپ، پنت پنت دے کرایا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، پاتھر روپ نظر نہ آیا۔ پھڑ پھڑ چڑھائے ساچے گھاٹ، کایا مندر اندر میل ملائیا۔ شبد اگئی دیوے راتھ، بن رتھو ہی سیو کما ئیا۔ راتیں ستیاں سنائے گاتھ، گھر گھر اپنا ڈھولا گائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب دیکھے بے پرواہیا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ، دینن رچھیا آپ کرایا۔ ست ستوادی کھولیا تاک، ورن برن نہ کوئے لڑایا۔ ناتا توڑیا ذات پات، ایک برہم دے سمجھایا۔ ویلے اتم پچھے وات، گر شبدی پھیرا پائیا۔ ہر چرن بنھائے ساچانات، نہ کوئی توڑے توڑ تڑایا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، اندھ اندھیرا دے چھپایا۔ لہنا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا گیا سمجھایا۔ سرتی شبدی میلا کملاپات، کول نین رنگ رنگایا۔ کرے کھیل پڑکھ سمراتھ، سمرتھ داتا اک اکھوئیا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، نو کھنڈ پر تھی آپ بھوئیا۔ جھوٹا بوج جائے ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ناتا ٹٹے ت اٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بدھ نہ کوئے وڈیائیا۔ لیکھے لگے نہ رتی رت، ہڈ ماس ناڑی چم کم کسے نہ آیا۔ بن سنگر پورے کوئی نہ رکھے پت، لکھ چوراسی جیو جنت جنت گرا لایا۔ ہر کاناؤں برہم مت، پار برہم کرے پڑھایا۔ سرشٹ سبائی ایک مات، متوت دے جنایا۔ سچ جیکارا بول الکھ، الکھ زرنجن لئے بلایا۔ بھگت بھگونت کر کر وکھ، آپ اپنی بوجھ بھجھایا۔ آتم پر ماتم مارگ دس، دسویں میلا سچ سبھایا۔ نو دوارے ستھر جائے لٹھ، جگت واسنادے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک

ہر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے آپ جگانیا۔ ہر جن سچا جائے جاگ، ہر جاگرت جوت جگانیدا۔ کایا مندر لگے بھاگ، گھر دیپک نور دکھانیدا۔
 ترے گن گنی مجھے آگ، امرت میگھ برسائیندا۔ میل ملائے کنت سہاگ، جگت رنڈیپا آپ کٹانیدا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی
 چوگ چگانیدا۔ آتم انتر دیوے اک ویراگ، بن ویراگی پھیرا پائیندا۔ ستگر پورا رکھے لاج، سر اپنا ہتھ لگانیدا۔ کلجک انتم رچیا کاج، گرگھ سجن نال
 ملائیندا۔ سُنن سکھوپت جاگرت ثریا مارے آواز، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں رہیا بھانج، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا گھر دکھانیدا۔ ہر گھر ٹھانڈا دربار، در دروازہ نظر کوئے نہ آئیا۔ اٹھے پہر ناد ڈھکار، شبدی شبد شبد
 شنوایا۔ دیپک دیا اک اجیار، آد جگاد کرے رُشنائیا۔ کملا پاتی میت مرار، ہر جو بیٹھا آسن لائیا۔ نیت نوت دیوے درس دیدار، درسی اپنا ترس کما لیا۔
 جنم جنم دی حرص میٹے وچ سنسار، ہوس ہور نہ کوئے ودھائیا۔ عرش فرش سوہے اک دربار، سری بھگوان آپ لگائیا۔ کلجک انتم ہو مہربان، لوک
 مات وکھ دکھائیا۔ مُرشد مُرید پکڑے آن، مُجبت اپنے نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، انتم لیکھا اپنے لیکھے
 لائیا۔ ساچا لیکھا لکھ چوڑاسی، ہر ہر اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جن بھگتاں ہوئے داسن داسی، بن سیوک سیوک کمانیدا۔ ساچے منڈل بہہ بہہ پائے راسی، گوی
 کاہن ناچ نچائیندا۔ اپنا ناواں رکھ پڑکھ ابھاسی، جنم مران وچ نہ آئیندا۔ جگ جگ ویکھنہارا کھیل تماشی، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ منتمکھ رائے دھرم
 دیوے پھاسی، اٹھاراں دس بند کرائیندا۔ چتر گپت بہہ بہہ کرے ہاسی، لیکھا لوک نہ کوئے مٹائیندا۔ گرگھ ویرا اپنی کرے بند خلاصی، دوئے جوڑ بندن
 ہر ستگر چرن سیس نوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، کلجک تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو
 بھگوان، ہر جن دیوے ساچا دان، وست امولک کایا گولک اپنا نام لگانیدا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بچھی دیوی دے گرہ نگیال جموں ☆

چار گنٹ رہی رو، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ پاربرہم تیری دسے نہ کوئی سو، گھر ساچا نہ کوئے دکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی کریا دھروہ، دھرو پر ہلا د روپ نہ کوئے وٹانیا۔ ساچا نام ڈھو آ دیوے نہ کوئی ڈھو، گھر گھر در در پئی لڑانیا۔ ست گیان ست ستوادی سارے بیٹھے کھو، خالی مندر دین ڈھانیا۔ سچ سرنائی کوئی نہ سکے چھوہ، چرن کول ملے نہ کسے وڈیانیا۔ جھوٹھی مایا لگا موہ، مایا ممتا بندھن پانیا۔ اک دوجے نوں رہے کوہ، دین مذہب اپنا بل دھرانیا۔ دُرمت میل نہ سکے کوئی دھو، پرکاس روپ نہ کوئے دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے ملے تیری سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دس، راؤ رنگاں رنگ جنائندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائندا۔ جگا جگنتر مارگ دس، گر اوتار پیر پیغمبر راہ چلائندا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی بول اکھ، اکھ اکتھنی بھو کھلائندا۔ سبجک تریتا دواپر جگ جگ پنڈھ مکایا ٹھ ٹھ، کلجک انتم ویلا آئندا۔ نو نو خالی دسے ہتھ، ساچی وست ہتھ نہ کوئے رکھائندا۔ سرشٹ سبائی چلے من مت، گرمت انگ نہ کوئے لگائندا۔ سچ جنائے نہ کوئی تت، اگنی تت سرب تپائندا۔ آتم انتر ہر دے ہر نہ جائے دس، ہر کا مندر نہ کوئے دکھائندا۔ تیر نرالا نہ مارے کس، من ہنکاری گڑھ نہ کوئے تڑائندا۔ پُرکھ اکال نہ سنائے کوئی جس، نام ندھانا نہ کوئے لائندا۔ کوڑی کریا اندر گئے پھس، جیو جنت سرب گر لائندا۔ ہوئی رین اندھیری مس، چو دھویں چند نہ کوئے چکائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سندیسہ اک سنائندا۔ شبد سندیسہ چار ورن، اوچ نیچ راؤ رنگ آپ جنانیا۔ پاربرہم پر بھ ترنی ترن، تارنہارا ویس وٹانیا۔ آد جگاد کرنی کرن، کرتا پُرکھ کھیل کرانیا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، نچ نیتز درس دکھانیا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، ڈرن مرن بھے نہ کوئے جنانیا۔ اک رکھائے ساچی سرن، سرنگت وڈی وڈیانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آتم برن دے سمجھانیا۔ اٹھو ویکھو نیتز کھولو، ہر ہر آپ سنائندا۔ چار ورن اٹھاراں برن ایکا منتر ہر ہر بولو، نامہ نام درڑائندا۔ کایا کنڈے تن من تولو، تولنہارا ایکا نام کنڈا لائندا۔ بجر کپائی کنڈا کھولو، گھر گھر وچ ویس وٹائندا۔ آپ چکائے پردہ اوہلا، پردہ اوہلا کوئی رہن نہ پائندا۔

کایا چنہارا ڈولا، ساچا سولہا گیت گو بند لائیندا۔ من واسنا نہ پائے رولا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اگی نہ کوئے لگائیندا۔ نظری آئے اکو مولا، بسمل
 اپنا روپ دکھائیندا۔ اٹا کرے نابھ کولا، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ درس دکھائے ساول سولا، کاہنا کرشنا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، چار گنت آپ جنائیندا۔ چار گنت جانا جان، نو نو لیکھا رہیا مکائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ ہر جن سجن ویکھے آن،
 جیون جگت دے جنائیا۔ جنم جنم دی چکے کان، پورب پورب لیکھے لائیا۔ ناتا توڑ جیو جہان، ایکا اپنا بندھن پائیا۔ ست ستوادی سچ مکان، سچ بھومکا دے
 سہائیا۔ سو در سوہے سچ استھان، تھان تھنتر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن رہیا جگائیا۔ جاگنہارا دیوے دات، داتا دانی
 دیا کمائیندا۔ کلج میٹھ اندھیری رات، رین اندھیری پنڈھ مکائیندا۔ گرگھ ورلے رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، تریلوکی
 نندن میل ملائیندا۔ ہو سہائی جوں رام بیٹا دسراتھ، دو جہاناں اپنا پنڈھ مکائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، زرگن سرگن جوت کرے رُشائیا۔ بھگت بھگونت
 جگا جگنتر پوری کرے آس، آتم پر ماتم میل ملاوا سچ سبھائیا۔ گھر مندر داسی داس، بن سیوک سیو کمائیا۔ نج آتم رکھے واس، نج گھر بیٹھا تاڑی لائیا۔
 لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ گھلائیا۔ بھیو ابھیدا سری بھگونت، نو نو آپ
 گھلائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا کنت، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے سرب جیو جنت، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی گیت سنائے سہاگی
 چھنت، سولہ ڈھولا آپ پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں جنم جنم وچ بدلایے چولا، چولا اپنے رنگ رنگائیندا۔ سچ دوارا ایکو کھولا، چار ورن مان رکھائیندا۔ تخت
 نو اسی ساچے تخت بیٹھ اڈولا، اڈل ڈل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورن برن کھولے بھیو، ابھیدا اپنا آپ جنائیا۔
 ویکھنہارا چار وید، وید شاستر کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھیدا، اچھل اچھل وڈی وڈیائیا۔ کلج انتم کھیلن آیا کھیل، زرگن سرگن ویکھے چائیں
 چائیا۔ سچ سندیسہ نر زیشا ایکا بھیج، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ سپس نوئے شمس تبریز، شہنشاہ تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دیوے ساچا ور، سرشٹ سبائی رہیا جنائیا۔ سرشٹ سبائی سچ سندیسہ، صدی چودھویں آپ جنائیندا۔ بیس بیس کھیل نر زیشا، راگ چھتیس بندھن آپ

تڑائیںدا۔ دو جہان نیتر پیکھا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا راگ لائیندا۔ لہنا دینا چکائے اولیئے پیر شیخا، حضرت اپنا رُپ وٹائیندا۔ دیکھنہارا وشن برہما شو گنپت گنیشا، کروڑ تیتیسائے سُرپت اند اند اندراسن پھیرا پائیندا۔ آد جگاد جگ جگتتر دو جہان سِری بھگوان رہے ہمیشہ، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ کلجگ انتم نرگن نرکار نرور ہو پرویشا، پرم پُرکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ دیکھنہارا دیش پردیشا، دیس دیسنتر اپنا رُپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایکا سرن، سرگت ہر رکھائیندا۔ سچ سرنائی سرگت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو مت، مت بھید آپ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی اکو مت، توت آپ سمجھائیندا۔ مانس مانگھ اکو رت، رتی رت رت رنگائیندا۔ سرب جیاں دا اکو پت، کملاپت آپ اکھوائیندا۔ ساچا مارگ انتم دس، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ بھگتاں انتر آپے وس، بھگتی رنگ چڑھائیندا۔ ہر جن کدے نہ ہوئے اداس، چنتا سوگ نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسے پاس، سدا سہیلا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن اک سہارا، سرشٹ سبائی اُچ منارا، بھگت دوارا آپ دکھائیندا۔ بھگت دوارا بھگتی رنگ، بھگوان آپ چڑھایا۔ ایکا سچ اک پلنگ، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا نام اک مردنگ، گیت سہاگی ایکا گایا۔ ایکا رس اک انند، رس رسیا اک اکھوایا۔ اک پرکاس ایکا چند، نورو نور اک دھرایا۔ ایکا دیال صاحب بخشند، بخشش اپنی رہیا کرایا۔ ایکا توڑنہارا لکھ چوراسی پھند، جم کی پھاسی رہیا تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جنت سادھ سنت سِری بھگوانت بھگت بھگوان ہو مہربان، سرن چرن چرن سرن سرنائی اک رکھایا۔

۲۶۲

۲۶۲

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ یکرمی بی بی پرکاشو دے گرہ پنڈنگیال جموں ☆

شبد ناد گرہ ایکا وچا، گھر مندر ہوئے شنوایا۔ جنم جنم دا دکھرا بھجا، بھو ساگر پار کرائیا۔ کرم کرم دا پردہ کجا، نہکرمی ہوئے سہایا۔ ہر درشن کر ہر جن رجا، لکھ چوراسی رہی بللایا۔ سچ دوارے بہہ بہہ سو پُرکھ نرنجن سجا، سچھنڈ ساچا رُپ دکھائیا۔ جو گھڑیا سو انتم بھجا، تھرمات رہن نہ پائیا۔ کو جھا

نہکل ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

کلا ہوئے سُبْحَا، جس سَنگَر دیوے سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان وڈ وڈیایا۔ کوجھا کلا نردھن پاوے سار، مہاسار تھی
 کھیل کر ایندا۔ جگا جگنتر بُجھائے بسنتر ہرجن کرے پیار، پریم ریتی ساچی مات دکھائیدا۔ ساچی نیتی کایا پنت پُنیتی، دُرمت میل دھو امرت میگھ رس
 ساچا چو، سائنک ست کر ایندا۔ ایکا اکھر آتم پر ماتم سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن اپنا آپ دکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ
 چُکائیدا۔ نردھن نر اکار نر ویر نر گن اپنا کھیل کر ایندا۔ کر پاندھ ٹھا کر سوامی رحمت رحمان، اپنے ہتھ رکھائیدا۔ صدق صبوری سچ ایمان، گھر
 گھر ملے رمیا گھٹ کول نین مکٹ بین، سیس جگدیش تاج سہائیدا۔ بھگت بھگونت چُکائے لہنا دین، پورب لہنا جھولی پائیدا۔ ساچے سنتاں درس دکھائے
 نیز نین، نچ نیز آپ گھلائییدا۔ گرگھاں ناتا توڑے مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین اپنے رنگ رنگائیدا۔ گر سکھ سچ سرنایا در گھر ساچے بہن،
 پُرکھ ابناسی چرن کول اُپر دھول دھرنی دھرت دھرت وڈیائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دکھائے ایکا در، گھر مندر آپ
 سہائیدا۔ گھر مندر ہوئے سوبھاؤنت، چھپری چھن ملے وڈیایا۔ جس گرہ وسے بھگونت، نر گن نور نور رُشنائیا۔ لیکھا چکے آد آنت، بے آنت اپنے انگ
 لگائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ، کھیلے کھیل سور سربنگ، نام وجائے اک مردنگ، دُھن انحد اپنی راگی راگ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گھر سرور دکھائے ساچی گنگ، جمنائستی نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ نیوں نیوں سیس جھکائے سب، جگدیش وڈی وڈیایا۔ کرے کھیل آد جگاد
 پُرکھ پُرکھوتم ہو پرگٹ، پر پُرکھ وڈی وڈیایا۔ سنت سہیلے گر وگر گر چیلے آتم پر ماتم لئے سد، برہم پار برہم اپنا بندھن پائیا۔ بودھ اگادھ سنائے گتھ،
 کھیل دکھائے اک سمرتھ، سمرتھ داتا نظر کسے نہ آئیا۔ غریب نمائیاں جگا جگنتر گائے جس، وید پُران صلاحیا۔ کلج اتتم پوری کرے آس، جو جن
 بیٹھے دھیان لگائیا۔ لکھ چوراسی کٹے جم پھاس، پھاسی رائے دھرم نہ کوئے دکھائیا۔ ہر نرائن نہکرمی درس دکھائے ساکھیات، ساجن سَنگَر دیا کمائیا۔ جس
 جن دیوے اپنی نام دات، تن من اندر باہر گپت ظاہر اپنا رنگ چڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہیلا وسے ساتھ، سنگ اپنا چھڈ کدے
 نہ جائیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گروت سنگھ، سنسار سنگھ چھب جموں ☆

سکھنڈ دوار ہوئے اکتھے، گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ چار جگ جگ پھر دے رہے نٹھے، حکمے حکم سیو کمائیا۔ لوک مات مارگ جیو جنت گتے، بن بن رہبر راہ چلائی۔ کوٹن کوٹ نام آئے دتے، رسنا جھواگن گن گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، بیٹھے سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی لئی تک، سری بھگوان وڈی وڈیائی۔ جگ چوکڑی بیٹھے تھک، تیرا پندھ نہ کوئے مکائیا۔ اک دوجے نالوں ہوو وڈ، جگ جگ ویکھ وکھائی۔ تیرا دوارا چھڈ چھڈ، دھرت دھول پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن طعنہ، ترے بھون دھنی ویکھ وکھائیدا۔ جگ جگ بدھا تیرا گانا، تیرا سنگن منائیدا۔ توں صاحب دیال بینا دانا، دانا بینا اک اکھوائیدا۔ لیکھا جانے لوک تیناں، چوڈاں طبقاں ویس وٹائیدا۔ تیرے ہتھ مرنا جینا، زرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رنگائیدا۔ آتم پر ماتم جوں جل مینا، جل تھل مہینل اپنا کھیل کرائیدا۔ تیرا رنگ سدا سد بھینا، بھنڑی رین سو بھاپائیدا۔ ہوں ٹھا کر تیرے بن مسکینا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، مان تان نہ کوئے جنائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مل مل کہن، واہوا تیری وڈ وڈیائی۔ اکو نیترا کوٹن، ایک اکھ کھلائی۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی گیا لین دین، ساچا لیکھا آپ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ صاحب سنگر ہونا سنگ، سگلا سنگ نبھائی۔ زرگن سرگن لاؤنا انگ، انگیکار وڈ وڈیائی۔ تیرا نام وجایا مردنگ، مردنگ تیرا نام سنائی۔ چار جگ وڈن وڈ، ساچا حصہ اک رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، پوری آس کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کہن شاباش، شہنشاہ تیرا آنت کوئے نہ پائیدا۔ جگ چوکڑی کھیلے راس، گر اوتار پیر پیغمبر اپنا ناچ نچائیدا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، گگن منڈل سو بھاپائیدا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماش، خالق خلق وچ سمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی سکھیا در ساچے اک جنائیدا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ایک شبد جنائی۔ شبد سندیسہ سری بھگوان، دو جہان الائی۔ دو جہان ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے

۲۶۲

۲۶۲

نہ پائیا۔ سچھنڈ کھیل کرے گن نِدهان، گن اپنا نہ کسے سمجھایا۔ جگ چو کڑی میتے وچ جہان، بن بن پاندھی پندھ مُکایا۔ گر اوتار دے دے گیان، لکھ لکھ لیکھ گئے سمجھایا۔ پیر پیغمبر کر کلام، کلمہ نبی گئے سنایا۔ بن بن اُچے اُچ امام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھا پائیا۔ در گھر ساچے کھیل اپارا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ تخت نواسی ایکنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ سنجگ تریتا دو اپر کلجگ ویکھنہارا، نیز نین اک گھلائیندا۔ وید شاستر سمرت پُران پاوے سارا، پتت پاؤن بھو نہ آئیندا۔ کاغذ قلم بن بن لکھارا، اک جنائے سچ اشارہ، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر دی کار آپ کرائیندا۔ ڈھر دی کار پروردگار، در گاہ ساچی سچ سہایا۔ مقامے حق کھیل اپارا، میہبان آپ کرایا۔ لاشریک ہو تیار، شرکت جگت دے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ سچھنڈ نواسی نیز کھول، نین نین اٹھائیندا۔ چاروں گنٹ گر اوتار پیر پیغمبر رہے بول، رسنا جہوا سرب سنائیندا۔ پاربرہم تیرے آئے کول، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایک تولنا ساچا تول، ٹدھ بن تولنا نظر کوئے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دو اپر کلجگ لکھ چو راسی نال کر کر آئے گھول، جگت اکھاڑا نام رکھائیندا۔ تیرا ناؤں تھر تھر گھر گھر آئے بول، انبولت راگ لائیندا۔ کلجگ آنت سچ دست نہ دے کسے کول، خالی ہتھ سرب پھر آئیندا۔ غافل سر شٹی ہوئی انھول، تیرا بھے نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ٹدھ بن تیرا بھو کسے نہ آئیندا۔ دے ور سچے بھگوان، تیرے آگے کری عرضوایا۔ ہوں بالک بال نادان، بالی بدھ کم کسے نہ آئیا۔ توں صاحب سچا سلطان، گر اوتار پیر پیغمبر تیرے چرناں سیو کمایا۔ توں شہنشاہ حکمران، تیرا حکم وڈی وڈیایا۔ توں جگ جگ کھیلے کھیل مہان، زرگن سرگن سیوا لایا۔ سرگن زرگن کرے پروان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ تیرا نام اگئی دان، بن داتا آپ ورتایا۔ تیرا سندیسہ ڈھر فرمان، دو جہان کرے شنوایا۔ سنجگ تریتا دو اپر کلجگ کر کر آئے کلیان، کلمہ نبی نبی پڑھایا۔ کلجگ اتنم کسے در نہ دے کوئے نشان، نو کھنڈ پر تھی سنمل رُکھ رہی لہرایا۔ اسیں ویکھ ہوئے خیران، ساڈی کیتی کم کسے نہ آئیا۔ سر شٹ سبائی گئی آن، بیوہ رُپ خاوند سچ نہ کوئے ہنڈھایا۔ گھر گھر وڈیا پنج شیطان، پنچم شرع رہیا سنایا۔ گر کاشد نہ کوئے گیان، گر منتر ہر دے جن نہ

کوئے وسایا۔ پُچلی نِندیا سُن سُن تھکے کان، سرون سروت تیرے نام کوئے نہ پائیا۔ تیرا رُوپ نہ سکیا کوئے پچھان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے اِکو اوٹ رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، ست ستوادی آپ جنائندا۔ آد جُگاد چلے نہ کسے کوئی وس، میرا آنت کوئے نہ پائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اِکو وار کہو بس، بستہ سب دا آپ بندھائندا۔ دو جہاناں ویکھنہارا نس نس، چھن بھنگر پھیرا پائندا۔ لکھ چوڑاسی دے پھاس، پھاسی اپنی اِک لکھائندا۔ نرگن نور جوت کر پرکاس، نور اپنا آپ دھرائندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش چار ورن اٹھاراں برن کرے داسی داس، دوسر ونڈ نہ کوئے رکھائندا۔ ایکا کلمہ پر تھمی آکاش، ایکا نام کرے پرکاس، ایکا پون اِک سواس، ایکا کایا منڈل پائے راس، گھر گھر اپنا راگ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھيو ابھیدا آپ کھلائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گئے جُھک، نیوں نیوں سیس جُھکائیا۔ پُرکھ ابناسی دے حکم ساڈا پینڈا جائے مک، لوک مات واٹ کوئے رہن نہ پائیا۔ تیرے دوارے سچھنڈ بیٹھے لگ، اپنا درس نہ کسے کرائیا۔ ٹوں سب دا اتا سانجھیا ر لکھ چوڑاسی کولوں جا کے پچھ، کیوں تیرے تینوں گئے بھلائیا۔ اسیں اپنے ہتھ وست نہ رکھئے کچھ، خالی ہتھ رہے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناسی چڑھیا چاء، سنگر ساچا خوشی منائندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جُگ میں تکدا رہیا راہ، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائندا۔ کھجگ آنت بناں ملج، لوک مات پھیرا پائندا۔ پچھلا لیکھا دیاں چُکا، آگے اپنا رنگ وکھائندا۔ ورن برن ذات پات اوچ پنچ راؤ رنگ راج راجان دیاں مٹا، آتم برہم سرب درڑائندا۔ راما کرشنا نانک گوہند سنگ محمد عیسیٰ موسیٰ اِک پیغام دیاں سنا، پیر پیغمبر آپ اٹھائندا۔ صحیح سلامت آد جُگاد اِک خدا، رام رحیم رحمان سچھنڈ ساچے آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سمرتھ اپنی دیا کمائندا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ سوامی، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ سرب گھٹاں گھٹ انتر جامی، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ گرو آں پیراں شبد اگمی پڑھاؤندا رہیا بانی، بان نرالا تیر لگائیا۔ برہما وید چار کہانی، شاستر سمرت وڈ وڈوانی، پُران اٹھاراں وید ویاسا راگ الائیا۔ گیتا گیان سچ نشانی، کاہنا کرشنا کھیل مہانی، بھگت بھگونت دے وڈیائیا۔ انجیل قرآن شرع اسلامی، کلمہ کلام پڑھائے وڈ مہانی، مہان بیدو کائنات آپ سنا ئیا۔

نانک نرگن کھیل مہانی، پایا پد اک نربانی، نام ست ملی نشانی، دو جہاناں ایکا ناد وجائیآ۔ ایکنکارا کرے پروانی، بھيو کوءے نہ پائے ودوانی، ودت بیٹھی کھ
 چھپائیآ۔ گوہند سورا شاہ سلطانی، ملیا میل سری بھگوانی، پوت سپوتا ست دلارا ساچی گود سہائیآ۔ ورن برن جگت کہانی، ذات پات شرع ویکھ ویکھانی،
 کلج سنجگ تریتا دواپر جگ جگ اپنا بندھن پایآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل آپ سمجھائیآ۔ ساچا کھیل کرے
 کرتار، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم پرگت ہو وچ سنسار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ گھٹ گھٹ رام رمیا پسار، رمیا اپنا پردہ لائیندا۔ ایکا نور نور کر
 تیار، نور نور نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ساچے گھر، سچکھنڈ واسی آپ سنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرپانڈھ، اپنی کرپا
 آپ کمائیآ۔ کلجگ انتم ہوئے اک پرسدھ، گر اوتار لیکھا لیکھے دئے لگائیآ۔ کرے کرائے اپنی بدھ، آنت کوئی پانہ سکے رائیآ۔ جن بھگتاں کارج کرے
 سدھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک اٹھائیآ۔ مہر نظر ہر نرنکار، ایکا ایک جنائیندا۔ انتم کل ویکھاں سنسار، سنساروگ سرب
 مٹائیندا۔ چار ورن وچوں لواں اٹھال، اٹھ اٹھ اپنی سیو کمائیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سچ دلالی اک
 جنائیندا۔ دست وکاواں حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے بھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ
 سمجھائیندا۔ ساچا کھیل پڑکھ ابناس، ایکا ایک جنائیآ۔ کراں کھیل آنت تماش، لوک مات پھیرا پایآ۔ بھگت بھگونت بنائے سچ جماعت، اپنی پٹی نام پڑھائیآ۔
 ورن برن سٹے ڈونگھے کھات، باہر سکے نہ کوئے کڈھائیآ۔ میٹے رین اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چڑھائیآ۔ ہر جن ساچے دیوے داد، سنت سا جن میل
 ملائیآ۔ گرکھاں پوری کرے آس، جگت ترسنا بھکھ گوائیآ۔ گر سکھاں ہوئے داسی داس، بن سیوک سیو کمائیآ۔ لکھ چوراسی گل پائے جم کا پھاس، پھاسی
 کوئے نہ سکے تڑائیآ۔ رائے دھرم کرے ہاس، بھرے بھلی سرب لوکائیآ۔ سچ دست نہ کسے پاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل
 آپ کرائیآ۔ اپنا کھیل ہر کراؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن جامہ لوک مات پاؤنا، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھ دکھاؤنا، نج نیز
 میل ملائیندا۔ سچ دوارے سچ بہاؤنا، سچ سوہلا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیغمبر آپ جنائیندا۔ پیر

پنیںمبر گُر اوتار رکھنا یاد، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، پھر پھر اپنی خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت لئے کاڈھ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ شبد نشانہ ایکا گاڈ، دھرنی دھرت دھول دے جھلائیا۔ پچھلا لیکھا چکائے جو ونڈ ونڈ آئے حد، شرع ہوئے کوئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی اکو وچے ند، نام نگارہ اک سنائیا۔ اکو کعبہ ہوئے حج، حجرہ اکو دے دکھائیا۔ اکو مندر لئے سد، رام ایکا نظری آئیا۔ ایکا گُرودوار ہے سج، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ چار جگ دی چکائے لوک لاج، جن بھگتاں ایکا گھر ملائیا۔ صاحب سازن ساچا ساز، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ گُر اوتار پیر پنیںمبر سارے لوچن، اکو آس رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے چرن کول بہہ بہہ سوچن، سوچیاں سوچ وچ کدے نہ آئیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اکو ہے بھی ہوسی، سببھنگ روپ نہ کوئے وٹائیا۔ ساڈی کایا لوک مات ہو گئی تھو تھی، انتم ناتا آئے تڑائیا۔ لکھ لکھ رکھ کے آئے پوتھی، جیو جنت گئے جھلائیا۔ گُر کا شبد نہ جانیا مانک موتی، منمکھ خاک رہے رُلائیا۔ اندر وڑی واسنا کھوٹی، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ہو یا ہلاکائیا۔ کوئی چڑھیا نہ اُپر چوٹی، کبیر جُلاہا دے دُہائیا۔ شمش تبریز کھل لُہائی ہو یا بوٹی بوٹی، اگنی تت تت جلائیا۔ نانک زرنجن ویکھے کوٹن کوٹی، سچھنڈ ساچے کوٹ چڑھ چڑھ درس کوئے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی کلجگ انتم پرگٹ کرے اکو زمل جوتی، پھڑ پھڑ دیوے نہ کوئے سزائیا۔ نہ وڈی نہ دسے چھوٹی، زراکار زرنکار نظر کسے نہ آئیا۔ نہ کوئی ہون پون نہ کوئے اہوتی، گھرت دیپ سمگری کوئے نہ رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ انتم ویس دھر، ویس اولٹا آپ وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اکلڑا آد جگاد جگ جگ پھڑائے پلڑا، نام پلڈو جگت نیز نین پلک نظر کسے نہ آئیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مائی شاہنی دے گرہ چھب جموں ☆

ہر جن اُچی سدا شان، شہنشاہ سنگر آپ کرائیندا۔ جس جن دیوے چرن دھیان، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ آتم بخشے اک گیان، آنتر وڈیا نام پڑھائیندا۔ امرت رس پین کھان، دھیرج ست سنتو کھ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ساچی

شان ہر چرن، دوسر اور نہ کوئے جنایا۔ جس ملیاں چکے بھے ڈرن، بھو روپ نہ کوئے درسایا۔ نیتز کھلے ہرن پھرن، اندھ اندھیر دئے گویا۔ ناتا تئے ورن برن، ذات پات کوئے رہن نہ پایا۔ ملے میل ہر کرنی کرن، کرتا پڑکھ ہوئے سہایا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھرن، دھرنی دھرت دھول رنگ رنگایا۔ اُلٹا کرے نابھ کوئل، کوئل نین کھیل کرایا۔ جس نے نور دھرایا اول، آد پڑکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ شاہان اک اکھویا۔ ساچی شان در حضور، جس جن حاضری لیکھے لائیندا۔ جنم جنم دے معاف کرے قصور، غصّہ آپ نہ کوئے وکھائیندا۔ جگ جگ دایینڈا نیڑے لیائے دور، دور دراڈا پندھ مکائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ مستک لائے چرن دھوڑ، مورکھ موڑھے مان دوائیندا۔ ایکانختے ساچا نور، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا مکائیندا۔ دیا وڈیائی دیوے مان، دین دیا کھیل کرائیندا۔ گھر ساگر کرائے اشان، دُرمت میل دھوائیندا۔ نرمل کرم کر اُجاگر دیوے دان، نام وست جھولی پائیندا۔ سرتی شبدری میلا گوپی کاہن، گھر بہہ بہہ سخیاں منگل ساچا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مان نمائیاں آپ اُٹھائیندا۔ مان نمائیاں سر رکھے ہتھ، ست پڑکھ وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی دیوے وتھ، گھر ساچے آپ درتایا۔ کایا مندر اندر دیوے ڈھک، جگت نیتز نظر کسے نہ آئی۔ انتم پت لئے رکھ، پت پتونتا پھیری پائیا۔ میل ملائے ہس ہس، ہر جو اپنارنگ وکھایا۔ در گھر مارگ ساچے دس، دردی دردیاں درد وندایا۔ ہر جن ساچے لکھ چوراسی نالوں کرے دکھ، دکھری اپنی دھار وکھایا۔ کھولنہارا اکو اکھ، اکھرا کو کرے پڑھایا۔ ہر دے اندر آپے وس، بستی اپنی لئے وسایا۔ نمائیاں تنائیاں نردھن ہو ہو گائے جس، صفتی صفت کرے صالحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دی پوری کرے آس، جگ جنم جو جن بیٹھے دھیان لگایا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ ہکرمی بی بی رام کور دے گرہ چھب جموں ☆

سکھنڈ دوارے ساچا کھیل، ست پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نور کر پرکاس بن باقی تیل، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ وسنہارا دھام نویل، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرگن سرگن کرے میل، گر اوتار پیر پیغمبر ایکا در بہائیندا۔ آد جگادی برہم برہادی بن بن سجن سہیل، سچ سندیسہ نرنیشا اک سنائیندا۔ لہنا مکیا گر گر چیل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سکھنڈ دوارے سری بھگوان، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، ایکا بیٹھا آسن لائیا۔ جگا جگتر نرگن سرگن دیونہار صلاح، ساچی سکھیا اک پڑھائیا۔ بودھ اگادھا بھو چکا، ناؤں نرنکارا آپ جنا، ایکا نام دے وڈیائیا۔ حکمی حکم کھیل کرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنی کر نیہارا، کرتا پڑکھ کھیل کرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ہر پڑکھ نرنجن اپنا پردہ لائیندا۔ نرگن نور ایکنکارا، آد نرنجن جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل ام اتھاہ بے پرواہ، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد بنے ملاح، نت نوت اپنا ولس ۲۷۰

وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیل کھلا، کھیلنہارا اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ سکھنڈ دوارا دے وڈیا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ بھوپت بھوپ روپ وٹا، سیس جگدیش تاج سہا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ نور نور نور رشنا، بے عیب بے عیب خد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پروردگار اپنا راہ آپ چلائیندا۔ پروردگار راہ اولا، ایکنکارا آپ چلائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، مقامے حق کرے رشنا۔ نرگن نور دیک جوتی آپے بلا، جلوہ جلال اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سکھنڈ ساچے دے وڈیائیا۔ سکھنڈ دوارے ہر جو چڑھ، ہر پڑکھ نرنجن اپنا کھیل کرائیندا۔ آپے کھولنہارا ساچا در، در دروازہ نظر کسے نہ آئیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، گھڑ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اپنے آتر آپے وڑ، وڑ آپے سو بھاپائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، پھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ آپے پڑکھ ناری نر، نرنرائن بن بن کنت کنت کنتوہل سچ ہنڈھائیندا۔ آپے سٹ ڈلارا جن، جن شبدی سٹ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ سٹ ڈلارا آپے جن، جن جنیندی بنے مائیا۔ دائی دایا کھیل کر، گھر ساچے خوشی منائیا۔ تھر گھر

دوارے آپے وڑ، پوت سپوتے دے وڈیاںیا۔ ایکا اکھر جانا پڑھ، نش اکھر دے سٹاںیا۔ پُرکھ بدھاتا دیوے دان ایکا ایک نام ور، ور اپنا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، شبدی شبد شبد جنائندا۔ تیری مہما اک اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ ہر جو ہر بنائے بنت، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیندا۔ نہ کوئی جانے آد آنت، اپنی گود بہائیندا۔ ہر کا ناؤں نیامنت، ہر نرکارا آپ درڑائیندا۔ کھیلنا کھیل جگا جگنت، جگ جگ تیری دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ایکا وار سٹائیندا۔ ست سندیسہ لینا سٹ، ہر جو کرے جنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، سچکھنڈ و بے ودھائیا۔ تھر گھر سہائے اپنی رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ نرگن نرکارا نر ویر اجونی رہت انجو پرکاس آپے اٹھ، اتھ پرکاس آپ کرائیا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی صاحب سنگر آپے سٹھ، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ساچی دھار، دیونہارا ایکنکار، اک اکل دے سمجھائیا۔ اک اکل ایکنکار، ایکا ایک کھیل کرائیندا۔ اک محل اک منارا، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا سٹ اک دلارا، ایکا حکم جنائیندا۔ ایکا ونج اک پارا، ایکا ہٹ کھلائیندا۔ ایکا دست دے ہر تھارا، نظر کسے نہ آئیندا۔ در گھر ساچے کر پیارا، بن جننی جن ساچا سٹ گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ رکھائیندا۔ ساچا ویس سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ سٹ دلارے دیوے دان، داتا دانی وڈ وڈیاںیا۔ تیرا اچجائے سچ نشان، بے آنت بے پرواہیا۔ وشنو و شو کر پروان، واستک اپنے رنگ رنگائیا۔ ایکا امرت پین کھان، کول کولا آپ ٹکائیا۔ برہما برہم کر پردھان، پاربرہم پرہم وند وندائیا۔ بن وچولا نوجوان، اپنا کھیل دے سمجھائیا۔ سُن اگم ویکھنہارا دھواں دھار سنج مسان، اندٹھ اپناراہ چلائیا۔ شکر میل سری بھگوان، کنکر کنکر اپنا مردنگ وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، ہر جو ہر آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کرتارا، سچ پریتی اک جنائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر رکھائیندا۔ ایکا ایشٹ نرگن جوت نرکارا، روپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایکا دیونہار بھنڈارا، اتوٹ اٹ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ایکا ایک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ وشنو دیوے

وشوٹیک، سر اپنا ہتھ لگایا۔ پاربرہم ہر جو نیتز پیکھ، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ شکر کرے ساچا ہیبت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سندیسہ اک جنایا۔ سچ سندیسہ ہر ہر ناؤں، ایکا ایک جنائیدا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھاؤں، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیدا۔ پکڑنہارا درگاہ ساچی باہوں، سچکھنڈ
 ساچے ڈیرہ لائیدا۔ تخت نواسی کرے سچ نیاؤں، شاہ پاتشاہ اُبھل اُبھل کدے نہ جائیدا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پوت سپوتا آپ اکھوائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ڈھر سندیسہ اک سٹائیدا۔ ڈھر سندیسہ ڈھر درگاہی، ہر ہر آپ جنایا۔ زرگن نور جوت کر رُشانی، نور
 نورانہ ڈمگایا۔ ساچا مندر رہیا سہائی، گھر وسے سچا ماہیا۔ بے عیب پروردگار ناؤں خدائی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 آد پُرکھ پُرکھ وڈیایا۔ آد پُرکھ سری بھگوانا، زر ہر اپنا کھیل کرائیدا۔ ترے ترے دیوے ایکا دانا، ترے گن جھولی پائیدا۔ رجو طموست نشانہ، ست
 ستوادی آپ دکھائیدا۔ پنچم بنھے ایکا گانا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن اک دکھائیدا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار چلائیدا۔
 لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پروانہ، رُو سس سورج چن کرن کرن چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیدا۔
 ساچا حکم حکمران، ہر ساچا آپ جنایا۔ وشن برہما شو سُننا کر دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔ لکھ چوراسی ہوئے پردھان، ترے پنچ ایکا بندھن پائیا۔
 آتم پر ماتم کھیل کرے مہان، ایش جیو دے وڈیایا۔ برہم پاربرہم جھلائے نشان، ست نشانہ دے دکھایا۔ بودھ اگادھی اک گیان، اپنا ناؤں کرے
 پڑھایا۔ سرگن رُوپ وچ جہان، ساکھیات دے دکھایا۔ نو دوارے کھول دکان، جگت ترسنا نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 بھيو رہیا سمجھایا۔ ساچا بھيو ہر جو کھول، ایکا ایک جنائیدا۔ نش اکھر آتم آپے بول، ایکا راگ لائیدا۔ لکھ چوراسی تولنا تول، نام کنڈا ہتھ پھرائیدا۔
 گھٹ گھٹ اندر جائے مول، مولا ایکا رُوپ وٹائیدا۔ گرہ گرہ رکھے اپنا کول، کول نا بھی امرت آپ بھرائیدا۔ زرگن جوت پرگٹ ہو اُپر دھول، جوت
 زرنجن ڈمگائیدا۔ زرگن سرگن وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ بجر کپائی پردہ اوہل، مایا متاسنگ رلائیدا۔ پنچ وکارا کرے گھول، کام کودھ لوبھ موہ
 ہنکار انگ جڑائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنسپہرا اک جنائیدا۔ سچ سنسپہرا ہر زرنکارا، ایکا ایک جنایا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، پسر

پساری ویکھ وکھانیا۔ زرگن سرگن بنھے دھارا، دھرنی دھرت دھول دے وڈیانیا۔ جل بنب ویکھنہار اکھاڑا، پون پوناں نال سمایا۔ آتم پر ماتم دے آدھارا،
گرگر شبدی روپ وٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ جنانیا۔ ساچی کھیل ونڈے ونڈ، ونڈنہار بھو نہ آسیندا۔ ناتا جوڑ جیرج
انڈ، اُتبیج سیج کھیل کرائیندا۔ چار وید گائے چھند، برہما اپنا گھ صلاحندا۔ چارے بانی اک انند، پراپستی مدھم بیکھری ایکا رنگ وکھانیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر کلج ونڈے ونڈ، بھو کوئے نہ پائیندا۔ زرگن سرگن دیوے ونڈ، ویس انیک وٹانیندا۔ پنج تت کایا
چولے چاڑھے چند، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سدا سہیلا ہوئے بخشند، بخشش اپنے ہتھ وکھانیندا۔ بھرم بھلیکھا ڈئی دوتی ہوئے ہنگتا ڈھاہے کندھ، نون سو
اکھراک پڑھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ سرگن دھار، ہر جو ہر ہر آپ
چلائیا۔ سیوالا گر اتار، جگ جگ ویکھ وکھانیا۔ پیر پیغمبر دے آدھار، دستگیر دست ملانیا۔ گرگر شبدی کھول کواڑ، گیان دھیان اک درٹانیا۔ سنجگ
تریتا دوپر کلج کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑانیا۔ بھگت بھگونت کر پردھان، جگت پردھانگی دے وڈیانیا۔ ساچے سنتاں میلا سرتی شبدی گوپی کاہن،
مگند منوہر لکھمی نرائن آپ ملانیندا۔ گرگھ کایا مندر اندر ویکھن سچ مکان، ہر مندر آپ سہانیندا۔ گرگھ امرت آتم پین کھان، جگت ترسنا بھکھ نہ
لاگے رانیا۔ چوڈاں لوک کھول ڈکان، ہر جو ایکا ہٹ کھلائیا۔ چوڈاں طبقات دے نشان، سچ نشانہ دے پرگٹانیا۔ لیکھا جانے سری بھگوان، جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکانیا۔ ساچا بھو پڑکھ اگم، آدجگاد چکانیندا۔ آپے جانے اپنا کم، دوسر آنت کسے نہ آسیندا۔ سنجگ تریتا دوپر
کلج بیڑا بٹھ، گر اتاراں ویکھ وکھانیندا۔ سناونہارا راگ انادی ایکا کن، بن رسنا جہوا گائیندا۔ لکھ چوڑا سی گھڑے لئے بھن، گھڑن بھنہار اپنا حکم
ورتائیندا۔ حکمے اندر سورج چین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوڑی ویکھ وکھانیندا۔ جگ چوڑی کھیل اپارا، پاربرہم پر بھ آپ
کرائیا۔ گر اتاراں دے سہارا، سر اپنا ہتھ ڈکائیا۔ لوک مات کر ونجارا، ونج وپاری ہٹ چلائیا۔ لہنا جانے تینی اتارا، بھگت اٹھاراں نال ملانیا۔ عیسیٰ
موسیٰ محمد لیکھا جانے چار یارا، یاری یاراں نال نبھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتانیا۔ ساچا کھیل ہر بھگونت، آدجگاد

کرائیندا۔ گر گر ویس ناری کنت، کنت کنٹول سیج ہنڈھائیندا۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ رسنا جھوناواں نیا منت، من منکا آپ
 بھوائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ بنائے بنت، جگ جگ کھیڑا
 آپے ڈھاہندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ اپنا رنگ ہر رنگیلا، ایککارا آپ جنایا۔ آد جگادی چھیل چھیل، بردھ
 بال نہ روپ وٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنا قہید، حکمی حکم اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس دس دھار ویکھ وکھایا۔
 ایک جوتی دہ دس دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ نانک گوہند ساچی دھار، گر گر ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی بول جیکار، جے جے اپنے نام کرائیندا۔ نام
 ست ست آدھار، فتح ڈنکا اک وجائیندا۔ پنچم پنچ پنچ پیار، پنچ پروان آپ وکھائیندا۔ گانا بنھے والی دو جہان، نظر کسے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ
 انتم اودھ مکی آن، لیکھا لیکھے سب دا پائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ پیتے وچ جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری
 بھگونت اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ ویلا انتم آیا، ہر جو اپنی کھیل کرایا۔ سچھنڈ دوارا اک سہایا، در گھر ساچے وٹی ودھایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار در
 بلایا، حکمی حکم آپ سناٹا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا چکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آئے در، در بیٹھے سیس جھکایا۔ سنگر پھریا
 تیرا لڑ، دوسراوٹ نہ کوئے نکایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی تیرا اکھر آئے پڑھ، دوسراوٹ نہ کوئے پڑھایا۔ ذات پات دین
 مذہب ورن برن شرع شریعت آئے لڑ، جیو جنت کر لڑایا۔ تیرے وچھوڑے ویراگ اندر آئے سڑ، تیری برہوں لکن نہ دیوے رایا۔ سنجگ تریتا
 دوپر کلجگ انتم پیتے سرشٹ سبائی گئی چھل، اچھل اچھل تیری وڈیایا۔ تیرے دوارے آئے چل، نہچل دھام بیٹھا آسن لایا۔ نیتز نین تک ساڈے
 ول، درس پیاسے رہے گر لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی سچ سندیسہ اک سناٹا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، ہر جو ایک ایک
 سناٹا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت کرو دھیان، نیتز نین اک گھلائیندا۔ کلجگ انتم ویلا چکایا آن، چار کٹ ڈنک نہ کوئے وجائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی نیتز پیکھو
 جیو جنت ہوئے شیطان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ گھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے کہن، پر بھ تیری وڈ وڈیایا۔ بن

تیرے کوئی نہ دے ساچا نین، جگ نیر کم کسے نہ آئی۔ جگ جگ چکائے لہنا دین، تیرے ہتھ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائی۔ منگی منگ سچ دوار، ایک جھولی رہے دکھائی۔ اکٹھے ہوئے ایک وار، چار جگ وچھڑے لئے ملائی۔ سبج تریتا دوار پر کلج تیرا ناؤں لوک مات گاوندے رہے وارو وار، رُپ انُپ انُپ وٹائی۔ نیوں نیوں سجدہ کردے رہے سنسار، واہوا تیری وڈیائی۔ تُوں کرتا کریم پروردگار، رحمت تیری اکو بھائی۔ سدا سلامت رہیں سچکھنڈ دوار، نہ مرے نہ جائی۔ گر اوتار تیرے بردے سیوادر، پیر پیغمبر در درویش بیٹھے الکھ جگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساڈی پوری آس کرائی۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم پت پر میثور آگوں پیا ہس، ہس ہس آپ سنانیدا۔ اک دُوجے نوں دیو دس، کلج ویلانتم آئیندا۔ لوک مات چوں آئے نس، سچ دوارا ایک بھانیدا۔ آگے کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، نتھ اپنے ہتھ دکھانیدا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ کرے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا آپ کرائیندا۔ چار ورن سناے ایک جس، کھتری براہمن شو در ویش میل ملائیندا۔ زرگن نور جوت کرے پرکاس، گھر گھر دیک آپ جگائیندا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ دیکھنہارا پر تھی آکاش، پر تھم اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھید آپ کھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چڑھیا چاء، چاؤ گھنیرا اک رکھائی۔ دھن وڈیائی پاربرہم پر بھ بنے ملاح، بیڑا لوک مات چلایا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں دیوے اک صلاح، ایک اکھ دے سمجھائی۔ آد پُرکھ اک جنائے اپنا ناں، اپنا ناؤں اتنم انت دے پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپے دیکھ وکھائی۔ گر اوتار اٹھ اٹھ دیکھن، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ ذات پات دی میٹے دیکھن، ورن برن نہ کوئے رکھائیندا۔ وسنہارا دیس پردیسن، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنیاں چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ زراکار زرویر دھریا بھسیا، رُپ رنگ دیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سیمس جھکائے وشن برہما شو کروڑ تیتسیا، سُرپت اندنال ملائیندا۔ چتر بھج نیر نین آپے پیکھا، آد شکت نور نورانہ نورو نور اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے گاؤن گیت، ہر جو ہر ہر کھیل کرائی۔ اسیں ونڈاں کر کر آئے مندر مسجد مٹھ مسیت، شو دوالے گر در ونڈ ونڈائی۔ پاربرہم پت پر میثور آد جگاد جگ جگتر جن بھگتاں دسے اکو ریت، بن ہر

اور نہ کوئے سہایا۔ کایا اندر ساچے مندر اُچ محلے بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، راؤ رنگ نہ کوئے
 دکھایا۔ کلجگ اتم کھیل کرے اندیٹھ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے صلاحیا۔ نردھن سردھن وسے چیت، چیتن اپنا روپ دھرایا۔ اتم پر ماتم بٹھے ریت،
 پت پت پت آپ کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دے وڈیایا۔ گر اوتاراں چٹھیارنگ، سچکھنڈ ساچے آپ رنگایا۔ کرے
 کھیل سورسربنگ، پُرکھ ابناسی ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی اتم سیجا ویکھے پلنگ، گھر گھر مندر آپ اپایا۔ نرگن انحد اناد وجائے مردنگ، انہت اپنی سیوا
 لایا۔ امرت سروور ساچی دھار وہائے گنگ، گنگا گوداوری جننا سستی نیوں نیوں سیس جھکایا۔ گھر مندر دیوے اک انند، انند انند وچ رکھایا۔ گر اوتار
 سارے گاؤن چھند، پُرکھ ابناسی ڈھولا اک پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو نہ کسے جنایا۔ ہر کا بھیو نہ
 پائے کوئی آنت، بے آنت بے آنت کہہ کر گر اوتار پلو گئے چھڈایا۔ سرشٹ سبائی ایکانت، لکھ چوراسی نر نرائن نرگن سرگن لئے پرناپا۔ ویس
 وٹائے آد آنت جگا جگت، پنج تت کایا چولے دے وڈیایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی گھلدا رہیا بھگت بھگوت ساچے سنت، ست است آپ سمجھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا پھیرا پاپا۔ کلجگ اتم پائے پھیرا، بے فکر بے پرواہیا۔ نو نو چار کرے نیڑا، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔
 لوک مات سچکھنڈ دکھائے ساچے ڈیرہ، ڈیرہ اپنا آپے لایا۔ میٹنہار چوراسی گیرا، جم کی پھاسی دے کٹایا۔ دھرت دھول تیرا کھلا کرے ویڑا، دھرنی
 ہوئے آپ سہایا۔ ترے گن مایا تیرا کٹے جیڑا، بندھن بندھ کوئے رہن نہ پاپا۔ بھگت بھگوان اک دوجے نوں کہن، توں میرا میں تیرا، سوہنگ گیت
 ساچا ڈھولا گایا۔ نرگن پُرکھ پرگٹ ہو یا ناؤں رکھایا سنگھ شیرا، شعر اپنا دے سٹایا۔ غریب نما نے تارے کر کر مہراں، مہر نظر بے نظیر اپنی ایک پاپا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لہنا دے چکایا۔ ساچا لہنا وچ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ چکائیندا۔ لیکھا جانے آپ کرتار، کرتا پُرکھ قدرت
 قادر ویکھ دکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، جنم وچھوڑا پندھ کٹائیندا۔ سٹجگ تریتا دوپر کلجگ آنت کرے پیار، پریم پیار ویکھ دکھائیندا۔ سٹجگ دی
 ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ پورب لیکھا لئے وچار، وید ویاسا ڈھولا گائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کر کے گئے گفتر، گفتر شنید اپنا پردہ لاہندا۔ نانک

نرگن واجاں رہیا مار، مہابی اپنے وارے پھیرا پائیندا۔ گوہند پوت سپوتا کہے لکار، کل اتم کل کلکی لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ سمبل ڈکا وجے
 اپار، دو جہاناں آپ الائیندا۔ وشن برہما شو ہون خبردار، ترے گن مایا نال اٹھائیندا۔ پنچم پردہ دیوے پاڑ، لیکھا جان تینی اوتار، بھگت بھگونت سنگ
 ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرپا اپنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرپا کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگاد سدا سنجوگ،
 نرگن سرگن میل ملائیا۔ اتم پر ماتم بھوگے بھوگ، بھسمر روپ نظر نہ آئیا۔ بھگت بھگونت گر اوتار پیر پیغمبر جنائے ایکا اوٹ، اوٹ اپنی اک رکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ساچا لیکھا لیکھے پائیا۔ ساچا لیکھا لیکھے جائے لگ، سری بھگوان آپ لگائیندا۔ چار جگ جو
 رہے الگ، کلج اتم میل ملائیندا۔ ترے گن گنی بھجھے اگ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چگائیندا۔
 اتم انتراک ویراگ، پُرکھ ابناسی آپ اُچائیندا۔ ہر جو ملے کنت سہاگ، جگت دہاگن ناتا توڑ تڑائیندا۔ سرت سوانی جائے جاگ، شبد ہانی میل کرائیندا۔
 اکھ کہانی سنائے راگ، انہوان درشت اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل کھلائے ایکا ایک، آد
 آنت وڈی وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ساچے ویکھ، لوک مات لئے جگائیا۔ بہتراں لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ سترائ رکھے ایکا ٹیک، چرن سرن
 سچی سرنائیا۔ چھتراں کرے آپ بیک، وویکی اپنا ناؤں جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ ساچا لیکھا لیکھے جائے
 لگ، ہر سننگر آپ لگائیا۔ بھگت بھگونت ساچے سد، سچ دوارے لئے ملائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، اپنی بوجھ بھجھائیا۔ انحد راگ سنائے ند، انادی ناد
 وجائیا۔ لیکھا جانے وشو جد، وشو اپنا کھیل کرائیا۔ پاربرہم برہم ویکھے حد، حدو اربعہ آپ ونڈائیا۔ جیو جنت لکھ چوراسی ہر جو دیوے چھڈ، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیا۔ ساچا راہ چلے جہان، دو جہاناں والی آپ چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن پروان، نام پروانہ ہتھ
 پھڑائیندا۔ رام کہے میں تیرا رام، کرشن کہے میں تیرا نشان، نرور روپ بھیو کوئے نہ پائیندا۔ عیسیٰ کہے توں میرا امام، موسیٰ کہے توں پکڑیں دام، محمد
 کہے پیائیں جام، آب حیات ہتھ رکھائیندا۔ چارے یار سنن پیغام، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ساچی سیو کمائیندا۔ نانک سچھنڈ کرے پروان، نام

ست ملیا دان، نرگن دیکھے اک بھگوان، دوسر نظر کوئے نہ پائیندا۔ گوہند سوربیر بلوان، کھرگ کھنڈا تیج کرپان، چند پر چندا برہمنڈ کھنڈ سرب گرا لائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر چرن کول کرن سرب دھیان، ناتا توڑ مان ابھمان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، ساچا راہ آپ جنا لائیندا۔ ساچا راہ سچ محلہ، ست پڑکھ نرنجن آپ سمجھائی۔ کلجگ انتم رہے اٹلا، اٹل پدوی دئے جنائی۔ سچ سنگھاسن ہر جو ملا، نرگن بیٹھا آسن لائی۔ بھگت بھگوان پھڑائے پلا، پھڑیا پلو چھٹ نہ جائی۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائی۔ سچ سندیس ایک گھلا، دو جہان کرے شنوائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائی۔ ساچی دھارا پڑکھ اکال، تیری سب نوں بھائی۔ آد جگادی دین دیال، کال مہاکال تیری سرنائی۔ کلجگ انت سنیا مریداں حال، مرشد اپنا روپ وٹائی۔ بھگت بھگونت لئے بھال، لکھ چوراسی پھول بھلائی۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس دی گھالن آئے گھال، سو خالق لوک مات پھیرا پائی۔ کلجگ انتم بنے دلال، جگت دلالی اک کرائی۔ حقیقت دیکھے حق حلال، چھری چلائے نہ جگت قصائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائی۔ سچ سندیسہ لیا سن، ہر جو ہر ہر آپ سنایا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، بے انت تیری وڈیایا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، ہر جن ساچے لئیں تریا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہایا۔ درگھر ساچا سو بھنیک، گر اوتار پیر پیغمبر رہے جس گایا۔ تیرا دسے نہ کوئے شریک، لاشریک تیری رُشنائی۔ چوداں طبق میٹنہار تارپک، اندھ اندھیر دین گوانیا۔ صدی چودھویں دیکھے ٹھیک، ٹھیکر سب دا بھن وکھائی۔ پیر پیغمبر تیرے درتے منگدے رہے بھیکھ، خالی جھولی رہے وکھائی۔ عیسیٰ موسیٰ خالی کھیس، نیتز نین نیر وہائی۔ اُمت نبی بھلی حدیث، کلمہ امام نہ کوئے سنائی۔ تیرے در نہ جھکیا سیس، ساچا سجدہ نہ کوئے وکھائی۔ مکہ کعبہ جوٹھا جھوٹھا بیسن لیا پیس، کایا جُڑے سچ محرابے چڑھ درس کوئے نہ پائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، انت ملے تیری سرنائی۔ سچ سرنائی دیوے دس، نر ہر آپ جنا لائیندا۔ ہاڑ ستاراں ہوئے اکھ، ستر بہتر چہتر میل ملا لائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں آؤنا نٹھ، راہ مارگ اک جنا لائیندا۔ اگے ملے پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل کر لائیندا۔ لہنا دینا چکائے سب دا سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، روداس چمارا نال رلا لائیندا۔ دو جہاناں

ایکا ڈوری دیوے گھت، بندھن بندھ نہ کوئے تڑائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل گائے جس، جس بھگتاں آپ سنانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنایندا۔ ساچا کھیل لینا جان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ پرگٹ ہوئے سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیا۔ لیکھا جانے چار جگ جگ نشان، پورب ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی دکھائے اک مکان، دوجا مقبرہ نہ کوئے بنائیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ گرنٹھی پنٹھی ہون خیران، ہر ہر کی کھیل رچائیا۔ سرب جیاں دیوے اکو گیان، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ پشو پنکھی پنچھی ترور سرور سارے گان، آتم آتم اک لو لائیا۔ آد جگاد سدا سدا کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا حکم ورتائیا۔ کجگ آنت کرے قربان، لکھ چوراسی کر بلا روپ دکھائیا۔ سبج سبج کرے پردھان، سبج سبج ملے وڈیائیا۔ وشن برہما شو دیوت سر رکھ من سارے گان، اپی کوک کوک سنانیا۔ سبج سبج نشان، ست ستوادی آپ جھلایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دیوے دان جیو جہان، جیون جگت اک جنائیا۔ گھر سخیاں ملے آپے کاہن، کند منوہر لکھی نرائن روپ وٹائیا۔ سینتا سرتی میلا سیدا رام، گھٹ گھٹ رمیارام پھیرا پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، ہزارا درود کرے پڑھائیا۔ اسم اعظم اک نشان، ایکا نور دئے درسائیا۔ محمد ایکا الف کرے پروان، اُلفت ہو نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر دئے دکھائیا۔ ایکا اکھر نام ست، سنگر نانک نام درڑایا۔ آتم پر ماتم برہم مت، تت تت نال ملایا۔ جیو جنت بہتر ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت دئے سکایا۔ اک جنائے ساچی گاتھ، گاتھا ایکا ایک پڑھایا۔ ہوئے سہائی اتاتھاں ناتھ، دین اپنی گود اٹھایا۔ لہنا دینا ویکھے مستک ماتھ، کوسک نیا پردہ دئے چکایا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، پچھلا گھاٹا پورا کرایا۔ آگے نیڑے دتے واٹ، لکھ چوراسی بندھ مکایا۔ گوبند گور دکھائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا اک سہایا۔ نرمل جوت جگے لاٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، جس سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ آتم مٹے اندھیری رات، ساچا چند دئے چکایا۔ اک بندھائے چرن نات، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ ویلے آتم بچھے وات، نرگن سرگن لئے ملایا۔ درس دکھائے اک اکانت، اکل کل اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر اکو نام دئے درڑایا۔ اکو نام ایکا گھر، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی جس گھاٹن لیا گھڑ، سو پر بھ ویکھے چائیں چانیا۔ گھر مندر اندر اُچے ٹلے جائے چڑھ، سبج سنگھاسن آسن

لایا۔ سرتی شبدی لئے پھڑ، آتم پر ماتم بنھے لڑ، برہم پاربرہم ایگا گھر بہانیا۔ گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت ساچے سنت درشن ویکھن آگے کھڑ، سو پھ سروي اپنا درس کرایا۔ کرے پرکاس بہتر نڑ، تن سو سٹھ ہاڈی کایا ماٹی دے چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وچ گھر لڈائے لڈ، پتا پوت بالک روپ سکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک زانن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی دکھائے اکو جد، وشنوں بنس دے سہانیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھمن سنگھ دے گرہ چھب جموں ★

ہر سنگر سچا مہربان، سدا سہانک کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن جانی جان، جیو جنت جنت سہاندا۔ لکھ چوراہی ویکھے آن، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوان دکھائے سچ مکان، تن مندر ڈیرہ لائیندا۔ بردھ بال جوان دیوے اکو مان، وڈا چھوٹا نہ کوئے رکھائیندا۔ مات پت بن سری بھگوان، چھوٹے بالے گود اٹھائیندا۔ ست سنتو کھی امرت نام، سچ پیالہ جام پیاہندا۔ آتم پر ماتم اکو گان، گیت سہانگی آپ سناہندا۔ ناتا تے مڑھی پون مسان، مسلا اکو وار حل کرائیندا۔ ساچے سنت انت نہ کدے پچھتان، پسچا تاپ نہ کوئے کرائیندا۔ صدق صبوری دے سچ ایمان، اسم اپنا آپ دکھائیندا۔ علم عالم علما دیوے اک نشان، الف عارف آپ پڑھائیندا۔ ایگا اکھر زگن ندھان، دکھر سب توں آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے کھیل کرائیندا۔ ایگا اکھر زگن روپ، رام رحیم آپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد دکھائے ست سروپ، سچ سچ رہیا سہانیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لایا۔ زرگن سرگن دے سچ ثبوت، نانک ڈھولا ایگا گایا۔ پتا پڑکھ اکال شبدی شبد بنائے ساچا ست، ابناسی اچت دیا کمایا۔ بھگت بھگوان بھگتی سہائے ساچی رت، وار تھت نہ کوئے رکھایا۔ جگت وکارا من ہنکارا دیوے کھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا۔ سرت سوانی جائے اٹھ، اٹھ نیز نین کھلایا۔ سخیاں کولوں لئے بچھ، مل سخیاں منگل گایا۔ کون دوارے ملے سکھ، سکھ ساتک ست دے کرایا۔ اجل ہوئے مات کھ، دھرت دھول

دے وڈیاںیا۔ سفل کرائے مات لکھ، جن جننی لیکھے لائیا۔ جنم جنم دی مٹے بھکھ، آسا ہور نہ کوئے ودھائیا۔ ناتاٹے مات گربھ اُٹارُخ، دس دس ماس اگن نہ کوئے تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ سمجھائیا۔ ساچی سکھی ساچی مت، ایکا وار جنائیا۔ ستنگر پورے چرن نت، ناتا اک درڑائیا۔ کر کرپا جس دیوے برہم مت، برہم لئے جنائیا۔ ناڑ ناڑ نہ اُبلے رت، پنج ت نہ کوئے ہلاکائیا۔ جگت وکارا اپنے کھاتے لئے گھت، ڈوٹکھا کھاتا ہر رکھائیا۔ ست سنوٹکھ دھیرج شبد گیان دیوے مت، من مت دے ڈرکائیا۔ سچ ونجارا کھولے ہٹ، گھر ایکا نام وکائیا۔ چرن سرور تیرتھ تٹ، تٹ کنارہ دے وکھائیا۔ اک چڑھائے ساچے رتھ، اگم اگمڑی کار کرائیا۔ ویکھنہارا ساڈھے تن ہتھ، ترے گن اتیتا پھیرا پائیا۔ آد جگاد سرب کلا سمرتھ، سو پُرکھ نرنجن وڈا شہنشاہیا۔ ستنجک تریتا دواپر کلجک جگ مارگ رہیا دس، دس دس مارگ آپ سمجھائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ جانا پھس، پنچم بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ پر بھ ملن دی رکھنی آس، ایکا آسا دے جنائیا۔ جنم جنم دی میٹے پیاس، امرت جام اک پیائیا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائیا۔ سنت سہیلا سداوسے پاس، اک اکیلا سچا ماہیا۔ مل مل سخی گوپی کاہن پائے راس، منڈل منڈپ ناچ نچائیا۔ ڈھولا سوہلا گائے شاہو شتاباش، راگی انراگی اپنا راگ الائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رہیا سمائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے ناس، ابناسی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ سجن میت، متر پیارا اک جنائیندا۔ آد جگادی اچرج ریت، بھيو ابھید آپ چھپائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، اتیت اپنی کل پرگٹائیندا۔ ہر جن بخشے سچ پریت، پریتوان ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی پرکھنہارا نیت، نت نوت اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجک روپ دین دیال، دیاندھ آپ وٹائیا۔ گرگھ ویکھے بال انجان، بالی بدھ لیکھے لائیا۔ پھڑ بنائے پتر سجان، سنگھڑ دیوے آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپ چلائییا۔ ساچا مارگ اکو ہر، ہر جو گر اوتاراں آپ جنائیندا۔ پیر پینمبر سجدہ رہے کر، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ کلمہ امام رہے پڑھ، الہی کلام آپ جنائیندا۔ نرگن نرور چکائے ڈر، ڈر اپنا اک سمجھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ کلجک انم کرپا کر، کر کرپا میل ملائیندا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنی دیا کمائیندا۔ ہرجن دیکھے ہر زرنکار، ہری ہر اپنی کھیل کرائیا۔ لیکھا جانے اندر باہر، ڈونگھی بھور رہیا سمایا۔
 کایا کوری کھول کواڑ، کُنڈا اپنا دیوے لاہیا۔ دیونہارا درس دیدار، دید عید چند چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیایا۔ مان
 وڈیائی ایکا ہتھ، ہتھ نظر کسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی گائے گتھ، رسنا جہوانال رلائیندا۔ نظر نہ آئے پُرکھ سمرتھ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ہرجن
 ورا نیت پیکھ پیکھ گائے جس، حال مُریداں آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر دے اندر آپے وس، حسرت ہرجن آپ مٹائیندا۔
 مٹائے حسرت دیوے درس، درس اپنا آپ کرائیا۔ بال بالے کر کر ترس، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ مانس جنم نہ ہووے حرج، ہر کے پوڑے آپ
 چڑھائیا۔ گر سکھ تیتوں کوئی نہ سکے ورج، ساک سجن سین جھوٹا بندھن رہے پایا۔ سنگر پورا جگ جگ جن بھگتاں لاہون آیا قرض، پچھلا قرضہ مول
 چکائیا۔ اگے ہون نہ دیوے کوئی حرج، جھوٹھی حرکت دے مٹائیا۔ دوے جوڑ کر نمسکار جس جن چرن کیتی عرض، آرزو اپنی جھولی پایا۔ گرکھ بال
 سنگھڑ سجان، پُرکھ نار بنائے آپ مرد، مرد مردانہ ایکا رنگ چڑھائیا۔ لکھ چوراسی پٹھی ہوئی نزد، گرکھ کھیل سار پاش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن ہر کی گود سہائیا۔ بھیروں گراوے کوک پکار، کوک کوک سٹائیا۔ مندر ملے نہ
 کوئے دوار، دوار کا روپ نظر کوئے نہ آئیا۔ جگت سندھور ہویا خوار، سچ للاٹ نہ کوئے رُشنائیا۔ میں دیکھیا نیت نین اگھاڑ، چار کُنٹ نین اٹھائیا۔ اکو بالا
 بالے کر پیار، بلی اپنی دے جنائیا۔ پورب لہنا نال زرنکار، بھگتاں بھگتی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ا بھیدا دے کھلائی۔ چھوٹا
 بالا بال انجان، جنم چوتھے ویس وٹائیا۔ سنت دھوڑی ملیا دان، مستک کُکا لائیا۔ ہر سنت دیوے اک گیان، بن ہر آنت نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ پچھلا لیکھا ہنس راج، چوتھے جنم مکائیا۔ چوتھے جنم بھیروں مندار ہیا گرو مہاراج، نت اٹھ اٹھ
 تیک لگائیا۔ آنت نہ سوریا مانس جنم کاج، لکھ چوراسی نہ کوئے کٹائیا۔ ساچے سنت دتا داج، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ہوتی مردان مار آواز، سنگھ کرم گیا سٹائیا۔
 تیری سنگر رکھے لاج، جس ہتھ میری وڈیایا۔ ٹھا کر کہے کون سماج، سچ سماج دے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ

سمجھائی۔ ہنس راج سنی بات، سنت سبب آپ جنائی۔ بھیروں آنت نہ دیوے ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائی۔ راج ہنس آیا بھیروں پاس، دوئے جوڑ
 رہیا سنائی۔ میں سُن کے آیا اِکوبات، تیرا نانا آنت نبھن نہ پائی۔ بن ہر بھگت کوئے نہ پُچھے وات، پاہن پتھر رہے گر لائی۔ بھیروں کہے میں تیرا
 داس، جس سکھیا سچ سمجھائی۔ پر بھ ملن دی میں وی رکھی آس، کون ویلے لئے ملائی۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا کھیل تماش، لہنا لہنا لہنا گھر گھر جھولی پائی۔
 چوتھے جگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھا جنم اپنے لیکھے لائی۔ چوتھا جنم چھوٹا بالا، لوک مات مائس روپ وٹائیندا۔ اُپر چڑھیا برچھ
 ڈالا، اچھیا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ بھیروں پھرے ہوئے کنگالا، کنگالی مات نہ دُور کوئے کرائیندا۔ اک دُوجے نوں پچھن حالا، اندرے اندر راگ الائیندا۔
 کون بدھ ملے گر گوپالا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ساچا مارگ اک سکھالا، انھو درشتی آپ جنائیندا۔ لیکھے لگے چھوٹا بالا، بال تیرا بندھن تڑائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چھوٹا بالا لیکھے گیا لگ، بھیروں اپنی خوشی منائی۔ آنت ملے سورا
 سرگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اگنی بُجھائے اگ، تتی وانہ لاگے رائیا۔ ایکا ہتھے ساچا تگ، نہ کوئی سکے توڑ تڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دوہاں وچولا اپنا بھو جنائی۔ دوہاں وچولا سری بھگوان، ہر ہر جو دیا کمائیندا۔ نِکا بالا کر پروان، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ نانا تھے پون مسان، دین
 دیال اپنے رنگ رنگائیندا۔ چرن کول ملے اک استھان، دھام بھومکا سچ سہائیندا۔ ماتا پتا نہ ہوئے حیران، ہر جو اپنی گود بہائیندا۔ کھیا لیکھ رہے جگت
 نشان، سبد نشانہ نہ کوئے مٹائیندا۔ مر مر جمے کوٹن وار جیو جہان، بن سنگر پورے آنت لیکھے کوئے نہ پائیندا۔ جس بیننتی سنے آپ بھگوان، تِس
 سنگدھی ساچی آپ مہکائیندا۔ پتا پتر اک نشان، واسنا جگت نہ کوئے ودھائیندا۔ گھر بیٹھیاں تیتوں درشن دیوے آن، بن دردی درد وندائیندا۔ مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرتاپ سنگھ پنڈ ڈ جموں ☆

آد پُرکھ ہر کھیل کراؤنا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مارگ لاؤنا، ایکنکارا دیکھے چائیں چانیا۔ آد نرنجن دیکھ جگاؤنا، ابناسی کرتا ہتھ رکھانیا۔ سری بھگوان سچ نشان جھلاؤنا، پاربرہم پر بھ سیو کمائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹاؤنا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ ساچا مندر اک سہاؤنا، سچکھنڈ و بے ودھائیا۔ تخت نواسی آسن لاؤنا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ ساچے تخت آپ سہائیا۔ دھرت دھول مات وڈیاؤنا، دھرتی اپنی بو جھ بھجھائیا۔ چار جگ دا پندھ مکاؤنا، لیکھا لیکھے دے لگائیا۔ دھر فرمانا حکم سناؤنا، سچ سندیسہ دے لائیا۔ راج راجان شاہ پاتشاہ وڈ سلطان آپ اکھواؤنا، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ سچ دربارا اک دکھاؤنا، گھر ٹھانڈے و بے ودھائیا۔ سٹ ڈلارا اک اٹھاؤنا، شبدی شبد لے سمجھائیا۔ پُریا لو آں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پاؤنا، گگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ زمیں اسماناں نین گھلاؤنا، سمنڈ ساگر کھو بے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کار آپ کمائیا۔ ساچی کار کرے کرتار، لوک مات ویس وٹائیا۔ اک بنائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچا ناؤں رکھائیا۔ دیا باقی کملا پاتی کر اجیارا، نرگن نر ویر پُرکھ اکال کرے رُشنائیا۔ اکھ اگوچر اگم اتھا بے عیب پرورد گارا، کھیلے کھیل دو جہان سری بھگوان روپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ نو سو چورانوئے چو کڑی دیکھنہارا مار دھیان، اکھ پر تکھ آپ گھلائیا۔ وشن برہما شو دیونہار گیان، بودھ اگادھا اپنا پردہ آپ چکائیا۔ ترے گن رکھنہارا مان، پنج تت دیونہارا دان، داتا دانی اپنا پھیرا پائیا۔ گر اوتاراں دیونہارا نام ندھان، کھیلے کھیل دو جہان، خالق خلق روپ وٹائیا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، پر م پُرکھ وڈ مہربان، نرگن جوت جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنا بھيو آپ چکائیا۔ ست ستوادی ست نشان آپ اٹھائے نوجوان، لوک مات رہیا درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ساچے مندر اندر بہہ بہہ آسن لاؤنا، آسن سنگھاسن اک وڈیائیا۔ سچ سندیس اک الاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کرائیا۔ ساچی کار کرے نرائن، نر ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد گر اوتار جس دی مہار سنا کہن، کہہ کہہ صفت صلاحیا۔ سو صاحب دیال ٹھا کر سوامی بھگت پیکھے اپنے نین، لوچن اپنا آپ گھلائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ چکائے لین دین، دیونہارا اک اکھوائیا۔

جوتى جوت سَرُوپِ هِر، آپ اپنى كِرپا كِر، ساچا مندر اِك وُڊياڻيا۔ ساچا مندر سو بھاونت، سو پُرڪھ نِر نَجَن آپ سُهائيندا۔ لوڪ مات بنائے ساچى بنت، بن
 بن سيوڪ سيوڪمائيندا۔ مھما جنائے اِك اگنت، چار ورن پنڊھ مُڪائيندا۔ ایکا رُوپ وڪھائے ساچے سنت، دُئي دُوي تي روگ مِٺائيندا۔ ليڪھا جانے بھگت
 بھگونت، بھگون اپنارنگ چُڙھائيندا۔ گر اوتار پير پيڻمبر نيز ڪھول وڪيھن اَنت، هر جو اپنى دھار چلائيندا۔ جوتى جوت سَرُوپِ هِر، آپ اپنى كِرپا كِر، بھيد
 ابھيدا آپ گھلائيندا۔ بھيو ابھيد هر آپ جناونا، هر ساچا سچ جنائيندا۔ لوڪ مات سچ نشان جھلاونا، دو جھاناں والى سيوڪمائيندا۔ ساچے مندر آسن لاونا، سچ
 سَنگھاسن سو بھاپائيندا۔ گر اوتاراں در منگاونا، وشن برھما شو اُٿائيندا۔ ويد پُران وڪيھ وڪھاونا، شاستر سمرت نال رلائيندا۔ گيتا گيان پردھ لاہنا، انجيل قرآنا
 پھول بھلائيندا۔ ڪھانى باني وڪيھ وڪھاونا، وڪيھنار نظر ڪسے نہ آئيندا۔ نو نو چار پنڊھ آپ مُڪاونا، آگے پانڊھى نظر کوئي نہ آئيندا۔ سرشٽ سبائى ساچا ڏھولا
 آتم پر ماتم سُهائى چھند اِك سناونا، رسنا جھواگيت الائيندا۔ آتم پر ماتم ليڪھا پتي دند گاونا، گا گا اپنا ڪھيل وڪھائيندا۔ دُئي دُوي تي بھانڏا بھرم بھناونا، مايا ممتا موھ
 مِٺائيندا۔ هوئے ہنگتا جو ٿھ جھو ٿھ باهر ڪڏھاونا، سچ سچ آپ در ٿائيندا۔ نو ڪھنڊ پر تھى ایکا اِشٽ گرديو آپ اڪھواونا، ڪھتري براہمن شور وِيش آپ
 سمجھائيندا۔ جلوہ نور اِك دھراونا، نور الٰهى ويس وٺائيندا۔ پير پيڻمبر ملائيش مسائق آپ پُڙھاونا، ڪلمہ نبى آپ جنائيندا۔ جوتى جوت سَرُوپِ هِر، آپ اپنى
 كِرپا كِر، ساچا مارگ آپ سمجھائيندا۔ ساچا مارگ لگے مات، ماتر بھومى دے وُڊياڻيا۔ نو ڪھنڊ پر تھى بنے اِك جماعت، ایکا جُز دے وڪھائيا۔ ایکا اڪھر ایکا
 گاتھ، ایکا نام ڪرے پُڙھائيا۔ ایکا سَنگَر پُرڪھ سمراتھ، دُوجى اوٽ نہ ڪوئے وڪھائيا۔ ایکا پتي ڪملاپات، ڪول نين اِك اڪھواڻيا۔ ایکا جگ جگ بچھے وات، گر
 اوتار سيو لگاڻيا۔ ایکا پير پيڻمبر ديوے دات، ساچى وست آپ ورتائيا۔ اِك بندھائے ساچانات، چرن ڪول وُڊى سرناڻيا۔ ایکا ميٽے اندھيري رات، جگ
 جگ لھنا لھنا وڪيھ وڪھائيا۔ ایکا ليڪھا جانے ڪانائت، ایکا سرشٽ سبائى رھيا سماڻيا۔ ایکا بيٺھا رھے اڪانت، سچھنڊ آسن لائيا۔ ایکا ويس وٺائے بوہ پدھ بھانت،
 بھيو ابھيد نہ ڪسے جناڻيا۔ ایکا ڪلج اتم جن بھگتاں بچھے وات، جگ جنم دے وچھڙے لئے ملاڻيا۔ زرگن زرگن بنے سجن ساڪ، سرگن بندھپ رُوپ
 وڪھائيا۔ پار ڪنارے لائے گھاٽ، تٽ ڪنارہ اِك جناڻيا۔ هر جن ميٽے پچھلى واٽ، پورب ليڪھا دے چڪائيا۔ آگے ڪھيل ڪرے پُرڪھ سمراتھ، سمرتھ ھتھ

وڈی وڈیاں۔ ساڈھے تن ہتھ چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کماںیا۔ جگت واسنا پائے نتھ، منو اٹھ نہ دہ دس دھایا۔ نرمل جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیر گویا۔ امرت آتم بُجھائے پیاس، ترسنا جگت رہے نہ رایا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، بخشے چرن سچّی سرناںیا۔ گھر مندر پاوے راس، سرتی شبدی گوپی کاہن نچایا۔ ساچی وست سد رکھے پاس، وست امولک آپ ورتایا۔ جن بھگتاں کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑایا۔ ناتا تٹے دس دس ماس، اٹا رُکھ نہ پھیر لٹکایا۔ گرگھ تیری سنے سدا ارداس، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو شاہو شاہباش، شخصیت دیکھے تھاول تھانیا۔ ہر جن ہوئے نہ کوئے اداس، سوچھ سرُوپی درس دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لگایا۔ ساچا مارگ مات لگاؤنا، ہر جو اپنا کھیل کر ایندا۔ پچھلا لیکھا جھولی پاؤنا، اپنے کھاتے آپ رکھ ایندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در بہاؤنا، چرن سرن اک سمجھ ایندا۔ سب نے ڈھولا مل کے گاؤنا، سری بھگوان آپ الایندا۔ دین مذہب شرع شریعت پندھ چکاؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھ ایندا۔ ایکا نور نظری آؤنا، جوتی جاتا ڈگمگ ایندا۔ ایکا ناد تورا سناؤنا، تریا راگ آپ الایندا۔ ایکا گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لاؤنا، نج گھر اپنی تاڑی لایندا۔ ایکا برہم پاربرہم دیکھ وکھاؤنا، دیکھنہارا اپنی دیا کما ایندا۔ ایکا مندر ڈونگھی کندر، گھر وچ گھر آپ بناؤنا، چھپر چھن نہ کوئے چھہ ایندا۔ اٹ گارا کوئے نہ لاؤنا، باڈی بنت نہ کوئے بنا ایندا۔ بن تیل باقی دپیک آپ جگاؤنا، ہون گھرت نہ کوئے پانیندا۔ پون سنگدھی وچ رکھاؤنا، جگت دھوپ نہ کوئے وکھ ایندا۔ انحد نادى ناد و جاؤنا، گھر گھر وچ راگ سنا ایندا۔ وسادی وساد ہو ہو کھیل کر اونا، برہم برہماد کھوج کھج ایندا۔ ساچا مارگ اک سمجھاؤنا، سرشٹ سبائی ایکا راہ چلا ایندا۔ نو کھنڈ پر تھی نام ندھانا اکھر اک پڑھاؤنا، چو داں ودیا موہ مٹا ایندا۔ چو داں لوکاں پھیرا پاؤنا، چو داں طبق آپ اٹھ ایندا۔ وشن برہما شو پردہ لاہنا، اشٹ ایکا نظری آ ایندا۔ سچ سندیس نر نریش دو جہان سری بھگوان، کلجگ انتم آپ سناؤنا، گر اوتار پیر پیغمبر سنگ نہ کوئے رکھ ایندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ چلا ایندا۔ ساچا مارگ چلے جگ، جگ جیون داتا آپ چلاںیا۔ پرگٹ ہو سورا سربنگ، ساکھیات کھیل کر اینا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے پھڑ پھڑ ہنس بنائے گت، کاگ ہنس روپ وٹاںیا۔ جگت ترسنا بُجھائے اگ، امرت آتم جام پیاںیا۔ درشن دیوے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ ہتھ وڈیاںیا۔ گھر دپیک جوتی جائے جگ، اندھ

اندھیر مٹائیا۔ انحد سنائے ساچا ند، چھٹی راگ بھیونہ آئیآ۔ گھر گھر ہر جو رہیا سد، سدّا دیوے تھاؤں تھانیا۔ پار کنارے نو کرو حد، نو در کھوجو بے پرواہیا۔ آتم پر ماتم ہوئی اڈ، اتم میلا دئے ملائیآ۔ ویکھنہارا کایا کوری ڈو نگھی بھوری کھڈ، نرگن سرگن اندر وڈ وڈ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک دکھائیآ۔ ساچا مارگ ہر کاگیت، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ سنجگ چلے ساچی ریت، ایکا اشٹ ہر جنائیندا۔ ناتاٹے مندر مسیت، ایکا مندر سو بھاپائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور نظری آئے اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ پنج ایکا گھر بہائیندا۔ چرن کول بندھائے سچ پریت، دوسر در سپس نہ کوئے جھکائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت پاؤن پھیرا پائیندا۔ صدی چوڈھویں جائے بیت، چوڈاں طبق سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکٹک نرائن نر، ساچا مارگ اک پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ صاحب سلطان، ست ستوادی ست لگائیآ۔ ایکا پوجا رہے سری بھگوان، دوسر دیونہ کوئے منائیآ۔ وشن برہما شو کرن دھیان، سرپت اند کروڈ تیتیسا سپس جھکائیآ۔ تینی اوتار کرن پروان، بھگت اٹھاراں خوشی منائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ کرن سلام، محمد سجدہ سپس جھکائیآ۔ نانک نرگن کہے ست نام، تیرا بھانا سچ رجائیآ۔ گوبند کہے پڑکھ اکال سرشٹ سبائی دیوے دان، دیونہار اک اکھوائیا۔ کلج اتم ہوئے پردھان، وڈ پردھانگی آپ کمائیآ۔ لیکھا جانے دو جہان، لکھ چوراسی دئے سمجھائیآ۔ ناؤں رکھ وچ جہان، نہکٹکا لے وڈیائیآ۔ سمبل وسے دھام مقام، سچ سنگھاسن آسن لائیآ۔ نام کھنڈا تیج کرپان، برہمنڈاں لئے چکائیآ۔ کلج اتم میٹے آن، سنجگ ساچا راہ چلائیآ۔ نو کھنڈ پر تھی جیو جنت سادھ سنت پڑکھ اکال ایکا گان، ایکا ہر جو نظری آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، نرگن نور کرے رُشائیآ۔ نرگن نور نرمل جوت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن انگ نہ کوئے لگائیندا۔ ایکا اپنا ناؤں سنائے سچ سروت، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آد جگاد سنگر پورا اکو بہت، گر گر اپنی دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی کایا انتر کڈھے کھوٹ، سچ سچ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، آتم پر ماتم ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آتم پر ماتم پاربرہم برہم، بے انت کھیل

کرائیا۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے رکھائیا۔ کلج کوڑا ٹھیکر دیوے بھن، کاجی ماٹی رہن نہ پائیا۔ سنجگ چڑھائے ساچا چن، ست ست کرے رُشائیا۔ بھگت بھگوان بیڑا دیوے بٹھ، بن کھیوٹ کھیٹ سیو کمائیا۔ سرشٹ سبائی کہے دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ ایک راگ سنائے کن، سوہنگ اکھر ڈھولا گائیا۔ لیکھا جانے جننی جن، دائی دایا سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچا راہ ست ست آپ چلایا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی باز سنگھ دے گرہ پنڈ مٹو جموں ☆

سو پُرکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ایکنارا کرپسار، نرنجن دھار آپ پرگٹائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جلوہ نور آپ درسائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھنہار، نرنجن نیز آپ گھلائی۔ سری بھگوان کھیل کرے اپار، الکھ اگوچر بھو کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم پر بھ میت مرار، نرنجن اپناسنگ نبھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، ست ستوادی آسن لائیندا۔ دیا باقی اک اپار، کملا پاتی آپ جگائیندا۔ ساچی کھائی کرتیار، سچ سنگھاسن سو بھ پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راج راجان ایکا سیو کمائیندا۔ در درویش بن بھکھار، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اپار، پُرکھ بدھاتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل سری بھگونت، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ کرے کھیل بے انت بے انت، بے انت وڈ وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھٹنہار آپ اھوائیا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لکھ لکھ نہ کوئے سمجھائیا۔ آپے بن بن نارکت، سچ سہنجنی آپ ہنڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل آد جگاد، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ نرنجن نور رہے وساد، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ دیونہارا ساچی داد، نام امولک آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو آپے کاڈھ، جن جننی آپ اھوائیندا۔ ترے گن اتپا لڈائے لاڈ، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چُکائیندا۔ بھو چُکائے سجھنڈ نو اسی دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا نور جوت پرکاسی، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آد
 جُگاد جُگ جگتتر ساچے منڈل پاوے راسی، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ وشن برہما شو سیوک بنائے داسن داسی، ساچی سیوا اک سجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ کرنی کرتا ہر کرتارا، اپنی کھیل کرائیندا۔ ترے گن تت بھر بھنڈارا، دست اموک آپ ورتائیندا۔ پنچ تت
 تت اکھاڑا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کرپسارا، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، دھرت دھول دئے
 وڈیائیا۔ نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ آتم آتتر اک گیان، شبد انادی ناد سنائیا۔ پاربرہم برہم ویکھے آن، گھر گھر میلا سچ سُبھائیا۔ سچ
 سندیسہ دیوے آن، اکھر نش اکھر کرے پڑھائیا۔ برہما ویتا کر پروان، برہم ویدیا اک جنائیا۔ چارے ویداں کھول دُکان، چارے جگ ہٹ چلائیا۔ چارے
 کُنٹ کھیل مہان، چار ورن دئے درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیا۔ ساچی دھار نرگن سرگن، ہر جو ہر ہر آپ
 چلائیندا۔ آتم پر ماتم اک سنائے ساچی دُھن، دُھن انادی آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کر نیہارا، ایکا ایک ایک اکھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔
 جیواں جنتاں دئے سہارا، ساچی سکھیا اک سجھائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ ایکا نور اک پسارا، پُرکھ اگم ایکا نظری آئی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نال لائیندا۔
 بھگت بھگونت دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ساچے سنت کر پیار، سنگر اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ گرگھیاں کایا کھول بند کواڑ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔
 ہر جن میل ملائے چرن دوار، چرن سرن اک رکھائیندا۔ گرگھ پھڑ پھڑ بیڑا کرے پار، گر گر اپنی گود بہائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وار،
 جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ آوندرا رہیا وچ سنسار، سرگن اپنا راگ لائیندا۔ ایکا چوکڑ ونڈ کرے اپار، تینی اوتاراں کرے

پیار، بھگت اٹھاراں دے آدھار، عیسیٰ موسیٰ محمد کھول کواڑ، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ نانک گوہند نرگن نور کر اُجیار، میل ملائے سچ دوار، در دروازہ آپ
 گھلائیندا۔ وید شاستر لئے اُچار، سمرت دیکھے اپنی وار، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ پُران اٹھاراں دے آدھار، انجیل قرآن کرے اُجیار، کلمہ کلام نور
 الہی آپ سمجھائیندا۔ کھانی بانی ونج وپار، سُرتی شبدی ناتا کنت بھتار، پُرکھ بدھاتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دیکھے وارو وار، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا تھم ورتائیندا۔ جگ چوکڑی میتے کوٹ، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت
 لوک مات شبد نگارے لا کے گئے چوٹ، چوٹی چڑھ چڑھ دھیان لگائیا۔ جیو جنت آتم کڈھے نہ کوئے کھوٹ، آسا ترسنا لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے تھائیا۔ ناتا
 جڑیا ورن گوت، شرع شریعت گل ونج پائی پھایا۔ کسے نظر نہ آئے نرگن جوت، پاربرہم پر بھ بیٹھا لگھ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا تھم ورتائیا۔ جگ چوکڑی ہر جو دیکھ، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ میٹنہارا سب دی ریکھ، اپنی ریکھ نہ کسے دکھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ
 ساچے دیس، تھر گھر اپنا روپ پرگٹائیندا۔ لوک مات کھیڈاں لئے کھیڈ، راما کرشنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی
 کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ سنجگ تریتا دواپر دیکھے وارو وار، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار،
 نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائیا۔ ساچا ڈنکا اگم اپار، دو جہاناں دئے سٹائیا۔ لوآں پُریاں کرے خبردار، برہمنڈاں کھنڈاں دئے جگائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار،
 شہنشاہ اپنا بل دھرائیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکار، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔ لوک مات کرے سچ وپار، وڈ بوہاری بے پرواہیا۔ وشنوں آؤنا چل دوار، در
 دروازہ رہیا گھلائیا۔ برہمے برہم کرے پیار، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ شکر تیرا دیکھے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول کون سہائیا۔ سُرپت تیرا لہنا دینا قرض دئے
 اُتار، کروڑ تیتیسناں ملایا۔ گر اوتار کر وچار، پورب لیکھا دئے سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کھول کواڑ، مکہ کعبہ ایکار نور دئے جنائیا۔ ایکار جوتی دس اوتار،
 گر گر اپنا تھم منائیا۔ کٹھے کرے آپ کرتار، تھت وار دئے سمجھائیا۔ بن ڈھائیوں ڈھٹھے انتم وار، بل اپنا ہن دکھائیا۔ سدے دتے در دربار، بے حد
 اپنی ہوئے پار کرائیا۔ وشنوں دیکھے ساچی جد، بنس سر بنس کون سہائیا۔ پاربرہم برہم اپنے وچوں کڈھ، برہم دیکھے سرب لوکائیا۔ شکر لیکھا دئے نہ

چھڈ، جو گھڑیا بھنّ دکھائیا۔ اوتار رسنا کہن ساچے پاربرہم تیری وڈی وڈ وڈیائیا۔ گر گرمان ساچا انند، انند انند وچ دکھائیا۔ بھگت بھگوان گاون بتی
دند، رسنا جہوانال ہلایا۔ وسنہارا سرب برہمنڈ، برہمانڈ اپنی جوت کرے رُشائیا۔ ویکھنہارا جیرج انڈ، اُتبیج سبتیج پردہ لاپیا۔ جگ چوکڑی دیونہارا دند،
کجگ اتم پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھے بھیکھ پکھنڈ، نو در کھو جے چائیں چائیا۔ لکھ چوراسی نار دُہاگن ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ رام رام نہ گائے کوئے گتھ، ہردے رام
نہ کوئے وسایا۔ کوڑی کرپا گھر گھر رہی نٹھ، سچ سچ بیٹھی لکھ چھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔ رام کہے نہ ملیا
رام، رام گت کسے نہ پائیا۔ ہردے ہر نہ کرے بسرام، اتم سچ نہ کوئے ہنڈھائیا۔ کایا وسے کھیڑا نگر نہ گرام، گھر مندر نہ کوئے ودھائیا۔ آسا ترسنا
لوبھ موہ ہنکار ہون کام، کام کامنی دے دُہائیا۔ امرت رس پیئے نہ کوئی جام، مدرادر رہی گر لائیا۔ نرگن جوت جگے نہ کوئی بھان، اندھ اندھیر نہ
کوئے مٹائیا۔ نظر آئے نہ کسے گھنڈیا شام، نام بنسری نہ کوئے وجائیا۔ کول نین نہ دے پیغام، سچ سندیس نہ کوئے سنائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے ایمان،
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کجگ انت انت کرانیدا۔ ویکھنہارا سرب سنسارا، نیترن نین
کھلائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہاباکارا، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ اوچ پینچ راؤ رنک ہون خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ ہر کانام نہ کسے پیارا، سرتی
شبد نہ کوئے ملانیدا۔ سچ ونج نہ کوئے ونجارا، ساچا ہٹ نہ کوئے کھلائیندا۔ چوڈاں لوک دھواں دھارا، ست گیان نہ کوئے پرگٹائیندا۔ چوڈاں طبق مارن
نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیندا۔ ایک بھلیا پروردگارا، صحیح سلامت نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور،
نہکلنک نرائن نر، ساچے تخت آپے چٹھ، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ اتم کل، ہر جو ہر ہر آپ گھلائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردا رہیا
ول چھل، گر اوتار اپنی سیو لگائیا۔ بیٹھا رہیا دھام اٹل، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدی رہیارل، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ پاونہارا سار
جل تھل، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر رہیا سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ اتم پھیرا پائیا۔ کجگ اتم ہر جو آ، نہکلنکا ناؤں

رکھائیندا۔ وید ویاسا لیکھا پورا دے کرا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا دے گوا، ساچا مارگ اک دکھائیندا۔ موسیٰ منگی
 منگ پروردگار میرا آئے خدا، رحمت رحیم رحمان آپ کماائیندا۔ محمد کہے امام اماماں سر پھیرا جائے پا، دشا لہندی ونڈ ونڈائیندا۔ نانک نرگن سیس رہیا
 جھکا، مہابلی راہ نکائیندا۔ گوہند لیکھا لکھ لکھ گیا سمجھا، سرشٹ سبائی آپ لائیندا۔ کل کلکی آوے بن بے پرواہ، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ چار جگ دالہنا
 دے مکا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن ویکھ دکھائیندا۔ چار ورن ڈیرہ دیوے ڈھاہ، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ راج راجاناں دیوے خاک ملا،
 سیس تاج نہ کوئے نکائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا منتر نام دے پڑھا، آتم پر ماتم جوڑ جڑھائیندا۔ چتر بھج روپ وٹا، آد شکت نور دکھائیندا۔ ساچی کرپا کرے
 آپ مہرواں، مہربان اپنی دیا کماائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا لوک مات، ہر جو انت انت سہائیا۔
 چار ورن دیوے اکو دات، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ پاربرہم برہم ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ میل ملائے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں ہوئے
 سہائیا۔ درس دکھائے رام رام بیٹا دسراتھ، گھر گھر اپنا روپ جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد میلا پاکی پاک، پنت پنت دے کرائیا۔ نانک دکھائے ساچی کھاٹ،
 آتم سیجا آپ سہائیا۔ گوہند میٹے دوئی واٹ، دوتی کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، سبج ساچا چند چڑھائیا۔ جن بھگتاں پچھے ہر جو وات،
 بھگت بھگوان لئے ملائیا۔ اکو دیوے ساچی گاتھ، ساچا سوہلا آپ سناائیا۔ چو داں لوک دکھائے ایکا ہاٹ، ایکا ونج نام کرائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے تاٹ،
 تٹ کنارہ اک درڑائیا۔ ایکا رسنا ایکا جہوا ایکا پوجا ایکا پاٹھ، گر اشٹ دیو اک درسائیا۔ ایکا سیجا ایکا بستر ایکا کھاٹ، ایکا آسن سنگھاسن دے پرگٹائیا۔ ایکا
 جوت اک للاٹ، ایکا میٹے انتم واٹ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا مارگ اک لگائیا۔ ساچا
 مارگ سری بھگونت، کلجگ انت انت لگائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کماائیندا۔ سرتی شبدی میلا ناری کنت، کنت کنتوہل خوشی
 دکھائیندا۔ ذات پات ورن گوت گڑھ تے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی بنائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگت، رنگ میٹھی آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا جیرج انڈت، انڈج جیرج اتبج سبتج اپنے تھم دکھائیندا۔

حکمے اندر چار کھانی، خاکی خاک و کھائیندا۔ حکمے اندر اگئی بانی، بان زِالا تیر چلائیندا۔ حکمے اندر اٹھسٹھ تیر تھ پانی، سر سرور روپ وٹائیندا۔ حکمے اندر اکھ کہانی، گر اوتار سیو کمائیندا۔ حکمے اندر دیوے پد زربانی، پر م پُرکھ دیا کمائیندا۔ حکمے اندر میلا بھگت بھگوانی، بھگوان اپنا رنگ و کھائیندا۔ حکمے اندر چرن دھوڑ ملے اثنانی، دُرمت میل دھوائیندا۔ حکمے اندر گوپی کاہنی، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ حکمے اندر سپتارام راجارانی، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ محمد کھیل کرائے اللہ رانی، عالمینِ الٰہی نور اک پرگٹائیندا۔ حکمے اندر نانک گوہند دس دس گئے نشانی، زِگن اپنا روپ وٹائیندا۔ حکمے اندر وید شاستر سمرت پُران پُرانی، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ کھجگ انتم کرے کھیل نوجوانی، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے لاثانی، لاشریک نظر نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم پڑھے بانی، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ تیر زِالا برہوں مارے کانی، کائنات آپ ہلائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جان جانی، جانہارا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ تیری انتم ور، سبجگ ساچی دھار و کھائیندا۔ سبجگ ساچی دھار پُرکھ سمر تھ، سری بھگوان آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا گاتھ، ایکا منتر دے سمجھائیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ ایکا تیر تھ ایکا تاٹ، تٹ کنارہ اک وکھائیا۔ ایکا مندر ایکا مسجد ایکا ماٹھ، گرودوارا اک وڈیائیا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا رسنا جہواگن سٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ساچا مارگ اک پرگٹائیا۔ ساچا مارگ ہر جو لاؤنا، سبجگ ساچے دے وڈیائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی لیکھ چکاؤنا، لیکھا انت انت چکائیا۔ شاہ سلطاناں خاک ملاؤنا، غریب نمائیاں لئے اٹھائیا۔ ساچا ڈھولا سوہنگ بولا آتم پر ماتم سب نے گاؤنا، گھر گھر وجے ودھائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ہر جن میل ملاؤنا، جوتی جوت جوت سمائیا۔ کایا قلعہ کوٹ اک بناؤنا، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ ٹھاکر سوامی اک مناؤنا، سجدہ سیس اک کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں کچھی ایکا رنگ و کھائیندا۔ وشنوں کچھی ساچا رنگ، بستر بھوشن آپ رکھائیندا۔ پھیل چھیلایا سبج پلنگ، ست ستوادی آپ ہنڈھائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی اک مردنگ، بن مردنگا آپ وجائیندا۔ برہما ویتا کھیوٹ کھیٹا ساچا ست سہائے رُت، لوک مات دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ نارد ویکھے اٹھ اٹھ، سُرستی کولوں رہیا بچھ، ہر جو وسے کیہڑے گٹھ، چاروں کُنٹ نین اٹھائیندا۔ گر اوتار جگ جگ آئے گئے لگ، انت آد کوئے نہ چکے اپنی گکھ،

گودی گود نہ کوئے سہانیندا۔ ہر جن دیکھے اپنے پُت، پتا پُت دیا کمائیندا۔ دین دیا لٹھا کر سوامی صاحب سلطان ست ستوادی جائے تھہ، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ کول نا بھی امرت جام نجر جھرنا دیوے گھٹ، رس رسپا رس چکھائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی جائے تھ، گیار گیار نہ کوئے رکھائیندا۔ انت ملائے نرمل جوت، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ساچی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھار چلائے مات، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ شبد اگم وڈ کرامات، نہکرمی آپ پرگٹائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن اٹھاراں برن اکو دیوے دات، اک بھنڈارا دئے بھرائیا۔ اک دوارا چرن بٹھائے ساچانات، سری بھگوان سچی سرنائیا۔ دین مذہب نہ رہے کوئی ذات، ونڈن ونڈ نہ کوئے جنائیا۔ گر اوتار پیر پینمبر پھڑ پھڑ رکھے اپنے ساتھ، نیتز نیناں دئے دکھائیا۔ اٹھو ویکھو نیتز کھولو مارو جھات، لوک مات چار کٹ پی لڑائیا۔ کسے نظر نہ آئے رسول پاک، رام رام نہ بنیا ساچا ساک، کرشن کاہن روپ نہ کوئے دکھائیا۔ نانک گوہند نظر نہ آئے کسے گھاٹ، کلج جیو بیڑا شوہ دریائے رہے رڈھائیا۔ اپنی مُکانہ سکے کوئی واٹ، ملا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے تھکے ماندے گرنٹھی پنٹھی جیواں جنتاں رہے سمجھائیا۔ مانس جنم آیا گھاٹ، گھاٹا پور نہ کوئے کرائیا۔ انتم دھرم رائے دے پینا کھات، چتر گپت لیکھا دئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا کلج انتم سرشٹ سبائی دئے سنائیا۔ سرشٹ سبائی رہیا سنا، ہر جو شبدی ڈنک وجائیندا۔ پُرکھ اپنا سی بے پرواہ، بے نقاب اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلج انت بنے ملاج، ستجگ بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچے بھگتاں لئے اٹھا، بھگوان اپنا بھو کھلائیندا۔ سوچھ سروپی درس کرا، راتیں ستیاں میل ملائیندا۔ انجو درشتی دئے کھلا، درشت ایشٹ آپ ہو جائیندا۔ وشن برہما شو رہے سپس جھکا، نیتز نین چرن کول دھیان لگائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھار وچ سنسار، صاحب سلطان آپ چلائیا۔ آتم پر ماتم دیوے گیان، پیٹی اور نہ کوئے پڑھائیا۔ نیتز کھولو ویکھو مار دھیان، ہر جو ہر گھٹ رہیا سمائیا۔ گھر گھر وڈیا پنج شیطان، شرع اپنی رہیا جنائیا۔ جو جن رسنا جہوا سمرے ہری ہر رام، رام رمیا ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیاں دا اکو داتا، ایک گھر رہیا دکھائیا۔ ایک گھر ایک مندر، ایک ہر جو آسن لائیندا۔

ایکا وسے ڈونگھی کَندر، اندھ اندھیر اک چُکائیندا۔ ایکا توڑنہارا بجر کپائی جندر، آکاش پرکاش اک دکھائیندا۔ ایکا پھڑنہارا من منوآ بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہکٹک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن سبجن جاوے جاگ، جگ جیون داتا آپ جگائیا۔ جنم جنم دی بُجھائے آگ، ترے گن آگن نہ لاگے رانیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گر شبدی جوڑ جڑائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان پردہ دیوے ڈھاک، پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے رکھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ نیتزن کھولے اکو اکھ، دوئے دوئے لوچن بند کرائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے دکھ، بھگت بھگوان دے وڈیائیا۔ ساچا ناؤں ساچا مارگ آپے دس، ساچے گھر لئے ملائیا۔ ہرجن پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ جگت مایا پتر دھیاں دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ جگت بٹھے یگتی نات، ناتا ناتے نال جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھانڈے دے بھرائیا۔ خالی بھانڈے کر بھرپور، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ نرگن بخشے نرگن نور، نور نور نال ملائیندا۔ آد جگادی سردھا پور، سری بھگوان کھیل کھائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی دھوڑ مستک ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچے پورن آسا، آس وند آپ کرائیا۔ ہر سرن چرن اک بھراسا، دین دیال ہوئے سہائیا۔ کایا چولی ویکھے کاسہ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ سچ وست سد رکھے پاسا، جوں بھاوے تیوں ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دے وڈیائیا۔ وڈیائی دیوے ہر بھگوان، وڈ وڈا کھیل کرائیندا۔ جیو جیوت جیو دان، جیون جگت جگت جنائیندا۔ بوند رکت کھیل مہان، ساچی شکت وچ بھرائیندا۔ پنچ تت کایا کر پردھان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ من مت بدھ کھول دکان، آسا ترسنا مایا متا پنچم ساچا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست کایا چولی، ہر جو ہر ہر آپے پائیا۔ سیوک بنائے ساچی گولی، سیوا سچ سچ جنائیا۔ کارج راس چکے کایا ڈولی، ڈولا اپنے کندھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے ایکا ور، جگت پھلواڑی رہی مولی، پت ڈالی پھل آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں بدھ جانے آن، پردہ اوہلا نہ کوئے رکھائیا۔ پردہ

اوہلا نہ کوئی لُک، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ گرکھ بوٹا جائے نہ سُنک، امرت سِنج ہر آپ کرائیندا۔ پھل لگائے جننی کُکھ، کُکھ کُکھ آپ صالاجندا۔
 جنم جنم دا مٹے دُکھ، دُکھ دُکھرا آپ گوائیندا۔ دیا کر ابناسی اچت، چیتن ستا وچ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ست بوٹا سچ مات ست ستوادی ست دوارے آپ لکائیندا۔

☆ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جھنڈو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جوں ☆

میں گت جانے جل، گت میں جل جنایا۔ بھگت گت جانے بھگون، بھیو ہور نہ کسے سمجھایا۔ آد انت جائے من، جگ جگ ہوئے سہایا۔
 تھل اسگاہ بیڑا بنھ، مارو پنڈھ آپ مکایا۔ زردھن دے دے ساچا بل، بلدھاری دیا کمایا۔ رام روپ اندر جائے رل، زرگن سرگن وچ سمایا۔ گھر
 پرکاش جائے بل، اندھ اندھیر گوائیا۔ آنت ملائے جوں میں جل، جل میں وچ دکھایا۔ جنم جنم دا دیوے پھل، پت ڈالی آپ مہکایا۔ غریب نماںیاں
 کجک اتنم ملی بھل، نمان نماںیاں لئے ترائیا۔ اگنی تت نہ تپے کھل، کھلڑی چم نہ کوئے تپایا۔ رائے دھرم نہ سٹے ڈو نگھی ڈل، کنجھی نرک نہ ڈیرہ لایا۔
 بن کھنڈ پھرے نہ جنگل بھل، جس جن اپنی جھک دکھایا۔ ٹلے پر بت جائن بل، ہر جن اٹل اک رکھایا۔ اندر بہہ بہہ سنے سنائے اپنی گل، گلوکڑی ایکا
 پانیا۔ سنگھاسن آسن ہے مل، سو بھاونت بے پرواہیا۔ وچھڑ نہ جائے گھڑی پل، تھت وار نہ کوئے رکھایا۔ گرکھ کہے گر میں جل، گر گر جوت
 سمایا۔ میں جل اک رنگ، رنگ نظر کسے نہ آیا۔ جل میں سدا سنگ، سگلا سنگ آپ رکھایا۔ گر سکھ میں منگے ساچی منگ، گر امرت جل میگھ اک
 برسایا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، آپ اپنا بندھن پایا۔ مانس جنم نہ ہوئے کھنڈ، مانکھ اپنے لیکھے لایا۔ ست دوار چڑھائے چند، ست سرُپ روپ
 وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ہوئے آپ بخشند، تس جل میں روپ دکھایا۔ وڈا سہارا سنگر آپ، سرب جیواں پت مایا۔ پورب جنم
 دے میٹے پاپ، دُکھ روگ سنتاپ گوائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، نرمل آتم دے کرائیا۔ پوت نہ آئے جم کی پھاس، پتا پنڈھ دے مکایا۔ ماتا آگے

رہے ہر کے داس، تیاں لیکھا دئے چکائیا۔ مانس جنم آیا راس، سُن میننتی دیا کمائیا۔ اندر اندر دئے دھرواس، من چنتا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، پتا پت اتم مائی لیکھے لائیا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھولا رام، شو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جموں ★

گر سکھ پکارے مچھلی مین، جل سیر نظر کوئے نہ آئیا۔ میں پھر کے آئی لوک تین، وشن برہما شو رہے گر لائیا۔ کوئی نہ کرے ٹھانڈا سین،
ترے گن اگن نہ کوئے بُجھائیا۔ چاڑھے رنگ نہ کوئے بھین، بھنڑی زین نہ کوئے سُہائیا۔ کوڑی کر یا ہوئے ادھین، جوٹھ جھوٹھ کری گڑمائیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری پریت رہی ترسائیا۔ جل مین گرگھ کوئے، کوک کوک سنائیا۔ سرشٹ سبائی خالی ٹھوٹھے،
سرور کوئے نظر نہ آئیا۔ جگت جیو ہوئے جھوٹھے، گر پیر اوتار پیغمبر دیوے نہ کوئے گواہیا۔ خالی دسن سارے بوٹے، پھل پھل نہ کوئے مہکائیا۔
ست نہ سوہے کوئی رتے، بسنت روپ نہ کوئے وٹائیا۔ گوڑھی نیندے مورکھ سٹے، مکھ پردہ نہ کوئے اٹھائیا۔ بن ہر نامے سارے لٹے، خالی در رہے
وکھائیا۔ تیرے نالوں ہر جوڑٹھے، بیٹھے مکھ بھوائیا۔ میں پھر کے آیا چارے گٹھے، چار گنٹ پنڈھ مکائیا۔ دھرم رائے اکو اٹھے، ہس ہس رہیا سمجھائیا۔
کجک اتم پھڑ پھڑ کٹھے، نہ سکے کوئے بچائیا۔ مورکھ گدھ انجان ٹنگے ٹیٹھے، جو بیٹھے نام بھلائییا۔ ڈنگھے کھاتے اتم سٹے، کنبھی نرک واس وکھائیا۔ تیری
سرنائی تگے ابناسی اچتے، تیرے چرن ملے وڈیائیا۔ گرگھ گر سکھ کولوں بچھے، کون دوارے ہر جن ہر جو لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، ایکا دینا نام ور، جگت اگنی تت بُجھائیا۔ گرگھ مین کل رہی رو، نیتز نیناں نیر وہایا۔ چار جگ میں سُندی رہی تیری سو، سو پُرکھ نرنجن تیرا روپ نظر
کسے نہ آیا۔ نو سو چوڑانوے چو کڑی جگ رکھیا گھڑا دھو دھو، نیتز نین تیرے ول اٹھایا۔ توں سچھنڈ نواسی سچ دوارے رہوں سوں، اپنی کروٹ نہ مات
بدلایا۔ گر اوتار رہے گٹوں، گیت گیت نال ملایا۔ تیرا ناؤں دسدے رہے نہ بھو، بھے اور نہ کوئے رکھایا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے ڈھو آ ڈھو، نام

انٹلا آپ ورتایا۔ ساچا نیچ دیویں بو، لوک مات بوٹا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ گر سکھ
 مین مارے طعنہ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ توں صاحب سلطان سچا سلطانا، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ ٹدھ بن دے گھر بیگانہ، گھر سجن رت نہ کوئے سہایا۔ کلج
 ساگر دیوے نہ کوئے مانا، ڈوگھی بھور رہیا دکھایا۔ چاروں گنٹ دے ویرانہ، خزاں رت نظری آئی۔ کرپا کر ٹھا کر سوامی، ٹدھ بن ملے نہ کوئے ٹکانا،
 در بدر پھر پھر ویکھی سرب لوکایا۔ مندر مسجد مٹھے بیٹھے جیو شیطانا، شرع کر رہی لڑایا۔ وید شاستر سمرت پُران نیتز نین نین شرمنا، آتم پر ماتم میل نہ
 کوئے ملائی۔ گر اوتار ہوئے حیرانا، ہر کا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جگ جگ دس کے آئے گانا، گیت گو بند اک الائی۔ ہر جو رکھے سب نوں اپنے اندر
 بھانا، بھانا اپنے اُتے ورتایا۔ منمکھ جیو نہ کسے پچھانا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ مایا متا جیو لبھانا، آسا ترسنا کری گڑمائی۔ گر چرن نہ لگے سچ دھیانا،
 سرتی شبد نہ کوئے جنایا۔ نام ست نہ ملے بانا، لوآں پُریاں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، ٹدھ بن اگن
 نہ کوئے بھجھایا۔ ٹدھ بن اگن نہ بھجھے تت، ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ تیر تھ تٹ اُبلے رت، رتی رت دے دھایا۔ گیان دھیان نہ کوئے ست ست است،
 نرگن اشٹ نہ کوئے پرگٹایا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی ستر گھت، یارڑا نظر کسے نہ آئی۔ کر کرپا مارگ ساچا دس، تیری مین رہی ترسایا۔ کون دوارے
 پوری ہوئے آس، ترسنا جگت دین مٹایا۔ کون ساگر وسیں پاس، کون سرور دین نہایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی اتنم پوری کریں خواہش، اپنی خواہش
 نال ملائی۔ سنجگ تریتا دواپر کلج اتنم بیٹھی ہو بے آس، بے آس پار نہ کوئے کرائیا۔ لیکھے لگے نہ کتے سواس، سواس سواس نہ کوئے سہایا۔ مین
 پھر پھر ویکھے گوپی کاہن پاؤندے راس، منڈل منڈپ ناچ نچایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن اور نہ کوئے
 سہایا۔ مچھلی مین جل جل پانی، گر چرن سرن سرنایا۔ ایکا دیوے سچ نشانی، ست ستوادی نین دکھایا۔ جگ چوکڑی رین وہانی، لوک مات رہن نہ پائی۔
 ویکھنہارا کھانی بانی، پد زبانی اک جنایا۔ لکھ چوراسی جان جانی، جانہارا ویس وٹایا۔ اک سنائے اکھ کہانی، کھ کھ اپنا راگ الائی۔ ہر جن ویکھے مار دھیانی،
 نیتز نین نین اٹھایا۔ چرن کول کول چرن خشتے اک دھیانی، سرن سرن دے سرنایا۔ آون جاون چکائے جم کی کانی، رائے دھرم نہ پھاس دکھایا۔ پھڑ

باہوں پیائے امرت ٹھنڈا پانی، ساتنک ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ہر کرتار، جل
 جل رُپ آپ درسائیندا۔ کایا گاگر کرتار، امرت آتم آپ بھرائیندا۔ پھڑ نہائے ایکا وار، جنم جنم دی میل گوائیندا۔ سچ سرور دیوے واڑ، پھڑ باہوں
 باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ ماہیگیر نہ پاوے کوئی جال، پھاندکی پھند نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا جل اک دکھائیندا۔
 ساچا جل امرت رس، گر گر کرپا آپ جنائیا۔ گرگھ گر سکھ اک دُوبے دے ہون وس، جل مین رُپ وٹائیا۔ پریم پیار اندر جان پھس، دُوجا پھاندی
 پھڑن کوئے نہ آئیا۔ اک دُوبے دامن رس، جگت ترسنا نیڑ نہ لاگے رائیا۔ میل ملاواں ہس ہس، نت نوت ویکھن چائیں چائیا۔ آتم پر ماتم گائے جس،
 جس ڈھولا سوہنگ اک سٹائیا۔ سکھنڈ دوارے جانا وس، دُوجی ترکھا رہے نہ رائیا۔ کرے کرائے پوری آس، سری بھگوان دیا کمائیا۔ جنم جنم دی کٹے
 پھاس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گن دے سمجھائیا۔ سنیائگن مچھلی چڑھیا چاء، مین من ہی خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ملاح، جگت
 بیڑا دے ترائیا۔ سچ سرور دے نہا، گھر ساچے آپ پرگٹائیا۔ امرت بوند سوانتی دے چواہ، بِلپ ترکھا نہ لاگے رائیا۔ درد ڈکھ وچھوڑا دے گواہ، ساچا
 سکھ اک اُچھائیا۔ اگنی تیت دے بُجھا، ترے گن تتی وانیڑ نہ آئیا۔ ایکا ڈھولا دے سٹا، آتم پر ماتم وجے ودھائیا۔ کایا چولا دے بدلا، جنم جنم وچ پرگٹائیا۔
 پردہ اوہلا دے اٹھا، دُئی دُیتی ڈیرہ ڈھاہیا۔ مولا رُپ بن جائے سما، نور نور وچ سائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہوئے سہائیا۔
 مہربان ہر کرتار، اپنی دیا کمائیندا۔ جل ساگر کڈھے باہر، لوک مات پندھ مُکائیندا۔ آدر دیوے در دربار، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ ترکھا ترسنا نہ رہے
 کوئے سنسار، حرص ہو س نہ کوئے جنائیندا۔ چرن کول اک آدھار، چرنودک گھ چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے
 لائیندا۔ ساچے مارگ گرگھ مین، پیا پیا گر لائیا۔ اکو نام ندھانا تیری وجے بین، بیابان کرے شنوائیا۔ تیرا مارگ نکا ات مہین، تڈھ بن پار نہ کوئے
 کرائیا۔ چاکر سیوک ہوئی ادھین، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم میلایا ملایا۔ میل ملایا شبدی رنگ، گر گر
 کھیل کرایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پایا۔ نیتز درس کر پائی ٹھنڈ، ڈکھڑا ڈکھ مٹایا۔ جگت رنڈیا چکچیا رنڈ، کنت سہاگ اک ہنڈھایا۔ پلو بھئی

نام گنڈھ، ادھ وچکار نہ کوئے کھلایا۔ گیت سہاگی گاواں چھند، گھر ساچے منگلاچار کرایا۔ سچ دوارے ہوئے انند، انند انند نال ملایا۔ جگ جنم دا چکلیا
پندھ، ہر سنگر سرن ملی سچ سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے لیکھے لئے لگایا۔ گرسکھ مین لیکھا چکے، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ سنگر
ساگر کدے نہ سکے، آد جگاد بھرپور رہیا دکھائیا۔ گرگھ اندر وڑ وڑ لکے، ٹھانڈے دربارے سچ سہائییا۔ ساچی گودی آپے چکے، چک چک خوشی منائییا۔
دوس رین وات بچھے، گھر گھر پھیرا پائییا۔ دیوے مان کایا بٹے، جس تن اندر اپنا نام ٹکائییا۔ بیچ وکارا پھڑ پھڑ کٹے، نام کھنڈا اک دکھائییا۔ لکھ چوراسی کوٹن
وچوں گرگھ ورا اٹھے، جس اپنی بوجھ بھجائییا۔ کلجک جیو رہے سٹے، ہر ساگر نظر کسے نہ آئییا۔ من واسنا ہوئی کٹے، وانگ سوان چاروں گنٹ پھیرا رہے
پائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن ز، ہر جن میلے سچ سبھائییا۔ ہر جن میلا اتم پر ماتم دھار، جل مین
رُپ دکھائیندا۔ نظر نہ آئے وچ سنسار، بے نظیر کھیل دکھائیندا۔ اندرے اندر سنائے سچی گفتار، اتر اتر بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی جوت دھر، ہر جن دکھائے ساچا گھر، زبھو چکائے بھے ڈر، بھادی بھگوان آپ مٹائیندا۔ گرگھ تیری مٹے بھادی، بھانے اپنے وچ رکھائییا۔ کھیل
کرے جوں ار جن راوی، روادار اپنی کھیل کرائییا۔ اتم چکے اپنی باہویں، بھجاں لوک مات اٹھائییا۔ رتزی رت ہوئے سہادی، سنگر سچا آپ سہائییا۔
کنڈے تولے ساواں ساویں، نام وٹا ایکا پائییا۔ گرگھ گیت سوہنگ گاویں، پُرکھ اکال دین دیال آنت ہوئے سہائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
کٹنہارا پھاسی پھاسی، پھاندی اپنا بندھن ایکا پائییا۔

۳۰۰

۳۰۰

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چیل سنگھ دے گرہ جوں ★

سچھنڈ نواسی کر پرکاش، نوری نور ہر اُجائیندا۔ آد جگادی پوری کر کر آس، آسا ترسنا سرب بھجائیندا۔ آد آنت دے وچھڑے کر کر اکتھے رکھے
پاس، سچ دھرواس اک جنائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا راس، رُپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

کرائیندا۔ ساچی کھیل چوکڑی جگ، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نو نو چار بیٹھا رہیا لگ لگ، کلجگ انتم ویس وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہیا بچھ، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ کلجگ انتم ویلا گیا ڈھک، پاندھی اپنا پندھ مکائیا۔ پُرکھ اکال ایکا اٹھ، اٹھ اٹھ ویکھ دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دہ دشا ویکھنہارا چار گنت، نیتز نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھنا، سچ سنگھان آسن لائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار وشن برہما شو آپے پھڑنا، پھڑ پھڑ اپنے در بہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ سچکھنڈ واسی کرے خبردار، بے خبر کوئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار اترے پار، پار کنارہ دئے دکھائیا۔ کلجگ انتم من کے بیٹھا ہار، اپنا بل نہ کوئے درسایا۔ اٹھو ویکھو کرو وچار، نیتز نین نین سمجھائیا۔ لکھ چوراسی رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ ورن برن کرے پکار، ساچی سار نہ کوئے پائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ گر گر جگ جگ دس کے آئے اپنی دھار، دھار مات ماتلوک پرگٹائیا۔ جیو جنت بھلے وچ سنسار، سار آنت کسے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی و بچار، و بچاری روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نین دئے دکھائیا۔ نیتز نین لینا تک، تقدیر سب دی آپ جنائیندا۔ کلجگ آنت رہے نہ شک، شکوہ سب دا آپ مٹائیندا۔ کوئی نہ سکے پردہ ڈھک، بے نقاب پردہ سب دا آپ اٹھائیندا۔ ویلے آنت نہ سکے کوئی رکھ، گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ پہلوں اپنے چرن بہائیندا۔ کوئی نہ کرے کسے دا کچھ، دین مذہب ذات پات کم کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی دھردر گاہی سچا شہنشاہی اکو مارگ رہیا دس، دیس دسنتر آپ سمجھائیندا۔ تہاڈی کرنی ویکھ ویکھ رہیا ہس، اپنی خوشی آپ منائیندا۔ آنتر بہہ بہہ گاؤندے رہے میرا جس، باہر پنج ت کا یا چولا پوچ پچائیندا۔ انتم ویلے سارے آئے چھڈ، ہڈ ماس ناڈی رت، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ نرگن اپنی وست کیتی اڈ، اڈ اپنی دھار دکھائیندا۔ لوک مات وچوں کڈھ، اپنیاں چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ جوں بھادے توں لئے رکھ، اپنی کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ جگ جگ اپنا بھید شبد سندیسے آیا دس، ست ستوادی راگ الا ئیندا۔ نانک گو بند عیسیٰ موسیٰ محمد کہے پروردگار انتم آئے نس، دُور دُراڈے پندھ مکائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران گا گائے جس، بھيو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ گئے ہتھ، ہتھ وچ

پھڑ نہ کوئے دکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچی دھار آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شہد اگئی ڈوری پا پانتھ، جگا جگنتر مات نچائیندا۔ امرت آتم دے دے رس، بوند سوانتی مکھ چوائیندا۔ آپے کرے لکھوں لکھ، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم اپنا کھیل کرائیندا۔ اتم اٹھو ویکھو مار دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ پوتھی پُشتک کوئے نظر نہ آئے جگت گیان، گیانی دھیانی بیٹھے اپنا آپ گوائیا۔ گر کا شہد گرو دے کے گیا سچ بیان، بیانا اپنا آپ بھیٹ چڑھائیا۔ کلجک جیو نہ سکے پچھان، پچھان نظر نہ کسے کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مڑ کے آئے پُچھے نہ کوئی کان، جم کی کان نہ کوئے چکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ اٹھو ویکھو نیز کھولو، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ اپنا اپنا لیکھا آپے بولو، بولا ایکا ایک سمجھائیندا۔ اپنا مارگ آپے تولو، ہر جو تولو ایکا کنڈا ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، ست چار کرے جنائیا۔ وشنوں نیز نین شرمان، نین سکے نہ آگے اٹھائیا۔ برہما چرن کول کر دھیان، نیز نہ رہیا وہائیا۔ شکر کہے تھامیرا مان، بلہین دے دہائیا۔ ترے گن کہے میں بال انجان، بالی بدھ نہ کوئے چترائیا۔ پنج تت کہے میں تیرا بردا تیری چرن دھوڑی منگی دان، دان تیرا اپنی جھولی پائیا۔ تیری اوتار کہن تیرا بھیت نہ سکے جان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ اٹھاراں بھگت کہن توں صاحب سری بھگوان، اپنے بھانے سدا سدا رہیا سمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیوں نیوں کرن سلام، سجدہ سیس سیس جھکائیا۔ چار یار رکھن تیرا ایمان، امام اکو نظری آئیا۔ بردے رہے تیرے غلام، تیری سار کسے نہ آئیا۔ نانک نرگن کہے تیرا نام ست نام، ست تیرا رُپ سمائیا۔ پنج تت کایا چولے جس دیویں مان، سو تیرا جس رسنا جہوا گائیا۔ گو بند کہے تو صاحب پُرکھ سلطان، ہوں بالک رُپ سخائیا۔ در تیرے منگاں دان، ساچی دست جھولی دینی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے وڈیائیا۔ تڈھ بن اور نہ کوئے منگ، نانک گو بند آس رکھائیا۔ تیرا نور ساچا چند، تیرے بھگت جگت وڈیائیا۔ توں دیال سدا بخشند، بخشش تیرے ہتھ دکھائیا۔ توں ٹٹی دیویں گنڈھ، گنڈھنہار گوپال گوسائیا۔ کلجک اتم کریں ونڈ، بے پرواہ سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کریں بھگوان، نانک گو بند صفت صلاحندا۔ پنچم پنچ کریں پروان، پنچم اک نشان جھلائیندا۔ پنچم

وسے سچ استھان، بھومکا اپنی آپ سہائیندا۔ پنچم منگن ساچا دان، ساچی وست جھولی پائیندا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات پرگٹائیندا۔ نو نو چار لیکھا چکائیں آن، جگ چوکڑی پار کرائیندا۔ ساچے بھگت کر پردھان، آپ اپنی بوجھ بھجائیندا۔ آتم پر ماتم دے گیان، نام نشان اک وکھائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل انتم کرنا، ست چار دین ڈھائیا۔ نرگن اپنا ویس دھرنا، روپ انوپ وٹائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کرنا، پار کنارہ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیا۔ ساچا بھيو سیری بھگونت، ایکا ایک جنائیندا۔ کھجگ انت بنائے بنت، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ لیکھے لائے ساچے سنت، سنگر میت دیا کمائیندا۔ ناتا جوڑ نار کنت، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے آپ سہائیندا۔ سچ دوارے ہر جو ہر، اپنی کھیل کرائیا۔ نو نو چوکڑی پار کر، سچ دربارا اک لگائیا۔ ساچے تحت آپے چڑھ، سچ سنگھاسن رہیا سہائیا۔ پیر پیغمبر شبدی پھڑ، گر اوتار سنگ رلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ لہنا دینا ہتھ کرتا، آد انت چکائیندا۔ کھجگ انتم ہو تیار، ساچی کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، ساچی بھجھیا آپ ورتائیندا۔ بہتر ستر کر اجیار، دیک جوت ڈگمگائیندا۔ سچ دوارے دے آدھار، محل اٹل آپ سہائیندا۔ گر اوتار کرن نمسکار، پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ حکمی حکم سنائے ایکا وار، نہ کوئی موڑے موڑ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار آپ اٹھائیندا۔ گر اوتار گئے جاگ، ہر جو انت انت جگائیا۔ سرن سرنائی گئے لاگ، نیوں نیوں سیس بھکائیا۔ وڈ وڈ میرے ہوئے بھاگ، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ جگت وچھوڑا بھجھی آگ، ترسنا ہور رہے نہ رائیا۔ جس داگیت گاوندے آئے کنت سہاگ، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جس دے پچھے کر دے رہے ویراگ، بن ویراگی اپنا روپ وکھائیا۔ جس دے پچھے چھڈ دے رہے سجن ساک، بچے نہاں ہیٹھ دباہیا۔ سو صاحب رسول میرا پاک، مقامے حق کرے رُشنائیا۔ جس دے پچھے کایا دب کے آئے خاکی خاک، گور اپنا آسن لائیا۔ سو کھجگ انتم پرگٹ ہوئے ساکھیات، ساچی ساکھی دے سمجھائیا۔ ایکا ناتا بندھائے کائنات، سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگائیا۔ دین مذہب شرع شریعت ڈوگھے سٹے کھات، پھر کوئے نہ باہر کڈھائیا۔ ساڈی پچھے انت نہ کوئی بات، گر اوتار پلو اپنا رہے چھڈائیا۔ چاروں کُنٹ

اندھیری رات، چوڈس چند نہ کوئی چکائیا۔ پاربرہم پر بھ سب دی کھی کرامات، خالی بھانڈے رہیا کرائیا۔ توڑیا مان تیر تھ اٹھساٹھ، سرور سر نہ کوئے جنائیا۔ نیز روون چوڈاں لوک خالی ہاٹ، چوڈاں طبق دین ڈہائیا۔ پیر پیغمبر کہن ساڈا کریا گھات، چھری بسمل روپ چلائیا۔ گر اوتار کہن ساڈا ٹٹانات، مات لوک نہ کوئے کڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیا۔ ساچا تھم تیرا بھگوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ چار جگ دا شبد گیان، گر اوتار تیرا تیری جھولی پائیندا۔ اپنا بل ٹٹامان، ابھمان کوئے نظر نہ آئیندا۔ دین مذہب نہ کوئے نشان، تیرا نشانہ سب نوں میٹ مٹائیندا۔ حکمے اندر بن کے گئے ٹھکران، جوں بھاویں توں ناچ نچائیندا۔ تیرا سندیسہ دے کے آئے وچ جہان، جگ جگ تیرا نام وڈیائیندا۔ کلجگ انتم جیو جنت ہوئے سرب بے ایمان، ساڈی کیتی یاد نہ کوئے رکھائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، پُرانی پُران نہ کوئے دسائیندا۔ دے دے تھکے گیتا گیان، آتم گیان نظر کسے نہ آئیندا۔ مسلے پڑھ پڑھ سنان انجیل قرآن، کایا گرہ کوئے نہ پھول بھلائیندا۔ بانی پڑھ پڑھ ہوئے پردھان، بان نرالا تیر نہ کوئے لگائیندا۔ جگت ودیا ہوئی ندھان، ساددھان نہ کوئے کرائیندا۔ ناتا جڑیا پین کھان، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ بن تیرے ہوئے نہ کوئے پروان، پڑھیا لکھیا سُنیا کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار سیس جھکائیندا۔ سری بھگوان اٹھ اٹھ ویکھے، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ اٹھو ویکھو مڈی ریکھے، ہر جو ہر آپ مٹائیندا۔ اپنے انتر سرب لپیٹے، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ چار جگ دا رکھیا چیتے، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ وارو واری گھلے اگیتے پچھیتے، انتم اکو واری اکتھے اپنے گھر رکھائیندا۔ لوک مات آئے بن کے دار ٹھیکے، سب دا ٹھیکہ انت مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ سنانائیندا۔ ساچا سُن تھم جگدیش، سارے رہے سیس جھکائیا۔ تیرے حکمے اندر پڑھی حدیث، تیرا ناؤں رسنا گائیا۔ لوک مات جگ جگ چکی آئے پیس، بن سوانی پیس پیس پائیا۔ انتم خالی ہوئے کھیس، سارے آپو اپنے لیکھے دکھائیا۔ تیری بھلے پر بھوریت، جو ریت آئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا لہنا دے سمجھائیا۔ ساچا لہنا دے بھگوان، ایکا وار جنائیندا۔ جگ جگ دیندا رہیا مان، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ بن بن آئے گوپی کاہن، سینا رام روپ وٹائیندا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، کلمہ کلام اک سنانائیندا۔ گر گر دے شبد نشان، سچ نشانہ

مات جھلائیندا۔ اتم سب نوں پائی اکو آن، بن ہر آنت نہ کوئے کرائیندا۔ سارے منگدے گئے دان، جھولی گر اوتار آگے ڈاہندا۔ کون ویلا کرپا کریں
 آن، تیرا بھیو کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا ایکا وار سنائیندا۔ ساچی سکھیا ایکا وار، ہر جو ہر ہر
 آپ جنائیا۔ جگ چو کڑی وچھڑے میلے اتم وار، در دوارے میل کرائیا۔ بھیو ابھیدا کھولے آپ کرتار، پردہ کوئے رہن نہ پائیا۔ اتم لیکھا چکنا وچ
 سنسار، سنساری کوئی رہن نہ پائیا۔ سب نے گاؤنا اک نرنکار، ایکا ڈھولا دئے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا چکنا۔ پردہ
 چکے پاربرہم، اپنی کھیل کرائیندا۔ جگ چو کڑی یاد کر کے آئے دم دم، کھجک اتم پون سواس نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن کرائے نرگن کم، نرگن اپنا حکم
 ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر کسے نظر نہ آئے ہڈ ماس ناڑی چڑا چم، چمک روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ دین مذہب اکو لگا غم، دوجی غمی نہ کوئے جنائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب داسنسا آپ چکائیندا۔ ساچا سنسا کرے دور، دور ڈراڈا پھیرا پائیا۔ پچھلے کرے معاف قصور، مفت اپنی دیا
 کمائیا۔ آگے سب نے رہنا حضور، چرن دوار اک سمجھائیا۔ اکو ڈھولا گاؤنا ضرور، دین مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ گر اوتار سارے کرن منزور، تیری
 مزدوری اکو بھائیا۔ توں سرب کلا بھرپور، بے آنت بے پرواہیا۔ اسیں ہوئے چکنا چور، بل اپنا گئے گوائیا۔ محمد کہے میں لارا دے کے آیا بہشتیں ملے
 حور، ہو ہو تیرا بھیو کوئے نہ پائیا۔ میرا اٹھان غرور، غربت کوئے رہن نہ پائیا۔ میں آنت ہویا مجبور، میری پیش نہ چلے رانیا۔ میں تیرا بھلیا نور، تیرا
 نور میری خدائیا۔ بن تیرے ملے نہ کوئے شعور، صحبت مات نہ کوئے وڈیائیا۔ بن تیرے میرا کعبہ تیا وانگ تندور، آب حیات نہ کوئے چھڑکائیا۔ اچی
 کوک کوک کہے منصور، شمس تبریز دئے ڈھائیا۔ شہنشاہ پاتشاہ اک غفور، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ میرا محبوب دیوے اک سرور، سرتی اپنے نال ملائیا۔
 ملے خداوند ساچی حور، حجرے اپنے لئے بہائیا۔ صوفی کہے میرا مرشد میری آسا پور، مسلم سٹی نہ کوئے دکھائیا۔ چار یاری رہے دور دور، در دروازے
 نیڑ ڈھکن نہ پائیا۔ جو دیسے سو اتم کوڑ، فنا روپ آپ سمجھائیا۔ چلورل کے منگیئے چرن دھوڑ، پر بھ سچا مہر نظر نظر لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا رہیا جنائیا۔ اتم لیکھا لیا جان، بھل رہی نہ رانیا۔ جوں بھادیں توں کر بھگوان، ہوں بیٹھے سیس جھکایا۔ تیرے چرناں اک

دھیان، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ جگ جگ سُن دے رہے تیرا فرمان، بن فرماں بردار سیو کمایا۔ ساڈی سکھیا بھل گئے جیو انجان، بالی بُدھ دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوں بھائیں توں لئے چلایا۔ جوں بھائیں توں لئے رکھ، ہتھ تیرے وڈیایا۔ کلجگ اتم ہو یا پر تکھ، پر تکھ تیری شہنشاہیا۔ اسیں نیز دیکھیا توں بھگتاں گائیں آپ جس، جس بھگتاں آپ سُنایا۔ لوک مات پھڑ پھڑ ملیں ہس ہس، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ پریم پیار اندر پھس، جم کی پھانسی رہیا کٹایا۔ پنڈھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ ساڈی کر پوری آس، در تیرے اوٹ تکایا۔ پُرکھ ابناسی کہے شتاباش، شہنشاہ ایک حکم سُنایا۔ نو کھنڈ پر تھمی دیکھو کسے گھر نہ ساچی راس، سرتی شبدی گوپی کاہن ناچ نہ کوئے نچایا۔ سینتا سرتی نہ دسے رام پاس، رام سینتا ہوئے نہ کوئے گڑمایا۔ اللہ رانی پوری کرے نہ کوئی خواہش، خواہش محمد نہ کوئے رکھایا۔ عیسیٰ ہو کے بیٹھا نراس، نصیحت سارے گئے جھلایا۔ موسیٰ اڈیا سرب وشواس، وشواس کرے نہ کوئے خدایا۔ نانک ہو یا نہ کوئے داس، سپس اپنا بھیٹ کرایا۔ گو بند دسے کسے نہ پاس، کھنڈا کھڑگ نہ کوئے چکایا۔ پاربرہم تیرے ملن دی اکو آس، گر اوتار بیٹھے دھیان لگایا۔ کلجگ اتم تیرا کھیل تماش، تیری بنت تو ہے بن آیا۔ ستر بہتر رکھے پاس، چرن کول نال ملایا۔ چہتر ساڈی سیوالائی خاص، اپنا حکم سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کرپا ونڈ ونڈایا۔ تیری کرپا ملی دات، ہر دانی آپ ورتایا۔ ستر بہتر ہوئے تیری ذات، تیرا روپ سما یا۔ تیرے آگے سارے چھڈیئے اپنی کرامات، تیری دست تیری جھولی رکھایا۔ تیرے چرن رہے نات، ناتا کوئے نہ توڑ تڑایا۔ توں صاحب بھگتاں بچھے دات، ہوں تیرے بھگتاں اپنے انگ لگایا۔ تیرا میرا ڈھولا گا گا گاتھ، زرگن سرگن سرگن زرگن چولا لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ست چار میلا ہوئے سچ سُبھایا۔ ست چار میلا جوڑ، اپنی دیا کمایا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں دیکھاں چڑھ کے گھوڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر میرے نال پیدل پینا دوڑ، شاہ سوار رہیا سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنایا۔ سچ سندیسہ سُنیا کن، ہر جو ہر سُنایا۔ تیرا کہنا لیئے من، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ سیوالائی ساڈے بھاگ دھن، دھن تیری وڈیایا۔ تیرا نور چڑھیا چن، بھگت روپ رُشایا۔ توں صاحب بیڑا دتا بھ، ہوں کھیوٹ بن مات ترایا۔ اتم پورا ہووے کم،

نہہکرمی آپ کرایا۔ دین مذہب داٹے غم، شرع شریعت زور نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا ورتایا۔ ساچا
 کھیل ساجن میت، تیرا نظری آئی۔ خالی دے مندر مسجد مٹھ مسیت، گرو دوار دین دُہائی۔ پرگٹ ہو یا اک اتیت، جو سب دی ریت چلائی۔ ویکھنہارا
 ہست کیٹ، گھٹ گھٹ رہیا سائی۔ انتم ڈھولا گائے گیت، آتم پر ماتم کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ سمجھائی۔
 ساچی کھیل کرے کرتار، تیرے چرن کول بلہاری۔ سارے بیٹھے تیرے دوار، نیوں نیوں سپس کرن نمسکاری۔ لوک مات کھڑی گلزار، بھگت بھگونت
 لائی بھلوڑی۔ اسیں راہ تگدے رہے جگ چار، جگ جگ نین اٹھال وارو واری۔ انتم دس کے آئے وچ سنسار، نہہکنک نرائن کجگ آئے انتم واری۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچ بوہاری۔ ساچا کھیل کر بھگوان، گر اوتار رہے سپس جھکائی۔ ست چار جگت نشان، سچ نشانہ
 لئے جھلایا۔ وشن برہما شو کرے پروان، ترے گن کھ نہ کوئے بھوئی۔ پنچ تت منن تیری آن، تینی اوتار تیرا راہ تکائی۔ اٹھاراں تن چار ہون قربان،
 آپ اپنا بھیٹ چڑھائی۔ گر دس کرن دھیان، ایک نظر نظر ٹکائی۔ پنچ بیٹھے سچھنڈے سچے بلوان، بل اپنا رہے جنائی۔ ساڈا میل ملیا نال بھگوان، نہ کوئی
 توڑے توڑ تڑائی۔ اسیں آ کے بنایا سچا ودھان، پنچ پردھان ہو کے خوشی منائی۔ نو سو چورانوے جگ دا چکلیا گیان، گر اوتار دیوے سرب سمجھائی۔ مہم
 مناپے دو جہان، حکمے اندر سرب لوکائی۔ پُرکھ ابناسی دتا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک جنائی۔ لوک مات پرگٹاؤنا اک نشان، سچ نشانہ دے دکھائی۔ بھگتاں
 ہر جو ملے آن، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ ساچے مندر بہہ بہہ کرے کلیان، کل اپنی آپ پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک گھر
 وسائی۔ پنچ پردھان پنچم رنگ، ہر جو ہر ہر آپ چڑھایا۔ پنچم اٹھ وجایا مردنگ، ایک ناد سنایا۔ جگ چوڑی ہوئے بھنگ، ہر جو ہر ہر آپ کرایا۔ جن
 بھگتاں دیوے اک اند، اپنا رس دکھایا۔ ایک ڈھولا سنائے چھند، سوہنگ سو آپ پرگٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ سچ سندیسہ کچن دھارا، پنچم اپنا حکم ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر در کرن نمسکارا، نمکھ نمکھ
 اپنا سرب کٹائیندا۔ رسنا بولن سارے مل کے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جیکارا، بے جیکار اک سنائیندا۔ آگے کرے پھیر وارا، پہلاں اپنی

عین منائیدا۔ اکی جیٹھ سب دا ہویا جھٹکارا، جھٹی سب نوں آپ دوائیدا۔ سارے سوں جاؤ پیر پسارا، سر اپنا ہتھ لکائیدا۔ اکو ہر جو وجائے نگارہ، نوبت اپنے نام سنائیدا۔ دو جہان کرائے ونج وپارا، سنگر ساچا ہٹ چلائیدا۔ چار جگ دا کئے لارا، اتم اپنا پردہ آپ اٹھائیدا۔ بن بھگتاں ہر جو رہیا کوارا، ساچا سگن نہ کوئے منائیدا۔ کبیر اُچے ٹلے مندر چڑھ چڑھ کڈھدا رہیا ہاڑا، ہائے ہائے کر گرائیدا۔ بہڑی بہڑی تیتوں لہجھدے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، توں گُرمھاں اندر ڈیرہ لائیدا۔ جدھر ویکھاں چاروں کُنٹ نظری آئے سچا لاڑا، لکھ چوراسی نار اپنی گود بہائیدا۔ تیرا بھگت کیوں رہیا کوارا، تڈھ بن انگ نہ کوئے رکھائیدا۔ تیرا جو بن روپ نار ٹیارا، کنت کنتوہل اکو موہے بھائیدا۔ میں نیز نین شنگارہ، کجلا دھار نام رکھائیدا۔ انا الحق بول کے نعرہ، منصور تیری شرع زنجیر کٹائیدا۔ گو بند فتح بول جیکارا، ڈنکا تیرے نام سنائیدا۔ نانک اُپر چڑھ بولے لکارا، سچکھنڈ ہر جو نظری آئیدا۔ اتم اکو روپ دھرے نہہکنک نرائن ز اوتارا، دوسر نظر کوئے نہ آئیدا۔ اپنا کرے سچ وبارا، ساچا راہ آپ چلائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیدا۔ سچ تو فین اِک پروردگارا، تحفہ اپنا کلمہ آپ پرگٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ ساچا مارگ ہتھ زرنکار، آد جگاد جگ سارے گئے سنائیا۔ جے کوئی کہے میں وڈ بکارا، بل دیونہار نظر نہ آئیا۔ جے کوئی کہے میں وڈ سردار، تیناں لوکاں پناں سرداری ہتھ کسے نہ آئیا۔ جے کوئی کہے میں برخوردار، پر بھ اپنا بھيو دئے کھلایا۔ نانک نیوں نیوں کرے نمسکار، زرنکار تیری سچی شہنشاہیا۔ گر چیلے تیرا وبارا، گو بند گیا سمجھایا۔ اسیں حکمے اندر کرن آئے کار، تیری کرت کمائیا۔ توں لیکھے لینی ڈار، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا خبردار، دُھر فرمانا اِک جنایا۔ کلجگ آئے اتم وار، زرنگن نور کرے رُشائیا۔ ساچے بھگتاں دئے آدھار، نانک لیکھا لیکھے لائیا۔ سچکھنڈ دوارے پنچم پنچ کر نشان، جگت نشانہ دئے دکھایا۔ ساچا مندر اِک مکان، سری بھگوان آپ سہایا۔ ساڈھے تن ہتھ دیوے دان، سمبل اپنا روپ دکھایا۔ نیہاں ہیٹھ دبائے بال، بلی اپنی بھیت چڑھایا۔ اپنا خون رتی رت دیوے ڈال، رتی رت نال ملایا۔ سنگھ اندر کر پہلوان، پہلی اپنی رسم دکھایا۔ لوک مات دانو جوان، نام گرج ہتھ پھڑایا۔ سب دی شرع میٹن آیا بھگوان، در دربان بن کے سیو کمائیا۔ گر اوتار پیر پنیمبر سارے گان، واہوا ہر جو کھیل رچایا۔ ساچا سٹ کریا پروان،

ابنای اچت دیا کمایا۔ چوہترای دیوے اکو دان، داتا دانی دیا کمایا۔ چار جگ دی چکے آن، چوہتری بیٹھے کھ شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیایا۔ ہرجن ملی ساچی گرج، گر سنگر آپ دُسنیدا۔ لیکھے لگا ساڈھے تن ہتھ برج، اُچ منارا آپ سہانیدا۔ نمسکار کرے دیوتا سورج، نیوں نیوں چرن دھوڑ رمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ملی گرج اُپجیا بل، بل باون کھیل کرایا۔ سنجگ سروپ گیا پھل، کلجگ آنت لے پرگٹایا۔ جس دھرنی اُپر وگدارہیا تھل، تِس ہولا بھار وکھایا۔ جن بھگت دوارا لگا پھل، پت ڈالی آپ مہکایا۔ سیوا کرے پُرکھ اکال، عقل سب دی دے بھوایا۔ گر اوتار ویکھن نہیل دھام بنیا اٹل، اٹل پدوی اک وڈیایا۔ سری بھگوان آسن بیٹھا مل، آگے پچھے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرج لے نہ چڑھے چاء، سنگھ اندر آپ سنانیدا۔ توں شہنشاہ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، تیرے آگے سپس جھکانیدا۔ میں اک اگلا آگے جاواں نہ، اپنا سنگ نہ کوئے چھڈائیندا۔ کرپا پھڑا بانہہ، بھرا بھراواں نال سہانیدا۔ میں نیواں بن بن سیوا لواں کماء، بن سیوا کوئی کم کسے نہ آسیندا۔ تیرے بھگتاں پیار امرت رس میوہ لواں کھا، کھا کھا اپنا شکر منانیدا۔ سترای بہترای ویکھاں تھان تھان، بہتر ستر تیرا روپ نظری آسیندا۔ جے چہترای انگ لویں لگا، گر اوتار شکر منانیدا۔ پیر پیغمبر میتوں دین صلاح، صلاحکار اکو تُوہے نظری آسیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے لینا پا، راہ کھہڑا نظر کوئے نہ آسیندا۔ جل تھل ڈونگھے دسن اسگاہ، اُچے ٹلے پر بت تُوہے بن پار نہ کوئے کرائیندا۔ پیار بھلے نہ پترای ماں، پت مات پت سدا بھلائیندا۔ تُوہے بن آسین ہوئے جگت کاں، ہنس روپ نہ کوئے وٹانیدا۔ کرپا نتھوایاں دینا تھان، اکو ساچی آس رکھانیدا۔ چہترای لیکھے لینا لا، لیکھا تیرا مک کدے نہ جانیدا۔ وشن برہما شو لین اُبھے ساہ، ہوکے بھر بھر سرب نیر وہانیدا۔ ترے گن مایا رہی گرلا، پنچ تت اپنا ڈیرہ ڈھانیدا۔ تینی اوتار نین رہے تکا، کون ویلا ہر جو آسا پور کرائیندا۔ بھگت اٹھاراں گھر گھر پھیری رہے پا، دھن بھاگ ہر جو بھگتاں میل ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یاری سر رہی کھیا، دروہی خدائے نبی رسول ہر جو آرزو کری قبول، شرع شریعت میٹ مٹانیدا۔ آنت دتا جواب اک معقول، نہ کوئی میٹ میٹ مٹانیدا۔ سچکھنڈ دا سچ اصول، دین مذہب نہ کوئے رکھانیدا۔ نہ کوئی قاتل نہ مقتول، پُھری شرع نہ کوئے

چلائیندا۔ اِکو پاک آپ رسول، رسم اپنی آنت ادا کرائیندا۔ ساریاں کرنی پئے قبول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اوٹ سرب تکائیندا۔ سُن پہلوان ساچے مل، ہر جو رہیا سُنائیآ۔ تیری مٹاں اِکو گل، جن بھگتاں گلوکڑی لواں پائیآ۔ وقت لنگھاواں مل رل، رل مل اپنا وقت لنگھائیآ۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردا رہیا ڈھل، ڈلھاپن اپنا آپ بنائیآ۔ کجگ اتم کر کے آیا وڈا دل، دل دلیری دے دکھائیآ۔ لکھ چوراسی دھرتی وچوں کڈھے ڈونگھی بل، پھڑ باہوں باہر سُٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیآ۔ مہربان تیری اڈیک، نت نت دھیان لگایا۔ توں صاحب خدا لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آئیآ۔ جگ جگ میٹنہار تاریک، اندھیرا اندھ رہے نہ رایا۔ اوچاں نیچاں کریں اک پریت، راؤ رنک نہ کوئے دکھایا۔ جن بھگتاں میلیں ٹھیک، ٹھیکر دویتی دسیں تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے سیس جھکایا۔ دیوے ور بے پرواہ، اپنی دیا کمائیآ۔ چلے چلائے اپنی سدا رضا، رحمت رحیم آپ کمائیآ۔ آد جگادی جگ جگ اپنی جانے ادا، دویتی ہو نہ کوئے رکھائیآ۔ دیونہار سرب سزا، فتویٰ اِکو آپ لگائیآ۔ پڑھنہار سچا نکاح، مُرید مُرشد لئے ملائیآ۔ پیر پیغمبر بن آپ خُدا، اصل اصلیت دے سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُہتراں دیوے مان وڈائیآ۔ چُہتراں دیوے مان بھگوان، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ اک رویداس کرے پروان، پروانہ ساچا ہتھ پھڑائیندا۔ دو جہان دا سچ نشان، گر اوتاراں آپ دکھائیندا۔ جس دے ادھین ہویا والی دو جہان، اپنا لیکھ گرگھ ہتھ پھڑائیندا۔ گرگھ بولے نال زبان، ذلیع سب دی شریعت ہر کرائیندا۔ ایکا نام دے سنا، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ چُہتراں وچ دے دکھا، ساچا ہٹ اک چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساتا چوکا دیوے دان، روداس چمار کرے دکھیان، گرگھ اپنی رسنا گائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ وہارا، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ پنجاں وچوں اک پیارا، ساچی ونڈ دکھائیندا۔ چوہاں دیوے چار جگ سہارا، جگت جگتی آپ درڑائیندا۔ پہلا ناؤں کر پیارا، سنگھ پریتم روپ دکھائیندا۔ دوجے دیوے درس دیدارا، پال سنگھ پائل وچ اٹھائیندا۔ تیجے گھر کھول کوٹا، گرگھ نیز نین ملائیندا۔ چوتھے گھر بول جیکارا، بٹن سنگھ بٹن پتہ کاہن آپ سُنائیندا۔ پنجم میلا ٹھانڈھے دربارا، سنگھ دربارا اپنی گود اٹھائیندا۔ چھیویں گربخش ہر بخشش،

کر بخشیش اپنی اک جنائید۔ ستویں میلا سری بھگوان، سنگھ بھگوان اپنے رنگ رنگائید۔ بوڑ سنگھ اٹھ تت کر پروان، اٹھوتری مالا موہ مٹائید۔ تلیر
 سنگھ طلب اپنے در طالب، اپنی سیو لگائید۔ سنگھ سلکھن چکیا جنم مرن ڈر، بھے بھیانک روپ نظر کوئے نہ آئید۔ دلپ سنگھ در اپنے پھڑ، پھڑ باہوں
 گلے لگائید۔ جرنیل سنگھ لگائی جڑ، لوک مات نہ کوئے اٹھائید۔ پال سنگھ غریب نمانے لیکھے لگا سیس دھر، اگنی تت نہ کوئے جلائیید۔ وریام سنگھ
 پوڑے گیا چڑھ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹھائید۔ اجیت سنگھ ملیا میل اکوہر، مُرشد مُرید ایکا گھر سو بھاپائید۔ موہن سنگھ موہ چرن کول دھر، مُجت اپنا نام
 دکھائید۔ جگیر سنگھ سچ جگیر جھولی دیوے دھر، اتو اتٹ اپنی وست اک دکھائید۔ کرتار سنگھ کرتار کرنی کرتا کر، قطرہ قطرہ امرت رس رس نخبھر
 آپ جھرائید۔ گرگھ سنگھ گر ہو یا وس، بے لکھ ہونہ روپ بھوائید۔ دھرتا سنگھ دھرنی گائے جس، جس اُپر چرن لگائید۔ راج سنگھ ہر کے راج جوگ
 اندر گیا پھس، پھاسی جم نہ کوئے دکھائید۔ عطر سنگھ میل ملیا نس نس، ڈونگھی بھوری پار دکھائید۔ منشہ سنگھ گیرے اٹھی لٹھ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائید۔
 گر بخش سنگھ کھیڑا کایا نہ ہوئے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا جگت دکھائید۔ تچا سنگھ لڑے ڈٹ ڈٹ، لڑنا جھگڑنا سنگھ سچے بھائید۔ کچھن سنگھ کھولیا ہٹ، سنگھ ہٹ
 نام دکھائید۔ بلی سنگھ بل گرومت، بن گرمت بل کم کسے نہ آئید۔ کیشو رام کیشو دیوے رس، کرشمہ اپنے نام دکھائید۔ سوہن سنگھ سو بھالے کھٹ،
 پتا پوت سیو کمائید۔ پریم سنگھ نام وجے سٹ، ٹھو کر اپنے نام لگائید۔ نرنجن سنگھ انجن نیز دیوے گھت، اگیان اندھیر چکائید۔ مکھن سنگھ ملے پھٹ،
 کنت نار سیو کمائید۔ مان سنگھ ساچی رت، رت پورب لیکھے پائید۔ کرتار سنگھ جڑیا نت، چرن کول بندھن اک رکھائید۔ دھر مہیر ٹھانڈا سریر،
 امرت سیر جام پیائید۔ سادھو سنگھ سادھنا سادھ سنگھ صاحب رکھیا یاد، اٹھل بھل کدے نہ جائید۔ سُرندر سنگھ سکھ اینت پر بھ کرے بُدھ بیک، بالی
 بُدھ لیکھے پائید۔ ارجن سنگھ من عرضوی، چرن دوار دیوے ڈھوئی، ڈھو آ دھردر گا ہی ایکا ہتھ پھرائید۔ رسال سنگھ سرتی اٹھی سوئی، سوئم اپنا روپ
 جنائید۔ پورن چند پورا ہوئے کوئی کوئی، جس اپنا بھوٹھ لگائید۔ وکیل سنگھ آگے وکالت کرے نہ کوئی، اپنے ہتھیں لیکھا پاڑ دکھائید۔ فرنگی رام ملیا رام،
 جگت پورن کام آپ کرائید۔ بھاگ سنگھ لگا بھاگ، گھر دیک جوتی جگے چراغ، دیا باقی سنگھ آپ لگائید۔ لیشر سنگھ ملیا ایش، ایش چو اپنی گود

بہائیندا۔ صورت سنگھ ساچی صورت نظری آئے اکال مورت، ناد تورت اک الائیندا۔ سنسار سنگھ لہنا چکیا سنسار، انتم بیڑا ہویا پار، ہر جو اپنے کندھ
 اٹھائیندا۔ مہنگا سنگھ ہویا سستا، پُرکھ ابناسی بدھا بستہ، بدھی گنڈھ نہ کوئے کھلائیندا۔ درشن سنگھ درش دیدار، بیڑا کریا پار کنار، منجھدھار نہ کوئے رڑائیندا۔
 سُرین سنگھ نیتز پیکھ نرائن، نچ نیز درشن پائیندا۔ اندر سنگھ پرہ آئے لین، ویلے آنت شبد بان آپ بٹھائیندا۔ جگیہ سنگھ ملی جگیہ، ہر جو بدلی مات تقدیر،
 جنم جنم وچ بھوائیندا۔ راج سنگھ ملیا مہاراج، مانس جنم سواریا کاج، اند کارج اپنے نال کرائیندا۔ پریتم سنگھ سچ پریت، ایہتھے اوتھے دھام دئے اتیت،
 ترے گن ناتا توڑ تڑائیندا۔ گیان سنگھ گر شبد گیان، بن لبھیاں ملیا سری بھگوان، گھر گھر اپنا میل کرائیندا۔ کرتار سنگھ ملیا کرتا پُرکھ، چکیا روگ سوگ
 ہرکھ، ہرکھ سوگ گر سکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ سُرچیت سنگھ پرہ کیتا ترس، سرچرن کول سرور آپ نہائیندا۔ وریام کور ملیا ور، ہر جو اپنا سنگ
 رکھائیندا۔ سُرچیت کور لائی جڑ، بوٹا لوک مات لہرائیندا۔ بھگوان کور درس دکھائے آگے کھڑ، کایا کھڑکی پردہ آپ اٹھائیندا۔ چنوںہ جنم نہ جائے مر، مر
 جیوت پھیر جوائیندا۔ بنتی کرپا دتی کر، سیوک سیوا سچ سمجھائیندا۔ دلپ کور چکیا ڈر، ہر پُرکھ زرنجن پچھلا جنم پُرکھ کیتی سیو گھائل پوری پائیندا۔ داتو ملی
 ہر نام دات، بھگتاں رلی سچ جماعت، جم نیڑ کدے نہ آئیندا۔ پریم دینی چھڈیا جھوٹا ساک، سنگر پت لئے راکھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ رام کور ہر ملیا
 باپ، جنم جنم دامیٹے ستاپ، ست سچ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنت کور گرہ وسے آپ، کایا مندر اندر بہہ بہہ چپے جاپ، اپنا نام آپ سناائیندا۔ رام پیاری
 اترے ساچے گھاٹ دو جہاناں کئے واٹ، لکھ چوراسی گیار نہ کوئے رکھائیندا۔ گرچرن کور گر سچانات، پُرکھ ابناسی بنیا پتاما، سمرتھ اپنی دیا کمائیندا۔
 دلچیت کور مٹے اندھیری رات، اتم ہوئی مانس ذات، جنم جنم لیکھے لائیندا۔ ہر بنس کور پنویں جنم مچھی وات، ہر رائے گر دتی دات، کلجگ انتم لیکھ
 چکائیندا۔ ستونت کور دیوے ست، آتم اتر برہم مت، گت مت اپنی آپ جنائیندا۔ ہر بجن کور ٹٹی گنڈھ، آگے وست دتی ونڈ، دست بدست ہتھ
 پھڑائیندا۔ گردیو کور اک اند، بن رسنا سٹائے سہاگی چھند، چھبر اپنے نام لکائیندا۔ جسبیر کور آتم اتر ٹھنڈھ، لیکھا چکے ہتی دند، وہ دشا اپنا نور اک
 درساائیندا۔ چھتر اں گیا انتم پنڈھ، سارے مل کے گاؤں چھند، سنگر ساجن پائے ٹھنڈ، کلجگ اگنی اگت بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساتا چوکا جگت بنائے نیا نوکا نو در اپنی بوجھ بُجھائیںدا۔ ست چار وٹی ودھائی، چہتر اپنا انک بنائیا۔ گر اوتار رہے جس گائی، رسنا سوہلا ایکا گائیا۔ اگئی جیٹھ ہوئی گڑمائی، وشن برہما شو دین ودھائیا۔ ترے گن پھول رہیا برسائی، پنج تت ہس ہس ناچ نچائیا۔ تیمی اوتار ویکھن نین اٹھائی، بھگت اٹھاراں کہن دھن دھن جنیندی مائی، جو جننی اپنی گود سہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرن صفت صلاحی، رحمت رحیم رحمان اک کمائیا۔ نور جلوہ دتا درسائی، اندھ اندھ رہن کوئے نہ پائیا۔ چار یار بن بن پاندھی ویکھن راہی، ساڈی ہوئی آنت صفائی، ویلے آنت دیوے نہ کوئے گواہیا۔ ناتاٹٹیا جگت لوکائی، لوک مات آنت رہن نہ پائیا۔ نانک کہے میرا گوسائیں، جن بھگتاں بیڑا رہیا ترائی، زرگن زرگن زرگن سیوا اپنی کرے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ گوہند کہے میری گھال پائی تھائیں، اکٹھے کیتے جٹ جھیور چھیسے نائی، اک امرت جام دتا پلائی، رس اپنا آپ چکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سارے مل کے دین ودھائی، تیری کیتی سکے نہ کوئے اٹھائی، اٹھی ریت مات چلائی۔ گر اوتاراں پیر پیغمبروں اک دوارے بھوجن دتا چھکائی، اپنی چھری اپنا کھنڈا نام وچ پھرائی، آگے دے نہ کوئے قصائی، قلم نال سب دا لیکھ مٹائیا۔ کوئی رہے نہ دین جوگا گواہی، سب پھڑے باہوں چرناں ہیٹھ دے دباہیا۔ جو دوئے جوڑ نمسکار کر کہے میری پر بھو دے صفائی، دوسرا اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ پھر نمائیاں نتائیاں پھڑ باہوں لئے اٹھائی، اپنی گود اٹھائیا۔ چہتر اں سیوا اک سمجھائی، اگئی جیٹھ اگئی مل مل پائی، ساچی سکھی دے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان بھوجن چھکان چائیں چائیں، ہاڑ ستاراں ست ست دے سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئی ہوئی کر دا جائے اپنا سچ وبارا، پہلا وبارا اپنی جھولی پائیا۔

۳۱۳

۳۱۳

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ پنڈ سیڑ جموں ★

ثابت رکھیے ایمان، جن چہتر رہے جنائیا۔ چار جگ دے وچھڑے اکٹھے ہوئے آن، ہر سنگر لیا ملائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار اک دوجے دی کرو چھان، نین نین نال ملائیا۔ شاستر سمرت وید پُران جس بنائی انجیل قرآن، گیان گیتا جو درڑائیا۔ جس دا جلوہ تکلے رہے نور مہان، نور نور سچا

بھنگ ہر شہد بھنڈا بھاگ ۱۲

شہنشاہیا۔ جس دے چرناں کردے رہے دھیان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ جس نوں منڈے رہے وڈا امام، بے عیب پروردگار سچا خدا یا۔ جس
 دے اُتے رکھدے رہے ایمان، صدق صوری نال ہنڈھایا۔ جس دا سُنڈے رہے پیغام، حق آواز اکِ الاہیا۔ جس شتر و ناست نام، نام ست کری
 پڑھایا۔ جس دامنگیر پکڑیا دام، پلو اپنے نال بندھایا۔ جہنوں منڈے رہے رمیا رام، رام روپ ہر ویس وٹایا۔ جس نوں کہندے رہے گھنٹیا شام، مل
 سخیاں راس رچایا۔ جس نوں گو بند کرے پر نام، پُرکھ اکال سچا شہنشاہیا۔ جس نوں مُرید کردے رہے سلام، سلام علیکم مُرشد رہیا جنا یا۔ جس دا بھگت
 چیدے رہے نام، جگ جگ اپنی رسنا جہوا گایا۔ جس کھیڑا بنایا نگر گرام، پنج تت بنت بنایا۔ جس کریا پرکاس رَس سورج چن کوٹن بھان، منڈل
 منڈپ بنت بنایا۔ جس ناچ نچایا گوپی کاہن، زِگن سرگن ویکھ وکھایا۔ جس ناد سُنایا ساچے کاہن، دُھن آتمک راگ الا یا۔ جس دی منڈے رہے
 آن، حکمے حکم رہیا پھرایا۔ تِس دی سارے کرو پچان، پر بھ اپنا ویس وٹایا۔ اُٹھو سارے کرو دھیان، سچکھنڈ ساچے وٹی ودھایا۔ لوک مات ہو یا
 پردھان، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ جس کولوں لیندے رہے دان، بن بھکاری جھولی آگے ڈاہیا۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا آن، انڈھڑی کھیل کرایا۔
 ساچے تخت بے بھگوان، تخت نواسی سو بھاپایا۔ محل اٹل اُچ مکان، محفل اپنے نام لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر رہیا سہایا۔
 ست چار سچ دس چہتر، ہر ہر انگ لگایا۔ بھگت دوارے ایکا وسن، دوجا در نہ کوئے تکایا۔ اک دوجے ول اُٹھ اُٹھ نسن، بن پاندھی پندھ مُکایا۔ میٹے
 رین اندھیری مسن، چند چاندنا کرے رُشایا۔ جگ جنم دی ٹٹی آیا گنڈھن، پھڑ پلو بندھ بندھایا۔ لکھ چوراسی وچوں آیا کڈھن، سچ سندیہ اک سُنایا۔
 دھرم رائے دی پھایا آیا وڈھن، نام کھنڈا ہتھ چکایا۔ سچ نشانہ آیا گڈن، دو جہاناں دے جھلایا۔ گرگھ ساچے آیا سدن، گھر گھر سندیہ دے سُنایا۔
 بھاگ لگا دیس ماجھن، مجن چرن دھوڑ اِشان کرایا۔ زویر بنیا سچا سجن، بھو سب دادے مٹایا۔ انتم ویلے ہوپا پردہ کجن، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ چار جگ دی
 رکھے لجن، لاجاوت ویکھ وکھایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھانڈا بھرم بھو دے بھنایا۔ جو جن سچ سر نائی لگن، تِس جم کا لیکھ چکایا۔ ترے گن مایا بھجے
 اگن، اگنی تت نہ کوئے تپایا۔ آپ اٹھائے اپنے کندھن، بن کہار سیو کمایا۔ مستک لائے ساچا چندن، تک للائی سگن منایا۔ کرے کھیل گنڈ گنڈن،

منوہر اپنا رنگ رنگایا۔ اک سنائے سہاگی چھندن، دوسر وند نہ کوئے ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے رل کے کرئیے بندھن، بندی خانہ سب دادے تڑایا۔ کلجگ انتم بچھلا لیکھا کرن آیا کھنڈن، کھنڈا ایکو ہتھ اٹھایا۔ ساچی دات جن بھگتاں آیا ونڈن، نام بھنڈارا رہیا ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا درسایا۔ ست چار کرن پکار، چہتر اک آواز اٹھایا۔ واہوا تیرا ملیا دربار، در تیرے خوشی منایا۔ ناتا تٹا جھوٹے سنسار، جھوٹھی مایا پوہ نہ سکے رانیا۔ تیرے پریم پایا گل وچ ہار، اٹھے پہر سنگندھ رکھایا۔ کرپا کری اپر اپار، بے آنت اپنی دیا کمایا۔ ڈبڈے پاتھر دے تار، پاہن اپنا چرن چھہایا۔ ستر بہتر باہواں رہے اُلا، چہتر اں اپنے سنگ ملایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اچی بولن کوک جیکار، بے جیکار سنایا۔ وشن برہما شو وجائے تال، نارد اپنا ناچ نچایا۔ کال مہاکال ہوئے بے حال، پر بھ اچرج کھیل ورتایا۔ سچھنڈ دوارا جن بھگتاں لوک مات دتا وکھال، بن سیوک سیو کمایا۔ گر سکھاں بچھے گھالے آپے گھال، اُلٹی ریت مات چلایا۔ زرگن بن کے آیا دلال، سرگن ویکھے تھواں تھانیا۔ بچھنہار مُریداں حال، مُرشد بنیا بے پرواہیا۔ گوہند سورنا نال نال، سور پیر پھیری پانیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، ایک رنگ دے رنگایا۔ جگ چوکڑی انتم حل کرے سوال، گر اوتار گئے اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر وچے ودھایا۔ وچے ودھائی ساچے گھر، بھگت بھگونت آپ سنایا۔ گر اوتار پیغمبر ویکھن کھڑ، چاروں گنٹ گھیرا پانیا۔ پُرکھ ابناسی ستر بہتر چہتر بدھا لڑ، لڑی اپنی آپ بندھایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان زرگن پوڑے آئے چڑھ، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آیا۔ جس جن اُپر کرپا دتی کر، ادھ وچکار رہ کوئے نہ جایا۔ گرگھ نہ جنمے نہ جائے مر، جس جن انتم اپنی گود بہانیا۔ اسیں کلجگ انتم کر کے جانا سر، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ مندر مسجد گرو دوار، مٹھ شو دوالا چکلیا ڈر، ڈر اکو ہر رگھرایا۔ جس دی سرن جانیے پڑ، ملے سرن سچی سرنایا۔ جس دا اکھر نام جانیے پڑھ، سونش اکھر دے وکھایا۔ کاغذ قلم شاہی انتم جائے سڑ، سنگر سچا گنی بھیٹ نہ کوئے کرایا۔ جوں بھاوے توں کوٹن کوٹ گر اوتار لوک مات لئے دھر، آپ اپنا ناؤں سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا جنایا۔ ست چار کرن پکار، واہوا ہر ہر کھیل کرایا۔ جو گھلدا رہیا گر اوتار، پیر پیغمبر مات پرگٹایا۔ جس نوں کھانی بانی گاؤندی رہی جگ چار، بن نہانی سیو کمایا۔ جس دا اکھر اکھر قلم شاہی کردی رہی تیار،

ترے گن اندر وڑ وڑ کھ چھپایا۔ جس نوں نیوں نیوں سجدہ سیس کردا رہیا سنسار، دوئے جوڑ جوڑ سرنایا۔ سو صاحب انتم کلج پرگٹ ہو یا آپ نرنکار،
 نرگن اپنا روپ دھرایا۔ سنت ساجن لئے اُبھار، ست ست منتر اک پڑھایا۔ سچ محل دئے دکھال، جس گھر اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دئے بُجھایا۔ ہرجن تیری بُجھی بات، پر بھ اپنی دیا کمائی۔ کھانی بانی لوک مات تیری گائے گاتھ، گا اپنا جھٹ لنگھایا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر تیرا منگدے گئے ساتھ، چرن کول دھیان لگایا۔ انتر منتر کر کر پوجا پاٹھ، پر م پڑھ اک صلاحیا۔ کلج جیواں دے گئے دات، اکھر
 اکھر نال ملایا۔ ہر کاناؤں لکھیا نہ جائے نال قلم دوات، گر کاناؤں لکھ لکھ دتے قلم شاہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پہلوں پڑھن اک جماعت، ہر جو اپنا جملہ
 دئے سمجھایا۔ سرگن پھیر بندھائے نات، تت تت نال ملایا۔ اک سنائے اپنی گاتھ، گاتھا اپنی آپ پرگٹایا۔ اکھر اکھر جگت پاٹھ، پاٹھ جگت جیون
 جگت دئے سمجھایا۔ گا گادتے اکو ہر کملاپات، دوجا کوئے نظر نہ آیا۔ جس دا دین مذہب نہ کوئی ذات، شرع ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 ننگے ننگے بالے چھوٹے چھوٹے ساک، سرگن ناتا اک سمجھایا۔ انتم سب نوں کرے خاکی خاک، پاک اپنا نام رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ واہوا کھیل پڑھ سمرتھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی مارگ دس، بن رہبر راہ چلائیندا۔ بھگت بھگوان
 ملاواں ہس ہس، درگھر ساچے آپ کرائیندا۔ پہلوں بھگتاں ہوئے وس، پھیر بھگتاں بندھن پائیندا۔ صفت صلاحی گائے جس، جس اپنا راگ الائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی نیا اک چلائیندا۔ ساچی نیا ہر ہر نام، ہر سنگر آپ چلایا۔ جگ چوکڑی کرے پورن کام، پاربرہم
 بے پرواہیا۔ سنجگ تریتا دواپر پرگٹ ہو ہو کھیلے کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائی۔ کلج انتم میٹے اندھیری شام، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک چلایا۔ ساچا راہ جگت چھتر، چو اکھر مول مکایا۔ ناتا تے جگت بہتر، ناڑ بہتر لئے جگایا۔ آس رکھے اکو
 ستر، صفر است کرے رُشایا۔ چار جگ دے وچھڑے کر اتر، ایکا گن دئے سمجھایا۔ یج بیجیا ساچے وتر، بن کرساناہل چلایا۔ پچھلا کھیت وڈھ وڈھ
 کرے ستر، چاروں کُنٹ پھیرا پائی۔ ویکھنہارا اُچے ٹلے پتھر، سمند ساگر پھول بُھلایا۔ چوٹی چڑھ کے بیٹھا سخر، دس کسے نہ آیا۔ نو سو چورانوے

چو کڑی جگ کردا رہیا فکر، کون ویلا بھگتاں لواں ملایا۔ پیر پیغمبر دیکھن بتر بتر، نیتز نین نین اٹھایا۔ ہر جو نظری آئے ادھر ادھر، خالی گنٹ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ میل ملایا اتم کل، ہر اپنی دیا کمایا۔ غریب نمائیاں دیوے بھل، بھل اپنے ہتھ رکھایا۔ کیتا اقرار نال بل، بل باؤن اپنی گنڈھ پوایا۔ بنے محل اک اٹل، ہر سنگر سیو کمایا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں اندر ہے رل، رل مل اپنی خوشی منایا۔ چوتھے جگ لگے پھل، بوٹا اکو اک لہرایا۔ باقی سٹے ڈوگھی ڈل، کوئی سکے نہ باہر کڈھایا۔ جس صاحب ہو یا ول، تس اکھ سکے نہ کوئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا لہنے جھولی پانیا۔ لہنا ملیا وچ سنسار، چہتر ایکا رنگ رنگائیندا۔ میل ملایا سچ دوار، در دربارا اک سہائیندا۔ اکی جیٹھ دوس وچار، ایکا اکی گنڈھ پوایا۔ اکی اکی گلاں تار، سکھی سکھ نال پرناہیندا۔ تکی دتے اپنی دھار، ہندو مسلم سکھ عیسائی بھو کوئے نہ پانیندا۔ شرع شریعت مارے تیز کٹار، مذہب دین کھنڈ کھنڈ دکھائیندا۔ چوہ ورنال وچوں کڈھے اک پیار، گر سکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ پھر دتے ساچی دھار، دھارنا اپنی آپ بدلائیندا۔ آتم پر ماتم کر پیار، سوہنگ ڈھولا اک سکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ بلکار، زرگن اپنا بل پرگٹائیندا۔ وشنوں دیونہار بھنڈار، گھر گھر اپنا رزق پچھائیندا۔ بھگون سب دی پائے سار، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی گود رکھائیندا۔ آد آنت تس دی ہوئے بے جیکار، بے جیکار اپنے ناؤں دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچارنگ جائے چڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ سنگر دیکھے پھڑ پھڑ، گرگھ سجن میل ملایا۔ دین دیال پر بھ کرپا کر، کرپن اپنی گود بہانیا۔ گھر وچ سہائے ساچا گھر، گھر وچ وچے ودھانیا۔ سوہنگ روپ آتم پر ماتم بن، بن بن اپنے مندر ڈیرہ لایا۔ لیکھا جانے جننی جن، دائی دایا دیکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ایکا گن رہیا سمجھانیا۔ ایکا گن شبد وچار، بدھی کم کسے نہ آتیا۔ بدھی رووے زاروزار، نیتز نین نیر وہانیا۔ میرا بل گیا ہار، بلہین رہی گرا لایا۔ ول چھل کر کے چھل گیا زرنکار، میری چلی نہ کوئی چترانیا۔ میں پڑھ پڑھ پاؤندی رہی سار، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آتیا۔ میں لہدی رہی مندر مسجد مٹھ شو دوالے گرو دوار، چار دیواری اندر وڑ وڑ سیس جھکانیا۔ کلجگ اتم بھگتاں کولوں سنیا ہر جو وسے کایا محل اٹل وچ مینار، چھپر چھن نہ کوئے چھہانیا۔ بن تیل باقی دپیک کرے اجیار،

ہون گھرت نہ کوئے دکھایا۔ پریم سنگدھی اکو ڈار، دوجا دھوپ نہ کوئے دکھایا۔ بن تندى تند وجائے ستار، انحد اپنا راگ سنايا۔ ڈھولک چھینانا نہ
 کوئے کھڑکار، رسنا چہوانہ کوئے ہلایا۔ بدھی اوتھے پاوے نہ کوئی سار، من مت چلے نہ کوئے چترایا۔ سرتی شبد کرے پیار، پر بھ ملے سچ گوسانیا۔ لہنا
 دینا چکے وچ سنسار، اٹھسٹھ تیرتھ پنڈھ مکایا۔ پوجا کرائے اک دربار، دوجا اشٹ نہ کوئے دکھایا۔ ہر کا اشٹ لوک مات کوئی کر نہ سکے پیار، بن
 ٹھٹھیار گھاٹ گھرت نہ لئے گھرایا۔ کاغذ اکھرنہ کوئے آکار، نراکار نور رُشنايا۔ ماٹی پتھر نہ کوئے پیار، گھر گھر چھینیاں نال بت نہ کوئے بنايا۔ مستک
 دھوڑ نہ کوئے سندھور لائے نرنکار، سیس تیل نہ کوئے پوایا۔ کنگھا واہ نہ بنھے دستار، ٹوپی چوٹی نہ کوئے لکایا۔ مالا تلیک جنجنو نہ کوئے وہار، بودی
 موڈ نہ کوئے رکھایا۔ مچھ داہری کیس نہ کوئے پیار، ہتھ پیر نک منہ انگ انگ نہ کوئے پرگٹایا۔ سچکھنڈ وسے نرگن نراکار، نرنکار روپ رنگ رکھ
 اپنے وچ چھپایا۔ نو سو چورانوے جگ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیندا رہیا ادھار، بن ادھاری دیا کمایا۔ کلج آنت پرگٹ ہو کے آیا وچ سنسار، جے کوئی
 لہے نظر کسے نہ آیا۔ سرگن اندر وڈ کے دسیا آپ وہار، کون بدھ بھگتاں اندر وڈ کے ہر جو رہیا سمايا۔ نرگن نرگن سنائے جیکار، نرگن آتم نرگن پر ماتم
 پنج تت ناؤں نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست چار ایکا گھر وسايا۔
 سچا جملہ نوری جلال، ظاہر اپنا نور دکھایا۔ اپنے گھر رکھے بے مثال، مثال جگت وچ نظر کوئے نہ آیا۔ پیر پیغمبر ویکھ ہون بے حال، جس جن ایکا جھلک
 دکھایا۔ آگے کوئی پھیر نہ کرے سوال، سارے نیوں نیوں سیس جھکایا۔ رسنا کہن اسیں تیرے چھوٹے بال، تیرے مکتب وچ کرن آئے پڑھایا۔ اکو
 الف دے سکھال، تیری الف تیری الفت کر کر اپنی خوشی منایا۔ اسیں بنے رہیے کنگال، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرا جملہ لوک پر لوک کوئی نہ سکے
 بھال، ہتھ پھر لوک مات سکے نہ کوئے دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان وسنہارا سچکھنڈ سچ دھر مسال، گھر ساچے رہیا سمايا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ پنڈ سیڑ جموں ☆

سکھنڈ نواسی سچ دوارا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائی۔ تخت نواسی بن سکدارا، ساچا تھم آپ ورتائی۔ وشنوں آئے چل دوارا، نیوں نیوں سیس جھکائی۔
 تیرا میرا اک اکھاڑا، ایکا گھر و بے ودھائی۔ تیرا میرا اک سہارا، آد جگاد کھیل رچائی۔ تیرا میرا اک نگارہ، انادی ناد وڈ وڈیائی۔ تیرا میرا اک ونجارا،
 ونج ساچا ہٹ گھلایا۔ تیرا میرا اک بھنڈارا، دست ساچی سچ ورتایا۔ تیرا میرا اک شنگارہ، بستر بھوشن ساچے اپنے رنگ رنکائی۔ تیرا میرا کھیل ناری
 کنت پُرکھ نارا، پُرکھو تم بھيو کوئے نہ پائی۔ تیرا میرا اک آدھارا، لہنا دینا جھولی پائی۔ آد آد کریا اقرارا، ایکا تھم سنائی۔ نو سو چورانوے جگ بنیا رہیا
 سیوادارا، جگ جگ ساچی سیو کمائی۔ اتم کل لیکھا چکے وچ سنسارا، ہر جو ہر ہر آپ چکائی۔ ایکا بولے ست جیکارا، تیرے نام دے وڈیائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشنوں اپنے در بہائی۔ برہما کہے پاربرہم، پرہم تیری وڈ وڈیائی۔ تیری کھوں آپے جم، اپنا سگن منائی۔ لکھ چوراسی بیڑا
 بنھ، گھر گھر جوت ٹکائی۔ کرے کھیل جگت مہان، جیو جنت وڈیائی۔ نوری دے دے ساچا دان، دیا باقی اک رُشنائی۔ کملا پاتی سچ مکان، ساڈھے تن
 ہتھ بنک سہائی۔ جگ چوکڑی کھیل کردارہیا مہان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ جگ چوکڑی میتے آن، ویلا اتم رہیا دسائی۔ برہما ہوئے آپ خیران، اپنا
 بھيو نہ کسے جنائی۔ ہر جو کھیل کرے والی دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ پرگٹائی۔ نرگن سرگن سچ سندیسہ دتا آن، ایکا تھم سنائی۔ اتم لیکھا چکے جیو
 جہان، جوتی جاتا آپ چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما نیتزین اٹھائی۔ شوجی شکر ویکھ ترسول، ترے ترے
 لوک دھیان لگانیدا۔ تیرا بھلے نہ کدے اصول، اصلیت تیری کھ رکھائیدا۔ توں داتا سرب کنت کنٹول، لکھ چوراسی تیرے انگ لگانیدا۔ آد جگاد جگا
 جگنتر چکا ونہارا مول، لیکھا سب دی جھولی پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شکر اپنی منگ منگانیدا۔ شکر منگے اپنا دان،
 جھولی اپنی آگے ڈھپا۔ بھولا ناتھ کرنا پروان، بھولے بھاؤ اپنے نال ملائی۔ نو نو چار چکا گیان، گیان دھیان نہ کوئے درڑائی۔ بالی بدھ ہو یا بال نادان،
 بالک تیرا روپ اکھوایا۔ در دوارے دینا مان، چرن سرن سچی سرنائی۔ کلج لینا انت پہچان، اکو تیری اوٹ تکائی۔ لکھ چوراسی میٹدا رہیا جگ جگ نشان،

بن سیوک سیو کمائی۔ آنت سندیسہ سُنیَا آن، نرِگن نُوُر لوک مات کرے رُشائیَا۔ لیکھا چُکائے ناؤں رکھائے وِشنوؤں بھگوان، وِشو اپنی کل چلائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر ایکا ہتھ ٹکائیَا۔ ترے گن تتی نیتز رووے، رو رو دئے ڈہائیَا۔ کھلڑے کیس پھڑ پھڑ کھوہوے، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیَا۔ پُرکھ ابناسی کھجگ انتم سچ فرمانا لے کے آیا ڈھوئے، ہر جن ساچے دئے سُنائیَا۔ میری وات نہ بچھے کوئے، میرا مان نہ کوئے رکھائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تَدھ بن ملے نہ کوئے وڈیائیَا۔ نہ کوئی وڈیائی میرے ہر، ترے گن نیناں نیر وہایَا۔ میں چل کے آئی تیرے در، بن بردی سیو کمایَا۔ کوچھی کملی باہوں لینا پھڑ، اکو آسرا رہی تکایَا۔ کھجگ انتم مُنہ دے بھار ڈگی دڑ، مدہوش اپنا آپ رہی گویَا۔ کوئی نہ بنھائے تیرے لڑ، پلو لڑ نہ کوئے بندھایَا۔ تُوں مات لگائی میری جڑ، ویلے آنت کیوں رہیا اُکھڑایَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن ملے سچ سرنایَا۔ پنچ تت رہے گرا، بھڑی بھڑی دین ڈہائیَا۔ ساڈا مندر کیوں رہیا ڈھاہ، بے رحم رحمت اپنی آپ کمائیَا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گرا اوتار پیر پینغمبر اپنے اندر دیندے رہے تھاں، بن ساڈے گرا پیر اوتار نظر کوئے نہ آئیَا۔ ساڈے اندر وڑ وڑ تیرا گاؤندے رہے ناں، ناؤں نر نکارا مات سُنائیَا۔ کر کرپا سر رکھ ٹھنڈی چھاں، اک اوٹ تیری تکائیَا۔ ساڈا نشانہ میٹ نہ، تیرے ہتھ ساڈی وڈیائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اک تیری اوٹ تکائیَا۔ گرا اوتار بیٹھے اُٹھ، تینی اپنا راہ تکائیَا۔ پہلوں بنائے اپنے سُت، بنا سُت مان رکھائیَا۔ دواپر تریتا سبجگ سُہاؤندے رہے تیری رُت، رُت رُتڑی مات مہکائیَا۔ انتم تیرے کول آئے اُٹھ، اپنے پلے گنڈھ نہ کوئے رکھائیَا۔ کر کرپا اپنی گودی چک، تَدھ بن اوُر نہ کوئے سہائیَا۔ تیرے بوٹے تَدھ باجھوں جان سُنک، ہرے مات نہ کوئے وکھائیَا۔ نو سو چورانوے چوکڑی بیٹھا رہوں لگ، کھجگ انتم اپنا وِلیس وٹائیَا۔ سنگھ روپ ہو کے رہوں بک، جبک سارے رہے گرا لئیَا۔ ساڈے کولوں بچھلا لیکھا نہ بچھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے ملے وڈیائیَا۔ پیر پینغمبر کرن سالاح، عیسیٰ موسیٰ محمد نین نین نال ملائیَا۔ پہلوں پھڑ پھڑ مارگ راہے دتا پا، حکمی حکم سیو لگائیَا۔ اپنا نُوُر کر جُدا، جُز اپنا رہیا جنائیَا۔ تیرا ناؤں دس کے آئے خُدا، خالق خلق خلق سمجھائیَا۔ اسیں ہوئے بے وفا، وفات اپنی تیرے ہتھوں کرائیَا۔ تُوں ہونا نہ آنت خفا،

اِکو رحمت منگ منگایا۔ ساڈی چک نہ مول صفا، صفت تیری رہے کر صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے
 ملے وڈیایا۔ گر اوتار دس دس کہن، دہ دشا ویکھ دکھایا۔ تڈھ بن کوئے نظر نہ آئے نین، چاروں گنت اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی جھوٹھانا ساک سجن
 سین، مایا متا موہ ودھایا۔ اتتم لاڑی موت کھائے ڈین، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کلجگ انتم کرپا لوک مات جن بھگتاں آیوں لین، لہنا دینا مات چکایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اسماں ایکا آس تکایا۔ دس گر ہو اکٹھے، پر بھ ڈگے سرن سرنایا۔ جگ جگ گپڑیں اٹی لٹھے،
 تیرے ہتھ وڈی وڈیایا۔ پیر پیغمبر سارے اپنی ہتھیں تیری کلام لکھ لکھ دے کے آئے پئے، پٹیداری بنائی سرب لوکایا۔ اک دوجے نوں پھڑ پھڑ دین
 اسلاما وچ کئے، ہوئے حدود وند وندایا۔ قلم شاہی نال لکھ لکھ لیکھ پھٹے، پھٹ کوئے نہ سکے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، تڈھ بن لیکھ اور نہ کوئے مکایا۔ دس گر اکو گاتھا، کہہ کہہ رہے سنا یا۔ توہی پتا توہی ماتا، تیری اکو گود سہایا۔ تیری سرن تیرا ناتا، تیرے چرن
 سو بھاپایا۔ تیرا نور تیری ذاتا، تیرا ظہور ہوئے رُشنا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، گھر ساچے بہہ بہہ خوشی منایا۔
 بھگت اٹھاراں کہن کون، کون اپنی رت سہا ئیندا۔ کلجگ میٹے تتی پون، سا تک ست ست ورتا ئیندا۔ ہنکار یا پھڑ پھڑ بھنے دھون، منہ دے بھار سٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگایا۔ بھگت اٹھاراں چرنی ڈگ، اپنا مان مکایا۔ پُرکھ ابناسی تیرے دوارے
 منگیئے بھکھ، بھکھک جھولی دے بھرایا۔ جگ چوکڑی لیکھا رہیا مک، ویلا انت نظری آیا۔ کسے کول دے نہ کچھ، خالی ہتھ رہے دکھایا۔ ساڈی کرنی ہن
 نہ بچھ، جوں بھاوے توں لے چلایا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی رُس، کھڑا مکھ مکھ بھوایا۔ کبیر جلاہا کہے میٹوں لگا دکھ، میری سکھیا سکھ کے بھگت نہ کوئے
 اکھوایا۔ مڑ مڑ جونی مات گربھ اٹا رُکھ، دس دس ماس اگن گنڈ تپایا۔ اسیں دُور دُراڈے بیٹھے لگ، نیتز نین رہے شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اُبھل اُبھل اُبھل، بُھل سب دی دے بخشایا۔ بخشنہار اک گوپال، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیا۔ سچھنڈ دے ساچے لال،
 کلجگ انتم ویکھ دکھایا۔ پہلا لیکھا سنگھ پال، سچ پاکلی وچ رکھایا۔ سنگھ سورن ہو دیال، ساون رت آپ سہایا۔ منجیت لیکھا دو جہان، بالی بدھ بدھ

وڈیاں۔ جگدیش سکھیا دے سکھال، ساچی سکھیا ایکا رنگ وکھایا۔ بل باؤن کھیل نیا، بل اٹھیا اپنی وار، دوئے جوڑ کر نسکار، گوہند لیکھا انتم وار، سنگھ گردیال اپنی جھولی پائیا۔ سچھنڈ دا سچ وبار، کرے کرائے کر نیہار، کرتا پڑھ ایکنکار، دوجا بھو کوئے نہ پائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راجن راج آپ گردھار، سیس تاج جگت جگدیش اک سہایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ لہنا دینا قرض دے اتار، ورن برن کرے خوار، ذات پات مارے مار، آتم پر ماتم ایکا رنگ رنگایا۔ وشن برہما شو لے اٹھال، پنج تت میل ملائے نال، تیئی اوتار بن دلال، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار جلوہ دے وکھال، گر دس کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیاں۔ سچ سندیسہ اک سکھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا رہیا جنایا۔ ساچا لہنا انتم میت، پنچم پیتا آپ چکائیندا۔ سچھنڈ دی ساچی ریت، زرگن سرگن اک پریت، پرتیوان آپ جنائیندا۔ ترے گن اتیتا ٹھانڈا سپت، بیٹھا رہے اک اتیت، ترے بھون دھنی اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ گر اوتاراں پیر پینمبراں سادھاں سنتاں انتم آپے لئے جیت، جت ہار اپنے ہتھ وکھائیندا۔ سبجک تریتا دوپر کلجک لکھ چوراسی پر کھنہار اتیت، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن ایش جیو، آتم پر ماتم برہم پار برہم سناونہارا ساچا گیت، سولہا ڈھولا آپ پر گٹائیندا۔ ناتا توڑ نہار مندر مسیت، دھام وکھائے اک انڈیٹھ، محل اٹل اٹل اک رُشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا رکھے اپنے ہتھ، ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ جگ چوکڑی ویس وٹا پڑھ سمرتھ، زرگن سرگن دھار چلائییندا۔ اکھربانی بودھ اگادھ اکتھنی اکھ، کتھ کتھ رسنا جہوا گیت لائیندا۔ سادھاں سنتاں جیواں جتاں جیون یگتی مارگ دس، جگت دھندے آپ لگائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش منڈل منڈپ پاوے راس، نت نوت کرے ہت ابناسی اچت اپنا روپ انوپ دھرائیندا۔ کلجک انتم ایکنکارا وڈ بلکارا پڑھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اک اکیلا گیا اٹھ، اٹھ اٹھ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرن کراونہار کرتا قدرت اپنا رنگ وکھائیندا۔ قدرت قادر وکھائے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ سچھنڈ نواسی اک وجائے مردنگ، وڈ مردانہ آپ وجایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لکھ، دو جہان سری بھگوان دھرت دھول پر تھی آکاش چرناں ہیٹھ دباں۔ جگا جگنتر بُجھائے بسنتر سناے منتر، سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لایا۔ وسنہارا گگن گگنتر، لیکھا جانے برہم زرنتر،

نرگن نور نور رُشایا۔ جوتی جاتا پڑھ بدهاتا میٹنہار اندھیری راتا سچ سنائے ساچی گاتھا، نش اکھر پڑھ پڑھ، ساچے مندر اُچی چوٹی چڑھ چڑھ، اپنا راگ
 الائنیدا۔ کلجگ انتم دھرم دوارے آپے کھڑ کھڑ، گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ، لہنا دینا نیتز نیناں سب نوں رہیا دکھایا۔ سرن سرنائی سارے پڑ پڑ، منہ
 دے بھار ڈگے دڑ دڑ، آگے کوئی نہ سکے اڑ اڑ، اپنا بل نہ کوئے جنایا۔ اپنی کرپا آپے کر کر، دیونہارا ساچا ور ور، جگ جگ ویکھنہارا در در، گھر گھر اپنا
 ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ مُکایا۔ سب دا لیکھا اگم اپار، الکھ اگوچر آپ مُکائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے
 اٹھال، سچ سندیسہ نر زیشا اک سنائیدا۔ شبد اگئی بن دلال، ویکھنہارا حق حلال، حقیقت اپنا بھیو چکائیدا۔ گر گھ سجن لئے بھال، آپے ویکھے بالے بال،
 بال انجانے گود سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اینکارا وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ لگائیدا۔ وڈ سنساری وڈا وڈ، بھیو کسے نہ
 آیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنی لکھوں کڈھ، انتم اپنے وچ لئے چھپایا۔ اکھر نام لوک مات جائے چھڈ، نش اکھر نام نرگن نرگن وچ رکھایا۔ پنچ تت کایا
 چولے وچوں کڈھ، آپ اپنی گود ڈکایا۔ اگنی بھیٹ پنچ تت کایا ہڈ، دھواں دھار دھار سمایا۔ جگ جگ چلائے اپنی جد، بھگتاں بھگوان لئے پرگٹایا۔ سچ
 دوارے آپے سد، سچ سندیسہ دئے سنایا۔ کرے کرائے پار حد، پار کنارہ اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلایا۔
 جگ جگ راہ اولڑا، چلے چلائے ہر نرنکار۔ کلجگ انتم کریا کھیل سکھلا، سکھ آتم دئے آدھار۔ جوتی شبدی آپے رلڑا، پنچ تت نہ کوئے آکار۔ سچ سندیسہ
 اکو گھلا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ست جیکار۔ جن بھگت دوار آپے کھلا، ہر جن ساچے پائے سار۔ نہچل دھام دکھائے اک اٹلڑا،
 اُوچو اُوچ اُوچ مینار۔ دیپ پرکاس ایکا بلڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل نیارا، ہر جو
 ہر ہر آپ کرائیا۔ کلجگ انتم پار کنارہ وچ سنسارا، نرگن دھارا آپ دکھایا۔ اُوچ پنچ راو رنگ دے سہارا، ایکا نام ونج وپارا، ساچا ہٹ اک چلایا۔ ایکا
 مندر گرو دوارا، اک ٹھاکر سوامی پائے سارا، اکو بخشے چرن سرن سچی سرنایا۔ ایکا شبد اک جیکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 انتم ور، نر ہر اپنی دیا کمایا۔ نر ہر نرائن جوت نرنکار، نرگن اپنا روپ وٹائیدا۔ پیت پیتمبر سوہے سیس دستار، شبد آدھار اک رکھائیدا۔ سدا دیوے دو

جہان وارو وار، چار جگ و چھڑے میل ملائیندا۔ سارے رل مل گاؤنا اک کرتار، کرنی کرتا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ و شنو بھگوان، آتم پر ماتم اک گیان، چرن کول سچ دھیان، اشان انتر آتم اک کرائیندا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مایا دیوی دے گرہ پنڈ سیڑ جوں ★

بن دیکھیاں لئے دیکھ، سنگر پورے وڈ وڈیاں۔ بن پیکھیاں لئے پیکھ، پیکھت پیکھت خوشی منایا۔ بن لیکھیوں لکھے رکھ، لیکھا اپنا دے جنایا۔ بن
 دیوں وسائے ساچا دیس، آپ اپنی ونڈ ونڈایا۔ بن نریشوں ہوئے نریش، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنی ونڈ
 ونڈایا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، گیان اپنا ناؤں جنائیندا۔ بن تیرتھ کرائے اشان، چرن دھوڑ آپ نہائیندا۔ بن دستوں دیوے دان، نام انڈھی
 دولت آپ ورتائیندا۔ بن پنج تت بنے ساچا کاہن، نرگن نور آپ پرگٹائیندا۔ بن کرنی دیوے مان، کرتا پڑھ جس جن دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک رکھائیندا۔ بن جگایاں جائے جاگ، جاگنہارا اک اکھوایا۔ بن بھاگاں لائے بھاگ، جس دوارے چرن چھہایا۔ بن
 چراغوں جگائے چراغ، نور اپنا اک دھرائیا۔ بن رسیوں پکڑے واگ، بن سیوک سیوک مائیا۔ بن ماگھ محن کرائے ساچے ماگھ، گر سکھ رتی رت ونڈ نہ
 کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیر نین نین درسایا۔ بن جانیاں جائے جان، جانہارا اک اکھوایا۔ بن نمنا نمناں دیوے
 مان، مان اکو اک وکھائیندا۔ جگ جگ و چھڑے میلے در در آن، در درویش کھیل کرائیندا۔ بن رسنا جہوا گائے گان، گانا اکو اک الائیندا۔ بن بتی دند
 پین کھان، امرت رس اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنا رنگ وکھائیندا۔ بن رنگ چڑھائے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔
 بن ڈور اڈائے پتنگ، سرتی شبد نال بندھایا۔ بن ڈھاہیوں ڈھاہے کندھ، دئی دوتی دے مٹایا۔ ایکا دیوے سچ انند، انند انند وچ وکھایا۔ گرگھ پائے
 بندھن بندھ، بندی خانہ اک وکھایا۔ جس بندینانے بھگت بھگوان مل مل گائے چھند، دوسر کوئے رہن نہ پائیا۔ اُپر چڑھے نہ کوئے نال کمند، محل اٹل

نظر کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت سادھ سنت جگ جگ منگاں رہے منگ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دھیان لگایا۔ پُرکھ بدھاتا ہرجن ورلے وسے سنگ، بن سگی ساتھ نبھایا۔ جنم جنم دامیٹے پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پایا۔ سچھنڈ دی ساچی ونڈ، گرکھ ساچے جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کرے کھیل بے پرواہیا۔ بن نیتز ویکھے نیت، نیڑ دُور نہ کوئے رکھائیدا۔ بن پُچھیاں کرے ہیت، پُورب لہنا جھولی پائیدا۔ کلجگ اتتم میٹنہارا ریکھ، ریکھا اپنی آپ بدلاییدا۔ آد جگاد رہے ہمیش، ہر جو اپنا کھیل کرائیدا۔ سیوالائے برہما وشن مہیش، گنیش گنپت اپنے راہ چلائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیدا۔ ساچی کرنی کرتا کر کر، جگ جگ اپنا کھیل کرایا۔ زرگن سرگن جوت دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دے وڈیایا۔ کرے کھیل جنم مر مر، مرن جمن گیڑے وچ بھوایا۔ ویس وٹائے اُچ محلے چڑھ چڑھ، درگھر ساچے سوبھاپایا۔ راگ سنائے نش اکھر پڑھ پڑھ، انتر آتم ایکا راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناد دے سمجھایا۔ ساچا ناد سری بھگوان، سچھنڈ نواسی آپ جنائیدا۔ تھر گھر وجائے آپ بھگوان، بھگوان اپنی سیو کمائیدا۔ نظر نہ آئے کوئے نشان، آکار آکار نہ کوئے پرگٹائیدا۔ کر کرپا دیوے دان، گر اوتاراں اندرے اندر سنائیدا۔ بھگت بھگونت کر پروان، کایا چولی اندر راگ الاییدا۔ ساچے سنتاں ست نشان، گھر گھر وچ آپ دکھائیدا۔ زرگن زرگن کھیل مہان، آتم پر ماتم آپ پڑھائیدا۔ ایکا دیوے سچ دھیان، چرن کول درسائیدا۔ ایکا آتم دے گیان، نش اکھر رُپ دکھائیدا۔ بولنہارا بے زبان، رسنا جہوانہ کوئے ہلاییدا۔ لھم دیوے اک فرمان، سچ سندیہ آپ سنائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناد گھر گھر وچ آپ الاییدا۔ ساچا ناد شبد دُھن، دُھن آتمک کرے شنوایا۔ گرکھ وِلا لئی سُن، جس ہر جو آپ سنایا۔ آپ جنائے اپنے گن، اوگن نہ کوئے وڈیایا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راگ اک سمجھایا۔ ساچا راگ گروگر دھار، گھر گھر وچ آپ جنائیدا۔ کرپا کر اپرا، اپر پیر اپنا بھيو گھلاییدا۔ رسنا رس کر تیار، رس امرت کھ چکھائیدا۔ پتی دند دے آدھار، سچ آدھاری دیا کمائیدا۔ اندروں کڈھنہارا باہر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیدا۔ پنچ تت بول جیکار، ناد شبدی ناد وجائیدا۔ برہمنڈ وچ کر پسا، جیرج انڈ آپ سمجھائیدا۔ قلم شاہی کر تیار، سرگن اپنی دھار جنائیدا۔ اکھر

اکھر کر پسار، پسر پساری ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل انادی شبدی بودھ، بودھ گیان درڑائیا۔ بھکت بھگونت ہر دا سودھ، ہر کے پوڑے دے چڑھائیا۔ جیون جگت نہ کرے جودھ، جودھا اپنا بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناد آپ پرگٹائیا۔ ساچا ناد آئے باہر، رسنا جہوا گن گن گائیا۔ انتر اکھر ہوئے اجیار، نرگن سرگن رُپ دکھائیا۔ لوک مات کر تیار، گرگر سیوا سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اکھر رکھے وکھر، جگت نیتز نظر کسے نہ آئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چوٹی چڑھ کے بیٹھا سخر، سک گرگھ ملن دی اک رکھائیا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی دولت رام دے گرہ پنڈ کلوئے جوں ★

ہر کرپا گر ہوئے دیال، گر کرپا ملے جیو وڈیائیا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچی دھر مسال، گھر گھر وچ بوجھ بُجھائیا۔ جوت نرنجن دیپک ایک بال، اندھ اندھیر دے گوائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے سمجھائیا۔ آتم پر ماتم وسے نال، سگلا سنگ رکھائیا۔ بھے بیاپے نہ کوئی کال، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ لیکھے لگے پنج تت کایا مائی کھال، ہڈ ماس ناڑی رت کرتا قیمت پائیا۔ ہر کاناؤں جو جن گھالن رہے گھال، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ ویلے انت کرے پرتپال، ایتھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتن بھگتی اک درڑائیا۔ ساچی بھگتی آتم رنگ، گر سنگر آپ درڑائیندا۔ ہر کرپا ناتاٹھے بُکھ ننگ، ست سنتو کھ دھیرج ست، جت گیان اک سمجھائیندا۔ کایا انتر پئے ٹھنڈ، من منسا موہ چکائیندا۔ بھرم بُھلیکھا دُئی دویتی ڈھاہ کندھ، نور ظہور اک کرائیندا۔ برہم پار برہم سنائے چھند، گیت گوبند اک الائیندا۔ دوس رین رہے اند، اٹھے پہر جام پیائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، جگ جگ پار کرائیندا۔ دین دیال سدا بخشند، ٹھا کر سوامی ہر جن آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا پتی دند، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھجائیندا۔ مانس جنم بیڑا بنھ، لوک مات پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ دیاوان دین دیال،

بھکت ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

پاربرہم پت پر میثور وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں دسے راہ سکھالا، اکو منتر نام پڑھائیا۔ گر گر روپ ہوئے دلاا، سچ دلالی اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوان، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ گر گر دیوے ایکا دان، گر کھیاں جھولی آپ بھرائیندا۔
 گھر میلا سرتی شبدی کاہن، گوپی اپنا ناچ نچائیندا۔ بھو چکائے سینتا رام، رام سینتا اکو رنگ دکھائیندا۔ شبد اگئی تیر نرالا اٹھائے بان، اپنالا آپ چلائیندا۔
 ناتا توڑے پنج شیطان، جھوٹھی شرع نہ کوئے دکھائیندا۔ ایکا ناد سنائے کان، ذھن انادی آپ الائیندا۔ کر پرکاس کوٹن بھان، گر سنگر ویکھ دکھائیندا۔
 لگے بھاگ سچ مکان، کایا کنجن گڑھ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر
 سوہے ٹھانڈا دربار، پنجم پنج جوڑ جڑایا۔ کملاپاتی کرے پیار، بوند سوانتی امرت مکھ چوایا۔ میٹے اندھیری راتی دھواں دھار، جوت نرنجن کر رُشایا۔ دیوے
 درس دین دیال، دیدار سوچھ سروپی روپ دکھایا۔ آشا ترسنا ہوئے ہنگتا دیوے مار، ساچی سنگت میل ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچی سکھیا ایکا اکھر نام پڑھایا۔ ساچی سکھیا گر شبد وچار، گر گر بوچھ بھجھائیا۔ چرن کول کول چرن دھرت دھول دے سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ورن
 ۳۲۷
 گوت ذات پات اوچ نیچ دکھ دے نوار، آتم پر ماتم ناتا جوڑ جڑائیا۔ برہم روپ نظر آئے سنسار، پاربرہم پر بھ اپنا بھو کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ایکا نور دے درسائیا۔ ایکا نور ساچا درس، گر سنگر آپ کرائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ساتک ست ست ورتائیندا۔
 امرت میگھ اکو برس، ترے گن گنی تت بھجھائیندا۔ ایکا راگ سنائے طرز، ساچا ڈھولا ایکا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں
 میٹے وچھوڑا درد، دردی اپنا درد ونڈائیندا۔ دردی درد ونڈائے دیناں ناتھ، اناتھ اناتھاں ہوئے سہائیا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے راتھ، مہاسار تھی بن
 رتھواہی سیو کمائیا۔ پار کنارے لائے گھاٹ، پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ جگ چوکڑی آنت بھگونت جن بھگتاں بچھے وات، نت نوت کر کر ہت، لوک مات
 پھیرا پائیا۔ کلج آنت ایکا اکھر دیوے دات، آتم پر ماتم کرے سچ پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں پت مات، نرگن سرگن اپنی
 گود اٹھائیا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ گھو والی جموں ☆

تھر گھر کہے میرے دین دیاں، تھر دتی مان وڈیاں۔ ست ست دا سچ نشان، سچکھنڈ نواسی اک پرگٹاں۔ ست ڈلارا اولڑا لال، لالن اپنے گھر بہاں۔ میں نیتڑ پیکھ پیکھ ہوواں نہال، آد جگاد خوشی مناں۔ میرا بنک بنیا پٹی دھر مسال، دھرم دوار وٹی ودھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرائیا۔ تھر گھر دوار منگے منگ، پر بھ آگے سیس جھکایا۔ میرا آتر سہائی ساچی سچ پلنگ، نیتڑ نین نظر کسے نہ آیا۔ تیرا ست ڈلارا اتے چڑھ چڑھ بنے منگ، آپ اپنا ناچ نچایا۔ اک سنائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا بے پرواہیا۔ ست ڈلارا تیرا اٹھ، میرا گھر سہانیا۔ سہنجنی ہوئی میری رت، رتڑی اک مہکایا۔ توں صاحب ٹھاکر سوامی ابناسی اچت، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا مندر دتا سہانیا۔ میرا مندر تیری نشانی، نشانہ ہور نہ کوئے رکھانیا۔ دیک جگے جوت نورانی، تیل باقی نہ کوئے پانیا۔ کرے کھیل گن ندھانی، گن اپنا آپ جناں۔ نش اکھرا کو پڑھے بانی، ساچے بالے آپ پڑھانیا۔ اکو گائے اکھ کہانی، کہہ کہہ خوشی مناں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتی سچ وڈیاں۔ تھر گھر دوارا پیا ہس، پر بھ چرن دھیان لگایا۔ میرا کھیڑا گیا وس، ست تیرے آسن لایا۔ سچ نور کر پرکاس، میرا اندھ اندھ مٹایا۔ تیری اچھیا پوری آس، میری آسا اچھیا وچ لکایا۔ نت نوت وساں تیرے چرن کول پاس، چرن چرنو دک ایک منگ منگایا۔ آد جگاد جگاد جگنتر لگے نہ پھیر پیاس، تر سنا مول نہ لاگے رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان میری آسا پور کرایا۔ تھر گھر دربارے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھانیا۔ سچکھنڈ دوارے اندر میرا گھاٹ لیا گھڑا، گھٹن بھننہار اپنی دیا کمانیا۔ میری چھپر چھن لئی سہا، چھہر اپنی آپ لگایا۔ اپنا نور کر رشنا، میری آسا پور کرائیا۔ ست ڈلارا اپنا جا، شبدي شبد ونڈ ونڈانیا۔ میرے تخت دتا بہا، تخت نواسی اک اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی دتی وڈیاں۔ تھر دربارا ویکھے کھیل، ہر جو ہر ہر آپ کرائندا۔ جوتی شبدي کر کر میل، اپنا بندھن پائندا۔ زرگن زرگن سجن سہیل، سگلا سنگ نبھائندا۔ آد آد آپے جانے اپنا ویل، آنت آنت اپنے ہتھ رکھائندا۔ وسنہارا دھام نویل، آگم

اگٹری کار کرائیندا۔ ویس وٹائے گروگر چیل، گر چیل اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے مان رکھائیندا۔ تھر
 گھر ساچا کھولے اگھ، اپنا نین اٹھائیا۔ پر بھ پرگٹ ہو یا گھر پر تکھ، پر تکھ اپنا روپ وٹائیا۔ سٹ ڈلارے کر کے وگھ، گھر میرے دے بہائیا۔ اک سنائے
 ساچا جس، جس اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، ساچی کھیل آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے آنت بے آنت
 تیری مہما تو ہے بن آئی۔ تھر گھر ساچا کرے پکار، گھر گھر وچ دے سنائیا۔ سٹ ڈلارا اک آدھار، دوسر دے نہ کوئے سہائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے وچ
 سنسار، کوٹن کوٹ گئے بتائیا۔ رہبر بن بن گئے گر اوتار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو تیرا سچا در، در ساچا اک رکھائیا۔ تھر گھر کہے
 کوٹن اوتار، تیرا شبدی سٹ سیوا لائیندا۔ آون جاون وچ سنسار، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ گا گا جاون اپنی وار، جو سوہلا راگ سنائیندا۔ لکھ لکھ دے کے
 جان وچ سنسار، کاغذ قلم بندھن پائیندا۔ اپنی مہما دس گفتر، گفٹ شنید راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے بیٹھا
 چڑھ، تھر گھر وسایا میرا گھر، گھر میرا سوہا پائیندا۔ تھر گھر ساچا کہے سُن پر بھ میرا حال، میں اپنا حال دیاں سنائیا۔ تیرا شبد سٹ کرے کمال، کوٹن
 کوٹ پیر پیغمبر لئے بنائیا۔ زرگن سرگن کر دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ کرن کرن کرن وچوں ایکا کرن دے نوری جلال، دھرت دھول کرے رُشنائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھایا ساچا گھر، گھر ساچے خوشی منائیا۔ تھر گھر کہے تیرا سٹ ڈلارا، بھيو کوئے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر بن
 ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ اپنے گھر وچوں اک کاکا سنکا گر اوتاراں دے آدھارا، لوک مات سیوا لگائیندا۔ چھوٹی موری چوری چوری پردہ آپے پاڑا،
 نئی نئی نئے بن بن اپنی گفتر سنائیندا۔ گر اوتار کرن ویچارا، شبدی آنت نہ پاراوارا، کایا اندر وجائے کنگ ستارہ، انا دی انحد ناد سنائیندا۔ نیز کھولن نظر نہ
 آوے نو کھنڈ پر تھی وچ سنسار، اندر وڈ کے بیٹھا ڈونگھی غارا، آوندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا سچا ور،
 میرا مندر سوہا پائیندا۔ تھر گھر دوارا کہے میرے بھگوان، واہوا تیری وڈی وڈیائیا۔ تیرا سٹ اکو نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ جگا جگنتر دیونہارا دھر فرمان،
 سچ سندیا دے جنائیا۔ تیری اچھیا ہو پردھان، وردان دیوے سچا ماہیا۔ وشن برہما شو کھیل مہان، ترے گن میلا بندھن پائے آن، پنج تت اپنی اچھیا لئے

پر گٹایا۔ لکھ چوراسی کر نشان، گھٹ گھٹ دیکھے آپ مکان، زرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی بن بن دیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، رحمت میرے اُتے کمایا۔ رحمت کری آپ رحمان، تھر گھر ساچا کوک سنائیندا۔ شبدی شبد نشان، دو جہاناں اک دکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لیکھ لائے آپ وچ جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، تیرے چرن کوک بہہ بہہ تیرا شکر منائیندا۔ تیرے چرن کوک سچ سہارا، تھر گھر رہیا سنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ دیکھدا رہیا وارو وارا، نیتز نین نین اٹھایا۔ تیرے حکمے اندر تیرا سوت کردار رہیا آپ پسارا، کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ سورج چن کر رُشایا۔ وشن برہما شو دے آدھارا، شاستر سمرت وید بن لکھارا، گر اوتاراں کر اُجیارا، نور اپنا اپنے وچ چھپایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا سچا ور، تیری مہما دیاں سنایا۔ تیری مہما ہر اکھ، تھر گھر ساچا آپ سنائیندا۔ جگ چوکڑی دیکھیا چلدا رتھ، دو جہان کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن ہو ہو وکھ، سرگن زرگن انگ لگائیندا۔ تیرا جس ناؤں دسیا ہس، ہنس گھ صالاجندا۔ اتم سب دی کر بس، بستہ کایا بنھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھایا ساچا گھر، جس دوارے بہہ بہہ خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچا کہے بول، سچ جیکار لگایا۔ نو نو چار دیکھیا تیرا تول، اٹل تیری وڈیایا۔ جگ چوکڑی کر کر گھول، زرگن سرگن سرگن نال لڑایا۔ آپ بیٹھا رہوں اڈول، گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر پھرایا۔ انت کوئی نہ آیا تیرے کول، راہ وچ بیٹھے ڈیرہ لایا۔ اک نانک ملی ساچی پاہل، امرت چرن بوند چھہایا۔ اک کبیرا گیا مول، جس قیمت کرتے پایا۔ کوٹن کوٹ اوتار پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھاں چھڈے رول، رولا سارے رہے پایا۔ لوک مات چوداں لوک چوداں طبق جو وجا کے آوندے رہے ڈھول، آپ اپنا بل دکھایا۔ تیرے در دُر دُر اڈے بیٹھے رہے انھول، آپ اپنا تیرے چرن نہ سکے چھہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا ساچا ور، در ساچا میرا ناؤں دھرایا۔ تھر گھر میرا رکھیا ناؤں، تھر تیری وڈیایا۔ جگ جگ دیکھاں تیرا ناؤں، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ، زرگن ہو کے پھڑیا باہوں، سرگن روپ اپنی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا در، در ساچی دیاں جنایا۔ تھر گھر کہے ٹوں زرگن زرکار، زراکار تیری وڈیایا۔

جگ چوکڑی تیرا کھیل ویکھیا سرگن دھار، تت تت نال ملایا۔ کر کرپا ایک دست جھولی ڈار، خالی جھولی دے بھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا ور، گھر ساچے آس رکھایا۔ ساچا ور کون کرتار، ہر جو پچھ پچھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھدا رہیا سنسار، لکھ چوراسی کھیل کرانیندا۔ حکمے اندر گر اتار پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی کرتار، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سینتا مندر مسجد مٹھ شودوالے راہ چلائیندا۔ وسنہارا ہست کپٹا، کرے کھیل اک انڈیٹھا، انہو اپنی دھار رکھائیندا۔ بھگت بھگوان بن بن پیتا، جگت جگت چلائی ریتا، ساچے سنت سنگ نبھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ انتم کیتا، نو سو چورانوے چوکڑی جگ ویلا پیتا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ ترے گن ویکھے تپے انگیٹھا، پنچ تت چڑھے اُپر چتا، چنتا چکھا اک جلائیندا۔ تھر گھر پیارے سٹ ڈلارے تیری ونڈا کو دتا، تیرے گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ بھيو ابھیدا کھول بھگونت، تھر گھر ساچے رہیا جنايا۔ کلجگ کھیل کراں ویلے آنت، بے آنت اپنی دھار رکھایا۔ نرگن میلا نار کنت، کنت سہاگ نرگن آپ اکھوائیا۔ وسنہارا لکھ چوراسی جیو جنت، حکمے حکم اپنا پردہ دے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سٹائیا۔ سچ سندیسہ کون در، ہر جو ہر جنايا۔ تھر گھر منگے ایکو ور، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کر، سچ سنہیہرا رہیا جنايا۔ گھر وچ سہاواں ساچا گھر، بنک بنک نال ملایا۔ سٹ ڈلارا کو پھڑ، ساچے مندر دیاں بہایا۔ نرگن ہو کے ویکھاں کھڑ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھایا۔ جس لگائی لکھ چوراسی جڑ، وشن برہما شو نال رلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے دے اٹھایا۔ تھر گھر ساچے کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنايندا۔ سٹ ڈلارا وڈ بلوان، جگ جگ کھیل کرانیندا۔ آدمنگی اکو دات کر دھیان، چرن کول سیس جھکائیندا۔ کون ویلا میرا وچھوڑا چکائیں دو جہان، جوتی جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ کیتا قول سیری بھگوان، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ ساچا کھیل کرے والی دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ سمجھائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، تھر گھر تیری بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دا سچ دوارا، لوک مات کرے پسارا، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچے رہنا تیار، ہر ساچا سچ جنايا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل اپار،

بھو کوئے نہ پائیا۔ تیرا مندر کرے تیار، نرگن ہو ہو سیو کمائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سرکار، شہنشاہ وڈ وڈیائیا۔ سوت ڈلارے دئے آدھار، سر اپنا ہتھ
 ٹکائیا۔ نظر نہ آئے وچ سنسار، بے نظیر اپنا کھیل آپ دکھائیا۔ ساچا کرے ست وبار، ست ستوادی پردہ لاہیا۔ بودھ اگادھی اک جیکار، بے جیکار آپ
 سنائیا۔ تھر گھر تیرا سچ وبار، لوک مات دئے سمجھائیا۔ شبد ست کر پیار، ابناسی اچت رنگ چٹھائیا۔ ایک مندر دئے دکھال، ساچے گھر رہے رُشائیا۔
 دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپاک سیو کمائیا۔ اٹھے پہر گھالے گھال، گھالٹھارا آپ ہو جائیا۔ پکڑ اٹھائے ساچا لال، لالن اپنی گود بہائیا۔ ایک ناؤں
 دئے سکھال، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ ایک دیوے نور جلال، جلوہ نور رُوپ الاہیا۔ ایک کلمہ دئے سکھال، وڈ پیغمبر سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تیرا دوارا ویکھے کھڑ، نرزان اپنا رُوپ وٹائیا۔ تھر گھر ساچے تیرا سہائے بنک، بنک دواوی دیا کمائیدا۔ نو نو چار دامیٹے شنک، شرع سنسا
 نہ کوئے رکھائیدا۔ تیرے مندر وجائے ڈنک، ڈنک اپنا نام رکھائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی لیکھا جانے راو رنگ، چارے کھانی کھوج کھجائیدا۔ اک سنائے ساچا
 منت، منتر اپنا نام درڑائیدا۔ پرگٹ ہو سری بھگونت، تھر گھر تیرا دوار آپ وڈائیدا۔ آتم پر ماتم میل ملائے نرگن نرگن نار کنت، کنت کنٹوہل سچ
 سہائیدا۔ سوہنگ نام سنائے آنت، منت اپنے وچ ملائیدا۔ تھر گھر شبدی بنے بنت، سچکھنڈ ہر جو آسن لائیدا۔ اپنی مہما گنائے اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ
 آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارے آپ سمجھائیدا۔ تھر گھر دوارا کر نمسکار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ کس بدھ اترے پار، پار کنارہ کون کرائیا۔ پڑکھ ابناسی کرے خبردار، دھر فرمانا حکم جنائیا۔ حکمے اندر جگ جگ سیوادر، گر اوتار پیر پیغمبر
 مات پھرائیا۔ اتم لہنادے دے جگ جگ چار، چار چار پندھ دئے مکائیا۔ نو در ویکھے کھول کواڑ، نو کھنڈ اپنا رنگ دکھائیا۔ اتم کھیل کرے اپار، اپنے
 ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن نور کر اجیار، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ جس دی آس رکھدے گئے گر اوتار، پیر پیغمبر دھیان لگائیا۔ جس بنایا تیرا دربار، تھر گھر
 دتی وڈیائیا۔ جس نوں کہندے ایکنکار، اکل کل اپنی دئے دھرائیا۔ جس نے کریا آد جگاد پسا، جگ جگ اپنی رچن رچائیا۔ جو برہم برہماد دئے آدھار،
 برہمانڈ اپنا کھیل کرائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہوئے آنت وچ سنسار، نرگن اپنے ناؤں کرے رُشائیا۔ جوتی شبدی اک پیار، ایک گنڈھ پوائیا۔ ورن گوتی

وسنہارا باہر، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ اک اکلوتی نرگن جوت اُجیار، نور نورانی رہی رُشنائیا۔ تیرا سہائے آپ دوار، در دروازہ لئے کھلائیا۔ شبدی
 سٹ آپ اُٹھال، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ اُٹھ دُلا رے میرے لال، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ نو سو چورانوے جگ دی لیکھے لاوے گھال، پورب لہنا جھولی پائیا۔
 لکھ چوراسی وچوں بھگت بھگونت لئے سنبھال، در در گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، شہنشاہ ایک رنگ سرب رنگائیا۔ ایک کرے سدا پرتپال،
 بن پرتپالک سیو کمائیا۔ نرگن لوک مات ہو دیال، دین اپنی دیا کمائیا۔ تھر گھر تیرا دوارا دئے وکھال، اپنے چرن سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ تھر گھر آگوں کہے پکار، میری سمجھ سمجھ وچ نہ آئیا۔ ایتھے میرے نال کریں پیار، اک اکلست دُلا را وچ
 بہائیا۔ کلج کون بنے تیرا میت مرار، لوک مات سنگ رکھائیا۔ جیو جنت ہوئے و بھچار، و بھچاری روپ سرشٹ سبھائیا۔ گر اوتار پیر پینمبر سادھ سنت
 بھگت دے دے آئے تیرا گیان، لوک مات جگ جگ سیو کمائیا۔ لکھ لکھ قلم شاہی دے کے آئے حلفیہ بیان، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیا۔ کسے لکھیا وید
 کسے پُران، کوئی شاستر دیوے دان، گیتا گیان کوئے درڑائیا۔ کوئی لکھ لکھ آیا انجیل قرآن، کوئی بانی ماریا زالا بان، تیر نشانہ اک چلائیا۔ کلج اتم لکھ
 چوراسی تیری ہوئی بے ایمان، اپنا آپ گئی بھلائیا۔ تیرا نور نظر نہ آئے کسے سری بھگوان، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے گیان، پڑھ
 پڑھ رسنا کوٹن دین دُہائیا۔ کس نال میلا کریں وچ جہان، سگلا سنگ کون رکھائیا۔ تیرا تھر گھر دوارا بن تیرے مات دے ویران، سو بھاؤنت نہ کوئے
 سہائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ تھر گھر دوارے کر دھیان، بن میری رحمت تیری بنت نہ کوئے بنائیا۔ کلج انت کھیل کراں
 مہان، مہالپی اپنا ناؤں رکھائیا۔ لوک مات کسے دی مٹاں نہ آن، اپنی آن سب نوں دیاں منائیا۔ نو سو چورانوے جگ دے وچھڑے بھگت بن بھگونت
 میلاں آن، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جس دوارے چرن کول دھراں آن، سو دوارا تھر گھر روپ وٹائیا۔ شبدی شبد جھلائے میرا نشان، بن سیوک سیو کمائیا۔
 آتم پر ماتم اکو راگ گان، سوہنگ ڈھولا بے جیکار سنائیا۔ کرے کھیل وڈ بلوان، بلدھاری اپنا بھيو کھلائیا۔ جس آد رچنا رچی آن، سو انت ویکھے چائیں
 چائیا۔ اپنا ناؤں رکھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے ٹھنڈیاں چھائیاں۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ☆

سوہنگ دھارا آتم پر ماتم بندھن، برہم پاربرہم گڑمائیا۔ کوستک نیا مستک ٹکا لگا ساچا چندن، نرگن نور جوت جوت رُشائیا۔ ترے گن مایا ترے گن اتپتا کٹے پھندن، تندى تند نہ کوئے بندھائیا۔ کایا مندر اندر درس دکھائے تریلوکی نندن، گوپی کاہن اپنا کھیل کرائیا۔ گیت سہاگی سنائے ساچا چھندن، نام بنسری اک وجائیا۔ اند اند وکھائے اک انندن، مکند منوہر لکھمی نرائن وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل سد بخشندن، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگتتر جن بھگتاں ہوئے ٹٹی گنڈھن، گنڈھنہار گوپال ہر گوسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ گھر میلا سچ پیار، گھر گھر وچ سو بھاپائندا۔ سیتا سرتی کر پیار، رام رمیا انگ لگائندا۔ کوڑی کر یا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، مایا ممتا ہوئے ہنگتا تھل اسگاہ پار کرائندا۔ آتم دیاں شبد گیان، سچ نشان اک رکھائندا۔ چرن کول کول چرن ہر جو ہر نرائن، نر ایکا راہ دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھولنہارا ہرن پھرن آد جگادی ترنی ترن، تارنہار ایکنکار گرہ مندر اندر بجر کپائی کُنڈا توڑ تڑائندا۔ آتم سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرننا جھرائے اپر اپارا، کول نا بھ نا بھ نا بھی کول آپ اُٹائندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، دیا باقی کملا پاتی گھر ساچے آپ جگائندا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، پاربرہم برہم دئے سہارا، ایش جیو جگت وہارا، بوہاری اپنی دھار چلائندا۔ ورن گوت ذات پات سب تے وسے باہرا، برہم پاربرہم اپنے رنگ رنگائندا۔ مایا برہم کھیل نیارا، دیکھے وگسے دیکھنہارا، لکھ پور اسی ترے گن مایا جھوٹھی چھایا بندھن پائندا۔ وسنہارا سچ دوارا، روپ رنگ تے وسے باہرا، نرگن نور نر اکار اپنا روپ آپ دھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ سُبھائندا۔ در ساچے منگلاچار، پاربرہم برہم کرے جنائیا۔ انحد شبد انادی ناد پتی دھنکار، دُھن آتمک راگ الائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، لکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنا راہ چلائیا۔ بھگت بھگونت لئے جگا، شبد سنسہرا اک گھلا، بن اکھر اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر میل ملائیا۔ ساچا مندر ہریدوار، ہر جو ہر ہر آپ اپائندا۔ سچ تت اندر کھیل اپار، نرگن سرگن اندر بہہ بہہ آپ کرائندا۔ آتم سیجا کرتیار، سچ سہنجنی آپ ہنڈھائندا۔ بن رسنا جہوا کرے گفتار، اپنی رفتار نہ کسے سمجھائندا۔ دید عید

بھگت ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

شنید دے دیدار، در ساچے نورو نور در سائیندا۔ کایا ماٹی ساچی ہائی دیکھنہارا کھول کواڑ، چوداں طبق ایکا سبق رام رام آپ پڑھائیندا۔ ترے گن مایا اگن
 بھجائے تتی ہاڑ، کرے پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑی ایکا روپ در سائیندا۔ جن بھگتاں پھرے پچھے اگاڑ، سیوا کرے اکونکار، اکل کل اپنا روپ وٹائیندا۔
 سنجگ تریتا دواپر جگ جگ پاوے سار، بن مہاسار تھی ساچا رتھ آپ چلائیندا۔ کتھنی بدنی وسے باہر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل
 اٹل اُچ مینار اک سہائیندا۔ کایا مندر ساچا گڑھ، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، گھر گھر سیج ہنڈھائیا۔ شبد اگئی ایکا پڑھ، زرگن سرگن دے
 سنائیا۔ آپے ویکھے گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ آپے بھن وکھائیا۔ محل اٹل اُچ مینارے آپے چڑھ، گرہ مندر اندر بیٹھا نور کر رُشائیا۔ آتم پر ماتم آپے پھڑ،
 سرتی شبدی بنھے لڑ، آپ گھلائے ساچا در، در درویش زرنیش ہو دیال، کرتا پُرکھ ٹھاکر سوامی گرہ مندر سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، لکھ چوراسی آتم دھار، برہم برہم کرے پسا، پار برہم ہوئے سیوادار، بن سیوک سیوک کمائیا۔ لکھ چوراسی اکوناتا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔
 کرے کھیل پر بھ پُرکھ بدھاتا، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے کھیل تماشاء، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ گر اوتار پیر پینغمبر دیونہارا سچ دلاسا،
 دھیرج دھیر اک رکھائیندا۔ بھگت بھگوان پوری کرے آسا، آسا منسا، منسا آسا اپنے وچ چھپائیندا۔ ساچے منڈل بہہ بہہ پائے راسا، گوپی کاہن سرتی
 شبدی ناچ نچائیندا۔ چرن کول اپر دھول دھرنی دھرت دے دھرواسا، پُرکھ اکال ہو دیال اکو اوٹ وکھائیندا۔ کرنہارا بند خلاصا، لیکھا جانے پون سواسا،
 پُرکھ ابناسی شاہو شاباشا، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے کایا گھر، ساچے مندر بہہ بہہ خوشی
 منائیندا۔ ساچا مندر کایا اندر، ہر جو ہر ہر آپ بنایا۔ پاوے سار ڈو گھی کندر، ڈو گھی بھوری پھول پھولایا۔ آپے مارے اپنا چندر، نہ کوئی سکے مات
 تڑایا۔ لکھ چوراسی جگت واسنا نو دوارے بھوندی بندر، آسا منسا آسا نہ کوئے مٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے ساچا
 گھر، گھر مندر کر رُشائیا۔ گھر مندر کھلے تاکی، ہر سنگر آپ گھلائی۔ جن بھگتاں لہنا دینا دیوے باقی، آپ اپنا میل ملائی۔ امرت جام پیائے ساچا ساتی،
 اٹھے پھر خمار رکھائیا۔ زرگن شبد چڑھائے ساچی گھاٹی، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ آتم سیج سہائے ساچی کھاٹی، سچ سنگھاسن سوبھا پائیا۔ کرے کھیل بازی

گر ناٹی، نٹ نوآ اپنا سوانگ ورتایا۔ آد جُگاد سرب جیاں دا اِکو کملاپاتی، کول نین سچا شہنشاہیا۔ کھیلے کھیل دوس راتی، گھڑی پلّ وند نہ کوئے دکھایا۔ جن بھگتاں سدا سدا رکھے پر بھاتی، پر بھ اپنا نُور چکائی۔ چار ورن کھتری براہمن شوُور ویش بچھنہارا واتی، اوچ نیچ راؤ رنک اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دکھائے کایا مندر، تس اپنی بوُجھ بُجھائی۔ ساچی پر بھ دیوے ویچار، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آتم دیا کر اُجیار، دیک جوت جوت جگائیندا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، آتم پر ماتم گنڈھ پوائیندا۔ ورن برن کر خوار، گھر اِکو سو بھاپائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہر گھٹ رہیا پسار، دوسر رُوپ نظر کوئے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپ کر پیار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جگ چو کڑی کھیل نیار، نو نو چار ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانہارا وید چار، شاستر سمرت پُران پُرانی موہ دکھائیندا۔ گیتا گیان کر پردھان، اٹھاراں دھیائے ہر گائے بھگت بھگوان آپ سمجھائیندا۔ انجیل قرآن سچ نشان، مہبان بیدو مہبان، مقامے حق لاشریک پروردگار آپ الائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دے پیغام، نیوں نیوں سجدہ جنائے اک سلام، علیکم اپنا رُوپ درسائیندا۔ نانک نرگن منتر ستنام، سرگن ساجن پورا کرے کام، کرتا پُرکھ کر نیہارا ساچی کرنی کرت سمجھائیندا۔ گوہند میلست دُلا را پُرکھ اکال اک جیکارا، بے جیکار اپنے ناؤں جنائیندا۔ چار ورن اک پیارا، ایک مندر ایک اٹھاکر ایک گرو دآرا، ایشٹ درشٹ اک کھلائیندا۔ ایک شبد ایک ناد ایک دھنکارا، منگلا چار اک کرائیندا۔ ایک پُرکھ پُرکھو تم لکھ چوراسی ویکھ سرشٹ سبائی نارا، کنت رُوپ انوپ دھرائیندا۔ ایک وسنہارا تھر گھر سچے دربارا، شبدی رُوپ انوپ دھرائیندا۔ ایک سچھنڈ کرے پسارا، سچھنڈ واسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ ایک جگ جگنتر لئے اوتارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ایک وشن برہما شو کر پسارا، ترے گن مایا بیخ تت جوڑ جڑائیندا۔ ایک اند اندر اسن ویکھے ویکھنہارا، کروڑ تیتیس پھول بھلائیندا۔ ایک بھگت بھگوت دے بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک سنت ساجن میلے وچ سنسارا، ساکھیات رُوپ وٹائیندا۔ ایک گرگھ دے ہلارا، شبد شبدی رس دکھائیندا۔ ایک گرگھ سکھیا دے اپر اپارا، ورن برن ذات پات ناتا توڑ تڑائیندا۔ آتم پر ماتم کر پیارا، نہکرمی کرم کانڈ مول چکائیندا۔ جس کایا مندر اندر دکھائے اپنا سچ دوارا، سو جن نیوں نیوں سپس سپس جھکائیندا۔ ایک ایشٹ مئے اینکارا، اینکارا ہر گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ تینی اوتار اُچی کوک بول گئے جیکارا، بے جیکار سرب سٹائیندا۔ توڑنہارا گرھ ہنکارا،

گڑھ ہنکاری آپ کھپائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد یارا، یاری یاراں نال رکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر پسارا، پسر پساری کھیل کرائیندا۔ دس گرو گراک
 ونجارا، ساچا ہٹ جنائیندا۔ چوڑاں طبق ویکھنہارا، لوک چوڑاں ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ منڈل منڈپ پر تھی آکاش پری لوء لاؤنہار اکھاڑا، آپ اپنا نوٹو
 ناچ نچائیندا۔ جیون جگت جانے بھگت لکھ چوڑاں اندر وڑ وڑ ویکھے ڈوگھی غارا، نچ گھر بہہ بہہ تاڑی لائیندا۔ سرب جیاں دیوے اک سہارا، آتم رام
 سرب پیارا، رام رام رس جہواک رکھائیندا۔ ایک کرشن میت مرارا، ایک برہما وشن دے سہارا، ایک شکر گنڈھ پوائیندا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ محمد دکھائے
 پروردگارا، پاربرہم پر بھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا مندر اُچ محل سنائے ساچا نعرہ، ساچے حجرے سوہا پائیندا۔ مقامے حق حق ونجارا، کرے کھیل اگم اپارا،
 لاشریک توفیق اپنی آپ رکھائیندا۔ ایک مندر سچ دوارا، نانک گوہند کرے پیارا، پریم ریتی ساچی یتنی جگ جیون داتا لوک مات سمجھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن کایا مندر اندر اپنا بھیو چکائیندا۔ کایا اندر چکے بھیو، ہر سنگر آپ چکائیا۔ ملے پر بھ لکھ ابھیو، بے انت
 بے پرواہیا۔ نظری آئے وڈ دیوی دیو، دیو آتما ہوئے سہائیا۔ بھگت بھگونت جنائے ساچی سیو، سیوک ایک گھر بہائیا۔ لہنا دینا کئے رسنا جہو، اجپا جاپ آپ
 رکھائیا۔ امرت رس چکھائے میو، رسنا رس دے مکائیا۔ کوسک نرگن مستک لائے تھیو، چوڑاں رتن رتن وڈیائیا۔ آد جگاد جگا جگتر سدا نہکیو، غریب
 نہانیاں لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ جن بھگتاں آتم پر ماتم مارگ دے سمجھائیا۔ آتم پر ماتم چکے اولہا، دوتی پردہ آپ
 اٹھائیا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، پنچ تت اندر ویکھ رکھائیا۔ ایک راگ سنائے سوہلا، چھٹی راگ بھیونہ آئیا۔ اٹا کرے نابھ کولا، اٹھسٹھ تیرتھ گنگا گوداوری
 جمناسرتی گھر وچ دے رکھائیا۔ میل ملائے کاہن کرشن ساول سولا، مکٹ بین بے پرواہیا۔ نورِ الہی اکو اولہا، عالمین روپ خدائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایک اکھر دے پڑھائیا۔ ایک اکھر آخر رام، رام رمیا آپ پرگٹائیندا۔ ڈھر درگا ہی ساچا نام، جن بھگتاں جھولی پائیندا۔ مد
 پیالہ اکو جام، امرت ایک وار پائیندا۔ مٹے رین اندھیری شام، ساچا چند آپ چکائیندا۔ بھاگ لگائے کایا کھیڑا نگر گرام، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔ ساچا
 پنڈت اندر وڑ کرے بسرام، سکھ آسن اک رکھائیندا۔ رسنا جہوانہ کوئے کلام، کلمہ نبی آپ سمجھائیندا۔ ڈھر سندیسہ ڈھر کلام، بن لکھیاں آپ جنائیندا۔

بن دیکھیاں ملے رام، نج نیتز آپ گھلانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر بھگت دوارا، جن بھگتاں آپ سمجھانیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو رمز، رمز رمز نال ملائیا۔ کوٹن وچوں جائے گرگھ ورا سمجھ، جس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ دئی دویت مایا متا ہوئے ہنگتا جوٹھی جوٹھی کڈھے مرض، مریض اپنے لیکھے لائیا۔ ذات پات ورن گوت مٹائے درد، دردی اپنا در دے دکھائیا۔ نام چھری نکھی رکھ کرد، پنچ وکارا دے جھٹکائیا۔ رت مٹائے گرم سرد، ایک رنگ رنگ رنگائیا۔ گرگھ مردانہ ہوئے مرد، مرد مردانگی اک دکھائیا۔ ناتا توڑ اندج جیرج، اُتبیج سبیج پندھ مکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں اک دوارا دے دکھائیا۔ ہر جن انتر ویکھ دوارا، در گھر ساچے خوشی منانیندا۔ پاربرہم تیرے چرن سرن پٹی نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سپیس جھکائیندا۔ چار گنت نوکھنڈ اکو نظری آئے مندر مسجد ٹھاکر دوارا، مٹھ شوڈوالا ایکارو پ وٹانیندا۔ گھر گھر دے رام پسار، رام نیارا اپنا تھم ورتانیندا۔ بل دھرے دسرتھ ڈلارا، دوکھا بن بن ویس وٹانیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، جگت ساگر پھول پھلانیندا۔ کایا گاگر انت کنارہ، جن بھگتاں آپ جنانیندا۔ آتم پر ماتم ملائے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلانیندا۔ سوہنگ شبد بول جیکارا، دئی دویت پرده لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگتتر دیوے ور، بھگت بھگوت آپے پھڑ، کایا مندر اُچے ٹلے چڑھ، قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر جگت وکھر برہم مت آتم انتر آپ پڑھانیندا۔ سبجگ تریتا دوا پر گیا بیت، رام کرشن سیو کمائیا۔ کلجگ کھیل اک اندیٹھ، نانک گوہند گیا سمجھائیا۔ وید ویاسا کھ لکھ ریت، ساچی ریتی گیا جنائیا۔ نرگن بیٹھا اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ کلجگ اتم جائے بیت، چار لکھ بٹی ہزار آئیو اپنے حکمے اندر اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، تھر کوائے رہن نہ پائیا۔ رام کرشن کر پسار، نانک گوہند اپنا ڈنک گئے وجائیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، اچی کوک گیا سمجھائیا۔ براہمن گوڑا پوت سپوتا اترے اپنی دھارا، اُچے ٹلے پر بت سچ سنگھاسن اپنا آسن لائیا۔ سمبل وسے دھام نیارا، اُچ محل اک منارا، نظر کسے نہ آئیا۔ نانک نرگن کہے پکارا، مہابلی آئے اپنی وارا، نہنکنا اپنا ناؤں رکھائیا۔ گوہند تئے راہ کنارہ، کل کلکی لئے انت اوتارا، کلجگ ویکھے ویکھنہارا، روپ رنگ رکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنے حکمے اندر رہیا

پھرائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجک دھار، لوک مات چلائی۔ سنجگ اتریا اپنی دار، تریتا انت رہن نہ پائی۔ دوپر آئی ہار سنسار، ساگر بیٹھا پندھ مکائی۔
 کلجک لیکھا لکھیا اپر اپار، چار لکھ ملی وڈیائی۔ بتی دند گا گا تھکے بتی ہزار، بتی بتیسا نال رلائی۔ پُرکھ ابناسی سچ وبار، جوں بھاوے توں اپنے بھانے لئے
 چلائی۔ کلجک کوڑی کریا کرپسار، چاروں گنٹ ڈنک وجائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجک کوڑا کرپسار، اپنا
 کھیل کرایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچارا، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ دھیاں بھیناں کرن وپارا، ونج ونجارا اک دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلجک اپنا بھیو چُکایا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاس چند دے گرہ گھو والی جموں ☆

سجھنڈ نواسی تھر گھر سازن سزا، لوک مات ہر بنت بنائی۔ کریا کھیل غریب نوازا، غریب نمانے دئے وڈیائی۔ اوتھے نظر نہ آئے کوئی راجا،
 شہنشاہ نہ کوئے اکھوائیا۔ شبد اگمی رچیا کاجا، دھر سندیسہ آکھ سنائی۔ روزہ بانگ نہ کوئے نمازا، سجدہ کرنہ سیس جھکائی۔ ڈھولک پھینا نہ کوئی واجا، اچی
 کوک نہ کوئی سنائی۔ مسجد مندر مٹھ شو دوالے نہ کوئی دروازہ، سیو دار نہ کوئی بنائی۔ مکہ کعبہ نہ کوئی حاجی حاجا، حجرہ ماٹی نہ کوئی دکھائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا آپ سہائی۔ تھر گھر ساچا سچ دوار، تھر گھر ساچا آپ بنائیدا۔ کرے کھیل اگم اپار، ہر ساچی دھار چلائیدا۔
 لیکھا جان گر اوتار، بھگت بھگوان کھیل کرائیدا۔ سچ سندیسہ دیونہار، بھید ابھید آپ گھلائیدا۔ جگ چو کڑی مارنہار مار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیدا۔ سچ دوارا ایکنکارا، ایک ایک سہائی۔ اکو نام اک جیکارا، ایک گھر وجے ودھائی۔ ایک بنک کھول کوڑا،
 ایک مندر دئے وسائی۔ ایک وسے وسنہارا، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ ایک کرے سچ وبار، جن بھگتاں میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 تھر گھر ساچے کھیل دکھائی۔ تھر گھر ساچا ساچا میلا، ہر اپنا آپ لگائیدا۔ کلجک انتم بن بن سجن سہیلا، سگلا سنگ آپ نبھائیدا۔ آد جگادی وسنہارا دھام

نویدا، برہم برہادی بھیو چکانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سجن آپ اکھوانیدا۔ ساچا سجن بن بن میت، تھر دوارے دے
 وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ساچی ریت، جگا جگنتر آپ چلائی۔ ناتا توڑ مندر مسیت، ساچا ہٹ اک گھلایا۔ زرگن زرگن سنائے گیت، سرگن سرگن وجے
 ودھایا۔ آتم پر ماتم سچ پریت، ساچی سکھیا اک سکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا دے سہایا۔ تھر گھر ساچا ہر سہاؤنا، سری
 بھگوان آپ جنائیدا۔ کلجگ انتم ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہارا پھیری پائیدا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، لوک مات نین گھلاییدا۔ پھڑ پھڑ باہوں گلے لگاؤنا، آپ
 اپنی دیا کمائیدا۔ ساچا اکھر اک پڑھاؤنا، اجپا جاپ آپ جنائیدا۔ انتر منتر اک وکھاؤنا، بستر لگی اگت بھجائیدا۔ در دروازہ اک گھلاؤنا، بجر کپاٹی توڑ
 تڑائیدا۔ ساچی ہاٹی ونج کراؤنا، وست اکو اک وکائیدا۔ نام خزانہ آپ لٹاؤنا، اتوٹ اتوٹ پردہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ
 دوارا کھیل کرائیدا۔ سچھنڈ نواسی تھر گھر ویکھنہارا، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو نہہکنک نرائن ز اوتارا، بھیو ابھیدا دے جنایا۔ نو نو
 چار پار کنارہ، لیکھا انت دے مکایا۔ ست ستوادی کھول کواڑا، ہر جن ساچے لئے ملایا۔ دیونہارا درس دیدارا، زرگن نور جوت رُشایا۔ مانس جنم پاوے
 سارا، پورب لہنا جانے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ تھر گھر دوارے ملیا مان، ہر جو ہر ہر آپ
 دوا یا۔ لوک مات کر پروان، پرم پڑکھ ویکھ وکھایا۔ آتم پر ماتم اک گیان، سوہنگ منتر آپ سنایا۔ ناتا تٹا جگت جہان، جگ جیون داتا ہر جو پایا۔ کاغذ
 قلم شاہی ہوئی حیران، ہر ہر اچرج کھیل رچایا۔ بن میرے پڑھیاں گرگھیاں کیتا آپ گیان، نش اکھر آپ پڑھائیدا۔ میں وینہدی رہی مار دھیان،
 چاروں گنت نین اٹھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنا دے دے گئے بیان، لوک مات ونج دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر اپنی کھیل
 کرایا۔ تھر گھر وجے اکو ناد، انادی آپ وجایا۔ ویکھنہارا برہم برہماد، برہم کھوجے چائیں چانیا۔ سنت سہیلے آپے لادھ، پھڑ پھڑ باہوں لئے جگایا۔ زرگن
 سرگن لڈائے لاڈ، آپ اپنی گود بہایا۔ شبد جنائے بودھ اگادھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ بنایا۔ ستجگ
 پرگٹائے ساچے سادھ، ساچی سادھنا اپنے ہتھ رکھایا۔ اپنے گرگھیاں گرگھیاں رکھے لاج، لاجاوت بھیو نہ رانیا۔ راتیں ستیاں مار آواز، جگ جگ

وڈیا نیندا۔ تھر دوارا انتم کل، ہر جو آپ وڈیا نیا۔ سچ سندیسہ ایک اگھل، گر اوتار پیر پیغمبر لئے بلا نیا۔ دُور دُراڈے نیرن نیرے آن چل، بن پاندھی پندھ
مکایا۔ آگے ہونہ کرے کوئی گل، بیٹھے نین نین چھپایا۔ دین مذہب لگا سل، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ اٹھ کے تگن اک دُوجے ول، ہر جو کی رچن
رہیا رچایا۔ نرگن روپ دیپک جوت رہیا بل، چار گنت کرے رُشنا نیا۔ سچ گھنڈ دوارے دیکھے کھل، سوچھ سرُوپی روپ وٹایا۔ بھل نہ جائے گھڑی پل،
اٹھل بے پرواہیا۔ دیکھنہارا لکھ چوراسی گل، کلو نتا اپنی دیا کمایا۔ جگت ڈالی پھل بھلو اڑی دیکھے بھل، نو ست نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک سہا نیا۔ سچ دوارے صد داتار، ہر جو اپنا کھیل جنائندا۔ پیر پیغمبر نین لو اگھاڑ، اکھ اکھ نال ملا نیندا۔ گر گر دیکھو کر
دھیان، ہر دھیانی دھیان دکھائندا۔ بھگت بھگونت کرن پروان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ انتم سب دالے
بیان، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ نیتز دیکھو ہندو مسلمان، سکھ عیسائی کون رنگ سہائندا۔ کلجگ جیو پڑھ پڑھ تھکے شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن
گیان نہ کوئے درڑائندا۔ بانی تیر نرالانہ مارے بان، انیلا روپ نہ کوئے دکھائندا۔ کامی کرو دھی ہوئے شیطان، شرع شریعت ناچ نچائندا۔ ثابت رکھے
نہ کوئے ایمان، ساچا کعبہ نہ کوئے سہائندا۔ منتر پڑھے نہ کوئے ستنام، انتر آتم نہ کوئے ملا نیندا۔ کسے ملے نہ گھر بھگوان، سنجی سچ سرب دکھائندا۔ نو
کھنڈ پر تھی ہوئے ویران، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈو گھی کندر وچ پر بھاس، آسا پور نہ کوئے کرائندا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا کوڑ کڑیا راپین کھان، سچ سچ رسنا
جہوانہ کوئے گائندا۔ پیچ تت اندر کایا وڑیا اک شیطان، من واسنا جگت بھوائندا۔ بھرے بھلے جیو نادان، ہر کا بھيو کوئے نہ پائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
رسنا بولو اپنی زبان، ہر جو سب دے بیان بن قلم دوات اپنے انتر بند دکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچے کھیل کرائندا۔
تھر گھر دوارے ساچا والی، ولی عہد ایک اگست بنایا۔ دُھر درگا ہی بن کے مالی، بوٹا دیکھے چائیں چائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر انتم سارے کہن ساڈے ہتھ خالی،
وست کوئے نہ ہتھ رکھایا۔ سنجگ تریتا ڈپر کلجگ لوک مات تیری گھان گھالی، حکمے اندر سیو کمایا۔ تیرا ناؤں دے کے آئے جگت دلالی، ساچا ہٹ
اک گھلایا۔ مارگ دسیا شاہ کنگالی، شہنشاہ ایک راہ چلایا۔ کلجگ آنت سرشٹ سبائی ہوئی بے حالی، بہیل ہو رو رو دئے ڈھایا۔ چاروں گنت رین اندھیری

کالی، زرِ گن نُوْر نہ کوئے رُشنائیا۔ ماواں پُتراں سچ سگھالی، سگھ جگت جگت بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا اپنے کھاتے رہیا پائیا۔ ساچا کھاتہ دئے وکھال، ہر جو اپنی کھیل کرانیندا۔ دین مذہب ذات پات انت آئے زوال، آگے ہو نہ کوئے بچائیندا۔ شرع شریعت مئے نہ کوئے سوال، ساچا مسلہ ہر جو آپ حل کرانیندا۔ اِکو گھر شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیندا۔ تھر گھر دوارے دئے بہال، پھڑ باہوں بھيو گھلائیندا۔ اُٹھو ویکھو چلو نال نال، زرِ گن نرکار لوک مات اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دوارے آپ سہائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ سہاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ بھگت بھگونت پھڑ بہاؤنا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جیو جنت پردہ لاہنا، مکھ نقاب نہ کوئے لکائیندا۔ ساچا مندر اک وکھاؤنا، جس اندر ہر جو جوت جگائیندا۔ کایا کھیڑا آپ وساؤنا، پنچم جھیرا آپ مکائیندا۔ دُبا بیڑا پار کراؤنا، بن کھیوٹ کھیٹا پار کرانیندا۔ دین مذہب دا پندھ مکاؤنا، انتم لیکھا لیکھے لائیندا۔ گیت سہاگی چھند سناؤنا، چار ورنال آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، دو جہان بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں شکر مناؤنا، کلجگ انتم ہر جو پھیرا پائیندا۔ پورب جنم لہنا دینا سرب چکاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا آپ وڈیائیندا۔ در ساچا وڈا بکار، بل باؤن دئے جنائیا۔ تیری سیاں قرضہ دتا اتار، ایکا ڈھیا جھولی پائیا۔ ایکا نیا چلے وچ سنسار، ساچا سنا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ بل تیرا سچ منارا، باؤن اپنا رنگ رنگائیندا۔ اتل و اتل ستل دا پار کنارہ، لوک مات سوبھا پائیندا۔ گو بند دیونہار ہلارا، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ و نجارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ پنچم مینا ہو اجیارا، ٹھانڈا سینتا ویس وٹائیندا۔ اِکو گیت بول جیکارا، بے جیکار آپ لائیندا۔ تھر گھر مندر کر تیار، سچکھنڈ اپنا رنگ وکھائیندا۔ اندر باہر گیت ظاہر و سے ہر نرنکارا، ہر جو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آگے بچھے دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر تیرا مان رکھنتا، رکھت ایکا ایک اکھوائیا۔ ساچی بھومکا آپ سہنتا، سو بھنیک وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا راہ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے مان رکھائیا۔ سچ دوارے ایلنکار، اپنا مان رکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر تیار، تار ستار اک ہلائیندا۔ بہتر ناڑ کر اجیارا، بہتر اپنا بھيو

چُکائیندا۔ ستر دیوے ست دی دھار، ساتک ست ست کرائیندا۔ چُہتر چُہتراں کرے پار کِنار، ویلا آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوار سہائے چُہتر، ست چار رنگ رنگایا۔ ملے وڈیائی جن بہتر، سمرتھ پُرکھ ہوئے سہایا۔ ایک وار کر اکثر، ایکتا روپ دے درسایا۔ نام سنائے ساچا منتر، مت بھید نہ کوئے دکھایا۔ بناونہارا ساچی بنتر، گھاڑن گھرت لئے گھڑایا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، گت مت اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، دو جہاناں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک وڈیایا۔ سچ دوارا ہر ہر چرن، دوسر اور نہ کوئے وڈیایا۔ جن بھگتاں چکے مرن ڈرن، جنم مرن پھند کٹایا۔ نیتروچن نین کھلے ہرن پھرن، پرتکھ اپنا روپ درسایا۔ بھو چکے ورن برن، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، ہر جن قیمت آپے پایا۔ جس جن رکھائے اپنی سرن، تس وشن برہما شو سیس جھکایا۔ تھر گھر دوارے سوہنگ شبد ایک پڑھن، سچکھنڈ نواسی دیکھے چائیں چائینا۔ سچکھنڈ دوارے انتم چڑھن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے لئے بہایا۔ بھگت بھگونت گھر ساچے بہنا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ کلجک آنت دکھائے نیناں، نیتروچن نین ملائیندا۔ آتم پر ماتم ست ستوادی پائے گہنا، بستر اپنا نام دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہر جن سچا سچ ڈلارا، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ سچکھنڈ دا سچ ہلارا، ست ستوادی آپ جھلایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر جن تیرا بھو کوئے نہ پایا۔ چھتھی جگ دا پار کنارہ اُچ منارا، گرگھ دُور دُراڑے لئے ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا رنگ، ستگر پورا آپ رنگائیندا۔ اکو سچ اک پلنگ، ایک آسن سچ دکھائیندا۔ اکو لاونہارا انگ، انگیکار اک کرائیندا۔ اک جنائے ساچا انند، پرمانند اپنا رس دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ در گھر ساچے جوتی جاتا، جوتی جوت جوت ملایا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، ساک سجن سین بھین بھائی کوئے نظر نہ آئی۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی تیرتھ اٹھساٹھا، مندر مسجد مٹھ گردوار روپ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی رام بیٹا دسراتھا، نہ کوئی کرشن تریلوکی ناتھا، شاستر سمرت وید پُران گیان نہ کوئے درڑایا۔ نہ کوئی پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق دیوے ساتھ، کلمہ نبی نہ کوئے

پڑھائیا۔ نانک نرگن پاکی پاکا، پتت روپ نہ کوئے دکھائیا۔ گوہند چرن کول بہہ بہہ گائے ساکہ، مہما اکھ کھہ سنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، اپنے ہتھہ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ آنت جن بھگتاں جنم جنم دا پورا کرے گھائا، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں دئے دلاسا، دھیرج دھیرا اک رکھائیا۔ انتم سچھنڈ دوار کرے نواسا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ گرگھ بنیا کنجن کوئی نہ تولے تولہ ماشہ، رتی رت مل نہ کوئے پوائیا۔ پُرکھ ابناسی کر نہارا بند خلاصا، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ مائس جنم کرے راسا، لکھ چوراسی نہ کوئے بھوائیا۔ ناتا ٹٹے پر تھمی آکاشا، گنگن گگنتر اپنا نور کرے رُشائیا۔ جن بھگت رہے نہ کوئی پیاسا، امرت میگھ اک پیائیا۔ لیکھے لائے رسن سواسا، جو جن سوہنگ ڈھولا گائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبراں سادھاں سنتاں ہر جو اپنا پہلوں دسیا کھول خلاصہ، بھلیا کوئے رہن نہ پائیا۔ چار جگ اپنے نالوں چھوٹیاں چھوٹیاں گر اوتار پیغمبراں سادھاں سنتاں ہر جو اپنا پہلوں دسیا بے آنت کہہ کہہ ہوئے نراسا، آنت کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکک نرائن نر، سچ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچ دوار ملی وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ جن بھگت ہوئے گُرمائی، پُرکھ ابناسی سگن منائیندا۔ سیوا کرے بن بن نین نائی، نظر کسے نہ آسیندا۔ ساچا گانا رہیا بٹھائی، نام تند ہتھ اٹھائیندا۔ مہندی رنگن اک رنگائی، لال گللا رنگ چڑھائیندا۔ پیٹی سیس رہیا گندائی، نیتز نین نین مٹکائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل رچائی، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ تریتا رام سیتا اک ویاہی، کرشن رادھا میل ملائیندا۔ کلجگ انتم پاربرہم پت پر میشور گرگھ سچن پھڑ پھڑ باہیں، ساچے ڈولے آپ بہائیندا۔ سچھنڈ دوارے لے کے جائے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سرتی آپ پر نائیندا۔ گرگھ سخی کر پروان، پر م پُرکھ دیا کمائیندا۔ نرگن بن بن ساچا کائہن، بنسری ایکا نام سنائیندا۔ ساچے مندر رنیا رام، رام آپ درڑائیندا۔ ایکا اچھیا دئے پیغام، اللہ رانی بندھن پائیندا۔ خاوند بیوی کھیل مہان، جگت سدیوی ویکھ وکھائیندا۔ نیتز نین نیویں ہوئے کوں، مست جوانی اک وکھائیندا۔ نور الایہی بے پرواہی، صدق صبوری چو داں طبق ویکھ وکھائیندا۔ جلوہ تگنہار کوہ طوری سرب کل آپے بھر پوری، وسنہارا نیڑے دُری، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سچن ساچے پھڑ، سچھنڈ دوارے جائے چڑھ، ساچا ڈنڈا برہم برہمنڈاں پاربرہم پر بھ آپ

لگائیندا۔ اُچا ڈنڈا اُچ محل، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ دیکھنہارا اک اٹل، اٹل بیٹھابے پرواہیا۔ بھگتاں اندر آپے رل، اپنا پردہ دے کھلائیا۔ جگ چوکڑی جو کردارہیا ول چھل، اچھل چھلدھاری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا دان، تھر گھر ساچا کر پروان، سچکھنڈ وکھائے اک نشان، ساڈھے تن ہتھ مان رکھائیا۔

★ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر داس دے گرہ گھو والی جووں ★

کرم کانڈ جگت بندھن، مایا جنجال نہ کوئے تڑائیندا۔ ہنکار وکار نہ کرے کھنڈن، جوٹھ جھوٹھ موہ نہ کوئے چکائیندا۔ سچ دوار نہ کرے کوئے بندھن، سیس جگدیش نہ کوئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم گھر گھر دیکھ وکھائیندا۔ سچ سچ نہ کوئے دھار، لکھ چوڑا سی جیو کرائیندا۔ مورکھ گدھ ہوئے گوار، من مت رہی کرائیندا۔ انتر آتم نہ کوئے پیار، پر م آتم نہ کوئے ملایا۔ اگنی تت تپے انگیار، دھواں دھار رہی وکھائیا۔ گھر گھر ناتا جڑیا جگت وکار، پنچم پنچ دین دھائیا۔ شبد راگ نہ کوئے ڈھنکار، سُن سادھ نہ کوئے کھلائیا۔ آتم پر ماتم نہ بنے مددگار، مدعی مدعلیہ نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیکھنہارا خلق خدائیا۔ سچ نام نہ کوئے ست، ست ست نہ کوئے درڑائیندا۔ گرہ مندر نہ کوئے برہم مت، برہم روپ نہ کوئے وکھائیندا۔ ہر چرن نہ کوئے نت، جگت ناتا سرب رکھائیندا۔ بندھن پیامات پت، بھائی بھین ساک سجن موہ نہ کوئے چکائیندا۔ سنگر کرے نہ کوئے ہت، ہوس ہوس نہ کوئے مٹائیندا۔ چاروں کٹ رس دے پھک، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ لکھ لکھ اکھر شاہی منگی بھکھ، بھچھیاست نہ کوئے پائیندا۔ نر نرائن نیتز پے نہ کسے دس، سوچھ سروپی درس کوئے نہ پائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور نہکرمی ستادے کرپٹھ، اپنی کروٹ نہ ہر بدلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی دیکھ وکھائیندا۔ سچ سچ نہ کوئے پیار، ریتی پریم نہ کوئے جنایا۔ گرہ گرہ وسے کام کرودھ لوہ موہ ہنکار، گڑھ جھوٹھا نظری آئیا۔ رسنا جھوانہ کوئے آدھار، دند بتیس نہ کوئے وڈیایا۔ بھگت بھگونت نہ کرے کوئے وچار،

بھرے بُھلی سرب لوکائی۔ مایا رُے روون زارو زار، چرن پریتی گھول نہ کوئے گھمائی۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جُگا جُگتتر ویکھنہار، نرِگن سرِگن
 سرِگن نرِگن بھيوَ اچھیدا اچھل اچھیدا آپ گھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا سرشٹ سبائی۔ سرشٹ سبائی نہ کوئے سنگ، ساچا
 سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ مائس مائی ہوئے بھنگ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گیت سہاگی نہ سنائے کوئے چھند، رسنا جہوا سرب گرلائیندا۔ ٹٹی دیوے نہ
 کوئے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیال نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی ویکھے رنڈ، ہر کنت سیج نہ کوئے سہائیندا۔
 سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، چار ورن دے دُہایا۔ چاروں کُنٹ کُکرنڈھ، کُجگ انتم رہیا ڈھایا۔ کوئی نہ سکے بیڑا بندھ، بنھنہار نہ کوئے اکھوایا۔ کُجگ جیو
 بھاگاں مند، آپا جین بھيوَ کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ ست ستواد نہ کوئے رس، رس امرت نہ کوئے
 دکھائیندا۔ من کامنا جیو ہوئے وس، واسنارام نہ کوئے رکھائیندا۔ جگت اچھیا رہے نس، وانگ سوان سرب بھوائیندا۔ نہ کوئی میٹے رین اندھیری مس،
 ساچا چند نہ کوئے چکائیندا۔ کوڑی کرپا اندر گئے پھس، پھاسی جم نہ کوئے کٹائیندا۔ ڈونگھی بھوری گئے دھس، پھڑباہوں پار نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھوج کھائیندا۔ سیج نہ دے کوئے ہٹ، ہٹوانا نظر کوئے نہ آئیا۔ لہنا چکلیا تیر تھ اٹھسٹھ، ناری پُرش نر نرائن
 نین درشن کوئے نہ پائیا۔ تٹ کنارہ دیسے بھٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھایا۔ سیج سچ نہ کوئے وبار، بوہاری نظر
 کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت نہ کوئے پیار، پاربرہم نہ کوئے دھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، کُجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرم کانڈ لیکھا آپ چکائیندا۔ کرم کانڈ ترے گن مایا، مایا متا ویکھ وکھایا۔ کوڑ گُریاری ویکھے چھایا، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ آد جگادی دائی دایا،
 سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھایا۔ مات پت پتا پوت اُپایا، اُپت اپنا رنگ رنگایا۔ جُگا جُگتتر کھیل کرایا، لکھ چوراسی لئے پرگٹایا۔ بھگت بھگونت دے وڈیایا،
 بھيوَ اچھیدا آپ گھلایا۔ ساچے مارگ پھڑ پھڑ لایا، گیان دھیان اک سمجھایا۔ اکو اوٹ آنت رکھایا، تن نگارے چوٹ لگایا۔ صدق صبوری تن ہنڈھایا،
 مجبوری اپنا نام رکھایا۔ اُچے ٹلے پر بت دے رُٹھایا، اگنی بھینٹا سیوکما ئیا۔ چرن پریتی پریتی چرن دے سرنا یا، ایشٹ دیو اک وکھایا۔ حق حقیقت کھوج

کھجایا، لاشریک بے پرواہیا۔ جگت شریعت بندھن پایا، بندی خانہ دیکھے سرب لوکایا۔ مُرشد مُرید لئے ترایا، تار ستار اک ہلایا۔ ایک نور نور نظری آیا، بے نظیر نظر اپنے نال ملایا۔ سنجگ پرہلاد لیکھے لایا، کلجگ منصور دئے وڈیایا۔ اک اک کر کے گود بہایا، سر اپنا ہتھ لکایا۔ کایا تگ اگنی جگت تپایا، آتم سانت سانت رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منصور پرہلاد دے دے داد، لوک مات دتی وڈیایا۔ لوک مات وڈیائی دیہہ، تن ماٹی ویکھ وکھائیدا۔ آتم پر ماتم ساچا نینہ، نینہوں اپنے نال لگائیدا۔ امرت امیوں رس برسے مینہ، میکھلا اپنی دھار وکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر ہر نرائن نرگن سرگن ہو ہو لیکھا پار کرائیدا۔ پرہلاد منصور اتاریا پار، پوری آسا آپ کرایا۔ ویکھنہارا سدا جگ چار، چوکر اپنا بندھن پایا۔ نت نوت لے اوتار، ہت اپنا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سہیلا ہوئے آپ سہایا۔ سدا سہیلا ہوئے سہانک، ہر صاحب سچا سلطانا۔ سرشٹ سبائی اکو نائک، نر نرائن وڈ مردانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل کرے مہانا۔ کلجگ انتم کھیل مہان، ہر جو ہر ہر آپ کرایا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگت جن لئے اٹھایا۔ ایک بخش چرن دھیان، چرن چرنودک گھ چوایا۔ کرپا کرے وڈ مہربان، مہر نظر اک لکایا۔ لیکھا کٹ دو جہان، لیکھے اپنے وچ پایا۔ ایک شبد دے گیان، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ ایک برہم کر پروان، پار برہم لئے ملایا۔ ساچے بھگتاں دے دے دان، دست اموک جھولی پایا۔ نہ کوئی مارے جیو جہان، ہر ناکش بن ہتھ کٹار نہ کوئے اٹھایا۔ نہ کوئی سوئی چاڑھے پھڑ جوان، منصور گل وچ پھاس نہ کوئے لکایا۔ کر کرپا ملیا آپ بھگوان، ہر جن ساچے لئے ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھایا اپنا گھر، درگاہ دیوے مان وڈیایا۔ درگاہ دیوے ہر جو مان، نمائیاں گلے لگائیدا۔ منصور ویکھے مار دھیان، نسا سب دی ہر جو پور کرائیدا۔ کلجگ انتم کر پروان، گرگھ پروانے اپنی بھیٹ چڑھائیدا۔ پرہلاد رسنا کہے دھن بھگوان، تیرا انت کوئے نہ پائیدا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیدا۔ کلجگ انت سچ نشان، دو جہان آپ جھلائییدا۔ گر سکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت سنت ساچن دے دے مان، پچھلا مان سرب چکائیدا۔

جن بھگتاں بھگتی کری آپ آن، ساچی شکت بنائی نار رکان، اندر وڑ وڑ سیوا کرے مہان، دیو دیوا ہنگ برہم بھوگ لگائے ساچا رس میوہ اکھ ابھیوا اپنا
راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساکھیات ساکھی جن بھگتاں آپ سنانیندا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ☆

سچکھنڈ نواسی ساچا سیشن، سچا حاکم حکم جنائیندا۔ سنجگ چلائے ساچا مشن، مسل سب دی پچھلی پاڑ وکھائیندا۔ در منگائے برہما شو وشن، شبدی
ڈوری بندہ بندھائیندا۔ ترے گن پنچ تت سیس جھکن، چرن دھوڑ مستک منگ منگائیندا۔ گل پلو پائن رام کرشن، آگے نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ
محمد حسین حسن، علی شاہ شاہ رگ اپنی آپ کٹائیندا۔ نانک گوہند بھانا منن، کیتا حکم نہ کوئے اٹھائیندا۔ بھگت اٹھاراں کہن توں سری بھگوان، تڈھ بن
نظر کوئے نہ آئیندا۔ ہر جو ہر پرگٹ ہوئے نوجوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ ویکھنہار زمیں اسمان، گنگن منڈل کھوج کھجائیندا۔ سورج چند دیونہارا
چان، جوتی نور نور ٹکائیندا۔ شبد اگئی چلاونہارا بان، تیر انیلا اک رکھائیندا۔ وید شاستر سمرت پُراں، بھيو کھلاونہار گیان، گیان دھیان اک درڑائیندا۔
جگ چوکڑی بنہارا ضامن، ساچی ضامنی اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ آئیندا۔ کلجک رین اندھیری شامن، سچ پرکاس
نہ کوئے وکھائیندا۔ گھر گھر وڑیا کام کرودھ لوہ موہ ہنکارن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ عدالت آپ کمائیندا۔ دو جہاناں ساچا ج، لکھ
چوڑاسی ویکھ وکھائیا۔ سچ سنگھان بیٹھا سچ، تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی دو جہان سری بھگوان سب دے کھولنہارا پاچ،
پورب لیکھا ویکھے تھاوں تھانیا۔ حکمے اندر ساچے مندر اُچ محلے لئے سد، سچ سندیسہ اک گھلائیا۔ نرگن دھار کر پیار چرن کول آؤنا نٹھ، بن پاندھی پندھ
مکائیا۔ اینکارا ہر نرکارا پُرکھ ابناسی کرے سچ اکھ، ایکا بندھن دیوے پائیا۔ ناتا توڑ کے آؤنا مندر مسجد شو دوالے مٹھ، گرو دوارا انگ نہ کوئے رکھائیا۔
آگے کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ لیکھا کھئے اپنے ہتھ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ چوتھے جگ لہنا بھٹھ، بھٹھ کھیرا دے وکھائیا۔ ایکا

وار وچھائے ستر ستر، صفا سب دی دے اٹھایا۔ سچ ودھان ایکا رکھ، پنچم دیوے مان وڈیایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ
 جنایا۔ ساچا سیشن اینکار، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ چار جگ نواسی کر خبردار، آلس نندرا سرب مٹائیندا۔ ویکھنہارا نرگن جوت نور کر پرکاس، پرکاسی
 اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر جو اپنی دیا کمایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 حکمے اندر کر گرفتار، اپنی گرفت وچ لیا یا۔ سارے بدھے کہن توں داتا تیرا انت نہ پاراوار، بے انت تیری وڈیایا۔ جگ جگ کر دے آئے مات وبار،
 راما کرشنا ناؤں دھرایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بن سردار، سجدہ ایکا سیس وکھایا۔ نانک گوہنڈ بن پنہار، سیوک سیوا سیو کمایا۔ لکھ لکھ اکھر جگت لاکے آئے
 کار، سرگن تیری دھار چلایا۔ تیرا رپ دس نہ سکے وچ سنسار، تیری مہما لکھ لکھ مات سنایا۔ اچی کوک کہہ کہہ آئے پکار، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سو بھاپایا۔ ساچا سیشن سری بھگوان، دھر فرمانا حکم جنایندا۔ سارے مٹواک ایمان، شرع شریعت اک
 جنایندا۔ سارے بولو سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ مٹی پے سب نوں آن، آگے سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔
 نیوں نیوں سارے چرن کول کرن دھیان، نیر نین نیر وہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیندا۔ ساچا حکم ہر جو دے
 دلیل، ایکا ایک سمجھایا۔ آگے سنے نہ کوئے اپیل، نہ کوئی دیوے ست صفایا۔ سچھنڈ نہ ملے کوئے وکیل، ادھ وچکارے سارے بیٹھن ڈیرہ ڈھاہیا۔ نہ
 کوئی پہنے بستر نیل، کڈل کن نہ کوئے لٹکایا۔ نہ کوئی رپ رنگ دے چھیل چھیل، جو بن تن نہ کوئے وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا حکم اک درٹایا۔ ساچا حکم شاہ سلطانا، ہر جو ہر ہر آپ جنایندا۔ مٹا پے اتم بھانا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ حکمے اندر راجا رانا، حکمے اندر
 رعیت رپ وکھائیندا۔ حکمے اندر آد جگاد جگاد جگنتر گر پیر اوتار گان گانا، لکھ لکھ لیکھ جگت سمجھائیندا۔ حکمے اندر آون جانا، حکمے اندر دو جہاناں ویکھ
 وکھائیندا۔ حکمے اندر دیوے دھر فرمانا، بچھلا لیکھا مول چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچا سکھیا ساچے
 سکھ، ہر ہر جن آپ جنایا۔ اگلا لیکھا دیوے لکھ، لیکھا بچھلا آپ مٹایا۔ ست دھرم نام ست پائے بھکھ، آتم پر ماتم رنگ رنگایا۔ ایکا نین آئے دس،

دوئے لوچن بند کرائیا۔ کِرپا کرے اُپر جس، جس اپنا بھیو گھلایا۔ جنم جنم دی میٹے ترکھ، ترسنا اگن نہ لاگے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم لوک مات، کلجک انت انت ورتائیدا۔ چار جگ دانٹے نات، ناتا بدھاتا آپ کرائیدا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھ، ساچی گاتھا آپ لائیدا۔ چار ورن جھکائے ایکا ماتھ، مستک نور اک رُشنائیدا۔ چاروں کُنٹ ایکا پاٹھ، رسنا جہوا ایکا گن سبھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، حکمے اندر اپنا رنگ رنگائیدا۔ حکمے اندر رنگ اتیت، ہر سچا سچ رنگایا۔ صدی چودھویں رہی بیت، چودس اپنا مول مکایا۔ لہنا دینا چکائے انت ٹھیک، ٹھیکر سب دا بھن وکھایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کر گئے اڈیک، نیتز نین نین اٹھایا۔ کلجک انتم پرگٹ ہوئے لاشریک، سب دی شرع دے گویا۔ اپنی دھارا رکھے بریک، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ کایا اندر وڑ وڑ گرکھاں کرائے سچ پریت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ میل ملائے دھام انڈیٹھ، انڈیٹھری ریتی آپ وکھایا۔ سوہنگ ڈھولا گائے آتم پر ماتم گیت، گیت گو بند آپ لایا۔ کایا کرے ٹھانڈی سیت، ہر دے ہر جو آپ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا درگاہ ساچی آپ سنایا۔ درگاہ ساچی سچ سُنہنجا، ہر جو ہر ہر سو بھاپائیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر دیناں ناتھ درد دکھ بھے بھنجا، ناتھ اناتھاں ویکھ وکھائیدا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سری بھگوان ہو پروان نیتز نام ندھان پائے انجا، اگیان اندھیر لوک مات مٹائیدا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی ساچے منڈل پاوے راسی، جن بھگتاں چرن دھوڑ کرائے منجا، دُرمت میل آپ دھوائیدا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان، وسنہارا سچھنڈ سچے مکان، جن بھگتاں کرے بند خلاصی، آون جاون پنت پاؤن لکھ چو راسی گیر چکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگ آپے لائیدا۔ ساچا مارگ ست ستوادی، سو پُرکھ نرنجن آپ لگایا۔ آد جگادی اکو وادی، اپنی کیتی کرتا بھل کدے نہ جایا۔ شبد جنائے بودھ اگادھی، ناد وجائے اک انادی، انحد راگی راگ سنایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگی، جن بھگتاں آتم جائے سادھی، سادھن اپنا آپ کرائیا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی ہاڈی، رتی رت اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا دھندا ایکا دے وکھایا۔ ایکا دھندا ہر نرنکار، لکھ چو راسی آپ جنائیدا۔ پچھلا لہنا نہ رہے وچ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ مکائیدا۔ سب نے بولنا اک جیکار، بے جیکارا اک سنائیدا۔ ایکا مندر

ہوئے اُجیار، ہر جو دیک جوت جگانیندا۔ اک سرور کرے تیار، امرت ٹھنڈا جل بھرائیندا۔ گرگھ ساچے لئے نہال، ساتک ست سرپ وکھائیندا۔
 انت نیڑ نہ آئے کال، مہاکال گھ شرمائیندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ ایختے اوختے سگل سنگ چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ
 جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سندیسہ شاہ کنگال، سچ دوارے آپ جنائیندا۔ سچ دوارے ہر سچ وسیرا، وشن برہما شوچرن بہائیا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر پان گھیرا، چاروں کُنٹ ڈیرہ لائیا۔ جگ چوکڑی تیرا وینہدے رہے ویہڑا، گھر ساچے سد نہ کدے بہائیا۔ لوک مات پا پا آئے پھیرا،
 بن مسافر پھیری پائیا۔ تیرا بھیو دتے کیہڑا کیہڑا، بے انت تیری وڈیائیا۔ تیرے حکمے اندر دین مذہب پا کے آئے جھیرا، تھ بن سکے نہ کوئے مٹائیا۔
 چار کُنٹ چار ورن ذات پات وسیا کھیرا، کایا کھڑکی نہ کوئے گھلائیا۔ اٹا و ہن ڈونگھا گھیرا، بن پاندھی پندھ نہ کوئے مکائیا۔ حکمے اندر گئے اپنی ویرا، ویرا
 تیرا پا پا آئے سٹائیا۔ انم کہہ کے آئے پاربرہم پت پر میثور جس اُپر کرے اپنی مہرا، تس اپنے نال لئے ملائیا۔ بھانڈا بھرم، ہو بھٹائے جھوٹھا ڈھاہے
 ڈیرہ، ڈیر کدے نہ لائیا۔ نج نیڑ دسے نیرن نیرا، نج گھر بیٹھا آسن لائیا۔ آد جگاد بنھنہارا بیڑا، نام چپو اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھی کھیل کرتا، جگ چوکڑی ناچ نچائیندا۔ کوئی کہے میں رچ کے آیا وید چار، شاستر سمرت کوئے
 جنائیندا۔ کوئی کہے لیکھا لکھیا اٹھاراں پُراں، گیتا گیان کوئے درڑائیندا۔ کوئی کہے کلمہ جنایا انجیل قرآن، مسد حق حق الائیندا۔ کوئی کہے بانی نرالا ماریا
 بان، انیالا تیر چلائیندا۔ کوئی کہے ایکو ایک پُرکھ اکال، بن سٹ ڈلارا سیو کمائیندا۔ کوئی کہے بھگتی دیوے دان، بھگون اپنی وست جھولی پائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی کہے جس اُپر ہواں آپ مہربان، بن بھگتی لیکھا لیکھے پائیندا۔ بھاگ لگاواں کایا مندر سچ مکان، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ کلجگ انم گرگھ گر گر
 کر پروان، نام پروانگی ہتھ وکھائیندا۔ ایکوار سچکھنڈ دوارے کرے روان، روانگی اپنا ناؤں درڑائیندا۔ ساچی سخی ملاواں کاہن، کاہن سرتی شبدی بندھن
 پائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوتی بھگوت اپنی گود کائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پر تھمی اپنی دھار
 چلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نراچھت اچھیا جن بھگتاں آپ رکھائیندا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ☆

ٹھاٹھاں وچوں اِکو لہر، سچ پریم دے وڈیاںیا۔ جگ جنم دا میٹے قہر، اگنی تت بُجھائیا۔ میل ملاوا گمبھیر گہر، گہری بھوری پھول بُھلایا۔ بیچ وِکارا مارے آیر غیر، غیرت اپنی اک جنایا۔ کایا مندر اندر دکھائے سیر، ساکھیات رُوپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ رنگایا۔ اگم اتھاہ چاڑھے رنگ، رنگ مچھٹی اک رنگائیندا۔ ساچی ڈور بھئے تند، کچا تند نہ کوئے بنائیندا۔ پُرکھ ابناسی پائے بندھن بندھ، بندی خانہ سرب تڑائیندا۔ کر پرکاس اندھیرے اندھ، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ اک دکھائے پرمانند، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا چھند، سوہنگ ڈھولا آپ لائیندا۔ گہر گمبھیر گنی گہند، وڈ ساگر اپنا رُوپ دکھائیندا۔ جنم جنم دی میٹے چند، چنتا چکھا اگن بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی کھیل دکھائیندا۔ گہر گمبھیر گنونت، اگم اتھاہ وڈ وڈیاںیا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، سنگر اپنی دیا کمایا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دے ملایا۔ جوں نانک انگ لایا انگت، گر گر اپنے انگ لگایا۔ میل ملائے پھڑ پھڑ سنگت، وچھڑی کونج ڈار رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا دیونہارا تھاؤں تھانیا۔ جگت وچھوڑا میٹے پندھ، آون جاون رہن نہ پانیا۔ گرگھ ناتا توڑے مدرا ماس گند، جگت واسنانہ ہوئے ہلاکایا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال گوسائیندا۔ جو جن ست ستوادی گاوے ساچا چھند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گہر گمبھیر بے نظیر نظر مہر اک لکایا۔ مہر نظر ہر دیوے پا، پار برہم پر بھ دیا کمائیندا۔ ترے کال درسی ترے گن مایا کٹے پھاہ، پھاسی جم نہ کوئے لکائیندا۔ ایکاناؤں دے سمجھا، ناؤں نرنکارا آپ سٹائیندا۔ ڈونگھی بھوری بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ست ستوادی دے صلاح، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ گہر گمبھیر ساگر سندھ، ڈونگھا ساگر نظر کسے نہ آئیا۔ پھر پھر تھکے وشن برہما شو سُرپت راجا اند، اندراسن تچ تچ پھیرا پانیا۔ بن ہر بھگت دوسر بنائے کسے نہ اپنی بند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گہر گمبھیر اپنا ناؤں دھرائیا۔ گہر گمبھیر ہوئے گر سکھ، جس ہر ہر درشن پایا۔ سنگر دین دیال لیکھا دے لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ سدا سہیلارکھے چھایا ہیٹھ، تتی وانہ لاگے رایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگم اتھاہ اپنا راہ جنایا۔ اگم اتھاہ ہر بے انت، انت کوئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک بھگونت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، سَتجگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کر کرپا بنائے بنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر سکھ رلائے گر سکھ پنگت، آتم ناتا جوڑ جڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دُو جے در ہون نہ دیوے منگت، دیونہار بے پرواہیا۔ پنج تن پاک ہوئے مات، ماتر بھومی ملی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی چرن کول جوڑ نات، ناتا اپنے نال رکھائیا۔ کلجگ کایا چولا رکھیا ساتھ، اندر باہر اپنا سنگ رکھائیا۔ انتم لہنا دینا چکایا مستک ماتھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ پنجاں بنائی اکو ذات، ناتا تن دئے تڑائیا۔ زرگن آتم پر ماتم بچھی وات، سمر تھ اپنی دیا کمائیا۔ درس دکھایا ہو کے ساکھیات، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیا۔ سچھنڈ دوارے پنچے ہوئے پاک، پاک تن لوک مات ملی وڈیائیا۔ جگت نشانی رہ جائے دھوڑی خاک، مٹمکھاں سر پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ تن پاک اپنے رنگ رنگائیا۔ علی محمد اکو راہ، عالمین آپ اکھوائیندا۔ عالم گیر کائنات کرے نکاح، مکھ نقاب پردہ رکھائیندا۔ کوئی کہے پوش رکھے سیاہ، صورت سچ نہ کسے دکھائیندا۔ محمد جس آگے منگی دُعا، سو دُور دُراڈا نیڑے ہو ہو پھیرا پائیندا۔ جس آگے سجدہ سپس دتا جھکا، سو اپنے جھروکے وچوں کھول اپنی نظر دکھائیندا۔ جس نوں کہا پاک اک خُدا، خُدی سب دی میٹ مٹائیندا۔ سو صاحب کوٹن کوٹ علی لئے بنا، اپنی ایکا نظر اٹھائیندا۔ اک رسول دئے اصول، عالم کرے پڑھائیا۔ اک رسول دوہاں وچوں ثابت رہے اک معقول، جس اپنی بنت بنائیا۔ باقی رسول سارے جان بھول، آپ بھل وچ کدے نہ آئیا۔ سو خُداوند کریم سب دے بناونہارا قانون، قاعدہ اکو اک پڑھائیا۔ الف پڑھ کے سارے ہوئے ممنون، مومن اپنا رُپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رسول رشوُلد سلو سلم سواد صادق صبر اپنا آپ ہنڈھائیا۔ چار یار کہن سُن رسول، رسم کون جگت چلائی۔ محمد کہے میں نہ جانا کون قاتل کون مقتول، کون چھری رہیا دکھائیا۔ اک رسول ہوئے بے آب، اک آب حیات منگ منگائیا۔ اک رسول مُریداں ملے وچ خواب، اک خواب وچ نظر نہ آئیا۔ اک رسول تگے پُن صواب، اک رسول پُن صواب نہ کوئے رکھائیا۔ اک رسول ہوئے مکھ نقاب، اک رسول پردانشین نہ کوئے وڈیائیا۔ اک رسول وجائے رباب، اک احباب اپنا رنگ دکھائیا۔ اک رسول لکھ لکھ جائے کتاب،

اک رسول کتاباں رہیا پڑھائیا۔ سو رسول سچا جناب، جس مخلوق لئی اپائیا۔ سدا رہے آد جگاد، مقامے حق آسن لائیا۔ کوئی کہے کریم کرتا کا، قادر قدرت اپنی کھیل کرائیا۔ اک رسول کرے یاد، اک رسول یادداشت اپنی سب نوں رہیا کرائیا۔ اک رسول کایا مائی ناڑی ماس ہاڈ، اک رسول نرگن نور رُشنائیا۔ اک رسول مات پت، پت بھائی بھین بنائے دادی داد، اک رسول روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ سو رسول کرنا یاد، جس یاد کیتیاں و سرے اپنی پتا مائیا۔ اک رسول پاک اک رسول خاک، اک رسول ناد، اک رسول صواد، شہید دیوے نہ کسے شہادت، آگے ہو نہ کسے بچائیا۔ تھوڑی بندگی لیکھے لائے عبادت، سناکنا کھولی پائیا۔ نئی نئی ہر جو اپنی رکھی عادت، بال بالا نال لٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت شہید نہ کسے جنائیا۔

۳۵۵

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جموں ☆

۳۵۵

چار کھانی سُن پکار، خانہ اپنا آنت کھلائیا۔ چار ورن پاوے سار، انجان بے پرواہیا۔ چار گنٹ ویکھ وچار، ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھانیا۔ چار جگ قرض اُتار، لہنا دینا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ کوڑی کریا جائے ڈھٹھ، کوڑا بندھپ توڑ تڑائیندا۔ کوڑا کھیڑا ہوئے بھٹھ، اگنی بھٹھ آپ تپائیندا۔ کوڑا مارگ جائے نس، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ کوڑی رین مٹے اندھیری مس، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ کوڑا نانا جائے چھڈ، سچ سچ بندھن پائیندا۔ کوڑی مایا ویکھے کایا مائی ہڈ، سچ نرگن نور جنائیندا۔ کوڑ گڑیا ر کھج جد، سچ سبجگ راہ دکھائیندا۔ کوڑ رس رسنا مد، سچ امرت رس چکھائیندا۔ کوڑ ڈھول مردنگ نگارہ وجے ند، سچ آتمک ناد سنائیندا۔ کوڑ گڑیا لوک مات وچوں دیوے کڈھ، سچ دھرم اک نشان جھلائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ اپنا روپ دھرے سچ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ پنچ وکار نہ جائے نچ، نوآنت نہ روپ وٹائیا۔ گرگھ اگن نہ جائے مچ، تتی وانہ

نہلک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

لاگے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل کھیلے بے پرواہیا۔ کھیل کھیلنہار گوپال، کلجگ انتم کھیل کرانیندا۔ سنجگ دی سچ دھر مسال، سچ دوارا آپ سہانیندا۔ بھگت بھگونت لئے بٹھال، بہہ بہہ اپنا رنگ رنگانیندا۔ ساچا منتر نام سٹھال، ساکھی اپنی آپ پڑھانیندا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، کایا کپڑ کوٹ اپنا رنگ رنگانیندا۔ دھرم دوارے بن دلال، پنچ سواری پار کرانیندا۔ بھگت ادھاری اک نرنکار، نام جیکاری آپ الاانیندا۔ وجے ستاری دو جہان، دوئے دوئے اپنا رنگ دکھانیندا۔ بھگت اداری سری بھگوان، در گھر ساچے آپ لگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ دکھانیندا۔ بھگت اداری شبدی ڈور، ڈور تند نظر کسے نہ آتیا۔ کر پرکاس اندھ گھور، گھور اندھ دئے مٹائیا۔ کوڑ گڑیارانہ پاوے شور، جوٹھ جھوٹھ نہ کوئے ہکانیا۔ میٹنہارا پنچم چور، پنچم موہ دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں جانے ساچی لوڑ، ہرجن ساچے کھوج کھوجائیا۔ بھگتاں لوڑے آپ ہر، لکھ چوراسی پھول بھلانیندا۔ در درویش پھرے در در، در اپنی الکھ جگانیندا۔ پاوے سار گھر گھر، گھر گھر وچ پردہ لائندا۔ دیکھنہار ناری نر، نرنران کھیل کرانیندا۔ پاوے سار ڈونگھے سر، سر سرور پھول بھلانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکانیندا۔ بھيو چکائے ڈونگھے ساگر، گھر گھبھیر دیا کمائیا۔ دیکھنہارا کایا گاگر، کایا کوری کھوج کھوجائیا۔ آتم پر ماتم گرہ مندر دیوے آدر، مان تان اک رکھائیا۔ ساچا ونج وپار کرائے سو داگر، ساچی وست اک دکھائیا۔ لیکھا جانے تیج بہادر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیا۔ کھیل دکھائے چاؤ گھنیرا، بھنڑی رین رہی جس گائیا۔ ہرجن کہے میں تیرا توں میرا توں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھيو نہ جانے کوئے رائیا۔ تیرے اندر ساچے مندر لایا ڈیرہ، کایا قلعے کوٹ سہائیا۔ رسنا سرشٹ سبائی کہے سنگھ شیرا، نیتز نظر کسے نہ آتیا۔ بھگت دوارا گھلا رکھیا ویہڑا، گرگھ سجن لئے ملانیا۔ انتم کل چکایا جھیرا، ساچا کھیڑا آپ وسائیا۔ رڑھدا بنے لایا بیڑا، منجدھار باہر کڈھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ہو یا دلیرا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔

☆ ۲۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی نرین سنگھ کنگ دے گرہ ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بے آنت بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایکنکارا ست ستوادی ست ملاح، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ آد نرنجن نور رُشا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ہر گھٹ تھاں، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان، دھرم نشانہ اک دکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ اپنا ویس لئے وٹا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ دُھر فرمانا تھم جنا، حکمی تھم آپ الائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، ساچی اچھیا اک رکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا لئے بنا، چھیری چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ نرمل دیا باقی لئے ٹکا، نورو نور نور رُشا ئیندا۔ کملا پاتی ناؤں رکھا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، راج راجان اپنا بل دھرائیندا۔ سیس جگدیش تاج ٹکا، در بنک اک وڈیائیندا۔ در درویش بن در بیٹھے سیس جھکا، الکھ اکھٹنا اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچھنڈ دوارے ساچی دھار کرے کرائے کرینہار، کرتا پُرکھ اپنی کار آپ کرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنے یوگ، سچھنڈ وجے ودھائیا۔ آپے کرے اپنا ست سنجوگ، رُوپ رنگ رکھ نہ کسے جنائیا۔ آپے پڑھے اپنا ست سلوک، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ آپے اپنا دوارا پرگٹائے ساچا کوٹ، چار دیوار نہ کوئے جنائیا۔ آپے کر پرکاس نرمل جوت، نورو نور نور دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ کرے کھیل پر بھ بے آنت، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کنتوہل آپ اھوائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، بسن بنواری اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے مہا گائے اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچھنڈ دوارا وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ وڈیائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنے نور ہو پرگٹ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ آپے جانے مہا اکھ، کتھنی کوئے کتھ نہ سکے رایا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے دھندے لایا۔ اپنا کرے آپے دس، اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے اپنا تھم ورتائیا۔ سچھنڈ دوارے ساچا

رانا، ہر جو ہر ہر کھیل کرانیندا۔ تخت نواسی شاہ شاہانہ، ساچے تخت سوہا پانیندا۔ زرگن نور نور مہانا، نورو نور نور ڈمگانیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا،
 بھگون اپنا رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت نواسی تخت سوہا پانیندا۔ تخت نواسی ایکنکار، دوسر
 اور نہ کوئے وڈیانیا۔ سنہارا دھام نیار، مقامے حق سوہا پانیا۔ لاشریک پروردگار، نوری جلوہ نور الایہا۔ کرے کھیل اپرا پار، اپرپر اپنے ہتھ رکھے
 وڈیانیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بچھیا جھولی پانیا۔ نارکنت کر وہار، سیج سہنجنی آپ ہنڈھانیا۔ پوت سپوتا اک ڈلار، ہر شبدی شبد پرگٹانیا۔ دائی دایا
 بن آپ کرتار، سیوک سیوا سیو کمانیا۔ کرے کرائے سیج وہار، بوہاری اپنارہ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ویکھے کھڑ،
 پوت سپوتا اپنی گود بہانیا۔ پوت سپوتا ساچا ست، ہر شبدی شبد پرگٹانیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بھيو ابھید آپ گھلانیندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے ساچی
 رت، رت رتڑی آپ مہکانیندا۔ زرگن دھار آپے اٹھ، زرگن اپنارنگ وٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہانیندا۔
 سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہر سنگر آپ سہانیا۔ کرے کھیل آد زرخنا، آد پڑکھ بے پرواہیا۔ سدا سہیلارد دد ڈکھ بھے بھنجنا، انھو اپناروپ پرگٹانیا۔ میت پیارا
 بن بن سجننا، ساچا سنگ آپ رکھانیا۔ آپے دھوڑی آپے مجنا، سچ اشان آپ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے وسے ہر،
 تھر گھر اپنا حکم جنانیا۔ تھر گھر ساچا کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرانیندا۔ اپنی اچھیا لئے اُسار، گھر گھر وچ آپ کائیندا۔ ساچے ست کر پیار، شبدی حکم
 منانیندا۔ اندر وڑنا ہوتیار، گھر ساچا اک دکھانیندا۔ آد جگاد دیپ اُجیار، اندھ اندھیر نہ کوئے رکھانیندا۔ اٹھے پہر کرے گفتار، دوس رین نہ کوئے
 وڈیانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، ساچے ست ست سمجھانیندا۔ ساچے ست بال نادان، ہر سنگر آپ سمجھانیا۔ ڈھر
 سندیسہ حکمران، ایکا وار سنانیا۔ تیرا میرا اک نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ زرگن روپ سری بھگوانا، زرگن شبد کرے جنانیا۔ کھیلاں کھیل دو جہان،
 دوئے دوئے اپنی دھار دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ڈلارے رہیا سمجھانیا۔ ست ڈلارے اٹھ اٹھ جاگ، سو پڑکھ زرنجن آپ
 جگایا۔ تھر گھر ساچے لگا بھاگ، ہر پڑکھ زرنجن ویکھے بے پرواہیا۔ ایکنکارا کنت سہاگ، گرہ مندر سوہا پایا۔ آد زرنجن اک چراغ، دیک جوتی ڈمگایا۔

سری بھگوان پکڑے واگ، ابناسی کرتا ساچا سوبلا گایا۔ پاربرہم منگے لاگ، نین نائی کوئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے رچ رچ کاج، کرتا پڑکھ ویکھ دکھایا۔ رچیا کاج پڑکھ اگم، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ اپنی دھار آپے بٹھ، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیس نر نریش سٹ ڈلارے اک جنائیندا۔ سچ سندیس ہر نر نرکار، سچھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ شبدی سٹ اٹھ بکار، بل ایکا ایک رکھائیا۔ تیری اچھیا کھیل کراں اپار، اپرپر رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنی رچنا دے سمجھائیا۔ آد رچنا ہر رچا، شبدی شبد جنائیندا۔ ساچا کھیل کر بے پرواہ، بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ نرگن نور نور خدا، ظہور ظہور نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ دکھائیندا۔ ساچے سٹ اٹھ ڈلار، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ میری اچھیا تیرا ورتار، تیری اچھیا میرے رنگ سمايا۔ میں کرتا پڑکھ کر نیہار، سچھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ تھر گھر کھول تیرا دوار، گھر گھر وچ آپ بہایا۔ تیری دست تیری جھولی دیواں ڈار، بن دانی دیا کمایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ڈھر فرمانا حکم سنایا۔ ڈھر فرمانا ہر جگدیش، اینکارا آپ جنائیا۔ چھتر جھلے تیرے سپس، سٹ شبد ملے وڈیائیا۔ کوئی نہ کرے تیری ریس، لاثانی اپنا رنگ رہیا رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر شبدی شبد جنائیندا۔ وشن وشو کرتار، برہما برہم روپ پرگٹائیندا۔ شکر دیوے اک آدھار، سُن اگم کھیل کرائیندا۔ منڈل منڈپ محل اُسار، لوآں پُریاں اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا کر اُجیار، ترے گن اپتا ویکھ دکھائیندا۔ پنچت کرپسار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش گنڈھ پوائیندا۔ نرگن سرگن ویکھ وچار، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ ایکا کارے لائیندا۔ ایکا کارے جائے لگ، ہر سُنیا ڈھر فرمانا۔ توں صاحب دیال ٹھاکر سوامی سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا رانا۔ نرگن سرگن چلاؤنا میرا جہاز، میں غریب نمان نمانا۔ تیری کرپا میرا تاج، پرگٹ ہوئے دو جہاناں۔ توں سازن لیا ساز، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبد سٹ منگے بن نادانا۔ بن نادانا منگے بال، پڑکھ ابناسی آگے کرے عرضوئیا۔ سدا سدا پرتپال، پرتپالک تیرے ہتھ وڈیائیا۔ توں شاہ پاتشاہ شہنشاہ میں کنگال، خالی ہتھ رہیا دکھائیا۔ دو جہان بنا دلال، سچ دلالی اک کمائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سُنْت شبدی آپ جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں مہان، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا گیان، نام نِدهان اکِ درڑائیندا۔ رُو سس کرن کرن پروان، نُور نُور نُور چکائیندا۔ منڈل منڈپ کھول دُکان، انبھو تیرا رنگ دکھائیندا۔ لکھ پُوراسی جگت نشان، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج کر پروان، سائتک سَت سَت درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ دُھر فرمانا اینکار، ایک وار سُنایا۔ لکھ پُوراسی کر تیار، وِشن برہما شو سیو کماٹیا۔ چارے کھانی کھول دُکان، لوک مات مات دے وڈیایا۔ دُھر دی بانی شبدِ بان، نام نِدهان دے جنایا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری گان، انڈٹھیا اپنا گانا رہیا سُنایا۔ چار وید برہم نشان، پار برہم کرے پڑھایا۔ چار جگ ونڈ ونڈان، چار ورن ہوئے گُرمایا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، ہر کرتا آپ کراٹیا۔ سیوک سیوالائے وڈ بلوان، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک شبد دے سمجھایا۔ شبد سُنْت کر پروان، پر بھ چرنی سِیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی دتا دان، سچ سچا رہیا بھرایا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، تیری فُدرت ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ ونڈایا۔ ساچی ونڈ جگ چوکڑی چار، چار چار نال ملایا۔ پنچم پنچ پنچ جیکار، پنچم پنچ کرے پڑھایا۔ چھ چھ کھول کواڑ، سنت ساجن میل ملایا۔ ستویں سَت پُرکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کراٹیا۔ اٹھال تال وسے باہر، نو در ویکھے تھاوں تھانیا۔ دہ دشا پاوے سار، گھر ساچے آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ بھيو ابھیدا ہر جو کھول، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ نو سو پُورانوے چوکڑی جگ تولے تول، گر اوتار سیوا لائیندا۔ پیر پینمبر انتر آتم مَوَل، مَوَلا اپنا رنگ دکھائیندا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ ساچا راہ نو سو پُورانوے چوکڑی جگ، شبدی شبد ہر جنائیندا۔ انت اودھ جائے پگ، تھر کوءے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر پینڈا جائے مگ، ہر جو ہر ہر آپ مَکائیندا۔ وِشن برہما شو بوٹا جائے سگ، پُرکھ ابناسی آپ سَکائیندا۔ جگ چوکڑی جو بیٹھا رہیا لگ، سچکھنڈ واسی نظر کسے نہ آئیندا۔ انتم انت پرگٹ ہو ہو پئے بک، بھيو ابھیدا آپ گھلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ لینا جان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سَچِک تریتا دواپر کلجک بھلے نشان، جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ گر اوتار شبد گیان، گیان
 شبد نال ملایا۔ آتم انتر اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ نرگن نور جوت مہان، جوت جوت کرے گڑمائیا۔ سَچِک کھیل گن ندھان، سَت سَت
 رہیا درڑایا۔ تریتا کھیل کرے مہان، تریا اپنا انک بنایا۔ دواپر دوئے دوئے روپ دو جہان، نرگن سرگن دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جُگا جگنتر چلائے منتر نموست برہم مت، آتم ت آپ درڑایا۔ آتم ت ت گیان، توت آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچی مت، برہم
 مت آپ سمجھائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت آپ سکھائیندا۔ پنج ت کا یا چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمانیندا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، ساچے
 راہ آپ چلاییندا۔ کرے گڑمائی ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ سچھنڈ نواسی آئے نس، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جُگ چوکڑی کھیل کرانیندا۔ جُگ چوکڑی کھیل اول، ہر سنگر آپ کرایا۔ وسنہارا نہپل دھام اُچ اٹلا، نہپل بیٹھا آسن لایا۔ پاوے سار جلاں
 تھلاں، جل تھل مہیئل اپنا ویس وٹایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن اپنا ناؤں دھرایا۔ جن بھگت پھڑائے پلا، ڈوری شبد اک دکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جیون داتا بے پرواہیا۔ جگ جیون ہر اکو داتا، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی پتا ماتا، پوت سپوت گود
 سہائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پڑھائے اپنی گاتھا، دھر سندیس نر نریش آپ جنائیندا۔ داتا دانی سنائے ساکہ، ساکھیاں بھو چکائیندا۔ آتم پر ماتم
 جوڑے ناتا، برہم پار برہم ملاییندا۔ ایش جیو مٹے اندھیری راتا، دئی دوتی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ چوکڑی ویس
 وٹائیندا۔ جُگ چوکڑی ویس اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ سَچِک تریتا دواپر کلجک ویکھے وارو وارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ سیوا لاتیئی اوتارا، بھگت
 اٹھاراں حکم سنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ ایک نعرہ، حق حقیقت پردہ لائیندا۔ محمد بولے تیرا دوارا، چوڈاں طبق کُنڈا لائیندا۔ نانک نرگن ملیا نرگن دھارا، سرگن
 رنگ جگت دکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کر پیارا، در دوارے آپ بہائیندا۔ مل مل سخیاں منگلاچارا، گیت سہاگی آپ لائیندا۔ نام سَت سَت پیارا، سَت ستوادی
 رنگ چڑھائیندا۔ سچھنڈ دوارے بے جیکار، بے جیکار آپ کرانیندا۔ لوک مات دامات پت سہارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جگ

اپنا بھیو چکانیندا۔ جگ جگ بھیو کھلاونہارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، پیر پیغمبر صفت صلاحیا۔ شاستر سمرت وید پُران بن بن لکھار، کھ لکھ لیکھا دئے جنایا۔ بھگت بھگوان کھول کواڑا، آتم تاکی کُنڈا لاہیا۔ اگنی تت کرے ٹھنڈا ٹھارا، سیتل سیتل دھار وہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چورانوے چوکڑی جگ، جگ جگ اپنا لحم ورتایا۔ ساچا لحم دُھر فرمانا، ایکا ایک جنایا۔ سچکھنڈ واسی ساچارانا، شہنشاہ بے پرواہیا۔ تھر گھر ویکھے بال انجانا، سُت دُلا رے دئے وڈیایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا کھیل مہانا، گر اوتار پیر پیغمبر تیرا سنگ رکھایا۔ بھگت بھگوان گان گانا، ساچے سنت ست درڑایا۔ گرگھ مارے نرالا بانا، انیالا تیر چلایا۔ گرگھ بخشے چرن دھیانا، مان موہ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنے حکمے اندر پھرایا۔ جگ چوکڑی حکمے اندر، ہر جو گیارا آپ دوائیندا۔ حکمے اندر مٹھ شو دوالے مسجد مندر، گرودوار بنائیندا۔ حکمے اندر پاوے سار ڈونگھی کندر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر پائے بندھن، حکمے اندر لائے چندن، حکمے اندر کرے کھنڈن، کھنڈا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حکمے اندر پاوے سار وچ برہمنڈن، حکمے اندر کوٹن کوٹ تریکوکی نندن، لوک مات سیو لگائیندا۔ حکمے اندر جن بھگتاں توڑے پھندن، حکمے اندر صاحب بخشندن، بخشش اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ کرنی کرے ہر کرتارا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ سرب پکارا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ کھ لکھ لیکھ بن لکھار، دُھر فرمانا حکمی لحم لحم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ اپنا ویس آپے دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا۔ اپنا کھیل آپے کر کر، کرتا پُرکھ ویکھ وکھایا۔ ایکا نر بھو چکائے ڈر ڈر، بھے اور نہ کوئے رکھایا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیایا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، نش اکھر دئے سمجھایا۔ اپنے گرگھ اپنے سنت بھگت بھگونت پھر پھر، جگ جگ آپے لئے ملایا۔ آپے دیونہارا ساچا ور ور، ساچی وست آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سُت رہیا سمجھایا۔ ساچے سُت سری بھگوان، آد آد جنایا۔ نو نو چار کھیل مہان، جگ چوکڑی ویکھ وکھایا۔ گر اوتار کر بلوان، بل اپنا نال ملایا۔ پیر پیغمبر دے دے دان، داتا دانی ویکھ وکھایا۔ ورن برن کر پردھان، دین مذہب ونڈ ونڈایا۔ مندر

مسجد مٹھ گرو دوار کھول مکان، چار دیواری بند کرایا۔ شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن اک درڑایا۔ کہانی بانی کھیل مہان، کھ لکھ لیکھا لیکھ سمجھایا۔
گرگھ وِلا پتر سگھڑ سُبجان، جس پردہ دے اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک رکھایا۔ سچ سندیسہ سُن لاکن، کتاں ایکا وِچ
رکھایا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، بھٹنہار ہتھ وڈیایا۔ پنج تت کایا گر اوتار پیر پیغمبر چڑھے چن، جوتی جوت ہوئے رُشانیا۔ رسنا چہوا کہے دھن دھن،
دھن تیری پر بھ وڈیایا۔ پُرکھ اکال دین دِیال سچ خُدا لینا من، رحمت رحیم رحمان آپ کما نیا۔ بھو نہ جانے کوئے آتم اٹھ، اندھ اندھیر جگت دکھایا۔
سچ نشانہ اکو چھند، گیت گو بند سرب الایا۔ نہ کوئی بندھن نہ کوئی بندھ، بندی خانہ نہ کوئے دکھایا۔ آتم اتر اکو پرمانند، نجانند کرے رسایا۔ آتم
پر ماتم پئے گنڈھ، گھر ساچے وجے ودھایا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، ترسنا موہ نہ لاگے رانیا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، ہر شبدی کنت ہنڈھایا۔ جنم جنم دا
کے پنڈھ، جس ملیا بے پرواہیا۔ گھر ساچے ہوئے کارج اند، اند منگل ایکا گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چو کڑی دیکھے چائیں
چانیا۔ جگ چو کڑی دیکھنہارا، سچھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کرے پار کنارہ، پار گرامی کھیل دکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، نرگن اپنی دھار
چلائیندا۔ نر ویر پُرکھ اپر اپارا، نر اکار ویس وٹائیندا۔ اجوئی رہت وسے سب توں باہرا، دس کسے نہ آسیندا۔ ایتکارا کر پسارا، اکل کل اپنا رنگ رنگائیندا۔
وید شاستر سمرت کرن پکارا، اُچی کوک کوک سنانیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، کھ لکھ ایکا منگ منگائیندا۔ عیسیٰ سجدہ سیس کرے خُداوند میرے پرورد گارا،
خاکی خاک دھوڑ رمانیندا۔ محمد کہے ساچا یارا، مہان بیدوبی خیر یا اللہ عالمین اپنی دیا کما نیندا۔ نانک نرگن کہے نر نرائن نرنکارا، بن نرنکار دوجا در کوئے
نظر نہ آسیندا۔ گو بند پُرکھ اکال داست دُلا را، اُچی کوک کوک لائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر دیکھے وگسے کرے وچارا، وچار وچ کسے نہ آسیندا۔ سارے منگن
دوئے جوڑ کر نمسکارا، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ رہنا خبردارا، بے خبر آپ جگائیندا۔ سچ سچ سدا سدا اکو
نعرہ، نر نرائن آپ لگائیندا۔ اک مندر اک مکان اک گھر بارا، اک سچ ہنڈھائیندا۔ اک پُرکھ ایکا نارا، ایکا کنت اپنی گود بہائیندا۔ ایکا سخیاں ایکا
منگلا چارا، ایکا گیت سنانیندا۔ ایکا وشنو ایکا برہم کرے پسارا، آتم پر ماتم میل لائیندا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا رُپ انوپ وٹائیندا۔ ایکا شبد اک پسارا،

پریم پیار اک بندھائیندا۔ ایک اونچ اک وپارہ، ایک ہٹ چلائیندا۔ کلجگ انتم ہوتیارہ، نرگن اپنا کھیل دکھائیندا۔ پنج تت دے سہارہ، ساکھیات رُوپ وٹائیندا۔
 گر ناک تو لے ایک دھارہ، دھار اپنی نہ کوئے بدلائیندا۔ تیرا تیرا کرے سچ و ہارہ، تیرا میرا بھیو کسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی بول جیکارہ، ایک حکم سٹائیندا۔
 کلجگ انتم نہ کھنک نرائن نر آئے اوتارہ، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ گو بند لکھ لکھ لیکھ اپارہ، لیکھا کھت جگت جنائیندا۔ کل کلکی لے اوتارہ، سمبل اپنا آسن
 لائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ کھولے اک دوارہ، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجن شاہ سلطان کھتری براہمن شوڈر ویش ایک گھر دکھائیندا۔ ایک مندر ایک
 مسجد ایک مٹھ ایک شوڈوالا، گر دوارا ایک گھر بنائیندا۔ پنچم پنچم بول جیکارہ، پنچم بھیو ابھید کھلائیندا۔ کلجگ انتم ہووے ڈھنڈھوکارہ، چاروں کٹ اندھیرا
 چھائیندا۔ گر کاشد نہ کرے کوئی وچارہ، کلمہ امام نہ کوئے سٹائیندا۔ گھر گھر ہوئے جگت و بھچارہ، و بھچار رُوپ گھر گھر نظری آئیندا۔ نہ کوئی کنت نہ کوئی
 نارہ، نار کنت جگت ویس نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن دکھائے اکو گھر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اکو
 ذات، برہم پاربرہم جنائیا۔ چار ورن اکو دات، ہر جو اپنا نام ورتائیا۔ چار ورن اکو گاتھ، پُرکھ ابناسی ڈھولا سٹائیا۔ چار ورن اکو پت مات، پُرکھ اکال
 بے پرواہیا۔ چار ورن اکو ساک، سجن سین سچا شہنشاہیا۔ کلجگ انتم ہر جو دیکھے مار جھات، جھاک اپنی نہ کسے دکھائیا۔ ساچے سنت بنائے سچ برات، براتی
 گرگھ نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچی دھارا آپ سمجھائیا۔ ساچی دھار چار ورن، سو پُرکھ نرنجن آپ
 چلائیندا۔ جن بھگتاں بھگوان کھولے نیتز ہرن پھرن، اپنا درس کرائیندا۔ بھو چکائے مرن ڈرن، مرن ڈرن پنڈھ مکائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، ہر کرنی
 آپ مکائیندا۔ آتم پر ماتم لگے سرن، ساچا ناتا جوڈ جڑائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوارے کھرن، سو مندر سو بھاپائیندا۔ جگت بدھی جیو لٹن، ہر کا بھیو
 کسے نہ آئیندا۔ ترے گن مایا گنی سٹرن، پنج تت شانت نہ کوئے کرائیندا۔ گرگھ ساچی ڈولی چڑھن، جس سٹگر آپ چڑھائیندا۔ سچ دوارے جا کے وٹن،
 در دوارا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ لائیندا۔ ساچا مارگ سٹجگ دھار، پُرکھ اکال آپ لگائیا۔ ہر سنگت
 دیوے ساچا مان، مان ابھمان دے مٹائیا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرنتھی گئے ہار، گر کا گیان نظر کسے نہ آئیا۔ رسنا کہہ کہہ تھکے زبان، اپنی

زبان ذبح نہ کوئے کرایا۔ کوئی مسلہ پڑھے انجیل قرآن، کایا کرہ نہ پھول بھلایا۔ نانک سنگر دے کے گیا منتر ستنام، نام سچ پڑھایا۔ جو گرگھ ناری
 ہر سنگر ملے آن، تس ہوئے مات گڑمانیا۔ چوتھی لانو ہوئے پروان، پڑکھ ابناسی اپنے انگ لگایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے نشان، شرع وند نہ
 کوئے رکھایا۔ آتم پر ماتم سے اک مکان، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا۔ گرو گرتھ گر دیوے نشان، صاحب سنگر گیا سمجھایا۔ اندر ویکھو مار دھیان،
 سنگر لاواں پڑھ پڑھ خوشی منایا۔ جس گوہند ملیا آن، تس ناتا جگت لوکایا۔ جس نانک سنگر لئے پچھان، تس کان نہ رہے رایا۔ جس صاحب سلطان
 پڑکھ ابناسی کرتا پڑکھ پڑکھ ملے بھگوان، بھگوتی بھے نہ کوئے ڈرایا۔ زین سنگھ نہ سمجھو بال انجان، سنگھ سنگت ملی وڈیایا۔ پتر دھی جگت نشان، کھت
 لیکھ رہیا سمجھایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پچھوں بنا اک ودھان، پچھلا لیکھا دے مکایا۔ دین مذہب سارے ہو جاؤ ساودھان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ گر
 گوہند لکھ کے گیا قلم نال نشان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گرگھ جوڑی جڑی جہان، دو جہان وجے ودھایا۔ وشن برہما شو سیس جھکان، نیتزیناں نیر
 وہایا۔ کروڑ تیتیس ہویا حیران، سرپت نین رہیا شرمایا۔ گر اوتار خوشی منان، تھر گھر ساچے سو بھاپایا۔ کلجگ انتم کرے کھیل سری بھگوان، صاحب
 اپنا راہ چلایا۔ چار جگ دی وندن وند میٹے نشان، ساچا راہ اک دکھایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ فتح ڈنکا
 وجے گوہند سنگھ سور پیر نوجوان، چاروں گنٹ گنٹ شنوایا۔ نانک سکھیا سب نوں کرنی پئے پروان، دھر پروانہ ہر سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سنجگ دا ساچا راہ، زرگن سرگن دے صلاح، پڑکھ ابناسی اک ملاح، دو جا بیڑا نہ کوئے چلایا۔ حکمے اندر کھیل تماشا، جگ چوکڑی ویکھ
 دکھائیندا۔ حکمے اندر منڈل راسا، گوپی کاہن نچائیندا۔ حکمے اندر جن بھگتاں کرے پوری آسا، آسا منسا پور کرائیندا۔ حکمے اندر سچ دھرواسا، دھر درباری
 آپ رکھائیندا۔ حکمے اندر کھیل پر تھی آکاشا، گگن گگنتر ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر گرگھ گر سکھ پوری کرے ارداسا، عرض عرضوئی اپنے لیکھے لائیندا۔
 دین مذہب پاربرہم چلائی اپنی شاخا، کلجگ انتم اپنے لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گوہند نام وڈیائیندا۔ نانک گوہند ساچی
 دھار، چار ورن گڑمانیا۔ کایا مندر اندر سچ دوار، گرو گر گیان دے سمجھایا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا اک دکھایا۔ جوت زرنجن ہوئے اجیار،

اندھ اندھیرا دے مٹائیا۔ دُئی دُیتی پردہ پاڑ، بجر کپائی دے کھلایا۔ انحد شبد سچّی دُھکار، دُھن آتمک راگ الایا۔ آتم سیجا کھیل اپار، برہم دیکھے چائیں
چائیا۔ پاربرہم پرہم بھیو نیار، بھیو کوئے نہ پائیا۔ دُلھا بنے سرجنہار، ساچا جھولا آتم ناری اکل کل دھاری آپ جھلایا۔ جوڑی جڑے وچ سنسار، ہر
سنگر لوک مات جڑایا۔ کایا تن جگت پیار، آتم پر ماتم رنگ دکھایا۔ سو وواہ ہوئے پروان، جس وواہ اندر گرگھ بیٹھے چائیں چائیا۔ گرگھ گرنتھ گر سچّا
صاحب ہر گھٹ کرے دھیان، حاضر حضور ہر گھٹ نظری آیا۔ سنجک ساچا کر پروان، جیو پنڈ تن کاچا کاچی مائی گگری سچ سمگری، ایکاہٹ وکایا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنچ تت نہ کوئے وڈیایا۔ پنچ تت نہ کوئے گاتھا، کھانی رچن نہ کوئے رچائیدا۔ کرے کھیل
پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنا حکم ورتائیدا۔ ست ستوادی ست چلائے راتھا، سنگر ہر جو سیو کمائیدا۔ جن بھگتاں میلے کٹ کے دُوری واثا، دُور دُراڈا پنڈھ
مکائیدا۔ جنم جنم داچکلیا گھٹا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیدا۔ ہر جن ساچا ملیا سجن،
گھر ساچے وئی ودھایا۔ بھانڈے بھرم گڑھ ہنکاری بھجن، نون سو اکھر اک وڈیایا۔ کوڑی کرپا جیو تجن، پریم پیار اک سکھایا۔ نانک گوہند انحد واہے
وچن، چھتئی راگ رہے جس گایا۔ ایککارا سب دے پردے کجن، نام ست کرے رُشائیا۔ کرتا پُرکھ کرائے محن، چرن دھوڑ اشان کرائیا۔ زرویر
رکھے لجن، زراکار ہوئے سہایا۔ زربھو بھے چکائے دو جہان، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
گھر ساچے خوشی دکھایا۔ ساچے گھر اگئی واجا، کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ ناچ نچائیدا۔ گرگھ گرگر سازن سازا، گر کرپا ویکھ دکھائیدا۔ گرہ مندر بھوپت ملے
راجن راجا، شاہ پاتشاہ دیا کمائیدا۔ گر سکھ تے لوک لاجا، گرگھ لاج وچ کدے نہ آئیدا۔ جس ملیا غریب نوازا، گرمت مان سرب گوائیدا۔ آپ
سوارے سنگر کاجا، رچ رچ کاج ویکھ دکھائیدا۔ انتم کلجک پرگٹ ہو یا دیس ماجھا، نام ڈنک اک سنائیدا۔ گرگھیں بچھے پھرے بھاجا، آوندا جاندا نظر کسے
نہ آئیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکہ ہر، آنت اپنا کھیل دکھائیدا۔ آنت کھیل کرے اپارا، پاربرہم وڈی وڈیایا۔ چار ورن سچ
دوارا، در دروازہ اک کھلایا۔ چوڈاں لوک روون زارو زارا، چوڈاں طبق دین ڈھایا۔ پُرکھ ابناسی کرپا کھیل اپارا، لوک مات ویس وٹایا۔ سرب جیاں دا

سانجھ یارا، اِکو الف رہیا پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا انند انند وِچ دکھائیا۔ ساچا انند گایا منگل، گھر ساچے وِجی ودھایا۔ جنم جنم داٹھا سنگل، ہر جو ہر ہر آپ کٹایا۔ آتم پر ماتم پایا بندھن، بندی خانہ نظر ہور نہ آیا۔ رسنا گاؤنا سوہنگ چھندن، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان ہوئے سہایا۔ ساچی جوڑی مستک لگے چندن، چند چاندنی مکھ شرمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ریت کرے اتیت، مندر مسجد مٹھ نہ کوئے مسیت، ہر سنگت دئے مان وڈیایا۔ ہر سنگت رسنا بے جیکار، بے جیکارا آپ کرائیا۔ جوڑی جڑے وِچ سنسار، جوڑنہارا آپ جڑائیا۔ ساچی گھوڑی شبد چاڑھ، آون جاون پنڈھ مکائیا۔ آتم پر ماتم اک پیار، سچ ادھار اک رکھائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، پنج وار بولے جیکار، بے جیکار کرے لوکایا۔

☆ ۳۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے نوت جیٹھووال ☆

سو پُرکھ نرنجن اگٹراگیت، نر ہر نرائن آپ لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن صاحب انڈیٹھ، بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ ایکنکارا آد جگاد چلائے ساچی ریت، نرگن وسے دھام نیارا۔ آد نرنجن سد اتیت، جوتی جاتا نور اُجیارا۔ ابناسی کرتا ہر جو میت، سچ مندر سہائے سچ دوارا۔ سری بھگوان لیکھا جانے ہست کیٹ، آد جگادی اک اوتارا۔ پاربرہم پر بھ سچا میت، نرگن کرے کھیل اپارا۔ سچکھنڈ دوارے ناتا تٹے مندر مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئے گردوارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل آپ کرتارا۔ کرتا پُرکھ کھیل اول، آد جگاد آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچ سنگھاسن سو بھا پائیندا۔ نرگن نور جوت شبد رلا، دپیک دپیک آپ پرگٹائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، پُرکھ ابناسن آسن لائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، ڈو نگھی بھوری ویکھ دکھائیندا۔ ست سندیس نر نریش ایکا گھلا، دو جہان آپ جنائیندا۔ پُری لوء برہمنڈ کھنڈ پھڑائے پلا، پلو ایکا ایک رکھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ نواسی سچ دوارا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔

نرگن سرگن بھیو نیار، نرکار ساکار ویس وٹائی۔ جگا جگنتر ہو تیار، ترے گن اتینا، اپنا ویس وٹائی۔ ٹھانڈا سینتا سچ دربار، دھر دربارا دے سہائی۔ آوے
 جاوے وارو وار، لوک پرلوک ویکھ وکھائی۔ دھرت دھول دے سہار، دھرنی اپنے رنگ رنگائی۔ لکھ چوراسی پاوے سار، گر اوتار پیر پیغمبر کر پڑھائی۔
 بودھ اگادھا شبد جیکار، بے جیکار ناد سٹائی۔ سچھنڈ دی ساچی دھار، لوک مات ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ویکھنہارا، ایکنکارا صفت صلاحیندا۔ آد نرنجن ہو اجیارا، ابناسی کرتا ساتھ
 ملائیندا۔ سری بھگوان دے ہلارا، پاربرہم پر بھ گود سہائیندا۔ پوت سپوتاست دلارا، نرگن نرگن انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، آد جگاد جگ آپ کرائیا۔ نرگن سرگن ہو تیار، سرگن نرگن سیس جھکائی۔ نرگن ڈھولاست
 جیکار، سرگن سوہلا آپے گائی۔ بن وچولا آگم اپار، کایا چولا ویکھ وکھائی۔ ساچا تولا دو جہان، نام کنڈا ہتھ اٹھائی۔ پردہ اوہلا کھول کواڑ، ہرجن ساچے لئے
 ملائی۔ جوڑا جوڑ وچ سنسار، جوڑی اپنے نال رکھائی۔ ساچا گھوڑا سچ تیار، شبدی شبد ویس وٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ
 وکھائی۔ ساچا کھیل آد جگاد، جگ کرتا آپ وکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی وجائے ناد، انادی ناد آپ سٹائیندا۔ شبد آگم بودھ اگادھ، بودھ اگادھ آپ
 درٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ جگ جگ کھیل ہر کرتار، آد جگادی آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی پاوے
 سارا، نو نو اپنا رنگ رنگائی۔ لیکھا جانے گر اوتارا، کوٹن کوٹ گر اپنی سیو لگائی۔ در درویش بن بھگھارا، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ دیونہار اک نرنکارا،
 وست امولک آپ ورتائی۔ سنج تریتا دواپر کلجگ دیندا آیا وارو وارا، کوٹن کوٹ کال بتائی۔ وشن برہما شو دے دے سہارا، سیوک ساچی سیوا اک
 سمجھائی۔ کلجگ آنت کھیل کرے نیارا، نرگن اپنا راہ چلائی۔ چوڈاں طبقات کر خوارا، چوڈاں لوک مان گوائیا۔ ایکا گرگھ کر پیارا، گر گوبند انگ لگائی۔
 بھگت بھگوان دے سہارا، مہاسار تھی ساچی سیو کمائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت اپنی دھار آپ چلائی۔ ساچی دھار پڑکھ آگم،
 اگمرا آپ چلائی۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی پون دم، دم دماں وچ سٹائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں جانے کم، نہکرمی کرم کانڈ آپ رکھائیندا۔ جگا جگنتر

ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے ستائیندا۔ نرگن نرگن ہو پرگٹ سری بھگون، بھو اجد آپ گھلائیندا۔ کلجگ انتم ہر جن چڑھائے ساچے
 چن، چند چاندنا گھ شرمائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، کتا کوئے نہ نال ملائیندا۔ ایک نام دکھائے دھن، نام خزینہ دھن آپ لٹائیندا۔ ایک جننی ایک جن، دائی
 دایا اک وڈیائیندا۔ ایک کھیل کرے سری بھگون، بھگون اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیندا۔ اپنا بھو ہر جو
 چک، پردہ اپنا دے اٹھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو بیٹھا رہیا لگ، نرگن اپنا ناؤں رکھایا۔ سرگن روپ گر سمھنا گئے سکھ، نیوں نیوں سجدہ
 سیس جھکایا۔ انتم سب دی صفا گئی اٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گیارہے نہ کوئی کسے گٹھ، چاروں گنٹ پی ڈھایا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پاربرہم
 بے پرواہیا۔ جن بھگت سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکایا۔ سیوا کرے ابناسی اچت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کارے آپے لایا۔ ساچی کار آپے لگ، ہر جو ہر ہر سیو کمائیندا۔ ناؤں دھرائے سورا سرگ، سرب کل آپ
 ہو جائیندا۔ جوت نرالا دیپک جگ، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ ساچی دھاروں ہو پرگٹ، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، جگ
 چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ کلجگ انتم مارگ دس، ساچا راہ آپ دکھائیندا۔ بھگت بھگوت میلا ہس ہس، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ دھر درگا ہی دیکھے نس
 نس، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ کرپاندھ ٹھا کر سوامی جن بھگتاں ہر جو ہوئے وس، وس اپنا نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ وارا آپ کرائیندا۔ سچ وارا سری بھگون، کلجگ انت انت کرایا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، ست دوارے آپ جھلایا۔ سبجگ دارنگ مہان، جن بھگتاں
 آپ چڑھایا۔ سبجگ داست و دھان، سنگر ساچا آپ بنایا۔ دیونہارا جیا دان، آتم پر ماتم جوڑ جڑایا۔ سرتی شبدی ساچا کاہن، ایک بنسری نام سنایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا رکھے اپنے ہتھ، لکھنہار آپ اکھوایا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، سبجگ تریتا دوا پر
 کلجگ آپ ہنڈھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام و تھ، وست امولک جھولی پایا۔ ست ستوادی مارگ دس، بن رہبر دیکھ دکھایا۔ جنم جنم دی پوری کر کر آس،
 آسا تر سنادے گویا۔ ناتائے جگت بھوگ بلاس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، ہر جو اپنی

دیا کمایا۔ سبجک دا سچ و ہارا، ساکھیات دے دکھایا۔ نامے تیرا قرض اُتارا، چھپری مندر روپ دکھایا۔ دھنے تیرا سوہے دوارا، گوار جٹ لے وڈایا۔
 کلجک آنت ہوئے اُجیارا، اُجرت منگے نہ کوئے سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت دکھائے سچ منارا، محل اٹل بھيو کوئے نہ پایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیکھن نین اگھاڑا،
 لوک مات دھیان لگایا۔ بہتر انک انک پیارا، ستر ڈنک وچ سنسارا، ڈنکا ایکا نام سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ آپ رنگایا۔
 ساچا رنگ ستوادى دھار، ستگر پورا آپ رنگائیدا۔ ساتا چوکا اک و ہار، چوکا ساتا جوڑ جڑائیدا۔ ست ستوادى ہويا خبردار، بے خبر چار جگ آپ اٹھائیدا۔
 چار جگ دا قرض اُتار، چارے وید ویکھ دکھائیدا۔ چارے کھانی کھول کواڑ، چارے بانی بھيو چکائیدا۔ چارے گنٹ ہو اُجیارا، چار ورن پردہ لائیدا۔ چار
 یاری کر خوار، چوتھے گھر سو بھاپائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست چار چار ست، دیونہار برہم مت، پار برہم
 برہم اپنے رنگ رنگائیدا۔ پار برہم برہم رنگ رنگیلا، رنگن ایکا ایکا چڑھائیا۔ ڈھر درگا ہی شبد وسیلہ، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ ایٹھے اوتھے چھیل چھیلایا،
 بردہ بال نہ کوئے جنایا۔ جن بھگت بنایا سچ قبیلہ، ہر جو بنیا پتا مایا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار جو چڑھ کے آیا آسونیلا، پُرکھ اکال ہوئے سہایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا بھيو ہتھ بھگوان، بھيو کسے نہ آیا۔ کلجک آنت ہو پردھان، دو جہان دے سمجھایا۔ سبجک
 داست نشان، ست پُرکھ زرنجن دے جھلایا۔ ستر بہتر کر پروان، چہتر ایکا گھر دکھایا۔ گر اوتار منگن دان، در بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کر
 پروان، نیتز نیناں نیر رہے وہایا۔ لوک مات کھیل کرے مہان، خالق خلق وچ سمایا۔ تیرے بھگتاں بنے سچ پکوان، جس آنتر اپنا بھوگ لگایا۔ اسیں چل
 کے آئے کھان، ذات پات دین مذہب موہ چکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان گیت تیرا گان، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ چار جگ دے بال انجان،
 تیرا بھيو کسے نہ پایا۔ لکھ لکھ آئے وید پُران، شاستر سمرت نال ملایا۔ گیتا گیان جگت نشان، زرگن سرگن دے سمجھایا۔ انجیل قرآن کھیل مہان، کلمہ
 نبی رسول پڑھایا۔ کھانی بانی کر پرنام، نانک گو بند سیس جھکایا۔ کسے آنت نہ پایا وچ جہان، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلُو گئے جھڈایا۔ کلجک
 انتم جن بھگتاں کریا آپ پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ چار ورن اکٹھے کیتے آن، اوج نیچ نہ کوئے رکھایا۔ ساچے در سوہن سہائے آپ مہربان، مہر

نظر اک ٹکایا۔ کر کرپا سری بھگوان، ٹدھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ تیرے حکمے اندر اکٹھے ہوئے آن، ست چار جوڑ جڑایا۔ چرن کول اک دھیان، اُپر
 نین نہ کوئے اٹھایا۔ چار جگ تیرا نام سندیسہ شبدی دے دے آئے بیان، جیو جنت جگت سمجھایا۔ کلجگ آنت کرے کلیان، کل کرتا اپنی لئے پرگٹایا۔
 ناؤں رکھ نہکٹک بلی بلوان، بل سب دادے گویا۔ تیمی اوتار ہوئے حیران، وشن برہما شو نیر وہایا۔ بھگت اٹھاراں سیس جھکان، عیسیٰ موسیٰ محمد چرن
 دھوڑ خاک رمایا۔ گر دس دہ دشا ایک ڈھولا گان، واہوا میرے صاحب تیری وڈیایا۔ کلجگ انتم اپنے در کر پروان، دوسر راہ نظر کوئے نہ آیا۔ اگو گایئے
 تیرا گان، دوجی اور نہ کوئے پڑھایا۔ سچھنڈ دوارے کھیل مہان، لوک مات دیکھے بے پرواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے
 آنت دان، جگت بھنڈاری بھنڈارا اک وکھایا۔

☆ پہلی ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

ست پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہ، ست ستوادی کھیل کرانیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، نرگن نور ڈمگائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپا، سچھنڈ
 دوارا آپ وڈیائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، بے آنت اپنی کل دھرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ناؤں رکھا، بھيو اجد آپ جنائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ویس
 وٹا، جوتی جاتا پردہ لائیندا۔ اینکارا کھیل کھلا، ساچا رنگ آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن نور رُشنا، نورو نور نور سمائیندا۔ ابناسی کرتا سچ دوارے ڈنک وجا، ایک
 ڈنکا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان نشان جھلا، سچ نشانہ آپ وکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بے پرواہ، رُوپ انوپ آپ درسا ئیندا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا،
 حکمی حکم آپ الائیندا۔ دھر فرمانا آپے گا، ساچا گانا آپ سنا ئیندا۔ آد رچنا جس لئی رچا، رچ رچ اپنا کھیل کرانیندا۔ سچھنڈ دوارا اک پرگٹا، پرگٹ اپنی
 جوت وکھائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، پوت سپوت نہ کوئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ مکاں، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ نرگن نور نور رُشنا، جوتی
 جاتا پردہ لائیندا۔ اپنا لیکھا اپنی جھولی پا، اپنا کھاتہ آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا اینکارا،

سچکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ نرگن نرکار ہو اُجیار، نرور اپنا بھيو چکائیندا۔ اجونی رہت کھیل اپار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ ست دوارا کھول کواڑ، گھر گھر
 وچ آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیج سوار، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ شبدی سٹ اک دُلا، جن جننی آپ پرگنائیندا۔ دائی دایا بن نرکار، ساچی سیوا
 سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سچ سنگھاسن، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناسن،
 ابناسی کرتا دھار چلائی۔ اپنے منڈل پاوے راسن، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائی۔ آد جگادی بن بن ساتھن، سگلا سنگ آپ نبھائی۔ رتھ رتھو ہی بن
 چلائے راتھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائی۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ اپنی اچھا اپنے وچوں
 کڈھ، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے بیٹھا ساچے مندر سچ، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلایا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھ کتھ
 بھيو نہ کسے سنايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ دسایا۔ سچکھنڈ دوارا گیا وس، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ نرگن نرکار
 نرور اجونی رہت کرے کرائے سٹح پرکاس، پرکاشوان اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ اپنے گرہ اپنے مندر اپنے گھر آپ کر کر بھوگ بلاس، ساچی تیج آپ
 ہنڈھائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاباش، آپے کرے اپنی پوری آس، آسا ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی
 ساچی دھار، آد پُرکھ پُرکھ نرکار کرے کرائے کرنے ہار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ دوسر سنگ نہ کوئے ساتھ، بھيو اجھید آپ جنائی۔ آد آد چلایا
 راتھ، بن رتھو ہی سیو کمائی۔ شبدی سٹ سٹ دتی دات، بن دانی آپ ورتائی۔ تھر گھر دوار سنائی ایک بات، باطن اپنا بھيو کھلائی۔ آپے بن بن پت
 مات، ساک سجن اپنا رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائی۔ سچکھنڈ دوارا سہنجنا، ہر سنگر ساچا آپ سہائیندا۔
 کر پرکاس آد نرنجن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آد جگادی درد دُکھ بھے بھنجنا، بھے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ در گھر ساچے ساچا سجن، درگاہ ساچی سنگ
 رکھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ بھجنا، جنم مرن نہ کوئے رکھائیندا۔ تال نگارہ اکو وچنا، راگی راگ نہ کوئے سنائیندا۔ سٹ دُلا پوت سپوتا تھر گھر ساچے ایک سدن،
 سد سد اپنا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ایک حکم جنائیندا۔ شبد سٹ سن ساچے لال، ہر سنگر آپ سنايا۔ آد جگاد جگاتر

بنیا رہی مات دلال، دو جہاناں دلالی اک کمایا۔ وشن برہما شو تیری جھولی دتے ڈال، ترے گن رنگن رنگ رنگایا۔ پنج تت رکھائے پت ڈال، لکھ چوڑاسی
 پنکھڑی آپ کھلایا۔ آتم پر ماتم کھیل نرال، برہم پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ ایش چو وکھائے دھر مسال، کایا کھیڑا اک وسایا۔ نرگن سرگن راہ سکھال، شبدی
 شبد بھو چکایا۔ ایک منتر کھول کواڑ، سچ سندیسہ آپ الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ شبد رہیا جنایا۔ سٹ شبد اٹھ جاگ، ہر سنگر
 آپ جگانیندا۔ آد لگایا تیتوں بھاگ، تیرا راہ وکھائیندا۔ وشن برہما شو سازن ساز، تیری گود بہائیندا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ نواز، لوآں پڑیاں تیرے
 رنگ رنگائیندا۔ ترے پنج میلا رچ رچ کاج، لکھ چوڑاسی گھڑ گھڑ بھانڈے، تیرا رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن اندر کر ناچ، بن نوآ سوانگ ورتائیندا۔
 اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنچم کاج، کایا گری آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم مندر ساج، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، شبدی سٹ ایک سنائیندا۔ شبدی سٹ کھول اکھ، سو پڑکھ نرنجن آپ سنایا۔ آد تیری ونڈی ونڈ کیتا دکھ، وکھرا راہ اک وکھایا۔ لکھ چوڑاسی اندر وس،
 گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ نرگن سرگن مارگ دس، بن پاندھی راہ چلایا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، انحد نادی ناد وجایا۔ آتم پر ماتم کھیل تماش، برہم پاربرہم
 وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سُن سندیسہ ہری دوار، سٹ شبد سیس جھکائیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت
 تیرا بھو کوئے نہ آئیندا۔ میں بال انجانا تیرا سٹ میرے پروردگار، تیری کرن نور اکھوائیندا۔ حکمے اندر سیوا کراں وچ سنسار، بن بردا سیو کمائیندا۔
 وشن برہما شو پانہار، دوئے جوڑ سیس سرب جھکائیندا۔ در درویش منگن بھکھار، خالی جھولی سرب جنائیندا۔ توں دیونہار داتار، ٹدھ بن آسا پور نہ کوئے
 کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ منگاں منگ پر بھ سوامی ٹھاکر، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔
 میرا نور کر اُجاگر، تیرے نور ہوئے رُشائیا۔ جگ چو کڑی بنیا رہیا سو داگر، بن ونجارا ہٹ چلایا۔ وسدا رہیا کایا گاگر، پنج تت اندر ڈیرہ لایا۔ تیرے
 ناؤں دے دے آدر، لوک مات خوشی منایا۔ توں کریم کرتا قادر، رحمت تیری میرے رحمان، میری بنت بنایا۔ مقامے حق تیرا نشان، نصیحت تیری
 موہے بھائیا۔ میرا سجدہ میری پرنام، میرا سیس جگدیش تیرے چرن چھہائیا۔ تیرا کلمہ سچ کلام، تیرا نام میرے امام، ایکا نوبت رہیا وجائیا۔ میں بنیا رہیا

غلام، بن بردا سیو کمائی۔ پنج تت کایا دے دے مان، گر اوتار جگت وڈیائی۔ تیرا سندیسہ سچ پیغام، پیر پیغمبر کر پڑھائی۔ تیرے حکمے اندر کوٹن رام، کرشن کاہن گئے اکھوائیا۔ تیرا کھیل دو جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ٹدھ بن آس نہ کوئے رکھائی۔ پُرکھ ابناسی سچ سندیسہ بولے، بولنہارا اک اکھوائندا۔ سْت شبد تیرے وساں کوئے، پردہ اوہلا آپ رکھائندا۔ جگ چوکڑی تیرے کولوں رکھے اوہلے، لوک مات ویس وٹائندا۔ مان وویا پنج تت چولے، جگت ڈولا آپ ہنڈھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سٹائندا۔ ساچا حکم سچ سندیس، سچکھنڈ نواسی آپ سٹائی۔ آد جگادی اک نریش، نہ مرے نہ جایا۔ حکمے اندر وشن برہما شو مہیش، گنپت گیش سیو کمائی۔ حکمے اندر لکھ چوراسی رہیا ویکھ، گھٹ گھٹ سچ ہنڈھائی۔ حکمے اندر دھارے بھیکھ، بھیکھی اپنا روپ وٹائی۔ حکمے اندر ویکھے منڈل دیس، منڈپ اپنا رنگ رنگائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک جنائی۔ ساچا حکم ایکنکار، ایک وار جنائندا۔ شبد سْت ہو تیار، آلس ندرانہ کوئے جنائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کریا اپار، بھيو کوئے نہ پائندا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات وکھائندا۔ سچ دوارا کر تیار، نر نرکارا آسن لائندا۔ تخت نواسی شاہ سکار، حکمی حکم آپ سٹائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ گھلائندا۔ ساچے سْت اٹھ بل دھار، ہر سٹنگر آپ جنائی۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کرن نمسکار، دُور دُراڈے سیس جھکائی۔ ترے گن رووے زارو زار، نیز نیناں نیر وہائی۔ پنج تت کہن ہوئے خوار، ساڈی سار کوئے نہ پائی۔ تیی اوتار کرن پکار، سْتجگ تریتا دواپر کلج گئے اودھ ہنڈھائی۔ بھگت اٹھاراں نیز نین اٹھال، راہ تگن سچے ماہیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ہوئے کنگال، لٹی گئی خلق خدائی۔ چار یار ہوئے بے زار، دردی درد نہ کوئے وٹائی۔ باہوں پھر سب نوں لینا اٹھال، بچیا کوئے رہن نہ پائی۔ نانک گوہند دس دس کر سوال، ایک جوتی منگ منگائی۔ نرگن روپ پُرکھ اکال، آد جگادی پتا مائی۔ پنچم میلا سچکھنڈ سچّی دھر مسال، پنچ پروان ہر چرن ملے سرنائیا۔ چار جگ دے شاہ کنگال، اکٹھے کرن ایک تھانیا۔ آگے پچھے چلنا نال نال، چار گنٹ دہ دشا ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا اک جنائی۔ سچ سنہیہڑا سٹنا آنت، ایکنکار آپ جنائندا۔ کلج ویلا آئے آنت، نو سو چورانوئے چوکڑی جگ پندھ مکائندا۔ جس نوں کہندے گئے ہر بے آنت، سو بے آنت پھیرا پائندا۔

جس نوں سُن دے گئے کنت، سو کنت کشتوبل ویس وٹائیندا۔ جس دا پڑھدے گئے منت، سو منتر آپ سکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُن دُلا رے آپ جنائیندا۔ سُن دُلا ر گیا جان، گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ پاربرہم تیرا کھیل مہان، ٹدھ بن بھو کوئے نہ پائیا۔ بالی بدھ میں بال انجان، میری چلے نہ کوئے پترائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ کھیلیا کھیل مہان، کوٹن کوٹ ویس وٹائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے دے تیرا دان، نام خزانہ اک ورتائیا۔ سُن سندیسہ سچ نشان، سُن ستوادی اک جنائیا۔ تھر گھر ساچا کھول دُکان، تیرا ہٹ چلائیا۔ چوڈاں لوک ہوئے حیران، چوڈاں طبق نین شرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ دوسر اوٹ نہ رکھی آس، سُن شبدی سپس جھکائیندا۔ آد جگاد پر بھو تیرا داس، دوسر تھم نہ کوئے منائیندا۔ چرناں ہیٹھ کوٹن کوٹ پر تھی آکاش، رُوس نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ بوٹے لائے تیری شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن دیا باقی کر پرکاس، کملا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ بن ساقی جام پیا بُجھائے پیاس، امرت جھرنا اک جھر آئیندا۔ نادشبد دُھن راگ بن رسنا سواس، گھر گھر وچ گیت سنائیندا۔ نرگن سرگن وسے پاس، سرگن اندر نرگن آسن لائیندا۔ آتم پر ماتم دے دھرواس، دھرم دوارا اک وڈیائیندا۔ برہم پاربرہم بُجھائے پیاس، ترسنا ترکھانہ کوئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل انتم کل، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کردار ہیال چھل، اچھل چھل دھاری ویس وٹائیا۔ گر اوتار مات گھل، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ انتم سارے جوتی گئے رل، پنج ت کم کسے نہ آئیا۔ جھوٹا ناتا ہڈ ماس ناڑی کھل، رکت بوند بندھن پائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اٹل پدوی اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، سُن شبدی آپ جنائیندا۔ جگ جگ چلایا رتھ، رتھ رتھو ہی نظر کسے نہ آئیندا۔ برہما ویتا گا گاکھ، چارے وید وید وڈیائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران مارگ دس، پُران پُرانی نہ کوئے پُجائیندا۔ گیتا گیان اکھنا اکھ، اکھ نرنجن آپ لائیندا۔ انجیل قرآنا گا جس، تیس بتیسا آپ سہائیندا۔ کھانی بانی کر کر ہٹھ، گر شبدی بندھن پائیندا۔ انتم لوک مات گر اوتار پیر پیغمبر کایا چولا چھڈ کے گئے نٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ شبدی گر اکو اک سچا جس، جس ہر جی آپ سنائیندا۔ جگ

چوڑی کر کر وس، برہمنڈ کھنڈ آپ بھوانیندا۔ سورج چن رہے نس، نس نس پنڈھ نہ کوئے مُکانیندا۔ لکھ چوڑا سی ترے گن مایا رہی پھس، پھاسی جم نہ کوئے تڑائیندا۔ ساچا تیر نرالا مارے نہ کوئے کس، انیلا بان نہ کوئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت شبد آپ وڈیائیندا۔ سُت شبد کر دلیل، ہر ساچے سچ جنایا۔ نو سو چوڑانوے جگ چوڑی نرگن سرگن سرگن نرگن بندارہیا وکیل، لوک مات پھیرا پایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کہانی بانی کر گئے اپیل، پر بھ اگے واسطہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وبار رہیا جنایا۔ سُت دُلا را ویکھ نرکار، تھر گھر ساچے خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناسی تیرا انت نہ پاراوار، بے انت تیرا ڈھولا گائیندا۔ تیرا چولا بدلیا ویکھیا وچ سنسار، سنسار ساگر نظر کسے نہ آئیندا۔ جس دا سوہلا گا گا گئے گر اوتار، پیر پیغمبر اوٹ رکھائیندا۔ جس دی مہما گا گا تھکے وید چار، شاستر سمرت پُران پُرانی وید ویاسا آس رکھائیندا۔ سو صاحب کھیل کرے اپار، پر م پُرکھ پھیرا پائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ اُٹھ شبد سُت سچ وبار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ چار جگ دی کنڈیاں واڑ، انتم اپنی ہتھیں ہونجھ وکھائیندا۔ ورن برن کرے پار، دین مذہب ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئے وبار، آتم برہم سرب درڑائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ کرتار، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈا کر خبردار، کھنڈاں ایکا ہتھ پھڑائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے اُٹھال، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہویا دین دیال، دیاندھ ٹھا کر اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ڈھردر گاہی، ہر ہر آپ جنایا۔ سُت دُلا را بنیا راہی، شبدی سیو کمایا۔ تینی اوتار اُٹھو میرے چھوٹے بھائی، ہر جو سدا رہیا گھلایا۔ بھگت اٹھاراں بنو راہی، پیڈا انت مُکایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار کرو صلاحی، صلاحیگر نظر کوئے نہ آیا۔ دس گرو ویکھو چل کے ماہی، پُرکھ ابناسی پھیرا پایا۔ پنجاں وکھائے ساچا تھائیں، تھان تھنتر اک وڈیایا۔ سب دا لیکھا رہیا مُکائی، پورب لیکھا جو جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ سارے اُٹھو ہوتیار، شبدی شبد جنائیندا۔ کلجگ دا انت وبار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ بنایا اک دوار، در دربارا آپ سہائیندا۔ لوک مات کرے اجیار، اجرت ہور نہ کوئے لگائیندا۔ نرگن نردھن دے دیدار، بھيو ا بھيو آپ گھلاییندا۔

دیکھنہارا شاستر سمرت وید پُران، انجیل قُرآنا پردہ لایند۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھانیندا۔ ساچا کھیل ایکا وار، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ وشنو تیرا وشو بھنڈار، اپنے ہتھ دکھایا۔ برہم تیرا برہم پساہ، پاربرہم پرہم میٹے چائیں چانیا۔ شکر تیری شرع شنگار، ہتھ ترسول آپ سٹایا۔ ترے گن تیرا تٹا جنجال، توڑنہارا ایکو آیا۔ پنج ت ت ت ہوئے بے حال، بہیل ہو ہو نیہ وہایا۔ تیی اوتار کرن سوال، پرہم آگے سیس جھکایا۔ بھگت اٹھاراں کہن توں پرتپال، تڈھ بن اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار کہن توں سانجھیا، تیری شرع سمجھ وچ نہ آیا۔ نانک نرگن کہے ایکنکار، گھٹ گھٹ آسن بیٹھا لایا۔ گوبند کہے پُرکھ اکال، اکو پتاما یا۔ انتم سب دا لیکھا لئے سنجال، لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل دین دیال، دین اپنے گلے لگایا۔ چار جگ دے آنت کنگال، اپنی گود بہایا۔ اک دکھائے ساچی دھر مسال، سچھنڈ دوار گنڈا لایا۔ دین مذہب شرع وچوں کرے بحال، شریعت ڈن نہ کوئے دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دلال، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ جن بھگتاں بنے آپ رکھوال، بن رکھک سیو کما یا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ چتر گپت لیکھ نہ سکے دکھال، نیتز نین نہ سکے اٹھایا۔ لاڑی موت ہوئے بے حال، گرگھ در رہن نہ پانیا۔ کھتری براہمن شور ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی پنڈت پاندھا ملا شیخ مسائق پیر دستگیر ایکا گھر دے بہال، مندر مسجد مٹھ شودوالا ایکا رنگ رنگایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ گرگھ کایا اندر دے دکھال، گنگا جمنا سرتی گوداوری نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا شبد دے وڈیایا۔ ایکا شبد ہر بھیو کھلاؤنا، بھیو ابھید جنایا۔ شبد وشنو شبد برہم شبد شو رنگ رنگاؤنا، شبد ترے گن ویکھ دکھایا۔ شبد پنج ت بندھن پاؤنا، شبد نرگن سرگن رنگ وٹایا۔ شبد سورج شبد چند شبد منڈل منڈپ ڈیرہ لاؤنا، برہمنڈ کھنڈ شبدی ناچ نچایا۔ شبد دھرنی دھرت دھول شبد جل تھل مہیئل ڈیرہ لاؤنا، رُپ انوپ آپ دھرائیا۔ شبد گھاڑن گھر بن ٹھٹھیا سیو کماؤنا، لکھ چوراسی ہٹ شبد چلایا۔ شبد من مت بدھ ونڈ ونڈاؤنا، شبد گھر وچ گھر لئے بنایا۔ شبد نو دوارے کھول دکھاؤنا، جگت ترسنا آسا منسا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار شبد پرگٹایا۔ شبد نو دوارے پنڈھ مکاؤنا، ڈونگھی کوری پار کراؤنا، سکھمن ٹیڈھی نور دھراؤنا، ایڑا پنکلا چرن سرن سرنا یا۔ شبد سروور اک نہاؤنا، شبدی کاگوں ہنس بناؤنا، شبد انادانا دناؤنا، دُھن آتمک راگ الایا۔ شبدی جوتی

جوت جگاؤنا، آتم سبجا ڈیرہ لاؤنا، سرتی شبد کرے کڑمائیا۔ شبد آتم شبد ایش جیو بندھن پاؤنا، شبد برہم لئے سمجھائیا۔ شبد گروگر ویس وٹاؤنا، توتت کرے کڑمائیا۔ شبد بودھ اگادھی ڈھولا گاؤنا، ہر ہر جس سنائیا۔ شبد بناؤنا شبدی ڈھاؤنا، شبدی کھیل کرائیا۔ شبدی سبجک تریتا دواپر کلجک مارگ لاؤنا، شبدی ویکھے چائیں چائیا۔ شبد رام کرشن کوٹن کوٹ اوتار پرگٹاؤنا، کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ محمد بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن نانک گوہند پرکھ اکال نر نرنکار اک مناؤنا، نام ست ایکا گائیا۔ کوٹن کوٹ گوہند روپ اک مناؤنا، دو جہان وجے ودھائیا۔ اتم آس اک رکھاؤنا، چار جگ دا بندھن بندھ تڑائیا۔ نہکلنک کل کلکی اوتار، ہر جو پھیرا پاؤنا، جس دا لیکھا سکے نہ کوئے مٹائیا۔ دو جہاناں کھیل کراؤنا، وشن برہما شو اپنی جوت وچ ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد آنت پرگٹائیا۔ ایکا شبد گروگردیو، ہر اتم آپ پرگٹائیا۔ آتم پر ماتم کرے سیو، دو جی چاکری نہ کوئے کمائیا۔ ہنگ برہم ساچامیو، سو پرکھ نرنجن آپ کھوائیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنا دھام پرگٹائیا۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ ابھیو، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، اپنا ڈنکا آپ وجائیا۔ ساچا ڈنکا اینکار، آد آنت وجائیا۔ مدھ کھیل ویکھے گر اوتار، بن گر گر سیو کمائیا۔ جوتی جاتا پرکھ بدھاتا ہو اجیار، نورو نور کرے رُشائیا۔ ست ستوادی برہم برہادی آد جگادی کرے کرائے سچ وبار، بھیو کوئے نہ پائیا۔ کھ کھ لیکھا کر کے گئے پکار، اتم آوے نہکلنک اوتار، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کوڑی کریا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، دیناں مذہباں مارے مار، نام کھنڈا اک چکائیا۔ راج راجاناں کرے خوار، تختوں پھڑ پھڑ دے اُتار، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیا۔ نو کھنڈ دا اک وبار، ستاں دیپ بولے جیکار، جے جیکار اک سنائیا۔ لوک مات لگائے سچ دربار، در دروازہ دے گھلائییا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر آ کے کرن نمسکار، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ لوک مات ٹٹانانا پنج تت نہ کوئے پیار، پریکی پریم نہ کوئے رکھائیا۔ اکو تیرے نام جیکار، دو جا کلمہ نہ کوئے پڑھائیا۔ تیرے مندر تیرے چرن پار برہم ہندو مُسلم سکھ نہ کوئے وچار، ذات پات نظر کوئے نہ آئییا۔ توں آد جگاد صاحب دیاں، ٹھا کر سوامی بنے ٹھٹھیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ تیرے بھانڈیاں اندر وڑ آئے گر اوتار، بن چاکر سیو کمائیا۔ سرشی کسے نہ نبھی نال، درشی تیرے نال ملایا۔ تیرا ایشٹ اک کرتار، ابھل ابھل کدے نہ جائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے پھیرا پائیا۔ سِری بھگوان ہر سمجھائے، ایک شبد جنائیا۔ چار جگ دالہنا دینا رہیا مکائے، مَوَق سب نوں دئے دکھائیا۔ دھوکھا کدے نہ کرے ہر رائے، سوکھارہ آپ جنائیا۔ کوٹن کوٹاں وچوں گرگھ ورلے آپ ترائے، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کرپا گود بہائے، کرم کاڈ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں رہیا جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھو یاد، ہر ساچے سچ جنائیا۔ کلج انت تہاڈی سُن فریاد، زِگن اپنا پھیرا پایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سِری بھگوان لڈائے لاڈ، ست ستوادی گود دکھایا۔ اپنے وچوں آپے کاڈھ، انتم اپنے وچ ملایا۔ پنج تت نشانہ ناؤں جگت رکھا دتی داد، انتر نظر کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار رہیا جنائیا۔ ایک وار لینا جان، ہر سنگر آپ جنائیا۔ کلج انت ہوئے مہربان، مہر اپنی نظر اٹھائیا۔ جگ چوکڑی وچھڑے میلے آن، میل ملاوا آپ کرائیا۔ ساچے بھگت کر پروان، بھگتی اپنی جھولی پائیا۔ گرگھ ویکھ بال انجان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ دو جہان بنائے چتر سنگھڑ سُبجان، من مت بدھ نہ کوئے چترائیا۔ اکو آتم دتا دان، پر ماتم گنڈھ دکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے ویکھو مار دھیان، نو کھنڈ پر تھی نین اٹھائیا۔ اپنا لیکھا کھ کھ جو دے کے آئے بیان، بیانا لوک مات بھرائیا۔ کلج جیو انت ہوئے سارے شیطان، شرع گھر گھر پائی لڑائیا۔ پنڈت پاندھے ملا شیخ ہوئے بے ایمان، بیوہ آتم دئے دُہائیا۔ چار گنٹ کسے نظر نہ آئے بھگوان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے سرب گرلان، اُچی کوک دین دُہائیا۔ سانوں پڑھ پڑھ تھکی زبان، انجیل قرآن دئے گواہیا۔ جس دی صفت کرے ایمان، سو صاحب نظر کسے نہ آئیا۔ جس دا میں نمانی سناواں پیغام، سو پیغمبر بیٹھا سچا ماہیا۔ میں چھوٹی بالی انجان، میری چلے نہ کوئے چترائیا۔ میری ودیا ہوئی نادان، انتم کم کسے نہ آئیا۔ چار وید سرب پچھتان، پُران اٹھاراں رہے گر لائیا۔ گیتا کہے میرا کوئی نہ جانے گیان، اک ارجن دتا کرشن پڑھائیا۔ گرُو گرنتھ گر کہے میتھوں کوئی نہ لوے ساچا دان، نام بھچھیا جھولی کوئے نہ پائیا۔ میتوں پڑھ پڑھ میرا صاحب نہ سکے پچھان، جس میری بنت بنائیا۔ جس نوں نانک زِگن کرے پرنام، سو پاربرہم آیا ویس وٹائیا۔ کلج انتم کھیل کرے مہان، گر اوتاراں دئے دکھائیا۔ پڑھ پڑھ کوئے نہ سکیا پچھان، نیتز نین اکھ نہ کوئے کھلائییا۔ کرپا کری انت مہان، لوک مات پھیرا پائیا۔ ساچے بھگتاں دتا اکو دان، چار جگ

دوسرے ہتھ کسے نہ آئیا۔ اندر وڑ نہ لائے کوئی دھیان، جوگ ابھياس نہ کوئے کرائیا۔ جل دھارانہ کوئے اشنان، دھوئی تانہ خاک رمایا۔ نین موئد نہ کوئے گیان، انگلی کن نہ کوئے رکھایا۔ سورج دیوتا نہ کوئے نشان، سنگری ناد نہ کوئے وجایا۔ جو جن اک وار کہے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تس ایختے اوتھے دو جہاناں اپنی گود بہایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آؤ ویکھو ہر جو کریا کھیل مہان، چار جگ دی کیتی رہیا اٹنایا۔ ساچے بھگتاں دے دے دان، سترائ دتی سکھ ودھایا۔ گو بند سٹ گر ملیا آن، سرسا لیکھا دے چکایا۔ بہترائ جھلیا اک نشان، نامے چھری لیکھے پانیا۔ دھتا جٹ ہويا پروان، کلج اتم گھر جٹاں وٹی ودھایا۔ چہترائ انت کری کلیان، کلج میٹے کالی شاہیا۔ وشنوں تیرا کھوہ کے بھنڈارا دان، جن بھگتاں ہتھ پھڑایا۔ پرگٹ ہو ہر مہربان، اپنی کھیل کرائیا۔ ویہہ سو ائی ہاڑ ستاراں سب دا لیکھا چکائے آن، باقی کوئے رہن نہ پانیا۔ دین مذہب نہ چلے کوئے دکان، جگت ہٹ شرع نہ کوئے دکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی گائے ایک گان، پُرکھ اکال اک منایا۔ ایک دین اک ایمان، اک پیغمبر نظری آئیا۔ ایک الف اک امام، ایک اُلفت دے سنایا۔ ایک منتر ست نام، ست ست دے جنایا۔ ایک فتح ڈنکا و بے جہان، واگر و فتح اک کرائیا۔ ایک رام رام ہوئے پرنام، دوسر سیس نہ کوئے جھکایا۔ ایک نظری آئے کاہن، لکھ چوراسی گوی رہیا ہنڈھایا۔ ایک مندر اک مکان، ایک گرو دوار دے سمجھایا۔ ایک ناد شبد دھنکان، ایک گھر گھر راگ سنایا۔ چھٹی راگ ہون حیران، نارد سٹ سُرستی مایا۔ ساڈی انت ہوئی کلیان، کلا ہر جو آپ ورتایا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، سچ پردھانگی دے دکھایا۔ چہترائ بھنڈار چلائے اک مہان، ستجگ ساچاراہ دکھایا۔ تیئی اوتار بھگت اٹھاراں دس گر عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار آؤن بن مہمان، ہر جو مہمانی کھوایا۔ لیکھا چکے مہینہ رمضان، رمز اکو دے لگایا۔ جوٹھ جھوٹھ ناتا میٹے پین کھان، کھانا ایک رسنا دے لگایا۔ سارے رل مل کہن واہوا تیری وڈیائی میرے بھگوان، تیری توہے بن آئیا۔ چار جگ اسمیں تیرے حکمے اندر پھر کے آئے جہان، لوک مات پھیرا پانیا۔ نو نو کھول کھول دکان، تیرا راگ راگ سنایا۔ تیرا انت نہ سکے پچھان، بے انت تیری وڈیائی۔ کر کرپا اکٹھے کیتے آن، ایک چرن ملی سرناہیا۔ ستاراں ہاڑ ادھی رات اسمیں اپنا اپنا دیئے بیان، تیرے اگے ہر سنایا۔ اگے چھڈیا دین ایمان، شرع ہو نہ کوئے بناہیا۔ تیرے چرن سجدہ سلام، سلام علیکم تیری سرناہیا۔ تیرے بھگتاں

کولوں منگیئے دان، دانی اِکو نظری آئیآ۔ تیری وڈیائی غریب نمانے کرے پروان، پروانہ اپنا نام ہتھ پھڑائیآ۔ خاک ملائے راج راجان، شاہ سلطاناں در بھوئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اسیں رل مل آئیے چائیں چانیا۔ پُرکھ ابناسی دتے حال، سُن لؤ لا کر کن۔ ساچے بھگتاں کری کمال، لوک مات کلجگ اتم چڑھے ساچے چن۔ میں بن مانا ہویا دلال، پنج تت کایا اپنا ٹھیکر بھن۔ ستجگ دے سانچے ڈال، ساچی گٹھڑی رکھاں بٹھ۔ ایکا کراں وصل جمال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیہ رہیا گھل۔ آؤ ویکھو ساچے بھگت، بھگوان رہیا جنایآ۔ جس دی وڈیائی چار جگ کرے جگت، جگت ہر جو رہیا بنایآ۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پچھوں آیا وقت، بھيو ابھید نہ کوئے گھلایآ۔ پہلوں مات پت بنائی رکت، جن جننی گود سہایآ۔ پھیر کر کرپا بھری اپنی شکت، شبد سرت کری گڑمائیآ۔ پچھلی میٹی ساری حرکت، آگے اپنی اُنگی لائیآ۔ اِکو نام جھولی پائی برکت، ٹھگ چور یار کوئی لٹ لے نہ جایآ۔ پنج وکار نہ کرے شرکت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے لڑائیآ۔ میں بھگتاں مل مٹائی اپنی حسرت، ہر جو گر اوتاراں رہیا سمجھائیآ۔ نو سو چورانوے چوکڑی سچھنڈ بیٹھا کردا رہیا کسرت، اپنا بل ودھائیآ۔ کدے مان دوا یا راما دسرتھ، کدے نند جشودھا دتی کرشن وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا صلاحیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھو مار دھیان، ہر سنگر آپ جنائندا۔ کلجگ اتم ہو مہربان، پر بھ اپنی دیا کمائندا۔ بن بھگنوں دتا دان، نام خزانہ آپ لٹائندا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پچان، ستر بہتر چہتر جوڑ جڑائندا۔ راتیں سوتیاں بچھے آن، سُن سکوہیت جاگرت تریا ایکا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ وڈیائندا۔ ہر بھگت تیری وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائندا۔ ایکا گھر ہوئے گڑمائی، ہر جو ناتا آپ جڑائندا۔ اٹھے پہر رہے شنوائی، شنید دید ایکا رنگ رنگائندا۔ ایکا ڈھولا سناے چائیں چائیں، سوہلا اپنا راگ الائندا۔ مولا بنیا آپ گوسائیں، گہر گمبھیر کھیل کرائندا۔ ہر جن پکڑ اٹھائے باہیں، بن سیوک سیو کمائندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا نر نرائن دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ پرگٹائندا۔ ساچے بھگت بھگونت میت، مِت پیرا آپ پرگٹائیآ۔ ستجگ دی ساچی ریت، ساڈھے تن ہتھ اندر دے دکھائیآ۔ آتم پر ماتم گائے گیت، ایش جیو رہیا جس گائیآ۔ برہم پار برہم

بٹھائے پریت، نہ کوئی توڑے توڑاٹھایا۔ ناتا تھے مندر مسیت، گھر وچ گھر ہوئے رُشناٹیا۔ محل دکھائے اک اندھیٹھ، چار دیوار نہ کوئے بناٹیا۔ دوس رین
 ٹھنڈا سیت، تتی واؤ نہ لاگے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا، کر نہار پر بھ آیا۔ ناتا توڑے
 ورنال برنال، برن ایک آتم پر ماتم دئے جنایا۔ ست پڑکھ نرنجن ساچی سرنا، سرنگت اک کرایا۔ لہنا دینا چکے مرنا ڈرنا، جنم مرن پھند ٹھایا۔ مات گربھ
 پھیر نہ وڑنا، دس دس ماس نہ اگن تپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ دئے سمجھایا۔ سنجگ ساچا راہ سمجھاؤنا، ہر جو اپنا کھیل
 کرائیندا۔ پورب لیکھا پنڈھ مکاؤنا، پاندھی کوئے نظر نہ آئیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، در گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ست بھنڈارا اک چلاؤنا، وشن برہما شو
 سیو کمائیندا۔ کروڑ تیتیسال نال رلاؤنا، سُرپت اند بٹھ دکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان ایک بھوجن بھوج کراؤنا، بھجبال اپنیاں نال چتر بھج
 ورتائیندا۔ آد شکت تیرا بھيو کھلاؤنا، شکتی سرب وچ سائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت لیکھا آپ چکائیندا۔ جگت لیکھا چکے جگ،
 جگ جیون داتا آپ چکائیا۔ جن بھگتاں درس دکھائے پُر شاہ رگ، رگھپت اپنا میل ملائیا۔ جنم جنم دی بھجے اگ، ترے گن اگ نہ لگے رانیا۔ پھڑ پھڑ
 ہنس بنائے گت، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیا۔ کایا مندر اندر کرائے ساچا ج، کعبہ اکو نظری آئیا۔ سنت سہیلے آپے سد، گر چیلے بھيو چکائیا۔
 بھگت بھگونت لکھ چوراسی وچوں کراؤ، ایک بندھن نام پائیا۔ انتم سچھنڈ دوارے آئے چھڈ، شبد ببانے لئے چڑھائیا۔ وشنوں تیری وشنو جڈ، برہمے تیری
 پاربرہم برہم اپنے لیکھے لائیا۔ پنج تت کایا وچوں کڈھ، نرگن نرگن لئے ملائیا۔ دسم دوارى گر سکھ تیری نگی جی نیڑے حد، تیرا پہلا چرن دسم دوارى
 وچ رکائیا۔ انحد شبد تھلے جانا چھڈ، اگے راگ سکے نہ کوئے وچ، ناد دھن نہ کوئے شنوائیا۔ سُن اگم چکے حد، اندھ اندھیر نہ کوئے دکھائیا۔ تھر گھر ساچے
 لئے سد، سچ سندیسہ اک سناٹیا۔ پر بھ چرن کول جانا بھجھ، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اگم اگمٹرا بن ہڈ ماس ناڑی چڑا گر سکھ کرے گر گر گڑھٹاٹیا۔ سچھنڈ دوارے
 چرن چرنامت پیائے مد، مدھر ایک رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں لئے تراٹیا۔ جن بھگتاں تارے ہر جو بیڑا، کلج
 انتم بنھن آيا۔ کر کرپا وسائے ساڈھے تن ہتھ کایا کھیڑا، اندر کھڑکی آپ کھلایا۔ اگے گھلا دکھائے ویڑا، ہر جو اپنے رنگ رنگایا۔ مات پت بھائی بھین

ساک سبجن نار کنت دھیاں پتر چکے جھیرا، جھنجٹ ہور نہ کوئے رکھایا۔ سنگر ساچا غریب نوازا اندر وڈ سچ محلے چڑھ گُرکھ آتم سرتی کرے حق نبیرا، حقیقت آپے ویکھ وکھایا۔ چار جگ وچ ہر جو کولوں بچھو آیا کیہڑا کیہڑا، بن نانک کبیر دس کسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، چرناں ہیٹھ وسایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اکو ویہڑا۔ ساچا ویہڑا ساچے گھر، گھر مندر وجے ودھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی ناری نر، نار کنت نہ کوئے وکھائیا۔ نہ کوئی بھے نہ کوئی ڈر، بھو اور نہ کوئے جنائیا۔ نہ کوئی گرو پیر دسے اوتار، سادھ سنت نظر کوئے نہ آئی۔ نہ کوئی شاستر سمتر وید پاٹھ پُران، گیتا گیان نہ کوئے درڑائیا۔ نہ کوئی انجیل قرآن کرے کلام، نہ کوئی کھانی بانی دے پیغام، نہ کوئی قلم نہ کوئی شاہیا۔ اکو ایک وسے سری بھگوان، رپ رنگ رکھ نہ کوئے نشان، نشان اپنا آپ جنایا۔ جن بھگتاں ہو مہربان، کلج انت کرے پروان، ایکا دیوے شبد گیان، گیان گیان نال ملایا۔ اندر باہر گپت ظاہر ویکھے پرکھے ہر جو آن، نام کسوٹی ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک پسار، اینکارا اپنا آپ کرایا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات ساڈھے تن ہتھ آپ جنائیدا۔ چھٹی جگ دا سچ چراغ، چھٹی چھٹی وند وندائیدا۔ نرگن دا سرگن سہاگ، ہر جو کنت پھیرا پائیدا۔ کو جھی کملی غریب نمائی رکھے لاج، لاجونت دیا کمائیدا۔ کوڑی کرپا کلج انتم کھولے پانچ، پردہ کوئے رہن نہ پائیدا۔ چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم دا وندن آئے لاگ، کھانی بانی جیواں جتاں جھولی اک بھرائیدا۔ بن بھگتاں کسے نال نہ بنایا ساچا ساک، خاکی خاک سرب رُلاییدا۔ اکو اک رسول پاک، پت پت اپنا ناؤں دھرائیدا۔ اکو اسم اکو اعظم اکو ذات، اکو محفل ہر لگائیدا۔ اکو پیٹی اک جماعت اکو جملہ، اکو کلمہ اکو الف ہر پڑھائیدا۔ بن ہر بھگت ہوئے نہ کوئی علما، مُرشد مُرید آپ سمجھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ وڈیائیدا۔ ساچا بھگت صوفی ست، شرع وچ کدے نہ آئی۔ ساچا بھگت برہم مت، من مت نہ کوئے رکھائیا۔ ساچا بھگت میٹے کرگت، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیا۔ ساچا بھگت بندھائے اک نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ساچا بھگت چڑھے سچ رتھ، رتھ رتھو ہی ہوئے پُرکھ بے پرواہیا۔ ساچا بھگت سچکھنڈ دوارے جائے وس، پر بھ چرن سرن ملے سرنایا۔ ساچا بھگت کبیر جلاہا بن کے مارگ گیا دس، اچی کوک کوک سنایا۔ بن ہر جو آئے کوئے کسے نہ کم، دم لیکھے نہ

پائیا۔ جھوٹی ماٹی کا یاچم، دمڑھی ہٹ نہ کوئے وکائیا۔ ساچے بھگتاں ہر کرے پروان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ آنت ہو مہربان، میرے بھائی دتے
 ملائیا۔ سترائ بہترائ اک نشان، چھترائ ہتھ آپ جھلائیا۔ سیوا کرے سری بھگوان، بن سیوک پھیرا پائیا۔ کلجگ انتم تٹا ساڈا مان، ابھمان کوئے رہے
 نہ رائیا۔ لکھ چوراسی گھڑنہارا ترکھان، انتم سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ جس دا کہاڑا ستھرا تپسا سکے نہ کوئے پچھان، آری نظر کسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیہر
 پیغمبر رہے انجان، بھيو کوئے نہ پائیا۔ سب دے بوٹے لائے وچ جہان، انتم وڈھ وڈھ اپنے کھاتے پائیا۔ کریا کھیل اک مہان، جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں رہیا اٹھائیا۔ ساچے بھگت جانا اٹھ، صاحب سنگر آپ اٹھائیدا۔ پُرکھ اکال گياٹھ، مہربان مہربان مہربان اپنی وست آپ
 ورتائیدا۔ بن کرنیوں اپنی گودی لئے چک، جنم جنم دی میل دھوائیدا۔ مات گر بھ دا اٹا رُکھ، ساچا بوٹا سچھنڈ وکھائیدا۔ وشن برہما شو ویکھن جُھک
 جُھک، مکھ نیتزن سرب اٹھائیدا۔ کلجگ انتم پُرکھ ابناسی غریب نمائیاں ول کیتا رُخ، ہنکاریاں اپنی پٹھ وکھائیدا۔ دردیاں نال درد وندن آیا دُکھ، درد
 دُکھ بھے بھجن اپنا ناؤں رکھائیدا۔ جس وشن برہما شو کڈھے اپنی گکھ، سو گر گکھ اپنی گکھ بہائیدا۔ انتم پینڈا جائے مک، سر اپنا ہتھ ٹکائیدا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنی گود بہائیدا۔ بھگت وچارے کرن صلاح، اک دُوبے نال متا پکائیا۔ ستر بہتر چھتر لئے ملا، میلا اپنے ہتھ رکھائیا۔
 اپنا آپ سکے اسیں نہ پا، پورب لیکھا جانے کوئے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناسی کی کی کھیل رہیا کرا، کرنی کرت آپ کمائیا۔ ساڈے ڈھولے رہیا گا، ڈھولک
 چھینا نہ کوئے وجائیا۔ اسیں اندروں پو لے ساڈے اُتے پردہ رہیا پا، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ ویکھ درویدی چڑھیا چاء، بھین ملے ساچے بھائیا۔ میٹوں
 اک کرشن لیا بچا، جس کرشن تریلوکی چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ ایٹھے کرشن بیٹھا سپس جُھکا، کول نین نین چرناں ول لگائیا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ شہنشاہ، جس
 دا بھيو کوئے نہ پائیا۔ ایکا وار چار جگ دے وچھڑے بھگت لئے ملا، بھاوی نیڑ کوئے نہ آئیا۔ جنہاں بچھے گر ار جن تتی ریت سپس گیا پوا، گر تیغ بہادر
 سپس دتا کٹائیا۔ گو بند بالے نہاں ہیٹھ گیا چنا، سو مندر بیٹھا لوک مات بنا ئیا۔ ساڈھے تن ہتھ سنگھاسن لیا وچھا، روداس چمارا دئے گواہیا۔ گر گو بند
 رہیا دھیا، دوئے جوڑ سپس جُھکائیا۔ ٹوں پتا ٹوں میری ماں، میرا تیرا بھيو نہ رائیا۔ تیری گود رہیا سہا، گودی ایکا ایک وڈیائیا۔ سوڈھی بنس دتا وڈیا،

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جنایا۔ ہر جن ساچے کر خیال، بے خیال آپ جنائیدا۔ جس دے پچھے شمش تبریز ہویا
 حلال، کھل اپنی آپ لہائیدا۔ جس دے پچھے گر اوتار پیر پیغمبر بنے دلال، سو دلبر ویس وٹائیدا۔ جس دے پچھے نہیاں ہیٹھ دتے بال، جگت محل سو
 سہائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دا سچ وہارا، کرے کرائے کر نہیارا، کرنی اپنے ہتھ رکھائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 جگت شرعت میٹھ نشان، اُنی اُنیسا کھیل مہان، ایک نایاں نایاں ایک، ایک گنڈھ پوائیدا۔ کوٹن کوٹ رہے ترس، جیو جنت جگت گر لائیا۔ کوٹن کوٹ رہے
 بھٹک، پشو پنچھی دین دہائیا۔ کوٹن کوٹ رہے اٹک، بیٹھے دھیان لگائیا۔ کوٹن کوٹ رہے لٹک، کیس ہتھ نال بندھائیا۔ بن گرگھ ہووے نہ کسے
 درس، سنگر گر سکھ دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے دے وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ کرن دھیان، دھیان وچ ملائیا۔
 کوٹن کوٹ کرن گیان، پڑھ پڑھ جہوا جگت سنائیا۔ کوٹن کوٹ کرن اشان، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیا۔ کوٹن کوٹ کرن دان، بن دانی سیو کمائیا۔ کوٹن
 کوٹ کر کر بیٹھے مان، ابھمان روپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے شیطان، پنچ وکار کرے لڑائیا۔ کوٹن کوٹ بول بولے زبان، ذبح زبان نہ کسے کرائیا۔ بن
 گرگھ سنگر ملے کسے نہ آن، نیر رووے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن گر سکھ دیا نہ کسے کمائیا۔ کوٹن کوٹ تگن راہ، نیر
 نین اٹھائیا۔ کوٹن کوٹ رہے گا، رسنا جہوا گیت سنائیا۔ کوٹن کوٹ کرن صلاح، آسا منسا نال ملائیا۔ کوٹن کوٹ سیس رہے جھکا، جگدیش بھیٹ چڑھائیا۔
 کوٹن کوٹ ہوئے بے وفا، بیٹھے گھ بھوائیا۔ کوٹن کوٹ طعنے رہے لگا، نندک نندیا گھ بھرائیا۔ کوٹن کوٹ گھر گھر جھگڑا رہے پا، من مت کرے لڑائیا۔
 بن گرگھ پورے کوئی درس نہ سکے پا، سنگر دو جے گھر درس دین کدے نہ جائیا۔ کوٹن کوٹ رہے تک، نیر نین اٹھایا۔ کوٹن کوٹ منگن حق، خالی جھولی
 رہے دکھایا۔ کوٹن کوٹ اپنی کھل لہا کے بیٹھے سک، تن پنجر وانگ سکایا۔ کوٹن کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیٹھے اک، دھونی تا تا وقت لنگھایا۔ کوٹن
 کوٹ گر سکھاں آگے پاؤن ڈک، منمکھ اپنا بل دکھایا۔ بن گر سکھ پورے سنگر کسے ہر دے جائے نہ وس، سُنجی سچ دے سرب لوکائیا۔ کوٹن کوٹ رکھی
 آس، آس وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے اداس، اداسی لوک مات لگائیا۔ کوٹن کوٹ دھیان سواس سواس، رسنا جہواناں ملائیا۔ کوٹن کوٹ کہن

شبابش، واہوا تیری وڈیائی۔ کوٹن کوٹ بیٹھے نراس، نردھن اپنا آپ بھلایا۔ کوٹن کوٹ کرن ہاس بلاس، جھوٹا دھندا کھیل دکھایا۔ بن گرگھ پورے سنگر کسے نہ وسے پاس، راتیں جا کے درس نہ کسے دکھایا۔ نہ کوئی طعنہ نہ کوئی مہینا، گرگھ اکر رنگ رنگایا۔ جس جن ہر جو درس دکھائے نیناں، سو کہن کسے نہ پایا۔ لکھ چوراسی جھوٹے وہن وہنا، گرگھ ورلا لئے تریا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈیائی وچ کدے نہ آیا۔ ہر وڈیائی کدے نہ لوڑے، غریب نمائیاں آپ وڈیائیندا۔ جو جن ہر کا درشن لوڑے، انتر آتم اک دھیان سمجھائیندا۔ راتیں ستیاں گھر گھر بہڑے، آوندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر جو پرکھنہارا مٹھے کوڑے، گرگھ مٹھارس آپ چکھائیندا۔ ڈونگھی کدر لائے پوڑے، چوتھا ڈنڈا اک بنائیندا۔ ساچے آسو چڑھیا پھرے گھوڑے، ساچا گھوڑا شاہ سوار آپ وڈیائیندا۔ گرگھ داگر سکھ دوست ہوئے سنگر بہڑے، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ کلج کوڑی کریا انتم بیڑا روڑھے، شوہ دریا آپ سٹائیندا۔ ساچا درس جو جن لوڑے، سو جن سنگت وچ ملائیندا۔ سسے اُپر لائے ہوڑے، ہوڑا نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ ہائے اُتے پٹی اک دوجے نال جوڑے، آتم پر ماتم گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن ہر بھگت ساچا درس نہ کسے دکھائیندا۔ ساچا یار نہ کوئی متر، بن سنگر نظری آیا۔ جھوٹھی کریا جھوٹے سجن جھوٹھا ذکر، بن ذکریا ذکر نہ کوئے جنایا۔ گرگھ مورکھ مگدھ داکیوں کریں فکر، فکر وچ گرگھ کدے نہ آیا۔ چاروں گنٹ ویکھے اودھر ادھر، ہر سنگر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راتیں ستیاں گرگھیاں درس دئے کرایا۔ گرگھیاں درس دیوے پہلی ہاڑ، اک سو اک سکھ دیا کمایا۔ کرے پرکاس ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ اک رُشائیا۔ ساچے مندر آپے چاڑھ، ہر مندر دئے دکھایا۔ ساچے اندر کرے پیار، گرہ اپنا بنک سہائیا۔ سوگرگھ اُدھارے پار، جو بیٹھا دھیان لگایا۔ جس تن اندر ہنکار، من اندر کوڑی شاہیا۔ تس دا سنگ گرگھ نہ کوئے پیار، گرگھ پیار گر چرن سچی سرنایا۔ ساچا متر اینکار، آد جگاد سگلا سنگ نبھایا۔ ایہتھے اوتھے چلے نال نال، دکھیاں دردی درد وندایا۔ ساچا سجن لینا بھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ دیوی دیوت نہ کوئی سکے ویکھ، رسن جہوار ہے جس گایا۔ رسنا کر کر رس رس ہیئت، رس اپنا بھو نہ آئی۔ کایا انتر سُنجا کھیت، پھل بوٹا نظر کوئے نہ آئی۔ سرپت اند نہ کوئے بھیت، کروڑ تیتیس نہ

کوئے وڈیا نیا۔ ا شنبھج نہ جانے لیکھ، سنگھ آسوار نہ کوئے چتر نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کاکا ایک بندھن پانیا۔ کاکا بندھن پائے کال، مہاکال کھیل کرانیندا۔ نہ کوئی حل کرے سوال، سوال اپنا نہ کوئے سمجھانیندا۔ نہ نظر آئے دلال، جگت دلالی نہ کوئے کمائیندا۔ من اچھیا گھان گھال، من بندھن بندھ بندھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوت اک سمجھانیندا۔ ساچا دیوت ایک دیو، دیو آتما آپ جنانیا۔ جس دی برتھی نہ جائے سیو، کیتی گھال جھولی پانیا۔ جس نوں گانہ سکے جھو، جھواگن نہ کوئے وڈیا نیا۔ جس دا اکورس ساچا میو، گرگھ کھا کھا خوشی منانیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام وڈ وڈیا نیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوت سرُ سمجھانیا۔ دیوت سرُ کوئی نہ پوج، پوجنہارا نظر کوئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی دئی دوتی کڈھے دوج، اشٹ روپ نہ کوئے دکھانیندا۔ سرتی شبد نہ ہوئے سوچھ، سوچھ بدھ وچ نہ پانیندا۔ ہر کا بھیو سدا سد گوجھ، ڈوگھے کھاتے آپ رکھانیندا۔ سچ پریتی جو جن جائے جھوچ، آپ اپنا مول مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی پوجا اک سمجھانیندا۔ ساچی پوجا دیوت سرُ، سرتی شبد نال جڑانیا۔ ہوئے پرکاس اندھ گھور، گھور اندھیر رہے نہ رانیا۔ پنج وکار پائے نہ شور، شرع پوے نہ کوئے لڑانیا۔ دوجے ہتھ نہ کوئے ڈور، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ اٹھے پہر گر سکھ ملن دی رکھے لوڑ، آپ اپنا دھیان لگانیا۔ ساچے دیوت نال آپ آپائے جوڑ، سو دیوت ہوئے سہانیا۔ رس پھکا کوئے نہ کوڑ، جھوارس نہ کوئے جنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت آسا ترسنا پون سواس، بن رنگ روپ آپ جنانیندا۔ دیوی دیوت کوئی نہ آوے وچ قیاس، ساکہ پڑھ نہ کوئے سنانیندا۔ من دھرے نہ دھیرج دھرواس، دہ دشا اٹھ اٹھ دھانیندا۔ چار کٹ دہ دشا جگت گرو پھر پھر ویکھی شاخ، شناخت وچ گرو کدے نہ آئیندا۔ کر کرپا جس نوں کرے اپنا داس، تس اپنی بوچھ بھجانیندا۔ تس گرگھ کارج ہووے راس، ہر کرتا آپ کرانیندا۔ من واسنا بوہ بدھ بھانت، بدھی بدھ نال بھوانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیل اک جنانیندا۔ جگت آس ڈوگھی بھور، بھور بھور وچ رکھانیا۔ بھیو نہ پایا ساڈھے تن ہتھ کور، کوری نظر کتے نہ آئیا۔ ساچا دیوت بیٹھا اندر، گھر گور گبھیہر بے پرواہیا۔ اپنا حال کس آگے دسیں اور، گھر وچ نہ سکے سنانیا۔ باہر واسنا جھوٹھا ٹبر، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانیا۔ جو جن

سرنائی آئے سنگھ شیر بر، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ کرپا آتم پر ماتم دیوے سنو کھ صبر، ثابت اپنا درس دکھائیا۔ بھیو کھلئے جابر جبر، جمدوت نیڑ نہ آئیا۔ من واسنا بنھے بندر، دہ دس نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ ویکھ دکھائے کایا کنڈر، اندھ اندھیر مٹائیا۔ بھاگ لگائے ساچے مندر، جگت آسا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم گت جنائیا۔ آتر کایا بوہ بوہ رنگ، من منو آ آپ وٹائیندا۔ اٹھے پہر ڈور پتنگ، گڈی آکاش وچ اڈائیندا۔ کدے بھکھ کدے ننگ، کدے شہنشاہ روپ وٹائیندا۔ کدے سوامی کدے بھگھاری مگے منگ، من وس کسے نہ آئیندا۔ دیوی دیوت گھر نہ ویکھیا لنگھ، مندر ہٹ نہ کوئے جنائیندا۔ جب تک سنگر پورا آتم آتر نہ دیوے اند، جگت ترسنا نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ گھلائییندا۔ ساچا بھیو کھولے نرکار، نرگن آپ جنائیا۔ کرپا جس دیوے درس دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ سرت سوانی نہ رہے کوار، شبد ہانی دئے ملائیا۔ امرت رس پانی ٹھنڈا ٹھار، نجھہر جھرنادے جھرائیا۔ بودھ اگادھی شبد ہانی سچی ڈھنکار، انحد نادى ناد سنائیا۔ جس گرسکھ ملے آپ کرتار، کرتا پڑکھ دئے وڈیائیا۔ تس گرسکھ دیوی دیوتے کرن سرب نمسکار، بیٹھے سیس جھکائیا۔ گرگھ منگن جائے نہ کسے دوار، جس ملیا گوہند سچا ماہیا۔ کایا اندر کوڑی کریا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آسا ترسنا ہوئے ہنگتا مایا ممتا ویشا بھریا بھنڈار، مل موتر نال رلائیا۔ من مت بدھ ترے روون زاروزار، نیترنین وہان وارو وار، وارتا اپنی رہے سنائیا۔ سنگر ساچا دئے دیدار، ساڈا ڈکھڑا دئے نوار، گھر مندر اک وکھال، ویکھ اپنے نال ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جس جن دکھائے سچا گھر بار، کایا مندر اندر کھول کواڑ، سو گرگھ دو جا گھر نہ ویکھن جائیا۔ ہر کا کھیل آکھن اکھ، نرگن نرکار آپ چلائیندا۔ نک منہ نہ کوئے ہتھ، پنج تت نہ کوئے دکھائیندا۔ نرگن ہو ہو بھگتاں اندر جائے وس، سرگن اپنے انگ لگائیندا۔ شبد اگئی ہانی دس، انحد نادى ناد سنائیندا۔ امرت آتم ساچا رس، بن رسیا آپ چکھائیندا۔ پندھ مکائے نس نس، دو جہاناں چرناں ہیٹ رکھائیندا۔ گرگھ سو دا اکو ہٹ، ہر جو ساچا ہٹ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست وست نال بدلاییندا۔ وست اندر وست رکھ، وستو اپنی دئے جنائیا۔ گھر وچ گھر کر پرتکھ، گھر گھر وچ کھیل کرایا۔ در در وچ بول الکھ، الکھ اپنی دئے سنائیا۔ نرگن نرگن کر کر پکھ، آپ اپنا بھیو جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے نال بدلایا۔ لیکھے اندر لگے لیکھا، لیکھا لیکھے نال ملانیندا۔ ساچے در نہ کوئے بھلیکھا، بھرم بھلیکھا سرب کڈھانیندا۔ گرکھ ہر جو
 نیز پیکھا، نچ نیز آپ گھلانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنا رنگ رنگانیندا۔ بھرم بھلیکھا ہوئے دُور، دُور دُراڈا آپ چُکایا۔
 درس دکھائے حاضر حضور، حضرت اکو سچا شہنشاہیا۔ ایکا بخشے جوتی نور، نور نورانہ کر رُشائیا۔ کر کرپا بخشنہارا قصور، بے قصور آپ خُدایا۔ گرگھاں اگے
 ہوئے آپ مجبور، مجبوری اپنی سکے نہ پھیر تڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھ ہتھ نال وٹایا۔ ہتھ نال وٹے ہتھ، ہتھو ہتھ وٹانیندا۔
 ہر کا کھیل سدا اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے الایندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، تھاوں تھائیں ویکھ وکھانیندا۔ لکھ چوراسی پاونہارا نتھ، جیو جنت آپ بھوانیندا۔
 وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ مندر کھوج کھجانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے کر کروٹ، کروٹ اپنی آپ بدلانیندا۔ بھرم بھلیکھا
 دُونگھا ساگر، بن سنگر پار نہ کوئے کرایا۔ کایا اندر زرن نرور نزل کرم کرے اُجاگر، اُجرت منگے نہ بے پرواہیا۔ جس جن کرے اپنے نام سواداگر،
 ساچا ونج آپ وکھایا۔ تس ہٹ وکھائے کایا گاگر، وست امولک وچ ٹکایا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا
 آپ کمایا۔

☆ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھوواں ☆

آد پُرکھ سری بھگوان، سچکھنڈ نواسی ساچی کھیل کرانیندا۔ آد جگادی تخت نواسی نوجوان، زرن نرور نراکار اپنی دھار چلانیندا۔ شاہو بھوپ بن
 سکدار، راج راجان دھر فرمانا تھم آپ الایندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، جوتی نور کر اُجیار، جوتی جاتا ڈگرگانیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، اک اکلاینکار،
 دوجا سنگ نہ کوئے رلانیندا۔ اپنی اچھیا کر پسا، کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ
 جنانیندا۔ ساچا بھيو سری بھگونت، اینکار آپ گھلایا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ شبد انادی ایکا منت، ہر منتر نام پڑھایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، ہر جو ہر ہر آپ کرانیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے آسن

لائیندا۔ نور نورانہ نور اللہ، پروردگار بھو چکانیندا۔ مقامے حق و سہ نپیل دھام اٹلا، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگادی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پرگٹ، پاربرہم پر بھ ولس وٹائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول ہٹ، گھر و سہ سچا ماہیا۔ نرمل نور جوت اُجیار، پرکاس پرکاس وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، اپرپر آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، نرگن سچکھنڈ سو بھاپائیندا۔ ساچا کھیل کرے نرنگار، ایکنکارا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام سچکھنڈ دوار، در دروازہ ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر دیوے اک بھنڈار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ پوت سپوتا کر تیار، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ کرنی کرتا کرتا پُرکھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئی جنائیا۔ نرگن نرگن کر پرکھ، پاربرہم پر بھ ولس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت آنت آد اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد آنت کھیل اپار، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، رُپ انوپ رُپ وٹائیندا۔ آد شکت کر تیار، چتر بھج رُپ وٹائیندا۔ انھو پرکاس ہو اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھائیندا۔ اپنا بھو کھول بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ سچکھنڈ اُتجے سچ نشان، ست ستوادی آپ اُپائیا۔ دو جہاناں راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ پنچم پنچم کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ شبدي سُت کر بلوان، پوت سپوتا لئے اُٹھائیا۔ تھر گھر ساچے دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ حکمی حکم حکمران، بھوپت بھوپ کرے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچنہار، شبدي سُت آپ اُپائیندا۔ وشنوں وشنو کر تیار، برہما پاربرہم وڈیائیندا۔ شنکر دیوے اک ادھار، سیس جگدیش ہتھ کائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کر آکار، نرکار ویکھ وکھائیندا۔ سورج چند رُوس کر تیار، منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے ادھار، جل بنب رُپ وکھائیندا۔ کرن کرن کر تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکانیندا۔ اپنا بھو ہر جو چک، نرگن سرگن کھیل کرائیا۔ شبدي شبد آپے اُٹھ، رُپ انوپ آپ جنائیا۔ وشن برہما شو بنائے سُت،

ترے گن میلا میل ملائیا۔ سچھنڈ دوار سہائے ساچی رُت، تھر گھر دیوے اک وڈیائیا۔ ویکھنہار ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیا۔ آد جگاد سہائے
 ساچی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ کول کولا کر اُتیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے کھیلے کھیل اگم، الکھ
 اگوچر آپ کھلائیندا۔ نرگن دھار وشن جم، برہما اپنی گلھ سہائیندا۔ برہے دیوے ساچا کم، کرتا پُرکھ کارج رچائیندا۔ لکھ چوراسی بیڑا بنھ، جوتی جوڑا جوڑ
 جڑائیا۔ ترے گن مایا جننی جن، رجو طمو ستو ایکا گنڈھ پوائیندا۔ نرگن جوت کر پرکاس دیوے دھرواس، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ شبدی شبد دیوے دان،
 ناد انادی برہم برہمادی رُپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتا، نر نرائن وڈی
 وڈیائیا۔ چتر بُجھ ہو تیار، رُپ انُپ رہیا دکھائیا۔ مقامے حق سانجھیا، بے عیب نور خدائیا۔ نور نور پروردگار، حضرت اپنا بھیکھ وٹائیا۔ ایکا کلمہ بول
 جیکار، کائنات کرے پڑھائیا۔ اک محبوب سانجھیا، ساچے جُجرے آسن لائیا۔ اک احباب وجائے ستار، ساتک ست ست سمجھائیا۔ وشن برہما شو دے
 ادھار، سچ ادھار دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، پنچ تت میلا میل ملایا۔
 ترے گن بھر بھنڈار، ساچی وست ورتایا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑ، انڈج جیرج اُتبیج سیتج ونڈ ونڈایا۔ سچ ناد شبد دھنکار، برہما ست ست پڑھایا۔ چارے
 ویداں کھیل اپار، چارے جگ ونڈ ونڈایا۔ چارے ورنان دے ادھار، چاروں گنٹ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ
 اک لگایا۔ ساچا مارگ لوک مات، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا نام دے کرامات، وست امولک اک دکھائیندا۔ پُرکھ اگم نہ کوئی ذات
 پات، ورن برن نہ کوئی جنائیندا۔ آتم پر ماتم ساچانات، لکھ چوراسی جوڑ جڑائیندا۔ اکھر وکھر اکو گاتھ، ایکا سکھیا سچ سمجھائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا مندر
 ہر دکھائیندا۔ ایکا صاحب پُرکھ ابناس، پروردگار اک اکھوائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل کھیل تماش، ایکا خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ ایکا نور جوت پرکاس، ایکا بمل
 رُپ بن جائیندا۔ ایکا سرب جیاں دا سانجھیا، ایکا گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی
 کرنے جوگ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی دھر سنجوگ، دھر سنجوگی آپ ملائیا۔ ویکھنہارا گگن منڈل ترے لوکی، ترے بھون دھنی اون گون پھیرا

پائیا۔ ترے گن مایا پنج تت جوگ، ایکا ایک سمجھائیا۔ شبد سنائے سچ سلوک، جگ جگ دیونہار وڈیائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا موکھ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سری بھگوان، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر دے دے دان،
 چارے ویداں لیکھ لکھائیندا۔ پُران اٹھاراں کر پردھان، پُرانی پُران آپ پڑھائیندا۔ لیکھا چکے سینا رام، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ انجیل قرآن سچ
 پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ساچا منتر ست نام، نام ست آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم اک نشان، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیندا۔ سکھنڈ سچ ودھان،
 سچ دوارے آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، حکمی حکم اک ورتائیندا۔ ساچے تخت سری بھگوان، ایکا ایک سو بھاپائیندا۔ جگا جگنتر نہ آئے ہان،
 نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل پار برہم، برہم ایکا کرے پڑھائیا۔ کرتا پُرکھ
 کرے کم، کرنی اپنی آپ کمائیا۔ پون سواسی دام، دماں نال ملایا۔ کرے کھیل پنج تت کایا مائی چم، ہنگ برہم بھیو چھپائیا۔ زرگن زرگن بیڑا بنھ،
 سرگن سرگن لئے ترایا۔ جوتی نور سچا پرکاش چند، چاندنی کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ ساچا پردہ پُرکھ
 اکال، آد پُرکھ آپ چکائیندا۔ چار جگ ساچی چال، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ لیکھا سنجال، وڈ سنساری کھیل وکھائیندا۔
 وشن برہما شو کر تیار، کروڑ تیتیس سنگ نبھائیندا۔ سُرپت اند کر بے دار، نیتز نین آپ کھلائیندا۔ پنج تت کر پیار، برہم پسار وڈ وڈیائیندا۔ شبدی شبد شبد
 دھار، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ لیکھا جان گر اوتار، گر وگر ناواں آپ پرگٹائیندا۔ برہما ست سنت کمار براہ روپ اپر اپار، حیگر یوگیے پُرکھ کھیل کھلائیندا۔
 نر نرائن ہو اُجیار، کپلمن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، دتا ترے
 وڈیائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیتز نین اک کھلائیا۔ رکھو دیو کر تیار، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ پرتھو لیکھا اپر اپار، دھرنی دھول پتھ وکھائیا۔ متس ویکھے
 جلدھار، کچھپ ایکا روپ چڑھائیا۔ جگت دھنتر دیوے آدھار، ساچا منتر اک سمجھائیندا۔ نر سنگھ ہو تیار، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ ہنسا نام شبد بول
 جیکار، برہمے ست کرے پڑھائیا۔ بالے دھرو کرے پار، نرائن اپنی دیا کمائیا۔ گج دیونہار سہار، ہر اپنی سیو کمائیا۔ بل باون کھول کواڑ، ابھید بھید دے

جنائیا۔ منگنہارا در دربار، بن درویش پھیرا پائیا۔ نر سنگھ کرے خبردار، پرہلاد دئے وڈیائیا۔ ساچا ڈنکا پر اپار، لوک مات آپ وجائیا۔ وشن برہما شو
سندیہ دیوے وارو وار، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ سنجگ ویکھے ویکھنہار، وار اٹھاراں پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
ساچا ہر، ست ستوادی سچا ماہیا۔ ست ستوادی سچ رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیدا۔ کرے کھیل سوراسرنگ، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیدا۔ دیونہار سچ اند،
رام رام روپ وٹائیدا۔ ایک دیوے ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار آپ اکھوائیدا۔ لیکھا جانے پرس رام پر بھ اپنا حکم ورتائیدا۔ آپ جنائے ساچا چند، وید ویاسا
نور چکائیدا۔ کاہنا کرشنا سچ سندیس، ایک ایک جنائیدا۔ مکند منوہر لکھمی نرائن، بھگت بھگوان چند چکائیدا۔ شبدی شبد سنائے چھند، گیتا گیان اٹھاراں
دھیائے بھيو چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ دکھائیدا۔ جگ جگ کھیل اپار، سو پرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ عیسیٰ
موسیٰ کرتیار، جلوہ نور نور درسائیا۔ مقامے حق اک جیکار، نعرہ حق حق لگائیا۔ کرپا کر پروردگار، ایک محمد لئے جگائیا۔ شرع شریعت کر پیار، اکھ اگوچر
اک سمجھائیا۔ ساچی پریت ویکھنہار، مکھ نقاب پردہ دئے اٹھائیا۔ چوڈاں طبق کھول کواڑ، چوڈاں طبقات کھوج کھوجائیا۔ دہ دشا پاوے سار، چارے کٹھاں
پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ستاں دیپاں ایک نور ہوئے اجیار، نور نور نور رُشنائیا۔ بسمل روپ سرب سنسار، کلمہ کلام اک دکھائیا۔ ساچا سجدہ پروردگار،
نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر چار یاری ونڈ ونڈائیا۔ سنجگ تریتا دوپر لکھ
چوڑاسی سیو کمائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گاتھ، کرے سچ پڑھائیا۔ گرگھ ہر بھگت سنائے ایک چھند،
برہم ویدیا آپ جنائیا۔ لیکھے لائے رتی رتی، رتی رتی وچ کائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیدا۔ سچکھنڈ دوارے
نوری دھار، گر اوتار پیر پیغمبر نال رلائییا۔ سنجگ تریتا دوپر کھیل پیار، کلج ویس وٹائیا۔ نانک گوہند کر پیار، نام ست کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا
سانجھ یار، سگلا سنگ نبھائیا۔ کال مہاکال روون زارو زار، نرگن اپنا کھیل دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔
جگ جگ تھم ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپ جنائیدا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ بن ونجارا، لوک مات کھیل دکھائیدا۔ سیوالا گر اوتارا، گر منتر نام

درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا سرب مُکائیندا۔ انتم لیکھا ہر مُکاؤنا، ہر جو ہر ہر دئے جنائیا۔ کلجگ انتم پھیرا پاؤنا، بے پرواہ بے پرواہیا۔ زرگن اپنا ناؤں دھراؤنا، زر نرکار ویس وٹائیا۔ سچ دھرم دا سچ دوار مات بناؤنا، چوڈاں لوک کرے رُشنائیا۔ چار ورنناں آپ سمجھاؤنا، برن اٹھاراں کرے پڑھائیا۔ راؤ رنکاں ایک گھر وساؤنا، اوچ نیچ نہ کوئی دکھائیا۔ ایک منتر سرب درڑاؤنا، ناد تورت اک وجائیا۔ ایک رام نظری آؤنا، ایک کرشن رُپ دکھائیا۔ ایک درشن نانک پاؤنا، ایک گوبند ملے ماہیا۔ ایک ٹھا کر گھر بہاؤنا، نہ اوہ مرے نہ جائیا۔ ایک ڈھولا منگل گاؤنا، اک سنائے کلام الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل کرائیا۔ کلجگ انتم جائے بیت، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چار جگ دی انتم ریت، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ سچھنڈ نواسی ٹھانڈا سیت، ترے گن ایٹا ویکھے چائیں چائیا۔ چاروں گنٹ دیوے ڈھائی مندر مسیت، گردوارے شوڈوالے مٹھ رہے گُرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اگما، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا لکھ چوڑاسی کایا مائی چماں، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگا جگتتر بیڑا بٹھا، سو پُرکھ زر نجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ ابناس پر تھمی آکاش زمیں اسمان گگن گگنتر مٹاں، نو نو چار اپنا پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے سورج چٹا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، قُدرت دیکھے چائیں چائیا۔ کلجگ انتم لئے اوتار، زرگن اپنا ویس وٹائیا۔ سچھنڈ دا سچ دوار، لوک مات لئے پرگٹائیا۔ ساچا تخت کرتیار، تخت نواسی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، دو جہاناں تھم منائیا۔ پنچم بٹھ سیس دستار، راؤ رنکاں ویکھ دکھائیا۔ شاہ شہانہ راج راجانا کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ نو نو آئے انتم ہار، سیس سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیا۔ آپ بھو چکاون آیا، کلجگ انتم وار۔ زرگن نور ویس وٹایا، نہہکتک زرائن ز اوتار۔ وید ویاسا لیکھ پور کرایا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت بیٹھا کھیل کرے اپار۔ آد شکت ناؤں دھرایا، رُپ رنگ نظر نہ آئے وچ سنسار۔ چتر بھج ہو پھیرا پایا، بل باون کھیل نیارا۔ موہن مادھو ویس وٹایا، لکھمی زرائن ہو تیار۔ بھگتن نین آپ گھلایا، کھولنہار بند کواڑ۔ ترے بھون دھنی پھیرا پایا، چوڈاں طبق دئے ہلار۔ سچ سندیسہ اک سنایا، دوجی ہور نہ کوئی وچار۔ نہ کوئی موڑے موڑ مڑایا، نہ کوئی

میٹنہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سِری بھگوانا، لوک مات مات جنائندا۔ ساڈھے تن ہتھ دا ہتھ
 نشانہ، نو نو چار اپنی ونڈ ونڈائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اں بٹھے گانا، ساچا سگن آپ منائندا۔ سچ سندیس وڈ بلوانا، پر م پُرکھ آپ سٹائندا۔ لوک مات ہر جو
 ہر ہو یا پردھانا، سچ پردھانگی آپ کمائندا۔ ست ستوادی سچ نشانہ، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ سرب جیاں دا اکو کاہنا، لکھ چوڑاسی گوپی ویکھ وکھائیندا۔
 پاربرہم وڈ مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کمائیندا۔ تختوں لاہے راجا رانا، شاہ پاتشاہ نظر کوئی نہ آئیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش وکھائے اک مکانا، کایا
 پردہ کھول وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ہر جو رنگ، اپنا آپ رنگائیئا۔ سچکھنڈ نواسی سچ پلنگ،
 لوک مات سہائیئا۔ شبدی ڈھولا اک مردنگ، دو جہان دے سٹائیئا۔ لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ آپے لکھ، جن بھگت دوارے پھیرا پائیئا۔ نو سو چوڑانوے
 چوکرٹی ستا رہیا دے کر کٹھ، کروٹ سکیا نہ آپ بدلایئا۔ گر اوتاراں سٹاؤندا رہیا چھند، پُرکھ ابناسی ڈھولا گائیئا۔ انت مُکا کے گئے پندھ، بن پاندھی پھیرا
 پائیئا۔ آد جگاد کوئے نہ جائے ہنڈھ، تھر کوئی رہن نہ پائیئا۔ سرگن میلا بٹی دند، رسنا جہوا کری گڑمائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دا سچ دوار، لوک مات کرے اُجیار، نو کھنڈ پر تھی دے سمجھائیئا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دوارا، ست ستوادی آپ کھلائیندا۔ زرگن زویر اجونی رہت ساجن
 ساچا، پُرکھ اکال ایکا گائیئا۔ چوتھے جگ انتم کل پرگٹ ہو دیس ماجھا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیئا۔ بھوپن بھوپ راجن راجا، میتن میت آپ اکھوائندا۔
 پُرکھ ابناسی کرن آیا ساچا کاجا، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ کھلائیئا۔ اپنا بھو کھولے کرتا، کرے
 کھیل بے پرواہیئا۔ ویہہ سو بکرمی ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا پھیرا پائیئا۔ چوتھے جگ سچ وبار، ست ستوادی آپ کرائیئا۔ تخت نواسی ہو تیار، ساچے
 تخت آسن لائیئا۔ سچ سندیسہ دتا ایکا وار، دو جہاناں کرے شنوائیئا۔ گر پیر اوتار پیغمبر آون چل دوار، زرگن دوارے زرگن پھیرا پائیئا۔ ساچی رتی بسنت
 ویکھ ستاراں ہاڑ، اپنے رنگ رنگ رنگائیئا۔ پچھلی بیٹی کر وچار، برہما رہیا سمجھائیئا۔ جس نے رچنارچی آد، سو انتم ویکھنہارا آئیئا۔ جس دانام بودھ اگادھ،
 پیر پیغمبر رہے سٹائیئا۔ سو سُنن آیا فریاد، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیئا۔ لکھ چوڑاسی اپنے وچوں لئی کاڈھ، انتم اپنے وچ چھپائیئا۔ انتم سچکھنڈ تریتا دوا پر کلجگ

کردا رہیا نرگن سرگن واڑ، ست ستوادی دیا کمائیآ۔ نام ندهانا انتم سناؤندا رہیا راگ، راگ انادی دُهن شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچکھنڈ سچ سنگھاسن سچ دوارا آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ سچ سندیسہ دے سنا، حکمی حکم اک ورتائیندا۔ وشنوں چرنی
 جانا آ، برہما ڈیر نہ کوئی رکھائیندا۔ شکر سیس دینا جھکا، کروڑ تیتیسائین شرمائیندا۔ چوویاں اوتار دوئے جوڑ کرو پرنام، پرنام اکو اک رکھائیندا۔ عیسیٰ
 موسیٰ محمد کرو سلام، اسلام علیکم نال رلائیندا۔ چار یار منگو پناہ، پناہ ایگا گھر وکھائیندا۔ دس گرو کرو صلاح، صلاحیگر اک وکھائیندا۔ شاستر سمرت وید
 پُران نین لو اٹھا، ہر جو ایگا اکھ گھلائیندا۔ کہانی بانی دھیان لو لگا، دھیانی اک دھیان جنائیندا۔ ترے گن مایا نو کھنڈ پر تھی ویکھ لکھ چوڑاسی چاروں گنٹ
 پھیرا پا، دہ دشا ونڈ ونڈائیندا۔ پنج تت چولا بیڑا انتم آنت لینا بندھا، ساچا ڈولا اک وکھائیندا۔ جگ چوڑی نرگن سرگن سوہلا لیا گا، رام کرشن اشٹ دیو
 دیو آتم پرکاس سرب ملائیندا۔ کلمہ کلام نبی رسول پیر پیغمبر گئے پڑھا، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ ست نام ڈھولا اک گا، برہم مت اک درڑا، نانک
 چولا اک وٹائیندا۔ گوہنڈ ڈنکا اک وجا، لکھ چوڑاسی گیا سمجھا، چار ورتاں رہیا سنا، کھتری براہمن شودر ویش نظر کوئے نہ آئیندا۔ پت پر میثور ٹھا کر سوامی
 نہکرمی جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا، آتم آتر ساچا منتر اک نام سچ نہ کوئی مندر نہ مسیت نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، ایکا رنگ پڑکھ سمراتھا، دیونہار ساچی داتا،
 داتا دانی دیا کر وشن اپنے گلے لگائیندا۔ نو سو چوڑانوئے چوڑی جس دی لکھ لکھ سناؤندے رہے گاتھا، قلم شاہی ونڈ ونڈائیندا۔ جس نوں کہندے رہے
 کملاپاتا، کول نین ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوار سہاونا، پر بھ دیونہار
 وڈیائیآ۔ ہاڑ ستاراں دوس وڈیاونا، وڈ داتا دے ودھائیآ۔ سمت اُنی نال ملاونا، بیس صد بکرمی میل کرائیا۔ دو جہاناں رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیآ۔
 سچکھنڈ دوار لوک مات پرگٹاونا، پرگٹ اپنا نور کرے رُشائیآ۔ وشنوں تیرا وشو بھیو گھلاونا، برہم تیرا ویکھے برہم سرب لوکائیآ۔ شکر تیری ترسول باہر
 کڈھاونا، ترے مکھ ویکھے بے پرواہیا۔ ترے گن تیرا پردہ لاہونا، مکھ نقاب رہن نہ پایا۔ پنج تت تیرا ڈیرہ ڈھاونا، ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائیآ۔ تینی اوتار در
 بلاونا، بھجے آون واہو داہیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ رلاونا، جگ کرتا رہیا ملائیآ۔ سچ مسلہ اک سمجھاونا، بسمل نور ویکھے نور خدائیآ۔ ساچا نام اک جانا، چلے

تیر اک چلایا۔ اُچے ٹلے پر بت ویکھ وکھاون، سمنڈ ساگر ویکھے ڈونگھی کھانیا۔ چوڈاں طبقات بھيو پوانا، چوڈاں لوک پردہ دے اُٹھایا۔ گر اوتار در بہاون، نانک گوبند ایکا حکم سنایا۔ کلجگ انتم انت کر اون، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ سنجگ ساچا اک لگانا، ست ستوادی ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نہ، سچکھنڈ دوارا نرگن لوک مات کر اُجیارا، ناؤں رکھائے بھگت دوارا، بھگوان اپنا ناؤں جنایا۔ سچ دوارے آپے چڑھیا، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ پیر پیغمبر دتے کھڑیا، ساچی سیو کمائیندا۔ آگے ہو اندر کوئی نہ وڑیا، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ پاربرہم پر بھ ٹھاکر سوامی نر نرائن نش اکھڑ ایکا پڑھیا، چوڈاں ویدیا بھيو کونے نہ آئیندا۔ تیرا نور نہ مرے نہ کدے سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دباؤنڈا۔ لکھ چوڑاسی کایا بھانڈا گھاڑن گھڑیا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ جگدیش سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن پاربرہم، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ نہہکرمی کرے اپنا کم، کرم کانڈ نہ کوئی رکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈنہارا ونڈ، ورن برن برن ورن اپنا کھیل کرائیا۔ کلجگ انتم جیو جنت سادھ سنت، گرگھ گرگھ نیتز نین نین در سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ انتم رچ سومبر، در گھر ساچے آپ بہانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھتی اؤن وہیر، دُور دُراڈا پنڈھ مکایا۔ تیری چوٹی اک اخیر، آخر تیرا بھيو کوئی نہ آئیا۔ تُوں صاحب بے نظیر، نظر سب دی رہیا بھوایا۔ چار جگ تیرے حکم اندر ہوئی تدبیر، کرے تیری پڑھایا۔ پنج تت کایا جگت سریر، جگ بھلی سرب لوکایا۔ شرع شریعت دین مذہب مار زنجیر، نہ کوئی سکے مات تڑایا۔ ترے گن مایا لگی بھیر، ہولا سنگ نہ کونے جنایا۔ جھوٹھی کایا بستر چیر، لکھ چوڑاسی رہی ہنڈھانیا۔ نیر ورو لے جیو جنت سیر، نیر سیر نہ کونے پیانیا۔ چار جگ کری ونڈ پا پاکیر، ہوئے حد آپ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا دے مکایا۔ وشنوؤں آیا پنڈھ مکا، دُور دُراڈا چرنی سپس جھکائیندا۔ برہما رووے مارے دھا، میرا میرا نظر نہ آئیندا۔ شکر ترسول رہیا سٹا، کنٹھ مالا باسک تشکا گلوں لاہندا۔ کروڑ تیتیساماں رہیا گوا، سُرپت تخت نہ کونے ہنڈھانیندا۔ تینی اوتار اک دُوجے نال کرن صلاح، متے نال متا پکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ تگن راہ، نیتز نین نین اُٹھائیندا۔ محمد رووے مارے دھا، اللہ رانی سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔ چار یاری پلو رہی چھڈا، دستگیر نظر کونے نہ آئیندا۔ نانک نرگن منگے اک

پناہ، گوبند جھولی آگے ڈاھندا۔ تیری قدرت سچے پاتشاہ، تھہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوں بھاوے توں رہیا چلا، تیرا بھانا نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ تختوں راجا رانا دیوے لاه، سیس تاج نہ کوئی لکائیندا۔ جگ چوکڑی کرے فنا، خاکی خاک ملائیندا۔ رحمت رحیم رحمان دئے کما، رہبر بن بن حکم منائیندا۔ صبر صبوری صابر بن بن جام رہیا پیا، آب حیات کھ لگائیندا۔ ساچے حجرے سچ الا، آپ اپنا نور درسا ئیندا۔ محبوب محراب اک کھلا، محوان سو بھاپائیندا۔ نور حضرت پیغمبر خالق بن بے گناہ، گناہ نظر کوئی نہ آئیندا۔ مقامے حق تیرا مکان، تیرا آسن ویکھ کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ سجدہ سیس گیا جھک، چو داں طبق سیس جھکائیا۔ نو سو چورا نوے چوکڑی رہیوں لگ، اپنا روپ نہ مات پرگٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت کایا اندر زرگن سرگن رہے پڑھائیا۔ کر کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار دکھائیا۔ کلجگ انتم آئیوں اٹھ، لوک مات پھیرا پائیا۔ غریب نماں اُتے گئیوں تھ، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ کھتری براہمن شور ویش جو بیٹھے رٹھ، ویلے آنت لئے ملائیا۔ آتم پر ماتم سہائے ساچی رت، دوسر کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ جگت وکارا کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلکائیا۔ آسا ترسنا جائے چھٹ، ہوئے ہنگتا نہ کوئی لڑائیا۔ جوٹھ جھوٹھ جڑ دیوے پٹ، سچ سچ کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، گھر ویکھے چائیں چائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر برہما وشن شو آگے آؤ لنگھ، ہر جو ہر ہر آپ سٹائیندا۔ ست ستوادی بیٹھا اُپر پلنگ، پاربرہم پر بھ ولس وٹائیندا۔ دو جہاناں وجائے نام مردنگ، وڈ مردانہ کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی اک انند، گھر گھر منگل گائیندا۔ کلجگ انتم مکیا پنندھ، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈاں رہیا ونڈ، ونڈ ونڈ ایکا کھیل دکھائیندا۔ کوئی کہے پتا دسر تھ رام چند، کوئی کاہن کرشن دھیان جنائیندا۔ کوئی کہے موسیٰ میٹے پنندھ، کوہ طور نور چمکائیندا۔ کوئی کہے عیسیٰ چڑھنا چند، خداوند اپنا روپ وٹائیندا۔ کوئی کہے محمد گائے چند، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ کوئی کہے نانک بیڑا رہیا بٹھ، چار ورن پار کرائیندا۔ کوئی کہے گجری چند، گوبند اپنا ولس وٹائیندا۔ پُرکھ اکال کہے میرا کوئی نہ جانے آنت، بے آنت اپنا ویکھ دکھائیندا۔ جس نوں چار جگ گاؤندے گئے بھگت سنت، سو سنگر پھیرا پائیندا۔ جس دوارے گرگھ منگت، آگے جھولی سرب ڈاھندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کجگ انتم پھیرا پائیندا۔ کجگ انتم آیا ہر، ہر جو اپنا ویس وٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی اکو در، در دروازہ دے دکھائیا۔ دین مذہب ذات پات جان ہر،
 لوک مات رہن نہ پائیا۔ اوچ نیچ چکے ڈر، بھانڈا بھرم دے بھنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، در دروازے دے کھلائیا۔ اکو اکھر نرگن پڑھ، سرگن
 دے وڈیائیا۔ آد لگائی جس نے جڑ، سو ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ ساچے تخت ہر جو
 حکمران، ہر ہر اپنا حکم ورتائیندا۔ وشنوں اپنے دے بیان، بیانا ہور نہ کوئے رکھائیندا۔ برہے اپنی کر کلین، چار وید آنت نہ دکھائیندا۔ شکر اپنا ویکھ
 مکان، مکان کون دوار سہائیندا۔ تیئی اوتار کرو دھیان، کون کوٹے ہر جو آسن لائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ اٹھ کرو سلام، سجدہ کون قبول کرائیندا۔ نانک گوہند
 کرو پروان، پروانہ کون ہتھ پھرائیندا۔ بھگت اٹھاراں منگو دان، داتا دانی کون ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھ لکھ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں کہے بول، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ میرا مکا بھنڈارا توں تولیا تول،
 تولنہارا اک اکھوائیا۔ چار جگ چو کڑی تیرا بھو نہ پایا ویکھیا وچدارول، اکھ اکھ نہ لکھیا جائیا۔ کوئی وست نہ میرے کول، خالی ہتھ رہیا دکھائیا۔ میں ستا
 رہیا نبھول، تیرا بھو رتی نہ آئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا تیری سرنائیا۔ برہما اٹھے مارے دھاہ، نیز نیناں
 نیر وہائیندا۔ میرا برہم بھلیا تیرا راہ، راہ کھسرا نظر نہ آئیندا۔ ناتا سکے نہ کوئی جڑا، جوڑی جوڑ نہ کوئی بنائیندا۔ سسے اُپر ہوڑا کوئی سکے نہ لا، کوئی نرگن
 سرگن نہ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن میرا برہم کوئی کم نہ آئیندا۔ ترے گن مایا رہی گرا، کوک
 کوک سنائیا۔ میرے کھ تے لگی چھاہ، کالی شاہی نہ کوئی دھوائیا۔ میں تیرا بھلی راہ، بے آنت میرے ماہیا۔ لکھ چوراسی گل وچ پایا پھاہ، نہ سکے کوئی
 تڑائیا۔ جیو جنت وچ بھلا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن ملے نہ کوئی وڈیائیا۔ پنج تت
 وہان نیر، رو رو حال سنایا۔ بھڑی بھڑی وچا زنجیر، نہ سکے کوئی تڑایا۔ اٹھے پھر لگی پیر، چار جگ نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دینا ساچا ور، در امرت اپنا نیر پیایا۔ تیئی اوتار سوئے اٹھے، ہاڑ ستاراں ویکھ دکھائیا۔ پُرکھ ابناسی چرن ڈھٹھے، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اپنے

جگ وچ بنے رہے ہٹے کٹے، تیرا بل دکھایا۔ وسدے رہے کایا مٹے، بیچ تہ چولا جگت ہنڈھایا۔ تیرے نام رہے رتے، رت رتڑی اک سہایا۔ تیرے سناوندے رہے پتے، دھر فرمانا گیت الایا۔ تیرے دس کے آئے پتے، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ نہ رووے نہ کدے ہسے، ہرکھ سوگ نہ کوئی رکھایا۔ ایک رنگ رہے پہراٹھے، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈایا۔ گر اوتار اپنے کھاتے گھتے، کھاتہ نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن سرن نہ کوئی سرنایا۔ پیر پیغمبر کرن سلام، سر سجدہ سیس جھکایا۔ توں پیغمبر وڈ امام، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ توں صاحب حکمران، ہوں فرماں بردار سیو کمایا۔ کائنات تیرا دھیان، بیان تیرا کلمہ اک جنایا۔ درگاہ تیری سچ نشان، مقامے حق حق وکھان، نوری جلوہ نور جہان، میرے پروردگار تیرے ڈگے گھاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے اکھ جگایا۔ در دوارے جگا اکھ، اکھ زرنجن اک منایا۔ زرنجن ہو پرتکھ، نانک زرنجن دیکھ دکھایا۔ گوہند کہے میرا کلاپت، کول نین نین مٹکایا۔ آد جگادی اکوپت، لکھ چوراسی لئے پرنایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔ جگ چوکڑی مارگ دس، ہوں بالک سیو کرایا۔ کھانی بانی کر کے آئے جس، جس وید پُران صلاحیا۔ اتنم ویلا آئے دس، لکھ چوراسی اپنا حال سنایا۔ ساڈا کوئی نہ چلے وس، کرن کراونہار کرے خدایا۔ اتنم کلجگ ہوئے پرگٹ، لوک مات پھیرا پایا۔ دیکھنہارا چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات کُنڈا لایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دکھایا۔ سیاں ونڈے ساڈھے تن ہتھ، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، رکھ اپنی سیو کمایا۔ بن پڑھیاں بن گایاں کھولے اکھ، اکھ اکھ نال ملایا۔ سچکھنڈ دوارا دیوے دس، ست ستوادی آپ سنایا۔ ہر سنگت کر اکھ، ایک منتر دے پڑھایا۔ تیری اوتاراں کرے اکھ، دس گرو نال رلایا۔ پیر پیغمبر پین ہس، واہ واہ تیری وڈیایا۔ بن نتھوں پائی نتھ، شبدی ڈور بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگر کھیل رچایا۔ دُور دُراڈے آئے دوار، لوک مات پھیرا پانیا۔ دیکھیا سوہنا تیرا دربار، وڈ داتے بے پرواہیا۔ کوئی نہ پاوے تیری سار، اچا ڈنڈا ہتھ کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا ساچا رانا، سچ حدیث اکو حکم سنایا۔ ایک حکم سننا کن، بن کنناں آپ جنائندا۔ اک فرمانا لینا من، بن لکھیاں لیکھ لکھائندا۔ ایک رسنا کہنا دھن دھن، بن

رسنا راگ جنائیندا۔ ایکا وسنا چھری چھن، بن چھپر چھن چھہائیندا۔ ایکا راگ گاؤنا تن، پنچ تت کایا بن تندى تند تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ ایکا پرکاس کرے نیتز اندھ، نرگن نور جوت دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سچ دربار، آپ لگائے ہر نرکارا، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ نرگن آسن گیا لگ، سچکھنڈ وٹی ودھائیا۔ لوک مات سورا سرگ، سرب کلا کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو لے سد، سدا دیوے چائیں چائیندا۔ ترے گن مایا لئی بندھ، بندینا نے اپنے پائیا۔ پنچ تت لے بٹھ، ڈور اپنے ہتھ اٹھائیا۔ گر اوتار اپنی جھولی رہے اڈ، چرن کول لے بیٹھائیا۔ پیر پیغمبر اپنے ویکھے اپنی حد، ہوئے اپنی دے سمجھائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی رہی لنگھ، ویلا انتم گیا آئیا۔ کلجگ مگنہارا پندھ، پُرکھ ابناسی آپ مکائیا۔ لکھ چوراسی لیکھا چکنا پورن جھب، ذات پات ورن گوت نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت بیٹھ ساچا تھم سٹائیا۔ ساچا حکم سن کن لا، لاشریک آپ جنائیندا۔ جگ جگ گر اوتار پیر پیغمبر بنے ملاح، نرگن سرگن بیڑا آپ بندھائیندا۔ منتر نام کلمہ آئے پڑھا، کلمہ قلمی کھیل کرائیندا۔ گر گر اپنا ناؤں دھرا، ڈھر سندیسہ راگ الائیندا۔ انتم سب دا لیکھا دے مکا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سارے اکٹھے کرو صلاح، ہر جو سچو سچ جنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دے جنا، دو جہاناں نال ملائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی ہوئے بے ایماں، ایمان سچ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وشن برہما شو گر اوتار سارے اٹھے ایکا وار، نیتز نین نین اٹھائیا۔ چاروں گنٹ کرن وچار، وچاری وچار نال رلائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وچھار، وچھار کرے لوکائیا۔ نار کنت نہ کوئی آدھار، مات پت نہ کوئی وڈیائیا۔ گردر مندر مسجد ہاباکار، جگت سیاست کرے لڑائیا۔ ہر کا نام نہ کوئی پیار، گر سکھ روپ نہ کوئی دکھائیا۔ گیتا گیان نہ کوئی آدھار، پرانی پُران نہ کوئی سمجھائیا۔ انجیل قرآن نہ کوئے آدھار، آیت شریعت نہ کوئی شنوائیا۔ گر گرنٹھ نہ کوئی وچار، گر گوبند نہ کوئی ملائیا۔ اچی کوک کوک کرن پکار، جگت ترسنا ہوئی ہلاکائیا۔ شو دووالے مٹھ خالی دسن دوار، تیر تھ تھ ہر جو روپ نہ کوئی دھرائیا۔ وشنو وشنو نہ کوئی بھنڈار، شانتک ست نہ کوئی کرائیا۔ برہم نہ کوئی پسا، پار برہم نظر نہ آئیا۔ شکر سنسار ہے نہ کوئی سنسار، بھیو اھیو نہ کوئے دکھائیا۔ ترے گن پردہ سکے نہ کوئی پاڑ، پنچ تت ست نہ کوئے جنائیا۔ ستر بہتر چہتر کرے نہ کوئی اجیار، ست چار نہ سنگ رکھائیا۔ گر

اوتار ویکھن وارو وار، اپنی اکھ کھلایا۔ پیر پیغمبر بھڑی بھڑی کردار ہے پکار، دروہی خدائے پی ڈھائیا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔
 کھلی مینڈھی گت نار ٹیاری، سپیس جگدیش نہ کوئے جھکائیا۔ نیتز نین نہ کوئی شنگار، ساچا نین نہ کوئی مٹکائیا۔ اکھ نال اکھ نہ ملاوے سانجھ یار، حق روپ
 نظر کسے نہ آئی۔ اکھ ہوئے نہ کوئے جیکار، اُچے ٹلے پر بت بیٹھے ڈیرے لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ تکلن، نیتز نین نین اٹھایا۔ چار کنت نو کھنڈ پر تھی دہ دشاست دیپ کوئی نہ دسے ساچا کھن، چھاچھ روپ نظری آیا۔ کوئے نہ
 کسے آئے رکھن، سر ہتھ نہ کوئے لکائی۔ چاروں کنت اٹھ اٹھ بھجن، ترے گن اگنی اک لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل رہیا
 رچایا۔ وشن برہما شو ماری کوک، کوک کوک سنایا۔ لکھ چوراسی ساڈا آوا گیا اوت، پر بھ تیری کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ دسے کوئی نہ ساچا پوت، سپوت
 نظر کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوئے بھاوے توں اپنے کر، ساڈی چلے نہ کوئی چترایا۔ پرکھ ابناسی اگوں پیا ہس، ہس ہس
 آپ جنائندا۔ کسے دا چلے نہ کوئی وس، ہر جو اپنا تھم چلائندا۔ جس نے آد مارگ دتا دس، انتم اپنے لیکھے پائندا۔ ایکنار لیکھا چکا کرے نہ بس،
 ترے گن مایا اپنے چرناں ہیٹھ دبانندا۔ پنج تت تھلے دیوے ڈھک، پھیر باہر نہ کوئے کڈھائندا۔ گر اوتار کھولیا ہٹ، بن ہٹوانا آپ چلائندا۔ انتم مارے
 اکو سٹ، شبد ہلارا اک دکھائندا۔ چرن دوارے آئے نس، سچ دوارا اک دکھائندا۔ اپنا اپنا حال رہے دس، بچھلا لیکھا بچھ بچھائندا۔ ایتھوں کوئی نہ
 جاوے نس، ہر جو اپنا گھیرا پائندا۔ اپنی کرنی گئے پھس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیئی اوتار بچھ بچھائندا۔ تیئی اوتار دسو حال، ہر جو
 ہر آپ سنایا۔ سنجگ تریتا دواپر بنیا کال، کال اپنا رنگ رنگایا۔ مہاکال وسنہارا دھر مسال، دھرم دوارے ڈیرہ لایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگت
 جگت آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا لیکھا منگ منگایا۔ ایکا لیکھا منگے جگدیش، دو جا نظر کوئی نہ آئی۔ جس دا پیسن لیا پیس،
 جگ چوکڑی سیو کمائی۔ جس دی گا آئے حدیث، پڑھ پڑھ کر پڑھائیا۔ سو صاحب سر دھر کے بیٹھا تاج سپس، سپس جگدیش آپ سہائی۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ جنایا۔ تیئی اوتار اٹھ کرن نمسکار، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وار، واہ واہ

تیری وڈ وڈیایا۔ تیرا ناؤں پنج تت پیار، تتوت نال ملایا۔ برہم مت مت ایکا وار، پاربرہم برہم سمجھایا۔ تیرے بھگتاں سچ وہار، ساچے سنتاں سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا نور تیری رُشانیا۔ تیرا نور تیری جوت، تیرے رنگ سمایا۔ جگا جگنت وسے کایا قلعے کوٹ، پنج تت تت بندھایا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، مت من بُدھ آپ سمجھایا۔ پنت پُنت تیری اوٹ، ایکا ایک سرنایا۔ جگ پیٹے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹ گئے وہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُوہ بن اور نہ کوئے سرنایا۔ سرگت پر بھ تیری ٹھاکر، تیمی اوتار رہے جنایا۔ تیرا دوار وڈا ساگر، ہوں مچھلی ترن نہ جانیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، ہتھ تیرے وڈیایا۔ توں شاہ وڈ بہادر، بے انت تیری شہنشاہیا۔ توں پتا پوت پدر مادر، پسر تیری کھیل نور الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اوٹ آئے تک، تلیا اک سہارا۔ توں صاحب پُرکھ سمرتھ، تس بخشنہارا۔ لوک مات آئے نھ، تریلوکی ناتھ لئے اوتارا۔ جگت گیان منتر دس، اکھراکھ کر درتارا۔ تیری گا گا مہما جس، بھریا آپ بھنڈارا۔ بن بھگتاں کسے نہ آوے وس، دسیا راہ سکھالا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آئے چل تیرے دوار۔ در دوارے تیرے بھگوان، تیری سرن تکایا۔ تیمی اوتار منگن دان، خالی جھولی رہے دکھایا۔ بن دے رہے کاہن، گوپی سرتی شبد بندھایا۔ تیرا جھلیا اک نشان، نشانہ اکو گھر سہایا۔ اسیں چرنیس ڈگے آن، ڈھیہہ پئے سرنایا۔ سبجگ تریتا دوار پر ٹٹیا مان، بن نما نے منگ منگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا ساچا ور، ور داتا توں رگھرایا۔ توں داتا داتار، بے انت بے انت اکھوائیندا۔ توں بھنڈاری وڈ بھنڈار، سچ بھنڈار آپ ورتائیندا۔ توں بخشند بخشنہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اسیں تیرے چند تیمی اوتار، توں پتا اک اکھوائیندا۔ خالی آئے سرب دربار، ہتھ نظر کوئی نہ آئیندا۔ جوں بھادے توں لینا تار، تیرے اگے تیرا بردا سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، ایکا وار جنایا۔ سُن حکم تیمی اوتار، ترے گن اپنا رہے جنایا۔ کلجگ انتم آئی وار، پُرکھ ابناسی کھیل رچایا۔ سچھنڈ دا سچ وہار، لوک مات رہیا کرایا۔ اک سہائے اُچ دوار، محل اٹل کرے رُشانیا۔ زرگن جوتی نور پسار، نورو نور نور بے پرواہیا۔ چوتھے جگ لہنا دینا قرض اوتار،

مقرُوض اپنا فرض دے دکھائیا۔ قاتل مَثْمُول دیکھے اک دوار، دیکھنہارا اِکو آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تینی اوتاراں دے صلاحیا۔ تینی اوتار رکھنا یاد، ہر ہر ساچا سچ جنائندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراٹھ، پاربرہم ویس وٹائیندا۔ جگ جگ دیونہارا داد، اپنا نام آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل رہے سُن، سُن سُن شُکر منایا۔ کون جانے پر بھ تیرے گن، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ ایک ناد ایک دُھن، ایک راگ رہیا سُنایا۔ چوڈاں طبق چوڈاں لوک چوڈاں وِ دیا آپ اپنا بھیو چُھپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ پروردگار، بے پرواہ کھیل کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے دوار، دس دس قدم پچھے بیٹھے سیس جُھکائیا۔ تیرے حکمے اندر بنے فرماں بردار، فرض اپنا پور کرائیا۔ تیرا حکم سندیسہ وِچ سنسار، صادق صدق سبق پڑھائیا۔ ایک الف کرتیا، عارف کری پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ در دوارے بیٹھے پاندھی، اپنا پنڈھ مُکایا۔ چوتھے جگ تھکی ماندی، اپنا حال رہی سُنایا۔ چوڈاں طبق وگی آندھی، محمد نیز نیناں نیر وہایا۔ اللہ رانی گیت سُنائیدی، ساچا ڈھولا ایک گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن ملے سرنایا۔ عیسیٰ موسیٰ دوارے ڈھٹھ، در سجدہ سیس جُھکائیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا پُرکھ سمرتھ، سمرتھ تیری وڈیائیا۔ انتم کرنی پوری آس، نظر کوئی نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ سچ سندیسہ حکم امام، عالمین آپ جنائیندا۔ دُھر درگاہی اک پیغام، وڈ امام آپ سُنائیندا۔ دستگیر پکڑے دامن دام، دست بردار دست ملائیندا۔ اک دکھائے سچ جام، آب حیات اک دکھائیندا۔ ایک کرے کھیل تمام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ محمد چھوٹا بالا گیا رُٹھ، در در اپنا حال سُنایا۔ میرا خالی دے سے بُت، بُت تیرا رنگ دکھائیا۔ میرے کول نہ کوئی کچھ، خالی بھنڈار نظری آئیا۔ میں آیا دُوروں بچھ، ملے در تیرے سرنایا۔ کیوں صاحب بیٹھا لُک، پروردگار کھ چُھپائیا۔ تیرے حکم اندر کلج گیا بک، چار کُنٹ ڈنک وجائیا۔ سچ سچ کڈھی کُٹ، جوٹھ جھوٹھ کری کُٹمائیا۔ نو نو چار پی لُٹ، سچ وست رہن نہ پائیا۔ توں کیوں گیا رُس، اپنی کروٹ نہ بدلایا۔ میرے چوڈاں طبق میتھوں گئے رُس، تیرا درس کرن نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تیری سرن سرنایا۔ پُرکھ ابناسی ہو

دِیال، دینِ دِیال دِیا کمائیا۔ سد تیرا ویکھے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اک کمال، کائنات ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در دوارے آپ بہائیندا۔ در دوارے آؤ نیڑے، نیرن نیرا آپ جنائیندا۔ دُر دُر اڈے مکے جھیرے، جگ جھگڑا آپ مُکائیندا۔ اگے ویکھو تئی اوتار کھیرے کھیرے، بھائی بھائیاں نال ملائیندا۔ پاربرہم دے کھلے ویڑے، ادھ وچکار ونڈ نہ کوئی جنائیندا۔ رل مل بہنا ساچے کھیرے، ساچا کھیرا اک سہائیندا۔ آپے کرے حق نیڑے، حق سب دی جھولی پائیندا۔ جگ جگ دیندا آیا گِیرے، گِیرا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ پائے ساچے گھیرے، گھیرا اپنے نام پائیندا۔ ایتھے بہنا وڈے کر کے جیرے، ہر جو ایکا تھم سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ اجازت دیوے امام، اگے آ کے کرو سلام، علیکم اپنا ناؤں وٹائیندا۔ آئے کرن سرب سلام، پاربرہم سیس جھکائی۔ رہبر بن وچ سنسار، بے خبر ساچی سچ اپنی آپ سٹائی۔ پاربرہم پر بھ آیا جابر زبردست دستگیر، دستبردار کرے سرب لوکائی۔ لیکھا جانے خدا بد لہار تدبیر، تقصیر سب دی رہیا مٹائی۔ ہائے بہڑی دروہی خدائے ساچے کٹے زنجیر، شرع زنجیر نظر کوئی نہ آئی۔ بی پہر محبان بیدوبی خیر یا بُمین بی خیر یا اللہ عالمین اکو اک رنگ بے نظیر، بے آنت نظری آئی۔ جس نوں کہندے بے نظیر، سو اپنی نظر ساڈے اُتے پائی۔ چار جگ اپنے دوارے اگے کچھ کے رکھی لکیر، کوئی گر اوتار اگے لنگھ نہ پائی۔ کھ نقاب رکھ پردہ اوہلا رکھدا رہیا بن حقیر، اپنی حرکت نہ کسے دکھائی۔ جس دے پچھے چو داں طبق ہوئے دِگِیر، سو پیر ملیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دتی اک سرن سرنائی۔ عیسیٰ موسیٰ چرن ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ شکر منایا۔ میرے خدا ساڈا اٹھا ہٹھ، مان موہ نہ کوئی رکھایا۔ تسبیح منکا مولا تیرا نام اک رٹ، رٹا شریعت جگت مُکایا۔ اک تیرا ویکھیا ہٹ، کون کوٹ محمد موسیٰ عیسیٰ بیٹھے ڈیرہ لایا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، تیری سرن سچئی سرنایا۔ پُرکھ ابناسی اپنے چرناں بیٹھاں رکھ، حکمی تھم منایا۔ تہاڈا لیکھا مُکانا کرنا بس، نانک نرگن ویکھے دھیان لگایا۔ سچکھنڈ دوارے رہیا ہر ہر گاجس، بن رسنا جہوا گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہایا۔ آنانک ویکھ سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیا۔ نرگن نرگن کدے نہ ہوئے رنڈ، نرگن کنت نرگن نار رہیا ہنڈھائی۔ نرگن پیر نرگن سنت، نرگن رتی رت سہائیا۔ نرگن نیا نرگن منت، نرگن ستنام پڑھائی۔ نرگن آد نرگن آنت،

نرگن اپنا کھیل سمجھایا۔ نرگن جیو نرگن جنت، نرگن گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ پیار اک دکھایا۔ ساچا پیار
 نال پائے بندھن، بندھن ایک ایک رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا چندن، چوڑاں رتن رنگ رنگائیندا۔ دو جہاناں کرے بدن، بندنا ساچی اک سمجھائیندا۔
 لیکھا جانے اک انندن، رت رت وچ رنگائیندا۔ وسنہارا کوٹ برہمنڈن، برہمنڈ کھنڈ کھیل کرائیندا۔ گر گر کرے ونڈن، دس دس اپنی دھار چلائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک جوتی ڈگمگائیندا۔ ایک جوتی ساچا نور، نور نورانہ نور دھرایا۔ ایک ظاہر ہوئے ظہور، ظاہر اپنا کھیل کھلایا۔ ایک
 سرب کلا بھرپور، بھرپور رہیا سرب تھانیا۔ ایک وسے نیڑے دور، دور ڈراڈا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک نرگن لئے ملایا۔
 نرگن نانک دس دس دھار، گر گر روپ جنائیندا۔ ایک گھر کرے پیار، ایک اپنی کھیل کھلایا۔ ایک راگ ایک ناد، ایک نور نظری آئیندا۔ ایک شبد نام جیکار،
 ایک رام پیتا سرتی سنگ نبھائیندا۔ ایک کاہن کرے پیار، ایک رادھا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر آپ سہائیندا۔ ساچا
 گھر سو بھاؤنت، ہر ہر جو آپ سہایا۔ لیکھا جانے بھگت بھگوت، بھگت ساچے لئے ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دیوے
 سنایا۔ سچ سندیسہ تھان تھنتر، نرگن نرگن آپ جنایا۔ چار جگ دا ساچا منتر، ست ستوادی آپ سنایا۔ سبج بنائے ساچی بنتر، گھرن بھننہار کھیل
 آپ کھلایا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، انتر آسن اپنا لائیندا۔ ترے گن بھجائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، منڈل
 منڈپ ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار اک لگایا۔ سچ دربار سوہے بھگت، ہر بھگوان سیس جھکایا۔ تیرا کھیل دیکھیا
 جگت، جگ جیون تیری وڈایا۔ تیرا نور تیری رکت، تیری بوند بھگت گڑمایا۔ تیری دھار تیری شکت، تیرا نام تیرا جس گایا۔ تیرا ویلا تیرا وقت،
 تیری تھت تیری ونڈ ونڈایا۔ اک کبیرے مٹی حرص، چڑھ مندر درشن پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا کھیل کرایا۔ کبیر جلاہا
 اچے ٹلے گیاوس، ہر جو ہر ہر میل ملائیندا۔ بھگت بھگوان پئے ہس، ہنس مکھ کھیل کھلایا۔ پریم پیار اندر گئے پھس، ناتا بدھاتا نہ کوئی تڑائیندا۔ کبیر
 کہے میں تیرا گایا جس، رسنا جہوانال ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیر جلاہے آپ سمجھائیندا۔ کبیر جلاہا ہر جو دتے، ایک شبد جنایا۔

ہر گھٹ ہر آپے سے، گھر گھر ڈیرہ لائیا۔ کدے رووے کدے ہسے، آپ اپنی کھیل دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ
 چُکائیا۔ کبیر اگوں مارے طعنہ، ایکا ایک جنائیندا۔ تُوں وسنہارا سچھنڈ مکانا، تیرا گھر نظر کسے نہ آئیندا۔ بھرے بھلے جیو جہانا، جیون جگت نہ کوئی
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کوں ویلا جن بھگتاں میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو خوشحال، ایکا وقت رہیا سمجھائیا۔
 انتم کلجگ ہوواں دیال، دین دیال دیا کمائیا۔ بھگت ویکھاں ساچے لال، لوک مات خوشی منائیا۔ وشن برہما شو لوواں اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا راہ چلائیا۔ دیواں
 مان سنگھ پال، وچ پاکلی سچ بہائیا۔ جگدیش سنگھ دیپک بال، ساچا نور کراں رُشنائیا۔ سنگھ منجیت من سوال، من واسنادے مُکائیا۔ سنگھ سورن نہ کھائے
 کال، مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ گر دیال ویکھے سچی دھر مسال، بل دوارا سو بھاپائیا۔ باؤن چلے نال نال، بلدھاری رُپ وکھائیا۔ پنچ کر در پروان، سچ سندیسہ
 دے سنائیا۔ نانک لیکھا کر پروان، لیکھا اپنے لیکھے پائیا۔ پنچ پروان پنچ پردھان، پنچاں دیوے درگاہ مان، درگاہ ساچی در پروان، ایکا ایک در دے بہائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ بھگت پنچ ڈلار، پنچ اپنے راہ چلائیندا۔ کبیر تیری سُن پکار، ہر جن سنگ نال رلائیندا۔
 کلجگ ویکھے آپ نرنکار، وار تھت نہ کوئی جنائیندا۔ رام رُپ ہو تیرا، کرشن کاہن رنگ رنکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے ادھار، بھیترا اپنی گنڈھ پوائیندا۔
 نانک نرگن اک جیکار، بے جیکار آپ سنائیندا۔ ساچا کھول اک کواڑ، دھرت دھول دھول وڈیائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی دا بھار دے اتار، بھگوان
 سر اپنے بھار اٹھائیندا۔ لہنا دینا دیوے قرض اتار، بچھلا لیکھا آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ کبیر کہے
 سُن میت، متر پیارے آپ سنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ گاؤندے رہے گیت، تیرا نام دھیائیا۔ شو دوالے مٹھ بنائے مندر مسیت،
 گردوارے نال رلائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گائے گیت، گیتا گیان انجیل قرآن نال ملائیا۔ کھانی بانی بھیو نہ پائِن راگ چھتیس، لکھ چوراسی بن
 سیوک سیو کمائیا۔ گر اوتار پیر پینمبراں دے حدیث، ساچی سچ کرے پڑھائیا۔ کلجگ انتم خالی کرے کھیس، شاہ سلطان دین دھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگت بھگوان دے سمجھائیا۔ کبیر جلاہا دوئے جوڑ، سرن سرنائی سیس جھکائیندا۔ تُوں سدا جائیں بہرہ، تیرا آنت

کوئے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ آپ برسانیندا۔ رس کریں مٹھا کوڑ، مہر نظر اک لکائیندا۔ دو جہاناں لائیں پوڑ، اُچ ڈنڈا ہتھ
 پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ سُن بھگت دتے بھگوان، دہ دشا اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی
 نور ہواں دو جہان، ہنگ برہم کراں کڑمائیا۔ ہنگ برہم کراں پیار، پاربرہم میل ملائیا۔ آتم پر ماتم دیواں دان، ایش جیو گنڈھ پوائیا۔ پنج تت کا یا مندر
 ویکھ مکان، سچ سنگھاسن اک سہائیا۔ ڈو گھی بھوری ہو پردھان، کا یا کوری کُنڈا لایا۔ آتم سیجے اک نشان، نرمل نور جوت رُشائیا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکان،
 انحد نادی راگ سُنائیا۔ پون پانی سرب شرمان، جوتی جوت کھیل کرائیا۔ سرتی شبدی اک گیان، بناں اکھراں اکھڑ پڑھائیا۔ بجر کپائی کھول ڈکان، دئی
 دوتی پردہ لایا۔ ساچے مندر ہو پردھان، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ بھگت بھگوان کرے پہچان، پہچان وچ آپ کسے نہ آئیا۔ چار جگ اتم وچھڑے میلے
 آن، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویہہ سو بکرمی ہو پردھان، نرگن اپنا بھیو چکائیا۔ ڈھر سندیسہ دیوے آن، بھارت کھنڈ کرے جنائیا۔ کلجک میٹے
 پچھلا نشان، سبجگ نشانہ دے جنائیا۔ گرگھ ساچے دیوے دان، داتا دانی اپنا ناؤں ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیر جلاہے رہیا
 سمجھائیا۔ کبیر جلاہے دیکھن آؤنا، ہر جو ہر سنانیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کراؤنا، کھانی بانی بھیو کوئی نہ آئیندا۔ سچ محل اک پرگٹاؤنا، پاربرہم اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ دپیک جوتی اک جگاؤنا، تیل باقی نہ کوئے پائیندا۔ شبدی اگئی ایکا گاؤنا، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ بہتر ناڑ رنگ رنگاؤنا، نور نور ڈگمگائیندا۔ بھگت
 بھگوان آپ اٹھاؤنا، پورب لیکھا لیکھے پائیندا۔ بہتر اں اپنی گود بہاؤنا، در مندر کُنڈا لایندا۔ ستر اں اپنے در رکھاؤنا، چہتر اں اپنے انگ لگائیندا۔ وشن برہما
 شو پھڑ اٹھاؤنا، برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباہیندا۔ وشن برہما شو دیکھن آؤنا، بن پاندھی پنڈھ مُکاؤنا، در آدرشن پاؤنا، درسی درس درس
 آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار شکر مناؤنا، شکر گزار سرب اکھوائیندا۔ گر اوتار جس گاؤنا، جس سنگر اک سنانیندا۔ سچ دوار آپ پرگٹاؤنا،
 پرگٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ تس دوارے بھگتاں گیت ہر جو گاؤنا، گیت گوہند آپ سنانیندا۔ بھگت اٹھاراں نال ملاؤنا، چل چل اپنی خوشی مناؤنا، ایکا کا یا
 بندھن پاؤنا، ایککار ایکا اپنا رنگ رکھائیندا۔ دوجے در بھیو چکاؤنا، سُن ڈلارے ویکھ رکھائیندا۔ تیجے در پردہ لاہنا، ایکا نور دھر آئیندا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاؤنا،

ڈیرہ اپنا آپ جنائندا۔ پنچم راگ اک الاؤنا، پنچم پنچم ایک گھر بہائندا۔ چھویں چھپر چھن اک سہاؤنا، ساچے گھر درشن پائندا۔ ساچی چھیری بھاگ لگاؤنا، ست پُرکھ نرنجن ڈیرہ لائندا۔ اٹھاں تتاں بھيو چکاؤنا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھ وکھائندا۔ نو نو ویکھ وکھاؤنا، نو دوارے پردہ لائندا۔ دسم دوارا آپ سہاؤنا، نرگن سرگن کھیل کرائندا۔ حاضر ہو کے درس دکھاؤنا، آپ اپنا ویس وٹائندا۔ ویہ سو اونی بکرمی آپ کھیل وکھاؤنا، ہاڑ ستاراں ونڈ ونڈائندا۔ ساچے بھگتاں مان دواؤنا، بھگت بھگوان آپ جگانندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در آپ سہائندا۔ ساچا در سہائے جگدیش، جگدیش اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ صاحب سلطان چھتر جھلائے سیس، چھتر دھاری اک ہو جائیا۔ دو جہاناں مٹی پئے حدیث، کوئے سکے نہ سیس اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیا۔ ساچا تھم ورتے کرتار، ورتا ورتار آپ اکھوایا۔ چھتر اں کرے آپ تیار، وشن برہما شو نال آپ ملایا۔ ترے گن تیرا ست بھنڈار، پنچ تت لیکھا رہیا چکایا۔ گر اوتار ہوئے بے دار، سویا کوئے رہن نہ پایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، یاری یار نال وکھایا۔ بھگت اٹھاراں دے آدھار، پُرکھ ابناسی کھیل رچایا۔ دس گرو کرو وچار، ویلا انتم نیڑے آیا۔ سب دا لہنا گیا انت سنسار، لیکھا کوئے رہن نہ پایا۔ اٹھو سارے کرو اقرار، اقرار نامہ ہر جو رہیا لکھایا۔ دین مذہب سب نوں چھڈنا پئے وبار، بوہاری اپنا وبار جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا جنائیا۔ سارے اٹھن اٹھ ویکھن، اک دوجے دل دھیان لگائیا۔ کلجگ انتم مٹن لگی ریکھن، ہر جو ہر آپ مٹائیا۔ نرگن بھیکھ دھاریا بھیکھن، بھیکھ دھاری بھیس وٹائیا۔ مچھ داہری نہ کیسن، نہ کوئی موئڈ منڈائیا۔ اکو رام اک رچیم اکو دس دسمیشن، اکو گوہند کھیل کرائیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ سب دا لیکھا آیا میٹن، میٹنہار اک اکھوایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم دی سرن لیٹن، سچ سنگھاسن رہیا وچھائیا۔ سچ دوارے لئے لیٹن، اپنا پردہ اکو پائیا۔ چھوٹے بالے بن بن کھیڈن، پُرکھ ابناسی کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنہار سچی گڑمائیا۔ کرے گڑمائی بن ملج، ہر جو کھیل کرائندا۔ گر اوتار پیغمبر کرو صلاح، ساچا ناتا آپ جڑائندا۔ اک دوجے دی پکڑو بانہہ، ہتھ نال ہتھ ملائندا۔ اللہ میاں سب دا بنے پتا ماں، ناری کنت ویس وٹائندا۔ رام کرشن آپ اکھوا، نانک گوہند رنگ رنگائندا۔ چار جگ دے گر

اوتار اپنی گود بہا، اگلا لیکھا آپ جنائیندا۔ کھانی بانی دو جہانی شاہ سلطانی دیوے پندھ مکا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ دیندا آیا
 پناہ، سر اپنا ہتھ لکھنا پائیندا۔ کلج اتنم لکھ چوڑاسی بیھو چکا، نیتز نین نین اٹھائیندا۔ کوئی سکے نہ سر اٹھا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ چوڑاں طبق ڈھیری بیٹھا
 ڈھاہ، چوڑاں لوک سرب گراٹھیندا۔ رائے دھرم دوئے جوڑ پئے سرنا، پتر گپت اپنا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ پُرکھ اپناسی کھیل رہیا کرا، آپ اپنی دھار
 چلائیندا۔ کبیر جلاہے دئے دکھا، نیتز نین اک کھلائیندا۔ نامے اٹھ ویکھ مار دھیاں، دھیان دھیان نال رلائیندا۔ دھئے جٹ تیرا پچھلا لیکھا دئے مکا، جٹ
 جٹاں نال ملائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ ہر بھگت لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ سنجگ ساچا مارگ دئے چلا، کلج
 لیکھا پور کرائیندا۔ سر سکے نہ کوئی اٹھا، سیس جگدیش سرب جھکائیندا۔ گوبند پُرکھ اکال رہیا سنا، جگ جگ اپنا ڈنک و جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر ریشا دو جہاناں والی نرگن نور جوت اکال، سری بھگوان بھگت ادھار، گر اوتار پیر پینمبر بھگت جن آئے دوار، ہر ہر مان
 رکھائیندا۔ لوک مات دا سچ وار، بن وواہری آپ دکھائیا۔ سچھنڈ دا سچ دوار، در دروازہ دئے کھلائیا۔ روداس چھیار بن لکھار، ساڈھے تن ہتھ گیا سمجھائیا۔
 نرگن نانک کوک کوک پکار، ایکا سوہلا گیا سنا۔ سوہنگ ڈھولا اپرا، کایا چولا دئے بدلایا۔ وید ویاسا بنھے دھار، وید کتیب گھ شرمائیا۔ تُوہی تُوہی کر
 پکار، گوبند گوبند گیا سمجھائیا۔ کلج اتنم پرگٹ ہووے نہ ہکنک نرائن نر اوتار، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار کرو دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اکو شرع اک امام، ابا لوقت اک سمجھائیندا۔ ایکا اسم اعظم کرنا پرنام، اسلام ایکا گھر
 دکھائیندا۔ ایکا حجرے بہہ بہہ دئے پیغام، ایکا کعبہ آپ دکھائیندا۔ ایکا پیغمبر بنے امام، آپ اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ گر اوتار ایکا راگ، ہر جو آپ سنا۔ پچھلا لیکھا دیو تیاگ، اگلا مارگ رہیا جنایا۔ آتم پر ماتم اُتچے ویراگ، ویراگی رہیا سمجھائیا۔
 سرت سوانی جائے جاگ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ بن بن ہنس بنائے کاگ، سوہنگ مانک موتی چوگ چکائیندا۔ گھر وچ گھر جگائے چراغ، ایکا جوت
 کرے رُشائیا۔ ترے گن مایا بھجائے آگ، اگنی اگ نہ کوئی لگائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مچن ماگھ، دُرمت میل دھوایا۔ ایٹھے اوتھے بنے سجن ساک، سچ

سندیسہ اک سنائیآ۔ نوری خُدا پاک، ایکا الفی تن ہنڈھائیآ۔ پچھلے اوگن کرے معاف، مُفت سودا رہیا ورتائیآ۔ اگے کوئی نہ رہے گُستاخ، غُصّہ کوئی رہن نہ پائیآ۔ کُجک ویکھن آیا گھاٹ، نرگن نور کر رُشائیآ۔ کبیر جُلاہے ویکھ نیناں ساتھ، جن بھگتاں رہیا ترائیآ۔ لیکھا مکیا ساڈھے تن تن ہتھ، سچا اپنا درس دکھائیآ۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر دسدے رہے کرامات، سو کرامات اپنا رنگ رہیا دکھائیآ۔ اُٹھو ویکھو مار جھات، جھاکا اندر نظری آئیآ۔ شاہ آسوارا پاکی پاک، پیر پیغمبر میل ملائیآ۔ بھگت بھگونت اُتارے اگو گھاٹ، پتن اگو اک اکھوائیآ۔ چار ورن کھولیا اگو ہاٹ، ساچا ہٹ دے دکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم رہیا سنائیآ۔ ساچا تھم دو جہان، دو جہاناں والی آپ سنائیندا۔ شبدی سٹ اک بلوان، تھر گھر دوارے اک رکھائیندا۔ وشنوں تیرا توڑے مان، برہے تیرا موہ مٹائیندا۔ سنجگ تیری کر کلیان، کلا اپنی آپ رکھائیندا۔ تینی اوتار دے دے دان، گر اوتار سنگ رکھائیندا۔ اُٹھو سارے اگو وار کرو پرنام، ہتھ پروانہ نام پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ ست سندیسہ اگو نجا بو نجا دھار، ست ست چار وٹی ودھائیآ۔ چار جگ دامیت مرار، انتم ویکھن آئیآ۔ کرنی کرتا پاوے سار، قادر کریم آپ اکھوائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چھتر سارے گئے مل، مل مل حال سنایا۔ تیرا نور سدا بسمل، بسمل تیرا رنگ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے اکھ جگایا۔ در جگائی اک اکھ، اکھ نرنجن دے وڈیائیآ۔ اگلا مارگ دینا دس، اپنی دسنی پڑھائیآ۔ تیرے اگے ساڈی بس، چلے نہ کوئی پترائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دینا اک ور، ملے اوٹ سرنائیآ۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، ایکا تھم جنائیندا۔ پُہتر املے اک ملاح، ملاحیر آپ اکھوائیندا۔ اک دوجے دی پکڑے بانہہ، میل وچھوڑا آپ کرائیندا۔ اک سارے گاؤندے ناں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ اگو بنیا سچا تھاں، تھان تھنتر اک سہائیندا۔ اک بنانا پتا ماں، پتا ماں اک ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ سنائیندا۔ ساچا تھم سُن داتار، سب نے سیس جھکایا۔ گوبند سورا اٹھ بلکار، نیز نین نین اٹھایا۔ تیرا روپ پُرکھ اکال، اکال تیری وڈیایا۔ تیری صفت نہ دین دیال، صفتی صفت نہ کوئی صلاحیا۔ آد جگاد کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمایا۔ میں چھوٹا تیرا لال، لال نہیاں ہیٹھ دبايا۔ سنجگ

ریتا دواپر کجک جگ کر تیری بھال، زرگن سرگن کھوج کھجایا۔ کجک بنے اک دلال، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، مہاپر بھو نہ
 رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے واسطے پایا۔ تیرے اگے واسطہ مور، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ توں چڑھیا
 ساچے گھوڑ، شاہ آسوار بے پرواہیا۔ تیری لگی نبھے توڑ، میری سکے نہ کوئی تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے
 سیس جھکایا۔ در تیرے سیس گیا جھک، ہر سنگر میت مرار۔ تیرا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ سٹ تیرا ڈلار اپنی گودی لینا چک، دینا
 اک ہلار۔ کجک پنڈھ جائے مک، آنت رہے نہ وچ سنسار۔ لکھ چوڑاسی ناتا جائے چھٹ، کوڑی کرپا کوڑ پسا۔ بلی بلوان جائے اٹھ، نہہکنک نرائن ز
 اوتار، نو کھنڈ پر تھی ویکھے رُخ، ستاں دیپاں بول جیکار۔ ساڈے وس نہ چلے کچھ، کرتا قیمت پاوے سار۔ تیرے کولوں سکے نہ کوئی لُک، لُگیا رہے نہ
 سمنڈ ساگر ڈونگھی غار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے چرن ہو یا پنہار۔ پرکھ ابناسی دیا کما، رسنا حکم منائیندا۔ تیرا
 میلا سچ سبھا، گھر ساچے آپ کرانیندا۔ تیرے مندر ڈیرہ لا، تیرا لہنا آپ مکانیندا۔ گر چیلاروپ آپ وٹا، سجن سنا لوک مات پھیرا پا، سمبل نگری
 اک دکھانیندا۔ بھکت بھگونت لئے جگا، جیون جگت اک سمجھانیندا۔ چار جگ دے وچھڑے لئے ملا، لکھ چوڑاسی وچوں کھوج کھجائیندا۔ ستر بہتر چہتر ایک
 گنڈھ دے پوا، اپنی ہتھیں گنڈھ دکھانیندا۔ سچھنڈ سچ دوارا لوک مات دے پرگٹا، پرگٹ اپنا نور دکھانیندا۔ تس دوارے آسن لئے لگا، سچ سنگھاسن سو بھا
 پانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در لئے بلا، پچھلا لیکھا آپ چکائیندا۔ صلح کل بن خدا، صلح سب دی آپ کرانیندا۔ ملا مسائق پیر کوئی دے نہ، شیخ نظر کوئی
 نہ آئیندا۔ پنڈت پاندھے دے مکا، تھکا ماندا پار کرا، گر نتھی پنتھی ساچی سینی اک دکھانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ لئے جگا، پروردگار حکم منائیندا۔ کالا سوسا تن
 چھہا، مکھ نقاب پردہ لائیندا۔ ساچا ڈھولا ایک گا، دو جہان منائیندا۔ مولا روپ آپ وٹا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ دو جہاناں نعرے لا، سر شٹ سبائی
 آپ جگائیندا۔ کر کھیل بے پرواہ، خالق خلق آپ ہلائیندا۔ پہلا دوجا در کھلا، تیجے اپنے نین جنائیندا۔ چوتھے در سو بھا پا، پنچویں اپنا راگ لائیندا۔ چھ
 ست جوت جگا، اٹھ نو ونڈ ونڈا، دسویں لہنا مول چکا، دسم دوا ری گنڈا لائیندا۔ گوہند ساچے سٹ جگا، دس اک گیاراں جگت تن مینار آپ بنائیندا۔ دس

دس دو باراں، باراں باراں لیکھے لاء، نو در دربار سہانیندا۔ تیراں تیراں لیکھا دئے مُکا، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھاں سنتاں خاک ملائیندا۔ چوڈاں چوڈاں دیا کما، اِکّی اِکّی ونڈ ونڈا، پندراں پندراں تیرتھ تتاں ویکھ وکھا، اٹھسٹھ گنگا گوداوری جمنا سُرستی اپنے وِچ سمائیندا۔ سمت سولاں بھر بھنڈار، مستوانے آپ ورتائیندا۔ سمت سترّاں کھیل کرتار، سولاں ستھر اِک وچھائیندا۔ سمت اٹھاراں لئے مُکا، بھارت کھنڈ اپنا حکم جنائیندا۔ سمت اُنی اپنا پردہ دیوے لاء، پُرکھ اکال اپنا نُور وکھائیندا۔ سنجگ ساچا مارگ دیوے لاء، کلجگ کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پا، اپنے گھر بہائیندا۔ ساچے بھگت کر رُشنا، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی مذہب گوا، مزہ اِک چکھائیندا۔ شاہ رگ اُپر بیٹھا دسے خُدا، اپنی نوبت نام وجائیندا۔ انحد راگ رہیا سنا، رسنا جہوانہ کوئی ہلائیندا۔ پڑھ پڑھ پار سکے نہ کوئی کرا، پڑھنا کھنکا کم کسے نہ آئیندا۔ جس جس سنگر پورا ملے آ، آنت اپنی گود بہائیندا۔ سنجگ ساچا چلے راہ، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ تیرا حکم سچّی سرکار، سُنیا دُھر فرمانا۔ آئے چل تیرے دوار، مَیاں تیرا بھانا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے پار، گر اوتار کر پیار، ایکا دینا سچ آدھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو دینا ساچا ور، تیرے در منگ منگانا۔ منگی منگ ساچے گھر، ہر سنگر دیا کمائیا۔ دین مذہب دا چُکا ڈر، شرع کرے نہ کوئی لڑائیا۔ تِساں رل کے بہنا اِکو گھر، گھر میرے وجے ودھائیا۔ جس نے گھاڑن لیا گھر، سو ویکھے تھاؤں تھانیا۔ اٹھو سارے رل کے اِکو شبد لو پڑھ، ہر سنگر آپ سنائیا۔ سچ دوارے جانا وڑ، بن ہر پھر باہر نہ کوئی کدھائیا۔ ست ستوادی پلو لینا پھر، گھر ساچے گنڈھ پوائیا۔ ایکا ملے نرائن نر، بن ناری سیو کمائیا۔ سچھنڈ وِچ لگے جڑ، نہ سکے کوئی اُکھڑائیا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ، سیس دھڑ کرے وڈیائیا۔ جگت وہار وِچ نہ جانا اڑ، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بھیو رہیا جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے کہن، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ پر بھ درس پایا تیرا نین، نین تیرا کول رُشنائیا۔ دھن بھاگ توں آیا لین، بن بن آئی پاندھی راہیا۔ کلجگ انتم بن ساک سجن سین، سگلا سنگ نبھائیا۔ سب نے مَیا تیرا کہن، تیرا کیتا کتھن نہ جائیا۔ تیرا نام ساچا کہن، بس تیری اِک وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا پلو لئیے پھر، تیرے بھگتاں نال مل جائیا۔ تیرے

بھگتاں ملن آئے، ملیا سچ دوار۔ لوک مات پھیرے پائے، نرگن نرگن نرگن دھار۔ جے کوئی دیکھے نظر نہ آئے، در بیٹھے گر اوتار۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرائے، کھیلنہار ایکنکار۔ ساچے بھگتاں رہیا جگائے، دیوے نام ہلار۔ آو اٹھو لہنا دینا دئے چکائے، پر بھ آیا چکا ونہار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، گر اوتاراں دئے سہار۔ اٹھو بھگت کرو تیری، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ پہلوں آئی بہتراں واری، سترّاں پھیر نال رلائیندا۔ چہتراں آتم رہے نہ کواری، پر ماتم اپنی گنڈھ پوائیندا۔ نال رلائے سنگت ساری، جو سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بنیا سکداری، ساچا حکم آپ سنایندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ایکا گھر بہہ بہہ کرن وچاری، وچاریاں وچار وچ کسے نہ آئیندا۔ سب دی آتما کہے توں جتیا میں ہاری، تیری جت ساڈی ہار خوشی منائیندا۔ تیری سوہے اُج اٹاری، جس دوارے بہہ بہہ خوشی کرائیندا۔ تیرے بھگتاں ملی سرداری، لوک مات بیڑا پار کرائیندا۔ توں داتا پروردگاری، تیرا آنت نہ کوئی پائیندا۔ توں پھریں پچھے آگاڑی، آگے پچھے سیو کمائیندا۔ اسیں خوشی کریئے ستاراں ہاڑی، بہتر ستر چہتر بے بے جیکار کرائیندا۔ وشنوں دوائے جوڑ پھرے گر سکھاں دواری، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ برہما خالی جھولی رہیا دکھالی، دوائے جوڑ منگ منگائیندا۔ شکر کہے میں واری، اپنا مان گوائیندا۔ ہر سنگت اٹھو درشن کرو جوت نرنکاری، نرگن لوک مات پھیرا پائیندا۔ نانک کہے جو دھا بلکاری، جس گوبند پتا منائیندا۔ جن بھگتاں کرے رکھوالی، پرتپالنہار آپ اکھوائیندا۔ سنجگ ساچی لائے بھلوٹھی، سادھ سنگت میل ملائیندا۔ سمت ویہہ سو اُنی سب دی چوٹی گئی مُٹی، نہ کوئی مُسلم نہ کوئی مُٹی، ہندو سکھ نہ کوئی اکھوائیندا۔ کرے کھیل وڈگن گنی، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ جن بھگتاں پُج سواری، اندر وڈ وڈ میل ملائیندا۔ نرگن بن کے آئے نار ٹیاری، پُرکھ ابناسی جوت شبد دھار لوک مات نہ کوئی پرنائیندا۔ جن بھگتاں ملیا اپنی واری، سترّاں ملے دن دہاڑی، بہتراں کرے سچ پیاری، چہتراں نیڑ نہ آئے موت لاڑی، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ تیرا کھیل سری بھگوان، ہر جو ہر ہر دیکھ دکھایا۔ چار جگ تیرا پکوان، لکھ چوراسی رزق سبایا۔ کلجگ انتم ہو یا مہربان، مہربان ویس وٹایا۔ نرگن نور ہو پردھان، لوک مات پھیرا پایا۔ جن بھگتاں دتا دان، بن بھگتی جھولی پایا۔ بن پڑھیاں دتا گیان، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ راتیں ستیاں ملے آن، دے ہتھ کسے نہ آیا۔ جے کوئی پچھے کتھے وسے بھگوان،

سب توں بیٹھا کھ لکایا۔ گرگمھاں لیکھ چکایا آن، آپ اپنا پردہ لایا۔ اسیں چل کے آئے در دربان، در درویش پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر تیرے منگن منگ منگایا۔ تیرے گھر سچ بھنڈار، ہر جو اکو منگ منگایا۔ کلج آئیوں نہہکنک نرائن ز اوتار، بے انت تیری وڈیائی۔ اُنی ہاڑ دوس وچار، ستاراں ہاڑ خوشی منایا۔ تیریاں بھگتاں سچ بھنڈار، چھتراں ایکا وند وندایا۔ اسیں منگن آئے چل دوار، تُوں اپنے آپ ورتایا۔ ساڈا بنیا رہے پیار، پیار توڑ سکے نہ کوئی رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھایا۔ پُرکھ ابناسی کر پیار، دین دیال دیا کمایا۔ چھتراں بھگتاں کر پیار، گر اوتار پیر پیغمبر دین دھایا۔ طوبی طوبی تیرے اگے ساٹھے یار، تیرے اگے رہے سنایا۔ سوہا کرے سرب سنسار، سچ بھنڈار اکو نام خدایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈار اپنا گھلا، بن خاکی خاک دکھائیندا۔ سب نوں ملے اکو راہ، رہبر اکو نظری آئیندا۔ اپنا پلو دے پھڑا، آپ اپنی گنڈھ دوئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سچ بھنڈار رسنا چکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ چار جگ جو بیٹھے رہے وکھ وکھ، بھگت دوارے لئے ملایا۔ آپے کر نہارا لکھوں لکھ، لکھوں لکھ دے کرانیا۔ رل مل سارے جان وس، گھر ساچے وچ وڈیائی۔ پار برہم دا گاؤنا جس، پُرکھ اکال جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گاؤنا ہس، گر اوتار پیر پیغمبر خوشی منایا۔ اپنی رسنا دیوے رس، بن رسنا جہوار رس رسکایا۔ گھر ساچے پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پایا۔ پچھلا کرے نہ کوئی قیاس، لوک مات ہوئی جدایا۔ چار جگ گر اوتار میری بنے رہے شاخ، اتم بوٹا ایکا پھول اکھوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمت اُنی کھیل ایکا، ایکا نایا منگ منگائیندا۔ گر اوتار پڑھو حدیثا، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ دو جہاناں خالی کھپسا، خالق خلق بھیو چکائیندا۔ لہنا چکے بیس پیسا، عیسیٰ موسیٰ موہ تڑائیندا۔ چھتر جھلے ایکا سپسا، جگدیش آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈ دوار ساچا کھیل کرانیندا۔ تیرا ڈھولا گایے نرنکار، نرگن تیری وڈ وڈیائی۔ تیرا بولا اک جیکار، جے جے جیکار و جے ودھایا۔ تیرا سوہلا اگم اپار، الکھ اگوچر سچ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دینا ساچا ور، گھر ساچے و جے ودھایا۔ گھر ساچے سچا اکو راگ، ایکا ایک جنائیندا۔ گھر

ساچے اُپجائے اک ویراگ، ویراگ اکو اک جنائندا۔ گھر ساچے اک ساک، ہر سجن سنگ نبھائندا۔ گھر ساچے سچا اکو تاک، بن تاکی آپ کھائندا۔
 گھر ساچے اکو ساچا گھاٹ، کنارہ اکو نظری آئندا۔ گھر ساچے اکو کھاٹ، سچ کھولا آپ سمجھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دینا
 ہر جو ور، تیرا نام اُٹھل، بھل کدے نہ جائندا۔ تیرے نام نہ بھلے گیت، ہر جو تیری وڈ وڈیائیا۔ ساڈا ناتا کٹیا مندر مسیت، مٹھ شودوالے پھیرا کوئے نہ
 پائیا۔ پاربرہم تیری ساچی ریت، برہم منے چائیں چائیا۔ توں بیٹھا سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ کلج اتنم لیا جیت، سنجگ ساچا راہ چلائی۔
 جن بھگتاں چرن کول بندھائے پریت، پریتی اپنی آپ سمجھائی۔ صدی چوڑھویں رہی بیت، اک اٹھ وڈ وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی پرکھے نیت، نیتوان سچ
 سکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل دکھائی۔ ہر جو تیرا بھنڈارا تیرا بھگت، لوک مات ورتایا۔ تیرا
 نام تیری شکت، تیرا رنگ دکھایا۔ تیرا نور آد آنت، جگا جگنت ہوئے رُشایا۔ تیرا بھیو سادھ سنت، ہر جن ساچے رہے کھلایا۔ تیرا ناؤں نیا منت، رسنا
 جہوا گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک درڑایا۔ ساچا منتر سوہنگ دھار، ہر ہر آپ جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ بکار، بل اپنا
 آپ دکھائی۔ وشنوں وشو کرے وچار، واستو اپنا رُپ درسایا۔ بھگوان رُپ جوت اجیار، آد جگاد سمائی۔ بے جیکار برہم برہما، برہما دی برہما کوگ
 کوگ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتاراں رہیا سمجھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھو اڈیک، سو پُرکھ نرنجن
 آپ جنائندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دے تارنخ، ویلا وقت سچ سمجھائندا۔ ہاڑ ستاراں اکٹھے ہوئے چار جگ دے فریق، فرقی سب دے آپ گوائندا۔ ہاڑ
 اٹھاراں آیا نزدیک، ہر جو ساچی دیا کمائندا۔ نیڑے ہوئے وسے باریک، نچ گھر اپنا آپ دکھائندا۔ باراں وجے امرت پیالے بھر کے پینے ٹھیک، اتوٹ
 اٹھ آپ رکھائندا۔ سب دالیکھا رکھے ٹھیک، اُٹھل بھل کدے نہ جائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، گر اوتاراں
 آپ سمجھائندا۔ سمت اٹھاراں سچ دھارا، ہاڑ اٹھاراں نال رلائی۔ وقت دکھائے وقت باراں، باراں باری پردہ لاپیا۔ اپنی ہتھیں بنے ورتارا، گر اوتاراں
 بھنڈار دے کھوائیا۔ سارے مل مل لاؤ اک جیکارا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری وڈیائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے سہارا، ستاں دیپاں ہوئے سہایا۔

دو جہاناں اک نظارہ، نام اپنا دئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھيو آپ کھلایا۔ گر اوتار خوشی مناؤندے، رسنا چہوارنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناسی ڈھولے گاؤندے، انتم ویلا نیڑے آیا۔ چار جُگ رہے پچھتاؤندے، پچھتاوا دئے مُکایا۔ جس دے ڈھولے سد رہے گاؤندے، سو اپنا ڈھولا رہیا گایا۔ جس دے اگے واسطہ رہے پاؤندے، سو اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ سُنو چھوٹے بالے بال، ہر جو ہر ہر آکھ سُنایا۔ چار جُگ کردے رہے سنبھال، جُگ جُگ ویکھ دکھایا۔ کھجگ انتم بن دلال، اِکٹھے کیتے ایکا تھایا۔ لیکھے لائی گھالی گھال، اپنے تھانس پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا تھم آپ جنایا۔ ہاڑ اٹھاراں چڑھنا چا، گر اوتار خوشی منائیدا۔ سچ بھنڈارا لینا کھا، بھگتاں گھر رنگ رنگائیدا۔ پُرکھ ابناسی بنیا ملاح، نیتز نیناں درشن پائیدا۔ سب نال اِکٹھی کرے صلاح، صلاحیر آپ بن جائیدا۔ نانک سَنگر لئے منا، گل پلُو ایکا پائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیدا۔ نانک گرو اک مناؤ، چُہتر کرن صلاحیا۔ پُرکھ اکال ملائے پھڑکے باہوں، گھر میلا سچ سُبھایا۔ غریب نمائیاں کرے سچ نیاؤں، نر نرکاری اک اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ ناؤں نر نرکار کر ویچار، نانک نرگن ویکھ دکھایا۔ تیرے اگے اک پُکار، اپنا حال رہیا سُنایا۔ توں دس سچا ورتار، در تیرے آسن لایا۔ ساڈا بچھلا لیکھ دے نوار، اگے کوئے رہن نہ پایا۔ سچکھنڈ دوارے سیوادار، چرن سیوک سیو کمایا۔ لوک مات نہ کوئی دھار، چنتا سوگ نہ کوئے رکھایا، لکھ چوراسی بھاویں رکھ بھاویں مار، تیرے ہتھ تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک الایا۔ نانک نرگن سچ سندیسہ، جن سجن آپ سُنایا۔ میرا پُرکھ اک نریشا، نر نرائن وڈی وڈیایا۔ آد جگادی سدا ہمیشہ، بن شہنشاہ کھیل کھلایا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ چپائے جاپ، کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھ دباپا۔ کوٹن کوٹ پرگٹائے برہما وشن ہمیشا، کوٹن کوٹ گر اوتار سیو لگایا۔ کوٹن کوٹ در منگن بن بن بھکھار، خالی جھولی رہے دکھایا۔ میرا صاحب اک آدیسا، سیس جگدیش اک جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، نانک منگن کدے نہ جائیا۔ نانک منگن نہ جائے در، ہر دروازہ نہ کوئے کھڑکائیدا۔ نر بھے کولوں

رہے ڈر، آگے ہو نہ کوئے سنایندا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، سو گھڑنہار کھیل کر آئیندا۔ رل مل چرنی ڈگیئے ڈر، سیس جگدیش اک سہائیندا۔ جے کوئی آگے گیا اڑ، بچیا کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دا کلمہ رہے پڑھ، سو کلمہ آپ سنایندا۔ بھگتاں اندر رہے رل، رل مل ساچا گھر سہائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ کرپا اچھل اچھل، ول چھل اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی شبدی گیا رل، نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں پلو رہیا پھر، اپنا پلو بھگتاں پھیر پھرائیندا۔ ڈوگھی کندر ویکھے وڑ، اچے ٹلے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی کوٹ نہ کوئی گڑھ، قلعہ کوئی نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو کوئی نہ پائیندا۔ ساچا بھو نہ کوئی کرتار، بھو بھو نہ کوئی جنایا۔ اسیں منگن آئے چل دوار، بن بھکاری آگے خالی جھولی ڈاہیا۔ کرپا کر آپ داتار، داتا دانی آپ اکھوایا۔ حکمے اندر کھیل نیار، حکمے اندر سورج چن بھجن واہو داہیا۔ حکمے اندر گر اوتار، پیر پیغمبر پھیرا پائیا۔ حکمے اندر کھیل سرب سنسار، حکمے اندر ویکھ وکھایا۔ حکمے اندر کلجگ آنت، بھگت بھگونت بھنڈار، حکمے اندر بہتر چہتر ستر ملے وڈیایا۔ حکمے اندر کھول دوار، حکمے اندر بن ورتارا سیو کماپا۔ حکمے اندر سیس نوآوندے تینی اوتار، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ حکمے اندر کھانا پینا دیوے اٹھاراں ہاڑ، آپ اپنی دیا کماپا۔ ناتا بچھے جھوٹے یار، ساچی یاری اک نبھایا۔ رل مل بولیئے اک جیکار، جے جے جیکار کرے لوکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگلی کھت ہاڑ اٹھاراں دے کرایا۔

سو پڑکھ نرنجن ٹھانڈا دربار، ہر درباری آپ سہائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھگت بھنڈار، وڈ بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ اینکار کرپسار، ہر پسرپساری ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن نور اجیار، جوت سروپی گھٹ گھٹ ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہار دھام نیار، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ سری بھگوان کھیل اپار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو تیار، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ ایک برہم دے آدھار، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن پائے بندھ، بٹھنہار آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے روس سورج چن، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ویکھنہارا

برہمنڈ کھنڈ، جیرج انڈ پھول پھلایند۔ آد جگادی گاونہارا چھند، گیت اپنا آپ سنایند۔ سدا سہیلا سورا سربنگ، سرب دیال ویس وٹانیندا۔ دو جہاناں اک انند، ترے بھون دھنی آپ جنایند۔ جگ چوکڑی مٹے پندھ، پاندھی اپنا کھیل کرایند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا راہ چلایند۔ نرگن راہ چلے اپارا، اپنی کھیل کرایا۔ نو نو چار پار کنارہ، نیا اپنا نام دکھایا۔ ساچا سٹیا پروردگارا، سانجھیا آپ اکھوایا۔ بھیناں بھنیا بنائے سرب سنسارا، سجن میت آپ ہو جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچا اک سہایا۔ در ساچا سوہے دروازہ، در دوار آپ کھلایند۔ پرگٹ ہوئے غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگایند۔ اک وجائے اگئی وجا، تار ستار نہ کوئی ہلایند۔ بھگتاں بچھے پھرے بھاجا، نرگن اپنا پھیرا پانیندا۔ جگ جگ رکھے لاجا، جگ جگ ساچی سیو کمانیندا۔ لکھ چوراسی سازن سازا، گر اوتار ونڈ ونڈانیندا۔ بھوپت بھوپ راجن راجا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایند۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو اپنی کھیل کھلایند۔ کرے کھیل پرکھ نرجن سمرتھ، بے پرواہ وڈی وڈیایا۔ آد جگادی مہما کتھ، جگا جگتھر کرے پڑھایا۔ آتم پر ماتم اکو مت، برہم مت اک سمجھایا۔ انتر انتر اکو متوت، متوت دے سمجھایا۔ سرتی شبدی میلا کرے ہر پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر دے وڈیایا۔ ساچا مندر سوہے دوار، بنک دؤاری آپ سہانیندا۔ تخت نواسی ہر نرکار، ساچا مندر آپ وڈیایند۔ چارے کھانی ویکھنہار، انڈج جیرج اٹیج سٹیج ویکھ دکھانیندا۔ جن بھگت دوارے ہوئے منگت، جن بھگت دوارے پھیرا پانیندا۔ ہر جن میلا ساچی سنگت، سنگت اپنا آپ دکھانیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھگت، پاربرہم پر بھ دیا کمانیندا۔ پیچ وکارا کرے کھنڈت، کوڑی کریا میٹ مٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگانیندا۔ اپنا رنگ چاڑھے چلؤل، اتر کدے نہ جایا۔ وشنوں تیرا چکائے مول، برہم تیرا لیکھا تیری جھولی پانیا۔ شکر تیرے ہتھ ترسول، ترے گن پنچ تت اصلیت اپنی دے سمجھایا۔ سب نوں کرنی پئے قبول، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ وڈیایا۔ ہر وڈا وڈ وڈیائی، بھيو کوئی نہ پانیا۔ کرے کھیل بے پرواہی، نرگن سرگن جوت رُشانیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھائی، اپنی دیا کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وھارا ہر نرکارا، نرگن اپنا آپ جنایا۔ نرگن میلا

گروگر چیلہ، بھگت بھگونت آپ جنائندا۔ پرم پُرکھ پرماتم سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائندا۔ وسنہارا دھام نویلا، ساچے کوٹ ڈیرہ لائندا۔ اچرج کھیل آپے کھیلا، کھیلنہار دس نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائندا۔ ہرجن ساچے تارے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپے بن مائی باپ، پتا پوت کھیل کھلایا۔ کلجگ انت میٹے سنتاپ، سنساروگ رہے نہ رایا۔ نام جنائے ساچا جاپ، ایکا اکھر کرے پڑھایا۔ جنم جنم دے اتار پاپ، گھر سرور تال نہایا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، جس سر اپنا ہتھ لکایا۔ جو جن گائے ساچی گاتھ، ایٹھے اوٹھے ہوئے سہایا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ لیکھا چکے آن باٹ، مات گربھ کدے نہ آیا۔ اگنی تپے نہ دس دس ماس، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ لیکھا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے لڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔

۴۲۰

ستاراں ہاڑ پھڑائے لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ سچھنڈ دوارے ساچے مندر جانا وڑ، جس دا ڈنڈا نظر نہ آیا۔ ہر جو درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹایا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کوئی رکھایا۔ جگت و دیا نہ رہیا پڑھ، نش اکھر کرے پڑھایا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے کر کرپا لئے پھڑ، میل ملائے تھاؤں تھانیا۔ لیکھا جانے ناری نر، بال بردھ ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ در آئے ہوئے پروان، ستاراں ہاڑ خوشی منایا۔ انتم لیکھا چکے جہان، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ امر پد ساچا پان، جو سوہنگ سوہلا گایا۔ جم دی آپ چکائے کان، کان اندر نہ کوئی رکھایا۔ جس جس درشن کیتا آن، تس ترسنا بھکھ گویا۔ انت کنت بھگونت کرے کلیان، کایا کپڑ اپنے لیکھے پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے مہر مہربان دیا کمایا۔ دیاوان پُرکھ اکو داتا، آد انت اکھوائندا۔ کلجگ انتم ہویا گیتا، گھر گھر کھوج کھجائندا۔ بھگت بھگونت بندھائے ناتا، ہر سنگت میل ملائندا۔ آتم پرماتم سنائے گاتھا، سوہنگ اکھر اک پڑھائندا۔ آتم نور اک ذاتا، ورن گوت نہ وند وندائندا۔ کلجگ مٹے اندھیری راتا، سنجگ ساچا چند چڑھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آئے لیکھے لائندا۔ در آئے ہوئے منظور،

۴۲۰

جگت مزدوری لیکھے لائیا۔ جنم جنم دا معاف کرے قصور، سیس جگدیش ہتھ رکھائیا۔ سنگر پورا سرب کلا بھرپور، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ نو سو
چرانوے چوکڑی جگ و سدا رہیا دور، اتم کلجک نیڑن نیڑن درس دکھائیا۔ ہر جن آسا کر پور، ہر سنگت میل ملائیا۔ مستک لائے ساچی دھوڑ، کوسک منیا مکھ
شرمائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی بخشے ساچا نور، جس جن اپنا بھيو کھلائیا۔ کسے نہ ملے بہشتی حور، ہر کی پریت ہر چرن
کول آد آنت پٹی سرنائیا۔ آنت محمد رہیا جھور، چار یاری نہ سنگ نبھائیا۔ اللہ رانی نہ ہوئی منظور، اتم فتویٰ اکو لائیا۔ کواری کتیاں دور دور رہی گھور، نیتز
نین نین شرمائیا۔ میرا صاحب پیغمبر حضرت ملے ضرور، حاضری لئے لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر جن ساچے لئے
سمجھائیا۔ ہر جن تیرا اکو رنگ، ہر سنگر آپ رنگایا۔ تیری تیج تیرا پلنگ، زرگن زرگن آپ ہنڈھایا۔ شبد اناد وجائے مردنگ، انخد نادى ناد وجایا۔ تیرے
اندر اکو اند، نوبت نام رہیا وجایا۔ تیرے اندر ستا دے کر کنڈ، اپنا مکھ چھپایا۔ تیرے اندر ساچا چند، نوری درس دے کرایا۔ کلجک اتم ٹٹی گنڈھ،
سجگ ساچا لئے اٹھایا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، پر ماتم ہوئے سہایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ تڑایا۔ سرشٹ سبائی سوہنگ مہاراج شیر سنگھ
ویشنوں بھگوان گاونا چھند، ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ دے سمجھایا۔ نہ کوئی پوجا کریر جنڈ، سورج جل نہ کوئی چڑھایا۔ نہ کوئی پنڈی ونڈے ونڈ،
اشٹ دیونہ کوئی منایا۔ نہ کوئی وشن برہما گائے چھند، شکر سیس نہ کوئے جھکایا۔ پُرکھ اکال دین دیال سنگر سوامی اکو سنائے چھند، پروردگار ڈھولا گایا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آئے لیکھے لئے لگایا۔ در آئے اپنے لائے لیکھے، لیکھا کھنہار کرتارا۔ کوئی نہ رہے بھرم بھلکھے، پرگٹ
ہویا زرنکارا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دے سندیسے، سچ سندیسہ وچ سنسارا۔ ویکھنہارا اولیئے پیر شیخے، نوری جلوہ کرے اُجیارا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دیوے اک سہارا۔ بھگت سہارا دیوے سہانک، ہر ساچا دیا کمائیا۔ سدا سہیلا اکو نانک، بھيو ابھید اک گھلائیا۔ ایہتھے اوتھے
دو جہاناں سدا سکھانک، سکھ ساگر روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگایا۔ ہر جن رنگ چڑھے اگما، اگمرا
روپ چڑھائیندا۔ کایا چولی رنگے چٹا، چم درشی نہ کوئی رکھائیندا۔ سجگ بیڑا ساچا بٹھا، بھگت بھگونت سیو کمائیندا۔ ایکا راگ سنایا، لگ ماتر نہ کوئے

لگانیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چٹا، ساچا چند آپ چڑھانیندا۔ پنچ وکارا گرکھ ڈنہ، کھنڈا اکو نام چکانیندا۔ بھگت سہیلا اک اکیلا لوک مات آیا بھٹا، نرگن اپنا پھیرا پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا بن چھپر چھٹا، ساچا مندر اک سہانیندا۔ چھپر چھن وسے دوار، دوارکا روپ وٹانیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت ویکھے چائیں چانیا۔ بھگتاں میلا وچ سنسار، ہر بھگوان آپ کرائیا۔ بھگت ویکھ نوجوان، نو نو چار رہیا پھیرا پانیا۔ ست سروپی ساچا کاہن، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، پیر دستگیر کرے شنوایا۔ ایک منتر بول جیکار، نعرہ اکو اک سنایا۔ وجے ڈکا فتح دو جہان، دو جہاناں والی آپ وجانیا۔ راؤ رنکاں دے گیان، جیواں جنتاں لئے سمجھانیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، ساکھیاں روپ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھے لئے لگانیا۔ ہر جن لیکھا اک دوار، ہر مندر آپ لکھانیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، بردھ بال نہ کوئی دکھانیندا۔ ایک منتر نام آدھار، ایک اشٹ دیو دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت اپنے در سہانیندا۔ ہر سنگت سوہے ساچے در، ہر دردی درد وندانیا۔ اتم میلا لئے کر، نہکرمی کرم کمایا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، گھڑ گھڑ ویکھ دکھانیا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، ساچے مندر آسن لائیا۔ اتم پر ماتم ایک اکھڑ رہیا پڑھ، ساچی کرے پڑھانیا۔ ایک جانے چوٹی جڑ، آپ اپنی کھیل کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا دان، اتم پر ماتم اک گیان، جگت ناتا توڑ تڑانیا۔ جگت ناتا توڑے آپ، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ اندھ اندھیر کر پرتاپ، کایا مندر آپ سہانیندا۔ اک جپائے ساچا جاپ، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھانیندا۔ سوہنگ سومائی باپ، ہنگ برہم پتا پوت کھیل کھلائیندا۔ ست ستوادی ساچا ساتھ، سدا سنگ رہانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دیونہارا ساچا دان، گرہ مندر جھولی پانیندا۔ گرہ مندر سوہے سچ محلہ، سنگر آپ سہانیا۔ وسنہارا اک اکلّا، ایک گھر ملے وڈیانیا۔ پاوے سار ڈونگھی ڈلا، سمند ساگر کھوج کھوجانیا۔ جوتی شبدی نرگن دھار آپے رلا، میل ملاوا سچ سبھانیا۔ لیکھا جانے جلاں تھلاں، گرگھ ساچے لئے ملانیا۔ لہنا جانے رانی اللہ، الہی نور اک خدانیا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، پلو ایک ایک اٹھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرنک نرائن نر، مہاراج

شیرِ سِنگھ وِشَنوُن بھگوان، سرب جیاں جگ دیوے ور، در آیاں کرے پروان، گرگھ بے مکھ لئے ترایا۔ گرگھ منگے آتم درس، ایکا اوٹ تکایا۔ منمکھ گئی جگت حرص، حرص ہوس ودھایا۔ پُرکھ ابناسی دواں کرے ترس، در آیاں لیکھے پایا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجایا۔ مات گرہ نہ آئے نرک، اگنی اگت نہ کوئے جلائی۔ جوئی جوُن نہ جائے دھڑک، جس جن اپنا درس دکھایا۔ ادھ وچکار نہ جائے اٹک، سچ دوارے دئے بہایا۔ مہاراج شیرِ سِنگھ وِشَنوُن بھگوان، نرکار نرور پُرکھ جوئی رہت اپنا پورا کرن آیا فرض، فرض اپنا پورا دئے کرایا۔ اپنا فرض کرے پرہ پورا، پورن اپنی دیا کمائندا۔ آد آنت نہ رہے ادھورا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائندا۔ در آیاں بخشے سرب قصورا، جو جن نیوں نیوں سپس جھکائندا۔ جنم جنم دا ہوئے کور، دُرمت میل دھوائندا۔ جن بھگتاں پچھے آنت ہويا مجورا، مجوری اپنی نہ کسے جنائندا۔ سیوک بنے بن بن مزدورا، ہر جن سیوک بن بن تیری سیو کمائندا۔ گرگھ اُتجے ساچا نورا، بن گرگھ ہر جو نظر کسے نہ آئندا۔ جن بھگتاں سد حاضر حضورا، اپنا پردہ آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہلنک نرائن نر، مہاراج شیرِ سِنگھ وِشَنوُن بھگوان، دیونہارا اک گیان، آتم آنتر میل ملائندا۔

☆ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکری ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، جگ چوکڑی بھو کسے نہ پایا۔ کر کرپا اتم لیا سد، در ساچا اک سہایا۔ دُور دُراڈا مُکا کے آئے پندھ، بن پاندھی پھیرا پایا۔ لنگھ کے ویکھی تیری حد، پار کنارہ نظری آیا۔ درشن کر کے ہوئے گدگد، نوری نور نور رُشایا۔ ست ستوادی ویکھی تیری جد، وِشَنوُن کھیل رہیا کرایا۔ اکو در اکو پد، ایکا گھر سوبھا پایا۔ اکو گیت ساچا چھند، ناد انادی اک سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرا اک سہایا۔ آئے در بن بھکھاری، بھکھک تیری وڈ وڈیایا۔ آد جگاد کھیل نیاری، نرگن نرور آپ کرایا۔ جگ چوکڑی دیکھے وارو واری، بھید ابھید نہ کوئی سمجھایا۔ کلج آئی اتم واری، نو نو چار ڈیرہ ڈھاہیا۔ سبناں ملے گر اوتاری، پیر پینمبر لیکھا رہے چکایا۔ بنیا بھوپ وڈ سکداری، شہنشاہ اپنا ناو رکھایا۔ بھگتاں دیوے مان

لوک مات کرے اُجیاری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ آئے دوارے چڑھیا چاء، ہر سبجن نظری آیا۔ جگ چوکڑی ڈیرہ ڈھاء، اپنا کھیل رچایا۔ پورب لہنا سرب مُکا، آگے لیکھا رہیا جنایا۔ نیتز نیناں اک گھلا، آتم پر ماتم ویکھ دکھایا۔ ساچا گہنا بسترپا، چھیل چھیلا ایکا تن رنگ رنگایا۔ بھگت قبیلہ مات بنا، لوک مات سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وڈیایا۔ گھر ساچا تیرا سچ محلہ، محفل ساچی ہر لگایا۔ بھگت بھگونت پھڑائے پلا، پلو ایکا رہیا دکھایا۔ نین شرمائے رانی اللہ، محمد سیس رہیا جھکایا۔ تینی اوتار چرن کول ہويا جھلا، ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکایا۔ نانک گوہند در ایکا ملا، گھر وجدی رہے ودھایا۔ بھگت بھگوان میٹے سلا، دُئی دویتی رہن نہ پانیا۔ اپنی بھلواری آپے رلا، پت ڈالی بھل مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کرے کرتار، لکھن آئے در دواہری۔ اکو نور کر اُجیار، نورو نور جوت اُجیاری۔ ساچے تحت بیٹھ سچی سرکار، کرے کرائے سچ وہاری۔ بھگت دوار کرپسار، لوک مات بنائے اٹل اٹاری۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اگم پاری۔ اگم اپار کھیل کردا، کرنہار اک اھوانیندا۔ آد جگادی کدے نہ ڈردا، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ بھگت بھگونت اپنے پھڑدا، پھڑ پھڑ باہوں باہر کڈھانیندا۔ کرے کھیل نر ہر نرائن نردا، نر ہر اپنی سیو کمانیندا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑدا، مڑھی گور نہ کونے دبائیندا۔ بھگت دوارے آپے وڑدا، بہہ بہہ اپنا آسن لائیندا۔ ست سروپی اکھر پڑھدا، پڑھ پڑھ اکھر آپ سنائیندا۔ قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ دا، گڑھ ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ دا، اندر باہر ویکھ دکھائیندا۔ مرد مردانہ آپ بن دا، سچ مردانگی آپ کمانیندا۔ جگ چوکڑی پانی بھردا، بن سیوک سیو کمانیندا۔ اپنی کرنی آپے کردا، کرتا پڑکھ ناؤں رکھائیندا۔ بھگت دوارے آپے کھڑدا، کھڑ کھڑ اپنا درس دکھائیندا۔ بن تیر کمانوں آپے لڑدا، کھنڈا شستر نہ کوئی چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھار آپ بندھائیندا۔ ساچی دھار بنھے نر نکار، نر گن اپنی دیا کمانیا۔ سدا دے گر اوتار، پیر پیغمبر در بلایا۔ چار جگ دے وچھڑے یار، بھگت بھگونت لئے جگایا۔ بہتر اں دیوے اک آدھار، ستر اں اکھ گھلایا۔ چھتر اں کرائے سچ پیار، ساتا چوکا نال رلایا۔ ست پڑکھ دی ساچی کار، چوتھے جگ رہیا سمجھایا۔ چار ورن دا اک دوار، ست سنتو کھ دھیر دھرایا۔ ست ست دی ساچی کار، چار چار

چار جنائیا۔ کرے کھیل پر اپار، لیکھا کھ لکھ رہیا سمجھائیا۔ کلجگ آئی اتم وار، سب دا لیکھا رہیا مکائیا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسار، ونڈ ونڈ ویکھے چائیں
چائیا۔ کلجگ اتم کرے خبردار، بے خبر آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنے آیا،
نرگن رُپ اگم اپار۔ چار جگ دی دھارا اپنے اندر دھرنے آیا، نرگن نرُویر نرکار۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت کوڑی کرپا پھرنے آیا، جو دھاسو رہی بلبل بلکار۔
ساچے اَسو گھوڑے چڑھ کے آیا، مہابلی ہوتیار۔ اپنی کرنی کرنے آیا، کرنہار اک اونکار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پر
اپار۔ کھیل اپارا ہر جو ہر، ہر ہر آپ کرائیا۔ جگ جگ ونڈدا رہیا بھنڈارا، گر اوتاراں جھولی پائیا۔ کلجگ اتم اک دوارا، سب نوں دے دکھائیا۔ بھگت
بھگوان کرے اشارہ، ایک راہ چلائیا۔ سکھنڈ نواسی بن ونجارا، لوک مات پھیرا پائیا۔ ہوکا دیوے بیٹھ دُھر دربارا، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ کرے کرائے
سچ وبارا، بوہاری بنیا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ ریتی رہیا مکائیا۔ جگ ریتی لہنا جائے چک، ہر ہر جو آپ چکائیندا۔
کلجگ پینڈا جائے مک، انت اخیر آپ مکائیندا۔ لکھ چوڑاسی بوٹے جانے سک، گر اوتار پیر پینمبر ہریا سنج نہ کوئے کرائیندا۔ گرکھاں اپنی گودی لئے چک،
کھ پھیر نہ اٹائیندا۔ اکو ہر رکھے کھ، جن جننی رُپ وٹائیندا۔ جیو جنت ویکھے لگ، گھر گھر اگنی انت تپائیندا۔ ویلا اتم گیا دُھک، جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ مکائیندا۔ ساچی کار کرنے یوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ بے جیکار کرن چوڈاں لوک، چوڈاں طبق نعرہ لائیا۔
الف یے اک سلوک، تن پنج کرے پڑھائیا۔ باؤن رُپ کرے کھیل نہ کوئی سکے روک، روکن ہارا نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، ساچا ونج آپ کرائیا۔ ساچا ونج سچ ونجارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ گر اوتاراں دے بھنڈارا، بن بھنڈاری ویکھ دکھائیندا۔ جگت دوارا کھول
کوڑا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ چل کے آئے وچ سنسارا، نرگن نرگن کھیل کرائیندا۔ پُہتر اں دیوے اک سہارا، دھیرج دھیر اک دھرائیندا۔ شاستر
سمرت لکھ لکھ آپ لکھارا، برہما ویتا برہم سمجھائیندا۔ اگی اگی ہر کرتارا، در ایک بندھن پائیندا۔ اک اکلا ایکونکارا، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ پنج تت
ویکھے جگت لکانا، کایا مندر سو بھاپائیندا۔ ساچے بھگتاں کر پیارا، پیار پیار نال وٹائیندا۔ رنگ رتڑا ایک اونکارا، رنگ رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ در گھر سہائے

ٹھانڈا دربار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ اگنی تت مٹے ہاڑا، سائیک ست ست ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں آپ دکھائیندا۔ گر اوتار کھولو اکھ، ہر سنگر آپ سنایا۔ بھگت بھگوان کرے پرتکھ، پرتکھ اپنے نال ملایا۔ نرگن ہو کے گائے جس، جس وید پُران بھلایا۔ لہنا چکائے تت اٹھ، نو دوارے کھوج کھجایا۔ اٹھسٹھ کھیڑا کرے بھٹھ، گرگھ کھیڑا دئے وڈیایا۔ سچھنڈ نواسی آیا نٹھ، بن پاندھی پندھ مکایا۔ دوس رین نام رہیا رٹ، جن بھگتاں مالا اک پہنایا۔ ساچی سیجا سوہوے کھاٹ، آتم آنتر آسن لایا۔ سچ پیائے اکو امرت باٹ، نچھر جھرنا دئے جھرایا۔ انتم نیڑے رکھی واٹ، دُور دُراڈا پندھ گویا۔ آو رل کے سارے بچھو وات، داتا در اپنا پردہ لاہیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، اپنا بھو نہ کسے جنایا۔ کلج ویکھ اندھیری رات، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ جھگڑا پائے ذات پات، انتم بیٹھے مکھ چھپایا۔ نرگن سارے گاؤن گاتھ، سرگن کم کسے نہ آیا۔ مان تئے تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ نیتز نیناں نیر وہایا۔ کوٹن کوٹ برہے وید مکھ مکھ کرن پاٹھ، اپنا بھو کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر گر گر کر کر یاد، اپنی یاد گئے چکایا۔ کوٹن کوٹ وجاناد، اپنا ناد گئے سنایا۔ کوٹن کوٹ گا گا گاتھ، واحد اکو نام دھیایا۔ کوٹن کوٹ رسنا جھوا گئے آرادھ، ارادھن ہارا نظر کسے نہ آیا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت در ویکھے سنت سادھ، خالی جھولی رہے دکھایا۔ کلج انتم سنے آپ فریاد، پاربرہم پر بھ ویس وٹایا۔ جن بھگتاں کرے ساچا لاڈ، پوت سپوتے گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ گر اوتار ملن ہتھ، ہتھ ہتھ نال رگڑایا۔ ساڈا چلے نہ کوئی وس، بے بس ہوئی لوکایا۔ تیری مایا اندر گئے پھس، ساڈا نام کم کسے نہ آیا۔ جگت وکارے پائی نتھ، نہ سکے کوئے تڑایا۔ خالی ہوئے مندر مسجد مٹھ، شودوالے دین دُہایا۔ پتھر پاہن ٹھا کر گئے نٹھ، ساچا ٹھا کر نظر کسے نہ آیا۔ قلم شاہی گاتھ لکھ تیرے ٹکے لائے تلک، تیرا بھو کوئے نہ پایا۔ پوجا کر کر تھکے پیل پت، پت ڈالی سیو کمایا۔ پھر پھر تھکے تیر تھ تٹ، دُرمت میل نہ کوئے دھوایا۔ جدھر ویکھئے اگوں مارے کلج سٹ، حکمے بدھا سیو کمایا۔ کایا مندر دسے نہ کوئی ہٹ، کلج سادھ سنت بیٹھے اندر کُڈا لایا۔ اسیں سرگن نالوں نرگن ہو کے تیری چرنی آئے ڈھٹھ، وکھرا تیرا راہ دکھایا۔ در تیرے تے آ کے ویکھیائوں بھگتاں کریں دکھ، دین مذہب ذات پات دھکا دتا لایا۔ جگت ویدیا

خالی ہتھ، چاروں کُنٹ رہی گر لائیا۔ شاہ پاتشاہ کسے نہ ملے کُلّی ککھ، چھپری نامے وڈ وڈیائیا۔ انتم کھیڑا ہونا بھٹھ، بھٹھیارا ایکا اگنی لائیا۔ جوتی جوت خالی ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل دس بھگوان، آئے تیرے دوارے۔ ساڈا چکلیا جگت نشان، نہ کوئی دسے وچ سنسارے۔ لکھ چوراسی ہوئی بے ایمان، بیوہ رُوپ نار و بھچارے نظر نہ آئے ساچا کاہن، گوپنی نین نہ کوئی شنگارے۔ سیتا ملے نہ سیا رام، رام کرے نہ کوئی پیارے۔ عیسیٰ موسیٰ دے نہ کوئی پیغام، حق حقیقت نہ کوئی وچارے۔ محمد سنے نہ کوئی کلام، کلمہ نبی نہ کوئی جیکارے۔ نانک منتر نہ کوئی ستنام، مارگ بھلیا سرب سنسارے۔ گوہنڈ ڈنکا نہ کسے زبان، آتم پر ماتم کرے وچ نہ کوئی ونجارے۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئی شیطان، شرع شریعت دیوے سرب ہلارے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سدا سدا کریئے نمسکارے۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ہر جو اپنی دیا کمانیدا۔ سارے اٹھ کے کرو پرنام، ہر پُرکھ آپ سمجھائیدا۔ سارے متواک اسلام، اسم اعظم اک جنائیدا۔ سارے جانو اک بھگوان، اکو نظری آئیدا۔ سارے متوا ایکا رام، ایکا گھر ڈیرہ لائیدا۔ سارے ویکھو اک نشان، سو پُرکھ زرنجن آپ جھلائیدا۔ سارے کھاؤ اک پکوان، شرع ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ سور دیوے نہ کوئے دان، گنو بھیٹ نہ کوئے چڑھائیدا۔ ذبح کرے نہ کوئی کرپان، سیس دھڑ نہ کوئے کٹائیدا۔ مارنہار اک بھگوان، جیون جگت آپ بنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیدا۔ حکم سُنیا دھر فرمانا، سارے نین رہے اٹھائیا۔ پر بھ جی مَنیئے تیرا بھانا، تیرے چرن ملے سرنائیا۔ تُوں صاحب سلطانا ساچا رانا، ہوں رعیت رُوپ وٹائیا۔ پیر پیغمبر نہ کوئی اکھوانا، گر اوتار نہ کوئے وڈیائیا۔ تیرے در رہیئے بن بن بالک انجانا، بالی بڈھ اک وکھائیا۔ لوک مات نہ ویکھیئے مار دھیانا، دھیان دھیان نہ کوئے جنائیا۔ سمت ویہہ سو ویہہ بکرمی ساڈا چکے پینا کھانا، لیکھا کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیا۔ پُرکھ ابناسی دتے حال، سُنو میت مُرار۔ انتم سب تُوں کھائے کال، کوئی رہے نہ وچ سنسار۔ لکھ چوراسی ہوئے بے حال، نیتز نین رووے زار و زار۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، سرشٹ سبائی مارے مار۔ سارے آئے چل دوار، کرپا کرے آپ بھگوان۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار دھر فرمان۔ دھر فرمانا اکو وار، ہر جو ہر ہر

آپ سنائیندا۔ کلجگ انتم سوہے دربار، در ساچے آپ بہائیندا۔ چار جگ دا جھگڑا میٹ نرنکار، اگلا مارگ آپ لگانیندا۔ ناتا تٹا محمد یار، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیندا۔ کلمہ نبی نہ کوئی پکار، الف یے نہ کوئے پڑھائیندا۔ در سجدہ کرے دربار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ تیرا بردا ہو یا فرماں بردار، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ ڈردا ڈردا کرے پکار، ہوئی ہوئی آکھ سنائیندا۔ صدی چوڑھویں گئی ہار، چوڑاں طبق سب گرلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کلمہ تیرے آگے رکھائیندا۔ تیرا کلمہ تیری آیت، تیرے آگے لکھائیندا۔ سچ خدائے دتی عنایت، مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ چوڑاں طبق اک اشعت، شریعت اک پڑھائیندا۔ لیکھا مکیا کائنات، کافی تیر ہتھ سٹائیندا۔ فاتیہ پڑھیا ایک فات، فتح تیری سرب خدائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے در آس رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرے پکار، ایک شبد جنایا۔ تیری میری نرگن گفتر، راگ راگ نہ کوئے سنایا۔ لہنا دیوے وارو وار، لیکھا سب دا رہیا مکایا۔ ناتا توڑ تیرا سنسار، چرن کول رہے بہایا۔ پچھوں مارے سب نوں مار، نام کھنڈا اک اٹھایا۔ مسلم سٹی جائے ہار، ہر جو اپنا حکم ورتایا۔ ویہ سو اُنی کر خوار، جگت خواری اک جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا اک سنایا۔ سچ سنہیہڑا باطن بات، ہر جو ہر آکھ سنایا۔ دیکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رہیا سماںیا۔ انتم کرے پوری آس، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ لیکھا لیکھے جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگانیندا۔ کرے کھیل سورا سربگ، روپ انوپ آپ دکھائیندا۔ سچ دوارے آپے سد، چرن سرن اک بہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گھر آپ دکھائیندا۔ ایک گھر نیتز پیکھ، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ بھگت بھگوان دا کھیل دیکھ، لوک مات آپ کرائیندا۔ سب دی میٹنہارا ریکھ، ریکھا اپنی آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ ست ستواد، ایک ایک ایک جنایا۔ ایک حکم برہم برہما، پاربرہم سمجھائیندا۔ ایک پُرکھ آد آد، ایک انت بنے مانیا۔ ایک لیکھا جانے جگاد، جگ جگ دیکھے تھاوں تھانیا۔ ایک اپنے وچوں لئے کاڈھ، ایک انتم اپنے وچ لئے ملایا۔ در دوارے اپنے سد، گر اوتار گود بہایا۔ ایک دیونہارا داد، وست امولک آپ ورتایا۔ ایک دیکھنہارا حاد، پارکنارے بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا،

کرن کر اون آیا۔ کلج انتم ہر جن ورنہ، بھگت بھگونت ہوئے سہایا۔ اک کھلئے ساچا درنہ، سچکھنڈ سچ نشان جھلایا۔ گرگھ گرگھ لال دُلا رے مل مل اکو اکھر ایکو پڑھنا، ساچا سوہلا آپ سُنایا۔ ساچے مندر ایکو وڑنا، گھر مندر دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھایا۔ ساچا کھیل ایکو نکار، گر اوتار آپ جنایا۔ نو سو پُورانوے چوکڑی کر کر کھیل اپار، اپنا آپ رہیا چھپایا۔ کلج انتم ہو تیار، نرگن نور کرے رُشانیا۔ سچ بھنڈارا دئے ورتار، بن ورتارا سیو کمایا۔ چُہتراں سکھاں دیوے ایکو وار، گھر ساچے جھولی آپ بھرایا۔ اگی اگی کر پروان، ساچی سکھی لئے بنایا۔ نکھی رکھے دو جہان، دھار اپنے نام رگڑایا۔ دیکھو اٹھ کے سارے کرشن رام، ہر ساچا کی کی کھیل رہیا رچایا۔ پیر پیغمبر سارے اٹھ کے کرو سلام، سجدہ اکو وار دکھایا۔ گرُ گرُ کرو پرنام، پر م پُرکھ رہیا سمجھایا۔ جس دا گاوندے آئے نام، سونامے چھپر رہیا چھپایا۔ بہتر جامے دتا دان، ایکو وار جنم لئے بدلایا۔ کریا کھیل وچ جہان، دو جہاناں کرے رُشانیا۔ وشنوں ہتھوں کھوہ کے دان، جن بھگتاں ہتھ پھڑایا۔ لوک مات پکائے پکوان، بن سیوک سیو کمایا۔ چار جگ دے وچھڑے گرگھ کھان، جس رسنا کھادھا جنم مرن وچ نہ آئی۔ آد جگادی دُکھڑے سرب مٹ جان، دُکھیاں دُکھ رہیا مٹایا۔ ستگر ملیا ہانی ہان، سرتی شبد کرے گڑمایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ کے کرو پچھان، ہر اپنا رُپ رہیا درسایا۔ اکو جوت نور نوران، پنج تت نہ کوئے وڈیایا۔ بھگتاں اندر وڑ وڑ کھیل کرے مہان، سچکھنڈ دوار اپنا گھر بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ اٹھو ویکھو چڑھدارنگ، ہر جو آپ رنگائیدا۔ بن بھکھاری منگو منگ، بھگت دوارا اک سہائیدا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا سچ پلنگ، کنت کنتوہل آپ اکھوائیدا۔ جس دی رسنا جہوا پاوندے ڈنڈ، سو ڈنڈا اپنا ہتھ اٹھائیدا۔ جس دی کسے نہ دسی کنڈ، سو اپنا گھ وکھائیدا۔ جس دے پچھے بنے نار دُہاگن رنڈ، کنت انت پرنائیدا۔ جس دے پچھے پنج تت کایا جوانی گئی ہنڈھ، لہجیاں ہتھ کسے نہ آئیدا۔ جس دے پچھے لو آں پُریاں برہمنڈ کھنڈ کٹیا پندھ، سو پاندھی بن کے پندھ مکائیدا۔ اندر وڑ وڑ ڈھولے گاوندے چھند، سو اپنا راگ الائیدا۔ جس دے پچھے گھس گئے بٹی دند، بن دنداں راگ الائیدا۔ جس دے پچھے پوُجدے سورج چند، سو ساچی جوت جگمکائیدا۔ جس دے پچھے لہدے آتم اند، سو پرمانند وکھائیدا۔ جس دے پچھے اپنی ٹٹی لئی گنڈھ، گنڈھنہار پھیرا پائیدا۔ گر اوتار اٹھو منگ لو منگ،

ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ پر بھ ڈھاؤن آیا کندھ، مار ٹھوکر اُٹھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، ہر جو اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ بہتر گرکھ چڑھے چن،
 لوک مات آپ چٹھائیندا۔ سیوا کرے سری بھگون، دوجا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ نظر نہ آئے نیز اٹھ، گرکھ گیان نیز اک گھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وہار آپ کرائیندا۔ سچ وہار کرے مات، ماتر بھومی دے وڈیائیا۔ چھتراں بنائی اک ذات، ساچی ذات اک سمجھائیا۔ نیز
 نہ آئے شرع نار کمذات، دُہاگن در رہن نہ پائیا۔ آنتر آتم اکو پاٹھ، ہر سنگر آپ سناپا۔ سروور نہائے ساچے تاٹ، تیرتھ اک اشان کرائیا۔ پھڑ
 اتارے اپنے گھاٹ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ آگے نیڑے رکھے واٹ، بچھلا پنڈھ مکائیا۔ میل ملاوا کملاپات، کول نین ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں دے مان وڈیائیا۔ جن بھگت بھنڈار گیا کھل، ہر بھنڈاری آپ گھلائیندا۔ تارنہارا ائی ائی کُل، ائی ائی کُلا
 سیوا لائیندا۔ کرتا قیمت پائے مل، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرکھ ویکھے ساچے بھل، بھل بھلو اڑی آپ مہکائیندا۔ چار جگ بوٹا نہ جائے مل، پُرکھ
 ابناسی آپ لگائیندا۔ سنجگ تیری ساچی کُل، ستر بہتر چہتر جوڑ جڑائیندا۔ اک بھنڈار دے اٹل، تولنہار نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ سچ بھنڈار ہر اٹل، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ آد جگاد رہے نکھٹ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ کلج کرپا جڑ پٹ،
 بھگت بوٹا اکو لائیا۔ چار ورن سہائے رت، برن اٹھاراں لئے مہکائیا۔ آتم پر ماتم وکھائے اکورت، ایکارنگ دے رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ست بھنڈار آپ وکھائیا۔ ست بھنڈارا آنا دال، گھرت اپنا پریم وکھائیندا۔ جگ اولڑی چلی چال، چال زراں آپ رکھائیندا۔ آپے سنے
 مریداں حال، بن مرشد پھیرا پائیندا۔ زرگن سرگن بن دلال، ساچی دست ہٹ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھنڈار آپ
 ورتائیندا۔ بھگت بھنڈار ہر زرنکار، اپنی ہتھیں آپ ورتائیا۔ کھا کے جان گرو اوتار، پیر پیغمبر خوشی منائیا۔ ذات پات ناتاٹھا سنسار، شرع ونڈ نہ کوئی
 ونڈائیا۔ اپنا آپ گئے ہار، بلہین دین دُہائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ کار کمائیا۔ جگ چوکڑی اسیں کٹ کے آئے وگار، بن وگاری پھیرا
 پائیا۔ لکھ لکھ سندیشا دیندے آئے سنسار، قلم شاہی جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سیوادار،

بن سیوک آپ کرائیندا۔ بھگت بھگوان اک بھنڈار، بن بھنڈاری آپ درتائیندا۔ ایکا گھر کھانن گر اوتار، دوسر در نہ کوئی جنایندا۔ اکو در کرن نمسکار، اکو در سیس جھکائیندا۔ ایکا بول سرب جیکار، ایکا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ درتارا آپ اکھوائیندا۔ سچ درتار آپ کرتار، کرنی اپنی آپ کمائی۔ اکو دست دے کھوال، اندھ اپنی دیا کمائی۔ اپنا کرے حل سوال، سوالی بن منگن کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگت بھنڈار ایکا گھر دکھائی۔ ہر بھگت بھنڈارا دال روٹی، ہر جو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ویکھنہارا چڑھ کے اُپر چوٹی، کوٹ کوٹی نال رلائیندا۔ سب دے وچوں کڈھے واسنا کھوٹی، جو جن رسنا نال رلائیندا۔ اتم ملائے نرمل جوتی، لکھ چوراسی گیڑ کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ سہائیندا۔ سچ بھنڈارا چہتر دھار، در ایکا بندھن پائی۔ ہر سنگت تیرا درتار، سنگت بنے سچا ماہیا۔ سمت اُنی ہو نہال، نرگن اپنی دیا کمائی۔ سرگن کرے آپ پر تپال، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ ہر جن آنت نہ کھائے کال، کال گراس نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست دیوے جھولی پائی۔ ساچی دست پائے جھولی، جھولا اپنے نام دُآئیندا۔ آتم پر ماتم ہوئی گولی، ساچی سیوا اک رکھائیندا۔ سرتی شبدری جائے مولی، مولا اپنے گھر ملائیندا۔ اندر لنگھ سناوے بولی، رسنا جھوانہ کوئی ہلائیندا۔ بجر کپائی پردہ رہیا پھولی، نام سندیسہ ہتھ اٹھائیندا۔ اُلٹی کرے نا بھی کولی، کول نا بھ آپ اُٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ کھوائیندا۔ سچ بھنڈارا امرت رس، رس اپنا آپ کھوائیندا۔ گر اوتار اک دُجے دے ہون وس، وس کار آپ کرائیندا۔ اگوں سارے کہن بس، لوک مات ناتا توڑ تڑائیندا۔ تیرے بھگتاں اندر بھیئے پھس، سگلا سنگ جنایندا۔ جنہاں گواویں توں صاحب جس، جس دوارے چرن ٹکائیندا۔ اسیں ملیئے ہس ہس، گلوکڑی ایکا پائیندا۔ ساچا مارگ دینا دس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ساچا راہ، رہبر آپ جنایا۔ بھگتاں نال کرو صلاح، صلاحیگر آپ ہو جائیا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا لوک مات چلائی۔ سارے رل کے اکو کھانا لو کھا، ذات پات چھوٹ چھات رہے نہ رایا۔ وڈا چھوٹا نہ کوئی اکھوا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی اکھوائیا۔ سور گاں اُپر ہتھ نہ سکے کوئی اٹھا، ہندو مسلم دین سارے گواہیا۔ محمد اگوں سیس جھکا، میری اُمت چھری ہتھ نہ

کوئی اٹھائیا۔ گوہند دوئے جوڑ منگے پناہ، میرا سکھ تیرے جیواتے کھنڈانہ کوئے چکائیا۔ میرے ملن دی رکھن بھکھ، میں سب دی ترسنا دیاں بُجھائیا۔ نو
سو چورانوے چوڑی رکھے ککھ، ککھ نظر کسے نہ آئیا۔ اکو وار مات جنم دتات مات گربھ اٹاڑکھ، دس دس ماس اگن تپائیا۔ کلجگ انتم بنائے اپنے پُت،
سُت دُارے گوہند بھیٹ چڑھائیا۔ سارے نیز ویکھو اٹھ، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ جیہڑا لگیا رہیا سچھنڈ دوارے ساچی گٹھ، ساکھیات اپنا نور کرے رُشنائیا۔
کسے کولوں نہ لینا پچھ، گھر ملیا سچا ماہیا۔ آو سارے دسو دُکھ، دُکھڑے دئے گوائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں جگت جہانوں کڈھے کُٹ، نام کھنڈا اک
چکائیا۔ کوڑی کریا جڑ دیوے پُٹ، کلجگ انت رہن نہ پائیا۔ گرکھاں راتی ستیاں پیائے امرت گھٹ، دُرمت میل دھوائیا۔ آون جاون لکھ چوڑا سی جائے
چھٹ، چھٹی سب دے کولوں دئے کرائیا۔ منمکھ جیو جگت نار دُھاگن وڈھے نک گُت، ہر جو بنیا آپ قصائیا۔ گر اوتار ہر اپنے اندر لئے سٹ، نہ کوئی
سکے باہر کڈھائیا۔ سنجگ سہائے اپنی رت، بھل بھلواری آپ مہکائیا۔ ہر بھگت بھنڈارا ایکا ایک اٹھ، ہر جو اپنی ہتھیں سیو کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ
ویشنوں بھگوان، ہر بھگت تیری سکھتا رہیا سکھ، اپنی سکھ نہ کدے منگائیا۔

☆ نیچے والا شبد چرن سنگھ ہیمن راج پُر ضلع گرداس پُر والے نے بے مکھ ہو کے چٹھی پاتشاہ جی نوں لکھی

☆ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ نوں بنیتی کر کے پڑوائی گئی

ساچی چٹھی سنگر تاج، تخت نواسی آپ سہائیدا۔ جس انتر لگیا گرو مہاراج، نظر کسے نہ آئیدا۔ جس قلم شاہی نال ماری آواز، رسنا جہوانہ کوئی
ہلائیدا۔ کرے کھیل غریب نواز، غریب نمانے ویکھ وکھائیدا۔ جس دے پچھے اپنا کردار رہیا کاج، بن کرتا کھیل کرائیدا۔ جس دے پچھے تاریا اک
جہاز، اپنا بیڑا آپ اٹھائیدا۔ تس رکھنہارا لاج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکھڑا کھڑ نال پڑھائیدا۔ چٹھی اکھڑ شبد گیان، ہر جو ہر ہر
آپ جنائیدا۔ گرگھ گرگر کر دھیان، گرگر ایکا اوٹ تکائیدا۔ دردی درد ونڈے آن، بے درد نہ کوئے اکھائیدا۔ بھگت بھگونت میل دو جہان، دوئے

دوئے اپنے در سہا نہیںدا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرکھ دیکھے بال انجان، بالی بُدھ سمجھ نہیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ گنا نہیںدا۔ بالی بُدھ بال انجانا، بھیو کوئے نہ رانیا۔ پُرکھ ابناسی سنگھڑ سیانا، بُھل کدے نہ جانیا۔ در آیاں گھر دئے مانا، نمائیاں گلے لگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر کرے پڑھانیا۔ اِکو اکھر سنایا آخر، ایکا ایک جنانیا۔ توڑنہارا بجر کپائی پتھر، پاتھر اپنا دئے ٹکانیا۔ سِکھ سندیسہ دتا پاتر، پتی گرکھ لئے بنانیا۔ بن سنگر بنے نہ کوئی چاتر، جگت چاتری کم کسے نہ آنیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ چکانیا۔ اپنا لیکھا گر سِکھ منگ، ہر سنگر آپ جنانیدا۔ مائس جنم نہ ہووے بھنگ، جس جن اپنی گود بہانیدا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، زمیں اسمانا دیکھ وکھانیدا۔ آپے ننگی کرنہارا کنڈ، آپے سر سمرتھ ہتھہ لکانیدا۔ آپے کرے نار دُہاگن رنڈ، آپے بن بن کنت سیج سہانیدا۔ آپے گیت سنائے چھند، آپے مکھڑا لکھ بھوانیدا۔ آپے دیونہارا دنڈ، ہر آپے سِکھ اُپجانیدا۔ آپے رین اماوس اندھیری چاڑھے چند، نورو نور آپ چکانیدا۔ آپے کرے بھاگاں مند، آپے اُجل لکھ کرانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیج یاترا اک وکھانیدا۔ سیج یاترا ساچی دھار، ساچے سیج جنانیا۔ گرکھ کرے نہ کوئی ہنکار، پر بھ در چلے نہ کوئے چترانیا۔ جس بھاوے تس لوے تار، ڈوبنہار سرب لوکانیا۔ اٹھے پہر منگو چرن دھوڑی چھار، مستک لکا رین لکانیا۔ کوئی نہ کہے گرو کرے و بھار، سنگر و بھار نہ کوئے کمانیا۔ گرکھ دیکھے ساچی نار، آتم سیجا رہیا ہنڈھانیا۔ پا گلو کڑی کرے پیار، چتر بُجج اپنی بُجھان رہیا اٹھانیا۔ سویا رہے پیر پسا، نظر کسے نہ آنیا۔ کوئی کہے پُرکھ ابناسی ستا غافل وچ سنسار، غفلت وچ کدے نہ آنیا۔ محفل جھوٹھی دسے سنسار، جگت سنساری کم کوئی نہ آنیا۔ اتم چھڈ جان سرب یار، یاری یار نہ کوئی نبھانیا۔ بن سنگر چرن چرن ہوئے خوار، خواری کوئی نہ سکے کٹانیا۔ سِکھ کیشن کولوں بُچھ سیج دیدار، جس کیتا درس سچے ماہیا۔ جس پچھلا لہنا دتا اتار، پھڑ باہوں میل ملائیا۔ رسنا کہے جے بول اک وار، سادھ سنگت نال رلائیا۔ بن ہر سنگت تیرا لیکھا ہر نہ سکے پاڑ، سنگت دیوے مان وڈیانیا۔ در کھلوتے تیمی اوتار، نہ کوئی دیوے اگے ہو گواہیا۔ پیر پیغمبر من کے بیٹھے ہار، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکانیا۔ گر اوتار کرن نمسکار، گوہند لکھ نہ کوئے وکھانیا۔ جس دوارے بیٹھا نہ ہکنک نرائن ز اوتار، دوجا سکے نہ کوئی چھڈانیا۔ مہاراج شیر سِکھ وشنوں بھگوان، لوک مات کٹن نہیں آیا وگار، جن

بھگتاں اپنے انگ لگایا۔ ہر سنگت جیکارا اٹھاراں ہاڑ، اک اٹھ بندھن تڑائیایا۔ جگت لیکھا دیوے پاڑ، پاڑا زمیں اسمان چُکائیایا۔ گرگھ گر سنگر گھوڑے
 دیوے چاڑھ، کلجک دُو گھئی کھڈ لئے اٹھائیایا۔ ہر جن کرے ہر پیار، ہر کا پوڑا اک دکھائیایا۔ لمبا چوڑا دسے نہ وچ سنسار، نیتز نین نہ کوئی جنائیایا۔ مٹھا کوڑا
 در کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیایا۔ چرن بخشے چرن دھیان، چرن کول چرن سرنائیایا۔ مورکھ نگدھ دئے گیان، اگیان اندھیر مٹائیایا۔ ہر سنگر دھوڑی
 کرائے اشان، دُرمت میل دھوائیایا۔ در آیاں گھر دیوے مان، نمانیاں ہوئے سہائیایا۔ کوڑی کریا پین کھان، کھانا پینا رسن ہلائیایا۔ آتم سکھ سری بھگوان،
 ساتک ست ست کرائیایا۔ آگے بھل نہ جانا بن نادان، گر سکھاں ہر جو رہیا سٹائیایا۔ ماس شراب نہ ہُن کھانا کھان، رسنارس نہ کوئی دکھائیایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت رہیا سٹائیایا۔ ہر سنگت سُن لا کر کن، ہر ہر آپ سٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیون آیا ڈن، ایک ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جو
 گھڑیا سو دیوے بھن، بھننہار پھیرا پائیندا۔ جو جن کہنا جائے من، تن اپنے چرن سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک
 سٹائیندا۔ جو جن کھائے پیئے ماس شراب، ہر جو دیوے آپ سزائیایا۔ ایہتھے اوتھے دئے عذاب، عظمت اپنے ہتھ رکھائیایا۔ چھڈا سکے نہ کوئی نواب، پیر
 پیغمبر نہ کوئی سہائیایا۔ چار جگ مانس جنم ملے نہ وچ خواب، جوئی جوئی وچ بھوائیایا۔ گھ رسنا وشتارکھے پیشاب، ساچارس نہ کوئی چکھائیایا۔ جنم جنم رہے بے
 تاب، آب حیات نہ کوئی پیائیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، ترے گن اتیتا پھیرا پائیایا۔ جے کوئی رسنالائے چاہ، سنگر
 ساچا آکھ سٹائیندا۔ ویکھو دھرم رائے دیونہارا پھاہ، گل پھانسی آپ لٹکائیندا۔ لاڑی موت نال کرے نکاح، فاتیہ اکو وار پڑھائیندا۔ سنگر پورا پھیر نہ بچھے
 صلاح، ساچا حکم آپ سٹائیندا۔ بچھلا لیکھا ایکا وار لیا پڑوا، دوجی وار پڑواون پھیر کوئی نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی پھڑ پھڑ دروازیوں باہر دیوے کڈھا، آگے ہو
 نہ کوئی بچھڈائیندا۔ گرگھ ہو جو چوری چوری لائے داء، لگا داء کم کسے نہ آئیندا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ گرگھاں نال آپ کرے نکاح، گرگھ
 اپنے انگ لگائیندا۔ جس جن رسنا ماس شراب چاہ لیا لگا، گھ کالا در دوارا رہن کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا حکم اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ستاراں ہاڑ ویہہ سو ائی، گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا گئے چُکائیایا۔ سب دی چوٹی ہر جی مُٹی، مُنی رکھی دین دہائیایا۔ بھگت بھگوان پکار اکو سنی، سُن

سُن خوشی منائیا۔ پاربرہم پت پر میثور آد جگاد گن گنی، گنومتا بے پرواہیا۔ بھواونہارا جوُن جوُنی، اجوُنی رہت ویس وٹائیا۔ ساچے در نہ بنے کوئی قانونی، جگت قانون دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ اپنا حکم رکھے لا، لاشریک آپ جنائیندا۔ کسے کولوں نہ لئے صلاح، صلاحیر نہ کوئی رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ دیوے آنت آپ سزا، جو گرسکھ گرسکھ حکم اٹھائیندا۔ نرگن بیٹھا آپ ملاح، سرگن بیڑا پار کرائیندا۔ ماس شراب دتی جھڈا، پلو اپنا آپ پھڑائیندا۔ جو جن کلجگ انتم رسنا لائے چاہ، تیس اپنی چاہ نہ کوئی رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ دیوے آپ سزا، جو گرسکھ گرسکھ حکم اٹھائیندا۔ ویکھو کرے کی کھیل بے پرواہ، بے پرواہی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آگے بھل نہ سکے کوئی بخشا، پچھلی بھل اپنے لیکھے لائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ ساچے لوک مات لئے پرگٹا، ہیرے لال مانک موتی نرمل جوتی آپ جگائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہان دکھائے اکو سوئی، سو سوئی ہنگ برہم آپ ڈرائیندا۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ رات نوں بھگت دوار پنچم گھر ★

سو پڑکھ نرنجن ست وہارا، آد آد ہر کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کھیل نیارا، جگاد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکار کرپسارا، نرگن اپنی دھار چلائی۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، انھو پرکاس کرائیندا۔ سری بھگوان پاوے سارا، بھگوان اپنا ویس وٹائیندا۔ ابناسی کرتا ست ہلارا، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو نیارا، نراکارا روپ دھرائیندا۔ سچ سنگھاسن آگم اپارا، الکھ آگوچر آپ پرگٹائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ساچا مندر آپ اُپائیندا۔ ناؤں رکھ سچکھنڈ دوارا، چھپر چھن نہ کوئی پُجھائیندا۔ دیا باقی اک اُجیارا، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ روس نہ کوئی ادھارا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیندا۔ اک اکل کھیل نیارا، انک کل اپنی آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ راجن راج وڈ بکارا، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ در درویش بن دربانا، گھر ساچے الکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں چرن کرے نمسکارا، سیس سیس جگدیش جھکائیندا۔ لیکھا جانے سچ

دربار، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کرنی کردا، کرتا اپنی کھیل آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن زربھے ہو کدے نہ ڈردا، بھے اور نہ کوئی رکھائیا۔ اجونی رہت کدے نہ مردا، جیون مرن نہ کوئے وڈیائیا۔ آد زرنجن اکو نور دھردا، نور نورانہ سچا ماہیا۔ ابناسی کرتا گھر ساچے وڈدا، ساچے مندر ڈیرہ لائیا۔ ابناسی کرتا اپنا نور آپے وردا، نار کنت کھیل وکھائیا۔ سری بھگوان سچ سنگھاسن آپے چڑھدا، زرنجن اپنی سچ ہنڈھائیا۔ در درویش بنے بردا، گھر سیوک سیوک کمائیا۔ اپنا اکھرنش اکھرنش آپے پڑھدا، کرے سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر در سچا اک سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا گھر، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے ور، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ اینکارا ویکھے گھر گھر، رُپ رنگ رکھ نہ کوئی رکھائیندا۔ آد زرنجن نور دھر، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا اپنا ناؤں آپے پڑھ، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوان اپنا نشان سچکھنڈ دوارے آپے دھر، ست سوامی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم بھے مئے اپنا ڈر، بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا سچکھنڈ، ہر ساچی سچ کرائیا۔ زرنجن زرنجن وندے وند، وند نہارا بے پرواہیا۔ ایکا راگ گائے چھند، ساچا سوہلا آپ سنائیا۔ ایکا نور اک اند، ایکا مندر ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ساچے در، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ پُرکھ ابناسی زرنجن زرنجن ہر اپنا آپ رُپ وٹائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنی کر، قادر اپنا بھو چکائیندا۔ پروردگار نور دھر، مقامے حق سوہلا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا مندر، گرہ مندر اک اپائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن وسے اندر، آتر اپنا نور دھرائیا۔ اینکارا کرے کھیل ڈونگھی کندر، بھید ابھید نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ساچا پردہ ہر زرنکار، زرنجن اپنا آپ اٹھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیا، گھر ساچے سوہلا پائیندا۔ سچ سنگھاسن کر پیار، پُرکھ ابناسی آسن لائیندا۔ جوت اگئی کر اجیار، نور نورانہ نور رُشائیندا۔ سیس جگدیش سوہے دستار، پنچم اپنا رنگ وکھائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتار، سچ سندیسہ اک لائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نار کنت کر وہار، رت بسنتی آپ وکھائیندا۔ زرنجن کر پیار، ساچی سچ سچ ہنڈھائیندا۔ دائی دایا

اگم اپار، بن سیوک سیو کمانیندا۔ جننی جن کھیل کرے کرتار، آپ اپنا بھو گھلائیندا۔ سُت دُلا را کرتیار، پوت سپوتا گود اٹھائیندا۔ شبدي ناؤں رکھ اپر
اپار، آپ اپنے انگن لائیندا۔ ساچے مندر دئے آدھار، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ سچ اندر کھول کواڑ، تھر گھر ایک ایک پرگٹائیندا۔ بال انجانا دیوے
واڑ، سُت دُلا را آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل وکھائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر، ڈھر درباری آپ بنائیا۔ شبد سُت
اندر وڑ، بہہ بہہ خوشی منائیا۔ ایک اکھر رہیا پڑھ، سو پڑکھ نرنجن ڈھولا گائیا۔ ہنگ برہم آپے کر، رُپ انوپ آپ جنائیا۔ گھر وچ کایا ساچا در، گھر
وجدی رہے ودھائیا۔ پتا پوت ویکھے کھڑ، مات اپنا ناؤں جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تھر گھر وسے چھوٹا
بالا، ہر جو ہر ہر آپ بہایا۔ شبدي سُت کھیل نرالا، نرگن رہیا کرایا۔ آد آنت ہوئے رکھوالا، سر اپنا ہتھ اٹھایا۔ اک بنائی سچّی دھر مسالہ، سچ دوارا اندر
آپ لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ وڈیایا۔ ساچا مندر تھر گھر دوار، سو پڑکھ نرنجن آپ بنائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرتیار،
ویکھے چائیں چائیا۔ ایکتار کھیل کرے اپار، اپر مپر اپنی دھار چلائیا۔ آد نرنجن ایک دیا دیوے بال، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ ابناسی کرتا کرے پرتپال، بن
پرتپالک سیو کمانیا۔ سری بھگوان ساچا نور دئے جمال، جلوہ نور نور رُشائیا۔ پار برہم پر بھ کھیل کرے بے مثال، مسل اپنی آپ بنائیا۔ سُت دُلا رے
دیوے دھیان، چرن کول کول جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیایا۔ تھر گھر بیٹھا ساچا سُت، سنگر ساچا آپ
بہائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، اچت دس کسے نہ آئیا۔ آد سہائی اپنی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ سچکھنڈ دوار یوں آپے اٹھ، نرگن ویکھے چائیں
چائیا۔ دین دیا لٹھا کر سوامی آپے ٹٹھ، رُپ انوپ پرگٹائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ لیکھا جانے ست پوت، پوت سپوتا
آپے جائیا۔ آپ بیٹھائے ساچی کوٹ، قلعے مندر اک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا
سوبھاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ کرے کھیل بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ اپنی رچنا رچی آد ویکھنہار آنت، مدھ اپنا کھیل کھلائیا۔ لیکھا جان نار
کنت، کنت کنٹول سچ سُبھائیا۔ سُت دُلا رے بنائی بنت، گھر ساچے ساچے لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک کرے

پڑھائی۔ ساچے سُت کر پڑھائی، ہر ہر نام جنائیندا۔ نام انادی تیری کُرمائی، گھر مندر میل ملائیندا۔ آد جُگاد نہ ہوئے جُدائی، جُدا بھیونہ کوئی رکھائیندا۔ ایک نور ہوئے رُشنائی، روشن ضمیر آپ کرائیندا۔ ایک مندر بہنا چائیں چائیں، دُجا گھر نہ کوئی وڈیائیندا۔ درشن پائَن ہر گھٹ تھائیں، گھٹ گھٹ اپنا رُوپ ہر جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھوٹے بالے آپ جنائیندا۔ چھوٹا بالا سُت دُلا، پر بھ آگے سیس جُھکائی۔ تھر گھر ویکھے تیرا دوارا، گھر ساچے ملی وڈیائی۔ پاربرہم تیرا آنت نہ پارادارا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ تیرے چرن کراں نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جُھکائی۔ ہوؤں سیوک سیوا سیوادارا، بن یاچک سیو کمائی۔ تُوں بخشش بخشنہارا، بخشش ہتھ تیری وڈیائی۔ ایک دینا سچ بھنڈارا، در ساچا منگ منگائی۔ ایک دینا درس دیدارا، درس حرص دئے مٹائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت شبد دئے سمجھائی۔ سُت شبد جانا جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تیرے ہتھ پھڑاواں واگ، اپنی ڈور اک اٹھائیندا۔ تیرے مندر لاواں بھاگ، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ تیرے آتر اک ویراگ، ویراگی اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل جانا جان، ہر ساچا سچ جنائی۔ سر رکھے ہتھ بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ تھر گھر تیرا جُھلے نشان، سچکھنڈ میری وجے ودھائی۔ میرا ناؤں ہوئے پردھان، تیری کرے وڈ وڈیائی۔ تیری وڈیائی میرا چرن دھیان، میرا چرن تیری سرنائی۔ میرا حکم تیرا فرمان، دُھر فرمانا اک سنائی۔ صاحب سلطان سَنگر سچا نرگن دیوے دان، ساچی ونڈ ونڈائی۔ تُوں بہنا بن کے کاہن، پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیں۔ کرے کھیل ہر دو جہان، مہما گنت گنی نہ جائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک ایک ورتائی۔ وست امولک ہر جو دتے، تھر گھر وجے ودھائی۔ نر نرائَن نرگن بہہ ہسے، اپنی خوشی منائی۔ سچکھنڈ دوارے سدا وسے، تھر گھر اپنا پھیرا پائی۔ سُت دُلا رے دیوے رے، رس رسیا ایک رس دکھائی۔ تیرا میرا اکو حصے، جس اپنا دئے سمجھائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا گھلائی۔ اپنا بھیو ہر جو کھولے، کھولے کھولنہار۔ تھر گھر ساچے آپے مَولے، اپنی کرپا دھار۔ پُرکھ ابناسی گنڈا کھولے، اپنا پردہ دئے اتار۔ آپ گائے ساچے ڈھولے، ڈھولا بولے ایک وار۔ نرگن نرگن وسے تیرے چولے، چولا ویکھے اپرا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، تھر گھر پاوے تیری سار۔ تھر گھر پاوے سار، سار سما لیا۔ دیوے درس دیدار، جوت اکالیا۔ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ ابناسی سچھنڈ و سنہار سچی
 دھر مسالیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچی ڈالیا۔ ساچی ڈالی وست امولک، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ تھر گھر لگائے ایکا
 گوک، دوسر نظر کسے نہ آئی۔ ناد انادی وجائے ڈھوک، راگی راگ شنائیا۔ رسنا بن دند بولت، انبولت بھیو مکائیا۔ سچ دوارا ایکا کھولت، کھول کھول
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنایا۔ تیرا لیکھا ہر بے آنت، سمجھ وچ نہ آئیندا۔ توں صاحب سلطان ساچا کنت، در
 گھر ساچا سو بھا پائیندا۔ میں بال نادان در درویش منگت، بن بھکاری جھولی ڈاھندا۔ میری چولی چاڑھ رنگ، منگ اکو اک منگائیندا۔ آد جگاد لگاؤنا انگ،
 انگیکار اک اھوائیندا۔ میرا نور نہ ہووے بھنگ، تیرا نور یار بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی
 ڈاھندا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیاں، آد اپنی دیا کمائیا۔ سُت ڈارے ساچے لال، تھر گھر تیرا رنگ رنگائیا۔ تیرا جلوہ نور جلال، ظاہر ظہور کرے رُشنائیا۔
 تیرے آنتر دیک بال، ایکا مندر دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست دے ورتائیا۔ ساچی وست دیوے دات، داتا دانی
 آپ ورتائیندا۔ اتم رکھے تیری ذات، اپنا رُپ دکھائیندا۔ چرن کول بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اک اکیلا دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔
 کرے کھیل پُرکھ سمرا تھ، سمرا تھ اپنا راہ چلائیندا۔ تیرے اندر رکھے و تھ، وستو اپنی آپ پرگٹائیندا۔ وشنو تیری جھولی گھت، وشنو اپنا کھیل کرائیندا۔
 ساچا امرت دیوے جھٹ، چرن چرن نال رگڑائیندا۔ نرمل نور جوت کر پرکاس، پرکاس اپنا نور دکھائیندا۔ کول کول کھیل تماش، پاربرہم برہم ویس
 وٹائیندا۔ دھواں دھار سن آگم پوری آس، شکر بھوگ بلاس کرائیندا۔ تیرے وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو تیری راس، تیری
 جھولی پائیندا۔ ہر جو ویکھے کھیل تماش، ترے ترے ایکا رنگ رنگائیندا۔ پنج تت ویکھے راس، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ منڈل منڈپ
 گگن گگنتر ویکھے کھیل تماش، نور نورانہ نور ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت آپ وڈیائیندا۔ ساچے
 سُت تیری آس، ہر جو ہر ہر پور کرائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پرکاس، سورج چند کرن کرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ کھیل تماش، کھیلنہارا

ویکھ وکھائیآ۔ جل تھل مہیئل اُچے ٹلے دھرنی دھرت دھول دے دھرواس، دھرواسا آپ بندھائیآ۔ ست ستوادی ساچی راس، دست اگئی آپ
 ورتائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دے وڈیائیآ۔ شبد سُت وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ اپنے انتر آپے کڈھ، آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی جد، ساچی جد آپ بنائیندا۔ وشن برہما شو کر پرگٹ، پرگٹ اپنی کھیل کرائیندا۔
 ترے گن مایا بٹھے نت، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ساچی ونڈ
 ونڈائیندا۔ شبدی ونڈ ساچی دھار، ہر ہر آپ جنائیآ۔ وشنوں کرنا اک پیار، ایک گھر رہیا جنائیآ۔ ساچی دست ایکا وار، ہر ساچا جھولی پائیآ۔ برہے دینا برہم
 دوار، برہے بنس بنس وکھائیآ۔ شکر کرے اک بکار، بل دینا چائیں چائیندا۔ تئاں وچولا ایکنکار، ساچا ڈھولا رہیا عنائیآ۔ کرے قولاک اقرار، کیتا قول بُھل
 نہ جائیآ۔ تیرا کرے ست پسا، ست ستوادی دیا کمائیآ۔ لکھ چوراسی کرے تیار، ترے گن اتیتا سچا ماہیا۔ انڈج جیرج اُتھج سبتج بھانڈے گھڑے بن
 ٹھٹھیار، در گھر ساچے سیو کمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دے وڈیائیآ۔ ساچے سُت کر دھیان، ہر جو آکھ جنایا۔ لکھ
 چوراسی تیرا نشان، زر گن سر گن دے جھلایا۔ کرے کھیل سری بھگوان، چارے ورن ونڈ ونڈایا۔ چارے بانی بول بے زبان، زبان شرع دے جنایا۔
 چارے جگ کر پردھان، چارے ویداں بھيو کھلایا۔ چارے کُٹناں ہوئے حیران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ سُت شبد
 رکھنا یاد، ہر ساچا یاد کرائیندا۔ جس نے رچنا رچی آو، سو اپنی کھیل کرائیندا۔ ویکھے وگسے ہر برہما، برہمنڈ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ناؤں وجائے ناد، اگم
 ڈھولا آپے گائیندا۔ جیو جنت سازن ساز، نو در کایا کھوج کھجائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے داد، رسنا جہوا جوڑ جڑائیندا۔ پار برہم برہم بنائے سجن ساک، ساچا
 بندھن اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی تیرا راہ چلائیندا۔ شبد سُت تیرا چلے راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ
 زرنجن بنے ملاح، بیڑا دو جہان اٹھائیندا۔ ایکنکار دے صلاح، صلاح گیر آپ ہو آئیندا۔ آد زرنجن کرے رُشا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا بے پرواہ،
 پردہ نشین آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان جھلایے سچ نشان، نشانہ اکو اک اٹھائیندا۔ پار برہم برہم لئے پرگٹا، گھٹ مندر جوت جگائیندا۔ ساچی سیجالے

سُہا، سچ سَنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تیری نُوبت دے وِجا، اِینکارا آپ سَنائیندا۔ جُگ چو کڑی کھیل کھلا، ویس اِنپا رُوپ وِٹائیندا۔ شبدی سُنٹ ناؤں دھرا، اِناسی اچُت کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سُنٹ دُلا رے آپ جنائیندا۔ سُنٹ دُلا رے وِکھ ہر ہر دھار، نر نر نکار آپ چلائیا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اپار، تیرے ناؤں دے وِڈیائیا۔ ناؤں دھر گُر اوتار، پیر پیغمبر لے پر گٹائیا۔ تیرا سو ویلا وِچ سنسار، بن وِچولا دے سَمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سُنٹ دے وِڈیائیا۔ ساچے سُنٹ تیری شکت، ہر جو ہر ہر آپ بھرائیندا۔ جُگا جُگنتر تیری سُہائے رُت، ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل ملاوا ساچے بھگت، پنچت کا یا جوڑ جُڑائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، رت رتی رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سُنٹ آپ سَمجھائیندا۔ ساچے سُنٹ تیرا رُوپ، ساچے سُنٹ جنائیا۔ کرے کھیل چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ جُگ جُگ دیوے سچ ثبوت، گر پیر اندر گوجھ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سَکھیا رہیا سَمجھائیا۔ ساچی سَکھیا گر سَکھ دھار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ ساچے سنت تیرا پیار، ہر جن ساچے آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، بے انت اتھاہ راہ چلائیندا۔ نار کنت اک آدھار، کنت کنتوہل سچ ہنڈھائیندا۔ رنگ بسنتی ساچا چاٹھ، گر گھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کِرپا کر اِینکار، نام سگندھی تیری اک مہکائیندا۔ واسنا گندی کڈھے وِچ سنسار، ساچا چھندی ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ چو کڑی تیری جھولی پائیندا۔ جُگ چو کڑی تیری جھولی، سو سَنگَر آپے پائیا۔ ساچے سُنٹ بنا گولی، جُگ جُگ سیو کمائیا۔ اپنے رنگ کھڈاؤنی ہولی، رنگن سچ چڑھائیا۔ ایکا تولنا ساچا تول اپنے کنڈے لینا تولی، کنڈا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیہ رہیا سَمجھائیا۔ سچ سندیہ سُنیا ہر، سُنٹ شبدی سپس جُھکایا۔ دھن بھاگ پر بھ دتا ور، میرا صاحب میری جھولی رہیا بھرایا۔ نر بھو ہو چُکایا ڈر، بھے اور نہ کوئی جنایا۔ کر کِرپا پلُو لیا پھڑ، نہ سکے کوئی چُھڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے حکمے اندر کار کمایا۔ تیرے حکمے اندر کراں کار، کرتا پُر کھ سیو کمائیا۔ وِشن برہما شو کراں تیار، ترے گن پنچت سچ سُبھائیا۔ لکھ چوڑا سی بھراں بھنڈار، کھانی بانی نال ملایا۔ گر اوتار دے آدھار، پیر پیغمبر کراں پڑھائیا۔ جُگ چو کڑی ویکھاں وارو وار، لوک مات پھیرا پائیا۔ پار برہم اِناسی

کرتے اِکو دینا ساچا ور، کون ویلا آنت لئیں ملائیا۔ تیرا وچھوڑا نہ سکاں جر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا رہیا جنائیا۔ ساچے سُت سُن سُن دوت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل تیرا بیچ بوت، کایا روپ وٹائیندا۔ ایک تانا پیٹا سوت، ایک رنگ وکھائیندا۔ وسنہارا جگت قلبوت، کایا کپڑ آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم ڈھر فرمانا، ڈھر درگاہی آپ جنائیا۔ ساچے سُت بن جانا، ہر راجن راج دے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن تیرا بھانا، تیرے بھانے وچ رکھائیا۔ تیرا ناؤں گان گانا، گا گا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی سکھیا اک جنائیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، ہر شبدی آپ جنائیندا۔ بن قلم شاہی لیکھا دیوے لکھ، لکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نواسی ونڈے ساچا حص، حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکڑی بیسن لیا پیس، سنجگ تریتا دواپر کلج چلی آپ چلائیندا۔ کر کرپا بھیجے جس جس، حکمی حکم حکم سنائیندا۔ پھڑ پھڑ سیوالائے تس، ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت ونڈ ونڈائیندا۔ شبدی سُت تیری ونڈ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ تیرا لیکھ وچ برہمنڈ، برہمنڈ تیری شنوائیا۔ تیرا لہنا وچ ور بھنڈ، ور بھنڈی دے چکائیا۔ تیرا نام تیج چنڈ، پرچنڈ چنڈ کا روپ وٹائیا۔ تیرا چلہ سچکھنڈ، تیرا لاک وکھائیا۔ تیرا ناؤں سہاگی چھنڈ، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ تیرا نور ساچا چنڈ، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ تیرا رس ساچا انند، انند وچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچے سُت دے سمجھائیا۔ ساچے سُت سُن میت، متر پیارا آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ چلائے تیری ریت، ہتھ تیرے واگ پھڑائیندا۔ آپ بیٹھا رہاں اتیت، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ لوک مات دھار وکھاواں مندر مسیت، مسلہ ایک نام سنائیندا۔ کراں کھیل پاک پلپت، پت اپنا بھیو جنائیندا۔ لیکھا جانا ہست کیٹ، کیٹاں اندر اپنا آسن لائیندا۔ سد وساں دھام انڈیٹھ، نظر کسے نہ آئیندا۔ ستا رہاں دے کر پیٹھ، کروٹ مات نہ کوئی بدل لائیندا۔ گر اوتاراں دساں اک پریت، چرن کول کول جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ گھلائییندا۔ ساچا بھیو کھولے کرتا، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ چار وید نہ پاؤن سار، برہما بیٹھا گھ شرمائیا۔ شاستر سمرت روون زارو زار، نیتز نیناں نیر وھائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، لیکھا پُران

اٹھاراں گیا سمجھائیآ۔ کرشادے اک سہار، نام بنسری اک پیار، اٹھاراں دھیائے بن ونجار، اپنی وڈیائی گیا سمجھائیآ۔ موسیٰ تکیا جلوہ نور اپار، وڈ پیغمبر شاہ
سِکدار، شاہ سلطان سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ کہے میرے پروردگار، آد جگادی مددگار، سر میرے ہتھ لکائیآ۔ محمد سجدہ سیس جھکا واہ واہ قدرت تیری یار،
یاری یاراں نال بندھائیآ۔ حق حقیقت تیرا نعر، لاشریک اک ونجار، شرکت اور نہ کوئے ودھائیآ۔ مقامے حق تیرا پیار، محبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور
رُشائیآ۔ زرگن تیرا ویکھیا اک دوار، اُچی کوک کوک کرے پکار، ایکنکار ایکا نور نظری آئیآ۔ چرن کول ڈھیہہ ڈھیہہ پیا دوار، شبد سُت اپنی جھولی آگے
ڈاہیا۔ دیونہار اگم اپار، نام ست بھرے بھنڈار، ساچی وست دے ورتائیآ۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا پاوے سار، آپ اپنے رنگ رنگائیآ۔ نانک
زرگن سرگن دے آدھار، زرگن نانک کرے جگت پیار، پنج تت کایا چولا اک ہنڈھائیآ۔ ایکا جوتی دس اوتار، دس اپنا بھيو وکھائیآ۔ دسم دواری پار
کنار، ایکا مندر کر اُجیار، گوہند بولے سچ جیکار، بے بے جیکار کرے لوکائیآ۔ پُرکھ اکال بنا سہار، نہ کوئی مسجد ٹھا کر دوار، ٹھا کر اکو رہیا منائیآ۔ اُچی کوک
کوک بلاوے نعرہ، ساچا ڈھولا گائے ساچے ماہیا۔ فتح ڈنکا وجے وچ سنسار، راؤ رنگاں کرے خبردار، بے خبر سب نوں رہیا جگائیآ۔ شبد اگم کھنڈا لکھی
دھارا، اُچے ٹلے پر بت پاوے سار، ڈو لکھی کنڈر پھول بھلائیآ۔ جگ چوکڑی کرے پار کنارہ، جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیآ۔ شبدي
سُت تیرا ونجار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دے وڈیائیآ۔ ساچے سُت تیرا رنگ، ہر جو ہر جنائیندا۔ نو نو جائے لنگھ، ویلا
آنت آنت سمجھائیندا۔ گوہند سیجا سچ پلنگ، سنگر آپ ہنڈھائیندا۔ پُرکھ اکال سورا سربنگ، مرد مردانہ سیو کمائیندا۔ ساچے مندر آپے لنگھ، ست ستوادی
سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ سمجھائیندا۔ ساچا تھم لینا جان، آد پُرکھ سمجھایا۔ شبدي تیرا بل بلوان، بلدھاری
لئے پرگٹایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، گر اوتار ناؤں رکھایا۔ انتم لیکھا ویکھے آن، زرگن اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچے سُت رہیا سکھایا۔ ساچی سکھیا سنی زرنکار، زرگن بھل کدے نہ جایا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار، جگ چوکڑی سیو کمائیآ۔ انتم لیکھا وچ سنسار،
گوہند میلا سچ سُبھائیآ۔ چیلار گر بن کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیآ۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، لکھ چوڑا سی پھول بھلائیآ۔ ورن برن دے آدھار، ذات

پات نہ کوئی رکھائی۔ ایک پتا پڑھ اکال، پر م پڑھ دئے سمجھائی۔ گر اوتاراں پنج تت چولا کھائے کال، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ ست ستوادی سبھنڈ سے
 سچی دھر مسال، در گھر ساچے آسن لائی۔ سٹ ڈلارا کرے پرتپال، جگ جگ پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلایا۔
 تیرا بھیو پڑھ اگم، میری سمجھ وچ نہ آئیندا۔ کون ویلا کرے کم، کون کھیل کرائیندا۔ کون ویلا بیڑا دیوے بنھ، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ کون ویلا،
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ساچا ویلا دس بھگوان، سٹ ڈلارا آپ سنائی۔ جگ جگ تیرا کھیل مہان، وشن برہما
 شو سیو کمایا۔ کروڑ تیتیسائے آن، سُرپت اندنال رلائی۔ تینی اوتار کرن پروان، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائی۔ برہما سٹ بال نادان، براہ چلے نہ
 کوئی چترائی۔ یگے پُرش حیران، حیکریو نہ کوئی وڈیائی۔ نر نرائن کھیل مہان، کپل من دیا کمایا۔ دتاترے دیوے گیان، رکھ دیو آپ سمجھائی۔ پرتھو
 ویکھے آپے آن، متس لیکھا سچ سبھائی۔ کچھو دیوے سچا دان، دھنتر ڈاویے مان وڈیائی۔ موہنی رُپ کرے مہربان، تیرا بھیو کوئی نہ پائی۔ باؤن کھیلے
 کھیل مہان، بل اپنی لیکھے لائی۔ ہنسا بولے اک زبان، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائی۔ نر سنگھ بھیکھ دھرے بلوان، رُپ رنگ رکھ نہ کسے
 سمجھائی۔ نر نرائن تیرا نشان، دھر ڈالے سار نہ رانی۔ گج بندھن کٹے آن، تندوے تند تڑائی۔ پرس رام دیوے مان، براہمن ایکائین سمجھائی۔
 کھتری بنے وڈ بلوان، رام دسرتھ بیٹا جائی۔ وید ویاساکھے لیکھ مہان، کواری کئی مات اٹھائی۔ کاہنا کرشنا بن جوان، سیوا کرے بن رتھوہپا۔ بھگت
 بھگونت دے گیان، گیتا گیان گیا درڑائی۔ موسیٰ عیسیٰ اک پیغام، بن پیغمبر گئے سنائی۔ محمد دیوے سچ کلام، کلمہ نبی پڑھائی۔ نانک نرگن جھولی پائے
 ستنام، نام ست اک وکھائی۔ گوہند فتح ڈنکا وجائے دو جہان، دو جہاناں اپنا بھیو چکائی۔ جگ چوکڑی تیرا کھیل مہان، گر اوتار بھیو پانہ سکے رانی۔
 بے آنت بے آنت کہہ کے سارے گان، گا گا خوشی منائی۔ میں چھوٹا بال نادان، سٹ ڈلارا چرناں اُپر سیس کائی۔ جگ چوکڑی وندے وند وچ جہان،
 شبد شبدی رُپ وٹائی۔ کھتری براہمن شودر ویش دیوے مان، چار ورن اٹھاراں برن نو اٹھاراں خوشی منائی۔ چوڈاں ورن بنائے ودھان، ودت اپنی دھار
 چلایا۔ چوڈاں لوک کھول ڈکان، چوڈاں ہٹ آپ چلایا۔ چوڈاں طبقات اک گیان، ایک کلمہ نبی پڑھائی۔ کرے کھیل سری بھگوان، تیرا آنت کوئی نہ

پائیا۔ اپنا انت دس نشان، جس ویلے لئے ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، شبدی سَت رہیا سمجھائیا۔ جُگ چوکڑی مینے وِچ جہان، لوک مات رہن نہ پائیا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر دیوے مان، لیکھا لکھ لکھ لوک مات سمجھائیا۔ کھجگ انتم چار گنٹ ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئی نہ پائیا۔ گھر گھر وڑے پنج شیطان، کام
 کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ آسا ترسنا پین کھان، ہوئے ہنگتا کرے کڑمائیا۔ گرودوار مندر مسجد سیاست چلے دُکان، ہر کا ناؤں در اشٹ نہ کوئی دکھائیا۔
 دھیاں بھیناں تگن نوجوان، نیتز نین نہ کوئی شرمائیا۔ ویسواروپ سرب بن جان، وِ بچار جگت ہنڈھائیا۔ دھرتی رووے بے زبان، نیتز نیناں نیر وہائیا۔
 گرگھ ساچے اندر وڑ وڑ سرب گرلان، اُچی کوک کوک سٹنائیا۔ گر پیر اوتار کھ چھپان، اگے ہو نہ کوئی بچائیا۔ سارے کہن ایکو ایک سیری بھگوان، آد
 انت وڈی وڈیائیا۔ لکھ لکھ لیکھ دس دس جان جہان، کھجگ انتم آوے پھیرا پائیا۔ ناؤں رکھے نہہکنک بلی بلوان، بل سب دادے مٹائیا۔ دین مذہب دا
 مٹے نشان، شرع شریعت دے گوائیا۔ چار جگ دا لیکھا منگے آن، گر اوتار پیر پیغمبر لئے اٹھائیا۔ لوک مات دکھائے سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیا۔
 بھگت بھگونت کر پروان، در پرواگی اک کرائیا۔ ساچا تخت سچ نشان، ست ستوادی آپ بنائیا۔ بچھلا لیکھا چکے وِچ جہان، چکا ونہارا پھیرا پائیا۔ دو جہاناں
 بنے ٹھمران، حکمی ایک حکم سٹنائیا۔ کرے کھیل نوجوان، روپ رنگ ریکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی بنے ساچا کاہن، گوپی ایک گھر بہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَت دُلا رے رہیا جنائیا۔ سَت دُلا رے اتم آوئا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ سچ وہار مات کراوئا، لگ ماتر میٹ مٹائیدا۔
 الف یے موہ چکاوئا، تت پنج بھیو چکائیدا۔ اپنی سو آپ سٹاؤئا، اپنا کھیل آپ سمجھائیدا۔ اپنے جیہا آپے ہو پھیرا پاؤئا، دُجا سنگ نہ کوئی رکھائیدا۔
 گرگھ ساچا مات اٹھاؤئا، پھڑ باہوں گلے لگائیدا۔ بھگت بھگونت میل ملاؤئا، مل مل اپنا راہ جنائیدا۔ سنت کنت رنگ لگاؤئا، انگیکار آپ کرائیدا۔ گرگھ گر
 گر گود بہاؤئا، گر سکھ اپنی دھار جنائیدا۔ سرت سہاگی شبد دکھاؤئا، آتم پر ماتم کھوج کھجائیدا۔ آد جودھا ہر اپنا ناؤں دھراؤئا، سوربیر ویس وٹائیدا۔ نام
 کھنڈا اک چکاوئا، برہمنڈاں آپ ڈرائیدا۔ انڈج جیرج اُتبھج سیتج ویکھ دکھاؤئا، چارے کھانی پھول بھلائیدا۔ دین مذہب شرع شریعت دُوئی کھنڈھا ڈھاہنہا،
 دُوئی دوتی پردہ لاہندا۔ ساچا مانس بندہ اک بناؤئا، گندہ کوئی رہن نہ پائیدا۔ کھنڈا گو بند ہتھ اٹھاؤئا، لیکھا پور کرائیدا۔ ساچا شبد اک سٹاؤئا، سوہنگ ڈھولا

گائیندا۔ پرمانند اک اُپجاؤنا، نجانند رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو جنائیندا۔ سٹ دُلا رے کلج انتم آوانگا، ہر جو آکھ
سنائیا۔ ساچا راگ اک سناواں گا، اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ سچ دربار اک لگاواں گا، دیکھے سرب لوکائیا۔ سچ سنگھاسن اک وچھاواں گا، سچکھنڈ رُپ وٹائیا۔
نرگن نور جوت چکاواں گا، جوتی جوت رُشنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در بلاواں گا، حکمی حکم حکم پھرائیا۔ پچھلا لیکھا سرب چکاواں گا، لیکھا لیکھ نہ کوئی
مٹائیا۔ آگے سچا حکم ورتاواں گا، ایک حکم کرے شنوائیا۔ اپنا بل آپ دکھاواں گا، بل اپنا آپ دھرائیا۔ جن بھگتاں لیکھے لاواں گا، لیکھا اِکو اک جنائیا۔
چار ورن کھتری براہمن شودر ویش اِکو گھر بہاواں گا، در اِکو اک کھلائیا۔ اِکو گیت سناواں گا، اِکو وے ودھائیا۔ اِکو مندر بناواں گا، ایک رُت سہائیا۔
شبدی سٹ تیرا ناؤں پرگٹاواں گا، پنچ تت نہ کوئی وڈیائیا۔ گر پیر اوتار تیری گود بہاواں گا، سچ عدالت اک لگائیا۔ اُچی کوک کوک سناواں گا، بھلا رہے
نہ کوئی جیو لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ کلج انتم پاؤنا پھیرا، ہر جو ہر ہر اک سنائیندا۔
شبدی ایک گھیرا، دو جہان آپ رکھائیندا۔ سوہنگ رُپ تیرا میرا، میرا تیرا بھیو چکائیندا۔ ناؤں رکھ سنگھ شیرا، شیر بھبک اک لگائیندا۔ آد جگادی بن
دلیرا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ چار جگ دا ڈھابے ڈیرہ، ڈھاہ ڈھیری خاک ملائیندا۔ ایک دیوے اپنا گیرا، گیر نہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی کھلا ویڑا،
دھرت مات سو بھاپائیندا۔ ہو کے آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا
لیکھا انتم کل، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکڑی اچھل اچھل، ول چھل دھار چلائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مات گھل، جگت سندیسہ دے سنائیا۔ درشن
دے دے گھڑی گھڑی پل پل، پلک پلک پڑھائیا۔ ہر کی کوئی نہ سکے جھال جھل، جھلک نور نور رُشنائیا۔ سچکھنڈ دوار بیٹھال، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔
کرن نور جوت پرکاس کرے پنچ تت مائی کایا کھل، خالق دے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا انت دے سمجھائیا۔ کلج
انتم کھیل اول، ہر جو ہر ہر آپ کراؤنا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، دُوسر نظر کسے نہ آؤنا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، لوک مات ویس وٹاؤنا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اچھل اچھلا۔ اچھل چھل کھیل سنسار، کلج انت دے کرائیا۔ ساچے بھگت کرتیار، بھگون میلانے ملائیا۔

چار جگ دا لہنا دے اُتار، قرضہ مقروض نہ کوئی رکھائیا۔ نیتز نیناں درس دے وکھال، رُوپ انُوپ آپ وٹائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن سرگن بنے دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ ہرجن ساچے لئے بھال، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ گرگھ اٹھائے اپنے لال، گوبند میلا سہج سبھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ کایا مندر وکھائے سچّی دھر مسال، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لہنا آپ چُکائیا۔ کلج اتم جائے آ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کرے کھیل آپ خُدا، خُدی سب دی دے مٹایا۔ پیر پیغمبر جو کرے جُدا، اتم چرناں ہیٹھ دے دبايا۔ صوفی جس دے اُتوں ہندے رہے فدا، سو حضرت دے گواہیا۔ اپنا راہ وکھائے سنسار سدا، پیر پیغمبر سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اتر آپ چُکایا۔ کلج اتم جانا جان، جانہار آپ جنایا۔ پرگٹ ہووے سری بھگوان، نہکنا ناواں رکھائیا۔ بھگت دوار بنائے آن، چھتّی جگ دا لیکھ مُکائیا۔ بہتر دیوے دان، بہتر ناڈ کرے رُشائیا۔ سترّاں اِکو اک گیان، منتر اِکو اک پڑھائیا۔ چُہترّاں دیوے دان، سچ بھنڈار اِک ورتائیا۔ سیوک بنے نو جوان، آپ اپنا بل دھرائیا۔ ساچے گھر پکے پکوان، پکا ردھا آپے ویکھ وکھائیا۔ چار جگ دی پچھلی میٹے مُکان، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی اپنے پیٹے پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اولیئے سچ دے فرمان، دے فرمانا اپنے در بلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ حکمے اندر آؤنا گر اوتار، سنگر ساچا آپ منگائیا۔ بھگت دوارے بہہ زرنکار، ہر کرتار آسن لائیا۔ پچھلا لیکھا منگے وارو وار، لگیا کوئے رہن نہ پائیا۔ اتم سارے ہوئے شرمسار، نیتز نین نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ فتویٰ دتا اِکو وار، ایکا حکم سنائیا۔ حقوق کرے نیڑ، نکھیرا اِکو اک جنائیا۔ کیہرا کیہرا دس کے آیا وچ سنسار، جیواں جنتاں جگت کر پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی وسے سب توں باہر، بھيو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا دے کرائیا۔ اتم لیکھا کرنے آیا، کرتا پُرکھ کرتار۔ گر اوتاراں ویکھن آیا، زرگن نور جامہ دھار۔ پیر پیغمبر نظر نہ آیا، جودھا سور پیر بلکار۔ لاشریک لڑنے آیا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اتم وار۔ کلج ویلا اتم جگ، ہر جاگرت جوت جگانیدا۔ کرے کھیل سورا سر بگ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیدا۔ لما اچا کوئی نہ جانے قد، نیتز نظر کسے نہ آئیدا۔ جس دی کسے نہ لہجی حد، گر اوتار ادھ وچکار

رکھائیندا۔ اِکو نانک در سدّ، گھر ساچا اِک وکھائیندا۔ نام نِدهان ساچي مد، گوہنڊ رنگ چڑھائیندا۔ انتم ویلے لڳیا لئے رکھ، سر اپنے ہتھ ٺکائیندا۔ پُرکھ اگما
 ہو پرتکھ، پرتکھ اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نالوں سرگن وکھ، سرگن نالوں نرگن وکھ وکھائیندا۔ در دوارے اپنے سدّ، بے حد ہوئے پار کرائیندا۔ ساچي
 جھولی لو اڈ، ہر جو آکھ سناائیندا۔ اپنا کلمہ اپنی کلام پچھلی دیو چھڈ، لیکھا پچھلا ہتھ نہ کسے آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سُنسپہرا اِک
 سناائیندا۔ سچ سُنسپہرا دتا آپ، اپنا راگ الائیا۔ پیر پیغمبراں مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ سارے ویکھو بس میری ذات، کیوں ذات پات مات ونڈ
 ونڈائیا۔ سارے بہہ جاؤ اِکو جماعت، پُرکھ ابناسی پٹی رہیا پڑھائیا۔ اِکو ڈھولا گاؤ گاتھ، اِکو نعرہ رہیا سمجھائیا۔ در بیٹھا سچا ماہی سدا سہیلا دیوے ساتھ،
 وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کوئی گانہ سکے تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ رام بیٹے دسراتھ، کوٹن کوٹ رام رمیا رہیا
 جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کھلج انتم ویکھ وکھائیا۔ کھلج انتم ویکھن آیا، نرگن اپنا جامہ دھار۔ گر اوتار
 پیکھن آیا، ست ستوادی سچھنڈ سچے دربار۔ پچھلا لیکھا منگن آیا، اگے بنھے ساچي کار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دیوے سَت
 ڈلار۔ سَت ڈلارے چڑھیا چاء، چاؤ گھنیرا اِک رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ بنیا ملاح، کھلج انتم پھیرا پائیا۔ چار جگ دے راہ دے مٹا، اِکو مارگ دے وکھائیا۔
 اِکو اشٹ لئے پرگٹا، سب دی درشٹ لئے گھلائیا۔ اِکو نام دے درڑا، درڑھ اپنا نام جپائیا۔ اِکو مندر لئے سہا، گھر مندر سو بھاپائیا۔ اِکو جوت دے جگا،
 جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ اِکو ناد دے وجا، انحد راگ سناائیا۔ ایکا ساز دے کھڑکا، پنچ پنچ کرے شنوائیا۔ ایکا میلا لئے ملا، ملیا میل دُھر در گاہیا۔ گر چیل ایکا
 گھر دے بہا، گر گوہنڊ دے صلاحیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل بے پرواہ، بھيو کونے نہ پائیا۔ اپنی واری گیا آ، جن بھگتاں وارتا رہیا لکھائیا۔ ساچي عبارت لئی
 بنا، نہ کوئی لکھے قلم شاہیا۔ سفارش کرے نہ کوئی آ، سچ عدالت ہر جو رہیا کمائیا۔ عارف سکے نہ کوئی پڑھا، عالم چلے نہ کوئی وڈیائیا۔ جن بھگتاں اپنا
 تُعارف رہیا کرا، طوبی طوبی کرن پیر پیغمبر دین دُہائیا۔ تیری سو بھائُن کے گئے آ، خُداوند کریم سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 لیکھا رہیا گنائیا۔ لیکھا دیوے گن گن، انگنت کھیل کرائیندا۔ گر اوتار دے دے بھجے چن چن، پنچ تت کایا میل ملائیندا۔ ویس وٹایا بھن بھن، بھنڑی

رین ویکھ دکھائیندا۔ ہر کا نام جنایا جن جن، تنھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم اپنا لیکھا آپ مکائیندا۔ انتم لیکھا
 شبدی دھار، تیرے سنگ مکائیا۔ توں صاحب سٹ ڈلار، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ چار جگ دا جگت پیار، کلجگ انتم لہنا دے مکائیا۔ جگت بھگت اپر
 اپار، بھگوان ویکھے تھاوں تھانیا۔ ساچے سنت لے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا میل ملائیا۔ بھگتاں بنے آپ دلال، دلبر ہو سیو کمائیا۔ گرسکھاں چلے نال نال،
 گرسکھیا اک پڑھائیا۔ گرسکھ نیڑ نہ آئے کال، مہاکال نین شرمائیا۔ ستگر سچا کرے بھال، آد آنت اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد سٹ دے وڈیائیا۔ شبد سٹ تیرا ویلا، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیندا۔ گھر میلا گرو گرو چیل، گرسکھ کھیل کھلائیندا۔ پر بھ ملیا سجن سہیلا، ہر
 سجن دیا کمائیندا۔ اچرج کھیل پر بھو کل کھیل، جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوت زرنجن چاڑھے تیل، آد زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلجگ دا انتم میلا، کلجگ ہر ہر آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم ویلا ستاراں ہاڑ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ بھگتاں پھرے پچھے آگاڑ، آگے پچھے پھیری
 پائیا۔ لکھ چوراہی چبائے اپنی داڑھ، نہ سکے کوئی بچائیا۔ لگے آگ بہتر ناڑ، اگنی تت رہیا جلائی۔ وشنو چل کے آئے دوار، برہما بیٹھان گوائیا۔ شکر
 سٹ اپنا ہتھیار، باسک تشکا گل وچوں لاہے ہار، مالا کنٹھ نہ کوئی سہائیا۔ تیمی اوتار کرن پکار، تیرا بھو نہ جانے کوئی رائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر کے گئے وچار،
 تیرا کنڈا نظر کوئی نہ آئی۔ محمد کلمہ گیا ہار، حرجانا کوئی بھرن نہ جائیا۔ چار یاری ہوئی بے زار، بیوہ روپ اللہ رانی رہی گر لائیا۔ خاوند ملیا نہ ہر زرنکار،
 بے خوف نہ ہوئے رائیا۔ نانک سچ دس کے گیا دھار، نام ست ست پڑھائیا۔ ورن برن نہ کوئی سنسار، آتم پر ماتم اک دکھائیا۔ گو بند کرے کھیل نیار،
 امرت آتم جام پیائیا۔ غریب نمائیاں دے دے مان، جگت نمائیاں گلے لگائیا۔ پڑکھ اکال لینا پچھان، اچی کوک کوک گیا سنائیا۔ ست سروپی دے گیان،
 بھگتاں کرے جگت پڑھائیا۔ گرو گرنٹھ گرو مارے بان، انیالا تیر چلائی۔ ہر کا اکھر کوئی نہ سکے پچھان، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ جس جن اُپر ہوئے
 آپ مہربان، تس اپنا پردہ دے گھلائی۔ کلجگ انتم نہ کھنک بلی بلوان، لوک مات پھیرا پائیا۔ پچھلا میٹے سرب ودھان، پچھلی مکے سرب پڑھائیا۔ چار جگ
 دی لکھت نہ کرے کوئی کلیان، کلمہ ہوئے نہ کوئی سہائیا۔ جس سندیسہ دتا ڈھر فرمان، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ سو آنت لیکھا مکائے آن، لیکھا اپنی

جھولی پائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہوئے خیران، ہر جو کی کھیل ورتائیآ۔ کلجگ انتم مندر مسجد مٹھ چکے کان، بھگت دوار دئے وڈیائیآ۔ جس دوارے ہندو
 مسلم سکھ عیسائی ڈگن آن، اگے شرع نہ کوئی دکھائیآ۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، اکو نظری آئیآ۔ نانک نرگن کرے پروان، پروانگی اپنے ہتھ رکھائیآ۔
 سجدہ کرے سیس آن، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیآ۔ کاہنا کرشنا گائے گان، واہ واہ داتا بے پرواہیآ۔ راما کہے رام مہان، رام رمیا ہر گھٹ تھانیا۔ پُرکھ
 ابناسی ہر گھٹ آتم دیوے دھیان، دھیان وچ کدے نہ آئیآ۔ سچ بھنڈارا سچ پکوان، پُرکھ ابناسی آپ ورتائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن رسنا بن دنداں بہہ
 بہہ کھان، کھا کھا خوشی منائیآ۔ اکو وار کرن دھیان، دوئے جوڑ سیس جھکائیآ۔ ساڈا ارداسا چلیا وچ جہان، ساڈی اوٹ نہ کوئی تکائیآ۔ تیرے ہتھ تیری
 امانت دتی آن، اپنی دست نہ کوئی جنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے خوشی منائیآ۔ پُرکھ ابناسی خوشی منا، ایکا حکم جنائندا۔
 سارے مٹوں اک خُدا، ایکا نظری آئندا۔ پُرکھ اکال لینا دھیا، دوجا اشٹ نہ کوئی دکھائندا۔ ایکا سوہلا لینا گا، گاونہارا آپ جنائندا۔ چرن دھیان لینا لگا،
 جگت چرن نہ کوئی دکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائندا۔ گر اوتار چرنی گئے لگ، گھر ساچے وٹی ودھائیآ۔ بھگت
 بھنڈارا کھا کے گئے رنج، ترسنا ہور نہ رہی رائیآ۔ پچھلا کھہرا دتا چھڈ، لوک مات نہ دھیان لگائیآ۔ سرگن نرگن نالوں ہو کے اڈ، نرگن نرگن تیرے وچ
 سمائیآ۔ تیرے حکمے اندر گئے تُوں حکمے اندر لئے سد، تیرا حکم ساڈی رضائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دینا اکو ور، در تیرے آس
 رکھائیآ۔ در تیرے رکھی آس پر بھ، اکو اوٹ جنایا۔ دھن بھاگ تُوں لیا سد، در ساچے میل ملایا۔ جگ چوکڑی وچھڑے لئے لہ، در بھگتاں پھیرا پایا۔
 شرع شریعت دتی وڈھ، دین مذہب موہ چکایا۔ سب دی بنائی اکو جد، وشنوں اپنے رنگ رنگیا۔ پار کنارہ ہوئی حد، ہوئے حدود نہ کوئی ونڈایا۔ تیرا
 گائیے ساچا چھند، ہتی دند نہ کوئے دکھایا۔ پچھلا مٹیا ساڈا پنڈھ، اگے تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے در لینا ملایا۔ اپنے
 در ملاؤنا جوت، جوتی جاتا جوت ملایا۔ گر اوتار اکو گوت، پیر پیغمبر اک رُشائیآ۔ پُرکھ اکال سنگر سچا اکو بہت، دوجا گرو رہن کوئی نہ پائیآ۔ کلجگ انتم لکھ
 چوڑاسی کڈھے کھوٹ، کھوٹی دشا دئے گھڈھائیآ۔ آلیوں ڈگے ویکھے بوٹ، گرگھ ساچے لئے اٹھائیآ۔ آپے کھولنہارا سوت، پردہ دویتی دئے اٹھائیآ۔

کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی نور نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے خوشی منائیا۔ ساچے گھر ہر کا
 راگ، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ گر اوتاراں کیتا تیاگ، پچھلا دھیان نہ کوئی لگائندا۔ پُرکھ ابناسی سجن ساک، سگلا سنگ رکھائندا۔ پر بھ ملیا پاک،
 آپ اپنے در بہائندا۔ جگت سنیہا پاتر پات، لکھ لکھ لیکھ آپ جنائندا۔ انتم سب دا کرے گھات، گھاؤ ڈونگھا آپ لگائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائندا۔ ساچا راہ ہر چلاونا، ہر پوڑا اک لگائیا۔ سچھنڈ دوار اک سہاونا، ساڈھے تن ہتھ ونڈ ونڈائیا۔ گر اوتار خوشی مناونا،
 نیز پیکھ پیکھ بگسائیا۔ پُرکھ اکال مان داونا، دو جہان وجے ودھائیا۔ مل مل ڈھولا اکو گاونا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جے جے جیکار کرائیا۔
 مل مل پنگت مل مل سنگت رنگ چڑھاونا، پنگت سنگت ایکا رنگ رنگائیا۔ چہتراں دان لیکھے لاونا، ساچا لیکھا آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سارے اٹھے آئے در، در تیرا اک سہائیا۔ آگے پر بھ جو دیوے ور، ور داتا بے پرواہیا۔ کون نام لیئے پڑھ، کون
 کلمہ نال ملایا۔ کون مندر بھیئے چڑھ، کون دوارے آسن لایا۔ کون گھر درشن کرئے کھڑ، کون نین اٹھایا۔ کون روپ چکائے ڈر، بھے بھیانک دے
 گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم رہیا سنایا۔ سمت ویہ سو اُنی بکرمی ستاراں ہاڑ، ہر پچھلا لیکھ چکائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار،
 کرنہار وڈ وڈیائیا۔ کلج لیکھا دے نوار، نو نو پندھ مکائیا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھار، ویہ سو ویہ بکرمی مان رکھائیا۔ پندراں کنگ کرے سچ وبار، گر
 اوتاراں پیر پیغمبراں اگلی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی تاریخ آپ جنائیا۔ سچ تاریخ دے آپ، اپنا بھیو گھلایا۔ ویہ
 سو ویہ بکرمی کرے وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی پھیرا پایا۔ سرشٹ سبائی دتے اکو جاپ، شاہ پاتشاہ آپ پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا پاٹھ دتے ہر، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ پہلی چیتر ویہ سو ویہ بکرمی دیوے ور، ور داتا وڈ وڈیائیا۔ وئی دوارے جائے
 کھڑ، نو کھنڈ ست دیپ دے سمجھائیا۔ آگے نہ کوئی اڑ، سب دا ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ سرن سرنائی جانا پڑ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کھلاونا، بھیو کسے نہ آئندا۔ پہلی چیتر ہو پردھانا، نام پردھانگی اک جنائندا۔ ساچا لکھت

لیکھ لکھانا، پچھلا لیکھا کڈھ وکھائیندا۔ راشترپت نہ رہے انجانا، بالی بُدھ آپ سمجھائیندا۔ ویکھو ہر داوتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نہ کوئی سنگھڑ نہ
 سیانا، گیان دھیان نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیندا۔ ساچا تھم سناون جائے، ہر جو اپنا پھیرا پائیا۔ اگلا
 لیکھا کڈھ وکھائے، نُہل رہے نہ رانیا۔ تخت نواسی ساچے تخت چرن چُھہائے، چرن کول کول چرن ملے سرنائیا۔ ابناسی کرتا پھیری پائے، پھیری پھیری
 دے چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا ڈنکا اک وجائے۔ ساچا ڈنکا وجے مات،
 ہر سنگرمات وجائیندا۔ شاہ سلطاناں رلائے نال خاک، خاکی روپ سرب وکھائیندا۔ گرسکھ سجن لئے راہ، راہا بن بن سیو کمائیندا۔ نانک گوبند کھیا
 بھوکھت واک، پُرکھ ابناسی پور کرائیندا۔ وید ویاسا بنیا ساک، سجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ عیسیٰ میلا پاپی پاک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا راہ آپ جنائیندا۔ ساچا راہ بھگت بھگونت، سنجگ آپ سہائیا۔ سرشٹ سبائی اکو منت، منتر نام اک درٹائیا۔ لکھ چوراسی اکو کنت، ایک وار لئے
 پرنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، گرگھ رنگ اتر کدے نہ جائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتتم ور، گر اوتار بھگت بھگونت بیٹھائے اکو پنکٹ، ایکو بھوجن دے کھوائیا۔ ایکو بھوجن ہر کاناؤں، ہر سنگر آپ کھوائیندا۔ ایکو
 بھوجن ہر گھٹ تھاوں، گھر گھر آپ رزق پچائیندا۔ ایکو بھوجن پتراں ماؤں، پتا پوت آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 بھنڈار آپ وکھائیندا۔ شبد بھنڈار ایکو بھوجن، سری بھگوان آپ رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پیڈاکٹ کے آئے کوٹن جوجن، جُز اپنے نال رلائی۔ اگے
 رکھے اک سوچن، سوچ سوچیاں سوچ وچ نہ آئی۔ درس دکھائے اپنے گوچر، نیتز نین نین کھلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کرنی آپ کرائیندا۔ چار ورنال آپے ورنال، در گھر اپنے در بہائیندا۔ بھگت بھگوان چُکائے ڈرنا، ڈر بھے نہ کوئی رکھائیندا۔
 گرگھ ساچے گھاڑن گھڑنا، گھڑ گھڑ اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنگھنڈ دوارے ہر جن وڑنا، سنگر پورا پار کرائیندا۔ جے جیکار سب نے کرنا، دو جا نعرہ نہ کوئی
 لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی ساچا کاہن، برہم برہمادی ویکھے مار

دھیان، بودھ اگادھی دیوے شبد نشان، سچ سندیسہ اک سنانیدا۔ سچ سندیسہ اینکار، اونکار کرے پڑھائیا۔ جس نے پسریا آپ پسا، سو دیکھے چائیں چائیا۔
 ویہہ سو اُنی پکرمی رُت سہائے ستاراں ہاڑ، ہر جو ہر ہر دیا کمائیا۔ گر سکھ اٹھائے ساچے لاڑ، لاڑی مَوْت نیڑ نہ آئیا۔ شبدی گھوڑے دیوے چاڑھ، واگ
 اپنے ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت لیکھے لائیا۔ ہر سنگت اندر بردھ بال، جوانی اپنا رنگ دکھائیدا۔ مات گربھ کرے
 پرتپال، اگنی ہون کُنڈ بچائیدا۔ ویلے انت بنے دلال، بن وچولا سیو کمائیدا۔ گر گھ گر گر دیکھے لال، لال انملڑے آپ جگائیدا۔ جگ جگ اولڑی چال،
 چال نرالی اک رکھائیدا۔ جن بھگتاں بچھے گھالن گھال، اپنی سیوا آپ کمائیدا۔ آپے بن مرشد مریداں بچھے حال، بھو بھو کھائیدا۔ نہیاں ہیٹھ
 دے دے اپنے بال، بھگت دوار آپ سہائیدا۔ گو بند رت رنگے رنگ لال، مستک تیر اک چھہائیدا۔ ترے گن مایا دبی نال، جگت بُنیاد بند کرائیدا۔
 ساچا سنا کھیل کرے کمال، نیا اپنی آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ دکھائیدا۔ سنجگ مارگ ہر کی سنگت، ہر جو
 ہر آپ بنائیا۔ دُوبے در نہ جانا منگت، دیونہار اک اھوائیا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیا۔ میل ملائے ساچی سنگت، کھتری براہمن
 شوڈر ویش نہ کوئی جنائیا۔ جویں نانک انگ لگایا انگد، توں ہر جو ہر انگ لگائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کسے کول نہ جانا پنڈت،
 پنڈت و دیا نہ کوئے پڑھائیا۔ ملا شیخ نہ دیوے کوئی ساچی سنگت، ساچی شرع نہ کوئی دکھائیا۔ گر نتھی پننتھی کوئے نہ جانے سنت، من کا منکا نہ کوئی
 بھوائیا۔ چاروں گنٹ سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، ہر کا نام دوشالہ اُپر کوئی نہ پائیا۔ گنگا جمنا سُرستی گوداوری کڈھ کے بیٹھی گھونگٹ، نیتز نین نین شرمائیا۔
 گرو دوار مندر مسجد روون مُٹ، اُچی کوک کوک گر لائیا۔ دُئی دویتی انتم گئی رسول اُمت، کلمہ سکے نہ کوئی پڑھائیا۔ سنجگ کرے نہ کوئی سُنّت، سُنّی
 روپ نہ کوئی وٹائیا۔ سیس کرے نہ کوئی مونڈت، سیس جگدیش اک سہائیا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑت، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ در آئی سنگت مستک لا کے
 جائے دھوڑت، دھوڑ چرن خاک رمائیا۔ سب دی آسا کرے پورت، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ نہ جانے نیڑے دُورت، دُور دُراڈا ہو ہو نیڑے آئیا۔
 منگھ چو رہے جھوڑت، ہر جو ہر نظر نہ آئیا۔ سرب کلا آپے بھر پورت، بھنڈارا سرب رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا

ساچا ور، سچکھنڈ دوارے سب دا لیکھا رہیا مُکائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان بولو جیکارے، بے بے جیکار کرے برہمنڈ کھنڈ تھر گھر وے سچ ودھائیا۔ سچکھنڈ سنے آپ نرنکارے، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ گرسکھ ہوئے پیارے، جس ملیا گوہند سچا ماہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، جگ چوکڑی دیندا رہیا نرگن سروپ لارے، لا لارے وقت لنگھائیا۔ کلج انم گرسکھ ستیاں آن اٹھالے، باہوں پھر پھر گلے لگائیا۔ لیکھا چکائے شاہ کنگالے، کنگال شاہ روپ وٹائیا۔ اک دکھائے پئی دھر مسالے، دھرم دوارا اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وِشنو بھگوان، اپنی رچنا آپ رچائیا۔

★ ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی جیٹھووال ہر بھگت دوار وچ دیا ہوئی ★

سو پُرکھ نرنجن تیرا سہارا، ست چار اوٹ تکائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیرا دوارا، نو چار بھل نہ جائیا۔ اینکار تیرا پیارا، گھر ساچے ملے سرنائیا۔ آد نرنجن تیرا اُجیارا، گرہ نور کرے رُشائیا۔ سری بھگوان تیرا ہلارا، سچکھنڈ ساچے دے وڈیائیا۔ ابناسی کرتے تیرا کنارہ، دُور دُراڈا نیڑے نظری آئیا۔ پاربرہم برہم تیرا ونجارا، ساچا ونج دینا کرائیا۔ صاحب سلطان تیرا سچ منارا، سچکھنڈ وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی ست دربارا، در دروازہ اک کھلایا۔ آد جگاد اگم اتھاہ بے پرواہ تیرا بھنڈارا، دین دیال مک کدے نہ جائیا۔ جگ چوکڑی دیونہارا، سدا سد سد ورتائیا۔ کھیلے کھیل اپرا، نرگن سرگن راہ چلایا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، سنسار ساگر ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تتوت تت پسارا، برہم برہم برہم درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچا اک سہائیا۔ ست چار ایکا منگ، ایکا اوٹ تکائیا۔ ست چار ایکا مردنگ، ایکا ناد دُھن شنوئیا۔ ست چار ایکا سنگ، دو جہاناں سنگ رکھائیا۔ ست چار اک انند، گھر مندر آپ درسائیا۔ ست چار اک چھند، اینکار کرے پڑھائیا۔ ست چار مکے پنڈھ، پاندھی ہوئے نہ کوئے راہیا۔ ست چار اک چند، ایکا نور کرے رُشائیا۔ ست چار ایکا ونڈ، پُرکھ اکال آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دیا کمائیا۔ ست چار

ایکا دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ستّ چار ایکا کار، ہر پُرکھ نرنجن آپ سمجھائندا۔ ستّ چار اک پیار، اینکار آپ بنائندا۔ ستّ چار اک اُجیار، آد نرنجن آپ دکھائندا۔ ستّ چار اک شنگار، ابناسی کرتا آپ کرائندا۔ ستّ چار اک وہار، سری بھگوان آپ دکھائندا۔ ستّ چار اک ستار، پاربرہم پرہ آپ سنائندا۔ ستّ چار اک دوار، سچھنڈ دوارا آپ دکھائندا۔ ستّ چار اک جیکار، تھر گھر واسی شبد ناد الائندا۔ ستّ چار جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائندا۔ ستّ چار ایکا اوٹ، ایکا ایک سہائیا۔ ستّ چار ایکا جوت، نرمل بمل رُپ دکھائیا۔ ستّ چار ایکا گوت، ایکا ناتا جوڑ جڑائیا۔ ستّ چار ایکا سوت، سُرّتی سُرّت شبد ملایا۔ ستّ چار ایکا ہوئے موہت، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستّ چار ایکا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ دکھائندا۔ ستّ چار اک صلاح، ہر ہر آپ کرائندا۔ ستّ چار اک ملاح، اینکارا بیڑا آپ چلائندا۔ ستّ چار ایکا تھاں، آد نرنجن آپ دکھائندا۔ ستّ چار ایکا پتا ایکا ماں، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائندا۔ ستّ چار چپاوے ایکا ناں، سری بھگوان بھو کھائندا۔ ستّ چار پکڑے بانہہ، پاربرہم پرہ دیا کمائندا۔ ستّ چار دیوے ٹھنڈی چھاں، سر سمرتھ ہتھ ٹکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار آپ ترائندا۔ ستّ چار تارے گر، سنگر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ستّ چار جوڑ گیا جڑ، جڑیا جوڑ وچھڑ نہ جائیا۔ ستّ چار چڑھے گھوڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیا۔ ستّ چار جائے بہر، بہرٹی بہرٹی کرے سرب لوکائیا۔ ستّ چار بُجھائے اوڑ، ترسنا ترکھا رہے نہ رانیا۔ ستّ چار ویکھے دوڑ دوڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ستّ چار لگائے ایکا پوڑ، اُنچ محلے سوبھا پائیا۔ ستّ چار ویکھے کر کے غور، نیتز نین نین کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ ستّ چار ایکا ناد، انادی آپ وجائندا۔ ستّ چار اک سواد، بن رسنا آپ چکھائندا۔ ستّ چار مار آواز، شبد اگئی آپ اٹھائندا۔ ستّ چار دیوے داد، وست امولک جھولی پائندا۔ ستّ چار رکھے لاج، لاجونت آپ ہو آئندا۔ ستّ چار رچیا کاج، کرتا پُرکھ کرنی آپ کمائندا۔ ستّ چار بنے سماج، ورن برن نہ کوئے بنائندا۔ ستّ چار ساچا حاج، بن حاجی پھیرا پائندا۔ ستّ چار ست نماز، نیوں نیوں سجدہ سیس اک جھکائندا۔ ستّ چار دکھائے اک محراب، محبوب اپنا پردہ لائندا۔ ستّ چار دکھائے اک نواب، شہنشاہ اپنا کھیل کرائندا۔ ستّ چار دیوے

ایکا راج، بھوپت بھوپ دیا کمائیندا۔ ستّ چار رکھے یاد، یادداشت اپنی اپنے وچ لکائیندا۔ ستّ چار کرے لاڈ، پوت سپوتا گود اٹھائیندا۔ ستّ چار میٹے واد وواد، وکھ روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ ستّ چار آپے لادھ، لکھ چوراسی پھول بھلائیندا۔ ستّ چار سازن ساز، گھر بھانڈے وستّ لکائیندا۔ ستّ چار چلائے جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار ونڈ ونڈائیندا۔ ستّ چار ساچا جوگ، جوگی جگت آپ جنائیندا۔ ستّ چار ساچا بھوگ، بھوگی بھسمر کھیل کرائیندا۔ ستّ چار اک سنجوگ، بن سنجوگی میل ملائیندا۔ ستّ چار اک سلوک، ساچا سوہلا نام سنائیندا۔ ستّ چار ایکاکوٹ، ایکاکوٹ مندر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار ویکھ وکھائیندا۔ ستّ چار اک جاتا، جوتی جاتا دیا کمائی۔ ستّ چار اکو داتا، داتا دانی ویکھ وکھائی۔ ستّ چار اکو گاتھا، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائی۔ ستّ چار اکو ناتھا، اناٹھاں ہوئے سہائی۔ ستّ چار اکو ناتا، ہر چرن ملی سرنائی۔ ستّ چار سنائے ہر جو باتاں، بھو ابھیدا آپ کھائی۔ ستّ چار بچھے واتاں، در در گھر گھر پھیرا پائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ ستّ چار اک محل، محفل اپنی آپ جنائیندا۔ ستّ چار میٹے سل، دئی دوتی موہ چکائیندا۔ ستّ چار جائے رل، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ ستّ چار لائے پھل، بھل بھلو اڑی مات مہکائیندا۔ ستّ چار دیوے نام دھن، دھن خزینہ اک لٹائیندا۔ ستّ چار چاڑھے چن، جگت اندھیر آپ مٹائیندا۔ ستّ چار جگت وکاراں دیوے ڈن، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ ستّ چار کرے پرکاس نیترا نٹھ، آتم گیان اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار کھیل کھائیندا۔ ستّ چار اچ اٹاری، محل اٹل دئے وڈیائی۔ ستّ چار جوت نرنکاری، نرگن اپنے رنگ رنگائی۔ ستّ چار ملے سرداری، دو جہاناں مان رکھائی۔ ستّ چار کھیل نیاری، نرکار آپ کرائی۔ ستّ چار جائے بلہاری، بل بل اپنا کھیل وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے خوشی منائی۔ ستّ چار چڑھیا چاء، پایا پُرکھ ابناسا۔ ستّ چار ملیا ملاح، پر بھ ہویا داسن داسا۔ ستّ چار ملی صلاح، گرچرن اک بھرواسا۔ ستّ چار پکڑی بانہہ، دیا کرے شاہو شاباشا۔ ستّ چار جیپاناں سوہنگ پوری کرے آسا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا کھیل تماشا۔ ستّ چار سازن ساز، ہر سجن کھیل کرائیندا۔ ستّ چار غریب نواز، غریب نمانے گلے

لگانیندا۔ ستّ چار سپیس ٹکائے تاج، تخت تاج خاک ملائیندا۔ ستّ چار دیوے راج، دو جہاناں مان جنائیندا۔ ستّ چار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکانیندا۔ ستّ چار کھولے بھو، ابھید آپ جنائیا۔ ستّ چار وڈ دیوی دیو، دیوت سرُ سپیس جھکائیا۔ ستّ چار کھیل اہنیو، ہنگ برہم دے وڈیائیا۔ ستّ چار الکھ اہنیو، اگم اتھہ بخشے سرن سٹی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار ایک گھر وکھائیا۔ ستّ چار ایک گھر، گھر باری آپ وکھائیندا۔ ستّ چار ایک در، در دروازہ اک کھائیندا۔ ستّ چار ایک در، پُرکھ ابناسی جھولی پائیندا۔ ستّ چار بنّھے لڑ، ایک پلّو گنڈھ دوئیندا۔ ستّ چار اندر وڑ، وڑ وڑ اپنی خوشی منائیندا۔ ستّ چار گرگھ پھر، گر گر گود بہائیندا۔ ستّ چار لائے جڑ، ستّ جگ ساچارہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ستّ چار کھیلے کھیل، کھیلنہارا آپ کھائیندا۔ ستّ چار ساچا میل، میل ملاوا آپ جنائیندا۔ ستّ چار سجن سہیل، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ستّ چار چاڑھے تیل، تھر گھر واسی سگن منائیندا۔ ستّ چار میل ملاوا اک اکیل، اک اکیلا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار وند وندائیندا۔ ستّ چار ساچی وند، وند نہار آپ کرائیا۔ ستّ چار وچ برہمنڈ، برہمانڈ کرے رُشائیا۔ ستّ چار لیکھا چکے جیرج انڈ، انڈج جیرج نہ پھیرا پائیا۔ ستّ چار پائے بندھ، بندھن اپنا ناواں رکھائیا۔ ستّ چار تنگی نہ ہووے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستّ چار ڈونگھا ساگر، گھر گھیر اک جنائیندا۔ ستّ چار بھاگ لگائے کایا گاگر، گرہ مندر پھیرا پائیندا۔ ستّ چار دیوے آدر، درگاہ ساچی مان دوئیندا۔ ستّ چار پوت سپوتا ویکھے تیج بہادر، بھو ابھیدا آپ کھائیندا۔ ستّ چار کرے اجاگر، گو بند اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستّ چار میلا کریم قادر، کرتا پُرکھ رنگ رنگائیندا۔ ستّ چار بنے سو داگر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار جوڑ جڑائیندا۔ ستّ چار جڑیا جوڑا، ہر جو ہر ہر آپ جڑائیا۔ ستّے اُپر لایا ہوڑا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ ہنگ برہم آپے بہڑا، بہڑی بہڑی دے وکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھے مٹھا کوڑا، گرگھ مٹھارس اپنے رنگ رنگائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں سری بھگوانا زرگن سرگن اندر پھرے دوڑا، آوندا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ سادھ سنت جو جنت آد آنت جگا جگنت رسنا کہن راہ بڑا بھیرا، آگے لنگھ کوئے

نہ جائیندا۔ جگت و کار مارے زنجیرا، آگے ہو نہ کوئے چھڈائیندا۔ کوٹن کوٹ ادھ وچکار بیٹھے پیر پیغمبر پیرا، نیتز نین نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، چوٹی چڑھ کے بیٹھا آپ اخیرا، آخر اپنا حال سناؤیندا۔ آخر حال ست چار، چار چار چار چار چار چار چار، نرگن نرگن، نرگن نرگن
 ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے روپ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو ہو گوپی کاہن، ساچی سخیان انگ لگائیندا۔ ساچے مندر ویکھے مار دھیان،
 اندرے اندر ویکھ وکھائیندا۔ آگم آگم گائے گان، بودھ اگادھا راگ الائیندا۔ کھیلے کھیلے نوجوان، مرد مردانہ ویس وٹائیندا۔ ست ستوادی ست جھلائے
 نشان، چار کٹ کٹ وکھائیندا۔ آد جگادی سور پیر وڈ بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ ست چار کر پروان، پرھے اپنی آپ بناؤیندا۔ چار جگ دا لیکھا چوکائے
 وچ جہان، پر بھ اپنا کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منن آن، سر سر اپنا حکم منائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر تن نہ کوئے سجاؤیندا۔ حکمے اندر
 رکھے زمیں آسمان، سورج چن اپنے حکمے اندر پھرائیندا۔ شاہ سوارا نو کھنڈ پر تھمی لکھ جوڑا سی ایک دیوے ست لگام، واگاں اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آسو گھوڑے
 چڑھے وڈ امام، امام اپنا پھیرا پائیندا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ کے کرے غلام، غربت سب دی آپ مٹائیندا۔ اٹھ کے سارے کرن سلام،
 نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی سٹائے اک پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ بچھلا لیکھا چکلیا تمام، طمع ہو نہ کوئے ودھائیندا۔ پُرکھ اکالا آد
 جگادی امام، آمد اپنی نہ کسے جناؤیندا۔ خوشامد کرائے نہ وچ جہان، خوشی اپنے رنگ رنگائیندا۔ صحیح سلامت نوجوان، جنم مران وچ نہ آئیندا۔ جگ جگ
 مٹے نہ کسے دی آن، اپنی آن سرب منائیندا۔ اٹھو ویکھو مار دھیان، دھرنی دھرت دھول اُپر ڈیرہ لائیندا۔ ست چار ویکھے آن، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔
 ست ستوادی ساتے آگے صفرا لا وکھائے نشان، نشانہ صفرے نال مٹائیندا۔ ایک ساتا کر پروان، دو آ نرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان،
 شاہو شاباشی کھیل کھلائیندا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ بن حکمران، حکمی حکم آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 مارگ آپے لائیندا۔ ساچے مارگ لائے مولا، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ سارے درتے کرو قولا، کیتا قول بھل کوئے نہ جائیا۔ نہ کوئی مڑ کے جائے اُپر
 دھولا، دھرنی دھیان نہ کوئے لگائیا۔ پُرکھ ابناسی سب دا اپنی ہتھیں چک کے لیاندا ڈولا، اپنے گھر لئے بہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پائے نہ کوئے رولا، اپنا

راگ کوئے نہ سنا گیا۔ پُرکھ ابناسی کریا بھار ہو، ہوئی ہوئی اپنے چرناں ہیٹھ دبا گیا۔ سارے مل کے گاؤ اکو بولا، بولی اپنی دے سمجھایا۔ چار جگ دا لہنا
 اندر وڑ وڑ پھولا، پھولی سرب لوکایا۔ دین مذہب سب دا نکلیا پولا، پائل چھکائی کم کسے نہ آ گیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سر درد ہو گیا دھولا، دھرنی ونڈ
 نہ کوئے ونڈایا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے اتنم تہاڈا ہولا، ہولی اپنی دے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، پھڑ پھڑ اپنے آگے سب نوں لایا۔ پھڑ پھڑ ہر جو لائے آگے، ایکا حکم سنا یا۔ ایکا ڈوری بٹھے تنگے، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد تن نہ
 دے جھگے، الفی چیر نہ کوئے دکھایا۔ سروں پیروں پھردے ننگے، بستر تن نہ کوئے چھہایا۔ ساڈا پردہ کون کجے، ماہی پروردگار نظر نہ آیا۔ دس کے
 آئے کایا کعبہ اکو حجے، حاجی بن کے پھیرا کوئے نہ پایا۔ پنج تت کایا قلوبت سب دے بھجے، جگت محراب نہ کوئے دسایا۔ چار گنٹ پھردے نئے، نس
 نس پندھ نہ کسے مکایا۔ پُرکھ ابناسی بہہ بہہ ہسے، اپنا کھیل رچایا۔ کلجگ مان دتا اکو سسے، سنگر اپنا مان ملایا۔ سسا قلعہ ساچا مارگ دسے، پھڑ پھڑ اندر لئے
 بہایا۔ باہر نکل کوئی نہ نئے، دروازہ کھول نہ کوئی جنایا۔ رل مل پر بھ ساچے دا گاؤن جسے، ایکا سوہلا ڈھولا الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ست چار اپنا راہ چلایا۔ ننگے کھڑے اک دُوبے نوں مارن سینت، اشارے نال سمجھایا۔ تھگڑی
 کڑتی نہ تیر تہمت، نیر ویکھ دین دہایا۔ رسنا کہن خدوند کریم کر رحمت، تڈھ بن ہور نہ کوئے سہایا۔ اسیں سارے تیرے حکم نال ہوئے سہمت، اپنی
 چھڈی سرب چترایا۔ چوداں طبق دے زحمت، بن تیرے چرن سکھ نظر کتے نہ آ گیا۔ تیرا نور عین ساچی عینک، انک کل کرے رُشنا یا۔ تیری عین
 میٹے غفلت، عین غلبہ ایکا پایا۔ ساڈی کسے کم نہ آئی محنت، جگت مصلا وچھا وچھا کری پڑھایا۔ تیرے ہتھ ساڈی قیامت، قیامگاہ تیرے چرن سرنا یا۔
 دروہی خدائے ہوں تیری امانت، تیرے آگے بھیٹ چڑھایا۔ توں صاحب سدا سلامت، صحیح اپنا روپ دکھایا۔ ہوں بالی بدھ بال انجانت، تیرا بھیو
 کوئے نہ پایا۔ اسیں کر کے آئے ممانت، دئی دویت نہ کوئے لڑایا۔ کلجگ جیواں امانت کری خیانت، بھے بھو نہ کوئے رکھایا۔ سرب جیاں پر بھ
 آپے جانت، جانہار تیری وڈیا یا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سرن اک تکایا۔ کر کرپا ساڈا ڈھک دے ننگ،

نعرہ اک سنایا۔ بن تیرے پردے ہوئے ملنگھ، شرع تھیہرا ہتھ اٹھایا۔ تیرا کلمہ کرے جنگ، تکھی دھار دھار چکایا۔ آنت آنت پر بھ ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار اک اکھوایا۔ چوڑاں طبق دسن رنڈ، سہاگ کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ ساڈی اودھ گئی لنگھ، ویلا وقت نیڑے آیا۔ آنت مُکاونا ایٹھوں پندھ، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ نظر آئے نہ چوڑھویں چند، جگ اماوس اندھیرا چھایا۔ ساڈی کسے کم نہ آئی پائی ڈنڈ، اُچی کوک کوک الایا۔ بن تیری رحمت ننگی ہوئی کنڈ، سر ہتھ نہ کوئے کُکایا۔ جگت شریعت پائی ونڈ، اصلیت راہ نہ کوئے رکھایا۔ رسنا گا گا تھکی بتی دند، بندی خانہ نہ کوئے تڑایا۔ توں صاحب سدا بخشند، بخشنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھدہ بن اور نہ کوئے سہایا۔ ساڈا ویکھ ننگ ننگیز، نگاہ اپنی آپ اٹھایا۔ پردہ ملے نہ بن تیری سیج، پروردگار سچے ماہیا۔ اپنا دوشالہ اکو بھیج، نیتز نظر کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگایا۔ پروردگار پائے پردہ، ایکا حکم سنائیندا۔ چوڑاں طبق ویکھے سڑدا، اگنی اگ لگائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھو ڈردا، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ کلمہ کلام ویکھو ہردا، اپنا بل نہ کوئے دھرائیندا۔ صاحب سلطان وڈ مہربان اپنا کھیل آپے کردا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں سب نوں بنائے بردا، وردی اپنے نام تن پہنائیندا۔ اپنی کرنی آپے کردا، کرنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ تیرا پردہ ملے شنگار، الفی اور نہ کوئے جنایا۔ تیرا جلوہ ملے دیدار، دید عید چند نہ کوئے چٹھایا۔ تیری شنید سُنئے گُفتار، شرع بھلے سرب لوکایا۔ تیری عید مبارک ہووے ایکا وار، ایکا نور نور رُشنائیا۔ کر تائید میرے مہربان، در تیرے اوٹ تکانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ میرا پردہ سب نوں ڈھکے، ڈھکنہار اک اکھوائیندا۔ پیر پیغمبر کوئی نہ پچھاتکے، طاقت سب دی آپ مُکائیندا۔ خالی دسن مدینے ملے، سب دے مقبرے آپ بنائیندا۔ اپنی ہتھیں پچھلے لیکھے دتے کٹے، اگے اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ چوڑاں صدیاں بنے رہے ہٹے کٹے، انتم مان گوائیندا۔ بن چھری کرد پر بھ آپے پھٹے، جگت حلالی ویکھ وکھائیندا۔ سب دے دند کرے کھٹے، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں چرناں ہیٹھ سٹے، سپس دھر نہ کوئے اٹھائیندا۔ نیزیاں نال پٹے گٹے، پانی حُتے نہ کوئے بھرائیندا۔ سوٹا مار کوئے نہ کھچے، اگنی سپس نہ کوئے سہائیندا۔ کولا چھٹے نال نہ کوئے

چھکے، سب داچم آپے لاہندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سنجگ تریتا دواپر کلج رہ گئے کچے، بن سنگر اگنی تت نہ کوئے تپائندا۔ پنج تت کایا چولے سب دے مچے، جگت مواتا آپے لائندا۔ لوک مات کھا کے آئے بھتے، سرگی ویلا آپ چکھائندا۔ کسے نوں کہہ کے آئے تیری اللہ راکھی رکھے، رکھنہارا دس نہ آئندا۔ اکھراں نال کلمے لکھ لکھ پھسے، بن اکھر کلمہ لیکھے کوئے نہ پائندا۔ کلیاں نال ٹنگے چھکے، شیعہ سنی مسلم روپ وٹائندا۔ کوئی نہ جانے پر بھ کے پائے حصے، لوک مات راہ چلائندا۔ انتم آنت سب دی وراست اپنی ہتھیں کھچے، خالی ہتھ سرب دکھائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بالے نلے نلے، نگی نگی ننھی ننھی گفنتار سٹائندا۔ لوک مات جیو جنت کہن گرو گرنہ لکھے، ہر کا بھیو کوئے نہ پائندا۔ صاحب سلطان جدھر ویکھو اودھر دے، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائندا۔ جن بھگتاں پھل کھوائے مٹھے، مٹھا اپنا ناؤں وڈائندا۔ کرے کھیل اک اندٹھے، اندٹھری دھار چلائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھیجے ہتھیں دے دے چھے، بن ہلکارے سیوا لائندا۔ قطعییاں وچ ونڈے حصے، حصہ سب دی ونڈ رکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر آد پُرکھ ایکا ہر، ہر جو اپنا بھیو نہ کسے جنائندا۔

☆ ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی مسائنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ ضلع جالندھر ☆

ست ستوادی ساچی دھارا، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائندا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، روپ انوپ ویس وٹائندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے جنائندا۔ وشن برہما شو کھڑے دوارا، چرن کول دھیان لگائندا۔ نیتز نین تنگن گر اوتارا، پیر پیغمبر سیس جھکائندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے آنت ہر ہر اپنا کھیل کرائندا۔ سچکھنڈ نواسی نرکارا، نرگن نرور پُرکھ اکال اپنا بھیو آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا آپ سہائندا۔ آد جگادی کھیل اولاء، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، ایکنکارا سوبھا پائندا۔ نرگن پرکاس دیپک جوت آپے بلا، آد نرنجن ڈگمگائندا۔ سچ سندیس نرنیش

پُرکھ ابناسی ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ سنانیندا۔ ایختے اوتھے دو جہان اچھل اچھلا، سِری بھگوان اپنے رنگ آپ سمانیندا۔ پاربرہم نرگن نرگن پھڑائے پلا، درگھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل سِری بھگوان، ایکنکارا آپ کرائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ ست ستوادی حکمران، سچکھنڈ و سے سچا ماہیا۔ دُھر درگاہی شاہ سلطان، سچ سندیسہ اک سنانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے پیغام، پاربرہم پر بھ کرے پڑھائیا۔ ایکا منتر ستنام، نام ست ست جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سِری بھگوان، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ و سے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، حکمی حکم حکم منائیندا۔ پُریا لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، آکاش پرکاس اپنا ویس وٹائیندا۔ ست سندیسہ دیوے دو جہان، دوئے دوئے دھار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی شبدی ہو پردھان، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا سوبھاؤنت، سچکھنڈ و جے ودھائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوانت، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ لیکھا جان نار کنت، نر نرائن خوشی منائیا۔ اپنی مہما جانے اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ایکا درڈائے ساچا منت، منتر نام اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پاربرہم، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کرائیندا۔ سدا سہیلا جانے اپنا کم، اک اکیلا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے سورج چن، منڈل منڈپ سوبھا پائیندا۔ بھيو چکائے پنج تت تن، ترے گن اپنا پردہ لائیندا۔ ایکا راگ سنانے کن، اناد انادی دُھن وجائیندا۔ کرے وسیر ابن چھپر چھن، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگتتر ہو اجیار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگوانت دے دیدار، نیز نین نین بگسائیا۔ ساچے سنتاں کھول کواڈ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ گرکھاں چلے نال نال، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گر سکھ سجن آپے بھال، پر بھ لوک مات دے وڈیائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج کرے کھیل کمال، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔

ترے گن مایا توڑ جنجال، لوک مات جوت کرے رُشناییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے وسے سچ سگھاسن آسن لاییا۔ سچ سگھاسن
 اُج محلہ، ہر جو ہر ہر آپ سہا بنیدا۔ اینکارا اک اِکلا، الکھ اگوچر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، جگا جگنتر راگ لائیندا۔ گر اوتار پھڑائے پلا، ایکا پلو
 گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچی کھیل ہر کرتارا، قُدرت قادر ویکھ دکھاییا۔ سچھنڈ کھولے آپ
 کوڑا، تھر گھر شبدی رنگ رنگایا۔ سُن اگئی پاوے سارا، بے آنت بے پرواہیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، نام ہلارا اک دکھاییا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار،
 ترے گن اپتیا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتایا۔ زرگن دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، جوت زرنجن کرے
 رُشناییا۔ انحد نادى ناد دھنکارا، بودھ اگادھاراگ سناييا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی بان اپنے ہتھ رکھاییا۔ جگ چوکڑی پاوے سارا، کوٹن کوٹ کال
 بتایا۔ سنجک تریتا دواپر اُتریا پار اپنی وارا، کلجک ویلا انتم آييا۔ لیکھا لکھ لکھ گئے گر اوتارا، جیو جنت جنت پڑھاییا۔ پرگٹ ہوئے نہہلنک زرائن نر اوتارا،
 زرگن اپنا بل رکھاییا۔ زمیں اسمانا میٹے پاڑا، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباييا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وٹایا۔ اپنا ویس آپے
 رکھ، نر ہر زرائن اپنا کھیل کرانیدا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ ہو پر تکھ، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیندا۔ نو نو لکھ چوڑاسی بیٹھی ستر گھت، ستر یار نہ کوئے
 ہنڈھائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت کایا اُبلے بہتر ناڑی رت، ساتک ست نہ کوئے کرانیدا۔ گرہ گرہ مندر گھر گھر ہوئی من مت، برہم مت نہ کوئے
 سمجھائیندا۔ کوڑ گڑیارا بجھانات، سچ سچ نہ کوئے درڑائیندا۔ آتم پنج نہ بیچے کوئے وت، ست کرسانا نہ کوئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس سری بھگوان، زرگن سرگن آپ وٹایا۔ کلجک انتم ہو پردھان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشن برہما
 شو دیوے چرن دھیان، چرن کول سچی سرناييا۔ گر اوتاراں دیوے مان، سری بھگوان سر ہتھ لکایا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، پُرکھ ابناسی آپ سناييا۔ اُٹھو
 ویکھو نیز کھولو کرو دھیان، دھیان دھیان نال ملاييا۔ دین مذہب ذات پات ہوئے ویران، پُرکھ ابناسی لیکھا رہیا چکایا۔ لیکھا جانے شاستر سمتر وید
 پُران، انجیل قرآن گیتا گیان بھیو ابھید دے چکایا۔ تینی اوتار نہ رہن نادان، اٹھاراں بھگت ویکھے پر بھ آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سمجھایا۔ ساچا گھر سچ دروازہ، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ آد جگادی غریب نوازا، گر گر رُپ وٹائیندا۔ وشن برہما شو
 لکھ چوراسی جس سازن سازا، ترے گن مایا پنچ تت بندھن آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایش چورچیا کاجا، برہم پاربرہم کھیل کرائیندا۔ پون اگئی وجائے واجا،
 سُر تال نہ کوئے رکھائیندا۔ دو جہان پھرے بھاجا، آؤندا جاندا نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ
 ہر جو چک، گر اوتار دئے سمجھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو رہیا لگ، سچکھنڈ اپنا آسن لایا۔ کلجگ انتم نرگن نور، ست سرُپ ہو ہو پیا بک،
 ایکا بھبک نام رکھایا۔ نرگن نرکار زوریر اجونی رہت کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ ویکھنہارا قلعے کوٹ،
 گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں اُپر ہوئے موہت، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا
 رنگ رنگایا۔ ساچا رنگ رنگے نرکار، رنگنہارا اک اکھوائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ اترے پار، کلجگ ویلا انتم آئیندا۔ نہکھنک لے اوتار، رُپ
 انوپ آپ وٹائیندا۔ پورب لیکھا لہنا لئے وچار، گر اوتار مات سٹائیندا۔ پیر پیغمبر کھول کواڑ، دستگیر ونڈ ونڈائیندا۔ مقامے حق ہو اُجیار، نورو نور
 ڈگمگائیندا۔ لاشریک پروردگار، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے ساچی کار، ست ستوادی اپنا راہ چلائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا دئے
 نوار، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ تڑائیندا۔ سنجگ ساچا کرے اُجیار، ست ستوادی چند چڑھائیندا۔ لوک مات ہو پردھان، نام پردھانگی اک کمائیندا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش دئے گیان، ورن برن آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم دکھائے نشان، سچ نشانہ اک جنائیندا۔ ناد دُھن سٹائے راگ کان، انحد اپنا راگی
 راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے ہر گو بند، ویکھنہارا ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں لاہے سگلی
 چند، چنتا چکھا نہ کوئے جنایا۔ گرگھ ویکھے اپنی بند، پورب لہنا جھولی پائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گھر گھسیر وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی ساگر سندھ، کوٹن کوٹ
 گر اوتار بیٹھا اپنے وچ چھپایا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 انتم ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پر بھ کھیل کرنا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ لہنا دینا نچکے ورننا برناں، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نیز

کھولے ہرنا پھرنا، نیتز نین نین ملائیندا۔ سنت کنت مٹاوے مرنا ڈرنا، جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ گرگھ اک دکھائے ساچی سرنا، چرن سرن کول
 دھیان لگائیندا۔ گرگھ گر چرن دوارے ساچے وڑنا، گھر مندر اک دکھائیندا۔ بھے بھیانک کدے نہ ڈرنا، بھو اور نہ کوئے جنائیندا۔ ست ستوادی برہم
 برہمادی آد جگادی اکھڑا پڑھنا، سو پڑکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم پرہ ترنی ترنا، تارنہار آپ ہو جائیندا۔ محل اٹل اچ منار گرگھ سجن ساچے
 چڑھنا، ست ستوادی ست آپ چڑھائیندا۔ اوچی کوک رسنا جہوانش اکھڑا پڑھنا، آخر اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ آپ نبھاوے ساچا سنگ، سنگر ہتھ وڈی وڈیائیا۔ اٹھے پہر وجائے مردنگ، دھن ناد شنوایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر کدے
 نہ جائیا۔ دوس رین اک اند، اند اند وچ دکھائیا۔ کرے پرکاس نوری چند، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ترے گن مایا توڑے چھند، اگنی تت نہ کوئے جلائی۔
 جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار ہر رگھرائیا۔ دئی دویت ہوئے ہنگتا جھوٹھی ڈھائے کدھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیا۔ گیت سہاگی اک سنائے چھند،
 آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ سنجگ سچ دوارے مگے مگ، پر بھ اگے جھولی ڈاھیا۔ پار برہم پت پر میثور میری ننگی نہ ہووے کنڈ، سمر تھ تیری اوٹ تکائیا۔
 ایک وست ساچی ونڈ، اتوٹ اتٹ رکھائیا۔ تیرے مندر تیرے گرہ تیرا گائے تیرا چھند، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ کلج کرپا کر کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا
 نام چکائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نار دھاگن ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے منائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دے بھیکھ پکھنڈ، تیرا بھو کوئے نہ پائیا۔ منمکھ جیو بھاگاں
 مند، بھاگ اپنا نہ سکے ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکٹک نرائن نر، کلج اتم ویکھے چائیں چائیا۔ کلج اتم ویکھے نرنکار، نرنگن
 اپنا ویس وٹائیندا۔ نانک گو بند میلا سچ دربار، در دوارا آپ سہائیندا۔ سمبل نگر ہو اجیار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے جگت منار، روداس
 چمارا نال ملائیندا۔ چھتتی جگ دا سچ وہار، لوک پر لوک آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو نیتز نین ہوئے شرمسار، سپس جگدیش نہ اگے کوئے اٹھائیندا۔ دوئے
 جوڑ کرن نمسکار، پار برہم پر بھ بول اک جیکار، بے جیکار اپنا ناواں کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ وہار، سچ دوارے آپ جنائیندا۔ تھر گھر پاونہارا سار، در
 درویش کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ جگ جگ رہر چلائے راہ، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ کلج

لیکھا دئے مُکا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن دئے مٹا، چار اٹھاراں ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ چارے کھانی دئے سمجھا، چارے بانی کر پڑھائیا۔ چار
 یاری دئے مٹا، چار گنٹ ویکھ دکھائیا۔ چارے ویداں بھیو دئے جنا، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکڑی پندھ مُکا، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ نام
 مردنگ اک وجا، وڈ مردانگی آپ دکھائیا۔ سمبل نگر ڈیرہ لا، سچ سہنجی اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیا۔
 ساچا تھم شاہ سلطان، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں کرن سرب سلام، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے کلام،
 کلمہ نبی رسول پڑھائیندا۔ چوڈاں طبق ہوئے حیران، ہر جو کی کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک مٹے نشان، چوڈس چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ چوڈاں ویدیا جگت
 نادان، آتم گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ بھگت دوارا اک مہان، سیری بھگوان آپ گھلائیندا۔ سچھنڈ دا سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ ویکھنہارا دو
 جہان، لوک مات پھیرا پائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پروان، پرم پُرکھ پر بھ دیا کمائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، گرودوارا اک سہائیندا۔ ایکا ٹھاکر سوامی ہوئے
 پردھان، ایشٹ گردیو ایکا نظری آئیندا۔ ایکا پیغمبر دیوے دان، دستگیر ایکا دست ملائیندا۔ ایکا چتر بُجھج وکھائے نشان، آد شکت ایکا نور دھرائیندا۔ ایکا اکھر
 کر پردھان، جگت وکھر آپ پڑھائیندا۔ راگ راگنی ہوئے حیران، گا گا ہر کا آنت کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بے آنت بے آنت کہہ کہہ
 شکر منان، شہنشاہ اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ انتم سارے رکھ کے گئے دھیان، نگاہبان کون ویس وٹائیندا۔ وڈ پیغمبر ہوئے مہربان، مہبان بیدو اپنی
 کھیل کرائیندا۔ شرع شریعت ویکھے آن، لاشریک پھیرا پائیندا۔ رام رمیا اک بھگوان، کاہنا کنسا لہنا دینا مول مکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ اک پیغام، سنگ محمد
 آپ پڑھائیندا۔ نانک نرگن ستنام، ست ست جنائیندا۔ گوبند ڈنکا وچ جہان، فتح اپنا روپ دکھائیندا۔ ست سندیسہ نوجوان، نو نو دھار آپ جنائیندا۔
 کلجگ انتم کھیل اپار، گلوٹا آپ کرائیندا۔ بے آنتا پروردگار، بے پرواہ راہ چلائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، اکل کلا کھیل کرائیندا۔ بچھلا لیکھا میٹے سرب
 سنسار، اگلا مارگ آپے لائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، سیس تاج نہ کوئے کرائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شوڈوالے ویکھے وارو وار، اٹھسٹھ
 تیرتھ اپنا پھیرا پائیندا۔ نو نو رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر دیوے نہ کوئے سہار، سر ہتھ نہ کوئے کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ

کوئے آدھار، کھ لکھ شاہی گئی ہار، ہر کاروپ نظر کسے نہ آئیندا۔ جس جن اپر کرپا کرے آپ نرنکار، تس اپنا میل ملائیندا۔ کلجک انتم ہو خبردار، بے خبر آپ جگائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، بھگون اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود سہائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، کلجک انتم حل کرے سوال، جس جن اپنے انگ لگائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ویکھنہارا حق حلال، حق حقیقت کھوج کھجائیندا۔ ایہتے اوتھے دو جہاناں چلے نال، بن سیوک سیوکمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ساچی دھارا آپ سمجھائیندا۔ ساچی دھارا ساچے مندر، ہر سنگر آپ جنائیا۔ کایا ماٹی ڈوگھی کندر، نرگن نور کرے رُشائیا۔ بھاگ لگائے کھیڑے کھنڈر، کھنڈا ایکانام چکائیا۔ من واسنا میٹے بندر، بندی خانہ ایکا پائیا۔ میل ملاوا اندرے اندر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، ہر جن ساچے مارگ لائیا۔ اندرے اندر ملے پر بھ آپ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ جنم جنم دا میٹے سنتاپ، روگ سوگ نہ کوئے دکھائیندا۔ سرتی شبدی میلا کملاپات، کول نین نین مٹکائیندا۔ پھڑ اُتارے اپنے گھاٹ، پچھلا گھاٹا پور کرائیندا۔ آگے نیڑے دسے واٹ، کلجک کوڑا پندھ مٹکائیندا۔ لہنا دینا چکھے ذات پات، دین مذہب نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آتم سیجا ویکھے کھاٹ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیو بنھے نات، جگدیش رنگ رنگائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے انا تھاں ناتھ، ناتھ انا تھاں اپنے گلے لگائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ کلجک میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چٹھائیندا۔ ایکا رنگ رنگائے کانات، چار کٹ دہ دشا دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار جھات، آتم تاکی آپ کھلائیندا۔ آتم پر ماتم پڑھائے ساچی گاتھ، سوہنگ ڈھولا آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ چلے سنسار، ست ستوادی آپ چلائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن ز اوتار، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں اپنے اندر لئے واڑ، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ چار جگ دے وچھڑے کر نمسکار، نیوں نیوں چرناں سپس جھکائیا۔ جگت بل میٹے ہنکار، اچھل اچھل ویس وٹائیا۔ جل تھل مہینل پاوے سار، اچے ٹلے پربت ڈوگھے ساگر پھول بھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچا کھیل آپ سمجھائی۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، انتم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست چار پائے نٹھ، ایکا ڈوری نام رکھائیندا۔ اپنے کھاتے لئے گھت، ڈونگھا کھاتا آپ دکھائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رت، من مت بدھ نہ کوئے درڑائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال، ایکا نرگن نور جوت کر پرکاس، پرکاشوان اپنا روپ پرگٹائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر داسی داس، سیوک ساچی سیو سمجھائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھ ویکھ کھیل تماش، خالق خلق ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آنت آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم جانا جان، جانہار آپ جنائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگتن میلا چائیں چائیا۔ ایکا جانے گوپی کاہن، ہنری نام اک سنائیا۔ لکھ چوراسی پرنائے سرتی سیتا رام، رمیا اپنی کرے آپ گڑمائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی کایا مندر کھیڑا ویکھے گرام، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ مدھسودن دامودر سوامی پیاونہارا ایکا جام، مدھ پیالہ دین دیالا آتم رس ہو بے بس، بے دردی دریاں درد وندائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناش، جگ چوکڑی ویکھے کھیل تماش، تینی اوتاراں دیوے راس، بھگت اٹھاراں کرے بند خلاص، عیسیٰ موسیٰ محمد ایکا نور کرے پرکاس، نانک گوہند میل ملائے شاہو شتاباش، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ کلجگ انتم چوتھے جگ سب دی پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھاں لہنا دینا چکائے دس دس ماس، مات گربھ نہ پھیر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دینن اپنے رنگ رنگائیا۔ دینن رنگ چاڑھے محیٹھ، لوک مات اتر کدے نہ جائیندا۔ پر بھ کرے کھیل انڈیٹھ، جگت نیتز دس نہ آئیندا۔ کروٹ لے نہ بدلے پیٹھ، بھيو ابھید نہ کوئے کھائیندا۔ پاربرہم برہم سنائے ساچا گیت، ہڈ ماس ناڑی چم پردہ پائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنی ریت، مندر مسجد مٹھ شودوالے بناکھیندا۔ وسنہارا ہست کیٹ، اوچ پنچ بھيو چکائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں کرے سچ پریت، پر م پُرکھ اپنا میل ملاکھیندا۔ سوہنگ ڈھولا گائے گیت، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ صدی چودھویں رہی بیت، چوداں لوک سرب گراکھیندا۔ چوداں طبق پر کھنہارا نیت، نیتوان پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پیر پیغمبر گرا اوتار ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لگے جگ، جگ جیون داتا آپ لگائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ گگ، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے موہ مٹائیا۔ جنم

جنم دی بُجھاونہارا اگ، امرت میگھ اک برسایا۔ جو جن سرنائی گیا لگ، جنم مرن وچ نہ آئی۔ ایکا امرت جام پیائے مد، مدھر نین اپنا درس دکھایا۔ جگت ترسنا پار حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ گرہ مندر وچے ساچاند، انحد راگ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے وشنوں جد، وشنو اپنا بھیو چکایا۔ وشن وشنو ویکھ کل، اکل کل دھاری کھیل کرائیندا۔ جگ چوکڑی اچھل اچھل، ول چھل اپنا روپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات پھیرا پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگوت سنجگ تریتا دواپر کھجک مات گھل، جگت سندیسہ شبد سنائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت مایا متتا ہوئے ہنگتا گئے رل، آتم پر ماتم گیان نہ کوئے درٹائیندا۔ کوڑی کریا چڑھیا رنگ، کایا مائی جھوٹھی کھل، خالق خلق نظر کسے نہ آئیندا۔ ست سنتو کھ دھیرج جت چار کٹ گیا حل، دہ دشا ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی وڈ پر بل، پرم پُرکھ پُرکھ ابناسا اپنا پھیرا پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش پر بت دیوے بل، رواس سورج چن منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ لیکھا جانے دھرنی جل، دھول اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ہر اپنا راگ الائیندا۔ ہر مندر ہر ٹکانا، ہر جو بیٹھا آسن لایا۔ شبد اگمی اک بانا، آد جگاد اڈایا۔ نہ کوئی ویکھے راجا رانا، گرگھ ویکھن چائیں چائیا۔ جس جن ملیا سری بھگوانا، بھگوان اپنی گود بہایا۔ لیکھا چکے دو جہاناں، نرگن سرگن سرگن نرگن میلا سہج سُبھایا۔ پر بھ سرن ہر چرن کول ملے دھیانا، آتم نیتز کایا کھیتر اک دکھایا۔ ایکا ایک پد نربانا، پرم پُرکھ دے وڈیایا۔ ایکا ست سنتو کھی بٹھے گانا، ہر جن ساچا سگن منایا۔ ایکا گھر سوہے مکانا، مقبرہ ہور نہ کوئے دکھایا۔ ساچا حجرہ کر پروانہ، سچ محرابے رنگ چڑھایا۔ ساچا کعبہ کھیل مہانا، دوئے دوئے آبا ویکھ دکھایا۔ شاہ نوابا ہو پردھانا، رحمت اپنی آپ کمایا۔ ناد بانگ دُھن ازاں ایکا گانا، جگ جگ آپ سنایا۔ پیر پیغمبر سنگ محمد چار یار ہوئے حیرانا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ تیری قدرت تیرا کھیل دو جہاناں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ اک دکھایا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ جگت ترسنا بھجے اگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ بُجھائیندا۔ بھگت بھگوان در ساچے سد، ایکنکار پردہ لاہندا۔ آد نرنجن چاڑھے چند، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ابناسی کرتا سنائے چھند، ساچا ڈھولا آپ الائیندا۔ سری بھگوان مکائے پندھ،

نیڑا دُور نہ کوئے جنائیدا۔ پاربرہم برہم وندن وند، برہم لیکھا لیکھے لائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل اتم جگ، جگ کرتا آپ کرائیدا۔ کلجگ اودھ گئی پگ، چار بتی نہ کوئے جنائیدا۔ بن ہر نامے بوٹا رہیا سک، ہر اسنج نہ کوئے کرائیدا۔ سچ سچ بیٹھا لگ، جوٹھ جھوٹھ ہوئی رُشنائیدا۔ پنج وکارا رہیا لٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیدا۔ نہ کوئی جائے ساچا سٹ، پتا پوت نہ کوئے وڈیائیدا۔ نارکت نہ سوہے رُت، وِ بچار رہی کمائیدا۔ پاربرہم پت پر میثور نرگن دھار نراکار ایکا پیا اٹھ، بل اپنا آپ پرگٹائیدا۔ چار جگ دے گر اوتاراں پیر پیغمبراں کولوں رہیا بچھ، لگیا کوئے رہن نہ پائیدا۔ لوک مات کون نام کون دھن کون دست رکھی کول، پردہ پردہ رہیا اٹھائیدا۔ پاربرہم پر بھ تولن آیا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ جیو جنت سادھ سنت رہے انھول، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیدا۔ کوڑی کریا کریا گھول، پر بھ چرن گھولی گھول نہ کوئے گھمائیدا۔ ہر کا بھیو نہ پائے کوئی پنڈت پاندھارول، ملا شیخ مسائق پیر فتویٰ سکے نہ کوئے لائیدا۔ اتم پرگٹ ہو یا اُپر دھول، دھرنی ہو لا بھار کرائیدا۔ درگھر ساچے بیٹھا رہے اڈول، اڈول ڈل کدے نہ جائیدا۔ بھگت دوارا ایکا کھول، سچ محلے دے وڈیائیدا۔ سوہنگ شبد ساچا بول، چار ورن کرے پڑھائیدا۔ دیوے دست اک انمول، انملڑی دات آپ ورتائیدا۔ سدا سہیلارکھے اپنے کول، نانک نرگن گیا سمجھائیدا۔ مولاروپ ہو کے جائے مول، مول اپنا بھیو چُکائیدا۔ آد پرکھ آد کریا قول، آنت اپنا پور کرائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم پر ماتم دیوے دان، ایش جیو جگدیش میلے آن، برہم پاربرہم پر بھ اپنے وچ سمائیدا۔

۴۷۰

۴۷۰

☆ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی پچھمن سنگھ دے گرہ پنڈ دھسوری ضلع انبالہ ☆

سچھنڈ دوارے ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیدا۔ آد جگادی کھیل اپار، الکھ اگوچر آپ کرائیدا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سچی سرکار، تخت نواسی سوہا پائیدا۔ حکمی حکم اپر اپار، دھر فرمانا آپ جنائیدا۔ نرگن دیا باقی کملا پاتی کر اجیار، گھر ٹھا کر سوامی جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑ، ویکھے وگے

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

دیکھنا، اپنی کل آپ دھرائندا۔ رُوپ انُوپ شاہو بھوپ بے آنت بے عیب پروردگار، جلوہ نُور نُور چکائندا۔ مقامے حق وسے سانجھا یار، درگاہ ساچی سوہا پائندا۔ محل اٹل اُچ منار، اک اِکلا آپ وڈیائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائندا۔ ساچی کرنی سِری بھگوان، ہر کرتا آپ کرائندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پردھان، ست ستوادی ویس وٹائندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائندا۔ نرگن نرگن کر پروان، پرم پُرکھ پر بھ اپنے رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کل آپ دھرائندا۔ ساچی کل آپے رکھ، ہر کرتا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرکھ، ست ستوادی سوہا پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنے آنتر اپنی وتھ، وست امولک آپ پرگٹائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، بن رہبر سیو کمائیا۔ نرگن جوت نُور پرکاس، آد نرجن وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر ساچے پاوے راس، گوپی کاہن ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل کھیل تماش، وڈ خالق بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپر پیر سوامی، نہکرمی اپنا کرم کمائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، سو پُرکھ نرجن آپ چلائندا۔ ہر پُرکھ نرجن ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا رنگ رنگائندا۔ ایککارا کر پسا، اک اِکلا سوہا پائندا۔ آد نرجن نُور اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائندا۔ سِری بھگوان وسنہارا دھام نیار، اُچ محلہ آپ اپائندا۔ سِری بھگوان سچ نشان، نرگن نرگن آپ اُٹھائندا۔ پار برہم پر بھ ہو تیار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائندا۔ ساچی بھچھیا دیونہار، وست امولک آپ ورتائندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری بھيو کوائے نہ آئندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے عیب خدائی پروردگار، حق حقیقت اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا گھاٹن گھڑ، گھر مندر سوہا پائندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار گھاٹن گھڑیا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائندا۔ ہر ساچا اندر وڈیا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوائے جنائندا۔ نش اکھر اپنا آپے پڑھیا، اکھر رُوپ نہ کوائے وٹائندا۔ ساچا پلُو آپے پھڑیا، پھڑ پلُو سگن منائندا۔ نرگن ناری نرگن کنت کنتوہل ایکا وریا، گھر مندر آپ سہائندا۔ دائی دایا پُرکھ ابناسی آپے بنیا، دوسر نظر کوائے نہ آئندا۔ جننی جن سُت دُلارا ایکا جنیا، شبدی ناؤں دھرائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا سُت، سو پُرکھ نرجن آپ اپائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیا۔ رُویر سہائی اپنی رت، پُرکھ اکال

وڈی وڈیائی۔ سچ دوارے ہو اُتپت، آپے دیکھے چائیں چائینا۔ پنج تت نہ کوئے بُت، ترے گن رنگ نہ کوئے رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دئے وڈیائی۔ ساچا سُت شبدی دھار، دھار دھار وچ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھيو کوئے نہ آئیندا۔ سُت دُلا را کر تیار، ہر نرکارا حکم جنائیندا۔ تیرا میرا اک پیار، ہر جو ایکا بندھن پائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑ، گرہ مندر آپ بہائیندا۔ دیکھے وگسے دیکھنہار، نیتز نین نین ملائیندا۔ آد جُگادی ساچی کار، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سُت دُلا رے رہنا خبردار، بے خبر آپ اُٹھائیندا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ کرنی کرے آپ نرکار، نرگن تیرا ویس وٹائیندا۔ ساچی سکھیا ایکا وار، ساکھیات آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل آد نرنجن، آد آد آپ کرائیا۔ بودھ اگادھا درد دُکھ بھے بھنجن، انھو اپنا روپ درسایا۔ نیتز پائے ایکا انجن، انجن اپنا ناؤں رکھائیا۔ چرن دھوڑ کرائے محن، سر سرور اک نہائیا۔ دو جہاناں بن بن سجن، سگلا سنگ نبھائیا۔ آپے ہوئے پردے کجن، سمرتھ اپنا ہتھ ڈکائیا۔ آد جُگاد رکھے لجن، لاجاوت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے رہیا سمجھائیا۔ سُت دُلا رے اُٹھ اُٹھ جاگ، آد پُرکھ آپ جگائیندا۔ تیرے گرہ لگے بھاگ، تیرا مندر آپ وڈیائیندا۔ تیرا روپ کنت سہاگ، نر نرائن خوشی منائیندا۔ تیرے آتراك آواز، بے آواز آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سندیسہ نر نریشا ایلنکار آپ جنائیندا۔ ست سندیسہ ایلنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیا۔ ساچے سُت کر وچار، ست ستوادی آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو تیری دھار، دھار دھار نال پرگٹائیا۔ ترے گن مایا تیرا بھنڈار، وڈ بھنڈاری جھولی پائیا۔ پنج تت تیرا شنگار، تتوت آپ رکھائیا۔ لکھ پوراسی تیرا آدھار، جیو جنت دئے وڈیائیا۔ رُوس تیرا اُجیار، منڈل منڈپ سو بھاپائیا۔ گگن منڈل تیرا اکھاڑ، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ جل تھل مہینل پاوے سار، بے پرواہ بے پرواہیا۔ نیا چلے اگم اپار، الکھ اگوچر آپ چلائی۔ وشن برہما شو دے آدھار، و شو ایکا کار کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت ہر سمجھائیا۔ شبد سُت اُٹھ نیتز کھول، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ نرگن نرور رہے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آد جُگاد دو جہان تولے تیرا تول، تولنہارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا گرہ مندر ساچے جائے مول،

مولا اپنا ویس وٹائیندا۔ تیرے سنگ کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ دھر فرمان پُرکھ سمرتھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ سوت دُلا رے تیرا رتھ، رتھ رتھواہی ویکھ دکھائیا۔ بودھ اگادھ مہما کتھ، ناشد دُھن شنوایا۔ کرے کھیل اکھٹنا لکھ، اکھٹنا وڈ وڈیایا۔ اپنا مارگ آپ دس، ساچے دھندے آپ لگایا۔ زرگن زرویر اجوئی رہت سچھنڈ دوارے آپے وس، تھر گھر ویکھے چائیں چانیا۔ آتم پر ماتم ایکا رس، پاربرہم برہم لئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ساچی سکھیا لینی جان، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، ترے بھون دھنی اپنی کار کمائیندا۔ چوڈاں لوک کرن پروان، نام پروانہ اک پھڑائیندا۔ چوڈاں طبق کھیل مہان، چار کُنٹ وند وندائیندا۔ وشن برہما شو اک گیان، انتر آتم آپ پڑھائیندا۔ لیکھا لکھنہار مہان، لکھ لکھ لیکھ آپ سمجھائیندا۔ وندن وند وندے نوجوان، وندنہارا دس نہ آئیندا۔ چارے وید کر پردھان، چارے کھانی دیوے مان، چارے بانی رکھے آن، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ چارے جگ ویکھے آن، چار ورن دیوے دان، چار یاری کھیل مہان، چار چار اپنے رنگ رنگائیندا۔ زرگن سرگن کھیل مہان، آتم پر ماتم وڈ بلوان، لیکھا جانے جیو جہان، یگتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچے مارگ چھوٹا بالا، ہر جو ہر ہر آپ لگایا۔ ویکھے کھیل ہر گوپالا، گر گر اپنا ویس وٹائیا۔ دینا بندھپ دین دایالا، دیندھ اپنی دیا کمائیا۔ جگا جگنتر ویس اوٹرا لیکھا جانے شاہ کنگالا، شہنشاہ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت دُلا رے ایکا تتوت دے سمجھایا۔ ساچات برہم ناد، پاربرہم جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کھیل آد جگاد، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گر اوتار دیوے داد، پیر پیغمبر رنگ رنگائیندا۔ گھٹ گھٹ سدار ہے وساد، بسمل اپنی کھیل کرائیندا۔ میٹنہارا واد وواد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت آپ جنائیندا۔ ساچا سوت شد دُلا رے، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ توں ٹھاکر سوامی وڈ سکدارا، بے انت تیری شہنشاہیا۔ ہوں سیوک بھکھک بن بھکھارا، در ایکا منگ منگایا۔ جگ چو کڑی تیرا کھیل نیارا، بھيو کوءے نہ پانیا۔ وشن برہما شو سیوا کرے بن سیوادارا، سیوک ساچی سیو لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرہ تیرے منگ منگایا۔

ساچی منگ منگے دات، سُت شبدی جھولی ڈاہندا۔ پاربرہم پر بھ تیرے چرن کول ساچا نات، دوسر ناتا نہ کوئے رکھائیندا۔ تیری میری اک ذات، اذاتی
 رُوپ نہ کوئے وٹائیندا۔ تُوں پتا ساچا مات، ہوں بالک ناؤں رکھائیندا۔ کھیل کھیلیں آد جگاد، جگ جگ تیرا کھیل موہے بھائیندا۔ لوک مات وے ناد،
 برہم برہماد آپ سٹائیندا۔ کون ویلا دیویں داد، آپ اپنا رنگ دکھائیندا۔ تھر گھر دوارے وچوں کاڈھ، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور
 انتم دس اپنی حاد، تیری حد د پار نہ کوئی کرائیندا۔ جگ چوکڑی رکھاں تیری یاد، تیرا ناؤں صفت صلاحندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سٹائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکار، ایکا وار جنائیا۔ سُت ڈلارے کر پیار، پر م پُرکھ دے وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ
 تیرا کھیل اپار، خالق خلق رنگ رنگیائیا۔ تیرا مان تیرا دھیان تیرا گیان گر اوتار، گر گر تیری بوجھ بُجھائیا۔ پیر پیغمبر سارے گان، سچا ڈھولا سچے ماہیا۔
 بھگت بھگوان منگن دان، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ ساچے سنت کرن دھیان، دھیان دھیان نال ملاییا۔ گرکھاں دیویں اک گیان، آتم آتر بوجھ بُجھائیا۔
 گر سکھ ساچے کر پروان، ساچی وست اک دکھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، سبجگ تریتا دواپر کلجک جگ جگ پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا سمجھائیا۔ ساچا کھیل کرتا پُرکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی
 سیوا لائیندا۔ آتم پر ماتم دے دے درس، اگیان اندھیرا اندھ مٹائیندا۔ ترے گن مایا میٹے حرص، ہوس ہور نہ کوئے جنائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش،
 کایا گرہ کھوج کھجائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل
 سری بھگونت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی آد آنت، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ سیوالائے سادھ سنت، گر اوتار پیر پیغمبر نال ملاییندا۔ بودھ
 اگادھی ہر کا ناؤں نیاں منت، من واسنا میٹ مٹائیندا۔ مارگ دھندے لائے جیو جنت، جیون جگت جگت سمجھائیندا۔ انتم کھیل کرے اپنا آپ بھگونت،
 دوسر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو جائے چک، سو پُرکھ نرنجن آپ چکائیا۔ سبجگ
 تریتا دواپر کلجک پنڈھ جائے مک، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی سچکھنڈ دوارے جو بیٹھا لگ، نرگن نور نور کرے رُشنائیا۔ کرے

پرکاس ساچی جوت، جوتی جوت ڈمگائیا۔ ساچا مندر قلعہ کوٹ، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ نام ندھان لگائے چوٹ، تن نگارہ اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ اپنا لیکھا ہر جو دس، بچھنڈ دوارے خوشی منائیندا۔ سوت دوارے تھر گھر جانا وس، ہر مندر آپ بنائیندا۔ دو جہاناں پھر نانس نانس، آون جاون پت پت پاؤن تیرا راہ چلائیندا۔ لکھ چوراسی مارگ دینا دس، جیو جنت جگت جنائیندا۔ گر اوتار ملاواں ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا گائے جس، رسنا جہوا حکم سنائیندا۔ آتم پر ماتم پوری کرے آس، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ برہم پاربرہم ہوئے داس، بن داسی سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگ منڈل ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر نرائن، ایکا ایک جنائیا۔ جگ چوکڑی وہے وہن، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سارے رسنا کہن، لکھ لکھ حکمی حکم منائیا۔ آد آنت جگا جگت نہ کوئے چکائے لین دین، ہر کنت نہ کوئے ملائیا۔ پنج تت کایا چولا پاپا کہن، جگت بستر گئے ہنڈھائیا۔ انتم لاڑی موت کھائے ڈین، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگونت ملے سجن ساک سچا سین، گھر میلا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیت رہیا سمجھائیا۔ ساچا بھو ہر نرنکار، اینکارا آپ جنائیا۔ جگت جگت کر تیار، تیری دھار وکھائیا۔ سیوا لاتی اوتار، بھگت اٹھاراں دے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر خبردار، سنگ محمد کر گڑمائیا۔ چار یاری ویکھے ویکھنہار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ نانک نرگن ہو تیار، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ نام ست ونج پار، چار ورن دے کرائیا۔ اوچ نیچ بھو نوار، ذات پات دے مٹائیا۔ ایکا ست بول جیکار، بے جیکار دے سنائیا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا ویکھے وچ سنسار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ ایکا چند ہوئے اجیار، سنگر سچ کرے رُشنائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ پیر پیغمبر کر گئے پکار، نو نو گئے سنائیا۔ سو بھ تیری پروردگار، انجیل قرآن کر پڑھائیا۔ مسہ لکھ لکھ کر تیار، مصلّا جگت گئے وچھائیا۔ تیس بتیسا اک وبار، بوہاری ہر وکھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔ نانک نرگن پایا درس دیدار، دید عید اک منائیا۔ تو ہی تو کر پکار، میں متا گیا مٹائیا۔ سوہنگ روپ تیرا کرتار، سو پڑکھ نرنجن تیری وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم تیرا پسار، لکھ چوراسی جیو جنت جنائیا۔ کلجگ کھیل آنت اپار، ہر کرتا ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن لوک مات لے اوتار،

مہابی پھیرا پائی۔ گوہند ایک بول جیکار، فتح ڈنکا نام وجایا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن ز اوتار، دو جہاناں اپنے چرناں ہیٹھ دایا۔ سمبل وسے دھام نیار، محل اٹل ڈیرہ لایا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، جگ جگ نیز دین دہایا۔ شبدی سٹ رہنا خبردار، پُرکھ ابناسی لئے منایا۔ گوہند تیرا رنگ اپار، ہر گوہند آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم لیکھا اپنے لیکھے لایا۔ نو نو چار پار کنارہ، انتم ہر جو ہر جنائیندا۔ سٹ شبد تیرا سچ پیارا، پر م پُرکھ آپ نبھائیندا۔ نہکلنک نرائن لے اوتار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ دو جہاناں دئے ہلارا، چوواں طبق آپ ہلاییندا۔ وشن برہما شو روون زارو زارا، نیز نین نیر سرب وہائیندا۔ کروڑ تیتیس نہ کوئے آدھارا، سُرپت اند سرب گرا لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن نمسکارا، سجدہ سپس سرب جھکائیندا۔ ساچے تخت ہے آپ کرتار، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے ویکھنہارا، نو نو اپنا راہ چلا لائیندا۔ مندر مسجد شو دوالے مٹھ پھیرا پائے گرو دوارا، گر گر اپنا بھیو جنائیندا۔ اٹھسٹھ ویکھے تٹ کنارہ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ شبد اناد انادی دھنکارا، گھر مندر آپ لائیندا۔ پوت سپوتا میل ملاوا ایک دھارا، دھار دھار نال رکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، کوٹن کوٹ برہما در بیٹھا سپس جھکائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار اکو ڈھولا گان ساچی وارا، واہ واہ ہر ہر آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، انتم میلا آپ ملا لائیندا۔ انتم میلا کلجگ آنت، سو پُرکھ زرنجن آپ ملا لایا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیلے کھیل کھیل بے آنت، بے پرواہ وڈی وڈیا لایا۔ ایکنکار اپنی مہا گنائے آگنت، وید پُران بھیو نہ رایا۔ آد زرنجن کرے پرکاس ساچا دھام سہنت، در گھر ساچے ہوئے رُشائیا۔ ابناسی کرتا ایک نام جنائے نیا منت، ورن برن کرے پڑھایا۔ سری بھگوان ویکھے ساچے سنت، سنت سٹگر لئے ملا لایا۔ پاربرہم برہم میلا ناری کنت، آتم سیجا خوشی منایا۔ لکھ چوڑا سی گڑھ ٹٹے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے سمجھایا۔ کوئی نہ جانے بھیو پاندھا پنڈت، ملا شیخ مساق رہے گرا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن ز، شبدی کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبدی کھیل اگم اتھا، زرنگن ز ہر آپ کرائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ست پُرکھ زرنجن بیڑا آپ چلا لائیندا۔ وشن برہما شو گر اوتار پیر پیغمبر دئے پڑھا، نش اکھر آپ جنائیندا۔ ایک سوہلا ساچا ڈھولا لینا گا، گاونہارا گیت لائیندا۔ ہوئی ہوئی چولا لینا بدلا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ مولا روپ

نظری آئے اک خُدا، خُدی سب دی میٹ مٹائیندا۔ پر ماتما آتما نالوں نہ ہوئے جُدا، جُز ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ رام رمیا ویکھنہارا تھاؤں تھاں، رحمت اپنی آپ کمائیندا۔ نانک نرگن گیا سمجھا، گوبند پُرکھ اکال دھیائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، تھر گھر شبدی سُت وڈیائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیل رہیا کرا، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ شبد انادی بودھ اگادھانا رہیا سنا، دُهن آتمک راگ الائیندا۔ پنچم سخیاں مل مل منگل رہیا گا، گیت گوبند آپ الائیندا۔ دُونگھے ساگر ویکھے نیتز نین اُٹھا، اُچے ٹلے پربت پھیرا پائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پکڑنہارا بانہہ، بن سیوک سیوا آپ کمائیندا۔ کلجگ انتم پھیری پائے آ، پاربرہم پر بھ اپنا ویس وٹائیندا۔ نہہکلنک نرائن نر، ساچا ڈنکا دئے وجا، دُورُ ایکا ایک رکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں دیوے لاہ، تخت تاج سیس نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ ورن برن ذات پات دئے گوا، کھتری براہمن شوڈر ویش ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ ایکا رسنا ایکا جہوا ایکا ہر کاناؤں دئے سمجھا، ہر جوگھٹ گھٹ اندر آسن لائیندا۔ ایکا مندر ایکا مسجد ایکا گُرو دوارا دئے بنا، ایکا ٹھا کر سوامی نظری آئیندا۔ ایکا آتم ایکا پر ماتم ایکا پردہ دئے چُکا، بجر کپاٹی کُنڈا لائیندا۔ ایکا ساقی ایکا جام دئے پیا، امرت آب حیات گمھ چوائیندا۔ ایکا کاغد ایکا قلم ایکا لکھنہارا چھاہ، لیکھا لکھ لکھ اک سناائیندا۔ ایکا سبجگ تریتا دواپر کلجگ رہیا ہنڈھا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکا پیر پیغمبر اولیا ناؤں رکھے خُدا، ایکا رحمت رحمان آپ جناائیندا۔ ایکا گر اوتاراں سکھیا رہیا پڑھا، منتر انتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ ایکا مسجد شوڈوالے مٹھ رہیا بنا، ایکا لیکھا اپنے لیکھے پائیندا۔ ایکا راما کرشنا ویکھنہارا تھاؤں تھاں، انہو اپنی دھار چلاائیندا۔ ایکا نانک نرگن سچکھنڈ دوارے میل ملاوا سبجھا، ایکا گوبند سُت دُلارا سو بھ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سُت دُلا رے دیوے ور، ہر جو اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سُت دُلارا کر پر نام، ہر چرن منگے سر نایا۔ پُرکھ ابناسی تیرا نام، جگا جگنتر مات وڈیائیا۔ ہوں سیوک بناں غلام، بن بردا سیو کما ئیا۔ گر اوتار تیرا نشان، پیر پیغمبر نور رُشنا ئیا۔ ست سندھیہ دو جہان، ست ستوادی اک سنا ئیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ کھیلے کھیل کھیل مہان، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا کھیل جنا ئیا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، نو سو چورانونے چوکڑی جگ پندھ مکا ئیا۔ برہما منوتر ملے نہ کوئے نشان، جگت نشانہ سرب مٹائیا۔ کرے کھیل آپ بھگوان، بھاوی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیا۔ نہہکلنک بلی

بلوان، بل باؤن دے مٹائیا۔ لیکھا چھکے سینارام، کاہنا کرشنا اپنی گود سہائیا۔ شبد اگمی مارے بان، تیر نرالا اک چلائیا۔ چوڈاں طبق ہون ویران، ویری نظر کسے نہ آئیا۔ پیر پیغمبر کرن سلام، علیم دین سدا ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، شبدی سٹ دیوے ور، آنت آنت دے جنائیا۔ کلجک ویلا اتم آؤنا، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آدجگادی ویس وٹاؤنا، برہم برہمادی ویکھ وکھائیندا۔ نوبت نام اک وجاؤنا، ساچا ڈنکا ہتھ اٹھائیندا۔ آتم پر ماتم آپ اٹھاؤنا، ساچی سکھیا سکھ جنائیندا۔ کوڑ گڑیارا ڈیرہ ڈھاؤنا، مایا متا موہ مٹائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار باہر کڈھاؤنا، آتم آنتر ایکا رنگ رنگائیندا۔ جگت بسنتر آپ بچھاؤنا، سوہنگ منتر اک پڑھائیندا۔ سنجگ ساچی بنت بناؤنا، چار ورن کھولے ہرن پھرن نیترنن ایکا روپ درسائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنی کرن، کرتا پڑکھ پھیری پائیندا۔ نرہو بھے چکائے مرن ڈرن، جون اجون پنڈھ مکائیندا۔ ویکھنہارا گھرن بھٹن، گھٹن بھٹن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرکھ گر ساچی چوٹی چڑھن، بھگت بھگوان آپ ملائیندا۔ دیال دیال پر بھ ساچی سرن، ست ستوا دی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ ڈلارے بھو کھائیندا۔ سٹ ڈلارے کھلیا بھیت، ہر جو ہر ہر آپ کھلایا۔ پاربرہم تیرا آتر ہیت، در تیرے ہوئے سہایا۔ ناتاٹے پنچ تت کایا کھیت، ہڈ ماس ناڑی بندھن نہ کوئے رکھایا۔ تیرا نور چیتن چیت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلے آنت تیرا درس نیترا پایا۔ نیترا درس اتم وار، ایکا منگ منگائیا۔ ناتاٹے سرب سنسار، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ گھر مندر ہوئے اجیار، گرہ اپنی خوشی منائیا۔ کملاپاتی دینا درس دیدار، کلجک رین اندھیری راتی دینی کھپائیا۔ بوہ بوہ بھانتی تیرا کھیل ویکھیا اپر اپار، گر اتار پیر پیغمبر تیرا ناؤں دھیائیا۔ کلجک اتم آویں اپنی دھار، مات پت نہ گود سہائیا۔ جننی بنے نہ کوئے وچ سنسار، رسنا سپر نہ کوئے چکھائیا۔ گو بند کر کے گیا وہار، پڑکھ ابناسی پور کرائیا۔ مہابلی آوے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ پچھلا لیکھا دے نوار، اگلا مارگ آپے لائیا۔ سرشٹ سبائی مئے ایکا پڑکھ اکال، اکل کلا وجے ودھائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود بہائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہابلی ہوئے سہائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ترے بھون دھنی دے وڈیائیا۔ ایٹھے اوتھے سدا سہیلا چلے نال نال، پڑکھ ابناسی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرکھ گر گر ہر کا ناؤں ساچی گھالن

رہے گھال، کیتی گھال تھایں پائیا۔ چار ورن اِکو نام سچا دھن مال، سچ خزینہ رہیا لٹائیا۔ گوہند گُر گُر کرے سدا پرتپال، بن سیوک سیو کمائیا۔ سُنے سُنائے مُریداں حال، مُرشد بنیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت شبد لئے ملائیا۔ شبد ملاوا نرگن دھار، نرگن نرگن وِچ سمائندا۔ نرگن اندر نرگن باہر نرگن گُپت نرگن ظاہر، نرگن نور نور چکائندا۔ نرگن پتا نرگن پوت نرگن کرے پیار، نرگن ساچے دھام سہائندا۔ نرگن ہٹ نرگن ونجار، نرگن ویکھے ویکھنہار، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائندا۔ نرگن گُر نرگن اوتار، نرگن پیر پیغمبر دئے سہار، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنا راگ الائندا۔ نرگن مندر نرگن گُرودوار، نرگن ٹھا کر سوامی اپنا آسن لائندا۔ نرگن کھولنہار کواڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی جوتی ایکا رنگ وکھائندا۔ جوتی شبدی ساچی کل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ جگا جگنتر اچھل اچھل، ول چھل دھاری بھو نہ رائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ اپنے دیپک آپے بل، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا گھل، شبدی شبد کرے پڑھائیا۔ انتم جوتی جائے رل، جوتی جوت جوت سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جوتی شبدی ایکا منتر، منتر نام ست سمجھائیا۔ شبدی اندر جوتی رنگ، جوتی رنگ شبد چڑھائندا۔ ایکا سچ اک پلنگ، ایکا کنت ہر ہنڈھائندا۔ ایکا نام اک مردنگ، ایکا نوبت ناد وکھائندا۔ ایکا مندر ویکھے اندر لنگھ، ایکا دیپک ڈگمگائندا۔ ایکا سنگر سورا سربنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائندا۔ ایکا دیوے سچ انند، انند انند وِچ وکھائندا۔ ایکا ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیا کمائندا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر درگاہ ساچی سچھنڈ سارے گاؤن اِکو چھند، دوجاراگ نہ کوئے لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، جوتی شبدی اپنا رنگ وکھائندا۔ جوتی شبدی رنگ پیکھ، ہر جو پیکھت پیکھ خوشی منائیا۔ آد جگادی کھنہارا لیکھ، لیکھا لکھ لکھ دئے سمجھائیا۔ وشن برہما شو بیٹھے در درویش، بن دربان سیس جھکائیا۔ سہنسر مکھ تھکا شیش، دوئے سہنسر جہوا گن کہن نہ سکے رائیا۔ کلجگ انتم پُرکھ ابناسی پار برہم سری بھگونت میٹنہار ریکھ، ریکھا اپنی لئے پرگٹائیا۔ لہنا دینا جانے گُر دسمیش، دہ دشا پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی دو جہان نو کھنڈ پر تھمی کھولے بھیت، ابھو دئے جنائیا۔ سنگر وسنہارا نیتن نیت، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا جگ چوکڑی کھیلے کھید، لکھ چورا سی پاوے سارا، ور بھنڈی

برہمنڈی اپنا ناچ نچایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، چار ورن سناؤنا ایک چھندی چھند، ایک راگ الایا۔ چار ورن ساچا چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ پاربرہم پرہہ دیوے انند، انند کارج آپ کرائندا۔ جگت جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، گھر ساچے میل ملائندا۔ نرنجن پرکاس چڑھے چند، جوت نرنجن ڈگمگائندا۔ دُئی دوتی جوٹھی جھوٹھی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائندا۔ لیکھا چکائے جیرج انڈ، اتبج سیتج نہ کوئے بھوائندا۔ شبدی سُت تیرا پرمانند، پر م پُرکھ رس چکھائندا۔ خوشی کرے بند بند، بندی خانہ توڑ تڑائندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش سرب جیاں دا اکو چھند، آتم پر ماتم آپ پڑھائندا۔ سنگر پورا حاضر حضورا سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نہہکنک نرائن نر، شبدی سُت ابناسی اچت، کلجگ آنت سہائے تیری رت، بھگت بھگوان جھلائے نشان، لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے رُپ شاہو بھوپ ست سرُپ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ایک رنگ زمیں اسمان و بے مردنگ، برہمنڈ کھنڈ ایک دھار دکھائندا۔ بھگت بھگونت لوک مات چڑھے چند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سچا ور، ور گھر ساچا آپ دکھائندا۔ مات پت پنچ تت تت ہڈ ماس ناڑی رکت بوند کھیل کرائندا۔ پتر دھیاں جگت نت، ساک سجن سین بندھن اک دکھائندا۔ ساڈھے تن ہتھ کایا چلے رتھ، پون سواسی سیو کمائندا۔ رسنا جہوا گائے جس، بتی دند مکھ صالاجندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ ناتا جیو جڑائندا۔ جگ ناتا کایا جوڑ، تتوت تت جنایا۔ من واسنا چڑھے گھوڑ، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ مت متوالی نہ سکے ہوڑ، بیٹھی مان گوائیا۔ بدھی رکھے نہ کوئے زور، جابر نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مات پت پوت کلجگ ناتا دئے سمجھائیا۔ کلجگ منگی منگ بھگھار، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ لیکھا میری اتم وار، پتا پوت مات دئے نہ کوئے وڈیایا۔ نار کنت نہ کرے پیار، سہاگ سچ نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر ہوئے کرودھ ہنکار، گڑھ کوڑا نظری آئیا۔ جھوٹھا ناتا دسے سنسار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جھوٹھا ناتا جگت جگ، جگ جیون داتا اک سمجھائندا۔ گھر گھر ویکھو لگی اگ، اگنی اگ نہ کوئے بھجھائندا۔ کوڑی کرپا جیو جنت گیا بھج، سچ سچ نہ کوئے درڑائندا۔ ماں پت کولوں جان بھج، پھڑ باہوں گلے نہ کوئے لگائندا۔ کلجگ ویکھے اپنا جج، بن حاجی پھیرا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کرپا دیوے کڈھ، مان اہمان دے مٹائیا۔ پوت سپوت دوارے سد، در ساچے دے سمجھائیا۔ بالی بدھ رکھے لُج، بردھ اوستھان رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر میلا دے ملائیا۔ انت سریر ملے کو پاسا، پاسا ہر جو آپ جنائیا۔ چرن کول کول بھرواسا، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ من منسا پوری ہوئے آسا، آسا آسانل ملائیا۔ ایٹھے اوٹھے میلا شاہو شاہا، ہر سنگر ہوئے سہائیا۔ گر سکھ کدے نہ ہوئے نراسا، جو جن اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کایا روگ دے مٹائیا۔ کایا روگ مٹے ڈکھ، ڈکھ تن نہ لاگے رایا۔ سوہنگ جپ ساچا سکھ، آتم پر ماتم ہوئے سہایا۔ مات گر بھ کٹے اٹاڑکھ، گیڑا گیڑے نہ کوئے بھویا۔ اپنی گودی لئے چک، ویلے انت انت سہایا۔ لیکھے لگے کایا بت، پنج تت اپنی گڈھ پویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ایکا ور، تِس جن ڈکھ نہ لاگے رایا۔

★ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی پچن سنگھ دے گرہ دھیان پُر ضلع انبالہ ★

آد جگادی ایلنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ وسنہار سچھنڈے پچے دوار، ڈھر دربارے آسن لائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے دوار، کلجگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ وشن کرے خبردار، سچ سندیسہ نر نریشا اک سٹائیندا۔ ترے گن مایا کھول کواڑ، پنج تت اپنا بھيو چکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہار، ست ستوادی راہ چلائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران لیکھا جانے گیتا گیان، گر گر انجن نیز نام، نام ندھانا اک رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل آد جگاد، جگ کرتا آپ کرائیا۔ ویکھنہار برہم برہما، برہمانڈ اپنی رچن رچائیا۔ شبد اگمی ایکا ناد، دو جہاناں آپ سٹائیا۔ بھگت بھگونت سنت سچن ساچے لادھ، گھر میلا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ویس وٹائیا۔ جگ کرتا ہر کرتارا، کرنی

اپنی کرت کمانیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، نرگن سرگن کھیل کرانیندا۔ جگا جگنتر ویکھے وگسے ویکھنہارا، وید کتیب بھیونہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج کرپا پار کنارہ، نو نو چار اپنا رنگ رنگانیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنا بھیونہ کسے جنایندا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پکارا، اچی کوک کوک سرب سنسارا، گر اوتار کرن نمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکانیندا۔ مقامے حق وسے پروردگارا، جلوہ نور نور دھرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی اپنارہ چلائیندا۔ ست ستوادی ساچارہ، جگ جگ آپ چلائیندا۔ گر اوتاراں دے صلاح، پیر پیغمبر آپ پڑھانیندا۔ بھگت بھگوت بھیوگھلا، آتم پردہ تاکی لائیندا۔ ساچے سنتاں ست جنا، ست ستوادی رنگ دکھانیندا۔ گرگھ گر گر لئے ملا، گر ایک ہٹ کھلانیندا۔ گر سکھ سجن لئے جگا، جاگرت جوت جوت جگانیندا۔ سنجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ساچا ہر، کرنی کرتا آپ کرانیندا۔ کرنی کرتا کرے بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیانیا۔ سو پرکھ نرنجن نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ہر پرکھ نرنجن وڈ مہربان، تخت نواسی ساچا تخت اک سہانیا۔ آد نرنجن دیوے دان، جوت نرنجن کر رشانیا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان، وشن برہما شوگر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکانیا۔ ابناسی کرتا اک سنائے دھر فرمان، سچ سندیسہ سچا ماہیا۔ پاربرہم پرہ کرے پروان، اپنا لیکھا اپنی جھولی پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھانیا۔ ساچا کھیل پرکھ ابناسا، اک اکلآ آپ کرانیندا۔ کلجگ ویکھے آنت تماشہ، ترے گن اتینا اپنا ویس وٹانیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ٹھانڈا سیتا، ترے گن اگنی نہ تت بنانیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آپے جانے اپنی ریتا، وید کتیب شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی بھیو کوئے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر صاحب سلطانا پتت پنیتا، پتت پانی پار کرانیندا۔ نردھن سردھن ہوئے بیتا، متر پیارا اپنا ناواں رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹانیندا۔ نرگن نرگن کرپا ویس، ویس انیکا آپ وٹانیا۔ وسنہارا سمبل دیس، ساچے بنک دئے وڈیانیا۔ دو جہاناں نرنریش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے چائیں چانیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، موئڈ منڈایا نظر کوئے نہ آئیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ جس دی صفت صلاح کرے گر گر دسمیش،

دہ دشا دیکھے نین اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ دوسر سنگ نہ کوئے ساتھ، ہر جو
 اپنا کھیل کھائیندا۔ کلجگ اتم دیکھے مار جھات، زرگن زرگن اپنا پردہ لائیندا۔ دو جہاناں کھولنہارا تاک، ترے بھون دھنی اپنا راہ چلائیندا۔ بھگت بھگونت
 سجن ساک، ہرجن میل میل ملائیندا۔ اتم پر ماتم سنائے ساچا ناد، دھن آتمک راگ لائیندا۔ برہم پاربرہم میل ملائے ہو وساد، بسمل اپنی کھیل
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت، جگ جگ اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد انت کھیل اپارا، سری بھگوان
 آپ کرایا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکنا ناواں رکھایا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی وجے ودھایا۔ محل اٹل اچ منارا، سچھنڈ دیکھے بے پرواہیا۔
 تھر گھر کھولے آپ کوڑا، شبدی ست ست اٹھایا۔ ناتا چکے پڑکھ نار، نار کنت سری بھگونت ایکا ایک ایک رگھرایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ویس آپ رکھایا۔ ساچا ویس سری بھگوان، کلجگ آنت آنت کرائیندا۔ پورب لیکھا لکھت مہان، لکھیا لیکھ لیکھے
 لائیندا۔ سچجگ تریتا دوپر منگیا دان، کلجگ اتم جھولی پائیندا۔ تیئی اوتار کرن پرنام، بھگت اٹھاراں سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد سجدہ سیس
 سلام، بردا اپنا حکم ورتائیندا۔ نانک گوہند ایکا اکھر کر پروان، پر م پڑکھ ست پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سرگن زرگن کر کر دھیان، دھیانی دھیان دھیان
 ملائیندا۔ اچی کوک کوک سنان، اکھر وکھر جوڑ جڑائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ سرگن کھیلے کھیل سری بھگوان، زرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ کلجگ
 اتم پرگٹ ہووے نہکناک بلی بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے آن، اتبج سیتج اپنا حکم منائیندا۔ لکھ
 چوراسی دیوے دان، جیو جنت سادھ سنت سری بھگونت آپ پڑھائیندا۔ اتم پر ماتم ساچا گان، برہم پاربرہم دیکھے مار دھیان، ایش جیو جگدیش بندھن
 جگ کرتا آپ پوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ویس اولا، سو پڑکھ زرنجن
 آپ وٹایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پڑکھ زرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا شبدی جوتی آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے وٹایا۔ آد زرنجن اپنے دیک آپے
 بلا، سچھنڈ دوارے ایکا نور کرے رُشائیا۔ سری بھگوان سچ سندیس ایکا گھلا، برہمنڈ کھنڈ کرے پڑھایا۔ سری بھگوان گر اوتاراں پیر پیغمبراں پھڑائے پلا،

پلُو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ پاربرہم برہم میٹنہارا سلا، دُئی دُوتی دئے گوائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیئل ڈُونگھی کندر اُچے ٹلے پربت پھول
 بھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، بے آنت بے آنت اپنی مہما اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی مہما رکھے ہتھ، سَنگَر وڈا
 وڈ وڈیایا۔ جگ کرتا چلائے جگ جگ رتھ، گر اوتار سیو لگایا۔ لکھ چوڑا سی پائے نتھ، نام ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ بودھ اگادھی مہما اکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ
 کوئے مکایا۔ پیر پیغمبر مارگ دس، الف یے کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، مدھ اپنی دھار چلایا۔
 ساچی دھار ہر کرتار، اینکار آپ چلایا۔ کلج انتم کھیل اپار، زرگن زرگن آپ کرائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، رُپ انوپ ویس وٹانیندا۔ سمبل نگری
 ہو اُجیار، بنک دوارا اک سہانیندا۔ سچھنڈ نواسی سچ بنائے اک دربار، در دروازہ آپ کھلایا۔ بھگت بھگونت دئے دیدار، آتم درسی درس کرائیندا۔ میٹے
 حرص سرب سنسار، سنساروگ موہ چُکائیندا۔ کاغذ قلم نہ پاوے سار، لکھ لکھ سیانی کھ شرمائیندا۔ پاربرہم پر بھ بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور
 دھرائیندا۔ سرب جیاں داسا نھجیار، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ وڈ امام بن سکدار، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک زرائن زر، زرگن اپنا کھیل رچائیندا۔ زرگن کھیل انتم کل، کل کرتا آپ کرایا۔ لکھ چوڑا سی بھلائے کر کر ول
 چھل، اچھل چھلدھاری نظر کسے نہ آیا۔ جن بھگتاں آنتر جوتی جوت جائے رل، رل مل اپنی خوشی منایا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، پلک اپنی
 آپ اٹھایا۔ سچ سُنہیہڑا ایکا گھل، وشن برہما شو لے جگایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچ دوارے آونا چل، سچ دربارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زریٹا کلج آنت آنت سنا یا۔ سچ سندیسہ اینکار، اکل کل دھاری آپ سنا ئیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کوئے
 دھرائیندا۔ پیر پیغمبر آپ اپنا گئے ہار، شرع شریعت ونڈن ونڈن کوئے ونڈائیندا۔ گا گاتھکے وید چار، وید ویاسا لکھ لکھ پُران اٹھاراں پُران پرانی نہ کوئے
 ملائیندا۔ گیتا گیان ہاہکار، کاہنا رُپ نظر کوئے نہ آئیندا۔ انجیل قرآن مسہ حق نہ کسے وچارا، مُسلم سٹی نیتز رو رو نین نین سرب گُرائیندا۔ نظر نہ
 آئے پروردگار، رحمت رحیم رحمان نہ کوئے وکھائیندا۔ نانک زرگن بھلیا سرب سنسار، گوہند گر گر چرن کول دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ مندر مسجد مٹھ

گُردوارا شود والا ہر کارنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ جگت سیاست جھوٹھ اکھاڑا، دھیرج دھرم نہ کوئے دھرائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت
 جگائیندا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نہہکٹکا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، لکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ ساچا مارگ آپے لائیندا۔ سَچجگ ورتے سچ
 ورتارا، راؤ رنک سوہے اک دوارا، ذات پات اوچ نیچ ورن برن سرب میٹ مٹائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، سوہنگ شبد سچ جیکارا، لوآں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَچجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سَچجگ ساچا لگے مات، ہر سَچجگ
 آپ لگائیا۔ بیس پیسا دیوے دات، جگت جگدیشا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، جوٹھ جھوٹھ دے کھپائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش بندھائے
 نات، ذات پات کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ کلجگ انتم نہہکٹک نر نرائن،
 نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ وجے ڈنک راؤ رنک جیو جنت رسنا کہن، واہوا تیری قُدرت تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت درشن پیکھن
 نین، نیز نین نج آتم آپ گھلائیندا۔ آون جاون پتت پاؤن چکائے لہن دین، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیندا۔ ایہتھے اوٹھے دو جہان سری بھگوان بنے ساک
 سَچجگ سین، آتم ناتا جُڑیا نہ کوئے توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سَچجگ ساچا دھار لگائیندا۔ سَچجگ دھار
 جائے لگ، سو پُرکھ نر نجن آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، سور پیر بے پرواہیا۔ ترے گن گنی بوجھائے اگ، ساتک ست ست کرائیا۔ نیچ وکارا
 دیوے دجھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلاکائیا۔ غریب نماںیاں انتر ہے سچ، سچ سَچگھاسن سو بھاپائیا۔ چار ورن اک نگارہ جائے وچ، چار کُنٹ
 خوشی منائیا۔ انتم لیکھا چکے مکہ کعبہ حاجی حج، کایا جُجرہ سچ محرابے، نرگن نور ایکا نظری آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری
 انتم ور، نہہکٹک نرائن نر، سَچجگ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سَچجگ لیکھا سری بھگوان، سرشٹ سبائی آپ جنائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، پُرکھ اکال
 کھیل کرائیندا۔ پروردگار ہو مہربان، مہبان بیدو اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، لوک مات مات جھلائیندا۔ جیو جنت دیوے اک دھیان،
 ہر چرن سرن سرن چرن ہر سمجھائیندا۔ ایشٹ دیو سری بھگوان، وشن برہما شو سیو کمائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ گان ایکا گان، انتر منتر اکھر

وکھر آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پروان، پاربرہم برہم دیکھے مار دھیان، ایش جیو اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہہکنک نرائن نر، نر ہر نرائن اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ نواسی بنائے سچ ودھان، ودھاتا اپنی دیا کمائیندا۔

☆ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ پنڈ پچھڑیاں ضلع انبالہ ☆

نر نرائن ہر آد جگاد، نر ویر پُرکھ کھیل کرائیندا۔ شبد اگئی بودھ اگادھ، دُھر فرمانا آپ سنائیندا۔ ساچا میلانت سادھ، سنگر پورا آپ کرائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت رُوپ جنائیندا۔ گرگھ سجن آپے لادھ، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ نر نرائن اک اکل، اینکار وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، تھر گھر اپنا بھيو جنائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈونگھے ساگر اچے ٹلے پر بت پھول بھلائی۔ بھگت بھگونت پھڑائے پلا، نام پلواک دکھائی۔ جوتی شبدی نرگن سرگن آتم پر ماتم آپے رلا، برہم پاربرہم بھيو کھلائی۔ دُئی دوتی شرع شریعتی ذات پات میٹنہارا سلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ نر نرائن پُرکھ ابناسا، سو پُرکھ نر نجن کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نر نجن گھٹ گھٹ اندر رکھے واسا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ آد نر نجن نور پرکاسا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا داسی داسا، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ سری بھگوان شاہو شاباشا، سچکھنڈ دوارے درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ پاربرہم پر بھ پوری کرے آسا، وست امولک جھولی پائیندا۔ برہم برہم کرے کھیل برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ شاہو شاباشا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ نر نرائن اینکار، اکل کلا وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وسنہارا، نرگن نور نر ویر پُرکھ بے انت بے پرواہیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی جگا جگنتر ساچی کار کرے کرائے کر نیہار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کمائیا۔ وشن برہما شو سیوادار،

ترے گن میلاکت بھتار، پنچم ناتا جوڑ سنسار، ساچی وندن وند وندائیا۔ زرگن سرگن دے آدھار، لکھ چوڑاسی کھیل اپار، پرم پُرکھ پت پر میثور پاربرہم
 پرہہ ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ نر نرائن اکو داتا، آد جگاد سہائیندا۔ سرشٹ
 سبائی پتاما، پوت سپوت گود بہائیندا۔ چرن کول کول چرن بندھے ناتا، بھگت بھگونت جوڑ جڑائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان رکھے ساتھا، سگلا سنگ آپ ہو
 آئیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی گائے گاٹھا، گر گر سنگر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا جانے تریلوکی ناتھا، ترے بھون دھنی لوک پرلوک
 برہمنڈ کھنڈ لوہ پُری بھيو ابھید آپ چکائیندا۔ چوڑاں لوک گائے ساکہ، چوڑاں طبق کھولے تاکا، زمیں اسمان کھیل مہان، رواس سورج چند نورو نور
 ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ناؤں نرائن ہر جو رکھ، اپنی دیا آپ کماٹیا۔
 سچھنڈ نواسی ہو پرتکھ، پاربرہم بھيو ابھید کھلایا۔ سنت بھگت بھگونت سجن ساچے لئے رکھ، جگ جگ اپنا بھيو چکائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک متھ، دھر
 مستک لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ مارگ دس، گر اوتار پیر پیغمبر بن رہبر راہ چلایا۔ زرگن اندر سرگن وس، سرگن زرگن ایکارس،
 رس رسیا ایکارگن سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن وڈ وڈا بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ لکھ
 چوڑاسی کرپسار، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ گر اوتار سیوادارا، ساچی سیواک سمجھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وارا، کلجگ اپنا بھيو چکائیندا۔ مہابلی
 اچھل اچھل وسنہارا دھام نیارا، نہچل دھام محل اٹل سچھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کوڑا، ویکھے وگسے ویکھنہارا، آد پُرکھ پُرکھ ابناسا،
 ابناسی کرتا اپنی دھار چلاییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نر نرائن پردہ چک، چار
 کنت کرے رُشائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ جو بیٹھا رہیا لگ، کلجگ انتم پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ نرل نور جوت کرے پرکاس، بھاگ لگائے
 ساچے کایا کنچن کوٹ، قلعے گڑھ دئے سہائیا۔ شبد اگئی تن نگارے لگے چوٹ، انحد نادی دُھن آتمک ایکارگ سٹائیا۔ سرشٹ سبائی لیکھا چکھے ورن برن،
 ذات پات زرگن نور وکھائے ساچی گوت، آتم پر ماتم پوت سپوتا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکار، جگا جگنتر اپنا

ویس وٹائیآ۔ جُگ جُگ ویس اوٹڑا، کرے کرائے کرنہار۔ پُرکھ اکال اک اکلڑا، لوک مات لئے اوتار، جن بھگتاں مارگ دئے سکھلڑا، نرگن سرگن کر
 پیار، انتر آتم پھڑائے پلڑا، شبدی شبد ہو اُجیار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن اک اوتار۔ نر نرائن نہکٹک، آد جُگاد وڈی وڈیائیآ۔
 جُگا جگنتر وجائے ڈنک، ڈنکا ایکا نام خُدا ئیآ۔ لیکھا جانے راؤ رنک، راج راجان شاہ سلطان، لیکھا سب دا آپ مُکائیآ۔ کلجگ انتم اک سہائے دوار بنک، بنک
 دوارے دئے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن کرے کھیل بے پرواہیا۔ نر نرائن سورا سربنگ، سرب کلا اکھوائیندا۔ آد جُگاد
 نہ ہوئے بھنگ، سیبھنگ اپنی کار کمائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سری بھگونت آتم پر ماتم دیوے اک انند، انند گھال اک دکھائیندا۔ نرگن
 نرکار آد نرنجن نور نورانہ چاڑھے چند، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اگئی ساچا چھند، بن رسنا جہوا گائیندا۔ جُگ چوکڑی میٹے پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن کھیل کھائیندا۔ نر نرائن ایکو ایک، اک اک اکھوائیآ۔ بھگت بھگونت ساچی ٹیک، درگھر ساچے وٹی
 ودھائیآ۔ سنت سہیلا سدا بیک، وویکی اپنا بھیو چُکائیآ۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ سو سجن سنگر پُرکھ لئے پیکھ، پیکھ اپنے نین
 خوشی منائیآ۔ جگت نیتز نظر نہ آئے رُپ رکھ، رنگ کرتا نہ کوئے دسائیآ۔ انہو پرکاس اوٹڑا بھیس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن
 کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ نر نرائن گھر گسبھر، گن ساگر وڈ وڈیائیندا۔ وسنہارا پنچ تت کایات سریر، تتوت ویکھ دکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو دھیر،
 دھیرج ست سنتو کھ گیان درڑائیندا۔ شبد انیالا برہوں مارے تیر، بجر کپائی چیر چرائیندا۔ مایا متا ہوئے ہنگتا دئی دویتی جوٹھی جھوٹھی کڈھے پیر، سچ سچ
 اک درڑائیندا۔ امرت آتم پیائے ٹھنڈا سپر، نجبھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ پھڑ چوٹی چاڑھے اخیر، آخر اپنا میل ملائیندا۔ بدلنہارا تقصیر، تدبیر اپنی آپ
 جنائیندا۔ کلجگ انتم گھت وہیر، دو جہاناں پندھ مُکائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر دستگیر، دستیاب اپنا دست آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر نرائن اپنا رنگ رنگائیندا۔ نر نرائن ایکا رنگ، ہر جو ہر ہر آپ رنگائیآ۔ آتم سیجا سچ پلنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیآ۔
 دوس رین اٹھے پھر نام مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیآ۔ ساچے آسو کسے تنگ، شاہ سوار سچ سنگھاسن آسن لائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن

پاتالاں آپے نگھ، لوک مات زِ رِگن جوت کرے رُشائیا۔ گیت سہاگی گائے چھند، آتم پر ماتم اک انند، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ جُگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال سوامی نہکرمی اپنا کرم کمائیا۔ دین دِیال ٹھا کر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے گجری چند، گو بند ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سر شٹ سبائی بھاگاں مند، کلجگ اتم نیز تین اکھ نہ کوئے کھلایا۔ گرگھ ورلے ملے سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نام وکھائے چند پر چند، ساچا کھنڈا اک چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن گھر ساچے خوشی منائیا۔ نر نرائن چاؤ گھنیرا، در گھر ساچا آپ سُبھائیا۔ جن بھگتاں دے سے نیرن نیرا، منمکھاں نظر کتے نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم گھر گھر وکھائے کھلا دیہڑا، گرہ مندر اندر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دوس رین رین دوس اپنا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، سچ پر بھاتی اپنا پردہ لائیندا۔ گرگھ گر گر کہے توں میرا میں تیرا، نانک ڈھولا ساچا سوہلا، پُرکھ اکال دین دِیال سچکھنڈ نو اسی ایکا دھار ایکا راگ لائیندا۔ سوہنگ سد سچ وچولا، آد جگاد بنیا تولا، گر اوتار پیر پینمبر بدلنہارا چولا، کایا چولا تن نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ پُرکھ ابناسی رکھنہارا پردہ اوہلا، برہم پار برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ہر جن ہر جو دوسے کولا، نج گھر آتم ڈیرہ لائیندا۔ نر نرائن زِ رِگن روپ ہو ہو مولا، بسمل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر اپنی کار کمائیندا۔ نر نرائن چیت جب چپو، جیون جگت جگت جنائیا۔ اتم لیکھا چکے ساڈھے تن ہتھ سینو، روداس چمارا دے گواہیا۔ گو بند سورا سٹ دُلا رے رکھ کے گیا بیٹھاں نینو، سنجگ ساچی نینہ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ایکو اکھر رہیا پڑھائیا۔ نر نرائن ساچا اکھر، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ آد جگاد رکھے وکھر، وکھری دھار آپ پر گنائیندا۔ پاڑنہارا بجر کپائی پتھر، دُئی دویتی پردہ لائیندا۔ نیز نیر ورو لے اٹھر، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گو بند ویکھے ساچا ستھر، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن اکو چاپ جپائیندا۔ نر نرائن اکو چاپ، جیون کُت آپ جنائیا۔ ترے ترے میٹنہارا تینوں تاپ، اگنی تت نہ لاگے رانیا۔ پرگٹ ہوئے پر بھ آپے آپ، اپنی کل آپ رکھائیا۔ پوت سپوتا گود سہائے بن بن مائی باپ، پتا پوت سدا سکھائیا۔ چرن کول دھرت دھول بٹھے ساچا نات، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائیا۔ چار ورن وکھائے اک ذات، کھتری براہمن شودر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ نر نرائن پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا کھیل کرانیا۔

گھٹ گھٹ اندر جوت پرکاس، پرکاشوان بے پرواہیا۔ گرگمھاں پوری کرے آس، گرگر اپنا درس کرائیا۔ کلجگ انتم داسی داس، بن سیوک سیوکمائیا۔ دو جہاناں دیکھے کھیل تماش، دوئے دوئے دھار آپ پرگٹائیا۔ پاوے سار پر تھی آکاش، گگن منڈل اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرائن نر نرائن ایکا گھر سوبھاپایا۔ ایکا گھر سوبھاوانت، نر ہر نرائن آپ سہانیدا۔ آد جگاد مہما گنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیدا۔ میل ملائے ساچے سنت، سنت ساجن اپنی بوجھ نبھائیدا۔ لیکھا جان نار کنت، کنٹوبل ویس وٹائیدا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ بنائے بنت، انتم لیکھا آپ مکائیدا۔ توڑنہارا گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیدا۔ نر نرائن بنائے ساچی سنگت، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیدا۔ گرگھ دوجے در نہ ہوئے منگت، وست امولک جھولی پائیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ میٹھی آپ رنگائیدا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند کٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نر، نر ہر اپنی دیا کمائیدا۔ نر ہر دین دیال، ٹھا کر اپنا رنگ رنگایا۔ بھگت بھگونت دیکھے ساچے لال، لالن اپنی گود سہانیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے جنایا۔ دیوے نام سچا دھن مال، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جایا۔ شاہوں کرے کنگال، کنگال شاہ دے بنایا۔ جن بھگتاں حل کرے سوال، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ہر وسے ساچے گھر، گھر ساچا سچکھنڈ دوارے دے وڈیایا۔ گرگھ کدے نہ کرے بس، اکو آس تکایا۔ ہر جو ہردے اندر جائے وس، گھر ساچے دے وڈیایا۔ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند کرے رُشٹایا۔ اگلا مارگ دیوے دس، پچھلا لیکھا رہے نہ رانیا۔ دوس رین اٹھے پہر ایٹھے اوتھے دو جہان سری بھگوان گائے جس، جس وید پُران گانہ سکے رانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا دے جنایا۔ بس نہ کرے گر سکھ میت، جس جن اپنی دیا کمائیدا۔ دوس رین گائے گو بند گیت، گو بند اپنا رنگ وٹائیدا۔ سدا سہیلا اک اکیلا نظری آئے بیٹھا اتیت، ترے گن ڈیرہ آپے ڈھاہندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسائیدا۔ لیکھا جانے پتت پتت، پتت پاؤن اپنا ناؤں دھرائیدا۔ دو جہان چلائے ساچی ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیدا۔ بس بس نہ گرگھ کر، ہر ہر ہر کھیل کرائیدا۔ پر بھ ملن دا اکو در، گھر گھر وچ آپ جنائیدا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، بھے اور نہ

کوئے رکھائیندا۔ آتم آتر نہائے ساچے سر، کاگوں ہنس بنائیندا۔ سرتی شبدی لئے پھر، آتم پر ماتم جوڑ بڑائیندا۔ لیکھا چکے پنج تت کا یا سریر دھڑ، جگدیش اپنی دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وڑ، راہ وچ نہ کوئے اٹکائیندا۔ گرگھ سجن نہ جنم نہ جائے مر، جنم مرن مرن جنم سنگر لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھا ونہارا ساچا گھر، گھر وچ کُنڈا لائیندا۔ گھر وچ کُنڈا گھر وچ تاکی، گھر گھر وچ پردہ لائیندا۔ پکڑ چڑھائے اچی گھاٹی، گرہ مندر آپ جنائیندا۔ زرگن نور جوت جگائے للائی، اگیان اندھیر گوائیندا۔ میل ملائے کملاپاتی، کول نین اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایٹھے اوٹھے سدا ساتھی، سدا سنگ رکھائیندا۔ کرپا اندر سدا سوامی، اپنا کھیل کرائیا۔ آد جگاد سدا سد نہکامی، نہکرمی کرم کمائیا۔ گھٹ گھٹ بیٹھا آتر جامی، آتر گت آپ جنائیا۔ دوس زین زین دوس گائے ساچی بانی، انحد نادى ناد سنائیا۔ سرت سوانی سکھڑ سچھی ہوئے رانی، گھر ملے سچا ماہیا۔ آتم پر ماتم پیائے ٹھنڈا پانی، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ لیکھا چکے چار کھانی، انڈج جیرج اُتھج سیتج ناتا دئے تڑائیا۔ سنگر ملے شبد بانی، سرت سوانی اپنے سنگ رکھائیا۔ دوہاں وچولا پُرکھ ابناسی اک دکھائے پد زربانی، زربان پد اپنا چرن دکھائیا۔ ایٹھے اوٹھے اکھ کہانی، بن رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے سچا ور، گھر مندر کرے جوت رُشائیا۔

★ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ رنگیل پُر ضلع انبالہ ★

ست پُرکھ زرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ زرگن زرگن ہو اُجیار، زرویر پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سمبل نگر دھام نیار، در گھر ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگمی بول جیکار، بے جیکارا ایکاناؤں لائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر نظر کسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوآں پُریاں برہنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ وشن برہما شو لئے اٹھال، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنج تت تت بنے دلال، کرے کھیل سری بھگوان زرگن سرگن سرگن زرگن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ سو بھاؤنت سری

بھگوان، ہر وڈا وڈ وڈیا نیا۔ نرگن نرکار ہو پردھان، اکل کل کھیلے کھیل شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا لکھ چوراسی سنائے کان، چارے کھانی کرے پڑھانیا۔ آتم پر ماتم اک گیان، پر م پڑکھ میلا سچ سبھانیا۔ پاربرہم برہم دیوے دان، دست اموکک جھولی پانیا۔ ایش جیو اک نشان، جگدیش دے جھلانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے دے وڈیا نیا۔ در گھر ساچا سو بھاونت، سنگر پورا آپ سہانیندا۔ سچھنڈ دوار بنائی بنت، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ کرے کھیل آد آنت، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ شبد اگئی نیا منت، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھانیندا۔ بھيو ابھیدا کھولے سادھن سنت، سنت ساجن اپنے رنگ رنگانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو ہر ہر اپنا ویس وٹانیندا۔ ویس اپارا ہر نرکارا، نرگن دھارا جوت جگانیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، جگ چوکڑی ویکھے وارو وارا، نت نوت پھیرا پانیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، لوآں پریاں دے ہلارا، برہنڈ کھنڈ اپنا حکم ورتانیا۔ روس کرن نمسکارا، منڈل منڈپ ڈھیہہ ڈھیہہ پے چرن دوارا، چرن دھوڑی مستک ٹگا ایکا خاک رمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر سوہے ہر نرکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ دیا باقی کملا پاتی کر تیار، ترے گن اتینا ڈگمانیندا۔ ٹھانڈا سپتا و سنہارا سچ دوار، در دروازہ آپ کھلانیندا۔ قدرت قادر ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی ہو تیار سبجگ تریتا دواپر لئے اُدار، کلجگ انتم ویلا آئیندا۔ سیوا کر کر تھکے گر اوتار، پیر پیغمبر گئے ہار، جیو جنت لکھ چوراسی گرہ مندر گھر گھر سرب گر لائیندا۔ آتم کرے نہ کوئی ٹھنڈی ٹھار، نیتز لوچن نین دیوے نہ کوئے درس دیدار، عید دید چند نہ کوئے چڑھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی دھار آپ پرگٹانیندا۔ ساچی دھار پرگٹ جوت، جوتی جاتا کھیل کرانیندا۔ لکھ چوراسی ایک اوٹ، ایک اشٹ منانیندا۔ ورن برن ناتا توڑے جھوٹھی گوت، آتم پر ماتم ایک گنڈھ پوانیندا۔ آسا ترسنا مایا ممتا ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، دُئی دوتی پڑدہ لائیندا۔ تن نگارے شبد اگئی لائے چوٹ، اناد انادی ناد سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا کھیل آپ وکھانیندا۔ ساچا کھیل پڑکھ سمرتھ، کلجگ آنت آنت جنانیا۔ سبجگ تریتا دواپر لوک مات چلایا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمانیا۔ کلجگ انتم ہو

پرگٹ، پرم پُرکھ اپنا ویس وٹایا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، پنج تت نہ کوئے وڈیایا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، سمبل ڈیرہ ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گھر وسے سچا ماہیا۔ سمبل نگر سچ ٹکانا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ شبد اگمی اک بنا، ہر پُرکھ نرنجن آپ اڈائیندا۔ ایکنکارا ہو پردھانا، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا جانی جانا، سری بھگوان سیو کمائیندا۔ پاربرہم بن مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ رکھائیندا۔ برہم برہم برہم نشانہ، لکھ چوراسی گھر گھر آپ لگائیندا۔ بودھ اگادھی ایکا گانا، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر پرم پُرکھ ویکھے مار دھیانا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرے کھیل سری بھگوانا، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو نہکلنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ دو جہان جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے گونی کاہنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر سچا سچکھنڈ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی ونڈے ونڈ، دوسر سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ تھر گھر ساچے بہہ بہہ گائے چھنڈ، گیت گوہنڈ الائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے بٹی دند، رسنا جہوا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر مندر آپ وڈیائیندا۔ گھر مندر ویکھے کھولے تاک، گھر گھر وجے ودھایا۔ گھر میلا سجن پاکی پاک، پتت پُنیت لئے ترایا۔ گھر سوہلا ڈھولا گائے بھوکت واک، انہو اپنا بھیو جنایا۔ گھر آتم پر ماتم دتے اکو ذات، ورن برن نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در ساچے دئے وڈیایا۔ در ساچے وڈیائی وڈا وڈ، ہر سجن آپ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے انتر آپے کڈھ، لوک مات ویکھ دکھائیندا۔ جگا جگنتر دھر درباری دھر دوارے لئے سد، سچ فرمانا آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل جنائیندا۔ کلجگ کھیل لینا جان، جانہار آپ جنایا۔ پُرکھ ابناسی ہو پردھان، دو جہان ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دآرے سچ نشان، لوک مات دئے جھلایا۔ سنجگ مارگ لائے ہو مہربان، دینن اپنی دیا کمایا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ وست اگمی دیوے دان، نج گھر ساچے آپ ورتایا۔ سرتی شبدی میلا گونی کاہن، ایکا بنسری نام سنایا۔ پیر پینمبر دئے پیغام، کلمہ نبی آپ پڑھایا۔ مقامے حق وسے دھام، درگاہ ساچی

آسن لایا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، نہہکنکا ناؤں رکھایا۔ گرکھ سجن لئے پچھان، جگ وچھڑے میل لئے ملائیا۔ ایکارگ سنائے کان، سوہنگ ڈھولا سو
 پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپرپر آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، نہہکنکا
 ناؤں رکھایندا۔ سمبل نگر دھام نیارا، ساڈھے تن ہتھ آسن لائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، بے جیکار آپ لائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، کروڑ تیتسیا
 سیس جھکائیندا۔ تینی اوتار کھڑے دوارا، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے پکارا، محمد ایکار اوٹ رکھایندا۔ نانک گوہند بول جیکارا، ڈنکا فتح اک
 سنائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے کلکی اوتارا، کل اپنی آپ دھرائیندا۔ مہالی چھلے سرب سنسارا، ول چھل اپنا کھیل وکھایندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا،
 راج راجاناں میٹ مٹائیندا۔ غریب نمائیاں دے ہلارا، پھڑباہوں گلے لگائیندا۔ اوچاں نیچاں وکھائے اک دربارا، ذات پات نہ کوئے ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم
 دے سہارا، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ وڈیائیندا۔ ہر مندر ویکھے کایا تن، متو
 تت تت جنایا۔ آسا ترسنا میٹے من، من واسنا دے کھپایا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، کام کرو دھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ کرے وسیرا ساچی چھپر چھن،
 چار دیوار نہ کوئے رکھایا۔ ہوئے پرکاس کوٹن کوٹ سورج چن، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا دیوے نام دھن، دھن خزینہ اک لٹائیا۔ چار ورناناں
 بیڑا دیوے بھ، برن اٹھاراں لیکھے پائیا۔ ساچا راگ سنائے کن، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رسنا کہن دھن دھن، پاربرہم تیری
 سرنائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، بھٹنہار تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن میل لئے ملائیا۔ گھرن بھٹنہار
 سمرتھ، لکھ پوراسی کھیل کرائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ کلجگ انتم سیاں ونڈی ساڈھے تن تن ہتھ،
 روداس چمارا لیکھ لکھائیندا۔ کلجگ انتم کھیڑا ہونا بھٹھ، ترے گن گنی تت تپائیندا۔ پُرکھ ابناسی گیڑنہارا اُلٹی لٹھ، اُلٹا گیڑا آپ دوائیندا۔ جن بھگتاں مارگ
 دتے سچ سچ، سچ نام سمجھائیندا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ منوآ نوآ رہیا نچ، نچ نچ اپنا تال و جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرکھ گر گر آپ جنائیندا۔ گرکھ مینا گر گر سجن، ہر سجن دیا کمائیندا۔ کلجگ انتم آیا پڑدے کجن، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔

چرن دھوڑ کرائے ساچا محن، دُرمت میل دھوئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا ایک گھر، گھر ساچے وجے ودھائی۔ دین مذہب چکے ڈر، ذات پات نہ کوئے لڑائی۔ پُرکھ ابناسی کرپا رہیا کر، پچھلی ریتی دے کھپائی۔ مندر مسیتی ایک نظری آئے ہر، ٹھاکر دوارے ٹھاکر اپنا روپ دکھائی۔ شو دوالے ساچے ٹلے ہے چٹھ، اُنج محلے سو بھاپائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ایک اشٹ درڑائی۔ ایک اشٹ آتم گردیو، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ آد جگاد الکھ ابھیو، اگم اتھاہ کھیل کرائیندا۔ ہرجن لیکھے لائے سیو، سیوک اپنا روپ وٹائیندا۔ امرت آتم دیوے میو، ہنگ برہم ایک رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن ساچا جائے جاگ، سنگر پورا آپ جگایا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر لگے بھاگ، گرہ مندر ہوئے رُشائی۔ دپیک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹائی۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چگایا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل رہن نہ پائی۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، ایک بخشے سرن سرنائی۔ پتا پوت لڈائے لاڈ، گود سہنجنی آپ سہائی۔ سنجگ تریتا دوا پر پورب لیکھا رکھے یاد، کلجگ اتم لہنادے چگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچا سنگر تار، تار نہار دیا کمائیندا۔ لکھ چوڑاسی گیر نوار، آون جاون پھند کٹائیندا۔ نت نوت دیوے درس دیدار، نچ نیز نین گھلائیندا۔ کرپا لائے پار، بیڑا منجھدھار نہ کوئے رُٹھائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سار، نہہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ سنجگ ساچی کرے کار، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ چار ورنان دے ادھار، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے انگ لگائیندا۔ سرب جیاں دا اک پیار، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سوہنگ شبد ست جیکار، بے جیکارا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکنڈ دا سچ نشانہ ہرجن ساچا آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن ساچا سچ نشان، ہر جو لوک مات جھلایا۔ سرشٹ سبائی دے گیان، نش اکھر کرے پڑھائی۔ گھٹ گھٹ بیٹھا دیکھے مار دھیان، نچ نیز نین گھلایا۔ لکھ چوڑاسی ہوئی حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائی۔ ناتا جڑیا سنج شیطان، آسا ترسنا کرے لڑائی۔ نظر نہ آئے سری بھگوان، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جہان، جیون جگت نہ کوئے جنائی۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، پورب لیکھا دے مکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ دیکھے تھاؤں تھانیا۔ گرگھ دیکھے تھان تھنتر، سرشٹ سبائی پھول پھولائیندا۔ آپ بُجھائے جگت بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ سوہنگ سنائے ساچا منتر، منتر ایکانام جنائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، پڑدہ اوہلا نہ کوئے دکھائیندا۔ کھیلے کھیل گنگن لگنتر، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ سجن میلے آن، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ لکھ چوراسی پھولن پھولے، نرگن وڈی وڈیائیا۔ شبد اگئی کنڈے تولے، تولنہارا نظر کسے نہ آئیا۔ ساچی دھارن اکو بولے، نہ کوئی مات سکے بدلایا۔ بھاگ لگائے کایا چولے، چولا اپنالے وٹایا۔ گرگھ بیٹھائے ساچے ڈولے، شبدی ڈولا اک بنایا۔ ایٹھے اوتھے وسے کولے، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ دیکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔

☆ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سرجیتم سنگھ دے گرہ راجو ماجرہ ضلع انبالہ ☆

سجگ داست وبارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو اُجیارا، دو جہاناں دیکھ دکھائیندا۔ ایکنکارا کھول کوڑا، آد نرنجن دیپ جگائیندا۔ ابناسی کرتا دے سہارا، سری بھگوان اوٹ رکھائیندا۔ پاربرہم برہم بن ونجارا، لکھ چوراسی ہٹ چلائیندا۔ آتم پر ماتم اک جیکارا، بے بے اپنا ناؤں لائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسارا، مہاسار تھی آپ رکھائیندا۔ کجگ اترے پارکنارہ، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ پرگٹ ہو نہہکنک نرائن نر اوتارا، نر ہر ساچی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سجگ ساچے ساچی دات، سنگر پورا آپ دوائیا۔ ایکا اکھر وڈ کرامات، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ ناتا توڑے ذات پات، دین مذہب دے مٹایا۔ سرب جیاں پر بھ دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ اکھوایا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھ، ترے ترے اپنا رنگ رنگایا۔ آتم پر ماتم پوجا پاٹھ، ساچا منتر دے پڑھایا۔ لیکھا چکے تیرتھ اٹھساٹھ، آتم سروور ایکا دے نہایا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَجگ ساچا کھیل رچایا۔ سَجگ ساچا سَت ستواد، سَت ستوادى مات لگائیندا۔ کلجک میٹے واد وواد، کوڑ گڑیارا موہ تڑائیندا۔ سرشٹ سبائی وے ایکاناد، دُھن آتمک راگ سٹائیندا۔ شبد اگئی بودھ اگادھ، سو پُرکھ نرنجن آپ درڑائیندا۔ بھکت بھگونت میل ملاوا موہن مادھو مادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَجگ ساچا رنگ رنگائیندا۔ سَجگ ساچا چاڑھے رنگ، رنگنہار آپ اکھوائیندا۔ کلجک میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا موہ چُکائیندا۔ سرب جیاں سٹائے ایکا چھند، جیو جنت جنت جنائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو ڈھاپے دُئی دویتی کندھ، گڑھ ہنکار آپ تڑائیندا۔ جیو جنت آتم پر ماتم دیوے سچ اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَجگ ساچا بندھن پائیندا۔ سَجگ ساچا بندھن پا، پاربرہم پر بھ کھیل کرائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دے مٹا، آتم پر ماتم جوڑ جوڑائیندا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ ویکھے تھاؤں تھاں، گر در اپنا ویس وٹائیندا۔ ساچا اشٹ اک پرگٹا، پُرکھ اکال دین دیاں نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سرشٹ سبائی لے جگا، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی لے پڑھا، پُستک ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سٹاں دیپاں دے صلاح، صلاحیر پھیرا پائیندا۔ ساچا مارگ دیوے لاء، دو جہاناں ساچے راہ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَجگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ سَجگ تیرا ساچا سنگ، ہر سَنگَر آپ نبھائیا۔ گھر گھر وے اک مردنگ، گرہ گرہ ناد سٹائیا۔ نو دوارے آپے لنگھ، گھر دسویں بوجھ بُجھائیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، گو بند گو بند لایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہر جن ساچے لے ملائی۔ ناتا تے بتی دند، اجپا جاپ آپ کرایا۔ لکھ چوراسی آون جاون مکے پنڈھ، گیرا گیر دے چُکایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان ہوئے سنگ، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سَجگ ساچے دھندے لایا۔ سَجگ ساچے ساچی اوٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ دھرم دوارا قلعے کوٹ، ایکا بنک سٹھائیندا۔ نام ندھانا لگے چوٹ، چوٹ نگارے آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ کر پرکاس نرمل جوت، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَجگ ساچا ویس وٹائیندا۔ سَجگ ساچا ویس پُرکھ اگم، لکھ اگوچر آپ کرایا۔ جن بھگتاں میلا کر سری بھگوان، بھگوان اپنا رنگ رنگایا۔ کر پرکاس بن سورج چن، چند چاندنی اک چکایا۔ پنچ وکارا دے

ڈن، آسا ترسنادے مٹائیا۔ لیکھا جانے جننی جن، دهن دهن جنیندی مائیا۔ ایکا راگ سنائے کن، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش
 اتم جائن من، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنجگ ساچا رنگ دکھائیا۔ سنجگ ساچے
 چڑھے چا، بھگت بھگونت آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم پر بھ ملے ملاج، بن کھیوٹ کھیٹا بیڑا کندھ اٹھائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے سچ صلاح، دوجا اکھر نہ کوئے
 پڑھائیندا۔ شبد وچولا اک بنا، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ بچھلا لہنادے چکا، چار جگ اپنی جھولی پائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ اتم پار کر، پار کنارہ اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ ساچا لئے پرگٹا، لوک مات دھرت مات گود سہائیندا۔ ساچی سکھیا اک جنا، ساکھیا ت کھیل کرائیندا۔ زرگن بچھیا اپنی پا، سرگن
 جھولی آپ بھرائیندا۔ اوچ نیچ راو رنگ دے کوئی نہ، راج راجان شاہ سلطان ایکا در سہائیندا۔ ہر جن ویکھے تھاؤں تھاں، نو کھنڈ پر تھمی پھول پھولائیندا۔
 کر کرپا پکڑے بانہہ، پکڑنہارا دس کسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ گرگھیاں سر رکھے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کوئے
 تپائیندا۔ کلجگ لہنادینا دے مکا، سنجگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک ورتائیندا۔
 ساچی وست سنجگ دھار، ست پڑکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ سرب جیاں دا اک پیار، پیار پیار نال بندھائیا۔ سرشٹ سبائی اک دھار، ایکا دھندے دے
 لگائیا۔ آتم پر ماتم اک جیکار، ساچا سوہلا اک سنائیا۔ ایش جیو دے ادھار، جگدیش وڈی وڈیائیا۔ برہم پاربرہم میل ملائے میلنہار، گھر میلا سچ سبھائیا۔
 گر چیلو سوہے اک دوار، گھر ٹھا کر سوامی ویکھے چائیں چائیا۔ آتم سیجا کر تیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سنجگ اپنا بھيو چکائیا۔ سنجگ کھولے ہر جو بھيو، بھيو اولڑا آپ جنائیندا۔ آد پڑکھ وڈ دیوی دیو، دیوت سر سیس نوائیندا۔ الکھ اگم
 اتھا ا بھيو، اگوچر اپنی کار کرائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا میو، رسنارس اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچی ونڈ
 ونڈائیندا۔ سنجگ ساچی ونڈے ونڈ، کلجگ لہنادے مکائیا۔ پڑکھ ابناسی ستادے کر کنڈ، انت کروٹ لئے بدلایا۔ نو کھنڈ پر تھمی میٹے بھیکھ بکھنڈ، جوٹھ
 جھوٹھ دے گوائیا۔ سنجگ ساچا چڑھے چند، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگونت جنائے اک انند، انند انند اک درسائیا۔ بن اکھر سنائے سوہلا چھند،

گیت گوہند آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائی۔ جگ جگ ویس ہر کرتا، آد جگاد وٹائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، زرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نہہکنک ہو اُجیار، نام ڈنکا اک سٹائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سنجگ آوے اپنی وار، تھت وار ویلا وقت نہ کوئے دکھائیندا۔ کرپا کرے آپ زرنکار، کر کرپا ویکھ دکھائیندا۔ بیس پیسا پاوے سار، جگت جگدیشا ونڈ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن زر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا دیوے دان، کلجگ مٹے انت نشان، کوڑی کرپا آپ مٹائیندا۔

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی بھجن سنگھ دے گرہ شیخ پُر ضلع انبالہ ★

سنجگ چلے ساچا ناؤں، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، بے پرواہ بھیو چکائیندا۔ اتم پر ماتم پکڑے باہوں، زرگن زرگن گود بہائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے سچا تھاؤں، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ دو جہاناں پتا ماؤں، پوت سپوتا گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سنجگ ساچے دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ بھگت بھگونت بنھے نات، پُرکھ بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ کلجگ میٹ اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چٹھائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا گاتھ، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، اشٹ گردیو اک دکھائیندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سرور اک نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا کھیل دکھائیندا۔ سنجگ ساچے دیوے دان، دیونہار ہر اکھوائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ نشان، چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ دھرائیندا۔ زرگن سرگن ہو بلوان، سرگن زرگن اپنا بل رکھائیندا۔ شبد اگئی وڈ مہربان مہربان، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھیو ابھیدا جائے کھل، سو پُرکھ زرنجن آپ کھلائیا۔ سنجگ دیوے نام انمل، انملڑی دات آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی بنائے ایکا کُل، ورن برن

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

نہ ونڈ ونڈائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نہ کہے بھل، آتم پر ماتم ساچا ناتا جوڑ جوڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا لئے
 پرگٹائیا۔ سنجگ ساچا مات رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ مہابلی ہو پر تکھ، روپ انوپ آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ست
 ستوادی مارگ دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ ایک نام سنائے ساچا جس، جس وید پُران چکائیندا۔ ستن میلا ہس ہس، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ اپنا ناؤں چلائیندا۔ سنجگ ناؤں سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم نیچ دیوے بو، پت ڈالی
 بھل مہکائیا۔ نرگن جیہا نرگن ہو، سرگن دیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سنجگ دھار،
 ست ستوادی آپ چلائیندا۔ چار ورنان دے ادھار، ایک گھر بہائیندا۔ چار ورنان اک پیار، ایک نین نین ملائیندا۔ چار ورنان اک جیکار، ایک اکھر نام
 سنائیندا۔ چار ورنان اک شنگار، ایک بستر تن ہنڈھائیندا۔ چار ورنان اک ونجار، نام ہٹ اک کھلائیندا۔ چار ورنان اک داتار، نرگن داتا نظری آئیندا۔
 سرشٹ سبائی پاوے سار، نو کھنڈ پر تھی دیکھ وکھائیندا۔ ستاں دیپاں ہو اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ پورب لہنا دینا سنجگ تریتا دوا پر کلجگ دے نوار، لیکھا
 لیکھے سب دا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن، نرگن اپنا آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن
 لا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن ملاح، سنگر اپنا ناؤں چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت در لئے ہلا، بھگت بھگونت پڑدہ لائیندا۔
 ایک اکھر ایک وار ایک ناکار دے سنا، آخر اپنا بھيو چکائیندا۔ صفت صلاحی بے پرواہ، صفتی صفت نہ کوئے جنائیندا۔ رہبر بنے آپ خُدا، خالق خلق دیکھ
 وکھائیندا۔ کلجگ اتتم پھیرا پا، نہہکنک اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ امام اماں آپ اکھوا، شاہ سلطانا بھيو چکائیندا۔ شبد دامامہ اک وجا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے ساچا ور، دھرت مات ساچی گود سہائیندا۔ سنجگ چھوٹا دیکھے بالا، بالک اپنی دیا کمائیا۔ کرے کھیل ہر
 گوپالا، گوہند وڈ وڈیائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے سچی دھرمسالہ، دھرم دوارا اک وکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، ہر جن جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ لہنا
 دینا چکے شاہ کنگالا، غریب نمانے گود اٹھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ سنجگ دسے راہ سٹھالا، ایک اکھر کر پڑھائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سچ رہیا درڑا ئیا۔ سچ سچ ساچا منتر، نمو ست ست جنائیندا۔ سرب جیاں گت جانے انتر، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ کلجک میٹے اگن بسنتر، امرت میگھ برسائیندا۔ سرب جیاں دا اکو منتر، سوہنگ سو آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سنجگ ساچے وڈ وڈیائی، سو پُرکھ نرنجن آپ دوائیندا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار ویکھن چائیں چائیں، نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل رچائی، لوک مات وند وندائیندا۔ کلجک انتم ہوئے جدائی، جدا اپنا انگ دکھائیندا۔ سنجگ ساچے کرے گڑمائی، گھر ساچے آپ بہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول میلا رہیا ملائی، مل مل اپنا راگ لائیندا۔ دوہاں وچولا سچا شہنشاہی، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا حکم چلائیندا۔ سنجگ حکم ایکا وار، سنگر پورا آپ سنائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا گھر دے بہال، ایکا مندر سو بھاپائیا۔ سرشٹ سبائی دکھائے اک دھرمسال، دھرم دوارا آپ سہائیا۔ دوس رین رین دوس کرے پرتپال، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ دیوے مان وڈیائی۔ سنجگ سویا کلجک انتم اٹھے، چوتھا جگ لے انگڑائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچتے، پاربرہم دیا کمائیا۔ لوک مات سہائے ساچی رتے، رت رتئی آپ مہکائیا۔ کوڑ گڑیارا جڑ آپے پئے، شوہ دریائے دے رڑھائیا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کئے، نام کھنڈا ہتھ چکائیا۔ گرگھ ویکھے جنم جگ دے رُسے، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ پورب لیکھا آپے بچھے، دوسر سنگ نہ کوئے رلا ئیا۔ دیوے درس جو اندر بیٹھا لکے، اپنا پردہ دے چکائیا۔ سنگھ روپ ہو ہو بکے، شہنشاہ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے آپ جگائیا۔ سنجگ ساچا جائے جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیندا۔ انتر اُتجے اک ویراگ، بن ویراگی نیناں نیر وہائیندا۔ چاروں گنٹ ویکھے نظر نہ آئے کوئی سجن ساک، ساچا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ پیر فقیر نہ کوئے پاکي پاک، خاکی تن سرب ڈرائیندا۔ کوئے نہ چڑھے ساچے راک، اسو گھوڑا نہ کوئے دوڑائیندا۔ شرع شریعت بدھانات، کلجک کلمہ آپ پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا جڑیا ذات پات، ورن برن سنگ نہ کوئے بھڈائیندا۔ کوئے نہ جانے ہر کی ذات، اذاتی بھیو نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ سنجگ اٹھ اٹھ نیتز رووے، نین نیناں نیر وہائیا۔ کون پنج ساچا بووے، پت ڈالی دے مہکائیا۔ اپنے جیہا

آپے ہووے، گرکھ اپنے رنگ رنگا ئیا۔ کلجگ کوڑی دُرمت میل دھووے، نرل نیر سیر پیا ئیا۔ امرت رس نجھر چووے، جھرنا ایکا نام جھرا ئیا۔ نرگن جوت آتم بلووے، اندھ اندھر مٹا ئیا۔ آتم سیجا سچ سَنگھاسن آپے سووے، آلس نندرا آپ مٹا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر سَنجگ ساچے دے جنا ئیا۔ سَنجگ ساچا گیا جان، پر بھ اگے سیس جھکا ئیندا۔ ہوں بالک بال نادان، تیرا بھو کوئے نہ آئیندا۔ توں صاحب چتر سگھر سجان، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، تیری مہما گنت نہ کوئے گنا ئیندا۔ کلجگ انتم میٹ کوڑ نشان، سَنجگ ساچا راہ چلا ئیندا۔ چار ورن کرے پروان، اوچ پیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شو در ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی تیرا ناؤں سارے گان، ایکا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ تینی اوتار بھگت اٹھاراں عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد در دربار منگن دان، گر اوتار سیس جھکا ئیندا۔ جو دھاسو ریر ملی بلوان، پر م پُرکھ پت پر میثور اپنا بل آپ جنا ئیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں ہو پردھان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ایکا ناؤں سنا ئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا ناؤں گن ندھان، گنوتا آپ جنا ئیا۔ وشن برہما شو کرن پروان، در بیٹھے سیس جھکا ئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ساچے سنت سارے گان، اچی کوک کوک سنا ئیا۔ سَنجگ ملیا اکو دان، پُرکھ ابناسی جھولی پائیا۔ سوہنگ شبد ہوئے پردھان، لکھ چوراسی دے وڈیا ئیا۔ پچھلا مٹے سرب نشان، اگے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ناؤں دے سمجھائیا۔ ایکا ناؤں ہر نرکار، دوسر اور نہ کوئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نرکار، نرگن اپنا بھو چکا ئیندا۔ ہنگ برہم کرپسار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ کایا ماٹی دے آدھار، ناڑی چڑا سو بھاپائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیندا۔ اک اکانتا ویکھنہار، اکل کل بھو چکا ئیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ غریب نمائیاں پاوے سار، جگت نتائیاں گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سَنجگ جھولی آپ بھرائیندا۔ سَنجگ جھولی نام بھنڈارا، ہر جو ہر ہر آپ بھرائیا۔ لوک مات دا سچ وارا، بن بوہاری آپ سمجھائیا۔ بھگت بھگونت کرے اُجیار، بھگون میلا سچ سُبھائیا۔ سچ دھرم دا اک دوارا، ست ستوادی دے دکھائیا۔ ساڈھے تن ہتھ کر تیار، ترے گن اتیتا ویکھے

چائیں چائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر اِکولائے سچا نعرہ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنکر مندر اِک سہائیا۔ سنجگ مندر سچ محلہ، ساڈھے تن تن بنک سہائیا۔ پُرکھ ابناسی اِک اِکلا، بن سیوک سیوکمایا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، بھگون اپنی دیا کمایا۔ سنجگ دے راہ سکھلا، ساچا مارگ اِک درڑایا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، اٹل پدوی دے دکھایا۔ اپنے پرکاس آپے بلا، جوتی جوت رُشایا۔ سچ سندیس اِکا گھلا، سو پُرکھ نرنجن گیت گوبند آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، سنجگ دیوے ساچا دان، گوپی کاہن ویکھ دکھایا۔ گوپی کاہن بھگت بھگونت، گھر اِکا سو بھاپایا۔ اِکا سیجا سو بھاؤنت، اِکا مندر خوشی دکھایا۔ اِکا گرہ بنائے بنت، اِکا در ملے وڈیایا۔ اِکا نام اِکا منت، اِکا اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ دیوے ساچا ور، ور داتا آپ اکھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ کر نہار بے پرواہیا۔

۵۰۳

۵۰۳

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی میہر سنگھ دے گرہ شیخ پُر ضلع انبالہ ★

سچھنڈ نواسی سچ دربار، درگاہ ساچی آپ لگانیدا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، شہنشاہ اپنا حکم سنایندا۔ شبدی سُن کر تیار، سچ سندیسہ اِک الاینیدا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر خبردار، دو جہاناں ویکھ دکھائیدا۔ چوڈاں لوک دے آدھار، چوڈاں طبق بھيو چکا کیندا۔ گر پیر دے اُھال، پیغمبر اپنا پڑدہ لاہندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربار آپ لگانیدا۔ سچ دربار لائے کرتار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیایا۔ تخت نواسی اینکار، اکل کل اپنی کھیل کرایا۔ جگ جگ لہنا دینا دے اُتار، قرضہ مقروض نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو نہہکنک نرائن نر اوتار، نر ہر اپنا ویس وٹایا۔ بودھ اگادھا بول جیکار، شبد انادی ناد سناٹایا۔ سرشٹ سبائی پائے سار، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ حکمی حکم کرے ورتار، سچ سندیسہ اِک الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ وے ساچا ماہیا۔ سچھنڈ وے شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنا کھیل کرایا۔ آد جگادی ٹھمرانا، جگ

نہکنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

جگ حکم چلائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھانا، دو جہاناں دیکھ دکھائیندا۔ شبد اگئی اک ترانہ، ترے گن اتینا آپ سہائیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ سچ دوارے راجن راج، شاہو بھوپ آسن لائیا۔ پاربرہم پر بھ رچیا کاج، سری بھگوان دیکھے چائیں چائیندا۔ جن بھگتاں رکھے لاج، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن مارے آواز، سرگن نرگن لئے جگائیا۔ ست ستوادی ست چلائے جہاز، ہر جن بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ لوک مات دیکھے مار جھات، نیترنن نین گھلائیا۔ گرگھ بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ پاک رسول پاک، کلمہ نبی پڑھائیا۔ پت پر میثور پرگٹ ہو یا ساکھیات، ساکھی ستجگ دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارے سوہا پائیا۔ سچ دربارے اینکار، اک اگلا آسن لائیندا۔ وشن برہما شو دوائے جوڑ کرن نمسکار، چرنی سیس سرب جھکائیندا۔ کروڑ تیتسیا رووے زارو زار، سُرپت اندنال ملائیندا۔ تینی اوتار بن بھکھار، در در لکھ سرب جگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد گل الفی ایکا ڈار، الف یے پندھ مکائیندا۔ اچی کوک کوک پکار، عالمین الای نور اک در سائیندا۔ مقامے حق کھیل اپار، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ کلجگ انتم ہو تیار، مہابلی اپنا ویس وٹائیندا۔ امام اماں وڈ سکدار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ نرگن پو نرگن پھریا، نرگن نرگن بندھ بندھائیا۔ نرگن گھاڑن نرگن گھریا، نرگن دیکھے چائیں چائیندا۔ نرگن اکھر نرگن پڑھیا، چوڈاں ودیا نہ کوئے وڈیائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جنم مرن وچ نہ پھیرا پائیا۔ نر بھو ہو کدے نہ ڈریا، بھے اپنا سرب دکھائیا۔ اپنا کھیل آپے کریا، کرتا پڑکھ دیکھے چائیں چائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر سوہا پائیا۔ گرہ مندر سچ محلہ، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیندا۔ پڑکھ ابناسی اک اگلا، آد جگادی سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، چرن کول کول چرن چرن آپ ڈکائیندا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن آپے رلا، سرگن اپنا بھو گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ دوارا سو بھنیک، سو بھاؤنت آپ سہائیا۔ بے عیب پروردگار لاشریک، اک اگلا کھیل کرائیا۔ میٹنہارا جگت اندھیرا تاریک، نرگن نور

کرے رُشنائیا۔ مارگ دسے اک باریک، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ سَجگ مارگ لائے ٹھیک، کھج ٹھیکر بھنّ وکھائیا۔ دُور دُراڈا دسے نزدیک، نیرن نیرا اپنا
 پھیرا پائیا۔ اٹھے پہر وسے چیت، گرگھ سَجنّ آپ جگائیا۔ سَجگ تریتا دواپر کھج جانے ساچی ریت، ریتوان وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ،
 انڈیٹھری دھار چلائیا۔ سرب جیاں دا اکوگیت، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، لکھ پچوراسی پر کھنہار نیت، گھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر اندر وسے بھگوان، نیتز لوچن نین دس کسے نہ آئیندا۔ گرگھ ورا لاچتر سُبجان،
 جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم آنتر دیوے گیان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، چھتی راگ کھ شرمائیندا۔ انحد ناد وجائے پتی
 دُھنکان، دُھن آتمک آپ الائیندا۔ پنچم سخیاں میلا ساچے کاہن، گھر مندر سو بھاپائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سیج سُنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ سَجگ ساچے
 دیوے دان، اتا دانیا دیا کمائیندا۔ سُر ت سوانی ملے ہانی رام، رمیا رام اپنے رنگ رنگائیندا۔ الہی کلمہ دے پیغام، سدا ازاں بانگ آپ سنائیندا۔ نانک
 گوہند کر پرنام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، سوپھ سروپ روپ درساہنندا۔ سچکھنڈ دوارے سوپھ سروپ، شوئے
 شکتی آپ جنائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا نظری آئیا۔ میٹنہارا جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ لے پرگٹائیا۔ پاوے سار پنچ تت کایا قلبوت، کلمہ نبی آپ
 پڑھائیا۔ آتم آتم دیوے سچ ثبوت، پر ماتم ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے بیٹھا سو بھا
 پائیا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات، ماتر بھومی آپ بنائیندا۔ زرگن ویکھے مار جھات، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ اپنا کُنڈا لاہندا۔ چو داں طبق کھولے تاک،
 چو داں ہٹ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سَجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سَجگ میلا گر گر دھار، گر سترگر دے
 وڈیائیا۔ ورن برن کرے پیار، ساچی سرن اک سمجھائیا۔ ایکا اکھر کر تیار، پنچ وکارا ستھر دے کرائیا۔ بجر کپائی پتھر دیوے پاڑ، دئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ اگنی
 لگے نہ تتی ہاڑ، امرت میگھ اک برسائیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، زرگن جوت جوت رُشنائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لاڑ، شبدي گھوڑے آپ چڑھائیا۔ ایہتھے
 اوتھے چلے نال نال، دو جہاناں وچھڑ کدے نہ جائیا۔ راتیں ستیاں درس دے دکھال، ان درسی اپنی دیا آپ کمائیا۔ سدا سہیلا کرے پرتپال، بن

پرتپالک سیو کمایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے جنایا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچی دھر مسال، گرو دوارا مندر مسجد مٹھ شو دوالا ایکا نظری آئی۔ سمرتھ پُرکھ دین دیاں، ساچی سیجا بیٹھا آسن لایا۔ گرگھ ویکھے چھوٹے بال، بال انجانے گود اٹھایا۔ ایکا مارگ دے سکھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سکھنڈ میلا سہج سُبھایا۔ سکھنڈ میلا گر دھام، گر مورت اکال درڑھائیندا۔ گھر ٹھا کر سوامی ملے رام، گھر مندر اک وڈھائیندا۔ گھر میلا گھنڈیا نرگن شام، ساچی بنسری نام سنانیندا۔ گھر پیر پیغمبر دے کلام، کلمہ نبی رسول پڑھائیندا۔ گھر نانک نرگن جنائے ست نام، نام ست سَت بُجھائیندا۔ گھر گوہند گر کرے پرنام، پُرکھ اکال سیس جُھکائیندا۔ بن وچولا دو جہان، دوئے دوئے ویس وٹھائیندا۔ کلجگ اتم مٹے نشان، پُرکھ ابناسی آپ مٹھائیندا۔ سَتجگ سچ کرے پردھان، ست ستوادی راہ چلائی۔ سرشٹ سبائی دے گیان، اگیان اندھیر مٹھائیندا۔ گرگھ سجن آپ چچان، گر چپلا رُپ وٹھائیندا۔ پورب جنم دا لہنا دیوے آن، لیکھا سب دا آپ مٹھائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل خوشی منان، گیت گوہند آپ الائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، بنک دواہی بنک سہائیندا۔ روداس چمارا لکھ لکھ لیکھ مہان، ساڈھے تن تن وند وندائیندا۔ سمبل کھیڑا وسے نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹھائیندا۔ سَتجگ ساچا کرے پروان، ساچا لیکھا اک سبھائیندا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سوہنگ ڈھولا سارے گان، آتم پر ماتم پر م پُرکھ بھيو چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سکھنڈ دوارے دیوے ور، ور داتا اپنی دیا کمائیندا۔ ور داتا دین دیاں، دین اپنی دیا کمایا۔ گر سکھ گر گئے اٹھال، گر منتر بوجھ بُجھایا۔ ویلے آنت نہ کھائے کال، مہاکال نہ بھے جنایا۔ سنگر پورا ویلے آنت کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ لکایا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، گرگھ گر گئے اٹھایا۔ گرگھ گر گئے ایک در، در دروازہ آپ گھلائی۔ گرگھ گر گئے ایک گھر، گھر ایک سو بھاپائیندا۔ گرگھ گر گئے ایک ور، نار کنت رُپ وٹھائیندا۔ گرگھ گر گئے ایک اکھر پڑھ، آخر اپنا میل ملائی۔ گرگھ گر گئے ایک دوارے کھڑ، سچ دوارا نظری آئی۔ ناتا تے سیس دھڑ، جگدیش اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرتی شبدی میلا کر، آتم پر ماتم جوڑ جڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ

سبائی ساچا کاہن، لکھ چوڑاسی گوپی دیکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھنہارا، زرگن نظر کسے نہ آئی۔ کلج کرے پار کنارہ، سنجگ ساچامات دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گان ساچی وارا، وارا اکو اک پڑھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن پار کنارہ، کھانی بانی دو جہانی اپنے لیکھے لائیا۔ چوڑاں ہٹ ہٹ و نجارا، چوڑاں طبق طبق نعرہ، حق حقیقت لاشریکت شرع اپنی آپ جنائیا۔ اکو توفیق پروردگار کرے کھیل اگم اپار الکھ اگوچر جانے ساچی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک نعرہ، اتر پورب پچھم دکھن نو نوست ست سرب جیو آتم پر ماتم دے پڑھائیا۔ مہربان مہربان آپ نرنکارا، کاغذ قلم نہ لکھنہارا، سمند مس رہی گر لائیا۔ بنا سبت کرے ہاہاکارا، ہر کا آنت نہ پاراوارا، گر اوتار پیر پیغمبر رہے بھکھارا، در بیٹھے الکھ جگائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پیارا، نہہکلک لے اوتارا، سنجگ دسے راہ نیارا، ایکا نیا نام چلائی۔ فُدرت قادر دیکھنہارا، دیکھے وگسے پاوے سارا، بھگت سہائے بھگت دوارا، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اک سہارا، گرگھاں لائے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کوئے ڈبائیا۔ سچھنڈ ملے گھر بارا، جوتی جوت جوت اُجیارا، شبدری ناد ناد دُھنکارا، راگی نادی وسے باہرا، گن اپنا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سہری بھگونت، لیکھا جانے جیو جنت، گرگھ بنائے ساچی بنت، بے آنت اپنے وچ ملاییا۔

۵۰۷

۵۰۷

☆ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سیوا سنگھ دے گرہ کھرڑ ضلع انبالہ ☆

ساچا قلعہ سچھنڈ، در گھر ساچے سنگر آسن لائیندا۔ جگا جگنتر ونڈے ونڈ، ونڈنہارا کھیل کرائیندا۔ جگ چوڑی مکے پنڈھ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گان چنڈ، ہر جو ڈھولا آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی وڈیائی بٹی دند، آتم اند اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن سرگن گجری چند، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ پنچ تت کایا جیو پنڈ، جگت کھیڑا دیکھ دکھائیندا۔ گھر گمبھیر گنی گہند، وڈ ساگر روپ دکھائیندا۔ تیغ بہادر ایکا پنڈ، جگت ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا قلعہ ساچا کوٹ، ہر مندر دے وڈیائیا۔ اک جگائے نرمل جوت،

نہکل ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

نورِ نور کرے رُشائیا۔ سچ نگارے لائے چوٹ، ایک دھونسا نام وجائیا۔ صاحبِ دیال نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے قلعے دئے وڈیائیا۔ ساچا قلعہ سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ جنائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، سچ سگھاسن سوہا پائیندا۔ جگا جگنتر آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ دوائیندا۔ زرگن سرگن کر کر ہلا، جھے بھیانک روپ جنائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، اُچے ٹلے پربت پھول پھولائیندا۔ سچ سندیہ نر نریشا، پُرکھ اکال دین دیال ایک گھلا، گوہند گُر گُر آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل اپنی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا قلعہ سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائی۔ ویکھنہارا اینکار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ گھاٹ گھڑے نہ کوئے وچ سنسار، باڈی بنت نہ کوئے بنائیا۔ روس نہ کوئے اُجیار، سورج چند نہ کوئے رُشائیا۔ دیا باقی نہ دیوے کوئی بال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا قلعہ ساچا بنک، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گوہند میلا آد آنت، گر چیل ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگمی مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جو جنت، جیون جگت جگت جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، سچکھنڈ نو اسی دیا کمائیا۔ پوت سپوتاسُت دُلا، بالی بالا لئے اُٹھائیا۔ لال گوپالا ہو اُجیار، لالن ویکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے جننی جن، پوت سپوتاسُت گود بہائیندا۔ پُرکھ اکال بیڑا بنھ، اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ سچ سندیہ دیوے من، ایک راگ لائیندا۔ ہر کا بھانا لینا من، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ سچ وسیرا بن چھری چھن، محل اٹل کم کسے نہ آئیندا۔ ایک نام سچا دھن، ساچی وست آپ درسامیندا۔ کوڑی کریا دینا ڈن، کھنڈا کھڑگ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ چکائیندا۔ ساچا بھيو اکال پُرکھ، پُرکھ پُرکھوتم آپ جنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئے جلائی۔ آپے کرے اپنی پرکھ، پرکھنہارا وڈ وڈیائیا۔ آپے دیوے اپنا درس، درسی اپنا درس کرائیا۔ آپے میٹے جگت حرص، ترسنا حرص نہ کوئے وکھائیا۔ آپے لیکھا جانے عرش فرش، کایا گره پھول پھولائیا۔ امرت میگھ ایک برس، ساتک ست ست ورتائیا۔ جگا جگنتر

لاہے قرض، لہنا دینا دئے مُکائیا۔ کلج اپنا پورا کرے فرض، گوہند سورا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل اینکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ پوت سپوتا کر تیار، سپس جگدیش ہتھ ٹکائیندا۔ گر چیل سوہے اک دوار، ویلا وقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جودھا سور پیر بلی بکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ کھرگ کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پر چنڈ آپ چکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھنہار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ انڈج جیرج دئے ہلار، اُتہج سیج پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نریشا ایکا ایک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر جوگیت، گر گر آپ جنائیا۔ پاربرہم پر بھ ساچا میت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا سیت، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ چرن کول کول پریت، کول نین نین ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیا۔ بھیو ابھیدا پُرکھ اکال، اینکارا آپ جنائیندا۔ گوہند سورا ویکھے لال، لالن اپنے انگ لگائیندا۔ سیوالائے کال مہاکال، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ گر سکھ ویکھے ساچے لال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ وڈائیندا۔ در گھر ساچا سوبھاؤنت، سنگر پورا آپ سہائیا۔ ایک نام مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ آد جگاد جگ کھیل سری بھگونت، پیکھنہارا بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در درویش رہن منگت، اپنی جھولی اگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر گر ایکا بوجھ بُجھائیا۔ گر گر بوجھ دیوے کرتار، کرتا پُرکھ دیا کمائیندا۔ اتم میلا وچ سنسار، گر چیل ناؤں دھرائیندا۔ کوڑی کرپا جگت وبار، جگت ناتا توڑ تڑائیندا۔ سچ سچ ونجار، بن ونجار ہٹ چلائیندا۔ اتم پر ماتم کر پیار، گر گھر گر گر آپ پرنائیندا۔ قلعہ کوٹ نہ کوئے آدھار، اٹ گارا کم کسے نہ آئیندا۔ حکمے اندر فرماں بردار، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جھوٹا قلعہ تچ وچ سنسار، ساچا چھلا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوہند اپنی کارے لائیندا۔ گوہند قلعے دینا تچ، پُرکھ اکال تچائیا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارے بہنا سچ، پُرکھ اکال گود سہائیا۔ کوڑ نگارہ رہیا وچ، چاروں گنٹ کرے شنوائیا۔ دین دیال تیری رکھے لچ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ فتح ڈنکا جائے وچ، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ کرے کھیل پورا سمرتھ،

اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ جگ چوڑی پائے نتھ، لکھ چوڑاسی آپ بھوآیا۔ ساچا مارگ دے دس، بھوآ بھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محکم محکم اک منایا۔ جگت قلعہ پری انند، چار دیواری آپ جنائندا۔ ہر کا قلعہ سچکھنڈ، چھپر چھن نہ کوئے جھہائندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن نور ڈگمگائندا۔ اکو پڑکھ اکال گائے چھند، گوہندگیت اک الائندا۔ دو جہاناں مکے پندھ، در دوار آپ سہائندا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ راو رنگ دئی دویت جھوٹھی ڈھاوئی کندھ، کلر کندھ رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا محکم آپ جنائندا۔ کلجگ قلعہ دینا تیاگ، تیاگی تیرے نام وڈیاں۔ دو جہاناں لگے بھاگ، بھاگ اپنا لینا وڈایا۔ تیرا نوری جگے چراغ، دو جہان کرے رُشائیا۔ کلجگ جیواں دھونا داغ، دُرمت میل لہایا۔ ترے گن گنی بھجے آگ، تتوت نہ لاگے رانیا۔ گرکھاں دینا ساچا راج، درگاہ ساچی آپ بہایا۔ پڑکھ ابناسی رچیا کاج، لوک مات ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن سرگن چلائے جہاز، ساچا بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ شبد اگئی مارے اک آواز، آتم پر ماتم کرے شنوآیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ سندیسہ ہر نرائن، گر گوہند آپ جنائندا۔ گوہند پیکھے اپنے نین، نچ نیز دس کرائندا۔ لوک مات چکھے لہن دین، لہنا دینا پار کرائندا۔ پڑکھ اکال ساک سین، سجن اپنا میل ملایا۔ ناتا توڑ مات پت بھائی بھین، پوت سپوت گود اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچا آپ وڈیائندا۔ گوہند قلعہ دینا چھڈ، پڑکھ اکال جنایا۔ پار کنارہ تیری حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ پتا پوت رہیا سد، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سچکھنڈ دوارے بہنا سچ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ درشن کرنا رنج رنج، نیز نین کھلایا۔ غریب نماںیاں پڑدہ لینا کج، سر اپنا ہتھ لکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سچ سندیسہ سُن گوہند، گر اپنی خوشی منائندا۔ کون ویلا پر بھ میٹے چند، چنتا اور نہ کوئے رکھایا۔ اپنے لیکھے لائے اپنی بند، پتا پوت نہ کوئے اکھوائندا۔ گھر گمبھیر توں ساگر سندھ، تیرا آنت کوئے نہ پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائندا۔ منگاں منگ در جگدیش، دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ تیرا محکم مٹی حدیث، میرے صاحب پروردگار۔ کون ویلا چھتر سوہے سیس، سچکھنڈ سچے دربار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ دیوے اپنی وار، سچ سندیسہ سری بھگوان، گر گوہند آپ جنائیا۔ پری انند چھڈ نشان، سچ نشان دے دکھائیا۔ سچھنڈ دوار ست مکان ست ستوادی آپ بنائیا۔ آد جگاد وسے بھگوان، نہ مرے نہ جائیا۔ گر اوتاراں دیوے دان، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ کلجگ انتم لیکھا چکائے وچ جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ وٹائیا۔ ساچا قلعہ کرتیار، کوٹ اپنی بنت دکھائیا۔ ایکا سساگن ندھان، سنگر اپنے رنگ رنگائیا۔ ہوڑا اُپر وڈ بلوان، نرگن سرگن میل ملائیا۔ دو جہاناں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنائین اٹھائیا۔ سمبل کھیڑا اک مہان، گر چیل میل ملائیا۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ پُرکھ اکال ہو مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھ اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا لئی سکھ، ہر جو تیری وڈ وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں لیکھا دے لکھ، لیکھا لکھنا بن قلم شاہیا۔ لوک مات گرگھ بنائے سکھ، سکھ اپنا رُوپ وٹائیا۔ در دوارے منگی بھکھ، ساچی بھچھیا اک ورتائیا۔ جس تے کرپا تے تے ملیا سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پری انند دا آنت تیاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیدا۔ تیرا لیکھا کنت سہاگ، گھر مندر سو بھا پائیدا۔ پُرکھ اکال چلائے تیرا جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کمائیدا۔ ویلے انتم رکھے لاج، سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ تیرا ناؤں رکھ غریب نواز، غریب نمائے گلے لگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت سندیسہ نر نریشا ایکو وار جنائیدا۔ آنت سندیسہ ایکنکار، ایکا وار جنائیا۔ گوہند تیرا سچ دوار، درگاہ ساچی دے دکھائیا۔ پُرکھ اکال ویکھنہار، نیتز پیکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگھر ساچے میلے چائیں چائیا۔ چاؤ گھنیرا گھر سچ، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن مارگ دس، ایکنکارا انگ لگائیدا۔ آد نرنجن کر پرکاس، دپیک جوت جوت جگائیدا۔ ابناسی کرتا کر کر واس، گرہ مندر ویکھ دکھائیدا۔ سری بھگوان بن بن داس، سیوک سیو آپ کمائیدا۔ پاربرہم ویکھے کھیل تماش، خالق خلق رُوپ وٹائیدا۔ گوہند منڈل ساچی راس، گونی کاہن آپ نچائیدا۔ اک اکیلا وسے پاس، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ سرگن پوری کرے آس، نرگن آسا پور کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیدا۔ ساچا تھم ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ گوہند میلا وچ سنسار، سو پُرکھ نرنجن میل ملاوا کرے ساچے تھانیا۔ پری انند

انند وہار، گجری چند ملے وڈیاں۔ پنج تت تت پسا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کری گڑمائی۔ گر مورت نراکار، انہو پرکاس رہیا سائیا۔ اجوئی رہت نظر نہ آئے وچ سنسار، گوہند اندر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ کایا قلعہ نہ کوئے وچار، بنک دوار نہ کوئے سہایا۔ ایکا مندر کرتیا، ترے بھون دھنی اپنے اندر رہیا چھپایا۔ ساچا بولا بول جیکار، ایکا ڈنکا فتح و جائیا۔ بدلے چولا آپ کرتار، ہو لا بھار دئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر اک در سائیا۔ ساچا مندر سچ سنگھاسن، در گھر ساچے آپ بہانیدا۔ لیکھا جانے پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا ویکھ دکھانیدا۔ لہنا دینا چکے پر تھی آکاش، آکاش گنگ منڈل ڈیرہ ڈھاندا۔ گر گر جوت نور پرکاسن، اگیان اندھیر چکائیدا۔ گوہند میلا پُرکھ اکال، نرگن سرگن بنے ساتھن، سگلا سنگ نبھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت قلعے آپ تھانیدا۔ جگت قلعے ڈیرہ ڈھاندا، پُری اندر تھانیا۔ گر سکھاں بنیا آپ ملاح، گوہند داتا بے پرواہیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساچی کرے نام پڑھانیا۔ مایا ممتا موہ تبا، پُرکھ اکال اوٹ جنایا۔ ڈوگھے ساگر وڑنا آنترا کوچا، بھے بھو نہ کوئے جنایا۔ پار برہم پر بھ پکڑے بانہ، آگے بیٹھا ساچا ماہیا۔ پُرکھ اکال لینا دھیا، دھیان دھیان نال ملانیا۔ ساچے مندر لئے بہا، سچ دوارا اک دکھانیا۔ جس گھر وسے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا بنک سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ پُری اندر وچوں گرگھ کڈھ، گر گوہند کھیل کرائیدا۔ مات لوک دی پار حد، اپنی ہتھیں پار کرائیدا۔ ساچے قلعے آوے چھڈ، سچکھنڈ دوارے آپ بہانیدا۔ اٹھے پہر رہے اندر، اندر اندر وچ ملانیدا۔ گجری نور چاڑھے چند، اگیان اندھیر گوانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی دھام سہانیدا۔ پُری اندر ٹھاناتا، گر سکھاں گر سمجھانیا۔ آگے ملے پُرکھ بدھاتا، اپنی گودی رہیا ٹکانیا۔ اکوپتا اکو ماتا، جن جنیندی میا اک اکھوانیا۔ ایکا چرن ایکا ناتا، ایکا بندھن رہیا پانیا۔ ایکا میل پُرکھ سمراتھا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گر سکھاں دیوے ساچی داتا، ست سنتو کھ دھیرج جت آپ ورتانیا۔ ویلے اتم پچھے واتا، پُرکھ اکال ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے قلعہ دئے وڈیاں۔ قلعے چھڈیا اندر پُر، پُری گوہند آپ وسانیا۔ گر سکھاں لیکھا کھیا ڈھر، ڈھر مستک لیکھ جنایا۔ چرن کول پر بھ جانا جڑ، جوڑی آتم پر ماتم دئے جڑانیا۔ پُرکھ اکال پئے بہڑ، دین دیال ہوئے

سہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دکھایا اپنا گھر، گوہند گرمکھاں رہیا جنائیا۔ پُر اند قلعہ دُور، دُور دُراڈا آپ جنائندا۔ پُرکھ اکال حاضر حضور، ہر کے پوڑے آپ چڑھائندا۔ جو جن سر سے لتھے پہلے پور، بچھلا اپنا انک پڑھائندا۔ انتم میلا ملے ضرور، ضرورت اپنی آپ ودھائندا۔ سرب کلا ہر بھر پور، پر م پُرکھ بھو کھائندا۔ سچھنڈ دوارے گرسکھ کھڑے ضرور، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائندا۔ کلجگ قلعہ تپے وانگ تندور، اگنی تت نال رلائندا۔ گوہند پُرکھ اکال کرے منظور، مُفت اپنا نام وکائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دکھائے ساچا ہر، سچھنڈ دوارا آپ سہائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گوہند لیکھا وچ جہان، کلجگ انتم ویکھے آن، نہکلنک بلی بلوان، قلعہ کوٹ سچ نشان، ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، اُپر سے سری بھگوان، دیپک جوت جگے مہان، انحد راگ سنائے ڈھنکان، بودھ اگادھا ایکاراگ الائندا۔ قلعہ چھڈیا جگت جہان، اگے میلا پُرکھ سُبجان، دوہاں وچولا نوجوان، گرسکھ گُر گُر مل مل خوشی منان، پایا پُرکھ ہر مہربان، ہرکھ سوگ سرب مٹ جان، اکو سسا کرے کلیان، چار دیواری نہ کوئے نشان، ہنگ برہم دیوے دان، پاربرہم برہم اپنی کھیل کھائندا۔ گوہند ویکھے سورا آن، شبدی چلہ تیر کمان، اُچے ٹلے کھیل مہان، پربت چوٹی ہوئے خیران، سمند ساگر سرب بچھتان، ہر ہر بھو کوئے نہ آئندا۔ گرسکھ گُر چرنی بہہ بہہ خوشی منان، ساچا قلعہ ملیا وچ جہان، نیڑ نہ آئے پنج شیطان، آسا ترسنا ہوئے ویران، ہو میں ہنگتا مایا متا پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا سچھنڈ دوار، جس گرہ سے آپ نرنکار، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آسن لائیا۔

۵۱۳

۵۱۳

★ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی دیپ سنگھ دے گرہ چنڈی گڑھ ★

بے جیکار جگت جگ چار، چار ورن جنائیا۔ بے جیکار گُر اوتار، پیر پینمبر رہے گایا۔ بے جیکار وشن برہما شو ادھار، بے جیکار برہمنڈ کرے رُشائیا۔ بے جیکار سرشٹ سبائی سنسار، لکھ چوراسی جیون جیو جگت وڈیائیا۔ بے جیکار آتم پر ماتم ادھار، پاربرہم برہم سمجھائیا۔ بے جیکار گھر مندر دوار،

نہکل ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

نج گھر ایکا ناد سٹائیا۔ بے جیکار شبد دھنکار، بودھ اگادھا راگ الائیا۔ بے جیکار گرگھ پیار، گر گر میل ملائیا۔ بے جیکار ہری دوار، در دروازہ آپ
 کھلائیا۔ بے جیکار ملے نرنکار، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست جیکارا اک لگائیا۔ بے جیکار سری بھگونت،
 بھگون اپنا راگ الائیندا۔ بے جیکار ساچے سنت، سنگر اپنی بوجھ بھجائیندا۔ بے جیکار ہر کامنت، ہر منتر نام درڑائیندا۔ بے جیکار آدانت، پُرکھ اکال
 اک دکھائیندا۔ بے جیکار مہما اگت، لیکھا لکھ نہ کوئے مکائیندا۔ بے جیکار بنائے بنت، مورکھ موڑھ پتر سجان وڈیائیندا۔ بے جیکار توڑے گڑھ ہوئیں
 ہنگت، مایا متا موہ مٹائیندا۔ بے جیکار گیان بودھ آتم پنڈت، آتم پر ماتم کھیل کرائیندا۔ بے جیکار ناتا توڑے جیرج انڈت، اُبھج سیتج موہ مٹائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک سٹائیندا۔ بے جیکار گرگردیو، نمو نمو نمو وڈیائیا۔ بے جیکار الکھ ابھیو، پاربرہم بے پرواہیا۔ بے
 جیکار ساچی سیو، رسنا جہوا کار کمائیا۔ بے جیکار آتم میو، پر ماتم رس دکھائیا۔ بے جیکار نہپل دھام دکھائے اک نہکیو، دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک الائیا۔ بے جیکار سرب گنونت، گنونت آپ جنائیندا۔ بے جیکار سری بھگونت، گر اوتار پیر پیغمبر رسنا
 گائیندا۔ بے جیکار نیاں منت، من واسنا میٹ مٹائیندا۔ بے جیکار مائس جنم بنائے بنت، مانکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچ جیکارا اک لگائیندا۔ بے جیکار دو جہان، دو جہاناں والی آپ سٹائیندا۔ بے جیکار کھیل بھگون، بھگون اپنا بھجو چکائیندا۔ بے جیکار نام ندھان،
 گن ندھانا ویکھ دکھائیندا۔ بے جیکار کرائے ہر سلطان، شاہ سلطان اپنا ناواں وڈیائیندا۔ بے جیکار ہر جن سجن میلے آن، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ بے
 جیکار لیکھا جانے جو جہان، جیون جگت جگت سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست جیکارا اک الائیندا۔ بے جیکار چار ورن، ست
 جیکارا آپ جنائیا۔ بے جیکار چکائے مرن ڈرن، جس جن سنگر بوجھ بھجائیا۔ بے جیکار کھولے ہرن پھرن، نیز گیان اک درڑائیا۔ بے جیکار کرتا پُرکھ
 ملے کرنی کرن، قیمت کرتا آپے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار اک سٹائیا۔ بے جیکار گو بند گیت، ہر سنگر آپ الائیندا۔
 بے جیکار سَتج ریت، ست پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ بے جیکار کھیل انڈیٹھ، انڈھٹھ دھام آپ کرائیندا۔ بے جیکار کرے کرائے پتت پُنیت،

پت پاپی آپ ترانیدا۔ بے جیکار کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت تت بُجھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے جیکار ایک نام الاینیدا۔
 بے جیکار ساچا ناؤں، ہر نرنکار آپ جنانیدا۔ بے جیکار سبئی تھاوں، پُرکھ اکال آپ رکھانیدا۔ بے جیکار کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کمانیدا۔
 بے جیکار بھگت بھگوت پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگانیدا۔ بے جیکار نتھوایاں دیوے ساچا تھاوں، نمانیاں اپنا رنگ رنگانیدا۔ بے جیکار کرے
 کرائے سچا شاہو، شہنشاہ اپنا حکم ورتانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکار ایک لاینیدا۔ ست جیکار سوہنگ سو، سنگر پورا آپ لگایا۔
 سبجک نیچ ساچا بو، ہر جن بوٹامات وکھایا۔ دُرمت میل دُر جن دھو، نرمل نیر سپر پیاںیا۔ تیچ وکارا دیوے کوہ، نام کھنڈا اک چکایا۔ گر سکھ گر چرن
 جائے چھوہ، آتم پر ماتم بوجھ بُجھایا۔ گیان نیز کرے لو، اگیان اندھیر مٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکار اک سٹانیا۔ سوہنگ سو
 سچ جیکارا، ہر جو ہر ہر آپ جنانیدا۔ سبجک کرے سچ وہار، ست ستوادی ویکھ وکھانیدا۔ سرشٹ سبائی کرے پیارا، اوچ نیچ نہ کوئے جنانیدا۔ راؤ رنگ
 اک ادھارا، برہم پار برہم ونڈ ونڈانیدا۔ خالق خلق ویکھنہارا، مخلوق اپنا بھو چکانیدا۔ سرب جیاں داسا نچا یارا، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پانیدا۔ ایک اکھر کر
 تیار، ترے گن مایا پڑدہ لاینیدا۔ اچی کوگ بول جیکارا، ساچا نعرہ آپ سٹانیدا۔ بے جیکار ہوئے سنسارا، برہمنڈ کھنڈ گیت گوہند اک سٹانیدا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکار ایک نکارا، اکل کل دھاری اپنا ناؤں وڈیانیدا۔ ست جیکار نام انملا، سری بھگوان آپ جنانیدا۔ آد جگاد کدے نہ
 تلاء، جگت تول نہ کوئے وکھانیدا۔ جن بھگتاں دیوے آپ بوہ ملا، کرتا قیمت نہ کوئے لاینیدا۔ آتم پر ماتم کرائے صلح، دُئی دویت میٹ مٹانیدا۔ بھاگ
 لگائے ہر جن کُلا، گل ساچی آپ وکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نام جیکار ایک سٹانیدا۔ نام جیکار ہر جن سُن، سُن
 اگم تجایا۔ لیکھا چکے انتر مَن، نیز ملے نہ کوئے وڈیانیا۔ صاحب جنائے اپنا گن، گنونتا بے پرواہیا۔ سچ اناد ایک دُھن، دُھن راگی راگ سٹانیا۔ سنت سہیلے
 گرگھ چُن، آپ اپنا میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکار ہر جن آپ سٹانیا۔ سچ جیکار نام ندھان، جن بھگتاں آپ سٹانیدا۔
 دس نہ آئے جیو جہان، جاگرت جوت ڈگمگانیدا۔ کایا مندر سے مکان، ساچا کھیڑا آپ سٹانیدا۔ اندر وڑ وڑ دیوے دان، داتا دانی دیا کمانیدا۔ گرگھ

ورلا دیکھے آن، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ سوہنگ اکھر کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ وشن برہما شو سارے گان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ سوہنگ روپ آپ بھگوان، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ وشنوں دیکھے مار دھیان، وشنو اپنا نین کھائیندا۔ بھگون بے جیکار دو جہان، آد جگاد اپنا رنگ دکھائیندا۔ کجگ انم گرگھ دیکھے بال انجان، پھر باہوں گلے لگائیندا۔ وست امولک دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ بے جیکار سچ نشان، جگت نشانہ ہتھ دکھائیندا۔ گرگھ گر گر میلے آن، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک زائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے جیکار اپنا ناؤں دکھائیندا۔

مہر کرے ہر مہربان، مہما اپنی آپ جنائیندا۔ آتم آتر دے گیان، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ دیک جوتی نور مہان، گرہ مندر آپ لکائیندا۔ انحد شبد ناد دھنکان، راگ انادی آپ لائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سچ سہنجی آپ ہنڈھائیندا۔ برہم پاربرہم دیکھے مار دھیان، ایش چو جوڑ جوڑائیندا۔ کرپا کرے سری بھگوان، بھگون اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا بنک اک سہائیندا۔ مہربان سری بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گرگھ میلانا کنت، گھر مندر خوشی منائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر کرے پڑھائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت دے سمجھائیا۔ آتم پر ماتم ساچا منت، گر منتر نام درڑائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہر جن میلے تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مہر نظر اٹھائے بے نظیر، نظر اپنی آپ اٹھائیندا۔ بد لہنہارا تقدیر تقصیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن مایا کٹے زنجیر، پنچ تت اپنے رنگ رنگائیندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا سیر، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے جھوٹھی پیر، سچ سچ آپ سمجھائیندا۔ چوٹی چاڑھے پھر اخیر، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک رکھائیندا۔ مہر نظر رکھے کرتار، ہر جن ساچے وڈ وڈیائیا۔ ناتا توڑ سرب سنسار، سنگر اپنے چرن بندھائیا۔ ہرن پھرن نیز کھول ام پار، الکھ اگوچر بے پرواہ اپنی بوجھ بُجھائیا۔ آتم پر ماتم

کر اُجیار، نَج نیتز درس دکھائیا۔ گھر وچ گھر کھیل کرے اپار، اپر پیر داتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر ایکا نین تکائیا۔ ایکا
 نین ایکا اکھ، ایکا اکھر ہر پڑھائیندا۔ ہر جن کرے ہر جو وکھ، دکھر اپنی دھار چلائیندا۔ درشن دیوے ہو پرتکھ، پرتکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ اتر اتر مارگ
 دس، جگت بسنتر آپ بھجھائیندا۔ رین اندھیری میٹے مس، جوت نرنجن چند چڑھائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدی بان چلائیندا۔ گھر وچ گھر میلا ہس
 ہس، گرگھ گر گر اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نس نس، دو جہاناں بن بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ مہربان
 دیاندھ ٹھاکر سوامی، اپنی دیا آپ کمائیا۔ سرب جیاں گھٹ اتر جامی، گھر گھر وسے سچا ماہیا۔ شبد اگئی جانے بانی، بودھ اگادھا کرے پڑھائیا۔ امرت
 دیوے سچا پانی، سر سرور اک نہائیا۔ آون جاون چکھے کانی، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ سرتی شبدی ساچا ہانی، میل ملاوا تھاواں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر جس جن اُپر آپے پائیا۔ مہر نظر رکھے پر بھ آپ، اپنی دیا آپ کمائیندا۔ کوٹن جنم دامیٹے پاپ، پتت پاپی پار ترائیندا۔
 رسنا جہواد سے جاپ، سو پڑکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم میٹے سنٹاپ، سنسار وگ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا منتر ایکا پوجا ایکا پاٹھ، گردیو اشٹ اک
 دکھائیندا۔ اک سرور مارے ٹھاٹھ، تٹ کنارہ اک جنائیندا۔ ایکا سنگر دکھائے ساچا ہاٹ، چوڑاں طبق دکھائے ڈوگھے کھات،
 مقامے حق اپنا آسن لائیندا۔ مہربان پاکی پاک، پروردگار اپنی رحمت آپ کمائیندا۔ مُرید مُرشد بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ گر پیر
 دیوے ساچا ساتھ، ہر سجن میل ملائیندا۔ مہربان آتم کایا تاکی کھولے تاک، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ نظری آئے ساکھیات، سوچھ سرُپی روپ
 دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، نیتز نین نین ملائیندا۔ ہر نین میل اکھ، آخر اپنا رنگ دکھائیا۔ کرنہارا
 لکھوں لکھ، لکھوں لکھ دئے بنائیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، گھر ساچے کرے رُشائیا۔ گر سیکھ پوری کرے آس، نر اساکوئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوڑاسی
 کرے بند خلاص، بندی خانہ رائے دھرم دئے تڑائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان وسے پاس، آد آنت اپنا سنگ دکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی کھیلنہارا
 کھیل تماش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں زمیں اسمانا اپنا پھیرا پائیا۔ مہربان مہربان شہنشاہ شاہو شتاباش، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن نور نور نور رُشنائیا۔ مہربان زرگن نور، نور نور نہ ڈمگائیندا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، حضرت اپنا کھیل کرائیندا۔ سرب کلاں آپے بھرپور، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ وسنہارا نیڑے دور، دور دراڈا پندھ مکائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کر یا موہ چکائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، مستک ٹکا ایک لائیندا۔ پتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، آپے اپنا گن جنائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ سنگر پورا سربگ سور، سور پیر اک اکھوائیندا۔ انحد اناد وجائے ساچی تور، ثریا راگ آپ لائیندا۔ مہربان مہربان مہربان میٹنہارا سرب قصور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا مکائیندا۔ مہربان دین دیال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پرکھ زرنجن کھیل مہان، ہر پرکھ زرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ ایکنکارا دیوے دان، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ آد زرنجن نور مہان، گھر گھر دیپ کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا وڈ بلوان، بل بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، گھر ساچے دے دکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے مار دھیان، برہم میلا سچ سبھائیا۔ سنگر پورا زرگن سرگن کرپا کرے آن، کرپن اپنے انگ لگائیا۔ سچ سندیسہ دیوے دھر فرمان، آد جگاد جگا جگنتر کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پرکھ پرکھوتم سپس سرب جھکان، در بیٹھے دھیان لگائیا۔ وشن برہما شو کوٹن کوٹ منگن دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ مہربان اک بھگوان، دیونہارا سبنی تھائیا۔ جگ جگ لوک مات ہوئے پردھان، ویس اولٹا روپ وٹائیا۔ بھکت بھگونت رکھائے آن، انتر آتم بوجھ بھجائیا۔ ساچے سنتاں دیوے گیان، ست منتر اک درڑائیا۔ گرگھ سنائے راگ ساچے کان، انحد ناد ناد وجائیا۔ گر سکھاں اُپر ہوئے آپ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہربان مہربان خیر یا اللہ ایک نور الہیا۔ مہربان بسمل دھار، وشو اپنی کھیل کرائیندا۔ گرگھ گر گر کر پیار، ہر جن ہر ہر رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر ویکھے وگسے پاوے سار، مندر اندر ڈوگھی کندر سوبھا پائیندا۔ ناد انادی برہم برہمادی گیت دھنکار، سنگیت اپنا راگ لائیندا۔ سنے سنائے سُننیہار، اندر باہر پاوے سار، گیت ظاہر کھیل کھلائیندا۔ گرگھ گر گر لے اٹھال، آپ اپنا میل ملائیندا۔ ہر جن ویکھے ساچے لال، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مہر مہربان اپنے ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ ہکرمی نتھا سنگھ دے گرہ پنڈ بڈھیڑی ضلع انبالہ ☆

سو پُرکھ نرگن وڈ مہربان، نرگن اپنی دیا کمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دُھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ اینکارا دیوے دان، دست امولک آپ ورتائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کھیلے کھیل سچھنڈ سچے مکان، سچ دوارا آپ وڈائیندا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ حکمی حکم دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل ہر نرنکار، آد پُرکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے ہو اُجیار، تھر گھر اپنا کُندا لاییا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ پوت سپوتا کر تیار، سُت دُلارا اک پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچے دیوے واڑ، گرہ مندر مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر نرنکار، آد جگادی اک سنائیندا۔ سچھنڈ سوہے ست دوار، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہ سکدار، حکم اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ اکال، اک اکلآ آپ کرائیا۔ سچھنڈ وسنہارا سچی دھر مسال، درگاہ بیٹھا آسن لاییا۔ کرے کھیل بے مثال، بے نظیر بے پرواہیا۔ مقامے حق نوری جلوہ جلال، پروردگار اپنا ویس آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ درگاہ ساچی سو بھاونت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جگادی مہماگنت، بھيو اجدید آپ گھلائیندا۔ نرگن میلاناری کنت، کنت کنتوئل ساچی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ ست دوار بنائے بنت، گھرن بھنہنہار پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن نرنکار اجونی رہت اپنا مارگ آپے دس، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے آپے وڑ، اندر مندر سو بھاپائیندا۔ سچھنڈ دوارا اوچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلآ، سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لاییا۔ سچ سندیس نرنزیش اینکارا ایکا گھلا، ایکا ایک کرے پڑھائیا۔ پوت سپوت پھڑائے پلا، شبدی شبد گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت سِری بھگونت، جگ جگ اپنی کار کمائیآ۔ آد آنت سِری بھگوان، نرگن اپنا کھیل کرانیندا۔ دیکھے وگسے دو جہان،
 دوئے دوئے دھار آپ ہو آئیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ شبدی سْت وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ وست امولک دے
 دے دان، داتا دانی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ دوارے
 ساچا رنگ، سنگر پورا آپ رنگائیآ۔ کھیلے کھیل سورا سربنگ، پاربرہم وڈ وڈائیآ۔ شبد اگئی وجائے مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلائیآ۔ نرگن جوت چاڑھے
 چند، نورو نور نور رُشنائیآ۔ دین دیال ٹھا کر سوامی بن بخشند، بخشش اپنی آپ سمجھائیآ۔ آد جگادی گیت سہاگی چھند، ساچا سوہلا آپے گائیآ۔ آتر آتر پرمانند،
 ایکا شکھ رکھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت جگ جگ اپنا ویس وٹائیآ۔ آد آنت ویس اولا، ہر جو ہر ہر آپ
 کرانیندا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ شبدی سْت پھڑائے پلا، تھر گھر اپنا بندھن پائیندا۔ جل تھل مہیئل آپے رلا، ڈو نگھی
 کندر سمند ساگر اچے پلے پربت اپنا پھیرا پائیندا۔ سچ سندیس نر نریش ایکا گھلا، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا وشو دھار، پاربرہم پر بھ آپ سمجھائیآ۔ نش اکھر اکھر کر تیار، آخر اپنی و دیا آپ جنائیآ۔ لکھن
 پڑھن توں وسے باہر، بے آنت بے پرواہیآ۔ جگا جگنتر کھیل اپار، ترے بھون دھنی نرگن اپنا مارگ آپے لائیآ۔ ایکا سْت دے سہار، ابناسی اچت کرے
 پیار، پوت سپوتا گود بہائیآ۔ رت سہائے کھڑے گلزار، وشن برہما شو لئے اُبھار، جوتی جوت جوت رُشنائیآ۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم دیکھے آپ
 اکھاڑ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، اپنا بندھن پائیآ۔ نرگن سرگن کھیل اپار، لکھ چوراسی کر تیار، اندج جیرج اُتھج سیتج اپنے رنگ رنگائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن سچا شہنشاہیآ۔ شہنشاہ ہر نر نرائن، ایککار اک اکھوائیندا۔ رسنا کوئے نہ سکے
 کہن، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر آپ چکائے لہن دین، سب دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، نرگن اپنا روپ درسائیآ۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، نظر کسے نہ آئیآ۔

اپنی وِ دیا آپے پڑھیا، آد جُگاد کرے پڑھائیا۔ سچھنڈ دوارے آپے کھڑیا، ساکھیات نِ رُگن نُوَر کر رُشائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، گھر دیکھے چائیں چائیا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، جنم مرن وِچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا ایکا ایک سُبھائیا۔ سچ دوارا سِری بھگوان، سَت ستوادِی آپ سُبھائیندا۔ نِ رُگن سرُگن کر پردھان، لکھ چوڑا سی کھیل کرائیندا۔ بودھ اگادھا اک گیان، آتم آتم آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم ورتائیندا۔ رُو سس سُو رُج چن دیوے پرکاس ساچے بھان، جوتی نُوَر نُوَر ڈگر گائیندا۔ کرے کھیل نُو جوان، بردھ بال رُوپ نہ کوئے وٹائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر دھرت دھول دیکھے آن، دھرتی اپنے رنگ رنگائیندا۔ وید شاستر سمرت دے گیان، جیو جنت ہر پڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات مات نشان، نِ رُگن سرُگن نشانہ اک دکھائیندا۔ شبد سرُپ دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ رسنا جہوا سارے کہن، بتی دند صفت صلاحیندا۔ جُگ چو کڑی ہو پردھان، نِ رُگن سرُگن سچ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجگ تریتا دواپر کھجگ اپنا کھیل دکھائیندا۔ جُگ جُگ کھیل اوٹڑا، کرے کرائے ہر نِ رُگن۔ آد جُگادی گر اوتار پیر پیغمبر پھڑائے پلڑا، شبد اگئی کر تیار۔ سچ سندیسہ ایکا گھلڑا، دُھر دی بانی بول جیکار۔ جوتی شبدی آپے رٹڑا، نِ رُگن رُوپ اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگا جُگتتر جُگت بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھار۔ امرت میگھ دیوے برس، سو پُرکھ نِ رُجن وڈ وڈیائیا۔ بھگت بھگونت مٹائے حرص، ساتک سَت ست کرائیا۔ گھر گھر وِچ دکھائے درس، آتم پر ماتم پڑدہ لایا۔ لیکھا چکائے عرش فرش، جلوہ نُوَر اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، سَتجگ تریتا دواپر کھجگ آپ کرائیندا۔ نو سو چوڑا نوے چو کڑی جُگ دیکھے وارو وار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر خبردار، ساچی خبر آپ سنائیندا۔ بنیا رہے مددگار، سر اپنا ہتھ دکھائیندا۔ راتی رتی تھتی جانے وار، اگنی پون پانی اپنے حکم رکھائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباؤ دباؤ چوڑاں لوک کھیل نِ رُگن، اکھر اپنا آپ سنائیندا۔ چوڑاں طبق ایکا نعر، نعرہ ہر ہر آپ الائیندا۔ حق حقیقت کر وچار، لاشرک کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی آپ

وڈیائیندا۔ درگاہ ساچی سچ لکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ شاہو بھوپ بن ساچارانا، دُھر فرمانا حکم مٹائیندا۔ گر اوتار رکھے اپنے بھانا، ساچا بھانا آپ
 منائیندا۔ شبد انادی دیوے گانا، آتم راگی راگ الائیندا۔ امرت رس پینا کھانا، ترسنا ترکھا بھکھ مٹائیندا۔ نرمل جوت نور مہانا، گھر گھر وچ آپ لکانیندا۔
 کھیلے کھیل سیری بھگوانا، خالق خلق وکھ دکھائیندا۔ آد جگادی وڈ مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا
 اک پرگٹائیندا۔ سچ دوارا ساچا گھر، ہر سنگر آپ پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، نرگن اپنا آسن لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شبد سروپی آپے پھڑ، اپنا
 بندھن پائیا۔ جگا جگنتر دیونہارا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی سکھیا لینا سکھ، ہر
 سنگر آپ جنائیندا۔ سچ تریتا دواپر کلجک پاوے بھکھ، بھکھک جھولی سرب بھرائیندا۔ جوت سروپی نرگن دھار نرویر ایک آئے دس، روپ رنگ رکھ نہ
 کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل لینا جان، سیری بھگوان آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ نرگن سرگن ہوئے پردھان، نام پردھانگی آپ کمائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا جگت مہان، شاستر سمتر وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی
 رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا ایککار اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ اکل کل دھاری
 ہر جو آپ، اپنا بھو آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، لکھ چوراسی گود اٹھائیا۔ جگ جگ میٹنہارا روگ سنتاپ، سنسا دُکھ دے مٹائیا۔ گر اوتاراں پیر
 پیغمبراں دیونہارا جاپ، اپنا نام کرے پڑھائیا۔ میٹنہارا تینوں تاپ، ترے گن مایا بندھن دے تڑائیا۔ اپنا رکھے وڈ پرتاپ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ نرگن دھار اکھٹنا لکھ، لکھ اگوچر آپ چلائیندا۔ ست سروپی ہو پرتکھ، جوتی جامہ ویس
 وٹائیندا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، بھو کوئے نہ پائیندا۔ جگ چوکڑی چلایا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ سدا سہیلا مارگ دس، بن رہبر راہ دکھائیندا۔
 کلجک انتم ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا کھیل دکھائیندا۔ پاوے سار چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقاں پڑدہ لائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور پھول
 پھولائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر اپنا بھو چکائیندا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ ورتائیندا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، بھو ابھید

آپ کھلائیندا۔ نرگن نور جوت کر پرکاس، اگیان اندھیر چکائیندا۔ سرتی شبدی ساچے منڈل پائے راس، گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ آتم پر ماتم وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ برہم پاربرہم کھیلے کھیل سرب گنتاس، گنوتا اپنا گن آپ سمجھائیندا۔ ایش جیو داسی داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے کھیل تماش، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ ہر جن پوری کرے آس، نراسا کوئے نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ ایک ہر سچھنڈ دوارے ساچے کھڑ، دو جہاناں ایکائین اٹھائیندا۔ دو جہاناں ایک اکھ، نیتز نیتز نال ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو پرتکھ، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ سنت سہیلے گرو گریچیلے لکھ چوراسی نالوں کرے دکھ، پھڑ پھڑ باہوں باہر کڈھائیا۔ آتم پر ماتم مارگ ساچا دس، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری مس، ساچا نور کرے رُشائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اگم، اگڑی کار کمائیندا۔ نرگن دھاروں نرگن جم، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا جگ جگ بنھ، سر اپنے بھار اٹھائیندا۔ ایک نام دیوے دھن، دھن خزینہ اک لٹائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ آپے بنے جننی جن، گرگھ گر گر گود اٹھائیندا۔ آسا منسا ترسنا دیوے بنھ، من ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے آپ جگائیندا۔ ہر جن ساچا جائے جاگ، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ من ویراگی ہوئے ویراگ، جگت ویراگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جھوٹھی ترسنا نبھے آگ، اگنی تت نہ کوئے تپائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، دُرمت میل دھوائیندا۔ گھر دپیک جوت جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے ویکھن یوگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں میلا دھر سنجوگ، گر چیل جوت جڑائیندا۔ آتم پر ماتم سوہنگ ساچی چوگ، ہنسا مانک موتی گھ رکھائیا۔ لیکھا چھے ترے ترے لوک، لوک پر لوک دے وڈیائیا۔ ستجگ سنائے سچ سلوک، ساچا سوہلا آپے گائیا۔ ہر کا بھانا کوئے نہ سکے روک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لوک مات سچھنڈ دوارا بنائے سچا کوٹ، جس دوارے چرن چھبھائیا۔ گرگھاں بخشے اکو اوٹ، پُرکھ اکال ہوئے سہائیا۔ ناتا تئے ورن گوت، ذات پات نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد انت اپنا رنگ وکھائیا۔

آد آنت ہر ہر رنگ، دس کسے نہ آسیندا۔ گرگھ سبچا سچ پلنگ، سٹنگر پورا سچ ہنڈھائیندا۔ آنتر آتم اک انند، انند انند وچ رکھائیندا۔ ست سرؤپی چڑھے چند، چند چاندنی آپ چکائیندا۔ گیت سہاگی گائے چھند، گوہند سوہلا راگ الائیندا۔ بیچ وکارا کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ سرت سوانی نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا سچ دوار، ست ستوادی آپ سہائیا۔ گرگھاں کرے آپ پیار، گرگھ میلے چائیں چائیا۔ ہر جن کھولے بند کواڑ، بجر کپائی کڈا لاہیا۔ سنت سہیلے لئے اُبھار، گر چیلے وجے ودھائیا۔ بھگت بھگونت تیج سوار، درگھر ساچے دیوے مان وڈیائیا۔ ساڈھے تن ہتھ دیوے اک آدھار، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ سمرتھ پُرکھ کرے ساچی کار، کرتا قیمت آپے پائیا۔ جگ چوکڑی وچھڑے لئے اُٹھال، کلج اتم میلا سچ سُبھائیا۔ گر گر دیکھے ساچے لال، لال گُلالا اپنا رنگ رنگائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، راؤ رنگ راج راجان ایگا گھر دئے بہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتم بن آپ دلال، جگت دلالی آپ کمائیا۔ جگت دلال سیری بھگوان، جن بھگتاں آپ کمائیندا۔ سچ دھرم دا سچ نشان، ست ستوادی آپ دکھائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ چوڑاں و دیا ہون خیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شو سیس جُھکان، نیرتین نہ کوئے اُٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن دان، خالی جھولی سرب بھرائیندا۔ کرے کھیل آپ مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ کلج اتم ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ جگ چوکڑی لیکھا پورا کرے آن، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک گیان، سوہنگ اکھر اک پڑھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے آپ ودھان، ستاں دیپاں مارگ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچکھنڈ نو اسی پُرکھ ابناسی اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا ر، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ غریب نمائیاں کرے پیار، راج راجاناں خاک ملائیا۔ سٹیج بٹھائے ساچی دھار، کلج کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ سرشٹ سبائی دکھائے اک دوار، ایکا مندر سو بھاپائیا۔ ایکا نام بے جیکار، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ سٹیج ساچا دھرے وچ سنسار، دھرنی دھرت دھول خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت

دیکھے ساچے لال، گرسکھ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، ایک منتر آتر نام درڑایا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی وپر سنگھ دے گرہ پنڈ بھلانا ★

سو پڑکھ نرنجن بے پرواہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ایکنکارا حکمی حکم دے جنا، دھر سندیسہ آپ لائیندا۔ آد نرنجن نیتز نین لئے کھلا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ابناسی کرتا پڑدہ دے چکا، انھو پرکاس آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان لئے جھلا، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے ساچا تھاں، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل ام اتھاہ، الکھ اگوچر اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ساچا در، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ نرگن نرکار کرپا کر، نورو نور کرے رُشائیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سروپی ویس وٹائیا۔ سیس جگدیش تاج دھر، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کھیل کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکائیا۔ ساچا بھو سری بھگوان، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سچ دوارے ہو پردھان، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اک اگلا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ سدا سہیلا سد مہربان، مہر نظر نین اک تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ اپنائیندا۔ سچ دوار آپ اُپا، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ چھپر چھن نہ کوئے چھہا، چار دیوار نہ ونڈ ونڈائیا۔ دیا باقی نہ کوئے کاک، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ اُپجائیا۔ ساچا گھر سچ دربار، وڈ درباری آپ اپنائیندا۔ کرے کھیل ایکنکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ آپے ونج آپ ونجرا، ساچا ہٹ آپ چلائیندا۔ آپے دست رکھے ہر تھارا، اپنی دست اپنے ونج چھپائیندا۔ کرے کھیل ام اپارا، اگڑی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

۵۲۵

۵۲۵

کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ بنائیندا۔ در گھر ساچا بنائے بنت، گھرن بھنہار آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اپنا روپ وٹائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی مہما اگنت، لکھ لکھ لیکھانہ کوئے جنائیندا۔ کرے کھیل نار کنت، کنت نار ایکا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکنکار، اپنا آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، ست ستوادی دے وڈیائیا۔ آپے دیکھے
 ویکھنہار، دوجا نظر کوئے نہ آئیا۔ سورج چند نہ کوئے اجیار، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائیا۔ کملاپاتی ہو تیار، ترے بھون دھنی بیٹھا جوت جگائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، در دروازہ آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، ہر ساچا کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر،
 گپت ظاہر نورو نور ڈگمگائیندا۔ حکمے اندر کرتار، حکمی حکم ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راجن راج ویس وٹائیندا۔ در دروازہ کھول کوڑا، غریب
 نوازا ویکھ وکھائیندا۔ رچیا کاجا آپ کرتار، کرتا پُرکھ اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے در،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دوئے جوڑ کرے پرنام، پر بھ آگے سپس جھکائیا۔ ٹوں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں منگاں چرن
 دھیان، بن یاچک جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے منگ منگائیا۔ سچکھنڈ دوارا نکا بالا، پر بھ آگے منگ
 منگائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ٹوں بنیا رہے رکھوالا، اکو تیری اوٹ ٹکائیندا۔ تیرا نور سچا دھر مسالہ، در مندر سو بھا پائیندا۔ ایکا دینا سچا دھن مالا، ساچی
 وست ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھيو آپ چکائیندا۔ ساچا بھيو سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر دھیان، ہر سجن دے سمجھائیا۔ کرے کھیل نوجوان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ایکا دیوے سچا دان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔
 پوت سپوتا کر بلوان، ست ڈلارا ایکا جائیا۔ گھر وچ گھر کھول ڈکان، سچکھنڈ اندر تھر گھر دے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، گرہ مندر سو بھا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے تیری داد، ہر سنگر تیری جھولی پائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، شبدی ست ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے بودھ
 اگادھ، بودھ اگادھی اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر سدا سہیلانے تیری فریاد، اٹھل اٹھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیرا چھپر چھن، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، نرگن جوت
 جوت رُشائیا۔ ایک راگ سُننا کن، راگ انادی رہیا جنائیا۔ سچ سندیسہ لینا من، سد چلنا حکم رضائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے دے سمجھائیا۔ سچکھنڈ دوار کر نمسکار، دوئے دوئے سیس جھکائیندا۔ پاربرہم
 تیرا انت نہ پاراوار، الکھ اگوچر تیرا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ کر کرپا میری پاؤنی سار، تڈھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ ہوں دھوڑی منگاں چھار، خاکی خاک
 مستک کُگا لائیندا۔ توں دیونہار داتار، وڈ دانی توں اکھوائیندا۔ ہوں بھکھک سیوادار، ساچی سیوادر کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، سنگر اپنا بھیو چُکائیا۔ تیرے آنتر کھیل اپار، نرگن نرگن دے دکھائیا۔ ناری کنت بن
 نرکار، ساچی سچ لئے ہنڈھائیا۔ دائی دایا اگم اپار، بن سیوک سیوک کمائیا۔ سٹ ڈلارا جنے اپنی وار، بنے دھن جنیندی مائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ،
 ساچے مندر دے وڈیائیا۔ پوت سپوتا اندر واڑ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دے وڈیائیا۔ سچکھنڈ
 ۵۲<

۵۲<

دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیندا۔ تیرے آنتر اپنا نور کڈھ، نورو نور ڈمگائیندا۔ تیرے آنتر رکھا اپنی جد، شبدی سٹ سٹ بہائیندا۔ تیری
 رکھاں پار کنارہ حد، حدود اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ساچی دست تیرے وچ
 کُکائیندا۔ ساچی دست جھولی پا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ سٹ ڈلارے دے سمجھا، ہر شبدی بوجھ بوجھائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، تیری دھار
 دھار دھار نال ملائیندا۔ ترے گن لیکھا لیکھ وکھا، لکھ لکھ اپنا بھیو چُکائیندا۔ پنچم ناتا جوڑ جڑا، پُرکھ بدھاتا ویکھ دکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ گگن منڈل تیری رچن
 دے رچا، رچ رچ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سٹ ڈلارا سیوا لئے کما، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ رُو سس لئے چکا، کرن کرن نال پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن
 لئے گھڑا، اُتبھج سیتج جیرج انڈج ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن بھیو چُکا، رُوپ انوپ ست سروپ شاہو بھوپ، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آتم پر ماتم کھیلے
 کھیل بے پرواہ، برہم پاربرہم اپنی انس سہائیندا۔ ایش جیو جگدیش بنت لئے بنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے تیرا مان

ودھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیرامان، ہر چرن ملی سرنایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، وڈ دینن دیا کمائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ رکھائیا۔
 نرگن سرگن ہو پردھان، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، آتم انتر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ تیرا سچ محلہ، سنگر پورا آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا، اینکارا ڈیرہ لائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ اپنی جوت
 جگائیندا۔ سچ سگھاسن پُرکھ ابناسن ایکلا، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی شبہی آپے رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سندیس نر نریش آد جگاد جگ
 چوکڑی گھلا، بودھ اگادھی ناد سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے تیرامان رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیری دھار، ہر جو ہر
 ہر آپ پرگٹائیا۔ تیرے انتروں کڈھے گر اوتار، سنگر اپنی گود سہائیا۔ پیر پیغمبر دے سہار، لوک مات کرے رُشائیا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اجیار، آتم
 تاکی دئے گھلایا۔ ساچا ساتی بن بن امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ترے گن اگنی دیوے ساڑ، ساتک ست ست ورتائیا۔ ایک ناد شبہ
 دھنکار، گرہ مندر آپ سٹائیا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، پیر پیغمبر آپ پڑھائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرکار، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ جگا جگنتر ویکھے وگسے پاوے
 سار، ویکھنہارا دس نہ آئی۔ وشن برہما شو ہوئے پنہار، بن یاچک سیوک سیوک کمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سہاونا، ہر ساچا آپ سہائے۔ گر اوتار سرب اپاونا، پیر پیغمبر نال رلائے۔ جوتی جوت ڈگمگاونا، نرگن نور کرے
 رُشائے۔ نرگن سرگن کھیل کر اونا، سرگن نرگن وسے ایک تھائے۔ گر پیر اوتار حکم سٹاونا، شد سندیسہ اک الائے۔ سرشٹ سبائی مارگ اک دکھاونا، جگا
 جگنتر ویس وٹائے۔ شاستر سمترت وید پُران آپے گاونا، منتر نام اک درڑائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپ سمجھائے۔
 سچکھنڈ دوارے اٹھ اٹھ ویکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ تیرے اندر نرگن بھیکھ، پُرکھ ابناسی بیٹھا آسن لائیا۔ دو جہاناں لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ سرشٹ سبائی کھیلان رہیا کھید، نرگن سرگن بھیو چکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔
 ساچی سکھیا صاحب سلطان، پر بھ تیری موہے بھائیا۔ کر کرپا گن ندھان، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ تیرا مکان، رُوپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ

آئی۔ لکھ چوڑا سی نور مہان، گھر گھر بیٹھا جوت لگائی۔ کون ویلا ہوئے پردھان، نرگن سرگن کرے رُشانی۔ میلے وچ جہان، دھرت دھول دھول
 سہائی۔ سرگن آپ کریں پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ در تیرے
 منگی منگ، اکو آس رکھائی۔ توں صاحب سورا سربنگ، بے انت تیری شہنشاہیا۔ توں دیونہار سرب ورجنڈ، برہمنڈ اپنی رچن رچائی۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا میل لئیں ملایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ سُن ساچے کر دھیان، نر ہر
 نرائن آپ جنائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ گر اوتاراں دیوے دان، لوک مات سیو لگائیندا۔ سپر پیغمبر دس
 کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ مقامے حق اک نشان، سچ نشانہ آپ جنائیندا۔ اُمت اُمتی دے پیغام، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ رحمت کر رحیم رحمان،
 ایک الف آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو جائے چک، سنگر پورا آپ جنائیا۔ نو سو چوڑانوے
 چوکڑی پر بھ کرے کھیل لگ لگ، نرگن اپنا کھ چھپائی۔ سرگن دیوے ایک اپنا نام ساچی ٹک، لگ ماترنہ کوئے لگائی۔ پنچم اتر آپے اٹھ، اٹھ اپنا بھیو
 کھلایا۔ اتم پر ماتم جائے ٹھ، پر م پُرکھ ہوئے سہایا۔ ساچا جام پیائے گھٹ، امیوں رس اپنا رس چکھائی۔ نرمل جوت کرے پرکاس، پرکاشوان دسے
 خدائی۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ اپنی دیا کمائی۔ دیکھنہارا پر تھی آکاش، گنگن گنگنتر پھیرا پائی۔ ساچے منڈل پاوے راس، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا جنائی۔ بچھنڈ دوارے رہنا تیار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ اترے پار، تھر کوئے رہن نہ
 پائیندا۔ وشن برہما شو کرے خبردار، آلس ندرانہ کوئے رکھائیندا۔ کروڑ تیتیسائے اٹھال، سُرپت اندناں ملائیندا۔ تینی اوتار لئے دلال، جگت دلالی ویکھ
 دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد پر کھنہارا جلوہ نور جلال، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔
 ساچا کھیل ہر ہر ونڈ، برہمنڈ ونڈ ونڈائی۔ نو نو چار ستارہ دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ ہر بدلایا۔ گر اوتار سناون چھنڈ، سوہلا ڈھولامات الایا۔ لیکھا
 جانے بٹی دند، تیس بتیس کرے گڑمائی۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو رہیا

جنائیا۔ ساچا بھيو لينا جان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ست چار هو پردهان، ست ستوادى پڑده لاهندا۔ ترے ترے دیوے ایکا دان، پنچم اپنی بوجھ
 بُجھائندا۔ تینی اوتار کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائندا۔ بھگت اٹھاراں دیوے دان، داتا دانی نظر کسے نہ آئندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار دے پیغام،
 کلمہ نبی آپ سمجھائندا۔ نانک نرنجن بولے ستنام، نام ست سرگن منتر آپ پڑھائندا۔ ایکا جوتی کھیل مہان، دس دس روپ نوجوان، دو جہاناں پھیری
 پائندا۔ گوبند سورا وڈ بلوان، ایکا پھڑ تیر کمان، شبد نرالا آپ اٹھائندا۔ درشن پیکھ پُرکھ اکال، اُچی بول بول جیکار، فتح ڈنکا اک وجائندا۔ سرشٹ سبائی
 کرے خبردار، سویارہے نہ کوئی جیو گوار، جیون جگت آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے تیرا پڑده لاهندا۔ سچکھنڈ
 دوارے سُن لے سُن رکھنا یاد، یادداشت نہ ہر بھلائندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو انتم ویکھ وکھائندا۔ اپنے اندر رکھے کوٹن کوٹ برہماد، برہمانڈ اپنی
 کل ورتائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگا جگنتر دیوے داد، دست امولک اپنا نام ورتائندا۔ ویکھنہارا بھگت بھگونت سجن سادھ، ساتک ست ست کرائندا۔
 ۵۳۰ گرگھ گر گر آپے لادھ، گر گر اپنی بوجھ بُجھائندا۔ گر سکھ وجائے گھر ساچاناد، اناد انادی راگ سٹائندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائندا۔
 ایہتے اوتھے دو جہان کرے لاڈ، پتا پوت وند وندائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپ جنائندا۔ سچکھنڈ دوارے ویکھ انند،
 سنگر پورا آپ جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جائے لنگھ، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ سچ دوارا ویکھے لنگھ،
 گھر مندر پھیرا پائیا۔ دو جہاناں سچ پلنگ، سچ سہنجینی اک سہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر شبد اگمی وجے ترنگ، تریا راگ راگ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ایکا اوٹ تکائیا۔ سچکھنڈ دوارے رکھنی اوٹ، ہر سنگر آپ جنائندا۔ نو نو چار جھوٹھا دے قلعہ کوٹ،
 تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ وشن برہما شو اوت پوت، پُرکھ ابناسی اپنا بنس سہائندا۔ گر اوتاراں دے دے نرمل جوت، پنچ تت کایا مان رکھائندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ست ستوادى آپ جنائیا۔ نو نو چار اترے پار، پار کنارہ آپ
 وکھائیا۔ لکھ لکھ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر کر پڑھائیا۔ انتم پرگٹ ہووے مہابلی اوتار، نہکنا اپنا ناو رکھائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، گلیا کوئے رہن

نہ پائیا۔ کرے کھیل پر اپار، بھیو ابھیدا آپ چھپائیا۔ لوک مات دے آدھار، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے آنت مینار، روداس
 چھارا دے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ تیرا میل لے ملائیا۔ سچکھنڈ تیرا اتم میلا، سنگر پورا آپ ملائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ
 اندر وسے گرو گرو چیل، گر چیل اپنے رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، مل مل اپنے گیت سنائیندا۔ آد انت اپنے ہتھ رکھائے اپنا ویلا، وید کتیب
 بھید نہ آئیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، زرگن زرگن نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا ساڈھے تن
 ہتھ، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ اندر وڑ پڑکھ سرتھ، سرتھ اپنی کار کمائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ سچگ سناے ساچی گاتھ،
 کلج لیکھا دے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا اک سہاونا، لوک مات ملے وڈیائیا۔ پڑکھ ابناسی ڈیرہ
 لاونا، جوتی نور نور رُشائیا۔ سمبل نگر ناؤں دھراونا، گرو گوہند دے گواہیا۔ وید ویاسا پنڈھ مکاونا، پوت سپوتا براہمن گوڑا ویکھے چائیں چائیا۔ سچ امام
 پھیرا پاونا، چوواں طبقا لیکھا دے چکائیا۔ سرشٹ سبائی کلمہ اک پڑھاونا، کائنات دے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ایک مارگ پاونا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ایک گن جنائیا۔ سچکھنڈ دوارا بنے مات، ماتر بھومی ہر وڈیائیندا۔ چار ورنناں بھئے اکونات، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے
 رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی دکھائے ایک گھاٹ، سر سروور اک نہائیندا۔ ایک منتر ایک پاٹھ، ایک اکھر
 آپ پڑھائیندا۔ ایک پتا ایک مات، پوت سپوتا آپ سہائیندا۔ ایک میٹے اندھیری رات، کلج اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دھرنی دھول، ہر دھرت دے وڈیائیا۔ جن بھگتاں اٹا کرے نابھ کول، کولی نابھ آپ اٹائیا۔
 نظری آئے سانول سول، زرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ نور الہی ایک اول، عالمین ویکھے سرب خدائیا۔ گر سکھاں پیائے امرت پائل، رس اپنا آپ چکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا، کلج آنت آنت جنائیندا۔ سرشٹ
 سبائی آپے ورن، ور اپنا ویکھ دکھائیندا۔ نام کھنڈا ایک پھرنا، چند پر چند آپ چکھائیندا۔ زبھو ہو کدے نہ ڈرنا، بھے اپنا سرب دکھائیندا۔ جن بھگتاں چکائے

مرن ڈرنا، جیون مُکت آپ کرائیندا۔ نیتز کھولے ہرنا پھرنا، نچ نیتز درس کرائیندا۔ جس جن بخشے اپنی سرناء، دوسراوٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سنگر چرن، لوک مات لے وڈیائیا۔ گھر کھلے نیتز ہرن پھرن، اگیان اندھیر چکائیا۔ سوامی ٹھا کر ترنی ترن، تارنہارا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آدانت جگا جگنت جگ کرتا اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ جائے لگ، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ کلج گنی بجھے اک، سنجگ ست ست ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی سوہنگ ہنسا چوگ چگے شاہ رگ، اُپر اپنا آسن لائیندا۔ بھگت بھگونت در ساچے سد، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ کوڑی کرپا پار حد، جوٹھا جھوٹھا موہ ٹڑائیندا۔ پنچ وکارا دیوے کڈھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر کرائے ساچا ج، مکھ کعبہ آپ سہائیندا۔ ساچے مندر بہے سچ، ٹھا کر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایک نام دتے ست، ستنام آپ پڑھائیندا۔ گرگھ ورا جانے برہم مت، من مت جیو سرب گرا لائیندا۔ لکھ چوڑا سی ناڑ بہتر اُبلے رت، رتی رت نہ کوئے سکھائیندا۔ کلج کوڑ گڑیار گھر گھر رہیا نچ، چاروں کُنٹ ڈور وائیندا۔ ترے گن مایا سرشٹ سبائی گئی پھس، بن سنگر پورے پھند نہ کوئے کٹائیندا۔ ورن برن رین اندھیری ہوئی مس، نرگن چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ بھوگ بلاس ہوئے وس، آتم رس نہ کوئے چکھائیندا۔ ست دھرم گیانس، نیتز اپنا نین چھپائیندا۔ سرشٹ سبائی کلج اتنم کھیڑا ہون والا بھٹھ، کوڑ گڑیارا گنی بیٹھاں ڈاھندا۔ اتنم سرتنا پنچ ت، اپ تیج وائے پر تھی آکاش کم کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیندا۔ دو جہاناں والی ہوئے آپ پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار دکھائیندا۔ چوڑاں لوک چوڑاں طبق خالی کرے ہٹ، پیر پیغمبر خالی ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری اتنم ور، لکھ چوڑاں ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاں ویکھنہارا، گھٹ گھٹ بیٹھا آسن لائیا۔ چاروں کُنٹ ہاہکارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھائیا۔ نیتز رووے مندر مسجد گرو دوارا، ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، اُچی کوک کوک سنائیا۔ تیری قدرت توں ہی جانے پروردگارا، تیرا انت کوئے نہ پائیا۔ نانک گوہند بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا گیا سمجھائیا۔ کلج اتنم پرگٹ ہوئے نہکنتک نرائن ز اوتارا، کل کلکی اپنا ناواں رکھائیا۔ سمبل وسے دھام نیارا، ساچے مندر آسن لائیا۔ شبد اگئی تیز کٹارا، دو دھارا آپ

اٹھایا۔ ساچے آسو ہوئے آسوارا، شاہ سوارا پھیرا پایا۔ غریب نمائیاں دئے سہارا، شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ کلجگ انتم کر پار کنارہ، کوڑی کریا دئے کھپایا۔ سرشٹ سبائی دئے ہلارا، ایکا دھکا نام لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی دکھائے اک سچ دربارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ گھر گھر وسے آپ نرنکارا، ساڈھے تن ہتھ اندر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ جو جن آتم پر ماتم کرے پیارا، پر ماتم آتم لئے ملائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، بے جیکار کرے لوکایا۔ سبجگ ورتے ست وبارا، پچھلی بھلے سرب پڑھایا۔ نظری آئے پُرکھ اکال پروردگارا، رام رحیم ایکا نور دھرائیا۔ بھگتاں دکھائے بھگت دوارا، جس گھر وسے آپ مرارا، بن بن متر ساچی سیو کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، تیرا گھاٹن لئے گھر، گھر گھاٹ آپے ویکھ دکھایا۔ کلجگ آبو لکھ چار، ہتی ہزار نال ملائیا۔ شاستر سمرت کرن ویچار، ہر ویچار وچ کدے نہ آئیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیایا۔ کلجگ دیوے وست اپار، پُرکھ ابناسی جھولی پایا۔ تیرا کھیل وچ سنسار، سدا سہیلا لئے سمجھایا۔ جوٹھ جھوٹھ کر تیار، مایا ممتا نال ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تیرا اُسار، پنج وکار تیری لڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ کلجگ عمر جانہارا، ایکا ایک اکھوائنیدا۔ کلجگ ور دیوے سنسارا، سنسار ساگر پھول پھولائینیدا۔ نال رلائے محمدی یارا، یاری یاراں نال ہنڈھائینیدا۔ کلمہ کلام کر تیارا، شریعت آیت اک سمجھائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ چکائینیدا۔ ساچا بھو کھولے سمرتھ، پار برہم وڈی وڈیایا۔ کلجگ لیکھا ہتھو ہتھ، گر گوبند گیا مکایا۔ سرشٹ سبائی پاپانتھ، ایکا بندھن گیا جنایا۔ چھوٹے بالے نیہاں بیٹھاں رکھ، کلجگ جڑ آپ اکھڑایا۔ گوبند مار نہ سکے کوئی رکھ، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا اکھڑے جڑ، سنگر پورا آپ اکھڑائینیدا۔ نانک نرگن ایکا اکھر پڑھ، جیواں جنتاں آپ سمجھائینیدا۔ چار ورن سوہے ایکا در، ذات پات نہ ونڈ ونڈائینیدا۔ گھر گھر اندر نرگن نور بیٹھا وڑ، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائینیدا۔ نہ جنم نہ جائے مر، پُرکھ اکال ویس وٹائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائینیدا۔ ساچی کرنی کرے جگ، جگ جیون داتا آپ کمایا۔ کلجگ جیو بنائے گت، من مت کرے لڑایا۔ ترے گن مایا لگی اگ، نہ سکے کوئے بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو رہیا جنائیا۔ نانک نرگن ستنام، چار ورن آپ پڑھائیندا۔ دُھر درگاہی اک کلام، انتر آتم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا بھیو کھلائیندا۔ کھجک وند وندئی نرنکار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نانک نرگن شبد ادھار، سرگن
 کرے سچ پڑھائیا۔ گو بند لیکھا وچ سنسار، اتم انت گیا مکائیا۔ اوچاں نیچاں دے ادھار، غریب نمائیاں گلے لگائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کوئے ویچار،
 آتم پر ماتم میل ملائیا۔ ایک ایشٹ پڑکھ اکال، دوسر دیو نہ کوئے منائیا۔ راہ تکتے سانجھے یار، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیا۔ دوئے جوڑ کرے پرنام، پر بھ آگے
 سیس جھکائیا۔ کھجک کوڑ ہو یا اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چکائیا۔ تیرے بالے تیری امت نہیاں ہیٹھاں دتے سوال، پیر پیغمبر نہ کوئے سہائیا۔ محمد صدی
 چو دھویں کھجک انت زوال، زیر زبر نہ کوئے کرائیا۔ چو داں طبق ہوئے حلال، چھری کرد ہتھ چکائیا۔ تیرا جلوہ نور جلال، نور الہی نظر کسے نہ آئیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک لیکھا اپنا آپ مکائیا۔ کھجک لیکھا جیو کرم، ککرماں نام مٹائیندا۔ سچ نہ دے کوئے دھرم، دھرمی دھرم نہ
 کوئے دکھائیندا۔ سنگر منگے نہ کوئے سرن، اپنا بل سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک لیکھا آپ چکائیندا۔ کھجک لیکھا کوڑ
 گڑیار، جیو جنت رہیا چکائیا۔ چاروں گنٹ نار و بھچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ دھیاں بھیناں کرن و پار، نام ہٹ نہ کوئے کھلائیا۔ گدر مندر مسجد اندر
 باہاکار، ست ست نہ کوئے ورتائیا۔ پتا پوت نہ کوئے ادھار، مات پت سچ سہائیا۔ گر منتر نہ گائے کوئے اپنی وار، رسنا جہوا کرے لڑائیا۔ پنڈت براہمن
 ملا شیخ مسائق پیر ہون خوار، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ نظر نہ آئے ہر کرتار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ اندر اپنے ویکھو مار دھیان، گھر گھر وچ ملے
 نہ سچا ماہیا۔ اٹھے پھر نچا رہے شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ جس جن گر کاشد ملیا گیان، تس کھجک نیڑ نہ لاگے رائیا۔ سنگر پورا آد جگاد جگا
 جگنتر ویکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کھجک انتم کوڑی کر یا میٹے جھوٹھ نشان، سچ سچ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کھجک آو لکھ چار ہٹی ہزار، انک انک نال کٹائیا۔ انیک گر انیک لیکھا، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ گرگھ دوارے نکلے بھرم بھلیکھا، جس جن سنگر دیا کمائیندا۔
 جس گر سکھ گو بند نیز پیکھا، سو گر سکھ کھجک وند وچ نہ آئیندا۔ لیکھے لگے مجھ داہڑی کیسا، چرن کول کول چرن سیس جھکائیندا۔ تس صاحب کو کرے

آدیسا، جو جگ جگ سنجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان گرگھ گر سکھ اپنے حکم چلائیندا۔ حکمے اندر کوٹن جگ، بن پاندھی پندھ مکائی۔ حکمے اندر کوٹن بوٹے گئے سک، ہرے سنج نہ کوئے کرائیا۔ حکمے اندر بیٹھا رہیا لگ، ہر جو نظر کسے نہ آئی۔ کوٹن جگ حکمے اندر رہے پھر، سچ سندیسہ دے سنائی۔ کلجگ آنت کسے پاس نہ دے سکھ، خالی ہتھ پھرے لوکائی۔ نظر نہ آئے ابناسی اچت، چیتن روپ نہ کوئے جنائی۔ کلجگ آيو کوڑ کڑیاری لئی لٹ، دن دھاڑے لٹ چائی۔ گو بند سورا پھڑکے لوک مات وچوں کڈھے کٹ، نہ سکے کوئے بچائی۔ ہر کا حکم کسے کولوں نہ سکے چھپ، سورج چند چل چل تھکے پاندھی راہیا۔ جس جن امرت آتم جام پیائے گھٹ، سو گر سکھ سنجگ ویکھے چائیں چانیا۔ گھر وچ گھر کرے نزل پرکاس جوت، جگت جوت نال ملایا۔ کلجگ جیو آلیوں ڈگے بوٹ، بن سنگر پورے گود نہ کسے کوئے بہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کایا رہیا کھپایا۔ کلجگ کایا جائے سڑ، ہر سنگر آپ جلائیندا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، مدھ دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ سنجگ ست ستوادی پھڑے لڑ، پلو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا اندر بہن وڈ، کایا مندر ساڈھے تن ہتھ اک سہائیندا۔ نانک نرگن گو بند ویکھے چڑھ، محل اٹل پھیرا پائیندا۔ اپنی کرنی کرتا پڑکھ لئے کر، آپے گھڑے آپے بھن دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لہنا آپ چکائیندا۔ کلجگ چکے لہنا دینا، ہر جو ہر آپ چکائی۔ گرگھ ویکھے اپنے نینا، ہر سنگر آپ دکھائی۔ پڑکھ اکال مننا کہنا، دوسراوٹ نہ کوئے جنائی۔ لکھ چوراسی کھائے لاڑی موت ڈینا، گھر گھر پھیرا پائی۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے درگاہ ساچی گھر ساچے بہنا، در ساچے وچے ودھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ وچ سنجگ دھر، دھرنی دھرت دے سہائی۔ دھرنی دھول ہر دے سہارا، سو پڑکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ سنجگ ساچا سچ ورتارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ گرگھ گر گر میلا اک دوارا، در دروازہ اک گھلائیندا۔ نظری آئے ایکونکارا، بے نظیر اپنی نظر نظر نال ملائیندا۔ کھیلے کھیل پروردگارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا بھيو چکائیندا۔ سنجگ سچا سچ امام، آپ اپنا بھيو گھلایا۔ پرگٹ نظری آئے رام، رنیا بیٹھا جوت جگائی۔ ہر گرہ کھیلے کرشنا کاہن، گوپی کاہن ناچ نچائی۔ ہر در دیوے سچ پیغام، عیسیٰ موسیٰ کرے پڑھائی۔ بن بردا دے سلام، علیکم اپنا سیس جھکائی۔ نانک نرگن بول ستنام،

سرگن کرے سرب پڑھائیا۔ گوہند ڈنکا دو جہان، زرگن سرگن آپ وجائیا۔ کلج اندر سَتجگ کر پردھان، پُرکھ ابناسی دیکھے چائیں چانیا۔ چووداں طبق ہوئے حیران، نیز نیناں نیر وہائیا۔ وشن برہما شو سرب گرلان، ہر کا بھيو کوءے نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن دان، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ کلج اتم کھیل کرے سری بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کرنی کلج آیو جائے ہر، ہر اپنا تھم ورتائیا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھا سنگھ دے گرہ بھلانا ★

سَنگَر پورا دین دیاں، ہر دین دیا کمائندا۔ گرگھ دیکھے ساچے لال، لکھ چوڑاسی پھول پھولائندا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ ورتائندا۔ دوس رین کرے پرپتال، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا تھم ورتائندا۔ سدا سہیلا وسے نال، اندر مندر ڈیرہ لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ اٹھائندا۔ گرگھ دیکھے کرپاندھ، آپ اپنی دیا کمائیا۔ پر بھ ملن دی ساچی بدھ، گر سَنگَر دے درڑائیا۔ مات لوک کرے کارج سدھ، درگاہ ساچی دے وڈیائیا۔ گھر اُچجائے نو ندھ، اٹھاراں سدھ گھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا سچ سُبھائیا۔ ہر جن میلا سَنگَر دھام، پر بھ چرن سچئی سرنائیا۔ پورب وچھڑے میلے آن، کلج اتم ہوئے سہائیا۔ گرگھ بخشے نام دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ ست وکھائے دھرم نشان، دھرم دوارے آپ بُجھائیا۔ اتم پر ماتم دیوے دان، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ سرب جیا دا اک بھگوان، مہاراج شیر سنگھ سچ سرنائیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، لکھ لکھ بھیکھ نہ کوئے وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بے انت بے انت سارے گان، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا کاہن، پُرکھ ابناسی لکھ چوڑاسی گوپی مات ہنڈھائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے اپنے گھر، جگت وچھوڑا دے کٹائیا۔ گرگھ جگت وچھوڑا کٹ، سَنگَر اپنا میل ملائندا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، نام پٹی اک بندھائندا۔ انحد شبد

لگائے سٹ، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ آتم اندر کر کر
 واس، دھیرج دھیر دھیرائیندا۔ گرسکھ کدے نہ ہوئے نراس، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ ناتا توڑے دس دس ماس، مات گربھ نہ پھیرا پائیندا۔
 لیکھے لائے رسن سواس، سواس سواساں اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلے ساچے در، گرسکھ گرسکھ گود بہائیندا۔
 گرسکھ تیرا سچا ناتا، گرسکھ چرن ملے سرنائیا۔ پاربرہم پر بھ ملے بدھاتا، پر م پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ساچا منتر سنائے گا تھا، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ ہوئے سہائی
 سگلا سا تھا، انگ سنگ سنگ انگ اپنا بندھن پائیا۔ پار اتارے کلج گھاٹا، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ
 ساچے پار لنگھائیا۔ گرسکھ پار جانا لنگھ، سنگر پورا آپ لنگھائیندا۔ نام دکھائے مہانا ونج، دو جہاناں آپ لگائیندا۔ سچھنڈ سہائے سچ پلنگ، سچ سہنجنی آپ
 وڈیائیندا۔ گرسکھاں دیوے اک اند، رسنا جہوارس نہ کوئے چکھائیندا۔ لکھ چوراسی مکے پنڈھ، جنم مرن گیسر کٹائیندا۔ سچھنڈ دوارے اک سنائے سہاگی
 چھند، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال گرسکھ اپنا بندھن پائیندا۔ درگاہ ساچی بن دلال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرسکھ ساچے پار کرائیندا۔ گرسکھ تیرا ساچا راہ، ہر سنگر آپ بنائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ جگ جگ دیوے سچ صلاح،
 سبجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ ہر جن سبجگ لئے اٹھا، پھر باہوں گلے لگائیندا۔ کلجگ اتم دیکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن پڑھائے ایک منتر، منتر اپنا آپ سمجھائیندا۔ ساچا منتر الکھ ابھیو، اگم اتھاہ آپ جنائیا۔ چرن سرن گرساچی
 سیو، سیوک سیوا اک رکھائیا۔ میل ملائے وڈ دیوی دیو، دیو آتما ہو سہائیا۔ امرت رس دیوے ساچا میو، سوہنگ ہنسا پھل کھوائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لگائے اپنے لڑ اپنا ناتا پُرکھ بدھاتا، نہکرمی بن کرماں جوڑ جوڑائیا۔

بھوت پریت نہ رہے جنّ خمیس، ہاکن ڈاکن سر مُنڈوائیندا۔ شبدی شبد سٹائے سچ حدیث، حضرت اپنا ناؤں پڑھائیندا۔ پرتھی آکاش دیکھنہارا
 بیسن بیسن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ بھوت پریت دتے راہ، پھر باہوں آپ اٹھائیا۔ سنگر پورا ملے ملاح، لیکھا
 سب دادے چکائیا۔ میرا جامہ دے بدلہ، بدلی کرے تھاؤں تھانیا۔ گرسکھ سنگر آگے اک ارداسا دے کرا، میری کٹے بچھلی پھاہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا دوہاں دے مُکائیا۔

☆ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ، گردیو سنگھ دے گرہ مانک پُر کَلر ☆

ست پُرکھ ہر شاہ سلطان، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ زرنجن بھو چکائیندا۔ ایکنکار وڈ بلوان، آد زرنجن نور
 پرگٹائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا سچ مکان، سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ پاربرہم پر بھ گن ندھان، زرنجن اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت ہو
 پردھان، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ بھوت بھوپ بن راجان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ رُپ دکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا رنگ، ست ستوادی آپ رنگائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن سچ پلنگ، سچکھنڈ
 دوارے آپ سہائیا۔ ایکنکارا سورا سربنگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد زرنجن نور چنڈ، زراکار آپ چکائیا۔ ابناسی کرتا اپنی ونڈن آپے ونڈ، سری
 بھگوان نال ملایا۔ پاربرہم پر بھ جانے سچ اند، اند اند وچ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل
 ہر زرنکار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اُجیارا، بھو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، سوبھاونت آپ سہائیندا۔ زرنجن دیا باقی کر
 اُجیارا، کملا پاتی ویکھ دکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، راجن راج ناؤں دھرائیندا۔ حکمے حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ در درویش بن دربان،
 گھر ساچے لکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں سیس جگدیش کرے نمسکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ اگم،

الکھ اگوچر آپ کرایا۔ نرگن روپ سری بھگون، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، جوتی جوت ڈمگایا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، اپنے کندھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنایا۔ ساچا لیکھا سری بھگونت، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے نارکت، کنت کنتوہل بیج سہائیندا۔ کرے کھیل بے آنت بے آنت، بے آنت نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی کرنی رکھے ہتھ، پر بھ وڈی وڈی ڈیایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائی۔ سچھنڈ دوارے ساچے وس، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ ایکا نور کر پرکاس، پرکاشوان ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی رچنا آپ رچایا۔ رچنا رچ آد آد، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے جگاد جگاد، بھيو کوءے نہ پائیندا۔ دیونہارا ساچی داد، دست امولک آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن کرے لاڈ، گھر ساچے بنک سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ گرہ مندر ویکھے ہر منار، مہما گنت گنی نہ جائیا۔ پرگٹ ہو ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرایا۔ ساچے مندر نرگن دھار، نرکار آپ پرگٹایا۔ اجونی رہت ہو تیار، انھو پرکاس وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بیج دوارے آپے کھڑ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اولاء، سچھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اکل، ایک اونکارا ویس وٹائیندا۔ نرگن نرگن پھڑائے پلا، پلو اپنے گنڈھ بندھائیندا۔ جوتی دھار آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ بیج سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا ملا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن اپنا ویس وٹائیندا۔ نر نرائن ویس اپارا، اپر پیر اپنی دھار چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے اٹھایا۔ ایکنکارا کر پسارا، اپنا ویکھے آپے تھاول تھانیا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی جاتا ڈمگایا۔ سری بھگون بیج بھنڈارا، در گھر ساچے آپ پرگٹایا۔ ابناسی کرتا بن ورتارا، اپنی جھولی آپ بھرایا۔ پار برہم پر بھ بن بھکھارا، در بیٹھا الکھ جگایا۔ کرے کھیل اپر اپارا، دس کسے نہ آیا۔ آد پُرکھ بن ونجارا، ساچا ہٹ آپ چلائی۔ سچھنڈ دوار کھول کوڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا بھيو آپ چکایا۔ ہر جو بھيو اپنا چک، ابھید آپ جنائیندا۔ نرگن اندر نرگن لگ،

اپنا کھ چھپائیندا۔ کسے نظر نہ آئے چار کُنٹ، دہ دشا ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ایکا ایک، اینکار دئے وڈیائیا۔ آد جگادی ساچی ٹیک، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنا نہ کسے جنائیا۔ اپنے آتر اپنا بھیکھی، بن بھیکھی ویس وٹائیا۔ کرے کھیل آد آنت ہمیش، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر آسن لائے ہر نرکار، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، چار دیوار نہ کوئے دکھائیندا۔ اپنی اچھیا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ساچی بھچھیا نرگن دھار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کھیل رچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہٹ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوار ساچا ہٹ، ہر جو ہر ہر آپ گھلائیا۔ اپنی وست اندر گھت، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا جس، آپے ہوئے صفت صلاحیا۔ آپے صفت صلاح، دیا کمائیندا۔ آپے بنے سچ ملاح، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ آپ جنائے اپنا راہ، ساچا مارگ آپ دکھائیندا۔ آپ سہائے ساچا تھاں، تھاں تھنتر آپ وڈیائیندا۔ آپے پتا آپے ماں، نار کنت اپنی سچ سہائیندا۔ آپے نرگن نرگن پکڑے بانہہ، باہوں پکڑ گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ گرہ مندر وڑیا ہر جو ہر، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آپے سیجا بیٹھا چڑھ، سچ سہنجینی آپ سہائیا۔ اپنی کرپا آپے کر، کرپن دئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکار، نر نرکار بے پرواہیا۔ آد پُرکھ اینکارا، اپنی کل دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کرتیار، سچ سنگھاسن سوبھائیندا۔ ناری کنت بن بھتارا، ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ دائی دایا بن سیوادارا، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ جننی جن جنے سُت دُلا را، پُت سپوتا گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ساچا پڑدہ ہر جو لاه، اپنی دیا آپ کمائیا۔ پُت سپوتا آپے جا، ہر شبدي ناؤں دھرائیا۔ جوتی پتا جوتی ماں، جوتی جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جاتا ویکھے نین اٹھا، نچ نیز نین

اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا گھاڑن آپ گھڑایا۔ گھاڑن گھڑیا ابناسی اچت، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایکا جنیا ساچا سٹ، شبدی ناؤں رکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی رت، آپے دیکھ وکھائیندا۔ پنچ تت نہ کوئے بُت، زرگن نور ڈمگائیندا۔ ساچی دھاروں آپے اُٹھ، پرگٹ اپنا کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سٹ آپ پرگٹائیندا۔ ساچا سٹ سٹ ڈلارا، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹایا۔ سچکھنڈ دوارے دئے ہلارا، ہر ہر اپنی گود سہائیا۔ کرے کھیل اگمڑی کارا، اگم اگمڑی کار کماٹیا۔ گھر وچ گھر کرے پیارا، گھر مندر دئے وڈیایا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر دوارا، دُھر درباری آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ تھر گھر دیوے ہر جو مان، سچکھنڈ نواسی دیا کماٹیندا۔ سٹ ڈلارے ویکھ مار دھیان، دھیان دھیان نال رلاٹیندا۔ ساچا مندر اک مکان، تیری ونڈ ونڈائیندا۔ اٹھے پھر رہے نگاہبان، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ تیرا لیکھا جانے سری بھگوان، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ ڈلارے تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ سٹ ڈلارا دوئے جوڑ، پر بھ منگے سرن سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ایکا تیری لوڑ، دوجا سنگ نہ کوئے رکھایا۔ آد جگاد جانا، بوڑھ، چرن کول دھیان رہیا لگایا۔ تیرے درس ایکا اوڑ، میری ترکھانہ کوئے بچھایا۔ تھر گھر اندر تیرا پوڑ، سچکھنڈ دوارے لئے ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے اگے جھولی ڈاہیا۔ سٹ ڈلارا شبد نادان، پر بھ اگے سیس جھکائیندا۔ ہوں بالک روپ انجان، تیرا انت کوئے نہ آئیندا۔ تھر گھر وساں تیرے مکان، اک تیری اوٹ تکائیندا۔ سچ سندیسہ دینا ہر جو آن، اکو در تیرے آس رکھائیندا۔ تُوں شاہ پاتشاہ راج راجان، ہوں رعیت روپ وٹائیندا۔ نت گاواں تیرا گان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس لگائیندا۔ در تیرے لگی آس، پر بھ وڈے وڈ وڈیایا۔ آد جگاد بچھائے پیاس، ترسنا ترکھانہ لاگے رانیا۔ تیرا روپ میرا ساتھ، زرگن زرگن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ صاحب داتار ٹھاکر سوامی پُرکھ سمرا تھ، نہچل تیرا تھام جس در بیٹھا آسن لایا۔ میں سناں تیرا اک پیغام، سچ سندیسہ دینا لایا۔ میں بنیا رہاں غلام، بن بردا سیو کماٹیا۔ تیرا پکڑی رکھاں دام، دامن چھٹ کدے نہ جائیا۔ تیرے حکمے اندر مٹاں تیرا نظام، حکومت تیرے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنا میلانے ملایا۔ پُرکھ ابناسی دین دیاں، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ تھر گھر دوارے سُنے حال، گھر گھر وچ میل ملاییندا۔ پوت سپوتے ساچے لال، لالن تیرا رنگ رنگائیندا۔ وسنہارا سچ سچّی دھر مسال، دھر دربارا آپ کھائیندا۔ وست امولک تیری جھولی ڈال، سچ خزینہ اک بھرائیندا۔ وشن برہما شو تیرا دیک دیوے بال، جوتی جوت جوت ڈمگائیندا۔ ترے گن مایا دیوے نال، پنچم اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر سندیسہ آپ سناہیندا۔ دھر سندیسہ آد پُرکھ، سچکھنڈ دوارے آپ سناہیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئے جلاہیندا۔ پوت سپوتے کر کر ترس، رحمت تیرے اُتے کمائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، سائتک ست ست ورتائیندا۔ تیری اتم میٹے حرص، ہر جو اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو رہیا جناہیندا۔ ساچا بھيو ہر جو کھولے، نرگن نرگن شبد لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے بولے، رسنا جہوانہ کوئے ہلاہیندا۔ شبد اگمی شبدی کنڈے تولے، ساچا کنڈا اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر زیشا، ایکا وار جناہیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو پُرکھ نر نجن آپ سناہیندا۔ ہر پُرکھ نر نجن چلائے ریت، ریتوان آپ ہو جائیندا۔ ایکارا کھیل کرے انڈیٹھ، نیتز نین نظر کسے نہ آہیندا۔ آد نر نجن بیٹھا رہے اتیت، ترے بھون دھنی وڈ وڈیائیندا۔ ابناسی کرتا جنائے سچ پریت، پریتوان اک ہو جائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد سب نوں جائے جیت، ہار نظر کتے نہ آہیندا۔ پاربرہم گائے ساچا گیت، سوہلا ڈھولا اک سناہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے دے وڈیائیندا۔ سُت ڈلارے جانا جاگ، ہر جو ہر ہر آپ جگائیندا۔ تھر گھر لگے بھاگ، پُرکھ ابناسی آپ لگائیندا۔ وشن برہما شو جگائے چراغ، تیل باقی آپ لگائیندا۔ ترے گن مایا بنائے ساک، پنچم ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ لکھ چوراسی کھولے تاک، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ دو جہاناں دیکھے کھیل تماش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ رنگائیندا۔ روس کرے پرکاس، کرن کرن کرن چکائیندا۔ نرگن سرگن کرے واس، سرگن اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے آپ سمجھائیندا۔ سُت ڈلارے کر دھیان، ہر سنگر آپ جناہیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، تیری مہما آپ بناہیندا۔ لوک پرلوک دیوے تیرا گیان، سچ سندیسہ اک سناہیندا۔ وشن برہما شو مارے تیرا اک نشان، انیالا آپ

چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ آپ سمجھائی۔ شبدی سٹ ویکھ وچار، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ تیرے انتر میری دھار، میری دھار تیرا رُپ دکھائندا۔ میرا ناؤں ایلنکار، ایلنکارا تیرا رُپ وٹائندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، گھر گھر اپنا کھیل کرائندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پر م پُرکھ پر بھ بھو چکائندا۔ پر ماتم آتم دے ادھار، دھیرج دھیر اک رکھائندا۔ برہم پاربرہم ویکھے کھول کواڑ، بند تاکی کُنڈا لائندا۔ ایش چو کرائے ونج واپار، جگدیش ساچا ہٹ چلائی۔ انس بنس تیرا پروار، سہنس اپنا رُپ دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائندا۔ سچ سندیسہ لینا جان، جانہارا آپ جنائی۔ آد پُرکھ تیری رچنا رچی آن، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، سچ پردھانگی اک دکھائی۔ نرگن سرگن کر پروان، مانس مانکھ دے وڈیائی۔ پنچ تت جگت نشان، ست نشانہ اک جھلایا۔ آتم پر ماتم میل ملائے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی بانی آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ رہیا جنائی۔ شبد سٹ ہر وہارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ لکھ چوڑاسی کھیل اپارا، نرگن سرگن آپ کرائندا۔ سیوالائے گر اوتارا، گر گر تیرا ناؤں پرگٹائندا۔ چار کُنٹ کُنٹ جیکارا، بے جیکارا تیرا ناؤں کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ گھلائی۔ ساچا بھو کھولے دس، سری بھگوان دیا کمائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا رس، بن رسنا آپ چکھائندا۔ انتر آتم ہر دے وس وس، ہری ہر اپنا رنگ رنگائندا۔ نرگن جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائندا۔ سدا سہیلا رکھے ساتھ، سگلا سنگ نبھائندا۔ تیرا منتر پوجا پاٹھ، اشٹ دیو تیرا ناؤں رکھائندا۔ سر سرور تیر تھ تاٹ، تٹ کنارہ تیرے انگ لگائندا۔ جگا جگنتر ویکھے واٹ، ستجگ تریتا دوپر کلج مات ہنڈھائندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل تماش، تیری رچنا آپ رچائندا۔ ساچے مندر پاوے راس، گوپی کاہن ناچ نچائندا۔ لہنا دینا جانے پر تھی آکاش، گگن گگنتر اپنے تھم بھوائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سمجھائندا۔ سچ سندیسہ سُنیا کن، ہر شبد دھیان لگایا۔ سیس جگدیش جھکایا من، منسا ہور نہ کوئے دکھائی۔ پاربرہم پت پر میثور نہکرمی میرا بیڑا دینا بٹھ، دو جہان اپنے کندھ اٹھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے ناؤں رہن دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائی۔ آپے گھڑیں آپے لیں بھن، بھن گھڑنہار کھیل دکھائی۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ در تیرے جھولی دتی اڈ، میرے صاحب سچے سلطانا۔ تھر گھر دوا ریوں نہ لینا کڈھ، میں بنیا رہاں مرد مردانہ۔ ناتا جڑے نہ ہڈ ماس ناڑی تت، تتوت نہ کوئے رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دوسراوٹ نہ کوئے تکانا۔ دوسراوٹ نہ رکھی آس، پر بھ سرن سچی سرنایا۔ جگ جگ ویکھاں کھیل تماش، منڈل منڈپ پھیرا پانیا۔ سیوا کراں بن بن داس، سیوک اپنا ناؤں رکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر و بے تیری ودھانیا۔ جس گھر و بے تیرا ناد، تیرے نام وڈیا نیا۔ سو گھر سجن لینا لاد، مل مل خوشی منانیا۔ پُرکھ ابناسی رکھے لاج، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیا نیا۔ ساچی سازن لئے ساز، سازن ہارا دیر نہ لایا۔ بھگت بھگونت رچے کاج، لوک مات خوشی منانیا۔ اندر وڈ وڈ مارے آواز، رسنا جھوانہ کوئے ہلایا۔ زرگن جوت کر پرکاس، پرکاشوان خوشی منانیا۔ شبد سٹ تیری پوری کرے آس، جن بھگتاں در و بے ودھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا نٹانیا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، آد پُرکھ جنانیدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کھیل مہان، زرگن سرگن دھار چلانیدا۔ گر گر رُپ وچ جہان، پنچ تت کایا مان وڈیا نیدا۔ پیر پیغمبر دے دے مان، سجدہ سپس جگدیش جھکانیدا۔ بودھ اگادھا اک گیان، اکھر وکھر آپ پڑھانیدا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے رُپ پرگٹانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھانیدا۔ ساچا کھیل جگ چوکڑی چار، چار ورن جنانیا۔ وید شاستر سمرت کر پیار، گیتا گیان دے سمجھانیا۔ انجیل قرآن دے ادھار، پیر پیغمبر کرے پڑھانیا۔ کھانی بانی کھول کواڑ، ایک منتر دے سمجھانیا۔ سرب جیاں دا سانجھ یار، پُرکھ اکال ہر اکھوانیا۔ کوٹن کوٹ جگ کرے پار، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ شبدی سٹ تیری دھار، ابناسی اچت آپ چلایا۔ قلم شاہی بن بن لکھار، تیرا لیکھا کوئے نہ سکے مکانیا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ کرن پکار، اوچی کوک کوک الایا۔ پر بھ تیرا انت نہ پاراوار، بے انت تیری شہنشاہیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج اترے پار، تینی اوتار سیو کمانیا۔ بھگت اٹھاراں بن ونجار، لوک مات ہٹ چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد بول جیکار، چار یاری کلمہ نبی پڑھانیا۔ نانک زرگن سنتام بول سرب سنسار، ساچی سکھیا گیا سمجھانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اک پیار، آتم پر ماتم جوڑ جوڑانیا۔ سو پُرکھ زرنجن وسنہارا

ٹھانڈے دربار، ہنگ برہم اپنی گود سہانیا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار، نرگن نرگن میلا چائیں چانیا۔ گوبند ڈنکا وجے وچ سنسار، سنساکوئے رہن نہ پانیا۔
 راؤ رنکاں کرے خبردار، بے خبر آپ جنانیا۔ سٹ شبد تیرا سچ پیار، پُرکھ اکال آپ دکھانیا۔ کلج اتنم ویکھے وچ سنسار، سنسار ساگر پھول پھولانیا۔
 نرگن نور کر اجیار، جوتی جوت ڈمگانیا۔ تیرا کھیڑا اپرا پار، الکھ اگوچر آپ وسانیا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر مینار، نرگن سرگن دے جنانیا۔ ساچی سیجا
 بیٹھ نرنکار، تخت نواسی آسن لانیا۔ شبد اگئی بول جیکار، ناد دُھن تیری شنوانیا۔ میل ملاوا اتنم وار، اتنم درشتی اک گھلانیا۔ سرشت سبائی کرے
 بے حال، بہیل رووے سرب لوکانیا۔ نوکھنڈ پر تھی ست دیپ چار کُنٹ دہ دشا کوکے کال، کال نگارہ اک وجانیا۔ گھر گھر وجے ممتا تال، جوٹھ جھوٹھ
 ناچ دکھانیا۔ کوئی نظر نہ آئے سچی دھر مسال، دھرم دوارا مات نہ کوئے وڈیانیا۔ چار کُنٹ ہوئے ویران، ہر کا نام ہٹ نہ کسے دکھانیا۔ پیر پیغمبر بھلن
 سرب کلام، کلمہ کائنات نہ کوئے سنانیا۔ نظری آئے نہ سچ امام، مہبان بیدوبی خیر یا اللہ عالمین ایکا رنگ نہ کوئے رنگانیا۔ گھر مندر ملے نہ کسے رام،
 سینا سرتی نہ کسے پر نانیا۔ بنسری وجائے نہ کوئے شام، رادھا کرشن نہ کوئے ملانیا۔ ناک منتر بھلے ستنام، نام ست ہر دے ہر نہ کوئے وسانیا۔ گوبند سکھیا
 لگے کوڑا پھٹ، جگت سیاست کرے لڑانیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل آپ سمرتھ، سمرتھ داتا اک اکھوانیا۔ شبد سٹ تیری دیوے برہم
 مت، پار برہم کرے پڑھانیا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھانیا۔ نیت کھولے گیان اکھ، نج نیتز آپ گھلانیا۔ پنج وکارا سوائے ستر
 ستھ، ستر یارڈا آپ ہنڈھانیا۔ پوت سپوتے تیرا وسورا جائے لٹھ، پر بھ ساچا درس کرائیا۔ مندر ویکھنا ساڈھے تن ہتھ، ہر جو اپنا گھاڑن آپ گھڑانیا۔
 نرگن اندر رہیا وس، سچ سہنجنی آپ سہانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتنم میلا لئے ملانیا۔ اتنم میلا کلج کل، ہر
 کرتا آپ کرائیندا۔ سرشت سبائی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل اچھل بھو کوئے نہ پائیندا۔ بھگت سنگھاسن پُرکھ ابناسن آتم سیجا بیٹھامل، در گھر ساچے
 سوبھا پائیندا۔ سچ سنیہڑا ایکا گھل، آتم پر ماتم جوڑ جوڑائیندا۔ پاوے سار ڈونگھی ڈل، کایا کلر پھول پھولانیندا۔ امرت سیر پیانے ٹھنڈا جل، نہجھر جھرنا
 آپ جھرائیندا۔ جوت نرنجن جائے بل، دیک دیا آپ پر گٹائیندا۔ جگ جنم دامیٹے سل، دئی دوتی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، شبدی شبد آپے رل، جوتی جوت کھیل کرانیندا۔ جوتی شبدی نہہکنک، نرگن نرائن دھار چلائیا۔ سبھنڈ نواسی سہائے ساچا بنک، بنک دواری بھو
 نہ رانیا۔ سرشٹ سبائی دکھائے ایکا انک، اکھر ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے راؤ رنگ، راج راجان شاہ سلطان خاک ملانیا۔ اک نگارہ وجائے ساچا
 ڈنک، دو جہاناں آپ سنانیا۔ اک اٹھائے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کمائیا۔ ایکا میل کرائے بھگت بھگونت، بھگون اپنی بوُجھ بُجھائیا۔ ایکا گرگھ کھیل
 کھیلے ناری کنت، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ ایکا گرگھ گڑھ توڑے ہو میں ہنگت، ہنگ برہم دے سمجھائیا۔ ایکا میل ملاوے ساچی سنگت، کھتری براہمن
 شوڈر ویش نہ کوئے رکھائیا۔ ایکا انگیکار کرے انگت، جوتی جاتا جوتی جوت لئے پرگٹائیا۔ کھجگ انتم لکھ چوڑاسی مانس جنم ہووے بھنگت، جیو جنت دے
 دہائیا۔ لہنا دینا پھکے انڈج جیرج، اتبھج سیتج سار کوئے نہ پائیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ و دیا ہوئے ہلاکائیا۔ ملا شیخ پیر دستگیر ہوئے پنڈت،
 دست بدست لہنا دینا نہ کوئے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدی میلا گرو گرو چیلا، گھر ساچے خوشی منائیا۔
 گھر ساچا سوہے ہری دوار، آد پرکھ آپ جنائیندا۔ انتم کھیل کرے نرکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، پورب لیکھا ویکھ دکھائیندا۔
 ست ستوادی لا دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرے خبردار، سچ سندیسہ آپ سنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 شبد گر وڈیائیندا۔ شبد گر تیرا ساچا بل، کھجگ انت ہر جنائیا۔ سدا وسنا نہچل دھام اٹل، اٹل پدوی اک رکھائیا۔ بودھ اگادھا سندیسہ گھل، جیو جنت جگت
 پڑھائیا۔ آتم پر ماتم جانا رل، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ جگ چوکڑی مٹے سل، دئی دوتی بھانڈا بھرم بھٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر جس دتے گھل،
 انتم سب دا لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک اکھوائیا۔ شبد گر آد جگاد، جگ جگ کھیل کرانیندا۔ کھجگ انت
 وجائے نرگن ناد، پنج تت نہ کوئے دکھائیندا۔ بھو گھلائے برہم برہما، برہمانڈ اپنی کار کمائیندا۔ پکڑ اٹھائے سنت سادھ، سادھنا اپنے وچ جنائیندا۔ بھگت
 بھگونت دیوے داد، نش اکھر آپ سنانیندا۔ گرگھ سجن گر گر لادھ، گر شبدی میل ملانیندا۔ گر سکھ پار کنارہ کرے حاد، نو دوارے پنڈھ مکھائیندا۔ سچ
 دوارے آپے سد، دسم دواری کُنڈا لائیندا۔ امرت جام پیائے مد، سچ نمار اک دکھائیندا۔ لیکھا پھکے ماس ناڑی ہڈ، آتم پر ماتم جوڑ جوڑائیندا۔ جگت واسنا

وچوں کڈھ، سَنگَر اپنے چرن لگانیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہما کتھ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گرو اک وڈیائیندا۔
 شبد گرو وڈ بلوانا، بل ایک ایک رکھائیا۔ ایک چلہ تیر کمانا، اک نشانہ رہیا لگائیا۔ ایک کھنڈا تیز کرپانا، چند پر چند اک چکائیا۔ ایک حکم ایک حکمرانا، حکمے حکمے اک
 بھوائیا۔ ایک مرد اک مردانہ، سچ مردانگی اک کمائیا۔ ایک پُرکھ اک سلطانا، شاہ پاتشاہ اک ہو آئی۔ ایک ویکھے دو جہاناں، نرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک
 گائے راگ ترانہ، چھٹی راگ بھونہ آئی۔ ایک گر اوتاراں دیوے دانا، سَنجگ تریتا دوا پر کلجک جگ جگ اپنی وست آپ ورتائیا۔ ایک پیر پیغمبر سَنائے سچ
 کلاما، کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ ایک ہوئے اتر جاما، گھٹ گھٹ بیٹھا سچ سہائیا۔ ایک کھیلے کھیل سِری بھگوانا، کلجک اتم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، شبد گرو اک صلاحیا۔ شبد گرو صفت صلاح، صفتی صفت صلاحیندا۔ بے عیب خدائی بے پرواہ، بے نظیر نظر کسے نہ
 آئیندا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک اک خدایا، جلوہ نور نور پرگنائیندا۔ مرید مرشد ویکھے تھاول تھال، مرداروپ نہ کدے
 وکھائیندا۔ مڑھی گور لہنا دے چکا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ ساچی نوبت ایک دے وجا، دو جہاناں آپ سَنائیندا۔ چوواں طبق دے ہلا، ایک ڈنکا آپ
 وکھائیندا۔ کاغذ قلم لیکھا چکھے شاہ، شاہی کھ لکھ لکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ نیتز رووے اللہ رانی مارے دہا، ساچا خاوند نظر کسے نہ آئیندا۔ بیوی اپنا خاوند
 لے پرنا، بیوہ رنگ نہ کوئے وکھائیندا۔ صدی چو دھوی پینڈا رہیا مُکا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ محمد نیتز نین نہ سکے اٹھا، نین نین نین شرمائیندا۔ چار یار
 یاری گئے تڑا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ اُمت اُمتی دے سزا، پُرکھ ابناسی اپنا حکم ورتائیندا۔ امام اماما سر پھیرا پا، اپنی کھیل آپ سمجھائیندا۔ نانک
 گوہند لیکھا پور کرا، پورب لہنا سرب مکھائیندا۔ کوڑ گڑیا ڈیرہ دیوے ڈھاہ، کلجک جڑ آپ اُکھرائیندا۔ سَنجگ ساچا مارگ لا، دھرتی دھرت دھول
 سہائیندا۔ بھگتاں میلا دے کرا، بھگون اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ ساچا ڈھولا لے گا، گا اپنا گیت لائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل رہیا کھلا، خالق خلق ویکھ
 وکھائیندا۔ ہنگ برہم لے پرنا، پر ماتم اتم جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گرو بھو چکائیندا۔ شبد گرو جودھا سور، سور پیر وڈی
 وڈیائیا۔ سرب کلا آپے بھر پور، دوجے در نہ منگن جائیا۔ پُرکھ اکال جوتی نور، نور نور کرے رُشنائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ کلجک

انتم پرگٹ ہو کے ہوئے حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیآ۔ جن بھگتاں ملے ضرور، ضرورت اپنی پوری آپ کرائیآ۔ مایا ممتا مان توڑے غرور، غربت
 سب دی دئے گوائیآ۔ جنم جنم دے بخشے آپ قصور، جو جن چرنی سیس جھکائیآ۔ ترے گن اک نہ تپے تندور، ساتک ست ست ورتائیآ۔ ناتا توڑ کجک
 کوڑ، سچ سچ کرے کڑمائیآ۔ جس جن مستک لائے چرن دھوڑ، دُرمت میل دئے دھوائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر،
 شبد گر دیوے ایکا ور، ایکا گھر وجے ودھائیآ۔ ایکا گھر وجے ودھائی، ہر جو ہر ہر آپ وجائیندا۔ سرتی شبد ہوئے کڑمائی، گھر ساچے سگن منائیندا۔ گرگھ
 ویکھن چائیں چائیں، منمگھ نظر کسے نہ آئیندا۔ کجک زین اندھیری چھائی، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ بھرے بھلے پاندھی راہی، ساچا پندھ نہ کوئے
 مکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا تھاؤں تھاؤں تھائیں، اُھل بھل کدے نہ جائیندا۔ گرگھ گرگھ اکو دھیان رہے لگائی، ایکا آس جنائیندا۔ جنم جنم دی میٹ
 جدائی، اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ گھر رہیا دکھائی، ہر اندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن
 ساچے آپ ترائیندا۔ ہر جن ساچے ہر جو تار، تارنہارا دیا کمائیآ۔ آنت کنارے لائے پار، ادھ وچکار نہ کوئے رڑھائیآ۔ نیتز دیوے درس دیدار، رائے
 دھرم نہ دئے سزائیآ۔ چتر گپت لیکھانہ سکے دکھال، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ لاڑی موت نہ کرے بھال، گرگھ دوارے پھیرا نہ پائیآ۔ سنگر سچا کرے
 پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیآ۔ انتم گودی لئے اٹھال، چک چک اپنی خوشی منائیآ۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال گلالا رنگ چڑھائیآ۔ پھڑ بہائے سچکھنڈ
 سچئی دھر مسال، دھرم دوارا آپ سہائیآ۔ لیکھا چکے شاہ کنگال، اوچ پنچ نہ کوئے رکھائیآ۔ جو جن دوارے کرے سوال، لکھ چوراسی دئے تڑائیآ۔ ویلے
 آنت نہ کھائے کال، مہاکال نہ پھیرا پائیآ۔ گوہند گودی دئے سوال، سویا پوت نہ کوئے جگائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن
 نر، ہر جن میلا سچ سبھائیآ۔ سچ سبھا ہر جن میلا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ایکا گھر وسے گرو گریچلا، گر گوہند کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیلا،
 سگلا سنگ نبھائیندا۔ آوے جاوے اک اکیلا، اکل کل اپنا روپ وٹائیندا۔ کجک انتم آیا ویلا، بھو ابھیدا بھو جنائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم پر بھ کھیلا،

زِرنِگن جامہ جوتی جوت آپ رُشانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگر
دیکھے آن، زِرنِگن سرگن سرگن زِرنِگن اپنی دھار جنائیندا۔

★ ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سنتو کھ سنگھ دے گرہ پنڈ سوڈیاں ★

سچکھنڈ کھیل سری بھگوان، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، مہر نظر آپ اٹھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، راجن راج
بھیو چکائیندا۔ آد جگادی وڈ پردھان، حکمی حکم کھیل کرائیندا۔ جودھا سورپیر وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچ نشان، دھرم دوارے آپ
جھلائیندا۔ زِرنِگن سرگن کھیل مہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ شبدي میلست نادان، بالی بالا بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل ہر سچکھنڈ، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ اک اگلا ونڈے ونڈ، دوسر سنگ نہ کونے رکھائیا۔ کرے کھیل سورا
سربنگ، ہر کا بھیو کونے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔
سو پُرکھ زرنجن بے عیب پروردگارا، نور نورانہ نور پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن پاوے سارا، نر ہر نرائن نظر کسے نہ آئیندا۔ ایکنکارا کر پاسار، بھیو ابھیدا
آپ جنائیندا۔ آد زرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ ابناسی کرتا کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔
سری بھگوان سچ نشان دے ہلارا، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پر بھ ویکھنہارا، ویکھ ویکھ پیکھ اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آسن لا، زِرنِگن جوت کرے رُشائیا۔ تخت نواسی بے پرواہ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی بن
ملاح، جگ جگ بیڑا آپ چلائیا۔ شبد اگمی ناؤں دھرا، نام زرنکار پڑدہ لایا۔ ساچا مارگ آپے لا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، زِرنِگن اپنی کل آپ دھرائیا۔ زِرنِگن کل اکل کل دھار، سچکھنڈ دوارے کھیل کرائیندا۔ زِرنِگن زِرنِگن ہو اُجیار،

رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو دیونہار ادھار، ترے پنچ اپنا میل ملائیندا۔ لکھ چوڑاسی کھول
 کواڑ، دوار بنک آپ سہائیندا۔ جگ چوکڑی ہو تیار، ترے گن اتینا پھیرا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرتیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر
 کلج ویکھے وارو وار، رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، مہاسار تھی بن بن سیو کمائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران کرتیار، ترے بھون
 دھنی اپنا نام پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ دو جہاناں ہر جو والی، اینکارا کھیل
 کرائیندا۔ نرگن نور جوت اکالی، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ انجو پرکاس کھیل نرالی، نرگن اپنی آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی اولڑی چالی، چال
 نرالی اک رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دلالی، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھنہارا حق حلالی، حقیقت اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرگن سرگن بن
 بن مالی، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا رُوپ،
 سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ نرگن نور سچ سروپ، سو پھ سروپی بھیو نہ رائیا۔ مات پتا بن سپوت، پوت سپوتا
 گود بہائیا۔ تانا پیٹا ایکا سوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا رنگ رنگائیا۔ سچھنڈ دوار سچ محلہ، سو سنگر پُرکھ آپ سہائیندا۔ وسنہارا
 اک اکل، اکل کل اپنی کھیل کھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، بسمل اپنا آپ دکھائیندا۔ سچ سندیس نر نریش آد جگاد جگ جگنتر گھلا، نرگن سرگن آپ
 پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم پکڑے پلا، برہم پار برہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش جیو میٹنہارا سلا، جگدیش اپنا سنگ نبھائیندا۔ ہر
 جگدیش کھیل اپارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن سرگن سرگن سرگن نرگن لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی بھیو چکائیا۔ آد آنت اک داتارا، گر گر
 ایکا بوجھ بُجھائیا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی جگ کرے پار کنارہ، سنجگ تریتا دواپر کلج مات ہنڈائیا۔ سیوا لاتیئی اوتارا، مارگ دے بھگت اٹھاراں، گر
 دس دس کرے پڑھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ اک سہارا، سنگ محمد دے کنارہ، چار یاری ایکا گھر بہائیا۔ کاتب بن بن لیکھ لکھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ چوکڑی بھیو چکائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کرتار، سنجگ تریتا دواپر کلج آپ کرائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا دیوے وارو وار، بودھ اگادھا اکھر

نام پڑھائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا کرتیار، بھرم بھلیکھا کڈھ سنسار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ پنج تت میلا گر اوتار، جوتی شبدی اک ستار، اناد انادی ناد
 سنایندا۔ برہم برہادی کھول کواڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ جگ جگ راہ پڑکھ اگم،
 ایکنارا آپ چلائی۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ پھیرا پائی۔ پون سواس نہ لئے دم، مڑھی گور نہ کوئے دبائی۔ نیز نیر نہ رووے چھم چھم، چھبر
 نین نہ کوئے لگائی۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا چکھا نہ کوئے جلائی۔ نرگن نور سری بھگون، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ دو جہاناں بیڑا بٹھ، پڑکھ ابناسی
 اپنے کندھ اٹھائی۔ گر اوتار دیوے نام دھن، وست امولک جھولی پائی۔ ایک راگ سنائے کن، کتا کتا نہ کوئے رکھائی۔ لیکھا جانے جننی جن، پار برہم وڈ
 وڈیائی۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پائی۔ وسنہارا سچھنڈ دوارا بن چھپر چھن، سچ سنگھاسن آسن لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد جگاد کھیل کر، جگ کرتا ویکھ دکھائی۔ جگ کرتا ہر کرنے جوگ، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا روپ
 وٹائیندا۔ آد جگاد جگ جگت لیکھا جانے دھر سنجوگ، آتم پر ماتم میلا میل ملائی۔ بھگت بھگونت کٹنہارا ہوئے روگ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ست ستوادی
 دیوے ایک جوگ، جیون جگت آپ جنایندا۔ کرے پرکاس کایا کوٹ، پنج تت اگنی نور دکھائیندا۔ شبد نگارے لائے چوٹ، انحدادی ناد و جائیندا۔ جنم جنم
 دا کڈھے کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ اک دکھائے ساچی گوت، برہم پار برہم پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک
 ہر، جگ جگ اپنا تھم ورتائیندا۔ جگ جگ تھم ہر نرکار، دو جہاناں آپ جنائی۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل کرے اپار، لوآں پڑیاں اپنا پھیرا پائی۔ وشن برہما شو
 دے ہلار، سچ سندیسہ اک سنائی۔ گر اوتار کر پیار، پیر پیغمبر کرے پڑھائی۔ سب دالہنا چکائے وچ سنسار، دینا اپنے ہتھ رکھائی۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا
 پار، کلجگ انتم ویلا آئی۔ لکھ لکھ لیکھا گئے پکار، اچی کوک کوک سنائی۔ کلجگ انتم کھیل کرے نرکار، نرگن اپنا روپ وٹائی۔ جوتی جاتا وڈ بلکار، بل باون
 بھیکھ چکائی۔ مہابلی اترے اپنی وار، روپ رنگ ریکھ نظر کسے نہ آئی۔ کل کلکی لے اوتار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمبل وسے دھام نیار، سچ سنگھاسن
 آسن لائی۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکائی۔ سچھنڈ وسے آپ کرتار، ساچے تحت سو بھاپائی۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، لوک مات ویکھ دکھائی۔

نرگن ہو ہو بنے دلال، بھو ا بھیدا آپ جنایا۔ گرسکھ دیکھے چھوٹے بال، بال انجانے لئے ملائیا۔ ایکا دیوے ساچا دان، نام امولک جھولی پائیا۔ سرتی میلا
 شبدی کاہن، گھر بنسری نام وجایا۔ آتم پر ماتم گیت سہاگی ایکا گان، گوبند دیکھے چائیں چانیا۔ بھاگ لگائے ساڈھے تن ہتھ کا یا مکان، مندر مسجد شودوالا
 مٹھ نظر کتے نہ آئیا۔ کرے کھیل پڑکھ اکال، اکل کل اپنا ویس وٹائیا۔ دیناں بندھپ ہو دیاں، دینن اپنے گلے لگائیا۔ اک سہائے سچی دھر مسال، چار
 ورن دے وڈیائیا۔ ایکا گھر شاہ کنگال، راج راجان اک دے دکھائیا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، سب دا لیکھا آپ چکائیا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، دو
 جہاناں تھم سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاوں تھانیا۔ تھاوں تھائیں لیکھا چار جگ، سو پڑکھ نرنجن آپ جنائندا۔ کلجگ
 اودھ جائے پگ، ویلا اتم آنت دکھائندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جو بیٹھا رہیا لگ، نرگن اپنا روپ پرگٹائندا۔ شبد سروپی ہو ہو رہیا تک، دو جہاناں
 آپ جگائندا۔ کوڑی کرپا کڈھے کٹ، مایا متاموہ مٹائندا۔ سنت سہیلے گودی لئے چک، گھر اپنے خوشی منائندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں کولوں رہیا بچھ،
 پچھلا لیکھا منگ منگائندا۔ اکو وار سارے پو اٹھ، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ ٹھا کر سوامی دین دیاں گیا تھ، مہربان اپنی مہر نظر اٹھائندا۔ دیکھنہارا نو
 کھنڈ پر تھمی ست دیپ چار گٹھ، دہ دشا پڑدہ لاہندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چت وت ٹھگوری کوئے نہ پائندا۔ آپ سہائے سہنجنی رت، جوت نرنجن
 نور پرگٹائندا۔ بھاگ لگائے کایا بت، ساڈھے تن ہتھ مندر آپ سہائندا۔ گوبند سورا پڑکھ اکال دیکھے ساچا ست، جن جننی نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت جگا جگت، جگ جگ اپنا تھم ورتائندا۔ جگ جگ تھم پڑکھ اکال، اکل کل دھاری آپ
 جنایا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسال، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ کلجگ اتم ہو دیاں، دینن اپنا بھو کھلایا۔ گرسکھ دیکھے گر گر لال، پورب لہنا آپ چکائیا۔
 آنت نیڑ نہ آئے کال، مہاکال نہ دے سزائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن سیوک سیوکمائیا۔ جنم جنم دی لیکھے پائے گھال، جس جن اپنا درس کرائیا۔
 پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم نرگن
 پھیرا، نرویر پڑکھ آپے پائندا۔ گرسکھاں من چاو گھنیرا، گھر سہنجنی رت سہائندا۔ پر بھ نظری آئے نیرن نیرا، دور دراڈا پندھ مکائندا۔ لکھ چوراسی

کٹے گیزا، رائے دھرم نہ پھند لگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہر جو اپنا کھیل دکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے زرنکار، خالق خلق دیکھ دکھائیا۔ چوڈاں طبقات کھول کواڑ، چوڈاں لوکاں ڈیرہ ڈھاہیا۔ چوڈاں ودیا کر خوار، چوڈس چند مکھ شرمائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھو نہ رائیا۔ برہما رووے زاروزار، نیتزیناں نیر وہائیا۔ وشنوں در کرے پکار، دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ شنکر لاه کے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھائیا۔ کلج ویلا اتم آیا پنج تت دھوڑی مگے خاک چھار، مستک ٹکا ایکا لائیا۔ تیی اوتار ویکھن نین اٹھال، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت اٹھاراں ہوئے حیران، ہر جو اپنی کار کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نظر نہ آئے سچ نشان، مقامے حق نہ نین اٹھائیا۔ محمد کرے گریازار، چار یاری سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ نانک زرنگن ویکھ سرب سنسار، سرشٹ سبائی لیکھا رہیا چکائیا۔ کسے گھر نظر نہ آئے کرتار، بے مکھ بیٹھے مکھ بھوائیا۔ گوہند ویکھے کھول کواڑ، اتم تاکی کڈا ایکا لایا۔ کسے مندر شبد دُھن نہ کوئے جیکار، انحد راگ نہ کوئے سنائیا۔ فتح ڈنکا نہ وجے نو دوار، جگت واسنا نہ کوئے کڈھائیا۔ سرشٹ سبائی آپا گئی ہار، پُرکھ اکال نہ کوئے منائیا۔ پنجم کھیل کرے کرتار، پنجم میتا وڈ وڈیائیا۔ درگاہ ساچی ہو تیار، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ کلج کل کلکی لے اوتار، کل کلکیش دے مٹائیا۔ نام ڈنکا وچ سنسار، او رنکاں آپ سنائیا۔ ایکا بنس بنائے آپ کرتار، چار ورن اٹھاراں برن رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک زرائن نر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ آپے ویکھ دکھائیندا۔ ست ستوادی اندر وڑ، وڑ وڑ خوشی منائیندا۔ شبد اگئی ایکا پڑھ، ایکا راگ الائیندا۔ لکھ چوراسی جم کی پھاسی ہر جن چکائے بھو ڈر، بجے اور نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت آپے بٹھے اپنے لڑ، ساچے پلو گنڈھ ڈائیندا۔ زرنگن سرگن کرپا کر، کرپاندھ ٹھا کر سوامی دینن اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل ساچا ہر، سرب جیاں گھٹ گھٹ انتر جامی گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ ست ستوادی ہر جن ساچے دیوے ور، بودھ اگادھ ایکا بانی انحد نادی اپنا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک زرائن نر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ساچا ویس سری بھگونت، زرنگن اپنا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے جگا جگت، جگ کرتا بے پرواہیا۔ کلج مہما جانے بے آنت، بے آنت اپنی کھیل کرائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے گڑ بنائے ہوئے

ہنگت، ہنگ برہم نہ کوئے درسائیا۔ گرکھ ورلے لائے اپنے انگ انگیکار کرے انگت، دوسراوٹ نہ کوئے جنائیا۔ دُوبے در نہ جائے منگت، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ سچکھنڈ ست ستوادی بھگت بھگونت، بنائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ پنچت کا یا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مچھٹی اک رنگائیا۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، ملا شیخ مسائق دین دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ساچی دھارا آپ چلائیا۔ ساچی دھارا ست ستواد، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ کلج میٹے واد وواد، کوڑ گڑیا را ڈیرہ ڈھائیندا۔ دو جہان وجائے ساچا ناد، لو آں پُریاں آپ سنائیندا۔ جیرج انڈاں دیوے داد، اُتبیج سیج جھولی آپ بھرائیندا۔ ویکھنہارا سنت سادھ، گر چیلے اپنا رنگ وکھائیندا۔ سچ نشانہ ایک گاڈ، دو جہاناں آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ ساچی وست نام دھن، دھن خزینہ آپ لٹائیا۔ چار ورن جائے من، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پڑھائیا۔ ایک راگ سنائے کن، راگ راگنی کھ شرمائیا۔ ایک نور چاڑھے چن، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ ایک مندر وکھائے بن چھپر چھن، چار دیوار نہ کوئے چھہائیا۔ جن بھگتاں ہر جو بیڑا بنھ، لوک مات پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ کلج اتم پھیرا پا، گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دے وچھڑے میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارے لئے بلا، نام سندیسہ اک سنائیندا۔ رل مل سارے کرو صلاح، اکو نام پڑھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا لینا گا، شبد وچولا اک بنائیندا۔ مولا روپ آپ خُدا، خُدی سب دی میٹ مٹائیندا۔ نام ست منتر درڑا، ستنام اپنا نام وکھائیندا۔ رام روپ ویکھے تھاؤں تھاں، رام رمیا گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کاہنا کرشنا ویس وٹا، گمنند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوا، نام بنسری آپ وجائیندا۔ ساچی سخیاں منگل گا، منڈل راس آپ نچا، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ آد جگادی ایک نام برہم برہمادی دئے سنا، وشن برہما شو رہے دھیا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ کلج اتم ویکھنہارا اُچے ٹلے پر بت ڈونگھے جل تھل اسگاہ، بھوری اپنا پھیرا پائیندا۔ سرشٹ سبائی پکڑ اُٹھائے بانہہ، لکھ چوراسی اپنا بھو چکائیندا۔ آتم پر ماتم دئے ملا، دئی دوتی پڑدہ آپے لائیندا۔ بجر کپائی کُنڈا دئے کھلا، گھر گھر وچ مندر آپ سہائیندا۔ نرگن دیا باقی دئے جگا، کملا پاتی اپنا نور وکھائیندا۔ بن ساقی ساچا جام دئے پیا، امرت

رس نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ساچی سیجا دے سہا، آتم کھاٹ آپ دکھائیندا۔ زرگن زرگن میل ملا، مل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ گر چیلہ وسے ایکا تھاں،
 ایکا مندر وڈیائیندا۔ جتھے کوئی دوسر نہ، پُرکھ اکال ایکو نظری آئیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، بھین بھرا نہ کوئے دکھائیندا۔ نہ کوئی نار کنت رہی ہنڈھا،
 نہ کوئی پوت گود اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا اکو شہنشاہ، سچکھنڈ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جگ جگ لیکھا دے مُکا، گر پیر اوتار پیغمبر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پنچ تت
 کایا مائی کرے سواہ، انتم خاکی خاک ملائیندا۔ ایکا نام شبد جپا، گر شبدی آپ پرگنائیندا۔ پیر پیغمبراں گر اوتاراں انتم آسا پور دے کرا، نہہکنا پھیرا
 پائیندا۔ بنک دوارا دے سہا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گر سکھ گر گر لئے جگا، جاگرت جوت آپ دکھائیندا۔ کاگوں ہنس لئے بنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی
 چوگ چکائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سری بھگوان چرن کول دیوے تھاں، سمرتھ سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ کرے پیار جوں پتر ماں، اپنی گود رہیا سہا،
 سہنجی رت نال ملائیندا۔ کاغذ قلم شاہی کوئی لکھے نہ، سمند ساگر مارن دھاہ، بناپت ہوئے انت سواہ، بھار اٹھاراں تول نہ کوئے تلائیندا۔ پُرکھ ابناسی
 بے پرواہ، جگ جگ کھیل رہیا کرا، سنجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ انتم لیکھا آپ مکائیندا۔ گر کھیاں بخشے جنم جنم دے سرب گناہ، جس جن اپنا درس
 کرائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاں، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ آتم پر ماتم جنائے ساچا ناں، سوہنگ سوہلا اک سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہہکناک نرائن نہ، سنجگ دیوے ساچا ور، گرگھ لائے اپنے لڑ، اپنا بندھن ایکا پائیندا۔ اپنا بندھن نام رس، رس رسیا آپے پائیندا۔ آپے
 بھگتاں ہوئے وس، بھگت اپنے وس کرائیندا۔ آتم انتر مارگ دس، جگت بسنتر آپ بھجائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس، چند چاندنی نور چکائیندا۔ تیر نرالا
 مارے کس، پنچم ڈیرہ آپے ڈھاہندا۔ ہر دے اندر ہر جو وس، ہر جن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، کلجگ تیری انتم ور،
 گر سکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گر سکھ رنگے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگیلا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سنگھاسن رہیا سہائیا۔ دھن انادی اک مردنگ، وڈ
 مردنگا آپ وجایا۔ ذئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ سوہنگ ڈھولا سٹائے چھند، آتم پر ماتم جوڑ جوڑایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ایکا
 بندھن رہیا دکھایا۔ ساچا رس دیوے نجاند، نج گھر امرت لکھ چوایا۔ لکھ چوراسی آون جاون نچکے پنڈھ، مات گر بھ پھیرا دے مکایا۔ سنگر پورا پُرکھ

اکال سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر سیکھ گر گمھ ہر جن ہر بھگت سبجگ ساچے چاڑھے چند، ساچا نور کرے رُشائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، صاحب سلطان سورا سرگ، سمرتھ پڑھ مہماکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔

☆ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جگندر سنگھ دے گرہ پنڈ کنگ ضلع جالندھر ☆

سچکھنڈ سچا دربار، ست پڑھ زرنجن آپ لگائیندا۔ اکٹھے کر گر اوتار، در ساچے آپ بہائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھے یار، پورب لہنا بھيو چکائیندا۔ سبجگ تريتو دوپر کلجگ کھولنہار کواڑ، دو جہاناں کُنڈا لائیندا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، نيتز نين نين گھلائیندا۔ ساچے سنت ویکھے لال، لال ن اپنا بھيو چکائیندا۔ کرے کھیل سري بھگوان، ہر کا بھيو کونے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، زرنجن اپنا ولس وٹائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا حکم چلائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سرب جیاں پر بھ جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کھانی بانی شاستر سمرت وید پُران کرے پچان، انجیل قرآن پڑدہ لائیندا۔ انڈج جیرج اُتبج سبج ویکھنہار مار دھیان، چاروں کُنٹ نين اٹھائیندا۔ دہ دشا کھیل مہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا بھيو چکائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، گگن لگنتر اپنا پھیرا پائیندا۔ چووداں طبق ویکھنہار دُکان، چووداں لوکاں پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار سچکھنڈ دوارے، ہر ساچا آپ کرائیا۔ اکٹھے کر گر اوتارے، گر گر بوجھ بھجائیا۔ پیر پیغمبر سوہن بنک دوارے، در دروازہ آپ گھلائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا دیوے اینکارے، ایکا حکم سنائیا۔ سارے بولو اک جیکارے، بے جیکار کرے لوکائیا۔ سوہنگ شبد اگم اپارے، الکھ اگوچر کرے پڑھائیا۔ اتم پر ماتم لکھ چوڑاسی بن ونجارے، لوک مات ہٹ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر ہر گیت، اپنا ناواں درڑائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در گھر ساچے بنو میت، جگت وچھوڑا آپ مکائیندا۔ ناتا تے مندر مسیت، شوودالا مٹھ ونڈ نہ کونے ونڈائیندا۔ سرشٹ سبائی چلے ایکاریت، ریتوان آپ چلائیندا۔ زرنجن سرگن سچ پریت، پڑھ اکال آپ وکھائیندا۔ لیکھا

جانے ہست کیٹ، اُوچ نیچ ایک رنگ رنگائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیت، گرہ مندر آسن لائیندا۔ کلجگ انتم ویلا رہیا بیت، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔
 سچکھنڈ نواسی بیٹھا رہے انیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار،
 کلجگ انتم آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ایک ادھار، ایک مارگ دے دکھائیا۔ پورب لیکھا سرب سنسار، کلجگ انتم دے مکائیا۔ سنجگ ساچا بول جیکار، بے
 جیکار کرے شنوائیا۔ گر اوتار کرو نمسکار، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ ایک کلمہ اپر اپار، پروردگار آپ سنائیا۔ ایک منتر دے ادھار، جیون جگت جگت جنائیا۔
 ایک دیپ ہوئے اجیار، اندھ اندھیر گوائیا۔ ایک چرن کول پیار، سنگر ایک نظری آئیا۔ ایک دھرت دھول اکھاڑ، ایک دھرنی سو بھاپائیا۔ ایک ویکھنہارا جنگل
 جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈو نگھی کندر اپنا پھیرا پائیا۔ ایک سمند ساگر کرے وچار، جل تھل مہیئل ایک ویکھ دکھائیا۔ ایک لیکھا جانے پُرکھ نار، نرنائن وڈی وڈیائیا۔
 ایک سنجگ تریتا دوپر کلجگ کرے پار، جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔ ایک شاستر سمتر وید پُران بنے لکھار، بن کاتب لیکھ لکھائیا۔ ایک گر اوتاراں دے
 ادھار، نام ندھانا جھولی پائیا۔ ایک کلجگ انتم پرگٹ ہووے وچ سنسار، مہابلی اپنا ناؤں رکھائیا۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسائے سُرپت اند کرے خبردار، سویا
 کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد شکت آد بھوانی چتر بھج بے عیب پروردگار، مقامے حق حق حقیقت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، اپنی کل دھرائیندا۔ لہنا دینا چکا گرو اوتار، ساچا مارگ آپے لائیندا۔
 کلجگ انتم کرے خوار، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چکھائیندا۔ ساچا چھندا بول جیکار، گیت گوہند آپ لائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ دکھائیندا۔ سچ دوارا ساچا رنگ، ہر جو ہر ہر آپ رنگائیندا۔ سنجگ منگے ایک منگ، اپنی جھولی آگے ڈاھندا۔
 کلجگ انتم ہویانگ، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ چوڈاں لوک بھاگاں مند، ساچا سبق نہ کوئے پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی کھنڈ کھنڈ، ورن برن آپ
 لڑائیندا۔ گھر پرکاس نہ ہوئے ساچا چند، جوت نرنجن نور نہ کوئے دکھائیندا۔ آتم رس نہ ملے اند، ساچا امرت نہ کوئے مکھ چوائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی
 دیوے نہ کوئے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال سوامی دس کسے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ ہوئے ویرانی، ویرانگی بھیو نہ کوئے گھلائییندا۔ کلجگ انتم آنت نشانی، چاروں

کُنٹ اندھیرا چھانیندا۔ انحد ناد نہ سُنے کوئے بانی، رسنا جہوا سرب گانیندا۔ امرت آتم سچ سرور ملے نہ ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ سرب گرانیندا۔ سَنگر
 شد ملے نہ ساچا ہانی، سرتی نار نہ کوئے پرانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں پیر پیغمبراں لوک مات نیتز نین آپ وکھانیندا۔
 نیتز ویکھو اپنا حال، ہر جو آپ سناٹیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے بے حال، بہیل ہو ہو دے ڈھانیا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ رہیا وجانیا۔ انت
 دے نہ کوئے دلال، سب بیٹھے مکھ بھوانیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل دین دیال، بے پرواہ بے پرواہیا۔ سرشٹ سبائی خالی ویکھے دھرم دھرم مسال، دھرم
 دوارا نظر کوئے نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نین سرب گھلایا۔ نیتز کھول ویکھو اکھ، ہر اکھ اکھ آپ جنانیندا۔ کجگ کوڑ
 گڑیا دے بھٹھ، ترے گن گنی تت تپانیندا۔ ست سرُپ نہ کوئے مندر مسجد مٹھ، گرُودوار گرُورنگ نہ کوئے رنگانیندا۔ جگت و بھجاری ہو یا اکھ، نار
 ویسا سرب ہنڈھانیندا۔ پاربرہم پر بھ ملے نہ کملاپت، کول نین نین نہ کوئے ملائیندا۔ ناڈ بہتر ابلے رت، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرانیندا۔ سرشٹ سبائی
 کھیڑا دے بھٹھ، جگت بھٹھیالا آپ تپانیندا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی دو جہان سری بھگوان پیڈا ویکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مُکانیندا۔ چار جگ دا بچھلا
 لیکھا اپنے لیکھے لئے گھت، اگے راہ نہ کوئے جنانیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا جڑیا من مت، من واسنا نال ملائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار گھر گھر بیٹھے
 ستھر گھت، کوڑی صفا نہ کوئے اٹھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری اتم ور، گر اوتاراں بھيو چکانیندا۔ گر اوتار کرن دھیان،
 لوک مات ویکھ وکھانیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے ایمان، آتم اتر ہر کا ناؤں نہ کوئے دھیانیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوک کوک گرلان، کوڑی کریا ونڈ
 ونڈانیا۔ نظر نہ آئے سری بھگوان، صاحب سلطان بیٹھا مکھ چھپانیا۔ ذات پات اوچ نیچ راؤں رنک راج راجان شاہ سلطان، اپنا کیتا آپے پان، لکھ لکھ
 لیکھا سب دارہیا وکھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکک نرائن نر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ
 کرانیندا۔ چار جگ دا انت کنارہ، اتم انت آپ وکھانیندا۔ سرشٹ سبائی نیتز رووے زارو زارا، نین نین نہ کوئے اٹھانیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھيو
 نہ کوئے جنانیندا۔ بے انت بے انت کہہ کہہ گئے گر اوتارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکانیندا۔ راہ تکدے گئے پروردگارا، پروردگار اپنا پھیرا پانیندا۔ نہہکک

نرائن نرے اوتارا، رُوپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کر پسارا، پُرکھ بدھاتا کھیل کرائیندا۔ راتی رتی تھتی نہ جانے کوئے وارا، گھڑی پل نہ ونڈ
 ونڈائیندا۔ شبد اگئی ساچی دھارا، تھر گھر واسی باہر کڈھائیندا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، نور نورانہ نور دکھائیندا۔ پورب لیکھا گر اوتارا، انتم پور کرائیندا۔
 سرشٹ سبائی ویکھنہارا، اشٹ درشٹ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ ساچا مندر
 اُچ محلہ، سننگر ساچا آپ وسائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا، آد جگاد جگا جگنتر ڈیرہ لائیا۔ بودھ اگادھ شبد اناد سچ سندیس ایکا گھلا، بھگت بھگونت سادھ سنت
 کرے پڑھائیا۔ آتم سبیا سچ سننگھاسن ایکا ملا، گھر گھر وچ بیٹھا جوت جگائیا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، بھيو ابھیدا بھيو گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچے چڑھ، لوک مات ویکھے چائیں چائیا۔ لوک مات ہر چاؤں گھنیرا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر
 کر ہیرا پھیرا، اچھل چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں کرے حق نبڑا، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ دیوے درس نہ لائے دیرا، آتم پر ماتم جوڑ
 جوڑائیندا۔ کایا مندر اندر مٹائے جوٹھا جھوٹھا اندھیرا، سچ سچ دیک جوت آپ جگائیندا۔ ناتا توڑے جگت وچھوڑے میل ملائے توں میرا میں تیرا، تیرا
 میرا ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، نہکٹک نرائن نر، ساچا حکم آپ درتائیندا۔ ساچا حکم ہر سلطان،
 آد انت جنائیا۔ کھجک میٹے کوڑ دکان، کوڑی کریا رہن نہ پائیا۔ ناتا تے جیو شیطان، شرع ہوئے نہ کوئے دکھائیا۔ سرشٹ سبائی اک گیان، ایکا اکھر
 کرے پڑھائیا۔ اک سرور ت اشنان، اک کنارہ دے جنائیا۔ ایکا نظری آئے سری بھگوان، دوسر روپ نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا میلا ساچے کاہن، لکھ
 چوراسی گوپی آپ پرنائیا۔ ایکا ویکھے سبیا سرتی ساچا رام، گھٹ گھٹ بیٹھا جوت جگائیا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر سنگ محمد دے کلام، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔
 ایکا نانک جانے ستنام، نام ست ست سمجھائیا۔ ایکا گوہند بے جیکار کرے سری بھگوان، پُرکھ اکال اک منائیا۔ سرشٹ سبائی دے کے گیا پیغام، سچ
 سندیسہ اک سنائیا۔ کھجک انتم پرگٹ ہوئے مہابلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ کوڑی کریا میٹے نشان، سنجگ ساچا راہ چلائی۔ نو کھنڈ پر تھمی بنائے اک
 ودھان، رعیت ایکا روپ دکھائیا۔ آتم پر ماتم جیو جنت سارے گان، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ نمائیاں دیوے ساچا مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شاہ

سلطاناں راج راجانا آئے ہاں، سیس تاج نہ کوئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، سنجگ ساچا مارگ آپے لایا۔ سنجگ مارگ ست ستواد، ست پڑکھ نرنجن آپ لگائیدا۔ دو جہاناں دیوے داد، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نام ورتائیدا۔ وشن برہما شو رہے آرادھ، رہر ایکارہا وکھائیدا۔ لکھ چوراسی انتر ناد، انادی دُھن اُچائیدا۔ کلج کھیل کرے وچ برہما، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیدا۔ جس نے رچنا رچی آد، سوانتم ویکھ وکھائیدا۔ گر پیر اوتار پیغمبر ہوئے وساد، بسمل اپنی کھیل جنائیدا۔ بھگت بھگونت لئے لادھ، لکھ چوراسی پھول پھولائیدا۔ راتی ستیاں مار آواز، پھڑ باہوں آپ اٹھائیدا۔ کرپا کر غریب نواز، غربت سب دی باہر کڈھائیدا۔ آتم انتر سازن ساز، ساچی سیجا آپ سہائیدا۔ گرسکھ گرسکھ رچ رچ کاج، گھر مندر ڈھولا گائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، درگھر ساچا آپ وکھائیدا۔ درگھر ساچا ساڈھے تن ہتھ، ہر جو ہر جن بنت بنایا۔ اندر وڈ پڑکھ سمرتھ، نرگن بیٹھا جوت جگایا۔ نام ندھان دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ دیونہارا ایکا برہم مت، گر گیان شبد درڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن جگائے آپ پرہم، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ پورب لہنا میٹے سب، پچھلا لیکھا دئے چکایا۔ امرت جھرنا جھرائے کول نبھ، جگت ترسنا حرص مٹایا۔ جگت دوارا پار حد، جوٹھا جھوٹھانا تادئے تڑایا۔ امرت جام ساچی مد، مدھر رس اک وکھایا۔ درگھر ساچے لڈائے ساچا لڈ، پتا پوت ویس وٹایا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، گرسکھ گرسکھ دئے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ہر جن ویکھے تھاؤں تھانیا۔ ہر جن دھام سہنجنا، گھر ساچا سوبھاؤنت۔ پرہم لے اک نرنجا، میل ملاوانار کنت۔ ہوئے سہائی درد دکھ بھے بھنجنا، لیکھا جانے آد انت۔ چرن دھوڑ کرائے مجا گرسکھ ویکھے ساچے سنت۔ دو جہاناں بن بن سبنا۔ مہما جنائے آپ اگنت۔ ویلے انتم پڑدہ کجنا، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ ترے گن اگن نہ گرسکھ دجنا۔ ہر جو میلے ساچی سنگت۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر گرسکھ، کایا چولی چاڑھے رنگنا۔ کایا چولی رنگ چلول، سنگر پورا آپ چڑھایا۔ چار جگ دا لہنا انت نہ جائے بھول، کلج لیکھا لیکھے لایا۔ ست ستواد برہم برہما دی بھگت بھگونت برسنہارا پھول، ایکا چھبر اپنے نام لگایا۔ سنجگ دا سچ اصول، اصلیت اپنا بھو گھلایا۔

گرگھ وِرا کرے قبول، قابلیت چلے نہ کسے پترایا۔ سچ بگھوڑا لئے جھول، ست ستوادی آپ جھلایا۔ جنم مانس دا لہنا دیوے مول، اگلا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن ساچے پار کرایا۔ ہرجن پار کرے آپ، پر بھ اپنی دیا کمائیندا۔ گرسکھاں
 بنے مائی باپ، پتا پوت گود سہائیندا۔ نانا توڑے ذات پات، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیندا۔ سرور دکھائے ایگا گھاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مکائیندا۔ نرمل
 نور جوت لاٹ، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ ایختے اوتھے بنے سجن ساک، کوڑا نانا موہ چکائیندا۔ میل ملاواں کملاپات، گرگھ کملی کوچھی نار اپنے انگ
 لگائیندا۔ نام اگئی دیوے دات، دست امولک جھولی پائیندا۔ چرن کول اُپر دھول بندھائے نات، نانا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ سوہنگ اکھر پوجا پاٹھ، کایا
 پاٹھشالا آپ دکھائیندا۔ ویلے اتم بچھے وات، نرگن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ جانہارا کائنات، کایا کعبہ ڈیرہ لائیندا۔ پیاونہارا آب حیات، سچ پیالہ ہتھ
 اٹھائیندا۔ پرگٹ ہو ساکھیات، صاحب سلطان دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، ہرجن اپنی گود بہائیندا۔ ہرجن
 گودی اپنی چک، چار ورن دے وڈیایا۔ گرگھ بوٹا نہ جائے سک، ستجگ ساچے ہرا کرایا۔ پُرکھ ابناسی رکھے اپنی گکھ، جننی جن نہ کوئے وڈیایا۔ جنم
 جنم دا میٹے دکھ، چنتا روگ نہ لاگے رایا۔ اک اُپجائے ساچا سکھ، برہم پاربرہم گڑمائیا۔ پنچ وکارا وچوں کڈھے کٹ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آسا ترسنا
 رہن نہ پائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ پوراسی پھند کٹائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نخبھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، راتیں ستیاں
 درس دکھایا۔ ہوئے وسیرا کایا قلعے کوٹ، بنک دوار آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، ہرجن
 میلا ساچے گھر، گھر مندر اک سہائیا۔ گھر مندر ایکنکار، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ وشن برہما شو
 نیز رووے زارو زار، پر بھ آگے سیس جھکائیندا۔ تیرا انت نہ پاراوار، بے انت کہہ کہہ سرب سٹائیندا۔ ساڈا لہنا چکیا اتم وار، باقی اور نہ کوئے
 کڈھائیندا۔ ستجگ تیرا چلے سچ وہار، تیرا تیرے رنگ سٹائیندا۔ کر کرپا اپنے اندر لینا واڑ، در تیرا ایگا بھائیندا۔ تیرا گرگھ تیری بنے سچی سرکار، دو جہاناں
 حکم چلائیے۔ اسیں پھر کے آئے اپنی وار، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن گئے پڑ، نہ

کوئی سیس نہ کوئی دھر، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جر، نہ کوئی وِدیارہے پڑھ، ایکا پلّو نام پھڑ، سوہنگ ڈھولا ساچا گا، اپنا آپ گئے مٹا، زرِگن وِچ زرِگن سما،
سرِگن رُپ نظر کوئے نہ آئیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، اپنا کھیل کرے سچ سُبھا، کَلج سَجگ سَجگ کَلج دھار دھار نال بدلایا۔

★ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ پنڈ دوسانجھ خرد ★

آتم گر شبد سندیس، ہر سنگر آپ جنائندا۔ آتم پر ماتم کر اُپدیش، اپنی مہا آپ جنائندا۔ آد جگادی وسنہار ہمیش، در گھر ساچے سو بھاپائندا۔ آتم
پر ماتم لئے ویکھ، نچ نیتز پردہ لاہندا۔ جوتی جاتا دھر دھر بھیکھ، بھیکھ اولڑا ویس وٹائندا۔ جگ چو کڑی میٹنہارا ریکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائندا۔ گر اوتار
وسائے اپنے دیس، چرن کول آپ بہائندا۔ پیر پیغمبر سچ سندیس، جگا جگنتر آپ سنائندا۔ زرِگن سرِگن کھیلے کھید، کھیلنہارا نظر کسے نہ آئندا۔ لیکھا
جانہارا چار وید، چارے جگ پھول پھولائندا۔ لکھ چوڑا سی پاوے سار کایا کھیت، گھٹ گھٹ اپنا ویس دھرائندا۔ وسنہارا نیتن نیت، دُور دُراڈا پنڈھ
مکائندا۔ بھگت بھگونت کرے ساچا ہیت، نیت نوت میل ملائندا۔ ساچے سنتاں رکھے رت بسنتی چیت، بھل بھلوڑی آپ مہکائندا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک سمجھائندا۔ شبد گیان گر آتم دیو، پر ماتم وڈ وڈیائیا۔ زرِگن سرِگن کر کر سیو، سیوک بن بن سیو کمائیا۔ آد جگادی
الکھ ابھیو، بھيو ابھیدا اپنے وِچ چھپائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل سدا نہکیو، زرِگن داتا بے پرواہیا۔ امرت آتم ساچا رس اپنا ناؤں دیوے میو، ہنگ برہم
اپنا رس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آتم گر شبد گیان، ہر ساچا سچ درڑائندا۔ لیکھا جانے دو جہان، زرِگن
سرِگن کھیل کرائندا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر ساچے آسن لائندا۔ بودھ اگادھا دھر فرمان، دھر درباری آپ سنائندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان،
خالق خلق ویس وٹائندا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، گھر مندر پھیرا پائندا۔ ایکا دیوے نام ندھان، دست امولک جھولی پائندا۔ سچ جھلائے اک نشان،
ست ستوادی ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ کھلائیندا۔ شبد گیان آتم ناد، پر م پُرکھ اپنا آپ سنائیا۔ جگا جگنتر

نہنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

دیوے داد، ساچی دست آپ ورتائیا۔ ویکھنہارا برہم برہما، برہمانڈ پڑدہ دے اٹھائیا۔ گرکھ گرگر آپے لادھ، گرسکھ ساچے لئے سمجھائیا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، سادھنا اپنی آپ جنائیا۔ بھگت بھگونت سد رکھے یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ایکا اپنا گھر دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دے سمجھائیا۔ آتم پر ماتم بودھ گیان ایکا اکھر، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ کھن پڑھن توں رکھے وکھر، قلم شاہی نہ رنگ رنگائیندا۔ جن بھگت ورو لے نیر اٹھر، نیر سیر اک دکھائیندا۔ بجر کپائی توڑ پتھر، پاتھر اپنا بھو چکائیندا۔ بیچ وکارا کرے ستر، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری خاک کرائیندا۔ آپے چوٹی چڑھ کے بیٹھا سخر، نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کرے آپ فکر، فقرہ لوک مات سنائیندا۔ ساچے سنتاں کر ذکر، گر بانی روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا نام، زرگن سرگن آپ جنائیا۔ گھر سخی میلا ساچے کاہن، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ سرت سوانی ہانی ملے رام، رمیا اپنے انگ لگائیا۔ سچ محمد دے پیغام، ایکا آیت کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ لیکھا جانے جیو جہان، جیون جگت ہر جن ساچے دے سمجھائیا۔ امرت آتم پین کھان، ترسنا بھکھ دے مٹائیا۔ زرگن جوتی نور مہان، کر پرکاس اندھیر چکائیا۔ رسنا جہوا ایکا گان، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ ویکھنہارا پون مسان، پون پوناں وچ سمائیا۔ ہر جن ساچے کر پردان، پر م پڑکھ ہوئے سہائیا۔ ایکا ناد اک دھنکان، ایکا ہر جو راگ الایا۔ ساڈھے تن ہتھ کا یا مندر دکھائے مکان، مکہ کعبہ اک سمجھائیا۔ سچ دوارے وسے سد مہربان، مہر نظر آپ اٹھائیا۔ جگ چوکڑی آپ بنیا رہے بے زبان، زبان اپنی نہ کوئے ہلائییا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے نام کرے رُشنائیا۔ آتم پر ماتم سچ سندیس، زرگن سرگن آپ جنائیندا۔ گھر گھر اندر گھر گھر ویکھ، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ گھر گھر سجن ملے ہمیش، گھر گھر اپنا جوڑ جوڑائیندا۔ گھر گھر نیتز لئے پیکھ، گھر گھر اپنی اکھ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ درڑائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا نام، سو پڑکھ زرنجن آپ جنائیا۔ گرسکھ گرگر پیئے ایکا جام، امرت رس اک چکھائیا۔ ایکا مندر وسے اک مکان، در گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ اک سندیسہ دے پیغام، ایکا سن سن خوشی منائیا۔ ایکا نگر کھیڑا وسے گرام، ساچی گگریا ونڈ ونڈائیا۔

بھاگ لگائے کایا مائی چام، ساڈھے تن ہتھ دے وڈیائی۔ کر پرکاس کوٹن بھان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ شبد اگئی مارے بان، انیالا تیر آپ چلائی۔ گرکھ ویکھے چتر سگھر سُبجان، لکھ چوراسی وچوں لئے اُٹھائی۔ راتیں سُنیاں کرے پہچان، مکھ پڑدہ آپے لاہیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، لکھ لکھ شاہی نہ لیکھ سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا منتر نام ست، ست ستوادی آپ جنائی۔ آتم پر ماتم منتر نام ست، ست پُرکھ نر بجن آپ جنائیدا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم پر بھ آپ پڑھائیدا۔ ایکا نام رنگے رت، رتی رت نہ کوئے دکھائیدا۔ دھیرج سنتو کھ دیوے ساچا جت، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیدا۔ شبد اگئی سنائے گتھ، بچھلا لیکھا سرب چکھائیدا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس وٹائیدا۔ گر سکھ سجن لئے رکھ، آپ اپنی گود بہائیدا۔ جن بھگتاں جگ جگ کرے پکھ، لکھ چوراسی در دُرکائیدا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، چاروں کُنٹ آپ بھوائیدا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، نو نو اپنا پڑدہ لائیدا۔ اپنی مہما جنائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کوئے سنائیدا۔ سوہنگ شبد ساچی وتھ، ہر جن ساچے جھولی پائیدا۔ اپنے وچوں پُرکھ ابناسی کڈھ، گر سکھ مندر اندر آپ رکھائیدا۔ ساچا مارگ نرگن دس، سرگن سکھیا اک سمجھائیدا۔ میل ملاوا ہس ہس، چنتا دُکھ نہ کوئے رکھائیدا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، آسا آساناں ملائیدا۔ ایکا نام کر پرکاس، سرشٹ سبائی نور دھرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گیان گر آپ وڈیائیدا۔ شبد گیان گرو گر ایک، آد جگاد سمائی۔ پیر پیغمبراں رکھے ٹیک، اشٹ دیو وڈ وڈیائی۔ جگا جگنتر کھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا دے سمجھائی۔ وسنہارا سچھنڈ ساچے دیس، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ کلجگ انتم دھارے بھیکھ، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائی۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، موئڈ مُنڈایا نظر نہ آئی۔ لیکھا جانے گر دسمیش، گر شبدی لئے پرگٹائی۔ لہنا چکائے وشنوؤں باسک ستا سیج، سیج ساگو پانگ ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک پرگٹائی۔ ساچا منتر اکو اک، ایککار پرگٹائیدا۔ گر اوتار نہ ونڈے کوئی حص، حصہ ہو نہ کوئے رکھائیدا۔ دو جہاناں سِری بھگوان نرگن روپ گھٹ گھٹ اندر آئے دس، پرکاس پرکاس نال کرائیدا۔ کر کرپا چرن لائے جس، تِس اپنا میل ملائیدا۔ بن نیتز راتیں سُنیاں پے دس، در در گھر گھر پھیرا پائیدا۔ آتم پر ماتم لائی

رکھے کچھ، دُوجا سبق نہ کوئے پڑھائیندا۔ گُرمکھاں اندر وڑیا رہے وِچ، وِچلا بھِیو نہ کسے جنائیندا۔ بنیا رہے مات پت، پُوت سپُوت گود سہائیندا۔ کُجک
 اتم کرے ہت، سوہنگ اکھراک پڑھائیندا۔ کرے کھیل آپ اندھ، لکھ پُورا سی بھرم وکھائیندا۔ آپے سِتادے کر پٹھ، کروٹ اپنی نہ آپ بدلائیندا۔
 لیکھا جانے نت نوت، جُک جُک اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان اک جنائیندا۔ سچ گیان آتم رس، بن رسنا آپ
 چکھائیا۔ ہردے ہر جو جائے وس، وسنہارا بے پرواہیا۔ کُجک میٹے رین اندھیری مس، سبج ساچا چند وکھائیا۔ بیچ وکارا چرناں بیٹھاں دیوے جھس،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ ترے گن مایا کٹے پھاس، پھاسی رائے دھرم نہ کوئے لٹکائیا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں
 لیکھے لائے رسن سواس، پون پون نال ملایا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، سیوک اپنی گھال اپنے لیکھے آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا منتر آتم دیو، آتم دیوا آپ جنائیندا۔ آتم دیوا ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ ساچے مندر ویکھے لگھ، زرگن اپنا پھیرا پائیا۔ سہائے
 سہنجی سچ پلنگ، پر م پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ دیونہارا اک اند، اند اپنا آپ جنائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گڈھ، گرگھ اپنا بندھن پائیا۔ سوہنگ گیت سہاگی چھند،
 ساچا سوہلا چھند پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا بخشد، وشنو وشنو دھار چلائی۔ بھگوان بے جیکار کرے سورا سربنگ، بل اپنا آپ پرگٹائی۔ لیکھا جانے نو
 کھنڈ، نو نو پڑدہ آپ چکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آتم انتر ایکا ایک کرے شنوائیا۔ سچ شنوائی ہر کاناؤں،
 سنسا روگ نہ کوئے رکھائیندا۔ کُجک اتم چار ورن پکڑے باہوں، کھتری براہمن سُور ویش دُئی دوتی بھِیو چکائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان کرے سچ
 نیاؤں، نیاکار اپنا پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا تھائیں تھائیں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ گر سکھ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ کرے پیار
 جوں پُتراں ماؤں، پتا پُوت گود سہائیندا۔ ایکا ناؤں رسنا گاؤ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکلک نرائن ز،
 دیونہارا ساچا ور، گر شبدی گر گر دیا کمائیندا۔ گر شبدی گر سنگر ٹھا کر، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ویکھنہارا کُجک ڈونگھے ساگر، بھوری کوری اپنا پھیرا پائیا۔ ایکا
 دیوے نام رتی رتاگر، ہر جن اپنے رنگ رنگائی۔ زمل کرم کرے اجاگر، جس جن اپنا درس دکھائی۔ ایکا نام ونج سوداگر، سبج ساچا ہٹ چلائی۔ کایا

لیکھا جانے کاچی گاگر، اندر وڑ وڑ بھیو چُکائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے ساچا ور، آتم پر ماتم اک پڑھائیآ۔ آتم پر ماتم ساچا
 جوڑ، سو پُرکھ زرنجن آپ جوڑائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا توڑ، گرگھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پنچ وکارا دیوے ہوڑ، ایکا ہوڑا مول رکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی پھل
 ویکھے مٹھا کوڑ، کوڑی کریا موہ تڑائیندا۔ جن بھگتاں جنم جنم دی میٹے اوڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ درس دکھائے دوڑ دوڑ، دو جہاناں پنہدھ مکھائیندا۔
 شبد اگئی چڑھیا گھوڑ، شاہ سوارا پھیرا پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی لایا پوڑ، گرگھ تاکی آپ گھلائیندا۔ آپے ویکھے کر کے غور، دوسر نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے جائے بہڑ، بوہ بدھ اپنا میل ملائیندا۔ بوہ بدھ میل شبد گر پورا، انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ ست ستوادی
 حاضر حضورا، ست پُرکھ زرنجن دیا مکھائیندا۔ ہر جن رنگ چاڑھے گوڑھا، دو جہاناں آپ رنگائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔
 چرن کول اُپر دھول بخشے ساچی دھوڑا، دھوڑی مستک ٹکا ایکا لائیندا۔ نام نُماری دے سرورا، جھوٹھی مدھ نہ کوئے دکھائیندا۔ دوس رین رین دوس سدا
 سہیلا حاضر حضورا، ہر مندر اپنا آسن لائیندا۔ سرب کلا آپے بھر پورا، پاربرہم پر بھ کھیل دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، جس جن اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں جن جائے جان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیآ۔ نش اکھر کر پروان، اکھر اکھر ونڈ ونڈائیآ۔ گھر سنگر ملے
 آن، در دروازہ آپ گھلایآ۔ گھر کھیل کرے سری بھگوان، بھگوان اپنا روپ وٹائیآ۔ گھر مندر ہوئے پروان، پر م پُرکھ پر بھ پھیرا پائیآ۔ گرگھ گر در بہہ
 بہہ خوشی منان، ہر پایا شہنشاہیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی جس داسرب جس گان، سو جس بھگتاں آپے گائیآ۔ لوک
 مات کر نہ سکے کوئے پہچان، پہچان وچ کسے نہ آئیآ۔ کلج انت سرب پچھتان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیآ۔ کاغذ قلم شاہی پچھوں رہ جائے نشان، ہر کارو پ
 نظر کسے نہ آئیآ۔ پڑھ پڑھ رسنا جہوا گان، نیز نیناں رو رو نیر وہائیآ۔ اچھل اچھل کرے کھیل آپ بھگوان بن ہر بھگتاں اپنا ناؤں نہ کسے جنائیآ۔ جس
 جن کرپا کر دیوے ور، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسنا بے بے جیکار سنائیآ۔ تس لیکھا چکے دو جہان، لکھ چوڑا سی پھند کٹائیآ۔ انتم جوتی
 میلے آن، جوتی جوت جوت سہائیآ۔ سچکھنڈ وسائے سچ مکان، چرن کول دے سرنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن ز،

جس جن وکھائے اپنا نام در، در اپنے دے وڈیاں۔ در وڈیاں دے دوار، ہر دروازہ آپ کھائیںدا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، منجھدھار نہ کوائے رڑھائیںدا۔
 مانس جنم تیج سوار، مانکھ اپنے رنگ رنگائیںدا۔ جس جن ایک نام دیوے کر پیار، سچ پریم اک رکھائیںدا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچ جیکار،
 کلج اتتم وار پیر پیغمبر گر اوتار در بہہ بہہ منگ منگائیںدا۔

☆ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی منی لال سنگھ دے گرہ پنڈ ہیر ضلع جالندھر ☆

ہر جن میلا آد جگاد، جگ کرتا آپ کرائیںدا۔ ویکھنہارا برہم برہما، دو جہاناں کھوج کھوجائیںدا۔ لکھ چوراسی وچوں لادھ، ہر جن اپنا بھيو چکائیںدا۔
 آتم آتر ایک ناد، دُھن انادی آپ سناائیںدا۔ شبد اگمی بودھ اگادھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیںدا۔ دُنگھی بھوری میٹ اندھیری رات، نرگن جوت چند
 چڑھائیںدا۔ نظری آئے اک اکانت، گھر سیجا ڈیرہ لائیںدا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، روپ انوپ آپ پرگنائیںدا۔ ست ستوادی دیوے دات، دست
 امولک جھولی پائیںدا۔ ناتا تئے جگت ساک، سجن سین ہر جو اکو نظری آئیںدا۔ بند کواڑی کھولے تاک، بجر کپاٹی کٹڈا لائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں آپ جگائیںدا۔ ہر جن میلا ہر پڑکھ، ست ستوادی آپ کرائیںدا۔ نرگن سرگن دے دے درس، سرگن نرگن میل
 ملائیںدا۔ امرت میگھ ایک برس، جگت ترسنا بھکھ مٹائیںدا۔ لیکھا جان عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن میلا
 بے پرواہیا۔ ہر جن میلا سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیںدا۔ کھیلے کھیلے اک اکلا، نت نوت ویس وٹائیںدا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، سمند ساگر دُنگھی
 کندر اچے ٹلے پربت پھول پھولائیںدا۔ سنت سہیلے آپ پھرائے اپنا پلا، پلو اپنے نام گنڈھ دوائیںدا۔ جوتی شبدی شبدی جوت نرگن رلا، پنج تت کایا مندر
 اندر ڈیرہ لائیںدا۔ سچ سندیس نر نریش نرگن نرکار ایک گھلا، ایککارا اکھر وکھر آپ پڑھائیںدا۔ دُئی دوت میٹنہارا سلا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیںدا۔ اک
 وکھائے نہچل دھام اٹلا، گھر گھر وچ آپ سہائیںدا۔ کر پرکاس دیک جوت آپے بلا، تیل باقی نہ کوائے کائیںدا۔ جگا جگنتر کرے کھیل اچھلا، ہر کا

بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ آد جُگادی ساچا میلا، گرگھ گر گر آپ کرائیندا۔ ایکا گھر دکھائے
 گرُگر چیل، رُپ انُپ آپ وٹائیندا۔ نرگن نرگن سبج سہیلا، سرگن سرگن بندھن پائیندا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیل، آد نرنجن سگن منائیندا۔ ایختے
 اوتھے دو جہان سری بھگوان بنے سبج سہیلا، آون جاون پتت پاؤن پندھ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ
 جگائیندا۔ ہرجن میلا سچ دوار، در دروازہ آپ کھلایا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر اپنا پردہ لایا۔ آتم پر ماتم کرے پیار، برہم پار برہم دیکھے چائیں
 چائیا۔ ایش چو دے آدھار، جگدیش اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنا رنگ رنگائیا۔ ہرجن رنگ اک مچھ، ایکنکارا
 آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل صاحب آپ اندھ، جگت نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ کایا مندر اندر ساچے ٹلے چڑھ چڑھ گائے سہاگی گیت، گو بند اپنا راگ
 الائیندا۔ گرگھ ناتا تے مندر مسیت، شودالا مٹھ لیکھا چکا ونہارا اٹھسٹھ گھر سرودور اک نہائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاش، اندھ اندھیرا ہوئے وناس، چند
 چاندنا اک چکائیندا۔ ہرجن پوری کرے آس، میل ملاو شاہو شاہاش، شاہ پاتشاہ شہنشاہ اپنا بھو چکائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ اندر پاوے راس، گوپی کاہن
 کھیل تماش، سرتی شبدی اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ہرجن سوہے سچ دوار،
 ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ جنم جنم دے وچھڑے میلے میلنہار، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ لہنا دینا جانے پرکھ نار، کنت کنتوہل سچا شہنشاہیا۔ پرکھ پرکھو تم ہو
 تیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیکھے تھاو تھائیا۔ ہرجن دیکھے تھان تھنتر، دو جہاناں پھول پھولا ئیندا۔ پاوے سار گگن گلنتر،
 برہنڈ کھنڈ ویکھ دکھائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھٹ گھٹ اپنا ویس دکھائیندا۔ لیکھا جانے برہم نرتر، مایا برہم پڑدہ پائیندا۔ سدا سہیلا ہرجن
 پڑھائے ایکا منتر، منتر انتر آپ جنائیندا۔ جگت بچھائے لگی بسنتر، ترے گن گنی اگت نہ کوئے تپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن اپنی دیا کمائیندا۔ ہرجن دیا کرے آپ، آپینڑی رنگ رنگائیا۔ آپے بنے مائی باپ، پتا پوت گود سہائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے انگ
 لگائیا۔ اک چپائے ساچا چاپ، سو پرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم دیوے دات، سمرتھ سر اپنا ہتھ لگائیا۔ چرن کول کول چرن اُپر دھول بندھائے

نات، ناتا پدھاتا جوڑ جوڑا نیا۔ سدا سدا سد سے ساتھ، ہر جو ہرجن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، آد آنت آپ کر ایندا۔ جگا جگتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹا ایندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، ایکا اکھر نام
 پڑھایا۔ بھگت بھگوان بن ونجارا، ساچا ہٹ مات چلائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام آدھارا، نام ست جھولی پائیندا۔ گر گھٹاں کھولے بند کواڑا، نیز نین
 نین درسا ایندا۔ گر سکھ ویکھے ساچا لاڑا، سنگر اپنے رنگ رنگا ایندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج آد جگاد جگ کرے پار کنارا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ نو
 سو چورانوے چو کڑی جگ ویکھے وگے ویکھنہارا، نرگن نظر کسے نہ آئیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ ہارا، شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی
 بھیو کوئے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی وسنہارا سب توں باہرا، نرگن نرکار سکھنڈ نواسی سچ دوارے آسن لائیندا۔ بھگتاں میلا اگم اپارا، کرے
 کرائے اپنی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹا ایندا۔ آتم پر ماتم کر پیارا، جوتی جوت جوت چمتکارا، شبدی شبد دھنکارا، امرت آتم سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر
 جھرنا آپ جھر ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے در، در مندر آپ سہا ایندا۔ در مندر سوہے کایا بنک، بنک دوا ری دے
 وڈیا نیا۔ اپنی مہما جنائے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں سٹا نیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر اپنی دیا کمائیا۔ لوک مات بنائے بنت، گھرن بھنہار سمرتھ،
 مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ ہرجن ہر جو مارگ دس، ہر دے اندر آپے وس، آتم پر ماتم میل ملا نیا۔ تیر نرالا انیلا مارے کس، ساچا چلہ اک اٹھایا۔ پنج وکارا
 کرے بھٹھ، ہو میں ہنگتا گڑھ تڑا نیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، اگیان اندھیر چکا نیا۔ جن بھگتاں وسے سدا ساتھ، ہر جو اپنا سنگ نبھایا۔ لیکھا جانے سیاں
 ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھو ہتھ رہیا مکا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اندر بیٹھا وڑ، سچ محلے آپے چٹھ، نرگن نظر کسے نہ آ نیا۔
 نرگن نرگن بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ اپنا کھیل کر ایندا۔ بدلہار تقدیر، تدبیر اپنی اپنے ہتھ رکھ ایندا۔ نام کھنڈا سچ
 شمشیر، شاہ پاتشاہ اک چکا ایندا۔ ترے گن مایا توڑ زنجیر، ذرا ذرا آپ کر ایندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا سپر، ساتک ست ست ورتا ایندا۔ گر گھٹاں ملے
 پینڈا چیر، دو جہاناں پنڈھ مکا ایندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن اپنے انگ لگا ایندا۔ انگیکار آپے کر، ہر کرتا

دیکھ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر کھولے در، در مندر آپ سہائیندا۔ در مندر ساچے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ سچ سنگھاسن اپنا اکھر رہیا پڑھ، جگت و دیا نہ کوئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن کھولے بند کواڑ، کایا تاکی آپے لائیندا۔ کایا تاکی دیوے کھول، سنگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ شبد اناد انادی وجائے ڈھول، مردنگا ایک تال سٹائیا۔ کرپاندھ ٹھا کر سوامی ساچے مندر آپے بول، نام جیکارا دئے الائیآ۔ آتم پر ماتم و سے کول دُور دُراڈا پندھ مُکائیآ۔ سرتی شبدی جائے مؤل، مؤلا اپنی کھیل کرائیا۔ کرنہارا اٹا کول، نا بھی کول آپ اٹائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن وکھائے اپنا گھر، گھر مندر اک سہائیآ۔ گھر مندر کایا گاگر، گرہ گرہ اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں نرمل کرم کرے اجاگر، ہر جو اجرت نہ کوئے لگائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر غریب نمانیاں دیوے آدر، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کلجگ انتم پار کنارہ کرے ڈونگھا ساگر، شتوہ دریائے نہ کوئے رُڑھائیندا۔ ایہتے اوتھے دو جہاناں دیوے آدر، اپنا آدرش آپ وکھائیندا۔ کرتا کریم رحیم قادر، قُدرت کرتا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہر جن اپنے سنگ رکھائیندا۔ ہر جن ساچے سنگ رکھ، رکھیا اپنی آپ جنائیآ۔ نرگن رُپ ہو پر تکھ، ساکھیاں درس کرائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کر کر وکھ، وکھرا راہ آپ سمجھائیآ۔ ہر دے اندر آپے وس وس، آپ اپنا میل ملائیآ۔ دوس رین اٹھے پیر سدا سہیلا گائے جس، جن بھگتاں آپ صلاحیا۔ سچھنڈ نواسی لوک مات نرگن رُپ آیانس، بن پاندھی پندھ مُکائیآ۔ ہر جن دیوے ساچی وتھ، گرگھ جھولی نام بھرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ جگ اٹلی گیڑنہارا لٹھ، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ہر جو اپنے لیکھے پائیآ۔

۵۷۰

۵۷۰

☆ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر ضلع جالندھر ☆

سچھنڈ دوارے سچا شہنشاہ، ہر سنگر آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در بلا، سچ سندیسہ آپ جنائیندا۔ نیرن نین لوکھلا، پورب لیکھا سرب وکھائیندا۔ رل مل سارے کرو صلاح، صلاحیر آپ جنائیندا۔ دو جہاناں ویکھو تھاؤں تھاں، تھان تھنتر آپ سمجھائیندا۔ آد جگادی کون ملاح، کھیوٹ کھیٹا کون

نہنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

اکھوائیندا۔ کون پھڑ پھڑ پائے راہ، رہبر اپنا راہ دکھائیندا۔ کون نام دست دیوے جھولی پا، دست بدست آپ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پڑکھ ابناسی سچکھنڈ ساچے کھیل کرانیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارا، ایکا اپنا کھیل کرانیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ ہو اُجیارا، نرگن اپنا پڑدہ لاہیا۔ اجونی رہت کر پسارا، نرگن ویکھے چائیں چانیا۔ انھو پرکاس انڈٹھری دھارا، جوتی جاتا جوت رُشائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آسن لایا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، نرگن نرگن آپ جنایا۔ لیکھا جان گر اوتارا، پیر پیغمبر سنگ دکھانیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ مقامے حق اک نظارہ، لاشریک آپ جنایا۔ ساچی نوبت نام نگارہ، پروردگار آپ سنانیا۔ ایکا نام منتر آد بول جیکارا، بے جیکار کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، درگاہ ساچی دھام سہانیا۔ سچکھنڈ دوار پڑکھ ابناسا، سو پڑکھ نرنجن کھیل کرانیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن نرگن نور آپے جانے اپنی راسا، دوسر سنگ نہ کونے دکھائیندا۔ ایکنکارا ویکھنہارا کھیل تماشا، ساچا مندر آپ سہانیندا۔ آد نرنجن نور پرکاسا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سری بھگوان آپے کرے اپنی پوری آسا، آشا آسانال ملانیندا۔ پاربرہم پرہم ۵۷۱

داسی داسا، بن سیوک سیوکمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ست ستوادی آپ جنایا۔ پڑکھ ابناسی اک اگلا، ایکنکارا آسن لایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شبد اگم پھڑائے پلا، جوتی جوت بندھن پانیا۔ سچ سندیس نرنیش نرگن سرگن آپے گھلا، نش اکھر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایکنکارا، آپ اپنا کھیل کرانیندا۔ آد پڑکھ ویکھے وگسے ویکھنہارا، انت اپنی کل دھرائیندا۔ دھر بھیکھ نرگن جوت نراکارا، آد نرنجن اپنا زور پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل اپنے ہتھ، آد پڑکھ آد رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کل ورتانیا۔ نرگن نرگن سنانے مہما اکھ، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹانیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھواہی سیوکمائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، سچکھنڈ دوارے اپنی دھار پرگٹانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ اپنا ویس آپے رکھ، اکل کل دھاری کھیل کرانیندا۔ نرگن نرکارا زور ہو

پرتکھ، پاربرہم پرہم ولس وٹائیندا۔ سرب کل ہو سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ ویکھنہارا سچکھنڈ، کھنڈ سچ، اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو پُرکھ اگم، الکھ اگوچر آپ جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا راہ چلائیا۔ نرگن نرگن دیوے دان، نرگن داتا نرگن بھکھاری نرگن بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ نرگن مندر نرگن مکان، نرگن وسے نوجوان، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ نرگن نار نرگن کنت، نرگن کھیل سری بھگونت، نرگن سچ سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھیو ہر کرتار، آد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اپراپار، اپرپر نظر کسے نہ آئیندا۔ نار کنت بن بھتار، ساچی سچ آپ ہنڈھائیندا۔ دائی دایا سیوادار، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جننی جن پوت سپوتتا جنے ایکار، دوجی وار لکھ نہ کوئے بنائیندا۔ ساچا سوت کر تیار، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ دیوے ور اینکار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ تیرا لیکھا اک دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرکار، تھر گھر پڑدہ تیرا لائیندا۔ بنس سر بنس کر تیار، وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا۔ محل اٹل تیرا مینار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرے رنگ رنگائیندا۔ نورو نور کرن کرن اُجیار، رو سس آپ چکائیندا۔ منڈل منڈپ دے سہار، آد پُرکھ اپنی دیا آپ کمائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سوت ڈلارا سیوادار، ساچی سیوا آپ لکائیندا۔ ترے گن مایا پنچ تت لکھ چوڑاسی تن شنگار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ کرے کھیل آپ نرکار، نرگن نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پاربرہم برہم کر اُجیار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل اپار، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ ایش جیو دے آدھار، جگدیش سوہا پائیندا۔ ایکار کھڑ کر تیار، نش اکھڑ آپ جنائیندا۔ نرگن ناؤں بول جیکار، بے جیکار بن رسنا جہوا گائیندا۔ شبد سوت کرے پیار، ابناسی اچت گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو ہر جو کھول، سچکھنڈ دوار سنائیا۔ سوت ڈلارے تیرا ڈھول، تھر گھر دے وجائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سد سے تیرے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیرا نور لئے وروں، نور نور نال ملایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ ایکار وار سنائیا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی

ریت، تھر گھر دوارے آپ چلائیندا۔ نرگن نراکار بیٹھ اتیت، ترے گن اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے ساچی وست تیری جھولی پائیندا۔ ساچی وست دیوے دان، دیونہار اک اکھوائیندا۔ وشن برہما شو اک گیان، اکھر آخر آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، لکھ چوراسی سو بھاپائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کھول ڈکان، گھر گھر اپنی وست لکھائیندا۔ گھر گھر اندر راگ دھر دھنکان، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ گھر گھر اندر امرت آتم پین کھان، سر سروور آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن ونڈ نرگن ہتھ نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرگن رنگ اپر اپار، نیتز نین نظر کسے نہ آئی۔ آتم سیجا کرتیار، ترے بھون دھنی بیٹھا آسن لائی۔ شبد سٹ کر پیار، ساچا ونج آپ دکھائی۔ گھٹ گھٹ اندر بول جیکار، دوس رین ڈھولا گائی۔ گویا رہے نرگن دھار، سرگن اپنے اُپر پڑہ پائی۔ پنچ تت باہر آکار، ترے گن میلا سچ سُبھائی۔ نو دوارے جگت کواڑ، آسا ترسنا مایا متا ہو میں ہنگتا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، سچ ڈلارے تیرا کھیل در اپارے، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا دے سمجھائی۔ جگ کرتا ہر کرتار، دوسر نظر کونے نہ آئیندا۔ وشنوں دیوے وشو بھنڈار، برہما پار برہم پڑھائیندا۔ ایک ناد شبد دھنکار، انحدادی ناد سنائیندا۔ ایک مندر کرتیار، ایک گھر بہائیندا۔ ایک گفٹ شنید پاوے سار، اندر باہر ایک رنگ رنگائیندا۔ ایک بول سچ جیکار، جے جیکار اپنا نام سمجھائیندا۔ ایک ونڈاں پاوے ونڈنہار، سچج تریتا دواپر کلجک ونڈ ونڈائیندا۔ ایک جانے دھر دی کار، چار ویداں گھ صلاحندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی دیونہارا ساچا ور، تھر گھر اپنی وست ورتائیندا۔ شبدی سٹ بال انجانا، پر بھ آگے سیس جُھکائی۔ توں صاحب سلطان سچا راجانا، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائی۔ ہوں در درویش در سیس جُھکانا، نیوں نیوں سجدہ سیس کرائی۔ توں صاحب سلطان مرد مردانہ، مقامے حق ڈیرہ لائی۔ تیرا نور نور نرانا، تیری جوت جوت رُشائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا لیکھا لئے لگائی۔ کون ویلا لیکھا جائے لگ، شبدی سٹ منگ منگائیندا۔ تیرا کھیل سورے سرگ، موہے بالے بھیونہ آئیندا۔ تیرے حکمے اندر وشن برہما شو لو آں پُریاں برہمنڈ کھنڈ لئے رچ، روس سورج چن پر تھی آکاش گگن منڈل آپ سہائیندا۔ تیرا ناؤں پر کاس کر سچ، سچ سچ سرب درڑائیندا۔ تیرے حکمے

اندر ترے گن مایا پنج تت، ماٹی کچ لکھ چوڑاسی گھاٹ گھڑت گھڑائیندا۔ من مت بدھ اندر رکھ، اُپر اپنا پردہ پائیندا۔ آتم پر ماتم کر کر دکھ، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، دو جہاناں آپ چلائیندا۔ کون بدھ گاویں اپنا جس، صفت صلاحی صفت وچ نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم ایکنکار رہیا ہس، ہس ہس اپنی خوشی منائیندا۔ نرگن سرگن اندر جائے وس، وس اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پندھ نکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ شبد سٹ تیری ساچی جد، لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ گر اوتار آنتر پار کرائے حد، ہوئے اپنی آپ دکھائیندا۔ تیرا ناؤں وجائے ند، انحد نادی ناد سنائیندا۔ تیرا رس جام پیائے مدھ، ایک امرت مکھ چوائیندا۔ تیری کھوں آپے کڈھ، لوک مات دھرائیندا۔ ناتا جوڑ رکت بوند ماس ناڑی ہڈ، پنچم اپنا کھیل کرائیندا۔ بودھ اگادھا مارگ دس، سوچھ سروپی اپنا درس کرائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوڑاسی پائے نتھ، ڈوری اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ ساچی سکھیا سری بھگوان، شبدی سٹ آپ جنائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، گر اوتار مات پرگٹائیا۔ بھگت بھگونت کر پروان، ساچی سکھیا اک رکھائیا۔ سنتاں دیوے ست دان، نام ست ست جھولی پائیا۔ ۵۷۲

گرگھاں بخشے اک دھیان، نج نیز آپ کھلائیا۔ گر سکھ سجن دیکھے آن، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ایکانام کر پردھان، دو جہاناں حکم چلائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، سرشٹ سبائی کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن پروان، سب بیٹھن سیس جھکائیا۔ دیونہار سری بھگوان، آد آنت آپ ورتائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، نرگن سرگن آپ دکھائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ دیکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ نو نو چار ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان رسن پڑھائیا۔ انجیل قرآن سنگ زبان، بے زبان آپ دکھائیا۔ کھانی بانی کر پردھان، جگت ناتا مات جڑائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گا گا جان، سچ سندیسہ لوک مات سنائیا۔ کلجگ انتم سرشٹ سبائی ہوئے بال نادان، ساچی بدھ نہ کوئے رکھائیا۔ من مت دسے جھوٹھ نشان، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ گھر گھر وڑے پنج شیطان، نارکت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نظر آئے نہ سری بھگوان، ساچا اسم نہ کوئے جنائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہوئے ویران، ست دیپ دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دیوے ور، تیرا لیکھا اپنے ہتھ دکھائیا۔

ساچے سُت وڈ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی چلے دکان، گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ دھر سری
 بھگوان، انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ کھ لکھ لکھا جگت مہان، بن کاتب قلم چلائیندا۔ رسنا جہو ادے دے گیان، اچی کوک کوک سنایندا۔ مندر مسجد مٹھ
 کھیل مہان، چار دیواری گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت آپ سمجھائیندا۔ ساچے سُت کر دھیان،
 سو پڑھ نہ نجن آپ جنایا۔ ہر پڑھ نہ نجن ہو حیران، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، اپنا پڑدہ دے اٹھایا۔ آد نہ نجن نور مہان، دو جہان کرے
 رُشایا۔ ابناسی کرتا دیوے دان، وست امولک آپ ورتایا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی دے جھلایا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، نیوں نیوں سجدہ
 سیس جھکایا۔ برہم ویکھے مار دھیان، نیز نین اک کھلایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سب دا لیکھا منگے آن، بچیا کوئے رہن نہ پایا۔ پرگٹ ہو وڈ مہربان، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا دے چکایا۔ تیرا لہنا چکے انتم مات، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پڑھ ابناس، نو سو چوڑانوے
 چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ کجگ کوئے نہ نبھے ساتھ، سگلا سنگ سرب تچائیندا۔ کسے کم نہ آوے چار لکھ بتی ہزار لکھی گاتھ، گاتھا جگت نال ونڈائیندا۔ کرے
 کھیل ایکا سمرا تھ، سمرا تھ اپنی دھار دکھائیندا۔ کجگ انتم ہو پرگٹ، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا چوڑاں لوک ہٹ، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیندا۔
 چوڑاں طبقاں مارے ایکا سٹ، نام ندھانا ہتھ اٹھائیندا۔ کجگ میٹے رین اندھیری رات، دھواں دھار سرب مٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے ذات پات، ورن
 گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خاک، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دات، چار ورن اٹھاراں
 برن آپ پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی بنائے اک جماعت، جملہ اکھڑ اک سنایندا۔ ویکھنہارا کائنات، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیندا۔ اٹھے پہر رکھائے اک
 پر بھات، پر بھ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے دیوے ور، تیرا انتم روپ اپنے نال ملائیندا۔ انتم روپ ہر نہ نکار،
 نہ رگن نہ رگن نال ملائیا۔ لیکھا چکے گر اوتار، پیر پیغمبر پنڈھ مکائیا۔ کجگ انتم سب دا لہنا دینا قرضہ دے اتار، مقروض کوئے رہن نہ پائیا۔ شبد سندیسہ
 گلے ایکا وار، ست ستوادی آپ سنائیا۔ سچھنڈ دوارے چرن کول چل کے آونا نہ رگن دھار، سرگن روپ نہ کوئے دکھائیا۔ کاغذ قلم شاہی انتم گئی ہار،

لکھیا لیکھ اپنے لیکھے پائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جو ونڈاں ونڈدے رہے وچ سنسار، ہندو مسلم سکھ عیسائی روپ وٹائیا۔ انتم سب دا لیکھا لکھیا اکو وار،
 پُرکھ ابناسی آپ مُکائیا۔ اک دکھائے سچ دربار، در دروازہ آپ کھلایا۔ نظری آئے پروردگار، عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یار بیٹھے سیس جھکایا۔ تینی اوتار
 کرن نمسکار، پاربرہم تیری وڈیایا۔ اٹھاراں بھگت بول جیکار، بے جیکار رہے سٹانیا۔ دس گر اک گُفتار، ایکا سوہلا ڈھولا گایا۔ پاربرہم تیری ساچی کار،
 گھر ساچے موہے بھانیا۔ انتم لہنا چکيا وچ سنسار، لوک مات لیکھا رہے نہ رانیا۔ نرگن ملے نرگن دھار، سرگن اشٹ نہ کوئے دکھانیا۔ اکو تیرا ناؤں پیار،
 دُجا مٹر نہ کوئے بنایا۔ ساک سین سجن نہ کوئے آدھار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیا۔ کر کرپا ایکا بخش چرن پیار، چرن چرنودک گھکھ چوانیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک جنایا۔ سچ سندیسہ ہر کرتارا، ایکا ایک جنائندا۔ رل مل بہوگر اوتارا، پیر پیغمبر نال
 ملانیندا۔ ہر ہر گاؤ اک جیکارا، دُجا نعرہ نہ کوئے سٹانیندا۔ مکے کعبے وسے پروردگار، دو دو آہ میل ملانیندا۔ تن ربابا اک ستارا، بن احباب آپ
 وجانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ سٹ وڈیائندا۔ شبد سٹ ہر جانا جاگ، ہر جو ایکا وار جگایا۔ کلجک انتم لگے بھاگ، گھر
 تیرے بے ودھانیا۔ کلجک کورٹا مٹے چراغ، سنجگ سچ کرے رُشانیا۔ چار ورن دھووی داغ، دُرمت میل آپ دھوانیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بناوے کاگ،
 کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر بہانیا۔ آتم پر ماتم میلا کنت سہاگ، گھر سہنجینی بیج ہنڈھانیا۔ ترے گن مایا نہ تپے آگ، امرت میگھ آپ برسایا۔ لیکھا
 جانے دو جہان آد جگاد، جگ کرتا بھل نہ جانیا۔ ساچے بھگتاں دیوے نام داد، مُرشد مُرید لئے ملانیا۔ صوفی دکھائے ساچا حاج، حق حقیقت پڑدہ لاہیا۔
 ایکا حُجرے دکھائے سچ نماز، نام مُصلّا ہیٹھ وچھانیا۔ شبد اگنی مار آواز، سرتی شبد میل کرائیا۔ رام سینا سینا رام سرت سوانی کھیلے کھیل وچ برہما، برہمانڈ
 کرے آپ گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شبد تیرا ور، کلجک انتم پور کرائیا۔ کلجک انتم سچ نشان، سو پُرکھ نرنجن تیرا آپ
 جھلانیندا۔ لیکھا جانے گوپی کاہن، گھر گھر بنسری نام وجانیندا۔ سچ سندیسہ دے پیغام، پیر پیغمبر آپ سٹانیندا۔ نظری آئے ایکا شام، گھنٹیا اپنا رنگ
 رنگانیندا۔ ایکا نام پیائے جام، نرگن امرت رس چکھانیندا۔ نانک سرگن کر پروان، ساکھیات ویکھ دکھانیندا۔ گوہند گُر گُر دیوے دان، پُرکھ اکال دیا

کمانیندا۔ سٺ ڏلارا کر بلوان، سر اپنا هٿه ٿڪائيندا۔ ايڪا فتح ڏنڪا وڃي وڃ جهان، سر شٺ سبائي آپ سٺائيندا۔ کلجگ انتم پرگٽ هووے نهٺکنگ بلي بلوان، مات پت نه کوئے رکھائيندا۔ سر شٺ سبائي ليکھامنگے آن، گر اوتار پير پيغمبر بچيا کوئے رهن نه پائيندا۔ کوڙي کريا ناتا توڙے جگت شيطان، شرع شريعت فاتح آپ پڙھائيندا۔ نو کھنڊ پر تھي ديويے اڪ گيان، آتم پر ماتم ميل ملائيندا۔ نظري آئے سري بھگوان، جوتي جاتا ڏمگائيندا۔ رسنا کسے کہه نه سکے زبان، صفتي صفت نه کوئے صلاحندا۔ نظر نه آئے کسے وڃ چار ديوار مکان، تير تھ ت جمل دھار نه ڏيرھ لائيندا۔ ساڙھے تن هٿه ديويے مان، گھر گھر وڃ اپنا نور دھرائيندا۔ دوس رين ناد سٺائے پڄي ڏھنکان، ڏهن آتمک راگ لائيندا۔ ايڪا امرت رس ديويے پين کھان، پيا پر یتم نجھر جھرنا آپ جھرائيندا۔ بھگت بھگونت ميلے آن، جگت وچھوڙا پندھ کٺائيندا۔ ساچے سنٺاں کر پروان، نام پروانہ هٿه پھرائيندا۔ گر کھياں ديويے ايڪا دان، ٿھگ چور يار لٽ کوئے نه جائيندا۔ گر سیکھ گر گر شبد گيان، اڪھر آخر آپ پڙھائيندا۔ سٺجگ ساچے کرے پردھان، سر شٺ سبائي حکم ورتائيندا۔ سوھنگ مھارج شير سینگھ وشنو بھگوان، بے جیکار برهم برهماند سرب کرائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دھر، نهٺکنگ نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا آتم رکھ اتم ذاتا، برهم نيچ روپ نه کوئے وکھائيندا۔ نيچ اوچ نه کوئے ذات، کوڙي کريا دے مکائيا۔ سب داميلا کرے کملاپات، کول نين اپنا درس دکھائيا۔ آتم کھولے کايا تاک، ڏني دوي تي پڙده لاهيا۔ گھر ملے سجن ساک، نج گھر بيٺھا ڏيرھ لائيا۔ آڊ جگادي پاڪي پاڪ، پتت روپ نه کوئے وٺائيا۔ کلجگ انتم کرے کھيل تماش، خالق خلق وکھ وکھائيا۔ گر گھ وڙلے پوري کرے آس، جس جن اپني ڏيا مکائيا۔ ليکھے لائے سواس سواس، صحبت اپنے نام جنائيا۔ لهنا چکے دس دس ماس، مات گربھ نه پھير بھوائيا۔ انتم کرے بند خلاص، رائے دھرم نه دے سزائيا۔ لاڙي موت نه آئے پاس، چتر گپت نه ليکھ وکھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، سٺگر پورا آڊ جگاد جگائنتر جن بھگتاں کرے پوري آس، نراسا کوئے رهن نه پائيا۔ آڊ انت نه کوئے نراسا، هر جو هر هر ڏيا کمانيندا۔ ايٿه اوتھه دو جهان چرن کول دے بھرواسا، بھرم بھليکھا بھو کڏھائيندا۔ سدا سھيلا انگ سنگ وسے ساٿھا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا کھيل وکھائيندا۔ پار برهم پر بھ داسي داسا، بن بن سيوک سيوک کمانيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کرپا کر، شبدي سٺ

دیوے ور، گر سنگر تیرا ناؤں وڈیا نیندا۔ شبد سٹ انت تیرا ناؤں، نر نرکارا دے وڈیا نیا۔ پرگٹ کرے سبھی تھاروں، سوہنگ تیرا روپ دکھانیا۔ کوئی پکڑ نہ سکے باہوں، ہتھ پیر منہ نک نظر کسے نہ آیا۔ آتم نرگن پر ماتم دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لکھانیا۔ کرے کھیل جوں پتراں ماؤں، گر سکھ بال انجانے اپنی گود بہانیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کر نہارا سچ نیاؤں، نرگن اپنا ویس وٹانیا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھاروں، درگاہ ساچی آپ بہانیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، ایکا اکھر دے سمجھانیا۔ ایکا اکھر سوہنگ دھار، سنجگ ست ست ہر جنانیندا۔ گر لکھ گر گر کر وچار، گر چیل رنگ رنگانیندا۔ آتم پر ماتم کر پیار، پریم پیارا میل ملا نیندا۔ لکھ چوراسی بھر مے بھلا سرب سنسار، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیندا۔ کلجگ اتم رووے زارو زار، کوک کوک کوک نیندا۔ دھرنی دھاہاں رہی مار، سیس بھار نہ کوئے اٹھانیندا۔ نظر نہ آئے کوئے گر اوتار، پیر پیغمبر لکھ چھپانیندا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ گردوارے ہاباکار، ہر کا ناؤں نظر کسے نہ آیندا۔ جگت سیاست مارے مار، وچ ہراست سرب دکھانیندا۔ انتم لہنا دینا چکھے وچ سنسار، پرکھ ابناسی پنڈھ مکھانیندا۔ بیس پیسا ہو تیار، سچ حدیثا آپ نیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ہونا خبر در، بے خبر آپ جگانیندا۔ شبدی شبد سٹ آیا بلکار، سنگر گر روپ وٹانیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتبیج سبج مارے مار، حکمی حکم حکم چلانیندا۔ نہ کوئی میٹے میٹنہار، جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، شبدی سٹ ایکا ور، تیرا در آپ گھلانیندا۔ تیرا در جائے کھول، شبد گر اک وڈیا نیا۔ پرکھ ابناسی تولے تول، ایکا کنڈا ہتھ اٹھانیا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کوئے ڈلانیا۔ کلجگ جیور ہے انبھول، راتیں ستیاں رین وہانیا۔ گر گھلاں دیوے وست انمول، انملڑی دات آپ ورتانیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا وسے کول، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ انتر انتر جائے مول، مولا اپنا کھیل کرانیا۔ اٹا کرے نابھ کول، کول نابھ آپ اٹانیا۔ سچ پیانے ایکا پائل، بن رسنارس چکھانیا۔ ہر کا بھيو نہ جانے کوئی پنڈت پاندھارول، گر نتھی پنٹی ملا شیخ مسائق نیر نین نظر کسے نہ آیا۔ ترے گن مایا جگت وکارا کریا گھول، پنج تت تت لڑانیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، نرگن داتا پرکھ بدھاتا، بے پرواہ اگم اتھار، سری بھگوان سچ نشان دو جہان، رحمت رحمان رحیم آپ کمایا۔ رحیم رحمان ہر رحمانا، علم عالم آپ جنانیندا۔ پیر پیغمبر طالب طلبا کر پروانہ، ساچے

مکتب آپ پڑھائیں۔ ایک الف نور مہانا، بے گیتی ہتھ رکھانا، رسول اپنے رنگ رنگائیں۔ ایک اکھر کر پردہانا، تن پنج مینتی اکھری کر پروانا، آخر اپنا بھو
 چھپائیں۔ جو دھاسور مرد مردانہ، پیر پیغمبر وڈ سلطانا، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیں۔ کلجگ اتم پہرے بانا، سمبل وسے سچ مکانا، نانک گوہند میل ملائیں۔
 عیسیٰ موسیٰ کر پروانا، سنگ محمد دیوے دانا، چوڑاں طبقات اک کلاما، نبی رسول آپ پڑھائیں۔ نانک نرگن پہرے بانا، ست ست نشانہ، سچھنڈ وسے
 سری بھگوانا، نرگن جوتی جوت ڈمگائیں۔ گوہند ست بال انجانا، کھیلے کھیل سری بھگوانا، ساچا چھتر سیس جھلائیں۔ کلجگ اتم ویکھے گن ندھانا، نہکلنک
 کل کلکی پہرے اپنا بانا، باون لیکھا چکے وچ جہانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ
 وکھائے سچ نشان، سرشٹ سبائی اک گیان، ایک منتر اک ودھان، ایک رسنا اک زبان، اشٹ دیو آتم پر ماتم اک جنائیا۔

☆ پہلی ساون ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

سچھنڈ دوارے کھیل مہان، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیں۔ ہر پڑکھ نرنجن ہو مہربان، نرگن اپنا بھو چھپائیں۔ ایککارا وڈ جوان، بلدھاری بل
 پرگٹائیں۔ آد نرنجن نور مہان، نور نورانہ نور ڈمگائیں۔ ابناسی کرتا لیکھا جانے دو جہان، بھو ابھید آپ کھلائیں۔ سری بھگوان ست نشان، ست
 ستوادی آپ اٹھائیں۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، پرم پڑکھ پر بھ سیس جھکائیں۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، ہر سنگر آپ سٹائیں۔ بودھ اگادھی بے زبان،
 بن رسنا جہوا گائیں۔ شاہ پاتشاہ حکمران، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیں۔ چتر بھج کھیل مہان، آد شکت پڑدہ لائیں۔ مقامے حق ہو پردھان، جلوہ نور آپ
 دھرائیں۔ سچھنڈ دوارا کھول دکان، محل اٹل آپ وڈائیں۔ تھر گھر انتر جوت مہان، نور نورانہ نور رکھائیں۔ کرے کھیل، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیں۔ ساچی کرنی کرتا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شاہو بھوپ آپے بن، تخت نواسی تخت سہائیا۔ سیس جگدیش
 تاج دھر، حکم حاکم آپ سٹائیا۔ شبد سندیسہ ایک گھل، نر نریشا کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن کھیل اگم اپر، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ نہ بھو بھے چکائے ڈر،

بھے اور نہ کوئے رکھائیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سرؤپی رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی کرنی ہر کرتا، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگار، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اپنا حکم ورتائیندا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نرؤیر اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اُجھیدا آپ کھلائیندا۔ بھيو اُجھیدا سري بھگوان، آد جگادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچھنڈ نواسی کھیل مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ نرگن نرگن ہو پردھان، پرم پُرکھ ویس انیک اینکارا آپ وٹائیا۔ دیونہارا ساچا دان، وست اموک اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے خوشی منائیا۔ سچھنڈ دوارے ساچا چا، سو پُرکھ نرنجن آپ منائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ اینکارا ناؤں رکھا، ناؤں نرنکار آپ سمجھائیندا۔ آد نرنجن نر دھرا، نرؤو نر ڈگگائیندا۔ ابناسی کرتا شہنشاہ، راجن راج ویس وٹائیندا۔ سري بھگوان ست نشان جھلا، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیا ویکھ وکھائیندا۔ برہنڈ کھنڈ لوہ پُری رچن رچا، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ رُوس نر چکا، دھرت دھول پر تھی آکاش گگن گگنتر اپنا کھیل کرائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی ساچا سوہلا ڈھولا آپے گا، ناؤں ندھانا آپ جتائیندا۔ پڑدہ اوہلا دے اٹھا، نرگن اپنا رُپ وٹائیندا۔ سرگن چولا آپ بدلہ، ترے پنچ ساچا میل ملائیندا۔ وشن برہما شو آپ سمجھا، سمجھ نال ملائیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ شاہ، ساچی ساکھی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل آپے رکھ، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ سچھنڈ نواسی ہو پرتکھ، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ نرگن ناؤں نرگن رکھ، نرگن میلا سچ سُبھائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، اینکارا راہ چلائیا۔ ایکا نر کر پرکاس، ایکا ویکھے چائیں چائیا۔ ایکا ہوئے سرب گنتاس، گونتا وڈ وڈیائیا۔ ایکا سیوک بنے داسی داس، در ساچے پھیرا پائیا۔ ایکا لیکھا جانے پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیا۔ ایکا ویکھنہارا کھیل تماش، کھیلے کھیل کھیلنہارا نظر کسے نہ آئیا۔ ایکا جانے منڈل راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ ایکا شاہو شہنشاہ بنے شاباش، شاہ پاتشاہ اپنا بل آپ پرگٹائیا۔ ایکا پوری کرے آس، آسا آسا وچ سائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ نواسی ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، یگتی اپنے

ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہے بھی ہوگ، نِرگن نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنجوگ، نار کنت روپ وٹائیندا۔ بھسمر ہو ہو بھوگے بھوگ، روپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ ساچے وسے قلعے کوٹ، چھیری چھن چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ اکو اک نرمل جوت، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ ور داتا ہر دیوے دان، دیونہار اکھوائیا۔ آد جگادی ایکا کاہن، مکند منوہر لکھمی نرائن اک اکھوائیا۔ جگا جگنتر ہو پردھان، جگ جگ اپنا بھيو چکائیا۔ وشن برہما شو کر پروان، ترے گن میلا سچ سُبھائیا۔ پنچم تت کھیل مہان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ویکھے آن، نِرگن سرگن پھیرا پائیا۔ لکھ لکھ لیکھا لیکھ مہان، شبد اگنی دیوے دان، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ ایکا آنت نِرگن نور نور بھگوان، پنچ تت نہ کوئے نشان، متوت نہ کوئے گڑمائیا۔ ست ستوادی نوجوان، وسنہارا سچکھنڈ سچے مکان، بال بردھ روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نِرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنا پڑدہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پڑدہ آپے چک، ہر جو اپنا بھيو چکائیندا۔ نِرگن اندر نِرگن لگ، نِرگن ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ نِرگن نور نِرگن جوت، نِرگن بمل روپ سہائیندا۔ نِرگن قلعہ نِرگن کوٹ، نِرگن اندر آسن لائیندا۔ نِرگن شبد نگارہ چوٹ، نِرگن اپنا راگ لائیندا۔ نِرگن لیکھا جانے اوت پوت، پوت سپوتا ویکھ ویکھ دکھائیندا۔ نِرگن ورن نِرگن گوت، نِرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن ساچے چڑھ، ایکنکارا آسن لائیندا۔ ایکنکار آسن گیا لگ، نیتز نظر کسے نہ آئیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ سورا سرگ، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ آپے جانے اپنی حد، پار کنارہ نظر کسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نِرگن سرگن بنا بنا اپنی جد، لوک مات وشو کھیل کرائیا۔ کایا مندر اندر آد جگاد جگا جگنتر شبد و جاوند ارہے ند، انحد نادی ناد سنائیا۔ امرت آتم جام پیائے ساچی مد، مدھر رس اک دکھائیا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ شبدی گر لڈائے لڈ، سنگر اپنی گود سُبھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال ماس ناڑی چم نہ کوئے ہڈ، رکت بوند نہ میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وس، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وساونہارا سچ محلہ، تھر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ایکنکارا پھراونہارا پلا، گر پیر اوتار اپنے لڑ بندھائیندا۔ آد نرنجن نِرگن جوت اپنے

پرکاس آپے بلا، دیا باقی کملاپاتی سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان دو جہان جھلائے آن، زرگن اپنی سیو کمائیندا۔ ابناسی کرتا دیوے دان، پاربرہم کرے پروان، برہم ویتا وسنہارا نیتن نیتا، نیرن نیرا اپنارہا چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر سوبھاؤنت، سو پڑکھ زرنجن آپ سہائیا۔ آد جگادی مہما گنت، لیکھا کھت وچ نہ آئی۔ آپے بنے نارکت، دائی دایا آپ اکھوائیا۔ آپے جن جننی بن بنائے بنت، سٹ ڈلارا آپے جائیا۔ آپے چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ آپے دیوے نام نیا منت، من واسنانہ کوئے رکھائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی دھار چلائیا۔ آپے کھیلے کھیل جگا جگنت، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ہر زرنکارا، زرگن دھارا نور رُشائیا۔ زرگن دھار پڑکھ اکال، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ وسنہارا، سچکھنڈ سچی دھرمسال، سچ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ آد جگادی دین دیال، دیندھ ٹھا کر سوامی مہر نظر اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرم ہوئے سدا نہکامی، زرگن اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ زرگن رنگ اگم اپار، نظر کسے نہ آئی۔ سچکھنڈ نواسی ویکھے ویکھنہار، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائیا۔ کرپا کرے اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ زرگن سرگن دئے آدھار، سر سمرتھ ہتھ لگائیا۔ نام دست جھولی ڈار، اندھڑی دات آپ درتائیا۔ آتم پر ماتم کر پیار، پر م پڑکھ میلانے ملاییا۔ برہم پاربرہم دئے آدھار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ایش جیو کھول کواڑ، جگدیش ہوئے سہائیا۔ ناتا جوڑ وچ سنسار، پنج تت کرے گڑمائیا۔ ایکا اکھر کرتیار، نش اکھر دئے سمجھائیا۔ جس دا آنت نہ پارادار، سو اپنا بھو کھلائیا۔ گر اوتار کرتیار، ترے گن اتینا دیوے ست صلاحیا۔ لوک مات سچ وبار، ہر ناؤں شبد شنوائیا۔ حکمے اندر کرنی کار، کرتا پڑکھ دئے سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی سرشٹ وبار، درشٹ درشٹ نال ملاییا۔ اشٹ ایک اینکار، آد جگاد سمائی۔ ساچی سکھیا گر اوتار، پاربرہم پر بھ ایکا وار پڑھائیا۔ پیر پیغمبر بھل نہ جائے وچ سنسار، سنسا ہور نہ کوئے رکھائیا۔ آتم تاکی کھول کواڑ، اپنی ہتھیں کڈا لایا۔ امرت آتم سچ پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنایا وبار جھرائیا۔ ترے گن اگنی نہ سکے ساڑ، پنج تت نہ کرے لڑایا۔ ناتا توڑ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار، آسا ترسنا دئے چکائیا۔ آتم پر ماتم کر پیار، پریم پریتی اک سکھائیا۔ چھوٹے بالے اٹھائے گر اوتار، سنگر اپنی سکھیا آپ سمجھائیا۔ لوک مات کرو

وہار، کرنی کرتا دئے جنایا۔ رسنا گاؤ اک کرتار، جہوا اپنی نال ملایا۔ بٹی دند جگت وہار، اند اند وچ رکھایا۔ گیت سہاگی چھند گھر گھر کرے جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں درڑایا۔ مندر اندر مندر رکھ، کرے کھیل پڑھ سمرتھ، گھر گھر وچ لئے بنایا۔ کر پرکاس کوٹن رؤس، نور نور نور رُشنا یا۔ آپ اوہلے ہو ہو رہیا ہس، اپنا بھو نہ کوئے جنایا۔ بے کوئی گر اوتار اگوں بچھے پر بھ مارگ دس، شبدی شبد دئے سمجھایا۔ اکو گاؤنا میرا جس، میرا جس تیری وڈیایا۔ تیرا کایا تن چلاواں رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ بن چرنوں چرنی جانا ڈھٹھ، ہر کا چرن نظر کسے نہ آیا۔ کر کرپا جس نوں اپنا آپ دیوے دس، بن نیتز نظری آیا۔ مہربان مہربان کایا مندر اندر جائے وس، ساچا کھیڑا دئے سہایا۔ نرمل جوت کر پرکاس، برہم پڑدہ دئے اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ پوری کرے آس، گر گر اپنے رنگ رنگیا۔ سرشٹ سبائی کھیل تماش، خالق خلق دیکھے چائیں چانیا۔ انتم اپنے اندر رکھے ڈوگھا کھات، جس دا کنارہ نظر کوئے نہ آیا۔ بے کوئی دیکھے مار جھات، چرناں بیٹھاں بیٹھاں دئے دبا یا۔ بے کوئی منگے پر بھ تیرا ساتھ، نرگن نور درس درس کرایا۔ بے کوئی منگے رھواں تیرے ساتھ، چھوٹے بالے بنا کے اپنی اُنگی لایا۔ بے کوئی منگے دس اپنی گاتھ، اکو ناؤں دئے سمجھایا۔ بے کوئی بچھے دس ساچی ذات، ذات پات نہ کوئے سمجھایا۔ میرا درس وڈی کرامات، دوسر دست نہ کوئے وکایا۔ گر اوتار پہلی بنائی اک جماعت، پہلا اکھر آپ پڑھایا۔ لیکھا لکھ لکھ دسیا بن قلم دوات، نہ کوئی رکھی نال شاہیا۔ اندر وڑ وڑ آپے مارے جھات، جھاک اپنی آپ وکھایا۔ کر کرپا کھولے تاک، کُنجی ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اکو وار دسیا پڑھ کاکال تہاڈا ساک، دوجا سجن نظر کوئے نہ آیا۔ بیخ ت مائی ہوئے خاک، نرگن نرگن میل ملایا۔ بے کسے ملنا رسول پاک، پاربرہم پر بھ اکو نظری آیا۔ اک دکھائے ساچا ہاٹ، چرن دوارا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیر پیغمبراں ایکا کرے سچ پڑھایا۔ اک پڑھائی اکو الف، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ سارے اٹھ کے لو حلف، حکمی حکم آپ جنائیدا۔ لوک مات جانا مڑ کے آؤنا پرت، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیدا۔ میرا ناؤں لینا ندھڑک، اکھر آخر آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک جنائیدا۔ ساچی سکھیا سچ دربار، درگاہ ساچی آپ جنایا۔ جگ چو کڑی کھیل اپار، نرگن سرگن دئے جنایا۔ سنجگ تریتا

دو پر اترے پار، لوک مات پھر پھر سیو کمائیا۔ سو پڑھ نرنجن کرے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ وشن برہما شو دے آدھار، شاستر سمرت وید پُران کرے پڑھائیا۔ گیتا گیان کر اُجیار، انجیل قرآن صفت صلاحیا۔ کھانی بانی جگت وہار، سچ نشان دے جنائیا۔ حکمے اندر گر اوتار، بھگت بھگونت لئے پرگٹائیا۔ پیر پیغمبر دستگیر کھیل نیار، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ کرتا پڑھ کرے اپنی کار، کرنی ہر جو آپ کمائیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیار، نرگن نرگن ولس لئے وٹائیا۔ سرشٹ سبائی پاوے سار، چار گنٹ دہ وشنا نوست اپنا پڑدہ لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد انت سری بھگونت، لہنا دینا نیز نیناں سب نوں دے دکھائیا۔ آد انت ہر نرنکار، اپنا کھیل کرانیدا۔ جگ چوڑی کر کر پار، آپ اپنے وچ چھپانیدا۔ لیکھا جان گر اوتار، دھر مستک ویکھ دکھانیدا۔ سچ سندیہ دیوے وارو وار، جگا جگتر آپ پڑھانیدا۔ کلجگ انتم کھیل کرے اپار، کل کلکی ولس وٹانیدا۔ نہہکنک ناؤں نرنکار، نرگن اپنا نور دھرانیدا۔ نام ڈنکا وچ سنسار، وڈ سنساری آپ سنانیدا۔ کوڑی کریا کرے خوار، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ تڑانیدا۔ سچ ساچی کرے وچار، پڑھ ابناسی دیا کمانیدا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا میل ملائیدا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، راو رنگ راج راجان ایکا در بہانیدا۔ ساچا مارگ دے سکھال، چار ورن سکھیا اک سمجھانیدا۔ کھتری براہمن شودر ویش کرے پرتپال، پرتپالک اپنی سیو کمانیدا۔ اتر آتم بنیا رہے دلال، بن ونجارا ہٹ چلانیدا۔ بھگت بھگونت گرگھ گر گر میل ملے ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگانیدا۔ کلجگ انتم ہو دلال، گر سکھ گر گر جگ جنم دے وچھڑے میل ملائیدا۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، دھر دربارا کڈا لایندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگانیدا۔ امرت آتم اک پیال، رس رسپارس دکھانیدا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس سر اپنا ہتھ ڈکانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنے رنگ رنگانیدا۔ ہر جن رنگ انتم کل، کل دھاری آپ رنگانیا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل اپنا کھیل کرانیا۔ جن بھگتاں اندر گیا رل، نظر کسے نہ آئیا۔ راتی ستیاں پچھے گل، گلوکڑی اپنی پائیا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنی کھیڈ جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا نہچل دھام اٹل، ہر جن اُجل آپ رکھائیا۔ نہچل دھام ہر کا دوار، دوار بنک آپ سمجھانیدا۔ جس در بیٹھے کوٹن کوٹ گر اوتار، پیر پیغمبر سپس

جھکائیندا۔ جس در وشن برہما شو چرن دھوڑی منگن چھار، نیوں نیوں سجدہ سیس سرب کرائیندا۔ جس در بھکھک بنے بھگت بھکھار، نام بھچھیا ساچی پائیندا۔ سو در کلجگ اتم کھولے آپ نرنکار، نرگن اپنی دیا کمائیندا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجگ وچھڑے میلے آن، آپ اپنے نال ملائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال، گر چیلے آپ جگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ وکھائے سچی دھر مسال، گھر گھر اندر ہر جو ڈیرہ لائیندا۔ دوس رین انحد ناد وجائے سچی ڈھنکان، ڈھن آتمک راگ سٹائیندا۔ پنج ت کا یا کسے کم نہ آئن کان، بن کٹاں شبد سٹائیندا۔ آپے بولے بے زبان، زبان جگت مول مکائیندا۔ بن نیتز ویکھے مار دھیان، گرگھ نیتز آپ کھلائیندا۔ گھر مندر بیٹھ مکان، سچ سہنجنی آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، پر م پڑکھ اپنی گود بہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن سرگن اپنا روپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جن ساچے گھر بہائیندا۔ ہر جن تیرا سچ دوارا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کھڑے آپ نرنکارا، آنت اپنی سیو کمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن وارو دوارا، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ جس دی چار جگ صفت صلاح کر کر گاؤندے آئے وارا، سو کلجگ اتم گرگھیاں ڈھولے آپے گائیا۔ جس دا نظر نہ آیا پار کنارہ، ہوئے حدود کسے نہ پائیا۔ سو پڑکھ نرنجن کلجگ اتم غریب نمائیاں کرے پیارا، ذات پات نہ کوئے دکھائیا۔ جس نوں کہندے رہے پروردگار، مقامے حق وسے سانجھا یارا، سو نور الہی بن ملاجی مُرشد مُریداں اپنی گود اٹھائیا۔ نرگن سرگن صوفی سٹائے ایکا نعرہ، حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک اپنا وجود نہ کوئے درسائیا۔ جس دا گاؤندے آئے ست نام جیکارا، سو کرے کھیل آپ کرتارا، گر سیکھ گر گر بال انجانے آپ اٹھائیا۔ جس نوں گوہند کہندا رہیا پتا ہمارا، سو پتا پڑکھ کلجگ اتم بنیا آپ ونجارا، گر سیکھ گرگھ ہر جن ہر بھگت ساچے سنت پھڑ پھڑ کنت نال ملائیا۔ ناتا تے جگت و بچار نار، گرگھ سخی کرے سچا شنکارہ، ہر جو ملے کنت بھتارا، انگیکار آپ کرائیا۔ لکھ چوڑاسی اترے پار کنارہ، مات گر بھ نہ کوئے سہارا، جوتی جون نہ کوئے بھوائیا۔ اتم آنت سری بھگونت ملے آپ کرتارا، آد جگاد جس دا سرب و ہارا، بن بوہاری اپنی کار کمائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر اوتارا، جس دا لیکھا لکھ لکھ دسیا وید ویاسا بن لکھارا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد بول بول گئے نعرہ، نانک گوہند تلمیا اک سہارا، پڑکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا وچ سنسارا، دس نہ آئے

جیو گوارا، لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا، بن گرگھ گرگھ نیتز نین، نین نیتز نج گھر نج آتم پر ماتم نظر کسے نہ آئیآ۔ پر ماتم نیتز سکے نہ کوئی پیکھ، بھرے
 بُھلی سرب لوکائیآ۔ ہر کارو پ نہ کوئے رکھ، ریکھا سب دی آپ بنائیآ۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، آد جگاد نہ موئڈ مُنڈائیآ۔ سدا سہیلارہے ہمیش، نہ
 مرے نہ جائیآ۔ صفت صلاح کر کر تھکے برہما وشن مہیش، صفت صلاحی صفت وچ کدے نہ آئیآ۔ کھیلے کھیل آد آنت نر نریش، نر نرائن وڈی وڈیائیآ۔
 کجگ انتم اپنے نور ہو پر ویش، نور نور کرے رُشنائیآ۔ جگ چوکڑی لہنا دینا گر اوتاراں پیر پیغمبراں رہیا ویکھ، پڑدہ پڑدے نال اُٹھائیآ۔ تھوڑا تھوڑا دس
 دس بھیت، تھوڑی تھوڑی سکھیا گر اوتاراں آپ جنائیآ۔ نکا نکا دسیا بھیت، جوں بالامات کرے مکھ منماں سیر رس وکھائیآ۔ پاربرہم دور دُراڈا درشن
 دیوے نیتن نیت، نیڑے ہو ہو دیا کمائیآ۔ ایٹھے وسے آپے دیس، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں آپ سنائے میری کرو آدیس، آدیس
 آدیس کہہ کہہ خوشی منائیآ۔ لوک مات میں کھیلان اپنی کھید، لکھ چوڑاسی تہاڑی اُنگی آپ لگایآ۔ جے کوئی تہانوں پچھے پر بھ کیوڈ کیڈ، بن بے آنت کہن
 توں کچھ کہن کہن نہ جائیآ۔ آد جگاد جگ جگنتر سب دی اکھیں پاواں ریت، رنگ روپ نہ کسے جنائیآ۔ کر کرپا گر اوتاراں اندر کڈھاں چھیک، شنکاسب دا
 آپ گوائیآ۔ پہلوں لواں آپ پیکھ، پھیر اپنا درس کرائیآ۔ گھر دکھاواں ساچی تیج، بن لیف تلالی وچھائیآ۔ پلنگ رنگیلا پاوا چول نہ کوئی میخ سکے ٹھوک،
 باڈھی بنت نہ کوئے بنائیآ۔ کر کرپا کرے اپنا بھیت، اپنا آسن آپ سہائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر گھٹ گھٹ انتر اپنی
 کھیل کرائیآ۔ آد آنت کھیل موّلا، نرگن سرگن آپ جنائیدا۔ اُلٹا کر نہارا نا بھ کولا، نا بھ کول آپ اُلٹائیدا۔ دیوے مان اُپر دھولا، جس سر اپنا ہتھ
 اُلٹائیدا۔ اپنے اندروں کڈھے کوٹن کوٹ کاہنا کرشنا سوّلا، کوٹن کوٹ رام اپنا روپ وکھائیدا۔ جے کوئی کہے بھگوان بنیا رہے بورا، بھولا بھالا ہتھ کسے نہ
 آئیدا۔ سدا سہیلا اک اکیلا گہر گورا، گمبھیر اپنا راہ چلائیدا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں ایکانام دیوے صبرا، صبر صبورئی آپ ہنڈھائیدا۔ ہر کا لیکھا کسے نہ
 کڈھیا وچ جبرا، صفرا صفرا روپ وکھائیدا۔ لہ لہ تھکے کوٹن کوٹ اربا، عربی فارسی ہندی وچ کدے نہ آئیدا۔ نرگن نرگن پہنے رکھے اپنا برقع، تُرکی
 تُرک نہ روپ وکھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت کایا پہنائے گرتا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رجو طمو ستو بندھن پائیدا۔ اندر وڈ وڈ آتم پر ماتم نال

آپ جڑدا، بن جوڑی خوشی منائیندا۔ شوہ دریائے کدے نہ رڑھدا، ڈونگھی دھار نہ کوئے وائیندا۔ اپنا ور پائے آپے لوڑ دا، گر اوتار نار رُپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر شبد انادی اکو منتر آتم پر ماتم برہم پار برہم ایش جیو ایکا گھر وکھائیندا۔ ایکا گھر وکھاؤن آیا، کلج کل کلکی لے اوتار۔ جس نوں کہندے رہے دائی دایا، سو بھگتاں رہیا پیج سوار۔ جس نے پرگٹائی ترے گن مایا، سو ترے گن مایا رہیا مار۔ جس نے پیج تت کایا کھیل رچایا، سو کھیل ویکھن آیا آپ نر نکار۔ جس جن اپنا پڑدہ دے اٹھایا، سو اندر وڑ لگ لگ ویکھے گھر ملیا پروردگار۔ پچھے پچھے اندر لنگھ کوئے نہ جایا، آگے کھڑے مہابلی جگت وکار۔ جس جن اپنی دیا کمایا، بن بھگتوں لائے پار۔ اپنی شکتی وچ لکایا، شرع شریعت کرے خوار۔ آد جگاد اکو ویکتی نظری آیا، بے نظیر اینکار۔ سرشٹ سبائی اپنی گرفت وچ رکھایا، جس نوں کوئی نہ کر سکے گرفتار۔ کلج اتم کوڑ گڑیا دے مٹایا، سچ سچ پرگٹائے وچ سنسار۔ سرشٹ سبائی ایکا منتر نام دے درڑایا، نو کھنڈ پر تھمی ہوئے بے جیکار۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دھیایا، تس جن جنم مرن وچوں کڈھیا باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ وسائے ساچا گھر، جس گھر بہہ بہہ خوشی منایا۔

☆ پہلی بھادروں ۲۰۱۹ یکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

سچھنڈ دوارے آپے وس، سو پڑکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ نرگن روپ ہو پرتکھ، ہر پڑکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ نراکار کھیل سمرتھ، اینکارا کار کمانیندا۔ صاحب سلطان ہو پرگٹ، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ بے پرواہ مہما اکھ، ابناسی کرتا بھو نہ آئیندا۔ سچ محلے رہیا وس، سری بھگوان نشان جھلائی۔ پار برہم پر بھ ایکا ایک ایک الکھ، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائی۔ نرگن نرگن ہو ہو وس، بے بس اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچھنڈ دوارا ایکا ایک، سو پڑکھ نرنجن آپ وسایا۔ ہر پڑکھ نرنجن دھر دھر بھیکھ، اینکارا بھو چکائی۔ آد نرنجن کر آدیس، ابناسی کرتا سیس جھکائی۔ سری بھگوان نرنیش، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پار برہم پر بھ رہیا ویکھ، ویکھنہارا نظر نہ آئی۔ وسنہارا سچ دوارے

ساچے دیس، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ روپ رنگ نہ کوئے رکھے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ
 پروردگار، نورو نور نور دھرائیندا۔ مقامے حق ہو تیار، جلوہ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، نیتزنین نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی کرے آپ گفتار،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیا۔ سو پڑکھ نرنجن اک اکل، ہر پڑکھ نرنجن
 ڈیرہ لائیا۔ ایکنکارا وسنہارا نچل دھام اٹلا، سری بھگوان کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ابناسی کرتے سچ سنگھاسن ایکلا، پاربرہم پر بھ خوشی منائیا۔ نرگن نرکار
 اجونی رہت نرور اپنا پھڑے آپے پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وسائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے
 وس، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکا نور کر پرکاس، نورو نور نور دھرائیندا۔ لیکھا جانے شاہو شتاباش، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، سچ محلہ آپ وڈائیندا۔ سچ محلہ اُچ منارا، اُچو اُچ اُچ وڈائیا۔ وسنہارا ایکنکارا،
 اکل کل بے پرواہیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پسر اپنی دھار چلائی۔ ست پڑکھ نرنجن ہو تیار، اپنی کل آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا
 آپ بنائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھول کوڑا، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی بنت، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ آپے لیکھا جانے آد انت، آد انت
 اپنا بھيو چھپائیندا۔ آپے ناد آپے دھن آپے شبد آپے منت، منتر اپنا ناؤں درٹائیندا۔ آپے نار آپے کنت، آپے رنگ رنگے بسنت، رنگ رنگیلا اپنا
 ویس وٹائیندا۔ آپے نرگن جوت سری بھگونت، بھگون اپنا نور آپ دھرائیندا۔ آپے مہما جانے بے انت، بے انت اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرے کرتار، ہر وڈا وڈ وڈائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کوڑا، نرگن وسے سچا ماہیا۔ کھیلے
 کھیل پڑکھ نار، کنت کٹوہل بن شہنشاہیا۔ رنگ رلیاں مانے اگم اپار، اگوچر اپنے ہتھ رکھے وڈائیا۔ ایکا ناتا جوڑ دھر دربار، درگاہ ساچی خوشی منائیا۔ ایکا
 سیجا ستا پیر پسر، سچکھنڈ دوارے آسن لائیا۔ دیا باقی کملاپاتی نرگن داتا پڑکھ بدھاتا کر اجیار، ایکا نور کرے رُشائیا۔ اک اکانتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، در

دربارِ اک سہائیا۔ الکھ الکھ بول جیکار، الکھ الکھنا اپنا راگ الایا۔ پرتکھ پرتکھ نرگن نرنکار، نرگن ایک جوت کرے رُشائیا۔ وکھ وکھ سے وسنہار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر سو بھاؤنت، سو پرتکھ نرنجن آپ سہائیا۔ میل ملاواناری کنت، نر ہر نرائن خوشی منایا۔ آپ بنائے اپنی آد آنت بنت، بھيو کوئے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے گھر، گھر گھر اپنا گھر سہائیا۔ ساچے گھر کنت ہر نار، نر نرائن کھیل کرانیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، پریم پیار آپ سمجھانیندا۔ نرگن اندر نرادھار، نرکار آپ کُکانیندا۔ نرگن سیوک بنے سیوادار، دائی دایا بن بن سیو کمانیندا۔ نرگن جننی جن جنے اپار، گودی گود گود سہانیندا۔ نرگن پوت سپوت بن دُلا، پتا پوت ویس وٹانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہانیندا۔ پتا پوت کھیل اپارا، پرتکھ ابناسی آپ کرایا۔ جننی جن جنے دُلا، ہر شبدی ناؤں دھرایا۔ سمرتھ اکھ بول جیکار، ناؤں نرنکارا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ایک ایک بنائیا۔ ایک سُت جنیا لال، ہر لالن دیا کمانیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پرتپال، پرتپالک سیو کمانیا۔ نرگن دیا باتی ایک بال، پرتکاش پرتکاش نال ملایا۔ ساچا مارگ اک سکھال، سکھ سکھیا دئے سمجھائیا۔ ہر سننگر سے سچکھنڈ سچی دھر مسال، دوجا در نہ کوئے سہائیا۔ نرگن نرگن بن دلال، ونج ونجارا ہٹ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرتکھ ایک ہر، آد اپنی رچنا آپ رچانیا۔ اپنی رچنا ہر نرنکار، آد آد آپ کرانیندا۔ سُت دُلا را کرتیار، کر کرپا میل ملانیندا۔ مہربان مہربان مہربان دین دیا، دیاندھ ٹھا کر سوامی ایک بھيو چکانیندا۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا اک بنانیندا۔ نرگن نرگن سے نال، وچھتر کدے نہ جانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے دیوے ور، پرتکھ ابناسی سر اپنا ہتھ کُکانیندا۔ سُت دُلا رے چھوٹے بالے، ہر ساچا آد جانیندا۔ کرے کھیل کھیل نرالے، نرکار دیا کمانیندا۔ سچکھنڈ دوار اندر کھول کواڑے اپنا پڑدہ آپ رکھانیندا۔ تھر گھر کھیل پر اپارے، اپر پیر اپنا نور رکھانیندا۔ سُت دُلا را اندر واڑے، سر اپنا ہتھ کُکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ آپ وسانیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر، سچکھنڈ نواسی آپ بنایا۔ سُت دُلا را اندر وڈ، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سو پرتکھ نرنجن پلو لیا پھڑ، چھٹ

کدے نہ جائیا۔ سرن سرنائی گیا پڑ، دھوڑی مستک ٹکا لایا۔ درگاہ ساچی ملیا گڑھ، ایکا کوٹ وڈ وڈیایا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جر، آد آنت نہ کوئے
 سمجھایا۔ پاربرہم پت پر میثور پڑکھ اکال ایکا منگیا ساچا ور، بن درویش الکھ جگایا۔ چرن کول نہاونا ساچے سر، سر امرت گھ چوایا۔ جوں بھوے توں
 گھاڑن لیا گھڑ، گھڑن بھنہنہار تیری وڈیایا۔ نہ جہاں نہ جاواں مر، جنم مرن وچ نہ آیا۔ ایکا اکھر ویتا نرگن نرگن جاواں پڑھ، نش اکھر کر پڑھایا۔
 نر بھو چکاونا بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے وٹایا۔ تیرا بھانا لواں جر، زور زبر نہ کوئے جنایا۔ تڈھ بن کسے کولوں نہ جاواں ہر، ہر تیری ایکا اوٹ نکایا۔
 توں کرتا پڑکھ اپنی کرنی رہیا کر، تیری کرنی موہے بھایا۔ خالی بھنڈار دینا بھر، اٹھ تیری وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، سٹ ڈلارا آد آد منگ منگایا۔ سٹ ڈلارا نیز رو، نیناں نیر وہانیدا۔ پڑکھ ابناسی اکو جاناں تیری سو، سو پڑکھ نرنجن تیرا ناؤں وڈیایا۔ ہنگ
 برہم تیرا نور ہو، انگ انگ نال ملائیدا۔ پڑکھ نار تیری چھوہ، چھہبر تیرے نام جنانیدا۔ تیرا پرکاس میری لو، لونن ہور نہ کوئے رکھانیدا۔ تڈھ بن
 صاحب نہ دے کو، دوسر سنگ نہ کوئے جنانیدا۔ میں منگاں ڈھو آ ڈھو، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ ایکا رس اپنا چو، امرت نچھر دھار چوایا۔ ایکا یج ساچا
 بو، پت ڈالی بھل پھل ویکھ دکھانیدا۔ در تیرے گیا کھلو، دوجا نظر کوئے نہ آئیدا۔ تیرے چرناں لگا موہ، موہ محبت نہ کوئے تڑانیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ایکا جھولی تیرے آگے ڈاہندا۔ پڑکھ ابناسی ہو مہربان، ست ستوادی دیا کمایا۔ سٹ
 ڈلارے کر دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ ساچی وست اک مہان، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا دیواں اپنا دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ سچ سندیسہ ڈھر
 فرمان، ڈھر دی بانی بان لگایا۔ آد جگادی ایکا حکمران، تخت نواسی ساچے تخت سے سچا ماہیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔
 سچکھنڈ سے سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے پچھایا۔ دیا باقی اک مہان، نرگن جوت کرے رشنا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کمایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا گن رہیا جنایا۔ ساچا گن سری بھگوانا، ایکا ایک جنانیدا۔ ساچے سٹ وڈ بلوانا، سر تیرے ہتھ ٹکانیدا۔ تیرے
 آتر کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ کھلانیدا۔ مندر سوہے اک مکانا، تھر دربارا وڈ وڈیایا۔ پڑکھ ابناسی ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کمانیدا۔ ست سروپی ایکا

کاہنا، ست پرکھ نرنجن نظری آئیندا۔ سچکھنڈ وکھائے اک نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلانیندا۔ چرن کول کول دھیانا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ پرکھ
 ابناسی بٹھے گانا، درگاہ ساچی سگن منائیندا۔ پرکھ پرکھوتم رکھے آنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ پرکھ ابناسی پرکھ
 سمرتھ، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ ست ڈلارے ساچی وتھ، تیرا تیری جھولی پائیا۔ ایکا ناؤں گاؤنا اکٹھ، کٹھ نہ کتھیا جائیا۔ چرن دوارے جانا ڈھٹھ، ڈھیہہ
 ڈھیہہ ملے سرنائیا۔ خالی وکھاؤنے دوویں ہتھ، ہتھ رکھے نہ مان وڈیائیا۔ پاربرہم دا گاؤنا جس، جس ایکا ایک سنائیا۔ سری بھگوان میلا میلے ہس ہس،
 ہنس مکھ آپ ہسائیا۔ جس نے پرگٹ کیتا اپنی گکھ، بنیا دھن جنیندی مائیا۔ آد جگاد تیری وات لئے بچھ، بچھے بچھ اپنی خوشی منائیا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے
 سک، سری بھگوان آپ لہرائیا۔ تیری سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیا۔ تیرے آتر
 جائے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیا۔ کرپاندھان ٹھاکر سوامی بے پرواہ پروردگار جائے ٹٹھ، ایکا دست جھولی پائیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت
 جوت رُشائیا۔ اک وکھائے ساچی اوٹ، پرکھ اکال اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ ساچی سکھیا سن
 لے بال، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیرے اندر نور جمال، جلوہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ تیرا مندر سچّی دھر مسال، ہری دوار آپ بنائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا
 سد چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ آپے بچھے تیرا حال، حال اپنا تو ہے سنائیندا۔ آپے چلے
 اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ در درویش بنے دلال، دلبر اپنی گنڈھ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ
 سندیسہ نر زیشا نرگن داتا آپ سنائیندا۔ سن سندیسہ سری بھگوان، شبدی ست سیمس جھکائیا۔ کر کرپا میرے مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ تیری رحمت
 ملے دان، رحیم تیری وڈیائیا۔ تیرا ناؤں میری کلام، کلمہ سچ اک پڑھائیا۔ مقامے حق اک امام، نور نورانہ آسن لائیا۔ میں بردا تیرا غلام، فرماں بردار
 سیو کمائیا۔ تیرا محل اٹل اچ مکان، تیرا ٹجرہ سو بھاپائیا۔ تیری محراب اک نشان، محبوب تیری سرن سرنائیا۔ تیری رباب سچ ڈھنکان، راگی راگ راگ
 الائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا نین اٹھائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ توں دیونہار دیاوان، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔

آپ جنائیا۔ وشن برہما شو تولے تول، ہر تولا ایک لائیا۔ ناد انادی وجے ڈھول، مرد مردنگا آپ سنائیا۔ انہو پرکاس پڑدہ کھول، ابناسی اپنا بھیو چکائیا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا جائے مول، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ آد کرے ساچا قول، انت بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت سوت جنائیا۔ ساچے سوت لینا جان، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ وشن برہما شو دتا دان، ترے گن مایا جھولی پائیدا۔ پنچم پنچ پنچ پردھان، پنچم ناتا جوڑ جوڑائیدا۔ لیکھا جانے نور نوران، آکاش پرکاس آپ پرگٹائیدا۔ کرن کرن کر پردھان، روس ڈمگائیدا۔ چرن دھوڑی دھوڑی ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ منڈل منڈپ آپ سہائیدا۔ بودھ اگادھ بودھ گیان، سن سادھ آپ گھلائیدا۔ گیت گوہند ایک گان، مہان بیدوبی خیر یا اللہ عالمین اپنا بھیو چکائیدا۔ ایک دیوے سچ صدا صاحب سلطان، اپنی آواز آپ لگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک رکھائیدا۔ ساچی سکھیا ایک وار، سچھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ سوت ڈارے رہنا خبردار، بے خبر آپ جنائیا۔ وشن برہما شو ترے گن میلا وچ سنسار، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ لکھ چوراسی ونڈے ونڈ پر اپار، چارے کھانی رنگ رنگائیا۔ برہمے برہم ویدا دے آدھار، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ نش اکھر اکھر کر تیار، وکھر وکھر دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت رہیا سنائیا۔ ساچے سوت کر دھیان، ہر دھیانی آپ جنائیدا۔ چارے کھانی کر پردھان، چارے بانی ونڈ ونڈائیدا۔ چارے جگ جگ نشان، دھرت دھول آپ دکھائیدا۔ چاروں گنٹ شبد گیان، نام ندھان اک دکھائیدا۔ چار ورن کر پروان، کھتری براہمن شو در ویش گنڈھ پوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سوت آپ سمجھائیدا۔ ساچے سوت رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ جگ چوکڑی کھیل تماش، زرگن سرگن ونڈ ونڈائیا۔ سبجگ تریتا دوا پر کلجگ پاوے راس، گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ ویکھے کھیل پر تھی آکاش، گنگ گنگنتر پھیرا پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رکھے نواس، گھٹ گھٹ ایک آسن لائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن پڑھائے اپنی گاتھ، بھیو ابھیدا آپ گھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دے جنائیا۔ ساچا لیکھا اینکار، اپنا آپ جنائیدا۔ آد پڑکھ رچنا رچ سرب سنسار، بن سنساری ویکھ دکھائیدا۔ زرگن سرگن جانے دھار، دھار دھار نال ملائیدا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ناتا توڑ تڑائیدا۔ پنچم پنچ پنچ پیار، پنچم میلا

میل ملائیندا۔ من مت بدھ دے آدھار، گھر مندر آپ سہائیندا۔ آسا ترسنا کر وچار، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ ناد ناد شبد دھنکار، گھر گھر وچ راگ
 لائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نچھر سرور اک وہائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ویکھنہارا کایا مندر منار، پنچ تت اپنا ڈیرہ لائیندا۔
 ایش چپو کر پسار، جگدیش رنگ رنگائیندا۔ برہم پاربرہم کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ آتم پر ماتم کر اُجیار، اگیان اندھیر چکائیندا۔ ساچی سکھیا سنگر
 دھار، دھرنی دھرت دھول آپ پرگنائیندا۔ کرپا کر نرگن نراکار، سرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ شبدی شبد تیرا پسار، ہر شبدی گر وڈیائیندا۔ گر شبد نام
 جیکار، بے جیکار اک سناائیندا۔ ایشٹ دیو روپ کرتار، کرتا پڑھ نظری آئیندا۔ کول نین نین اگھاڑ، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ پرتکھ پرتکھ ہو وچ سنسار،
 ساکھیات روپ دھرائیندا۔ ویس وٹا گرو اوتار، گر گر مارگ آپے لائیندا۔ سیوا کرے بن بن سیوادار، سیوک سیوا سچ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا ہر مہربانا، مہربان آپ جنائیا۔ شبدی شبد تیرا نشانہ، ہر سنگر آپ جھلایا۔ گر اوتار پھر پھر جامہ،
 تن خاکی خاک ہنڈھایا۔ پنچ تت کھیلے کھیل مہانا، نرگن سرگن سرگن سرگن رنگ رنگایا۔ بودھ اگادھ شبد ناد ناد دھنکانا، آتم ناد دھن شنوایا۔ مندر
 اندر سچ مکانا، بنک کایا گڑھ سہایا۔ پر م پڑھ بن مرد مردانہ، سچ مردانگی لئے کمائیا۔ ایکا ناؤں کر پردھانا، گر اوتار کرے پڑھایا۔ رسنا جہوا گائے گانا،
 گا گا آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ دلا رے پردہ رہیا چکائیا۔ سٹ دلا رے ہر سمجھایا، سمجھ سمجھ نال ملائیندا۔ مہربان
 مہربان رمز لگایا، رحمت رحمان آپ کمائیندا۔ اپنا فرض آپے پور کرایا، آپ اپنی سیوا کمائیندا۔ اپنی غرض سٹ شبد سیوا لایا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ اپنی
 طرز راگ سنا، آد پڑھ اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ سو پڑھ نرنجن وچولا بن کے پھیرا پایا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ سوہنگ اپنا روپ وکھایا، گر اوتار گنڈھ
 پوائیندا۔ پردہ اوہلا دئے چکایا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ ساچا سوہلا ایکا گایا، گا گا خوشی منائیندا۔ اندر منگل اندر اک وکھایا، اندر اندر وچ رکھائیندا۔ بن سورج
 چند پرکاش کرایا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ بن بٹی دند اپنا نام جپایا، جہوانال نہ کوائے ملائیندا۔ شبد سٹ تیرا کھیڑا دئے وسایا، دو جہاناں ڈیرہ لائیندا۔ جگ
 جگ بیڑا دئے چلایا، اپنے کندھ آپ اٹھائیندا۔ گر اوتار لئے پرگٹایا، پرگٹ اپنا ناؤں سناائیندا۔ ہر گھٹ وسیا دئے وکھایا، گھٹ گھٹ آپے نظری آئیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ چُکائیندا۔ ساچا بھو کھولے آپ، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ آد جُگادی ایکا جاپ، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم وڈ پرتاپ، سوہنگ ساچا رُپ دکھائیا۔ نرگن سرگن بنائے پرتاپ، وڈ پرتاپی دیا کمائیا۔ لکھ چوراسی ڈالی پات، بھل بھلوڑی مات مہکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ سمجھائیا۔ نام امولک دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ اندر وڈ وڈ ویکھے مار جھات، جھاک اپنی آپ درسائیا۔ کُنڈا کھولے بند تاک، گر اوتار پڑدہ لاپیا۔ آتم پر ماتم بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ پار اُتارے ساچے گھاٹ، گھاٹا اپنا پور کرائیا۔ جگ چوکڑی چلائے راتھ، بن رتھو ای سیو کمائیا۔ سٹ شبد ڈلارے تیرا جاپ، گر منتر نام وڈیائیا۔ وشن برہما شو گائے رسنا جہوا پاٹھ، پاٹھک ہور نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ دے چُکائیا۔ ساچا پردہ چُکوانا ہر، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ گر اوتار دے دے ور، تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ دھرنی اُپر آپے دھر، دھرت دھول سہائیندا۔ ڈونگھی کندر کایا مندر آپے وڈ، اُچے ٹلے پربت پھیری پائیندا۔ نرگن اکھر نرگن پڑھ، سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ ست ستوادی پھرائے لڑ، برہم برہادی کھوج کھوجائیندا۔ آد جُگادی کھیل کر، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن نظر کسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھر، بن ٹھٹھیارا سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ درڑائیندا۔ ساچے سٹ رکھ وشواس، وشو اپنی دھار جنائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل تماش، تیرا رنگ رنگائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دھرت مات، تن خاکی رُپ وٹائیندا۔ شبدی ناتا سجن ساک، گر گر بندھن پائیندا۔ تخت نواسی پاپی پاک، محبوب گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ست ستوادی اکو ذات، اذاتی رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھات، لوک پر لوک کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک ایکا تاک، چوڈاں طبق ہٹ وکھائیندا۔ حکمے اندر پاوے راس، گوپی کاہن نچائیندا۔ سنج تریتا دوا پر کلج ویکھنہارا کھیل تماش، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا ترے بھون دھنی اپنی کار جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ جنائیندا۔ ساچا بھو اکھٹا لکھ، لکھ اگوچر آپ جنائیا۔ نرگن نالوں نرگن وکھ، نرگن اندر نرگن رہیا سمائیا۔ سرگن مارگ سارنگ دھر بھگوان اپنادس، سنج سنج سنج گن جنائیا۔ گر اوتاراں دیوے آتر اکھ، دوئے لوچن بند کرائیا۔ رسنا جہوا کھانا پینارس، بھوجن نام وکھائیا۔ آتم پر ماتم

گائے جس، گھر گھر وچ راگ الائیآ۔ ہنس مکھ ہر جو پئے ہس، ہنس سرور ایکا ایک جنائیآ۔ سدا سہیلا پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پایآ۔ شبد
سہیلے رنگ نویلے گروگر چیلے تیرا لیکھا جانے دس دس ماس، دہ دشا پھول پھولائیآ۔ پڑدہ چکے پرتھی آکاش، آکاش پرکاس نال ملائیآ۔ وشن برہما شو داسی
داس، کروڑ تیتیسا سُرپت چرن سرن سرن چرن سیس جھکائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے تیری سیوا ساچی مات لگائیآ۔
ساچی سیوا کرنی مات، لگ ماتر نہ کوئے جنائندا۔ تیرا لیکھا لکھیا بن جو قلم دوات، کاغذ قلم نہ کوئے رکھائندا۔ لکھ چوراسی دتی دات، ایکا وار جھولی
پائندا۔ گر اوتار تیری ذات، تیرا نور رکھائندا۔ گر لکھ گر بنائے سجن ساک، بھگت بھگوان تیری ونڈ ونڈائندا۔ ساچے سنتاں بھئے نات، ناتا ہور نہ
کوئے جڑائندا۔ سوت شبد تیری کوئی نہ جانے ذات، تیری ونڈ نہ کوئے دکھائندا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار پیر پینمبر گاؤن گاتھ، سچ سندیسہ اک
سمجھائندا۔ تیرے حکمے اندر کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ، بن انا تھ منگ منگائندا۔ کھانی بانی تیرا گائے جس، جس وید پُران ہتھ نہ آئندا۔ پر بھو ٹھاکر
تیرے سنگ رہیا وس، وسنہارا اپنی دیا کمائندا۔ تیرا پیار ترے گن وچ نہ جائے پھس، پھاسی ہور نہ کوئے لٹکائندا۔ تُوں میرا میں تیرے وس، سوہنگ
تیرا روپ دکھائندا۔ تیری چرن دھوڑی گر اوتار منگن ہس ہس، لوک مات تیری اوٹ سرب تکائندا۔ میرے راہ منزل تے ادھ وچکارے سارے جان
تھک، میرا پنڈ نہ کوئے مکائندا۔ اپنے محلے اُچ اٹلے نرگن ہو کے رہیا وس، دوجا نظر کوئے نہ آئندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سوت ڈلارے آپ جگائندا۔ سوت ڈلارے جانا جاگ، آد پرکھ آد جگائندا۔ جگا جگنتر لاوے بھاگ، بھگوان اپنا کھیل کرائندا۔ لکھ چوراسی برہم چراغ،
پاربرہم اپنی کل آپ دھرائندا۔ لکھ چوراسی ترے گن آگ، اگنی تے آپ رکھائندا۔ لکھ چوراسی پنچ تے ساک، ساچا ناتا جوڑ جوڑائندا۔ لکھ چوراسی آتم
پر ماتم پائی پاک، پت پت کھیل وکھائندا۔ لکھ چوراسی گر شبد کنارہ ایکا گھاٹ، دوجا تے نہ کوئے رکھائندا۔ لکھ چوراسی انتم مکے واٹ، تھر کوئے رہن
نہ پائندا۔ لکھ چوراسی گر اوتار رکھے اتم ذات، اپنی ذات نال ملائندا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دات، داتا دانی دیا کمائندا۔ لکھ چوراسی آنت کنت بھگوانت
مکائے واٹ، پاندھی کوئے نظر نہ آئندا۔ لکھ چوراسی سٹے ڈوگھے کھات، کھاتہ اپنا اپنے ہتھ رکھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچے سُت آپ جگانیندا۔ ساچے سُت جاگرت جوت، جگ جیون داتا آپ جنایا۔ آد رکھ اِکو اوٹ، آنت ہوئے سہایا۔ چار جگ کھیلنا کھیل ہو بے
 ہوش، سُدھ سار نہ کوئے رکھایا۔ نرگن ہو کے رہنا خاموش، سرگن کرنی مات پڑھایا۔ پنچ تت کایا دینا دوش، نردوش اپنا ناؤں رکھایا۔ گر اوتار
 تیرے درشن رہن لوچ، لوچا اپنی پور کرایا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی تیرا اِکا اک سلوک، تیری مہما کتھن نہ جایا۔
 تریلوکی اندر گھوکھیا گھوکھ، سوچنی سوچی سچ جنایا۔ کایا مائی بھانڈا لینا پوچ، اندر وست اپنے وچ چھپایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر کر جان سوچ، سوچ وچ
 کدے نہ آیا۔ کھانی بانی تیرا کر کر تھکے کھوج، کھوجیاں ہتھ کسے نہ آیا۔ تیری میری اِکو موچ، میرا تیرا بھیو نہ رایا۔ نو سوچو رانوے چوکڑی تیرے
 اُتے رکھنا بوجھ، گر اوتار لوک مات بھار اپنا اپنا ونڈ ونڈایا۔ انتم رکھنی اِکو اوٹ، اوٹ اکال تکایا۔ پُرکھ ابناسی نرل جوت، جوتی جاتا ہوئے سہایا۔ آد
 جگاد جگا جگتتر سنگر سچا اِکو بہت، ہتے گر وکم کسے نہ آیا۔ انتم جان سارے روت، نیتز نیناں نیر وہایا۔ آلیوں ڈگے بوٹ، پھیر سکے نہ کوئے اُٹھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا گھلایا۔ اپنا بھیو کھولے بھگونت، پاربرہم پر بھ دیا کمائیندا۔ میرا لیکھا آد آنت، مدھ تیری دھار
 چلائیندا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار بھگت سنت، گرگھ گر سکھ آپ اُٹھائیندا۔ سرتی شبدی میلاناری کنت، کنت سہاگ اِک ہنڈھائیندا۔ تن مائی کایا چولی
 رنگ بسنت، اونتر کدے نہ جائیندا۔ نام ندھانا منیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ گرٹھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اِک سمجھائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے
 کوئی پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار دوارے رہن منگت، بن سوالی جھولی آگے ڈاھندا۔ سچکھنڈ نواسی آپے جانے ساچا جنت، سورگ اپنی
 دھار رکھائیندا۔ آد جگادی برہم برہادی مہما سناے اگت، گنیاں گنت نہ کوئے گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت آپ
 دکھائیندا۔ ساچے سُت ویکھ کر وچار، ہر اپنا آپ جنایا۔ نو سوچو رانوے چوکڑی جگ میتے وچ سنسار، ہر سنساری کھیل کرایا۔ گر اوتار آون وارو وار، پیر
 پیغمبر روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت دے سہار، سنت ساجن لئے جگایا۔ گرگھاں کھولے بند کواڑ، گر سکھ گر گر گود بہایا۔ ہر جن وانہ لگے تتی ہاڑ،
 ترے گن بھٹھ نہ کوئے تپایا۔ لیکھا جانے بیٹھا دھر دربار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، شاہ شہانا روپ وٹایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ

کھ لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ داتا دانی دیونہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم ابناسی اچت، آد جُگاد ورتایا۔ جُگ چو کڑی ویکھے رت، رت رتڑی آپ مہکایا۔ گر اوتار ساچے سٹ، پیر پیغمبر لئے پرگٹایا۔ شبد گردیو آپے اٹھ، آتم پر ماتم لئے ملائی۔ سرت سوانی کولوں لئے پُچھ، شبد ہانی پڑدہ آپ اٹھایا۔ پڑدے اوہلے جو بیٹھا لگ، بجر کپاٹی دئے تڑایا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے شک، امرت سنج ہرا کرایا۔ گھر وچ گھر رکھے اپنی گکھ، جن جننی سچی مایا۔ گر اوتار میٹے ترسنا بھکھ، ساتک ست ست کرایا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار آسا ترسنا مایا متا کڈھے کٹ، ہوئے ہنگتا رہن نہ پانیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت کرے رُشانیا۔ انحد شبد انادی لائے چوٹ، انراگی راگ سنا یا۔ گھر وچ گھر میلا ڈھر سنجوگ، ہر سنجوگی آپ ملائی۔ پاربرہم برہم اک سلوک، ہر ساچا دئے پڑھایا۔ جگت واسنا کڈھے کھوٹ، آسا آسا پور کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ تیری رکھے مان وڈیایا۔ ساچے سٹ سٹ ڈلارے، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ سنجگ کھیل کرے نیارے، نرگن اپنی کار کرائیندا۔ دواپر تریتا کر و نچارے، ساچی سیوا سیو سمجھائیندا۔ حکمے اندر تینی اوتارے، حکمی حکم آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر بھگت و نچارے، ایک آٹھا جوڑ جوڑائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ سجدہ کرے پروردگارے، نیوں نیوں سیس جُھکائیندا۔ حکمے اندر محمد بنے بھکھارے، کالی کفنی تن ہنڈھائیندا۔ حکمے اندر دس گرو سیوا کرن وچ سنسارے، نانک گو بند دھار چلائیندا۔ حکمے اندر وید چارے، پُران اٹھاراں حکمے بندھن پائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت کرن ہاباکارے، اچی کوک کوک سنا ئیندا۔ حکم اندر گیتا گیان دئے آدھارے، ادر آتم ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآن کایا گرہ کرے خبردارے، کربلا جگت نہ کوئے جنا ئیندا۔ حکمے اندر نانک نرگن ستنام پکارے، پنے پنے اپنا وار نمکھ نمکھ وار کرائیندا۔ حکمے اندر ار جن بن بن لیکھ لیکھارے، لکھ لکھ لیکھا لکھت لیکھا اپنا پور کرائیندا۔ حکمے اندر گو بند بول فتح جیکارے، ایک ڈنکا ڈنک و جائیندا۔ حکمے اندر سرب و نچارے، لوک مات پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر بن بھکھارے، گر اوتار جھولی ڈا ہندا۔ حکمے اندر کھیل سنسارے، خالق خلق آپ کرائیندا۔ سٹ شبد نو سو چورانونے چو کڑی جگ ویکھ نظارے، بے نظیر اپنی نظر نہ کسے وکھائیندا۔ نرگن سرگن رکھے دے دے لارے، پردہ نشیں اپنا پڑدہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ کوک کوک کوک کرن سرب پکارے، اپنی کوک نہ کسے سنا ئیندا۔ سچ

سندیہ دیوے ایکا وارے، ایکنکار آپ سنانیندا۔ اتم پنہہ مکے جگ چوکڑی چارے، چارے کوٹاں ویکھ دکھانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے جان ہارے، ہر ہر اپنا کھیل ورتانیندا۔ پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن نر اوتارے، نظر کسے نہ آئیندا۔ پورب لہنا چار جگ دا قرض اُتارے، مقروض اپنا فرض پور کرائیندا۔ سچ سندیہ دے دے جو کر گیا اُدھارے، آپ اپنا ویلا آپ سہانیندا۔ وید ویاسا لیکھا لکھ رہیا وچارے، پُران اٹھاراں لکھ چار ستاراں ہزار سلوک نال ملانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے آپ تیرا لیکھا لیکھے پانیندا۔ سٹ ڈلارا کر نمسکار، نیتز نیناں نیر وہانیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بھو کوئے نہ آئیندا۔ میں سیوا کراں جگ چوکڑی وچ سنسار، گر اوتار نال رلانیندا۔ تیرا نام جپاواں وارو وار، لکھ چوراسی مات پڑھانیندا۔ حکمے اندر تیری کار، ہر کرتے کار کمانیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وار، نت نوت ویس وٹانیندا۔ بھگت بھگونت لینا ابھار، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ زرگن سرگن بنایا، یارڈا ستر اک ہنڈھانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے پکار، محمد مُصلّا ہیٹھ وچھانیندا۔ تیری اوٹ مددگار، دستگیر تڈھ بن دست نہ کوئے ملانیندا۔ نانک گوہند کر پکار، ایکا اوٹ اکال رکھانیندا۔ اتم پرگٹ ہووے دین دیاں، سمبل اپنا ڈیرہ لانیندا۔ سٹ ڈلارے ویکھے لال، لال اپنی گود سہانیندا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پانیندا۔ سچکھنڈ دوارے چرن کول سارے بہہ بہہ کرن دھیان، سپس آگے نہ کوئے اٹھانیندا۔ چار جگ دی بھلے کلام، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھانیندا۔ رسول نظر نہ آئے امام، امانت سب دی اپنے وچ چھپانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جو اپنا لیکھا آپ گنانیندا۔ سٹ ڈلارے ویکھ لیکھا، آد پرکھ جنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رہے بھرم بھلیکھا، ہر کا آنت کسے نہ پایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ونڈ ونڈے مچھ داہری کیسا، کوئے مونڈ منڈایا۔ بھگت بھگونت زرگن نر اکار ایکا ویکھا، روپ رنگ نظر کوئے نہ آیا۔ تس صاحب کو گر اوتار پیر پیغمبر کرن آدیا، جو سچکھنڈ دوارے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ تس آگے چلے نہ کسے دی کوئی پیشا، پیشی سب دی اپنے آگے لئے کرایا۔ نیتز رووے برہما وشن ہمیشا، گنپت گنیشا دھیر نہ کوئے دھرایا۔ کلجگ اتم دھریا بھسیا، زرگن اپنا نور پرگٹایا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، نہ مرے نہ جایا۔ لیکھا جانے وشنوں باسک سیجا، سانگو پانگ آپ رکھایا۔ سچ سندیہ ایکا بھیجا، بھو ابھید کھلایا۔ پرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آد زرنجن درد دکھ بھے بھنجن زرگن

وٹایا ویسا، ویس اولّا آپ کرا گیا۔ گوہند کریا ساچا پیتا، بچھلا چیتا نہ رہیا بھلایا۔ سرگن اندر نرگن کھولے بھیتا، الکھ اکھٹا وڈ وڈیایا۔ کایا دسے جٹ کرسانا پھرے وچ کھیتا، لکھ چوراسی اپنی کھیتی دیکھے تھاوں تھانیا۔ پاربرہم داسٹ دُلا را اکو پُت جیٹھا، جیٹھ پنچم نال ملے وڈیایا۔ گر اوتار کوئی آیا اگیتا کوئی بچھیتا، سبے اٹھ اٹھ جانیا۔ پاربرہم دالسدے رہے بھیتا، اپنا بھو نہ کسے سمجھایا۔ سچکھنڈ دوارے ستا رہیا ہو کے گھسیلا گھسیا، اپنی کروٹ نہ آپ بدلایا۔ انجیل قرآنا پڑھ پڑھ تھکے ملا شیخا، شرع ہتھ کسے نہ آیا۔ گر اوتاراں مٹ گئی ریکھا، ریکھا ریکھا وچ رکھایا۔ اکو ویسا ساچا دیسا، جس دیس وسے ساچا ماہیا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں کریا ساچا پیتا، ہتکاری آپ ہو جانیا۔ بہتر ناڑی لائی میخا، جن بہتر لئے پرگٹایا۔ سترّاں گوہند ایکا ویکھا، بن نیزہ نظری آیا۔ چوہترّاں رکھیا چھایا بیٹھاں، سر اپنا ہتھ لکایا۔ ہر سنگت صدی دے کے نینتا، نام گنڈھ اک گھلایا۔ گر شبدی میلماں پو بیٹا، پت پوت وچے ودھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیوٹ کھیٹا، ساچا بیڑا رہیا چلایا۔ کلجگ انتم نو کھنڈ پر تھی دسے بریتا، ساچی نیانہ کوئے چڑھایا۔ چار ورن چار کُنٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ دُلا رے دیوے ور، ورا داتا ایکا ماہیا۔ ایکا ماہی مہربان، ہر جو ہر ہر آپ اکھوانیدا۔ کلجگ آنت دیکھے آن، بے آنت روپ وٹانیدا۔ چار جگ لیکھا چکائے آن، گر اوتار اپنے کھاتے پانیدا۔ ایکا گھر دکھائے مکان، مقبرہ اکو نظری آسندا۔ اک پیغمبر کھیلے کھیل مہان، ایکا سنگر روپ دھرانیدا۔ ایکا لیکھا لکھے دو جہان، درگاہ ساچی ایکا ڈیرہ لائیدا۔ ایکا سنجگ تریتا دواپر کلجگ سرگن کرے پردھان، نرگن ایکا حکم ورتانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ دُلا رے تیرا گھر، تھر گھر ساچا آپ وسانیدا۔ تھر گھر تیرا سچ دروازہ، سو پُرکھ نرنجن آپ گھلایا۔ ہنگ برہم اگئی واجا، ہر پُرکھ نرنجن انادی ناد سُنایا۔ اینکار اکل کل دھاری پھرے بھاجا، دو جہاناں پھیرا پانیا۔ آد نرنجن بھوپت بھوپ راجن راجا، شہنشاہ شاہ اپنا حکم ورتانیا۔ ابناسی کرتا رچ رچ کاجا، لکھ چوراسی دیکھ دکھایا۔ سری بھگوان جن بھگتاں دیوے ساچا داجا، نام وست اک ورتانیا۔ پاربرہم برہم رکھے لاجا، آتم پر ماتم ہوئے سہایا۔ ست ستوادی اک چڑھائے سچ جہازا، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھا، گنڈ منوہر لکھمی نرائن نین نال ملایا۔ کلجگ انتم غریب نمانے دیکھے غریب نوازا، گر شبد تیرا ناو سندیسے دے سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آنت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اتم لیکھا رکھے ہتھ، ہتھو ہتھ مکائیندا۔ نرگن روپ پڑھ سمرتھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ اپنی مہما اک اکھ، جیو جنت
 سرب پڑھائیندا۔ کلجگ کھیڑا ہویا بھٹھ، سبجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سوہنگ مارگ ساچا دس، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ وشنوں اندر وشنوں وس، مہاراج
 اپنا حکم کرائیندا۔ شیر سنگھ شیر نہ ہوئے کسے وس، بل آپ نال اپائیندا۔ بھگوان نشان تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ بے جیکار گر اوتار پیر
 پیغمبر بھگت بھگونت سادھ سنت، گرگھ گر سکھ وشن برہما شو کروڑ تیتیسا سُرپت اندگن گندھرب گاؤن جس، آپ اپنی سیو کمائیا۔ پڑھ ابناسی گھٹ گھٹ
 واسی ساچے مندر بہہ بہہ رہیا ہس، دیکھے سرب لوکائیا۔ سرشٹ سبائی ترے گن مایا اندر گئی پھس، پھاسی سکے نہ کوئے تڑائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اتم چھڈ
 گئے اپنا ہتھ، مندر مسجد گرو دوار خالی مٹھ رہے گر لائیا۔ پاربرہم دی چرنی گئے ڈھٹھ، گل پلو ایکا پائیا۔ دروہی دروہی خدا دی واسطہ رہے گھت، نبی
 رسول دین دہائیا۔ بن تیرے رکھے نہ کوئی پت، چاروں کٹھ ہوئی ہاکائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بھلی گرمت، من مت گھر گھر کرے پڑھائیا۔ گر کاشد نہ
 بیجیا کایا وت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار جگ بوٹا رہیا لائیا۔ دھیاں بھیناں سادھ سنت رہے تک، گر گر بانی پڑھ پڑھ ہر دے ہر نہ کوئے وسائیا۔ گر در
 مندر مسجد و بھچار رہیا نچ، کھ بیٹھا گھگٹ لایا۔ کلجگ نین رہیا مٹک، نیر نین نین اٹھائیا۔ کوئی نہ سکے آگوں ہٹک، باہر سکے نہ کوئے کڈھائیا۔ بن
 چھریوں گئے جھٹک، آپ اپنا آپ کٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ جا کے پھیر نہ آیا پرت، پرتیندھ نہ پھیر اھوائیا۔ ہر کے ڈوگھے کھاتے اندر کوٹن
 کوٹ گر اوتار ہوئے غرق، پڑھ ابناسی اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ کھ لکھ لیکھا کھانی بانی مارگ دس کے گئے سڑک، جگت راہ چلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دیوے ور، ایکا شبد تیری وڈیائیا۔ شبد سٹ میرے ساچے لال، تیرا تیرا رنگ اپائیندا۔ تیرا نور کوٹن کوٹ کھیل گوالن،
 گوالن اپنی دھار چلائیندا۔ تیری سیوا جوت اکال، پڑھ اکال سیو کمائیندا۔ تیری بردی بنے مالن، جگت بانچہ دیکھ وکھائیندا۔ تیرا بوٹا آئے پالن، نرگن
 سرگن ویس وٹائیندا۔ تیری گھان آئے گھان، کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ تیری چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے
 آپ بھگوان، بھگوان اپنا روپ وٹائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے بھگت بھگونت آئے سنبھالن، سبھا ساچی آپ لگائیندا۔ ساچے تخت بہے بن نوجوانن،

بردھ بال نہ رُوپ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن بھالن، بھالیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ اپنا کھیل کرے کمان، چار جگ دی کھانی بانی بھو نہ کوئے
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ وکھائیندا۔ اپنا راہ اینکارا، اکل کلا وکھائیا۔ لوک مات ہوئے اُجیارا، اُدر اگن نہ کوئے
 تپائیا۔ مات گود نہ کوئے سہارا، بوند رکت نہ کوئے وڈیائیا۔ جننی سپر نہ کوئے پیارا، رس ایکا ایک رکھائیا۔ نیتز نین نہ کوئے اگھاڑا، بتی دند نہ کوئے
 وڈیائیا۔ پنج تت نہ کوئے اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش نہ بندھن پائیا۔ رجو طمو ستونہ کوئے ونجارا، من مت بدھ نہ کوئے چترائیا۔ آتم پر ماتم نہ
 کوئے ونجارا، برہم ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ شبد ناد نہ کوئے ڈھنکارا، راگی راگ نہ کوئے سنائیا۔ جوتی جوت نہ کوئے اُجیارا، نور نور نہ کوئے درسائیا۔ آد
 جگادی سب توں وسے باہرا، گھر اپنے ڈیرہ لائیا۔ بھگت شنید ہوئے ظاہرا، دید اپنی دئے کرائیا۔ مُرشد مُرید جنائے نعرہ، محدود اپنی ہوئے رکھائیا۔
 رسول پیغمبر پروردگارا، بے اصول نہ کوئے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرے قبول ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، اللہ رانی نین شرمائیا۔ میرا میاں آد جگاد رہیا
 کوارا، ناری کنت نہ کوئے پرنائیا۔ اپنی سبجے ستا پیر پسارا، گلوکڑی نہ کوئے پائیا۔ آپے پُرکھ بنے بھتارا، اپنا سپتر آپ سہائیا۔ آپے جنے سوت ڈلارا،
 شبدی ناؤں رکھائیا۔ کلجگ آنت کر پیارا، اپنی گود بہائیا۔ پہلوں رکھیا نام گر گوہند سنگھ وچ سنسارا، دُشٹ دمن مان وڈیائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پر چنڈ
 ہتھ پھڑائیا۔ پُرکھ اکال اک سہارا، ایکا اوٹ رکھائیا۔ ایکا بولے جے جے جیکارا، فتح ایکا ڈنک لگائیا۔ انتم پرگٹ ہووے نہہکنک نرائن ز اوتارا، کل کلکی
 اپنے سیس تاج ٹکائیا۔ پچھلا لیکھا کرے پار کنارہ، آگے اپنا مارگ لائیا۔ چار ورن اک دوارا، چاروں گنٹ دئے وکھائیا۔ چارے بانی اک جیکارا، پرا پسنتی
 مدھم بیکھری ایکا گائیا۔ چارے یار اک ہلارا، ساچے حجرے دئے وکھائیا۔ چار یاری پار کنارہ، لیکھا لیکھے لئے پائیا۔ لہنا دینا مکے گر اوتارا، پیر پیغمبر نہ
 کوئے پڑھائیا۔ نیوں نیوں سارے کرن نمسکارا، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ محمد رووے زارو زارا، چوڈاں طبق دین ڈھائیا۔ چوڈھویں چند ہو یا اندھیارا،
 چوڈس رُوپ نہ کوئے وکھائیا۔ چوڈاں صدیاں آنت آنت اکھاڑا، ایک الف آخر دئے وکھائیا۔ یے دسے نہ کوئے کنارہ، یگتی جیون نہ کوئے جنائیا۔ الفی
 عارفاں ملے اک سہارا، اُلفت کم کسے نہ آئیا۔ نانک زرگن کہے پکارا، سچھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ مہاللی اترے اپنی دھارا، مات پت نہ کوئے جنائیا۔ سوہنگ

بولے ساچی دھارا، نانک نرگن سرگن سرگن رہیا سمجھانیا۔ گر گوہند آنت بن لکھارا، سوہنگ تیر کمان بھٹھا اک دکھانیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، دوسر
 سنگ نہ کوئے رلایا۔ سنجگ ورتے سچ ورتارا، ساچی وارتا آپ پرگٹایا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی پارسی لاون اک جیکارا، بے
 جیکار کرے لوکایا۔ راج راجانا شاہ سلطانا کرے خوارا، سیس تاج نہ کوئے لکایا۔ پرگٹ ہو یا اک نرنگارا، نرگن اپنا حکم ورتایا۔ ٹھوکر مارے دو جہان
 ترے بھون دھنی آپ کرتارا، کرنی اپنی آپ کمایا۔ سچھنڈ دا سچ دوارا، لوک مات لئے پرگٹایا۔ چھٹی جگ دا قرض اتارا، چھٹی چھٹی پنڈھ مکایا۔ چھٹی
 چھٹی سچ منارا، منی رکھی دین دھانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دوئے جوڑ کرن نمسکارا، نیوں نیوں چرن دھیان لگایا۔ بھگت بھگونت سہائے سچ دوارا، بہتر ستر
 چوہتر ملے وڈایا۔ پنج پنج پنچ اکھاڑا، پنچم دیوے سرب مٹایا۔ چار چار پیارا، چار چوکڑ چار ورن چار گنت چار جگ چار وید چار کھانی چار بانی چوٹھے گھر
 اپنا بندھن پایا۔ پنچم مینا ٹھانڈا سینتا، اچرج رینا پتت پنینتا، بن مندر مسیتا لوک مات چلایا۔ درس کرائے گرو انڈیٹھا، مٹھا کرے کایا ریٹھا، نرگن سرگن
 وسے چینتا، چت وٹ ٹھگوری کوئے نہ پایا۔ من منو آ سنگر جیتا، گرگھ نام ندھان پینتا، ترے گن تپے نہ تت انکیٹھا، ساتک ست ست کرایا۔ شاستر
 سمتر وید پوران انجیل قرآن پنج نہ سکے کوٹن گیتا، گرگھ ملے وڈ وڈایا۔ سری بھگوان ست سروپ جس جن ڈیٹھا، تس دا جس چھٹی راگ نہ سکن
 گایا۔ کھانی بانی ہوئے مینا، جس ملیا پر بھ سچا ماہیا۔ کلج اندر سنجگ چلائے ساچی ریتا، ریتوان پھیرا پایا۔ محمد لیکھا انتم بیتا، گوہند لہنا رہیا چکایا۔ ایکا
 ڈھنیا ایکا نیا پیسن پیٹھا، ایکا سنیا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شید گرو شید گردیو نمو آد آد ست ست ستوادی اک جنایا۔
 ست ست سنگر اوتار، ست ستوادی آپ جنائیدا۔ ست ست پیر پیغمبر دئے آدھار، دستگیر اپنا بندھن پائیدا۔ ست ست بودھ اگادھ، شبد جیکار، نام
 ندھانا آپ سمجھائیدا۔ ست ست کلمہ نبی رسول گئے اچار، اپنی کلام آپ پڑھائیدا۔ ست ست وشن برہما شو کرے نمسکار، است ہر کاروپ نظر نہ
 آئیدا۔ ست گردیو ست نام ست کلمہ ست امام، ست کائنات آپ پرگٹائیدا۔ ست نو کھنڈ پر تھی ویکھے مار دھیان، ست ست لوک ست آپ سنائیدا۔
 ست دیوے اک گیان، گیان منتر نام پرگٹائیدا۔ ست نور ایکا بھان، روس نور دھرائیدا۔ ست اک حکمران، سچ تحت سو بھاپائیدا۔ ست سندیسہ

دُھر فرمان، آد جگاد سٹائیندا۔ ست حکمے اندر پاوے آن، گر اوتار محکم منائیندا۔ ست رُپ سِری بھگوان، دُجا کوئے نظر نہ آئیندا۔ ست وسے سچکھنڈ
 سچے مکان، چار دیواری چھپر چھن نہ کوئے بنائیندا۔ ست دھار شبد مہان، ست سٹ ہر جو ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ ست کرے ست کلیان، ست اپنا بھو
 کھلائیندا۔ ست کھیل وشنو بھگوان، وشو اپنے رنگ رنگائیندا۔ کلج لیکھا چکائے آن، چوکڑ اپنی جھولی پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہوئے حیران، ہر کی
 کھیل ورتائیندا۔ جسدی دسدے گئے پہچان، سو بے پہچان پھیرا پائیندا۔ غریب نمانے کو جھے کملے پکڑے آن، کایا کپڑا پڑوہ آپ اٹھائیندا۔ راتی سٹیاں گھر
 گھر دے گیان، رسنا جہوانہ کوئے سمجھائیندا۔ گر سکھ سنگر گر کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ آتم پر ماتم ایکانین وکھان، سوہنگ اپنی دھار جنائیندا۔
 بن ملیاں ملیا آن، دُور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنو بھگوان، بھگوان اپنی کھیل کرائیندا۔ جس دے کولوں سارے منگدے رہے دان، سو
 پُرکھ زرنجن پھیرا پائیندا۔ بن گر نیتز کوئی نہ کرے پہچان، جگت نیتز کم کسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ تھکا جیو جہان، جیون جگت نہ کوئے سمجھائیندا۔ مر مر
 تھکا بردھ بال جوان، بن سنگر پورے مرنا کسے نہ آئیندا۔ نانک دے کے گیا اک بیان، بیانا ہر کا نام لکھائیندا۔ نش اکھر کوئے نہ کرے پہچان، تینتی اکھر
 جگت ونڈ ونڈائیندا۔ بھگت پڑھائے گن ندھان، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان، آخر اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ جگت جہان، جیون جگت
 اک سمجھائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، محبوب دیا مکائیندا۔ ایکا نور کر مہان، ظہور رُپ وکھائیندا۔ شاہ غفور وڈ سلطان، اپنی رحمت آپ مکائیندا۔ آسا پور
 مہربان، سنگر اپنے رنگ رنگائیندا۔ آئے نیڑے دے دُور، دُور ڈراڈا پندھ مکائیندا۔ کلج انتم گرکھاں بخشے جنم جنم دے جگت قصور، پچھلا قصہ نہ کوئے
 سٹائیندا۔ درشن دیوے ہو کے حاضر حضور، حضرت اپنا رُپ وٹائیندا۔ پھڑ بیڑا بھریا پور، غریب نمانے اُپر چڑھائیندا۔ راتیں سٹیاں درشن دے ضرور،
 گر سکھ ضرورت پور کرائیندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا بن کے آیا مزدور، بھگت دوار آپ بنائیندا۔ گر سکھاں دی لے لے چرن دھوڑ، سچکھنڈ دوار رنگ
 رنگائیندا۔ لیکھے لائے مورکھ موڑ، جگت و دیا موہ چکائیندا۔ بھانڈا خالی کرے بھر پور، گر سکھ دُوجے در نہ منگن جائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، مایا ممتا موہ
 چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دتا ور، کلج انتم میل ملائیندا۔ کلج انتم ملنا میلا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنایا۔ ایکا گھر وسے

گروگر چیلہ، چیلہ گر ایک روپ دکھایا۔ آتم پر ماتم سجن سہیلا، برہم پاربرہم بندھن پائیندا۔ جگ چوکڑی جو وسدا رہیا نویلا، نرگن اپنا آسن لایا۔ کلج
 آنت سہائے ساچا ویلا، سمبل کھیڑا دئے وسایا۔ جن بھگتاں دھرم رائے دی کٹے جیلا، لکھ چوراسی بھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہر جن آنت لئے ترایا۔ ہر جن تارے آنت آپ، پر بھ اپنی دیا کمایا۔ سوہنگ جپائے ساچا جاپ، جپت جپت جیو سکھ پائیا۔ پاربرہم پر بھ بنے مائی باپ،
 گر سکھ اپنی گود اٹھایا۔ ترے گن ناتا توڑے تینو تاپ، اگنی تت نہ کوئے تپایا۔ جنم کرم دامیٹے پاپ، کرم کانڈ نہ کوئے رکھایا۔ اک اک دیوے دات،
 وست امولک جھولی پائیا۔ چار ورن بنائے ساچی ذات، اٹھاراں برن نہ کرے لڑایا۔ من مت کڈھے نار کمذات، کلکھنی گر گھر رہن نہ پائیا۔ من منو آ
 دہ دشانہ مارے جھات، پنکھی اٹھ نہ نٹھ نٹھ جائیا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری میٹے اندھیری رات، جوت نرنجن کرے رُشانیا۔ انحد سنانے اپنی گاتھ، پنچم
 مل مل منگل اک الایا۔ ساچی سخی ہر جو کاہن پچھے وات، نام بنسری اک وجایا۔ ساچے پتن آوے گھاٹ، جمنامتھرا گوکل بندرابن ایک گھر دکھایا۔
 ایک منڈل پائے راس، ایک ناچ نچایا۔ اک بھجھائے جنم جنم دی لگی پیاس، ترسنا روگ گوائیا۔ ایک رام پوری کرے آس، سینا سرتی لئے پرناپیا۔ ایک رام
 کٹے بنباس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ ایک رام گھٹ گھٹ کر پرکاس، نورو نور رہیا دھرایا۔ ایک رام اپنی پوری کرے آپے آس، آپ اپنا رہیا
 چھپایا۔ ایک سنگر ہوئے داس، نانک نرگن گیا سمجھایا۔ ایک پُرکھ پُرکھ ابناس، ابناسی ایک کار کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری
 انتم ور، شبد ملاوا ساچے گھر، پتا پوت ہوئے کڑمائیا۔ پتا پوت ایک گھر وسیرا، ہر گو بند لیکھ چکائیندا۔ تتوتت وسے کھیڑا، کھڑکی کُنڈی آپے لاہندا۔ نرگن
 سرگن مکے جھیرا، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ کرنی کرتا کرے گھلا ویہڑا، بند کواڑ نہ کوئے دکھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردا رہیا ہیرا پھیرا، اپنا
 بھو نہ کسے جنائیندا۔ جس جن اپنی کری مہرا، کر مہر نظر اپنا میل ملائیندا۔ کلج انتم پرگٹ ہو یا نرگن روپ سنگھ شیرا، پُرکھ اکال اپنی بھبک لگائیندا۔
 دو جہاناں پائے گھیرا، شبدی ڈور ہتھ اٹھائیندا۔ انتم کرے حق نبیرا، حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اتار پیر پیٹنمبر پر بھ چرن لا لا بیٹھے ڈیرہ،
 آنت کوئی نہ آئیندا۔ جے کوئی پچھے کیہڑا کیہڑا، کوٹن کوٹ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ محمد نانک گو بند روپ دھرائیندا۔ مات لوک پاربرہم دا نکا کھیڑا، نکلے نکلے

بال سیوا لائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی پچھوں اپنا مارے پھیرا، پھیری سب دی آپ مکائیندا۔ زرگن زوریر اجونی رہت اک دلیرا، بن بھگتاں اپنی
 دلیری نہ کسے دکھائیندا۔ کلجگ انتم کوڑی کریا ڈھابیا ڈیرہ، ڈھابہ ڈھابہ خاک ملائیندا۔ جو جن درشن درتے کر کے جائے اک ویرا، لکھ چوڑاسی وچ نہ
 آئیندا۔ مات گربھ نہ پائے پھیرا، اٹارکھ نہ کھ لکھائیندا۔ تتوت چکائے جھیرا، جھنجھٹ ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، ست ڈلارے تیرا چکائے ڈر، تیرا سنسا سرب مٹائیندا۔ پچھے ڈر گر اوتر، چار جگ جیو جنت دھیان لگائیندا۔ کوئے رام کرشن دھیان رہیا دھر، کوئے
 پتھر پائے پوج پوجائیندا۔ کوئے وشن برہما شو منگے ور، کوئے کروڑ تیتیس سب نوائیندا۔ کوئے تینی اوتار لڑ رہیا پھڑ، پھڑ پلو گنڈھ پوائیندا۔ کوئی کہے عیسیٰ
 موسیٰ درگاہ لاؤن جڑ، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ کوئی کہے محمد ساچے گھر بیٹھا چڑھ، مرید مرشد نال رلائیندا۔ کوئی کہے نانک زرگن زرنکار اندر لیا پھڑ، پنج
 ت اپنا رنگ رنگائیندا۔ کوئی کہے گر گوہند گھاٹن لیا گھڑ، گھاٹ گھڑت ویکھ دکھائیندا۔ پڑکھ اکال کہے میں اپنی کرنی رہیا کر، میرا بھو کوئے نہ پائیندا۔
 بن نانک کبیر کوئی نہ پوجا سچھنڈ در، میرے چرناں سب نہ کوئے لکھائیندا۔ دور ڈراڈے سارے رہے ڈر، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ کلجگ انتم اپنی کریا
 دتی کر، زرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ گر سکھ سجن لئے پھڑ، پھڑ باہوں گلے ملائیندا۔ سنجگ ساچا مارگ دھر، دھرنی دھرت دھول ڈکھ وندائیندا۔ اچے
 ٹلے پر بت سمند ساگر چکے ڈر، جل تھل مہیئل اپنا تھم ورتائیندا۔ لکھ چوڑاسی لیکھا جانے ناری نر، زرت اپنی کار مکائیندا۔ سنجگ ساچے دیوے ور،
 سنت سہیلے نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ور، ست ڈلارے تیرا و سیا اک گھر، ہر کھیڑا آپ وسائیندا۔ وسے
 کھیڑا اک نزدیک، نظر کسے نہ آئی۔ پڑکھ ابناسی لاشریک، شرکت ہور نہ کوئے ودھائی۔ مارگ دسیا اک باریک، کھتری براہمن شو در ویش رہیا سمجھائی۔
 جگت اندھیرا میٹے تاریک، چند چاندنا نام رُشنائیا۔ پاربرہم پر بھ پرگٹ ہو یا ٹھیک، ٹھیکر سب دادے بھٹائی۔ گرگھ و رلامائس جنم جائے جیت، جس ملی
 ہر سرنائیا۔ سوہنگ ڈھولا گائے گیت، آتم پر ماتم اک پڑھائی۔ ناتاٹے مندر مسیت، شو دوالا مٹھ ویکھن کوئے نہ جائیا۔ کایا مندر اندر ملے اتیت، گھر
 بیٹھا آسن لائیا۔ گر سکھ تیرے ملن دی رکھے اک پریت، پر بھ سچا سچ گوسائینا۔ نت نوت کرے اڈیک، گھڑی پل تھت وار ویکھ دکھائی۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شبد لہنادے مُکائیا۔ شبد گر تیرا ساچا لہنا، ہر لوک مات مُکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 پایا گہنا، پنج تت کایا چولا رنگ رنگائیندا۔ اتم بھانا پیا سہنا، سہہ سہہ شکر سرب منائیندا۔ ویکھیا کھیل نیتز نیناں، نین نین نین اٹھائیندا۔ اتم مناپے سب
 نوں کہنا، پُرکھ ابناسی حکم جنائیندا۔ ورن برن ذات پات سرشٹ سبائی کھائے بن بن ڈینا، ساچا رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ اتم پر ماتم ناتا جوڑ گر گھ گر سکھ
 بنا بھائی بھینا، بھین بھینا پھڑائے بہنیا، ساچا سنیا سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے وہنیا، پتر گپت نہ لیکھ لکھنیا، لاڑی موت نہ کوئے
 پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ سنجگ ساچا اکو پوڑا، پوڑی ہور نہ کوئے لگائیا۔ لیکھا جانے
 براہمن گوڑا، گوڑی راگ نہ سکے سمجھائیا۔ چھٹی راگ نیڑ نہ بہڑا، بہڑی بہڑی کرے ڈھائیا۔ صاحب سنگر جس جن بہڑا، گلی اوڑ دے بُجھائیا۔ پھل مٹھا
 کرے کوڑا، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، شبد خلاصہ پُرکھ ابناسا خالق خلق دے سمجھائیا۔ خالق
 خلق عالمین، عالم علما آپ پڑھائیندا۔ نبی رسولاں دے یقین، ساچا جملہ اک سکھائیندا۔ ایکا تسبیح دے تسکین، طالب طلبا آپ کمائیندا۔ ایکا کر کے گیا
 تعلق ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ خداوند نہ ہوئے غم گین، غفلت وچ نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا الف کرے ترمیم، عین اکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ یے
 یگتی کچ نہ سکے ہر کاسین، ثابت صورت نہ کوئے دھرائیندا۔ پروردگار بنیا رہے ناین، ناپنا اکھ نہ کوئے کھائیندا۔ مہمان بیدو پیروان بی خیر یا اللہ
 عالمین، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آپے ہویا وڈ حسین، حُسن اپنا آپ پرگنائیندا۔ جلوہ تکی نہ کوئے نسیم، نصیحت اپنی نہ کسے جنائیندا۔ گہر گبھیر غنی
 غنیم، غُربت اپنے وچ چھپائیندا۔ پردہ نشیں بے نکیں، نگاہ نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ نہ کوئی مذہب نہ کوئے دین، شرع ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ نہ کوئی بکتر
 نہ کوئی زین، تن سنگ نہ کوئے دکھائیندا۔ شاہ سوارا نہ کوئے عظیم، عظمت اپنی نہ کوئے وڈائیندا۔ بیگم کوئے نہ ہوئے ادھین، بے غم غمخوار آپ ہو
 جائیندا۔ محمد کی کرے وچار مسکین، ہر مسخرہ ایکا کھیل کرائیندا۔ چوڑاں لوک تڑپھے جوں جل میں، چوڑاں طبق دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ انتر آتر
 پروردگار تیرا کلمہ رہیا چین، چنھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ محبوب تیرا ادھین، میخانہ جگت موہے نہ بھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، سُت دُلا رے آپ وکھائیندا۔ سُت دُلا رے ویکھ میرا حال، ہر جو ہر ہر رہیا جنائیا۔ گر اوتار ہوئے بے حال، بیٹھے سیس جھکائیا۔
 نیز رووے مہاکال، کوک کوک دے دُہائیا۔ وشن برہے شو آیا زوال، لیکھا سب دارہیا مُکائیا۔ نہ کوئی کھنڈا نہ کوئی ڈھال، تیر تلوار نہ ہتھ اٹھائیا۔ پنچ
 تت نہ کوئے نشان، گرو پیر نہ ونڈ ونڈائیا۔ مقامے حق اک جلال، نور نور رُشنائیا۔ سچھنڈ اک مکان، سمبل ڈیرہ لائیا۔ بن پیغمبر وڈ امام، اِنلوقت ویکھ
 وکھائیا۔ مُشکل ہوئی وچ جہان، مشورہ سب دارہیا بھلائییا۔ ملا شیخ مسائق کوکن وچ قبرستان، کوک کوک دین دُہائیا۔ جس دا کسے نہ ملیا کوئے نشان،
 اِنحیل قرآن کرے پڑھائیا۔ سو صاحب سلطان پرگٹ ہو یا وچ جہان، شُبہ سب دا دے مٹائیا۔ اندر باہر ویکھے مار دھیان، سنجیدگی سب دی دے
 کڈھائیا۔ دید عید ایکا چند نظری آئے بھان، بھومکا ملے مان وڈیائیا۔ اِنحیل قرآن نیوں نیوں کرے سلام، تیس بتیس کم کسے نہ آئییا۔ اللہ رانی نین
 شرمان، مکھ گھنگ رہی پائیا۔ میرا جو بن لُٹیا ایمان، صدق صوری نہ کوئے ہنڈھائیا۔ کاغذ قلم بڑی شیطان، شرع جگت ونڈ ونڈائیا۔ میں بُھلی بن انجان،
 بالی بدھ کم کسے نہ آئییا۔ تُوں میاں وڈ سلطان، رحمت تیری میری سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلا رے
 لئے پھڑ، پھڑ اکھیں دے وکھائیا۔ اکھیں ویکھ چھوٹے پُت، ہر کی کی کھیل رچائیندا۔ باراں ماس نہ کوئے رُت، چھ رُتی نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتش بھوکھت
 نہ کسے کولوں لئے پُچھ، پُچھن گھر کوئے نہ آئیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی بوٹا اپنی ہتھیں دے پُت، جڑ آپے آپ اُکھرائیندا۔ بھگت بھگونت گرگھ
 گر گر گودی چک، چک چک خوشی منائیندا۔ کجک اتم کھیل ادھبھت، پنچ بھوتک روپ نہ کوئے دھرائیندا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، چیتن سب دی
 کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے سچ سَنگھاسن پُرکھ ابناسن اک اِکلا اِکناکار ہر کرتار، تخت
 نواسی شاہو شاباشی چرن کول اُپر دھول بھگت دوارا کھیل اپارا اپر پر آپ کرائیندا۔ سُت شبد ویکھ مار دھیان، ہر دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔
 سچھنڈ دا سچ نشان، لوک مات پرگٹائیا۔ جس دوارے گر اوتار پیر پیغمبر پُرکھ ابناسی سارے گان، گا گا خوشی منائیا۔ جس گرہ وشن برہما شو پیر پیغمبر ملا
 شیخ نیوں نیوں کرن سلام، سجدہ بردا سیس جھکائیا۔ سو بے پردہ ہو یا آپ بھگوان، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ سچھنڈ دوارا سچ منارا وچ سنسارا اگم اپارا آپ

بنائے نوجوان، نوبت اپنے نام وجائی۔ راج راجانا شاہ سلطانا دو جہاناں دیوے پیغام، سچ سندیسہ اک سنائی۔ سرب جیاں دا ساچا رام، کاہنا کرشنا نظری آئی۔ اُمت نبی رسول اک امام، کلمہ کاتب دے سمجھائی۔ نانک گوہند اک جماعت، چار ورن ورن پڑھائی۔ ستجگ ساچے ساچی دات، ست پڑکھ نرنجن آپ ورتائی۔ سوہنگ ڈھولا گاؤ گاتھ، گوہند میلا سچ سبھائی۔ نانک نرنجن پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائی۔ بیس اکیسا ہر جگدیشا ایک نور کرے پرکاس، پنج تت لہنا دے مکائی۔ گرگھ گرسکھ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے گرو گرسکھ، گر شبد ملاوا ایک گھر کرائی۔ شبد ست تیرا سچا میلا، ہر ملنی میل کرائی۔ آد نرنجن چاڑھے تیرا، جوت نرنجن سنگ وکھائیدا۔ کلجگ انتم آیا ویلا، مل سحیاں گیت لائیدا۔ سوہے سنگر سجن سہیلا، آتم پر ماتم جوڑ جوڑ لائیدا۔ ستنام نام ست اچر کھیل آپے کھیلا، خالق خلق روپ وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار کرائیدا۔ ہر جن تیرا پار اتارا، ہر سنگر آپ کرائی۔ جگت پتانہ کوئے سہارا، گر گر اپنی گود بہائی۔ کاغذ قلم نہ کوئے لکھارا، آتم پر ماتم کرے پڑھائی۔ مندر مسجد نہ کوئے دوارا، گرو دوار کا یا اندر دے وکھائی۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی ویکھے چائیں چائیا۔ شبدی ناد سچی دھکارا، انحد راگی راگ سنائی۔ واہوا سحیاں منگلپارا، پنچم مل مل خوشی منائی۔ گھر وچ گھر کھول کواڑا، ساچی سیجا اک سہائی۔ ساچی سیجا سوہے سو بھاونت ہر کرتارا، نرنجن اپنا آسن لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیکھ تیرا گر سنگ، گر گر سنگ آتم رنگ، آتم رنگ اُمنگ پور کرائی۔ ساچی منگ گرسکھ رنگت، جگ جگ آپ رنگائیدا۔ گر کا بیڑا ہر ہر سنگت، ہر سنگت کھیوٹ کھیٹا آپ اکھوائیدا۔ جن بھگت دوارے آئے منگت، بن منگتا پھیری پائیدا۔ میل ملائے ساچے سنت، سنت سجن ویکھ وکھائیدا۔ جس بنائی آد بنت، سو انت پھیری پائیدا۔ سر شٹ سبائی ایک پنگت، پنڈت روپ نہ کوئے وٹائیدا۔ چار ورن لائے انگت، انگیکار کرے انگت انگیکار کرائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا راہ چلائیدا۔ سچکھنڈ دا ساچا راہ، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائیدا۔ ست ستوادی بن ملاح، ہر جن ساچے پار کرائیدا۔ چرن دوارا دے وکھا، کول چرن آپ بہائیدا۔ دور دراڈا پنڈھ مکا، اون گون ڈیرہ ڈھائیدا۔ سن سادھی پار کرا، اگادھ اگادھی بھيو کھلائیدا۔ انحد نادى بند کرا، دُھن ناد نہ کوئے

سنایندا۔ سرتی سرت دے کھپا، مورت اکال رُوپ وٹائیندا۔ ہوئے دیاں اپنے وچ لئے ملا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، ڈنڈا ہتھ
 نہ کسے پھڑائیندا۔ برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دبا، گرگھ اپنی انگلی لائیندا۔ وشن برہما شو تکن راہ، جس دوارے گرگھ پھیرا پائیندا۔ سنگر پورا ساچی بخشے اک سرنا،
 درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ تھر گھر ساچے دے بہا، دھرم دوارا آپ وڈیائیندا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی دیا آپ کمائیندا۔ قیمت کرتا آپے پا،
 ساچے ہٹ آپ وکائیندا۔ شاہو بھوپئی ازنگ رُوپی ایکانور دے درس، نور نورانہ نظری آئیندا۔ ذات وچ ذات ملا، صفت صفات نہ کوئے صلاح، ضابطہ
 ضبط جذب اپنے وچ کرائیندا۔ انتم فاتحہ اکو وار پڑھا، پیر پیغمبر گر اوتار کرے نکاح، سچکھنڈ دوارے سارے کہن ساچا ہویا ویاہ، کنت کنتول وڈ رسول
 لینا پرنا، دوئے جوڑ چرن سرن منگن سرنا، چار جگ دا ویکھ حال کھ گھنگٹ پردہ لینا پا، کر کرپا ہو مہربان پُرکھ ابناسی ساڈے ول جے کرے دھیان،
 دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ ساڈا آنت کم نہ آیا گیان، لکھ جوڑاسی پھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کسے نظر نہ آئے سری بھگوان، نیتز نین نہ کوئے گھلائیا۔
 پنڈت پاندھا ملا شیخ مسائق گرنختی پنختی گھر گھر منگدے پھر دے دان، مایا آگے اپنی جھولی ڈاھیا۔ سنگر پورا اکو سدا مہربان، سب دے خالی بھانڈے رہیا
 بھرائیا۔ کلجک انتم ہویا پردھان، سچ پردھاگی آپ کمائیا۔ نہ کوئی کھنڈا تیر کرپان، میان رُوپ نہ کوئے دکھائیا۔ ایک حکم دھر فرمان، سچ سندیسہ دے
 سنائیا۔ جن بھگتاں ملیا آن، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ کر کرپا کرے پروان، پروانہ اپنا نام پھڑائیا۔ جس جن گایا سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 تیس کال نہ نیڑے آئیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، راتیں ستیاں لئے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی حیران، ہر کا پوڑا نظر کسے نہ آئیا۔ ہریدوار نہ ملے
 کنت بھگوان، بیوہ دے جگت لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، شبد ست تیرا وسائے گھر، گھر مندر اک بنائیا۔ گھر
 مندر وسنا اکو اک، ہر سنگر آپ وسائیندا۔ زرگن لیکھا رہیا لکھ، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ ستجک ساچی سکھیا لینا سکھ، ساکھیا آپ سمجھائیندا۔ پار برہم
 پر بھ آئے دس، نظریہ نظر آپ بدلائیندا۔ سنت سہیلے رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ بھگت بھگونت اٹھائے پیکھ پیکھ، پیکھت پیکھت اپنی دیا
 کمائیندا۔ رت بسنتی رہے چیت، گر سکھ بھلواری آپ مہکائیندا۔ بھگت بھگونت کرے ہیت، ہتکاری پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نیت نوت دیا

کمانیندا۔ اپنا دس آیا بھیت، بھو ہر جو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبد اپنا مان رکھائیندا۔ شبد سٹ تیرا مان، سو پڑکھ
 نرنجن آپ رکھائیندا۔ کلج اتم کھیل مہان، خالق خلق مخلوق آپ کرائیندا۔ نرنیشا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان کوئی نہ
 دسے وچ جہان، سیس تاج نہ کوئے لکائیندا۔ پڑکھ ابناسی اکو آیا وچ میدان، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دو جہان نین شرمان، اپنا بل نہ کوئے رکھائیندا۔
 ساچی چرنی ڈگے آن، باہوں پھڑ نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوں بھوئیں توں کر سری بھگوان، تیرا کیتا نہ کوئے اٹھائیندا۔ کلج جیو ہوئے شیطان، شرم حیا نہ
 کوئے رکھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ جگت وکارا کھولی ڈکان، دُراچار ونڈ وڈائیندا۔ تیرا ایشٹ نہ ملے نشان، درشٹ جیو نہ کوئے کھلائییندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دہ دشا ونڈائے حصہ، ہر جن ساچے آپ جگائیندا۔ گرسکھ جگاؤن آیا، ہر سنگر مہربان۔ دو جہاناں پھیرا پایا،
 لوآں پُریاں مار دھیان۔ رَوس منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دباہا، ناتا توڑ زمیں اسمان۔ اون گون پنڈھ مُکایا، لوک پرلوک ہو پردھان۔ لوک مات ویکھ
 دکھایا، پاربرہم پڑکھ سلطان۔ چارے کُٹناں پڑدہ لاہیا، اتر پورب پچھم دکھن ویکھے ہو مہربان۔ ساچی دشا پھول پھولایا، دہ دشا کر پروان۔ گرکھ وِلا
 نظری آیا، جس ہر دے سیا آپ بھگوان۔ جنم جنم دا لیکھ چُکایا، پورب لہنا جھولی پایا آن۔ سوہنگ اکھراک پڑھایا، اتم پر ماتم وڈ گیان۔ گائتری منتر نہ
 کوئے جنایا، باراں اکھرنہ کوئے ودھان۔ جگت وِدیانا نہ کوئے پڑھایا، دوئے دوئے نہ سنے کان۔ برہم پاربرہم سمجھایا، شبدی سرتی کھیل مہان۔ اکال
 مورتی رنگ چڑھایا، ناد تورتی اک دُھن کان۔ اپنی ضرورت پوری لئے کرایا، گرکھ ساچے کر پروان۔ جگت مہورت رہیا دکھایا، سنجگ ساچا جھلے نشان۔
 ستر بہتر چوہتر ایکا گھر بہایا، سچ دوارے کر پروان۔ بھگت دوارا آپ بنایا، سیوا کر وچ جہان۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، ست ستوادی نوجوان۔ ہر سنگت ہر
 کارپ بنایا، ہر ہویا مہربان۔ ڈکھ درد دے مٹایا، روگ سوگ چننا چکھانین شرمان۔ سفل لکھ دے کرایا، مات گر بھ نہ پھیر پچھتان۔ چک چک درگاہ
 ساچی دے بہایا، جو ڈھولا ساچا گان۔ ہر سنگت ملے وڈیایا، وڈ وڈا اک بھگوان۔ بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آیا، جگ جگ کھیلے کھیل مہان۔ بہتر اں اپنا
 بندھن پایا، ستر اں پائی ساچی آن۔ چوہتر اں کہا نٹھ نہ جائے شیطان، نرگن اپنا لکھ چھپایا۔ جس دے پچھے گوبند چھوٹے بالے کیتے قربان، نہیاں ہیٹھ

نینہ رکھایا۔ تس لہنا چُکائے آن، دینا دینا جھولی پایا۔ مستک ٹکا لایا وچ جہان، ساچا سک دے دکھایا۔ نکا نکا کھیلے کھیل مہان، پھکا پھکا رس گویا۔ جن
 بھگتاں دسے ایکائیت سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دا گانا گر اوتار پیر پیغمبر رہے گایا۔ گا گا تھکے پیر پیغمبر، پہرہ اپنامات جنائیا۔ کر کر
 گئے لوک مات سوہم، گر چیلے بن اڈمبر، جگت و دیا کری پڑھائیا۔ پُرکھ اکال اک بھر تمبر، بھر پور رہیا سرب گھٹ تھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی سرشٹ سبائی
 اک دکھائے گر دوارا مندر، مسجد اکو نظری آئی۔ گر سکھ تیرا من نہ بھوے بندر، سنگر ایک بندھن پائی۔ پھر کے مارے اکو چندر، نہ کوئی سکے تڑائی۔
 جس نوں گورکھ مچھندر لہدے رہے اچے ٹلے مندر، انت ہتھ کسے نہ آئی۔ جو دھنے دے چارے وچھے ڈنگر، سو صاحب پھیرا پائی۔ جس نامے دیہرا
 دکھا لیا اپنے اندر، پنچ تت ڈیرہ ڈھاہیا۔ سو مندر مسیتا کرے کھنڈر، کھنڈا ایک نام چکائی۔ سرشٹ سبائی سنائے ساچا چندن، گیت گو بند لائی۔ آتم پر ماتم
 پرماندن، بنجانن رس دے دکھائی۔ گر سکھو تہاڈی آیا ٹٹی گنڈھن، گھر گو بند پھیرا پائی۔ جے کوئی جانے گجری چندن، گجری چندن پنچ تت وڈیائی۔ سچ
 دکھائے اک انندن، پُرکھ اکال ساچا ست بنائی۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا سب دے کٹنہارا چندھن، چندھ ایک اپنا پائی۔ گر سکھ گاؤ بتی دندن، رسنا
 جہوانال ملائی۔ پوجا چکی کریر جنڈن، اشٹ دیو نہ کوئے دکھائی۔ لیکھا جانے اُتبیج سیج جیرج انڈن، انڈج اپنا رنگ دکھائی۔ پڑدہ کھولے وچ برہمنڈن،
 ورہنڈ دے وڈیائی۔ ویکھو در کھلوتا تریلوکی نندن، چرنی بیٹھا سیس جھکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ دکھائے ساچا ساگر ڈو گھی
 اندر، کایا گاگر گھر گبھیر دیا کمائی۔ کایا گاگر ساچا رس، ہر رسیا آپ بھرائیندا۔ بن چا ترک ہوئے وس، بلپ بلپ برلائیندا۔ دُور دُراڈا آئے نس، بن
 پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ گر سکھ تیرے پیار اندر جائے پھس، سنگر اپنا پیار آپ ودھائیندا۔ جے گر سکھ اگوں بولے ہس، سنگر لکھ لکھ خوشی منائیندا۔ سنگر
 پورا گر سکھاں داسدا گائے جس، اپنا جس نہ کسے سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست تیرا اکو گھر، گھر مندر اک وڈیائیندا۔ گھر
 مندر وڈا وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ اٹاں گارے نالوں رکھے اڈ، لوہار ترکھان نہ کوئے بنائیندا۔ باڈھی نینہ نہ دیوے کوئی رکھ، سو تر دھار نہ کوئے
 جنائیندا۔ تیسی کانڈی نہ سکے کوئی کڈھ، ٹھوکر ٹھا کر نہ کوئے لگائیندا۔ کر کرپا اپنے مندر اندر آپے جائے وس، وسیرا اپنا نہ کسے سمجھائیندا۔ جے کوئی پچھے

سچ دس، اچھل چھل کھیل کر ایندا۔ کر پرکاس سب نوں کرے بے بس، پرکاس اپنے پرکاس وچ چھپائیندا۔ جن بھگتاں کلجگ انتم مارگ دس، مرگشالا کایا اندر وچ وچھائیندا۔ مار چھال ہے نٹھ، آوند ا جاندا نظر نہ آئیندا۔ پھڑ باہوں کر اکٹھ، اکٹھے ایکا وار کر ایندا۔ کر کرپا پھیرے اُلٹی لٹھ، من منوآ آپ بھوائیندا۔ کوڑی کرپا کرے بھٹھ، سچ سچ منتر درڑائیندا۔ لہنا چکے تت اٹھ، اپ تیج وائے پر تھی اکاش من مت بدھ کم کسے نہ آئیندا۔ سرتی شبد لوے رس، رس سرت شبد آپ چکھائیندا۔ ایش جیو ہوئے وس، جیو ایش آپ کر ایندا۔ آتم پر ماتم پیار اندر جائے پھس، فاصلہ دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ برہم پار برہم گائے جس، حرف بحرف آپ پڑھائیندا۔ انتم اپنا لیکھا کر کے بس، بستہ سب دا بند کر ایندا۔ ویہہ سو اُنی بکرمی سارے ستر بیٹھے گھت، ستر یارڈانہ کوئے ہنڈھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار دو جہان آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سنگت در آئی دیوے نام وتھ، سگل وِسورے آپ مٹائیندا۔ سگل وِسورے مٹائے سنتاپ، ست ست دئے جنایا۔ کرم کانڈ نہ کوئے پاپ، پُنیت پتت آپ کرائیا۔ پھڑ باہوں اُتارے پار گھاٹ، منجھدھار نہ کوئے رُڑھائیا۔ کلجگ انتم نیڑے واٹ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے گر لایا۔ کوئی نہ دیوے کسے ساتھ، مات پتت جھوٹھانا تا بھین بھائیا۔ کسے کم نہ آئے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے وڈیائیا۔ سرب جیاں دا ایکو کملاپات، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ چرن کول کول چرن بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان رکھے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ سوہنگ اکھر پوجا پاٹھ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ راج راجانا سٹے اپنے کھات، کھاتہ ایکا رہیا دکھائیا۔ دیناں مذہباں کرے گھات، چھری ایکا کرد نام چلائیا۔ انتم سب دا فاتیہ پڑھ پڑھ کرے صفات، صفراروپ سرب لوکائیا۔ اکو گرگھ پارجات، پر م پُرکھ دئے وڈیائیا۔ جو جن آئے سنگر گھاٹ، بچھلا پندھ مُکائیا۔ سارے رل مل گاؤ اکو گاتھ، پار برہم پر بھ ایشٹ اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سب دے سنسے رہیا چکائیا۔ سب دا سنسا کرے کافر، کافر کوئے نظر نہ آئیا۔ شاہ سلطاناں بنائے مزدور، مزدوری گھر گھر دئے کرائیا۔ انتم ناتا سٹے کوڑ، سچ سچ کرے گڑمائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی اپنا کھیل کرے ضرور، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ہر سنگت گرگھ گر گر اک دُوبے دی منگن چرن دھوڑ، نیوں نیوں لاگن پائیا۔ نہ کوئی دسے

مورکھ موڑھ، چتر سگھڑ سرب بنائیا۔ آتم پر ماتم دیوے اک سرور، مد پیالہ نہ کوئے پیا ئیا۔ اٹھے پہر کرے مخمور، مُفت اپنا نام وِکائیا۔ جنم جنم دے میٹے قصور، کسر اعشاریہ اشارے نال میٹے سرب لوکائیا۔ ہر سنگت تیرا بیڑا پار کرے ضرور، گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ دیکھن چائیں چائیا۔ کل کلکی اوتار آیا گر سکھاں آسا نسا کرے پور، آپ اپنی دیا کمائیا۔ جس دی گر گو بند منگی چرن دھوڑ، سو پڑکھ اکال اپنا ویس وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان حاضر حضور، نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، آتم رت نہ کوئے رکھائیا۔

☆ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ پنڈ پدھری ضلع فروزپور ☆

سو اچھا ہر آد انت، آد جگادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن مہما گنت، بے آنت بے پرواہ ناؤں دھرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کھیلے کھیل نار کنت، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ ایک اونکار ساچا دھام اک سوہنگت، سو بھاؤنت آسن لائیندا۔ آد نرنجن نور انت، انھو پرکاس کرائیندا۔ سری بھگوان اپنا لیکھا جانے اگنت، لکھت وچ کدے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، گھرن بھٹنہار کھیل کرائیندا۔ پاربرہم ایکا ناؤں ایکا منت، نرکار آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھیا اپنی آپ رکھائیندا۔ سو اچھیا ہر نرکارا، ایکا ایک رکھائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ ساچے آسن لائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی ویکھ وکھائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، ست ستوادی آپ سہائیا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، اک اکلا ڈیرہ لائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ست ورتارا، ست پڑکھ نرنجن آپ جنائیا۔ دھر فرمانا بول جیکارا، بے جیکار اک الایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائییا۔ منڈل منڈپ اک سہارا، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ روس نہ کوئے اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی اچھیا سری بھگوان، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، درگھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ایک اونکارا نور نور نور مہان، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا آپ اپنے نور ڈگمگائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشا،

پوری کرے اپنی آسا، آسا وچ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پڑھ زرنجن ساچی اچھیا اپنی آپ سمجھائیندا۔ ساچی اچھیا ہر زرنکارا، ایک ایک جنائیا۔ سچھنڈ کھولے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ مقامے حق بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نور الایہا۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا بھرے سرب بھنڈارا، ست ستوادی اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ کرے کھیل اپرا، اپرا اپنی دھار چلائیا۔ زرنجن زرنجن دیکھنہارا، نیتز نین نہ کوئے رکھائیا۔ بن وچولا سنائے ڈھولا، ساچا سوہلا آپ سنائیا۔ ایک بولا کر اُجیارا، پڑدہ اوہلا دئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پڑھ زرنجن ساچی اچھیا سچھنڈ دوارے اپنی آپ پرگٹائیا۔ ساچی اچھیا آد پڑھ، اپنی اپنی آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے جنائیندا۔ گرہ مندر گھر سوامی دیوے درس، درس اموگھ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ بن نیتز مٹائے اپنی حرص، ہوس ہور نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی آپے کرے پڑھ، ہر پارکھو اپنا بھو آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا اک رکھائیندا۔ ساچی اچھیا ایک ایک، ایک اونکارا آپ پرگٹائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچھنڈ نواسی پڑھ ابناسی وسنہارا ساچے دیس، سچھنڈ ساچے سوہلا پائیا۔ نیوں نیوں کرے زرنکارا آدیس، آدیس آدیس ہر سچے شہنشاہیا۔ پاربرہم پت پر میثور سو پڑھ زرنجن زرنکارا کر کر ویس، ویس اولٹرا آپ وٹائیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، سو پڑھ زرنجن اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ہر بھگوانا، ایک ایک رکھائیندا۔ سچھنڈ دوارا کھول مکانا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ زرنجن زرنجن کر پروانا، پرم پڑھ میل ملائیندا۔ ناری کنت دیوے دانا، داتا دانی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا کھیل کرائیندا۔ اپنی اچھیا ہر ہر کھیل، اک اکلا آپ کرائیا۔ زرنجن زرنجن کر کر میل، میل ملاواں سچ سبھائیا۔ کر گڑمائی چاڈھے تیل، درگاہ ساچی سگن منائیا۔ وسنہارا دھام نویل، محل اٹل کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھیا اک جنائیا۔ سو اچھیا ہر بھگونت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچھنڈ دوارے میل ملاوا ناری کنت، زرنجن اپنا بندھن پائیندا۔ زرنجن پڑھ اکال ایک رنگ چڑھائے بسنت، بسن بنواری آپ رنگائیندا۔ ایک ناؤں ایک منت، منتر ناؤں زرنکارا اک درٹائیندا۔ ایک مہا جانے اگنت، اگنت اپنا بھو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا نال نار کنت، کنت کنٹول ایکا سیج سہائندا۔ ایکا سیج کنت کنٹول، نر نرکار آپ سہائیا۔ ایکا دیوے لہنا دینا مول، ایکا دست
امولک جھولی پائیا۔ ایکا بھوشن بستر دیوے ساچے پھول، بن مالن سیو کمائیا۔ ایکا سیج پنگھوڑا لئے جھول، جھولا اپنا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ دھرائیا۔ اپنی اچھیا آپے رکھ، آد پڑکھ کھیل کرائندا۔ نرگن نرگن ہوئے وس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائندا۔ نرگن نرگن
دیوے رس، رس رسارس چکھائندا۔ نرگن نرگن مارگ دیوے دس، بھيو ابھید آپ گھلائندا۔ نرگن نرگن مہمائے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے جنائندا۔
نرگن نرگن چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کمائندا۔ نرگن نرگن کہے پڑکھ سمرتھ، دوسر اوٹ نہ کوئے دھرائندا۔ نرگن نرگن گائے جس، جس اپنا
ناؤں سنائندا۔ نرگن پیار نرگن دھار اندر نرگن جائے پھس، دوسری پھاندھی نہ کوئے بنائندا۔ پاربرہم پت پر میثور سو پڑکھ نرنجن اپنی اچھیا ہو پرگٹ،
درگھر ساچا آپ سہائندا۔ سچھنڈ نواسی سچھنڈ دوارا کھول ہٹ، بن ونجارا سیو کمائندا۔ وست امولک ایکا گھت، اتوٹ اٹھ آپ وکھائندا۔ ناری نر
نران رکھے اپنی پت، نار کنت اپنی سیج سہائندا۔ اپنے آتر آپا کر اُتت، اپنا کھیل آپ سہائندا۔ آپے مات آپے پت، پت مات آپ ہو جائندا۔ آپ
سہائے ساچی رت، رت رتری آپ مہکائندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ پنچ تت نہ کوئے تت، ترے گن بندھن نہ کوئے
رکھائندا۔ اپنی لکھوں آپے پھٹ، جن جننی ناؤں دھرائندا۔ آپے لیکھا جانے ساچے ست، ست اپنا آپ اٹھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، سو پڑکھ نرنجن اپنی اچھیا آپ سمجھائندا۔ ساچی اچھیا سری بھگوانا، آد آد جنائندا۔ سچھنڈ دوارے کھیل مہانا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائندا۔ ہر
پڑکھ نرنجن ہو مہربانا، مہان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور آپ پرگٹائندا۔ ایک اونکارا وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائندا۔ آد نرنجن نور مہانا، نورو نور نور
رُشائندا۔ ابناسی کرتا دیوے دانا، وست امولک اک ورتائندا۔ سری بھگوان جھلائے نشانہ، سچ دوارے آپ اٹھائندا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے مار دھیانہ،
نیتز نین نہ کوئے رکھائندا۔ سچھنڈ دوار سوہے سچ مکانا، ست پڑکھ نرنجن اپنی دھار جنائندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، آپ اپنی کل ورتائندا۔ جننی جن
بن بن جنے بالا، جن جنندی مائی آپ اکھوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے ہتھ رکھائندا۔ اپنی اچھیا جنیا ست، ہر شبدي

ناؤں رکھائیا۔ سچھنڈ دوارے آپے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیا۔ دین دِیال ٹھاکر سوامی نہکرمی نہہکامی آپے گیاٹھ، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھیا ایک ایک رکھائیا۔ سو اچھیا سچھنڈ دوار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ شبد ڈلارا کر تیار، ست ستوادی ساچا حکم
 سنائندا۔ بن نیز نین نین اگھاڑ، اکھ پر تکھ اک رکھائندا۔ جوتی جوت دیک بال، اگیان اگیان نہ کوئے رکھائندا۔ زرگن زرگن وسے نال، سگلا سنگ آپ
 سمجھائندا۔ سچھنڈ دوارے پُرکھ اکال، سچ سگھاسن آسن لائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا ساچی دھر مسال آپ بنائندا۔
 دھر مسالہ ساچا دھر م، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ست ڈلارے تیرا ناؤں نہکرمی کرم، کرم کانڈ نہ کوئے وڈیائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، وندن وچ کدے نہ
 آئیا۔ پر م پُرکھ پر بھ ایک سرن، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ سنگر صاحب ترنی ترن، تار نہار ہتھ وڈیائیا۔ مستک دھوڑی ٹکا چرن، چرن چرنودک کھ
 چھبائیا۔ آد پُرکھ گھاٹن گھرن، گھرنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اچھیا دئے جنائیا۔ ایک اچھیا ست ڈلارے، ہر شبدی
 شبد جنائندا۔ تیرا میل اگم اپارے، آد جگاد آپ کرائندا۔ گھر وچ گھر کر تیارے، تیرا مندر آپ سہائندا۔ تھر گھر کھولے اک کواڑے، اپنی ہتھیں
 کڈا لائندا۔ کرپا اندر واڑے، سر ایک ہتھ ٹکائندا۔ آد جگاد کرے گفتارے، بھيو ابھید آپ سنائندا۔ ست ستوادی آد جگادی اک اکلا بودھ اگادھی
 واجاں مارے، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا تیری پچ سوارے، سدا سد اپنا سنگ نبھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنی اچھیا ساچے ست جنائندا۔ شبد ست اٹھ کر دھیان، سچھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ تھر گھر دوارا تیرا مکان، بے مقام آپ بنائیا۔ جس داد سے نہ کسے
 نشان، نشانہ تیر نہ کوئے لگائیا۔ ایک حکم ایک حکمران، ایک شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ ایک داتا دانی دیوے دان، دین اپنی دیا کمائیا۔ جو دھا سور پیر بلی
 بلوان، بل اپنا تیری جھولی پائیا۔ ایک اچھیا کر پروان، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن نوجوان، زرگن زرگن اپنا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زریشا ایکنکار ایک وار سنائیا۔ سن سندیسہ ہر زرنکار، شبدی ست سیس جھکائندا۔ تیری اچھیا میرا بھنڈار، بھنڈار ٹٹ
 کدے نہ جائندا۔ تیرا ناؤں میرا وپار، در تیرے ہٹ کھلائیندا۔ تیری کرپا میرا سدھار، تھہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ نت نوت سد منگاں تیرا دیدار،

تیری دید میرا رنگ رنگ نال ملائیندا۔ تُوں صاحبِ سلطان سچی سرکار، تیرا حکم موہے بھائیندا۔ ہوں بردا خاک چھار، بن سیوک سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اچھیا ساچی بھچھیا جھولی ایکا اپنی پائیندا۔ تیری اچھیا جھولی پا، پُرکھ ابناسی شکر منایا۔ سچھنڈ دتے تیرا تھاں، جس دوارے آسن لایا۔ تھر گھر بیٹھا تیرے گیت لواں گا، گا گا اپنی خوشی منایا۔ تیرے چرن کول بن نیزت درس لواں پا، اپنی ترسنا ترکھا بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چھوٹا بالا منگ منگایا۔ سَت دُلارا چھوٹا بالا، پر بھ اگے سپس بُھکائیا۔ سری بھگوان تیرا کھیل نرالا، ہوں بھو نہ جاناں رانیا۔ تیری کرپا ہو یا اُجالا، نرگن ملی نور رُشانیا۔ تُوں صاحبِ سدا گوپالا، گو بند اپنی دھار چلانیا۔ آد جگاد بنیں رکھوالا، سر اپنا ہتھ ٲکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک درُانیا۔ ساچی سکھیا درُھ و شواس، و شو دھاری آپ جنائیندا۔ سَت دُلا رے نہ ہونا اُداس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن ویکھے تیرا کھیل تماش، بھو ابھید آپ کھلائیندا۔ سَت ستوادی وسے پاس، سگلا سنگ نبھائیندا۔ تیرے اتر ساچی راس، بن گوپی کاہن آپ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھیا آپ دکھائیندا۔ سو اچھیا اپنی ویکھ، شبدی سَت جنانیا۔ تیرا لہنا بن لیکھ ریکھ، ریکھ روپ نہ کوئے وڈیانیا۔ تیرا اتر تیرا منتر لے ویکھ، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ تھر گھر وسے تیرا دیس، دیوے مان وڈیانیا۔ تُوں رہنا سدا ہمیش، مرن جن نہ کوئے رکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سَت سَت سبھجانیا۔ چھوٹے بالے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھانیا۔ پاربر ہم پر بھ ملیا ملال، کھیوٹ کھیٹا بیڑا لے چلانیا۔ سَت سروپی دیوے سَت صلاح، ساچے مارگ آپے لایا۔ سمر تھر پُرکھ مہما کتھ دے جنا، کتھنی کتھ کرے پڑھانیا۔ ساچے تھر دے چڑھا، مہاسار تھی سیو کمائیا۔ تھر گھر دوارے جس میری بنت لئی بنا، سو صاحبِ نظر کسے نہ آئی۔ آد آد ایک نش اکھر رہیا پڑھا، اپنا بھو آپ چُکائیا۔ ساچا وکھر جھولی رہیا پا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی بھچھیا اک رکھانیا۔ سو اچھیا شبد دُلا رے، ہر ہر آپ جنائیندا۔ تیرے کھیل اگم اپارے، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ تیرے اندر نرگن دھارے، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ تیرے اندر نر نکارے، ساچے آسن سو بھاپائیندا۔ تیرے گن اپر اپارے، بن ہٹوانا ہٹ چلائیندا۔ تیرا کھیل کرے آپ کرتارے،

کرتا اپنی کرنی آپ کمانیندا۔ وشن برہاشو تیرے ڈلارے، ترے ترے ایک رنگ دکھائیندا۔ ترے گن مایا تہ بھنڈارے، پنچم ایک جوڑ جوڑائیندا۔ رو
 سس کر اُجیارے، کرن کرن کرن کمانیندا۔ منڈل منڈپ تیرے اکھاڑے، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ دو جہان پاوے سارے، لوک پر لوک اپنا راہ
 چلائیندا۔ ترے بھون دھنی تیرا کاج آپ سوارے، سر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ دکھائیندا۔ ساچی
 اچھیا رکھنی یاد، ہر ساچا سچ جنایا۔ آد جگاد سنے فریاد، سچکھنڈ واسی سچا ماہیا۔ وشن برہاشو دیوے داد، ترے گن اپنا ٹھانڈا سینا ایک وسنت نام امولک جھولی
 پائیا۔ کرے کھیل پت پت پت پت، نرگن چلائے ساچی ریتا، پنچ تہ میل سچ سبھایا۔ نرگن دھام دکھائے اک انڈیٹھا، سرگن تپے اک انگیٹھا، اپ تیج
 وائے پر تھی آکاش بندھن پائیا۔ ست ستوادی آد جگادی نر نرکارا ٹھانڈا سینا، گھر ساچے سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست
 ڈلارے پردہ دئے اٹھایا۔ ست ڈلارے پردہ کھول، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ تھر گھر دوارے پئے بول، راگ انادی اک الائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء
 تولے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی کنڈا دینا کھول، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ ست پُرکھ نر نجن ایکنکارا کھیل اپارا سدا سہیلار ہے اڈول، سچکھنڈ
 ساچے سو بھا پائیندا۔ ست ستوادی برہم برہادی ایک کنڈا تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی کرے کھول، بل باون آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ایک ایک جنائیندا۔ ساچی اچھیا پُرکھ ابناسا، ایک ایک جنایا۔ لکھ چوراسی کھیل تماشا، برہم پار برہم ویکھ دکھایا۔
 ایش جیو جگدیش پائے راسا، آتم پر ماتم کر گڑمایا۔ نو در رکھے جگت واسا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار من مت بُدھ دئے چترایا۔ کایا کفنی جانہارا بھيو
 خلاصہ، پڑدہ پڑدہ وچ رکھایا۔ ڈونگھی کنڈر پاوے راسا، نرگن نرگن اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا ایک ایک
 ایک رکھایا۔ ساچی اچھیا پنچ تہ تہ، توت تہ جنائیندا۔ لیکھا جانے رکت بوند رت، رتی رت رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل داتا دانی دیونہارا برہم مت،
 برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم ایک گھر جائے وس، بنک دوا ری بنک سہائیندا۔ نرگن نور جوت کر پرکاس، کوٹن کوٹ بھان گھ شرمائیندا۔ انحد نادی
 گائے جس، جس وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی حکمی حکم پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے ست ایک ایک ایک

بھچھیا آپ ورتائیندا۔ سُت دُلا را چرنی ڈھیہہ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی آد جگادی ایکا رہے، رہبر بنے سرب لوکائیا۔ سدا سہیلا ست ستوادی بھانا اپنا آپے سہے، سد بھانے آپ سمائیا۔ سچھنڈ دوارے ساچے ہے، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ ایکنکارا سچ جیکارا، ساچا نام بولے جے، جے جے اپنے ناؤں وڈیائیا۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھیہہ، سچھنڈ دوارا محل اٹل منارا ایکا ایک ایک رُشنائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا شبدی سُت تیری دھار اندر کہے، کہہ کہہ اپنا حکم سنائیا۔ لیکھا جانے تُوں میں، میں تُوں ایکا رنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ ساچی اچھیا ہر کرتار، شبدی شبد ورتائیندا۔ وشن برہما شو تیرا سہار، پیار ایکا ایک جنائیندا۔ ترے گن مایا تیری دھار، دھار دھار نال ملائیندا۔ پنچ تت تیرا وہار، بوہاری آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن کھول کوڑا، انگ انگ نال ملائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، تیرا مندر آپ سہائیندا۔ نو دوار ویکھے جگت کوڑا، بند تاکی آپ جنائیندا۔ دُو نگھی بھوری کھیل اپار، سنگھن ٹیڈھی بنک سہائیندا۔ ایڑا پننگل پہریدار، سیوادار سیو لگائیندا۔ بے صبر پیالہ کر تیار، مد جام اک دکھائیندا۔ نچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار، آتم رس رس دکھائیندا۔ نچ نیز دیوے کھول دیدار، جگت لوچن بند کرائیندا۔ بجر کپائی جڑ دے اکھاڑ، ساچی ہاٹی آپ جنائیندا۔ کملاپاتی ہو تیار، بن ساقی کھیل کرائیندا۔ اندھیر راتی مٹے دھواں دھار، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ شبدی سُت تیرا پیار، سُرتی سُرت نال کرائیندا۔ اکال مورت ویکھنہار، مول اپنا نہ کسے جنائیندا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر گرہ گرہ نرمل دیا کر تیار، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ جوت نرنجن کر شنگار، ویکھنہارا سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے تیرا گھر، لکھ چوراسی اندر آپ بنائیندا۔ سُت دُلا رے تیرا گرہ، گھٹ گھٹ اندر آپ بنائیا۔ نرگن ہو کے نرگن ہے، جگت نیز نظر نہ آئیا۔ من مت نہ سکے کہہ، بدھی چلے نہ کوئے وڈیائیا۔ گر شبد جو تیری چرنی ڈھے، تس میلاں سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت رہیا جنائیا۔ سُت دُلا رے منگے منگ، ہر اگے سیس جھکائیندا۔ میرا رُپ نہ کوئے رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ کون بدھ وساں سنگ، سارنگ دھر تیرا بھيو کوئے نہ آئیندا۔ تھدہ بناں ہویا ننگ، سر پردہ نہ کوئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر پنچ وکارا تیرا چچیا جنگ، جنگجو ایکا حکم ورتائیندا۔ اندر مندر لائی کندھ، دویت پڑدہ نہ کوئے اٹھائیندا۔

کون بدھ تیرا گاواں چھند، سوہلا ڈھولا اک پرگٹائیندا۔ تھدہ بن نار ڈھاگن ہوئی رنڈ، ہر جوکت نظر کوئے نہ آئیندا۔ میری وچ سنسار پوے نہ گنڈھ،
 شبدی سٹ پرہہ اگے جھولی ڈاہندا۔ تیرا نور نرمل چند، سیتل سیتل دھار دکھائیندا۔ آد جگاد اک انند، انند انند وچ سہائیندا۔ کون دھار کر پیار، لکھ
 چوراسی آر پار میٹاں پنڈھ، بن پاندھی سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھا کر سوامی ہو بخشنڈ، شبدی سٹ سٹ آپ درڑائیندا۔
 بخشش کرے ہر مہربان، سچکھنڈ نواسی دیا کمائی۔ آد رچنا کھیل مہان، نظر کسے نہ آئی۔ لکھ لکھ دیوے نہ کوئے بیان، صفت کرے نہ قلم شاہیا۔ وسنہارا
 سچ مکان، بے مقام ڈیرہ لائی۔ ست ستوادی کرنہارا سچ نظام، حکمی حکم اک سنائی۔ شبدی سٹ دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔ تیخت تیرا نشان،
 برہم پار برہم وڈیائی۔ جوتی جوت جوت مہان، دیپک دیپک رُشنائی۔ ایش جیو جیو ایش ملے ساچا کاہن، جگدیش کھیل کرایا۔ کراں کھیل وچ جہان،
 دیواں مات مات وڈیائی۔ چوڈاں لوک ہون خیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائی۔ وشن برہما شوین شرممان، نیتز سکے نہ کوئے اٹھائی۔ بن بھکھاری منگن دان،
 بھکھک بیٹھن ڈیرہ لائی۔ تیرا ناؤں پرگٹ کراں وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سٹ گر
 گر تیرا ناؤں رکھائی۔ شبد سٹ توں ساچا گر، سری بھگوان آد سنایا۔ تیرا لیکھا لیکھا ڈھر، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ میرا ناؤں تیری سر، سر تال سرت
 ملایا۔ پُرکھ اکال چرنی جانا جڑ، جڑ جڑ اپنا بندھن پایا۔ پار برہم نوں تیری لوڑ، تھدہ بن پار برہم کم کسے نہ آیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا اندھ گھور، چند چاندنا اپنا
 نور لئے پرگٹایا۔ زرگن زرگن بنھے ڈور، تندی تند نہ کوئے رکھایا۔ آپ بیٹھارہے بن کے چور، سچکھنڈ ساچے مکھ چھپایا۔ تیرا ناؤں پاوے شور، لوک
 مات ڈنک وجایا۔ کرے پرکاس کایا گور، ڈونگھی کوری پھول پھولایا۔ ایکا اپر لائے ہوڑ، کایا سنا قلعہ دئے دکھایا۔ ایکا ہوڑا زرگن سرگن سرگن زرگن
 جائے بھڑ، بھڑی بھڑی ڈکھ دئے مٹایا۔ ہنگ برہم تیرے اگے دیوے تور، تیرا راگ اک سنایا۔ آپ دکھائے اپنا زور، زور رہن کوئے نہ پایا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ایکا شبد سو پُرکھ زرنجن آپ دھرایا۔ ساچا شبد آپے دھر، دھر دھر ویکھ دکھائیندا۔ دیونہارا آپے ور، ور
 دے دے خوشی منائیندا۔ چکا ونہارا بھو ڈر، زربھے اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے کھر، تھر گھر اپنی کھیل رچائیندا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، ساچے

مندر سو بھا پائیندا۔ سُت شبد تیرا کھیل چیتن جڑ، چاترک تیری ترکھا آپ بھجائیندا۔ پنج تت تت لئے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ رجو طمو ستو توڑ
گڑھ، گڑھ ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ اپنی اگنی تیرے پریم جائے سڑ، تیرا پریم اپنی اگن دکھائیندا۔ سچ مکے جائے چڑھ، آؤندا جاندا نظر نہ آئیندا۔ لوک
مات کھول تاک پنج تت، برہم مت اپنا روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اچھا ساچے شبد جھولی پائیندا۔ شبد سُت سچ تیری
دھار، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ ونڈاں ونڈاں اپار، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے ترے میل میل ملائیندا۔ چار چار دا ونج وپار،
چارے مکھ مکھ صلاحندا۔ چار چار کر تیار، چارے کھانی بھو چکائیندا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج وسے وسنہار، پراپنتی مدھم بیکھری اپنا راگ الائیندا۔ سچ
سگندھی ایکنکار کملا پاتی کول کول کر تیار، جھرنا نچھر آپ جھرائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، سیتل سیتل ایکا دھار، بخشش اپنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا
ناؤں رکھ گرا اوتار، پنج تت کراں شنکار آتم دیپک ایکا بال، جوتی جوت نال ملائیندا۔ کایا چوٹی چڑھ کھولاں دوار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، پڑھ اکلا دین دیلا سُت شبد بنے دللا، سچ دلالی آپ کمائیندا۔ سچ دلالی کرے اکال، اکل کلا وڈیائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچھی دھر مسال، تھر گھر دیوے
مان وڈیائیا۔ سُن اگم کرنہارا پار، پار برہم بے پرواہیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ سُت شبد نو کھنڈ پر تھی دکھائے اک سچھی
دھر مسال، دھرم دوارا اک بنائیا۔ تیری چرن سرن رکھائے کال مہاکال، کال تیرے ناؤں وڈیائیا۔ تیرا روپ ویکھ دیال، دیالتا اپنی دئے سمجھائیا۔ جگ
جگ ویکھے تیرا کمال، خالق خلق وچ سمائیا۔ تیری واگ ڈور لئے سنجال، سمبھل سمبھل اپنا راہ جنائیا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، سنجگ تریتا دوا پر
کجگ آپ ہنڈھائیا۔ گرا اوتار تیرا ناؤں دئے سکھال، سرشٹ سبائی کرے پڑھائیا۔ تیئی اوتار کر کر بھال، ترے گن میلا دئے ملائیا۔ شاستر سمرت وید
پران رسنا جھوا گائے بے مثال، اپنا مسد آپ جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری ویکھے حق حلال، حقیقت اپنا پڑدہ لاہیا۔ نوری جلوہ اک جلال، ظاہر
ظہور اک درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھا ساچے سُت جگا جگنتر سہائے تیری رت، تیری رت اپنے نام مہکائیا۔ ساچے سُت
کر وچار، ہر وچار وچ نہ آئیندا۔ تیرا ناؤں گرا اوتار، گرا گرا تیرا کھیل کرائیندا۔ کلمہ کلام کر تیار، کائنات آپ پڑھائیندا۔ شرع شریعت وسے باہر،

شرع اپنا حکم جنائندا۔ بیخ تہ بیخ آدھار، پنچم پنچم میلا ہر کرتار، پنچم اپنا رنگ دکھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا آپ رکھائندا۔ ساچی اچھیا چار جگ، جگ چوکڑی آپ جنائیا۔ نو سو چوڑانوے چوکڑی اودھ جائے پگ، جگ جگ گہرا آپ بھوائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائے لگ لگ، سچھنڈ و سے سچا ماہیا۔ کلجگ اتم ویلا آئے ڈھک، دیکھنہارا خلق خدائیا۔ نانک نرگن دسٹہارا ساچی اوٹ، اوٹ ایکا ایک جنائیا۔ بیخ تہ کایا قلعے کوٹ، کوٹ بنک سہائیا۔ کبیر جلاہا کہے نرمل جگے جوت، جوتی جاتا کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ شبد تیری دھار، گر اوتار وچ لکائیا۔ گر اوتار تیرا رنگ، پیر پیغمبر سو بھاپائندا۔ بیخ تہ کایا تیری سچ پنگ، نرگن سرگن آپ جنائندا۔ بودھ اگادھا شبد اگئی تیرا مردنگ، انحد نادی سیو کمائندا۔ آر پار دو دھار ہر نرنگار کھنڈا جائے لنگھ، اودھ وچکار نہ کوئے اٹکائندا۔ شبدی تورا جوتی نورا و سے سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، پرم پُرکھ کھیل کرائندا۔ کھچنہارا تیر کمند، ساچا چلہ ہتھ اٹھائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ شبد ڈلارے، دے کھیل ہر کرتارے، قُدرت قادر آپ جنائندا۔ قُدرت قادر دے بھو، ابھید آپ جنائیا۔ شبد سٹ ساچی سیو، چاکر چاک لگائیا۔ کرے کھیل نہکیول نہکیو، نہکرمی اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گانہ تھکے رسنا جہو، بتی دند نہ صفت صلاحیا۔ پاربرہم پر بھ آد جگاد جگ جگتر ساچا دیو، نمو نمو کرے پڑھائیا۔ الکھ الکھ الکھ ابھو، اگوچر اگوچر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ایکا ایک کرائیا۔ ایکا اچھیا ہر کرتار، شبدی شبد جنائندا۔ نو نو چار ہوئے پار کنارہ، نو ست نہ کوئے وڈیائندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، رُپ انوپ آپ وٹائندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، گر گر اپنا پڑدہ لاہندا۔ کھانی بانی انخیل قرآن دیکھنہارا، دیکھ دیکھ پیکھ پیکھ پیکھت اپنا رنگ جنائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے تیری اچھا تیرا تیری جھولی پائندا۔ تیری اچھا اتم پور، ہر سنگر پور کرائیا۔ نرگن سرگن حاضر حضور، ہر ہر ایکا رنگ رنگائیا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑ، کوڑی کرایا دے مٹائیا۔ نانک گو بند ساچی دھوڑ، گر شبد شبد رمائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، موہ ممتا مان مٹائیا۔ ہوئے ہنگتا توڑ غرور، غرُبت سب دی دے گوائیا۔ پیر پیغمبر کر کر تھکے قصور، سب دے اُتے فتویٰ لائیا۔ کلجگ ترے گن تہ تپے تندور، سائک سٹ نہ کوئے کرائیا۔ جس نے

جلوہ تکیا کوہ طور، سو موسیٰ دھیان لگایا۔ محمد ہڈیاں ہون چور چور، صدی چودھویں رہی وہایا۔ اللہ رانی نہ دسے حور، مکھ گھنگٹ نہ کوئے اٹھایا۔ تیی اوتار آسا کر نہ سکے پور، آسا پور نہ کوئے کرایا۔ بھگت اٹھاراں ہوئے دور، کبیر جلاہا دئے ڈھایا۔ ورن برن ذات پات رہی جھور، جھنجٹ دیوے نہ کوئے مٹایا۔ عیسیٰ ملے نہ کوئے نور، اسم اعظم نہ کوئے دکھایا۔ سنگر نانک کہے پر بھ سب میں رہیا بھر پور، سب تھائیں ہوئے سہایا۔ گوبند کہے میر اپتا پُرکھ اکال ضرور، دوجی ضرورت نہ کوئے رکھایا۔ امرت پیالہ دتا سرور، اٹھسٹھ تیرتھ رہے شرمایا۔ گرکھ آسا کری پور، پنچم اپنا جوڑ جوڑایا۔ آتم پر ماتم دتا نور، زرگن سرگن میل ملایا۔ صاحب تٹھا ہویا حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پُرکھ ابناسی ہویا رہیا مفرور، بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آیا۔ جس نوں کھندے وسدا دور، سو سنگر نیرن نیر دسایا۔ پنچ وکارا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے چورو چور، نام کھنڈا اک اٹھایا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ دئے درڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر تیرا دھرواسا آد جگاد کھیل تماش، خالق خلق ویکھے جائیں چانیا۔ سنگر کہے شبد گر میتا، گوبند دیوے مان وڈیایا۔ ہر کا شبد سدا انڈیٹھا، نظر کسے نہ آیا۔ گوبند پیالہ جس نے پیتا، پیر پیغمبر بیٹھے سپس جھکایا۔ نانک دھام ٹھانڈا سیتا، جس گھر ملے سچا ماہیا۔ کلجگ آنت سری بھگونت چلائے ساچی ریتا، ریتیان پھیرا پائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن جنائے اک پریتا، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ ایک گھر بہائے ہست کیٹا، راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی ایک راگ سنائے گیتا، پُرکھ اکال ڈھولا گایا۔ جس بنایاں مندر مسیتاں، شودوالے مٹھ سہایا۔ سو صاحب گھر گھر اندر پر کھنہارا نیتا، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ گر سکھ نہ مرینا نہ جیتا، جنم مرن وچ کدے نہ آیا۔ شبد گر سدا سدا سد میتا، متر پیارا اک ہو جایا۔ مُرشد مُرید مُرید مُرشد ایک دھام ڈیٹھا، جس دھام وسیا ہر رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھا سٹ ڈلارے ایک تیرے ہتھ پھڑایا۔ ہر کی اچھا شبد ہتھ، ہر شبدی کھیل کر ایندا۔ ہر کی اچھا ناؤں وتھ، ناؤں زرنکارا آپ جن ایندا۔ ہر کی اچھا مہما اکھ، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ ہر کی اچھا سگل وسورے گئے لٹھ، ہر جو ہر جن میل ملائیندا۔ ہر کی اچھا ہر سنگر گر سرنی جائے ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ شکر منائیندا۔ ہر کی اچھا پنچ تت، من مت بدھ نال رلائیندا۔ ہر کی اچھا زرگن سرگن کر پرگٹ، لکھ

چوڑاسی ونڈ ونڈائیندا۔ ہر کی اچھیا گھر گھر نرمل جوت دئے رکھ، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ ہر کی اچھیا تن کندر اندر مارے انحد سٹ، ٹھوکر اپنے نام
 لگائیندا۔ ہر کی اچھیا پنج وکارا ستر بیٹھے گھت، صفا لیچھ نہ کوئے چلائیندا۔ ہر کی اچھیا اُتجے برہم مت، پاربرہم پر بھ دیا کمائیندا۔ ہر کی اچھیا نہ اُبلے رت،
 بہتر ناڑ نہ اگن تپائیندا۔ ہر کی اچھیا سگل و سورے جان لٹھ، جو جن سنگر پورے درشن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچے شبد تیرا ناؤں سنگر مات سمجھائیندا۔ شبدی ناؤں سنگر مات، گر اوتار تت گڑمائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھيو ا بھید نہ کسے جنائیا۔ گا گا تھکے
 سارے گاتھ، آد آنت نہ کوئے جنائیا۔ صفت کرے نہ قلم دوات، سیوا کرے نہ قلم شاہیا۔ بنا سبت کھول نہ سکی اپنا تاک، اٹھاراں بھار نہ بھار تھلائی۔
 پاربرہم پر بھ اکو ذات، گر گر اپنی ذات جنائیا۔ چرن چرن بندھائے نات، سرن سرن سرنائیا۔ شبدی شبد ساچا ہاٹ، ہر شبد گرو کھلوائیا۔ سرگن نرگن
 دیوے دات، نرگن دانی آپ ورتائیا۔ من مت میٹے نار کمذات، کلکھنی گرہ رہن نہ پائیا۔ گرو شبد جس وسیا ساتھ، تس ناک گو بند ہوئے سہائیا۔ وشن
 برہما شو ترے گن مایا پنج تت تیئی اوتار بھگت اٹھاراں عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار ناک گو بند منگدے گئے پیار، پُرکھ اکال انتم پھیرا پائیا۔ نہ کلنک مہابلی اترے
 اپنی دھار، مات پت جننی جن نہ کوئے رکھائیا۔ گو بند کہے سمبل وسے دھام نیار، محل اٹل اُچ کرے رُشنائیا۔ کل کلکی پاوے سار، وید ویاسا بن لکھار،
 پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے کوک کوک گیا جنائیا۔ عیسیٰ نیتز رووے گریزاری کرے زارو زار، میرا خدائے میرے بچھے پھیرا پائیا۔ محمد کہے میرا یار
 مقامے حق وسے پروردگار، مکھ نقاب پڑدہ دئے اٹھائیا۔ صدی چودھویں آئے ہار، چووداں سد کھیل کرتار، خدی خدائے دئے مٹائیا۔ گو بند سورا پرگٹ
 ہوئے اک بلکار، نو کھنڈ پاوے سار، ستاں دیپاں دئے مان وڈیائیا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک ناد اک ڈھنکار، ایک راگی راگ سنائیا۔ ایک ایشٹ دیو گر کرتار،
 کرتا پُرکھ اک سرنائیا۔ سنجگ ساچی بٹھے دھار، ست پُرکھ نرنجن ہر جن ساچے ست لئے پرگٹائیا۔ راتی ستیاں دئے دیدار، سُنن سکھوپت جاگرت تریا
 اپنا کھیل وکھائیا۔ غفلت وچ کرے بے دار، اُلفت اپنی آپ سمجھائیا۔ ایک کلمہ کرتیار، مُرید مُرشد کرے پڑھائیا۔ بیس بیس ہر جگدیشا کرے کھیل آپ

نرنگار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سو اچھا ہر بھگت بھنڈار، ساچے سنتاں آپ ورتائیا۔ سنت جن کہا رسنا دیو اچار، سو اچھا لیکھ لکھائیا۔ ہر سنگت تیرا وڈا دربار، جس دربار گر اوتار پیر پیغمبر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا روپ دکھائیا۔

☆ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ منڈی جمال ضلع فروزپور ☆

سُت شبد تیرا سچ دوارا، دُھر درباری آپ بنائیدا۔ سچکھنڈ اندر کھول کواڑا، تھر گھر تیرا در اپائیدا۔ جوتی نور کر اُجیارا، نورو نور نور دھرائیدا۔ ساچے مندر کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی آپ دکھائیدا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، نر نرنگارا آپ سنائیدا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہ بے عیب اپنے رنگ رنگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت تیرا گھر گرہ مندر آپ سہائیدا۔ ساچا مندر سہائے آپ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے وڈ پرتاپ، بے انت کنت دے وڈیائیا۔ ایکنکارانش اکھر اکھر کرائے اپنا چاپ، ایکنکارا آپ پڑھائیا۔ آد نرنجن کھول تاک، دیا باقی کملاپاتی در گھر ساچے آپ دکھائیا۔ ابناسی کرتا لہنا دینا چکائے باقی آد جگاد، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سری بھگوان ست سروپی ست ستوادی ایکا بنے سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ پار برہم پر بھ بنے مائی باپ، پتا پوت ایکا گود سہائیا۔ ایکا بستر ایکا کھاٹ، ایکا سیجا دے دکھائیا۔ ایکا وست ایکا ہاٹ، ایکا گھر دے وڈیائیا۔ اک بندھائے ساچانات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیا۔ شبدی شبد تیری ساچی ذات، نرگن نرگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش گنگن گلنتر تیری راس رچائیا۔ لکھ چوراسی کر پرکاس گھر گھر ویکھے کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیا۔ پنچ تت تیرا داسی داس، ترے ترے لیکھا لیکھے لائیا۔ حکمے اندر پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں آپ پھرائیا۔ کرے کھیل شہنشاہ شاہو شتاباش، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا پرگٹ ہوئے ساکیات، در گھر ساچے اپنا ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر ویکھے مار جھات، گھر گھر وچ پردہ دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلا رے ایکا وست وستو ہر ورتائیا۔ ساچی وست ساچی دات، ہر ساچا سچ ورتائیدا۔ آد

جُگاد بنھے نات، ناتا بدھاتا نہ کوئے تڑائیندا۔ خالق خلق مخلوق دیکھے کھیل تماش، بے عیب اپنا بھيو چُکائیندا۔ پروردگار بنے سچن ساک، صاحب سلطان اپنی دیا کمائیندا۔ نرگن سرگن دکھائے ایکا گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ آتم پارما تم برہم پاربرہم دیکھے واٹ، ایش جیو پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت شبدی آپ جنائیندا۔ شبد سُت دیکھ اٹھ بل دھار، بلدھاری آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، نرگن سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ تیرا لیکھا وچ سنسار، وڈ سنساری آپ چُکائیا۔ تیرا لیکھا شبد ڈلار، تھر دربارے دئے وڈیائیا۔ گھر گھر اندر کر تیار، ساچا مندر آپ سہائیا۔ آتم سیجا بیٹھ نرنگار، نرگن اپنارنگ رنگائیا۔ سارنگ سارنگ بن تند ستار، انحد نادی ناد سنائیا۔ برہم برہمادی بھيو نیار، سَت ستوادی کرے پڑھائیا۔ بودھ اگادھی ناد ڈھنکار، دُھن آتمک ایکا راگ الائیا۔ شبدی شبد شبد ونجار، شبد ونجارا ایکا ہٹ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی دھار آپ سمجھائیا۔ شبدی دھار ہر ہر آسا، آسا آسا وچ ملائیندا۔ شبدی دھار کھیل پرکاسا، جوتی جوت رُشنائیندا۔ شبدی دھار ساچے مندر کرے واسا، تھر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ شبدی پیار پر تھی آکاشا، گگن منڈل منڈپ اپنارنگ دکھائیندا۔ شبدی پیار پون سواسا، لکھ چوراسی وچ رکھائیندا۔ شبدی آدھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت ابناسی اچت اپنا بھيو آپ کھلاییندا۔ کھولے بھيو ہر کرتارا، قُدرت قادر دئے جنائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ آد آنت میرا وبارا، مدھ کھیل گرو اوتار گرو اپنی سیو لگائیا۔ شبدی شبد سچ بھنڈارا، برہم برہمانڈ آپ ورتائیا۔ شاستر سمرت وید دئے آدھارا، انجیل قرآن صفت صلاحیا۔ کھانی بانی بول جیکارا، ڈھولا سوبلا اک سنائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بے عیب نام خدائیا۔ ایکا ناؤں ونج وپارا، چوداں لوک ہٹ چلایا۔ چوداں طبق طبق اکھاڑا، ساچا سبق اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت وسائے تیرا گھر، گھر مندر دیوے وڈیائیا۔ شبد سُت تیرا ساچا مندر، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ اندر، گھر گھر سچ سہائیندا۔ دیکھنہارا اندھیری ڈونگھی کندر، پرکاس پرکاس نال ملائیندا۔ توڑنہارا کوڑا چندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سُت آپ صلاحیندا۔ شبد سُت صفت صلاح، صلاحیر آپ جنائیا۔ آد جُگاد جُگ ملاح، گر اوتار پیر پیغمبر بن بن سیو مکائیا۔ بھگت بھگونت

دھیان لگا، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ نام ندھان گیان درڑا، اشٹ درشت اک کھائیا۔ جگ چوکڑی کال وہا، کوٹن کوٹ چرناں ہیٹھ دہائیا۔ سبج
 تریتا دوپر کجک ویس وٹا، دیکھے چائیں چائیا۔ نو نو چار پنڈھ مکا، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیا۔ دو جہاناں ڈیرہ ڈھاہ، ساچا گھر اک وسائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا
 اگم اتھاہ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے دیوے ور، وراتا سچا ماہیا۔ دیوے ور پُرکھ سمرتھ، شبد ڈلارا خوشی منائیندا۔ دو جہان
 چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، تندی تند نہ کوئے بندھائیندا۔ پنج تت اندر نرگن وس، سرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ دیکھنہارا
 کھیل تماش، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راس، نرگن گوپی کاہن نچائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاباش، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ شبد ست
 تیرے وسے پاس، پر م پُرکھ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آد جگاد تیری پوری کرے آس، نر اساروپ نہ کوئے دکھائیندا۔ سچ سندیسہ
 دیوے خاص، ناؤں نرنکار آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے تیرا مان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا مان رکھے ہتھ
 نرنکار، نرگن نرگن دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، گر اوتار سیو لگائیا۔ پیر پیغمبر منگن دھوڑی چھار، مستک ٹکا ایک لائیا۔ وشن برہما شو کرن پکار، نیز
 نیناں نیر وہائیا۔ ترے گن رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ پنج تت ہوئے خوار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش نہ کوئے وڈیایا۔ کاغذ قلم نہ
 کوئے وچار، لکھ لکھ لیکھ شاہی نہ کوئے مکائیا۔ گر اوتار کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ پیر پیغمبر کہن مددگار، سر سب دے ہتھ لگائیا۔ مقامے حق
 وسے سانجھ یار، لاشریک اک خدائیا۔ جلوہ نور نور ظہور کھیل کرے اپراپار، محبوب مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ محبان بیدوبی خیر یا
 اللہ، اعظمتو عظمت کھیل کرے بے پرواہیا۔ بے نظیر شاہ حقیر، تیری تقدیر تیری تقصیر تیری تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد ڈلارے دکھائے تیرا گھر، در مندر کر آپ جنائیا۔ در دوار کیتا ساچا چاؤ، ہر شبدی سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی پھڑ پھڑ باہوں، سچکھنڈ
 دوارے آپ پھرائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، بالک گود نہ کوئے سہائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہو، لکھ لکھنا اپنی لکھ لگائیندا۔ آد جگاد کرنہارا سچ
 نیاؤں، نوبت اپنے نام وچائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ایک گھر وڈیائیندا۔ شبد ست چھوٹا بالا، گھر ساچا ویکھ دکھائیا۔ ایک دسے ہر

گوپالا، دوجا نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی دیکھ ایک بالا، تیل باقی نہ کوئے کٹایا۔ ایک مارگ دتے سکھالا، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ نظر نہ آئے کال مہاکالا،
 زرگن جوت نور رُشانیا۔ سچھنڈ وے سچی دھر مسالہ، دھرم دوارا اک بنایا۔ آد جگاد کرے پرتپالا، بن پرتپالک سیو کمایا۔ آپے پھل آپے ڈالا، پتے
 ٹہنی آپ مہکایا۔ آد پُرکھ اپر پیر سوامی نہکرمی چلے اولڑی چالا، بھيو اھیدا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد پرگٹایا۔
 شبد گر شبد اوتار، ہر شبدی شبد جنائندا۔ شبد ناد شبد دھنکار، ہر شبد راگ الائندا۔ شبد میلا سچ دربار، شبد گر چیلارُپ وٹائندا۔ شبد سچن سہیلا پاوے
 سار، سمرتھ مہاکھ آپ درڑائندا۔ گر شبد وے دھام نیار، دھام اپنا آپ پرگٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ آپ
 صلاحندا۔ شبد سٹ ہر ساچی سیو، ایک ایک لگایا۔ آد جگادی لکھ اھيو، اپنا بھيو آپ کھلایا۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیوت سُر ہوئے سہایا۔ محل اٹل
 وے نہکیو، نہچل اپنا دھام سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی تیرا رنگ رنگ لئے پرگٹایا۔ شبد سٹ تیرا ساچا
 رنگ، زرگن اپنا رنگ جنائندا۔ ست سرُپ سورا سربنگ، سبھنگ نہ رُپ وٹائندا۔ آتر آتر اک انند، انند انند وچ رکھائندا۔ کر پرکاس بن سورج
 چند، نورو نور ڈمگائندا۔ ست سگندھی دئے سگندھ، واسنا وشو آپ رکھائندا۔ سچھنڈ نواسی تھر دوار مکائے پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائندا۔ پتا پوت
 دیوے ایک گنڈھ، دوسر سنگ نہ کوئے رلائندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، ہر زرنکارا آپ جنائندا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی ہو بخشنڈ، بخشش اپنی آپ
 وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے تیرا رُپ دھرائندا۔ سٹ شبد تیرا ساچا رُپ، ریکھ نظر کوئے نہ آیا۔ تیرا واسا
 چارے کوٹ، دہ دشا تیری وڈیایا۔ گر اوتار تیرا تانا پیٹا سوت، سوتر دھاری آپ بنایا۔ پنج تت تیرا قبوت، کایا بنک وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے جنایا۔ ساچا لیکھا سیری بھگونت، آد پُرکھ آپ جنائندا۔ شبد سٹ تیری ساچی بنت، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائندا۔
 زرگن زرگن کھیل نار کنت، کنت کنتوہل سنگ رکھائندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جیون جگت اک درڑائندا۔ سدا سہیلا ساچا منت، منتر اپنا نام درڑائندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ناؤں آپ رکھائندا۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤں رکھ، رکھیا اپنی آپ کرائیا۔ ہنگ ہنگ کر پرتکھ، پاربرہم دئے

سمجھائی۔ ایک نیر ایک اکھ، ایک ایشٹ گردیو منائی۔ ایک نور اک پرکاس، ایک گھر کرے رُشنائی۔ ایک کھیل اک تماش، ایک دیکھے چائیں چانیا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک گوبی کاہن نچائی۔ ایک آد پڑکھ ابناس، ابناسی کرتا اک اکھوائی۔ ایک کھیلے کھیل پر تھی آکاش، پر تھم اپنا ناؤں پر گٹائی۔ ایک لکھ چوراسی دیوے پون سواس، سواس سواساں وچ سمائی۔ ایک گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت دیوے دھرواس، دھر فرمانا اک سُنائی۔ ایک ایک شبد گر تیری پوری کرے آس، ترسنا اور نہ کوئے ودھائی۔ ایہتے اوتھے دو جہان ترے بھون دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائی۔ سنجگ تریتا دوپر کلجک پوجا پاٹھ، پورن برہم کرے پڑھائی۔ دیکھنہارا تیرتھ تاٹ، سر سرور ڈیرہ لائی۔ تیری رچنا مندر مسجد ماٹھ، شودوالے بنک وڈیائی۔ شاستر سمتر تیری گاتھ، پُران اٹھاراں پرانی کرے پڑھائی۔ گیتا گیان تیرا گھاٹ، گھر گھر دئے سمجھائی۔ انجیل قرآن تیرا ساک، تیس بتیسا بندھن پائی۔ کہانی بانی کھیل تماش، دھر سندیسہ شبد لائی۔ آد جگاد تیرا نواس، نج گھر نج آتم نج مندر دئے سمجھائی۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سوت تیرا ساچا گھر، تھر دربارا آپ بنائی۔ تھر دربارا تیرا گرہ، گرہ مندر آپ سمجھائیدا۔ پڑکھ ابناسی ایکارہے، دوجا نظر کوئے نہ آئیدا۔ سمجھنڈ نواسی ساچے تخت ہے، سیس جگدیش اپنے تاج لکھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھانے اندر کرے کھے، تھر کوئے نظر نہ آئیدا۔ رسنا جہواگیت گوبند زرگن سرگن اکھ کہانی آپے کہے، کہہ کہہ اپنی دھار آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ زرنیشا اینکارا اپنا آپ دکھائیدا۔ سوت دلارا کر نمسکارا، پر بھ آگے سیس جھکائی۔ آد پڑکھ تیرا کھیل اپار، ہوں بالک جاناں نہ رائی۔ در درویش بن بھگھار، آگے جھولی ڈاہیا۔ لیکھا لکھ دھر دربارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ تیرے حکمے اندر کراں کار، کرنی کرت اک کمائی۔ برہمنڈ کھنڈ محل لوواں اُسار، لوواں پُریاں بنت بنائی۔ وشن برہما شو کر اُجیار، ترے ترے میلا سچ سُبھائی۔ پنج تت کر اکھاڑ، لکھ چوراسی ناچ نچائی۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج دیکھنہار، دیکھ ویکھ اپنی خوشی منائی۔ پراپسنتی مدھم بیکھری بول جیکار، بے جیکارا ایک لائی۔ برہم ویتا کر اُجیار، برہم ودیا اک پڑھائی۔ وشنوں وشنو دے بھنڈار، واستک اپنا رنگ رنگائی۔ شکر دیوے اک ہلار، شرع سب دی آپ مٹائی۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن ایک بندھن پائی۔ پنجم پنچ پنچ اکھاڑ، پنجم میلا سچ سُبھائی۔ پرگٹ کر گر اوتار، گر گر شبد نام وڈیائی۔ لیکھا جانے

دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگایا۔ پیر پیغمبر دے سہار، الف یے کرے پڑھایا۔ کھ نقاب پڑدہ دے اُتار، محبوب سَت ثبوت اپنا آپ دکھایا۔ تیرا
 کلمہ سچّی گُفتار، گُفت شنید کرے پڑھایا۔ رحمت کر آپ زرنکار، رحمان تیری وڈیایا۔ تیرے حکمے اندر کھیل کر ایں سنسار، جگ ساگر ویکھ دکھایا۔ تیری
 اوتاراں دے آدھار، طرح طرح آپ سمجھایا۔ بھگت اٹھاراں آپ اُٹھال، نیت نوت ویس وٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ بن دلال، جگت دلالی اک کمایا۔ محمد اپنا
 رنگ دکھال، حقیقت اپنے رنگ رنگایا۔ پردہ نشیں بے مثال، پردہ اپنا آپ اُٹھایا۔ نانک زرنگن دکھائے سچھنڈ سچّی دھرمسال، ہر شبد شبد سمجھایا۔ ایکا
 دیک جوتی بال، نورو نور نور رُشایا۔ سرتی سرت سرت سنبھال، مورت اکال کر گُرمایا۔ دینا بندھپ دین دیاں، دیا رُپ رُپ سمجھایا۔ ناتا توڑ
 جگت جنجال، جیون جگت دے وڈیایا۔ چرناں ہیٹ دباے کال مہاکال، مہاکال آپ دکھایا۔ گوہند سورا ساچا لال، پوت سپوتا آپے جانیا۔ شبد سوت تیرا
 کھیل کمال، آد جگاد سبجگ تریتا دواپر کلجک آپ دکھایا۔ آنت پریتی نبھے نال، مدھ وچ نہ کوئے تڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے سوت سر اپنا ہتھ لگایا۔ سوت دلارا سُن سُن گیت، گھر اپنے خوشی منائیدا۔ پاربرہم پر بھ ملیا میت، متر پیارا اک اکھوائیدا۔ جگ جو کڑی چلے
 ریت، دو جہان آپ چلائیدا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھ، نیتز نظر کسے نہ آئیدا۔ بیٹھارے سدا آیت، ترے گن پھند نہ کوئے دکھائیدا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر اک سُنائے سہاگی گیت، ساچا ڈھولا اک لائیدا۔ جگت وبارا مندر مسیت، شودوالا مٹھ بنائیدا۔ جن بھگتاں وسے سدا چیت، چت وت ٹھکوری
 کوئے نہ پائیدا۔ زرنگن سرگن ویکھنہار آیت، نیتوان دیا کمائیدا۔ لیکھا جان ہست کیٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر تیرا مان
 رکھائیدا۔ شبد گر گر ساچے اٹھ، ہر سنگر آکھ سُنایا۔ سو پُرکھ زرنجن رہیا ٹھٹھ، ٹھٹھ اپنی دیا کمایا۔ ہر پُرکھ زرنجن جام پیائے ایکا گھٹ، اتوٹ اٹوٹ ورتایا۔
 اینکارا تیرا نور دکھائے نزل جوت، اندھ اندھیر نہ کوئے پرگٹایا۔ آد زرنجن نزل جوت، نور نورانہ نور رُشایا۔ ابناسی کرتا تیرا گھر دکھائے ساچا قلعہ
 کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے پُجھایا۔ سری بھگوان تیرا صاحب اکو بہت، جگ جگ سچ نشان دے جُھلایا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے اوت پوت، شبد سوت پوت
 سپوتا گلے لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا مان دو جہان آپ رکھایا۔ سوت شبد چرنی لاگ، لاگت اپنی خوشی منایا۔ میرا ہویا وڈ وڈ

بھاگ، وڈ بھاگی ملیا سچا ماہیا۔ گھر مندر جگایا چراغ، دیا باقی نہ کوئے ٹکائی۔ تھر گھر بنیا سجن ساک، بندھن بندھپ نہ کوئے رکھائی۔ پتت پُنیتِ پاکی
 پاک، پاربرہم بے پرواہیا۔ آپ سنائے اپنی گاتھ، نش اکھر کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دین اپنی
 دیا کمائی۔ دین ہوئے دیال آپ، بالا بالی بڈھ جنائیدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی تیرا وڈ پرتاپ، پت پوتر رُپ وٹائیدا۔ گر اوتار کرن تیرا جاپ، رسنا
 جہوانال ہلائیدا۔ بتی دند دند الاپ، بھو ابھیدا آپ سنائیدا۔ اکھر اکھر پوجا پاٹھ، وکھر وکھر دھار بٹھائیدا۔ آتم پر ماتم ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ
 جوڑائیدا۔ برہم پاربرہم ویکھے کھیل تماش، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیدا۔ ایش جیو جگدیش پوری کرے آس، نراسا رُپ نہ کوئے وٹائیدا۔ گر شبد تیرا اکو
 تاک، ہر سنگر اپنے ہتھ رکھائیدا۔ آد جنایا بھوکھت واک، آنت پورا آپ کرائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وشن برہما شو کوئی نہ سکے لکھ قلم دوات، شاہی لیکھ
 نہ کوئے جنائی۔ بے آنت بے آنت سارے کہہ کہہ جوڑن ہاتھ، ہر کی ہاتھ کسے نہ آئی۔ رسنا جہوا کر کر جس، جس وید پُران سنائی۔ ست سمندر
 رووے مس، ست ساگر دین ڈھائی۔ نیتر روون تت اٹھ، من مت بڈھ نہ کوئے چترائی۔ ہر کاشد ہر گھٹ رہیا وس، بن سنگر نظر کسے نہ آئی۔ سبجگ
 تریتا دواپر کلج نو سو چورانوے چوکڑی جگ نرگن سرگن کر پرگٹ، سرگن دیوے مان وڈیائی۔ انتم سارے گل وچ پلو پا پا واسطہ گئے گھت، تیرے
 آگے نہ کوئے چترائی۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، تیری اکو اوٹ تکائی۔ خالی ہتھ دسن سکھ، بن ہر نامے سنگ نہ کوئے جائیا۔ پُرکھ ابناسی آگے ہو کے
 ویکھے آپ سمرتھ، سبج سبج اپنا گن جنائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر پر بھ سرنائی جائن ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ اپنا سیس بھکائی۔ تیرا نور تیری رت، بن رکت
 بوند وڈیائی۔ تیرا گیان تیری مت، تیرے مندر اک پڑھائی۔ لکھ چوراسی کھیرا بھٹھ، پنج تت رہن نہ پائی۔ نرگن دوارے نرگن ہو کے آئے نٹھ،
 سرگن ناتا مات ٹڑائی۔ اگلا مارگ ساچا دس، کون بدھ ملے وڈیائی۔ اکونجا بونجا اپنے چرناں بیٹھاں دے جھس، سر سکے نہ کوئے اٹھائی۔ بہتراں ہوئے
 آپے وس، بہتر ناڈ کرے گڑمائی۔ سترائ مارگ آپے دس، ست ستوادی صفرا رُپ وٹائی۔ چھترائ پوری کرے آس، چوتھے جگ ست دیپ دے
 وڈیائی۔ گر اوتاراں چرن دوارے سد، سدا ایک نام دوائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ویکھو اپنی حد، دین مذہب ونڈ ونڈائی۔ اکال پُرکھ دی اکو جد، دوجا بنس نہ

کوئے بنائیا۔ اتم سارے گئے چھڈ، شرع سنگ نہ کسے رکھائیا۔ خالی دسن ہڈ، حدود اربعہ ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ یامین مبین ملے جیو جنت سچا رب، ربی
 اُسانی جمادو لسانی اپنا جلوہ نہ کوئے درسائیا۔ نانک نرگن وسے سچکھنڈ، سچ دوارے سوبھاپائیا۔ گوبند پھر تیج چند پر چند، چند کا ایکاروپ وکھائیا۔ شبد گر وچ
 ور بھنڈ، ساچی بھنڈی رہیا پائیا۔ پر بھ میٹنہارا بھیکھ بکھنڈ، دوئے دوئے اپنا کھیل کرائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ سادھ سنت
 گھر گھر رہے منگ، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ کسے نہ ملیا پرمانند، پر م پڑک نہ کوئے ملائیا۔ کایا کوڑ گڑیا را جوٹھ جوٹھ کھادھا گند، سچ سچ نہ کوئے وکھائیا۔
 مانس جنم نہ کیا پنڈھ، منس دیوے نہ کوئے وڈیائیا۔ گا گاتھکے بتی دند، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ گر شبد نہ ملیا سوراسرنگ، سرتی شبد نہ کوئے ملائیا۔ سچ
 سروور نہاپائے نہ کوئی ٹھنڈ، اٹھسٹھ اگنی اگن تپائیا۔ ٹٹی دیوے نہ کوئی گنڈھ، نام گنڈھ نہ کوئے رکھائیا۔ کلجک میٹ نہ کوئی جھوٹھی کندھ، دئی دویت نہ
 کوئے ہٹائیا۔ اتم پر ماتم نہ گائے سہاگی چند، برہم پاربرہم نہ کوئے سرنائیا۔ شبد سوت تیری پوری منگ، سو پڑک نہ نرنجن انت کرائیا۔ لکھ چوراسی توڑ
 گھمنڈ، گھمن گھیری ایکاپائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ دسے سنگ، بیٹھے سنگ تجائیا۔ جیو جنت بھاگاں مند، کاگ بدھی کاگ وانگ گرائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر تیرا کھیڑا دئے وسائیا۔ شبد گر تیرا وسے کھیڑا، ہر کلجک انت وسائیندا۔ چار ورن دا چکے جھیرا، چاروں گنٹ رنگ
 رنگائیندا۔ چار جگ دا بٹھے بیڑا، سنجگ تریتا دواپر کلجک ویکھ وکھائیندا۔ چار وید دا چکے جھیرا، چار جگ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ چار کھانی چار بانی لہنا دین مکائے
 ہیرا پھیرا، پھیرا ایکا وار پائیندا۔ اتم پر ماتم کہے توں میرا میں تیرا، تیرا میرا ایکا گھر سہائیندا۔ سو پڑک نہ نرنجن نیرن نیرا، ہنگ برہم ڈیرہ آپے ڈھائیندا۔
 سوہنگ شبد ایکارنگ رنگائے سنجھ سویرا، دوس رات نہ روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت کرے حق نیڑا، حقوق ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی بدھا بیڑا، ہر جو
 اپنے کندھ اٹھائیندا۔ گر شبدی چاؤ گھنیرا، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ پڑک ابناسی شیر دلیرا، شہنشاہ اپنی سیو کمائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ہیرا
 پھیرا، ہر کے پوڑے نہ کسے چڑھائیندا۔ جن بھگتاں اپر کرے اپنی مہرا، مہر نظر بے نظیر آپ اٹھائیندا۔ کوڑی کر یا بھرماں ڈھائے ڈھیرا، ڈھاہ ڈھاہ ماٹی
 خاک ملائیندا۔ اتم پر ماتم دیوے گیرا، من منو آکھ بھوائیندا۔ گر شبد تیرا سچ گھر وسیرا، ہر ساچا آپ وسائیندا۔ کلجک اتم کے جھیرا، سنجگ ساچا راہ

چلائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنک راج راجان شاہ سلطان دو جہان پاوے گھیرا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ نرگن سرگن کھیل ویکھدا
 رہیا کر وڈا جیرا، زیر زبر بے صبر نہ کوئے جنائیندا۔ کلج اتم پرگٹ ہو کے کرے آپ نیڑا، نچ گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پرکھ اکال دین دیال سرب
 جیاں گھٹ وے نیرن نیرا، گرگھ ورلے نچ نیر نظری آئیندا۔ سوہنگ روپ توں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھو مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، شبد گر ویکھے ساچے گھر، گھر بنک دوار ایکنار گرگھ مندر آپ سہائیندا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی باغیچے سنگھ دے گرہ منڈی جھال ضلع فروزپور ★

آد جگاد جگ جگ مارگ مگ، ہر پنتھی پنتھی جنائیندا۔ سٹ شبد گھر ساچے سد، سدا ایکا وار سمجھائیندا۔ تھر گھر تیری ونڈی حد، سچھنڈ اپنا آسن
 لائیندا۔ اپنی کھوں آپے کڈھ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ نرویر پرکھ بنائی جد، بنس اپنا آپ وڈائیندا۔ نہ کوئی جانے نکا وڈا قد، لیکھا گنت نہ کوئے
 گنائیندا۔ بودھ اگادھ اپنا ند، ناؤں نرکار آپ سٹائیندا۔ وست امولک ایکا ونڈ، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ کر کھیل پرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کار کمائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سٹ مان رکھائیندا۔ شبدی سٹ تیرا راہ، ہر رہبر آپ جنائیا۔ ٹھا کر سوامی دیا کما، در گھر ساچے دئے
 وڈائیا۔ کاغذ قلم نہ کوئے شاہ، شہنشاہ اپنا لیکھ لکھائیا۔ بن چپو بیڑے بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ تھر گھر دوارے دئے وسا، آپ اپنا بندھن پائیا۔
 تیرا ڈنکا اپنا ناؤں دئے وجا، واہ واہ اپنا گیت لائیا۔ ساچا کھیل دئے کھلا، کھیلنہارا اک ہو جائیا۔ نرگن سرگن ویس وٹا، واسطہ اپنے نال ملائیا۔ کرے
 کھیل بے پرواہ، پردے اندر گھ چھپائیا۔ بردا بنے آپ خدا، خود ساچی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر سمرتھ ہتھ لکائیا۔ مارگ
 پنتھ ہر جو دس، شبدی سٹ سٹ وڈائیندا۔ جوتی نور میرا پرکاس، پرکاس تیری دھار وکھائیندا۔ بن اچھیا رکھنی آس، بن آسا آسا پور کرائیندا۔ بن
 سواساں رکھنا یاد، سواس سواسی اپنا کھیل وکھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا صاحب سنگر وے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایکا پٹن ایکا گھاٹ، تٹ کنارہ

اک دکھائیندا۔ اک سرور مارے ٹھاٹھ، لہر لہر نال ٹکرائیندا۔ ایکا دیا باقی کرے پرکاس، کملاپات کول نین نین گھلائیندا۔ آد جنائے اپنی گاتھ، آنت
 آپے ویکھ دکھائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، منڈل منڈپ راس رچائیندا۔ سٹ شد تیری ساچی شاخ، شرع اپنی آپ بنائیندا۔ جوں بھاوے توں لئے
 راکھ، رکھنہارا نظر کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھاٹن گھڑ تریلوکی ناتھ، انا تھ انا تھان دیا کمائیندا۔ شد صلاحی بے پرواہی اک سنائے اپنی گاتھ، سچ
 سندیہ سد سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک لگائیا۔ شد سٹ مارگ سچ، آد پڑکھ پڑکھ جنائیندا۔ لکھ
 چوراسی کھیل کایا ماٹی کچ، گگری سمگری آپ لکائیندا۔ ترے گن مایا رکھے آج، اگنی تت تت تپائیندا۔ سرگن اندر نرگن رچ، رچ رچ اپنا کھ چھپائیندا۔
 اگم اتھاہ بے پرواہ سچ محلے آپے سچ، بن نوآ راس دکھائیندا۔ بودھ اگادھی شد انادی ناؤں نرکارا گائے جس، جس اپنا آپ سنائیندا۔ پڑکھ پڑکھو تم اپنے
 آتر ہو کے وس، وس اپنا نہ کوئے جنائیندا۔ سچ سندیہ دیوے ہس ہس، نر زیشا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شد سٹ تیرا
 ساچا راہ، ہر رہر آپ جنائیندا۔ کون راہ دس بھگوان، در بیٹھا سیس جھکائیا۔ شد سٹ بال انجان، تیری سار کوئے نہ آئیا۔ نیتز نین نین شرمان، شرع
 شرع نہ کوئے وڈیائیا۔ چرن کول کول دھیان، کول نین نین ملاییا۔ مہربان مہربان مہربان ایکا منگاں ساچا دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ ست ستوادی
 برہم برہمادی آد جگادی تیرا ویکھاں اک نشان، دوجی دست نظر کوئے نہ آئیا۔ سچکھنڈ نواسی پڑکھ ابناسی تیرا درس درس مہان، دید دید دید کرائیا۔ میری
 حرص نہ کوئے پین کھان، ترسنا ہور نہ کوئے جنائیا۔ آد جگاد سد منٹاں تیری آن، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ کر کرپا صاحب بھگوان، رحمت اپنی
 آپ جنائیا۔ پروردگار تیرا نور مہان، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سرن
 سرنائی آپے ڈھٹھ، شد سٹ سیس جھکائیندا۔ توں صاحب سلطان پڑکھ سمرتھ، تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ تیرے مندر بہہ بہہ گاواں تیرا جس، تیرا
 جس اپنے وچ سمائیندا۔ توں مارگ دینا ہس ہس، ہنس گھ تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ تیرے نام دُہائی دروہی در تیرے آیانس، اور پندھ نہ کوئے جنائیندا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ایکا منگ منگائیندا۔ در منگاں منگ دوئے جوڑ، جوڑ جوڑ واسطہ پائیا۔ پڑکھ ابناسی تیری لوڑ،

تده بن تیرا سْت کم کسے نہ آئی۔ ایک دینا ساچا گھوڑ، راس اپنے ہتھ رکھائی۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن نرگن جانا بہڑ، سرگن سرگن میللا سچ سُبھائی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دے مت آپ سبھائی۔ دیوے مت سچ اسپس، ہر جو ہر ہر دیا کمائیدا۔ کرے کھیل
 صاحب جگدیش، جگدیشر اپنی دھار چلائیدا۔ ایک چھتر جھلے ساچے سپس، پُرکھ اکال آپ لکائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ
 شہنشاہ شاہو شاباش، اپنا حکم آپ ورتائیدا۔ سْت شبد اٹھ مار دھیان، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، پُرکھ ابناسی چرناں ہیٹھ رکھائیدا۔ تھر گھر
 مندر کر پروان، در دروازہ آپ گھلائیدا۔ وشن برہما شو دے دے دان، ترے پنچ تیری جھولی پائیدا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں انڈج جیرج اُتھج
 سیج کھول دکان، وست امولک ایک ہٹ ورتائیدا۔ لکھ چوراسی بن بن دیکھے ساچا کاہن، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیدا۔ ناد شبد دُھن دُھنکان، راگ انادی ناد
 وجائیدا۔ انحد سیوا کرے مہان، بن سیوک سیو کمائیدا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، دُھر فرمانا آپ سٹائیدا۔ نرگن نرگن سرگن سرگن کرے پچان،
 بے پچان اپنے اُپر پڑدہ پائیدا۔ کرے کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی اپنی دیا کمائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سْت تیری
 سہائے رت، رت رتزی آپ سہائیدا۔ ساچی رتزی سوہے بسنت، ہر ساچا سچ سہائی۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا راہ چلائیا۔ ایک ناؤں نیا
 منت، منتر اپنا ناؤں سبھائی۔ آد جگاد رہے جگا جگنت، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ کرے کھیل کھیل بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائی۔ آپ بنا تیری بنت،
 گھٹن بھٹنہار دیکھے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ ایک وار سبھائی۔ ساچا راہ گرو گرو اتار، گر گر بھو چکائیدا۔ پنچ
 ت کا یا ہو اُجیار، جاگرت جوت ڈمگائیدا۔ شبد اناد سچ دُھنکار، بن تندی تار سٹائیدا۔ بند کواڑی کھول تاک، تاک اپنی آپ جنائیدا۔ بودھ اگادھ
 بھوکھت واک، بھاکھیا اپنی آپ سٹائیدا۔ آتم پر ماتم بنے سجن ساک، برہم پار برہم ناتا جوڑ جڑائیدا۔ ترے بھون چو داں لوک کھولے ہاٹ، اون گون
 دیکھ وکھائیدا۔ نو نو دیکھے گھاٹ، ست ست پھیرا پائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ رچ رچ راس، منڈل اپنا ڈیرہ لائیدا۔ وید پُران شاستر سمرت گا گا جس، جس اپنا
 آپ جنائیدا۔ دیکھنہارا کھیل تماش، جگ جگ اپنی کھیل کرائیدا۔ شبدی سْت تیرا کر پرکاس، پرکاس پنچ تت جنائیدا۔ گر اتار کر کر داسی داس،

سیوک سیواک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر پوری کر کر آس، مُرشد مُرید رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُنْت شبد تیرا ساچا در، دو جہاناں آپ دکھائیندا۔ مارگ پنٹھ دسے میت، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ شبد سُنْت تیری ساچی ریت، ہر پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے انڈیٹھ، نیز تین نظر نہ آیا۔ آد نرنجن اک اتیت، ترے گن ناتا توڑ تڑائیا۔ ابناسی کرتا لیکھا جانے مندر مسجد مسیت، شودوالے مٹھ پھیرا پائیا۔ سری بھگوان ٹھانڈا سیت، درگھر ساچا اک سہائیا۔ پاربرہم پر بھ گائے گیت، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیا۔ آتم پر ماتم وسے چیت، چیتن اپنا بھو کھلایا۔ پنچ تت نیتن نیت، نیت نوت ویکھ دکھایا۔ پاوے سار کا یا کھیت، بنک دوارا وڈ وڈیائیا۔ نرن گن سر گن کر کر ہیت، آپ اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ نرن گن سر گن بٹھے ناتا، ناتا اپنا جوڑ جوڑائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل ملائے سجن ساک، سین اپنا رنگ رنگائیندا۔ بند کواڑی کھولے تاکا، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ ساچی سچ سہائے کھانا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ایکار س پیائے جام باٹا، امرت چرن کول جھرائیندا۔ بودھ اگادھی اناد انادی نرن گن سر گن سنائے گاتھا، بھو بھیدا آپ کھلاییندا۔ پنچ تت اندر کر کر واسا، وشو اپنا آپ سمجھائیندا۔ آپے جانے بھوگ بلاسا، سچ سہنجی ڈیرہ لائیندا۔ آپے ویکھے کھیل تماشا، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُنْت تیرا راہ، صفت صلاحی دے چلا، چال نرالی اک چلائیندا۔ چال نرالی رکھے اک، ایکنکار وڈی وڈیائیا۔ آد پُرکھ تیرا لیکھا دتا کھ، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ تیری سکھیا پنچ تت کا یا گر اوتار پیر پیغمبر لینی سکھ، ساکھیا کرے پڑھایا۔ نکا نکا چھوٹا چھوٹا لوک مات ونڈنا حص، سنکا سنکا آپ ورتایا۔ آپ ستار ہنا دے کر پٹھ، کروٹ اپنی نہ مول بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑا سی حصہ سوا گٹھ، مانکھ مانس بوجھ بوجھایا۔ سُنْت شبد نیز رو، نیناں نیر وٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی تیری سو، تڈھ بن ہور نہ کوئے جنائیندا۔ تیرا ناتا سچا موہ، مُجبت ہور نہ کوئے ودھائیندا۔ سچکھنڈ دسے نہ دوسر کو، تھر گھر ڈیرہ نہ کوئے دکھائیندا۔ توں صاحب ساچا ڈھو آ دتا ڈھو، خالی جھولی آگے ڈاھندا۔ اپنا امرت رس چو، ترسنا ترکھا بھکھ گوائیندا۔ اپنے جہا آپے ہو، آپ اپنا رُپ پرگٹائیندا۔ تیرے چرناں جاواں چھوہ، دوسر سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ تیری جوت ساچی لو، جوتی

جاتا کو نظری آئیندا۔ میرے آتر یج اپنا بو، رنگ تیرا موہے بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے بھکھک
 منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیا۔ سٹ شبد اٹھ اٹھ نٹھ، پر بھ تھو کر نام لگائیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر چرن دوارے تیرا اکھ، دوجا
 گھر نہ کوئے بنائیا۔ ایکا جوت نور کر پرکاس، پرکاس نال دکھائیا۔ ساچا مارگ دیواں دس، دہ دشا تیری وڈیائیا۔ پنچت اندر آپے پھس، پردہ رکت بوند
 ڈکائیا۔ اندر وڈ وڈ گاواں جس، جس تیرا صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تیرا مارگ لوک مات آپ لگائیا۔
 شبدی مارگ گر اوتار، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت کر اجیار، بھاوی بھو سرب سمجھائیندا۔ سنت کنت دے آدھار، اُدھر ادھر دیا کمائیندا۔ گرگھ
 گر گر پاوے سار، زرگن سرگن گود بہائیندا۔ گر سیکھ گر گر کر وچار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جگاد جگنتر بے جیکار، سوبلا ڈھولا آپ درڑائیندا۔ ستجگ
 تریتا دواپر کھجک ویکھے وارو وار، نو سو چورانوے چوکڑی اپنا کال بتائیندا۔ اتم بولا ایکا وار، ایکنکارا آپ بتائیندا۔ جس رچنارچی سرب سنسار، سو صاحب
 ویکھ دکھائیندا۔ تیرا میرا اک وبار، بوہاری آپ سمجھائیندا۔ چھوٹے بالے کر تیار، گر اوتار مات گھلائیندا۔ حکمے اندر کر کر کار، کرتا حکمے آپ پھرائیندا۔
 اتم سدے در دوار، چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ لہنا دینا منگے وارو وار، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ سٹ شبد سد پہریدار، پہر گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ پیر
 پیغمبر آون جاون وارو وار، پنچت کایا چولا سرب تجائیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی وید پرانی شاستر سمتر رسنا جہوا کر تیار، ترے ویلا گر اوتاراں
 بندھن ڈوری نام بندھائیندا۔ آد جگاد جگاد جگنتر اپنے ہتھ رکھے اپنا ویلا، تھت وار نہ کسے سمجھائیندا۔ شبدی شبد سجن سہیلا، سگلا سنگ سنگ دکھائیندا۔
 زرگن وسے اک اکیلا، زرنکار زرنکار نچ گھر اپنے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سٹ ابناسی اچت، چاترک
 کر چر تر تیری چتا نہ کوئے بنائیندا۔ سٹ شبد گیا بھک، پر بھ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا میرا پینڈا نہ جائے نک، جگ چوکڑی کھیل کرائیا۔ چتا اُپر رکھے نہ
 کوئی چک، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ تیری کرنی پیا اٹھ، تیری سرن سچی سرنائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں ایکا نام دیواں نئی نئی مٹھ، لوک مات سیو
 لگائیا۔ اتم پھڑ پھڑ رکھاں سچکھنڈ دی نئی گٹھ، اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ اک دوجے نوں لین بچھ، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ دین مذہب ذات پات ورن

گوت اگے دسے نہ کچھ، خالی ہتھ دین ڈھانیا۔ ہر کانوں سچ سچ، مانک موتی نین شرمایا۔ کایا ماٹی بھانڈا پانچ پونچ، تن خاکی خوشی منایا۔ ہر کاشد گر سنگر کسے نہ آوے سوچ، سوچ سوچ تھکی سرب لوکایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت سنت گرکھ گر سکھ پر بھ درشن در رہے لوچ، نیتز لوچن نین دھیان لگایا۔ کسے ہتھ نہ آوے بنک دوارے قلعے کوٹ، چار کٹ دہ دشا نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ رہی گر لایا۔ ساچا مارگ مگ انڈ ٹھ، پنٹھ گر گھاں ہتھ پھڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اکو ور، ایکا سکھیاست شبد جنایا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

گر اوتار تیرا ناد، جگا جگنتر مات وجانیا۔ گر اوتار تیرا راگ، بن بن راگی راگ سٹانیا۔ گر اوتار تیرا سواد، بن رسنا جہوا کھانیا۔ گر اوتار تیرا کھیل تماش، لوک مات ویکھن چائیں چانیا۔ گر اوتار تیرا ساتھ، سرگن بن بن سیو کمایا۔ گر اوتار تیرا گھاٹ، پتن ایکا ایک سمجھانیا۔ گر اوتار تیری ذات، ذرہ ذرہ نور رُشانیا۔ گر اوتار تیری کرامات، ساچی کرنی دے جنایا۔ گر اوتار تیری دات، جگا جگنتر مات ورتانیا۔ گر اوتار تیری شاخ، ڈالی ڈالی آپ لکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایکا گھر وڈیایا۔ گر اوتار تیرا سنگ، نرگن سرگن جوڑ جوڑانیندا۔ گر اوتار تیرا انند، انند منگل اک سمجھانیندا۔ گر اوتار تیرا چھند، ساچا ڈھولا ایکا گانیندا۔ گر اوتار تیرا چند، نور نورانہ ڈمگ گانیندا۔ گر اوتار تیرا جگت پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پانیندا۔ گر اوتار تیرا ستار تند، بن تندی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھانیندا۔ گر اوتار تیری ونڈ، ونڈنہارا آپ ونڈانیا۔ گر اوتار تیری حد، ہوئے حد نال ملانیا۔ گر اوتار تیری جد، جد ایکا ایک بنایا۔ گر اوتار تیری مدھ، مدھ رسنا نام وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار تیری کل، اکل کل دھاری آپ جنانیندا۔ گر اوتار کھیل اچھل، اچھل اچھل آپ جنانیندا۔ گر اوتار ساچا پھل، پنچ تت بوٹا مات مہکانیندا۔ گر اوتار وکھائے دھام اپھل، اپھل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گر اوتار آتر آتر جائے رل، جوتی

جوت جوت ملائیندا۔ گر اوتار سچ سندیسہ گھل، جگا جگنتر آپ جنائیندا۔ گر اوتار آتم سیجا بہے مل، گھر سُنہنجا سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گر اوتار تیرا کھیڑا، کھڑکی اپنی آپ کھلایا۔ گر اوتار تیرا ویڑا، پنج نت دیوار بنایا۔ گر اوتار تیرا ڈیرہ، گھر مندر سوبھا پائیا۔ گر اوتار بھو چکائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے دکھایا۔ گر اوتار دیوے گیڑا، جگ جگ گیڑا آپ دکھایا۔ گر اوتار کرے نیڑا، حق حق سمجھایا۔ گر اوتار پائیں گھیرا، چاروں کُنٹ کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنایا۔ گر اوتار تیرا سنگ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ گر اوتار تیرا مردنگ، مرد مردانہ آپ جنائیندا۔ گر اوتار کھیل ورجنڈ، ورجنڈی کار کمائیندا۔ گر اوتار دُئی دوتی ڈھائے کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بنک آپ سہائیندا۔ گر اوتار سچ سندیسہ، ہر سچ سچ جنایا۔ گر اوتار ایک پیشہ، بن پیشوا آپ سمجھایا۔ گر اوتار دکھائے ساچا دیسا، دیس دستر آپ پھرائیا۔ گر اوتار سیو لگائے ہمیشہ، جگ جگ حکم چلایا۔ گر اوتار انتم میٹے آپے ریکھا، ریکھا اپنی اپنے وچ سمایا۔ گر اوتار نیوں نیوں سجدہ سیس کرن آدیس، آدیس آدیس الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار تیرا ناؤں صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کر کرپا کر پاندھ کرپن کرے کڑمایا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع فروزپور ★

گر اوتار تیرا نشان، ترے بھون دھنی آپ پرگنائیندا۔ گر اوتار دین بیان، رسنا جہوا صفت صلاحندا۔ گر اوتار کرن دھیان، دیرگھ روگ اک لگائیندا۔ گر اوتار منن آن، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ گر اوتار ہون حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ گر اوتار بال انجان، زرگن سرگن کھیل دکھائیندا۔ گر اوتار تیرے تیری کرن پہچان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گرہ دے وڈیایا۔ گر اوتار داسی داس، سیوک سیو جنائیندا۔ گر اوتار تیری راس، تیرے منڈل آپ بہائیندا۔ گر اوتار تیرا ساتھ، ستھر تیرا اک سہائیندا۔ گر اوتار ڈالی پات، پت

ڈالی مات مہکائیندا۔ گر اوتار تیرانات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سُت سچ دوار، پر بھ آگے سپس جھکائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی کرپا کر، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیا۔ ایک ناد سچ ڈھنکار، گرہ گرہ راگ سنائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، منگل اپنے ناؤں وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اپرا پار، اپر پر روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ پنج تت تت آدھار، برہم برہم برہم سہائیا۔ کرم کرم کر وچار، دھرم دھرم وند وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچار، کون روپ ویس دھرائیا۔ کون روپ ویس رکھ، رکھیا سرب کرائیندا۔ کون روپ ہو پر تکھ، پار کھو اپنی دیا کمائیندا۔ کون روپ مارگ دس، مہما صفت صلاح جنائیندا۔ کون روپ دیویں رس، بن رسا ایک رس چکھائیندا۔ کون روپ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچار، در تیرا موہے بھائیندا۔ در تیرا سد اڈیک، نت نوت دھیان لگائیا۔ پروردگار لاشریک، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تیرا مارگ بے نظیر باریک، نظر کسے نہ آئیا۔ دو جہان بن قلم شاہی کھچیں لیک، سچ نشانہ اک لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچار، تھہ آگے عرضوئی صاحب سلطان، دوئے دوئے جوڑ سپس جھکایا۔ کون بدھ کھیل کریں جہان، دوئے جہاناں دوئے روپ دھرایا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمایا۔ کون دست اموک دیویں دان، داتا دانی بن ورتایا۔ کون مندر و سیں مکان، گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ کون روپ جھلایں نشان، سچ نشان اک دکھایا۔ کون روپ گائیں گان، منتر انتر منتر نش اکھڑ اکھڑ آپ پڑھایا۔ کون روپ اپنا ناؤں پر سدھ کریں سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچار، تھہ بن نظر کوئے نہ آیا۔ پڑکھ ابناسی ہو دیال، اپنی دیا کمائیندا۔ شبد سُت ساچے لال، لالن ایک رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل گر گوپال، گر گر ویس دھرائیندا۔ پنج تت دوار بنائے سچی دھرم مسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ دیک دیا آپے بال، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ زمل جیا کر نہال، نہچل اپنا دھام دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ بھیو ابھیدا سری بھگوانا، اینکارا ایک وار جنائیا۔ بودھ اگادھ شبد ترانہ، زرگن زرگن کرے پڑھائیا۔ شبد گر گر کھیل مہانا، گر گر دیکھے تھاؤں تھانیا۔ سنگر روپ سد سد جنائے اک پد زربانا،

نربان پد اِک پرگٹائیآ۔ پنج تت برہم مت پاربرہم سٹائے ساچا گانا، گا گائنا حکم منائیآ۔ ست سندیسہ نر زیشا دیونہارا پچتر سُبانا، مورکھ موڑھ دے وڈیائیآ۔
 کرے کھیل وچ جہانا، جاگرت جوت کر رُشنائیآ۔ گر اوتار پھرے بانا، باہوں پکڑ آپ اٹھائیآ۔ اتر آتم بٹھے گانا، ساچا سگن منائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبد وسیرا ایکا گھر، پوت سپوتے دے وڈیائیآ۔ پوت سپوتے تیرا راگ، انراگی آپ جنائیندا۔ پوت سپوتے تیرا ویراگ، بن ویراگی
 آپ پرگٹائیندا۔ پوت سپوتے تیرا تاگ، بن تندی تند بندھائیندا۔ بن نیتز کھولے جاگ، بن اکھ اکھ پرکھ ملائیندا۔ کنت سہیلا سچ سُبھاگ، گھر سخیں
 میل ملائیندا۔ نرمل نرمل دھوونہارا داغ، اُجل اُجل رُپ وٹائیندا۔ اپنے اتر آپے کاڈھ، آپ آپا گود سہائیندا۔ نرگن سرگن لڈائے لاڈ، سمرتھ پُرکھ
 مہما اکھ، کتھ کتھ اپنا راگ الائیندا۔ آپے جانے اپنی آر پار مدھ حد، گرہ گرہ گھر گھر اپنا تال و جائیندا۔ پنج پنچم مارگ ایکا دس، پنچم پنچم پنچ جوڑ جوڑائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد صلاحند۔ شبد صلاح صاحب گر پیر، پنچمبیر ایکا رنگ رنگائیآ۔ دسنبہار آپ تدبیر، ترتیب اپنے
 ہتھ دکھائیآ۔ پڑھنہار آپ تکبیر، تسبیح مالانہ کوئے بنائیآ۔ گھر نہار آپ زنجیر، شرع زنجیر اک دکھائیآ۔ دیکھنہارا انت اخیر، آخر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔
 وسے دھام بے نظیر، نظریہ رُپ نہ کوئے جنائیآ۔ صاحب سلطان شاہ حقیر، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیآ۔ آد جگاد نہ ہوئے دیکیر، ایکا رنگ سمائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد جنائیآ۔ شبدی راگ شبدی دُھن، ہر شبدی شبد جنائیندا۔ شبدی لیکھا سچکھنڈ دوارے تھر گھر
 میلا سٹ سٹ آپے چُن، ابناسی اچت دیا کمائیندا۔ سُن اگم نہ کوئی گن، گنوتا بھو نہ کوئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے اپنا بھن، بھن منتر ہتھ کسے نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ چکائیندا۔ ساچا بھو شبد گر میت، ہر سبج سچ جنائیندا۔ تیری اچھیا ساچی ریت، گر اوتار
 رُپ دھرائیندا۔ اتر وڑ ہر انڈیٹھ، انڈھٹرا دھام سہائیندا۔ بن رسنا گائے گیت، گیت گوہند الائیندا۔ مانس جنم مانگھ جیت، ہار جت نہ کوئے بنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھو آپ گھلائیندا۔ شبد سٹ چرنی ڈھٹھ، مستک چرناں نال چھہائیآ۔ سچکھنڈ دوارے
 رہوں وس، تھر گھر دیویں موہے وڈیائیآ۔ اکو مارگ دینا دس، جس مارگ نیوں نیوں لاگاں پائینا۔ اکو ناؤں دینا دس، آد جگاد صفت صلاحیا۔ ایکا مندر

جاواں وس، دُوسر چھنّ نہ کوئے چُھہایا۔ ایکا ڈھولا گاواں جس، لیکھا لکھے نہ قلم شاہیا۔ اُنت کنت بھگونت پاربرہم میری پوری کرنی آس، آس تیرے اگے اک رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے ناؤں ناؤں رُشانیا۔ پُرکھ ابناسی سچا ٹھا کر، ہر جو ہر ہر دیا کمانیدا۔ میرا کھیل اتھاہ ساگر، ڈوگھا نظر کسے نہ آئیندا۔ پُوت سپوتے دیوے آدر، بالے بالی گود اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در پردہ آپ چُکائیندا۔ در پردہ چُکے چُکائے اوہلا، واہ واہ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی بنے گولا، بن سیوک سیو کما یا۔ شبدی سُت تیرا ڈھولا، اپنا ناؤں پرگٹایا۔ زرگن سرگن آپے مولا، مولا اپنی کھیل کرایا۔ نچھر رکھے امرت کولا، چرن چرن نال رگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری دھار آپ بندھایا۔ تیری دھار ہر زرنکار، وڈانکا آپ بنائیندا۔ اپنی اچھیا ہو تیار، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ اسکھ اسکھانکے وچوں کینکا کینکا کر تیار، بھورا بھورا ونڈ ونڈائیندا۔ گر پیر اوتاراں دے آدھار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بنس آپ بنائیندا۔ اسکھ اسکھاں وچوں ونڈ، اپنی ساچی ونڈ ونڈایا۔ سب توں نکا ہو ہو کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا نام اُٹھایا۔ زرگن زرگن ہو پرچنڈ، پرچنڈ ولس وٹایا۔ صاحب دِیال سورا سربنگ، سور پیر اک رگھرایا۔ کر کرپا سچھنڈ دواویوں باہر سٹائے اپنا چھنڈ، بند اپنا بندھن پانیا۔ ناتا جوڑ بٹی دند، رسنا جہوا انگ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت توہے دیوے ور، گر اوتار تیری جھولی پانیا۔ گر اوتار ننگے ننگے، ننھے ننھے بالے آپ پرگٹائیندا۔ پیر پیغمبر درگاہ ساچی اکو اکھر سکھے، سکھیا سکھ سکھ درڑائیندا۔ بن قلم دوات، شاہی حرف حروف آپے لکھے، الف یے نہ نال ملائیندا۔ پینتی اکھر نہ کسے حصے، اپنا حصہ نہ کسے دکھائیندا۔ دیونہارا جتھے کتھے، ادھر ادھر اپنی دھار چلائیندا۔ گر اوتار پڑھائے اپنے باہر کھی چٹھے، اُتر حرف نہ کسے دسائیندا۔ سارے انتم ہوئے بھکے، مٹھا رس اپنا آپ چُھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن اپنے کسے اُتے نہ وسے، ڈوری ہتھ نہ کسے پھڑائیندا۔ ڈوری دیوے نہ ہتھ کرتار، بندھن ایکا اپنا پانیا۔ سیوالا گر اوتار، دُھر سندیسہ اک الائیا۔ حکمے اندر کرتار، ترے گن میلانے ملائیا۔ گر چپلا ویکھنہار، سجن سہیلا دیوے مان وڈیایا۔ وقت ویلا وچ سنسار، زرگن زرگن سرگن زرگن اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،

ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا اکھر نہ دیوے دان، اکھر صفت نہ سنایندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گان گان، گا گا اپنا حکم منائیندا۔ آپے بنیا سب دا جانی جان، اپنی پہچان نہ کسے دکھائیندا۔ جوں بھائیں توں جھلک دیوے آن، پلک اکھ اکھ کھائیندا۔ سارے جھولی اڈ کے منگن دان، بھریا نظر کوئے نہ آئیندا۔ واہوا کھیل کرے بھگوان، سٹ ڈلارے جگت و نچارے لوک مات ماتر ہٹ چلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد جگاد اکو یاتر، یاترا سب دی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچ سندیہ دیندار ہے پاتر، پیٹی اپنے نام پڑھائیندا۔ صفت صلاح کر کر جائن وید شاستر، سمرت وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے اُتے آپے ہوئے شاکر، شکر یہ سب توں اپنا آپ کرائیندا۔

☆ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کیہر سنگھ دے گرہ رتھی والا ضلع فروزپور ☆

شبد سٹ در منگے منگ، ہر چرن لے سر نایا۔ کون کھیل سورا سربنگ، سور پیر دے ورتنایا۔ کون روپ گر اوتار رنگ، رنگ رنگیلا اک چڑھانیا۔ کون سچ سہنجی پلنگ، کون آسن ڈیرہ لایا۔ کون ناد دھن مردنگ، کون راگی راگ سنایا۔ کون بودھ اگادھی چھند، چھہبر اپنے نام لگایا۔ کون دوارے سچ انند، انند انند وچ پرگٹایا۔ کون بیڑا دیوے بندھ، بنھنہار کون اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اک عرضویا۔ اک آرزو اک ارداس، چرن سرن سرن چرن اک رکھائیندا۔ کون بدھ کھیل تماش، ہر جو ہر ہر کھائیندا۔ کون بدھ پائے راس، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ کون بدھ کر پرکاس، نورو نور نور دھرائیندا۔ کون بدھ دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ کون بدھ سناے گاتھ، بھيو ابھید کھائیندا۔ کون بدھ ہوئے انا تھاں ناتھ، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ کون بدھ بنے پت مات، پتا پوت گود سہائیندا۔ کون بدھ کرے اتم ذات، اذاتی روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ کون بدھ بنھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ کون بدھ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ کون بدھ گائے جس، رسنا جہوانہ کوئے رکھائیندا۔ کون بدھ سچھنڈ دوارے جائے وس، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ کون بدھ آد جگاد جگائے رہیا نس، دو جہاناں پنندھ مکھائیندا۔

نہلک ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

کون بدھ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ کون بدھ ساچی دھار اندر جائے پھس، کون پھاندی بند بندھائیندا۔ کون بدھ کریں کھیل اک کتھ،
 رسنا چہوا کتھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سَت شد جھولی ڈاہندا۔ کون بدھ کھیل تماشا، کھیلنہارا کھیل
 کرائیا۔ کون بدھ سچھنڈ نواسا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ کون بدھ ساچے منڈل پاویں راسا، ہر پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ کون بدھ اینکارا پوری
 کریں اپنی آسا، ترسنا اور نہ کوئے جنائیا۔ کون بدھ آد نرنجن نور پرکاسا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ کون بدھ سری بھگوان ہوئیں داسی داسا، بن سیوک سیو
 کمائیا۔ کون بدھ سری بھگوان کھلیں کھیل پر تھی آکاشا، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ کون بدھ پاربرہم برہم دیویں سچ بھروسا، دھیرج دھیر اک دھرائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اکو تیری اوٹ تکائیا۔ کون بدھ تیری اوٹ، تیرا تیری اک رکھائیندا۔ کون بدھ قلعے کوٹ،
 بنک دوار اک جنائیندا۔ کون بدھ نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کون بدھ ناتا بٹھائے اوت پوت، پتا پوت ویس وٹائیندا۔ کون بدھ، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ ساچی بدھ سری بھگوان، بوہ بھانتی آپ جنائیا۔ سچھنڈ نواسی سچ مکان، سَت
 ستوادی ڈیرہ لائیا۔ شاہو بھوپنی راج رجان، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ جوتی نور نور مہان، پرکاس پرکاس وچ
 ٹکائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی دھار آپ جنائیا۔ در درویشا بن بھگوان، بن سیوک سیو کمائیا۔ آد آد اک آدیا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔
 نرگن نرگن کر کر ویسا، ویس اولٹا آپ وٹائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا وسے ساچے دیسا، دوسر رنگ نہ کوئے رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، اپنا بھيو دئے جنائیا۔ ساچا دیس سچ محل، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جگاد رہے اٹل، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنگھان بیٹھال، پاوا چول نہ
 کوئے وکھائیندا۔ دیک پرکاش جوتی آپے بل، نت نوت ڈگمگائیندا۔ مقامے حق حق اٹل، اٹل اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا پڑدہ آپ کھلائیندا۔ ساچا پردہ دیوے لاه، ----- کرے کھیل سچا شہنشاہ، حکمران وڈ وڈیائیا۔ سَت دلارا نکا بالا دئے سمجھا،
 سمجھ سمجھ نال ملانیا۔ نرگن نرگن رمز اشارہ اک وکھا، رحیم رحمان دیا کمائیا۔ الف یے حمزہ نہ روپ سکے کوئے وکھا، اکھر وکھر نہ کوئے درڑائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ آپے لاہیا۔ ساچا پڑدہ دیوے لاہ، ہر سنگر دیا کمائندا۔ سٹ شبد دھیان لگا، دھیان دھیان نال ملائندا۔ پھڑ باہوں راہے دے پاء، رہر اپنا کھیل کرائندا۔ ساچی سکھیا اک جنا، ساکھیا رپ وٹائندا۔ نیتز نین دے دکھا، نچ نیتز آپ گھلائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ جنائندا۔ ساچی دھارا ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ آد آد کھیل اپار، اپر مپر وکھ دکھائیا۔ بے عیب بے عیب سانجھ یار، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، خالق اپنا کھیل کرائیا۔ ثالث بنے سچ دربار، درگاہ ساچی ڈیرہ لائیا۔ پتا پوت کرے وبار، بن وچولا ویس وٹائیا۔ ساچا ڈھولا بول جیکار، سوہلا ایکاناؤں سنائیا۔ تولا بن تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ پڑدہ اوہلا دے نوار، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ ست ست کر پیار، ابناسی اچت گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نریشا نر نرنکارا اک جنائیا۔ سچ سندیسہ ساچا میت، ہر سنگر آپ جنائندا۔ گرو اتار گرو گر ریت، پنچ تت کا یا کھیل کرائندا۔ دھام اولٹرا اک انڈیٹھ، انڈیٹھری کار کمائندا۔ نرگن نرگن گائے گیت، سرگن سرگن آپ سنائندا۔ سدا سہیلا چلائے ساچی ریت، پتت پتت دیا کمائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ آپ دکھائندا۔ ساچا رنگ ہر رنگ راتا، رنگ رنگیلا اک جنائیا۔ پنچ تت میلا پتاماتا، پنچ تت تن کرے گڑمائیا۔ پنچ تت کھیلے کھیل تماشا، پنچم اپنا بھيو چھپائیا۔ پُرکھ ابناسی آپے جانے اپنا کھیل تماشا، مہربان مہربان مہربان مہربان نظر اک اٹھائیا۔ کا یا بنک ویکھے کاسہ، قصبہ اپنا دے وسائیا۔ نرمل نور کر پرکاسا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ انحد دھن دھن دھرواسا، دھر دی بانی بان الایا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم ایش جیو بھجھائے پیاسا، ترسنا روگ رہن نہ پائیا۔ لیکھا جان پون سواسا، انجا پون اپنے وچ کائیا۔ بودھ اگادھ کھول خلاصہ، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ لیکھا جانے رکت بوند رتی رت تولہ ماشہ، بھارتل نہ کوئے تُلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پڑدہ دے اٹھائیا۔ تولنہارا تول تولہ ماشہ، اٹل دیا کمائندا۔ پنچ تت پرکاسا، تت اپنا رنگ رنگائندا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشا، منڈل منڈپ راس رچائندا۔ پنچ پنچ دے بھرواسا، پنچم اپنا بھيو سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پار برہم برہم اپنا گھر دکھائندا۔ برہم نیتا برہم ویتا برہم کھیتا برہم چیتا، برہم پار برہم دے جنائیا۔ برہم ہیٹھاں پار برہم لیٹا، سچ سہنجی دے وڈیائیا۔ پار برہم برہم تانا پیٹا، سوتر دھاری

کھیل کرانیا۔ پاربرہم برہم ایک دیکھا، بنک اپنے رنگ رنگنیا۔ آتر باہر نہ کوئے ریکھا، روپ رنگ نہ کوئے جنانیا۔ توتت وٹائے بھیساء، پنچم پنچ کرے
 گڑمانیا۔ اپ تیج وائے پر تھی اکاش کھیلے کھیل نر نریشا، نرگن سرگن دیوے مان وڈیانیا۔ برہم برہم کر کریتا، پاربرہم پر بھ دیوے سچ سرنایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ گھلایا۔ برہم بالا برہم گوپالا، برہم جوت پاربرہم دیا کمائیندا۔ برہم وسے دھر مسالہ، برہم دیکھے
 جگت جنجالا، برہم لیکھا کال مہاکالا، پاربرہم اپنے رنگ رنگنیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا اچھل اچھیدا، پُرکھ اکالا دین دیا
 دیندھ ٹھا کر سوامی پڑدہ اپنا آپ چکائیندا۔ شدست ہر پڑدہ چک، چک چک دیا کمائیا۔ آد جگاد جگ جگ میٹے تیری ترسنا بھکھ، بھکھیا بھکھ گوائیا۔ نرمل
 نرکار نور نورانہ جوت اُجالا اُجل کرے کھ، کھ گھڑا صفت صلاحیا۔ جننی جن بن بن رکھے اپنی گکھ، دھن دھن جنیندی بنے مایا۔ آپے پتا آپے مات
 آپے پت، بن بن دائی دایا سیوک سیوا سچ کمائیا۔ لوک مات سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ نیتز کھول دیکھ اٹھ، ہر جو اپنا بھو چکائیا۔ پُرکھ
 ابناسی ایک اٹھ، اٹھ بھنڈار ورتانیا۔ لیکھا جانے پنچ تت کا یا ادھبھت، بھوکھت بھو نہ کوئے جنانیا۔ کسے دوار یوں نہ لئے پنچھ، صلاح اور نہ کوئے رکھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سچ دیوے ور، ور اکو اک جنانیا۔ اکو ور اک داتار، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ ایک ونچ اک وپار، ایک
 ہٹ چلائیندا۔ ایک مندر اک دوار، ایک گرہ سوبھا پائیندا۔ ایک نور جوت اُجیار، ایک نور نور سمانیندا۔ ایک ناد شبد دھنکار، ایک انراگی راگ الائیندا۔ ایک آد
 جگاد کھیلے کھیل پر اپار، پر پر اپنی دھار جنانیندا۔ ایک نرگن سرگن لئے اُبار، ترے پنچ میل میل ملائیندا۔ ایک وشن برہما شو دئے سہار، سمرتھ سر اپنا
 ہتھ لکھ لکھ چوراسی دیکھے اکھاڑ، گھر گھر اپنا ناچ نچائیندا۔ ایک لیکھا جانے پنچم دھاڑ، پنچ وکارا ونڈ ونڈائیندا۔ ایک دیکھنہارا ڈو نگھی غار، کا یا کوری
 بھوری پھول پھولائیندا۔ ایک دیا باقی کملا پاتی کر اُجیار، مندر اندر آپ لکھائیندا۔ ایک ساتی بن بن ست پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، مدھر رس اک دکھائیندا۔ ایک
 آتم پر ماتم کر پیار، آتر آتم میل ملائیندا۔ ایک ست ستوادی ست شنگار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایک لیکھا جانے دھر دربار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ
 لائیندا۔ ایک شاہو بھوپ بن سکدار، سپس جگدیش تاج سہائیندا۔ ایک دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ ایک ہوئے جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا

ڈیرہ لائیندا۔ ایکا ویکھنہارا پنچ تت مکان، کایا مندر اندر سوہا پائیندا۔ ایکا دیونہارا گیان، گرو گیان آپ ہو جائیندا۔ ایکا ناؤں کرے پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ ایکا ویکھنہار مار دھیان، لکھ چوڑاسی پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ایکا کھیل کرے مہان، مہابلی مہابیر ہر اپنا بل دھرائیندا۔ ایکا دیونہارا دان، داتا اپنی وست آپ ورتائیندا۔ ایکا لیکھا جانے گوپی کاہن، گوپی کاہن اپنا روپ وٹائیندا۔ ایکا سنگر گرو کر نشان، گرو اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سوت تیرا گھاڑن گھڑ، پنچ تت تیرا در سہائیندا۔ پنچ تت دروازہ، دُھر درباری آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، بھو ابھید آپ گھلایا۔ زرگن سرگن رچ رچ کاجا، کرتا پُرکھ کرنی آپ کرائیا۔ شبد اگئی ایکا واجا، بن تار ستار وجایا۔ بھوپت بھوپ ہر راجن راجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کایا مندر ساچا گڑھ، ہر ہر جو آپ بنائیندا۔ سرگن اندر زرگن وڑ، نرکار کھیل کرائیندا۔ آتم پر ماتم آپے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنا اکھرنش آپے پڑھ، اپنا راگ لائیندا۔ اپنے محلے آپے کھڑ، کھڑ کھڑ سوہا پائیندا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑ، ہر گھڑ گھڑ خوشی منائیندا۔ سرگن زرگن پھڑائے لڑ، پلو ایکا گڈھ پوائیندا۔ گرو اتار ناؤں دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ اپنی مرنی آپے مر، مر مر خوشی منائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے گھر گھر، گھر گھر وچ ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی تیرا رنگ محل، پنچ تت دکھائے اک اٹل، اٹل اٹل آپ رکھائیندا۔ اٹل اٹل گرو گرو دھار، ہر سنگر آپ جنائیا۔ شبدی شبد شبد پیار، ہر شبدی آپ جنائیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نورو نور نور رُشنائیا۔ پنچ تت کایا کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر آپ دکھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے وارو وار، وارتا اپنی آپ جنائیا۔ لوک مات سچ وبار، بوہاری آپ کرائیا۔ کاغذ قلم کر تیار، لیکھا شاہی ہتھ پھڑایا۔ برہم ویتا دے آدھار، نیتزینیاں نظری آئی۔ گرو اتار سیو ادار، بن چاکر سیو کمائیا۔ صفت صالحی صلاحکار، ساچا مارگ آپ لگایا۔ لکھ لکھ شاستر سمرت وید چار، چار کھانی چار بانی چار جگ کرے پڑھائیا۔ چار گنٹ دے آدھار، چار ورن ورن سرنائیا۔ سچ سندیسہ اینکار، اکل کل دھاری آپ جنائیا۔ گرو اتار پیر پیغمبر فرماں بردار، لوک مات سیوک ساچی سیو کمائیا۔ دوئے دوئے جوڑ پر بھ در منگن درس دیدار، دید عید چند رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سوت ہر دیوے ور، تیرا ناؤں گرو گرو گرو دیو وڈیائیا۔ گرو دیو نموست، ست

ستوادی تیرا ناؤں پر گٹائیندا۔ گردیو برہم مت، پاربرہم پر بھ آپ درڑائیندا۔ گردیو الکھ اھیو نرگن سرگن کر پرگٹ، پرگٹ اپنا رنگ وکھائیندا۔ تت
تت چلائے ہٹ، بن و نجارا ہٹ کھائیندا۔ ساچی وست اکو گھت، وست امولک اک جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے کھیل تماش، جگ جگ اپنا
ناؤں سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیوک روپ وٹائیندا۔ شبدی گر ستگر سیوا، چاکر خاک پا خاک جنائیا۔ آد جگاد سدا نہکیوا،
نہچل بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گیت گو بند گائے بن رسنا جہوا، بتی دند نہ کوئے ہلائی۔ آد انت اکو میوہ، مدھ اپنا رس چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، کرے سچ گڑمائیا۔ شبد گڑمائی تتو دھار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ سرگن سرگن کر پیار، نرگن نرگن بھيو کھائیندا۔ گر گر لیکھا دھر دربار،
دھر درباری آپ جنائیندا۔ ویکھے وگسے وارو وار، آون جاون پتت پاؤن اپنا راہ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست تیری ساچی
سیوا، گر اوتار لگائے دیوی دیوا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ گر اوتار سیوک جگ چار، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری سچا شہنشاہیا۔
نوسو چورانوے چوکڑی ویکھے ویکھنہار، نرگن سرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، بھيو ابھیدا آپ کھائیا۔ ساچے ستن کر پیار، پر م پر کھ
دے وڈیائیا۔ گر کھھاں کھول بند کواڑ، گرودوار اک جنائیا۔ گر سکھاں کرے پرکاس بہتر ناڑ، اندھ اندھ دے مٹائیا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے
ٹلے پر بت پھول پھولائیا۔ لیکھا جانے پر کھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ ست دلارا اینکار ایکا وار، بن جننی جن جائیا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، نت نوت
اپنا پھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے آدھار، کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست ہر دیوے ور، معقول ایکا حکم
سنائیا۔ ایکا حکم ہر معقول، محفل اور نہ کوئے لگائیندا۔ آد پر کھ بدھا اصول، اصلیت اپنی آپ جنائیندا۔ حکمے اندر کوٹن کوٹ رسول، رسولد آپ لائیندا۔
گر اوتاراں بنیا رہے مول، اپنا مول نہ کسے جنائیندا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، ابھل اپنی کھیل وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ شکر پھڑ پھڑ بیٹھے ترسول، ترے
لوآں پار نہ کوئے کرائیندا۔ کوٹن کوٹ برہما بن بن بیٹھے مزدور، لکھ چوراسی مزدوری سرب کمائیندا۔ کوٹن کوٹ وشنوں منگن چرن دھوڑ، چرن
دوارے نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر درس منگن حاضر حضور، حضرت اپنا کھ چھپائیندا۔ ست شبد تیری آرزو کرے منظور،

اُجرت ہر نہ کوئے لگانیدا۔ سدا سہیلا سرب گناں بھرپور، بھرپوری اپنی دیا کمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنچ تت
 تیری دھار جنائیدا۔ پنچ تت دھار لکھ ابھید، ہنگ برہم چترایا۔ تیرا کھیل اچھل اچھید، آد انت نہ کوئے وڈیایا۔ گر اوتار تیری کھید، ننگے بالے مات
 گھلایا۔ کسے نہ دسیں اپنا بھیت، گھل گھل نہ حال جنایا۔ نگی موری نکا چھیک، کایا مندر گھر گھر وچ آپ کرایا۔ نگی جوت نکا بھیت، نج نیز دے
 درسایا۔ مہر نظر مہربان رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ نکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا بھو بھو گھلایا۔ اپنا بھو دس
 حال، بے حال منگ منگانیدا۔ سٹ ڈلارا تیرا لال، لال تیری آس تکانیدا۔ تھہ بن ہو یا رہے کنگال، دو جہان نہ کوئے وڈیایا۔ گر اوتار جگت دلال،
 بن تیرے دلالی نہ کوئے کمانیدا۔ تیرا نام حق حلال، حقیقت پڑدہ آپ اٹھانیدا۔ تیرا نور بے مثال، نیز نین نظر نہ آئیدا۔ تیرے حکمے اندر بال نادان،
 بالی بالا سیو کمانیدا۔ توں صاحب بخشنہارا سچا دان، داتا دانی اک ہو جانیدا۔ گر اوتار تیرا نشان، کایا تت بنک وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن اشٹ نہ کوئے منانیدا۔ تھہ بن اشٹ نہ کوئے جگدیش، جگدیش تیری سرنا یا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا پیس
 رہے پیس، جگ جگ سیوامات کمایا۔ تیرا کلمہ نام سچ حدیث، کائنات کرن پڑھایا۔ انت کہن لاشریک، شرع وچ کدے نہ آیا۔ سچ نشانہ تیرا ٹھیک،
 تھہ بن گھائل نہ کوئے کرایا۔ سرن چرن تیری سچ پریت، سو پرکھ زرنجن موہے بھایا۔ ہنگ برہم ساچی ریت، ریتوان اک جنایا۔ سوہنگ روپ تیرا
 اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جائے بیت، لوک مات رہن نہ پانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت ہون بھے بھیت، بھو
 بھے تیرا اک دکھایا۔ توں وسیں دھام اندھٹھ، اندھٹھرا آسن لایا۔ کر کرپا نانک کپیرے کھول دکھائی نگی جیہی جھیت، بن اکھال کر رُشایا۔ کر درشن
 ہوئے سیت، اگنی تت نہ کوئے جلا یا۔ رسنا جہوا کہہ کہہ گئے میرا صاحب پیٹھلو پیٹھ، بے پرواہ بے پرواہیا۔ آد انت اپنی دسے نہ کسے تاریخ، بھو ابھید
 نہ کسے جنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنائے جگت شریک، شرع شرع نال ٹکرایا۔ آپے وسنہارا نزدیک، دور ڈراڈا آپے ڈیرہ لایا۔ آپے گائے
 سہاگی گیت، ساچا ڈھولا آپ لایا۔ آپ بنائے مندر مسیت، شودوالے مٹھ رچن رچایا۔ آپے اٹھسٹھ تیر تھہ پرکھے نیت، نیتوان وڈ وڈیایا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت تیرا گھر تیرا اور تیرے گرہ دے ملایا۔ گرہ تیرے لگے بھاگ، وڈ بھاگی آپ لگائیندا۔ نرمل دیا دیک جوت جگے چراغ، چاروں گنٹ نور دکھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت رچ رچ کانج، جگ جگ میل میل ملائیندا۔ لیکھا جانے جیو سماج، سمجھ سمجھ وچ ٹکرائیندا۔ مکہ کعبہ حاجی ہاج، حجرہ ہر جو آپ سہائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن نواب، نوبت اپنے نام وجائیندا۔ احباب وجائے سچ رباب، تار ستار نہ کوئے جنائیندا۔ کلجک انتم دیکھنہارا آپ مہاراج، مہربان اپنی دیا کمائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ست سرُوپ مار آواز، چار جگ دے وچھڑے آپ جگائیندا۔ اُبھل اُبھل اُبھل کھلائے بچھلا پانج، پڑدہ اُپر نہ کوئے رکھائیندا۔ ورن برن نہ رکھے کوئے لاج، دین مذہب مکھ شرمائیندا۔ کوڑی کر یا ڈبے جہاز، چپو لا پار نہ کوئے کرائیندا۔ چار گنٹ رکھے نہ کوئے لاج، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ شبد گرو گرو دیو سچا تاج، سیس جگدیش اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، جگ کرتا جگ کرنی کار کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن چکائے نرگن لہنا، سرگن دیوے سرگن دینا، دینا لہنا لہنا دینا سرگن نرگن نرگن دوہاں اپنے ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ مناواں ضلع فروز پُر ☆

آد پُرکھ آد نرکارا، اینکار کھیل کرائیندا۔ آد شبد سُت ڈلارا، پوت سپوتا ایکا جائیندا۔ آد محل اٹل منارا، سچھنڈ آپ سہائیندا۔ آد در کھول کواڑا، تھر گھر اپنا بندھن پائیندا۔ آد دیک کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ آد سنگھاسن کر تیارا، پاوا چول نہ کوئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ ہو تیارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ آد بھوپ بن سکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیندا۔ آد حکم ست ورتارا، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ آد آدیس کر نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ آد پُرکھ ام اتھاہ، الکھ اگوچر کھیل کرائیا۔ تخت نواسی شہنشاہ، شاہ پاتشاہ

اپنے ہتھ رکھے وڈیاں۔ حکمی حکم حکم جنا، حکمے اندر بھو جنایا۔ سچھنڈ دوار رچن رچا، رچ رچ وکھ دکھایا۔ در دروازہ آپ کھلا، غریب نوازا ڈیرہ لایا۔
 بودھ اگادھانا دنا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ دکھایا۔ آد پُرکھ اکل کل دھار، کل اپنی
 آپ دھرائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن میلا میل ملائیندا۔ نرگن نار کنت بھتار، سچ سہنجی سچ ہنڈھائیندا۔ نرگن سٹ سٹ ڈلار، پوت سپوتا روپ
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ رچائیندا۔ ساچا کھیل ہر ہر کرتار، نر ہر نرائن آپ رچایا۔ سچھنڈ نواسی ہوتیار، تھر
 گھر اپنا بھو چکایا۔ پوت سپوتے دے آدھار، سیس جگدیش ہتھ لکایا۔ اک اسپس ایکا وار، ایکنکارا آپ جنایا۔ سچ حدیث اکھ اگوچر بے عیب
 پروردگار، پرم پُرکھ کرے پڑھایا۔ جودھا سورپیر وڈ بکار، بل ایکا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیاں۔ مان وڈیاں
 رکھے ہتھ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال اکال سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچی وتھ، نرگن داتا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی
 مہما گا اکھ، کتھ کتھ آپ سٹائیندا۔ ست سروپی ساچا رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیندا۔ در دوارے ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کل ورتائیندا۔ سٹ ڈلارے
 دیوے مت، سچ سچ اک درڑائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ایکا یج نیچے اپنے وت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی
 کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی آپ کرائیا۔ سچھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر نین اٹھایا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شخصیت اپنی دے جنایا۔ داتا دانی
 دیوے دان، دنیاوان وڈی وڈیاں۔ نرویر پُرکھ بن بن ساچا کاهن، گھنڈیا اپنارنگ رنگایا۔ جوتی جوت نور مہان، نورو نور نور رُشائیا۔ پروردگار وڈ مہان،
 حق مقامے سو بھاپایا۔ کلمہ کلام اک نشان، ناداندا آپ وجایا۔ تھر گھر ویکھے مار دھیان، دُھر دربارا آپ کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، رچ رچنا خوشی منایا۔ رچنارچ سری بھگونت، سچھنڈ ساچے خوشی منائیندا۔ سچن سہیلا نار کنت، کنت کنتوہل سو بھاپائیندا۔ اپنی مہما گا بے انت،
 بے انت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنا ناؤں نیا منت، منتر اکو اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ اپنا کھیل اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کرنہار اک اکھوایا۔ تھر گھر ساچا کھول دوار، شبد سٹ دے وڈیاں۔ ایکا وست ہٹ و نجار، نام و نجارا دے کھلایا۔

دیونہار بن ورتار، داتا دانی آپ ورتایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا آد پُرکھ ایکا ایک سٹائیآ۔ سچ سندیسہ چھوٹے بال، ہر سچن سچ جنائیندا۔ سٹ دُارے تیرا تال، تلواڑا ہور نہ کوئے رکھائیندا۔ نور نورانہ ایکا لال، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ تھر گھر وسائے سچی دھر مسال، چھپر چھن نہ کوئے پُچھہائیندا۔ اک اکیلا سد سے تیرے نال، پُرکھ ابناسی وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آد جگاد جگ گھالے تیری گھال، کیتی گھال تیری لیکھے پائیندا۔ صاحب سلطان نہکرمی بنے دلال، سچ سوامی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ توہے سمجھائیندا۔ سُن سٹ میری انس، سرنس تیرا دکھائیندا۔ تیری مہارُپ گائے سہنس، سہنسر رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست وست امولک ایکا وار جھولی پائیندا۔ جھولی بھر سری بھگوانا، بھگوان اپنی دیا کمائیآ۔ ایکا بختے چرن دھیانا، سرن چرن سرنائیآ۔ تیرا کھیل دوئے جہاناں، دوئے دوئے رُپ وٹائیآ۔ نرگن سرگن پھرے جامہ، بے آنت بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل گوی کاہنا، منڈل منڈپ راس رچائیآ۔ دیونہارا سچ نشانہ، نام نشانہ اک درڑائیآ۔ بودھ اگادھی اک گیانا، نش اکھر کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ جنائیآ۔ بھو ابھیدا چھوٹے سٹ، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ تیخت نہ کایا بت، ترے گن بندھن نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن اندر نرگن اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صاحب سٹھ، مہربان اپنی دیا کمائیندا۔ کسے کولوں نہ لئے پُچھ، منگن در کسے نہ جائیندا۔ ایکا ناؤں دیوے ساچی سچ، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنی دھار چلائیآ۔ سٹ شبد تیری سچ دلیل، ہر دلبر آپ جنائیآ۔ آد جگاد نہ کوئے وکیل، شرع ہور نہ کوئے وٹائیآ۔ ایٹھے اوٹھے نہ کوئے اپیل، ایکا حکم حکم ورتائیآ۔ آد پُرکھ پُرکھ انیل، انحد تیرا راک الائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سدا اک سٹائیآ۔ ساچا سدا دھر فرمانا، دھر درباری آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایکا رانا، ایکا حکم ورتائیآ۔ سچکھنڈ نواسی ساچا بھانا، پر م پُرکھ آپ سمجھائیندا۔ بودھ اگادھا ایکا گانا، اینکارا آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ویس وٹائیآ۔ شبدی سٹ دیوے مانا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا دانا، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ ترے ترے میلا

کھیل مہانا، پنچم جوڑ جوڑائیندا۔ اندج جیرج اُتبیج سیتیج ونڈ ونڈانا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی بول ترانہ، تریا اپنا راگ الائیندا۔ کھیلے کھیل
 سری بھگوانا، بھگوان اپنا راہ چلائیندا۔ آپے مرد آپ مردانہ، سچ مرداگی آپ کمائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سر سر بھانا آپ منائیندا۔ آپے لیکھا لکھے
 مہانا، وید پُراناں آپے گائیندا۔ آپے شاستر سمرت کرے پردھانا، بھو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ آپے پنچ تت کایا چولا دیوے مانا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش
 نورو نور نور دھرائیندا۔ آپے من مت بدھ کرے پروانا، آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، گھٹ اتر آپے ڈیرہ لائیندا۔ آپے امرت آتم دیوے سچ
 پیالہ، آپے زرگن دیپک جوت کرے اُجیالا، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ آپے وسے ساڈھے تن ہتھ سچی دھرمسالہ، توڑنہارا آپ جنجالا، جیون جگت آپ
 جنائیندا۔ زرگن سرگن بنے دللا، کرے کھیل سری بھگوانا، بھگوان اپنا بھو چکائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی زرگن سرگن سرگن زرگن پہرے
 جامہ، رُوپ انُوپ شاہو بھوپ لوک مات آپ دکھائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکنکار کر پیار لکھ چوڑاسی دیوے دانا، آتم پر ماتم برہم پار برہم ملائیندا۔ ایش
 جیو بھے گانا، کایا مندر ہو پردھانا، پرم پُرکھ پُرکھو تم اپنا راہ آپ جنائیندا۔ بودھ اگادھا شبد گیانا، ناد دُھن سچ ترانہ، آتم اتر آپ پڑھائیندا۔ کاغذ قلم
 ہوئے خیرانا، کرے کھیل نوجوانا، بلدھاری اپنا بل آپ پرگنائیندا۔ سٹ شبد تیرا کھیل کرے وچ جہانا، چار ورن چار جگ چار گنت چار کھانی چار بانی
 تیرا نشانہ، سچ نشانہ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سدا اک جنائیندا۔ ساچا سدا سچ اسپس، سچھنڈ نواسی
 آپ جنائیا۔ سٹ شبد تیرا میلا ہر جگدیش، جگدیش دیوے مان وڈیائیا۔ آد جگادی لکھ چوڑاسی وشن برہما شو تیرا پیس لئے پیس، بن سیوک سیو کمائیا۔ نام
 ندھانا سری بھگوانا دیوے سچ حدیث، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ ایکا چھتر جھلے تیرے سیس، دوسر نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، تیرا لیکھا لیکھے لائیا۔ تیرا لیکھا لیکھے لائے بھگوان، لیکھا ہو نہ کوئے جنائیا۔ سچھنڈ سچ مکان، سچ سچ ساچا راگ الائیا۔ تھر گھر تیرا در کر پروان، نام
 پروانہ ہتھ پھڑایا۔ پنچ تت ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ دیوے دست اک مہان، مہا برہو سہائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت اپنے نام
 وجایا۔ پنچ تت ست دکان، بن ونجارا آپ کھلائیا۔ گر گر رُوپ ہو پردھان، سنگر اپنا راہ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا لہنے

پائیا۔ گر اوتار شبد سُت تیرا ساچا لہنا، لہنیدار ہر اکھوائیندا۔ پنج تت تن پائے گہنا، بستر ہور نہ کوئے اوڈھائیندا۔ شبد اگئی دسے کہنا، حکمی حکم محکم
 منائیندا۔ نج نیز وکھائے اپنائیناں، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ گر گھ گر گر سچ دھام ایکا بہنا، دھام اولڑا آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کل آپ رکھائیندا۔ ساچی کل کرتا پڑکھ، پاربرہم پر بھ آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کر کر پرکھ، گر اوتار لئے پرگٹائیا۔ نہ
 کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے جنائیا۔ جوت نرنجن آد نرنجن درس، درسی درس درس کرائیا۔ امرت میگھ مہربان ایکا برس، ترسنا بھکھ
 مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ناؤں لئے پرگٹائیا۔ تیرا ناؤں ہر جو رکھ، گر گر ویس وٹائیندا۔ پنج تت کایا آپے وس، اپنا راہ
 چلائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پنڈھ مکائے نس نس، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ کھانی بانی گائے جس، وید پُران صفت صلاحندا۔
 آتر آتر ایکا رس، رس رسیا آپ چکھائیندا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی پڑکھ ابناسی ہوئے وس، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ لیکھا جانے تت اٹھ، اپ تیج وائے
 پر تھی آکاش من مت بدھ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ در دروازہ ہر جو
 کھول، خالق خلق دے جنائیا۔ ناؤں نرنکارا ایکا بول، اکھر اکھر کرے پڑھائیا۔ لکھ چوڑاسی تولے تول، ایکا کنڈا نام اٹھائیا۔ گر اوتاراں سد وسے کول،
 دُور دُراڈا پنڈھ مکائیا۔ نادانادی اگم اگمرا و بے ڈھول، مردنگا مردنگ آپ سنائیا۔ دوس رین کرے چول، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ بن رسنا جہوا متی
 دند آپے بول، انبولت راگ الائیا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری اپنا پردہ آپے پھول، مکھ گھگٹ دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 سُت تیرا گھر، گرہ مندر آپ وسائیا۔ گرہ مندر وسے تیرا کھیڑا، سو پڑکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ ہنگ برہم چکے جھیرا، شبدی شبدی تار ہلائیندا۔ نرگن
 سرگن بنھے بیڑا، پڑکھ ابناسی اپنے کندھ اٹھائیندا۔ دو جہاناں گھلا رکھے ویڑا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آکاش پرکاساں زمیں اسماناں اپنی دھار
 جنائیندا۔ وسنہارا نیرن نیرا، دُور دُراڈا اپنا ڈیرہ لائیندا۔ شبد سُت توہے چاؤ گھنیرا، ناتا جُڑیا تیرا میرا، سوہنگ روپ وکھائیندا۔ گر اوتاراں پائے گھیرا، اپنا
 حکم منائیندا۔ آد پڑکھ ابناسی کرتا اکو وڈا رکھے جیرا، اڈول اڈول ڈل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا

ہتھ لکائیندا۔ سر رکھ ہتھ کرتار، قدرت قادر دے جنایا۔ سٹ شد تیرا سچ وبار، لکھ چوڑا سی تیری جھولی پائیا۔ گھاڑت گھڑن بن ٹھٹھیار، گھر بھانڈے
 ویکھ وکھائیا۔ اگنی تت تت آدھار، برہم مت اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنایا۔ ساچا کھیل لینا جان، آد
 پُرکھ جنائیندا۔ گر اوتار تیرا مان، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شد سندیسہ ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی بان الائیندا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے
 رُوپ وکھائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھرائیندا۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہارا آن، نت نوت ویس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ
 دیوے دان، اپنی وست آپ ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کول چرن سپس سرب جھکان، جھک جھک سجدہ سرب کرائیندا۔ در درویش بن
 دربان منگن دان، دردی درد درد وندائیندا۔ اک اکلا ٹھمران، حکمے حکم سرب پھرائیندا۔ تُوں ہی تُوں ہی سارے گان، بے آنت بے آنت اپنا ناؤں
 اکھوائیندا۔ ہنگ ہنگ بن نادان، برہم برہم جیو انجان، پنچ تت کایا چولا ڈیرہ لائیندا۔ ساچا سوہلا ایکا گان، آد پُرکھ پر بھ دیوے دان، پیر پیغمبر گر اوتار
 جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے شد سٹ وڈیائیندا۔ سٹ شد تیرا بل، بلدھاری آپ جنایا۔ زرگن اندر زرگن رل،
 سرگن سرگن لئے سمجھایا۔ درس دکھائے آگے کھل، خالق خلق بے پرواہیا۔ محل منارا اک اٹل، اچل بیٹھا ڈیرہ لایا۔ سچ سندیسہ آپے گھل، جگ جگ
 کرے پڑھایا۔ بن تیل باقی دیک جائے بل، ساچے گھر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار تیری سیوا
 مات لگایا۔ سیوا تیری کرن مات، ہر سنگر آپ لگائیندا۔ تیرا ناؤں ساچی دات، اکو اک ورتائیندا۔ تیرا رکھے ڈونگھا کھات، بھو ابھید چھپائیندا۔ بن
 تیرے پنچ تت چولے کوئے نہ پچھے وات، تیرا ناؤں گر شبدی آپ پرگٹائیندا۔ تیری اتم رکھے ذات، اذاتی وند نہ کوئے وندائیندا۔ تڈھ بن کوئے نہ میٹے
 اندھیری رات، اگیان اندھیر نہ کوئے چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مچھنہارا آپے وات، سدا سد تیرا سنگ نبھائیندا۔ میرا سنگ
 میرے سجن، کون بدھ آپ رکھایا۔ کون ویلا ہوئیں پردے کجن، ایکا پردہ اُپر پائیا۔ کون دوارے کرائیں محن، چرن دھوڑ سچ سروور نہایا۔ کون دھار
 کھیل کریں گھڑن بھجن، گھڑن بھنہار تیری وڈیائیا۔ کر کرپا میری رکھیں لجن، لاجونت پٹی تیری اک سرنایا۔ پُرکھ ابناسی سچھنڈ نواسی بیٹھا مگن، ایکا

نور جوت رُشائیا۔ سدا سدا سد تیری میٹے حرصن، حرص رہے نہ رایا۔ نرگن سرگن دیوے آپ درشن، سوچھ سرپوئی روپ وٹائیا۔ بن کسوٹیوں آئے پرکھن، نام پارکھو سچا ماہیا۔ لیکھا جانے عرش فرشن، زمیں اسمان پھول پھولائیا۔ ست شد تیرا لاپے قرضن، قرضہ مقروض آپ جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر آئے ورجن، سچ سنیہڑا اک سنائیا۔ بن تیرے نام لوک مات نہ پرچن، پرچہ ہور نہ کوئے پڑھائیا۔ سچی دست اکو خرچن، خرچہ دھر درباری ہتھ وکھائیا۔ کھانی بانی وید پرائی انجیل قرآنی گیتا گیانی رسنا جہوا بٹی دند کر کر جاون پرچن، پرچہ لوک مات سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپو ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی رچن، رچ رچ رچنا آد جگاد آنتر ویکھ وکھائیا۔

❖ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سدا سنگھ والا گرچن سنگھ دے گرہ ضلع فروز پر ❖

سو پڑکھ تیرا بھروسا، ست دلارا شد جنائندا۔ ہر پڑکھ نرنجن تیری آسا، اکو اوٹ تکائندا۔ ایکنکار تیرا دلاسا، اٹھل بھل کدے نہ جائندا۔ آد نرنجن تیرا نور پرکاسا، پرکاس پرکاس وچ رکھائندا۔ سری بھگوان تیرا تماشا، پیکھ پیکھ خوشی منائندا۔ ابناسی کرتا تیرا داسا، گرہ مندر سو بھا پائندا۔ پاربرہم پر بھ داسی داسا، ہوں سیوک سیوک کمائندا۔ سچھنڈ دوارے ساچی راسا، گوپی کاہن روپ دھرائندا۔ جوتی جوت سرپو ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں بالا منگ منگائندا۔ چھوٹا بالاشدی دھار، نرگن آگے کرے عرضوئا۔ سو پڑکھ نرنجن کھیل نیار، بے پرواہ بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرپا دھار، ایکنکارا ہو سہائیا۔ آد نرنجن کھول کوٹا، ابناسی کرتا پردہ لاپیا۔ سری بھگوان دے دیدار، ابناسی کرتا ترسن بھجائیا۔ پاربرہم خبردار، بے خبر اپنی آس دئے مٹائیا۔ ثالث بن سچ دربار، تھر گھر بیڑا آپ چلائیا۔ دوسر کوئے نہ مددگار، چرن سرن اک سرنائیا۔ جوتی جوت سرپو ہر، آپ اپنی کرپا کر، پڑکھ اکال دے ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، دین اپنی دیا کمائندا۔ ست دُارے کر پروان، سیس جگدیش جھکائندا۔ آد جگادی دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائندا۔ سچھنڈ وکھائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائندا۔ تھر

گھر تیری کھول دُکان، دستِ امولکِ وِجِ لُکائیندا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپِ اپنی کِرپا کر، ساچی دستِ جھولی پائیندا۔ ساچی دستِ ہر کرتارا، ایکا ایک جنائیا۔ آدِ پُرکھ بن داتا ایکنکارا، آپے رہیا لٹائیا۔ کاغذِ قلم نہ لکھنہارا، اکھر اکھر نہ کوئے صلاحیا۔ کھیلے کھیل اپرا، اپر پیر دھار چلائی۔ اکِ اِکلا کر پسارا، ویکھنہارا چائیں چائیا۔ ماتِ پتا گود سہائے سُتِ دُلارا، جن جننی دے وڈیائی۔ بے بے بے بول جیکار، جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپِ اپنی کِرپا کر، تھر گھر اپنا بھو چُکائی۔ تھر گھر کھول ہر دروازہ، سچھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ سیس جگدیش سہائے تاجا، بھوپت بھوپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ گھر وِجِ گھر رِجِ رِجِ کاجا، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ بودھ اگادھی زِگنِ زِویرِ پُرکھ اکال اگئی اگم مارے واجا، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ سَتِ ستوادِی اپنا سا جن آپے ساجا، آپے پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپِ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُتِ دُلا رے آپ سچھائیندا۔ سُتِ دُلا رے تیرا منارا، سو پُرکھ زِرنجن آپ پرگٹائی۔ تھر گھر کھول ٹھانڈا دربارا، ہر پُرکھ زِرنجن ہوئے سہائی۔ آدِ جُگاد رہے رخوارا، ایکنکارا دیا کمائی۔ زِگن دیا باقی کر اُجیارا، آدِ زِرنجن کرے رُشنائیا۔ سری بھگوان دے سہارا، سدا سہیلا سنگ نبھائی۔ ابناسی کرتا بن و نجارا، سری بھگوان ساچی دست و نڈ و نڈائی۔ پار برہم پر بھ کر پسارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ تھر گھر دیوے مان زرنکارا، زِگن اپنا بھو چُکائی۔ محل اٹل اُج دوارا، نہچل دھام اک سہائی۔ چھپر چھن نہ کوئے دیوارا، باڈھی بنت نہ کوئے بنائیا۔ سورج چند نہ کوئے ستارہ، پرکاس پرکاس نہ کوئے وکھائی۔ کرے کھیل کرنیہارا، جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آدِ پُرکھ آدِ آدِ سُتِ دُلا رے دیوے داد، تھر گھر اپنا رنگ وکھائی۔ تھر گھر وکھائے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا دیا کمائیندا۔ سو پُرکھ زِرنجن سہائے تیج پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنائیندا۔ ہر پُرکھ زِرنجن سور سربنگ، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا اک انند، انند انند وِجِ رکھائیندا۔ آدِ زِرنجن کرے پرکاس بن سورج چند، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان ساچی دست آپے و نڈ، و نڈ و نڈ اپنی خوشی منائیندا۔ ابناسی کرتا ٹھا کر سوامی دیال بخشند، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ پار برہم کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیندا۔ سُتِ دُلا رے دیوے مان، تھر گھر اپنا کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوتِ سرُپِ ہر، آپِ اپنی کِرپا کر، بھو ابھیدا آپ جنائیندا۔ سُتِ دُلا رے کر وچارا، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ وسدا رہے تیرا دوارا، بن

دردی درد وندائیندا۔ آد آد تیری بنھی دھار، مدھ کوئے ویکھ نہ پائیندا۔ آنت آپے پاوے سار، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ آگم آگمڑی دتے کار، کرنی
 کرتا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھیو ابھید جنائیندا۔ چھوٹا سٹ شد دھار، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ ایکا دس سچ پیار،
 دوجا اپنا بندھن پائیا۔ تیجانن درس دیدار، چوتھے اپنا گھر وسائیا۔ پنچم میلا اپرا پار، چھویس چھپر چھن نہ کوئے وڈیائیا۔ ستویس ست ستوادی تیری کار،
 ہوں بالک جاناں نہ رائیا۔ اٹھویس اٹھ اٹھ کھیلیں کریں پیار، پاربرہم ناویں نو نو دیویں اک آدھار، بن ادر بن جننی بنیں پتا مائیا۔ دہ دس اک آکار،
 نرکار کرے رُشنائیا۔ سچھنڈ تیرا پسا، پر م پُرکھ تیری شہنشاہیا۔ تھر گھر کھول اک کواڑ، میرا آسن دتا لائیا۔ پھڑ باہوں دتا واڑ، میری چلے نہ کوئے
 چترائیا۔ جوں بھاوے توں لینا تار، تار نہار سچے ماہیا۔ آد جگاد سدا سدا نوت کراں دیدار، دید دید نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایکا دینا ساچا ور، آد پُرکھ آد تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے آگے اکو آس، آسا پور نہ کوئے رکھائیندا۔ پاربرہم تیرے ملن دی بجھے پیاس، ترسنا
 روگ نہ کوئے جنائیندا۔ نرگن نرگن وسنا ساتھ، سگلا سنگ اک منگائیندا۔ ہوں بالک انا تھاں انا تھ، ٹوں دیاوان دیا کمائیندا۔ تیری سرن نہ کوئے گھاٹ،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، ساچی دات منگ منگائیندا۔ ساچی دست دے ایک، میرے پر بھ سچے گوسائیا۔ تھر گھر
 رکھی تیری ٹیک، سچھنڈ وسیں بے پرواہیا۔ جوں بھاویں توں لینا ویکھ، بن نیتر نین نین اٹھائیا۔ میرا روپ رنگ نہ کوئے رکھ، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔
 نرگن نرگن تیرے سنگ سچا ہیت، دوسر پریت نہ کوئے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دے ساچا ور، جس بدھ تیرا میل وچھڑ نہ
 جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیندھ سوامی، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ سچھنڈ نواسی نہکرمی نہکامی، کرم کانڈ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد آنتر جامی، آنتر گت آپ
 سمجھائیندا۔ شد سٹ تیرا پد نربانی، نربان پد آپ وکھائیندا۔ شہنشاہ شاہو اک سلطانی، راج راجان اک ہو آئیندا۔ ست ستوادی ست کہانی، ست پُرکھ
 نرنجن آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنا پردہ چک بھگوان، شبدی سٹ جنائیا۔ اٹھ ڈلارے مار دھیان،
 مہربان دے وڈیائیا۔ سچھنڈ دوارا سچ مکان، دوسر نظر کوئے نہ آئیا۔ ایکا دیپک جگے مہان، نور نور رُشنائیا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کاہن، گھر مندر ڈیرہ لائیا۔

نرویر پُرکھ بے پچان، نظر وچ نہ آئی۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک سُنائی۔ حکمی حکم کرنا پروان، ست پروانہ اک پھڑائی۔ کرے کھیل وڈ بلوان، بل اپنا آپ دھرائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر رگھرائی۔ سُن بالے بالی بدھ، نہ ہر نرائن آپ جنائندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھا کد، محل اٹل سو بھاپائندا۔ کر کرپا دیوے تینوں سدھ، بھيو ابھید کھلائندا۔ تیرا میرا بھيو کوئی نہ سکے بُجھ، الگھ اگوچر آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، تھر گھر شبدی سْت جنائندا۔ شبد سْت چرنی ڈھٹھ، نیتزن نیر وہائی۔ سری بھگوان مارگ ساچا دس، در تیرے منگ منگائی۔ کون بدھ کون دھار کون گھر در آواں نس، درشن پیکھاں چائیں چائیا۔ کون ویلا ملیں ہس ہس، پاربرہم اپنی آپ دس وڈیائی۔ کون حکم گاواں تیرا جس، ڈھولا سوہلا ناواں دھرائی۔ کر کرپا کرنی پوری آس، آسا آسا وچ رکھائی۔ تیرا نور میرا پرکاس، تھر گھر تیرے ناواں ودھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا بھيو جنائیا۔ اپنا بھيو دساں کھول، ہر ہر جو آکھ سُنائندا۔ میرا ناواں سدا انمول، انملڑی وست آپ ورتائندا۔ سچکھنڈ دوارے تولاں تول، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ آد جگاد رہاں اڈول، اڈل اپنی دھار دکھائندا۔ ایکا وست رکھاں کول، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائندا۔ ساچا حکم ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، پُرکھ اپناسی بے پرواہیا۔ تخت نواسی اینکار، راجن راج آپ ہو جائیا۔ داسن داسی سیوادار، بن سیوک سیو کمائی۔ سْت دُلا رے کر پیار، پر م پُرکھ دئے وڈیائی۔ اپنا دسے پچھلا حال، تیرا احوال آپ جنائیا۔ تھر در سے نال نال، گھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ سْت ستوادی دھر مسال، دھرم دوارا آپ سہائی۔ اگم اگمڑا دیک بال، دیا باقی کرے رُشنائیا۔ کملا پاتی ہو تیار، ساچا ساقی جام پیائی۔ کھولے تاکی بند کواڑ، اپنا پردہ دئے اُٹھائی۔ کرپا کر دین دیال، در لیکھا دئے چُکائی۔ ایٹھے اوٹھے دو جہاناں سچ مقاما بن دلال، درگاہ ساچی ہوئے سہائی۔ مقامے حق جلوہ جلال، نورو نور کرے رُشنائیا۔ اک اکیلا کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھيو آپ چُکائی۔ ساچا بھيو کھول کرتار، کرتا پُرکھ دیا کمائندا۔ اُٹھ سْت سْت کر دیدار، درسی اپنا درس دکھائندا۔ تیرا میرا تیرا اک پیار، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائندا۔ رُپ رنگ رکھ توں سے باہر،

صفتی صفت نہ کوئے صلاحِ خدا۔ آپے جانے اپنی کار، کر کر آپے دیکھ دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھاو نہارا ساچا گھر، گھر مندر
آپ وڈیائیںدا۔ گھر مندر ویکھ بالا، بالی بدھ خوشی منائیا۔ پر بھ ملیا دین دایلا، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تھر گھر ملی سچی دھر مسالہ، چھپر چھن نہ کوئے
چھہائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا دے سے اک رکھوالا، رکھک بنیا سچا ماہیا۔ ایکا مارگ دے سے سکھالا، او جھڑ راہ نہ کوئے چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، دیونہارا ساچا ور، ہر دردی درد و نڈائی۔ دردی درویش، دیاوان کھیل کرئیںدا۔ آد جگادی رہے ہمیش، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیںدا۔ سٹ ڈلارے
کرے ہیت، تھر گھر اپنا میل ملائیںدا۔ نظری آئے نیتن نیت، نیرن نیر پھیرا پائیںدا۔ کرے کرے ساچی کھیڈ، کھیلنہارا اپنا راہ جنائیںدا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ابناسی کرتا اپنی کرنی آپ سمجھائیںدا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ زرگن
زرگن سچ سنجوگ، دھر سنجوگی میل ملائی۔ ناری کنت بھوگے بھوگ، بھسمر اپنی دھار چلائی۔ اگم اگمڑی چگے چوگ، ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھائیا۔ سچھنڈ
دوار ساچا کوٹ، قلعے بنک دے وڈیائیا۔ سچ نگارے ایکا چوٹ، پُرکھ ابناسی آپ لگائی۔ کرے پرکاس زرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آپے لیکھا
جانے اوت پوت، پتا پوت سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آپے کھڑ، تھر گھر اپنا در کھلائی۔ تھر گھر کھول سری
بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیںدا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو مہربان، مہبان بیدو اپنا پڑدہ آپ چکائیںدا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھے آن، اک اکلا پھیری پائیںدا۔ ایکنکارا
وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیںدا۔ آد زرنجن دے دے دان، جوتی جوت جوت رُشنائیںدا۔ ابناسی کرتا بن بن کاہن، ساچی سخیاں راس رچائیںدا۔ سری
بھگوان ست نشان، زرگن زرگن آپ اٹھائیںدا۔ پاربرہم پر بھ کر دھیان، بن نیتز ویکھ دکھائیںدا۔ شبدی سٹ بال انجان، پھر باہوں گلے لگائیںدا۔ کرپا
ندہ دیوے دست اک ندھان، نچ گھر اپنا ڈیرہ لائیںدا۔ بودھ اگادھا اک گیان، نش اکھر آپ پڑھائیںدا۔ اپنی دے سچ پچان، سو اپنا رُپ دھرائیںدا۔
ہنگ ہنگ تیرا مکان، مقبرہ ہو نہ کوئے جنائیںدا۔ سوہنگ رُپ سری بھگوان، سچھنڈ ساچا سو بھا پائیںدا۔ تھر گھر دیونہارا مان، مان اپنے ہتھ جنائیںدا۔
بن وچولاگن ندھان، پتا پوت جوڑ جوڑائیںدا۔ تاگا سوت اک ڈکان، بن ونجارا ہٹ چلائی۔ تندی تند بنھے گان، ہتھ گانا سگن منائیںدا۔ سچ سندیسہ

دُھر فرمان، دُھر درباری آپ جنائندا۔ اگے کرے کھیل مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اپنا بھو چکانندا۔ سوہنگ دھار ہر
 نرکار، آد پُرکھ جنائیا۔ جوتی شبد پیار اگم آدھار، اُد اُدھاری آپ ہو جائیا۔ دیکھے وگسے دیکھنہار، پیکھت خوشی منائیا۔ کرے کھیل سچکھنڈ سچے دربار،
 درگاہ ساچی سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی جوت جوت شبد وچ سمائیا۔ شبدی جوتی اکو ناتا، تھر گھر ساچی ونڈ ونڈائیا۔
 سچکھنڈ بیٹھ پُرکھ بدھاتا، اپنی کھیل رہیا سمجھائیا۔ دوہاں وچولا اکو جاتا، جگ جگ نہ انگ کٹائیا۔ اکو مندر اکو احاطہ، ایکا گھر وسائیا۔ ایکا وست اکو کھاتا،
 ایکا ہٹ چلائیا۔ اکو پتا ایکا ماتا، ایکا بالک رُپ سکھائیا۔ اکو چرن اکو ناتا، ایکا جوڑ جوڑائیا۔ ایکا کرے سچکھنڈ نواسا، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ ایکا دیوے تھر
 گھر بھر واسا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ایکا دیوے ساچی داتا، بن دانی دیا کمائیا۔ اک سنائے ساچی گاتھا، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ ایکا پچھنہارا باتا، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پردہ پردہ دئے چکائیا۔ پردہ پردہ چکایا اولہا، تھر گھر ساچے وٹی ودھائیا۔ سٹ ڈلارا بنیا گولا، گولا بن بن سیو کمائیا۔ سچکھنڈ
 نواسی تیرا ڈھولا، ڈھو آملے میری وڈیائیا۔ بودھ اگادھی ساچا سوہلا، سو پُرکھ نرنجن رہیا گائیا۔ گھر ٹھا کر ملیا مولا، موہ مہبت اک رکھائیا۔ سچ دوارے کر
 کولا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھر گھر تیری منگ منگائیا۔ تھر گھر تیری رکھی اوٹ، میرے
 صاحب سچے سلطانا۔ کرپا بھر دے پوٹ، تُوں آد جگادی بینا دانا۔ دے دست اک اتوٹ، شاہ پاتشاہ سری بھگوانا۔ تیرا وسے ساچا کوٹ، سچکھنڈ سچا
 مکانا۔ تیری نرمل اکو جوت، نورو نور نور مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دیونہار سدا مہربانا۔ مہربان ہر سچا ٹھا کر، ایکا
 گن جنائیا۔ ایکا ناؤں رتن رتناگر، پُرکھ ابناسی آپ پرگٹائیا۔ اگم اتھاہ ڈونگھا ساگر، گھر گمبھیر رہیا دکھائیا۔ پوٹ سپوتے دیوے آدر، آدرش اپنا آپ
 جنائیا۔ کرپا کرے کریم قادر، کرتا پُرکھ ہوئے سہائیا۔ لیکھا جانے پدر مادر، پسر اپنا رنگ رنگائیا۔ بلدھاری ہوئے آپ بہادر، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ سمجھائیا۔ ساچا بھو دسے دہ دہ دھار، گنٹ گنٹ نہ ونڈ ونڈائیا۔ سٹ شبد تیرا بلکار، بل اپنا آپ جنائیا۔ حکمے اندر کر
 تیار، ہر ساچی کار سمجھائیا۔ لوء پُری برہمنڈ کھنڈ محل اٹل لئے اُسار، رُو سس کرن کرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ دے آدھار، زمیں اسماناں دو جہاناں

بندھن پائیا۔ وشن برہما شو کر پسار، رجو طمو ستو گڈھ پوایا۔ اپ تیج دائے پر تھی آکاش اکھاڑ، گنگن گنگنتر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست دے ورتائیا۔ ساچی دست اکو اک، ایکنکار آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے لیکھا دے لکھ، تھر دوارے ہتھ پھڑائیندا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، بن اکھر اکھر آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ داواک بھوکت، ہر جو اپنا آپ جنائیندا۔ آد جگاد جگ شبدی گر دکھائے ایشٹ، ایشٹ دیو آپ منائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ سرشٹ، اندج جیرج اُتبیج سیتیج ونڈ ونڈائیندا۔ کھولنہارا خالق درشٹ، مخلوق اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل جگ چار، چوکڑی ایکا بندھن پائیا۔ ساچا حکم اپر اپار، برہما ویتا کرے پڑھائیا۔ ساچا لیکھا وچ سنسار، نرگن سرگن دے جنائیا۔ بنے وچولا ایکنکار، گر گر اپنا ناؤں دھرائیا۔ لیکھا جانے سچ دوار، در دروازہ اک گھلایا۔ شبد اگنی بول جیکار، بے جیکار کرے لوکائیا۔ لیکھا جانے آپ نر نکار، نرگن اپنا پڑدہ دے چکائیا۔ سبجک تریتا دوپر کلجک آد جگادی ویکھے وارو وار، نت نوت ویس وٹائیا۔ حکمے اندر پنچ تت کر خبردار، برہم مت کرے پڑھائیا۔ اناد دُھن شبد جیکار، انحد راگی راگ سنائیا۔ برہم برہمادی دے آدھار، پاربرہم پڑدہ دے چکائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، بند تاکی دے گھلایا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، بن ساقی جام پیایا۔ شبد سنائے اگنی دھار، تند ستار نہ کوئے ہلایا۔ نرگن سرگن دے آدھار، سرگن میلا سہج سُبھائیا۔ پرگٹ کر گر اوتار، گر گر ساچا ہٹ چلائی۔ شبدی شبد تیرا وپار، لوک مات آپ جنائیا۔ کاغد قلم کر تیار، لیکھا شاہی نال رلائی۔ اکھر اکھر دے آدھار، وکھر وکھر کر پڑھائیا۔ گر اوتاراں سُن پکار، پوری آسا دے کرائیا۔ لکھ لکھ وید چار، شاستر سمرت گیتا گیان اپنا گن جنائیا۔ انجیل قرآنا پاوے سار، حق حقیقت پھول پھولائیا۔ لاشریک پروردگار، بے پرواہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ سچ آواز بول جیکار، انادی ناد ناد سنائیا۔ کلمہ کائنات کر تیار، نبی رسول دین گواہیا۔ الف یے پاوے سار، نُقطہ نوُن نہ کوئے سمجھائیا۔ ایکا اکھر ایکنکار، اونکار رہیا جنائیا۔ نانک نرگن دے آدھار، دست امولک اک ورتائیا۔ تن پنچ پنچ تن جوڑا جوڑ وچ سنسار، تینتی اکھر ونڈ ونڈائیا۔ باون اکھر کھیل اپار، ایکا ساتا رہیا جنائیا۔ گر گر لیکھا دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ بودھ اگادھاناد انادا اگم اگمٹرا کھیلے کھیل اپر اپار، پاربرہم وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد

سُت تیرا گھر، گھر سُہنجنا اک وسائیا۔ گھر سُہنجنا سوبھاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سُہائیندا۔ لکھ چوراسی میل ملاوا ہر جو کنت، کنت کنٹوہل اپنا پردہ پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کایا چولی رنگے بسنت، بسن بنواری اپنا رنگ رنگائیندا۔ نموست چلائے منت، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ برہم پاربرہم مہما سنائے اگت، ایش جیو بھيو چکائیندا۔ کرے کھیل بھگت بھگونت، بھگون اپنا پڑدہ لائیندا۔ لہنا دینا چکا ساچے سنت، ست است ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گرتیرا ایکارنگ جنائیندا۔ شبد سُت تیرا رنگ گوڑھ، ہر زرنکارا آپ چڑھائیا۔ چتر سگھر بنائے مورکھ موڑھ، مایا ممتا موہ چکائیا۔ اگیان اندھیرا کرے دُور، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ ایکا بخشے ساچا نور، جوتی جوت جوت رُشائیا۔ انحد و بے ساچی تور، راگی راگ نہ کوئے لائیا۔ سرب کل ہو بھر پور، بھر پور رہیا سرب ٹھائینا۔ سدا سُہیلا حاضر حضور، حضرت اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد جگادی آسا پور، منسا منسا وچ دھرائیا۔ تیرا لیکھا لیکھے پائے ضرور، ضرورت تیری پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت سُت سُہیلا، آد جگادی اک اگیلا، اکل کل دھاری ہوئے سہائیا۔ اکل کل دھاری کھیل اول، عالمین کرائیندا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، محفل اپنی آپ لگائیندا۔ جگا جگتر اچھل اچھلا، زرنگن سرگن ویس وٹائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت پھرے ہو ہو جھلا، اپنی جھلک نہ کسے دکھائیندا۔ سچ سندیسہ اکو گھلا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ جن بھگت پھرائے اپنا پلا، پھڑیا پلو چھٹ نہ جائیندا۔ سنتاں انتر آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا گرکھ پار کرائے ڈونگھی ڈلا، کایا کوری پھول پھولائیندا۔ گر سکھاں اندر زرنگن ہو ہو آپے بلا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر کجگ نو سو چورانوے چوکڑی کردار ہے ول چھلا، اچھل چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت کنت بھگونت تیرا ناؤں اک پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں اپر اپار، ست ست وڈیائیا۔ گا گا تھکن تیئی اوتار، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ بھگت اٹھاراں بول جیکار، بے جیکار لائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد منگن بن بن بھکھار، در درویش جھولی ڈاہیا۔ دس گرو گا گا تیری وار، وارتا سکے نہ کوئے مکائیا۔ انتم اُچی کوک کوک گئے پکار، بے آنت بے آنت بے آنت تیری مہما کتھن نہ جائیا۔ آد رچیا جس پسار، جگ جگ شبدی دھار چلائی۔ سو پُرکھ زرنجن وسے دھام نیار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔

لکھ چوڑاسی سانجھا یار، ایکا کلمہ نبی پڑھائیا۔ مقامے حق پروردگار، پر بھ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کلج آئے انتم وار، پیر پیغمبر گر اوتار بیٹھے دھیان لگائیا۔
 نہکٹک ناؤں رکھے اگم اپار، مات پت نہ کوئے بنائیا۔ ساچے وسے دھام نیار، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ شبد گرو اک بلکار، بل اپنالے دھرائیا۔ لکھ چوڑاسی
 جیو جنت راؤ رنک راج راجان ویکھ سنسار، سنسار سب دادے مکائیا۔ چار ورن کرے خوار، کھتری براہمن شودر ویش میٹ مٹائیا۔ اٹھاراں برن مارے
 مار، نام کھنڈا اک چکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دوارے منگنہار، نیوں نیوں بیٹھن سیس جھکائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، پاربرہم تیری سرنائیا۔ نو کھنڈ
 پر تھی ہاہکار، جیو جنت رہے گر لائیا۔ ست دیپ نہ پائے کوئی سار، ست ستوادی نظر کوئے نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بھجار، ہر جو کنت نہ کوئے
 ہنڈھائیا۔ جگت اندھیرا دھواں دھار، نرگن چند نہ کوئے چڑھائیا۔ کلج کوڑ ہو یا بلکار، بل اپنا رہیا دکھائیا۔ اچی کوک کوک کرے پکار، مندر مسجد
 شودوالے مٹھ تیرتھ اٹھسٹھ اپنا پھیرا پائیا۔ کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ گئی ہار، ست سمندر روون زارو زار، بنا سبت دے ڈھائیا۔ بہڑی بہڑی سب توں
 وچھڑیا ایکنکار، آتما پر ماتما گئی بھلائی۔ برہم پاربرہم نہ کرے پیار، خوشی غم نہ روپ وٹائیا۔ جیو ایش نہ دے آدھار، ایشور بیٹھا کھ چھپائیا۔ سرت
 سوانی شبد ہانی ملے نہ سچ دوار، در دروازہ نہ کوئے کھلائی۔ امرت ملے نہ ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنانہ کوئے جھرائیا۔ گھر وچ گھر نہ ملے گرو دوار، سنگر پورا
 نظر نہ آئیا۔ پھڑ باہوں بیڑا کردے پار، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پر بھ اپناسی اگے کرن نمسکار، سجدہ سیس جگدیش جھکائیا۔ کلج
 انتم آئی تیری وار، ساڈا بل رہیا نہ رائیا۔ کر کرپا ایکنکار، اک تیری اوٹ تکائیا۔ راہ دس کے آئے سرب سنسار، سرشٹ سبائی گئی بھلائی۔ دھرنی
 دھرت دھول رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ کھلڑے کیس پھرے دوار، مینڈھی سیس نہ کوئے گندائیا۔ میتھوں چکیا نہ جائے بھار، بھاوی تیری
 بے پرواہیا۔ کر کرپا میری سرکار، شہنشاہ سچی تیری شہنشاہیا۔ میرا دکھڑا دے نوار، دکھی ہوئی سرب لوکائیا۔ تیرے بھگت میری چھاتی اُتے بہہ بہہ کرن
 پکار، اندر وڑ وڑ دھیان لگائیا۔ باہر لٹن ٹھگ چور یار، اندر وڑیا کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، اپنا بل دکھائیا۔ جس در جاواں چاروں کُنٹ دھکے رہے مار،
 سر ہتھ نہ کوئے کھائیا۔ ملے پھر پھر آئی وارو وار، سارے مقبرہ رہے بنائیا۔ تبصرہ کرے سرب جہان، غفلت سنی سرب لوکائیا۔ تیرا ناؤں نہ ونج وپار،

کوڑی کریاہٹ چلائیا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے ہوئے ٹھگنہار، جگت ٹھگوری رہیا پائیا۔ کاغذ قلم شاہی کر کر تھکے نمسکار، نمکھ نمکھ ڈکھ نہ کوئے کٹائیا۔ ہرکھ سوگ دی بھری آئی تیرے دوار، دردی دینا درد وندائیا۔ چووداں لوک ہاہاکار، ترے کال درسی تیری سارکسے نہ پائیا۔ چووداں طبق جھوٹھی کار، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھائیا۔ اللہ رانی ہوئی خوار، مکھ گھنگٹ نہ سکے اٹھائیا۔ کسے ہتھ نہ آیا پروردگار، پُرکھ ابناسی بیٹھا مکھ چھپائیا۔ کر کرپا دے دیدار، مکھ نقاب دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کوئے سہائیا۔ سُن دھرنی اٹھ نیت نین کھول، خالق خلق آپ جنائندا۔ پاربرہم پر بھ تولنہارا تول، جگ جگ کنڈا ہتھ اٹھائندا۔ کلجگ آنت ستی رہیں نہ انھول، بھلی بھگی راہے پائندا۔ پاربرہم پر بھ وسے بھگتاں کول، دوجے در نہ پھیرا پائندا۔ اندر وڑ کے ہوئی ہوئی رہیا بول، جگت نیت نظر نہ آئندا۔ اٹھ سوانی اپنا کنڈا کھول، خالق خلق پھیرا پائندا۔ دیوے درس اک انمول، اُلل مل کوئے نہ لائندا۔ تیرا بدل دیوے چولا چول، چولی اپنے رنگ رنگائندا۔ پھر باہوں اٹھائے اڈول، اپنی گود بہائندا۔ جا کے ڈکھرا اپنا پھول، دیناں ناتھ دکھیاں درد وندائندا۔ ہر کا بھیونہ جانے کوئی پنڈت پاندھا رول، ملا شیخ مسائق صفت نہ کوئے صلاحندا۔ لکھ چوڑاسی کولوں کر کے بیٹھا پردہ اوہل، گرسکھاں کولوں پردہ آپ اٹھائندا۔ در گھر وجائے سچا ڈھول، ڈھولک پچھینا نہ کوئے رکھائندا۔ راتیں ستیاں کرے چوہل، گرگھ بال انجانے گود بہائندا۔ آد پُرکھ شبد ڈلارے سنگ کریا قول، کلجگ انتم کیتا قول بھل نہ جائندا۔ دیوے وڈیائی ساچی دھول، دھرنی دھرت دیا کمائندا۔ بھگت دوارے جا کے کر سیوا گھولی گھول، کیتی سیوا گھال لیکھے پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائندا۔ سچ سندیس سری بھگوان، تیرا موہے اکو بھائندا۔ کون دوارے ملے گن ندھان، کون ویلا وقت سہائندا۔ کون جھلائے سچ نشان، کون دوارے ہتھ اٹھائندا۔ کون گن جنائے وچ جہان، گنوتا پھیرا پائندا۔ میں کملی کوچھی چرنی ڈگی آن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کرائندا۔ اچھیا پور کرے کرتارا، دھرنی دھرت دھول جنائندا۔ پرگٹ ہو یا ہر نرنکارا، نہہکنک ناؤں رکھائندا۔ جس رچیا آد پسارا، سو انتم ویکھ وکھائندا۔ جس گھلے گر اوتارا، سو پُرکھ ویس وٹائندا۔ جس در منگدے بن بھکھارا، وشن برہما شو جھولی ڈائندا۔ سو صاحب بنیا ورتارا، ساچی

دست جھولی پائیندا۔ جا کے کر چرن نمسکارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر جو وسے بھگت دوارا، بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جس گرہ سنائے سچ
 جیکارا، بے جیکار آپ لائیندا۔ سوہنگ شبد آد جگاد ست ورتارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا دکھڑا دکھ
 مٹائیندا۔ تیرا دکھ مٹائے دکھڑا، دیناں انا تھاں ہوئے سہائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ دا پر بھ جو بھکھڑا، بھکھیاں بھکھ دے گوائیا۔ لہنا دینا چکائے
 مات گر بھ اٹا رکھڑا، لیکھا لیکھے لئے پائیا۔ اُجل کرائے تیرا کھڑا، دُرمت میل دھوائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچھڑا، پار برہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی جیو
 جنت گھتھڑا، پاندھی راہ نہ کوئے دکھائیا۔ گرگھ رکھے اکو مٹھڑا، مٹھی اپنی وچ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا
 جنائیا۔ سچ سندیسہ میرے دیال، تیرا موہے بھائیندا۔ چاروں کُنٹ کو کے کال، مہاکال موہے ڈرائیندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ شودوالے تھکی بھال، گرگھ
 پورا نظر کوئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ میں چل چل تھکی اپنی چال، تیرا پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ خالی دے دیک گنگ تھال، جوتی نور نہ
 کوئے جگائیندا۔ دروہی خدائے ہوئی بے حال، خدی تلبہ نہ کوئے گوائیندا۔ دیکھ دیکھ تھکی شاہ کنگال، تیرے نام کنگالی جھولی کوئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی
 پھل نہ دے کسے پت ڈال، سنمل رُکھ سرب لہرائیندا۔ ترے گن مایا نظر آئے جنجال، جاگرت جوت نہ کوئے جگائیندا۔ سادھ سنت ہوئے بے حال، بیوہ
 روپ سب ہی نظری آئیندا۔ تیرا کھیڑا وسے اک گوپال، گو بند تیرا رنگ رنگائیندا۔ بنا وچولا آنت دلال، سچ دلالی اک دکھائیندا۔ لہنا دینا چکاونہ حق
 حلال، حقیقت تیرے ہتھ پھرائیندا۔ گرگھ گر سکھ تیرے لال، لال انملڑے ہٹ وکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ
 جنائیندا۔ ساچا لیکھا اتنم وار، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ بھگت بھگونت کر تیار، بھاوی دے مٹائیا۔ بہتریاں لیکھا آنت سنسار، وڈ سنساری آپ چکائیا۔ ستریاں
 کھولے آپ کواڑ، گھر میلا سچ سبھائیا۔ چھتریاں لیکھا آر پار، دو جہان اک سرنائیا۔ ہر سنگت میلا دھر دربار، گر چیللا لئے ملائیا۔ سجن سہیلا اینکار،
 دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ کلج اتنم ویلا پرگٹ ہو نہ ہکنک نرائن ز اوتار، ناری پُرش لئے ترائیا۔ جس نیتز دیوے آپ دیدار، نج نیتز دے گھلائیا۔
 دھرنی تیرا ہولا کرے بھار، ہوئی ہوئی سب دی صفا دے اٹھائیا۔ بیس بیسا کھیل کرے کرتار، جگت جگدیشا سچا شہنشاہیا۔ حکمے اندر کرے کار، کھنڈا

کھڑگ نہ کوئے چکائیا۔ ندھڑک پھرے آپ نرکار، نربھو بھے نہ کوئے رکھائیا۔ اجوئی ریت ہو تیار، انھو پرکاس اک کرائیا۔ ساقط نندک دُشٹ کر خوار، گرگھ ساچے لئے اُٹھائیا۔ آتم پر ماتم اک جیکار، سوہنگ ڈھولا دئے جنائیا۔ شبد سرت ناتا جوڑ کرتار، قُدرت قادر لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے درس دیدار، جنم مرن مرن جنم لکھ چوڑاسی جم کی پھاسی آون جاون پتت پاؤن گیار دئے چکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر ایکا جوت نور پرکاس، پرکاشوان بے عیب نور خدائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت گرگھ گر سکھ گردیو سیوک کر کر داسن داس، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ ست ستوادی برہم برہادی اینکار اک ابناسی، دوسر کوئے تھر رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سوہنگ روپ پون سواس، پون پونا آون گونا ترے بھونا لوک پر لوک سچ سلوک وشن برہما شو دے دے موکھ، گر اوتار پیر پیغمبر مٹا مٹا ہر کھ سوگ، لہنا دینا چکا چوڑاں لوک، جگ جگ سنا سچ سلوک، سوہلا ڈھولا صاحب سنگر سدا سدا ایکا ایک جنائیا۔

★ ١٣ بھادروں ٢٠١٩ بکرمی زورا سنگھ دے گرہ سدے والا ★

اکل کل دھاری کل کرے گھات، گھاؤ اپنا نام لگائیا۔ جگت اندھیری میٹے رات، نام ندھانا چند رُشنائیا۔ لہنا چکائے ذات پات، آتم برہم کرے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی دیوے دات، لکھ چوڑاسی جھولی پائیا۔ بودھ اکادھ سنائے گاتھ، اکھر وکھر اک جنائیا۔ ہرجن میل ملائے کملاپات، کول نین سچا شہنشاہیا۔ اک وکھائے ڈونگھا کھات، گہر گسپھر بے پرواہیا۔ سچ جڑائے ہر جو نات، گر اوتار پیر پیغمبر دین گواہیا۔ لیکھا جانے کائنات، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اکل کل دھام کھیل اول، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الہی نور پڑدہ لائیندا۔ سمل ہو ہو آپے رلا، آپ اپنا بھيو چھپائیندا۔ وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ جنائیندا۔ ساچی دھارا کلج کل، ہر کرتا آپ چلائییا۔ کرے کھیل اچھل اچھل، دل چھل بھيو نہ جانے رائیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ

ابناسن بیٹھال، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن رل، سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ ست پرکاس دیپک جوت آپے بل، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ ست سندیسہ سری بھگوان ایکا گھل، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا کھانی بانی پھل، پت ڈالی پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج لیکھا رکھے ہتھ، کلو نتا اپنی دیا کمائیا۔ سدا سہیلا چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ آد جگاد مہما کتھ، کتھنی کتھ آپ سمجھائیا۔ ست ستوادی ساچا مارگ دس، ہر جن ساچے لئے جگائیا۔ تیر انیالا مارے کس، برہوں روگ مٹائیا۔ کر پرکاش کوٹن رو سس، اندھ اندھیر مٹائیا۔ انحد شبد گائے ساچا جس، جس وید پُران نہ کوئے سنائیا۔ پاربرہم پت پر میشور ہر بھگت پیار جائے پھس، دو جا پھاندی نظر کوئے نہ آئیا۔ لہنا دین چکائے ہتھو ہتھ، پورب لیکھا آپ مکائیا۔ ویکھنہارا اٹھسٹھ، سٹھ اٹھ اپنا بندھن پائیا۔ بھيو جنائے مندر مٹھ، مسجد پڑدہ ایکا لاہیا۔ ست دوارے ست اکٹھ، جن بھگتاں آپ کرائیا۔ نرمل نور جوت کر پرکاس، پرکاشوان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل کرنی دئے مٹائیا۔ کل کرنی اندھیرا چوتھے جگ، کوک کوک کوک سنائیا۔ اتم اودھ گئی پنگ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کوڑی چوگ جیو جنت رہے چگ، سچ سچ رس نہ کوئے رکھائیا۔ اپنا آپ نہ سکے بچھ، گر منتر نہ کوئے درڑائیا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری بیٹھے لگ، پارکنارہ نہ کوئے دکھائیا۔ صاحب سنگر سیس گیا نہ کسے جھک، سجدہ مرشد مرید نہ کوئے جنائیا۔ اندر وڑ وڑ گرہ مندر حال مریداں کوئے نہ سکے بیچھ، بہبل ہوئی سرب لوکائیا۔ سادھاں سنتاں ہتھ نہ وستو پکھ، خالی ہتھ دین دہائیا۔ رسنا جہوار ہے بک، آتم رو رو اپنا نیر دہائیا۔ بن امرت بوٹے گئے سنک، ہرے سچ نہ کوئے کرائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر آئے گئے اٹھ، لوک مات پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی چرناں ہیٹھاں رکھے ایکا گٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ نہ کوئی رکھے کایا بت، بیخ تت نہ کوئے وڈیائیا۔ اک اکل سچ دلارا شبدی پُت، پوت سپوتاک سہائیا۔ سہاونہارا ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ نام خزانہ گن ندھانا آد جگادی آپے لٹ، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کریا ویکھ وکھائیا۔ کلج کریا کرے پکار، نعرہ ایکا ایک سنایا۔ چار ورن ہوئے بے زار، بے دار رہی کرایا۔ مات پت نہ کوئے پیار، بھین بھائی نہ سنگ رکھایا۔ ناتا تٹا پُرکھ نار، کنت کنتوہل نہ کوئے ہنڈھایا۔ ہر جو ملیا نہ سچا

یار، سَنگَر سَنگ نہ کوئے نہایا۔ رسنا جہوانہ کوئے آدھار، آتم رس نہ کوئے چکھایا۔ کاغذ قلم گئی ہار، ہر کا لیکھ نہ کسے مُکایا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہے گئے گرو اوتار، نیوں نیوں اپنا سس جھکایا۔ واہوا قدرت تیری پروردگار، قادر تیرا آنت کسے نہ آیا۔ تیری مہما لکھ نہ سکے وید چار، برہما ویتا اپنا بل رکھایا۔ سَنجگ تریتا دواپر جگ جگ اتریا پار، آپ اپنا پنڈھ مُکایا۔ کلجگ آئی آتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ سنگی سنگلی ساتھی گئے ہار، ساچا سنگ نہ کوئے نہایا۔ گلئیں باتیں میل ملاوا دسن ہر کرتار، باہوں پھڑ نہ کوئے ملایا۔ راتیں سُنتیاں کرن پکار، آلس نندرا نہ کوئے مٹایا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ تھکی وچ سنسار، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کسے مُکایا۔ اکھر اکھر سرگن دھار، نرگن بن اکھر اپنا راہ چلایا۔ پٹی لکھے نہ اکھر میٹے کر پیار، کر کرپا اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ رتی رت لئے اُہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل اپنا ویس دھرایا۔ کل کلونتا کالا لکھ، کارن اپنا رہیا چھپایا۔ نو نو چار اکو ڈکھ، گھر گھر پئی لڑایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم پر ماتم دیوے نہ کوئے سکھ، سکھ سانت نہ کوئے کرایا۔ پر بھ ابناسی کولوں سارے بسٹھے لگ، اپنا اپنا پڑدہ پانیا۔ لوک مات ناتا تھگئے رُٹھ، رُٹھ یار نہ کوئے منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا بھجو جنایا۔ کلجگ تیرا آنت کنارہ، آنت آنت جنائندا۔ نیز رووے گر اوتار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ ولی غوث نہ کوئے پیارا، پیر پیغمبر نین شرمائندا۔ شاستر سمرت نہ پاوے کوئی سارا، وید پُران راہ نہ کوئے جنائندا۔ گیتا گیان نہ کوئے آدھار، انجیل قرآن ڈیرہ ڈھاندا۔ کھانی بانی سستی پیر پسار، بن سَنگَر پورے اکھ نہ کوئے کھائندا۔ لیکھا چکا گر اوتار، پیر پیغمبر پنڈھ مُکائندا۔ ایکا تھم ورتے ہر کرتار، حکمی تھم آپ جنائندا۔ میٹنہارا دھواں دھار، نرگن ساچا چند چڑھائندا۔ بھگت بھگونت دے ہلارا، آتم سیجا سو بھاپائندا۔ ست ستوادی کرے ساچی کارا، کرتا پُرکھ کرنی آپ کرائندا۔ ایکا ست شبد ڈلارا، سر سبناں ہتھ ڈکائندا۔ جگ چو کڑی میٹے وارو وار، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائندا۔ سَنجگ ساچا دھرے سنسار، سنسار ساگر ویکھ وکھائندا۔ نام ست اک جیکارا، نو کھنڈ پر تھی آپ جنائندا۔ کایا مندر سچ گرو دوارا، گر سَنگَر آپ کھائندا۔ نت نوت دے دیدارا، ہر درسی درس جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کر یا میٹ مٹائندا۔ کوڑی کر یا کوڑی کھان، ہر خاکی خاک ملایا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، دین دیال دیا کمایا۔ سنت سہیلے آپ پہچان، گر چیلے انگ لگایا۔ ایکا

دیوے نام دان، نام ندھانا جھولی پائی۔ سوہنگ اکھر ست نشان، ست ستوادی دئے سمجھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گان، نانک گو بند گیا سنائی۔ تیر چلہ اک مہان، ساچا بھتھا ونڈ ونڈائی۔ نام ست ست پردھان، ست ستوادی حکم جنائی۔ زرگن زرگن کر پروان، سرگن سرگن لیکھے لائی۔ کوڑی کریا میٹے دکان، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائی۔ سچ سندیسہ دیوے آن، پر م پڑکھ وڈی وڈیائی۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن ایکو گان، ایک نام وجے ودھائی۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، دوسر ایشٹ نہ کوئے منائی۔ پیر پیغمبر سیس جھکان، سر سکے نہ کوئے اٹھائی۔ ناتا تے شرع ایمان، امت نبی نہ کوئے وڈیائی۔ لیکھا چکے انجیل قرآن، بن لیکھیوں لیکھا دئے سمجھائی۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لوء پری برہمنڈ کھنڈ وشن برہما شو گاون گان، ایک راگ الایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھجگ انتم کھیل مہان، دو جہاناں دیوے دان، زرگن سرگن سرگن زرگن آتم پر ماتم پر ماتم آتم آن، برہم پار برہم کرے آپ گڑمائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک زائن نر، ستجگ ساچامات دھر، دھرنی دھرت دھول دئے سہائی۔

☆ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سینل سنگھ دے گرہ پنڈ ڈگر و ضلع فرور پیر ☆

سو پڑکھ زرنجن ہر زرنکارا، ہر جو ہر ہر اپنا کھیل جنایندا۔ سچکھنڈ نو اسی ہو اُجیارا، تخت نو اسی ویس وٹائیندا۔ سچ سندیسہ ایک وارا، ایکنکارا آپ سنائیندا۔ زرگن زرگن کر پسارا، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ سچ سپوتا اک ڈلارا، دھر درباری آپ اپائیندا۔ جودھا سور پیر وڈ بکارا، بل اپنا آپ جنایندا۔ کرنی کرتا کرت کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پڑکھ سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر سلطانا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ آد پڑکھ پڑکھ پردھانا، انت ویکھے چائیں چائیا۔ مدھ لیکھا دو جہاناں، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائی۔ وشن برہما شو دیوے دانا، پنچ تت میلا سچ سبھائی۔ لکھ چوراسی نبھے گانا، زرگن سرگن سگن منائی۔ ست سرؤپی ہو پردھانا، شاہو بھوپئی ناؤں دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم آتم دے گیانا، اکھر وکھر کرے پڑھائی۔ ست سندیسہ نر زیشا ایک دیوے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرانیندا۔ جگ چوکڑی ونڈ سنسارا، ونڈن اپنے ہتھ رکھانیندا۔ کھانی بانی بول
جیکارا، جے اپنے ناؤں کرانیندا۔ کاغذ قلم شاہی سیوادارا، ساچی سیوا لگانیندا۔ گر اوتار دے سہارا، سر اپنا ہتھ لگانیندا۔ لوک مات کر اُجیارا،
ساچی سیوا اک لگانیندا۔ شاستر سمرت وسے باہرا، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن ناچ نچانیندا۔ انحد انادی ساچی دھارا، دُھر دی
بانی بان لگانیندا۔ ساچی سکھیا ایکا وارا، ایکنکارا آپ سنانیندا۔ شبدی سُنٹ سُنٹ ڈلارا، گھر ساچے سو بھاپانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچا بھو آپ جنانیندا۔ ساچا بھو آد آنت، آد پُرکھ آپ جنانیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ ویکھ وکھانیا۔ نرگن بنائے سرگن بنت، گھرن بھننہار
گھڑ بھانڈے ڈیرہ لایا۔ ایکا ناؤں پرگٹ کر کر نیا منت، گر اوتار کرے پڑھانیا۔ سچ سنڈیسہ ساچے سنت، ہر سنگر آپ سنانیا۔ چرن سہارا پورن بھگونت،
جن بھگت مان وڈیانیا۔ گرگھ گڑھ توڑھے ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک سمجھانیا۔ گر سکھ ساچے مہمانائے اگت، بودھ اگادھ کرے پڑھانیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لایا۔ ساچا مارگ شبدی دھار، نرگن نرگن آپ جنانیندا۔ لیکھا جان گرو اوتار، گر گر ولس وٹانیندا۔
چاکر خاک سیوادار، سیوک سیوا سچ لگانیندا۔ نو نو اترے اتم پار، تھر کوئے رہن نہ پانیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ناچ نچانیندا۔ کلمہ نبی
اک جیکار، رسول رسولاں آپ پڑھانیندا۔ تسبیح منکا توڑ ہنکار، شرع شریعت میٹ مٹانیندا۔ لاشریک پروردگار، سچ پروانہ اک پڑھانیندا۔ اناد انادی ترانہ
گائے ایکا گھر بار، مندر مسجد آپ سہانیندا۔ گر گر کھولے آپ کواڑ، بند تاکی کُنڈا لہندا۔ بھگون دیوے بھگتن دست تھار، تھر گھر ساچے آپ
ورتانیندا۔ جگ چوکڑی میتے چار چار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھانیندا۔ چارے کھانی چارے بانی چارے ورن روون زارو زار، نیتز نیناں نیر سرب وہانیندا۔
پُرکھ ابناسی کھیل اپار، ہر خالق خلق کرانیندا۔ دُھر درباری بول جیکار، دُھر دی بانی آپ لائیندا۔ سُنٹ ڈلارے کر پیار، ہر شبدی آپ اٹھانیندا۔ نیتز
کھول کر دیدار، درسی اپنا درس کرانیندا۔ کلج اتم ایٹھے اوتھے دو جہان آئی ہار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیندا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ روون زارو زار،
دھرنی دھرت دھول بیڑا پار نہ کوئے کرانیندا۔ وشن برہما شو ہوئے بے زار، سیس جگدیش ہتھ نہ کوئے رکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، دیاوان اپنی دیا آپ کمائیندا۔ ویکھ نیتز کھول اکھ، ہر آخر آپ جنائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ہر کا بُرج رہیا ڈھٹھ، مندر نظر کوئے نہ آئیا۔ جگت اکھاڑا ہویا کھ، کلج اپنا ناچ نچائیا۔ نہ کوئی دھیرج نہ کوئی ست، ست سنتو کھ نہ کوئے وڈیائیا۔ گر کاشد نہ کوئے مت، من مت رہی گر لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستھر بیٹھے گھت، اپنا بل نہ کوئے جنائیا۔ لکھ چوراسی اُبلے رت، اگنی تت رہی تپائیا۔ پار برہم پت پر میثور پُرکھ اپناسی کوئی نہ بٹھے نِت، ناتا تٹا سرب لوکائیا۔ ورن برن ذات پات دین مذہب نظر نہ آئے کوئی گھاٹ، ڈو گھی بھوری پار نہ کوئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکار، ہر شبدی آپ جنائیا۔ شبد ست اٹھ ویکھ وچار، ہر ہر آکھ سٹائیندا۔ لہنا چکے جگ چار، چار یاری نہ کوئے نبھائیندا۔ صدی چو دھویں ہوئے خوار، چو داں لوکاں خاک ملائیندا۔ چو داں طبقاں ہا ہاکار، صحیح سلامت نظر کوئے نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ پیر پیغمبر ہوئے شرمسار، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ اللہ رانی ہوئے خوار، میاں مُجبت موہ نہ کوئے ودھائیندا۔ کھلی مینڈھی پھرے وچ سنسار، سیس جگدیش نہ کوئے گندائیندا۔ مہندی رنگ نہ کوئے گُلال، کجل دھار نہ کوئے دکھائیندا۔ ناتا چھڈ گئے چار یار، محمد نیتز رو رو نیناں نیر وہائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پکار، اسم اعظم اک تکائیندا۔ تیری اوٹ پروردگار، تھہ بن پار نہ کوئے کرائیندا۔ کلج کھیل تیرا کرتار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ شرع شریعت گئی ہار، شرع روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن ساچے چڑھ، اپنا دھیان آپ لگائیندا۔ گر پیر اوتار پیغمبر رہے گرلا، اُچی کوک کوک سٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بنیا کر بلا، کعبہ نظر کوئے نہ آئیا۔ آگے دسے نہ کوئی آرزو اربلا، سارے بیٹھے بندھ مکائیا۔ اکو اوٹ تیری تکا، تقویٰ ہو نہ کوئے جنائیا۔ پروردگار سچ خُدا، خُدی مان نہ کوئے رکھائیا۔ سنجگ تریتا دو اپر کلج گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا کردے رہے جُدا، جُدا جُز اپنا آپ بنائیا۔ انتم تیرے چرناں اُتے ہوئے فدا، فطرت اپنی سرب مٹائیا۔ پُرکھ اپناسی گھٹ گھٹ واسی لکھ چوراسی مارگ دس سدھا، ثابت صورت اپنی آپ جنائیا۔ اپنے ملن دی اکو بدھا، ایکار دے درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ویکھے چائیں چائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ پُرکھ اپناسی کرپا دھار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ نو سو چورانوئے چو کڑی جگ اترے پار، کلج کوک کوک سٹائیا۔

ساڈی سکھیا کسے کم نہ آئی وچ سنسار، سرشٹ سبائی بھلی آنت لوکائی۔ کاغذ قلم شاہی نال کھ کھ تھکے تیری مہما پروردگار، بن توہے کسے نہ بھائی۔ پڑھ
پڑھ سارے ہوئے خوار، خرکارو پ وٹائی۔ نرمیانا ایکنکار، نرائن اکھ نہ کوئے کھائی۔ ساق نندک دُشت دُچار ہوئے و بچار، و بچاری کرم کمائی۔
کنت سہاگی پیا پریتم نہ کرے پیار، گلوکڑی نہ کوئے پائی۔ راتیں ستیاں نہ دے دیدار، دید عید چند چڑھائی۔ مایا کٹھیاں کرے خوار، ایک دھکا لائی۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گھر تیرے وجدی رہے ودھائی۔ وجے ودھائی سچ گھر، ہر نوبت نام و جانیدا۔ پیر پیغمبر لئے پھڑ،
گر اوتار در منگائیدا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، سچھنڈ دوارے آسن لائیدا۔ نش اکھر اکھر آپے پڑھ، ساچا ڈھولا آپے گائیدا۔ لکھ چوراسی اندر وٹ، گرہ
گرہ ڈیرہ لائیدا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پڑکھ کار کمائیدا۔ نہ جنم نہ جائے مر، جنم مرن وچ نہ آئیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دھرنی دھرت دھول اُپر
دھر، دھر سندیسہ آپ سنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیدا۔ ساچی کرنی کرے آخر، اخیر اپنے ہتھ رکھائی۔
جگ چوکڑی رہیا شاکر، شکر یہ سب دے کولوں کرائیا۔ زرگن سرگن کردا آیا خاطر، خطرہ ایک ایک سمجھائی۔ نئے بالے چھوٹے پت گر اوتار، دے
دے گھلدا رہیا پاتر، پاتی اپنا نام پڑھائی۔ لوک مات دی کر کے گئے یاتر، یاترا پنج تت ہنڈھائی۔ انتم نشان رہیا نہ کوئے ماتر، پر بھ اپنے وچ چھپائی۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھائی۔ کرنی کرے کرتا قادر، کریم وڈا وڈا وڈیا ئیا۔ سدا سہیلا اک سوداگر، ونج وپار اک اکھوائیا۔
بال انجانیاں دیوے آدر، گر اوتاراں سیس ہتھ لکائی۔ مہر نظر کرے کریم قادر، سچ دوشالہ دیوے چادر، دھار چٹھی چٹھی نال بندھائی۔ کایا بھاگ لگائے
ساچی گاگر، کاچی لگیا اپنے لیکھے لائی۔ زمل جوت کرے اجاگر، دیا باقی اک لکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر
مندر بیٹھا آسن لائی۔ ہر مندر لائے ہر جو آسن، سوبھاؤنت سوبھا پائیدا۔ پاربرہم پڑکھ ابناسن، ابناسی کرتا کار کمائیدا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاشن، آکاش
آکاشاں پھول پھولائیدا۔ شہنشاہ شاہو شاہباشن، حکمی حکم آپ جنائیدا۔ کھیلے کھیل آپ گنتاسن، گنوتا آپ ہو آئیدا۔ لہنا دینا چکائے، جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل آپ جنائیدا۔ ہر ہر کھیل اولٹا، آد جگادی کار۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلڑا، محل اٹل اُچ

منار۔ گر اوتار پھڑائے پڑا، پیر پیغمبر دے سہار۔ سچ سندیسہ ایکا گھلڑا، جگا جگنتر دے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے
دھر دربار۔ دھر درباری آپ ہر، وڈا وڈا وڈیاٹیا۔ اپنی کرنی آپے کر، سنجگ تریتا دواپر کلجگ رتھ چلایا۔ گر اوتار دھرنی دھر، دھول دے سہایا۔ اکھر
وکھر آپے پڑھ، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ شاستر سمتر وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن لائے جڑ، کھانی بانی نال ملایا۔ اٹھسٹھ سرور تیر تھ تھ سر،
امرت اک وکھایا۔ گھٹن بھننہار کھیل کر، گھر ویکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لہنا آپ
چکایا۔ سب دا لہنا ہر کرتار، آد آنت چکائیدا۔ جگ چوکڑی مئے چار، چار چار ونڈ ونڈائیدا۔ گر اوتار کرن پکار، پیر پیغمبر منگ منگائیدا۔ پرگٹ ہوئے
ہر نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹائیدا۔ شبد اگئی بول جیکار، آتم پر ماتم آپ سنانیدا۔ جگت وچولا ایکنکار، ساچا سولہا آپ پڑھائیدا۔ تولا بنیا تولنہار، نام کنڈا
ہتھ اٹھائیدا۔ پڑدہ اولہا کھول کواڑ، گھر مندر ویکھ وکھائیدا۔ کوڑی کریا کرے پار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ شبد
وڈ وڈائیدا۔ سٹ شبد تیرا بل اپار، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، کرتا پڑکھ پڑکھ کرایا۔ نرگن نرگن لے اوتار، جوتی جوت جوت
رُشائیا۔ شبدی ڈنک اگم اپار، اگم اگمرا اک سنانیا۔ دو جہاناں کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔ وشن برہما شو دے ہلار، سُرپت اند نال ملایا۔ گر
اوتار لئے اٹھال، پیر پیغمبر نال رلاٹیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنج تت کرے رُشائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، راج راجاناں پڑدہ لاہیا۔ ست سروپی وجے
تال، ست پڑکھ نرنجن آپ وجایا۔ لہنا دینا چکائے کال مہاکال، مہما اپنی صفت صلاحیا۔ ساچا مارگ دے وکھال، نو کھنڈ پر تھی نین گھلایا۔ شبدی شبد
بنے دلال، گر شبدی روپ وٹایا۔ لہنا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی اکو دھر مسال، گھر مندر دے وکھایا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر تیرا ساچا گھر، دو جہاناں آپ وسایا۔

☆ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ پنڈ ڈگرو ضلع فروزپور ☆

صاحب سنگر تیرا ناؤں، کلج انت اک وڈیا نیا۔ نظری آئے ہر گھٹ تھاؤں، تھان تھنتر بوجھ بُجھایا۔ ہر جن پکڑے ساچے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ کرے پیار جوں پُتراں ماؤں، پتا پوت سچ سکھایا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس بنایا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی ت بُجھایا۔ ایہتے اوتھے دو جہان نرگن سرگن کرے نیاؤں، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں دئے وڈیا نیا۔ ہر کا ناؤں ہر کا جس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیدا۔ بھگتن آتر آپے وس، وست اپنی آپ دکھائیدا۔ آتم پر ماتم سچا رس، رس رسیا رس چکھائیدا۔ تیرا نیا لا مارے کس، برہوں روگ مٹائیدا۔ میٹے رین اندھیری مس، جوت نرنجن ڈگمگائیدا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ میل ملائے ہس ہس، سنسار روگ سرب چکھائیدا۔ پنڈھ مکائے نس نس، نرگن سرگن گھر گھر پھیرا پائیدا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پائیدا۔ جگت جگ بُجھائے ترسنا پیاس، اگنی اگ نہ کوئے بُجھائیدا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون پوناں رنگ رنگائیدا۔ ناتا تئے دس دس ماس، مات گر بھ نہ پھیر لکھائیدا۔ سدا سہیلا وسے پاس، ہر سنگر وچھڑ کدے نہ جائیدا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سروپی روپ وٹائیدا۔ چرن کول بندھائے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیدا۔ نام انملی دیوے دات، رام نام آپ سمجھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام ہر ورتائیدا۔ ہر کا ناؤں ایک رام، رمت رمت اپنا بھیو چکھایا۔ ہر کا نام اکو شام، ساچی بنسری ناد سٹائیا۔ ہر کا نام اکو گان، گیت گو بند لائیا۔ ہر کا نام بے پچان، نظر وچ نہ آئیا۔ ہر کا نام گرو گر دھیان، گر آتر میل ملایا۔ ہر کا نام امرت پین کھان، ترسنا بُھکھ دئے مٹایا۔ ہر کا نام سچ گیان، اگیان اندھیر چکھایا۔ ہر کا نام سچ نشان، درگاہ ساچی دھام دکھایا۔ ہر کا نام ساچا کاہن، سرت سوانی لئے پرنا نیا۔ ہر کا نام وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہر کا نام میل ملائے سری بھگوان، بھگوان اپنا پڑدہ آپ اٹھایا۔ ہر کا نام چتر سگھر سجان، مورکھ موڑھے لئے ترایا۔ ہر کا نام کاغذ قلم دئے بیان، گر اوتار دین گواہیا۔ ہر کا نام پیر پینمبر کرن سلام، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ ہر کا نام سچ پیغام، ساچی سکھیا دئے سمجھایا۔ ہر کا نام دامنگیر پکڑے دام، دامن اپنا ہتھ پھڑایا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر کا ناؤں کرے سچ نظام، میٹ مٹائے جھوٹھی شاہیا۔ ہر کا ناؤں سچ نیامت، امرت رس اک دکھائیندا۔ ہر کا ناؤں
 صحیح سلامت، آد جگاد ایک رنگ رنگائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر امانت، جن بھگتاں ہتھ پھرائیندا۔ ہر کا ناؤں دیوے سد ضمانت، ایتھے اوتھے پلو آپ چھڈائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر ناما نام درڑائیندا۔ ہر نامہ نام اگم اپار، اپر پیر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم بول جیکار، جے جیکار آپ الائیندا۔
 ورن برن کر خوار، خبر ساچی آپ سنائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جگ چوکڑی گئے ہار، ہر کا انت کوئے نہ پائیندا۔ بھکھک بن بن منگدے گئے بھکھار،
 پُرکھ ابناسی دیونہارا اک اکھوائیندا۔ دید عید نیتز نین منگدے گئے دیدار، چرن کول کول چرن سرن سرن سرن تکائیندا۔ پاربرہم تیرا ٹھانڈا دربار، دوجا
 در نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی تیری گلزار، گلشن ایک ایک مہکائیندا۔ بھل بھلوڑی وچ سنسار، پت ڈالی نال رلائیندا۔ بن مالی اینکار، ہر جو ساچی سیو
 کمائیندا۔ کلی کلی کر تیار، کل اپنی آپ جنائیندا۔ ول چھل اینکار، بھیو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ مہابلی وڈ بلکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جودھا سور کر تیار، پیرتا
 اپنا ناؤں بھرائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام پرچنڈ ہتھ دکھائیندا۔ تکھی رکھے دوویں دھار، زرگن سرگن دھار جنائیندا۔ لیکھا جانے آر پار، مدھ اپنی
 کھیل کرائیندا۔ پنج تت تت پیار، پر م پُرکھ موہ ودھائیندا۔ نام ست ست جیکار، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ صفتی صفت بھنڈار، صلاہن
 صلاہکار سچ سچ اپناگن جنائیندا۔ ہر کا نام سچا سکدار، سر سر اپنا محکم منائیندا۔ ایک اکھ کر تیار، نش اکھ بھیو چکائیندا۔ آد رچن رچ سنسار، اتم نہ ہر
 ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سوہنگ سو، آد پُرکھ یج بجایا۔ اپنے جہا آپے ہو، اپنا منتر
 آپ پڑھایا۔ کر پرکاس پُری لوء، برہمنڈ کھنڈ وسایا۔ گر اوتاراں ڈھو آڈھو، ساچی وست جھولی پایا۔ انت اپنے خزانے رکھے کھوہ، بل اپنا آپ دکھایا۔
 آد جگاد جگ جگتر بن ہر نامے بنیا رہے نرموہ، موہ مجبت نہ کوئے وڈیایا۔ بن بھگتاں کسے انگ نہ سکے چھوہ، لکھ چوراسی کایا چولی دے ڈرکایا۔ اینکارا
 سنت پیارا نیتز نیناں لوے رو، نیر نیر نیر برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک نام رہیا پرگٹایا۔ ایک نام پرگٹ سو،
 ہنگ برہم جنائیندا۔ ہنگ برہم پر بھ آپے ہو، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ دُرمت میل دیوے دھو، دھواں دھار گوائیندا۔ امرت رس نخبھر چو، کول

کھ کھائیندا۔ رام نام پر بھ آپے ہو، ایک دے دے سرب سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت جُگا جُگنت، لکھ چوڑاسی کا یا پنج تت مائی دیوے کوہ، نام کھنڈا وچ برہمنڈاں آپ پھرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سدا سہیل اک مہربان، مو اپنا حکم ایک ناؤں دکھائیندا۔

☆ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی ضلع فروز پُر ☆

ساچے تخت بیٹھ سلطان، آد پُرکھ آسن لائیا۔ نرگن نور نور مہان، جوتی جاتا جوت رُشائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیا۔ اک اکیلا حکمران، دُھر فرمانا اک سٹائیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہما گنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ ایکنکار بنائے بنت، گھرن بھنہار آپ اھوائیندا۔ آد نرنجن نور انت، انت کل اپنی آپ دھرائیندا۔ ایکنکار مہما بے انت، بے انت اپنی کھیل دکھائیندا۔ سری بھگوان ساچا کنت، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ ابناسی کرتا آپے آد آپے انت، اپنا بھو آپ چھپائیندا۔ پار برہم پر بھ بن منگت، در نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کرے کھیل سری بھگونت، در گاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ در گھر ساچا سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل آد انت، انت آد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار نرگن ہر جو بن بن کنت، سچ سہنجی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے در دے وڈیائیا۔ ساچا در در دروازہ، دُھر در گاہی آپ کھائیندا۔ حق مقام غریب نوازا، بھو ابھید آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ راجن راجا، راؤ رنک روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ نرگن نرگن رنج رنج کاجا، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، ساچا در آپ سہائیندا۔ ساچا در سری بھگوان، آد پُرکھ آپ سہائیا۔ اک اکلا نوجوان، نرگن اپنا روپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، مہان اپنی رچنا آپ سمجھائیا۔ اک اکلا جانی جان، جانہار نام خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے در سے بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کر ایندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، نرِگن نرِگن نور دھرائندا۔
 بھوپت بھوپ بن سکدارا، محکم حاکم آپ سنایندا۔ دھر فرمانا بول جیکارا، بے جیکار اپنے ناؤں لائیندا۔ آپ لگائے سچ دربارا، دھر دربارا ویکھ وکھائیندا۔
 در درویش بن بھکھارا، ایک اپنی الکھ جگائیندا۔ اگم اگم کرے کھیل نرِاکارا، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد آد اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ آد پُرکھ ساچی دھار، اک اگلا آپ بٹھائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آپے ویکھ وکھائیا۔ رُوپ رنگ تے وسیا باہر، رکھ نظر
 کوئے نہ آئیا۔ کرے کھیل اگمڑی کار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا محکم آپ جنائیا۔ ساچا محکم ہر بھگوانا، بھگون
 ہر جو آپ جنائیندا۔ سیس جگدیش اک سہانا، سوبھاونت آپ سہائیندا۔ اپنی اچھیا سچ مکانا، بے مقام آپ پرگٹائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے چھہانا، چار دیوار
 نہ کوئے وکھائیندا۔ سورج چند نہ کوئے رُشنا، نور نور نہ کوئے سائیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، اپنا مندر آپے آپ اپائیندا۔ ایک مندر سچھنڈ، سچھنڈ نواسی آپ اپائیا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوئیا۔ کرے
 کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اگم اگمڑا چاڑھے رنگ، نیر نین نظر کسے نہ آئیا۔ ست ستوادی اک وکھائے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کوئے
 بنائیا۔ نرُویر پُرکھ اک اند، مورت اکال کرے رُشنا۔ سدا سہیلا ہوئے سینجنگ، صاحب سلطان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی دات آپے منگ،
 آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارا کر پسارا، نرِگن دھارا نور رُشنا۔ سچھنڈ دوارا سچ
 محلہ، ہر جو ہر ہر آپ اپائیندا۔ جوتی دیک آپے بلا، نور نور نور دھرائیندا۔ پُرکھ اکال اک اگلا، ست ستوادی آسن لائیندا۔ نرِگن نرِگن پھر پھر پلا،
 پلو اپنی گنڈھ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنگھاسن ایک ملا، ابناسی کرتا اپنا آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ایک، ایکنارا آپ
 سہائیا۔ آد پُرکھ ایک ٹیک، دوسرا اوٹ نہ کوئے جنائیا۔ اپنا مندر آپے ویکھ، ہر جو ہر ہر خوشی منائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھ لکھے نہ قلم شاہیا۔ نرِگن
 نرِاکار اجوئی رہت انھو پرکاس وٹایا ویس، ویس اولٹرا آپ کرائیا۔ ست ستوادی وسیا ساچے دیس، دیس سے سچا ماہیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے گھاٹ گھڑ، گھڑ آپے ویکھ وکھایا۔ سچکھنڈ دوارا گھاٹن گھڑیا، گھڑنہار آپ اکھوائیندا۔ بن پوڑی ڈنڈے
 آپے چڑھیا، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ سچ سگھاسن آپے گھڑیا، سوچھ سرُپی رُپ وٹائیندا۔ آد آنت کدے نہ مریا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ اپنی
 ترنی آپے تریا، تارنہار آپ اکھوائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ ناؤں پرگٹائیندا۔ اپنا ور آپے وریا، نار کنت انگ لگائیندا۔ ساچی سیجا آپے چڑھیا،
 سچ سُنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن اندر نرگن وڈیا، سچ سگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا گھاٹن گھڑ، گھڑ گھڑ
 اپنا آپ ویکھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ منارہ، اُچو اُچ رکھایا۔ کرے کھیل اینکارا، اکل کل وڈ وڈیایا۔ ویا باقی اک اُجیارا، نرمل جوت جوت رُشٹایا۔
 کملاپاتی وسے وسنہارا، دوسر سنگ نہ کوئے رلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیا۔ ساچا مندر سو بھنیک، ہر ساچا سچ
 سہائیندا۔ اک اکل لاشریک، پروردگار ڈیرہ لائیندا۔ آپ اپنی رکھ اڈیک، میل ملاوا اپنے ہتھ جنائیندا۔ نرگن نرگن کر پریت، پریتوان بندھن پائیندا۔
 سچ دوارا ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ محل اٹل سچ دربارا، ہر درباری
 آپ سہائیندا۔ اک اکل کر پسا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لائیندا۔ گھاٹن گھڑے اگم اپارا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جاتا جوت اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔
 ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر
 آپ وڈیایا۔ اپنی اچھیا کر پرگٹ، اپنے آنتر آپ چھپایا۔ آپے کھول ساچا ہٹ، نرگن داتا آپ چلائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ
 بے پرواہیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا سچا ماہیا۔ نرگن اندر نرگن ہووے وس، دوجا بندھن نہ کوئے
 رکھایا۔ پریم پیار اندر پار برہم پر بھ جائے پھس، گھر مندر سو بھاپایا۔ برہم برہمادی شبد انادی گائے جس، راگی اپنا راگ لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار بنت بنایا۔ سچکھنڈ دوار بنت، ہر سجن دیا کمائیندا۔ اپنی مہما جانے اگنت، بے آنت رُپ وٹائیندا۔ میل ملاوا نار کنت،
 کنت کنتوئل دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا راہ چلائی۔ بھگون چلے اپنا راہ، رہبر ایکا ایک

اکھوایا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہا، صحبت اپنے ناؤں وڈیایا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، تخت نواسی ویکھ دکھایا۔ نرگن نرگن بن ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔
 صفت صلاحی دے صلاح، صلاحیر اک رگھرایا۔ اپنا میلا میل ملا، مل مل اپنی خوشی منایا۔ ناری کنت لئے ہنڈھا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ جننی جن
 بنے خُدا، بے نظیر نظر نین اک اٹھایا۔ دائی دایا بن سیوا لئے کما، سیوک اپنا ناؤں رکھایا۔ پوت سپوتا لئے جا، وار تھت نہ کوئے رکھایا۔ اپنی گودی
 لئے اٹھا، جوتی جاتا میل ملا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چانیا۔ سچکھنڈ دوارے چاؤ گھنیرا، سو پُرکھ نرنجن آپ
 رکھائیدا۔ لہنا جانے تیرا میرا، میرا تیرا اپنا رُپ وٹائیدا۔ نرگن اندر نرگن ڈیرہ، پُرکھ اکال آپ لگائیدا۔ ست پُرکھ نرنجن پاپا پھیرا، پردہ نشیں پردہ
 آپ چکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ محلہ آپ وڈیائیدا۔ سچ محلہ ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوار دے وڈیایا۔ کرے کھیل اک مہانا، مہما
 اکھ کتھی نہ جائیا۔ سٹ دُلا رابال انجانا، شبدی شبد اُپجایا۔ کرے کھیل گوپی کاہنا، گھر مندر راس رچایا۔ ساچی سخی کر پروانا، ست پرواگی اک جنایا۔
 بودھ اگادھی دے دے دانا، داتا دانی خوشی منایا۔ جودھا سور پیر مرد مردانہ، سچ مرداگی آپ دکھایا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، سچکھنڈ دوارے
 آسن لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا پائے بھچھیا، بھکھک دیوے مان وڈیایا۔ راجن شاہو بھوپ آپ، گھر اپنے دیا کمائیدا۔
 سچکھنڈ نواسی وڈ پرتاپ، پرم پُرکھ آپ پرگٹائیدا۔ نرگن نرگن مائی باپ، پتا پوت کھیل کرائیدا۔ آپ پرگٹائے اپنی ذات، اذاتی رُپ نہ کوئے
 دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کل آپ دھرائیدا۔ ساچی کل اکل کل دھار، پُرکھ ابناسی کھیل کرایا۔ سچکھنڈ نواسی ہوتیار،
 نرگن نرگن لئے اپایا۔ پوت سپوتے دے ہلار، گودی گود گود وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ
 کھیل اپارا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیدا۔ شبدی سٹ کر پیارا، سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ ایکا ہٹ کھول ونجارا، نام وست وچ رکھائیدا۔ شبد سندیہ ایکنکارا،
 آد جگادی آپ سنائیدا۔ حکمی حکم کر ورتارا، حکمی حکم آپ بھوائیدا۔ نیتز نین اک اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیدا۔ سچکھنڈ دکھائے سچ دوارا، جس گھر ہر جو
 ڈیرہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک درٹائیدا۔ ساچی سکھیا ایکنکارا، ایکا وار جنایا۔ سٹ شبد رہنا

خبردار، بے خبر آپ اٹھائیا۔ تیری مہما گم اپار، الھہ اگوچر کرے پڑھائیا۔ تیری صفت کرے آپ کرتار، اپنی صفت تو ہے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہیہڑا اک جنائیا۔ سچ سنہیہڑا اک اکلّا، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ تھر گھر تیرا وسے محلہ، محفل تیرے نام لگائندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا ساکھیا، ہر سنگر آپ جنائندا۔ ساچی سکھیا سُن لے بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اُبجیا اِکوالال،
 ایکنکارا ہوئے سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن دلال، ہر پُرکھ نرنجن کرے گڑمائیا۔ آد نرنجن دپیک بال، نرنجن جوت جوت رُشنائیا۔ سری بھگوان تیرا حل
 کرے سوال، در تیرے پھیرا پائیا۔ ابناسی کرتا دیوے سچا دھن مال، اتوٹ اٹھ اک دکھائیا۔ پاربرہم پر بھ گھالے تیری گھال، بن سیوک سیوک کمائیا۔
 ہر کانواں تیرا نشان، سچ نشانہ دے جھلائییا۔ وست امولک دیوے دان، اندھڑی آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ
 چُکائیا۔ ساچا بھيو ہر کرتارا، آد پُرکھ چُکائیا۔ شبدی سْت تیرا سچ پسارا، ہر ساچا سچ دکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء تیرا سہارا، نرنجن نُور نُور رُشنائیا۔ منڈل
 منڈپ تیرا اکھاڑا، ویکھنہارا چائیں چائیا۔ رُو سس سورج چن چن ستارا، کرن کرن نُور رُشنائیا۔ ناد دُھن شبد جیکارا، انراگی راگ الائیا۔ وِشنو وِشو
 تیرا پسارا، واستک ایکا گنڈھ رکھائیا۔ امرت جھرنا گم اپار، رسک اپنا آپ رسائیا۔ برہما برہم پاربرہم ادھارا، برہم لیکھا سچ سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ سُن لے سْت، سْت پُرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ ترے پنج میلا ابناسی اچت، ہر
 جو ہر ہر آپ ملائندا۔ لکھ چوراسی کایا بُت، گھر بھانڈے ویکھ دکھائندا۔ نرنجن سرگن سہائے رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائندا۔ تیرا حال لے پُچھ، در در
 گھر گھر پھیرا پائندا۔ دیوے وڈیائی اِکو سچ، سچ اپنے ناواں جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائندا۔ ساچا کھیل ہر جو
 دس، ایکا گن جنائیا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ رچ، رچنا ویکھ دکھائیا۔ نرویر پُرکھ چلائے رتھ، بن رتھواہی سیوک کمائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وِشن
 برہما شو سُنائے اپنی گاتھ، ناواں نرنکارا آپ پڑھائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر ہر جو وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک اکلّا سُنے سرب فریاد، اُبھل بُھل
 کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک پڑھائیا۔ سچ سندیسہ ایکا پڑھنا، بسن بنواری آپ جنائندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے

وڑنا، راہ وچ نہ کوئے اٹکائیندا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈرنا، بھے بھیانک نہ کوئے دکھائیندا۔ سرن ملے ساچی سرنا، سرنائی اکو اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ سچ سندیسہ، نہ نریشا اک جنائیندا۔ نہ نریشا ساچا گیت، نہ ہر آپ جنائیا۔ سَت شد تیری ساچی ریت، پُرکھ ابناسی رہیا دکھائیا۔ تھر گھر وسنا دھام انڈیٹھ، انڈیٹھری سچ ہنڈھائیا۔ آد جگاد سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سکھائیا۔ ساچی سکھیا لئی سکھ، سَت شدی سیس جھکائیندا۔ پاربرہم پر بھ لیکھا دینا لکھ، تیرا لیکھ نہ کوئے دکھائیندا۔ سچ نیتز پینا دس، نیت نوت درس تیرا موہے بھائیندا۔ ایکا نام دے دے حص، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا نام ور، در ساچے منگ منگائیندا۔ نام ور دے بھگوان، ہوں بھکھاری منگ منگائیندا۔ نظری آئے ساچا کاہن، دوسر رُپ نہ موہے بھائیندا۔ سچھنڈ جھلے تیرا نشان، نشانہ ہور نہ کوئے جھلاائیندا۔ سَت دوارا تیرا مکان، مقام ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ دھر فرمانا تیرا فرمان، فرماں بردار سیو کمائیندا۔ ایکا دس سچا گان، گا گا تیری خوشی منائیندا۔ ہوں بالی بدھ انجان، تیرا آنت کوئے نہ آئیندا۔ تیرے چرنی ڈگا آن، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ کر کرپا وڈ مہربان، مہربان مہربان تھہ بن مہر نظر نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا پہلی وار، آپے دتے ہر نہ نکار، سچھنڈ بیٹھ سچھی سرکار، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا ڈھولا، سو پُرکھ نہ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نہ نرنجن لاہے اوہلا، پردہ پردہ آپ چکائیندا۔ ایکنکارا ایکا بولا، اکل کل اپنی کھیل جنائیندا۔ آد نہ نرنجن ہو اڈولا، اڈول اڈل دیا کمائیندا۔ ابناسی کرتا بن بن تولا، ساچا کنڈا اک دکھائیندا۔ سری بھگوان دے جھکولا، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ پاربرہم پر بھ آتر آتر مولا، مولا مولا اپنی خوشی منائیندا۔ سَت ستوادی اپنا کرے ساچا تولا، کیتا قول آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَت ڈلارے تیرا بھو گھلاائیندا۔ سَت ڈلارے لینا جان، جانی جان آپ جنائیا۔ جس رچنارچی تیری آن، سو صاحب سلطان پُرکھ رہیا سمجھائیا۔ آد جگاد جگوجگ سچا گان، گا ونہارا آپ سنائیا۔ نہ نرنجن نہ نرنجن، بانا آپ اڈائیا۔ نہ نرنجن نہ نرنجن اک مکان، سچ مکان آسن لائیا۔ نہ نرنجن نہ نرنجن اک دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ نہ نرنجن نہ نرنجن اک مان، ایکا اوٹ رکھائیا۔ نہ نرنجن نہ نرنجن کرے

پچھان، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ تُوں میرا چھوٹا پُت بال نادان، سر تیرے ہتھ رکھائیا۔ ایکا دیواں سچ نشان، دو جہان جھلایا۔ بھل نہ جانا بن انجان، ہر بالک دے وڈیایا۔ ایکا رس پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کونے جنایا۔ ایکا گاؤنا ساچا گان، گا گا خوشی منایا۔ تیرا میلا سری بھگوان، وچھڑ کدے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں دے سمجھایا۔ ساچا ناؤں ہر جو رکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ تھر گھر دوارے ہو پرتکھ، ہر شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ اگم اگم بول الکھ، الکھ الکھ آپ سنائیندا۔ گھر وچ گھر کر کر وکھ، وکھری دھار بندھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، پاربرہم پر بھ اگا راہ چلائیندا۔ ایکنکارا ایکا دیوے وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ انتر انتر آپے وس، وس وس اپنی خوشی دکھائیندا۔ تُوں میرا میں تیرا گاؤنا جس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ تیرا میرا کو جس، ہر جو آکھ سنایا۔ سچ دوارے جانا وس، دُجا شریک نظر کونے نہ آئی۔ ہر پُرکھ ملاوا ہس، گھر میلا سچ سُبھایا۔ جوتی جوت نور پرکاس، شبدی شبد دُھن شنوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا در، وساونہارا ایکا گھر، گھر مندر ڈیرہ لایا۔ گھر مندر وسے تھر گھر، سچھنڈ نواسی آپ وسایا۔ شبد سُت لگائے تیری جڑ، آد آنت نہ کونے اکھڑایا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی سر تیرے ہتھ دھر، دیوے چرن سرن سرنا یا۔ ایکا ایک ایک لینا پڑھ، بن اکھر کر پڑھایا۔ ساچا پلُو لینا پھڑ، پلُو کونے چھڈ نہ سکے رایا۔ تُوں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیونہ رایا۔ سُن سندیسہ چڑھے چاؤ گھنیرا، چاؤ ایکا ایک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا ناتا لئے جڑایا۔ ساچا ناتا پتا پوت، سچھنڈ نواسی آپ جڑائیندا۔ ایکا تاگا ایکا سوت، ایکا گنڈھ دکھائیندا۔ ایکا دشا ایکا کوٹ، ایکا مندر آسن لائیندا۔ اک سہائے ساچی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیندا۔ کر کھیل ابناسی اچت، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں ایکا وار سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سوہنگ روپ، ہر ہر آپ جنایا۔ شاہ سلطانا ساچا بھوپ، زرگن زرگن لئے سمجھایا۔ تھر گھر وسے ساچی کوٹ، کُٹیا ایکا ایک بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دیوے ور، سوہنگ تیری دھار چلایا۔ سوہنگ دھار تیری ایک، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ تیرا مندر آپے ویکھ، اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ آپے دھر نہارا بھیکھ، بھیکھی اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے

وَشَنُوں دِیوے ٹیک، وِشَو اپنی کل جنائندا۔ سوہنگ رُوپ سدا بیک، وِوکی اپنے نال ملائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ دھار سچ سمجھائندا۔ سوہنگ دھار پاربرہم، پر بھ ایک ایک جنائیا۔ برہما ویتا لئے جم، بن دھن جنیندی مائیا۔ ایک راگ سنائے بن کن، انادی ناد سنائیا۔ نرگن نرگن بیڑا بنھ، ساچے مارگ لئے پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم سوہنگ رُوپ دکھائیا۔ سوہنگ رُوپ دھواں دھار، سُن اگم سمانندا۔ سوہنگ رُوپ شبد ڈھنکار، انادی ناد وجائندا۔ سوہنگ رُوپ آپ کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کرائندا۔ سوہنگ شکر دے آدھار، آپ اپنا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ایک گھر وسائندا۔ سوہنگ وسے ساچے گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ وِشن برہما شو گھاٹن گھڑ، گھڑ گھڑ ویکھے چائیں چائیا۔ گھر گھر سیجا آپے چڑھ، بہہ بہہ آسن لائیا۔ نرگن اندر نرگن پھڑ، پھڑ پھڑ بندھن پائیا۔ اپنی وِدیا آپے پڑھ، پڑھ پڑھ آپ سنائیا۔ آپے ویکھے چوٹی جڑ، جڑ جڑ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ایک راگ سنائیا۔ سوہنگ راگ وِشن برہما شو دھار، ہر ساچا آپ اپائندا۔ سوہنگ میلا ترے گن پیار، رجو طمو ستو گنڈھ پوائندا۔ سوہنگ لیکھا پنچ تت آدھار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رُوپ وٹائندا۔ سوہنگ کھیل لکھ چوراسی گھاٹن گھڑے اپر اپار، گھڑ گھڑ آپے ویکھ دکھائندا۔ سوہنگ رُوپ آتم پر ماتم دے آدھار، ایش جیو گنڈھ پوائندا۔ سوہنگ رُوپ برہم پاربرہم کر پیار، نرگن سرگن جوڑ جڑائندا۔ سوہنگ رُوپ رُو سس سورج چن اُجیار، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بنت بنائندا۔ سوہنگ رُوپ من مت بُدھ کر پیار، کایا کنچن گڑھ بنک وڈیائندا۔ سوہنگ رُوپ پنچ تت تت آکار، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آسا ترسنا موہ پر گٹائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سُت سُت ابناسی، ابناسی کرتا آپ جنائندا۔ سُن سُت ہر نام سندیسہ، ہر جو ہر ہر آکھ سنایا۔ رسنا گائے وِشن برہم ہمیشا، گھر گمبھیر گمبھیر الایا۔ دو جہان اک حدیثا، ہر جو ہر ہر آپ رکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت سُت اُٹھائیا۔ اُٹھیا سُت وڈ بلوان، پر بھ اگے سپس جھکائیا۔ واہ واہ تیرا کھیل سری بھگوان، تیری مہا گنت گنی نہ جائیا۔ ہوں بالک بال انجان، بن چاکر سیوک سیوک کمائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، چارے کھانی ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی بول بے زبان، زیر زبر نہ کوئے لگائیا۔

حق مقامے اک امام، ایمان اکو اک جنائیا۔ درگاہ ساچی سچ نشان، دُھر درگاہی ہتھ جھلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سد چلاں توہے رضائیا۔ سد چلاں تیری رضا، رحمت رکھ میرے گوسائینا۔ آد جُگاد دینی نہ کوئے سزا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ ساچی سیوا دینی سمجھا، سمجھ نال ملایا۔ الف یے نہ نوں پڑھا، حمزہ روپ نہ کوئے وٹایا۔ نوری جوت پاربرہم پر بھ بے پرواہ، اپنا پردہ دینا چکائیا۔ تیرا ڈھولا لوواں گا، سوہنگ اکھراک سنایا۔ لکھ چوراسی کایا چولا لوواں بدلا، پنج ت میلہا سبھج سبھجایا۔ پڑدہ اوہلا دیاں اٹھا، دُئی دویتی ڈیرہ ڈھاہیا۔ ساچا ڈھولا ایکا گا، گات گات خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے تیرا ست سرُپ، کون دکھائے ساچی کوٹ، کون دشا پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی ستگر میتا، متر پیارا دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی تیری ریتا، برہم پاربرہم روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل اگم انڈیٹھا، انڈیٹری کار کمائیندا۔ ترے گن مایا تپے انگیٹھا، پنج ت گنی بیٹھاں ڈاھندا۔ پرگٹ ہو پتت پُنیتا، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ترے بھون دھنی اک اتیتا، ترے گن پردہ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ساچا روپ دکھائیندا۔ سوہنگ روپ ہر کرتار، گر شبدی شبد جنائیا۔ پرگٹ کر گرو اوتار، ایکا رنگ سمانیا۔ کھیل کھیل جگ چوکڑی چار، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ پیر پیغمبر کر تیار، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ کائنات کر بے دار، نیتز نین اکھ کھلایا۔ کوٹن کوٹ ناؤں رکھ وچ سنسار، پُرکھ ابناسی اپنی صفت کرائیا۔ کوٹن کوٹ گرو اوتار، چھوٹے بالے لئے پرگٹایا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر کدھن وگار، دستگیر دین دہائیا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن بن بن فرماں بردار، در در گھر گھر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنی دھار چلایا۔ سوہنگ دھار پیر پیغمبر، پروردگار آپ جنائیندا۔ زرگن زرگن سچ انڈر، سرگن سرگن دیکھ دکھائیندا۔ آتم پر ماتم رچ سویمبر، جوتی جاتا جوڑ جڑائیندا۔ سرب کلا آپے بھر تمبر، بھر پوری دیکھ دکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی رچ اڈمبر، نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سکھیا سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن کھیل کرائیا۔ گر اوتاراں پنج بو، برہم پاربرہم پرگٹایا۔ نچھر جھرنا امرت چو، رس رسیا اک دکھایا۔ نیتز لوچن ساچی لو، نین نین آپ کھلایا۔ تیرا ناؤں ڈھو آ دیوے ڈھو، دست امولک جھولی پائیا۔ ہر کا بھيو

نہ جانے کو، گر اوتار نین شرمائیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ آد جگادی بنیا رہے سدا زرموہ، موہِ مُجبت نہ کسے دکھائیا۔ بن بھگتاں کسے
 نال نہ جائے چھوہ، انگ نال انگ نہ کوئے ملایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ رہے رو، نیتز نیناں نیر وہایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سچکھنڈ دوارے بن نانک
 سکے نہ کوئی چھوہ، چرن کول نہ کوئے سرنائیا۔ اپنا اپنا آپے آپ رہے جوہ، اپنا بل آپ وڈیایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کلجگ انتم سب دی اچھیا سب دے
 کولوں لوے کھوہ، ہتھاں خالی چاروں گنٹ پھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، سُت ڈلارے پلو پھڑ، ساچی گنڈھ
 پوایا۔ گھر مندر وجے ساچی نوبت، نیا ایک نام دکھایا۔ آد جگاد جگ جانے اپنی صحبت، سوربیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سُت ڈلارے رہیا سمجھایا۔ سُت ڈلارا کر ارداس، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل تماش، توہے تیرا ویکھ دکھائیندا۔ منڈل منڈپ
 تیری راس، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ تینی اوتار رسن سواس، تیرا ناؤں دھیانیندا۔ بھگت اٹھاراں نیتز نین نیرن نیر منگن تیرا ساتھ، دوئے جوڑ منگ
 منگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد سجدہ سیس جگدیش جھکا پُرکھ ابناس، نیتز نین نین جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو دینا کھلایا۔
 ۶۸۷ گر اوتار پیر پیغمبر در درویش، بیٹھے لکھ جگایا۔ پُرکھ ابناسی زرنریش، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ چار گنٹ چار ورن چوتھے جگ چلے نہ کوئی پیش، چار یاری
 رہی گر لایا۔ خالی ہتھ پھرے وشن برہم مہیش، سچ بھنڈار نہ کوئے ورتایا۔ اللہ رانی کھلڑے کیس، مینڈھی سیس نہ کوئے گندایا۔ نیتز لوچن رہی ویکھ،
 میاں نظر کسے نہ آیا۔ سچا صاحب نہ کرے ہیت، بیٹھا کھ بھوایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں کلجگ انتم سُنجا ہویا کھیت، پت ڈالی نہ کوئے مہکایا۔
 پاربرہم دا نو سو چورانوے چوکڑی جگ لہدے رہے بھیت، ہر جو بھیت نہ کسے جنایا۔ کسے دسیا وسے کایا کھیت، کسے نورو نور رُشنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر آپ جنائے ساچا منتر، منتر اکو نام درڑایا۔ ساچا منتر اکو آد، آد پُرکھ اپایا۔ جگ جگنتر دے دے داد،
 گر پیر اوتار آپ پڑھایا۔ کھیلے کھیل برہم برہما، برہمانڈ حکم چلایا۔ دو جہان وجائے ناد، لوآں پُریاں آپ سنایا۔ کھانی بانی بودھ اگادھ، وید پُران شاستر
 سمتر انجیل قرآن لئے پرگٹایا۔ لیکھا جانے جگ جگاد، جیو جنت بھو نہ رایا۔ بھگت بھگونت اٹھائے ساچے سادھ، سنت سنگر ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی

وچوں کا ڈھ، ایک ڈھولا گیت الایا۔ توں میرا میں تیرا تیری میری اکو یاد، ساچی یاد و سر نہ جایا۔ نانک نرگن سُن فریاد، سرگن نانک لیکھے لایا۔ سچکھنڈ
 نواسی دیوے اکو داد، منتر ست ست پڑھایا۔ جیو پنڈ ساچی راس، منڈل منڈپ آپ دکھایا۔ ہر جو بیٹھا اک اکانت، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ لکھ چوراسی
 بھرم بھرائت، جو گھریا بھن دکھایا۔ پُرکھ ابناسی اکو پتامت، دھن دھن جنیندی مایا۔ آد جگادی دیونہارا دات، گر اوتاراں آپ ورتایا۔ کر کر پانٹھے
 نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ایک ناؤں سنائے گاتھ، ساچا ڈھولا آپ الایا۔ نانک نرگن کہے توں میرا سچا باپ، پتا پوت سچ سکھدایا۔ توں میرا میں تیرا
 سوہنگ تیرا سچا چپ، چیت چیت سکھ پایا۔ ایک جوتی کھیل تماش، دس دس اپنا رنگ رنگایا۔ گو بند دتا ہر جو ساتھ، پُرکھ اکال ویس وٹایا۔ پتا پوت
 مائی باپ، بیٹا بیٹی گود سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد منتر ایک ایک درڑایا۔ منتر اک درڑائے نر ہر، ہر جو
 آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے در، ہر کنت اپنے انگ لگائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں بیٹھائے در، در اکو سو بھاپائیندا۔ روپ دکھائے ناری نر، نر نرائن
 کھیل کرائیندا۔ آتم پر ماتم سیجا چڑھ، بھوگ بلاس اک کرائیندا۔ بن تندی تار لئے پھڑ، شبد ڈوری بندھن پائیندا۔ اندر وڑ وڑ ڈو نگھی کندر ساچے مندر
 نرگن اکھر رہے پڑھ، نرگن اپنا ناؤں بُجھائیندا۔ سوہنگ روپ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، آتم پر ماتم ایک رنگ دکھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ
 کلج اتم گیا ہر، ہر کارا نہ کوئے دکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے سر، سرور محن نہ کوئے کرائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے آوے ڈر، پُرکھ ابناسی
 نظر کسے نہ آئیندا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرنتھی گیان دھیان پڑھ پڑھ تھکے منہ دے بھار ڈگے ڈو نگھی غار، پھڑ پھڑ باہوں پار نہ کوئے کرائیندا۔
 چاروں کنت اندھیرا نو کھنڈ پرنتھی آوے ڈر، جھوٹا جھیرا نہ کوئے مکائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی آگے ارداسے رہے کر، عرضوئی ہر جو آگے
 سرب سنائیندا۔ تیری کیتی توں ہے جانیں تیرا سوہے ساچا در، در تیرا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ تیرے حکمے اندر تیری بانی آئے پڑھ، تیرا کلمہ کائنات
 الاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو تیرا ساچا گھر، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ اکو در سچا دربارا، گر اوتار دھیان لگایا۔ پیر پیغمبر
 کڈھن ہاڑا، بہڑی بہڑی رہے گر لائیا۔ محمد رووے زارو زارا، چار یار نہ دھیر دھرایا۔ صدی چودھویں ہوئے خوارا، اُمت سنگ نہ کوئے نبھایا۔ چوداں

لوک لگا اکھاڑا، چوڑاں طبق نہ کوئے وڈیاںیا۔ تیرا نور نظر نہ آئے کوئے اُجیارا، جگت اندھیرا ایکا چھایا۔ مکے کعبے نہ کوئے پسارا، دو دو آہ نہ میل
 ملایا۔ آب حیات نہ ملے ٹھنڈا ٹھارا، رسنا رس نہ کوئے چکھایا۔ احباب رباب وجائے نہ کوئے ستارا، تندی تند نہ کوئے ہلایا۔ بھلیا ناؤں تیرا پروردگار،
 انجیل قرآن رہے گر لایا۔ تیس بتیس کٹ کے گئے وگارا، تیری صفت نہ کسے صلاحیا۔ اکو تیرا انت سہارا، گل پلو بیٹھے پایا۔ شرع شریعت پار کنارہ،
 جگت ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انت وکھاونا ساچا گھر، جس گھر ملے سچا ماہیا۔ ساچا ماہی ایکنکارا، سو پرکھ نرنجن آپ
 جنائیدا۔ آد رچیا آپ پسارا، انت آپے ویکھن آمیندا۔ لہنا دین چکائے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں لیکھا لیکھے لائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد پائے سارا، دھارا گر
 گر آپ جنائیدا۔ کلج انت ہو اُجیارا، نہکنا ناؤں رکھائیدا۔ سمبل وسے دھام نیارا، محل اٹل آپ وڈیائیدا۔ چار جگ دا انت کنارہ، کلج انتم آپ
 وکھائیدا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کمائیدا۔ پچھلا میٹے سرب وبارا، اگلا اپنا راہ وکھائیدا۔ برہنڈ کھنڈ بولے اک جیکارا، وشن برہما شو آپ
 سنایندا۔ کروڑ تیتیسالائے نعرہ، سُرپت اند صفت صلاحندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار رسنا بولن سچ جیکارا، تیرا میرا میرا تیرا ایکا گھر وسائیدا۔ کاغذ قلم نہ
 لکھنہارا، سمنڈ ساگر نیتر نیناں نیر وھائیدا۔ بنا سبت نہ کرے کوئے پیارا، پار برہم اپنا بھو نہ کسے جنائیدا۔ ہر کا انت نہ پاراوارا، کھ لکھ لکھ نہ کوئے
 جنائیدا۔ کلج انتم ہو تیارا، نرگن اپنا ولس وٹائیدا۔ بھگتن کرے سچ پیارا، بھگوان اپنا بھو چکائیدا۔ بھگت بھگوان مارگ دتے وچ سنسارا، چار ورن آپ
 سمجھائیدا۔ کھتری براہمن شو در ویش پار کنارہ، اوچ نیچ راؤ رنک نہ کوئے وڈیائیدا۔ سرب جیاں دا اک دوارا، اکو گھر وکھائیدا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا،
 برہم پار برہم سمائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارے اک سنائے سچ جیکارا، بے جیکار اپنا ناؤں سنایندا۔ سنجگ چلے سچ وبارا، کرے
 کرائے کرنہارا، کرتا قیمت قدرت قادر آپے پائیدا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دو جہاناں اک جیکارا، ست ستوادی آپ سمجھائیدا۔
 سوہنگ روپ سرب سنسارا، سنسار ساگر روپ وٹائیدا۔ ہنگ برہم اک آدھارا، برہم پار برہم ملائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پرکھ
 ایکا ہر، انت ویکھے ساچا در، در دروازہ آپ گھلائیدا۔ در دروازہ کھول مات، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ بھگت بھگوان کھولے تاک، بند تاکی گنڈا لاپیا۔

نرمل جوت جگائے للاٹ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ آتم پر ماتم سوئے ساچی کھاٹ، سیج سہنجنی اک ہنڈھائیا۔ دُور دُراڈی میٹے واٹ، نیرن نیر نظری آئیا۔
 مانس جنم پار گھاٹ، پھڑ باہوں پار کرائیا۔ نرگن ملے نرگن ذات، گرگھ گرگر وچ سمائیا۔ لیکھا کھیا بن قلم دوات، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ بھکت بھگوان
 بچھے وات، کلجک اتم ویس وٹائیا۔ چار جگ دالہنا سٹے ڈوگھے کھات، کوئی سکے نہ باہر کڈھائیا۔ اتم میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ اٹھے
 پہر رہے پر بھات، ایکارنگ دئے رنگائیا۔ سوہنگ شبد ساچی دات، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ ورتائیا۔ ناتا سٹے ذات پات، اوچ پیچ نہ کوئے جنائیا۔
 سرب جیاں پر بھ و سے ساتھ، گھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ اٹھو سکھو ویکھو مار جھات، بن نیناں درس دکھائیا۔ راتیں سٹیاں بچھے وات، پھڑ باہوں گود بہائیا۔
 لیکھا جانے بن بن پتاماٹ، پوت گود سہنجنی آپ اٹھائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا توڑ سرب لوکائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، گرگھ گرگر لے
 جنائیا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا دئے گواہیا۔ میل ملاوا تریلوکی ناتھ، کند منوہر کھمی نرائن نظری آئیا۔ رام رمیا سے
 ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بچھے وات، یتھی کہانی آپ جنائیا۔ نانک گوہند چاڑھے راتھ، بن رتھواہی سیو کمائیا۔ کلجک لہنا سٹے ڈوگھے
 کھات، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ ستجگ ساچا لگائے وچ مات، دھرت مات گود سہائیا۔ اندر وڑ وڑ بچھے وات، نرگن داتا دیا کمائیا۔ اک دُوبے دا کوئی
 نہ کرے گھات، لکھ چوراسی ناتا جوڑے بھین بھائیا۔ بن ناری کوئی کسے دل نہ سکے جھاک، اکھ اکھ نہ کوئے اٹھائیا۔ بھاگ لگائے تن ماٹی خاک، خاکی
 خاک دئے وڈیائیا۔ بند تاک کھولے آپ، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ انحد شبد انادی آپ جنائے اپنا جاپ، چھتی راگ بھینو نہ آئیا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، بن
 رسنا جہوا گائیا۔ سر سرور اکو مارے ٹھاٹھ، امرت آتم دئے جنائیا۔ میل ملائے کملاپات، کول نین ہونے سہائیا۔ جنم جنم دامیٹ سنتاپ، ڈکھڑے درد
 دئے گوائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، مستک دھوئے جھوٹھی شاہیا۔ کرے پیار جوں مائی باپ، گرگھ گرگھ گود بہائیا۔ نیڑ نہ آئن تینوں تاپ،
 ترے گن اگن نہ کوئے لگائیا۔ نرگن سرگن بنے سجن ساک، سگل کُٹب آپ اکھوائیا۔ گرگھ تیرا کوئے نہ کرے گھات، پچھری ذبح نہ کوئے کرائیا۔
 گوئے نہ کھائے کوئی ماس، سور ہڈ نہ کوئے چنایا۔ ہر کانوں جین سواس سواس، ستجگ ساچا ڈھولا گائیا۔ اک دُوبے دے و سن پاس، گھر گھر نہ پئے

لڑائی۔ پتا پوت اِکو شاخ، پت ڈالی اِک مہکائی۔ درس دکھائے ہر جو بُوہ بدھ بھانت، انہو پرکاس درڑائی۔ غریب نمانیاں پچھے وات، راجیاں رانیاں دے سزائی۔ اتن میٹ اندھیری رات، دھواں دھار دے گوائیا۔ پر بھ نظری آئے پاکی پاک، نبی رسول سیس جھکائی۔ گو بند تیرا پورا کرن آیا بھوکھت واک، کل کلکی پھیرا پائی۔ پنن آیا چل کے گھاٹ، اِگی اِگی پار کرائیا۔ بہتریں پچھے آپے وات، واتا ورن نہ کوئے درڑائی۔ ستریں دتا ساچا ساتھ، سرسا ڈھیہہ پیا سرنایا۔ پُہتریں کھول اِکو اکھ، آخر اپنا میل ملائی۔ ہر سنگت ہر جو لئے رکھ، جو چل آئے سرنایا۔ سچھنڈ دوارے لئے ڈھک، اتن اپنا پڑوہ پائی۔ کرے نبڑا حق، حقیقت ویکھے خلق خدائی۔ کلجک پھل گیا پک، انت ہلونا اِکو لائی۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ چار کُنٹ دہ دشا کوئی نہ سکے نٹھ، ہر سنگر گھیرا اِکو پائی۔ مٹمکھاں کھیڑا ہونا بھٹھ، ویلے انت نہ کوئے بچائی۔ پر بھ گیڑنہارا لٹھ، اُلٹا گیڑا رہیا دوائیا۔ زرگن داتا ہو پرگٹ، نہرکنا ناؤں رکھائی۔ باہروں دے گوار جٹ، اندر گو بند سچا ماہیا۔ دو جہان چلائے ہٹ، لوآں پُریاں برہنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں چرناں ہیٹھ دبائی۔ شبد نگارے لائے سٹ، انحد نادی ناد وجائی۔ گرسکھاں نظری آئے گھٹ گھٹ، مٹمکھاں کولوں بیٹھا کھ چھپائی۔ شبد دوشالہ اِکو رکھے پٹ، تندى تند اٹھائی۔ جس دے پچھے گر گو بند ستر بیٹھا گھت، سو سنگر پھیرا پائی۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، دوسر چلے نہ کوئے چترائی۔ سگل وِسورے جان لٹھ، جس اپنا درس دکھائی۔ ایکا مہمانائے اکھ، لکھن پڑھن وِچ نہ آئی۔ جنم جنم دے کرم دیوے متھ، نہکرمی اپنی دیا کمائی۔ پھڑ کے میلے اپنے ہتھ، ہتھو ہتھیں لہنا رہیا چکائی۔ پہلوں گرسکھاں دے اندر وڑ کے آپے جائے ڈھٹھ، پھیر گرگھ اپنے چرن لگائی۔ نانا توڑت اٹھ، تتوت اِک سمجھایا۔ ناڑ بہتر نہ اُبلے رت، رتی رت لیکھے لائی۔ سرب جیاں دیوے برہم مت، پار برہم کرے پڑھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہرکنا نرائن نر، آد انت اِکو ڈھولا جگ جگ بدلے اپنا چولا، چولی کایا تن رنگائی۔ چولی تن رنگ میٹھ، گرگر شبدی شبد رنگائیدا۔ نام سہاگی گا گائیت، گو بند آپ لائیدا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں وِچ سمائیدا۔ جگ چوکڑی گئی بیت، تھر کوئے رہن نہ پائیدا۔ پُرکھ ابناسی اِک اتیت، ترے گن مایا ویکھ وکھائیدا۔ پرگٹ کرے در دربار ٹھانڈا سیت، بھگت دوار ناؤں پرگٹائیدا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، گرسکھاں اندر ڈیرہ لائیدا۔ جس صاحب رکھیا

چیت، چت و ت ٹھکوری کوئے نہ پائیندا۔ سنجگ سچ چلائے ریت، کایا مندر اک وڈیائیندا۔ آتما پر ماتا بنھے سچ پریت، پریتی اکو اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن ڈھولا سوہنگ سو، آپ سنائے اپنے جیہا ہو، پنچ تت نہ کوئے رکھائیندا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ بستی خلیل ضلع فروزپور ★

آد جگاد ایکا ناؤں، ہر ایکا ایک اُچائیندا۔ آد جگاد ایکا تھاؤں، ہر درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آد جگاد ایکا پتا ایکا ماؤں، درگھر ساچے سو بھا پائیندا۔ آد جگاد سدا سہیلا اک اکیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آد جگاد ایکا ایک کرے پساؤ، نرگن نرگن بھيو چکائیندا۔ آد جگاد ایکا ایک گھنیرا چاؤ، چاؤ اپنے انتر آپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد ایکا کرے سچ نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ آد جگاد ایکا نام، آد پُرکھ آپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد ایکا کام، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ آد جگاد ایکا گرام، گرہ مندر اک وڈیائیندا۔ آد جگاد ایکا رام، رام رمیا سچا ماہیا۔ آد جگاد ایکا شام، وڈ گھنٹیا سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد اک پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھائیندا۔ آد جگاد اک سلام، علیکم اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ آد جگاد ایکا دان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ آد جگاد اک نشان، سری بھگوان آپ جھلائی۔ آد جگاد ایکا بخشے مان، نمائیاں ہوئے سہائیندا۔ آد جگاد ایکا کاہن، منڈل منڈپ راس رچائیندا۔ آد جگاد ایکا ویکھے مار دھیان، نیتز نین نین گھلائی۔ آد جگاد ایکا مندر اک مکان، مقامے حق اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگاد ایکا ناد، اناد انادی آپ وجائیندا۔ آد جگاد ایکا داد، نرگن نرگن جھولی پائیندا۔ آد جگاد اک سواد، رس رسا آپ رکھائیندا۔ آد جگاد ایکا موہن مادھو مادھ، موہنی روپ آپ وٹائیندا۔ آد جگاد ایکا ساجن لئے ساز، گھر بھانڈے ویکھ دکھائیندا۔ آد جگاد اک اگئی مارے آواز، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ آد جگاد اک اکلا غریب نواز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے

ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی ایکا گھر، گھر مندر دے وڈیائیا۔ آد جگادی ایکا نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی ایکا ور، ہر کنت اپنا بندھن پائیا۔ آد جگادی ایکا گھاڑن گھر، گھر ویکھے چائیں چائیا۔ آد جگادی اک محلے بہے چٹھ، سچھنڈ ساچے آسن لائیا۔ آد جگادی اک پھڑائے ساچا لڑ، پلو اپنے گنڈھ پوائیا۔ آد جگادی ایکا درس دکھائے آگے کھڑ، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آد جگادی اک دکھائے ساچا سر، سر سرور ایکا ایک نہائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگادی ایکا دھار، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ آد جگادی ایکا کار، کرتا پڑکھ آپ کمائیندا۔ آد جگادی اک وہار، بوہاری آپ جنائیندا۔ آد جگادی اک ونجار، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ آد جگادی اک ستار، بن تندی تند و جائیندا۔ آد جگادی ایکا نار، نر ہر اپنی سچ ہنڈھائیندا۔ آد جگادی اک پیار، پڑکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اُجیار، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک شنگار، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سوبھا آپے پائیندا۔ آد جگادی ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ آد جگادی ایکا سنگ، سگلا سنگ سچ سکھائیا۔ آد جگادی اک پلنگ، سچ سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ آد جگادی اک اند، اند اند وچ پرگٹائیا۔ آد جگادی اک سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی اک چھند، سو پڑکھ نرنجن آپے گائیا۔ آد جگادی ایکا بندھ، بندھن اپنا نام پائیا۔ آد جگادی ایکا گنڈھ، نرگن نرگن گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ آد جگادی ایکا راہ، ہر رہر آپ چلائیندا۔ آد جگادی اک ملاح، پڑکھ ابناسی سیو کمائیندا۔ آد جگادی اک صلاح، صلاحگر آپ ہو جائیندا۔ آد جگادی ایکا تھان، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ آد جگادی ایکا ناں، ناؤں نرنکارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کھیل کرائیندا۔ آد جگادی ایکا ویس، ویس اولڑا آپ کرائیا۔ آد جگادی ایکا دیس، ساچے دیس وسے سچا ماہیا۔ آد جگادی اک نریش، نر ہر اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ آد جگادی اک آدیس، آدیس آدیس کر کر سیس جھکائیا۔ آد جگادی ایکا ایک لئے پیکھ، پیکھنہار بے پرواہیا۔ آد جگادی رہے ہمیش، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھان تھانیا۔ آد جگادی ایکا منتر، منتر اپنے نام وڈرائیندا۔ آد جگادی ایکا انتر، انتر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی کھیل گگن گگنتر، گگن منڈل سوبھا پائیندا۔ آد جگادی نور بستتر، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر آپ

سُہانیندا۔ آد جُگادی ایکا راجا، راجن ایک ایک اکھوائیا۔ آد جُگادی اک نوابا، شاہ نواب اک وڈیائیا۔ آد جُگادی ایکا واجا، پُرکھ ابناسی آپ سُناییا۔ آد جُگادی پھرے بھاجا، نرگن نرگن سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ آد جُگادی حکمران، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ آد جُگادی شاہ سلطان، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ آد جُگادی دیونہارا دُھر فرمان، دُھر سندیسہ اک سُناییا۔ آد جُگادی نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹاییا۔ آد جُگادی وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھاییا۔ آد جُگادی ایکا کام، بن کرنی آپ کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھاییا۔ آد جُگادی کھیل اولّا، ہر ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جُگادی اک اکلّا، اکل کل اپنی دھار پرگٹائیندا۔ آد جُگادی اچھل اچھلا، ول چھل اپنا کھیل رکھائیندا۔ آد جُگادی وسنہارا جل تھلا، جل تھل مہیسل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آد جُگادی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ رُشنائیندا۔ آد جُگادی سچ سندیسہ ایکا گھلا، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ آد جُگادی گر اوتار پھڑائے پلا، پیر پیغمبر نال رلائیندا۔ آد جُگادی سچ سنگھاسن ایکا ملا، لکھ چوڑاسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ آد جُگادی جوتی شبدی نرگن نرگن دھار آپے رلا، سرگن سرگن بندھن پائیندا۔ آد جُگادی بنیا رہے جھلا، رُپ رنگ رکھ نہ کسے دکھائیندا۔ آد جُگادی ایکا اللہ، عالمین پھیرا پائیندا۔ آد جُگادی نرگن رُپ سدا بسملا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ آد جُگادی اک سوڈاگر، ساچا ونج ہٹ چلائیا۔ آد جُگادی اک بہادر، بل اپنا آپ دھرائیا۔ آد جُگادی ایکا دادر، انراگی راگ سُناییا۔ آد جُگادی اک اُجاگر، نرگن نور نور رُشنائیا۔ آد جُگادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا ویکھ دکھاییا۔ آد جُگادی اک نرکارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگا جُگنتر کر پیارا، پسر پیاری ویکھ دکھائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلارا، لوآں پُریاں پھیرا پائیندا۔ وشن برہما کر پیارا، شکر اپنا رنگ رنگائیندا۔ کروڑ تیتپسا کر ونجارا، سُرپت اپنے ہٹ وکائیندا۔ شبد اناد سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ ساچا مندر کر پیارا، گرہ اپنے ڈیرہ لائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ وڈ ساقی بن اگم اپارا، امرت جام جام پیائیندا۔ بند تاکی کھول کوٹا، گھر ساچے مکھ دکھلائیندا۔ کرے کھیل اپر اپارا، اپر پیر اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ایکا کوک اک پکارا، کوک کوک آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ درڑائیندا۔ ایکا ناؤں نش اکھر،

اکھڑ وِچ ونڈ نہ آیا۔ ایکا ناؤں چڑھ کے بیٹھا چوٹی سخر، پھڑ پھڑ ہتھ نہ کسے دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہر کے ناؤں دا کردے گئے فکر، بن ہر ناؤں فقرہ مات نہ کسے سنايا۔ ڈردے ڈردے کردے رہے ذکر، موہ مان نہ کسے ودھایا۔ نیتز اٹھائین دیکھیا ادھر ادھر، جیئں پیکھت ہر کا ناؤں نظری آیا۔ سرگن روپ بن کے بیٹھے رہے گدڑ، بھبک شیر نہ کوئے لگایا۔ پنج تت کا یا اندر گئے چنبرہ، اپنا پڑدہ نہ کوئے اٹھایا۔ جگت ترسنا نال رہے لبرہ، آسا نسا موہ ودھایا۔ آنت کر بیننتی پر بھہ آگے کہن اسیں بھریاں چکڑ، کر کرپا گل لگایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا پنج تت کا یا نام مدھانے آئے رٹکن، گر اوتاراں اپنا رٹکنا دئے دکھایا۔ شبد اگئی نال آئے جھڑکن، نام کھنڈا اک چکایا۔ دھرنی دھرت اُپر سب دے پیر تھڑکن، کوئی سکے نہ سیس اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ وڈیایا۔ ایکا ناؤں بن اکھڑ اکھ، بن نیتز نین درڑایا۔ ایکا ناؤں سدا پر تکھ، پارکھو بنے سرب لوکایا۔ ایکا ناؤں ہتھ پُرکھ سمر تھ، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ گر اوتار خالی جھولی ڈاہ ڈاہ منگدے گئے وتھ، پر بھہ ساچا ہوئے سہایا۔ پنج تت کا یا آتم پر ماتم پاپا نٹھ، نوآ اپنا سانگ ورتایا۔ ننھی جوت کر پرگٹ، نور نور نور کرے رُشایا۔ چرن دھوڑسکا نکا اندر سٹ، دیوے لوک مات وڈیایا۔ آتم پر ماتم میٹ پھٹ، برہم پاربرہم ملائیا۔ ایکا ٹھوکر مارے سٹ، انحد نادی راگ سنايا۔ چھوٹے بالیاں اپنا مارگ دس، بالی بُدھ کرے پڑھایا۔ چرن کول کول چرن سچ سرنائی جانا ڈھٹھ، دوسر اوٹ نہ کوئے تکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام دئے وڈیایا۔ ایکا نام آد جگاد، جگ کرتا آپ جنائندا۔ ایکا نام ساچی داد، گر اوتاراں آپ ورتائندا۔ ایکا نام برہم برہماد، پاربرہم آپ سنايندا۔ ایکا نام ساچا ناد، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ الائندا۔ ایکا نام بودھ اگادھ، اکھڑ اکھڑ صفت نہ کوئے صالحندا۔ ایکا نام اپنے ہتھ رکھے گرو مہاراج، مہما اپنی آپ پرگٹائندا۔ ایکا نام جگ جگ رکھنہارا لانج، لاجاونت اپنی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں آپ درڑائندا۔ ایکا ناؤں بے نظیر، نظر کسے نہ آيا۔ ایکا ناؤں اپنی جانے سچ تدبیر، تصویر روپ نہ کوئے وٹایا۔ ایکا ناؤں سچ زنجیر، دو جہاناں بندھن پائیا۔ ایکا ناؤں بستر چیر، اوڈھن ڈھانکن پت رکھے ہر گھٹ تھانیا۔ ایکا ناؤں سچا سیر، امرت رس اک چوائیا۔ ایکا ناؤں بن حرف لکیر، لکھن پڑھن وِچ نہ آيا۔ ایکا ناؤں سچا پیر، پیر پیراں کرے پڑھایا۔ ایکا ناؤں بدلنہار تقدیر، تدبیر اپنے

ہتھ رکھائی۔ ایک ناؤں سچ شمشیر، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑائی۔ ایک ناؤں گہر گبھیر، گنوتا اپنے وچ چھپائی۔ ایک ناؤں ٹھانڈا سیر، سائیک ست کرائی۔ ایک ناؤں کڈھے پیر، برہوں روگ دئے مٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد سچا شہنشاہیہ۔ ایک ناؤں ڈونگھا ساگر، ہتھ کسے نہ آئیندا۔ ایک ناؤں آد جگاد دیوے آدر، آدرش اپنا روپ دکھائیندا۔ ایک ناؤں سچ سوداگر، دو جہاناں ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں آپے صفت صلاحیندا۔ ہر کا ناؤں صفت صلاح، صفر صفر روپ سمائی۔ گر اوتار پیر پیغمبراں دئے صلاح، ساچی سکھیا سکھ درزائی۔ سچھنڈ نواسی تھر گھر دوار یوں باہر آ، اپنے ناؤں تند ستار ہلایا۔ سُن اگم پار کر، الکھ اگوچر دئے وڈیائی۔ پون پوناں وچ سما، اون گونا پردہ لایا۔ پنج تت کایا دئے وڈیا، وڈ وڈا دیا کمائی۔ بے پردہ چکے بے پرواہ، پردہ آپ اٹھائی۔ ڈبدا ساگر دئے ترا، نیا ایک نام چڑھائی۔ اپنی رمز دئے سمجھا، رمز رمز نال ملایا۔ اپنا مندر دئے دکھا، تن مندر کُنڈا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیہ۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر سنگر آپ کرانیندا۔ پنج تت آدھارا، زرگن زرگن ویکھ دکھائیندا۔ برہم پار برہم پیارا، پر م پُرکھ آپ کرانیندا۔ جوتی جاتا جوت اُجیارا، جوڑی جوڑا جوڑا جڑائیندا۔ ساچی سیجا دئے ہلارا، سچ سہنجی آپ سہانیندا۔ ست ستوادی ست شنگارا، بستر بھوشن نہ کوئے رنگائیندا۔ لال گلالا رنگ ایک چاڑھا، اتر کدے نہ جائیندا۔ گر گر میلا ہر ہر چیل سرگن ہوئے سجن سہیلا، گھر ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں نرمل جوت، ہر سنگر آپ جنایا۔ ایک وسے ساچے کوٹ، ایک بنک سہائی۔ ایک ناد دُھن چوٹ، نگارہ اکو اک سنائی۔ ایک ناؤں آد جگاد سدا بہت، بوہ نام کم کسے نہ آئی۔ کوٹن کوٹ ناؤں گر اوتار پیر پیغمبر پر بھ دی صفت کر کر دسدے گئے سروت، سرون لوک مات سنائی۔ ساچے نام دی رکھ کے آپ اوٹ، دوئے دوئے بیٹھے سیس جھکائی۔ جگت نام رکھائے کوٹی کوٹ، پنج تت کایا دئے وڈیائی۔ اپنے ناؤں اُتے آپے ہوئے موہت، دوسر مُجّت نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ناؤں چلایا۔ ایک ناؤں سرب پسارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ ایک ناؤں سرب ونجارا، ہر پُرکھ نرنجن وچ دکھائیندا۔ ایک ناؤں ایکنکارا، پُرکھ اکال آپ سمجھائیندا۔ ایک ناؤں نور اُجیارا، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ایک ناؤں وست ہر تھارا،

ابناسی کرتا آپ ورتائیندا۔ ایکا ناؤں گھرن بھنہنہار کرے پسارا، سِری بھگوان نشان جھلائیندا۔ ایکا ناؤں پاربرہم پر بھ بھو نیارا، نرگن نظر کسے نہ آسیندا۔ ایکا ناؤں سچھنڈ وے سچ دوارا، پر بھ چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ ایکا ناؤں کھولے اک کوڑا، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایکا ناؤں سرب آدھارا، اُدر ادھر میل ملائیندا۔ ایکا ناؤں سرب پیارا، پریم پیار اک سکھائیندا۔ ایکا ناؤں لکھ چوراسی دے سہارا، سِری سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایکا ناؤں گرو اتارا، پیر پیغمبر بھو چکائیندا۔ ایکا ناؤں اک نگارہ، نرکار آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ جنائیندا۔ ایکا ناؤں سو پُرکھ نرنجن میت، ہنگ برہم میل ملائیا۔ ایکا ناؤں سدا اتیت، سچھنڈ ساچے آسن لائیا۔ ایکا ناؤں گا گاتھکے گیت، کوٹن کوٹ صفت صلاحیا۔ ایکا ناؤں آد جگاد جگ سبائی لئے جیت، جتیا آپ کدے نہ جائیا۔ ایکا ناؤں وڈیائی ہست کیٹ، کیٹ کیٹاں مان رکھائیا۔ ایکا ناؤں پتت پاپی کرے پُنیت، دُرمت میل دھوائیا۔ ایکا ناؤں ٹھانڈا سیت، اگنی ت دے بُجھائیا۔ ایکا ناؤں گر اتاراں پیر پیغمبراں دے ریت، مندر مسجد مٹھ شو دووالے ناؤں دھرائیا۔ ایکا ناؤں انتم سب نوں کرے بھے بھیت، بھے اپنا آپ جنائیا۔ ایکا ناؤں سب دی میٹے لیک، لکھیا لیکھا سب دادے مُکائیا۔ ایکا ناؤں آد جگاد پر بھ اپنے ہتھ رکھے ٹھیک، ٹھیکر گر اتاراں پیر پیغمبراں پنج تت کایا چولا دے بھٹائیا۔ ایکا ناؤں لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آئیا۔ ایکا ناؤں سدا نزدیک، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ ایکا ناؤں پر بھ کرے پریت، پریتوان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا نام سبھجائیا۔ آد جگاد اک نام سہارا، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ آد جگاد گرو اتارا، اکو اک نام دھیائیندا۔ آد جگاد بھگت بھگونت آدھارا، بھو ابھید گھلائیندا۔ آد جگاد سنت دوارا، ست ستوادی پڑدہ لائیندا۔ آد جگاد گرگھ پسارا، گر گر ہٹ چلائیندا۔ آد جگاد گر سکھ و نجارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ آد جگاد اک ورتارا، ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی اک جیکارا، بے جیکار آپ سنائیندا۔ آد جگادی اک بھنڈارا، وڈ بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ آد جگادی اک پیارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ سوہنگ روپ آپ نرکارا، دوجا اشٹ نہ کوئے وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان کر پسارا، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ انتم میلا دھر دربارا، در اپنے آپ کرائیندا۔ واہوا وجدی رہے ستارا، نام ست ست لائیندا۔ جس دیاں گر اتاراں پیر پیغمبر گاؤندے گئے واراں، سو وارتا

گرمکھاں آپ سنانیندا۔ جس دی چرن دھوڑ منگدے گئے خاک چھارا، سو خاک گرمکھ چرن اپنے پریم رمانیندا۔ جس آگے کر کر سجدے مندے رہے پروردگارا، سو بے عیب پھیری پانیندا۔ جس داناؤں صفتاں کر کر لکھدے رہے بن لکھارا، کہانی بانی انجیل قرآنی وید پرانی شاستر سمتر سمر سمر صلاحندا۔ سو صاحب سنگر دین دیال آد پرکھ اتم کرن آیا پار کنارہ، پاربرہم پرہم ولس وٹانیندا۔ ایکا ناؤں سوہنگ دتے سچ جیکارا، برہمنڈ کھنڈ جے جیکار آپ کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سرب سہارا، سرب جیاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ چرن پُھہائے جس دوارا، سو در سوہا پانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، کھجک تیری اتم ور، ایکا نام دیوے ور، سرشٹ سبائی سنجگ ساچا راہ جنائیندا۔

☆ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروز پر چھاؤنی ☆

آد جگاد ہر کرتارا، سو پرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ آد پرکھ بن ونجارا، ہر پرکھ نرنجن سیو کمانیندا۔ ایکنکارا کھول کوڑا، در ساچا اک وڈیائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، دیک دیا اک کمانیندا۔ ابناسی کرتا ہو تیارا، ست سروپی ویکھ دکھائیندا۔ سری بھگوان پاوے سارا، نرگن نرگن دیا کمانیندا۔ پاربرہم پرہم کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی کل ورتائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ساچا تخت اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اک اگلا آپ کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پردھان، نورو نور نور رُشائیا۔ اپنی اچھیا کر پروان، آپ اپنی جھولی پائیا۔ ساچا مندر اک مہان، مہابلی لئے پرگٹائیا۔ سچھنڈ دوار کر پروان، سر اپنا ہتھ کٹائیا۔ ویکھے وگسے سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ایکنکارا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، ابناسی کرتا پڑدہ لائیندا۔ سری بھگوان دے ہلارا، پاربرہم پرہم بھيو اہید کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے سوہا پانیندا۔ سچ دوارا سوہاؤنت، ہر جو آپ سہائیا۔ نرگن نرکارا نرویر بنائے

بنت، پُرکھ اکال وڈی وڈیاںیا۔ اجوئی رہت مہما جانے آپ اگنت، لیکھا کھت وچ نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے ساچا آسن لائیآ۔ ساچا آسن پُرکھ ابناسن، اک اِکلا آپے لائیندا۔ کرے کھیل شاہو شباشن، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سیوک بن بن داسی داسن، نیوں نیوں سجدہ سیس جُھکائیندا۔ آپے جانے کھیل تماشن، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپے دھار، کرے کھیل آپ کرتار، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ ایکا اچھیا آپے رکھ، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ اپنے اتر ہو پرتکھ، ایکا رُپ دھرائیندا۔ اپنی بول الکھ، الکھ اکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل اینکار، آد آد جنائیا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، گھر ساچے سوہا پائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، تخت نواسی دیا کمائیا۔ حکمی حکم اک زرنکار، ڈھر فرمانا آپ سنائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، وچار وچار وچ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولاء، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ وسنہارا نچل دھام اٹلا، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ زرنگن پھڑے زرنگن پلا، زرنگن اپنا بندھن آپ رکھائیندا۔ زرنگن اندر زرنگن رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ زرنگن دیک زرنگن بلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، سچکھنڈ وچے سچ ودھائیا۔ زرنگن زرنگن کر پیار، پرم پُرکھ ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے ڈھر دربار، درگاہ ساچی سوہا پائیا۔ مقامے حق ہو اجیار، نور نورانہ نور الاہیا۔ کرے میلا کنت بھتار، گرہ مندر سچ سہائیا۔ جننی جن بن اینکار، اپنی کل لئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ آپ لئے پرگٹائیا۔ آپ آپا کرنیہارا، ہر کرتا آپ اکھوائیندا۔ آپے پُرکھ آپے نار، زرنان خوشی منائیندا۔ آپے مندر آپ دوارا، گرہ آپے سوہا پائیندا۔ آپے پتاما آپے جنے سٹ ڈلارا، سٹ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ساچا نام اک آدھارا، اپر پیر اپنا بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں اپنا انگ، آد آد بنائیا۔ آپے سور پیر سرنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے سچ اند، اند اند وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درٹائیا۔ ساچا ناؤں ہر زرنکار، زرنگن اپنا آپ جنائیندا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کوئے لائیندا۔ ایکا مندر کرتار، گھر ساچے

آپ بہائیندا۔ سچھنڈ دوار کھول کواڑ، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پرم پُرکھ پر بھ پائے سار، پاربرہم پر بھ دیکھ دکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن جانے جانہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ اُپائیندا۔ ساچا ناؤں اُپما یوگ، ہر جو اپنا آپ جنائیا۔ آپے کر کر دُھر سنجوگ، دُھر سنجوگی میل ملائیا۔ آپے دیونہارا چوگ، رس رسپارس چکھائیا۔ آپے رکھے اپنی اوٹ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ آپ دسائے ساچے کوٹ، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ آپے رکھے سدا اتوٹ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ درڑائیا۔ ایکا نام سری بھگوانا، ہر جو ہر ہر آپ اُپائیندا۔ ایکا مندر اک مکانا، ایکا گرہ آپ وسائیندا۔ ایکا راگ اک ترانہ، ایکا نادی ناد الائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا بھو چھپائیندا۔ نر نرکارا کر پردھانا، نرکارا نرکارا ولس وٹائیندا۔ انجو پرکاس کھیل مہانا، بھو ابھید نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں ہر سمجھائیندا۔ ایکا ناؤں آد، ہر جو ہر ہر آپ اُپایا۔ ایکا ناؤں جگا جگاد، جگ جگ آپ دھرایا۔ ایکا ناؤں سدا وساد، سمل اپنا رنگ دکھایا۔ ایکا ناؤں دیوے داد، وست امولک آپ ورتایا۔ ایکا ناؤں کرائے لاڈ، گودی گود آپ سہایا۔ ایکا ناؤں اپنے وچوں آپے کاڈھ، آپ اپنے در بہایا۔ ایکا ناؤں رکھے یاد، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک رکھایا۔ ساچا ناؤں ایکا ایک، آد آد پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں سدا سد ٹیک، آد آنت ہوئے سہائیا۔ ساچا ناؤں سدا بیک، وویکی رُپ دکھائیا۔ ساچا ناؤں دُھر دی میخ، پُرکھ ابناسی آپے لائیا۔ ساچا ناؤں رُپ رنگ نہ کوئے رکھے، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے نام دیوے وڈیائیا۔ ساچا نام وڈ پردھان، سچ پردھانگی اک کمائیندا۔ ساچا نام اک گیان، گر گیان نام دھرائیندا۔ ساچا نام ایکا دان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ ساچا منتر نام اک، ایکنکارا آپ پرگٹائیا۔ بن قلم دوات شاہی دئے لکھ، لکھنہارا شہنشاہیا۔ اپنی سکھیا آپے سکھ، ساچی کرے پڑھائیا۔ نیتز نین نہ آئے دس، لوچن دیکھ کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں دی ساچی بدھ آپ جنائیا۔ ساچی بدھ کرتا پُرکھ، ہر کرنی آپ کرائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئے جلائیندا۔ سچھنڈ دوارے اپنی کر کر آپے پرکھ، تھر گھر ڈیرہ آپ دکھائیندا۔ آد جگاد رہے

ندھڑک، بھے بھونہ کوئے وکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وکھائندا۔ ساچا ناؤں سِری بھگونت، آد آد اپائیا۔ تھر گھر دوار بنائے بنت، گھر بھٹن ویکھ وکھائیا۔ پُوت سپوتا کھیلے کھیل مہما جانے بے آنت، بے آنت بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام لئے پرگٹائیا۔ ایک نام ہر ونجرا، سچ ساچا ہٹ چلائندا۔ ایک نام وشن برہما شو بھنڈارا، وڈ بھنڈاری آپ ورتائندا۔ ایک نام ترے گن پسارا، رجو طمو ستو جوڑ جوڑائندا۔ ایک نام بیخ تت اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش گنڈھ پائندا۔ ایک نام لکھ چوراسی کر پسارا، چارے کھانی رنگ رنگائندا۔ ایک نام چارے بانی بول جیکارا، پرا پستی مدھم بیکھری آپے گائندا۔ ایک نام نرگن سرگن پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ رکھائندا۔ ایک ناؤں ونج وپار، ہر ہر جو آپ جنائیا۔ ایک ناؤں دو جہاناں کرے خبردار، بے خبر آپ اٹھائیا۔ ایک ناؤں سانجھ یار، آد جگاد رہیا سمائیا۔ ایک ناؤں صفتی صفت تے وسے باہر، صفتی صفت نہ کوئے صلاحیا۔ ایک ناؤں دیونہار، داتا دانی دیا کمائیا۔ ایک ناؤں کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک رکھائیا۔ ساچا ناؤں اک ورتارا، مہربان آپ جنائندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، جگ جگ ویکھ وکھائندا۔ گر اوتاراں دئے سہارا، پیر پیغمبراں آپ پڑھائندا۔ نیتز نین اک اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائندا۔ گھر وچ گھر پاوے سارا، مندر اندر اندر مندر میل ملائندا۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی سو بھاپائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وکھائندا۔ ساچا نام سِری بھگوان، آد پُرکھ پرگٹائیا۔ گر اوتاراں دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر بال انجان، چھوٹے بالے لئے اٹھائیا۔ الف یے کر بیان، ساچی سکھیا اک پڑھائیا۔ تیج کر پردھان، پینتیس اکھر ونڈ ونڈائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن صفتی نام صفت صلاحیا۔ دس نہ آئے وچ جہان، نیتز نظر کوئے نہ پائیا۔ اکھر اکھر کرن بیان، جگت بیانا اک جنائیا۔ رسنا جہوا گائے گان، تیج دند نال صلاحیا۔ من مت بدھ کرے وکھیان، ویکتی بنن کوئے نہ پائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، ساچا نام اک رکھائیا۔ جس دالبھ لبھ تھکے سرب نشان، نشانہ ہتھ کسے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ کر کے گئے دھیان، دھیان دھیان نہ کوئے ملایا۔ کوٹن کوٹ ہوئے خیران، ہر کا ناؤں ہتھ نہ کوئے پھڑائیا۔ صفتی صفت کرن بیان، بیوہ رُپ سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ایک نام دئے سمجھایا۔ ایک نام پُرکھ اکالا، اکل کلا کل آپ جنائیدا۔ ایک نام دین دِیالا، دین اپنے رنگ رنگائیدا۔ ایک نام سدا پرتپالا، پرتپالک سیو کمائیدا۔ ایک نام وسے سچکھنڈ سچی دھر مسالہ، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیدا۔ ایک نام لہنادینا چکائے کال مہاکالا، مہاکال اپنا بھئے دکھائیدا۔ ایک نام آد جگاد ویکھنہارا ترے گن مایا جگت جنجالا، جاگرت جوت ڈگمگائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام صفت صفت صلاح، زرگن سرگن بن ملال، گر اوتار لئے پڑھا، پیر پیغمبر آپ اٹھا، ساچا مارگ اک جنائیدا۔ ہر کا نام نہ کوئے الف، عارف کرے نہ کوئے پڑھایا۔ ہر کا نام دسے نہ کسے طرف، ونڈن ونڈ وچ نہ آئی۔ ہر کا نام کوئی نہ سکے پرکھ، گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے دھیان لگایا۔ ہر کا نام آد جگاد جگا جگنتر دو جہان آدھ وچکار نہ جائے اٹک، راہ وچ نہ کوئے اٹکایا۔ ہر کا نام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ایک سمجھایا۔ ہر کا ناؤں اکو الف، الفی تن نہ کوئے رکھائیدا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا ونڈ نہ کوئے ونڈائیدا۔ آد جگاد جگ جگ آوے جاوے پرت، پرتیندھ آپ اکھوائیدا۔ سرگن دیوے وڈیائی اُپر دھرت، دھرتی دھول سہائیدا۔ پیر پیغمبر اں لاوے کرت، کرنی اپنی کرت جنائیدا۔ کر کرپا سب دی میٹے آپے حرص، ہوس اپنی نال ودھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک رکھائیدا۔ ساچا نام وڈ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ اپنایا۔ ساچا نام جگو جگ گان، گانتری منتر کرے پڑھایا۔ ساچا نام سری سری رام، رام رمیا ویکھ دکھایا۔ ساچا نام ساچا کاهن، ایک بنسری نام سنایا۔ ساچا نام گھنٹیا شام، گند منوہر لکھی نرائن آپ اکھوائیا۔ ساچا نام دئے پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھایا۔ ساچا نام اک اسلام، اسم اعظم دئے جنایا۔ ساچا نام ایک کرے انتظام، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ ساچا نام آد جگاد، جگ جگ لکھ چوڑاسی کرے غلام، اپنا بندھن آپے پانیا۔ ساچا نام ایک مارے نرالا بان، انیالا تیر آپ چلایا۔ ساچا نام کوئے نہ سکے پہچان، پہچان وچ کسے نہ آئی۔ جس جن کر کرپا دیوے دان، تِس اپنی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام سدا سدا اُچھپایا۔ ساچا نام چھپے سچکھنڈ، تھر گھر اپنا لکھ اُچھپایا۔ جگا جگنتر ہر جو ونڈ، اکھری نام وڈیایا۔ اکھر اکھر دے دے گنڈھ، گنڈھن آپ گنڈھایا۔ آد جگاد کدے نہ ہوئے کھنڈ، کھنڈا ایک ہتھ اٹھایا۔ وشن برہما شو کوٹن رہے منگ، چرن سرن دھیان لگایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکو منگن ساچی منگ، اند اند

انند وِج رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا منتر آد نمو ست، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیدا۔ پاربرہم برہم دیوے مت، برہم وِدی اک جنائیدا۔ لیکھا جان پنچ تت، تتوت اگ بُجھائیدا۔ ناڑ بہتر نہ اُبلے رت، رتی رت رت چھپائیدا۔ پُرکھ اکال دین دیاں اک اِکلا کرپا بیجے نام وِٹ، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑائیدا۔ لکھ چوراسی ستھر بیٹھی گھت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وِڈیائیدا۔ ساچا نام سننگر دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ ساچا نام کھیل اپار، اپرپر کرے بے پرواہیا۔ ساچا نام رہے سدا جگ چار، جگ چوکڑی ویس وٹائیا۔ ساچا نام لکھ چوراسی دے بھنڈار، وِڈ بھنڈاری آپ ورتائیا۔ ساچا نام ستجگ تریتا دواپر کرے پار، کھجگ ویکھے چائیں چائیا۔ ساچا نام نو سو چورانوے چوکڑی گیڑا دے نوار، گیڑا گیڑے وِج رکھائیا۔ ساچا نام تینی اوتاراں لہنا دینا دے نوار، لیکھا لیکھے وِج پائیا۔ ساچا نام ویکھنہارا بھگت دوار، بھگت اٹھاراں لئے جگائیا۔ ساچا نام کھولنہار کواڑ، عیسیٰ موسیٰ پڑدہ دے چکائیا۔ ساچا نام ساچا یار، یاری محمد نال نبھائیا۔ ساچا نام وسے سچکھنڈ سچے دربار، نرگن سرگن لئے پرگٹائیا۔ کرپا کر آپ کرتار، نانک نرگن لئے ملائیا۔ سرگن چولا وِج سنسار، پردہ اوہلا دے مٹائیا۔ ایکا ڈھولا بول جیکار، ساچا سوہلا آپ سٹائیا۔ توں میرا میں تیرا تیرا میرا اک پیار، دوجا بندھن نہ کوئے رکھائیا۔ پتا پوت اک ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک اپائیا۔ ساچا ناؤں آد جگادی اپر اپار، اپرپر دھار جنائیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر کرپسار، نرادھار نرور پُرکھ اجونی رہت اکل کل دھاری ویکھ وکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا وِج آپ کرائیدا۔ ساچا وِج ست نام، ہر نامے کرے پڑھائیا۔ ساچا وِج ڈھر کلام، کلمہ نبی آپ جنائیا۔ ساچا وِج اک پیغام، پر م پُرکھ دے وِڈیائیا۔ ساچا وِج ساچا کام، کرنی کرتا آپ سمجھائیا۔ ساچا وِج چار ورنان دیوے دان، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا نام وست امولک، اٹڑی دات ہر ورتایا۔ نانک نرگن بھری گوک، سچ خزانہ ہتھ پھڑایا۔ کھجگ پنچ تت کایا ویکھے ڈھولک، گھر مندر راگ الایا۔ ہر کانوں سدا انبولت، انڈھٹرا راگ سٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹایا۔ سچ سندیسہ دیوے سدا ہر جو نانک نرگن کرے پڑھائیا۔ کلمے اندر سب کوئی بدھا،

حکمے اندر سرب لوکانیا۔ حکمے اندر سنگر نانک اِکو لدھا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ گرہ امرت دیکھے جام مداء، بھر پیالہ ساقی ہتھ پھڑائیا۔ سرگن دوارے
 زرگن پھرے نٹھا، بن بن پاندھی راہیا۔ بھاگ لگائے تت اٹھا، من مت بدھ نہ چلے کوئے پتھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ نانک کہے سنگر میرا، پُرکھ اکال وڈی وڈیا۔ کر کرپا و سے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ کوچھی کملی چُکیا جھیرا، گیڑا ہور نہ کوئے
 دکھائیا۔ سلطان صاحب بٹھے بیڑا، اپنے کندھ اٹھائیا۔ دو جہان برہمنڈ کھنڈ گھلا دکھائے ویڑا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ایک نام لئے ورتائیا۔ نانک نام ملیا ست، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ نانک نام ملیا رتھ، جیواں جنتاں آپ چڑھائیندا۔ نانک نام ملیا اکھ، کتھنی کتھ نہ
 کوئے گائیندا۔ نانک نام ملیا وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ نانک نام دتا دس، دہ دشا پردہ لائیندا۔ نانک نام ہويا وس، وس اپنا آپ کرائیندا۔ نانک نام
 گائے جس، جس نام نانک نانک گائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا رُپ وٹائیندا۔ کوٹن کوٹ تریلوکی چرناں ہیٹھاں متھ، نام مدھانا اک
 جنانیندا۔ اکھ اکھ ہويا وکھ، وکھ وکھ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک اُچائیندا۔ ساچی سکھیا سری بھگوانا، ہر
 جو ہر ہر آپ جنانیا۔ سنگر سورا کر بلوانا، بل اپنا دئے وڈیا۔ لوک مات داراج راجانا، راج جوگ دئے سمجھائیا۔ کایا مندر سچ مکانا، ساڈھے تن ہتھ
 بنت بنائیا۔ گھر وچ گھر سوہے مہانا، گرہ گرہ نال ملایا۔ دیک دیا اک ٹکانا، جوت زرنجن کر رُشنائیا۔ بند کواڑی اک دکھانا، بجر کپاٹی کُندا لاہیا۔ سر
 سروور امرت رس مہانا، نچھر جھرنارہیا جھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں سنگر پورا، ہر نانک آپ
 درڑائیندا۔ آد جگاد سدا حضورا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اگیان اندھیر مٹا دیوے نورا، نورو نور جوت جگائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کرپا آپ
 کھپائیندا۔ پتھر سنگھڑ بنائے مورکھ موڑھا، سو نام نانک آپ وڈیا۔ آد جگادی ہوئے پورا، پوری اچھیا آپ کرائیندا۔ سرب کل سد بھر پورا، جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک صلاحیندا۔ ساچا نام سنگر پیار، گر شبد وڈی وڈیا۔ نانک کوکے کوک پکار، بول بول سنائیا۔ بوو بوو وچ بوو
 جیو گوار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ نیتز روو زارو زار، آنتر روو دیو دُہائیا۔ پر بھ ملن دی اِکو وار، مانس ملی جگت وڈیا۔ نیتز کھولو بند کواڑ، گھر ملے سچا

ماہیا۔ ناتا توڑے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ آسا ترسنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا دئے کھپائیا۔ من مت دیوے مار، گرت کرے
 پڑھائیا۔ سرتی شبد اک پیار، پیار پیار نال ملائیا۔ نظری آئے سانجھ یار، گھر ساچی بیج ہنڈھائیا۔ ساچا پھل لگے وچ سنسار، امرت رس اک کھوایا۔ نانک
 اندر بیجیا آپ کرتار، نانک گرکھاں اندر بجائیا۔ اک دوجے دی بنو ناری کنت بھتار، بن ناری سیو کمائیا۔ سنگر چرن دھوڑی منگو چھار، مستک لگا خاک
 لگائیا۔ پت ڈالی موئے کھڑے سچی گلزار، گلشن دیکھے ہر رگھرائیا۔ مہک مہک مہک آوے اندر باہر، جس نانک مل مل ہر کا نام سنج کیاری اپناہل چلائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بیج اک درڑائیا۔ ساچا بیج بن بیج، بیجا، کر کرپا ہر رگھرائیا۔ بھو چکائے ایک دوجا، دوئے دوئے روپ
 رہن نہ پائیا۔ نیز کھولے نج گھر تیجا، نین نین نال ملائیا۔ چوتھے گھر آپ پتیجا، چاروں گنت وجے ودھائیا۔ پنچم کرے ساچی ریجھا، مل مل اپنی خوشی
 منائیا۔ چھیویں گھر پار کرائے دلہیجا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ ست ستوادی ٹھانڈا سپتا، سنگر سچا اکو ماہیا۔ اٹھاں تتاں کرے پت پت پت پت پت پت پت
 ترائیا۔ نو دوارے کرے خالی کھیس، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ دسم دواہری گرگھ تیرا بیج، کر کرپا اپنی سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچا نام اک بھجھائیا۔ بیجو نام سنگر میت، متر پیارا آپ جنائندا۔ کلج کوڑی چکے ریت، ساچا راہ آپ دکھائندا۔ کایا اندر مندر مسیت، گرودوار
 آپ جنائندا۔ دیکھو صاحب اک انڈیٹھ، اندھڑی کار کمائندا۔ جس دے چھٹی راگ گاؤندا گیت، سو سنگر اندر نظری آئندا۔ سد بیٹھارے اتیت،
 ترے گن پندہ نہ کوئے پوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن جن ہر آپ سمجھائندا۔ ہر جن اٹھ دیکھ جاگ، گر گر جاگ جگائیا۔
 ترے گن مایا لگا داغ، کلج روپ وٹائیا۔ اگن نہ بھجھے تتی آگ، ترسنا بھکھ نہ کوئے گوائیا۔ مایا بندھن جھوٹھاساک، موہ مجت دئے ڈھائیا۔ پروردگار نہ
 ملیا پاک، مائی خاک نہ لیکھے لائیا۔ اتم ہوئے نہ جگت ذات، جگت جانے نہ کوئے وڈیائیا۔ جس جن سنگر پورا دیوے اپنی دات، سو نام بیج سچ
 سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل کل رہیا جنائیا۔ کل آئیو رے آئیو کل، کل کاتی کھیل کر آئندا۔ چوتھا جگ رہیا چھل، چارے
 ورن ورن ڈرائندا۔ دھرم ادھرم رہیا لڑ، ست است نہ کوئے دکھائندا۔ ناتا ٹٹا ناری نر، وچھار روپ نظری آئندا۔ سنمئل رکھ خالی پت ڈالی رہیا جھڑ،

مانٹھ بن ہر نامے کم کسے نہ آسیندا۔ سترگر کا شبد لینا پڑھ، گر سترگر آپ سمجھائیندا۔ دین دیاں لٹا کر سوامی ڈونگھی کندر کا یا مندر جائے چڑھ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ اپنی ہتھیں پھڑ پھڑا لائے جڑ، گرگھ بونٹا بونٹا آپ مہکائیندا۔ جو نام سترگر جگ جگ دیوے مات دھر، سو نام پھل لگائیندا۔ ساچے نام دی مارے چھل، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ کہانی بانی انجیل قرآن وید پُران شاستر سمرت قلم شاہی، بے پرواہی اپنی سیوا لگائیندا۔ بوو بوو نیچ جن بھائی، بھاؤ بھے اک رکھائی۔ کلج آنت دے ڈہائی، چاروں گنت پھیرا پائی۔ نو کھنڈ پر تھمی نین رہیا شرمائی، نیز اکھ نہ کوئے گھلایا۔ بن بھگتاں ملے نہ کسے گوسائیں، گھر آئے نہ پھیرا پائی۔ ایک نام وسے ہر گھٹ تھائیں، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ ایک ناؤں سترگر دیوے چائیں چائیں، گرگھاس میل ملائی۔ ایک ناؤں اٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، ایک گوڑھی نیند سوائیا۔ ایک ناؤں میٹے دُرمت لگی شاہی، ایک ناؤں ڈونگھی بھوری دے سُٹایا۔ صاحب سترگر دا سچا ناؤں، نیچ ماتر اک اکھوایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کاغذ، قلم نال کھ لکھ گئے پاتر، پٹی جگت جگت پڑھائی۔ کسے ہتھ نہ آیا وید شاستر، شرع رہی گر لائی۔ صفتی کر کر تھکے لگ ماتر، کناں کُتا نال رلائی۔ سہاری بہاری ہوڑا اوکڑ، ہر کا آنت کہن نہ پائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر کر کے گئے یاتر، لوک مات پھیرا پائی۔ کوئی سناوے دید شنید کوئی کہے باطن، کوئی لگیا کا یا اندر رہیا دکھائی۔ نانک نرگن کہے سترگر پورا سب دے ساتھن، گھر گھر گھ چھپائی۔ رل مل گرگھ گاؤ گا تھن، گا گا شکر منائی۔ آپے ہوئے پڑدے ڈھاکن، سر اپنا ہتھ لگائی۔ نیچ بوو پھل ویکھو ڈالی پاتن، پت ڈالی آپ مہکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وڈیائی۔ ساچا نام سترگر سیوا، سیوا سترگر سچ جنائیندا۔ امرت آتم رس اکو میوہ، رس رسا آپ کھوائیندا۔ دیوے وڈیائی وڈ دیوی دیوا، دیوت سُر سیس جھکائیندا۔ دھام دکھائے اک نہچل نہکیوا، نہکرمی کرم کمائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر ساچا نیچ دکھائیندا۔ نیچ نیچے گر گر آپ، سترگر دیا کمائی۔ پہلوں کوٹ جنم دے لاہے پاپ، دُرمت میل دھوایا۔ پھیر نرگن نرگن چپائے جاپ، آتم پر ماتم کرے پڑھائی۔ برہم پار برہم بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائی۔ درس دکھائے ساکھیات، سخی کاہن روپ ملائی۔ تن پہنائے اک پوشاک، بستر بھوشن دے رنگائی۔ نیچ بجائے پاکی پاک، پت پت آپ اگائی۔ اُپر پڑدے دیوے ڈھاک، ساڈھے تن ہتھ اندر دے چھپائی۔ اندر وڑ وڑ کرے راکھ،

بن راکھا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن بیچوں نیچ دکھائیا۔ ہر کا نیچ نہ کوئے رُپ، رنگ نظر کسے نہ آئیندا۔ آد جگادی ست سرُپ، ست ست آپ کرائیندا۔ اندر وڑ وڑ کڈھے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ بوٹا آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو نیچ ستگر نانک گرگھاں اندر آپ بجائیندا۔ نیچ بیجو امرت رس، رس رسیا آپ دکھائیندا۔ ستگر میلا ہس ہس، گرہ مندر آپ کرائیندا۔ اندھ اندھیر کرے پرکاس، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاہباش، شہنشاہ ایک گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نیچ آپ جگائیندا۔ ساچا نیچ ہر کا بوٹا، تلسی نیچ نہ سکے رائیا۔ اٹھے پہر پون جھوٹا، بن پوناں آپ جھلایا۔ ویکھنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھیرا پائیا۔ ستگر ساجن جس جن اُپر تھھا، کرپا نیچ دے بجائیا۔ ہر کا نام کسے نہ بجایا ہتھ مُٹھاں، بن ہتھاں دے دبائیا۔ جگ جنم دا ویکھے رُٹھا، گر پورا اپنے انگ لگائیا۔ اپنی شاخوں آپے پھٹا، گرگھ اپنی شاخ لے پرگٹائیا۔ نام نیچ نیتز ویکھ انگلاں نال کسے نہ سٹا، ہتھاں نال مٹی کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا سکھ وچار، گر ستگر آپ جگائیندا۔ کرم گکرماں دیوے مار، گر ستگر ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوراسی دھواں دھار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ نانک آیا کلجگ دھار، ستجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ چار ورن کرے پیار، دھرم بوٹا اکو لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نیچ اک بجائیندا۔ ساچا نیچ گرگھاں اندر، نانک ستگر آپ بجائیا۔ بھاگ لگائے ڈوگھی کندر، اگیان اندھیر چکائیا۔ من واسناد بے بندر، دہ دشا نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ بجر کپائی توڑے جندر، چند چاندنی کرے رُشنائیا۔ ویکھنہارا ڈوگھا کھنڈر، پڑدہ اوہلا دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بوٹا اک دکھائیا۔ ساچا بوٹا ویکھو مار دھیان، ستگر نام نال لگائیندا۔ نانک تھم کریا پروان، تھم نانک آپ سنائیندا۔ نانک تھم گن ندھان، گنوتا آپ پرگٹائیندا۔ گرگھ ساچا کرے پروان، کر پروان سوہا پائیندا۔ انگد دتا اکو مان، انگت نال وٹائیندا۔ کرپا اندر نیچ دتا آن، نیچ نیچ نال ملائیندا۔ باہروں سکے نہ کوئے پیچان، نیتز نین سرب شرمائیندا۔ جو ستگر پورے نال اپنا بندھن پائے آن، بندی خانہ سرب تڑائیندا۔ نیچ بیجو وچ جہان، ہر جو بوٹے نام لگائیندا۔ گر کا منتر سچ نشان، گردیو آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نیچ

سَنگَر پيار، ساچا سچ گر شبد آدهار، گر سَنگَر گر گر کړپا آپ بجائيندا۔ ساچي بدھی سَنگَر هتھ، آد جگاد ديا کمائيندا۔ جس جن کر کړپا ديوي و تھ، دُوبے در
 نہ منگن جائيندا۔ جس نيچ بيچيا کايا سپاں ساڈھے تن هتھ، سو انتر نام اپنا نيچ بجائيندا۔ دوس رين پهر اٹھ، اٹھ تت تت وکھائيندا۔ در دوارے اپنے
 سد، گر گھ گر گر نيچ بجائيندا۔ پار کناره کرے نو دوارے حد، ہوئے اپنی پھير وکھائيندا۔ امرت جام پيائے مد، مد ايکارس وکھائيندا۔ نيچ وکار جائے
 چھڈ، نام کھنڈا اک چکائيندا۔ ايڈاپنگل لڈائے لڈ، سکھمن ٹيڈھی مکھ شرمائيندا۔ بجر کپائي پار کرائے ڈونگھی کھڈ، ساچي ہائي هت جئائيندا۔ ناد انادي مارے
 سٹ، انحد اپناراگ الائيندا۔ پنچم ميلا جھٹ پٹ، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائيندا۔ ساچي بدھی رکھے اپنے ہتھ، جگ جگ اپنياں بھگتاں آپ جئائيندا۔ اندر وڈ
 وڈ جائے دس، رسنا بول نہ کسے سئائيندا۔ جئاں چر گر سکھ کہے نہ بس بس، اوہناں چر نہ مکھ چھپائيندا۔ جو جن سَنگَر پيار اندر گيا پھس، تس پڑدہ آپ
 اٹھائيندا۔ ميل ملائے ہس ہس، جوگ ابھياس نہ کوئے کرائيندا۔ ڈونگھی کندر نہ ديوي سٹ، اُچے ٹلے پر بت چوٹی نہ کوئے چڑھائيندا۔ تير تھ پھرائے
 نہ اٹھسٹھ، مندر مسجد گر دوار مٹھ راہ نہ کوئے جئائيندا۔ کر کړپا اندرے اندر جوت جگائے لٹ لٹ، اگيان اندھير مٹائيندا۔ نيچ بيچ ساچے وت، وتر
 اپنا وکھ وکھائيندا۔ کوٹن کوٹ چيو جنت نو کھنڈ پر تھی رہے نٹھ، نٹھ نٹھ پنڈھ نہ کوئے مُکائيندا۔ جو سَنگَر پورے چرني جائے ڈھٹھ، تس بدھی آپ
 پڑھائيندا۔ اندرے اندر اندر جائے وس، وس وس اپنی خوشي وکھائيندا۔ جو باني باہر گائے جس، تس باني اپناراگ سئائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کړپا کر، بدھی ودت بن وديا وديار تھی آپ پڑھائيندا۔ ہر سَنگَر سچا مہربان، آد جگاد جگ ديا کمائيندا۔ زرگن سرگن کر پروان، ست ستوادی راہ
 چلائيندا۔ شبد اگئی دُھر فرمان، سچ سندیسہ آپ الائيندا۔ دو جہاناں پاوے آن، لوآں پُرياں برہمنڈاں کھنڈاں حکم منائيندا۔ کھانی باني اک نشان، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، ساچي کار آپ کرائيندا۔ ساچي کار سري بھگوانا، سَنگَر پورا آپ کرائيا۔ جوت سروپي پھريا بانا، رُوپ انوپ آپ
 وٹائيا۔ بودھ اگادھی اک ترانہ، شبد اگئی آپے گائيا۔ گر اوتار پير پينمبر ايک شبد دے دانا، داتا دانی خوشي منائيا۔ بھگت بھگوان کر پروانا، سچ سندیسہ اک
 سئائيا۔ ساچے سنتاں ديوي اک گيانا، نش اکھر اکھر کر پڑھائيا۔ گر گھ ہووے چتر سُبانا، گر گر وچے ودھائيا۔ گر سکھ دے اک ندھانا، جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، ہر جن ساچے آپ ترانیا۔ ہر جن تارے آپ پر بھ، اپنی دیا کمائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لہ، اپنے نال
 ملائیندا۔ امرت جھرنا جھرائے نبھ، نا بھی کول آپ اٹائیندا۔ جگت وکارا دیوے دب، اُپر اپنا بھار رکھائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، سدا ایکا نام جنائیندا۔
 ساچی امرت پیائے مد، رس اِک وکھائیندا۔ کوڑی کرپا باہر دیوے کڈھ، کوڑا ناتا توڑ تھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 ہر جن آپ ترانیندا۔ جگ جگ تارے ہر جن آپ، ہر اپنی دیا کمائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت ویس وٹائیا۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا آپ
 تھائیا۔ دیونہارا ساچا جاپ، ساچی سکھیا آپ سکھائیا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، برہم پار برہم سمجھائیا۔ سچ سرور مارے ٹھاٹھ، امرت ایکا رس چکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ دیوے مان وڈائیا۔ گر سکھ تیرا گرہ محلہ، ہر جو ایکا ایک وسائیندا۔ آد جگادی جگ جگ پھڑائے اک پلا، پلو
 اپنا آپ بٹھائیندا۔ سچ سندیس نر زیش ایکا گھلا، کھانی بانی راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ وڈائیندا۔ ہر جن تیرا
 داسی داس، کھانی بانی سیو کمائیا۔ تیرے اتر کر کر واس، گھر ساچا ویکھے چائیں چائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی آکاش، گگن گگنتر ڈیرہ ڈھاہیا۔ پون سواس
 پاوے سار، سواس سواساں وچ سمائیا۔ محل اٹل ساچی راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ
 جگنتر گرگھ ساچے آپ ترانیا۔ گر سکھ تیرا سچ دوارا، ہر جو ہر ہر آپ پر گٹائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جگ جگ چرن چھہائیندا۔ کلجگ اتم پاوے
 سارا، بھيو ابھید کھلائیندا۔ راگی نادی وسے باہرا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ تھت وار نہ کوئے وچارا، گھڑی پل نہ کوئے جنائیندا۔ سورج چند نہ
 کوئے اُجیارا، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ نہ کوئے پہاڑا، سمند ساگر نہ کوئے وکھائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، نر اکار آپ کرانیندا۔ گر پیر
 پیغمبر پار برہم داتکدے رہے سہارا، نانک نرگن اوٹ رکھائیندا۔ مہاللی اترے اوتارا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں دُھر میلے وچ سنسارا، سنسار ساگر
 پار کرانیندا۔ سنجگ دا ساچا نعرہ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ ہنگ برہم دے آدھارا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سوہنگ رُپ آپ نرنکارا، گر
 اوتار سدا سدا جس گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سنجگ ساچا چلے راہ، ہر ہر آپ چلائیا۔ گر اوتار پیر

پینغمبر پُرکھ ابناسی کولوں منگن پناہ، سر سکے نہ کوئی اُٹھایا۔ چوتھے جگ چاروں کُنٹ اندھیرا رہیا چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ نو کھنڈ پر تھی بھری گناہ،
 خدی بھری سرب لوکایا۔ جنہاں بھلیا گھنک پُر واسی بے پرواہ، مددگار نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ
 ورتایا۔ گرگھ ویکھے کھیل گھنیرا، ہر خالص خلق دکھائیندا۔ چوڈاں طبقات پائے پھیرا، چوڈس چند گھ شرمائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں وِدیا ویکھاں ڈیرہ،
 گر اوتار پیر پینغمبر ویکھ دکھائیندا۔ مندر مسیت چکے جھیرا، ساچا راہ اک جنائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے گیرا، ایک مارگ لائیندا۔ کلجک انتم اُجڑے کھیرا، آگ
 ہونہ کوئی بچائیندا۔ گر سکھ گرگھ رسنا کہن توں میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا اک سنائیندا۔ نو سو چوڑانوئے چو کڑی جگ بیٹھا رہیا کر کے وڈا جیرا، جیرج
 اندج اُتبھج سیتج ویکھ دکھائیندا۔ ہر کا بھيو دتے کھیرا، بے انت بے انت سرب گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری
 انتم ور، گرگھ میللا میل ملائیندا۔ گر سکھ میللا ملیا ہر، کر کرپا دیا کمایا۔ درس دکھائے در در بن دردی درد وندایا۔ شبد اگمی گھوڑے آپے چڑھ، دو جہاناں
 رہیا بھوانیا۔ سنت سہیلے گر وگر چیلے لئے پھر، بھگت بھگوان لئے اُٹھایا۔ سنت ساجن لائے لڑ، لکھ چوڑاں نالوں کئی رہیا کترایا۔ ہر جن توڑے ہنکاری
 گرگھ، سو اکھر کرے پڑھایا۔ ترے گن مایا اکھیرے جڑ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر سکھ نہائے ساچے سر، دُرمت میل آپ دھوایا۔ کرتا پُرکھ اپنی
 کرنی کر، ہر جو قیمت رہے پائیا۔ جس نے گھاڑن لیا گھر، سو انت لئے بھنایا۔ گر سکھ گرگھ ہر سرنائی ڈگن دڑ، دوسراوٹ نہ کوئی رکھایا۔ سنگر سچا
 پنچم تن ویکھے کچا، آتم پر ماتم ہوئے سہایا۔ من واسنا نو در نچا، بدھی ہوئی ہلکایا۔ ہر کا بھيو نہ جانے سچا، سچ ملے نہ کوئی سرنایا۔ کلجک جیو انتم کھیرا
 ڈھٹھا، ڈھیبہ ڈھیبہ خاک کرایا۔ چوڈاں طبق پھرے نٹھا، زمیں اسمان رہیا گر لایا۔ جدھر ویکھے ستر لٹھا، گوبند ستر اک دکھایا۔ پُرکھ اکال آپ
 سمرتھا، سمرتھ دھار چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ سجن آپ ترایا۔ گر سکھ سجن تیرا جنم امولا، جگ چو کڑی پار کرائیندا۔
 پار برہم پر بھ بنیا تولا، ایک کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ شبد سروپی بن وچولا، دو جہاناں پنڈھ مکھائیندا۔ اک دوجے دارل مل گاؤ ڈھولا، سوہنگ سو آپ سنائیندا۔
 بردا بن بن آپے گولا، گر گر گھر گھر سیو مکھائیندا۔ راتی ستیاں چکائے اوہلا، گھ نقاب پڑدہ لائیندا۔ باہروں دسے بھالا بھولا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ اٹھائیںدا۔ ہرجن ساچے جانا جاگ، جاگرت جوت ہر جگائیا۔ کلجگ انتم لگا بھاگ، بھاگی بھریا ملیا ماہیا۔ گھر مندر جگائے چراغ، نورو نور کرے رُشائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں رکھے لاج، لوک لاج بیٹھے گھ شرمائیا۔ سرت سوانی کر کر کاج، شبد دوارے دئے کرائیا۔ کوچھی کملی دوہاگن مارے وانج، ناد اناد اک وجائیا۔ کوڑ ٹما لاپے پانج، کنجن روپ وٹائیا۔ سچ چڑھائے اک جہاز، نیا نام اک دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ہرجن ساچے آپ اٹھائیا۔ ہرجن اٹھ نیز کھول، ہر خالق خلق اٹھائیںدا۔ گھر اندر ڈونگھی کندر اچے مندر چڑھ چڑھ رہیا بول، بولنہارا نظر نہ آئیںدا۔ پورب جنم دے کیتے کرم رہیا پھول، نہکرمی کرم کمائیںدا۔ جس نوں لبھدے انھول، ان سرتی آپ اٹھائیںدا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کر کر ہت نت نوت ابناسی اچت وسے کول، کیتا قول بھل نہ جائیںدا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہويا اُپر دھول، دھرت دھول دھول ہولا پار کرائیںدا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساجن ساچے آپ اٹھائیںدا۔ ہرجن اٹھیا ویکھی رت، رتڑی آپ سہائیا۔ پرگٹ ہويا ابناسی اچت، چیتن رہیا کرائیا۔ گرسکھ ویکھے ساچے ست، ست گود سہائیا۔ کرے پیار جوں ماواں پت، پتا پوت سچ سکھائیا۔ آپے راتیں جاوے اٹھ، گرسکھ گوڑھی نیند سوائیا۔ آتم دیوے امرت گھٹ، گھٹ گھٹ لیکھے لگائیا۔ لوک مات دا بوٹا پٹ، سچکھنڈ دوار لگائیا۔ لہنا دینا چکائے من مت بدھ، بیسکی ایکا دکھائیا۔ پر بھ ملن دی ساچی سُدھ، ست سنگر آپ کرائیا۔ گرسکھ جھولی بہے کد، اکو وار آپ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ہرجن جاگیا کھلی اکھ، نیز تین کھلایا۔ پر بھ نظری آئے پر تکھ، پارکھو سچا ماہیا۔ جس دا گر اوتار پپر پیغمبر مارگ رہیا دس، سو مارگ دس آیا سچا ماہیا۔ جس دے اندر کھانی بانی رہی وس، اپنا تھم سنائیا۔ جس کولوں منگن روس، کوٹن کوٹ جھولی ڈاہیا۔ سو گرگھاں اندر کرے پرکاس، اپنا نور دکھائیا۔ چنتا دکھ نہ رہے کوئی اداس، اداسی سب دی دئے مٹائیا۔ تیاں پھڑ پھڑ کٹے جم نہ پھاس، رائے دھرم دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گرسکھ ساچے لئے ملایا۔ گرسکھ ملیا زمل جوت، ہر جوتی جوت ملایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی کوٹ، چھپر چھن نہ کوئی چھہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، گرسکھ اپنے انگ لگایا۔ گرسکھ کریا انگیکار، گھر ساچے وجے ودھائی۔ ساچی سخیاں منگلاچار، ہر ہر خوشی منائیا۔ پر بھ ملیا ایکنکار، ایک گھر دے وڈیائی۔ نت نت اٹھ اٹھ کراں دیدار، دید عید چند شرمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا لہنا آپ مُکائی۔ گرسکھ لہنا جائے نک، انت رہن نہ پائی۔ پُرکھ ابناسی گودی لئے چک، سدا سہیلا ہوئے سہائی۔ ہر جن بوٹا نہ جائے سک، انتر آتم ہرا کرائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو بیٹھا رہیا لگ، گر اوتار پیر پیغمبر مات گھلایا۔ کلجگ انتم سنگھ ہو کے رہیا بک، دو جہاناں بھبک سنائی۔ کر کرپا جن بھگتاں میٹے ترسنا بھکھ، ترکھا ہور رہے نہ رائیا۔ اپنی رکھے ساچی گلھ، دھن دھن جنیندی مایا۔ اجل کرے مات گلھ، گلھ کھڑا آپ مہکائی۔ ابناسی کرتا گیا ٹٹھ، رحمت رحم رحمان آپ جنائی۔ پروردگار بے پرواہ آپے اٹھ، دوئے دوئے دکھائے تھاؤں تھانیا۔ راتی ستیاں دے جاگدیاں اندر وڑ کے لئے بچھ، لبھن گھر کسے نہ جانی۔ سبجگ تریتا دواپر جو گرسکھ گیا رس، کلجگ انتم لیا ملائی۔ ایک نام ندھان سری بھگوان ساچی سچ، گرسکھ سچا ایک کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے وچ لکایا۔ سنگر اندر گرسکھ لگنا، ہر ہر جو آپ جنائندا۔ اکو مارگ سب نے بچھنا، دُوبے راہ نہ کوئی چلائندا۔ کلجگ ویلا انتم ڈھلکا، دُور دُراڈا پندھ مُکائندا۔ کوڑ کڑیاری جڑ آپے پٹنا، تھر کوئی رہن نہ پائندا۔ منمکھ بوٹا مات سکنا، گرسکھ گرسکھ آپ اٹھائندا۔ شبد نشانہ کدے نہ آکنا، انیلا تیر کھ چلائندا۔ گوبند گرسکھ گرسکھاں کولوں بچھنا، کون دوارے ہر ہر درس دکھائندا۔ پھردار ہے چپ چپنا، اوچی کوک نہ کوئی لائندا۔ سدوسے اندھیرے گھپنا، اندھ اندھیر کوٹھڑی آسن لائندا۔ جگا جگنت ست ستوادی برہم برہادی دیندار ہے سچی سوچنا، دُھر فرمانا آپ سنائندا۔ انتم سب نے کرنا کوچنا، پھڑ پھڑ پاندھی اپنے راہے پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہکنک نرائن ز، ہر جن ساچے آپ ترائندا۔ ہر جن تارے سنگر میت، متر پیارے ہتھ وڈیائی۔ بھگت بھگونت گائے گیت، گا گا شکر منائی۔ ویکھے دھام اک انڈیٹھ، اندھڑی کار کمائی۔ کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھ، اتر کدے نہ جانی۔ شبد پڑھائے اک حدیث، چوڈاں وڈیا گلھ شرمائی۔ لہنا کئے راگ چھتیس، تیس بتیس نہ کوئی وڈیائی۔ صاحب سلطان سری بھگوان ایک چھتر جھلے سیس، راج راجاناں خاک ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ساچے مندر دے

بہانیا۔ ساچا مندر اُچ منارا، اگم اتھاہ آپ رکھائیندا۔ ساچا مندر ہر دوارا، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر نرگن اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ساچا
 مندر ایکنکارا، ایکا آسن لائیندا۔ ساچا مندر سچ دربارا، راج راجانا سوبھا پائیندا۔ ساچے مندر سچ بھکھارا، بن بھکھاری جھولی آگے ڈاہندا۔ ساچے مندر وست
 ہر تھارا، ڈھر درباری آپ ورتائیندا۔ ساچے مندر سچ پیارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ساچے مندر ہنگ برہم دے ادھارا، برہم اپنا انگ رکھائیندا۔
 سوہنگ شبد سچ جیکارا، بے جیکار آپ سٹائیندا۔ برہما وشن شو تے نیوں نیوں کرن نمسکارا، گر اوتار پیر پیغمبر سپس جھکائیندا۔ تیری قدرت ساچے یارا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر مُرشد مُرید آپ ملائیندا۔ مُرشد مُرید آپ ملاح، بیڑا کائنات چلائیا۔ پروردگار سناے صفت صلاح، صلاحیگر
 آپ ہو جائیا۔ ہر رحمان بن خدا، خود تکبیر دے پڑھائیا۔ شرع ساچی آپ بنا، شریعت نال کرے گڑھائیا۔ مقامے حق مکھ چھپا، نقاب پڑدہ رہیا پائیا۔
 آفتاب رہیا شرما، شمس گنی نہ کوئی تپائیا۔ اک احباب رباب رہیا وجا، سچ ستار ہلائیا۔ پڑدہ اوہلا پیر پیغمبر پاک رسول آپ بنا، پاک نور درسائیا۔
 انتم سب تے فتویٰ دیوے لا، فاتحہ سب دادیوے پڑھائیا۔ نرگن سرگن نال کردار رہیا نکاح، لوک مات وڈوڈیائیا۔ انتم ناتا دے تڑا، تٹی گنڈھ نہ کوئی
 پوائیا۔ قلم کلمہ گئے پڑھا، کلام اک آواز سٹائیا۔ انتم لیکھا سبدا دے مُکا، لگ لگ مُجری آپ کرائیا۔ جس نوں کہندے رہے ہستی جدا، سو ہستی سب
 دی دے مٹائیا۔ جس نوں کہندے کدے نہ ہووے فدا، سو فطرت سب دی گیا گوائیا۔ چار جگ گرا اوتار پیر پیغمبر جو اکھر وکھر رہیا پڑھا، لوک مات
 حقیقت حق جنائیا۔ سو انتم دین مذہب ذات پات سب نوں کرے صفا، صفا سب دی دے اٹھائیا۔ لکھ لکھ لیکھا گھلدا رہیا رفع، رف لیکھا اپنی جھولی پائیا۔
 نو سو چورانوے چو کڑی جگ کدے نہ ہویا فنا، اپنا غصہ نہ کوئی پرگٹائیا۔ جس نے محمد لہاں دتیاں کٹا، سولب نہ کوئے دکھائیا۔ جس نوں نانک نرگن رہیا
 دھیا، سو صاحب سچا ماہیا۔ جس نوں موسیٰ کہے ہویا رُشنا، کوہ طور ڈیرہ ڈھاہیا۔ جس دی منگدے رہے رضا، سد رازق رزق رحیم پھیرا پائیا۔ جس نوں
 گوہند گیا دھیا، کل کلکی پھیرا پائیا۔ جس دا دو جہان ڈنکا رہیا وجا، نوبت نام دے وجائیا۔ جس دی انجیل قرآن صفت رہے گا، صحیح سلامت پھیرا پائیا۔
 جس در توں منگدے رہے آب حیات، آب حیات رہیا پلائیا۔ جیہڑا گرا اوتاراں پیر پیغمبراں ملدا رہے وچ خواب، من تن خیر خواہ بنائیا۔ سو گرگھیاں

رہیا ملا، رل مل سارے درشن لو پا، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ جنم جنم دا گہرا لو چکا، گہرا پھیر نہ کوئی بھوایا۔ دھرم رائے نوں دھکا دیوے لا، چتر گپت نہ
 قلم اٹھایا۔ لاڑی موت جائے شرما، گر سکھ در نہ پھیرا پایا۔ گر سکھ برہما وشنوؤں شو سیس دین جھکا، نیوں نیوں لاگن پائینا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھولن
 برکھالا، سچھنڈ وجے سچ ودھایا۔ کلجگ انتم پڑھ ابناسی جن بھگتاں کٹے سرب گناہ، گناہ اکو اک جنایا۔ جگ جگ سب دا لیکھا لیکھے رہیا پا، پردے اندر
 لیکھ لکھایا۔ کبیر جلال ڈھولا رہیا گا، کوک کوک سنایا۔ محمد چار یاری گیا ہنڈھا، یار ساچا نہ سنگ نبھایا۔ عیسیٰ تکدا رہیا راہ، اکو اوٹ تکایا۔ موسیٰ کہے
 میرا بے پرواہ، مرشد سچا نور الایہا۔ بھگت اٹھاراں گئے گا، پڑھ ابناسی ہوئے سہایا۔ تینی اوتار روپ وٹا، پنج تت چولا گئے ہنڈھایا۔ سب نوں دیندا رہیا
 سنیہا، چرناں ہیٹھ ملے سرناہیا۔ رام رام آپ دھیا، کرشن کرشن دھیایا۔ طوبی طوبی آپ سنا، علی علی وجے ودھایا۔ مولا مولا رہے گا، ملک الموت
 کرے کڑمانیا۔ نانک نرگن راہے پا، ایکا اکھ دے سمجھایا۔ گوہند پوت سپوتا آپ بنا، سر چھتر دے جھلایا۔ انتم سب دا لہنا دے مکا، لگیا کوئی رہن نہ
 پائیا۔ نہکلنک نرائن نرگن داتا اک اکالا جائے آ، دو جاسنگ نہ کوئی رکھایا۔ سمبل محلہ لئے وسا، سمجھل سمجھل چرن ٹکایا۔ سرشٹ سبائی دے جھلا،
 اٹھل بھو گھلایا۔ گرگھ رلا لئے ملا، مل مل اپنی خوشی منایا۔ انتم سب دی صلاح دے کرا، گر اوتار پیر پیغمبر دین مذہب کرے نہ کوئی پڑھایا۔ ملا شیخ
 مسائق پیر دستگیر پنڈت پاندھے گرنتھی پنٹھی دے پڑھا، ایکا اکھ دے جنایا۔ دھرنی دھرت دھول ہولا بھار دے کرا، کوڑی کریا میٹ مٹایا۔ نو کھنڈ
 پر تھی ست دیپ ایکا نظری آئے خدا، ایکا رام رام وڈیایا۔ ایکا اشٹ گردیو پڑھ اکال لئے وٹا، اکال اکال ایکا ڈنکا لایا۔ ساچی دھر مسال دے دکھا،
 دھرم دوارے کر رشناہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم سچ پروان، دوسر کرے نہ کوئی پڑھایا۔ پڑھ پڑھ
 تھکے جگ چار، چار وید دین ڈھایا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو سنسار، جیون جگت نہ کوئی وڈیایا۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ بلکار، بل اپنا نہ کوئی رکھایا۔ پڑھ پڑھ تھکے
 لوبھ ہنکار، حق حقیقت نہ کوئی جنایا۔ بن سنگر کوئے نہ پائے سار، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، جن بھگتاں ساچے سنناں گرکھاں گرکھاں گرگھر گھر ہووے سہایا۔

☆ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فرور پُر ☆

وڈ سنساری کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ آد جگادی بنے اوتارا، گر گر ویس وٹائیندا۔ شبد اگئی اک جیکارا، جے جیکار آپ سنائیندا۔ نام وست امولک ٹھانڈی ٹھارا، دو جہاناں آپ ورتائیندا۔ کرپا کر اینکارا، اکل کل دھاری کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ جگ آوے وارو وارا، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ بودھ اگادھی بن لکھارا، لکھ لکھ سرب سمجھائیندا۔ کھانی بانی دے ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھ آپ لکھائیندا۔ وڈ سنساری ہر مہربان، مہما کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ مکان، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اکو حکم ورتائیا۔ حکمے اندر کھیل مہان، کرتا پُرکھ پُرکھ کرائیا۔ لکھ چوراسی وکھائے ست نشان، دھرت دھول دے وڈیائیا۔ آتم پر ماتم اک گیان، سچ سندیسہ دے سمجھائیا۔ سو پُرکھ اکال گن ندھان، گنوتا اپنا آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن گن ندھان، اینکارا کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آد نرنجن وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ کرتا پُرکھ ہو مہربان، ابناسی کرتا سچ نشان جھلایا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی اندر وڈ اپنا کھیل کرائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا، نرگن سرگن دیوے دان، در ساچی وست آپ ورتائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت لوکائی رہیا سنائیا۔ ویکھنہارا سنسار ساگر، سنسا ہور نہ کوئے رکھائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے کایا گاگر، کایا گاگر بھاگ لگائیندا۔ جودھا سورپیر وڈ بہادر، زور زور وڈ نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ سنساری کھیل کرائیندا۔ وڈ سنساری کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرائیا۔ ستجگ ویکھے ساچی دھارا، تریتا ایک بندھن پائیا۔ دوپر کھیل بھگوان کارا، کلجگ پردہ دے اٹھائیا۔ شبد انادی بول جیکارا، نرگن سرگن دے سمجھائیا۔ سیوالائے گر اوتارا، گر گر ساچی سیو کمائیا۔ وست امولک بن ونجارا، دو جہاناں آپ ورتائیا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وڈ سنساری بھيو چکائیا۔ وڈ سنساری ہر نرنکار، نرگن اپنا کھیل کھلائیندا۔ سرگن دیوے نام ادھارا، نام ندھاناں آپ اکھوائیندا۔ نرمل دیا جوتی جاتا کر اجیار، کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر اک دوار، ہر مندر اک وکھائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، دُئی دوتی پڑدہ لائیندا۔ محل اٹل اُچ

مینار، گرہ گرہ آپ سمجھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنسار انتم سنساری اپنا رُپ دکھائیں۔ سنسار اندر ہر جو دُ، وڑ وڑ خوشی منائیں۔ لکھ چوراسی انتر آتم پوڑے گیا چڑھ، کسے نظر نہ آئی۔ نرگن سرگن پوڑے لئے پھڑ، پھڑ پوڑے گندھ بٹھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس وٹائیں۔ بن سنساری سری بھگوانا، بھگوان اپنی کھیل کرئیں۔ نرگن سرگن دیوے مانا، سر اپنا ہتھ رکھائیں۔ بودھ اگادھ اک ترانہ، راگی راگ اک الائنڈ۔ گھر مندر سہائے اک مکانا، کایا بنک بنک وڈیائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا اک سمجھائیں۔ ساچا لیکھا ہر کرتار، کرتا آپ جنائیں۔ پرگٹ کرگرو اتار، گرو گرو دے سمجھائیں۔ ہر کاناؤں اگم اپار، صفتی صفت صلاحیا۔ لکھ چوراسی ہوئے اجیار، جیو جنت ہوئے سہائیں۔ مانس مانگھ ہوئے پار، بیڑا لوک مات ترائیں۔ رسنا جھوارکھے آدھار، بتی دند دند وڈیائیں۔ من مت کرے خوار، بدھی بدھ بیک کرئیں۔ رتی رت نہ دے کوڑ گوار، سچ سچ دے وڈیائیں۔ گر کاشد گرو گرو کرے پیار، اچی کوک کوک سنائیں۔ برہما ویتا لکھ لکھ لیکھا وید چار، شاستر نال رلائی۔ وید ویاسا پُران اٹھاراں گیا جنا، پُرانی پُران سمجھائیں۔ کاہنا کرشنا بھجو چکا، گیتا گیان درڑائیں۔ انجیل قرآناں کر خبردار، مسلہ حقیقت حق کرے پڑھائیں۔ لاشریک پروردگار، توفیق اپنے ہتھ رکھائیں۔ پیر پیغمبر کر تیار، حق رسول دے جنائیں۔ معقول اصول کر تیار، آیت شریعت آپ سنائیں۔ انجیل قرآناں پارسار، کایا گرہ دے وڈیائیں۔ مقامے حق بول نعر، حق حقیقت کھوج کھوجائیں۔ لاشریک پروردگار، دُھر دالہنادے درسائیں۔ سرشٹ سبائی وکھائے سچا گھر بار، گرہ مندر کُندا لاہیا۔ جوتی جلوہ نور اجیار، لال گلالا رنگ چڑھائیں۔ مکہ کعبہ کھیل اپار، دہ دشا ویکھ وکھائیں۔ ساچی سکھیا ایکا وار، ایکنکارا آپ جنائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سنسارا سیوا لائیں۔ ہر سنساری سچا راہ، جن ہر آپ جنائیں۔ گر گر رُپ دے صلاح، شبدی بیڑا اک دکھائیں۔ ساچی نیائے چڑھا، منجھدھار آپ لکائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی آپ جنائیں۔ سرشٹ سبائی ساچا ناتا، آد جگادی رُپ دکھائیں۔ جگا جگنتر ویکھے کھیل تماشہ، نرگن سرگن کھیل کرئیں۔ گوپی کاہن بن بن پائے راسا، منڈل منڈپ راس رچائیں۔ کرے کھیل شاہو شاہاباشا، شہنشاہ اپنی کل ورتائیں۔ نرگن سرگن سرگن سرگن کرے بھوگ بلاسا، گھر گھر وچ سو بھاپائیں۔ نج گرہ کر کر واسا، سچ مندر اک سہائیں۔ نورو نور

جوت پرکاسا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ سَت ستوادی دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ تیمی اوتار گائَن گاتھا، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سر
ٹیکے آپے ماتھا، نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران، کھانی بانی لکھ لکھ ساکہ، خالق خلق آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، سنسار ساگر راہ جنائیندا۔ سنسار ساگر ایکا ٹیک، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ جگ جنم دی میٹے ریکھ، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ڈونگھی بھوری کایا
اندر لئے ویکھ، نچ گھر اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تریتا دوپر کلجگ، جگ جگ اپنا بھو کھلایا۔ سنجگ ساچا اتریا پار،
اجونی رہت آپ سمجھائیندا۔ تریتے ویکھے ویکھنہار، بھو ابھید آپ کھلاییندا۔ اکھ اگوچر دوپر لیکھا اکو وار، اٹھ دس پڑدہ لائیندا۔ کلجگ کھیل کر اپار، پنچ
تن کھوج کھوجائیندا۔ اکونجا بونجا کھیل اپار، باون اکھر وکھر اپنے وچ چھپائیندا۔ الف یے رووے وارو وار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ اکو اکھر
کرن پکار، آخر نظر کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ منگن وارو وار، پر بھ آگے سیس سرب جھکائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ گئے وچ سرب سنسار، کھیا
لیکھ سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا آپ اکھوائیندا۔ جگ کرتا ہر کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی
دھر سنجوگ، دھر دی دھار آپ بندھائیا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک، پر لوک رہیا سمجھائیا۔ سناونہارا سچ سلوک، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر
پیغمبر دیوے جوت، نرمل نور نور رُشائیا۔ کرے پیار کایا کوٹ، قلعے بنک آپ سہائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار رہن
نہ پائیا۔ کرپا ندھ ٹھا کر سوامی کھولنہارا سوت، سرت سوانی آپ اٹھائیا۔ جاپ چپائے بن رسنا ہونٹ، پتی دند نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ درسائیا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، آد جگادی آپ جنائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت، دوسر ہور نہ کوئی دکھائیندا۔ سدا
سہیلا مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، سَت ستوادی دیا کمائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان بنائے بنت، بھگت بھگونت آپ
اٹھائیندا۔ آد جگادی برہم برہمادی ایکا نیا منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ساگر ویکھ دکھائیندا۔ جگت ساگر
ڈونگھا تال، ہر جو ہر ہر آپ دکھائیا۔ سب دے سرتے کوکے کال، چاروں گنٹ ڈور واپیا۔ سنگر دے نہ کسے نال، خالی پھرے سرب لوکائیا۔ ورن

برن ہوئے بے حال، ذات پات دئے ڈہانیا۔ ترے گن مایا توڑ سکے نہ کوئی جنجال، جاگرت جوت نہ کرے کوئی رُشانیا۔ اکھری لفظ گھال تھکے گھال، گھالی
 گھال نہ لیکھے پانیا۔ پُرکھ ابناسی چلے اولڑی چال، چال زراںی اک چلانیا۔ دو جہاناں وجائے اپنا تال، دُھر فرمانا حکم سنایا۔ لکھ چوڑاسی دیکھے پت ڈال،
 پھل بھلوڑی آپ مہکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ساگر ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جگت ساگر تیری کلج لہر، لہر لہر ناں ٹکرانیدا۔ نو
 کھنڈ پر تھمی دسے قہر، گہر گبھیر نظر کسے نہ آئیندا۔ چھتی راگ گا گاتھکے اپنے طرز بحر، بہراپن نہ کوئے مٹانیدا۔ صفت صلاحی کر کر تھکے شاعر،
 صفتی صفت نہ کوئے صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ساگر پڑدہ آپ اٹھانیدا۔ جگت ساگر وڈ سنسار، وڈ سنساری ویکھ
 وکھانیدا۔ کلج انتم انت کنار، نو نو چار ہنڈھانیدا۔ سچھنڈ نواسی ہوتیار، سچ سندیسہ آپ سنانیدا۔ سیس جگدیش تاج سہار، حکمی حکم حکم ورتار، حکم
 حاکم آپ الانیدا۔ ایکا کھول بند کواڑ، درگاہ ساچی دھام سہانیدا۔ پرگٹ ہوئے اک پروردگار، بے عیب گھ نقاب نہ کوئی رکھانیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار،
 لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی مکھانیدا۔ لیکھانگے جگت دوار، اٹھل اٹھل کدے نہ جانیدا۔ در در لہدے گر اوتار، در درویش آپ کرانیدا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنسار ساگر ساچی دھار چلانیدا۔ گر اوتار ہوئے اٹھے، سچھنڈ وٹی ودھانیا۔ پیر پیغمبر آون ٹھے، در دوارے آپ بہانیدا۔ پُرکھ
 ابناسی چرن ڈھٹھے، نیوں سجدہ سیس جھکانیا۔ اکو وار سارے ستر لٹھے، ستر بیٹھے اک وچھانیا۔ شرع شریعت دین مذہب جو مارگ دسے، لوک مات
 مات جنانیا۔ کلج کوڑ گڑیار دسے، اندھ اندھیر تیرا نور نہ کوئی رُشانیا۔ چوواں طبق کئے بکے، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔ ناتا تھے بھین بھائی سکے، پتا
 پوت نہ کوئی منانیا۔ سادھاسنتاں پیندے دھکے، چاروں گنٹ پے ڈہانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم تیری سیو کر تھکے، اپنا بیٹھے بل گوانیا۔ جوں
 بھاوے توں سب نوں رکھے، سب چلن حکم رضانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت ساگر ویکھ وکھانیا۔ جگت
 ساگر ویکھ کنارہ، ہر ہر اپنا کھیل کرانیدا۔ نیز وکھائے گر اوتار، گر گر بوجھ بھجانیدا۔ مات لوک دا لوک وہار، لگ لگ پردہ لائندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیغمبر آپ جنانیدا۔ پیر پیغمبر کھول اکھ، لوک مات تکانیا۔ اُمت نبی دسے سکھ، رسول ملے نہ کوئی وڈیانیا۔ کلج کھیڑا

ہووے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا دئے وسائیا۔ کوڑا بُرج جائے ڈھٹھ، ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائیا۔ ناتائے اٹھسٹھ، سٹھ اٹھ نہ کوئی سہائیا۔ لیکھا چکے تیر تھ مٹھ،
 شودوالا نہ کوئی وڈیائیا۔ کوئی دوار نہ رکھے کوئی پت، مندر مسجد رہی کُرا لائیا۔ لکھ چوڑا سی بُھلی برہم مت، پار برہم نہ کوئی ملائیا۔ صاحب سنگر ثنائت،
 جگ ناتا کری کُرمائیا۔ اندر باہر اندھیری رات، ساچا نور نہ کوئی رُشنائیا۔ منمکھ جیو نار کمذات، ہر جو کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ اتم و ہنا ڈونگھے کھات،
 کھاتہ اکھراک اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ پھیرا ایکا ماہیا۔ جگ جگ پھیرا سرگن
 دھار، زرگن کھیل کرائیندا۔ جگ جگ ویس گُرو اوتار، گُرو گُرو ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ بھگت بھگونت کرے پیار، بھگتن پیتا آپ اکھوائیندا۔ جگ
 جگ ساچے سنتاں لئے ادھار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جگ جگ ساچے ساچن پوڑے دیوے چاڑھ، نام پوڑا اک لکائیندا۔ جگ جگ گُرسکھ ساچن ساچے
 اندر دیوے واڑ، پھڑ باہوں آپ بہائیندا۔ جگ جگ بودھ اگادھا بن لکھار، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ اکھر وکھر وکھر اکھر بھیو نیار، بھیو ابھیدا اپنے وچ
 چھپائیندا۔ گُرو اوتار کرن پکار، کوک کوک سرب سنائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ گُرو گُرو وِرلے لائے پار، جس جن اپنی دیا
 کمائیندا۔ باہوں پھڑ لئے اٹھال، آپ اپنی گود سہائیندا۔ ایکا اکھر دئے سکھال، اتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا راگ الائیندا۔ گھر گھر وچ وکھائے سچّی دھر مسال،
 دسم دوا ری کُنڈا لائیندا۔ کوڑی کُریا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ صاحب سنگر ہو دیاں، مہر نظر اٹھائیا۔ گُرو گُرو ویکھ ساچے لال، سنسار ساگر
 پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اتم پر ماتم پر ماتم اتم اک جنائیا۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرچن کور دے گرہ فروزپُر ★

آد جگادی سچ بھنڈار، ہر کرتا آپ ورتائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سیوادر، بن سیوک سیو کمائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھے وگسے ویکھنہار، ایکنکارا پڑدہ
 لائیندا۔ آد زرنجن کرپسار، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ سری بھگوان ہو تیار، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، درگھر ساچا آپ

سُہانیندا۔ پاربرہم پر بھ بھیو نیار، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دانی اک اکھوائیندا۔ ساچا دانی اینکارا، آد پُرکھ اکھوائیا۔ نرگن نرگن بن ورتارا، ساچی دست آپ ورتائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اکھنا اپنی الکھ آپ سنائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کھولنہارا آپ کواڑا، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ شبد اگم اکو تھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیاوان پاربرہم، پر بھ ایکا ایک اکھوائیندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، کرنی کرت آپ کمائیندا۔ نرگن نرکار اجوئی رہت بیڑا بٹھ، پُرکھ اکال آپ چلائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا دان رکھے ہتھ، ہتھ نظر کسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرور نرور دیوے ساچی وتھ، دست امولک آپ ورتائیندا۔ ساچے مندر آپے رکھ، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو ایکا ایک، اینکارا آپ جنائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ وسنہارا ساچے دیس، درگاہ ساچا دیس سُہائیا۔ مچھ داہری نہ کوئے کیس، سیس جگدیش نہ مؤنڈ مؤنڈائیا۔ در منگن کوٹن برہما وشن ہمیش، گنیش ترے ترے بیٹھے سیس جھکائیا۔ تن پنچ کر نہار ہیت، نت نوت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک سمجھائیا۔ ساچا دان اپنا رکھ، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نالوں نرگن کر وکھ، سرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ پنچ تت کایا اندر ست سروپی دست رکھ، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پر تکھ، پر تکھ پر تکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان آپ وکھائیندا۔ ساچا دان آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ ساچا نام سورا سرنگ، اپنی دست جھولی پائیا۔ سدا سُہیلا رکھائے اپنا سنگ، سنگی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نچ آتم دیوے اک انند، انند انند وچ سمائیا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، جوتی نور نور رُشنائیا۔ نام ندھانا گائے بن ہتی دند، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دات اپنی آپ ورتائیا۔ ساچی دات دینن دین، اینکارا آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، پر لوک اپنا کھیل جنائیندا۔ جگ جگ سکے نہ کوئے چین، زور بل نہ کوئے دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ساچی دست ہتھو ہتھ وکھائیندا۔ ساچی دست نام بھرپور، بھرپوری آپ رکھائیا۔ آد جگاد نرگن سرگن دے ضرور، ضرورت پنج تت پوری آپ
 کرائیا۔ دیا باقی کملاپاتی جگائے نور، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ انحد نادى آپ وجائے ساچی تُو، تریا راگ راگ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی دات آپ ورتائیا۔ ساچی دات ہر کاناؤں، ناؤں نرکارا آپ ورتائیندا۔ دیونہارا تھائیں تھائوں، تھان تھنتر پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے اگم
 اتھاہو، اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کر کر ویکھے آپ پساؤ، پسر پسارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر آپ اپائیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، انڈج جیرج اُتھج سیج آپ ورتائیا۔
 ساچا نام بول جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری چارے بانی آپ سنائیا۔ ساچا ونج اک ونجارا، ست ستوادی ست ست درٹائیا۔ سچ محل اٹل مینارا، گھر گھر
 وچ آپ پرگٹائیا۔ ساچا دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ رسنا جہوا کوک کوک کرے پکارا،
 آترگت نہ کسے جنائیا۔ پنج تت رووے زارو زارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش دے ڈھائیا۔ ترے گن مایا سٹے منہ دے بھارا، رجو طمو ستو نیتن نہ سکے
 اٹھائیا۔ وشن برہم شو دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پُرکھ ابناسی اگے سیس جھکائیا۔ آتم پر ماتم کھیل اپارا، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیا۔ برہم پاربرہم کر اُجیارا،
 گھر گھر ایکا نور وکھائیا۔ دیونہارا دست تھارا، ساچی دست آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم
 اتھاہ، ایکنکار آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی مارگ لاء، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتار دے صلاح، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کلمہ نبی اک جنا، کائنات
 پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی دست ہر ہر نام، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ
 منگن رام، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے شام، گھنٹیا روپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ سنن پیغام، پیر پیغمبر دھیان لگائیا۔ کوٹن کوٹ گرو گرو گر
 کرن دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ کوٹن کوٹ گان گان، برہما ویتا کرے پڑھائیا۔ کوٹن کوٹ شاستر سمرت ویکھے سری بھگوان، پُران پرانی مان
 رکھائیا۔ کوٹن کوٹ گیتا گیان، اٹھاراں دھیائے وڈائیا۔ کوٹن کوٹ انجیل قرآن، کایا گرہ دے سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ نانک کرن پرنام، سیس پُرکھ اکال

جھکائی۔ کوٹن کوٹ گوہند ڈھیہہ ڈھیہہ چرن منگے دان، داتا دانی اک اکھوائیا۔ کوٹن کوٹ جودھے سوربیرِ بلی بلوان، بل اپنا گئے جنائیا۔ کوٹن کوٹ رو
 سس سورج چند منڈل منڈپ شرمسار ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ زمیں اسمان، ذرہ ذرہ خاکی خاک اڈائیا۔ کوٹن کوٹ پری لوء
 آکاش پرکاس سجدہ سیس جھکان، نمکھ نمکھ اپنا آپ کٹائیا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگونت در آگے خالی جھولی سرب بھران، آسا آسا پور کرائیا۔ کوٹن کوٹ
 سنت چھڈ کے مان، اہمان روپ نہ کوئے دکھائیا۔ کوٹن کوٹ خاک رہے چھان، ور بھنڈی بھنڈی پائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے کاہن، گوی منڈل راس
 رچائیا۔ آد جگادی اک بھگوان، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ سرب جیاں دیونہارا دان، آتم پر ماتم جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد جگادی رچنارچ، آپے ویکھے سچو سچ، سچ سچ ایکا ناؤں درڑائندا۔ دیونہارا اکو داتا، داتا دانی دیا کمائندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو گیتا، گیان گیان دھیان
 سمجھائندا۔ سرب جیاں پر بھ اک پتاما، پُرکھ اکال اکھوائندا۔ سرب جیاں جگ اکو ناتا، زرگن سرگن جوڑ بڑائندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو گاتھا، آتر
 منتر آپ پڑھائندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو ساتھا، سگلا سنگ نبھائندا۔ سرب جیاں پر بھ دیوے داتا، بن دانی دیا کمائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، تت تت نال ملائندا۔ سرب جیاں ایکا تت، تت تت جنائیا۔ سرب جیاں ایکا رت، رت رت نال ملائیا۔ سرب جیاں ایکا ستھ، ستھ یارڑا
 اک ہنڈھائیا۔ سرب جیاں ایکا وتھ، وست امولک رہیا ورتائیا۔ سرب جیاں پائے نتھ، لکھ چوراسی اپنے گپڑے وچ رکھائیا۔ سرب جیاں ناتا بندھائے
 تت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بدھ کرے گڑمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک دکھائیا۔
 وست امولک اک اندٹھ، نیز نظر کسے نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے کر کے ہت، کر کرپا جھولی پائیا۔ صاحب سنگر سجن مت، متر پیارا اک اکھوائیا۔ بن
 قلم شاہی لیکھا دئے لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیا۔ بن نیز نین آئے دس، نج نیز اک گھلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست
 ہتھ رکھائیا۔ ساچی وست ڈونگھے ساگر، ہر سنگر آپ رکھائندا۔ جن بھگتاں زمل کرم کر اجاگر، سر اپنا ہتھ رکھائندا۔ ونج وپاری اک سو داگر، گرہ
 ساچا ہٹ چلائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ دکھائندا۔ کایا اندر وست اپار، ہر جو ہر ہر آپ دکھائیا۔ بن دماں کرائے

وچ وپار، کرتا قیمت نہ کوئے لائیا۔ ہٹ ہٹوانا کھولے کواڑ، در درویش سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دست اک درسائیا۔ سچ دست اک آدرش، آدرشی آپ جنائندا۔ میٹنہار جگت حرص، ہوس ہور نہ کوئے ودھائندا۔ دکھاونہارا زمیں اسمان قُرص، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ پرگٹائندا۔ ساچی دست کر پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلائی۔ جگ جگ چلائے ہٹ، گر اوتار مات کھلایا۔ ہرجن لاہالئے کھٹ، گرگھ ملے مان وڈیایا۔ ست دیوے اکوست، است روپ نہ کوئے دکھایا۔ گرہ گرہ دیوے برہم مت، برہم میل سچ سُبھایا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت نہ کوئے تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست آپ دکھایا۔ ساچی دست ساچے گھر، ہر سنگر آپ رکھائندا۔ کرپا دیوے جس جن ور، ور اکو اک جنائندا۔ پھڑ پلو بٹھے لڑ، بدھا لڑ نہ کوئے چھڈائندا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، کایا گرودوار آپ ورتائندا۔ نش اکھر اکھر آخر آپے پڑھ، اکھر اکھر روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وڈیا موہ ودھائندا۔ ساچی دست آتم نور، نور نورانہ آپ جنایا۔ ساچی دست شبدی نور، تریا راگ لایا۔ ساچی دست دکھائے نیڑے دور، دور دراڈا پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست دیوے گھر، گھر گھر وچ سو بھاپایا۔ گھر سو بھا ہوئے سو بھا ونت، سو بھنیک آپ سُبھائندا۔ گھر میل سیری بھگونت، بھگون اپنا میل کرائندا۔ گھر سیجاناری کنت، کنت کنتوہل آپ سُبھائندا۔ گھر مہماناد اگنت، انراگی راگ سُبھائندا۔ گھر آتم پر ماتم بنے بنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دست ایکا در دکھائندا۔ ایکا دست جگت ونجارا، چار جگ ہٹ چلائی۔ سنجگ تریتا دوپر کرپا پار کنارہ، کلجگ اتم دیکھے چائیں چائیا۔ نو کھنڈ پر تھی پاوے سارا، ستال دیپاں دیکھ دکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ہلارا، لوآں پریاں اپنا حکم جنایا۔ لہنا دینا چکائے گرُ اوتارا، پیر پیغمبراں باقی کوئے رہن نہ پائی۔ ناتا توڑے کوڑ گڑیارا، کوڑی کریا دئے کھپایا۔ نار دسے نہ کوئے و بھچارا، ساچی سکھیا سکھ سمجھایا۔ اشٹ دیو گر دیو آتم پر ماتم اک سہارا، پر م پرکھ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست گھر گھر دئے دکھایا۔ ساچی دست گھر گھر پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی دکھائندا۔ نظری آئے بن روپ رنگ دیکھ، ریکھا سب دی آپ مٹائندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگا جگت گر اوتار پیر پیغمبر آپ جنائندا۔ شبدی ناد برہم برہما، آد جگاد جگ کرتا

آپ وجائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، ست ستوادی آپے لادھ، سرتی سرت شبد رکھائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سری بھگوان رکھے لاج، سمر تھ سری اپنا ہتھ لکھائیندا۔ غریب نواز سازن ساز، زرگن سرگن رچ رچ کاج، کرتا پڑکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ہر کا جانے نہ کوئے سماج، کوٹن کوٹ سماجی ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ رسنا جھوا کھا کھا کھاج، ہتی دند پیسن پیس سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست چار جگ آپ ورتائیندا۔ چار جگ اکوہٹ، ہر ہر آپ گھلائیا۔ ساچی وست اندر گھت، اوتھ اٹھ ورتائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کھائیا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، رہبر اپنا ناؤں وڈیائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست ایکا ایک وکھائیا۔ گرگھ وست پائی ایک، ملیا ایکنکارا۔ دو جہاناں ملی ٹیک، جگت یگتی پار کنارہ۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، پنچ تت نہ کوئے اکھاڑا۔ نج نیزنج آتم لئے ویکھ، کرے کرائے سچ پیارا۔ آد جگاد جگ جگتر ہر سدا سدا بیک، بدھی پاوے نہ کوئے سارا۔ زرگن سرگن دھر دھر بھیکھ، لوک مات لئے اوتارا۔ چو جنت سادھ سنت بھگت بھگونت لکھ چوراسی آپے ویکھ، چار گنٹ دہ دشا دیوے اک ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی دیوے دان، لکھ چوراسی دیونہارا۔

☆ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رکننا منغلا ضلع فروزپور ☆

سو پڑکھ زرنجن کھیل مہانا، گہر گسپھر ہر آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن وڈ مردانہ، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا نوجوانا، ست سروپ سمائیندا۔ آد زرنجن کھیل مہانا، نورو نور ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسے سچ مکانا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ پاربرہم پر بھ راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ در درویش بن دربانا، در اپنے الکھ جگائیندا۔ دیونہارا اپنا دانا، داتا دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، آد جگاد

وڈی وڈیائی۔ جگ چوکڑی کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرائیا۔ زرگن سرگن پاوے سار، سرگن زرگن میل ملائی۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی ویکھ دکھائی۔ ساچا ڈھولا بول جیکار، سوہلا ایکا نام سنائی۔ شبد اگم کرے گفتار، حرف بحرف نہ کوئے پڑھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ جگ جگ دھار بودھ اگادھ، ہر شبدی شبد جنائندا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، برہمانڈ اپنا رنگ رنگائندا۔ اناد انادی اک ناد، گرہ مندر آپ سنائندا۔ پکڑ اٹھائے ساچے سنت سادھ، سنگر اپنا بھیو چکائندا۔ آتم پر ماتم دیوے داد، ناتا بدھاتا اک بندھائندا۔ ست ستوادی دتے ساچی گاتھ، آنتر منتر آپ سنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کل آپ دھرائندا۔ ساچی کل آپے رکھ، ہر کرتا کھیل کرائیا۔ زرگن زرگن ہو پرتکھ، سرگن سرگن لئے جگائی۔ ایکا نور کر پرکاس، اندھ اندھیرا دئے مٹائی۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، بن سیوک سیوکمائی۔ گھٹ آنتر پاوے راس، منڈل منڈپ آپ سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر ہر منتر نام درٹائی۔ ہر منتر نام آد آنت، ایکنکارا آپ پرگنائندا۔ لیکھا جانے جگ جگت، جگ جگ کھیل کرائندا۔ گر اوتار بنائے بنت، پیر پیغمبر گھاٹت، گھڑت آپ گھرائندا۔ ایکا نام دیوے ساچا منت، منتر اپنا آپ سمجھائندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائندا۔ ساچی دھارا زرگن سرگن رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائی۔ آتم پر ماتم میل ملائے سورا سربنگ، برہم پاربرہم گڑمائی۔ گیت سہاگ سنائے چھند، انحد سیوا سیوکمائی۔ دیونہارا سچ اند، اند اند وچ رکھائی۔ جگ جگ کٹنہارا پندھ، بن پاندھی پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائی۔ بھیو ابھیدار کھے ہتھ، دوسر ہتھ نہ کسے پھرائندا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجگ چلائے رتھ، جگ چوکڑی ویکھ دکھائندا۔ کھانی بانی بودھ اگادھی سنائے گاتھ، نام ندھانا آپ درٹائندا۔ پیر پیغمبر دیوے ساتھ، گر اوتار ایکا سنگ نبھائندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھائندا۔ اتم رکھے اپنی ذات، ذات پات وچ کدے نہ آئندا۔ ڈونگھا رکھے اپنا کھات، کھاتہ نظر کسے نہ آئندا۔ جگ جگ دیونہارا ساچی دات، گر اوتاراں پیر پیغمبراں آپ ورتائندا۔ بیٹھا رہے سدا اکانت، اڈول اڈل کدے نہ جائندا۔ لکھ چوراسی بنھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائندا۔ دسنہارا

بھوکھت واک، گر اوتار آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے لوک مات، پر لوک اپنا بھو چکانیندا۔ چوڈاں لوک دیکھے کھاٹ، اندر وڑ وڑ سچ ہنڈھائیندا۔ چوڈاں طبقال میٹنہار اندھیری رات، چوڈس چند آپ چکانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آدجگادی ساچا ہر، جگ کرتا اپنی کار کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے کار، کرتا پڑکھ وڈی وڈیائی۔ نرگن سرگن لے اوتار، سرگن نرگن میلا سچ سبھائی۔ شبد اگئی بول جیکار، دھر دی بانی راگ الائی۔ کاغذ قلم کرتار، لیکھا لکھے نال شاہیا۔ صفت صلاحی صفت کرے وچ سنسار، اپنا ناؤں آپ سمجھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا کھیل رچائی۔ جگ جگ کھیل کرے اول، بھو کوئے نہ پائیندا۔ پڑکھ ابناسی اک اکل، لکھ چوراسی گیرا آپ دوئیندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، آپ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ سچ محلہ، محل اٹل ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس نر نریش ایک گھلا، نام نامہ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت آپے بلا، دیا بانی کملا پاتی اک لکائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچا ملا، سچھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ نوری نور نوری اللہ، عالمین دیکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کرتا جگ کرنی کرنی کرپا آپ کرائیندا۔ کرنی کرپا آپ کرتا، کرنی اپنے ہتھ رکھائی۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لکھ چوراسی دیکھے تھاؤں تھانیا۔ سچج تریتا دواپر کردا آیا پار، کلجک ویس ایک وٹائی۔ نو سو چورانوے چوکڑی سٹی ڈونگھی غار، سر اپنا بھار وکھائی۔ لیکھا جان تینی اوتار، پیر پیغمبر مُرشد کرے پڑھائی۔ گر گر دیوے اک آدھار، بودھ اگادھی سچ نشانہ اک سمجھائی۔ سرب جیاں دا اک آدھار، آتم پر ماتم کرے وچار، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی ساچا راہ چلائی۔ ست ستوادی ساچا راہ، سو پڑکھ نرنجن آپ چلائی۔ جگا جگنتر بن ملاح، لکھ چوراسی بیڑا کندھ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے جگا، جیون جگت جگت جنائیندا۔ سنت ساجن لئے ملا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھ رنگ لئے رنگ، رنگ مچھی اک چٹھائیندا۔ گرگھ قبیلہ لئے بنا، بنس سر بنس آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی دے رڑھا، منجھدھار نہ کوئے بچائیندا۔ رائے دھرم دے سزا، کُننہی نرک نو اس رکھائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بے پرواہ بھو نہ آئیندا۔ گر اوتار لئے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل وکھائیندا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیات روپ درسائیندا۔ دھر دا لیکھا دے پڑھا، رسنا جہوا آپ سنائیندا۔ کاغذ

قلم دے لکھا، لکھ لکھ آپ بنائیں۔ زِ رِ گِ نِ سرِ گِ نِ ناؤں دھرا، سرِ گِ نِ اپنا پردہ لائیں۔ کرے کھیل سبج سبھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ دکھائیں۔ ساچی دھار آد جگاد، جگ کرتا آپ جنائیں۔ سبج تریتا دواپر کلج سنے انت فریاد، زِ رِ گِ نِ پھیرا پائیں۔ دیونہارا ساچی داد، وست ویکھے ہر ہر تھانیا۔ لیکھا جنائے برہم برہما، دو جہاناں پھیرا پائیں۔ سرشٹ سبائی سجن ساک، ناتا بدھاتا اک جڑائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیں۔ ساچا لیکھا ہر بھگوان، ایکا ایک جنائیں۔ سبج تریتا دواپر کلج دیندا آیا دان، داتا دانی بن ورتائیں۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کر پروان، نام پروانہ گر اوتار پیر پیغمبر ہتھ پھرائیں۔ چوڈاں ودیا کر پردھان، پراپنتی مدھم بیکھری آپے گائیں۔ نام ندھانا سچ گیان، گیان ہتھ نہ کسے پھرائیں۔ نیتز دسے نہ کوئے نشان، نین نظر کوئے نہ آئیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک دکھائیں۔ ساچی سکھیا ساکھیا، آد جگاد جنائیں۔ ہر جن بنائے پارجات، پاربرہم وڈی وڈیائیں۔ ست سروپی دیوے دات، دات اپنا نام ورتائیں۔ اک جنائے وڈ کرامات، کرامات گھر ساچے کر زشائیں۔ پنچ وکارا کرے گھات، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیں۔ آپے میٹ اندھیری رات، چند چاندنی آپ چکائیں۔ گرکھاں پچھے آپے وات، گرہ مندر پھیرا پائیں۔ کلج انتم آئی واٹ، دور دراڈا پنڈھ مکائیں۔ کھ لکھ گئے بھوکھت واک، وارتا جگت سنائیں۔ انتم کھولے ہر جو تاک، دو جہاناں کڈا لایا۔ ہر بھگت اتارے ساچے گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیں۔ لکھ چوراسی سٹے ڈونگھے کھات، نہ سکے کوئے بچائیں۔ سبج جنائے ساچی گاتھ، کلج لیکھا دئے مکائیں۔ دوس رین رہے پر بھات، ایکا رنگ رنگائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیں۔ ساچا کھیل کرن داچاؤ، ہر ہر جو آپ کرائیں۔ کلج انتم کرے سچ نیاؤں، ساچا عدل آپ کمائیں۔ ہر جن ویکھے تھائیں تھاول، تھان تھنتر ویکھ دکھائیں۔ لکھ چوراسی وچوں پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیں۔ کرے پیار جوں پتراں ماؤں، پتا پوت گود سہائیں۔ اک سنائے ساچا ناؤں، ڈھولا سوہلا آپ سنائیں۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیں۔ سدا سہیلا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، ایختے اوتھے دیا کمائیں۔ اک وسائے نگر کھیڑا سچ گراؤں، ساڈھے تن ہتھ بنک وڈیائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیں۔ ساچی دھارا سنت

سہیلا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ کلجگ آیا انتم ویلا، ویلا گیا ہتھ نہ آئی۔ پاربرہم پر بھ سجن سہیلا، نرگن نرگن دیکھ دکھائی۔ لیکھا جانے گروگر چیلا،
گر چیلا اپنا بندھن پائی۔ وسنہارا دھام نویلا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ کٹنہارا رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے در، در مندر وجے ودھائی۔ در مندر ہر سہاونا، سوبھاؤنت کرتار۔ سنجگ ساچا مارگ لونا، آپ لگائے اینکار۔ چار
ورن آپ اٹھونا، کھتری براہمن شودر ویش کر پیار۔ ساچا منتر اک درڑاونا، آتم پر ماتم دے ادھار۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاونا، رسنا گائے سرب سنسار۔
امر اپد اک دکھونا، امر روپ آپ نرنکار۔ ساچا ناد اک وجاونا، دُھن ناد اگم اپار۔ مل سخیاں منگل گاونا، گیت گو بند جیکار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کماونا۔ ساچی کرنی لئے کما، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ کلجگ کوڑی کریا دے مٹا، مٹے جگت اندھیرا شاہیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا
دے بھٹا، خالی ٹھوٹھا سرب دکھائی۔ جن بھگتاں رس اندٹھا دے چوا، اندٹھری دھار وہائی۔ کول نا بھی پٹھا آپ کرا، کھ کول کول کھلائی۔ نرمل باقی
آپ ٹکا، اگیان، اندھیر مٹائی۔ بوند سوانتی آپ پیا، ترسنا بھکھ مٹائی۔ بند تاکی آپ کھلا، بجر کپائی توڑ تڑائی۔ ساچی سیجا ڈیرہ لا، آتم سیجا دے وڈیائی۔
سرت سوانی لئے جگا، شبد ہلونا ایک لائی۔ پھر باہوں گلے لگا، گلوکڑی ایک پائی۔ جنم جنم دا وچھوڑا دے مٹا، ملیا میل وچھرنہ جانی۔ ساچا ڈھولا دے سنا،
سوہنگ ایک گائی۔ بن وچولا بے پرواہ، کایا چولا دے بدلایا۔ مولا روپ آپ خُدا، مل مل اپنی خوشی منائی۔ آپے بنس آپے ہوئے جداء، آپے کایا بستی
دے دکھائی۔ آپے سہنس نور رُشنا، جلوہ نور نور دھرائیا۔ آپے مقامے حق ڈیرہ لا، حق حقیقت دیکھے تھاول تھانیا۔ لاشریک آپ اکھوا، شرکت سب
دی دے مٹائی۔ کلجگ انتم عیسیٰ موسیٰ محمد رکھے گواہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ رکھائی۔ کلجگ لیکھا لیکھے لائے، بھو
کوئے نہ آئیندا۔ پورب لہنا سرب چکائے، باقی ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کول چرن سد رکھائے، سرنگت اک جنائیندا۔ دوئے
دوئے جوڑ لاگن پائے، سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوں بھاوے توں لئے چلائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا
کھیل کرے اگم، اگڑی کار کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کھکے اندر بنھ، بندھن ایک نام پائی۔ دیونہارا نام دھن، دھن خزینہ اک جنائیا۔ وسنہارا بن چھپری

چھن، ساچے مندر ڈیرہ لائیا۔ سُننہارا بن راگ کن، بن رسنا رہیا گائیا۔ کرے کھیل سِری بھگون، بھگون اپنی کار کمائیا۔ کلج کوڑی کِریا دیوے ڈن، ڈنکا ایک نام وجائیا۔ کایا مائی بھانڈا کچا دیوے بھن، گھرن بھننہار ویکھ دکھائیا۔ سَتجگ ست ستوادی چاڑھے چن، بن چند کرے رُشائیا۔ سَنگر پورا بنے جننی جن، گرگھ ساچے گود سہائیا۔ ایک راگ سُنائے کن، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیا۔ دہ دشا اڈے نہ من، من واسنادے کھپائیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، تن تندور نہ کوئے تپائیا۔ گرگھ ہنکاری دیوے بھن، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ درس دکھائے نیتراٹھ، نین نین نال ملایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجگ ساچا نام سمجھائیا۔ سَتجگ ساچا ناؤں، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے تھاول، چرن سرن سرن چرن اک جنائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے پھڑ پھڑ باہوں، سیوک سیوادار آپ ہو جنائیندا۔ کلج آنت کرے نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، آد جگادی دیونہارا دان، داتا دانی دیوان اک اکھوائیندا۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرپال سنگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فرورپڑ ★

سَنگر پورا سدا دیال، ہر جگ جگ دیا کمائیندا۔ گرگھ گر گر ویکھے لال، لال انملڑے آپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں بن دلال، جگت وچھوڑا پنڈھ کٹائیندا۔ جیون یگتی گھالے گھال، کیتی گھال ویکھ دکھائیندا۔ سچ دکھائے سچ دھر مسال، دھرم دوارا اک جنائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ گرگھ لیکھا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ چکائیندا۔ آنتر آتم دیونہارا دان، پر ماتم کھیل دکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جھوٹھ ڈکان، جگت ناتا موہ نہ کوئے دکھائیندا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، نرگن سرگن آپ سُنائیندا۔ چرن کول اک دھیان، سرتی شبد شبد ملائیندا۔ گھر میلا سَنگر سخی کاہن، واہوا بنسری نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگر پورا دیا کمائیندا۔ سَنگر پورا ٹھاکر سوامی، گھر ٹھانڈا اک دکھائیا۔ لکھ چوڑاسی آنترجامی، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں بودھ اگادھ پڑھائے بانی، انحد نادی ناد سُنائیا۔ ویکھنہارا چارے کھانی، چاروں کُنٹ رہیا سمائیا۔

آپے جانے اپنی اکٹھ کہانی، کتھنی کتھ نہ کوئے مُکائی۔ دیونہارا پد نربانی، در ساچے سوبھا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سَنگَر پُورا صاحب سلطان، شہنشاہ شاہ آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ ویکھنہار زمیں اسمان، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ رُوس سورج چن جوت مہان، کرن کرن چکائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ وکھائیندا۔ سَنگَر پُورا وڈ بلوانا، بل اپنے ہتھ رکھائی۔ جودھا سورپیر مرد مردانہ، مردانگی اِکو اک جنائی۔ آد جگادی سچ ترانہ، راگ انادی ناد الائی۔ پاوے سار دو جہاناں، رُپ انُپ وٹائی۔ نرگن سرگن پہرے بانا، گر گر ویس وٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ سَنگَر پُورا اُچ اٹلا، ہر ایک ایک اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آد جگادی اک اِکلا، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ سچ سَنگھاسن ایک ملا، سوبھاؤنت سوبھا پائیندا۔ نرمل جوتی آپے بلا، پرکاس پرکاس نال پرگٹائیندا۔ ست سندیسہ ایک گھلا، جگ چوکڑی آپ پڑھائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو ایک گنڈھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر ساچی کار کمائیندا۔ سَنگَر سچا سدا سدا پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائی۔ دیناں ناتھا دین دِیال، دین ہوئے آپ سہایا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کرنہار کرتارا۔ لکھ چوراسی آپے ورنہ، ویکھنہارا دُھر دربار۔ گر گھ گر گر آپے پھڑنا، لکھ چوراسی وچوں کر اُجیارا۔ ساچے مندر آپے چڑھنا، ویکھنہار محل منارا۔ اکھر وکھر آپے پڑھنا، شبد اگمی بول جیکارا۔ ساچی ترنی آپے ترنا، گر سَنگَر تارنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپرا۔ سَنگَر پُورا نوجوان، نوبت اپنے نام وجایا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائی۔ وشن برہما شو دیوے دان، داتا دانی آپ ورتایا۔ گر اوتاراں دیوے گیان، پیر پیغمبراں کلمہ نبی پڑھایا۔ وسنہارا سچ مکان، مقامے حق کرے رُشائی۔ آد جگاد سدا مہربان، مہر نظر اک رکھایا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیان، سَنگَر تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سَنگَر پُورا سورا سربنگ، سورپیر آپ اکھوائیندا۔ چاڑھنہارا ساچا رنگ، رنگ رنگیلا رنگ

رنگائیندا۔ وسنہارا سچ پلنگ، آتم سیجا اک ہنڈھائیندا۔ کرے پرکاس نرمل چند، نوری جوت ڈمگائیندا۔ لکھ چوراسی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار آپ ہو جائیندا۔ جنم جنم دامیٹے پنڈھ، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ آتم پر ماتم سنائے چھند، ساچا ڈھولا اک گائیندا۔ گھر وچ گھر دیوے اک انند، انند انند وچ رکھائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو آپ چکائیندا۔ سنگر پورا مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ سنگر پورا دیونہارا دان، داتا دانی دیا کمائیا۔ سنگر پورا لاونہارا نشان، نشانہ جگت مات جھلائی۔ سنگر پورا ساچا کاہن، کاہن ایکا رپ وٹائیا۔ سنگر پورا دیونہارا مان، نمائیاں ہوئے سہائیا۔ سنگر پورا توڑنہارا ابھمان، ابھمانی کوئے رہن نہ پائیا۔ سنگر پورا سرب جیاں دا جانی جان، جانہارا اک اکھوایا۔ سنگر پورا سدا بے پچان، جگت نین نظر نہ آئی۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرایا۔ لکھ چوراسی بال انجان، جیو جنت بھيو نہ رانیا۔ چارے کھانی ہوئے خیران، ہر کارنگ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر پورا آد جگاد، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ست ستواد وجائے ناد، انادی راگ سنائیندا۔ زرگن سرگن سنے فریاد، نیرن نیرا ہو ہو پھیرا پائیندا۔ گرگھ گر گر لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ پتا پوت لڈائے لاڈ، ماتا اپنی گود سہائیندا۔ وست دیوے ساچی داد، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، سنگر وڈا وڈا وڈیا ئیا۔ گرگھ ساچا لے اُبھار، میل ملائے سچ سُبھائیا۔ جنم جنم داروگ نوار، دُرمت دھوئے میل شاہیا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ نیز کھولے بند کواڑ، بجر کپائی دے تڑائیا۔ آتم سیجا کر پیار، پریتم پیارا لئے ملائیا۔ ساچی سخیاں منگلچار، گیت گوبند سنائیا۔ انحد دُھن سچی دُھنکار، دُھن آتمک آپ الائیا۔ جوتی نور کر اُجیار، جوت نرنجن کرے رُشائیا۔ گرگھ ساچے کر پیار، پریم پیار اک سکھائیا۔ آپ آپا دینا وار، ہوں گھولی گھول گھمائیا۔ توں میرا میں تیرا یار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوار، جیو جنت جنت گر لائیا۔ مات پت دھیاں پتر بھائی بھین ساک سجن راون زارو زار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ گرگھ سوہے سچ دربار، سنگر پورا ایکا چرن دے سر نائیا۔ کلج کوڑی کریا کرے خوار، کوڑا کوڑے دھندے لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر پورا

بے پرواہ، بھیو ابھیدا آپ جنائیدا۔ گرکھ سجنائ لئے ترا، تارنہارا ایکا آئیدا۔ ست ستوادی نام پڑھا، نیا نام آپ چڑھائیدا۔ ساچا سنیا اک اکھوا، سر سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ دھر دا لیکھا دئے چکا، کھ لکھ لیکھا آپ مکھائیدا۔ بھرم بھلیکھا دئے کڈھا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیدا۔ نیتن نیتا درس دکھا، پچھلا چیتا آپ جنائیدا۔ جنم جنم دا بھیتا دئے کھلا، انھو پرکاس وکھائیدا۔ کایا کھیتا ہرا کرا، پت ڈالی آپ مہکائیدا۔ کلج لیکھا دئے چکا، لیکھا کوئے رہن نہ پائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا دیا مکھائیدا۔ سنگر سچا سورپیر، نام بیر تا اک وکھائیا۔ شبد نرالا مارے تیر، انیالا آپ چلائی۔ چوٹی چڑھے اک اخیر، آخر اپنا چرن پچھہائیا۔ بدلنہارا آپ تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ کھچنہارا سچ تصویر، مصوّر دوجا نظر کوئے نہ آئی۔ دیونہارا ٹھانڈا سر، نجھہر جھرن دئے جھرائیا۔ چٹے اُتے کچ لیکر، پچھلی لیکر دئے مٹائیا۔ کلج دے تھوڑی بھیر، بھیرا پندھ آپ مکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سنگر پورا سچا گیتا، اینکارا اک اکھائیدا۔ سنگر پورا سچا داتا، داتا دانی دیا مکھائیدا۔ سنگر پورا سچا ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیدا۔ سنگر پورا سنائے ساچی گاتھا، آتر منتر آپ سنائیدا۔ سنگر پورا پچھے باتا، راتی ستیاں آپ اٹھائیدا۔ سنگر پورا میٹے اندھیری راتا، نرمل جوت ڈمگائیدا۔ سنگر پورا جگت بندھائے ساچا ساٹھا، جگ جیون گنڈھ پوائیدا۔ سنگر پورا پورا کرے گھاٹا، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیدا۔ سنگر پورا خالی بھرے باٹا، امرت رس وچ چوائیدا۔ سنگر پورا لہنا دینا دیوے ہتھو ہاتھا، ہتھو ہتھ آپ پھرائیدا۔ سنگر پورا سرب کلا سمراتھا، سمرتھ اپنا راہ چلائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ سنگر پورا ہر بھگونت، بھگون اپنی دیا مکھائیا۔ ہر بھگت بنائے ساچی بنت، سنت سنگر ہوئے سہائیا۔ گرکھ لیکھا لکھ اگت، اگت دئے سمجھائیا۔ گرکھ میلا ساچے کنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ کایا چولی رنگ بسنت، بسن بنواری آپ رنگائیا۔ مائس جنم نہ ہوئے بھگت، لکھ چوراسی نہ کوئے پھرائیا۔ جس جن میلے اپنی سنگت، سگلا سنگ رکھائیا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، ساچا بستر تن پہنائیا۔ ہر جن ہوور نہ جائے منگت، دوجے در نہ کوئے وڈائیا۔ سنگر میلا آد آت، گر چیلہ ہوئے سہائیا۔ کوڑی کرپا جیو جنت، کوڑا دھندا سرب لوکائیا۔ کلج مایا پئی بے آت، پڑدہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ بھرے بھلے جیو جنت، جیون جگت نہ کوئے جنائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا اک اکھوائیا۔

سَنگَر پُورا سچا ٹھاکر، دُھر دا ٹھیکے دار اکھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے ونج بن سوڈاگر، سودا ہٹو ہٹ وکائیندا۔ بوند رکت میلا کایا گاگر، گگریا کاپی ماٹی سوہا
 پائیندا۔ نرگن سرگن دیوے آدر، آدرش اپنا اک دکھائیندا۔ مہربان کریم کرتا قادر، قدرت اپنا رنگ رنگائیندا۔ وڈ بلوان سوربیر بہادر، جودھا اپنا بل
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو کھولے کرتارا، کرنی اپنی آپ جنائیا۔ نو سو چوڑانویں چوڑی جگ
 دا سچ وارا، کجگ اتہم اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے میلے یارا، پورب لہنا رہیا مکائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے خوارا، خواری آپے رہیا مٹائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا کھنہارا، لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کجگ دیکھے وارو وارا، جگ
 جگ ویس وٹائیندا۔ کوٹن کوٹ نام بول جیکارا، بے جیکار صفتی صفت صلاحندا۔ گر اتار دے سہارا، گر گر اپنا اشٹ جنائیندا۔ پیر پیغمبر کر اجیارا، اجل
 لکھ آپ دکھائیندا۔ ساچا سکھ دُھر دربارا، دوجا در نہ کوئے سہائیندا۔ لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ مات پت نہ کوئے
 پیارا، پوت سپوت گود نہ کوئے سہائیندا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ گھر گھر ہوئے باہاکارا، ہوکا نام نہ کوئے دوائیندا۔ ایکا
 بھگت بھگونت کرے پیارا، دوجا پیار نہ کوئے جنائیندا۔ مایا بدھا سرب سنسارا، موہ محبت زنجیر ایکا پائیندا۔ لکھ چوڑاسی لگا اکھاڑا، نو آ اپنا سانگ ورتائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سکھ اک سمجھائیندا۔ ساچا سکھ سَنگَر سہارا، دوسر اور نہ کوئے جنائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر، رندا گیا وچ
 سنسارا، پتر دھیاں کم کسے نہ آئیا۔ بن صاحب سَنگَر ٹھانڈا دے نہ کوئے دربارا، سرشٹ سبائی اگنی چکھا تپائیا۔ گوہند ساچا دس کے گیا سہارا، بالے نیہاں
 ہیٹھ دبا ئیا۔ دھرگ جیون سنسارا، جس ملے نہ سچا ماہیا۔ گھر ملے نہ آپ نرنگارا، سو بنک نہ کوئے سہائیا۔ گر سکھ تیرا وسدا رہے چبارا، چار جگ ہوئے
 رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ سَنگَر کا مان سچ سندیس، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ کوٹن کوٹ نر نریش، رائے
 دھرم ہتھ پھرائیندا۔ آگے کسے نہ چلے کوئی پیش، پتا پوت نہ کوئے بچھڑائیندا۔ نانک نرگن دے کے گیا سچ سندیس، اپنی دست انگد جھولی پائیندا۔ کوڑی
 کریا کوڑی کھیڈ، کوڑا رنگ رہن نہ پائیندا۔ جس جن سَنگَر دیوے اپنا بھیت، پتا پوت روپ ہو جائیندا۔ بن صاحب سَنجا کھیت، پہریدار نہ کوئے

اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑا لیکھا لیکھ مکھائیندا۔ سنگر پورا صاحب اک، اکل کلا اکھوائیندا۔ آد جگادی لیکھا لیکھ، بھگتاں دے
 وڈیائیندا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، ساکھیاں سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، کرنی کرتا
 آپ مکھائیندا۔ گرگھ گر گر کرے پیارا، گر سکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ پنج نیچے گم اپارا، پت ڈالی اک مکھائیندا۔ پھل لگے امرت رس ٹھنڈا ٹھارا، لوک
 مات نہ کوئے تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن دکھاں گرگھ گر گر اک وڈیائیندا۔ گر سکھ نہ کوئے دکھ، سنگر دکھرا آپ چکھائیندا۔
 گر سکھ نہ کوئے بھکھ، ہر بھکھیاں بھکھ گوائیندا۔ گر سکھ لوک مات نہ رہے لگ، لکھ چوراسی وچوں ملے وڈیائیندا۔ گر سکھ آندھ گوانڈھ لئے بچھ، پتر دھیاں
 والے روون مارن دھاپیندا۔ انتم خالی ہتھ سنگ نہ کچھ، کچھڑ بہہ سنگ کوئے نہ جائیندا۔ مانس سنمل دیرگھ اُتچ، بن ہر نامے خالی رہیا لہرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ بوٹا آپ لگائیندا۔ گرگھ بوٹا لائے جن، برہما مہیش سیو مکھائیندا۔ سچ دوارے دیکھے کھڑ، بن نیتز نین اٹھائیندا۔ پت ڈالی
 آپے پھڑ، تندى تند ڈور بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وھارا آپ جنائیندا۔ سچ وھارا دسے آپ، بوھاری دیا مکھائیندا۔ پاربرہم پرہم
 وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی دے سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی کھیل تماش، خالق خلق رہیا دکھائیندا۔ ساڈھے تن تن ہتھ سیاں سب دی دتی ناپ، نام پیمانہ ہتھ اٹھائیندا۔
 ناتا ٹننہارا مائی باپ، پتا پوت نہ گود سہائیندا۔ مانس مٹنہاری ذات، ذات نظر کوئے نہ آئیندا۔ پرہم پٹ کے آیا ڈونگھا کھات، کھاتا اکو اک دکھائیندا۔ آپے
 دیکھے مار جھات، جھاک اپنی ہر جو پائیندا۔ بیس یسا کھولنہارا تاک، مگروں دھکا دیوے لائیندا۔ ماں پت نہ کوئے نات، پتر دھی نہ ملے جو پائیندا۔ جھوٹا چکے
 جگت ساک، ساک اپنا ہر جو نواں بنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے سچا ساتھ، پھڑ باہوں لئے اٹھائیندا۔ لہنا دین چکائے مستک ماتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیندا۔ گر سکھ ساچے کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلج مٹن والا نشان، نشانہ کوئے نظر نہ آئیندا۔ جیو جنت سرب گرلان،
 بہڑی بہڑی سرب سٹائیندا۔ گر رپیر پینمبر کوئے نہ رہیا وچ جہان، جو آیا اٹھ اٹھ جائیندا۔ کسے ملے نہ پین کھان، کھانا پینا وشنوں بند کرائیندا۔ برہم
 دیوے نہ کوئے مان، برہم اپنی جھولی پائیندا۔ سنگر ترسول ہوئی حیران، ہر جو کی کی کھیل ورتائیندا۔ ایکا چلہ اک کمان، بن تندى تند چڑھائیندا۔ ایکا

بھوپ سچا سلطان، دُھر فرمانا حکم سنانیندا۔ نانا توڑے زمیں اسمان، ضامن نظر کوئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ کرے غلام، پھڑ
 باہوں آگے لائیندا۔ آگے کوئے نہ دے امام، امانت سب دی آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سارے نیوں نیوں کرن سلام، علیکم روپ نہ کوئے دکھائیندا۔
 سمت اُنی دے دے سنانے پیغام، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرو پچھان، بے پچھان پچھان وِج نہ آئیندا۔ گرسکھ ہوئے نہ کوئے حیران، ہر جو
 اپنی کھیل کرائیندا۔ بوٹا لائے وِج جہان، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کیتا قول پور کرائیندا۔ پورا کرے کیتا قول،
 اقرار بھل کدے نہ جائیا۔ پہلوں صاف کرے دھرنی دھول، دھول ہو لا بھار کرائیا۔ پھیر گرسکھاں اندر جائے مول، مولا اپنا روپ وٹائیا۔ کھیا لیکھ
 مٹن نہ دیوے رتی چول، رتی رت اپنے لیکھے پایا۔ نیتز ویکھو ہندا گھول، گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ باہوں ٹکرا رہیا لگائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ لگیا رہیا
 پڑدے اولے اول، اپنا کھ نہ کسے دکھائیا۔ کلج انتم سب دا لیکھا لیا پھول، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ سچی یاد، یادداشت آپ بنائیندا۔ ویکھنہار برہم برہماد، پار برہم پر بھ کھیل کرائیندا۔ جس رچنا رچی آد،
 سو انتم ویکھ دکھائیندا۔ جس لکھ چوراسی برہے دتی دات، سو برہم اپنی جھولی پائیندا۔ جن بھگتاں پچھنہارا وات، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ کوڑی کریا
 کرے گھات، گھاؤ اپنے ناؤں لگائیندا۔ سنجگ سچ بندھائے نات، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ گرگھ گر دکھائے اک جماعت، اکھر وکھر اک پڑھائیندا۔ ویہہ
 سو اگی پکرمی پہلی چیت سب نوں کٹھی دیوے دات، خالی کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ پہلی
 چیتز پہلی اکی، اگی اگی دے وڈیائیا۔ سنجگ دی ساچی سکھی، بن سکھیائے پرگٹائیا۔ چار ورن دی دھار نکھی، چوتھے جگ پار دکھائیا۔ رسنا جہوا ہوئے نہ
 پھکی، پھکا رس نہ کوئے دکھائیا۔ گرگھ پریم پریتی نکی نکی، نکا ہو ہو آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار بے پرواہیا۔ پہلی چیتز
 دیوے دان، چیتا بھل کدے نہ جائیندا۔ سنجگ دا سچ نشان، گرگھ گر سکھ آپ پرگٹائیندا۔ ایٹھے اوتھے دیوے مان، دو جہاناں دیا کمائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے پار کرائیندا۔ گرگھ بیڑا کرے پار، پار اتاری آپ کرائیندا۔ جننی جن دے آدھار، ماتا گھ آپ سہائیندا۔

کھج ڈکھڑا آپ نوار، سنجگ ساچا سکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رت رتزی آپ سہائیندا۔ رت رتزی اجل
 کھ، ہر سنگر آپ کرائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کھ، کھ لکھڑی آپ مہکائیا۔ بچھلا میٹے سارا ڈکھ، ڈکھ سکھ وچ بدلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سنجگ دا ساچا بیٹا، اپنا ناواں وڈیایا۔ سنجگ دیوے ساچی دات، ہر اکیم ایک ایک دیا کمائیندا۔ کھج میٹ اندھیری رات، گرگھ ساچا چند
 چڑھائیندا۔ جگت بندھن بندھائے نات، پتا پوت سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھت وار آپ جنائیندا۔ پہلی چیت ساچی
 تھت، اکی اکی کرے کڑمائیا۔ نہکرمی لیکھا دئے کھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیا۔ سنجگ دا ساچا سکھ، گر سکھ بالا لئے پرگٹائیا۔ سنگھ کرپال منگے بھکھ، پر بھ
 ساچا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھانڈے دئے بھرائیا۔ خالی بھانڈے کر بھر پور، بھر پوری دیا کمائیندا۔ پوت سپوتا ساچا
 نور، نور نورانہ آپ دھرائیندا۔ سنجگ ساچا بیڑا بنھے پور، گر شبدی ست اپجائیندا۔ آسا منسا پوری کرے ضرور، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ کھج تپے
 وانگ تندور، گر سکھ اگن نہ کوئے تپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مان دوائیندا۔ تھت وار لینی کھ، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ گھر وچ پرگٹ ہووے ساچا سکھ، ہر سنگر سکھیا اک سمجھائیا۔ بن سواالی منگی بھکھ، خالی ہتھ رہن نہ پائیا۔ پر بھ اگے بیننتی کیتی جس جس،
 تس دا لہنا پہلی چیتز اک اک نال لکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مات سکھنی گود سہائیا۔ ناری کنت رکھے آس، آسا
 پوری ہر کرائیندا۔ جگت ترسنا بھجائے پیاس، کایا ترپت آپ کرائیندا۔ سیوک گھر سیوک آئے بن بن داسی داس، داسی داس روپ وٹائیندا۔ اٹھے پھر
 نہ ہوئے اداس، ادر اندر اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر گرہ وجے ودھائی، واہوا ہر ہر
 کھیل کرایا۔ سنجگ ساچے ہوئے کڑمائی، ہر ایک بندھن پایا۔ گر سکھ گھر گر سکھ آئے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنایا۔ پاربرہم پر بھ ملے سچا ماہی، جس
 ماتا انتر اپنا نام چھپایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے ترائی، ساچے بیڑے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچا پار کرایا۔ سنجگ سمت
 پہلا سال، ہر جو پہلی ونڈ ونڈائیا۔ گرگھیں بخشے ساچے لال، لالن اپنا رنگ دکھائیا۔ سچھنڈ دواویوں آپے بھال، مانس جنم دوائیا۔ نیڑ نہ آئے کال

مہاکال، مہابلی ہوئے سہائیا۔ ویکھنہارا دین دیاں، دین اپنی دیا کمائیا۔ گر سکھ سکھ کرپال، کرپاندھ ندھ وڈیائیا۔ ترے گن توڑ جگت جنجال، جیون جگت دے جنائیا۔ گھر مایاں وے تال، مکھ بالے سگن لگائیا۔ کرے کھیل آپ گوپال، گوپالن اپنا روپ دھرائیا۔ ہرجن کھیڑا سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا دیاں سنجگ بے مثال بے نظیر اپناراہ چلائییا۔

☆ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیو کور دے گرہ گولے والا ضلع فروزپور ☆

ہر ہر کھیل سچھنڈ، سچھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ ہر ہر میل وچ برہمنڈ، برہمانڈ رنگ رنگائیندا۔ ہر ہر ناؤں ساچا چھنڈ، سو پڑکھ نرنجن ڈھولا گائیندا۔ ہر کا پریم اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ ہر کا بل سورا سربنگ، سورپیر آپ اھوائیندا۔ ہر کا نور ساچا چھنڈ، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوار ہر جو چڑھیا، نیتز نظر کسے نہ آئییا۔ نرنجن نراکار اندر وڈیا، روپ انوپ آپ وٹائییا۔ ساچی وڈیا بن اکھر پڑھیا، پڑھ پڑھ خوشی منائییا۔ اجونی رہت اپنا گھاڑن گھڑیا، انھو پرکاس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچی کھیل رچائییا۔ سچھنڈ دوار کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن کرے کارا، کرتا کرنی آپ کمائیندا۔ ایکنکارا ویکھ پھارا، گرہ مندر خوشی منائیندا۔ آد نرنجن نوری دھارا، نورو نور نور رُشنائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سہارا، سمرتھ دیا کمائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، گرہ مندر ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم پر بھ سچ اکھاڑا، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر نظر کوائے نہ آئیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی سو بھاپائیندا۔ اوچو اوچ اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ایکا رنگ رنگائیندا۔ سچھنڈ دوار ساچا رنگ، ہر سنگر آپ رنگائییا۔ ویکھنہارا سورا سربنگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد ست ست جانے اند، اند منگل ایکا ایک سنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دی ساچی دھارا، آپے ویکھے ویکھنہارا، پیکھت پیکھت خوشی منائییا۔ ساچی دھار جوت اکال، جوتی جاتا

آپ پر گٹائیندا۔ پرم پُرکھ ہو دیال، دیا اپنی آپ کمائیندا۔ وساونہارا سچ سچّی دھرمسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ وجاونہارا ساچا تال، تال اپنا ناؤں رکھائیندا۔ گھانہارا ساچی گھال، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ چلنہارا نال نال، سد اپنا سنگ نبھائیندا۔ کرنہار سدا پرتپال، پرتپالک ویس وٹائیندا۔ بننہارا سچ دلال، ست دلالی آپ کمائیندا۔ ویکھنہارا حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چلنہار اولڑی چال، چال نرالی آپ جنائیندا۔ دیونہار سچا دھن مال، نام خزانہ آپ پر گٹائیندا۔ پر گٹاونہارا ساچے لال، پوت سپوتے آپ جنائیندا۔ جن جننی جنے ساچے لال، ست دُلارا ناؤں دھرائیندا۔ ویس وٹائے سری مہاکال، مہاگنت نہ کوئے گنائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دیا باقی کر اجیار، ساچے مندر آپ کٹائیندا۔ نرگن تاکی کھول کواڑ، نیز اکھ اکھ پر گٹائیندا۔ محل اٹل دے آدھار، نہچل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے ساچی کار کمائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچی کار، ہر کرتا آپ کمائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، اگم اگمڑاروپ وٹائیا۔ نوری نور نور اجیار، جلوہ جلوہ رُپ دکھائیا۔ حق حق بے عیب پروردگار، مقام ایکا ایک وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دی ساچی دھار، ہر ساچا آپ جنائیا۔ سچھنڈ نواسی ساچی دھار، ست دوارے آپ پر گٹائیندا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر کھیل کرائیندا۔ آپے تھر گھر کھول کواڑ، ست دُلا رے مان دوائیندا۔ آپے اچھیا بھرے بھنڈار، دست امولک جھولی پائیندا۔ آپے کرے سچ پیار، پرم پُرکھ ناتا جوڑ جڑائیندا۔ آپے دتے سچ وہار، بوہاری کار کرائیندا۔ آپے بندھن پُرکھ نار، جوڑی جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ آپے لیکھا جانے لکھنہار، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ آپے رُپ وٹائے نرکار، ایکنکارا اوانگ اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے سوہنگ رُپ سچّی سرکار، وشنوں اپنا رُپ وٹائیندا۔ آپے کھیل کرے اپار، برہم ویتا آپے جائیندا۔ آپے شکر دے آدھار، دھواں دھار آپے سمانیندا۔ سُن اگئی آپے ہو اجیار، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ آپے ترے گن دے بھنڈار، ترے ترے میلا آپ کرائیندا۔ آپے پنچ تت اکھاڑ، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش ناچ نچائیندا۔ آپے لکھ چوراسی لئے ابھار، گھر بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ آپے کھولنہار دوار، نو در اپنا بندھن پائیندا۔ آپے من مت بڈھ کر پسار، جگت پساری ہٹ چلائییندا۔ آپے گھر وچ گھر کر تیار، گھر مندر آپ سہائیندا۔ آپے لہنا دینا دیونہار وچ سنسار، وڈ سنساری ناؤں رکھائیندا۔

آپے بودھ اگادھا بول جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں دکھائیندا۔ آپے نادشبد دُھنکار، دُھن آتمک راگ الائیندا۔ آپے سخیان منگلپار، بہہ بہہ گیت گوہند
 الائیندا۔ آپے جوت نرنجن کر اُجیار، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نج اپنا رس چکھائیندا۔ آپے وسنہارا سچکھنڈ سچے دوار،
 نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے سرگن کر پپار، پسر پپاری ویکھ دکھائیندا۔ آپے دیونہار آدھار، منتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ سوہنگ رُوپ سچّی سرکار،
 ساچے تخت سوہا پائیندا۔ نرگن سرگن ونج وپار، دو جہاناں ہٹ چلائیندا۔ لوآں پُریاں کھول کواڑ، برہمنڈ کھنڈ کُنڈا آپے لائیندا۔ سورج چن کر اُجیار،
 نُوَر نُوَرانہ نُوَر دکھائیندا۔ کاغذ قلم کر تیار، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے آدھار، دُھر دی دھار آپ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن
 لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچاراہ چلائیندا۔ سچّا راہ سچکھنڈ نواسی، پُرکھ ابناسی آپ
 چلائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راسی، گوپی کاہن نچایا۔ کھیلے کھیل شہنشاہ شاہو شتاباشی، دو جہاناں ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن سرگن پوری کرے آسی، آسا
 آسانال ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا ویکھے سچّا ماہیا۔ سچّا ماہی بے پرواہ، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ جگ چوکڑی مارگ لاء،
 ساچے دھندے آپے لائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران پڑھا، پُرانی پُران پُران سمجھائیندا۔ گر اوتار سیوالا، ساچی سیوالا سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم لئے
 ملا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایش جیو جگدیش دے سجھا، رمز رمز نال ملائیندا۔ دُئی دویتی پڑدہ دے اٹھا، ساچا مندر اک دکھائیندا۔ نوبت وجے
 نام خدا، ایکا ڈنکا نام لگائیندا۔ ہستی نالوں ہوئے جُدا، جُدا ہستی نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی کار کمائیندا۔
 سچکھنڈ نواسی ساچی کارا، ہر کرتا آپ کمائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، جگ جگ ویس وٹایا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈارا، وڈ بھنڈاری سیو کمائیا۔ لہنا دینا آد
 جگادی دیونہارا، باقی رہن نہ کوئے پائیا۔ پنچ تت کایا کرے شنکارہ، چولی کایا رنگن اک رنگایا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، کول نین سچّا ماہیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے مان وڈیایا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے مان، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ دا سچ فرمان،
 حکمی حکم آپ سنایا۔ سچکھنڈ دا ساچا گان، گات گات کرے پڑھایا۔ سچکھنڈ دا سچ دھیان، دھیان دھیان وچ سمایا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، ست ستوادی

آپ دکھائیا۔ سچکھنڈ داساچا کاہن، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی دیکھے آن، گھر گھر گوپی آپ پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی وے ودھائیا۔ وے ودھائی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ و جائیندا۔ آد جگادی اک انند، جگ جگ ایکارس دکھائیندا۔ سدا سہیلا گائے اپنا چھند، سوہلا ڈھولا آپ لائیندا۔ دو جہاناں رکھے بند، بندی خانہ اک دکھائیندا۔ نرگن سرگن پردہ کندھ، پردہ دویت نہ کوئے ہٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ داسچ و ہارا، کرے کرائے کر نیہارا، کرتا پڑکھ کرنے یوگ، لیکھا جانے ڈھر سنجوگ، جگت و جوگ نہ کوئے رکھائیندا۔ ڈھر سنجوگی ساچا میلا، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ پڑکھ ابناسی سجن سہیلا، سگلا سنگ رکھائیا۔ کرے کھیل گرو گرو چیلا، گرو گرو اپنا ویس وٹائیا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، جوت نرنجن سگن منائیا۔ پاربرہم برہم ملن دادتے ویلا، وار تھت نہ کوئے جنائیا۔ وسنہارا دھام نویلا، اینکارا بے پروا ہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اچرج کھیل آپے کھیل، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی کرنی، بن قیمت آپ کمائیا۔ کرنی کرے بن جو قیمت، کتھنی کہہ نہ سکے رائیا۔ ہر کا کھیل وڈ غنیمت، گنوان نہ جانے رائیا۔ آد جگاد عظیم اٹشان عظمت، عظمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ داساچا کام، کرے کرائے سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ساچا کام ہر نرنکارا، نہہرمی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا تھم اک ورتارا، ایکا دھندے آپے لائیندا۔ ایکا جگا جگنتر لے اوتارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایکا نام شبد بھنڈارا، ہر ایکا ایک ورتائیندا۔ ایکا مندر سچ دوارا، ایکا ہر جو آسن لائیندا۔ ایکا سجن میت مرارا، ایکا مل مل خوشی منائیندا۔ ایکا دیونہار سہارا، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا نور جوت اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ ایکا بنے سد پنہارا، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ ایکا ہٹ اک ونجارا، ہٹوانا اکو اک چلائیندا۔ ایکا ایک سری بھگوانا، گھر ساچے سو بھا پائیندا۔ ایکا مرد اک مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ ایکا چلہ تیر کمانا، ایکا کھنڈا کھڑگ کھڑکائیندا۔ ایکا سور پیر بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل دو جہاناں، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ایکا گوپی ایکا کاہنا، رام رمیا اک اکھوائیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، پیر پیغمبر اک پڑھائیندا۔ ایکا کرائے سچ سلاما، علیکم ایکا نام وڈیائیا۔ ایکا ہوئے پینا دانا، پینا دانا شہنشاہیا۔ ایکا کرے ٹھانڈا سپنہ، آب حیات گھ چوائیا۔ ایکا کھیلے کھیل لوک

تیناں، چوڑاں لوک آپ پر گٹائیا۔ ایکا بنیا رہے نابینہ، نیز اکھ نہ کوئے کھلائیا۔ ایکا ہوئے سرب ادھینا، گھر گھر اپنا آپ چھپائیا۔ ایکا ہوئے سرب پرینا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پرکھ ابناسی پوری آسا اپنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پوری آسا، آد جگادی آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل تماشا، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ پا پاراسا، جیرج انڈج اتبھج سیتج ناچ نچائیندا۔ نرگن سرگن اندر کر کر واسا، آتم پر ماتم دے بھرواسا، دھیرج دھیر دھرائیندا۔ لیکھا جانے پون سواسا، پون انجا آپ سمائیندا۔ ویکھنہارا پر تھی آکاشا، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ دسنہارا سچ خلاصہ، گر اوتاراں پیر پیغمبراں آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی کار، کرے کرائے کرینہار، ہر جو ہار کدے نہ جائیندا۔ نہ کوئی ہار نہ کوئی جت، آد جگاد اپنے رنگ سمائیا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ آد جگادی جگ جگ ہت، نرگن سرگن کرے گڑمائیا۔ ویکھنہارا نت نوت، روپ انوپ دھرائیا۔ جن بھگتاں بنے مات پت، دھن دھن جنیندی بنے مائیا۔ گرہ مندر ساچے آئے دس، بن نیز کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنی دیا کمائیا۔ دیا کمائے گھر گھیر، گونتا وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی وڈ وڈ پیر، پاربرہم بے پرواہیا۔ دسنہارا چڑھ کے چوٹی اخیر، آخر اپنا ڈیرہ لائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیونہارا توفیق، توفیق اکو نام خدائیا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آئیا۔ دسنہارا سد نزدیک، نیرن نیرا ڈیرہ لائیا۔ پاوے سار ہست کیٹ، غریب نمائیاں ہوئے سہائیا۔ دسنہارا دھام انڈیٹھ، انڈ ٹھڑی کار کمائیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، امرت رس رس چکھائیا۔ چرن کول بندھائے پریت، پریتوان اک ہو آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ساچے سنت سنائے گیت، سوہنگ ڈھولا اک لائیا۔ بنے وچولا آپ اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ پرکھنہارا ساچی نیت، گھٹ گھٹ ویکھے تھاواں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچا متا آپ پکائیا۔ ساچا متا ہر نرنکار، بن متوں آپ پکائیندا۔ آد جگادی کھیل اپار، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیندا۔ نو نو چار دے آدھار، دہ دشا کھوج کھوجائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ اپنی اچھیا دے بھنڈار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجک جگ

جگ ویکھے ویکھنہار، کوٹن کوٹ روپ دھرائیندا۔ سچ سندیسہ اینکار، کھانی بانی انجیل قرآنی گیتا گینانی وید پرانی شاستر سمرت نال رلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات مات نشانی، شبد اگنی مارے کانی، برہوں انیالا تیر چلائیندا۔ جگت سروور دیوے پانی، اٹھسٹھ کھیلے کھیل مہانی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کمائیندا۔ ساچی کار کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائی۔ جودھا سورپیر بلکارا، بل اپنا دئے جنائی۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، ترے بھون دھنی ہو اُجیارا، چوڈاں لوک دے ہلارا، وشن برہما شو لے جگائی۔ گر اوتاراں نین اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملایا۔ ویکھنہارا جگت اکھاڑا، ورجنڈی اپنی جھنڈی پائی۔ پھر نہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پریت آسن لایا۔ وسنہارا ڈونگھی غارا، سمنڈ ساگر پھول پھولایا۔ کرنہارا ساچی کارا، چاروں کُنٹ اپنا پندھ مُکائی۔ دیونہارا سچ سہارا، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ ستجگ تریتا پار اُتارا، دواپر ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرکارا آپ کرایا۔ سچکھنڈ دا سچ وہارا، لوک مات دئے جنایا۔ محل اٹل اک منارا، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ ساڈھے تن ہتھ دئے آدھارا، پار ہر ہم وڈی وڈیائی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بنا سبت رہی گُرائیا۔ سمنڈ ساگر رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ دھرنی کوک کوک کرے پکارا، کھلی مینڈھی رہی وکھائی۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، دروہی دروہی خدائے دُہائی۔ گر اوتار کرن وچارا، پُرکھ ابناسی وچار وچ کسے نہ آئی۔ بھگت بھگوان آگے کڈھن ہاڑا، ہائے ہائے کلجگ اگنی اگت رہی جلائی۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا نور نہ کوئے رُشنائیا۔ گر کاشب نہ کسے وچارا، بھرے بھلی سرب لوکائی۔ نار کنت نہ کوئے پیارا، وچچار سرشٹ سبائی رہی کمائی۔ گر در مندر مسجد دھواں دھارا، جگت اندھیرا اک وکھائی۔ کلمہ نبی نہ کسے اُچارا، ساچا حجرہ نہ کوئے سہائی۔ سچ محراب نہ کوئے ستارا، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ مکے کعبے نہ ملے پروردگار، دو دو آہ میل نہ کوئے ملایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ بن نیتز روون زارو زارا، اکھ سکے نہ کوئے اٹھائی۔ کلجگ چار کُنٹ ہو یا بلکارا، بل اپنا رہیا جنائی۔ سادھاں سنتاں مارے مارا، سر سکے نہ کوئے اٹھائی۔ دھیاں بھیناں کرن ونج وپارا، ساچا ونج نہ کوئے جنائی۔ سچکھنڈ نواسی ویکھنہارا، ویکھے تھاؤں تھانیا۔ کلجگ انتم ہو اُجیارا، نرگن اپنا نور دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچی کرنی آپ جنائی۔ سچکھنڈ دی ساچی دھارا، ہر لوک مات پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ دوارا، دھرنی دھرت دھول اُپر سہائیندا۔

سجھنڈ دا سچ پیارا، جن بھگتاں نال کرائیندا۔ سجھنڈ دا سچ اکھاڑا، گرگھ سخیاں ناچ نچائیندا۔ سجھنڈ دا سچ جیکارا، سوہنگ نعرہ آپ سٹائیندا۔ سرب جیاں دا بن پیارا، پیار پیار نال وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سجھنڈ دی ساچی دات، ہر لوک مات پرگٹائیا۔ جن بھگتاں پچھنہارا وات، گھر گھر پھیرا پائیا۔ ناتا توڑ ذات پات، شرع مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ چرن کول ایکانات، برہم پاربرہم گڑمائیا۔ صاحب سنگر دتے ایکا گھٹ، پر بھ پتن ڈیرہ لائیا۔ کلج کوڑی مٹے واٹ، سبج ساچا راہ چلائی۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، ترے ترے اپنا بندھن پائیا۔ پنچم بنے سجن ساک، بندھپ اپنا ناواں رکھائیا۔ کرے کھیل ہر پاپی پاک، رسول اصول اک جنائیا۔ دو جہاناں ویکھنہارا کھات، چوڑاں طبقاں کڈا لاییا۔ لکھ چوڑاسی کرنہارا گھات، کھنڈا اپنا نام چکائیا۔ جن بھگتاں پچھے وات، زرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکل پھیرا پائیا۔ نام جنائے ساچی گاتھ، گا اپنا رنگ رنگائیا۔ لہنا دین چکائے پورب ماتھ، کرم کانڈ نہ کوئے رکھائیا۔ گھر سیجا آتم بھوگ بلاس، رس رسیا رس رسائیا۔ گھر میلا پڑکھ ابناس، گھر مندر وجے ودھائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے بند خلاص، بندی خانہ دے تڑائیا۔ کوڑی کریا فاش فاش، فاتحہ سب دادے پڑھائیا۔ سبج دی ساچی شاخ، گرگھ ساچے آپ پرگٹائیا۔ سنگر سچا پت لئے راکھ، ڈھاکن کو پتھارا سچا ماہیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، سبج ساچا نور درسائیا۔ کر کرپا پچھے بات، ابھل ابھل کدے نہ جائیا۔ سجھنڈ دی ساچی بات، گرگھوں آپ سٹائیا۔ پاربرہم دی اکو ذات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سجھنڈ نواسی ساچا کھیل لوک مات آپ درسائیا۔ لوک مات ہر کھیل اکھ، اکھ جنائیندا۔ پرگٹ ہو پڑکھ سمرتھ، سمرتھ دھار چلائی۔ نام امولک ساچی وتھ، کایا گوک آپ ٹکائیندا۔ جگت وکارا پائے نتھ، من منو آنہ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ سرت سوانی کرے وس، گر شبدی رنگ چڑھائیندا۔ میٹ اندھ اندھیری رین مس، اگیان اندھیر چکائیندا۔ انحد شبد اناد سٹائے جس، انادی اپنا راگ الائیندا۔ بھگت بھگوان اک دوجے نال جائن پھس، پریم پیار گنڈھ رکھائیندا۔ تیر انیالا مارے کس، دئی دوتی پڑدہ ڈھائیندا۔ سجھنڈ نواسی ست دوارے کرے کھ، جن بھگتاں آپ جکائیندا۔ دیونہارا ست سنتو کھ دھیرج ہٹھ، گیان دھیان اک درٹائیندا۔ اک جیکارا بول لکھ، آتم پر ماتم آپ

سناہندا۔ سرشٹ سبائی نالوں کر کر دکھ، گرگھ اپنے رنگ رنگاہندا۔ جگ جگ جن بھگتاں کردا آیا کچھ، لکھ چوراسی دھکا لائندا۔ ہنکاری بھانڈے کرے
 سکھ، خالی بھانڈے نون سو اکھرنال بھرائندا۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، رواداس چمارا ونڈ ونڈائندا۔ ناتا توڑے تت اٹھ، نو در خالی آپ
 کرائندا۔ سچھنڈ نواسی دیونہارا برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دا سچ وارا، کرے کرائے کرینہارا،
 لوک مات مار جھت، دیونہار سرب نجات، نچ گھر بیٹھا آسن لائیا۔ نچ گھر وسے نچ گرہ مندر، گرہ گرہ خوشی منائندا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کنڈر،
 کندھ دوتی آپے ڈھاندا۔ من ہنکاری بنھے بندر، ڈوری ایک نام پائندا۔ لکھ چوراسی مایا ممتا کیتی اندھڑ، نیتزنین نہ کوئے کھائندا۔ رسنا جہوا ہوئی گنڈر،
 امرت رس نہ کوئے چکھائندا۔ بندی خانہ وچا چندر، بن سنگر پورے نہ کوئے تڑائندا۔ نو نو دسے کھنڈر، محل اٹل نہ کوئے وسائندا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگ جگنت، میل ملائے بھگت بھگونت سچ سہائے نار کنت، رنگ چڑھائے اک بسنت، مہا سنائے
 آپ اگنت، لیکھے لائے ساچے سنت، دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، آتم پر ماتم دیوے منت، منت سوہنگ سو پڑھ زرنجن آپ
 جنائیا۔ سوہنگ سو ساچا منتر، گر پیر اوتار رہے جس گائیا۔ وسنہارا سدا زرنتر، زرنتر برہم رہیا اٹھائیا۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔
 جس بنائی ساچی بتز، سو ویکھے چائیں چائیا۔ پاوے سار گنگن گگنتر، منڈل اپنا پھیرا پائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھی کنڈر، بھوری بھور رہیا پھولائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب گیان گیان دیو آتم پر ماتم ایکا بوجھ نبھائیا۔ آتم پر ماتم بوجھے بوجھ، بوجھنہار گوپالا۔ گھر وچ گھر دیوے سو جھ، بند
 کوڑی کھولے تالا۔ لہنا دینا چکے ایک دوج، دو آ ایکا ایکا مارگ لائے سکھالا۔ بھیو چکائے ہر جو گو جھ، گھر گبھیر کایا مندر اندر سچی دھر مسالہ۔ گر سکھ گر
 گر دوویں اک دوجے توں جائن جھو جھ، جنم مرن جنم مرن جنم مرن توں دوہاں کرے زالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا دان، دو
 جہان چرن کول وکھائے سچی دھر مسالہ۔

☆ ۱۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پبلی ضلع فرور پُر ☆

سو پُرکھ نرنجن ست سلطان، ست ستوادی ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ مہربان، دین دیال ناؤں رکھائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر پروان، بھچھیا ساچی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل اک مہان، اکل کل اپنی دھار چلائیندا۔ ساچا مندر ہر مہان، مہربان آپ اپائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے نشان، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ دیا باقی اک بھگوان، نرمل جوتی جوتی کائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل مہان، پروردگار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا سورا، سوریر اک اکھوائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سرب کلا بھر پورا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا حاضر حضور، حضرت اپنا ناؤں رکھائیا۔ آد نرنجن جوتی نورن نورو نورا، نور نور رُشائیا۔ سری بھگوان وسنہارا نیر دورا، دور نیر اپنا پنڈھ رکھائیا۔ ابناسی کرتا رنگ دکھائے ایکا گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ پاربرہم اپنا کھیل کرے ضرور، ضرورت اپنی نہ کسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، نرنجن نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ نرنجن دیا کر اجیارا، کملا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کوئے وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، حکم حاکم آپ جنائیندا۔ در درویش بن دربارا، در اپنی الکھ جگائیندا۔ دیونہار آپ کرتارا، وست امولک آپ وکھائیندا۔ ساچی وست ایکا تھارا، تھر گھر ساچے آپ کائیندا۔ دیونہارا ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، ہر جو اپنا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد آپ کرائیا۔ نرنجن روپ ہو پرگٹ، پُرکھ اکال نور دھرائیا۔ اجوئی رہت سدا سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ اپنی مہا جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار چلائے

رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیآ۔ اپنے انتر آپے وس، آپے ویکھے چائیں چانیا۔ آپے نور آپ پرکاس، نرگن آپے ڈمگائیآ۔ آپے داسی آپے داس، بن سیوک سیو کمائیآ۔ آپے منڈل آپے راس، ہر جو آپے ویکھ وکھائیآ۔ آپے کھیل آپ تماش، کھیلنہار آپ ہو جائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ہر نرکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ محل اٹل اچ منارا، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ تخت نواسی کرپسارا، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ پُرکھ سلطانا، پاربرہم پر بھ آپ جنائیآ۔ سچکھنڈ سوہے سچ مکانا، درگاہ ساچی ملے وڈیائیآ۔ دُھر درگاہی دُھر فرمانا، دُھر سندیسہ آپ سنائیآ۔ دُھر درباری دُھر راج راجانا، دُھر درگاہی سچا شہنشاہیا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، مرد مردانگی آپ رکھائیآ۔ نرگن نرگن کھیل مہانا، نرکار نرکار وڈی وڈیائیآ۔ اجوئی رہت ہو پردھانا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیآ۔ انھو پرکاس کرے مہانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، اپنی بنت آپ بنائیآ۔ اپنی بنت بنائے آپ، بے پرواہ وڈی وڈیائیآ۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیآ۔ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھو ابھید آپ جنائیآ۔ آپے دیونہارا دات، داتا دانی ناؤں رکھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ پُرکھ اکال اک اگلا، آد جگادی ڈیرہ لائیندا۔ ایکا پھڑائے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی دھار آپے رلا، دھار دھار وچ ملائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، ناؤں نرکارا آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا نچیل دھام اٹلا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیآ۔ سچکھنڈ دوار وڈا وڈ، ہر وڈا آپ وڈیائیآ۔ نرگن اندر نرگن لڈائے لڈ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آر پار کنارہ نہ کوئی حد، محدود رکھے نہ کوئے تھانیا۔ کرے کھیل سوراسرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جس دوارے دھرے پگ، تس دیوے مان وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیآ۔ سچکھنڈ ساچا سچ سہنجنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جوت جگا آد نرنجنا، آد پُرکھ کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی درد دُکھ بھے بھنجنا، دُکھ درد نہ کوئے رکھائیندا۔ نیتز اپنا آپ پائے انجنا، پرکاس پرکاس نال ملائیندا۔ نرگن نرگن سچٹا، سگلا سنگ آپ اکھوائیندا۔

نرگن نرگن مجنا، سر سرور اک نہائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا آپ صلاحیندا۔ سچھنڈ دوارا مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا آسن لائیا۔ آپے نار آپے کنت، سچ سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ آپے ناواں آپے منت، منتر اپنا آپے گائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچھنڈ ساچا سوبھنیک، سو پرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ دوسر نہ کوئی دے شریک، شرکت وچ نہ کوئے جنائیندا۔ آد جگاد اپنی رکھے آپ اڈیک، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ نرگن نرگن سچ پریت، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیندا۔ پاربرہم دی اکوریت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ایکنارا اکوگیت، گیت گوہند آپ لائیندا۔ آد جگاد رہے اتیت، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ سچھنڈ نواسی صاحب انڈیٹھ، انڈیٹھری کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا آسن، نر ہر نرائن آپ لگائیا۔ کھیلے کھیل پرکھ ابناسن، ابناسی کرتا دھار چلائییا۔ نرگن نور جوت پرکاسن، پرکاشوان سچا ماہیا۔ سیوک سیوک داسی داسن، راجن راج آپ اکھوائیا۔ نج گرہ کر کر اپنا واسن، نج دھام دے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ بیٹھا سوبھا پائییا۔ سچھنڈ وسے ہر نرنکارا، اک اکلا آسن لائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ اپنا کرے آپ پسارہ، پسر پساری آپ اکھوائیندا۔ آپے اچھیا آپ بھنڈارا، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ آپے در درویش نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس اپنا ہتھ آپ لکائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا مان رکھائیندا۔ سچھنڈ دوارے ساچا مان، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیا۔ وسنہارا سری بھگوان، واستک اپنا روپ دھرائیا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست پرکھ نرنجن اک اٹھائیا۔ اک اکلا راج راجان، شہنشاہ اپنا حکم چلائییا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ لئے سنائییا۔ اپنی مٹے آپے آن، اپنے بھانے آپ سمائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارے دیوے مان وڈیائییا۔ وڈیائی مان دیونہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ آد پرکھ ہر کر پسارہ، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی سوبھا پائیندا۔ ایکا نور نور اجیارا، اندھ اندھیر نہ کوئے وکھائیندا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پرکھ اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ لیکھا جان پرکھ نارا، نار کنت سچ ہنڈھائیندا۔ جننی جن بن بن سرجنہارا، پوت

سپوٽا ايڪا جانيندا۔ ناؤں دهرائے سُت دُارا، شبدی شبد وند وندائيندا۔ محل اٿل اڪ مينارا، گهر گهر وچ آپ پرگنائيندا۔ سڳهند اندر کھول ڪواڙا، تهر گهر
 ناؤں دهرائيندا۔ ساچا ديا ڪر اُجيارا، اپنا بيا بچ بچائيندا۔ پوٽ سپوٽا ڪرے پيارا، هر ساچي گود بهائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سڳهند
 ساچي ڪار ڪرائيندا۔ ڪرے ڪار هر ڪرے جوگ، يگتي اپنے هٿه رکھائيا۔ ليکھا جانے دُهر سنجوگ، دُهر دُهر ميلا ميل ملائيا۔ وسنھارا ساچے ڪوٽ، سڳهند
 ديوے مان وڏيايا۔ رُپ دهرائے نرمل جوت، رکھ نظر ڪوئے نہ آيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے کھيل بے پرواھيا۔ بے پرواھ
 کھيل اپارا، اڀر ڀر کھيل ڪرائيندا۔ تهر گهر ساچا کھول ڪواڙا، شبدی سُت بهائيندا۔ سچ سنديسھ ايڪا وارا، ايڪ اوٺڪارا آپ سنائيندا۔ تيرا مير سچ وھارا، هر ساچا
 بندھن پائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر سڳهند نواسي پُرکھ ابناسي، تهر گهر ساچا راه جنائيندا۔ تهر گهر ساچے شبدی سُت، هر هر جو آپ
 اُٿائيا۔ ڪرے کھيل ابناسي اچت، بے آنت بے پرواھيا۔ سچ دوارے موٽي رت، رت رتري آپ مھڪائيا۔ اپني شاخ آپے پُھٽ، پت ڏالي آپ مھڪائيا۔
 اپنے آتر آپے اُٿھ، نر هر آپے وکھ وکھائيا۔ ٿاڪر سوامي آپے ٿھ، آپے ديا ڪمائيا۔ آپے جنني جن آپے پت، پوٽ سپوٽا اپني گود بهائيا۔ آپے تهر گهر
 سار لئے بچھ، سڳهند وسے بے پرواھيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، چھوٽے بالے دے وڏيايا۔ چھوٽا بالا شبدی لال، سو پُرکھ نرنجن آپ
 اُٿائيندا۔ ساچا مارگ اڪ سڪھال، ساچي سڪھيا اڪ پڙھائيندا۔ تيرا مندر سچي دهر مسال، تهر گهر ناتا جوڙ جڙائيندا۔ نرگن نرگن اولڙي چال، چال نرالي
 اڪ رکھائيندا۔ آد جگاد تيرا ڀرتيال، پُرکھ ابناسي اپنا ڀرن نبھائيندا۔ نرگن نرگن بنے دلال، سچ دلالي آپ ڪمائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا
 ڪر، سچ سنديسھ نر نريشا ايڪ اوٺڪارا، هر نر ڪارا ايڪا وار سنائيندا۔ سُن سنديسھ سري بھگوان، شبدی سُت لئے انگڙائيا۔ تيري ڪرپا اڪ مھان، مھما اڪھ ڪتھي نہ
 جائيا۔ وسنھارا سڳهند مڪان، شاه پاتشاھ سچا شهنشاهيا۔ ديونھارا دُهر فرمان، دُهر سنديسھ اڪ الايا۔ هوں بالڪ بال انجان، تيرا بھيو نہ جانا رائيا۔ چرن ڪول
 منگاں اڪ دھيان، ڏھيہ ڏھيہ پواں سرنائيا۔ ساچا دے دے اپنا دان، نام ندهانا جھولي پائيا۔ توں ميراميس تيرا ٿدھ بن ميرانہ ڪوئے نشان، نشانہ
 نظر ڪوئے نہ آيا۔ سدا سد رکھيس آپ پچان، بے پچان تيري اوٽ ٽڪائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، تهر گهر واسي

سُت دُلا را، اپنی منگ منگائیا۔ منگے منگ کر پُکار، پر بھ اگے سپس جھکائیندا۔ تُوں داتا دانی پروردگار، بے آنت تیرا بھیو کوئی نہ آئیندا۔ ہوں چاکر سیوک
 سیوادار، چرن دھوڑی ٹکا مستک لائیندا۔ آد جگاد رہنا مددگار، اکو تیری آس نکائیندا۔ بنیا رہنا سچا یار، یاری لانه توڑ وکھائیندا۔ تیرے اُتے اک اِعتوار،
 دُوسراوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آد تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ تیرے اگے جھولی دتی اڈ،
 شبد سُت منگ منگائیا۔ سچکھنڈ دوار یوں کیتا اڈ، تھر گھر ڈیرہ لائیا۔ نت نوت سناں تیرا چھنڈ، شہنشاہ سچے ماہیا۔ تیرا پریم اک انند، انند تیرے وچ سہائیا۔
 تیری مہر سدا بخشند، بخشش تیرے ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد جگاد ہونا آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی داتا
 داتار، دیاوان دیا کمائیندا۔ سُت شبد دئے ادھار، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ تیرا میرا کھیل اپار، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایکا سپس تیرے دھراں دستار، دست
 اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت آپ وڈیائیندا۔ شبدی سُت سچا راجا، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیا۔ تیرے اندر
 میرا کاجا، تھہ بن ملے نہ کوئے وڈیائیا۔ تیرا کھیل میرا جہاز، ساچا رہبر راہ سمجھائیا۔ تیری میری اکو لاجا، لاجاوت ہوئے سہائیا۔ میرا ناؤں تیری اوازا،
 تیری آواز میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن زرنجن رہیا سمجھائیا۔ ساچے سُت شبد بلکار، ہر جو بل آپ جنائیندا۔ تیرا میرا
 اک وہار، بوہاری کھیل کرائیندا۔ تیرا میرا ناٹا اگم اپار، نیتزن نظر کسے نہ آئیندا۔ تیرا میرا مندر اک دوار، در دروازہ اک گھلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا کھولے جاگ، ہر جاگرت نور درسائیا۔ تیرا میرا اک ویراگ،
 ویراگی آپ جنائیا۔ تیرے مندر میرا بھاگ، بھگوان آپ سمجھائیا۔ کرے کھیل غریب نواز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 شبدی سُت بوجھ بوجھائیا۔ ساچی بوجھ سری بھگوان، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ سُت دُلا رے ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ تیرا کھیل کرے مہان،
 زرنجن نور نور پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ پُرکھ اکالا دیوے دان، دیاوان جھولی پائیندا۔ بنس سربنس کھیل مہان، انس
 انس انگ لکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد آد دھر فرمانا آپ سناؤیندا۔ دھر فرمانا ایکا ایک، ہر جو ہر ہر آپ

سُنائیَا۔ پُرکھ اکال ساچی ٹیک، دُجی اُور نہ کوئے سرنائیا۔ بن نیتز نیناں لینا پیکھ، ہر ساچا آپ دکھائیَا۔ نہ کوئی رُوپ رنگ نہ رکیہ، تئوت نہ کوئے
 رکھائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیَا۔ مان وڈیائی دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ شبد سُت کر ونجارا، ساچا ہٹ
 چلائیندا۔ وشن برہما شو کر پسارا، ترے ترے میل میل ملائیندا۔ پنچم پنچ پنچ اکھاڑا، پنچم اپنا ناد و جائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھر بھنڈارا، چارے کھانی ونڈ
 ونڈائیندا۔ چارے بانی بول جیکارا، پراپنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، ساچی سکھیا اک جائیندا۔ لیکھا لکھیا ڈھر دربارا، نہ کوئی
 میٹے میٹ ملائیندا۔ زرگن سرگن پاوے سارا، سرگن زرگن رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ہٹ کھائیندا۔ شبدی ہٹ
 ہر جو کھول، کھیل کر نیہار اکھوائیا۔ ایک کنڈے تولیا تول، تولنہارا نظر نہ آئیَا۔ لکھ چوڑاسی اندر مول، رُوپ انُوپ آپ دھرائیا۔ شبدی سُت تیرے نال
 کرے قول، کیتا قول بُھل نہ جائیا۔ آد جگاد رہنا اڈول، نہ سکے کوئے ڈلائیَا۔ جگ چو کڑی تیرا گھول، ہر کرتا ویکھ دکھائیَا۔ در دروازہ آپے کھول، پنچ
 تت سودا ہٹ وکائیَا۔ آتم پر ماتم وسے کول، گھر گھر وچ آسن لائیَا۔ راگ اناد سُنائے ساچا سوہلا سوہل، بن تندى تند ستار ہلائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت دئے وڈیائیَا۔ شبد سُت کر دھیان، ہر ساچا پنچ جائیندا۔ وشن برہما شو تیرا گیان، گیان نیتز اک دکھائیندا۔ تیری دھوڑ سرب
 اشان، لکھ چوڑاسی آپ کرائیندا۔ تیرا منتر دو جہان، زرنتر آپ سُنائیندا۔ تیرا کھیل ویکھے بھگوان، بھگوان اپنا ویس ملائیندا۔ تیرا نشانہ دو جہان، لو آں
 پُریاں آپ دکھائیندا۔ تیرا کھیل کھیل مہان، جیرج انڈج اُتھج سیتج نال ملائیندا۔ وست امولک دیوے دان، کایا گولک آپ لکھائیندا۔ انبولت اپنا دیوے
 نام نشان، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ گھر گھر کھولے تیری دُکان، گرہ گرہ تیرا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک
 جائیندا۔ ساچی سکھیا سُن لے میت، ہر متر پیارا آپ جائیا۔ جگ جگ چلے تیری ریت، ریتوان آپ سمجھائیَا۔ تیرا کھیڑا اک انڈیٹھ، گھر گھر وچ لئے
 بنائیَا۔ زمل زمل تیری پریت، پریتوان آپ سمجھائیَا۔ تیری دھارا ٹھنڈی سیت، ساتک سَت سَت رکھائیَا۔ تیرا ڈھولا ساچا گیت، سوہنگ اکھراک
 پڑھائیَا۔ تیرا مندر سدا اتیت، ڈھیری ڈھاہ خاک نہ کوئے ملائیَا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے رہیا جائیا۔ سُت ڈلارے اُٹھ

بلدھار، ہر سنگر آپ سنایا۔ تیرا کھیل اپر اپار، پُرکھ ابناسی آپ رچایا۔ لکھ چوراسی کرتیار، ترے گن مایا بندھن پایا۔ پنج تت تت ویکھ اکھاڑ، نرگن سرگن ناچ نچایا۔ لیکھا جان بہتر ناڑ، ہاڈی ہاڈی میل ملایا۔ گاڈی بنیا ایک اونکار، بن رتھوہی رتھ چلایا۔ ساتھی ہو یا اندر باہر، گپت ظاہر بھو نہ رایا۔ ساقی بنیا آپ کرتار، امرت جام ہتھ اٹھایا۔ تاکی کھول بند کواڑ، بجر کپاٹی کُنڈا لاہیا۔ ساچی ہاٹی کرتیار، دسم دوا ری بھو چکایا۔ نرمل باقی کر اُجیار، اندھ اندھیرا دے گویا۔ ساچی گھاٹی دیوے چاڑھ، پھڑ باہوں آپ اٹھایا۔ تیرا ناؤں بول جیکار، بے جیکار دے سنایا۔ تیری سیوا اپر اپار، انحد راگی راگ الایا۔ برہم برہمادی ہو تیار، برہمانڈ تیری ونڈ ونڈایا۔ کرم کانڈ تے رکھے باہر، پر کرتی رنگ نہ کوئے چڑھایا۔ سورا سربنگ تیرا ناؤں کرے اُجیار، اُجرت قیمت نہ کوئے لگایا۔ نو کھنڈ پر تھی دیوے ادھار، ستاں دیپاں آپ سمجھایا۔ وشن برہما شو پنہار، کروڑ تیتیا سیس جھکایا۔ سُرپت مگے چرن دھوڑی چھار، نیوں نیوں مستک ٹکا لایا۔ تیرا ناتا وچ سنسار، پُرکھ بدھاتا دے جڑایا۔ سرگن سرگن کرے پیار، نرگن نرگن ویکھ دکھایا۔ کاغد قلم جائے ہار، تیرا آنت کسے نہ پایا۔ محل اٹل تیرا مینار، پُرکھ ابناسی آپ وسایا۔ سٹ شد اٹھ ہو تیار، نرگن ساچی سیو لگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا دھندا آپ جنایا۔ ساچے دھندے لائے بھگوان، دھواں دھار نہ کوئے رکھانیا۔ لکھ چوراسی دینا گیان، گر اکواک جنایا۔ تیرا ناؤں ناد پردھان، دو جہاناں دینا سنایا۔ لکھ چوراسی کر پروان، دُھر پروانہ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک تت رہیا درڑایا۔ سنیاسدیہ دُھر درباری، شبد شبدی سیس جھکانیدا۔ تیری مہما اپر اپاری، بھو ابھید نہ کوئے رکھانیدا۔ تیرے حکمے کراں کاری، ساچی کرنی کار کمانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا میل ملانیدا۔ کون ویلا میلے میل، مل مل اپنی خوشی منایا۔ کون دوارے بنے سجن سہیل، لوک مات پھیرا پانیا۔ کون گھر دکھائے نویل، نظر کسے نہ آیا۔ کون روپ کھیلے کھیل، بھو ابھیدا بھو جنایا۔ کون دھار گرو گر چیل، گر چیلناؤں رکھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کرا یا۔ ساچی اچھیا کرنی پور، پر بھ تیرے آگے عرضو یا۔ کون روپ حاضر حضور، نرگن جوت نور رُشنا یا۔ کون کھیل کھیلے لکھ چوراسی چتر سگھڑ مورکھ موڑھ، گیان دھیان نال ملانیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ دے اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ سَت دُلا رے مارگ دس، ساچا راہ جنائیندا۔ نِت
 نوت آواں نٹھ، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ سرگن اندر جاواں دس، گرگر ناواں رکھائیندا۔ تیرا ناواں کر پرکاس، صفتی صفت صلاحندا۔ چاکر
 بن بن داسی داس، لکھ چوراسی سیو کمائیندا۔ پوری کراں پنج تیت آس، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ بن نیزہ دیکھاں پر تھی آکاش، گنگن گنگنتر چرناں ہیٹھ
 دبائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے ساتھ، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ گوپی کاہن پاوے راس، نوآ اپنا سانگ رکھائیندا۔ دیکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رُپ
 پرگٹائیندا۔ سرب گناں گن آپے تاس، گنوتا ناواں دھرائیندا۔ ناواں جنائے بودھ اگادھ، بودھ اگادھا کھیل رکھائیندا۔ نش اکھر اپنی داد بن ہتھاں آپ
 ورتائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے یاد، یادداشت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بن رسنا جہوا پتی دند لگائے آواز، دُھر نادی ناد سنائیندا۔ بن کھادیاں پیتیاں دے
 سواد، امرت رس اک چکھائیندا۔ لکھ چوراسی ڈونگھی کندر وچوں لئے لادھ، گھر ساچے پھیرا پائیندا۔ بھگت بھگوان بنائے سچے ساک، ناتا ہور نہ کوئے
 جڑائیندا۔ سنتاں دیوے اپنی ذات، نام خزانہ ہتھ اٹھائیندا۔ گرگھاں پچھے آپے وات، گرگر اپنی گود بہائیندا۔ گرگھ رکھے اپنی ذات، دوجی ونڈ نہ کوئے
 ونڈائیندا۔ آتم سچ سہائے کھاٹ، پاوا چول نہ کوئے جنائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا نور چند چکائیندا۔ آد جگاد ساچی گاتھ، آتم پر ماتم آپ
 پڑھائیندا۔ جگ چوکڑی چلائے راتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ حکمے وچ پھرائیندا۔ شبد سنہیہڑا دے
 دے پات، گر اوتار سیو کمائیندا۔ پیر پیغمبراں کھول تاک، جھاک اپنی اک کرائیندا۔ لیکھے لائے ماٹی خاک، پاپی پاک رنگ چڑھائیندا۔ شبد سَت تیرا اکو
 واک، دو جہاناں آپ لائیندا۔ ترے بھون دھنی کھیلنہارا کھیل تماش، خالق خلق ویکھ رکھائیندا۔ چوواں لوک تیری ذات، تیری ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ ساچا مارگ اکو اک، ایک اونکارا آپ جنایا۔ آد پُرکھ بن قلم
 شاہی دتا لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ شبد سَت تیری جھولی پائی بھکھ، بھنڈار اتوٹ اتوٹ جنایا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، سکھیا سکے نہ کوئے بھلائی۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ ہر نرکارا، کرتا اپنی کار کمائیندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، بھر پوری ویکھ

دکھائیںدا۔ جگ چوکڑی کر پساہ، نت نوت دھار چلائیںدا۔ حکمے اندر کھیل نیارا، نرگن سرگن آپ جنائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رہر اپنا ناؤں وڈیائیںدا۔ رہر بنے آپ ملاح، بیڑا ہر جو آپ چلائیا۔ نرگن سرگن دے صلاح، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ بودھ اگادھا بھو کھلا، بھو ابھیدا دے جنائیا۔ شاستر سمرت وید وڈیا، پُران پُرانی ڈھولا گائیا۔ گیتا گیان اک درڑا، درڑھ وشواس دے سمجھائیا۔ انجیل قرآنا آپ سنا، تیس بتیسا مان رکھائیا۔ سچ حدیثا آپ پڑھا، نبی رسولان نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سوت تیرا راہ چلائیا۔ شبدی سوت تیری وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈائیںدا۔ تیرا کھیل وچ برہمنڈ، برہما تیرا ناد و جائیںدا۔ تیرا لیکھا جیرج انڈ، اُبھج سیتج تیرا رنگ چڑھائیںدا۔ تیرا ناؤں گیت سہاگی چھند، گر اوتار گر گر گائیںدا۔ تیرا پریم سچا اند، اند اور نہ کسے بھائیںدا۔ تیرا کوئے نہ میٹے پنڈھ، پاندھی نظر کوئے نہ آئیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے دیوے ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیںدا۔ ملیا ور ڈھر دربار، شبدی سوت خوشی منائیا۔ پر بھ ملیا سچا یار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ چوڑاسی دے بھنڈار، وست امولک اک دکھائیا۔ برہم پاربرہم کر تیار، کایا ماٹی ہٹ چلائیا۔ ڈونگھی بھوری کھیل نیار، نرگن داتا آپ کرائیا۔ نو در کھول آپ کواڑ، اپنی کھڑکی بند کرائیا۔ ڈونگھی رکھے ایک غار، سکھمن ٹیڈھی ناؤں دھرائیا۔ ایڑاپنگل پہریدار، پھڑ باہوں آپ رکھائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار، آساتر سنا مایا ممتا گرہ مندر آپ وسائیا۔ شبد اندا سچّی ڈھنکار، اند راگی راگ الائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نچھر بیٹھا بند کرائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، آد نرنجن سیو کمائیا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑ، ساچا مندر دے سہائیا۔ آتم سیجا اک نیار، سچ سہنجنی دے وڈیائیا۔ شبدی میتا ٹھانڈا سیتا گائے اپنی وار، سوہلا ڈھولا اک سنائیا۔ ساچا میلا ڈھر دربار، ڈھر درباری آپ کرائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، مل مل خوشی منائیا۔ آتم پر ماتم کرے پیار، گلوکڑی ایک پائیا۔ ساچی سیجا سوئن پیر پساہ، دوسر سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ ناتا بنے کنت بھتار، کنت کنتوئل خوشی منائیا۔ شبد سوت تیرا محل مینار، پُرکھ ابناسی آپ وسائیا۔ اپنی کرپا آپے دھار، نرگن نرگن نال ملائیا۔ ناؤں رکھ گر اوتار، گر سکھیا سکھ سمجھائیا۔ کھیلے کھیل چوکڑی جگ چار، سچجگ تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائیا۔ سیوالا تینی اوتار، ترے ترے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، لوک مات ہوئے سہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد حق حقیقت سنائے سچ

جیکار، مقامے حق اک خدائیا۔ محبان بیدوبی خیر یا اللہ پروردگار، مقامے حق وسے شہنشاہیا۔ سنگر رُپ نرکار، نرکار اک ہو آئیآ۔ پنچ تت دیونہار
ادھار، تتوت نال ملائیآ۔ سرگن نانک کر پیار، نرگن نانک لئے پڑھائیآ۔ اک بہائے سچ دوار، بچھنڈ دوارا اک دکھائیآ۔ رسنا بول جے جیکار، بن رسنا
جہوا گائیآ۔ ساچا ونج ونج واپار، ساچا ہٹ اک چلائیآ۔ ست ست کرے پیار، ست ستوادی دے سمجھائیآ۔ سرشٹ سبائی ایکا دھار، شبدی رُپ دکھائیآ۔
شبدر گرو شبدر اوتار، شبدر چیلاناؤں دھرائیا۔ شبدر مندر شبدر دوار، شبدر مسیت مٹھ بیٹھا رُپ وٹائیآ۔ شبدر کایا وڑ کرے پیار، شبدر لکھ چوراسی ٹھیکر بھن
دکھائیآ۔ شبدر امرت ٹھنڈا ٹھار، شبدر امیوں رس رس آپ پیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نرگن دیوے مان وڈیائیآ۔
شبدر رنگ سدا رنگ راتا، رنگ اکو اک جنائندا۔ شبدر گرو سدا پت ماتا، پتا پوت گود سہائندا۔ شبدر گرو جگ جگ ناتا، پنچ تت کایا جوڑ جڑائندا۔ شبدر گرو
گر ڈونگھا کھاتہ، ہتھ کسے نہ آئندا۔ شبدر گرو گر گا گا گاتھا، شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان، انجیل قرآن کھانی بانی مات پڑھائندا۔ شبدر گرو گر ساچا
ساتھا، نرگن سرگن سرگن آد جگاد جگ جگمتر دو جہاناں سنگ نبھائندا۔ نانک نرگن پاربرہم پر بھد ویکھ تماشا، بل بل اپنا آپ کرائندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں شبدر پرگٹائندا۔ نام شبدر ساچی دات، گر سنگر جھولی پائیآ۔ جگ چوکڑی میٹ اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائیا۔
ایتھے اوتھے دو جہان دیوے ساتھ، سگلا سنگ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی توڑے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدر گر
دے وڈیائیآ۔ شبدر گرو گر وڈ بلوانا، گرو دیو اشٹ اکھوائندا۔ آد جگادی پہرے بانا، جگ جگ ویس وٹائندا۔ بودھ اگادھ ناد ترانہ، تریا راگ سٹائندا۔
جاگرت سوت کھیل مہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنائندا۔ ساچی دھار ایکونکار، ایکا وار جنائیآ۔ جگ چوکڑی میتے چار،
چار چار کھیل کرائیا۔ پنچم پنچ پنچ سیکدار، پنچم دیوے مان وڈیائیآ۔ اوچو اوچ اگم اپار، بے انت بے انت سچا شہنشاہیا۔ نیچو نیچ نیچ وچ سنسار، سنگر
نانک گیا سمجھائیآ۔ پاربرہم دا اک دربار، دو جا گھر نہ کوئے دکھائیآ۔ جس گھر وچوں پرگٹ ہوون گر اوتار، پنچ تت مائی ہائی بن بن لوک مات سیو کمائیآ۔
سو صاحب سب داسا نچھاریا، آخر اکو اک اکھوائیا۔ سچ توفیق مددگار، دستگیر دست ملائیآ۔ ویکھنہارا شاہ حقیر وچ سنسار، اوچ نیچ دے وڈیائیآ۔ ورنال

برناں وسے باہر، کھتری براہمن شوڈر ویش ہوئے نہ کوئے رکھایا۔ آد جگادی جگ جگ کار، کرنی کرتا آپ کماہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ وبار، گر
 اوتاراں کرے پڑھایا۔ سچ سندیسہ دیوے اتنم دھار، حکمی محکم محکم سنایا۔ پیر پیغمبر کرن پکار، اچی کوک کوک سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر شبدی دیوے مان وڈیایا۔ سٹ شبد چڑھیا چا، ہر سنگر دیا کماہیا۔ آد انت بنے ملاح، میرا بیڑا لئے بنھایا۔ جگ جگ دیوے سچ صلاح، گر
 اوتارنال رلایا۔ اپنا ناؤں لئے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل دکھایا۔ وشن برہما شو لئے پڑھا، ساچی وڈیا اک وڈیایا۔ نش اکھروں اکھ لئے بنا، نرگن سرگن کر
 رُشٹایا۔ بن بوند رکت قدرت قادر لئے وسا، وس وس اپنی خوشی منایا۔ لکھ چوراسی دھندے دئے لگا، نارکت جوڑ جڑایا۔ جوں بھاوے توں لئے چلا،
 ہر کا بھوئے نہ کوئے سمجھایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل سچ سبھا، چال زالی اک رکھایا۔ کاغذ قلم شاہی بنے گواہ، گرو گرو گر دئے سمجھایا۔ نو نو چار پندھ
 دئے مکا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ نانک نرگن سرگن نانک گیا سمجھا، سرشٹ سبائی کرے پڑھایا۔ کلجگ اتنم پھیرا پائے آ، مہابلی اپنا بل دھرایا۔
 نہکلنک ناؤں لئے رکھا، ڈنکا ایک شبد وجایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوراسی من کا منکا دئے بھوا، من واسنا آپ مٹایا۔ جن جن کاروپ دئے بنا،
 ہر جن ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم اک دوارے دئے دکھا، دئی دوتی پڑدہ لاہیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گا، کایا چولا دئے بدلاہیا۔ ہوئی
 ہوئی گھڑا دئے دکھا، لگیا رہیا جو سچا ماہیا۔ جن بھگتاں بھکھ دئے مٹا، ترسنا نیڑ نہ لاگے رانیا۔ کلجگ اتنم اپنا ناؤں دھرا، نہکلنک آپ اکھوایا۔ گوہند میلا
 سچ سبھا، گر چیل وایس وٹایا۔ سمبل ڈیرہ اپنا لا، ساڈھے تن ہتھ بنک سہایا۔ کل کلکی پھیرا پا، جگت جگدیش ہوئے سہایا۔ ساچی شرع دئے سمجھا،
 شریعت وچ کدے نہ آہیا۔ اصلیت سب دے آگے دئے دکھا، کوڑی کریا میٹے ساری شاہیا۔ دین مذہب ذات پات جھوٹا ناتا دئے تڑا، سچ سچ کرے
 پڑھایا۔ اکو نور جلوہ خدا، رام رحیم اک اکھوایا۔ ایک کرشنا روپ لیا وٹا، مگند منوہر لکھی نرائن اک جنایا۔ ایک کوہ طور جلوہ رہیا دکھا، موسے مجبت اک
 دکھایا۔ ایک عیسیٰ نوری نور کیتا جڈا، خدا ایک رنگ رنگایا۔ ایک محمد ڈنکا دتا وچا، ڈورو ایک ہتھ پھڑایا۔ چوداں طبقات پھیرا پا، شبد اکو اک سکھایا۔ الف
 یے کرے نکاح، نقطہ نوں نہ کوئے سمجھایا۔ صفتی صفت صفت خدا، بے نظیر بے پرواہیا۔ کلجگ اتنم اپنا سودا مفتو مفت دئے ورتا، قیمت کرتا نہ کوئے

لگایا۔ جس نوں سرشٹ کہندی رہی جدا، سو پرگٹ نظری آئی۔ جس اتوں پیر پیغمبر ہندا رہیا فدا، سو فطرت اپنی آپ دکھائی۔ جس پچھے ذکرے ذکر لیا چلا، سو ظاہر ظہور کرے رُشنائیا۔ ایکا نام دے وڈیا، وڈ وڈا آپ پرگٹائی۔ چھوٹا نکا اپنے راہے دے پا، رہر بنے بے پرواہیا۔ صبر پیالہ دے پیا، بے صبر دے رُڑھائی۔ من زور جبر جابر دے گوا، نون سو اکھر اک سمجھائی۔ ساچی پٹی دے پڑھا، آتم پر ماتم کر گڑھائی۔ ہر کاروپ نچ نیت سچ اکھیں دے دکھا، گھر وچ گھر ملے بے پرواہیا۔ گرسکھ کایا کلی ککھ بھاگ دے لگا، ساڈھے تن ہتھ محل اٹل کر رُشنائیا۔ گر گوہند میلا سچ سبھا، سرت شبد کرے گڑھائی۔ کلجگ انتم پھیرا پا، لکھ چوراسی ورو لے تھاؤں تھانیا۔ پردہ اوہلا دے اٹھا، دوئی دھار رہن نہ پائی۔ ساچا مارگ دے لگا، چار ورن اک گڑھائی۔ ساچا منتر دے درڑا، انتر آتم کر رُشنائیا۔ اگنی بستر دے بھجا، تتی وانہ لاگے رانیا۔ ساچے گلن دیپک جوت دے جگا، نرگن نور کر رُشنائیا۔ سرب جیاں دا اکو پتا اکوماں، پُرکھ اکال اکھوائیا۔ دوسر ہوئے نہ کوئے سہا، ویلے آنت نہ کوئے چھڈائی۔ رائے دھرم دے سزا، پھڑ پھاسی گل وچ پائی۔ لاڑی موت کرے نکاح، رنڈی کوکے دے ڈھائی۔ چتر گپت لیکھا دے دکھا، لیکھا لیکھ نہ کوئے مٹائی۔ نو کھنڈ پر تھی نیتز رووے مارے دھاہ، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائی۔ بن ہر نامے کوئی نہ سکے پار لنگھا، منجھدھار ڈبے سرب لوکائی۔ ساچی سرن نہ دیوے کوئی پناہ، گناہ سکے نہ کوئے بخشائی۔ منمکھ جیوگر کا بھلے راہ، من مت کرے لڑائی۔ نانک گوہند کسے نہ ملیا آ، سُنجی بیج بن ہر کنت نہ کوئے سہائی۔ جوٹھے جھوٹھے ڈھولے رہے گا، سوہلا سچ نہ کوئے درڑائی۔ و بچار رہے کما، گرو دوارا ویسوا گھر بنائی۔ پُرکھ ابناسی دیونہار سزا، سچکھنڈ بیٹھا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ مکے کعبے نہ کوئے رضا، حق حق نہ کوئے جنائی۔ بن نکاحوں ہوئے نکاح، دھیاں بھیناں رہے تکائی۔ اللہ رانی نین رہی شرما، کواری کتیا اکھ نہ سکے اٹھائی۔ ملیا میاں نہ بے پرواہ، میری رنگی مہندی کم کسے نہ آئی۔ صدی چو دھویں رہی بتا، چو دس چند نہ کوئے رُشنائیا۔ چار یار نہ بن گواہ، ویلے آنت نہ کوئے سہائی۔ محمد بیٹھا مکھ بھوا، میری چلے نہ کوئے چترائی۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل مہا، مہا اکھ کتھی نہ جائیا۔ تیری کوئی نہ پکڑے بانہہ، تیرا سنگ نہ کوئے نبھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، رحمت اپنے ہتھ رکھائی۔ اللہ رانی رہی کوک، کوک کوک سنایا۔ میری آنت نہ چھکی چوک، میرا پنڈھ نہ کسے

مُکایا۔ بن تَدھ سَت نہ لائے کوئی پھوک، فقہرہ نام نہ کوئے سَنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ لگایا۔ پروردگار ساچا میاں،
 مہربان دیا کمائیا۔ اللہ رانی تیرا تٹا حیا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ تیری جڑ اُکھاڑی گوہند نہیا، نہ سکے کوئے لگایا۔ اُمت دسدے وند لے ساڈھے تن
 ہتھ سیا، پُرکھ ابناسی حصّہ پائیا۔ کوڑی کرپا میٹے وچوں جیا، جیون جگت اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد تیرا
 کھیل آپ کرائیا۔ شبدی کھیل اپرا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ زرنجن ہو اُجیارا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا مندر مٹھ شودوال
 گرو دوارا، مسیت اپنا پھیرا پائیندا۔ اٹھسٹھ جانے تٹ کنارہ، گنگا جمن سُرستی گوداوری پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہہکنک زرائن ز، شبد سَت دیوے ور، آد آنت جگا جگنت، تیرا نام آپ وڈیائیندا۔ تیرا ناواں شبد اکھ، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ انتم تیری وتھ، سنگر
 پورا آپ ورتائیا۔ جن بھگتاں اندر دیوے رکھ، کر کرپا آپ لگائیا۔ کر پرکاس کوٹن رُو سس، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر اپنی
 بوجھ بُجھائیا۔ امرت دیوے ساچا رس، کول نابھ اُلٹائیا۔ بیچ وکارا ستھر لاپے ستھ، سکے نہ سر اٹھائیا۔ ساچا منتر اِکو دس، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ آد جگاد
 پُرکھ سمرتھ، شہنشاہ اک ہو جائیا۔ زرنجن درشن سگل و سورے جائن لٹھ، سرگن شانت سَت کرائیا۔ لہنا چکے تٹ اٹھ، نو در پینڈا دئے مُکائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک زرائن ز، کوڑی کرپا دئے کھپائیا۔ کوڑی کرپا دیوے کٹ، ایکا کھنڈا نام چکائیا۔ سچ سچ چلائے
 ساچا ہٹ، بن ونجارا سیو کمائیا۔ سرشٹ سبائی اِکو مت، گر گیان اک درڑائیا۔ سرشٹ سبائی اِکو رس، امرت آتم دئے چکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک سمجھائیا۔ شبد گرو گر آد آنت، مدھ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ بناونہارا بنت، گھرن بھنن بھنن گھرن اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ کلجگ کرے ہر جو آنت، آنت لیکھا آپ مُکائیندا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، سَت ستوادی دیا کمائیندا۔ ہوئے گڑھ توڑے ہنگت، ہنگ برہم
 اک سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم ایک منت، منتر اپنا نام سمجھائیندا۔ ملے وڈیائی وچ جیو جنت، جو جن ہر چرنی چت لائیندا۔ سرتی شبدی میلا ساچے کنت، ہر

ستگر آپ دکھائیںدا۔ ست ستوادی ست پڑکھ نرنجن سچ سچ بنائے آپ بنت، ساچی سکھیا ساکھیا سمجھائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل کرے آدانت، جگا جگنت جگ ولس انیک رپ وٹائیںدا۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ پنڈ صادق ضلع فروزپور ★

سچکھنڈ نواسی سچ دربارا، ست پڑکھ نرنجن آپ لگائیںدا۔ تخت نواسی شاہ سیکارا، ساچے تخت سوبھاپائیںدا۔ شبد اگمی دھر فرمانا، ناد انادی آپ الائیںدا۔ حکمی حکم حکم ہر ورتارا، دھر سندیسہ آپ سٹائیںدا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بھوونہ آئیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیںدا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، ہر کرتا آپ کرائیا۔ جودھا سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ دکھائیا۔ وشن برہما شو ویکھے مار دھیان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ دیونہارا ساچا دان، ترے گن میللا میل ملائیا۔ پنچم پنچ کر پردھان، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ انڈج جیرج اُتبیج سبتج دیونہارا دان، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ہر نرنکارا، دوجا نظر کوئے نہ آئیںدا۔ شبدی ست ست پیارا، پڑکھ ابناسی آپ اپائیںدا۔ دیونہارا وست تھارا، تھر گھر ساچے آپ ورتائیںدا۔ ایکا نام اک ونجارا، ہر جو اپنا ہٹ کھلائیںدا۔ ایکا ویکھے وگسے ویکھنہارا، رپ رنگ ریکھ نہ کوئے رکھائیںدا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگ کرتا آپ کرائیںدا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، دھر فرمانا آپ سٹائیںدا۔ بودھ اگادھی بول جیکارا، پاربرہم برہم ویتا اک پڑھائیںدا۔ چارے ویداں دے ادھارا، آدرش اپنا اک جنائیںدا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، وشنوں اپنی گل دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیںدا۔ ساچی کھیل پڑکھ سمرتھ، آد جگادی اک کرائیا۔ نرگن سرگن دے دے وتھ، گھر میللا سچ سبھائیا۔ سرگن نرگن مہما اکھ، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ اندر وڑ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی شہنشاہیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ایک اونکارا ناؤں صلاحیا۔ جوتی جوت سرپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمایا۔ ساچی کرنی کرے وہا، قُدرت قادر کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری ویکھ وکھائیندا۔
 لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن میل میل ملائیندا۔ پنچم تت تت اکھاڑ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائیندا۔ من مت بُدھ دے آدھار، آسا ترسنا
 نال ملائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کر شنگار، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپر پسر اپنی دھار چلائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، دُنگھی
 بھوری آسن لائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھار، نہجھر جھرنا آپ رکھائیندا۔ زرگن جوتی کر اُجیار، کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی انحد دھار، دُھن انادی ناد
 وجائیندا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پاربرہم پر بھ کھیل کھلائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، انڈج جیرج اُتہج سیج آپ لگائیندا۔ چارے کھانی کر پیار،
 چارے بانی آپ پڑھائیندا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری زرگن گائے سرگن وار، ساچا سوہلا آپ سنائیندا۔ آتم پر ماتم دے آدھار، ایش جیو گنڈھ پوائیندا۔
 سرتی شبد کر جیکار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہم پاربرہم لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل ہر زرنکارا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ زرگن سرگن دے آدھارا، ادھر ادھر ہوئے سہائیا۔ مانس مانگھ کر پیارا، مانو دیوے
 وڈ وڈیائیا۔ شبد اگئی سچ جیکارا، بے جیکار اپنے ناؤں سنائیا۔ کاغذ شاہی قلم لکھارا، کھ کھ لیکھا دے درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 شبدی شبد صلاحیا۔ ہر کا شبد ہر کا ناؤں، ہر ہر اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر جو وے ہر گھٹ تھاؤں، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کرے کرائے ساچا
 نیاؤں، نیاکاری آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوراسی پتا ماؤں، پوت سپوتے گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا
 بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو زرگن سرگن دھار، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ سیوا کرے اگم اپار، بن سیوک سیوک کمائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار،
 زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ ناؤں دھر گرو اوتار، گر گر شبدی ناد سنائیا۔ لکھ چوراسی کرے بے دار، آلس نندرا دے مٹائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، پُرکھ
 اکال اکال پڑھائیا۔ رام رنیا سدا دیال، دینن اپنے رنگ رنگائیا۔ جگ چوکڑی کھیلے کھیل کمال، کھیلنہار سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دوپر لوک مات بنائے
 سچّی دھر مسال، دھرم دوارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ جنائیا۔ ساچی سیوا گر اوتار، ہر کرتا آپ جنائیندا۔

برہا سْت کر پیار، سنت کُمار آپ سُهائیندا۔ براہ دیوے اک آدھار، یگے پُرش دیکھ دکھائیندا۔ حیگر یو کر پسار، موہنی اپنا رنگ رنگائیندا۔ نر نرائَن کھیل نیار، کپل مُن وڈ وڈیائیندا۔ دتتا ترے دے آدھار، رکھپ اپنا بھيو چکائیندا۔ پرتھو کھولنہار کواڑ، متس اپنا نام درڑائیندا۔ کچھپ دیوے اک آدھار، دھنتر ایکا راہ جنائیندا۔ موہنی رُوپ آپ نر نراک، نرگن نراکار رُوپ وٹائیندا۔ ہنس ہنسا بول جیکار، پنکھی پنچھی لیکھے لائیندا۔ نر سنگھ کھیل اپرا پار، بل باؤن پردہ اٹھائیندا۔ ہری ہر ہوتیار، گج بندھن آپ کٹائیندا۔ دھرو دیوے اک آدھار، نر نرائَن سو بھاپائیندا۔ ستجگ ساچی کرے کار، ایکا آٹھا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کما یا۔ تریتا تریا رُوپ کر پرگٹ، ترے گن دیکھے چائیں چائیا۔ آپ جنائے اپنا جس، پار برہم برہم کرے سچ پڑھائیا۔ پرسرام دکھائے ایکا ہٹ، ہٹ ہٹوانا کُندا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس رمیا رام، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ اپنا کھیل سدا نشکام، آسا ہور نہ کوئے دکھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، سری بھگوان ویس وٹائیندا۔ توڑنہارا وڈ اڈھمان، اڈھمانی کوئے رہن نہ پائیندا۔ غریب نمائیاں دیونہارا مان، سچ فرمان اک سنائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، نوبت ایکا نام و جائیندا۔ تریتا دیکھنہارا مار دھیان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درشٹ ایشٹ گردیو وششٹ وشو اپناراگ جنائیندا۔ تریتا انتم آیا پار، پار برہم پر بھ میٹ مٹائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرنہار سچا شہنشاہیا۔ ساچے سْت دے آدھار، سْت ستوادی کرے پڑھائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں گیا سمجھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چار ستاراں ہزار، سْت سْت اپنا ناؤں درڑائیا۔ اُچی کوک کوک پکار، درگاہ ساچی گیا سنائیا۔ لکھ چوراہی دے ہلار، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا پار، پار برہم پر بھ بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی کھیل کرے اپار، کھیلنہارا نظر نہ آیا۔ وید شاستر سمرت صفت صلاحی بھرے سچ بھنڈار، صفتی صفت صفت وڈیائیا۔ کاغد قلم شاہی انت نہ پاراوار، بدھی چلے نہ کوئے چٹرائیا۔ کاہنا کرشنا میت مُرار، تریلوکی نندن ناتھ اناتھاں دے وڈیائیا۔ ساچا چھندن کرتیار، گیتا گیان گیان درڑائیا۔ اٹھاراں دھیائے کر پروان، پروانہ آتم پر ماتم دے پھرائیا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، ساچی سکھیا اک جنائیا۔ غریب نمائیاں

دیوے دان، داتا دانی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ جگ جگ کرے وہا، ہر کرتا آپ کر ایندا۔
 دوپر اتم اتریا پار، کلجگ اپنا پھیرا پائیندا۔ پر بھ چرنی ڈگا آن، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ ہوں بالی بدھ انجان، تیرا بھیو کوئے نہ آئیندا۔ کر کرپا
 سری بھگوان، تیرے آگے جھولی ڈاہندا۔ ایکا دینا ساچا دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھ چوڑاسی گوپی ناچ نچائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بودھ اگادھی ایکا منتر، سرب جیاں بدھ جانے انتر، انتر آتم ویکھ دکھائیندا۔ انتر آتم ہر ہر رنگ،
 رنگ رنگیلا آپ جنایا۔ گھر گھر سیج سہنجنی پلنگ، بن پاوا چول لکایا۔ گھر گھر نام سچا مردنگ، انحد نادى ناد وجایا۔ گھر گھر امرت سروور پائے ٹھنڈ،
 نچھرنا رہیا جھرائیا۔ گھر گھر ڈھاہے دوتی کندھ، مایا ممتا پردہ آپ اٹھایا۔ گھر گھر گیت گوہند چھند، شاستر سمرت بھیو نہ رایا۔ گھر گھر دتے اک
 اند، اند اند وچ سائیا۔ گھر گھر جوت زرنجن چند، سورج چند کھ شرمایا۔ گھر گھر سورپر سور سربنگ، گرہ مندر آسن لایا۔ گھر گھر ٹیڈھی بنک رہیا
 لکھ، اُچ محل اٹل پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھایا۔ ساچا کھیل کلجگ دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چھوٹے
 ۷۶۱ بالے تیری اتم وار، تیرا بھیو چکائیندا۔ نورِ الہی مددگار، حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ لاشریک سانجھیا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ تیرا میلا وچ سنسار،
 عیسیٰ موسیٰ جوڑ جڑائیندا۔ محمد کرے اک تیار، تیری آسا آسانال پرنائیندا۔ لیکھا جانے وچ سنسار، وڈ سنساری دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کر ایندا۔ ساچی کرنی کائنات، ہر کرتا آپ جنایا۔ نبی رسولان دیوے دات، عالم علما کرے پڑھایا۔ ایکا الف دے نجات،
 یے یگتی دے سمجھایا۔ کرے کھیل پڑکھ ابناس، ابناسی اپنی کار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دے جنایا۔ ساچا لیکھا
 پروردگار، بے پرواہ آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، اپرپر آپ کر ایندا۔ جگ چوڑی ویکھنہار، سچجگ تریتا دوپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ لکھ
 چوڑاسی دے آدھار، آتم پر ماتم منتر اک پڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ بول جیکار، تن چوٹ نگارے آپ لگائیندا۔ زمل جوت کر اجیار، اندھ اندھیر
 گوائیندا۔ پیر پیغمبر سچ سوار، دستگیر اپنا دست نال ملائیندا۔ شرع زنجیر کر تیار، انگ انگ نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ساچی سکھیا ساکھیات سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا سِری بھگوان، آد جگاد جنائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، دست امولک جھولی پائیا۔ آتم پر ماتم اک گیان،
 برہم پاربرہم جنائیا۔ گر کا ناؤں رسن دکھان، سنگر میللا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چو کڑی لیکھے پائیا۔ جگ چو کڑی
 اترے گھاٹ، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر چولا گیا پاٹ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ آنت آئے اندھیری رات، چو دس چند نہ کوئے
 چڑھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت نار ہوئے کمذات، کلکھنی رُپ آپ وٹائیندا۔ ہر کنت نہ بھئے کوئے نات، ناتا بدھاتا نہ کوئے جڑائیندا۔ کرے کھیل
 پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار دکھائیندا۔ نانک نرگن کر پرگٹ، پرگٹ اپنا حکم جنائیندا۔ سچکھنڈ دوار دکھائے ساچا ہٹ، سچکھنڈ نواسی کُنڈا لائیندا۔ پُرکھ
 اکال نرمل نور جوت ہڈ ماس ناڑی نہ کوئے رت، متوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نہ کوئی وِدیانہ کوئی مت، من بدھ نہ گنڈھ پوائیندا۔ اک اکلّا رہیا وس،
 دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ نانک نرگن مارگ دیوے دس، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ سرب جیاں دا اکورس، رس رسیا ہتھ پھڑائیندا۔ لوک مات دینا
 نس، نس، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ چار ورن ملاؤنا ہس ہس، کھتری براہمن شور ویش ایکا گھر بہائیندا۔ سرشٹ سبائی کر اکھ، پُرکھ اکال دین دیاں
 ایشٹ دیوگر اک جنائیندا۔ امرت آتم گھر گھر جھٹ، نچھر جھرنا اک جھرائیندا۔ شبد اگمی مار سٹ، نام ندھانا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی دات وڈ کرامات، نرگن نانک سرگن جھولی پائیندا۔ نانک ملیا نام ندھانا، نام ست دئے ورتائیا۔ پاربرہم پر بھ پُرکھ سلطانا،
 سچکھنڈ نواسی آپ ورتائیا۔ سرشٹ سبائی دینا برہم گیانا، برہم وِدیا اک پڑھائیا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت ہون حیرانا، ہر کا بھو نہ کوئے جنائیا۔ مارنا تیر اک
 نشانہ، برہوں اگنی دئے بُجھائیا۔ درس دکھائے مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کما ئیا۔ بودھ اگادھا کھیل مہانا، نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ نش اکھر اکھر
 کرے پروانہ، نام پروانہ دئے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا ساکھیات نرگن سرگن آپ جنائیا۔ نانک نرگن کر پروان،
 لوک مات ویکھ دکھائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا دات، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی کملاپات، نرگن شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوڑاسی اک جماعت،
 دوجی پئی نہ کوئے پڑھائیا۔ سِری بھگوان ساچا نات، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائیا۔ آتم پر ماتم ساچی گاتھ، ساچا سوہلا اک سنا ئیا۔ ہوئے سہائی انا تھاں ناتھ،

دیناں انا تھاں دیا کمائی۔ دُھر دی بانی گائے گاتھ، ایکنکارا کھ صلاحیا۔ ست نام ملی دات، کرتا پُرکھ دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا ناؤں آپ درڑائی۔ اپنا ناؤں شبد گر گیان، نرگن نانک نام پڑھایا۔ لیکھا لکھ لکھ لیکھ مہان، ایکا پانجا جوڑ جڑایا۔ ترے ترے میلہ وچ جہان، پنچم پنچم گنڈھ رکھایا۔ نانک انگد کر پروان، امر و بھیو چکایا۔ امر داس رام داس سچ اشان، سر سرور آپ کرایا۔ گر ارجن گر گر دے فرمان، گر و گرنٹھ گردیو اک اپایا۔ سر شٹ سبائی دیوے مان، ابھمان، کوئے رہن نہ پایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش سارے گان، دوسر ونڈ نہ کوئے رکھایا۔ بھگت بھگونت کٹھے کیتے آن، تیئی اوتار گر و دس عیسیٰ موسیٰ محمد ایکا گنڈھ پوایا۔ اک خدائے اک رحمان، توفیق اکو اک بے پرواہیا۔ ایکا رمیا ایکا رام، ایکا کرشنا ناؤں دھرایا۔ ایکا نانک دے پیغام، پیر پیغمبر آپ سنا یا۔ سر شٹ سبائی کرو دھیان، کروٹ ہر جو رہیا بدلایا۔ کلج دیکھے اندھیری شام، جگت اندھیرا چھایا۔ دُھر درگا ہی اک کلام، کلمہ نبی رسول پڑھایا۔ شاہ پاتشاہ سچا امام، سر اماماں ڈیرہ رہیا لگایا۔ ایکا جوتی کر پروان، گو بند اپنی گود سہایا۔ پُرکھ اکال ہو مہربان، پتا پوت لئے اٹھایا۔ شبد اگئی دے فرمان، ست ستوادی راہ چلایا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، برہمنڈاں پار کرایا۔ گو بند کایا گاترے پایا آن، لوہار ترکھان نہ کسے گھڑایا۔ امرت ندھان دتا جام، امیوں رس اپنا رس چکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا مارگ لایا۔ جگ جگ مارگ ہر گو بند، گو بند دھار چلایا۔ امرت سرور ساگر سندھ، سندھ اپنا روپ وٹایا۔ پوت سپوتا اُچی بند، بند ایکا ایک پرگٹائی۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیہر دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائی۔ ساچی سکھیا گو بند پیتا، متر پیارا آپ جنائندا۔ کلج اتم ساچی ریتا، ریتوان آپ درسائندا۔ ہر کا ناؤں سدا انڈیٹھا، نظر کسے نہ آئندا۔ ہر کا امرت امیوں رس میٹھا، رسنا لکھ نہ کوئے چوائندا۔ ہر کا ناؤں ساچی گیتا، گیتا گیان اک درڑائندا۔ ہر کا مندر گردوار مندر مسجد مٹھ شودوال مسیتا، مسہ حق حق سنائندا۔ ہر کا ناؤں پت پت پت پت پاپی پار کرائندا۔ ہر کا میل ہست کپٹا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائندا۔ ہر کا ناؤں مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت رس اک بھرائندا۔ ہر کا ناؤں سدا جیتا، جنم مرن وچ نہ آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پُرکھ اکالا دین دیا لاگر گو بند ایہہ سمجھائندا۔ گو بند

ملیا ہر زرنکارا، نج گھر ساچے وٹی ودھائی۔ نانک کریا اک پیارا، پیار پیار وچ پرگٹائی۔ دوسر نہ کوئی دسے سہارا، اوٹ اور نہ کوئے تکائی۔ قلعے کوٹ سچ
 منارا، سچھنڈ ساچا نظری آئی۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نور نورانہ ڈمگائی۔ پتا پوت کرے پیارا، پوت سپوتا گود اُٹھائی۔ ایکا ونج اک اپارا، ایکا ہٹ دے
 کھلایا۔ لوک مات دا سچ کنارہ، گوہند تیرا گھاٹ بنایا۔ سرب جیاں دا سچ پیارا، ساچی سکھیا اک جنایا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں
 دینا اک آدھارا، ڈئی دویت نہ کوئے رکھائی۔ ساچا گ پنتھ پُرکھ اکال چلے نیارا، اکال اکال اکال جنایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرنا خبردارا، کھنڈا
 کھڑگ نام چکائی۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، زرگن زرنکارا آپ سمجھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لایا۔
 گر گوہند سُنیا ہر سندیسہ، پر بھ آگے سیس جھکائی۔ صاحب سلطان تیری سچ آدیسا، دو جہان تیری وڈیائی۔ تیرا ست سروپ ایکا ویکھا، زرگن نور نور
 رُشائی۔ تیری سکھیا مچھ داہڑی کیسا، انگ بھنگ نہ کوئے کرائی۔ آد جگاد جگ جگ رہے ہمیشہ، ہر سجن سچے ماہیا۔ نانک زرگن سیوا کری دھر دھر
 موڈھے بھوری کھسا، چاروں کُنٹ در درویش پھیری پائی۔ ارجن گر گر لکھ لکھ لکھا، گنی تت تت گیا جلائی۔ سنجگ تریتا دواپر تیرا پیندا رہیا بھلیکھا، ساچا
 نور نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ لکائی۔ سر میرے ہتھ رکھ سوامی، سوال اکو اک رکھائیدا۔
 آد جگاد سدا نہکامی، نہکرمی کرم کمائیدا۔ سرب جیاں گھٹ آترجامی، گھر گھر آسن لائیدا۔ بودھ اگادھ اگئی بانی، گر گر ناد وجائیدا۔ امرت آتم ٹھنڈا
 پانی، سر سرور وکھائیدا۔ مہما تیری اکھ کہانی، کتھنا کتھ نہ کوئے جنائیدا۔ تیرا لیکھا چار کہانی، چارے کہانی میل ملائیدا۔ تیرا ناؤں چارے بانی، چارے
 بانی صفت صلاحیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، موہے اکو آس تکائیدا۔ اکو رکھی تیری آس، پُرکھ اکال وڈی وڈیائی۔
 سدا سدا وسیں میرے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ چار ورن بچھاواں پیاس، کھتری براہمن شوڈر ویش تر کھانہ کوئے جنایا۔ ساچے مندر پاواں راس،
 گوپی کاہن آپ نچائی۔ غریب نمائیاں بچھاں وات، اکو تیری اوٹ تکائی۔ اوچاں نیچاں دیاں نجات، نج گھر میلا سچ سبھائی۔ سرشٹ سبائی اکو وات،
 تیرا ناؤں ورتائی۔ پُرکھ ابناسی کملاپات، ساک سجن سین اک اھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا مارگ تیرے در تیرے گھر

دکھائی۔ تیرا در سچا دروازہ، درگاہ تیری سچ وڈیائی۔ تُوں آد جُگاد غریب نوازا، جُگ جُگ اپنی دھار چلائی۔ کر کرپا میرا سازن سازا، دُشٹ دمن خوشی
 منائی۔ تیرا نام اگئی واجا، دوس رین کرے شنوئی۔ ایہتھے اوتھے دو جہان، رکھے لاجا، صاحب سلطان وڈی وڈیائی۔ کھجگ انتم رچا کاجا، پنچ تت کراں
 گُڑائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سیوا سچ کمائی۔ تیری سیوا کراں وِج سنسار، چاؤ گھنیرا اک رکھایا۔ اوچاں
 نیچاں دے آدھار، تیرا ناؤں اک سمجھایا۔ تیرا ت کر پیار، پنچم میلا جوڑ جڑایا۔ پنچم مارنہار ہنکار، پنچم نادشبد سنایا۔ پنچم پنچ کر سردار، پنچم لیکھا ہتھ
 پھڑایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ باہر، سچ نشانہ اک رکھایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، پریم پیار نال رنگایا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر ویکھ رکھایا۔ پنچم
 پنچ کر تیار، پنچم ناتا موہ تڑایا۔ پنچم پنچ بول جیکار، تیرا ناؤں سنایا۔ سب دادا پُرکھ اکال، اکل کلا ورتایا۔ امرت جام اک پیال، صبر پیالہ ہتھ پھڑایا۔
 سیوا کرے سدا مہاکال، کال نیڑ نہ لاگے رایا۔ گرگھیاں ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دیاں سمجھایا۔ تیری کرپا وسال نال نال، وچھڑ کدے نہ
 جایا۔ جھوٹھی مایا جگت دھن مال، گرگھ پوہ نہ سکے رایا۔ رسنا جہوا چے اکال اکال، دوجا ایشٹ نہ کوئے منایا۔ گرگھ کسے آگے نہ کرے سوال، بن تڈھ
 منگن در نہ کسے جایا۔ ہرجن آئے نہ کدے زوال، ظالم ہتھ نہ کوئے اٹھایا۔ سدا سدا سد کرے پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ تیری گھالن دتیاں
 گھال، ساچی گھالن اک سمجھایا۔ گرگر سنگر بن دلال، جگت دلاسا اک رکھایا۔ گرگھ کھانا حق حلال، دوسر دست نہ نین اٹھایا۔ سرشٹ سبائی دھیاں
 بھیناں جان، مات پت رُپ رکھایا۔ گرگھ کا شبد گھڑ سجان، مورکھ موڑھ دئے تریا۔ گوہند ماریا تیر نشان، انیالا آپ چلایا۔ سیوا کرے مات مہان،
 سیوادار آپ ہو جایا۔ اپنی بند لیکھے لائے تیرے بھگوان، پتر نیہاں ہیٹھ دباہا۔ چارے ورن کرے پروان، چارے سٹ بھیٹ چڑھایا۔ چوتھے جگ
 دیوے دان، چار ورن اک سرنایا۔ برن اٹھاراں ہون حیران، نو اٹھاراں موہ تڑایا۔ تو ہی تو ہی سارے گان، تڈھ بن نظر کوئے نہ آیا۔ گرگھ ہوئے
 نہ کوئے بے ایمان، تیرا ناؤں ہٹ نہ کسے وکایا۔ جس تیرا امرت کیتا پان، سو تیرے رُپ سماہا۔ جو میری سکھیا بھلے وِج جہان، ایہتھے اوتھے سکے نہ
 کوئے بچایا۔ نانک زرن ضامنی نہ دیوے آن، گوہند آنت نہ لئے چھڈایا۔ جھوٹھی مایا نہ کرے کوئی پچھان، ساچا نام دھن گرگھیاں جھولی پایا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند دھارا سچ سنایا۔ گوہند سنگھ سنگھ گر بکار، ایکا ایک جنایا۔ امرت پیالہ ٹھنڈا ٹھار، گرکھاں رس چکھایا۔ پنچم پنچ کر تیار، ترے گن اتینا ویکھے چائیں چائیا۔ آپے نیوں نیوں کرے نمسکار، گر سکھاں دے وڈیایا۔ گر سکھ سچا سردار، لوک مات سرب جس گایا۔ بھل نہ جائے ہر ابناس، ابناسی اپنا حکم سنایا۔ ہر کا مندر کھیل تماش، ہر کی پوڑھی دے چٹھایا۔ گر و دوارے ساچے ہٹ کوئی نہ رہے بد معاش، بدی کرن کوئے نہ پائیا۔ ایکا منتر نام ست جنا خاص، خواہش سب دی پور کرایا۔ واگر و سے سدا پاس، خالص خالص دے جنایا۔ فتح ڈنکا وجائے شاہو شتاباش، شہنشاہ اپنے ناؤں دے وڈیایا۔ ہر جن رسن چین سواس سواس، آتم رس اک چکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سنگر ساچی دھار آپ سمجھایا۔ گوہند دھار اک انڈیٹھ، چار ورن سمجھائیندا۔ کلج اتنم بدلے ریت، ریتوان اک اھوائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا گیت، پرکھ اکال سمجھائیندا۔ ایکنکارا اک اکلّا وسنہارا مندر مسیت، ٹھاکر شو دوالے پھیرا پائیندا۔ گھٹ گھٹ پرکھنہارا نیت، گرہ گرہ اپنا آسن لائیندا۔ کرنہارا پت پت پت، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا سکھ وڈیائیندا۔ ساچی سکھیا جانانہ بھل، ابھل آپ جنایا۔ گر سکھ گر گوہند بنائی اپنی کل، پتا پوت نہ کوئے وڈیایا۔ ایکا دیوے نام انمل، قیمت کرتانہ کوئے لگایا۔ لوک مات بھل بھلواری جائے بھل، پت ٹہنی آپ مہکایا۔ گر چرن پریتی جانا گھل، دوسر سیو نہ کوئے کمایا۔ چار ورن دوارا گیا گھل، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ امرت بھنڈار نہ جائے ڈلھ، بھر پیالہ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک درڑایا۔ ساچی سکھیا سنگر سجن، ہر ہر آپ جنائیندا۔ گرگھ تیرا اکو محن، گر چرن اشان کرائیندا۔ گرگھ ہنکاری بھانڈے بھجن، نون سو اھڑر اک پڑھائیندا۔ گوہند سورا پڑدے کجن، سر سب دے ہتھ لکائیندا۔ ایتھے اوتھے رکھے لجن، لاجونت آپ ہو جائیندا۔ بے مکھ ہو کے جو در توں بھجن، تنھ دھکا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سکھیا گر و دھام، ہر مندر مان وڈیایا۔ گر و گرنتھ گر مارے بان، بانی انیلا تیر چلایا۔ بانی کرے گر و پچان، پچان گر و بانی روپ وٹایا۔ دوہاں میلا وچ جہان، مل مل اپنی خوشی منایا۔ گردوارا جوٹھ جوٹھ نہ ہووے پین کھان، سچ سچ اک سمجھایا۔ مدرا کرے نہ کوئے پان، رس امرت اک

چکھائیا۔ وِ بھچار نہ کوئے کمان، دھی بھین نہ کوئے تکائیا۔ بے کوئی بُھل گیا وِچ جہان، گوہند دیونہار سزائیا۔ مایا ممتانہ کوئے ابھمان، لوہ بھہکار نہ کوئے لڑائیا۔ گر در وڑے نہ کوئے شیطان، شہنشاہ ساچا گیا سبھجائیا۔ گر سکھ حرص نہ رکھنی پین کھان، گر سیوا سیو کمائیا۔ گوہند رکھنا چرن دھیان، چرن دھیان ملے وڈیائیا۔ بُھل نہ جانا بن انجان، کلجگ کالا رہیا ڈرائیا۔ گوہند کھنڈار کھے وِچ میان، مٹھ اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ جگ جگ کار کرے کرتارا، زرگن سرگن کھیل کرانیندا۔ کلجگ آئے انتم وارا، نو کھنڈ اندھیرا چھانیندا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھانیندا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالے ہاہاکارا، گرودوار گر گر روپ نہ کوئے دکھانیندا۔ گر کاشب نہ کسے وِچارا، وِچار نال وِچار نہ کوئے ملانیندا۔ جگت سیاست لگا اکھاڑا، من مت بُدھ ناچ نچانیندا۔ ترے گن گنی لگی ہاڑا، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ گرنتھی پنٹھی تپے تن انگ انگیارا، گنی اک نہ کوئے بُجھانیندا۔ نانک ارجن سانت ٹھانڈا دربارا، گوہند سیتل دھار رکھانیندا۔ بھرے بُھلیا سرب سنسارا، بھرم گرٹھ نہ کوئے تڑانیندا۔ سکھ نال سکھ نہ کرے پیارا، سکھ دا دکھ گر کولوں جھلیانہ جانیندا۔ سنگر پورا سب دا وِنجارا، دوہاں ایکاہٹ واکانیندا۔ کلجگ کرے پھڑ دو پھاڑا، دوہی ہتھیں چیر پوانیندا۔ سمت انی اک نو کڈھے ہاڑا، نو در سرب ہلکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتانیندا۔ ساچا کھیل ورتے بھگوان، بھادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیونہارا سچا دان، گوہند پیتا صفت صلاحیا۔ کلجگ آنت بنے نادان، گرگھ بُدھ نہ کوئے وڈیائیا۔ ہر مندر مدرا ہو یا پین کھان، ہر جو ہر ہر گئے بھلائیا۔ کواری کتیا تگن اک رکان، نین نین نین اٹھائیا۔ سنگر پورا مارنہارا بان، انگ انگ دے بھنائیا۔ گر کاسکھ نہ ہوئے بے ایمان، بے گھ گر در رہن نہ پائیا۔ گر سکھ گر وُتوں ہون قربان، گر وُ قربان گر سکھاں اُتوں اپنا آپ کرائیا۔ جس نے امرت بھیدا دتا دان، سو داتا دانی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ انتم سارے ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ سمت ویہہ سو انی بکرمی دھکے سارے کھان، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی کرپا کرے آپ بھگوان، من مت دے گوائیا۔ گر مت دیوے اک گیان، دُئی دوتی باہر کڈھائیا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ گرکھاں بنائے اک ودھان، پنچم میل میلے سچ سبھجائیا۔ سبناں دے اک نشان، گوہند نشانہ اک بُھلائیا۔ راجے رانے

مئن آن، نہ کوئی سکے سیس اٹھایا۔ پُرکھ اکال اکال سارے گان، رسنا جہوا ڈھولا گایا۔ آتم پر ماتم ملے آن، مل مل خوشی منایا۔ ہندو مسلم سکھ
عیسائی کھتری براہمن شودر ویش بیٹھن اک مکان، سچ دوارا اک دکھایا۔ گرگھ کدے نہ ہوئے حیران، چنتا سوگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی دیکھے گھر گھر کلجگ اتم پھیرا پایا۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بوڑ سنکھ دے گرہ ناٹھیوال ضلع فروزپُر ★

سچھنڈ دوارا ساچا گھر، محل اٹل اک رُشانیا۔ سو پُرکھ نرنجن بیٹھا چڑھ، تخت نواسی ساچے تخت آسن لایا۔ ہر پُرکھ نرنجن اکو در، آد جگاد وڈ
وڈیایا۔ ایکنکارا نہ جنمے نہ جائے مر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد نرنجن جوت دھر، درگاہ ساچی بیٹھا کر رُشانیا۔ سری بھگوان پھڑ لڑ، پھڑیا لڑ نہ کوئے
چھڈایا۔ ابناسی کرتا دکھائے اپنا گھر، گرہ مندر وجے ودھایا۔ پاربرہم پر بھ ساچا نر، نر نرائن اک اھوایا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ سچا ماہیا۔ سچ
سوانی چکائے ڈر، نر بھو بھے نہ کوئے رکھایا۔ ایکا وار لئے ور، جگت رنڈیا رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر دئے
سمجھایا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ وسنہارا اک اگلا، ایکنکارا آسن لائیندا۔ آد جگاد جگ پھڑائے اپنا پلا، ایکا گنڈھ رکھائیندا۔
نوری جوت نور رلا، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ
سہائیندا۔ ساچا مندر اُچ منارا، سچھنڈ ساچے وجے ودھایا۔ ہر جو بیٹھا کر پسارا، بے آنت بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب خدائی پروردگارا،
نوری جلوہ نور الاہیا۔ مقامے حق کھیل اپارا، کھیلنہار آپ اھوایا۔ دیونہارا سچ ہلارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر اک وڈیایا۔
ساچا مندر سوبھاؤنت، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرگن نر اکار بنائے بنت، اجوئی رہت ویکھ دکھائیندا۔ انھو پرکاس آد آنت، بے پرواہ اپنا آپ کرائیندا۔
سدا سہیلا ساچا کنت، کنت کنتوئل ناؤں رکھائیندا۔ گر سکھ نار بنائے بنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ وڈیایا۔ ساچے

مندر ہر جو چڑھ، گھر ساچا آپ وسایا۔ ایکا اکھر آپے پڑھ، پڑھ کرے پڑھایا۔ آپے لائے اپنی جڑ، پت ڈالی آپ مہکایا۔ آپے دیکھے وگسے کھر، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا ہر نرنکارا، ایکا ایک رکھایا۔ سچ دوار ساچا رنگ، سچکھنڈ نواسی آپ جنائندا۔ شبد رنگیلا اک پلنگ، پاوا چول نہ کوئے بنائندا۔ زرویر وجائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلائندا۔ اپنی کوٹے آپے لنگھ، آپے پھیرا پائندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھائندا۔ نہ کوئی پردہ نہ کوئی کندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ اپائندا۔ ساچا گھر اپما یوگ، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگادی کرے ڈھر سنجوگ، بن سنجوگی میل ملائیا۔ ناتا توڑے چوڈاں لوک، ترے بھون نہ کوئے وڈیایا۔ سچ سنائے اک سلوک، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ اک رکھائے ساچا کوٹ، گھر ساچا بنک سہایا۔ کر پرکاس نرمل جوت، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ اک رکھائے اپنی اوٹ، دوسر نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ وسایا۔ ساچے گھر وسنہارا، آد پُرکھ آپ اکھوائندا۔ آد جگادی ساچی کارا، جگ جگ کھیل کرائندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، دو جہاناں دیکھ وکھائندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، اُتبیج سیتیج جیرج اندج پھول پھولا ئندا۔ راتی رتی تھتی جانے وارا، گھڑی پل ونڈ ونڈائندا۔ لیکھا جانے سورج چنّ روّس ستارا، منڈل منڈپ اپنے رنگ رنگائندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیا آپ اپائندا۔ بودھ اگادھا بول جیکارا، بے جیکارا اپنا ناؤں سنائندا۔ سچ سندیسہ دیونہارا، ساچی سکھیا آپ جنائندا۔ گرگھ گر گر ناری کر پیارا، گود سہنجی آپ وڈیایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر اک رکھائندا۔ اکو مندر اکو آسا، ہر جو ایکا ایک رکھایا۔ اکو گرہ اک بھرواسا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ ابناسا، دوسر کنت نہ کوئے وڈیایا۔ ایکا بھوگ بھوگ بلاسا، بھسمر اپنے رنگ وکھایا۔ ایکا شہنشاہ شاہو شاباشا، ساچے تخت و سے سچا ماہیا۔ ایکا منڈل ایکا راسا، ایکا گوپی کاہن نچایا۔ ایکا پر تھمی اک آکاشا، گگن گگنتر اک سہایا۔ ایکا سچکھنڈ دوار کرے پرکاسا، پرکاشوان سچا ماہیا۔ ایکا جنم جنم دی پوری کرے آسا، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ ایکا لیکھے لائے پون سواسا، پون پوناں وچ سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے میلا میل ملائیا۔ پر بھ ملن داچاؤ گھنیرا، من اکو اوٹ تکایا۔ صاحب سلطان ملے نیرن نیرا، دور ڈراڈا پندھ

مُکائیا۔ لکھ چوڑاسی مچکے جھیرا، اُون گون دے مٹائیا۔ میں نمانی بنھے بیڑا، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ اِکو دسے سچا کھیڑا، جس گھر دسے سچا ماہیا۔ ناتا تے تیرا میرا، میرا تیرا کوئے رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی سنجھ نہ سویرا، ایکا جوت نُور رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر دے سمجھائیا۔ ساچا گھر ایکنکار، اپنا آپ جنائیا۔ اُٹھ سخی کر دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ سگن منائے پہلی وار، لوک مات پھیرا پائیا۔ بنے وچولا ایکنکار، اکل کل بے پرواہیا۔ نین نائی نہ کیتا کوئے تیار، سوہرے پیئے آپے ہو ہو آئیآ۔ سچ سندیسہ دیوے اپنی دھار، دھار دھار نال پرگٹائیا۔ نیتز ویکھے کھول اگھاڑ، اکھ اگھ نال ملائیا۔ پرتکھ ہو پروردگار، جلوہ نُور دے درسائیا۔ اک محل اٹل منار، اوچو اوچ دے دکھائیا۔ اکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچا یار، یاری ایکا دے نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر دے دکھائیا۔ ساچا گھر کھولے دروازہ، ہر دردی درد وندا ئیندا۔ آد جگادی غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، راؤ رنگ کھیل کرائیندا۔ سرگن پچھے زرگن پھرے بھاجا، دو جہاناں پندھ مکائیندا۔ گرگھ سوانی رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ کلج اتم رچیا کاجا، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ دیس سہایا اِکو ماجھا، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیندا۔ راتیں سنتیاں مارے واجاں، غفلت وچ بے دار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، گھر گھر وچ دے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی سچ پیار، پریم پیار اک سکھائیا۔ آتم پر ماتم دے آدھار، ایکا دوجا بندھن تڑائیا۔ پاربرہم برہم کھیل نیار، زرگن نراکار آپ دکھائیا۔ شبد اناد سچی دُھنکار، دُھن آتمک آپ سٹائیا۔ سرتی شبد اک وہار، بوہاری آپ جنائیا۔ ساچی سخیاں منگلپار، گیت گو بند لائیا۔ نیتز نین دے اگھاڑ، پرتکھ روپ گوسائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں لئے اٹھال، پھر باہوں آپ اٹھائیا۔ ساچا مارگ اک سکھال، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ زرگن سرگن بن دلال، جگت وچولا بنے سچا ماہیا۔ اندر باہر پھرے نال نال، نیتز نین نظر کسے نہ آئیآ۔ جگ چوکڑی اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسال، سچ دوارا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے لئے پرنائیا۔ ہر جن ساچے رہنا تیار، ترے گن اتیتا آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرے پیار، پریم پیارا ویس وٹائیندا۔ گرگھ گرگھ ویکھے سخی

ساچی نار، ساکھیات رُوپ دھرائیندا۔ جنم کرم دی میل دے اتار، دُرمت آپ دھوائیندا۔ تن بھوشن کرے سچ شنکار، نام رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ نیتز
 کجلا ایکا دھار، ست سنتو کھی آپ جنائیندا۔ مینڈھی گندے پہلی وار، سیس جگدیش ہتھ لکائیندا۔ سگن منائے وچ سنسار، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنے
 انگ لکائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ جس دی اوٹ رکھدے گئے گر اوتار، پیر پیغمبر دھیان لکائیندا۔ سو صاحب سچا سرجنہار،
 سر سر اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم لے اوتار، نہہکنا ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ سجن لے بھال، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر سچ پساہا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ لوک مات کھیلے کھیل کھیلنہار، خالق خلق بھیو نہ رانیا۔ گرگھ
 سجن کر تیار، محن دھوڑی چرن دے کرائیا۔ آپے آیا پڑدے کجہنہار، سچ دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گر گر
 ساچا گھر دے دکھائیا۔ گرگھ ناری ہر شنکار، ست سنگر آپ کرائیندا۔ کلجگ آئی انتم وار، آنت کنت ویس وٹائیندا۔ بھگونت ہو یا آپ کرتار، نرنکار اپنا
 کھیل کرائیندا۔ سچ دوارے کھول کوڑا، کُنڈا اپنی ہتھیں لائیندا۔ اوتھے نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، جگت سچ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ پتر دھی نہ کوئے پیار، پتا
 پوت نہ کوئے اکھوائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ سُنہارا اک گفتر، اندرے اندر راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سنائیندا۔ ساچی سکھیا لینی جان، ہر سنگر آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی ملے آن، کر کرپا میل ملائیا۔ بالی بدھ دیکھے نادان،
 تنھی اپنی گود اٹھائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ وٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک دکھائے سچ مکان، ساچا مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر اک جنائیا۔ جوت اکالن دتے در، گرگھ سخی رہی سمجھائیا۔ اٹھ سہیلی ور لے ور، پر بھ آیا سچا ماہیا۔ جگت چکا بھو ڈر،
 بھے اور نہ کوئے رکھائیا۔ سرن سرنائی ساچی پڑ، کوچھی کملی لے گل لائیا۔ پُرکھ اکال اکو نر، نرنران اک اکھوائیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر اپنے دے
 بہائیا۔ آگے ہو ہو پھڑ لا لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ ساچی سچے جانا چڑھ، چڑھ کے اتر پھیر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 کھیل رہیا در سائیا۔ جوت اکالن دتے حال، گر سکھ سخی آپ سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی آیا دین دیال، بے آنت بے پرواہیا۔ جس ملیا نہ کھائے کال، مہاکال نہ

بجھے دکھائی۔ ناتائے ترے گن مایا جال، جیون جگت دے جنایا۔ راتیں سُنیاں پُچھے حال، جاگدیاں اپنا گھر دکھائی۔ اک دکھائے سچی دھر مسال، دھرم
 دوارے دے وڈیائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ جوت اکالن سچ سچ دے، سچے ماہی حال سنایا۔ کلج رین
 اندھیری مے، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ جیو جنت پھرن نئے، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ سادھ سنت مایا پھسے، پلُو سکے نہ کوئے جُھڈایا۔ ڈُونگھے کیچڑ جگت دھسے،
 سکے کوئے نہ باہر کڈھایا۔ میں پھر کے آئی مدینے مئے، مقبرہ رُپ وٹایا۔ چار یاری کوئے نہ تگے، محمد نین نہ کوئے اٹھایا۔ عیسیٰ موسیٰ پیندے دھکے،
 دھیرج دھیر نہ کوئے رکھایا۔ اللہ رانی پردہ کوئے نہ ڈھکے، نک سہاگ نہ کوئے بنایا۔ چاروں گنٹ سر کھیہ پیندی گھٹے، گھاٹا پور نہ کوئے کرایا۔ کسے کم
 نہ آئے پتھر پاہن وئے، پوجس سلانہ پار کرایا۔ پنج تت کایا بُت پئے کھتے، کھاتہ اپنا ناں کسے بھرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے کئے بکے، پر بھ جی اپنا
 کھیل رچایا۔ سارے لکھ لکھ دے گئے پتے، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن راہ چلایا۔ چار جگ چاروں گنٹ پھڑ پھڑ اندر سارے ڈکے، باہر کوئی
 سکے نہ کھ کڈھایا۔ پُرکھ ابناسی اکو نکیل پائے نئے، نام تندى تند بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر رہیا دکھایا۔ جوت اکالن
 کرے اشارہ، گر گھ سخی رہی سمجھائی۔ اٹھ پیاری کر دیدارا، پریتم آیا سچا ماہیا۔ جس دا کسے ہتھ نہ آیا کنارہ، گر اوتار بے انت بے انت کہہ کہہ پلُو گئے
 جُھڈایا۔ جس نوں کہندے گئے بے عیب پروردِ گارا، مقامے حق نورِ لاہیا۔ جس دی نار بن بن سیوا کردے گئے وچ سنسارا، نون سو اکھر اک سمجھائی۔
 جس دا محل اٹل لہدے گئے منارا، نہچل دھام نظر نہ آیا۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا وچ سنسارا، نہہکنک اپنا ناؤں رکھایا۔ کھولنہارا سچ دوارا، گھر بنک
 دے وڈیائی۔ کرے کرائے سچ پیارا، پر م پریتی اک سکھائی۔ واہ واہ وجدی رہے ستارا، ست ستوادی آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ جوت اکالن دے راہ، نین نیناں نال ملایا۔ پار برہم پر بھ آیا بے پرواہ، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ گر گھ سخی دیوے سچ صلاح،
 صلاحیہ صفت صلاحیا۔ کلج انتم بُھل نہ جا، بُھلیاں ٹھور کوئے نہ آیا۔ لکھ چوراسی ٹنہارا نکاح، بیوی خاوند نہ کوئے ہنڈھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 سچھنڈ دوارے نیتز روون مارن دھاہ، بہڑی بہڑی رہے گر لایا۔ پروردِ گار سب دا فاتح رہیا پڑھا، فتح ڈنکا اک وجایا۔ لکھ چوراسی سرت سوانی ساچی

مینڈھی نہ سکی گندا، رنگلا رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ اک پریتم سکی نہ کوئی منا، چاروں کُنٹ پھرے دُہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ جوت اکالن کھولے جاگ، جاگرت جوت اک جگائیا۔ گرگھ سخی گھر لگا بھاگ، پر بھ آیا سچا ماہیا۔ جنم جنم دا دھوئے داغ، دُرمت میل مٹائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، کاگوں ہنس اڈائیا۔ ترے گن گنی بھجے آگ، سائتک ست کرائیا۔ ست اُچجائے اک ویراگ، برہوں تیر چلائییا۔ نتھ دکھائے اک سُہاگ، سو پُرکھ زرنجن آپ گھڑائیا۔ ہنگ برہم پاربرہم پر بھ پکڑے واگ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوت اکالن پھڑ پھڑ بانہہ، گرگھ نار رہی اٹھائیا۔ اٹھ اٹھ نیتز مار دھیاں، دھیان دھیان وچ ملائییا۔ پاربرہم پر بھ ہویا مہرباں، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کوٹ جنم دے بخشتے گناہ، بخشنہار سچا شہنشاہیا۔ تیری کیتی گھال لیکھے لوے پا، کیتی گھال پائے تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در رہیا درسائییا۔ گرگھ سخی نیتز رو، نیناں نیر وہائیا۔ کلجک چار کُنٹ کتے نہ ملیا ڈھو آ ڈھو، در در پھر پھر تھکی ماندی اپنا آپ رہی گوائیا۔ پاربرہم پت پر میثور ملی نہ سچی سو، سو بھاکوئے نہ موہے سنائیا۔ دُرمت میل نہ دیوے کوئی دھو، اٹھسٹھ نیر رہے شرمائیا۔ امرت میگھ دیوے نہ کوئے چو، ساچا رس نہ کوئے چکھائیا۔ میرے اندھیرے کرے نہ کوئے لو، اندھ اندھیر نہ کوئے گوائیا۔ میں اپنا آپ بیٹھی کھوہ، خالی ہتھ رہی دکھائیا۔ میں جگت کنت لیا جوہ، ویلے آنت سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ نہ کوئی دیوے ڈھو آ ڈھو، ڈھولک چھینے وجائے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا اپنا در لئے دکھائیا۔ گرگھ سخی مار چیک، اپنا آپ گوائیا۔ نو سو چورانوے چو کڑی رکھدی رہی اڈیک، میرا پندہ نہ کسے مُکایا۔ بھین بھائی ساک سجن مات پت دیور جیٹھ بنے شریک، جگت شرکت اک ودھایا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا تاریک، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ جگ جگ کھیڑے کوٹن کوٹ و سے اُجڑے ہر کا گھر کسے نہ دسیا ٹھیک، گر اوتار پیر پیغمبر اُنکلاں نال گئے سمجھایا۔ سارے رکھ کے گئے اڈیک، کلجک آنت دھیان لگایا۔ کسے سچ نہ دسی تاریخ، لیکھا لکھت نہ کوئے مُکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، موہے نہانی گلے لگایا۔ گرگھ سخی مارے دھاہ، جگت دھولر کم کسے نہ آئییا۔ اپنی پت سرشٹ سبائی بیٹھی گوا، میری لاج نہ کوئے رکھائیا۔ مندر

مسجد مٹھ شو دوالے پھیرے آئی پا، پھیرے لئے نہ کوئے سچا ماہیا۔ گھر گھر در در لہجہ پھری میرا کرے کوئی نکاح، مکھ پردہ دئے اٹھایا۔ میری سچ سہنجی لئے ہنڈھا، ہنڈولا جھکولا اک دکھایا۔ گھر بے پرواہ ملے آ، آ اپنی پھیری پائی۔ میری ڈبڈی نیا لئے ترا، منجھدھار نہ کوئے رڑھایا۔ جے بُھلی بخشے سرب گناہ، اُبھل سچا میرا ماہیا۔ کھٹاں کٹی دئے وسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا ور، تیری اکو آس رکھایا۔ گر سکھ سخی کر شنکار، تن اپنا آپ رنگایا۔ پر بھ ملن دا سچ پیار، اکو اوٹ نکایا۔ جگ چوکڑی مئے کوٹن وار، کوٹن کوٹی ویس وٹایا۔ جگت وچولے بن دے رہے گرو اوتار، پیر پیغمبر دین صلاحیا۔ پڑھ پڑھ تھکی وید چار، شاستر سمرت صفت صلاحیا۔ پُران اٹھاراں کر وچار، پُران پُرانی نہ کوئے لیکھے لایا۔ گیتا گیان جگت آدھار، جیون جگت جگت جنایا۔ انجیل قرآنا کھیل اپار، جگت حدیث کرے پڑھایا۔ کہانی بانی مارے مار، انیالا تیر چلائی۔ جس دی صفت کردے گئے گر اوتار، رسنا جہوا ڈھولا گایا۔ سو صاحب ملے آن، میں اکو آس رکھایا۔ بن نیتز کرے پچھان، بن اکھیاں لئے اٹھایا۔ بن منگیاں دیوے دان، خالی جھولی دئے بھرایا۔ میرے لیکھے لائے پران، پران آدھاری سچا ماہیا۔ میں بالی نڈھی انجان، میری چلے نہ کوئے چترایا۔ جس دا گرو اوتار پیغمبر لکھ لکھ دے کے گئے بیان، بیانا اپنا ناؤں رکھایا۔ سو صاحب سنگر ملے آن، سری بھگوان پھیرا پائی۔ میں اُس دی نار رکان، دوسر انگ نہ کوئے چھہایا۔ لے کے جائے سچ مکان، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ پیر پیغمبر سارے کرن سلام، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ گر اوتار کرن دھیان، واہوا وجدی جائے ودھایا۔ گر گھ سخی چٹھے سچ بان، پُرکھ ابناسی آپ چڑھایا۔ پار کرائے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبایا۔ اوتھے جھلے سچ نشان، جھلاونہار اک ہو جایا۔ تخت ہئے نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹایا۔ میں اُس دی سیوا کراں کر چرن دھیان، دوجا در نہ منگن جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے لئے بہایا۔ جوت اکالن اگوں بول، گر گھ سخی رہی سمجھایا۔ ہر تولنہارا پورا تول، اٹل ناؤں دھرایا۔ پریم پیاری پیاد سے تیرے کول، تیری آس پُجایا۔ توں رہنا آنت اڈول، سکے کوئے نہ مات ڈلایا۔ اپنا کُنڈا رہیا کھول، بند تاکی پردہ دئے اٹھایا۔ تیرے سنگ کرے قول، قول اپنا پور کرایا۔ تیرے اندر جائے مول، مولا اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو رہی جنایا۔

جوت اکالن دتے بھیت، اپنا بھيو کھلایا۔ پُرکھ ابناسی کرن آیا بھیت، کلجگ انتم ویس وٹایا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نیتز اپنا اک کھلایا۔ جس پچھے ارجن پائی
تتی ریت، سو گرگھ سیتل دھار دھایا۔ اٹھ پیاری ویکھ کھید، پرم پُرکھ آپ دکھایا۔ تیری سہائے سہنجنی بیج، پھولن برکھا ایک لایا۔ پہلوں شبد سنہہرا
رہیا بھج، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ پھیر اگن بُجھائے جگت شمس تبریز، طبع اپنی لئے بدلایا۔ تیرے نال کرے بھیت، ہتکاری اپنا ناؤں دھرایا۔ رت
سہائے بسنتی چیت، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ پہلوں تیتوں اپنی اکھیں لئے ویکھ، پھیر ناتا جوڑ جڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل
رہیا سمجھایا۔ سُن سخی ساچی بات، جوت اکالن رہی جنایا۔ پُرکھ ابناسی کملاپات، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ کلجگ انتم چڑھنہار لے کے نال برات، گر اوتار
پیر پیغمبر کرن صلاحیا۔ کر کرپا کھول اپنا تاک، بند پردہ دے اٹھایا۔ گو بند لکھیا بھوکھت واک، لیکھا لیکھے لئے لگایا۔ جن بھگتاں بنن والا ساک، سجن
اپنا ناؤں دھرائیا۔ میل میلے ساچے گھاٹ، پتن آوے سچا ماہیا۔ تیرا ناتا توڑے ذات پات، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ تیرا روپ نہ رہے نار کمذات،
کلکھنی ناؤں نہ کوئے وڈیایا۔ ایک دیوے ساچی دات، داتا دانی آپ ورتایا۔ تیری مٹائے اندھیری رات، اپنا نور کر رُشنائیا۔ امرت بووند دے سوانت،
تیری اگنی اگت بُجھایا۔ درشن دیوے اک اکانت، دوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا
سنایا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیدا۔ گرگھ تیری سچ پریت، پرم پُرکھ آپ نبھائیدا۔ ناتا تے مندر مسیت، گرودوارا اکو اک
دکھائیدا۔ گھر وچ گھر دکھائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھی کار کمائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سخی ساچا میلہ آپ کرائے سجن سہیلا
گھر ساچے آپ بہائیدا۔ ساچا گھر سچ نگارہ، ہر ساچا سچ و جائیا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، نرکار آپ دکھایا۔ گرگھ کھولے بند کوڑا، بھيو ابھید جنایا۔
دھر درگاہی بنے سچا لارا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آسو گھوڑا کر تیار، آسن سنگھاسن سو بھاپایا۔ سولاں اچھیا بھر بھنڈارا، سولاں کلیاں گنڈھ پوایا۔ تنگ
کسے پہلی وارا، زین پاکھر اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی دھار چلایا۔ سچکھنڈ اٹھے شاہ سوار، شہنشاہ اپنا بل رکھائیدا۔
اُتر پورب پچھم دکھن چارے دشائے وچار، دو جہاناں نین اٹھائیدا۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسائے سُرپت اند کرے خبردار، بے خبر آپ جگائیدا۔ گن

گندھرب وجائِن ستار، کنز یچھپ آپ نچائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گاؤ وار، وار تا اپنی آپ سٹائیندا۔ اٹھو دیکھو نیز کرو دیدار، نین نیناں آپ دکھائیندا۔
 کلج آئے اتم وار، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ نہکلکا ہوتیار، ساچا ڈنکانا ناد و جائیندا۔ سچ محلہ کرتیار، اک اکلّا آپ دکھائیندا۔ چھٹی جگ دالاہ لاه بھار،
 چھٹی چھٹی بندھن پائیندا۔ ساڈھے تن تن ہتھ منار، سمرتھ آپ پرگٹائیندا۔ اندر وڑنہے نرنکار، نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپ آدھار،
 سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ آوندے جانڈے دیکھے وارو وار، نیز نین نہ بند کرائیندا۔ ساچی سخی کر پیار، سچ سہنجی آپ سہائیندا۔ بھگت دوارا اک اپار، پُرکھ
 ابناسی کرتیار، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھائیندا۔ پچھلا کیتا ونج و پار، آپ اپنا اتوں وار، دھوڑی خاک سہائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، سنجگ تریتا دواپر دیکھے
 وارو وار، کلج اتم لیکھ چکائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، پُرکھ ابناسی بن بھتار، گرگھ ناری آپ پرنائیندا۔ ست ستوادی ساچی کار، دوئے دوئے رُوپ
 وچ سنسار، دوئے انک کرتیار، جوڑی جوڑ جوڑ جڑائیندا۔ ساتا دو آ اک و ہار، بہتراں کرے آپ شنکار، سپس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ سبجے چڑھیا پہلی
 وار، آپ اپنے انگ لکائیندا۔ سترّاں توڑے ناتا جگت کوار، کوار اپن نہ کوئے رکھائیندا۔ چھتراں بھریا سچ بھنڈار، دست اپنی آپ ورتائیندا۔ ساچے
 ڈولے آپے چاڑھ، بن کہار کندھ اٹھائیندا۔ سوہرے پیسے جائے وارو وار، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ سگن منائے وچ سنسار، مکھ مکھڑا آپ سہائیندا۔ پانی
 وار اپنی دھار، جوتی ماتا نال رکھائیندا۔ مٹھارس دئے کھوال، دوجی وکھ نہ کوئے چکھائیندا۔ کر کرپا ساچے گھر دئے بہال، ہر ہر اپنا شکر منائیندا۔ مکھ
 توں گھنگٹ دئے اٹھال، لکھ چوراسی پردہ آپے ڈھائیندا۔ کلج انت سری بھگونت گرگھ ناری کر پیاری جگت کواری سدا رکھے اپنے نال، ناتا بدھاتا جوڑ
 جڑائیندا۔ انت نہ کھائے کال، دھرم رائے نہ دئے زوال، چتر کپت لیکھ نہ سکے دکھال، لاڑی موت نہ کوئے پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گھر آپ بہائیندا۔ ساچے گھر اتم بہنا، ہر ساچا دئے وڈیایا۔ گرگھ منا اکو کہنا، کہہ کہہ آپ جنایا۔ پر بھ سرنائی ساچی
 رہنا، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ آپ چکائے لہنا دینا، دیونہار ہر گھٹ تھانیا۔ بستر پائے نام گہنا، سچ شنکار کرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہر جن ساچے گھر وسایا۔ ساچے گھر وسے گرگھ پورا، سنگر پورا آپ وسایا۔ سنگھ پال نہ ہويا دورا، سورن ملی سچ وڈیایا۔ منجیتے رنگیا سچا چوڑا،

مہندی رنگی اک دکھایا۔ جگدیشے چڑھیا رنگ گوڑھا، اتر کدے نہ جایا۔ سنگھ گردیال بنیا ساچا سورا، سورپیر اپنا بل دکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ
 اتم کریا قول پورا، بل باون لیکھے لایا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھ کے اچی کوک سنائے ساچی تورا، گرگھ سنو سچے بھایا۔ پر بھ اتم میلے ضرورا، ضرورت سب
 دی پور کرایا۔ میٹوں لوک مات کہندے رہے مورکھ موڑھا، میں گرپیر اوتار دتے اٹھایا۔ میں جھٹ دکھایا اگو گھورا، گھوری کسے دی رہن نہ پایا۔
 پر بھ دتا اگو نورا، نورو نور نور سمایا۔ گر سکھ سخی تیرا بھنے نہ کوئے چوڑا، کنت سہاگ اک ہنڈھایا۔ آد جگاد جگ جگ سورا، سورپیر آپ اکھوایا۔ سدا
 سہیلا شبدی بچن پورا، ابھل بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر دے دکھایا۔ سچ سہیلی دسے اک، اگو وار جنایا۔
 جس لیکھا تیرا میرا دتا لکھ، سو دیکھنہار بے پروا ہیا۔ رل مل منگیئے در توں بھکھ، بھچھیا دیوے پایا۔ ساچی سکھیا لئیے سکھ، ایکا کرے سچ پڑھایا۔ ساچا
 کنت نہ دیوے پٹھ، کروٹ اپنی لئے بدلایا۔ چار جگ دسدے گئے وسے سوا گٹھ، گرگھ ناری ساڈھے تن ہتھ انگ لگایا۔ کر کرپا ونڈ جائے حص، حصہ
 ساڈی جھولی پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک اٹھایا۔ مہر نظر پائے رحمان، رحمت اپنی آپ کماندا۔ خاوند بیوی کرے
 پروان، بیوہ روپ نہ کوئے دکھائندا۔ مقامے حق دکھائے مکان، ساچا جگرہ آپ سہائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سخی سہیلی اک
 اکیلی، وسنہاری رنگ نوبلی، رنگ اگو اک چڑھائندا۔ رنگ نوبلا چڑھے وٹنا، مل سخیان منگل گایا۔ جس نوں کہندے واسی پٹنا، سو پر بھ پٹی بندھن آیا۔
 جس نوں کہندے وسے پنکھٹنا، گوکل متھرا پھیرا پایا۔ جس نوں کہندے رام دسرتھنا، سورام ویس وٹایا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ ٹیکن متھنا، نیوں نیوں
 سجدہ سیس جھکایا۔ جس نوں محمد کہے وسے مدینہ مننا، مقام اگو اک سمجھایا۔ جس نوں کہے نانک نرنکاری رہے سچکھنڈنا، سچکھنڈ ساچا گھر بنایا۔ جس نوں
 گو بند کہے میرا بچھنا، بن پوت سیو کمایا۔ سو کلجگ اتم جن بھگتاں سنگ کرے ہتنا، ہتکاری پھیرا پایا۔ لکھ چورا سی جانے گت تننا، گت مت اپنے ہتھ
 رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سخی ساچے گھر بہایا۔

☆ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپور ☆

سنگر پورا آد جگاد، اک اگلا کھیل کرانیندا۔ گر گر وجائے ساچا ناد، انادی ہر پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد، دست امولک آپ ورتائیندا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، گھر گھر میل ملائیندا۔ گر گھیاں میٹے تینوں تاپ، ترے گن مایا موہ مٹائیندا۔ گر گھیاں دیوے ساچا جاپ، منتر اپنا نام ورتائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ گھر سرور امرت ٹھاٹھ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ میٹنہار اندھیری رات، ساچا چند آپ چکائیندا۔ نام ندھانا ایکا گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ محل اٹل دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نج گھر آتم کر کر واس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ منڈل ساچے پائے راس، نرگن گوپی کاہن نچائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچی کار کمائیندا۔ سنگر داتا ایکنکار، اک اگلا وڈ وڈیائیا۔ گر گر روپ ام اپار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت کھول کوٹا، بند تاکی کڈا لاہیا۔ ہر سنت دکھائے محل منار، اوچو اوچ بے پرواہیا۔ گر گھیاں کرے آپ پیار، گر گر گودی گود سہائیا۔ گر گھیاں دیوے درس دیدار، نیتر نین نین ملائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرنی کرتا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آوے جاوے دارو وار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ہر جن ساچے لئے ابھار، ویکھنہارا تھاؤں تھانپا۔ کوڑی کر یا مارے مار، جوٹھا جھوٹھا ناتا دے تڑائیا۔ اک دکھائے ٹھانڈا دربار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچے ماہیا۔ سنگر پورا سری بھگوان، دوجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر گر دیوے آپے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ بھگت بھگوان کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیان، گیان نیز آپ گھلائیندا۔ گر گھ بنائے چتر سجان، مورکھ موڑھ ساچے دھندے لائیندا۔ گر گھیاں لہنا دینا چکائے آن، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ نام نرالا مارے بان، انیالا تیر چلائیندا۔ نرگن سرگن کرائے سچ پچان، دئی دوتی پردہ لاہندا۔ امرت دیوے پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی کھیل کرائیا۔ گر گر روپ داسی داس، بن سیوک سیوک کمائیا۔ جن بھگتاں کر جوت پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیا۔ ساچے سنتاں دیوے ساچی راس، گھر ساچے جھولی آپ بھرائیا۔

گرگمھاں پوری کرے آس، آسا آسانا ملایا۔ گرگمھ کٹے تیری جم جم پھاس، پھاسی جم رہن نہ پائیا۔ جگت وکارا کرے ناس، نام کھنڈا اک چلایا۔
 ہوئیں ہنگتا کرے گھات، گھاؤ اکو اک لگایا۔ لہنا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے لڑایا۔ میٹے رین اندھیری رات، اندھ اگیان دئے گویا۔ چرن
 کول بندھائے نات، ناتا اکو اک جڑایا۔ امرت دیوے بوند سوانت، اگنی تت تت بُجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا دیا کمایا۔
 سنگر پورا پاربرہم، آد جگادی اک اکھوئیندا۔ گر گر جانے اپنا کرم، نہکرمی کرم جنائیندا۔ بھگت بھگوان اکو ورن، دوجا ورن نہ کوئے سمجھائیندا۔ ساچے
 سنتاں دیوے ساچی سرن، سرنگت اک وکھائیندا۔ گرگمھاں نیتز کھولے ہرن پھرن، نج نیتز ویکھ وکھائیندا۔ گرگمھاں لہنا دینا چکے مرن ڈرن، جنم مرن
 بھو مٹائیندا۔ سنگر پورا ترنی ترن، تارنہار اک اکھوئیندا۔ آد جگادی گھاڑن گھرن، گھڑ گھڑ بھانڈے بھن جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سنگر پورا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سنگر پورا آد زرنجن، ایک ایک وڈی وڈی پائیا۔ گر گر نام ایک انجن، نیتز نین دھار وکھایا۔ بھگت بھگوان سچا سچن، میت
 مرار آپ اکھوئیا۔ ساچے سنت کرائے مبن، چرن دھوڑ اشان وکھایا۔ گرگمھاں ہوئے پردے کجن، نام دوشالہ اُتے پائیا۔ گرگمھ نیتز لوچن نین درس
 کر کر رجن، جگت ترسنا بھکھ بُجھایا۔ شبد انادی تال وجن، نام نگارہ اک سنایا۔ جگت کنارہ پار حدن، منجھدھار نہ کوئے رڑھایا۔ کرے کھیل سورا
 سر بنگن، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا سدا سدا ہوئے سہایا۔ سنگر پورا چار جگ، ایک ایک اکھوئیندا۔ گر
 گر دیوے نام لٹ، جگت ونجارا ہٹ کھلائیندا۔ بھگتاں دیوے نام اٹ، اتوٹ اٹ ورتائیندا۔ سنتاں دیوے نرمل جوت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گرگمھاں
 کڈھے کوڑا کھوٹ، کھوٹی واسنا نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگمھاں کھولنہارا سوت، نو در آپے پردہ لائیندا۔ نام چپائے بن رسنا ہونٹ، اجپا جاپ آپ سمجھائیندا۔
 لیکھا جانے اوت پوت، پتا پوت گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا کھیل کرائیندا۔ سنگر سچا صاحب سلطان، سنگھنڈ نو اسی
 اک اکھوئیا۔ گر گر دیوے ورجنڈی دان، برہمنڈی راگ سنایا۔ بھگتاں دیوے بھگوان نشان، سچ نشانہ اک جنایا۔ سنت وکھائے ست مکان، چھپر چھن
 نہ کوئے چھہایا۔ گرگمھاں مارے انیالا بان، نکھی نکھی دھار جنایا۔ گرگمھ گر گر میلے آن، گرگمھ دیونہار وڈیایا۔ جگ جگ کھیل کرے جہان، جیون جگت

جگت سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر داتا ایکا صِفت صلاحِ۔ سَنگَر سچا صِفت صلاح، صِفتی صِفت وِچ نہ آئیندا۔ گر گر رُپ بن ملاح، نرگن سرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ بھگت بھگونت دے صلاح، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ سنت ساجن لے اٹھا، اٹھ اٹھ گلے لگائیندا۔ گرگھ گود لے بہا، بہہ بہہ خوشی منائیندا۔ گرگھ گرگھ ساچے لے پڑھا، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ دُھر دا لیکھا دے دکھا، نہ کوئی میٹے میٹے مٹائیندا۔ بھگھیاں بھگھ دے گوا، ترسنا روگ نہ کوئے ستائیندا۔ رُٹھیاں جگ لے منا، پھڑ نیتز نیر پنچھائیندا۔ راہوں گھتھیاں راہے دیوے پا، ساچا مارگ اک پرگٹائیندا۔ جگت لٹیاں لے بچا، ٹھگ چور یا نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ راتیں سوتیاں لے اٹھا، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ بن پچھیاں اپنا پتہ دے بتا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا اک ہو آئیندا۔ سَنگَر سچا ہر جو میت، مِتر پیارا ہر اکھوائیا۔ گر گر چلائے ریت، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ بھگت بھگونت گائے گیت، گیت گو بند سنائیا۔ سنت سجن دکھائے دھام انڈیٹھ، محل اٹل رُشائیا۔ گرگھیاں وسے آپے چیت، چت وِت ٹھگوری کوئے نہ پائیا۔ گرگھیاں پر کھنہار انیت، نیتوان سچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وِچ کدے نہ آئیا۔ لیکھا جانے ہست ۷۸۰

کپٹ، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ سدا سہیلا ساچی بنھے اک پریت، پر م پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر سچا اک اکھوائیا۔ سَنگَر سچا سوربیر، بیرتا اپنی آپ رکھائیندا۔ گر گر دیوے ساچی دھیر، دھیر جوان دیا کمائیندا۔ بھگت بھگوان چوٹی چاڑھ اخیر، آخر اپنا میل ملائیندا۔ ستن توڑ شرع زنجیر، شریعت اپنا رُپ دکھائیندا۔ گرگھیاں میلا بے نظیر، نظریہ نظر نال ملائیندا۔ گرگھیاں بدنہارا تقدیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ جگ جگ کٹنہارا بھیڑ، او جھڑ راہ پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگَر ساچا کھیل کرائیندا۔ سَنگَر سچا اگم اتھا، بھیو ابھید نہ کوئے جنائیا۔ گر گر رُپ گئے گا، رسنا جہو صِفت صلاحِ۔ بھگت بھگوان کہن بے پرواہ، انت کوئے نہ پائیا۔ سنت سجن کہن سچا شہنشاہ، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ گرگھ گر گر دھیان لے لگا، دھیان دھیان وِچ لکائیا۔ گرگھ نیوں نیوں سیس گئے جھکا، جھک جھک اپنا مان مٹائیا۔ آد جگادی چلے اپنی سچ رضا، رضا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کر کرپا جس نوں اپنے ناؤں مزہ دے چکھا، لذت اکو اک دکھائیا۔ کر کرپا جس تن پردہ دے اٹھا، نورو نور نور رُشائیا۔ جس نوں اپنی

صحبت دے سنا، سوگر پیر اکھوایا۔ جس مندر نوبت نام دے وجا، تس ہر مندر دے وڈیایا۔ جس گرہ اپنا پھیرا جائے پا، تس دیوے مان وڈیایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بے پرواہیا۔ سنگر پورا پرکھ اکال، درگھر ساچے سو بھاپائیدا۔ گر گر روپ دین دیال، دیندھ ٹھاکر سوامی
 کرپاندھ کرپن اپنا حکم ورتائیدا۔ بھگت بھگونت دکھائے سچی دھر مسال، دیک جوتی اکو بال، نور نورانہ نور دسائیدا۔ سنتاں دیوے ست جمال، کرے
 کھیل آپ کمال، کرنی کرتا آپ کمائیدا۔ گرگھ ویکھے چھوٹے لال، پھل لگائے ساچے ڈال، بھل بھلوڑی آپ مہکائیدا۔ گر سکھاں چلے نال نال، ایستھے
 اوتھے کرے پرتپال، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیدا۔ آد جگاد اولڑی چال، چال زالی اک رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا
 ویس وٹائیدا۔ سنگر سچا ویس انیک، اکل کل دھاری آپ وٹایا۔ گر گر سنگر آپے پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منایا۔ بھگت بھگوان دکھائے دیس، دیس دستر
 سو بھاپایا۔ سنت ساجن کھے لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ گرگھ ناتا آد جگاد ہمیش، ہر سنگر اپنا بندھن پایا۔ گر سکھ میلے کر کر اپنا ویس، نت نوت
 ساچا ہت آپ جنایا۔ بھو نہ پائے کوئی اولیا پیر شیخ، ملا قاضی دین دہایا۔ پنڈت پاندھے ہتھ نہ آئی رکھ، ریکھا ویکھ ویکھ باراں کڈلی راس نہ کسے بنایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بے پرواہیا۔ سنگر پورا سچا شاہو، ہر سجن اک اکھواییدا۔ کوٹن کوٹ گر وڈیایا، آد جگاد وہن
 وہائیدا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگوان دیوے ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ سنائیدا۔ کوٹن کوٹ سنت ہر کنت پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیدا۔ کوٹن کوٹ
 گرگھاں رکھے ملن داچاؤ، چاؤ گھنیرا اک جنائیدا۔ کوٹن کوٹ گر سکھاں دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ کوٹن کوٹ جگ جگ کرے نیاؤں،
 نیاں کار آپ ہو آئیدا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر ویکھے تھائیں تھائیں، زمیں اسماناں پھیرا پائیدا۔ کوٹن کوٹ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچا سنگر آپ اکھواییدا۔ سنگر سچا ہر جو آپ، آپ آپینرا رنگ رنگایا۔ آد جگادی وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی
 بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دے جاپ، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ سرگن نرگن دے دے دات، دیاوان دیا کماٹیا۔ لوک مات دی ساچی
 گاتھ، اکھر اکھر ناؤں صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا راہ چلائی۔ سنگر رہبر ایکا ایک، رحمت آپ کمائیدا۔ آد جگادی

ساچی ٹیک، جگ جگ ویکھ وکھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چھن ماتر دے دے اپنا بھیت، بھورا بھورا نام ورتائیدا۔ بھاگ لگا پنج تت کایا کھیت، کھیتی اپنے نام لہرائیدا۔ امرت جھرننا چرن کول جھر جھر دیوے سینت، سنج ہری کیاری کرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا بھو چکائیدا۔ اپنا بھو سری بھگوانا، سنکاسنکا دے جنائیدا۔ گر اوتار ہون خیرانا، ہر کا بھو کوئے نہ پائیدا۔ کون دوار سے مکانا، کون بدھ رچن رچائیدا۔ کون دھار سنائے ترانہ، تار ستار نہ کوئے ہلائیڈا۔ کون روپ کرے کھیل دو جہاناں، نرگن سرگن ویکھ وکھائیدا۔ بن ویکھیاں ہوئے خیرانا، ہر جو اپنا حکم ورتائیدا۔ کرپا کرپا دیوے چرن دھیانا، چرن سرن اک سرنائیدا۔ چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر پار برہم ابناسی کرتا اپنا لکھ نہ کسے وکھانا، چرناں اُپر دھیان نہ کوئے اٹھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اکھوائیدا۔ سنگر سچا اوچو اوچ، اگم اتھاہ اکھوائیدا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیندا رہیا سوچنا سوچ، ساچی سکھیا سکھ سمجھائیدا۔ اپنے ہتھ دو جہاناں رکھیا کوچ، جو آیا سو اٹھ اٹھ دھائیدا۔ سوچیا کوئی نہ سکیا سوچ، سوچی سوچ سرب لگائیدا۔ کسے جنایا کایا کوٹ، کسے مندر در وکھائیدا۔ کسے دکھایا نور نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیدا۔ کسے موہنی روپ کرے آپ موہت، مُجبت اپنا ناؤں وکھائیدا۔ کسے بنائے اوت پوت، پتا پوت گود سہائیدا۔ کسے بنائی ساچی گوت، آپ اپنی گنڈھ پوائیدا۔ انت سب نوں جنائے اپنی اوٹ، بلہین سرب وکھائیدا۔ خوش کرائے سنا سنا اپنی سروت، سچ سندیسہ آپ جنائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا اک اکھوائیدا۔ سنگر سچا وڈا وڈ، ہر وڈی وڈ وڈیائیدا۔ جگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر اپنے وچوں کڈھ، نرگن سرگن سیوالائیدا۔ چرن کول وکھائی آخر حد، چرناں ہیٹھ سرب دبائیڈا۔ سچ پریم سچا رس، بن رسارس چکھائیدا۔ دُور دُراڈا بیٹھا مارگ آپے دس، نیرن نیر راہ وکھائیدا۔ اُچ محلے بہہ بہہ رہیا ہس، اپنا بھو نہ کسے جنائیدا۔ پر بھ ملن دی جے کوئی سچکھنڈ رکھے آس، سچکھنڈ نو اسی چل کے لوک مات پھیرا پائیدا۔ لوک مات دے دے کے جائے شاباش، سر اپنا ہتھ لگائیدا۔ جوتی نور دے پرکاس، پرکاس پرکاس نال ملائیڈا۔ انتم میلا شاہو شاباش، گن ساچا دے سمجھائیدا۔ اپنا کم کسے نہ دسیا خاص، خلاصہ کسے نہ دتا سمجھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نگی نگی شاخ، لوک مات آپ لہرائیدا۔ اپنے گھر وچوں دے دے دات، وست امولک آپ ورتائیدا۔ انتم سب دا کر کے گھات، اپنے چرناں ہیٹھ دبائیڈا۔ دوئے جوڑ سارے ہوئے صفات، لوک

مات صفا گئے اٹھایا۔ جگ چوڑی کھیلے کھیل بڑھ بھانت، بھاوی اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر کی صفت کھ کھ دے گئے قلم دوات، کلمہ رسنا جہوا گایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ وڈ راجن راجا، ہر سنگر آپ اکھوائیندا۔ آد جگاد رچ رچ کاجا، جگ جگ کار کمایندا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر آپ نوازا، نوازش اپنی آپ سمجھائیندا۔ ایکا نور نکا نکھا کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ کرے پرکاسا، پرکاس پرکاس وچوں پرگٹائیندا۔ کوٹن کوٹ
 تریلوکی اپنی نئے ناؤں نام کرے نواسا، کوٹن کوٹ کرشن دھیان لگائیندا۔ جس گھر سنگر رکھے واسا، سو گھر نظر کسے نہ آئیندا۔ بن نانک چرن دتاناہ کسے
 بھر واسا، مستک بناں کبیر دھوڑ نہ کوئے لگائیندا۔ اُپر تگن نظر آئے اکو پرکاسا، پر بھ مکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ کون سیجا کرے بھوگ بلاسا، جس مندر بہہ
 بہہ گر اوتار پیر پیغمبر پرگٹائیندا۔ ساچی دتے نہ کوئے شناخت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر اپنے گھر سہائیندا۔ سنگر گھر اپرا،
 اپر پیر سو بھاپایا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، ست ستوادی آسن لایا۔ بودھ اگادھی بولنہارا، اناد انادی کرے پڑھایا۔ جگ چوڑی بن ونجارا، نرگن سرگن
 پھیرا پایا۔ لیکھا جان گرو اوتارا، گر گر ناؤں صفت صلاحیا۔ شبدی شبد شبد جیکارا، بے جیکار اک لگایا۔ لوک پرلوک دے سہارا، اون گون ڈنک
 وجایا۔ جگ چوڑی پاوے سارا، سبجگ تریتا دوپر کلجگ آپ ہنڈھایا۔ سرشٹ سبائی کرے نمسکارا، پنے پنے سیس جھکایا۔ کھانی بانی صفت بھنڈارا،
 صفتی صفت صلاحیا۔ کرے کھیل ہر کر نیہارا، اپنی کرنی کرت کما یا۔ نو نو چار پار کنارہ، تن دیکھے چائیں چانیا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، سرگن
 سرگن لیکھا دے مکایا۔ جو دھا سوربیر بلکارا، بل اپنا آپ رکھایا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چکایا۔ تکھیاں رکھے دوویں دھاراں، دو جہاناں
 دے سزایا۔ لیکھا جانے پڑکھ نار، نار کنت بھیونہ رانیا۔ گر گر دیوے آپ سہارا، گر شبدی ہوئے سہایا۔ بھگت بھگونت کرے پیارا، پر م پڑکھ وڈی
 وڈیایا۔ سنتاں دیوے ست نظارہ، نظر اپنی نظر نال ملایا۔ گر گھماں لہنا دینا چکائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈو گھھی کندر پار کرایا۔ گر سکھ بنائے ساچا لاڑا،
 سنگر اپنی دیا کما یا۔ میل ملائے کلجگ انتم وارا، انت اپنا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر سچا ہوئے سہایا۔ سنگر سچا ایکنکار،
 اونکار سیو کمایندا۔ گر گھ ساچے لے اٹھال، اٹھ اٹھ ویکھ دکھائیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ ایکا گھر دکھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، بن وچولا سیو

کمانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، پھڑ پھڑ اپنی گود بہانیندا۔ جنم جنم دی کیتی گھال، کلج انتم لیکھے لائیندا۔ ساچا مارگ اک سکھال، کوڑی کیریا توڑ
 تڑائیندا۔ ترے گن ناتا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ کایا مندر اندر سچی دھر مسال، دھرم دوارا اک دکھائیندا۔ دیا باقی دیپک بال، اگیان
 اندھیر مٹائیندا۔ شبد اگمی وجے تال، تال تلواڑا نظر کوئے نہ آئیندا۔ بھاگ لگائے پنج تت کایا ماٹی کھال، خالق خلق ویکھ دکھائیندا۔ گر شبدی چلے نال
 نال، گو بند اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا کھیل کرائیندا۔ سنگر پورا کھیلے کھیل، ست ستوادی دیا کمانیا۔ گرگھ
 سجن آپے میل، مل مل خوشی دکھائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سنگ رل رل چاڑھے تیل، ساچا سگن منائیا۔ وسنہارا دھام نویل، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچی کار کرائیا۔ سنگر کرے ساچا دھندا، ہر ساچی کار کمانیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو گندہ، نو کھنڈ پر تھی
 پھیرا پائیندا۔ بن ترکھان پھیرے رندا، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں ہوئے سدا بخشندا، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ گرگھ ویکھے چند نوچندا، گھر
 ساچے آپ رُشائیندا۔ اُتبیج سبیج جیرج اند کوئی رہن نہ دیوے آندا گندہ، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ کلج انتم آیا کنڈھا، کنڈھی بیٹھا ڈیرہ لائیندا۔ چار
 جگ بنیا رہیا بخشندا، گر اوتاراں پیر پیغمبراں ناچ نچائیندا۔ ہتھ وچ پھڑ کے رکھیا اکو ڈنڈا، نام ڈنڈا ہتھ دکھائیندا۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکندا، آگے
 سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ پیر پیغمبر کہن ہوں خاکی بندہ، بندگی اپنی سب نوں لائیندا۔ کسے ہتھ تیر کسے پھڑائی کمندا، کسے رتھو ہی رتھ چلاؤنیدا۔ آپ
 کلج بن کے آیا اندھا، اپنائین نہ کسے دکھائیندا۔ کوٹن کوٹ ناؤں رکھ رکھ سنائے چھندا، شرع شرع نال ٹکرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کلج انت سری بھگونت، کیریا کھیل آپ بے انت، ایک ہر ایک منت، سنگر پورا آپ درڑائیندا۔ سنگر پورا چھیل چھیل، جو بن اپنا آپ
 ہنڈھائیا۔ سنگر پورا سچ دلیل، آد جگاد جگ دے سمجھائیا۔ سنگر پورا سچ وکیل، دو جہاناں دے جھڈائیا۔ سنگر پورا ایٹھے اوتھے سنے اپیل، تخت بیٹھا
 شہنشاہیا۔ سنگر پورا پہنہارا بستر نیل، بسن بنواری بھیکھ وٹائیا۔ سنگر پورا لیکھا جانہارا بھیل، بلہین وڈ وڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سنگر اکو اک اکھوائیا۔ سنگر پورا اکو آخر، اکھر صفت نہ کوئے صالاحیندا۔ اپنے اُتے ہو یا شاکر، شکر یا ہور نہ کوئے منائیندا۔ اپنا سنہیہڑا آپے دیوے پاتر،

قاصد گر اوتار پیر پیغمبر آپ بنائیںدا۔ دو جہاناں کرے یاتر، یاترؤ بن بن پھیرا پائیںدا۔ لکھا ونہارا وید شاستر، سمرت پُران آپ پڑھائیںدا۔ بنا ونہارا لگ
 ماتر، اکھر اکھر جوڑ جڑائیںدا۔ جانہارا بھیو باطن، ظاہرا اپنا کھیل کرائیںدا۔ لیکھا چُکائے پُران، پچھلا کیتا بھل نہ جائیںدا۔ گرکھاں بنیا سچا ساکن، سگلا سنگ
 تچائیںدا۔ کھجگ انم آیا را کھن، بن رکھک سیو کمائیںدا۔ سچھنڈ نواسی آیا جھاکن، جھاک کی اپنی آپے پائیںدا۔ لہنا دینا چُکاون آیا باقن، باقی نظر کوئے نہ
 آئیںدا۔ لیکھے لائے ماٹی خاکن، خاک اپنے رنگ رنگائیںدا۔ کرے کھیل پاکی پاکن، پتت پُنیت ویس وٹائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سنکر پورا اپنا آپ آپ پرگٹائیںدا۔ سنکر پورا پرگٹ آپ، اپنی کل دھرائیا۔ سرشٹ سبائی ماٹی باپ، پتا پوت نام وڈیائیا۔ آد جگادی ہر ہر ناؤں ساچا پاٹھ،
 بن پاٹھک آپ سنائیا۔ دیونہارا ساچی دات، دینا ناتھ ہوئے سہائیا۔ کھجگ میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ سنجگ سنائے ساچی گاتھ،
 سوہنگ کرے پڑھائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ جن بھگتاں بنیا داسی داس، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ اکو رکھے ساچی آس،
 گر سکھ ملنا چائیں چائیا۔ لوک مات پت میری لینی را کھ، بن بھگت بھگوان ملے نہ کوئے وڈیائیا۔ تُوں میرا میں تیرا تیری میری اکو بات، جگت کہانی نہ
 کوئے سنائیا۔ تیرا میرا اکو ساتھ، مات پت بھائی بھین سنگ نہ کوئے جائیا۔ تُوں میرا پورا کرنا گھاٹ، میں تیرا گھاٹا تیری جھولی پائیا۔ آگے نیڑے آئی
 واٹ، پر بھ بیٹھا پندھ مکائیا۔ بن ہر سنگت دوجی کوئی نہ رہے جماعت، ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے دین دُہائیا۔ من مت کڈھے نار کمذات، گرمت
 کرے سچ پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا کملاپات، لکھ لکھ پاتی پتر جگ جگ گر اوتار پیر پیغمبر ہتھ پھڑائیا۔ انم سب دا لتھا
 ستھر، صفرا صفر صفر سمائیا۔ پاربرہم پر بھ بڑا اتھر، اپنی ضد نہ چھڈے رائیا۔ تولہارا ساچے تلٹڑ، تلٹڑ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ گرگھ منمگھ کڈھے دکھر، واہوا
 دکھری ونڈ ونڈائیا۔ الف یے پڑھائے تینتی اکھر، تن پنج کر گڑمائیا۔ آپ چڑھ کے چوٹی بیٹھا سخر، دُوروں سکھیا رہیا سمجھائیا۔ گرگھ تیرا جگ جگ کردا
 آیا فکر، تیرا فقرہ سکیا نہ کوئے مٹائیا۔ تیرا نام میرا ذکر، میرا ذکر جگت جگت بودھ اگادھ پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ دیوے اکو دان، دُوبے گھر نہ منگن جائیا۔

☆ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سوڈاگر سنگھ دے گرہ ناٹھیوال ضلع فرورز پُر ☆

سووت جاگرت جگت وہارا، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اوٹھت بیٹھت کھیل نیارا، سرگن دھار چلائیا۔ رسنا جہوا جگت جیکارا، کوک کوک سناپیا۔
 نیز نیناں اکھ اگھاڑا، دیکھے سرب لوکاپیا۔ کھان پین بٹی دند داڑھا، رسنا رس نال بھرائیا۔ چلنا پھرنا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائیا۔ ملنا
 جُلنا سجن یاراں، ساک سین گُرمایا۔ ناتا بننا کنت نارا، جگت سیج ہنڈھایا۔ پتر دھیاں کر پیارا، پتا پوت کھیل کرایا۔ کھتری براہمن سوڈر ویش ونج
 کرے سنسارا، ہٹو ہٹ وکاپیا۔ کپڑ بستر پہنے تن اپارا، تن مائی پردہ پائیا۔ چرن پانہی کر پیارا، انگست لئے کُکاپیا۔ پڑھ پڑھ وید شاستر بنے سچیارا، ودت
 ودیا نال ملایا۔ قلم شاہی شاہ لکھارا، لکھ لکھ لیکھ جنایا۔ پڑھ پڑھ بولے بولنہارا، انولت بھیونہ آپیا۔ سنگر کھیل اگم اپارا، نظر کسے نہ آپیا۔ لا کے کن
 سُن لے سنگھ تارا، ہر سارنگی اک وجایا۔ کلی دے نہ کوئے ستارہ، سارنگا ہتھ نہ کوئے اٹھایا۔ کندھے لانہ کوئی کسے سُر نیز نین نہ کوئے اگھاڑا، انگلی
 انگلی نہ کوئے ہلایا۔ گھڑی پل نہ کوئے وچارا، دوس رین نہ دئے کوئے وڈیایا۔ ماس برکھ نہ کوئے ادھارا، جگ چوکڑی روون مارن دھاپیا۔ آد جگاد جگا
 جگنتر ہر کا درس لہدے گئے گر اوتارا، مندر اندر وڈ وڈ دھیان لگایا۔ دوئے دوئے جوڑ کر دے رہے نمسکارا، نمکھ نمکھ اپنا آپ کٹایا۔ ویس اولّا
 کر دے رہے شنگارہ، دھوڑی خاک خاک رُمایا۔ ٹھردے رہے اندر جل دھارا، ڈونگھے سرور تاریاں لایا۔ پٹھے لٹکدے رہے وچ کھوہ دی غارا، تن مائی
 لیکھے پائیا۔ اگاں نال تپدے رہے وانگ انگیارا، اگنی ہون کرایا۔ اُچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ لہدے رہے ڈونگھیاں غاراں، گرمت اپنا آپ دکھایا۔
 چار کُٹ بن کھنڈ پھردے رہے آوارہ، دہ دشا پھیری پائیا۔ ہر کا بھیو سرب توں نیارا، نرنکارا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سووت جاگت سووت اپنی کھیل کھلایا۔ جاگت کسے نہ آیا ہتھ، ہتھو ہتھ رہے گر لایا۔ سووت کسے نہ لیا پھد، پھڑ باہوں نہ کول بہایا۔ اگے
 ہونہ ملیا کوئی نٹھ، بن پاندھی پندھ مُکاپیا۔ ستھر کوئی نہ بیٹھا گھت، دیکھنہارا سرب لوکاپیا۔ جگا جگنتر کھیلنہارا آپ تماش، تماشین سچا ماہیا۔ پنج تت
 دسدا رہیا راس، گوپی کاہن روپ دکھایا۔ جگ چوکڑی ہو پرکاس، سرگن دیوے مان وڈیایا۔ گر اوتار پیر پینمبر پرگٹ کر اپنی شاخ، شناخت تھوڑی

تھوڑی سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت جاگت جاگت سوت دیدار، جمال نہ کسے جنایا۔ دیدار جمال نہ جانے نُور، نُور نُورانہ نہ کوئے رُشنائیا۔ عاشق معشوق بنیا رہیا ضرور، ضرورت اپنی پور کرایا۔ جے کوئی پُچھے دسے نیڑ دُور، نیڑے ہو ہو بھو کھلایا۔ انتم سب دی مائی کر گیا کوڑو کوڑ، نشانہ کوئے رہن نہ پایا۔ جس جن کرپا چاڑھیا رنگ گوڑھ، آد جگاد اتر نہ جایا۔ جس دیوے ساچی دھوڑ، مستک ٹکا نام لگایا۔ سو جن ہو یا منظور، ہر جو اپنے لیکھے لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنایا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، ایکا ایک کرایا۔ سُپن سکھوپت جاگرت تریا چارے مارے مارا، مارنہار بے پرواہیا۔ کھجگ انتم کھیل کیا نیارا، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ پُرکھ اکال ہو اُجیارا، ایکا نُور دھرائیا۔ سُتیاں دیونہار ہلارا، اپنی گود بہائیا۔ جاگدیاں میلا وچ سنسارا، سار آپے رہیا پائیا۔ گرگھ کرپا اک پیارا، چھڈی سرب لوکائیا۔ بن کرنیوں کیتا پار اُتارا، مہر نظر اک ٹکائیا۔ بن منگیا دیوے دان سچ دوارا، اتا دانی سچا ماہیا۔ بن پوجا پاٹھ جوگ ابھیاں دیوے درس اپارا، درسی اپنا درس کرایا۔ جاگت سوت دوویں روون زارو زارا، جس مل وچھڑ وچھڑ اپنا آپ گوائیا۔ کھجگ انتم کرپا کھیل آپ کرتارا، کرتا اپنا بھو چُکائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان اکو جہا کرے وہارا، دوس رات کرے پر بھات، پر بھاتی ایکا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچا ور، سدا سہیلا سچا ماہیا۔ جتھے آپ اوتھے گر سکھ، گرگھ دیوے مان وڈیائیا۔ ہر جن لیکھا تیرا لکھ، لکھ لکھ دو جہان سمجھائیا۔ بگھنڈ نواسی پائی بھکھ، بھچھیا ایکا وار ورتائیا۔ ستجگ ساچا وندیا حص، حصہ اکو اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے کھیل کرایا۔ جس گھر وسے آپ پر بھ، سو تھان تھانتر سہانیندا۔ گر سکھ گرگھ آپے لہ، ہر جن ہر ہر میل ملائیندا۔ امرت دھار کول نبھ، نبھہر رس چوائیندا۔ شبد اگئی ایکاند، انحد سیو کمائیندا۔ جگت کنارہ پار حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ سچ دوارے ہر ہر سد، پھڑ اپنی گود بہائیندا۔ کرپا ندھ لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کوڑی کرپا وچوں کڈھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ امرت جام پیائے مد، رس رسنا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ جس گرہ وسے سنگر پیارا، تس دیوے مان

رُوپ اَنُوپ آپ وٹائیندا۔ پنج تہ مہما گا گا اگنت، بے آنت اپنا ناؤں جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔
 ساچی کرنی صاحب سلطان، پُرکھ سمرتھ آپ کرائیا۔ جُگ جُگ دیونہارا نام ندھان، نام نامہ جھولی پائیا۔ جُگ جُگ دکھاونہارا سچ نشان، شبد نشانہ اک
 جھلایا۔ جُگ جُگ دیونہارا مان، نمائیاں ہوئے سہائیا۔ جُگ جُگ دیونہارا گیان، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ جُگ جُگ دیکھنہارا مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ
 لایا۔ جُگ جُگ کرنہار کلیان، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جُگ جُگ ہوئے وڈ مہربان، مہر نظر اک کٹایا۔ جُگ جُگ جودھا سورپیر بلوان، گر اوتار لئے
 پرگٹایا۔ جُگ جُگ شاہ پاتشاہ سچا حکمران، دُھر فرمانا حکم سٹایا۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل سری بھگوان، کھیلنہارا بھو نہ آئیا۔ جُگ جُگ نو نو دیکھے آن، چار
 چار ونڈ ونڈایا۔ جُگ جُگ دیونہارا دان، وست امولک اک ورتایا۔ جُگ جُگ کرنہار پچان، اٹھل اٹھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنی دھار چلایا۔ سمرتھ پُرکھ اگم اتھا، اگم اگمی کار کرائیندا۔ زرگن سرگن دے صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ گر گر رُوپ
 مات دھرا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ ناؤں زرنکارا آپ درڑا، درڑھ اشٹ اک پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ جُگ جُگ لا، جُگ چوکڑی کھیل کھلائیندا۔
 دُھر درگا ہی لیکھا لیکھا، لکھت بھوکھت آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگا، سیوک سیوا سچ رکھائیندا۔ دو جہاناں کھیل کھلا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے دھر، دھرنی دھرت دے وڈیائیا۔ آد جگادی اچھل اچھل، بھو
 کوئے نہ پائیا۔ گر اوتار مات گھل، جُگ جُگ کرے پڑھائیا۔ اپنا کھیل ہر پر بل، اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سنج تریتا دواپر کھجگ، کھجگ دواپر تریتا سنجگ ست ستوادی آپ ہنڈھائیا۔ ست ستوادی شاہ سلطان، ہر سچا سچ جنائیندا۔ آد آنت کھیل
 مہان، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ چوکڑی پیتے وچ جہان، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیو کمان، کر کر سیوا پنڈھ نہ کوئے
 مُکائیندا۔ گا گا گئے ہر کا گیان، گا ونہارا گیت سٹائیندا۔ لا لا گئے آنتر دھیان، آنتر کھ کھیل کھلائیندا۔ منگ منگ گئے منگت دان، بھکھیا جھولی سرب
 پائیندا۔ انتم کہہ کہہ گئے بال انجان، اپنا بل نہ کوئے دھرائیندا۔ حکمے اندر دے دے دُھر فرمان، اپنا حکم نہ کوئے سٹائیندا۔ اکو اوٹ رکھ بھگوان،

بھگون ایکا آس نکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنار تھ آپ چلائیندا۔ اپنار تھ چلائے آپ، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ اٹھو ویکھو
 کھیل تماش، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ جس دی پوجا کردے رہے پاٹھ، سو پاٹھک ویس وٹائیندا۔ جس دی لبھدے رہے ذات، سو اپنی ذات پرگٹائیندا۔
 جس دی دسدے رہے کرامات، سو کرم کانڈ نہ کوئے رکھائیندا۔ جس دے بچھے اپنا آپ کر کے آئے گھات، سو ہر جو اپنا گھات آپ کرائیندا۔ جس
 دی لکھ لکھ دسدے آئے بات، کھانی بانی بھيو چکائیندا۔ جس نے آد جگاد وشن برہما شو لکھ چوراسی گر اوتار پیر پیغمبر لایا باغات، سو باغیچہ ویکھ وکھائیندا۔
 جس نے چار جگ پڑھائے اک جماعت، ایکا اکھر وکھر آپ جنائیندا۔ جیہڑا کوٹن کوٹ درڑاؤندا رہیا نام جاپ، جیون جگت جگت سمجھائیندا۔ جس نیت پیکھ
 جائن تینو تاپ، ترے گن اگت نہ کوئے جلائیندا۔ جت درشن مٹے کوٹ جنم دے پاپ، پتت پاپی پار کرائیندا۔ جس نوں پیر پیغمبر مندے رہے باپ،
 سو پتا ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم جن بھگتاں میٹے سرب سنتاپ، سنساروگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے آپ، آپ اپنا بھيو گھلائیندا۔ سو ہنگ
 دیوے سچا جاپ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راہ آپ جنائیندا۔ ساچا راہ دسے کرتار، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔
 جس دی سو بھائیں دے رہے وچ سنسار، سو صاحب ویس وٹائیا۔ جس دی طوبی طوبی کر کے کردے رہے پکار، سو تھمت سبے اُتے رہیا لائیا۔ جس
 نوں گوہند گوہند کر کے مندے رہے بخشنہار، سو بخشنہارا پھیرا پائیا۔ جس نوں رام رام کہہ کہہ کردے رہے نمسکار، سو رام اپناروپ دھرائیا۔ جس
 نوں کرشن کرشن کہہ کہہ مندے رہے بھگون، سو بھگون اپنی دھار چلائیا۔ جس دے دوارے بھگت بن بھگھاری منگدے رہے دان، سو داتا دانی پھیرا
 پائیا۔ جس دے بن دے رہے بال نادان، سو پتا ویکھ وکھائیا۔ اٹھو ویکھو مار دھیان، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ کلجگ انتم ہو مہربان، ویس اولڑا آپ
 کرائیا۔ بن کلیموں کرے پروان، بن نیوں لئے ترائیا۔ بن قاصد دیوے پیغام، جبرائیل نہ کوئے وڈیائیا۔ مرید مُرشد ویکھے آن، آپ اپنا پنہدھ مکائیا۔
 گر سیکھ گر سنگر کر پروان، پار کنارہ پار کرائیا۔ گر لکھ گر سنگر کر دھیان، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ سنت ساجن ہو مہربان، ست ستوادی وچ
 سائیا۔ بھگت بھگونت وڑ گئے اک مکان، باہر سکے نہ کوئے کڈھائیا۔ چھٹی جگ ہوئے حیران، ہر جو کی کھیل ورتائیا۔ جس دا لبھیا لبھ نہ سکیا کوئے

نشان، سو اپنا نشانہ رہیا دکھائی۔ جن بھگتاں سیوا کرے آن، بن سیوک سیو کمائی۔ جیہڑا نامے دھنے بندا رہیا مہمان، سو گرکھاں اپنے مہمان بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پُرکھ کھیل مہمان، خالق خلق مخلوق مُخْتَلِف نہ کھولے کوئے دُکان، ہٹ اِکو نام دکھایا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جگیر سنگھ دے گرہ ماڑی مُستفا ضلع فروز پُر ★

سو پُرکھ نرنجن تیری وڈیائی، گر اوتار رہے جس گائی۔ ہر پُرکھ نرنجن تیری شہنشاہی، پیر پیغمبر سیس جھکائی۔ ایک اونکار تیری صلاحی، وشن برہما شو کرے پڑھائی۔ آد نرنجن تیری رُشائی، دو جہاناں نُور دکھائی۔ سری بھگوان تیری بے پرواہی، تیرا آنت کوئے نہ آیا۔ ابناسی کرتے تیری جدائی، نرنجن جھلی کدے نہ جانی۔ پاربرہم تیری کُرمائی، لکھ چوڑاسی ناتا جوڑ بڑائی۔ وسنہارا ساچے تھائیں، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا ساچا ور، تیری سرن ملے سرنایا۔ تیری سرن اِکو تک، اوٹ ہر رکھائی۔ جگ چوڑی گئے تھک، سنجگ تریتا دواپر کھجک سیو کمائی۔ چارکنت دہ دشاٹھ نٹھ، بن پاندھی پنڈھ مُکائی۔ نرنجن سرگن مارگ دس دس، اکھراکھری پڑھائی۔ امرت آتم دے دے رس، رس رسنا کھ چوائیا۔ تیرا گا گائے جس، جس وید پُران سنایا۔ اِکو تنگدے رہے آس، پر بھ ملے سچا ماہیا۔ گھر جوت کرے پرکاس، نرنجن نُور رُشائی۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماش، پرتھی آکاش پھیرا پائی۔ ساچے مندر پاوے راس، گوپی کاہن نچائی۔ لکھ چوڑاسی اندر کرے واس، اپنا کھیڑا دے سہائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اِکو اوٹ تکائی۔ آد جگادی اِکو اوٹ، دین دیال تیری سرنایا۔ جگا جگنتر ساچا کوٹ، تن مندر دے سہائی۔ سدا سدگھٹ نرنتر جوت، نرنجن نُور رُشائی۔ ناؤں ندھانا منتر دینا پتا پوت، پوت سپوتا جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائی۔ سو پُرکھ نرنجن تیری کار، جگ جگ مات کرائیا۔ جگ چوڑی سیوادار، بن سیوک سیو کمائی۔ ناؤں رکھ گر اوتار، پیر پیغمبر تن ہنڈھائی۔ بودھ اگادھ شبد جیکار، دُھن راگ اناد سنایا۔ کاغد قلم کر پیار، لیکھا شاہی سنگ ملایا۔ رسنا جہوا بول جیکار، مٹی دند

نہلک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

صفت صلاحیا۔ من مت دے ادھار، بُدھی ایگا گن سمجھایا۔ نیتز لوچن کھول کواڑ، اکھ اکھ نال ملایا۔ گھر مندر پاوے سار، گرہ اپنا پردہ لایا۔ تیرا جلوہ نور دیدار، نج آتم اک رُشانیا۔ تیری برہم کرن پسا، کرن کرن ویکھ دکھایا۔ تیرا چرن سچ دوار، دوار کا بیٹھی ڈیرہ ڈھاپا۔ تیرا ناؤں نر نرنکار، نر نرائن تیری وڈیایا۔ تیرا بنک اگم اپار، اگم اتھا تیری شہنشاہیا۔ تیرا لھم سچ ورتار، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ نیوں نیوں جھک جھک کردے رہے نمسکار، سیس جگدیش چرناں ہیٹھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ملے سچی سرن سرنایا۔ سرن سرنائی دے سوامی، دوئے جوڑ منگ منگایا۔ آد جگاد انترجامی، انترگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل دو جہانی، دوئے دوئے روپ دھرایا۔ نرگن سرگن پڑھائے اکھ کہانی، آپ اپنا ناؤں جنایا۔ صفت صلاحی ساچی بانی، بان نرالا تیر چلایا۔ ایکا پد پد نربانی، نر بھے اپنا گھر وسایا۔ ایکا امرت ٹھنڈا پانی، رس ایکا ایک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در سچا ایکو منگ منگایا۔ در سچا دتے بھگوان، گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکایا۔ سبج تریتا دواپر کلجک جگ جگ آوندے رہے وچ جہان، در در تیری سیو کمایا۔ جگت اکھ دے دے گیان، گن گا گا خوشی منایا۔ مارگ مگ پنٹھ دس جہان، بن رہر راہ چلایا۔ اشٹ درشٹ دے دے دان، دیوت سُر سُر سمجھایا۔ آتم پر ماتم کھیل مہان، مہما اکھ نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جگت دوتی دے مٹایا۔ جگت دوتی تیری دھار، توہے توہے وڈیایا۔ آد شکت نور اجیار، نورو نور نور رُشانیا۔ چتر بھج کھیل اپار، دوسر چلے نہ کوئے چترایا۔ اشٹ بھج نوجوان، شستر بستر تن سجاایا۔ پیر پیغمبر کر خبردار، ساچی خبر آپ سناایا۔ ایکا مسلہ کر تیار، بن مسج کریں پڑھایا۔ تسبیح منکا دے ادھار، انگلی انگلی سیو کمایا۔ جن کا روپ سکیا نہ کوئے وچار، تن تن کا بندھن پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت وچھوڑا پندھ کٹایا۔ جگت وچھوڑا کٹ پندھ، پر بھ سچے سچ گوسانیا۔ کلجک انت اندھیرا اندھ، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ ہندو مسلم گانن ایکا چھند، بند چھند نال ملایا۔ دین مذہب ہوئی کندھ، پردہ سکے نہ کوئے اٹھایا۔ ذات پات پایا پھندھ، جیو جنت نہ سکے تڑایا۔ کوڑی کریا کھان پین کھا دھا گند، امرت رس نہ کسے چکھایا۔ بھکھ بھوج کیتا بتی دند، لچ پھج روپ نہ کوئے وٹایا۔ تھدہ بن دیوے نہ کوئے ساچا انند، انند گھر کسے نہ پایا۔ دین مذہب گر اوتار ونڈاں گئے

ونڈ، تیری ہوئے پار نہ کوئے کرایا۔ دروہی خدائے اتم تنگی ہوئی کٹڈ، پردہ سیس نہ کوئے کرایا۔ لیکھا لکھنو قلم ہوئی بند، تیرا لیکھ نہ کسے سمجھایا۔
 اتم ڈگے ڈوٹکھی کھڈ، باہوں پھڑباہر نہ کوئے کڈھایا۔ کر کراپا دے اک انڈ، گھر گھر وچ ہو سہایا۔ اسیں رل مل گایئے تیرا چھند، دوجا راگ نہ کوئے
 الایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے سرنایا۔ اکو گیت تیرا گایئے، دوجی اور نہ کوئے پڑھایا۔ اکو مندر سو بھا
 پایئے، گھر بہہ بہہ خوشی منایا۔ اکو کنت سچ ہنڈھایئے، پیر پیغمبر دین صلاحیا۔ اکو دست منگ منگایئے، خالی جھولی دے بھرایا۔ اکو رنگن رنگ
 چڑھایئے، اتر کدے نہ جانیا۔ اکو مردنگ سچ وجایئے، مردنگا تیرے ناؤں وڈیایا۔ اک ٹرنگ سرب درڑایئے، دو جہاناں ہوئے سہایا۔ اکو انڈ ساچا
 پایئے، دوسر رس نہ لاگے رانیا۔ صاحب شبد تیرا جس گایئے، جس وید پُران نہ سکے گایا۔ پچھلی ونڈ دُور کرایئے، ونڈی ونڈ رہے نہ رانیا۔ اپنی کرنی
 تیرے چرناں ہیٹھ دباہئے، چرن سرن ملے سرنایا۔ طوبی طوبی کر کے بھل بختیایئے، بخشنہار سرب گناہیا۔ سرب گھٹ رمیا رام کہہ کہہ شکر منایئے،
 رام دسرتھ بیٹا نیوں نیوں لاگے پانیا۔ ساچا کاہن کنت کنتوہل بسن بنواری اک ہنڈھایئے، کاہنا کرشنا دوئے دوئے جوڑ پئے سرنایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بن
 درویش رسنا جہوا کہن تیری الکھ جگایئے، الکھ الکھ تیری وڈیایا۔ محمد کہے سجدہ سیس جھکایئے، نیوں نیوں اپنا مان مٹایا۔ شرع شریعت لہنا دینا انت
 چکایئے، شرع شرارت کم کسے نہ آئی۔ غفلت آلس نندرا دے گواہئے، اُلفت چلے نہ کوئے وڈیایا۔ مشرق مغرب روپ وٹایئے، دکھن پہاڑ دے سے سچا
 ماہیا۔ بے صبر پیالہ جگت تڑایئے، انت آبرو کوئے نظر نہ آئی۔ کایا ماٹی پنچ تت قبرستان قبر دباہئے، مقبرہ جگت سہایا۔ نرگن ہو کے نرگن پایئے، تت
 بن ہر تت مل جایئے، پروردگار اک مٹایئے، رحمت رحمان آپ کمایا۔ چوتھے جگ بھل بختیایئے، ڈھیہہ ڈھیہہ چرنی مستک لایئے، خاکی خاک تن
 رمانیا۔ ساچی سکھیا منگ منگایئے، ایکا منتر ساچا گایئے، پُرکھ ابناسی اک رضایئے، پر بھ پوری دے کرایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، ملے سچ تیری سرنایا۔ سچ سرنائی جس در دیوے، ہر دردی درد ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی الکھ ابھیوے، بھيو ابھید گھلائیندا۔ آد جگادی وڈ دیوی
 دیوے، دیوت سُر سیس نوائیندا۔ اکو امرت اکو رس اک دکھائے ساچا میوے، پھل اکو اک پرگٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی اکو رسنا اکو جہوے، ایکا پنچ تت ماٹی

کا یا خاک رکھائیںدا۔ اِکو پُرکھ اِکو نار اِکو کنت گھر ایکا سیوے، سیوک سیوا اِک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔
 سچ دوارا جس جن پاؤنا، ہر ایکا ایک سُنائیا۔ آپ اپنا مان گواؤنا، اِبھمان رہے نہ رائیا۔ دین مذہب نہ کوئے جناؤنا، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ پُرکھ
 ابناسی اِک مناؤنا، دُوجی اور نہ کوئے پڑھائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ڈھاؤنا، دُئی دوتی موہ چُکائیا۔ ساچا سبُج اِک مناؤنا، جس ملیا وچھڑ نہ جائیا۔ چرن دھیان
 اِک لگاؤنا، ہر چرن وڈی وڈیائیا۔ نیتز نین اِک گھلاؤنا، خالق خلق رہیا سمجھائیا۔ ساچا مندر اِک سہاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اُنچ محلے ڈیرہ لاؤنا، اٹل
 کرے رُشنائیا۔ تخت نواسی تخت سہاؤنا، شاہو بھوپ سچے شہنشاہیا۔ دُھر فرمانا حکم سناؤنا، سچ سندیسہ ایکا گائیا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، ایختے اوختے دو
 جہان کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ سوہنگ ڈھولا گایے گیت، گر اوتار رہے سُنائیا۔ ناتا چھڈیے مندر
 مسیت، اپنا حق نہ کوئے رکھائیا۔ سیوا کریے بن بن کیٹ، کیٹ کیٹاں رُپ سمائیا۔ بن پیار نہ نبھے پریت، پریت پیار بن نظر نہ آئیا۔ تُدھ بن کوئے
 کرے نہ ٹھانڈے سیت، ساہنگ ست نہ کوئے رکھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھی جگت ریت، ریتی تیری کھیل وڈیائیا۔ دین مذہب قوم ذات پات
 چلی پیسن لیا پیس، گیٹرا گیٹرے وچ رکھائیا۔ کلمہ کائنات جگت حدیث، نبی رسول کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 سد تیرا ڈھولا گائیا۔ تیرا ڈھولا اِکو گاؤنا، گا گا شکر منائیا۔ آپ اپنا پردہ لاہنا، نورو نور کر رُشنائیا۔ جگ چوکڑی وچھڑے نال ملاؤنا، محمد دُور دُراڈا بانہاں
 رہیا اُٹھائیا۔ سب دا پندھ آپ مُکاؤنا، بھلے پھردے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، درلے تیری سرنائیا۔ ساچا
 مارگ ہوئی ہوئی دساں، ہر ہر جو آپ جنائیںدا۔ محمد پہلوں ویکھ تیتوں ہساں، ہس ہس اپنی خوشی منائیںدا۔ چوڈاں طبق پھر پھر نٹھاں، نٹھ نٹھ پندھ
 مُکائیںدا۔ اُمت اُمتی مار سٹاں، سر سر ٹھوکر لائیںدا۔ لب داہری تیری کٹاں، انگ انگ کٹائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم
 آپ سُنائیںدا۔ ساچا ڈھولا دساں آپ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ پچھلا چھڈو سارے جاپ، اگلی سُنو اِک پڑھائیا۔ پچھلی کوئے نہ کرے بات، پُرکھ ابناسی
 رہیا سمجھائیا۔ وکھری وکھری اپنی چھڈو ذات، جوتی جاتا ایکا رنگ رکھائیا۔ انتم لیکھا لکھیا قلم دوات، شاہی شاہ نہ کوئے بنائیا۔ چوڈس چوڈاں اندھیری

رات، طبق سبق نہ کوئے پڑھائیا۔ الف بیے نہ پیٹی پڑھے کوئے جماعت، لیکھا لکھت نہ کوئے رکھائیا۔ کرے کھیل ساکھیات، سرخرؤ سب نوں دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ڈھولا دئے جنائیا۔ ساچا ڈھولا سوہنگ دھار، گر اوتار رُپ وکھائیا۔ پیر پیغمبر اک آدھار، گھر ساچے میل ملائیا۔ لہنا دینا چکے جگ چار، چوکڑی لیکھا رہیا مکائیا۔ زرگن زرگن لے اوتار، سرگن جھولی اپنی پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سوہلا سو پڑکھ زرنجن اک سنائیا۔ سوہلا سوہنا سوہنا رنگ، رنگ رنگیلا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ پلنگ، ست ستوادی سیج ہنڈھائیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر اگم اگمرا اک مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ زرگن زرگن دیوے سنگ، سورا سرنگ سچ سکھائیا۔ پچھلی کرنی چوواں چوواں کرے بھنگ، بھادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ پیر پیغمبر گاؤنا اکو چھند، شہنشاہ سمجھائیا۔ دیونہار صاحب بخشند، بخشش اپنی رہیا کرائیا۔ زرگن زرگن چھند، گائے سنائے بن بتی دند، ونڈ ونڈائے گرہ سچکھنڈ، سچ ساچی بنت بنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی اک انند، انند اپنا رس رکھائیا۔

۷۹۵

سو پڑکھ پر بھ آپے آپ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سو پڑکھ پر بھ مائی باپ، دوسر اور نہ کوئے وڈیائیندا۔ سو پڑکھ اتم ذات، رُپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ سو پڑکھ وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پڑکھ کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا کھیل رچائیندا۔ سو پڑکھ دیونہارا دات، داتا دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو صاحب اپنی کل آپ جنائیندا۔ سو صاحب سچا کھونتا، اک اگلا وڈ وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، گھرن بھنہار آپ اکھوائیا۔ آپ سہائے ساچا دھام سہنتا، سچکھنڈ سچے وسے سچا ماہیا۔ آپے نار آپے کنتا، کنت کنتول اپنی رنگی سیج ہنڈھائیا۔ سو صاحب سدا بے آنتا، بے آنت اپنی دھار آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اینکار اک اکھوائیا۔ سو دیال سو کرپال، سو اپنی کل ورتائیندا۔ سو وست سو دھن مال، سو ونجارا ہٹ چلائیندا۔ سو مندر سو دھر مسال، سچکھنڈ ساچا سو بھاپائیندا۔ سو نور سو جوت جمال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سو وسے سچّی دھر مسال، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن وڈ مہربانا، مہربان دیا کمائیا۔ اپنا دیوے آپے دانا، ہر پڑکھ زرنجن دھرائیا۔ ہر پڑکھ زرنجن کر کر کھیل مہانا، اینکارا ویس وٹائیا۔ اینکارا نور نورانہ، آد زرنجن

۷۹۵

بھیو چُکائی۔ آد زرنجن وڈ بلوانا، ابناسی کرتا پردہ لایا۔ ابناسی کرتا شاہ سلطانا، سری بھگوان دے وڈیائی۔ سری بھگوان راج راجانا، ساچے تخت ہے سچا
 شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ ٹھکرانا، ساچا ٹھکر آپ جنائی۔ ٹھکر حاکم کر پروانا، پاربرہم پر بھ سیس نوایا۔ کرے کھیل سو مہانا، اپنی اچھیا آپ جنائی۔ مندر محل
 اک مکانا، بھگنڈ ساچے سو بھاپائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اپنا پردہ دے چُکائی۔ سو صاحب سوریر، ایکا ایکا اکھوائیندا۔ نہ کوئی بستر
 نہ کوئی چیر، تن خاک نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی شرع نہ زنجیر، شریعت رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نہ کوئی گر اوتار نہ کوئی پیر، پیغمبر سنگ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ محبان بیو بی خیر یا اللہ گہر گسپہر، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ مقامے چوٹی چڑھ بیٹھا اخیر، آخر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سو اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل اپارا، زرنجن زراکار آپ کرائیا۔ اجوئی رہت ہو اجیارا، نور نورانہ نور دھرائیا۔ انھو پرکاس کھیل
 اپارا، بھيو کوئے نہ رانیا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائی۔ ناری کنت بن کرے پیارا، سچ سہنجی آپ سہائی۔ زرنجن اندر زرنجن دھارا،
 زرنجن زرنجن آپ ٹکائی۔ زرنجن جننی جن بنے اگم اپارا، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ زرنجن جنے سٹ ڈلارا، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائی۔ شبدی ناؤں کرے پیارا،
 ناؤں زرنکارا آپ سٹائی۔ سو پُرکھ زرنجن کر پیارا، شبدی دھار اگم اپارا، زرنجن وچوں زرنجن ہو یا اجیارا، رُپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئی۔ سو پُرکھ زرنجن
 مائی باپ، آد آد آد اکھوائیندا۔ شبد سٹ بن پرتاپ، گھر ساچے سو بھاپائیندا۔ ہنگ ہنگ دتی دات، برہم برہم وند وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سو ہنگ دھار ایکنکار، زرنجن زرنجن سچ وبار، سرگن دیوے دست اپارا، دوہاں وچولا بن مہربان، کرے کھیل دو جہان، زرنجن سرگن
 جھلائے نشان، بودھ اگادھا اک گیان، ہنگ برہم کر پروان، سو پُرکھ زرنجن گن ندھان، آتم پر ماتم پر م پُرکھ پُرکھ اپنا رنگ دکھائی۔ آپے ہنگ آپے
 سو، سو اپنے وچ سائی۔ اپنا بیچ آپے بو، آپے ویکھ دکھائی۔ اپنے جہا آپے ہو، زرنجن زرنجن خوشی منائی۔ آپے دیونہارا لو، پرکاس پرکاس نال وٹائی۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو ہنگ دھار سو اپارا، ہنگ برہم اک آدھار، نیم کرم وسے باہر، کرم کانڈ نہ کوئے ویچار، جوتی جاتا میت
 مُرار، پُرکھ بدھاتا پاوے سار، اندر باہر گپت ظاہر، ظاہر ظہور زرنجن نور، انادی نور سرب کلا بھر پور، سو پد نہ کوئی جانے حد، ہنگ برہم در دوارے

سدّ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا دوا دوا ایکا، ایکنکارا نرکارا، نرگن دھارا سرگن پسارا، ایش جیو جگدیش، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ رنگ تیج پلنگ، آتم اند پرمانند نرگن چند کھیل سورے سرنگ، میل ملاوا سچکھنڈ، ویکھنہارا کوٹ برہمنڈ، وسنہارا جیرج انڈ، اُتبیج سیتیج پاوے بندھ، سو بندینخانے وچ کدے نہ آئی۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، اوچو اوچ اکھوائیندا۔ ہنگ برہم دے صلاح پاربرہم پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم کر نکاح، جوڑی جوڑا جوڑا جڑائیندا۔ آسن سنگھاسن ڈیرہ لا، پُرکھ ابناسن سو بھاپائیندا۔ اندر وڑ وڑ میل ملا، ڈوگھی کندر کھیل کھلا، رنگ رنگیلا اپنا رنگ چڑھائیندا۔ گر چیلاروپ وٹا، سوہنگ ڈھولا آپے گا، شبد امولا جھولی پا، تولا بنے بے پرواہ، نواں نرو آ اک اکلّا، ایک اونکارا اپنی کار کرائیندا۔ آد جگادی سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیا۔ ایکا دوا آپے ہو، دوئے دوئے ایکا روپ سمایا۔ ایکالے کے آئے ڈھوا ڈھو، دوا اپنی جھولی پائی۔ کرے کھیل پر بھ ساچا سو، اپنی سوہنگ برہم سنا یا۔ ہنگ برہم آپے ہو، گھٹ گھٹ رہیا سما یا۔ امرت جھرنانجھر چو، رس رسارس چکھایا۔ بن ہر بھگت دوسر جانے نہ کو، سو جانے جس ملیا سو، اندر باہر دُرمت میل دھو، امرت آتم رس نچھرکھ چو، کوٹن کوٹ برہمنڈ کرے پرکاس لو، سورج چند ویکھ ویکھ رہے رو، سو پُرکھ نرنجن تھانڈے جیا ایکا ڈھوا دیوے ڈھو، دتی دست نہ سکے کوئی کھو، ہر کا نام وڈ بھنڈار اگے ہتھ پا کوئی نہ سکے ٹوہ، کوٹن کوٹ دُور دُراڈے منگن پر بھ چرن سکے نہ کوئی چھوہ، کر کرپا پاربرہم پت پر میثور ہنگ استری کرائے سچا موہ، موہ مُجبت اک وکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ جیو جنت بن پر ماتم آتم رہی رو، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جس گرگھ راتیں ستیاں اپنی دے کے جائے سو، سو گرگھ مل مل خوشی منایا۔ ہنگ ہنگ اپنا آپ کھوہ، کھوہ کھوہ سنگر چرناں بھیٹ چڑھایا۔ ڈکھ درد ڈکھ بھجن اگے دتے رو، تیرا وچھوڑا جگ جھلیا نہ جایا۔ لکھ چوراسی اندر پھڑ پھڑ میٹوں دتا کوہ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار آسا ترسنا ہوئے ہنگتا مایا متا جوٹھ جوٹھ لو بھ جگت چھریاں کڈھ کڈھ میرا انگ انگ رہے کٹایا۔ کر کرپا میری دُرمت میل دھو، سو پُرکھ نرنجن دیوے وڈ وڈیایا۔ گرگھیاں جہا آپے ہو، بھگتاں اندر وڑ جائے سو، سنتاں لہنا چکائے ترے لوء، لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کنارہ اپنا ڈیرہ لایا۔

☆ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ناظر سنگھ، بھاگ سنگھ دے گرہ ماڑی مُستچھا ضلع فرور پُر ☆

سو پُر کھ نرنجن شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائنیدا۔ ہر پُر کھ نرنجن راج راجان، بھوپت بھوپ ناؤں دھرائنیدا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائینیدا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈمگائینیدا۔ ابناسی کرتا نوجوان، بردھ بال نہ روپ دھرائنیدا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائینیدا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، اپنا میلا آپ ملائینیدا۔ کرے کھیل کھیل مہان، کھیلنہارا نظر نہ آئینیدا۔ اپنی اچھا کر پروان، بھچھیا جھولی آپے پائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائینیدا۔ ساچی بھچھیا ہر نرنکارا، ایکا ایک رکھائیا۔ آد آد کرپسار، رچنارچ رچ ویکھے بے پرواہیا۔ محل اٹل اُچ منارا، سچھنڈ دوار دے سہائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ شاہ سری بھگوان، اک اگلا کھیل کرائینیدا۔ تخت نواسی نوجوان، ساچے تخت سوبھاپائینیدا۔ دُھر درگا ہی دُھر فرمان، دُھر درباری آپ جنائینیدا۔ وسنہارا سچ مکان، سچھنڈ ساچے آسن لائینیدا۔ در درویش بن دربان، اکھ اکھنا اپنی اکھ جگائینیدا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی دیوان اپنا بھو آپ گھلائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائینیدا۔ ساچی کرنی ہر کرتا، آد جگاد کرائیا۔ نرنجن نرنجن کھیل اپار، اپرپر ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا دھام نیار، نہیل آسن لائیا۔ شبد اگمی بول جیکار، جے جیکار سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائینیدا۔ سچھنڈ نواسی اک اگلا، ایک اونکارا حکم لائینیدا۔ دیک جوت پرکاس پرکاس آپے رلا، نور نور نور سہائینیدا۔ ست ستوادی آد جگادی نرکار آپ پھرائے اپنا پلا، پلو ایکا گنڈھ بندھائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچی کھیل کرائینیدا۔ سچھنڈ ساچی کھیل کرتا، ہر کرتا آپ کرائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ لیکھ لیکھے دُھر دربار، قلم شاہی نہ کوئے رکھائیا۔ سجن میت نہ کوئے مُرار، سنگی نظر کوئے نہ آئیا۔ گر پیر نہ کوئے اوتار، پیغمبر روپ نہ کوئے دھرائیا۔ تتوت نہ کوئے پسار، تت ویتا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ دوارا ایکنکارا، نرمل دیا باقی کر اُجیارا، نورو نور نور درسائیا۔ نور نورانہ ایکا ایک، ایک ایک وڈیائیا۔ نچ

گھر اپنا آپ آپ دیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ نہ کوئی رُوپ رنگ نہ رکھ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دستر دئے وڈیائیا۔ آد
جگادی اک زریش، زر زرائن ناؤں دھرائیا۔ زرگن دھر اولڑا بھیس، سچکھنڈ بیٹھا کھ چھپائیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، نہ کوئی مونڈ منڈائیا۔ سدا سہیلا
رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پرکھ ابناسا کرنی کرتا اپنی آپ کمائیا۔ کرنی کرتا کرنے
یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچ سنجوگ، ہر سنجوگی میل ملائیندا۔ زرگن زرگن بھوگے بھوگ، بھسمر اپنی دھار دکھائیندا۔ ناؤں زرنکارا سچ
سلوک، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ آپ رکھے اپنی اوٹ، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ آپ سے ساچے کوٹ، قلعے بنک آپ وڈیائیندا۔ آپے زرل نور
جوت، جوتی جاتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی کار، کرے کرائے کر نیہار، کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرنہار
پرکھ اگم، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد بیڑا بٹھ، بن کھیوٹ آپ چلائیا۔ آپے جننی آپے جن، بنے دھن جنیدی مائیا۔ وسنہارا بن چھپر چھن، سچ محلے
سوہا پائیا۔ سندنہارا بن راگ کن، نادى ناد نہ کوئے وجائیا۔ پرکاس کرے بن سورج چن، نورو نور نور دھرائیا۔ کرے کھیل سیری بھگون، ساچے تخت
بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم اک سنائیا۔ ساچا تھم اینکار، ایکا وار جنائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر کر تیار، بند
کوڑی گنڈا لائیندا۔ شبدی شبد کر اجیار، پوت سپوتا آپ بہائیندا۔ دیونہارا سچ بھنڈار، دست امولک آپ ورتائیندا۔ وشنو وشنو وشنو کر اجیار، نورو نور نور
پرگنائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا کھل گلزار، گلشن اپنے رنگ رنگائیندا۔ برہما ویتا پار برہم برہم ہو نیار، زرگن
زرگن ونڈ ونڈائیندا۔ سن اگئی دھواں دھار، آپ اپنا کھ چھپائیندا۔ شکر میلا ہر کرتار، گر اوتار پیر پیغمبر روپ وٹائیندا۔ تٹاں وچولا اگم اپار، اگڑی کار
کرائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، زر زریشا آپ سنائیندا۔ نیتز کھولے کرے بے دار، آلس بندرانہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سچ سندیسہ ایکا وار سنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا ڈھولا، ایک اونکارا آپ جنائیا۔ زرگن زرگن بدلے چولا، چولی اپنے رنگ رنگائیا۔ آپ چکائے پردہ اوہلا، اوہلا
پردہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ کھول آپ کوڑا، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ پوت سپوتا اک ڈلار،

تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ دست اموک دیوے تھار، اتوٹ اٹوٹ ورتائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، نرگن نرگن اپنا کھیل سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکارا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ دھر فرمانا سن بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کرے کھیل دین دیاں، دین اپنا راہ چلائیا۔ وشن برہما شو چلے نال نال، اپنا سنگ نبھائیا۔ دست اموک جھولی دیوے ڈال، ترے گن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ترے ترے میلا اک اونکار، ایکا ایک کرائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، لیکھا لیکھ نہ کسے دکھائیا۔ پنج تت اچھیا دے بھنڈار، سچ بھنڈارا جھولی پائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کر تیار، اجرت کوئے نہ منگے ماہیا۔ لکھ چوراسی گھرن بھنہنہار، گھر بھانڈے ویکھ دکھائیا۔ شبدی سٹ کر سیکار، سچ سیکاری اک دکھائیا۔ دو جہاناں پاؤنی سار، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم چلائیا۔ روس سورج چن کر اجیار، منڈل منڈپ دے ادھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ تیرا حکم وڈ بکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جگ چوکڑی تیری دھار، تیرا روپ دکھائیا۔ دھر دا لیکھا اپرا پار، تیرے نام وڈیائیا۔ تیرا ناؤں سچ جیکار، برہما ویتا گائیا۔ برہما ویتا گائے کھ چار، چار وید پڑھائیا۔ چاروں کٹ کرے پسا، پسر پسا ویکھ دکھائیا۔ چارے کھانی دے ادھار، انڈج جیرج اتبج سبج میل ملاوا چائیں چائیا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے جگ کھول کواڑ، جگ جگ کڈا دیوے لاہیا۔ چارے ورن کر تیار، ترے گن میلا جوڑ جڑائیا۔ گر چیل وچ سنسار، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ شاستر سمرت کر تیار، سمرتی اپنی بوچھ بھجائیا۔ گر اوتار دے ادھار، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ دیونہارا آپ کرتار، اگم اگمٹرا راک سنائیا۔ ہڈماس ناڑی چڑاوسے باہر، چم درشتی نظر کوئے نہ آئیا۔ آتم پر ماتم کھیل اپار، برہم پار برہم صلاحیا۔ ایش جیو ہو تیار، گھر مندر سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا اکو ایک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو دیوے ٹیک، ترے گن جوڑی جوڑ جڑائیندا۔ پنچم پنچ نیتز نیناں پیکھ، پیکھت پیکھت خوشی منائیندا۔ نرگن سرگن کرے ہیت، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ شبد ڈلارے، ہر سنگر آپ سنائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارے، نام ہلارا اک رکھائیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھٹ بن

ٹھٹھیارے، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیا۔ نو در دیکھے جگت کواڑے، گھر گھر وچ بھو چھپائیا۔ لیکھا جانے اندر باہرے گپت ظاہرے پڑھ نارے، بے پرواہ ساچا ماہیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جگ چوکڑی کرے کھیل نیارے، نرگن سرگن سرگن سرگن ویس انیکا روپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ نام کر جیکارے، بے جیکار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا شبد سٹ سمجھائیا۔ شبدی سٹ تیرا سچ وبارا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ پاربرہم برہم کر پسارا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ آتم پر ماتم میت پیارا، متر پیارا اک اکھوائیندا۔ کایا مندر اندر سچا دوارا، گھر گھر بنک آپ وڈیائیندا۔ انحد ناد سچئی ڈھنکارا، دھن آتمک راگ لائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نخبھر جھرناتال سہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اجیارا، جوت نرگن ڈگمگائیندا۔ آتم سیجا سچ پیارا، بجر کپائی کڈا لائیندا۔ سرتی شبدی شبدی سرتی کھیل نیارا، نرکارا آپ کرائیندا۔ کنت کنتوہل کرے پیارا، ویکھنہارا ساچی نارہ، نر نرائن پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی اندر وڑ، اچے مندر آپے چڑھ، نش اکھر اکھر آپے پڑھ، بھو ابھیدا آپ جنائیندا۔ ساچا بھو دیوے کھول، ہر شبد شبد جنائیا۔ آد جگاد تولے تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ سدا سدا سد رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کولے ڈلائیا۔ سرگن اندر نرگن مول، مولا اپنی کھیل کرائیا۔ آد کرے پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جگ چوکڑی اُپر دھول، نرگن سرگن ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی ہو پردھان، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ پنج تت دیوے سچا دان، گر گر اپنا ناواں رکھائیندا۔ شبد اگئی گائے گان، گیت ترانہ اک سنائیندا۔ نام ندھانا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ ویکھے آن، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈ جگ چار، چار وید کرے گڑمائیا۔ چارے کھانی کر پسار، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ چارے بانی بول جیکار، بے جیکار دے سنائیا۔ چارے ورن کر تیار، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنی گنڈھ وکھائیا۔ چارے گنٹ کر اجیار، چار یاری لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیغمبر گر اوتار، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ ساچا مارگ گر اوتار، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک دیکھ وارو وار، ویس انیکا آپ کرائیندا۔ کوئی کہے رام رام اوتار، کوئی کرشن

کرشن اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرانیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، جگ جگ ویس وٹانیا۔ کلج کھولے بند کوڑا،
 کُنڈا اپنی ہتھیں لاہیا۔ زرگن سرگن دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکانیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، حکمی محکم اک سنائیا۔ کلمہ نبی کر اُجیارا، سچ رسول کرے
 پڑھائیا۔ مقامے حق پروردگارا، بے عیب نور رُشنائیا۔ مہبان بیدو سانجھا یارا، بی خیر یا اللہ الہی ایکا نعرہ لائیا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، یامین بے پرواہیا۔
 اک توفیق خدائے پروردگارا، دستگیر اک وڈیائیا۔ نوبت و بے سچ نگارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ
 دھار ہر کرتارا، قدرت قادر کھیل کرانیندا۔ خالق خلق دیکھنہارا، مخلوق اپنے رنگ رنگانیندا۔ دیونہارا سچ بھنڈارا، وست اُتل آپ ورتانیندا۔ شرع
 شریعت وسے باہرا، لاشریک ناؤں دھرانیندا۔ محمد نیز اک اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملانیندا۔ ڈونگھی کندر پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا محکم ورتانیندا۔ جگ جگ محکم جنائے ست، ست ستوادی دیا کمائیا۔ آد جگادی اکوتت، تت تت نال ملانیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ،
 سمرتھ اپنی چال چلائیا۔ زرگن سرگن ہو پرگٹ، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ جگت نشانہ نام رکھ، نانک صفت صلاحیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، میل
 ۸۰۲ ملائے سچ سُبھائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ایکا دھندھے لائیا۔ ایکا نور ہر پرکاس، دوجا نور نہ کوئے دھرائیا۔ سرب جیاں پوری کرے آس، نراسا کوئے
 رہن نہ پائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی اک جماعت، اکو اکھر آپ پڑھائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیوے دات،
 نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلنہارا کھیل تماش، سچ تماشاکانات دکھائیا۔ شبد سٹ وڈ بلوان، ہر ایکا گن سمجھانیندا۔
 جگ چوکڑی تیرا نشان، دو جہاناں آپ جھلانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منن تیری آن، تیرے آگے سپس نہ کوئے اُٹھانیندا۔ دین مذہب ذات پات بندی
 خانہ وچ جہان، بندھن اکو اک جنانیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیندا۔ کلج انتم گرہ گرہ نچے اک شیطان، شرع اپنا ناچ
 دکھانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر زریشا ایکا ایک سنانیندا۔ اک سندیسہ سُن لے سچن، ہر ساچا سچ جنائیا۔
 پنج تت بھانڈے سب دے بھججن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ لوک مات کر کر جان جگت مچن، پُرکھ ابناسی سیوا لائیا۔ انتم چولا سارے تچن، ماٹی خاک

خاک سمایا۔ پُرکھ ابناسی کولوں منگن، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ دین دِیال ٹھاکر سوامی دیونہارا ساچی رنگن، رنگ ایک وار رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایک ایک سنایا۔ سچ سندیسہ ہر جو ہر، آد آد سنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جائے ہر، کلجگ انتم ویلا آسیندا۔ دو جہاناں آوے ڈر، بھے بھیانک نہ کوئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو اُبھیدا آپ کھلائیندا۔ بھيو اُبھیدا کھولنہارا، ایک وار جنایا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ سیوالائے تیی اوتارا، حکمی حکم حکم سنایا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، اک اٹھ جوڑ جڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد حق حقیقت دس نظارہ، بے نظیر نور درسایا۔ ایک نور گر اوتارا، دس دس اپنی بوجھ بوجھایا۔ دین مذہب کرپسارا، پسرپساری ویکھ وکھایا۔ شاستر سمرت بن لکھارا، کھ لکھ لیکھا دے سمجھایا۔ ویدکتیبساں دسنہارا، گیتا گیان کرے پڑھایا۔ انجیل قرآنا بول نعرہ، تیس بتیسا آپ سنایا۔ کہانی بانی ویکھ اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچایا۔ آپے وسنہارا سب تول باہرا، نرگن بھيو کوئے نہ پایا۔ کاغذ قلم شاہی نہ پاوے سارا، سار ہتھ کسے نہ آیا۔ گر اوتاراں دیونہارا سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ پیر پیغمبر کہن مددگارا، بے پرواہ بے نظیر اکسیر اپنی آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر لکھ چوراسی سانجھ یارا، ہر گھٹ اپنا میل ملایا۔ سانجھ یار ایککار، ایک ایک اکھوائیندا۔ جگ چوکڑی کرپا کر، لیکھا سب دا آپ مکھائیندا۔ کلجگ انتم آئے وار، نو نو چار ڈیرہ ڈھاہندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ لائے اک دربار، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ چار جگ دی ویکھے کار، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ حکم دیوے ایک وار، سچ سندیسہ اک سناییندا۔ شبدي سُت کریا خبردار، بے خبر آپ اٹھائیندا۔ وشن برہما شو دے ہلار، سچ ہلونا ایک لائیندا۔ گر اوتار رہو تیار، ترے گن اتینا آکھ سناییندا۔ پیر پیغمبر ہو بے دار، بے دردی اکھ کھلائیندا۔ رل مل سارے کرو پکار، ہر جو ہر ہر کھیل کرانیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گر کاشد نہ کوئے پیار، گوجھ گیان نہ کوئے جنائیندا۔ کلمہ الہی نہ کوئے آدھارا، ساچی بانگ نہ کوئے سناییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھيو ہر جو دسے، گر اوتار پیر پیغمبر رہیا جنایا۔ کلجگ انت اندھیری مسے، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ سادھ سنت کوڑی مایا پھسے، مایا ممتا موہ سکے نہ کوئے تڑایا۔ من مت گر در شو دوالے مندر مسجد مٹھ نچے، ہر گھٹ ناچ نچایا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بھانڈے

کچے، کاجی ماٹی کم کسے نہ آئی۔ ہر کاشد نہ کوئی واچے، رسنا جہوا ہوئی ہلکائی۔ ترے گن گئی اگن آنچے، لگی اگ نہ کوئے بُجھائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ
 ہنکار مارے طماچے، گھگھ کھڑا نہ کوئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک سمجھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھو کرو دھیان، سو
 پُرکھ زرنجن آپ جنائندا۔ کلجگ انتم لکھ چوراسی بھلی سرب گیان، گر گیان نہ کوئے منائندا۔ ناتا تٹا انجیل قرآن، گیتا گیان نہ کوئے مان، اٹھاراں
 دھیائے ونڈ نہ کوئے ونڈائندا۔ اٹھاراں پُران نہ کوئے مان، شاستر سمرت کھول دُکان، وید ویدانت ہٹو ہٹ وکائندا۔ گر کاتیر نہ کوئے بان، انیالا نشان
 نہ کوئے لگائندا۔ گھر گھر وڑیا جگت شیطان، شرع شریعت ونڈ ونڈائندا۔ ست دسے نہ کوئے نشان، نام کھنڈا نہ کوئے اٹھائندا۔ شاہ سلطان راج راجان
 ہوئے بے ایمان، بیوہ رُپ سب بنائندا۔ کوئی نہ دسے سچا کاہن، لکھ چوراسی ناچ نچائندا۔ ناتا تٹا ز میں اسمان، دھواں دھار سرب دکھائندا۔ وشن برہما
 شو ہوئے شرمسار، نیتز نین نہ کوئے اٹھائندا۔ کروڑ تیتسیاروے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرو وچار، ہر وچار وچ
 کدے نہ آئندا۔ جگ چوکڑی کردے رہے ونج وپار، وید کتیب شاستر سمرت ہٹ چلائندا۔ ٹلے پر بت دُو گمھی کندر سمند ساگر ویکھی غار، گھر گمبھیر
 نظر کتے نہ آئندا۔ نار کنت نہ کوئے پیار، پتا پوت نہ کوئے آدھار، سٹ جننی گود نہ کوئے پساہ، ساچی پریت نہ کوئے نبھائندا۔ ایکا بھلیا ہر کرتار،
 غریب نمائیاں ہاہاکار، دُکھیاں دُکھ نہ کوئے ونڈائندا۔ جوٹھ جھوٹھ وکے بازار، سچ سچ نہ کوئے وپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں
 پیر پیغمبراں نیتز کھول شبد بول، اکھ اکھ نال دکھائندا۔ ویکھو اکھ اکھ اگھاڑ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجگ مایا رہی لتاڑ، سر سکے نہ کوئے اٹھائی۔ غریب نمائے
 روون زارو زار، دُکھیاں دُکھ نہ کوئے گوائیا۔ سادھ سنت کرن و بچھار، آتم سیج نہ کوئے سہائیا۔ ہر کنت نہ کوئے پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، انتم لیکھا رہیا جنائیا۔ انتم لیکھا چوتھے جگ، ہر ساچا سچ جنائندا۔ سب دی اودھ رہی پگ، وشن برہما شو آپ اٹھائندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی
 جگ جو بیٹھا رہیا لگ، سو انتم ویس وٹائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس رکھے اپنی گھگھ، سو اپنا پردہ لائندا۔ لکھ چوراسی جس اپائی مان دویا مانس مانگھ، سو
 مانو رنگ رنگائندا۔ دو جہاناں سری بھگوانا ویکھنہارا جھک جھک، ترے بھون اپنا پھیرا پائندا۔ صاحب سنگر اکو گیا اٹھ، پُرکھ اکال بل دھرائندا۔ زرنگن

ٹھاکر آپے ٹھہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ چُکائیندا۔ ساچا لیکھ انت چُکاوناء، ہر ساچا آپ چُکائیندا۔ تیی اوتاراں پنہدھ مُکاوناء،
 تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت اٹھاراں اپنے وچ چُھپاوناء، جوتی جوت جوت ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ڈیرہ ڈھاوناء، چوواں طبقات پھیرا پائیندا۔ نانک گوبند
 گوبند نانک ایکا رنگ وکھاوناء، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا اگن بُجھاوناء، امرت میگھ اک برسائیندا۔ پنج تت چولا آپ بدلاوناء، نرگن سرگن
 کھیل کرائیندا۔ ساچا مارگ اکو لاوناء، ست ستوادی راہ وکھائیندا۔ اوچاں نیچاں ایکا گھر بہاوناء، راو رنگاں بھيو مٹائیندا۔ ساچا ڈنکا نام وجاوناء، دو جہاناں آپ
 سٹائیندا۔ ساچا مندر اک سہاوناء، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاونا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انتم لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پینمبر سیس جھکا، ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ پر بھ داتا بے پرواہ، بے پرواہ تیری وڈائیا۔ جوں بھاوے توں لے چلا، چال نرالی تیری
 موہے بھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک چلاوندے رہے جگت راہ، بن بن رہبر مارگ لائیا۔ تیری اکو اوٹ تکدے گئے خدائ، خدی تکبر دے مٹائیا۔ بے
 صبر جام پیالہ دئے پیا، حرص ہوس رہے نہ رائیا۔ تیرے در سجدہ کرینے آ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے
 سرنائیا۔ گر اوتار منگن دان، پر بھ تیرے اگے عرضوئیا۔ توں صاحب سچا مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ جگ جگ منگدے رہے تیرا نام دان، داتا دانی
 آپ ورتائیا۔ کلجک انت ہوئے حیران، تیرا ناؤں نہ کوئے دھیائیا۔ لکھ لکھ دے کے آئے بیان، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان،
 دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ آتم پر ماتم سچ گیان، دوسر اور نہ کوئے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم کھیل مہان، خالق خلق روپ وکھائیا۔ ایش جیو اک نشان،
 جگدیش نشانہ اک جھلائی۔ کر کرپا ہو مہربان، مہر نظر نین اٹھائیا۔ ہوں یاچک منگے دان، دیونہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیا۔ تیرے در تگی آس، اکو اوٹ رکھائیا۔ کلجک انتم بھجھے پیاس، ترسنا رہے نہ رائیا۔ سدا سدا سدوسے پاس، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ ہوں بالک سیوک داسی داس، بن سیوک سیوک کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، ساچی سکھیا اک
 درڑائیا۔ ساچی سکھیا اکنکار، کلجک انت انت جنائیندا۔ گر پیر اوتار کرو وچار، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، نر ہر اپنا

ویس وٹائیندا۔ موئے ملے سچا یار، نوری جلوہ نور وکھائیندا۔ عیسیٰ دیوے عید دیدار، دیدید نال رکھائیندا۔ محمد لیکھا چکے چوڈاں طبق کھول کواڑ، کُنڈا
 اپنی ہتھیں لائیندا۔ اللہ رانی دیکھ شنگار، گھ نقاب پردہ آپ اٹھائیندا۔ ویس وٹائے پروردگار، پردہ پردہ نشیں نہ کوئے جنائیندا۔ حق حقیقت دیکھے آن،
 شریکت سب دی آپ گوائیندا۔ چرن سرن سرن چرن ہر مگے اکو دان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ چار یاری ہوئی بے ایمان، چوتھے جگ کم
 کوئے نہ آئیندا۔ چوڈھویں صدی فاتح پڑھنا آن، فتح ڈنکا تیرے ہتھ سہائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، گھر ساچا
 موہے بھائیندا۔ ساچا گھر نانک گوہند دھار، رام رام رام سمائیا۔ کرشن کرشن کرشن اجیار، وشن برہما شو نہ کوئے وڈیائیا۔ شبدی شبد جیکار، بے جیکارا
 ناد سنائیا۔ پُریاں لوآں دے ہلار، جُہرہ ایک اک وسائیا۔ سچ محرابے وسے ساچا یار، نوری جلوہ نور دھرائیا۔ کھولنہارا آپ کواڑ، تھر گھر دیکھے چائیں چائیا۔
 سچکھنڈ دوارے کرپسار، پر م پُرکھ اپنی کار کرائیا۔ کلجگ انتم کرے خوار، جگت خواری دے مٹائیا۔ ست ستوادی بنھے دھار، ساچا راہ چلائیا۔ اوچاں
 نیچاں راؤ رنگاں راج راجاناں شاہ سلطانا کرے اک پیار، دوسر ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ ورن برن مارے مار، اٹھاراں برن دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ رسنا جہوا
 ایک وار، گیت گوہند دے سمجھائیا۔ سوہنگ ڈھولا بے جیکار، جیکار کرے لوکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 بے پرواہ کھیل اپارا، کلجگ انتم آپ کرائیندا۔ سنجگ دی ساچی دھارا، ست پُرکھ زرنجن آپ سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک وبار، ایک دھندے لائیندا۔
 ایک مندر اک دوارا، اشٹ گردیو اک پرگٹائیندا۔ ایک رسنا اک جیکار، ایک ناد سنائیندا۔ ایک متر میت پیار، پیا پریتم اک اکھوائیندا۔ ایک آوے جاوے وارو
 وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی انتم کل، کل کاتی آپ
 کرائیا۔ لکھ چوڑاسی کھیل ول چھل، اچھل چھل دھاری بھیو کوئے نہ رائیا۔ وسنہارا جل تھل، مہینل اپنا ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدی آپے رل، لوک پرلوک
 پھیرا پائیا۔ سچ سندیسہ ایک گھل، گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ انتم میٹے سب داسل، صلاح ایک وار کرائیا۔ سرن سرنائی آوٹا چل، سچ سندیسہ رہیا
 جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک وکھائیا۔ سچ دوارا لوک مات، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ زرنگن کھولے اپنا تاک، بند

تاکی آپ کھلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ پورے کرے بھوکھت واک، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ہرجن ویکھے سجن ساک، سگلا بندھ پوائیندا۔ پاربرہم پر بھہ پاکی پاک، پتت پنتیت آپ ترائیندا۔ آنت اُتارے ساچے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئے رڑھائیندا۔ شبد اگئی دیوے دات، نہکرمی کرم کمائیندا۔ کھجگ میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چٹھائیندا۔ سرشٹ سبائی دکھائے اک جماعت، ایکا اکھر آخر آپ پڑھائیندا۔ پاربرہم دی اکو ذات، دوجی ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ اوچ نیچ مایا متا سٹے ڈونگھے کھات، پھڑ باہوں باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ کوئی نہ کرے کسے گھات، پریم پیار اک دکھائیندا۔ دیونہارا آپ نجات، سر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ لیکھا آپ چکائیندا۔ کھجگ لیکھا چکے چوک، سو پُرکھ زرنجن آپ چکائیا۔ چوتھا جگ سوئے گھوک، تن جگ نہ کوئے اٹھائیا۔ ویکھنہارا چھوٹا پوت، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لہنا دینا دئے چکائیا۔ لہنا دینا چکائے آنت، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو کنت، زہر زرائن آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ سمرتھ، کھجگ آنت آپ کرائیا۔ سرشٹ سبائی چلائے ایکا رتھ، رتھ رتھو ای بے پرواہیا۔ آتم پر ماتم پائے نتھ، من واسنادئے کھپائیا۔ مت متوالی نہ پئے نیچ، نوٹ آنت سانگ نہ کوئے رچائیا۔ بدھ بیسی ستھر پئے گھت، ستھر ایکا یار ہنڈھائیا۔ نو نو چار مارگ ساچا دس، چار چار کرے پڑھائیا۔ اوچاں نیچاں اندر وس، راؤ رنگاں مان رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک چلائی۔ ساچا راہ چلے اک، اک اگلا آپ چلائی۔ سرب جیاں پر بھ لیکھا لکھ، لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو در منگن بھکھ، ویلا آنت سرب سمجھائیندا۔ لہنا دینا چکنا بیس بیس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیہ بیس بیس، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا اکیس اکیس، ایکا اگئی دیوے پائیا۔ ساچا حکم نام حدیث، ہرجن ہر جو دئے پڑھائیا۔ ساچا چھتر جھلے پر بھہ سیس، راج راجان کوئے رہن نہ پائیا۔ دین مذہب خالی کھیس، مایا ناچ نہ کوئے نچائیا۔ لیکھا جانے راگ چھتیس، چھٹی جگ ونڈ ونڈائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پینمبر کردے گئے اڈیک، لکھ لکھ

لیکھا جگت سمجھائیآ۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا لاشریک، شرکت سب دی دئے گوائیا۔ جگت اندھیرا مٹے تاریک، چند چاندنی اک رُشنائیا۔ ایکا مان رکھائے
 ہست کیٹ، اُوچ نیچ نہ کوئے وڈیائیآ۔ بن منگیاں دیوے بھیکھ، ساچی بھچھیا جھولی پائیآ۔ چار ورنناں کرے اِکو ربجھ، مکھ مکھڑامات سُہائیآ۔ اندر باہر گپت
 ظاہر نظری آئے کھڑا وچ دلیر، دہ دِشا اپنا نُور وکھائیآ۔ کسے اُتے نہ جائے تیج، نرگن اپنا بل پرگٹائیآ۔ سنجگ نیچے ساچا نیچ، گرگھ بھلوڑی آپ لگائیآ۔
 امرت میگھ دیوے تیج، سنج کیاری ہری کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ مارگ دتے، دہ دِشامان
 وڈیائیآ۔ سچھنڈ دوارے چڑھ چڑھ ہسے، ہنس مکھ صلاحیا۔ کلجگ مٹے اندھیری متے، سنجگ سچ نور رُشنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جو و سے، خالی کوئے رہن
 نہ پائیآ۔ جگت ترسنا جگ چوں نٹھے، ترے گن ناتا دئے تڑائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر اکتھے، سب دی صلح دئے کرائیا۔ نہ کوئی پو بے پتھر وٹے، پاہن
 سیو نہ کوئے کمائیآ۔ کاغذاں کولوں لاہا کوئی نہ کھٹے، کھٹی ساچی دئے سمجھائیآ۔ پنج وقت نماز کوئی نہ دتے، وُضو بانگ نہ کوئے کرائیا۔ شرع شریعت دین
 مذہب پھڑ پھڑ چاڑھے پھٹے، گل وچ پھاسی ایکا پائیآ۔ دُرمت میل دو جہاناں نرگن آپے کئے، بمل رُپ رُپ درسائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یار چرنی
 وُٹھے، ڈھیبہ ڈھیبہ منگن سرنائیآ۔ اللہ رانی رووے میری پت کوئے نہ رکھے، کھلی مینڈھی رہی وکھائیآ۔ مہندی سر کوئی نہ جھسے، رنگ گُلال نہ کوئے
 وکھائیآ۔ پُرکھ ابناسی ایکا ہوڑا لایا اُپر سسے، نرگن سرگن رُپ وکھائیآ۔ شاہ سوارا ساچے اَسو تنگ ایکا کسے، سولائ کلیاں آسن پائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں چوڈاں طبقات چرناں ہیٹھا جھسے، اُپر اپنا بھار رکھائیآ۔ بہڑی بہڑی کر پکار طوبی طوبی کردے آون نٹھے، اُچی کوک کوک سنائیآ۔ مَلّا شیخ داہڑی
 رتے، ----- پانی دسے کسے نہ حقے، حق حقیقت بیٹھی مکھ چھپائیآ۔ مکے کعبے کوئی نہ بچھے، سنٹشی پھیر نہ کوئے جنائیآ۔ درگاہ ساچی
 صاحب سچا نہ رُسے، رُس جائے سرب لوکائیآ۔ پاک رسول ہوئے نہ عُصے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھيو آپ
 جنائیآ۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، اُچی کوک کوک سنایا۔ پروردگار تیرا دوارا، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکایا۔ کلجگ آیا آنت کنارہ، کٹی سکے نہ کوئے تڑایا۔
 اُمت اُمتی مارے مارا، مرد مردانہ دئے سزایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، چوڈس چند نہ کوئے چڑھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرے کی وچارا، ادھ وچکارے

ڈیرہ لایا۔ راہ تکتے میت مُرارہ، نیتز نین نین ترسایا۔ امام مہدی اتم آوے سچا لاڑا، اپنا روپ وٹایا۔ اُمت اک دُو جے نال کھندی ، کھہہ کھہہ اپنا مان گویا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم وار، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ سچ سوانگی ورتے سوانگ، بھو کوئے نہ آسیندا۔ چاروں کُنٹ چڑھائے کانگ، جلگت اندھیرا ایکا چھانیندا۔ سچ نہ منگے کوئی مانگ، جوٹھی جھوٹھی دست گھر گھر آپ دکھانیندا۔ پر بھ ملن دی کوئی نہ رکھے تانگ، آس آس نہ کوئے جنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لیکھا آپ چُکانیندا۔ اتم لیکھا چُکائے آپ، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت ناتا جوڑ جڑائیا۔ نو نو دسے ایکا پاٹھ، نش اکھر کر پڑھائیا۔ جیو جنت اکو ذات، اتم پر ماتم دے سمجھائیا۔ پار برہم برہم بھے نات، ساک سجن سین نہ کوئے وڈیائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، رسنا جھوارس چکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار رکھائیا۔ ستجگ مہما جنائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتار پیر پینمبر بھگت بھگوان، کرے اپنے وس، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکٹنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستجگ دے ساچا دان، اتم پر ماتم اک گیان، پار برہم برہم کرے پروان، گھر ساچے ساچا میل ملایا۔

☆ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکری نچھتر سنگھ دے گرہ پنج گرائی ضلع فروز پُر ☆

سو پُرکھ نرنجن ساچا داتا، ہر آد جگاد اکھوانیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پتا ماتا، نرنجن نراکار روپ پرگٹانیندا۔ ایک اونکارا سجن ساکا، سدا سہیلا سنگ نبھانیندا۔ آد نرنجن نور پرکاسا، جوتی جوت ڈمگٹانیندا۔ سری بھگوان سچھنڈ دوارے کرے نواسا، محل اٹل اک سہانیندا۔ ابناسی کرتا شاہو بھوپ شاہ سباسا، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھانیندا۔ پار برہم پر بھ آد جگادی اک بھرواسا، دوسر اوٹ نہ کوئے تکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرانیندا۔ ساچی کھیل سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ایکنکارا صفت صلاحیا۔ آد نرنجن نور مہان، ابناسی کرتا جوت رُشنائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلایا۔ پار برہم پر بھ کر دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ اپنی اچھیا دیوے دان،

ساچی بھچھیا آپ ورتائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، مہربان آپ سہائیا۔ سچھنڈ دوارا کر پروان، پرم پُرکھ سوبھا پائیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، تخت
 نواسی ساچے تخت آسن لائیا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی
 آپ کمائیا۔ ساچی کرنی ہر کرتارا، آد جگاد کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑا، گھر گھر وچ پرگٹائیندا۔ انھو
 پرکاس پُرکھ ابناس نرمل دیا کر اُجیارا، پرکاش پرکاش نال ملائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی دھار رکھائیندا۔ شبدی شبد نام جیکارا، ناؤں نرنگارا
 آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل اینکارا، ایکا ایک کرائیا۔ آد پُرکھ ہر کرپسارا، پرم پُرکھ
 ویکھے چائیں چائیا۔ سچھنڈ اندر تھر گھر دوارا، دُھر درباری آپ گھلائی۔ پوت سپوتا کر پیارا، سٹ شبدی وچ ٹکائیا۔ سچ سندیسہ ایکا دارا، اینکار سنائی۔ تیرا
 میرا میرا تیرا اک دوارا، دُوبے در نہ کوئے وڈیائیا۔ آد جگاد سچ پیارا، پریتوان پریتی سچ درٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی
 آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، ہر ساچا کھیل کرائیندا۔ ناؤں نرنگارا اک سلوک، ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ ست ستوادی ایکا رکھائے ساچی اوٹ،
 سمرتھ سر اپنے ہتھ آپ ٹکائیندا۔ مہما جانے آپ اکھ، اکھ اکھ اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ساچی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار سری بھگوان، آد پُرکھ آپ کمائیا۔ دیونہارا ساچا دان، دست امول اک ورتائیا۔ وشن برہما شو کر پروان، ترے گن
 میلا سچ سُبھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، پردھاگی ایکا ہتھ
 پھڑائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچ رچ کھیلے کھیل مہان، رُو سس سورج چن چن رُشنائیا۔
 حکمے اندر ویکھے مار دھیان، نرگن نرکار نر ویر اپنی کل دھرائیا۔ اجونی رہت پاوے سار، لکھ چوراسی جون اپائیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، وشن برہما شو
 کرے شنوائیا۔ نام ندھانا اینکارا، اک اکلا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا ساچا میت، ہر
 سنگر آپ جنائیندا۔ ترے ترے گاونا ایکا گیت، گیت گوہنڈ سنائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اتیت، اند ٹھڑی کار کمائیندا۔ سرن سرنائی سچ پریت، چرن دوارا اک

دکھائیں۔ جگ چوکڑی جانے ریت، ایک بندھن بندھ بندھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائیں۔ سُن سندیسہ سری
 بھگوان، وشنو چرنی سیس جھکائیں۔ توں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ پر بھ دے سجھنڈ سچے مکان، سچ سنکھاسن آسن لائیں۔ کرپا کرگن
 ندھان، ہوں بالک خالی جھولی آگے ڈھپا۔ ایک دینا سچا دان، داتا دانی بن ورتائیں۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھائیں۔ نیز لوچن درس آتر آتر
 پین کھان، ترسنا بھکھ نہ لاگے رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیں۔ ساچی سکھیا پاربرہم، پر بھ ایک ایک جنائیں۔
 نہکرمی کرے ساچا کرم، کرم کانڈ نہ کوئے رکھائیں۔ آپ بنائے اپنا ورن، اورن روپ نہ کوئے دھرائیں۔ برہاویتا پر بھ ایک سرن، سرن سرنائی اک
 جنائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نور نور نور پرگٹائیں۔ نور نور نور اجالا، نوری راہ چلائیں۔ پاربرہم برہم مارگ دے سکھالا، بن اکھر
 کرے پڑھائیں۔ سجھنڈ دوارا سچ وڈیالا، ودت ایک بھیو دے چکائیں۔ ایک وست دیوے نام سچا دھن مالا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی
 کار آپ کرائیں۔ ساچی کار سری بھگوان، زرگن زرگن آپ جنائیں۔ وشنو آتر برہم پروان، پاربرہم برہم اپنا انگ کٹائیں۔ ایک نام اک گیان، اک
 نشان دکھائیں۔ ایک حکم اک فرمان، ایک راگ الائیں۔ ایک مندر اک مکان، ایک سو بھ پائیں۔ ایک پُرکھ پُرکھ سجان، ایک دیونہارا مان، سیس اپنا ہتھ
 ٹکائیں۔ ایک جانی جان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پاربرہم برہم ایک پڑھائیں۔ پاربرہم برہم دیوے داد، ہر وڈا وڈ
 وڈیائیں۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، اپنا رنگ رنگائیں۔ ایک دھن ایک ناد، آپے رہیا سنائیں۔ آپے بودھ آپ اگادھ، ہر آپے کرے پڑھائیں۔ آپے ویکھے کھیل
 تماش، کھیلنہار سچا شہنشاہیا۔ آپے منڈل آپے راس، ہر جو آپے سو بھ پائیں۔ آپے نور آپ پرکاس، زرگن زرگن اپنی دھار چلائیں۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک رکھائیں۔ ساچی سکھیا برہم دھار، پاربرہم جنائیں۔ ہر کا نور سچ پیار، پیار پیار نال وٹائیں۔ ہر کا مندر اک دوار،
 سچ دوارا اک دکھائیں۔ ہر چرن سدا بھکھار، بھکھک ایک جھولی بھرائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیں۔ برہم
 برہم برہم نیز کھول، نین نین اٹھائیں۔ وست نہ دے کوئی کول، پر بھ آگے سیس جھکائیں۔ صاحب سلطان تولنا تول، تولنہارے وڈ وڈیائیں۔ میرے آتر

جانا مَوَل، مَوَلَا اپنا آپ دکھائیا۔ آد کر سچا قول، آنت دینا آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سمر تھ اپنی دیا کمائیا۔ دیوے ور پُرکھ اگم، اگمڑی کار کمائیندا۔ آد جُگادی تیرا کم، نرِگن نرِگن آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوڑاسی بیڑا بٹھ، گھر گھر میل ملائیندا۔ بھاگ لگاؤنا کایا تن، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ ترے گن مایا ملے دھن، جگت ونجارا ہٹ چلائیندا۔ سچ سندیسہ سُن لے کن، بن کٹاں آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم اپنا بھیو کھلائیندا۔ برہم برہم کر نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ ہوں بالک سیوادار، جگ جگ سیو کمائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پیار، نرِگن سرگن گنڈھ پوائیا۔ انڈج جیرج دے ادھار، اُتھج سیج میل ملائیا۔ تیرا ناؤں سچ جیکار، بے جیکارا ایک راگ سنائیا۔ چارے بانی کر پیار، بان زالا تیر لگائیا۔ خالق خلق کر پیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا تیری سرنائیا۔ برہم مگے دان چرن کول، دیونہار وڈی وڈیائیا۔ کھیلاں کھیل اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ تیرا رُپ نرمل کول، کول کول رُپ وٹائیا۔ ہر کا نُوَر آد جُگادی اوّل، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ہر گھٹ اندر جائے مول، رُپ رکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دست اک دکھائیا۔ ساچی دست تیری نرکار، بن نیناں نظری آئیا۔ آد جُگاد رہنا مددگار، سر میرے ہتھ لگائیا۔ میں سیوا کراں وچ سنسار، نرِگن سرگن رنگ رنگائیا۔ جگ چوڑی کھیل اپار، چارے کھانی بندھن پائیا۔ ڈو نگھی بھوری وڈ وڈ غار، کایا ماٹی آسن لائیا۔ نو نو ویکھ جگت وہار، دہ دس تیرا راگ الایا۔ سر سرور ٹھنڈا ٹھار، کول کولا نا بھ بھرائیا۔ ناؤں اناد سچّی ڈھکار، انحد راگی راگ سنائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، جوت نر نجن اک رُشنائیا۔ گھر وچ گھر کھیل اپار، گرہ مندر ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا بنے سجن سہیلا، برہم پاربرہم ملائیا۔ پاربرہم پر بھ مہربان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، نرِگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ شبدی شبد کر پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ نرِگن سرگن دے فرمان، ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ جگ چوڑی تیرا رکھے مان، اُبھل بُھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون اپنا کھیل جنائیندا۔ آون جاون دیوے دس، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ برہم پاربرہم تیرے سنگ جائے وس، وسنہارا

نظر کسے نہ آئیںدا۔ نرمل نور جوت کر پرکاس، پرکاس پرکاس نال ملائیںدا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، کھیل اوٹی آپ کرائیںدا۔ ویکھنہارا پر تھی آکاش، پُری لوء کھنڈ گنگن گنگنتر سو بھاپائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیںدا۔ ساچا بھید سري بھگوان، ایکا ایک گھلائیا۔ نرگن سرگن پرگٹ ہووے وچ جہان، برہم پاربرہم ملائیا۔ گر گر روپ نوجوان، سنگر ویس وٹائیا۔ پنج تت کایا جگت نشان، ست ستوادى آپ جھلائیا۔ شبد انادى دے گیان، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ دھر سندیسہ سچ فرمان، لکھ چوراسی رہیا سنايا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھے آن، کلجگ اپنی پھیری پائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی کھیل کرے مہان، خالق خلق وچ سمايا۔ تینی اوتاراں دیوے دان، بن داتا آپ ورتائیا۔ بھگت اٹھاراں کھول دکان، سرشٹ سبائی ساچا ہٹ چلائیا۔ پیر پیغمبر کر پردھان، مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مقامے حق کھیل مہان، لاشریک آپ کرایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے پیغام، سنگ محمد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا رہیا سمجھائیا۔ پاربرہم برہم تیرا میلا، جگ جگ آپ کرائیںدا۔ کھیلے کھیل گر وگر چیلہ، گر چیلہ ویس وٹائیںدا۔ ایہتھے اوتھے دو جہاناں سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھائیںدا۔ آتم پر ماتم چاڑھے تیلہ، برہم پاربرہم وڈیائیںدا۔ وسنہارا دھام نویلا، نرگن نرگن اپنی کار کمائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیںدا۔ ساچی سکھیا آد جگاد، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ گر پیر اوتاراں دیوے داد، منتر اپنا نام سمجھائیا۔ ویکھنہارا برہم برہماد، برہمانڈ کھوج کھوجائیا۔ اک وجائے تریانا، بھوپت سچا سچا ماہیا۔ وشن برہما شوئے فریاد، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی رکھے یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ گر اوتار لڈائے لاڈ، پیر پیغمبر گود سہائیا۔ بھگت بھگوان دیوے داد، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ ساچے سنتاں رکھے لاج، سمرتھ پڑکھ سچا شہنشاہیا۔ گرگھاں سنائے اپنی گاتھ، انتر منتر کرے پڑھائیا۔ گرگھاں وکھائے کھیل تماش، نرگن سرگن سرگن اپنا پردہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا بندھن پائیا۔ برہم رووے نیتز نیناں نیر، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ اپنا ویلا دس آخر، کون ویلے لئے ملائیا۔ جگ چوکڑی لکھ چوراسی کایا بستر پہنا چیر، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ میل ملاوا سادھ سنت جگت فقیر، فکر تیرا اکو موہے ستائیا۔ جگ چوکڑی رہاں دلگیر، دلبر دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ لوک مات ذات پات ورن

برن شرع شریعت و جاراہے زنجیر، دین مذہب بندھن جگت رکھانیا۔ کون ویلا ملے صاحب گنی گہیر، گہری میری درد مٹانیا۔ تھدھ بن ملے نہ امرت سیر،
 اٹھسٹھ نیر نہ کوئے وڈیانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ گھت کے جائن وہیر، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دے ساچا ور، کون ویلے ہوئے سہانیا۔ ساچا ویلا دس بھگوان، اکو اک منگ منگانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی تیرا نشان، برہم پاربرہم جھلانیا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر دین گیان، سکھیا ساکھیا درڈانیا۔ لکھ لکھ لیکھا وچ جہان، شاستر سمتر وید پُران، انجیل قرآن نال ملانیا۔ کھانی بانی کھیل مہان، جگت نشانی
 اک پرگٹانیا۔ صفتی صفت صلاحی سارے گان، گا گاتیرا شکر منانیا۔ پیر پیغمبر دستگیر سجدہ سپس سرب جھکان، کلمہ نبی رسولِ الہیا۔ تیرا حق
 حق پیغام، تیرا حق حق نظام، تیری رحمت نظر کسے نہ آنیا۔ جگ چوکڑی بنیا رہاں غلام، بن سیوک سیوک کمانیا۔ لکھ چوراسی ترسنا تام، اگنی تت تت
 لگانیا۔ پاربرہم برہم دیوے نہ کوئے بسرام، ملے سچ نہ سچی سرنانیا۔ بن تھدھ چرن نہ نہچل دھام، دو جہان نہ کوئے وڈیانیا۔ بن تیرے پرکاس نہ کوئے
 بھان، اندھ اندھیرا نظری آنیا۔ بن تیرے ناؤں نہ کوئے گیان، وید پُران شاستر سمتر گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی تیری صفت صلاحیا۔ صاحب
 سنگر دس سچ مکان، کون مندر ڈیرہ لانیا۔ کون ویلا ملیں آن، بن پاندھی پندھ مکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر،
 بھو ابھید رہیا جنانیا۔ ساچا بھو دسے نرنکارا، آد پرکھ دیا کمائیدا۔ وشن برہما شو رہنا خبردارا، بے خبر آپ سمجھائیدا۔ جگ چوکڑی کھیل اپارا، ہر سنگر
 آپ کرائیدا۔ سیوا لاگرو اوتارا، گر گر اپنا ناؤں چپائیدا۔ پیر پیغمبر دے ادھارا، ساچی سکھیا اک دکھائیدا۔ کاغذ قلم بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھامات
 درڈائیدا۔ آپے سے سب توں باہرا، نیز نظر کسے نہ آئیدا۔ جگ چوکڑی کرے پار کنارہ، سنگت تریتا دوپر کلج اپنی جھولی پائیدا۔ گر اوتاراں پیر
 پیغمبراں اک دکھائے آنت کنارہ، تٹ کنارے اپنا ڈیرہ لائیدا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کرے وبارا، گر گر اپنا بھو کھائیدا۔ کھتری براہمن شوڈر
 ویش چار ورن بن ونجارا، برن اٹھاراں ہٹ چلائیدا۔ دین مذہب لگے اکھاڑا، ہندو مسلم ونڈ ونڈائیدا۔ شرع شریعت کھیل نیارا، نر نرنکارا آپ کرائیدا۔
 سرشت سبائی کرے و بھچارا، و بھچاری اپنی دھار چلائیدا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا نال ملانیا۔ پنج تت کایا گڑھ اُچ منارا، جگت وکارا وچ

رکھائیندا۔ سَچِک تریتا دواپر کھج ویکھے ویکھنہارا، وِیس اولّا آپ دھرائیندا۔ دھرت دھول زِیں آسمان رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ پیر پیئمبر
 پاربرہم پروردگار دوارے کڈھن ہاڑا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ نہ کوئی سہائی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈو نگھی کندر سمند ساگر پار نہ کوئے کرائیندا۔
 ایٹھے اوٹھے دو جہان لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کوئے نہ دے سہارا، پھڑ باہوں گلے نہ کوئے لگائیندا۔ بن تڈھ تیرا برہم رووے زارو زارا، ورن برن
 برن ورن کم کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا کر سچ اقرارا، در تیرے سیس جھکائیندا۔ سچ اقرارا کرے ہر سچن، آد پُکھ
 وڈیائیا۔ جو گھڑے سو انتم بھجن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار جگت جگ لجن، سو پُکھ زرنجن آپ رکھائیا۔ ہر پُکھ زرنجن پردے کجن، سر اپنا
 ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا ہر کرتارا، ایکا ایک جنائیندا۔ جگ چو کڑی پار کنارہ، پار اُتارا آپ
 وکھائیندا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ سچا دوارا، سچکھنڈ نواسی پھیرا پائیندا۔ زرنجن نور کرے اُجیارا، نورو نورو رُشنائیندا۔ محل اٹل اک منارا، اکھ اگوچر
 آپ سہائیندا۔ شبد اگئی بول جیکارا، بے جیکار اپنے ناؤں سٹائیندا۔ سچ سچ کرے سچ وہارا، ساچی دھارا آپ جنائیندا۔ کوڑی کرپا کرے پار کنارہ، مایا ممتا
 موہ مٹائیندا۔ جس دی مہا لکھ لکھ گئے گر اوتارا، گر گر بھو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرنجن زرنجن آپ جنائیندا۔ زرنجن آپ
 آپ اپر مپر، بھو کوئے نہ آئیندا۔ زرنجن آپ زرنجن منتر، ہر زرنجن نام درڑائیندا۔ زرنجن بنائے زرنجن منتر، زرنجن زرنجن جوڑ جوڑائیندا۔ زرنجن کھیل گنگن
 لگننتر، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ چک ہر زرنکارا، بھو ابھید جنائیا۔ وشن برہما
 دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کھج آئے انتم وارا، نو سو چورانوے چو کڑی پندھ نکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، قُدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔
 سر شٹ سبائی کرے پیارا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائیا۔ چار ورن نہ کوئے آدھارا، برن اٹھاراں ڈیرہ ڈھاہیا۔ اشٹ دیو نہ کوئے ونجارا، گھر گھر ہٹ نہ کوئے
 گھلائیا۔ سرب جیاں دا اک پیارا، پیا پریم نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک اپائیا۔ سچ سندیسہ اپما یوگ، ہر ساچے
 سچ سنایا۔ جگ گر اوتار پیر پیئمبر کر سنجوگ، دھر سنجوگی میل ملایا۔ آتم سیجا بھوگے بھوگ، بھسمر ایکا رنگ چڑھایا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، قلعہ

بنک اک جنایا۔ کر پرکاس نرمل جوت، نورو نور نور دھرایا۔ شبد اگنی لا چوٹ، تن نگارہ ناد سنایا۔ جگت وکارا کڈھ کھوٹ، خالص اپنا رُپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا رہیا جنایا۔ ساچا لیکھا اتم کل، ہر کرتا آپ جنایا۔ پرگٹ ہو سری بھگون، بھگون اپنی دھار بندھائی۔ لکھ چوراسی ویکھے جننی جن، دھن دھن جنیندی مایا۔ ساچا راگ سنائے کن، ڈھولا سوہلا ایکا گائی۔ آتم پر ماتم بیڑا دیوے بنھ، برہم پاربرہم وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائی۔ ساچا کھیل نو نو چار، چوکڑ اپنا پنڈھ مُکائی۔ گر اوتار کرن پکار، نیتز نین نین اٹھائی۔ وید ویاسا بن لکھا، لکھ لکھ لیکھا گیا جنایا۔ عیسیٰ منگے منگ بن کے خاک سار، پروردگار جھولی انت بھرائیا۔ محمد کہے میرا یار، محبان بیدو پھیرا پائی۔ نانک زرگن کرے پیار، اوٹ اک اکال جنایا۔ مہابلی اترے اپنی دھار، مات پت نہ کوئے رکھائی۔ گوبند میلے میلے ست ڈار، گر چیلارنگ رنگائی۔ کل کلکی لے اوتار، سمبل اپنا ڈیرہ لائی۔ کلج کوڑی کریا مارے مار، جوٹھ جھوٹھ دے گوائیا۔ ساچی سکھیا دیوے وچ سنسار، سرشٹ سبائی کرے پڑھائی۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا در دے بھال، ذات پات نہ کوئے رکھائی۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، کنگال شاہ اپنے رنگ رنگائی۔ ۸۱۶

ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے جنایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کایا مندر اندر ساچی دھر مسالہ دے دکھال، گھر وسے سچا ماہیا۔ ایکا شبد گرو بنے دلال، دوجا ونج نہ کوئے دکھائی۔ آتم پر ماتم کرے بحال، جگت وکارا نیڑ نہ آئی۔ برہم پاربرہم چلے نال نال، مل مل اپنی خوشی دکھائی۔ ناتا توڑ کال مہاکال، سر اپنا ہتھ لکائی۔ کلجگ انت کرے پرتپال، سنجگ ساچا راہ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم ویتانیتن نیتا کرے پتانت نوت، ابناسی اچت سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکائی۔ رتڑی رت مولا سنسار، برہم پاربرہم وڈیائیندا۔ کلجگ مٹے دھواں دھار، جگت اندھیرا رہن نہ پائیندا۔ سنجگ سچ کرے وہار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک پیار، آتم پر ماتم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیواک گھر بار، گھر مندر اک سہائیندا۔ شبد ناد ڈھنکار، گیت انادی آپ الائیندا۔ نرمل جوتی جوت اُجیار، اگیان اندھیرا سرب چکائیندا۔ سرب جیاں اکو کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ مقامے حق پروردگار، کھ نقاب پردہ لاہندا۔ حق حقیقت لئے وچار، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ نانک گوبند سچ پیار، پریم پیارا اک اکھوائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ دکھائیندا۔ اپنا کھیل رکھے ہتھ، پر بھ وڈا وڈا وڈایا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن
 رتھو ہی سیو کمایا۔ پیر پیغمبر اں گر اوتاراں مہماں دے تے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑا سی جیو جنت بن ڈوریوں لئے نتھ،
 تندی نام اک اٹھایا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیڑا کرے بھٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ جس دے بچھے وچھایا ستھر ستھ، سو یارڑا ستھر ہنڈھایا۔ گو بند رکھے پت،
 گو بند پیتا سچا ماہیا۔ کلجگ ناڈ بہتر چار کٹ ابلے رت، رتی رت نہ کوئے سکایا۔ سادھاں سنتاں گھر گھر پرنائی من مت، من واسنا دے ڈھایا۔ ست
 سنتو کھ تٹا دھیرج جت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم لیکھ لئے مکایا۔ پار برہم برہم کھیل اپارا، آد آنت کرائیندا۔ جگا جگنتر جگت
 شنگارہ، زرگن سرگن آپ دکھائیندا۔ نت نوت نام ادھارا، ہر نام منتر درڑائیندا۔ کلجگ اتم کر پیارا، پیا پریتم میل ملائیندا۔ ساچا سوہلا ست جیکارا،
 سوہنگ ڈھولا آپ سنائیندا۔ اکو بولا ایککارا، ایک ایک جنائیندا۔ پار برہم برہم ویکھنہارا، پیکھ پیکھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اکو ونج اک ونجارا، سنگر ساچا ہٹ
 چلائیندا۔ سرشٹ سبائی دے ہلارا، ادھر ادھر دیا کمائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، ہر کا آنت کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سچ سرنائی اک جنائیندا۔ سچ سرنائی ہر سنگر چرن، دوسراوٹ نہ کوئے رکھایا۔ جن بھگتاں کھولے ہرن پھرن، نیتز نین نین رُشائیا۔ بھو
 چکائے مرن ڈرن، مرن ڈرن نہ کوئے جنایا۔ دین دیال ترنی ترن، تارنہارا ویکھ دکھایا۔ کرے کھیل بھن گھرن، گھرن بھن اپنی کار کمایا۔ سنت
 سہیلے آیا پھرن، زرگن زرگن پھیرا پائیا۔ سچ محلے آیا چھن، آوند ا جاندا نظر کسے نہ آیا۔ اکو اکھر آیا پڑھن، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ بھاگ لگائے
 دھول دھرن، دھرتی دھول آپ سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی کھیل کرایا۔ ست ستوادی ساچا پیتا، سو پڑکھ زرنجن
 کھیل کرائیندا۔ آد جگادی ٹھانڈا پیتا، ہر پڑکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ سدا سہیلا اک اتیتا، ایکونکارا رنگ رنگائیندا۔ آد زرنجن ہر ہر پیتا، متر پیارا کھیل
 دکھائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا دھام انڈیٹھا، انڈیٹھی کار آپ کمائیندا۔ سری بھگوان کوڑا کرے مٹھا ریٹھا، امرت رس رس چوائیندا۔ پار برہم آد جگاد
 جگ جگ جانے اپنی ریتا، جوں بھاوے توں کار کمائیندا۔ کلجگ اتم ویلا پیتا، بیتی کہانی نہ کوئے سنائیندا۔ ناتا تٹا مندر مسیتا، مسجد میل نہ کوئے ملائیندا۔

جگت گنی تپے انگیٹھا، سائتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرا دینا تیرے نیناں تیرے جھولی پائیندا۔ تیری جھولی ہر جو بھر، بھرم دئے چکائیا۔ اتم لیکھا گیا ہر، ہر جو رہیا سنائیا۔ چوڈاں طبق دیکھ کھڑ، چوڈاں لوک نہ کوئے رُشائیا۔ چوڈاں ودیا دیکھ پڑھ، برہم گیان نہ کوئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سزائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق، چوڈس چند نظر نہ آئیندا۔ چار جگ جو پڑھیا سبق، صفرارُپ سرب دکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی نرگن رُپ ست سرُپ نرکار لیکونکار اک اکلآ آیا پرت، پرتیندھ آپ اکھوائیندا۔ بھاگ لگائے اُپر دھرت، دھرتی دھرت دھول آپ سہائیندا۔ چار جگ دالاہے قرض، مقروض نظر کوئے نہ آئیندا۔ اپنا پورا کرے فرض، لکھ چوڑاسی پھاسی تن کٹائیندا۔ دو جہاناں اکو راگ سنائے طرز، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ پاربرہم برہم لئے ورج، نو نو اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچی دھار بندھائیندا۔ ستجگ بنھے دھار پر بھ، دینن اپنی دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی وچھڑے لہ، کلجک اتم میل ملائیا۔ امرت جھرننا کول نہ، کول مکھ بھوائیا۔ سنت سہیلے گھر ساچے سد، سدا اکو نام لگائیا۔ نو دوارے پار حد، سکھمن ٹیڈھی بنک ٹپائیا۔ ایڑاپنگل منہ دے بھار سٹ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اندر باہر گپت ظاہر سگلا سنگ صاحب سمرتھ، نرگن ساچا سنگ رکھائیا۔ انحد شبد سنائے اناد انہت، ایک راگ الائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، جوت نرنجن نور رُشائیا۔ سرت سوانی شبدی داس، سنگر ہانی میل ملائیا۔ ناتا توڑ پر تھی آکاش، گگن گگنتر چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ برہم پاربرہم کرے نواس، سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ساچے منڈل ساچی راس، گونی کاہن آپ نچائیا۔ برہم تیری پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجک دیوے انت دھرواس، ستجگ ساچا راہ چلائیا۔ سرشٹ سبائی لکھ چوڑاسی گائے رسن سواس، سوہنگ ڈھولا اک سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم پر ماتم ناتا جوڑ جڑائیا۔ اتم پر ماتم جوڑے ناتا، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ جن بھگت رکھائے اتم ذاتا، ورن برن نہ ونڈ وندائیندا۔ شبد اگنی سچ سنائے گاتھا، مکتب پڑھن کوئے نہ جائیندا۔ مندر اندر سہائے ساڈھے تن تن ہاتھا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ برہم پاربرہم کرے پوجا پاٹھا، اکھر اکھر نہ کوئے پڑھائیندا۔ سووت جاگت اوٹھت بیٹھت آپ سنائے اپنا ساکہ، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ بتی دند نہ پائے باتاں، بن

دنداں اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرا تھا، سمرتھ اپنا راہ چلائی۔ سمرتھ چلائے ایک راہ، رہبر اک اکھوائیا۔ کوڑی کریا دئے کھپا، سَتجگ ساچا گھر دکھائیا۔ ورن برن ذات پات اُوچ نیچ راؤ رنک کوئی رہنا نہ، نو کھنڈ پر تھی کرے صفائیا۔ مندر مسجد گرو دوار شودوالے مٹھ کسے بہنا نہ، بہہ بہہ راگ نہ کوئے الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیاں دا اکو در، در دروازہ اک کھلایا۔ در دروازہ ساچے ہٹ، ہر سَتگر آپ کھلاییندا۔ وست امولک اندر وتھ، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم مارگ دیوے دس، او جھڑ راہ نہ کوئے دکھائیندا۔ برہم پاربرہم میلا ہس، سوتھنگ ہناسکھ صلاحیندا۔ تیر انیلا مارے کس، تکھی مکھی دھار بندھائیندا۔ بھگت بھگوت اک دوجے دا گاؤن جس، بن بھگتاں بھگوت کم کسے نہ آئیندا۔ پنڈھ مُکاؤن نس نس، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ کھانی بانی رسا رس، رسنا جہو صفت صلاحیندا۔ جس ہر دے اندر سَتگر پورا جائے وس، لکھن پڑھن پنڈھ مُکائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آتم پر ماتم بھوگ بلاس، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیندا۔ پاربرہم برہم وسے پاس، گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ سوتھنگ شبد سَتجگ دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی رکھی اپنے کھات، بن گرو پیر کھاتہ نہ کسے دکھائیندا۔ کلجگ اتم سب دا پڑھ کے فاتح فات، فتح ڈنکا نام وجائیندا۔ شاہ سلطاناں دیونہارا آب حیات، امرت رس کھ چوائیندا۔ وسنہارا کائنات، کلمہ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ رام کرشن ایک ذات، نانک گوبند کھیل کھلاییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ ساچا منتر نموست، سو پُرکھ نرنجن آپ درڑائیا۔ ہنگ برہم اکوت، تتو ویتا میل ملایا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئے رت، رتی رت نہ کوئے دکھائیا۔ آپے جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا نیچ آپے گھت، بھل بھلواری آپ مہکائیا۔ برہمے ویتے کھولیا ہٹ، لکھ چوراسی وچ ڈکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن میلا سرگن چیل، چیلگر لیکھا جانے لکھیا دھر، دھر لہنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دھر لہنا لہنیدار، پروردگار آپ اکھوائیندا۔ صدی چو دھویں کر کر پار، ایک چوکا جوڑ جڑائیندا۔ پہلے گھر وسے کرتار، چوتھے پد گرگھ میل ملاییندا۔ پیر پیغمبر کر تیار، ادھ وچکارے صفت صلاحیندا۔ الف یے دے آدھار، حرف بحرف آپ سمجھائیندا۔ حمزہ کوئے نہ پاوے سار، استری پُرش نہ روپ

وٹائیندا۔ خاوند بیوی نہ کوئے آدھار، میاں رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ اللہ رانی نہ کوئے شنگار، شاہو بھیو کوئے نہ آسیندا۔ کلجگ انتم سارے روون زارو
 زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرنکار، نرگن اپنا کھیل وکھائیندا۔ سنجگ سچ کرے وہار، بوہاری اپنا راہ چلائیندا۔ پچھلا لیکھا
 دئے نواری، بھرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کٹھے کر اک دوار، سچکھنڈ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ بن حکم کوئے نہ جائے وچ سنسار، دین
 مذہب نہ کوئے پیار، شرع شریعت نہ رنگ رنگائیندا۔ انتم سب دے بستر دیوے پاڑ، کلجگ اگنی دیوے ساڑ، تتوت تت تپائیندا۔ اگے مارگ لائے
 سکھال، ایک گھر بہائے شاہ کنگال، شاہ کنگال اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، آد جگادی دیونہارا دان، وست امولک لکھ چوراسی کایا گولک گھر گھر در در اندر مندر نام ندھانا سری بھگوانا سوہنگ ڈھولا بدلے چولا چکائے پردہ
 اوہلا، آتم پر ماتم برہم پاربرہم ملائیندا۔ پاربرہم برہم سچا ویس، وشو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایتھے اوتھے ست سندیس، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ جگ
 چوکڑی چلے نہ کوئے پیش، سیس اگے نہ کوئے اٹھائیندا۔ در منگن وشن برہما ہمیش، کوٹن کوٹ جھولی ڈاھندا۔ نرگن داتا آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن
 وچ نہ آسیندا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، سیس جگدیش نہ موئڈ منڈائیندا۔ تخت نواسی سچ نریش، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ سنجگ دیوے سچ سندیس،
 سوہنگ منتر اک درڑائیندا۔ آتم پر ماتم سدا و شیش، وشو اپنا رنگ رنگائیندا۔ جس دی مہا کرے سہنسر مکھ شیش، سوشیش سانگو پانگ روپ وٹائیندا۔ تس
 صاحب سرب آدیس، آد جگاد جگ جگنتر جگ جگ پیر پیغمبر گر اوتار ہر نرنکار چرن کول سیس بھکائیندا۔ سو صاحب حکمی حکم کرے ورتار، سنجگ ساچی
 بھے دھار، آتم پر ماتم کرے پیار، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، پُرش ناری اک گیان، ناری
 پُرش اک مکان، پُرش ناری اک بھگوان، ناری پُرش نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ جس جن ملیا آپ بھگوان، تس لہنا دینا دئے مکائیا۔ لکھ چوراسی
 چکے کان، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ انتم میلا میلے آن، جوتی جوت جوت ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرش ابناسی
 ساچی راسی منڈل منڈپ دو جہان، گوپی کاہن آپ نچائیا۔

☆ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ پنج گرانسیں ضلع فرورپڑ ☆

آد جگادی اک بھگوان، ہر جگ جگ کھیل کرانیندا۔ آد جگادی اک نشان، ہر جگ جگ آپ جھلانیندا۔ آد جگادی اک گیان، ہر جگ جگ آپ پڑھانیندا۔ آد جگادی اکو دان، ہر جگ جگ آپ ورتانیندا۔ آد جگادی اکو رام، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ آد جگادی ایکا شام، جگ جگ راس رچانیندا۔ آد جگادی اک پیغام، پیر پیغمبر آپ سنانیندا۔ آد جگادی اک امام، عیسیٰ موسیٰ ناؤں دھرانیندا۔ آد جگادی اک اسلام، اسم اعظم بھيو وکھانیندا۔ آد جگادی ایکا کام، ہر کرتا آپ کرانیندا۔ آد جگادی اک جوان، بل اپنا آپ دھرانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ وکھانیندا۔ آد جگادی ایکا میت، متر پیرا اک اکھوانیا۔ آد جگادی ایکا ریت، جگ جگ آپ چلایا۔ آد جگادی ایکا گیت، سوہلا ڈھولامات پرگٹایا۔ آد جگادی کھیل انڈیٹھ، زرگن سرگن دے سمجھایا۔ آد جگادی وسے چیت، چیتن اپنا آپ کرانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگادی ایکا گر، ہر سنگر ناؤں دھرانیندا۔ آد جگادی ایکا سر، دیوت سر ویکھ وکھانیندا۔ آد جگادی لیکھا دھر، دھر مستک آپ جنانیندا۔ آد جگادی جائے بہرے، جگ جگ میل ملانیندا۔ آد جگادی ایکا پوڑ، دو جہاناں آپ لگانیندا۔ آد جگادی ویکھنہارا مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول پھولانیندا۔ آد جگادی مٹائے اوڑ، جن بھگتاں امرت رس چکھانیندا۔ آد جگادی رہیا دوڑ، زرگن سرگن روپ دھرانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں چلانیندا۔ آد جگادی اپنا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ جنایا۔ آد جگادی ایکا پتا ایکا ماؤں، لکھ چوراسی گود بہانیا۔ آد جگادی دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھہ رکھایا۔ آد جگادی ایکا اکم اتھاہو، بے پرواہ اپنی کل دھرانیا۔ آد جگادی ایکا کرے پساؤ، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑانیا۔ آد جگادی اک وسائے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دے وڈیایا۔ آد جگادی ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس اڈایا۔ آد جگادی جگ جگ کرے سچ نیاؤں، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھہ رکھانیا۔ آد جگادی پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کھیل کرانیندا۔ زرگن نور کر پرگٹ، پرگٹ اپنا رنگ رنگانیندا۔ لیکھا جانے راما دسرتھ، دہ دشا بھيو گھلانیندا۔ بھيو چکائے تریلوکی نتھ، ناتھ انا تھا دیا کمانیندا۔ سیوک سیوادر چلائے

۸۲۱

۸۲۱

رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ بھگت بھگوان سماں دس، بودھ اگادھ آپ سمجھائیندا۔ گیتا گیان گیان اکھ، کھ کتھنی نہ کوئے کتھائیندا۔ ہر سنتن ہر دے آپے وس، ہر منتر نام درڑائیندا۔ بھگت بھگوان ہوئے وس، بے بس اپنا بل نہ کوئے جنائیندا۔ پریم پیار اندر جائے پھس، رسی ڈور نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک کار کرائیندا۔ آد جگاد بھگت بھگوانت، ایک اوٹ رکھائیا۔ آد جگاد ساچے سنت، ہر سنگر میل ملائیا۔ آد جگاد گرگھ بنائے بنت، گر گر اپنی بوجھ بُجھائیا۔ آد جگاد گرگھ مہما گائے اگنت، لکھ لکھ لیکھا دئے جنائیا۔ آد جگاد کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنٹول سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد کایا چولا رنگے بسنت، رنگ مچھئی اک رکھائیا۔ آد جگاد گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہوئے روگ دئے گوائیا۔ آد جگاد غریب نمائیاں کٹے بُکھکھ ننگت، بُکھکھیاں ننگیاں گلے لگائیا۔ آد جگاد ہر جن میلے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا نام پرگٹائیا۔ آد جگاد ناؤں اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیندا۔ چتر بُجج ہو اجیارا، بھو ابھو آپ گھلائییندا۔ آد شکت نور نرنکارا، زرنجن اپنا نور دھرائیندا۔ پروردگار سانجھیا را، لاشریک کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگتر جگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ کرتا ہر جو ناؤں رکھ، جگ جگ کھیل کرائیا۔ گر اوتار ہو پرتکھ، پاربرہم پر بھ پردہ لاہیا۔ سرشٹ سبائی مارگ دس، جیو جنت ایک راہ چلائی۔ گرگھماں ہر دے آپے وس، کایا کھیڑا دئے وسائیا۔ سنت سہیلے سنائے جس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ آد جگاد وڈی وڈیائی، ہر وڈا وڈا کرائیندا۔ سنجگ اٹھاراں اوتار کری گڑمائی، ایک آٹھابندھن پائیندا۔ تریتے وے سچ ودھائی، پرسرام رام رام رام روپ وٹائیندا۔ دوپر کھیل کھیل رگھرائی، وید ویاسا آپ پڑھائیندا۔ کاہنا کرشنا روپ وٹائی، گند منوہر لکھمی زرائن، زرائن اپنی کل دھرائیندا۔ غریب نمائیاں بنیا ساک سجن سین، پدر سدما گود بہائیندا۔ رسنا جھوانہ سکے کہن، کہہ کہہ شکر نہ کوئے منائیندا۔ آد جگاد چکا ونہارا لہنا دین، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگوان بنے ساک سجن سین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ اپنا ناؤں دھر، رام رام کری پڑھائیا۔ جگ جگ اپنا ویس کر، کاہنا کرشنا بنسری نام وجائیا۔ جگ جگ اپنا گیان کر، وید شاستر دئے جنائیا۔ جگ جگ اپنا ویکھ گھر، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، جگ منتر دے صلاحیا۔ جگ منتر نام دیو، دیو آتما آپ جنائندا۔ وشن برہما شو ساچی سیو، کروڑ تیتیس سُرپت اند میل ملائندا۔ ہنگ برہم الکھ ابھیو، بھيو ابھیدا آپ گھلائندا۔ آد جُگاد سدا نہکیو، نہچل دھام ڈیرہ لائندا۔ ہر کاگیت گانہ سکے رسنا جہو، بتی دند نہ کوئے وڈیائندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ وڈ دیوی دیو، دیوت سُر آپ ہو آئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ساچا میو، امرت رس آپ چکھائندا۔ آد جُگاد وشو رنگ، وشنوں ہر ہر رُپ وٹائیا۔ آد جُگاد برہم انند، پاربرہم وڈیائیا۔ آد جُگاد شنکر اکھنڈ، شرع ترسول اک رکھائیا۔ آد جُگاد سہاگی چھند، گیت گوہند الایا۔ آد جُگاد جیو پنڈ، پنچ تت دے وڈیائیا۔ آد جُگاد امرت دھارا ساگر سندھ، لکھ چوراسی وچ ٹکائیا۔ آد جُگاد بھگت بھگوان اُپجائے اپنی بند، پوت سپوتاناؤں رکھائیا۔ آد جُگاد داتا دانی گنی گہند، گہر گبھیہر اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرنی آپ کرائیا۔ آد جُگاد کھیل برہما، پاربرہم کرائندا۔ آد جُگاد اگنی ناد، گھٹ گھٹ اندر آپ وجائندا۔ آد جُگاد رکھے لاج، جن بھگتاں تیج رکھائندا۔ آد جُگاد مارے آواز، گرگھ سوئے آپ اٹھائندا۔ آد جُگاد جگ جگ رچ رچ کاج، لکھ چوراسی ناتا جوڑ جوڑائندا۔ آد جُگاد جگ جگ چلاونہارا نام جہاز، سمند ساگر پھول پھولائندا۔ آد جُگاد گر اوتاراں پیر پیغمبراں اپنے ہتھ رکھے واگ، چاروں گنٹ آپ بھوائندا۔ آد جُگاد دھوونہارا داغ، دُرمت میل دھوائندا۔ آد جُگاد کھولنہارا پانچ، کوڑی کرپا پردہ لائندا۔ آد جُگاد شہنشاہ شاہو بھوپ اک نواب، لکھ چوراسی رعیت ویکھ وکھائندا۔ آد جُگاد جگ جگ کاتب بن لکھے کتاب، شاستر سمرت وید پُران اکھر وکھر گنڈھ پوائندا۔ آد جُگاد جگ جگ لیکھا جانے پُن صواب، پت پاپی آپ ترائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایکا نام وڈیائندا۔ آد جُگاد ہر ناؤں اپارا، جیو جنت سرنائیا۔ ہر کا ناؤں سچ اپارا، ہر ایکا ہٹ گھلائیا۔ ہر کا ناؤں جگت ادھارا، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ ہر کا ناؤں ہر پیارا، ہر جن ہر ہر دے ملایا۔ ہر کا ناؤں سچ وھارا، کوڑی کرپا دے مٹایا۔ ہر کا ناؤں کرے پرکاس بہتر ناڑا، ناڑی ناڑی پھول پھولایا۔ ہر کا ناؤں میٹے پنچم جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ ہر کا ناؤں اوچ نیچ کرے پار کنارہ، ذات پات نہ کوئے جنائیا۔ ہر کا ناؤں وکھائے سچ دربارا، مندر مسجد بیٹھے سیس جھکائیا۔ ہر کا ناؤں ہر جن میلے ہر نرنکارا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایک ناؤں کرے پڑھائی۔ ایک ناؤں آد آنت، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک ناؤں سَنگر منت، منتر کوٹن روپ
 دکھائیندا۔ ایک ناؤں جیو جنت، جیون جُگت جُگت جنائیندا۔ ایک ناؤں سَنگر سنت، سَت ستوادی آپ ورتائیندا۔ ایک ناؤں ساچا پنڈت، آتم برہم گیان
 درڑائیندا۔ ایک ناؤں سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیندا۔ ایک ناؤں وسے جیرج انڈت، اُتسُج سیتج ڈیرہ لائیندا۔ ایک ناؤں سرشٹ سبائی منگت، اچھیا
 ساچی جھولی پائیندا۔ ایک ناؤں ناتا کٹے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیندا۔ ایک ناؤں ملائے ساچی سنگت، سنگت ہر کا روپ جنائیندا۔ ایک ناؤں گڑھ
 توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں دکھائے ساچا جنت، درگاہ ساچی میل ملائیندا۔
 ایک ناؤں سوہنگ سو، ہر آد آنت درڑائیا۔ جُگا جُگتر نیچ بو، لکھ چوراسی مات مہکائیا۔ گر اوتاراں ڈھو آڈھو، دیونہار مات وڈیائیا۔ کر پرکاس نرگن لو، نورو
 نور نور رُشنائیا۔ دُرمت میل دیوے دھو، پتت پُنت کرائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے نر موہ، موہ اپنا اک ودھائیا۔ سُر ت سوانی شبدی کنت نال جائے
 چھوہ، شوہ ملے سچا ماہیا۔ اپنے جہا آپے ہو، گرگھ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام سدا سمجھائی۔ ایک نام سوہنگ
 رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیندا۔ ایک تیج اک پلنگ، پُرکھ ابناسی اک ہنڈھائیندا۔ ایک ناد اک مردنگ، دُھن ایک راگ سنائیندا۔ ایک منگل اک انند، گیت
 گوہند اک لائیندا۔ ایک سوہلا ایک چھند، ایک بندی بند اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی ساچا ناؤں آپ جنائے ہر گھٹ
 تھاوں، گھٹ گھٹ اپنا ناؤں وسائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے نام ندھانا، نظر کسے نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی حیرانا، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیا۔ چھتی راگ گانن
 ترانہ، رسنا جھوانال صلاحیا۔ ملیا ہر نہ سری بھگوانا، بھگوان میل نہ کوئے ملائیا۔ گرگھ وراچتر سُبانا، جس جن اپنی بوُجھ بُجھائی۔ آتم پر ماتم میل ملائے
 وچ جہانا، جیس دیکھاں نظری آئیا۔ پوجا پاٹھ نہ کوئے دکھانا، جوگ ابھياس نہ کوئے کرائیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربانا، مہر نظر اک اٹھائیا۔ بند
 کوڑی کھولے بجر کپائی توڑے کایا وچ مکانا، محفل اپنی اک دکھائی۔ انند انند منگل اک ترانہ، ثریا راگ اناد سنائیا۔ تخت نواسی سری بھگوانا، شاہو
 شاباشی نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں وے ودھائی۔ ہر کا ناؤں سچ ودھائی، واہو سَنگر آپ وچائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن

کرے کُرمائی، ہنگ برہم آپ پرنائیندا۔ ایک گھر دھی جوانی، سوہرے پیسے ایک در دکھائیندا۔ ایک سیجا ستا گوسائیں، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایک میلا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ زرگن سرگن پکڑے باہیں، جگت نیتز نظر نہ آئیندا۔ بھگت ملاوا اگم اتھائی، الکھ اگوچر اپنی کار کرانیندا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھائیں، چھبر اپنے ناؤں لگانیندا۔ کلجگ انتم دیکھے تھاوں تھائیں، تھان تھنتر پھول پھولانیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک نام، جن بھگت پیائے ساچا جام، امرت رس اک دکھائیندا۔ امرت رس بھگت بھگوان، ایک ایک جنائیا۔ کلجگ انتم کر پروان، پر م پڑکھ ہوئے سہائیا۔ کایا مندر دیکھ مکان، ڈونگھی کندر آسن لائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ سو پڑکھ زرنجن نو جوان، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ سچھنڈ نو اسی ساچا کاہن، گرگھ گونی میل ملائیا۔ ایک نام کرے پرنام، ناؤں زرنکارا سیس جھکائیا۔ سوہنگ شبد ساچا دان، لکھ چوڑا سی آپ ورتائیا۔ کلجگ بھلے جیونادان، گن ندھان نظر نہ آئیا۔ مگر لگا جگت شیطان، پلو سکے نہ کوئے چھڈائیا۔ من منوآ ہویا بلوان، بل اپنا اک رکھائیا۔ گرمت نہ ملے نشان، من مت ہوئی ہلکائیا۔ سرشٹ سبائی بھلیا اک بھگوان، بھلیاں مارگ دیوے لائیا۔ سنجگ ساچا بنائے اک ودھان، نو کھنڈ پر تھی حکم سنائیا۔ راج راجان شاہ سلطان خاک سرب مل جان، سیس تاج نہ کوئے لکائیا۔ دین مذہب ہون ویران، شرع شرع نال ٹکرائیا۔ اُمت اُمتی دے اک اسلام، اسم اپنا اک دکھائیا۔ زرگن سرگن سرگن نظری آئے سری بھگوان، بھگوان اپنا نور دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در سارے کرن سلام، نمو نمو نمو سبب جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک جنائے ساچا گھر، گھر ساچے وسے ماہیا۔ ساچا گھر سچھنڈ نو اساء، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ بھگت بھگوان دے بھروساء، لوک مات پندھ مکائیندا۔ کلجگ انتم پوری کرے آسا، ساتا دؤ آ جوڑ جڑائیندا۔ بہتر نور اک پرکاسا، ساتا صفرا پردہ لائیندا۔ ست سرؤپی شاہو شاباشا، ستر اپنا انک رکھائیندا۔ ست چار کر نو اساء، دو جہان دیکھ دکھائیندا۔ لہنا دین پر تھی آکاشا، پر تھم اپنا مول مکائیندا۔ چوہتر ا بن بن داسی داسا، ہر جو سیوا سیو مکائیندا۔ سوہنگ شبد کر پرکاسا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ سنجگ ست ستوادی کھولے اپنا آپ خلاصہ، سچھنڈ بیٹھا خوشی منائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیکھ دیکھ کرے ہاسا، اپنی کیتی آنت آپ الٹائیندا۔ جگ چوکڑی وہندا رہیا تماشا، رجو طمو ستونانچ نچائیندا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو

پُرکھ ابناسا، ابناسی راہ چلائیندا۔ ایکا ناؤں ایکا گر اک ایشٹ دیو بھرواسا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ ایکا پروردگار وسے ساتھا، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیندا۔ ایکا میلا تریلوکی ناتھا، ترے ترے بندھن آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، آتم پر ماتم دیوے گیان، من مت بدھ بل نہ کوئے رکھائیندا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بھان سنگھ دے گرہ پنج گرائیں ضلع فروز پُر ★

آد جگادی نواں خیال، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ نت نوت بن دلال، جگ جگ سیو کمائیندا۔ جگا جگتر اولڑی چال، زرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ کلج اتم کھیل کمال، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی سب دے سرتے کوئے کال، ڈنک نگارہ اک وجائیندا۔ سرت سوانی ہوئے بے حال، شبدی گر نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا آپ جنائیندا۔ اگلا لیکھا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج اتم ہو پردھان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوتھے جگ دیکھ نشان، سچ نشانہ لئے پرگٹائیا۔ سرشٹ سبائی بے ایمان، سچ سچ نہ کوئے کڑمائیا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے گیان، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ پاربرہم برہم سکے نہ کوئے پچھان، پردہ دوتی نہ کوئے اٹھائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہو یا ہلکائیا۔ سادھ سنت دھیاں بھیناں نین تکان، وپچار ہوئے سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کوئے اشان، گزگا گوداوری جمناسرتی دُرمت میل نہ کوئے دھوائیا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ، ست سروپ نظر نہ آئے کسے بھگوان، بھگوان اپنا روپ نہ کوئے درسائیا۔ گرودوارے کھیلے کھیل نہ گن اپنا نہ کسے جنائیا۔ من مت ہوئی پردھان، گرمت بھلی سرب لوکائیا۔ گر کاشد نہ کوئی گیان، گوجھ گیان نہ کوئے سمجھائیا۔ اگلا کرے نہ کوئے دھیان، پچھلا پڑھ پڑھ گئے بھلائییا۔ ویکھنہارا دو جہان، زرگن داتا بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دو اپر کلج جگ جگ کھیلے وچ جہان، زرگن سرگن روپ وٹائیا۔ گر اوتاراں پیر پینمبراں دیونہارا دان، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے وید پُران، شاستر سمرت کر پڑھائیا۔ گیتا گیان کھیل مہان، اٹھ دس کرے کڑمائیا۔ انجیل

قرآن بے مثال، مسلہ اپنا اک سمجھایا۔ پیر پیغمبر مُرید مُرشد کھیلے کھیل پروردگار مہربان، محبان بیدو اپنا رنگ رنگایا۔ گر گر نور نور مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایکا نور دھرایا۔ لکھ چوراسی گھر مکان، گرہ گرہ ڈیرہ لایا۔ انحد ناد سچی دُھنکان، دُھن آتمک راگ سنایا۔ امرت آتم پین کھان، نخبھر جھرنا اک سمجھایا۔ دیک جوتی جوت مہان، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ سرب جیاں اک نشان، سچ نشانہ اک درسایا۔ سرب جیاں اک مکان، سچھنڈ دوارے دے جنایا۔ سرب جیاں اکو دان، ہر اپنا ناؤں ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ اگلا لیکھا ویکھنہارا، ایکنکار آپ اکھو ایندا۔ گر اوتاراں دے سہارا، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ شبد انادی بول جیکارا، بے جیکار ایکا ناؤں سنائیندا۔ اکھر وکھر کرتارا، ترے گن اتیتا دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے وچ چھپائیندا۔ اگلا لیکھا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ سنجگ تریتا دواپر مٹے نشان، کلجک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار لکھ لکھ دے دے گئے بیان، سرشٹ سبائی جگت سنایا۔ نو نو چار ہوئے ویران، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجک انت کھیل مہان، پُرکھ ابناسی آپ کرایا۔ پرگٹ ہووے نو جوان، نو در کھوے چائیں چائینا۔ مندر وسے سچ مکان، سچ محلہ آپ بنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا پچھلی یاد دے سمجھایا۔ پچھلی یاد گر اوتار، وید ویاسا کرے لکھایا۔ واہوا قدرت تیری یار، تیرا انت کوئے نہ پائیا۔ عیسیٰ منگے اک بھکھار، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ تُوں داتا پروردگار، بے عیب تیری وڈیایا۔ مقامے حق کھیل نیار، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تُوں پتا سچ سکھدایا۔ سچ سندیہ دینا وچ جہان اکو منگ منگایا۔ کون ویلا انتم میلا میل ملایے آن، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلی یاد رہیا سمجھایا۔ پچھلی یاد محمد میت، متر پیارا آپ جنائیندا۔ جگت سجدہ جگت مسیت، مسلہ حق پڑھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بیٹھا رہے سد اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جگ چوکڑی لئے جیت، ہار جت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجک انتم جائے جیت، ایکا چوکا بندھن پائیندا۔ چوڈاں طبق سنائے گیت، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پورب لیکھا آگے گھر دکھائیندا۔ پورب لیکھا ایکا منگ، ہر ساچا سچ جنایا۔ ایکا سیجا اک پلنگ، ایکا ڈیرہ لایا۔ ایکا نام اک مردنگ، ایکا ناد سنایا۔ ایکا سوربیر سربنگ، شہنشاہ

اک اکھوائیا۔ ایکائیت سہاگی چھند، نانک گوبند ڈھولا گائیا۔ ایکائے ساچی منگ، پر بھ آگے ڈھیہہ سرنائیا۔ آد جگاد تیرا اند، اند اند وچ رکھائیا۔ کر
 پرکاس بن سورج چند، چند چاندنی مکھ شرمائیا۔ آتم پر ماتم پاؤنی گنڈھ، نہ کوئے توڑے توڑ تڑائیا۔ ایتھے او تھے ساچی ٹھنڈ، اگنی تت نہ کوئے جنائیا۔ کر
 کرپا دینی منگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دئے جنائیا۔ پچھلا لیکھا نانک نرنکار، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے اپنی وار،
 دھار دھار وچوں پرگٹائیندا۔ کلجک انتم مہابلی آوے آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ نہنکنا ناؤں اچار، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ شبد ڈنکا پر
 اپار، دو جہاناں آپ سٹائیندا۔ وشن برہما شو کر خبردار، دیوت سُر آلس نندرا لاہندا۔ گوہند بول سچ جیکار، بے جیکارا ایکاناؤں الائیندا۔ آتم سیجا کر پیار،
 سچ سہنجینی آپ ہنڈھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے وچ سنسار، سدا ایکانام وکھائیندا۔ کل کلکی لئے اوتار، کلجک کلکیش مٹائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، سچ
 سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ روپ رنگ نہ کوئے وچار، ریکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلی جانے ساری گل، کرے
 کھیل اچھل اچھل، ول چھلدھاری وڈ بلکاری جوت نرنکاری نرگن اگلا راہ آپ جنائیندا۔ اگلا راہ آئے جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ ورن برن ذات
 پات سرشٹ درشٹ انت گئی اگ، گئی اگن نہ کوئے بھجائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آسا ترسنا مایا ممتا بھٹھی رہی تپ، امرت میگھ نہ کوئے
 برسائیندا۔ آتم پر ماتم ایش جیو لکھ چوراسی بھلیا جپ، چپت جپت سکھ کوئے نہ پائیندا۔ جگت واسنا نو دوار من مت دہاگن رہی نٹھ، ہر کنت نہ کوئے
 ہنڈھائیندا۔ پھری دروہی اٹھسٹھ، سر سروور نظر کوئے نہ آئیندا۔ جگت واسنا جگت جگیا سوگئی چٹ، چیتن روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ کایا کھیڑا ہویا بھٹھ،
 کلجک بھٹھیالا اگنی ہیٹھاں ڈاہندا۔ ملیا میل نہ پُرکھ سمرتھ، سمرتھ نظر کسے نہ آئیندا۔ ملا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرنٹھی پنٹھی پڑھ پڑھ رہے دس، وہ
 دشانین نہ کوئے گھلائیندا۔ رسنا جہوا ہتی دند گُر گُر کتھا گان جس، جس اپنا گُر و نہ کسے جنائیندا۔ چاروں گنٹ رین اندھیری مس، ساچا چند نہ کوئے
 چوکائیندا۔ مایا ممتا اندر کلجک جیو گئے پھس، پھاسی جم نہ کوئے تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلی کرپا ویکھ وکھائیندا۔ اگلی کرپا لگا
 ڈکھ، ڈکھی ڈکھ نہ کوئے مٹائیا۔ شاہ سلطاناں گئی بھکھ، بھکھیاں بھکھ نہ کوئے گوائیا۔ غریب بنائیاں نہ سکے کوئی بچھ، گھر گھر بیٹھے روون مارن دھائیا۔

گرگھ بوٹا رہیا سُنک، امرت سنج ہرانہ کوئے کرائیا۔ جننی ثابت دسے نہ کوئی گکھ، دھن جنیندی بنے نہ مایا۔ گرگھ نظر نہ آئے کوئی پُت، پتا پوت
 دے وڈیایا۔ نو کھنڈ پر تھی ناتا ہویا جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کریا کری گڑمایا۔ باہروں دیون سنت سادھ اپنا ثبوت، اندر صدق صبوری نہ کوئے دکھایا۔ پنچ
 ت مائی کایا پوچ قلبوت، کلمہ نبی نہ کوئے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلی دشا رہیا دکھایا۔ اگلی دشانیزر ویکھو، ویکھنہارا ہر
 دکھائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی گھر گھر بھیکھو، بھیکھی اپنی بل جنائیدا۔ گر کا شبد نہ کوئے ہتو، ہت نار بھتار ودھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، لکھ چوراسی کرنی ویکھ دکھائیدا۔ لکھ چوراسی کرنی کوڑ، کوڑی کریا جگت کمایا۔ پُرکھ ابناسی ہویا دُور، ہردے ہر نہ کوئے وسایا۔ در در بھریا اک
 غرور، غریت دوس رین لڑایا۔ ہوئے ہنگتا کریا چور، تن خاکی خاک ملایا۔ امرت رس نہ ملیا کسے سرور، سائتک ست نہ کوئے کرایا۔ پُت پپورہے
 گھور، ناتا تھادی جوائیا۔ کلجگ انتم بھریا پور، کنڈھے نیڑے ڈیرہ لایا۔ کوئی نہ منے اپنا قصور، قصور گروآں پیراں اُتے رہے لگایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا ویکھے تھادوں تھانیا۔ اگلا لیکھا ویکھنہارا، لکھ چوراسی پھول پھولائیدا۔ سرشٹ سبائی نار و بھچارا، ہر جو کنت نہ کوئے
 ہنڈھائیدا۔ دین مذہب لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائیدا۔ نظر نہ آوے کوئی گروتارا، پیر پیغمبر گھ نہ کوئے دکھائیدا۔ چار یاری پار کنارہ، یاری یار نہ
 کوئے نبھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا کھیل آپ درڑائیدا۔ اگلا کھیل اگم اپارا، ہر سنگر آپ جنایا۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوارا،
 چار ورن دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ نو کھنڈ پر تھی مارے مارا، دیپ ست دے سزایا۔ گرگھ ویرا کرے پار کنارہ، سچ کنارہ اک درسایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا لیکھے وچ مکایا۔ اگلا لیکھا مگن والا، ہر موقع ویکھ دکھائیدا۔ کلجگ بوٹا سُنک والا، پت ڈالی نہ کوئے رکھائیدا۔ لکھ
 چوراسی رائے دھرم اپنی گودی چکن والا، لاڑی موت نال رلائییدا۔ جوٹھا جھوٹھا پینڈا مگن والا، ویلا انتم آئییدا۔ پُرکھ ابناسی سنگھ شیر دو جہاناں بگن والا،
 نرگن اپنا روپ وٹائیدا۔ متمکھ جیو گنہارا، نیتز نین شرمائیدا۔ شبد گرو گرو دیو اکو اٹھن والا، سنگر اپنا بل دھرائیدا۔ مندر مسجد گردوار شودوالے مٹھ
 تیرتھ اٹھسٹھ پچھنہارا، سچ سندیسہ اک سٹائیدا۔ لکھ چوراسی کھسنہارا، کوہ کوہ خاک ملاییدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا آپ

سمجھائیںدا۔ اگلا لیکھا رکھنا یاد، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل تماش، جگت تماشا دیکھے چائیں چائیںدا۔ کوڑی کریا کرے ناس، سچ سچ لے پرگٹائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، بیس پیسا خوشی منائیا۔ زرگن سرگن وسے پاس، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اگلا کھیل سری بھگوانا، بیس پیسا آپ کرائیںدا۔ سمت انی بٹھے گانا، کلجگ سنگن منائیںدا۔ چاروں گنٹ ہوئے خیرانا، ہر جو کی کی کھیل رچائیںدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کرنی کرتا آپ کمائیںدا۔ کرنی کرتا کرنے آیا، کر نہار کرتارا۔ کلجگ انتم دیکھے مایا، زرگن سرگن پاوے سارا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہیا، بے پرواہ اپنی کار کمایا۔ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، جگ جگ بیڑا کندھ اٹھایا۔ جیو جنت سادھ سنت سارے سمرو ایکوناں، آتم پر ماتم رنگ چڑھایا۔ پُرکھ ابناسی ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈایا۔ سرشٹ سبائی دیونہارا سزا، ملکل موت رہیا اٹھایا۔ کسے مڑھی گور دے دبا، کسے گرکھ اپنی گود بہایا۔ ارداسا سودھ جس نانک سنگر گو بند لیا منا، تس تی وانہ لاگے رایا۔ اگلا پچھلا لیکھا دے چکا، ایٹھے اوٹھے ہوئے سہایا۔ سو صاحب لو دھیا، جس ملیا وچھڑ نہ جایا۔ دوئے جوڑ بخشاؤ گناہ، گنی گہیر گمبھیر بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ کر کرپا دیونہارا پناہ، غریب نمانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، اگے پچھے پچھے اگے، گرکھاں اندر وڑ وڑ جوتی روپ جگے جگ، جگ اپنا نور درسائیا۔ چار ورن اٹھاراں برن کھتری براہمن شودر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی آپ جنائے بھائی بھین سکے، دو جی ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ جگت شرع مارے دھکے، دئی دوتی منہ دے بھار سٹے، اُتے ٹھوکر نام لگایا۔ نانک گو بند مارگ اکو دسے، اوچ نیچ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ اکال ابناسی کرتا سنگر سچ سچے، سچ دیوے سرنائیا۔ اگے بھنہنہارا بھانڈے کچے، کاجی گگری کایا رہن نہ پائیا۔ کلجگ قلندر گھر گھر نچے، اپنا ڈور تال وجائیا۔ سرشٹ سبائی جگت اگنی مچے، ہاہا کار لو کائیا۔ گرکھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت سارے نچے، جس پر بھ ملی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا لکھ لکھ سب نوں رہیا سمجھایا۔

☆ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ پنڈ ساہو ☆

آد جگاد پُرکھ سمرتھ، ہر سمرتھ کھیل کرانیندا۔ سچکھنڈ دوارے نرگن وس، تھر گھر ساچا آپ پرگٹانیندا۔ ساچا مارگ آپے دس، رہبر اپنا راہ چلائیندا۔ نرگن نور کر پرکاس، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ اپنی مہاشنائے اکھ، کتھ کتھ اپنا ناؤں صلاحیندا۔ چلاونہارا ساچا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ اکو نام کر پرگٹ، ناؤں نرکارا آپ جنائیندا۔ دو جہاناں کھول ہٹ، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام ایکا ست، ایکو نکارا آپ پرگٹائیا۔ نرگن سرگن مارگ دس، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو کر وس، حکمے حکم آپ پھرائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے کھیل تماش، لوآں پُریاں اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ ایکا ناؤں ہر نرکارا، نرگن اپنا آپ پرگٹانیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی کارا، ست پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہ سکدارا، دھر فرمانا حکم شائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھنہارا، اگم اتھاہ پردہ لاہندا۔ ایکنکارا وڈ بھنڈارا، در گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ آد نرنجن کرپسارا، جوتی جوت جوت رُشائیندا۔ سری بھگوان دیونہار ہلارا، پر بھ اپنی کار کمائیندا۔ ابناسی کرتا وڈ بلکارا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ سیوادارا، بن سیوک سیو کمائیندا۔ سچکھنڈ کھولے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ ایکا نام کر پیارا، سچ پریتی آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ پرگٹانیندا۔ ساچا ناؤں سری بھگوان، آد پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ست دوارے دے وکھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیا۔ بودھ اگادھی اک گیان، ہر منتر نام پڑھائیا۔ شبد اناد پٹی ڈھنکان، راگی راگ الائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک درسائیا۔ ساچا نام پُرکھ ابناس، ایکا ایک پرگٹانیندا۔ آد جگاد ویکھنہارا کھیل تماش، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پائے راس، گوپی کاہن رُپ وٹانیندا۔ رُوس کر پرکاس، نور نور نور درسائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ رکھائیندا۔ ساچا ناؤں آپے رکھ، ایکا ناؤں دے وڈیائیا۔ نرگن نرکارا کر پرتکھ، پاربرہم پر بھ ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ دست امولک ایکا وتھ، گھر ساچے لئے اپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ساچا نام صفت صلاحیا۔ ساچا نام صفت صلاح، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچا نام سد ملاح، دو جہاناں بیڑا آپ چلائیندا۔ ساچا نام نر نرکارا دئے سکھا، ساچی سکھیا اک پرگٹائیندا۔ ساچا نام وشن برہما شولئے پڑھا، سنسا اور نہ کوئے جنائیندا۔ ساچا نام لکھ چوڑاسی دئے سنا، سو پڑکھ نرنجن ڈھولا گائیندا۔ ساچا نام ہنگ برہم جائے سما، پار برہم پر بھ پردہ لاہندا۔ ساچا نام ناد انادی دئے وجا، برہم برہمادی آپ سٹائیندا۔ ساچا نام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلآ آپ سٹائیندا۔ ساچا ناؤں ساچا گیت، سو پڑکھ نرنجن آپ سٹائیا۔ ہنگ برہم کرے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ آد جگادی ساچی ریت، رت رتڑی مات سٹائیا۔ کھیلے کھیل بیٹھ اتیت، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا ہست کیٹ، گھٹ گھٹ بیٹھا جوت جگائیا۔ کرے کھیل اک انڈیٹھ، جگت نیتز نظر نہ آئیا۔ ہر کا ناؤں سچ پریت، پریتوان پریت سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں مات دھرائیا۔ ایکا ناؤں مات دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ ایکا نام ساچا ور، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ ایکا ناؤں کھولے در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ایکا ناؤں توڑے گڑھ، بنک دوا ری کڈا لاہندا۔ ایکا ناؤں ساچے مندر جائے وڑ، ڈو نگھی کندر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درڑائیندا۔ ساچا ناؤں ایکا منتر، سو پڑکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم بھو جانے انتر، انتر آتما ویکھ وکھائیا۔ ترے گن بھجھائے گئی بسنتر، اگنی تت نہ کوئے وکھائیا۔ ویکھنہارا گگن گگنتر، گہر گبھیر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک رکھائیا۔ ساچا نام ست ستواد، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ ساچا نام آد جگاد، جگ جگ سیو کمائیندا۔ ساچا نام اپنے وچوں کاڈھ، دو جہاناں آپ وسائیندا۔ ساچا نام لکھ چوڑاسی کرے لاڈ، برہم پار برہم ویکھ وکھائیندا۔ ساچا نام پار کرائے حاد، ہوئے حدود نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچا نام تن وجائے رباب، تار ستار نہ کوئے ہلائییندا۔ ساچا نام پیائے حیات آب، آب حیات گھ چوائیندا۔ ہر کا ناؤں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سمجھن یوگ، سمجھ وچ کسے نہ آئیا۔ ساچا ناؤں چوڑاں لوک، لوک پر لوک ڈھولا گائیا۔ ساچا ناؤں وسے ساچے کوٹ، تھر گھر اپنا آسن لائیا۔ ساچا ناؤں نرمل جوت، پڑکھ ابناسی لئے ملایا۔ ساچا ناؤں نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن روپ نہ کوئے وکھائیا۔ ساچا ناؤں نہ کوئی ممتا نہ کوئی کھوٹ، کوڑی کریا نہ

کوئے پر نایا۔ ساچا ناؤں اک اٹوٹ، اٹوٹ اٹوٹ ہر رکھائی۔ ساچا ناؤں اکو بہت، بوہ نام اپنی صفت صلاحیا۔ ساچا نام ساچا جوگ، جوگ جوگیشتر آپ رکھائی۔ ساچا نام ساچا بھوگ، بھسمر بھوگی ویکھ وکھائی۔ ساچا نام، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دئے سمجھائی۔ ساچا نام ڈونگھا ساگر، نظر کسے نہ آئیندا۔ ساچا نام دو جہان سوداگر، لکھ چوراسی ونج کرائیندا۔ ساچا نام دیوے آدر، در آیاں گلے لگائیندا۔ ساچا نام وڈ بہادر، بل اپنا آپ پرگنائیندا۔ ساچا نام میل ملائے کریم قادر، بے عیب پروردگار حق حق درڑائیندا۔ ساچا نام ساچا صابر، صبر صبوری اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ وڈائیندا۔ ساچا نام ساچا رام، رمیا اپنا رنگ وکھائی۔ ساچا نام ساچا شام، بنسری ایکا نام سنائی۔ ساچا نام سچ پیغام، عیسیٰ موسیٰ کرے پڑھائی۔ ساچا نام سچ اسلام، محمد اسم دئے وکھائی۔ ساچا نام سچ کلام، کاتب کلمہ دئے لکھائی۔ ساچا نام سچ غلام، دو جہاناں پھیرا پائی۔ ساچا نام سچ امام، ساچے تخت ڈیرہ لائی۔ ساچا نام سچ نظام، حکمی حکم سرب بھوایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک جنائی۔ ساچا نام اشٹ گردیو، آتم پر ماتم ویکھ وکھائیندا۔ ساچا نام الکھ ابھیو، الکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ ساچا نام سدا نہکیو، نہچل اپنا آسن لائیندا۔ ساچا نام ساچا میو، امرت پھل ناؤں رکھائیندا۔ ساچا ناؤں گیت سنائے رسنا جہو، بٹی دندکھ وڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وڈائیندا۔ ساچا نام وڈا وڈ، ہر وڈا وڈ وڈائی۔ ہر کا نام ساچا ند، دو جہاناں رہیا سنائی۔ ہر کا ناؤں سچ نشانہ دیوے گڈ، سری بھگوان آپ جھلایا۔ ہر کا ناؤں پائے سار ڈونگھی کھڈ، سمند ساگر پھول پھولائی۔ ہر کا ناؤں آد جگا جگا جگنتر لکھ چوراسی نالوں ہوئے نہ اڈ، گھر گھر بیٹھا لکھ چھپائی۔ ہر کا ناؤں اچا لمانہ کوئی قد، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ اپائی۔ ساچا نام ہر بھگوانا، ایکا ایک اپائیندا۔ ساچا نام دو جہاناں، دوئے دوئے دھار وکھائیندا۔ ساچا نام وشن برہما شو دیوے دانا، کروڑ تیتیسراہ چلائیندا۔ ساچا نام بودھ اگادھا اک گیانا، گیان گردیو ناؤں رکھائیندا۔ ساچا ناؤں سچ ترانہ، تریا راگ سنائیندا۔ ساچا نام وڈ پردھانا، سچ پردھانگی مات کمائیندا۔ ساچا نام سچ راجانا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ ساچا ناؤں پینا کھانا، ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ ساچا ناؤں پد نربانا، ایکا گھر وسائیندا۔ ساچا ناؤں سد رکھائے اپنا بھانا، بھانا اکو اک مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے نام آپ

اُٹھائیندا۔ ساچا نام اُٹھائے آد، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے داد، ایکنکارا ہوئے سہائیا۔ آد نرنجن رکھنا یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔
 سِری بھگوان سُنے فریاد، ابناسی کرتا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم وسے آند گوانڈ، نیرن نیرا ڈیرہ لائیا۔ سوانگی ورتے اپنا سانگ، نرنجن سرگن ویس وٹائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ صلاحیا۔ ساچا ناؤں کر اُجیارا، نرنجن سرگن دھار چلائیندا۔ گر گر روپ کر پسار، برہم پاربرہم
 ملائیندا۔ آتم پر ماتم اک ادھارا، ادھیاتم کھیل کر ائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں گر اوتاراں جھولی پائیندا۔ ساچا ناؤں گر
 اوتار، ہر سنگر بوُجھ بُجھائیا۔ ساچا ناؤں پیر پیغمبر پاوے سار، پاربرہم پر بھ سچ سرنائیا۔ ساچا ناؤں رہے جگ چار، جگ چوکڑی سیوا لائیا۔ ساچا ناؤں چار
 کہانی چار بانی، چاروں کُنٹ رہی جس گائیا۔ گر اوتار گان اکھ کہانی، رسنا جھوانا ملایا۔ اکھر اکھر بول بانی، بان نرال تیر چلائیا۔ ایک ناؤں سچ نشانی،
 لوک مات رکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سُلطانی، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے ناؤں دے وڈیائیا۔ ساچا نام بن
 صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ اکھری نام کوٹن کوٹ رہے گا، گا گا شکر منائیندا۔ پیر پیغمبر رہے دھیا، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ گر اوتار
 رہے سمجھا، سمجھ وچ کسے نہ آئیندا۔ رمز نال رمز رہے ملا، نرنجن سرگن جوڑ جوڑ ائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ایک نام
 وڈیائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ گر گردیو نام ادھارا، نموست ست جنائیا۔ چتر بُجھ پاوے سارا، آد شکت نور اُجیارا، نور
 نور نور سمایا۔ ست ستوادی ست جیکارا، آپ سُنائے ایکنکارا، اکل کل وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں لکھن پڑھن تے وسے باہرا، الف یے نہ کوئے سمجھائیا۔ مینتی
 اکھر رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ ہر کا ناؤں آنت نہ پاراوارا، پردہ سکے نہ کوئے اُٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر صفتی ڈھولے گان وارا، گا گا شکر
 منایا۔ تیرا روپ آد جگاد نیارا، اجونی رہت تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ انجو پرکاس تیرا اُجیارا، اُجل مکھ سرب کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگ نام جنائیا۔ جگ نام ایک انیک، جگ جگ آپ جنائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ لیکھ، نرنجن سرگن آپ پڑھائیندا۔ بن نیتز لوچن ویکھ،
 ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ آد جگادی کر کر بھیکھ، نرنجن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔

ساچی وسَت نام دان، گُن نِدھان آپ ورتائیا۔ گر اوتاراں ہو مہربان، مہر نظر اک رکھائیا۔ اَنتر اَتر اک گیان، منتر منتر سچ پڑھائیا۔ آتم پر ماتم
 کھیل مہان، مہاتم اپنا دئے سمجھائیا۔ برہم پاربرہم کرے کلیان، کلمہ اپنا آپ جنائیا۔ سجدہ سیس جھکائے آن، نمو نمو نمودئے سمجھائیا۔ ساچے تخت
 بیٹھ نوجوان، نوبت ایک نام وجائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، بے مقام آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام ساچی صفت جگ جگ
 دیوے دست بدست، دستور اپنا نہ کدے بدلایا۔ جگ جگ نام دیوے ونڈ، ونڈنہارا اک اکھوائیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر پائے گنڈھ، پلو اپنی گنڈھ
 رکھائیندا۔ کھیلے کھیل وچ ورجنڈ، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، بندھن ایک نام پائیندا۔ ایک نام پائے بندھن، بندی خانہ اک دکھائیا۔ ایک نام لالائی چندن، جوت نرنجن کرے رُشائیا۔ ایک نام سدا بخشندن، بخشش اکو
 اک رکھائیا۔ ایک نام توڑنہارا پھندھن، جگت جنجالا دئے تڑائیا۔ ایک نام منوہر مکندن، کھمی نرائن ویس وٹائیا۔ ایک نام سورا سرنگن، سورپیر آپ ہو جائیا۔
 ایک نام وسے سچکھنڈن، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ ایک نام سنجگ تریتا دوا پر کھج پار کرائے کنڈھن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ایک نام تیمی اوتار گائن چھندن،
 بھگت اٹھاراں نال ملایا۔ ایک نام عیسیٰ موسیٰ محمد دوئے دوئے جوڑ مٹن، من منسا نہ کوئے رکھائیا۔ ایک نام ست نانک نرگن کرے پر بندھن،
 پر بندھک ملیا سچا ماہیا۔ ایک نام گر گوہند مارگ آئے دسن، لکھ چوراسی ایک گھر وسائیا۔ ایک نام ساچا کھنڈن، کھڑک کھنڈا آپ دکھائیا۔ ایک نام چنڈ
 پرچنڈن، چنڈکاں لیکھا دئے گوائیا۔ ایک نام ٹٹی گنڈھن، گنڈھنہار گوپال گوسائیا۔ ایک نام کرے کھیل آتم پر ماتم دیوے انندن، انند انند اک رکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام لئے جنائیا۔ ایک ناؤں اک اِکلا، ایکنکار آپ دکھائیا۔ ایک ناؤں سچ محلہ، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ ایک نام
 وسے جلاں تھلاں، جل تھل مہینل اپنا روپ دکھائیا۔ ایک ناؤں سچ سندیس گھلا، پُرکھ ابناسی نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ ایک ناؤں گر اوتار پھڑائے پلا،
 پلو ایک گنڈھ دکھائیا۔ ایک نام لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ ہو یا جھلا، بے عقل عقل نہ کوئے جنائیا۔ ایک ناؤں نو کھنڈ پر تھی پائے تر تھلا، ستاں دیپاں دئے ہلائی۔
 ایک ناؤں روپ وٹائے رانی اللہ، بسمل اپنی دھار چلائی۔ ایک ناؤں خاک وچھائے دھرنی دھرت مُصلا، ایک ناؤں سجدہ سیس جھکائیا۔ ایک ناؤں پروردگار بے

عیب خدا نوری نور جوتی رلا، جلوہ نور نور درسائیا۔ ایک ناؤں کرے سچا ہلا، جگ چوکڑی ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک ناؤں دے وڈیائیا۔ ایک ناؤں وڈ بکارا، بل باؤں کھیل کرانیندا۔ ایک ناؤں تیمی اوتارا، در در ویکھ دکھانیندا۔ ایک ناؤں وید شاستر سمرت دے سہارا، سر
 اپنا ہتھ رکھانیندا۔ ایک ناؤں بھگت بھگوان دے بھنڈارا، دست امولک ہتھ رکھانیندا۔ ایک ناؤں سنتاں کھولے بند کواڑا، بند تاکی کُنڈا لائیندا۔ ایک ناؤں
 گرگھاں امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنارس چکھانیندا۔ ایک ناؤں گر سکھ دکھائے چرن دوارا، چرن چرنودک کھ گھ چوانیندا۔ ایک ناؤں، جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر، جگ کرتا آپ ورتانیندا۔ ایک ناؤں ونج واپاری، سنجگ تریتا دوپر کھیل کرانیا۔ ایک ناؤں جوت نرنکاری،
 نرگن سرگن دے سمجھانیا۔ ایک ناؤں تیز کٹاری، نکھی دھار دکھانیا۔ ایک ناؤں گر اوتاری، گر گر شبد صلاحیا۔ ایک ناؤں رام کرشن ماری، جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں آپ اپانیا۔ ایک ناؤں سچ مکانا، مقبرہ روپ نہ کوئے وٹانیندا۔ ایک ناؤں سری بھگوانا، بھگون اپنا کھیل جانیندا۔ ایک
 ناؤں مرد مردانہ، سچ مردانگی مات کمانیندا۔ ایک ناؤں پہرے جامہ، جگ جگ ویس وٹانیندا۔ ایک ناؤں تیر کمانا، چلہ اک کند رکھانیندا۔ ایک ناؤں چند
 پرچنڈ چکانا، نکھی دھار بندھانیندا۔ ایک ناؤں سنجگ تریتا دوپر کلج گرپیر اوتار پیغمبر دے دے گیانا، آتم پر ماتم پر ماتم آتم بھو کھانیندا۔ ایک ناؤں
 ہوئے مستانہ، مستی اکو اک جانیندا۔ ایک ناؤں بٹھے گانا، سچا سگن منانیندا۔ ایک ناؤں سخی کرے پروانہ، سرت سوانی میل ملائیندا۔ ایک ناؤں جانی جانا،
 جاننہار اک ہو جانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو اک جگ لیکھا دے لکھ، وشن برہما شو سکھیا لین سکھ، گر اوتار پیر
 پیغمبر نیوں نیوں سیس جھکانیا۔ نام لیکھا لکھنہارا، قلم شاہی نہ کوئے رکھانیا۔ جگ جگ کرے سچ وبارا، بوہاری وڈ وڈیائیا۔ نو نو چار ویکھنہارا، نرگن داتا
 شہنشاہیا۔ کوٹن کوٹ کال کرے پار کنارہ، تھر نظر کوئے نہ آتیا۔ کلج انتم ہو اجیارا، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پچھلا قرضہ
 دے اُتارا، باقی رہن کوئے نہ پانیا۔ سچھنڈ دا سچ دوارا، لوک مات پرگٹانیا۔ لکھ چوراسی ویکھے وگسے ویکھنہارا، بند تاکی کُنڈا لائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بول
 جیکارا، بے جیکار سنائیا۔ سب جیاں دا سانجھ یارا، پروردگار اکھوانیا۔ اکو نام نام پیارا، پریم پیار نال بندھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

آد جُگاد ایکا نام دے وڈیاںیا۔ آد جُگاد ایکا نام، ہر منتر نام درڑائیندا۔ آد جُگاد سچ پیغام، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ آد جُگاد ساچا رام، نرگن اپنا نور وکھائیندا۔ آد جُگاد ساچا شام، گھنٹیا اپنی راس رچائیندا۔ آد جُگاد سچ امام، موسیٰ عیسیٰ سیو لگائیندا۔ آد جُگاد پھڑائے دام، دامنگیر محمد اک وکھائیندا۔ آد جُگاد سچ سلام، علیکم اپنا بھو کھائیندا۔ آد جُگاد کھیل مہان، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ آد جُگاد حق کلام، چوداں طبقات آپ پڑھائیندا۔ آد جُگاد، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ رکھائیندا۔ آد جُگادی ساچا رنگ، ہر نامے نام وکھائیا۔ آد جُگادی سچ پلنگ، ہر ساچی سچ سہائیا۔ آد جُگادی سچ مردنگ، ہر مرد مردانہ آپ وجائیا۔ آد جُگادی سچ اند، اند اند وچ رکھائیا۔ آد جُگادی کھیل برہمنڈ، برہمانڈ کرے گڑمائیا۔ آد جُگادی وسے جیرج اند، اُتہج سیتج ڈیرہ لائیا۔ آد جُگادی اکو نام دیوے ونڈ، گر اوتاراں جھولی پائیا۔ آد جُگادی میٹے بھیکھ بھکھنڈ، کوڑی کرایا دے گوائیا۔ آد جُگادی ناتا توڑے ڈہاگن رنڈ، جگت رنڈیا دے گوائیا۔ آد جُگادی دئی دوتی ڈھاہے کندھ، کنڈھا اپنا اک وکھائیا۔ آد جُگادی سوہلا ڈھولا گائے چھنڈ، وچولا بنے سچا ماہیا۔ آد جُگادی لکھ چوراسی رکھے بند، حکمے اندر آپ چھپائیا۔ آد جُگادی کرے کھنڈ کھنڈ، انگ انگ دے کٹائیا۔ آد جُگادی وسے وچ ورجھنڈ، ورجھنڈی اپنا روپ وٹائیا۔ آد جُگادی نور نورانہ چاڑھے چند، چند چاندنی آپ رُشنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار گئے لنگھ، ویلا اتم سوہا پائیا۔ پرگٹ ہو یا صاحب بخشند، بخشش اکو اک کرائیا۔ جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ راگ سنائے بن تندی تند، انحد ایکا ناد وجائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی منگ، نام امولک جھولی پائیا۔ سچ سروور نہائے ایکا گنگ، گنگا گنگوتری رہی شرمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد انت سری بھگونت اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا ناؤں ہنگ برہم پیار، سو پڑکھ نرنجن کرے گڑمائیا۔ نانک نرگن بول بول جیکار، سرگن نانک گیا سمجھائیا۔ گو بند سورا بن لکھار، اتم لیکھا گیا لکھائیا۔ میرا بھتھا تیر کمان، سوہنگ چلہ روپ وٹائیا۔ میرا روپ نراکار، نرنکار ہوئے سہائیا۔ میرا پتا پوت اُجیار، شبدي سوت دے وڈیاںیا۔ ایکا ناؤں کرے اُجیار، دو جہاناں سوہلا گائیا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پنہار، سپس سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن بھکھار، در اپنے لکھ جگائیا۔ تیرا ناؤں وڈ بلکار، بل جانے کوئے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، آد آنت ایکا ناؤں آپ سمجھائیآ۔ آد آنت ناؤں اگم، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ پئے جم، مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ ہر کھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ مایا ممتا نہ کوئے تم، ترسنا حرص نہ کوئے ودھائیندا۔ نک منہ نہ کوئے کن، ہتھ پیر نہ کوئے پرگٹائیندا۔ نہ کوئی جننی نہ کوئی جن، گھ بال نہ کوئے بہائیندا۔ کھاوے پپوے نہ کوئی پانی ان، نرگن اپنے رنگ سمائیندا۔ کرے وسیرا بن چھپر چھن، چار دیوار نہ کوئے بنائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار دکھائیندا۔ ایکا نام دیوے دان، دو جہاناں ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی بنے کاہن، گوپنی کاہن آپ پرنائیندا۔ جیو جنت دے گیان، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ راتی ستیاں ملے آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جاگت سوت اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچا نام کدے نہ سویا، آلس وچ کدے نہ آیا۔ آد جگاد کدے نہ رویا، نیتز نین نہ نیر وہایا۔ ہر کا نام بھیونہ جانے کوآ، کوک کوک رہے گرلایا۔ آد جگاد جگائتر جن بھگتاں دیوے ڈھوآ، ڈھر درباری لے کے آیا۔ ہر کا ناؤں نواں نرویا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا نام آپ جنایا۔ ایکا ناؤں انتم دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا ناؤں جگت پسار، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیندا۔ ایکا ناؤں صفت صلاح وید چار، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا ناؤں چارے کھانی چارے بانی بھرے بھنڈار، چار ورن آپ ورتائیندا۔ ایکا ناؤں لکھ چوراسی سرتی ورے نار بھتار، کنت کنتول سچ ہنڈائیندا۔ ایکا ناؤں جگ مارے مار، کلجگ انتم پنڈھ مکائیندا۔ ایکا ناؤں سنجگ ساچے کرے پیار، دھرت دھول گود بہائیندا۔ ایکا ناؤں کوڑی کرپا کرے خوار، مایا ممتا موہ تڑائیندا۔ ایکا ناؤں سچ سچ کرے ونجار، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ ایکا ناؤں نو کھنڈ پر تھی دیوے ہار، ایکا ناؤں گرگھ گودی چک چک بہائیندا۔ ایکا ناؤں وسے اندھ اندھیار، ایکا ناؤں جوتی جوت جوت رُشائیندا۔ ایکا ناؤں دوہاں وچولا بن سنسار، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ ایکا ناؤں تولا تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایکا ناؤں پردہ اوہلا دے نوار، کایا چولا اک بدلاییندا۔ ایکا ناؤں ہولا کرے بھار، دھرتی دھرت دھول ونڈ ونڈائیندا۔ ایکا ناؤں ڈوبے منجھدھار، ڈونگھے ساگر پار نہ کوئے کرائیندا۔ ایکا ناؤں ایٹھے اوٹھے دو جہاناں جائے تار، تارنہارا اک ہو جائیندا۔ ایکا ناؤں اپنے ناؤں رکھے بے شمار، شمار وچ کسے نہ آئیندا۔ ایکا ناؤں بنیا رہے گوار، گھر گھر دھکے کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ ایکا نام کھائے دھکا، کلجگ

اتم دئے ڈہایا۔ ایک نام پھر پھر آئے مدینہ مکہ، حاجی حج نہ کوئے جنایا۔ ایک ناؤں دیکھنہارا بھین بھائی سکا، رتی رت رنگ نہ کوئے رنگایا۔ ایک ناؤں آد
 جگاد کرے کھیل ٹھنڈا تہا، اگنی تت تت درسایا۔ ایک ناؤں دیوے برہم متا، برہم ودیا کرے پڑھایا۔ ایک ناؤں کرے پیتا ہتا، لکھ چوراسی پھاسی گل
 لٹکایا۔ ایک ناؤں سچ سمگری کرے اکٹھا، ساچی وست اک ورتایا۔ ایک ناؤں مورکھ مورکھ اگے ڈھٹھا، اپنا بل نہ کوئے جنایا۔ ایک ناؤں گرکھاں اندر
 وسا، وس وس اپنی خوشی منایا۔ ایک ناؤں مٹکھاں کولوں نسا، نہ سکے مکھ بھوایا۔ ایک ناؤں میٹے رین اندھیری مسا، ساچا چند کرے رشنایا۔ ایک ناؤں
 ترے گن مایا اندر پھسا، اپنا پردہ نہ سکے اٹھایا۔ ایک ناؤں پُرکھ ابناسی گائے جسا، جس وید پُران صلاحیا۔ ایک ناؤں پاربرہم تے ہووے خفا، غصہ اپنا آپ
 ودھایا۔ ایک ناؤں سچکنڈ دوارے بہہ بہہ ہسا، گھر ساچے وجے ودھایا۔ ایک ناؤں ڈونگھی کندر ڈھٹھا، منہ اپنا بیٹھا بھٹایا۔ ایک ناؤں ملیا میل پُرکھ
 سمرتھا، سمرتھ پُرکھ ہوئے سہایا۔ ایک ناؤں ستر گھت کے ستا، ستر یار نہ کوئے ہنڈھایا۔ ایک ناؤں کلج اتم ہر جو کرے پرگٹا، پرگٹ اپنا نام جنایا۔
 اتم پر ماتم گائے ساچی کتھا، کتھنی کتھ نہ سکے رایا۔ برہم پاربرہم ناتا جڑایا پتا پوت ایک پیار بدھا، بندھن اکو اک رکھایا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے سدہا،
 ہنگ برہم لئے اٹھایا۔ سوہنگ روپ پُرکھ اکال آپ جنائے اپنی مدھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت ایک نام وڈیایا۔ ہر کا ناؤں
 سوہنگ روپ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیدا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیدا۔ ایک تانا پیٹا ایک سوٹ، ایک تندی تند بندھائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر آپ درڑائیدا۔ ساچا منتر برہم پاربرہم، اتم پر ماتم رنگ رنگایا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، ذات پات نہ
 کوئے رکھایا۔ جن بھگتاں نیز کھولے ہرن پھرن، نج فرنا دئے سمجھایا۔ دیال ٹھا کر سوامی ترنی ترن، تارنہارا پھیرا پاپایا۔ نہکرمی کرے اپنا کرم،
 کرمکانڈ دئے گوائیا۔ سنجگ ست ستوادی اک وکھائے دھرم، ادھرم روپ نہ کوئے جنایا۔ پُرکھ اکال ساچی سرن، سرنگت اک سمجھایا۔ جیو جنت
 سادھ سنت سوہنگ اکھڑ ایک پڑھن، پڑھ پڑھ خوشی منایا۔ ساچے پوڑے مندر چڑھن، چڑھ چڑھ سو بھاپایا۔ نج گھر نج مندر نج اتم پر ماتم ملے ساچی
 سرن، سرن ملے سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں آپ درڑایا۔ ہنگ برہم ایک ناؤں، اتم پر ماتم میل ملائیدا۔ آپ

جنائے اگم اتھاہو، اکھ اگوچر پردہ لائندا۔ سچ چلائے نیا ناؤ، نوکا اِکواک رکھائندا۔ آنت سہائی پکڑے باہوں، پھڑ باہوں پار کرائندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، ساچے تخت آسن لائندا۔ گرسکھ گرسکھ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائندا۔ سرب جیاں پر بھ ایکا پتا ماؤں، ایکا گود بہائندا۔ رسنا جہوا گاؤ ناؤں، گر منتر آپ درڑائندا۔ آتم پر ماتم میل ملاؤ، لکھ چوراسی پھند تڑائندا۔ پار برہم برہم اک گھر وساؤ، گھر مندر آپ کھلائندا۔ جس کیرتن سوہلا ایکا گاؤ، گاونہرا گیت لائندا۔ پر م پڑکھ پت پر میثور ایکا پاؤ، دوجا در نہ منگن جائندا۔ ساچا ناؤں ردے وساؤ، وسیا ناؤں باہر نہ کوئے کڈھائندا۔ امر اپد گھر ساچے پاؤ، پد چوتھے آپ بہائندا۔ سُن اگم ڈیرہ ڈھاؤ، ایکا راہ چلائندا۔ تھر گھر بہہ بہہ خوشی مناؤ، شبدی سٹ ملائندا۔ سچکھنڈ دوارے رکھو چاؤ، چاؤ گھنیرا اک وکھائندا۔ پڑکھ ابناسی پکڑے باہوں، جو جن سوہنگ ڈھولا گائندا۔ کلج انتم کرے سچ نیاؤں، سچج ساچا راہ چلائندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وکھائندا۔ ساچا نام سوہنگ میت، مٹر پیارا آپ جنائیا۔ کایا مندر اندر مسیت، مُصلا حق حق وچھائیا۔ پیر پیغمبر سنائے گیت، ایکا الف الف پڑھائیا۔ صدی چو دھویں رہی بیت، چو داں طبق رہے گر لائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت راہ ننگن ٹھیک، نیتز نین اٹھائیا۔ کلج انتم پرگٹ ہووے لاشریک، سب دی شرکت دے مٹائیا۔ اپنے ہتھ رکھ تارنخ، تھت وار نہ کسے سمجھائیا۔ نین اٹھائے بیسن بیسن، بیسن جگدیش گڑمائیا۔ چھتر جھلے پر بھ ساچے سیس، شاہ سلطان کوئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی اک حدیث، حضرت حاضر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جان راگ چھتیس، چھٹی چھٹی ونڈ ونڈائیا۔ بھگت بھگونت رکھ اڈیک، نیتز نین دھیان لگائیا۔ آنت نبھائے سچ پریت، پریتوان پھیرا پائیا۔ ہر کا ناؤں آد جگاد جگ چوکڑی لئے جیت، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد اگم دیوے دان، کلمہ سنائے بے زبان، زیر زبر نہ کوئے رکھائیا۔

☆ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بگر سنگھ دے گرہ بر گاڑی ☆

بھگت بھگوان کھیل مہان، زرگن سرگن دھار چلائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھگت بھگونت سچ نشان، ست ستوادی اک دکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک گیان، بن اکھر آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت اک مکان، درگاہ ساچی دھام دکھائیندا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت اکو رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ بھگت بھگونت اکو سچ پنگ، سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ بھگت بھگونت اک مردنگ، نام ندھانا آپ دکھایا۔ بھگت بھگونت ایکو سنگ، سکلا سنگ رکھایا۔ بھگت بھگونت اکو منگ، پریم پریتی جھولی پائیا۔ بھگت بھگونت اک انند، انند وچ سمایا۔ بھگت بھگونت ایکو گنڈھ، نہ کوئی کھولے کھول کھلایا۔ بھگت بھگونت اکو چنڈ، سوہنگ ڈھولا رہے گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ جنایا۔ بھگت بھگونت اک محل، گھر ساچا اک سہائیندا۔ بھگت بھگونت سچ سنہیڑا دیوے گل، بودھ اکادھ درڑائیندا۔ بھگت بھگونت آتم پر ماتم رل، برہم پار برہم پردہ آپ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت دئی دوتی میٹن سل، کوڑی کرپا پنڈھ مکائیندا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو چکائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا میت، متر پیارا اک اکھوایا۔ بھگت بھگونت سدا اتیت، ترے گن پوہ نہ سکے رایا۔ بھگت بھگونت وسن در ٹھانڈے سیت، دھر دربارے آسن لایا۔ بھگت بھگونت کھیل انڈیٹھ، جگت نیتز نظر کسے نہ آیا۔ بھگت بھگونت ایکا گاؤن سہاگی گیت، سوہنگ اکھر ناؤں پرگٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمایا۔ بھگت بھگونت ایکا سنگ، سکلا سنگ نبھایا۔ بھگت بھگونت اک دو جے دے مندر جان لنگھ، لنگھ لنگھ اپنی خوشی منایا۔ بھگت بھگونت زرگن نور پرکاس کرن ساچا چنڈ، اندھ اندھیر نہ کوئے رکھایا۔ بھگت بھگونت پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار نہ کوئے ہاکایا۔ بھگت بھگونت ساچی دات دیوے ونڈ، وست امولک جھولی پائیا۔ بھگت بھگونت سدا بخشند، بخشش ایکا گن جنایا۔ بھگت بھگونت دو جہاناں میٹے پنڈھ، آون جاون دے مکایا۔ بھگت بھگونت جگ جنم دی ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھ ایکا نام پوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت سچ نشان، زرگن

سرگن آپ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت گوپی کاہن، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل گان، ساچی سخی ایکا راگ الائیندا۔ بھگت بھگونت کر
 پچان، بے پچان رُوپ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر پردھان، وڈ پردھانگی اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر،
 جن بھگتاں میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا میلا، گرہ مل مل خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت گرو گرو چیل، گر گر ساتھ رکھائیا۔ بھگت بھگونت سجن سہیلا،
 سگلا سنگ نبھائیا۔ بھگت بھگونت سہائے ویلا، وار تھت نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت بھگونت لکھ چوراسی نالوں وسے دھام نویلا، نہیل دھام وجے ودھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ بھگت بھگونت سچ منارا، زرگن سرگن آپ پرگٹائیندا۔ بھگت بھگونت جوت اجیارا،
 نور نورانہ ڈمگائیندا۔ بھگت بھگونت ٹھانڈا دربارا، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک جیکارا، آتم پر ماتم ڈھولا گائیندا۔ بھگت بھگونت اک
 سہارا، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوارا، در دروازہ اک ٹھائیندا۔ بھگت بھگونت اک ستارا، بن تندی تند وجائیندا۔ بھگت
 بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت کایا چولی، بن وچولا آپ رنگائیا۔ بھگت بھگونت چکے ڈولی،
 جگت کہا نہ کوئے دکھائیا۔ بھگت بھگونت بنے گولی، بن سیوک سیوکمائیا۔ بھگت بھگونت رت ایکا موئی، رت بسنتی آپ مہکائیا۔ بھگت بھگونت اٹی
 کرے نابھ کوئی، امرت جھرناکھ جھرائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت ایکا بندھ، بندی
 خانہ نہ کوئے تڑائیندا۔ بھگت بھگونت اک انند، انند منگل اک سہائیندا۔ بھگت بھگونت کدے نہ دیوے کنڈ، کروٹ ہر نہ آپ بدلاییندا۔ بھگت بھگونت
 زرگن سرگن چڑھائے ساچے چند، چند چاندنی رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگونت نیتز
 پیکھ، نچ نیتز دے دکھائیا۔ بھگت بھگونت ساچا ہییت، نت نوت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت کھیلے کھیل، لکھ چوراسی کھیل دکھائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنا راہ چلائی۔ بھگت بھگونت اکو راہ، رہبر نظر کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت اک صلاح، صلاحیر آپ
 اکھوائیندا۔ بھگت بھگونت اکوناں، سوہنگ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت اکوپتا اکوماں، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ بھگت بھگونت اکوتھاں، تھان

تھنتر آپ وڈیا نیندا۔ بھگت بھگونت پکڑے بانہہ، پھڑ باہوں گلے لگانیندا۔ بھگت بھگونت دیوے ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لگانیندا۔ بھگت بھگونت ہنس بنائے کاں، کاگوں ہنس اڈانیندا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکانیندا۔ بھگت بھگونت اکو میت، ہر سجن وڈ وڈیا نیا۔ بھگت بھگونت اکو ریت، ریتوان اک ہو جائیا۔ بھگت بھگونت وسے اک مسیت، کایا مندر سو بھا پانیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار وڈ وڈیا نیا۔ بھگت بھگونت ایکا اوٹ، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھانیندا۔ بھگت بھگونت ایکا جوت، نرمل نور نور دکھانیندا۔ بھگت بھگونت ایک کوٹ، سچھنڈ دوار سو بھا پانیندا۔ بھگت بھگونت اوت پوت، پتا پوت ویکھ دکھانیندا۔ بھگت بھگونت اک دوجے اتے ہون موہت، ست مجت اک جنانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایکا راہ دکھانیندا۔ بھگت بھگونت ڈونگھا ساگر، بھیو کوئے نہ پانیندا۔ بھگت بھگونت اک دوجے دا کرن آدر، آدرش اکو نظری آنیندا۔ بھگت بھگونت میلا کرتا کریم قادر، مرید مرشد رنگ چڑھانیندا۔ بھگت بھگونت اکو صبر اکو صابر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلانیندا۔ بھگت بھگونت کھولے بھیو، پردہ آپ اٹھانیا۔ بھگت بھگونت سدا نہکیو، نہچل دھام ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت ہنگ برہم دیوے ساچا میو، سو پرکھ نرنجن پھل کھوانیا۔ بھگت بھگونت وڈ دیوی دیو، دیوت سر سپس جھکانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت سچ سماج، ہر ساچا سچ بنانیندا۔ بھگت بھگونت رنج رنج کاج، جگا جگنتر کھیل کرانیندا۔ بھگت بھگونت مار آواز، نرگن سرگن آپ اٹھانیندا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، نام ست جھولی پانیندا۔ بھگت بھگونت چلائے جہاز، بیڑا اپنے کندھ اٹھانیندا۔ بھگت بھگونت کھیل غریب نواز، غریب نمانے گود بہانیندا۔ بھگت بھگونت رکھے لاج، جگ جگ اپنا ویس وٹانیندا۔ بھگت بھگونت سازن ساز، پنج ت کا یا جوڑ جڑانیندا۔ بھگت بھگونت آتم پر ماتم سنائے راگ، رسنا جہوانہ کوئے ہلانیندا۔ بھگت بھگونت کنت سہاگ، گھر مندر سو بھا پانیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایکا راہ دکھانیندا۔ بھگت بھگونت سچ پیار، پر م پرکھ آپ جنانیا۔ بھگت بھگونت لیکھے توڑے نو دوار، نورس نہ کوئے وڈیا نیا۔ بھگت بھگونت جگت ترسنا دیوے مار، ترسنا لوبھ نہ کوئے ہاکانیا۔ بھگت بھگونت کھولے بند کواڑ، جگت اندھیرا دے مٹانیا۔ بھگت بھگونت سکھمن ٹیڈھی بنک

کرے پار، ایڑا پنگل منہ دے بھار سُٹا۔ بھگت بھگونت انحد شبد سنائے دھکار، انحد راگی راگ الایا۔ بھگت بھگونت ساچی سخیاں منگلپار، بہہ بہہ گیت
 گو بند الایا۔ بھگت بھگونت نرمل دیا باقی کر اجیار، جوت نرنجن کرے رُشنا۔ بھگت بھگونت امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نخبھر جھرنا آپ جھرا۔
 بھگت بھگونت آتم سوئی پر ماتم دے اُٹھال، سرتی شبد کرے کُٹمایا۔ بھگت بھگونت ساچا مارگ دے دکھال، ہر مندر کر رُشنا۔ بھگت بھگونت بن دلال،
 سُن اگئی پار کرایا۔ بھگت بھگونت تھر گھر دکھائے ساچے لال، پوت سپوتا انگلی لایا۔ بھگت بھگونت سچھنڈ بہائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا اک جنایا۔
 بھگت بھگونت ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ اپنی گود اُٹھایا۔ بھگت بھگونت حل کرے سوال، مسدہ کوئے رہن نہ پانیا۔ بھگت بھگونت اک جلال، نوری جلوہ
 دے درسایا۔ بھگت بھگونت اک مقام مقامے حق کرے رسایا۔ بھگت بھگونت اک پیغام، سچ سندیسہ اک سنایا۔ بھگت بھگونت اک مکان، سچ مکان
 اک وڈیایا۔ بھگت بھگونت اک نشان، ایٹھے اوٹھے دو جہان جھلایا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، درگھر ساچے لئے ملا۔
 بھگت بھگونت سچ محلہ، پُرکھ ابناسی اک رکھائیدا۔ بھگت بھگونت اُچ اٹلا، اوچو اوچ ڈیرہ لائیدا۔ بھگت بھگونت نرگن دھار نرگن رلا، سرگن ناتا توڑ
 تڑائیدا۔ بھگت بھگونت پھڑائے پلا، پھڑیا پلو چھٹ نہ جائیدا۔ بھگت بھگونت دیپک جوتی نور نورانہ آپے بلا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں تیج رکھائیدا۔ جگ جگ بھگتاں تیج رکھ، نرگن سرگن دے وڈیایا۔ پت پر میثور ہو پرتکھ، پاربرہم پر بھ
 ویکھ دکھایا۔ سدا سہیلا کرا آیا پکھ، آپ اپنی دیا کمایا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے دکھ، دکھرا اپنارہ چلایا۔ آتم پر ماتم مارگ دس، چو داں و دیا نہ کوئے
 پڑھایا۔ لوک پر لوک چرناں ہیٹھاں جھس، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ ڈھاہیا۔ لوآں پُریاں پنڈھ مکائے نٹھ نٹھ، نرگن اپنا بل دھرایا۔ بھگت بھگونت کر اگھ،
 گھر ساچے کرے کُٹمایا۔ ست سروپی گائے جس، جس وید پُران نہ سکن گایا۔ انت ملاواں نس نس، مل مل اپنی خوشی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگتر، بھگت بھگونت اکو منتر انتر کرے سچ پڑھایا۔ بھگت بھگونت اکو منتر، منتر ایکا نام درڑائیدا۔ بھگت بھگونت اکو
 بنت، نرگن سرگن گھر دکھائیدا۔ بھگت بھگونت اکو نار اکو کنت، ایکا سچ سہائیدا۔ بھگت بھگونت چاڑھے رنگ بسنت، میٹھی اتر کدے نہ جائیدا۔ بھگت

بھگونت اِکو پنڈت، دوسر گرو نظر کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیندا۔ بھگت بھگونت پار کنارہ جیرج انڈت، اُتبیج
 سیج ناتا توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگتر جگ کرتا کرتا پڑھ کر نیہارا، بھگت بھگونت اک دوارا، در دروازہ آپ
 کھلائیندا۔ در دروازہ ہر جو کھول، بھگون بھگتن آپ جگائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ تولدا آیا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ کھجھنڈ دوارے بیٹھارہے اڈول،
 سچ سنگھاسن سو بھاپائیا۔ ست ستوادی نش اکھر ایکا بول، جگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ دھرم دوارا درگاہ ساچی ایکا کھول، دست امولک
 ہٹ وکائیا۔ وشن برہما شو وجائے ڈھول، مردنگا ایکا ہتھ اٹھائیا۔ لکھ چوراسی جائے مول، زرگن سرگن سرگن زرگن ایکا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت پورا
 کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ پرگٹ ہوئے اُپر دھرنی دھول، دھرت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں
 میل ملائیا۔ بھگت بھگونت اِکو آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت بُجھائے پیاس، ترسنا بُکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت جوت پرکاس،
 پرکاس اِکو نور دھرائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل تماش، خالق خلق ناچ نچائیندا۔ بھگت بھگونت ایکو راس، گوپی کاہن روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو شاخ،
 پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو ہاٹ، ساچا ہٹ اک چلائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو کھاٹ، ساچی کھاٹ ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو ذات،
 دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا ساتھ، سنگر سنگلا سنگ نبھائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو
 گاتھ، گا گا شکر منائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو گھاٹ، ایکا پتن ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو مائی اِکو باپ، ایکا پوت سپوت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں آپ ترائیندا۔ بھگت بھگونت تارے آپ، اپنی دیا کمائیا۔ کوٹ جنم اتارے پاپ، دُرمت میل دھوئیا۔
 اک جنائے ساچا جاپ، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترے گن اگن نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 بھگتاں رہیا سمجھائیا۔ جگ جگ بھگتاں دیوے راہ، ایکا راہ جنائیندا۔ نت نوت ویس وٹا، زرگن سرگن پردہ پائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ ویکھے تھواں
 تھان، جگ چوکڑی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل سمجھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی

جُگ جُگ گِیرا، ہر ایک ایک جنایا۔ نِت نوت لکھ چوراسی نرگن سرگن رہے جھیرا، جھنجھٹ سکے نہ کوئے مُکایا۔ پنچ تت کایا وسے کھیرا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پایا۔ اتم خاکی خاک ڈھاپے ڈھیرا، خاکی خاک خاک سمایا۔ بن بھگونت بھگت کوئے نہ بٹھے بیڑا، منجھدار نہ پار کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا سمجھایا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ رکھنا یاد، جگ چوکڑی پار کرائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم پھیرا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلنہارا کھیل برہم برہما، برہمانڈ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ڈھردر گاہی اک ناد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان آپ سنائیندا۔ بھگت بھگوان سنائے راگ، انراگی آپے گایا۔ اتر اتر اتم اک ویراگ، ویراگی اپنا بھیو چکایا۔ سرشٹ سبائی جگت تیاگ، تیاگی ونڈ ونڈایا۔ سرت سوانی جائے جاگ، جاگرت جوت کرے رُشایا۔ دُرمت میل دھوئے داغ، پتت پُنت کرایا۔ نرگن سرگن بنے سجن ساک، سگل ٹمب بھڈایا۔ پنچ وکارا کرے گھات، گھاؤ اکو نام لگایا۔ کلجگ اتم پُچھے بات، پُرکھ ابناسی ہوئے سہایا۔ ویکھنہارا کانات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ سبھایا۔ بھگت بھگونت چاؤ گھنیرا، اکو اوٹ تکایا۔ بھگت بھگونت نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مُکایا۔ بھگت بھگونت ناتائے سنجھ سویرا، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈایا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا سمجھایا۔ سچ سندیسہ سُن بھگت، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ آد جگاد تیری شکت، سستیت تیرے ہتھ وڈیایا۔ لکھ چوراسی بوند رکت، تیری گھاٹ گھڑت گھڑایا۔ اتم پر ماتم تیری حرکت، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ برہم سروپ تیری برکت، ساچی وست اک ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہایا۔ بھگت بھگونت کرے عرضوی، پر بھ اکو آس رکھایا۔ کون ویلا دیویں ڈھوی، لوک مات پھیرا پایا۔ اتم سرتی اٹھے سوئی، آلس بندرانہ کوئے رکھایا۔ نڈھ بن جگو جگ سدا رہے ادھ موئی، جیون جگت نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا لئے ملایا۔ کون ویلا سوبھاونت، کون گھڑی ملے وڈیایا۔ کون تھت مہما اگت، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ کون گرہ ہر ملے کنت، سچ سہنجنی اک سہایا۔ کون وڈیائی دیوے وچ جیو جنت، جیون جگت دے سمجھایا۔ کون گڑھ توڑے

ہوئے ہنکت، مایا ممتا دئے کھپایا۔ کون ناتا توڑے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں انگ لگایا۔ کون ملائے ساچی سنگت، سگلا سنگ نبھایا۔ اک تیرے
دوارے ہوئے منگت، دوجا در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھایا۔ ساچے گھر وجے
ودھائی، گرہ گرہ خوشی جنائیندا۔ کلجگ انتم کر گڑمائی، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت دیکھے تھاؤں تھائیں، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا نرگن داتا پڑکھ بدھاتا ایکنکارا ایکا وار سنائیندا۔ سچ سندیسہ سن سچن، بھگت بھگوان رہیا جنایا۔ کلجگ
انتم آوے پردے کجن، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ اک دوار کرائے ساچا مجن، ڈرمت میل دئے دھوایا۔ لکھ چوراسی بھانڈے بھجن، گھرن بھنہار کھیل
کرایا۔ جیو جنت سادھ سنت تن خاکی مائی چولا تجن، چولی رنگ نہ کوئے رنگایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ بیر بیتالے پنن، ڈوروا اپنے ہتھ اٹھایا۔ موڑ
گدھ انجان ترے گن گنی مچن، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ بھگت بھگوان گھر ساچے وسن، بہہ بہہ خوشی منایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ نٹھن، بن
پاندھی پھیرا پانیا۔ پاربرہم گھر ساچا تگن، نیتز نین اٹھایا۔ پھرے ڈہائی مدینہ مگن، مقبرہ روپ رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
بھگتن میلا لئے ملائیا۔ بھگت بھگونت دسے حال، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ انتم آوے دین دیال، دین اپنا روپ دکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان،
نرگن سرگن کھیل کرانیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے بے حال، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ سب تے کوکے کال، کلجگ اپنا ڈنک
وجائیندا۔ سچ دسے نہ کوئے مندر مسجد مٹھ شو دوالا دھر مسال، دھرم دوارا نہ کوئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنا بھيو
چکائیندا۔ بھگتن ہر جو بھيو چکاؤنا، بودھ اگادھا کرے پڑھایا۔ کلجگ انتم ڈیرہ ڈھاہنا، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ پورب لیکھا پور کر اوٹا، لکھیا لیکھ نہ کوئے
مٹایا۔ ساچے مندر آسن لاؤنا، سنگھاسن اکو اک وچھایا۔ دھر فرمانا حکم جناؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختو لاہنا، سیس تاج
نہ کوئے لگایا۔ دین مذہب ذات پات شرع شریعت پنڈھ مکاؤنا، لوک مات نظر نہ آیا۔ نو کھنڈ پر تھی ایکا ناد شبد اگمی ہر وجاؤنا، برہماد کرے پڑھایا۔
آتم پر ماتم بھيو کھلاؤنا، انھو پرکاس دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دوارے پھڑ بہاؤنا، ایکا اپنا بندھن پانیا۔ لوک مات نہ کسے راہ تکاؤنا، نیتز نین نہ کوئے

کھلایا۔ سمرتھ پُرکھ نام اکھ اک چلاؤنا، دو جہاناں رتھ دکھایا۔ کوڑی کریا ستھر ستھ دکھاؤنا، ستھر یارڑا اک وڈیایا۔ بھگت بھگونت سر ہتھ لکاؤنا، دیونہارا مان وڈیایا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی نہکرمی ہرجن تیرا جس گاؤنا، گا گا راگ الایا۔ تیرا مندر محل اٹل اُچ مینار لوک مات پرگٹاؤنا، پرگٹ اپنا رنگ رنگایا۔ ساڈھے تن ہتھ ڈیرہ ڈھاہنا، رویداس چمارا دئے گوانیا۔ آتم پر ماتم میل ملاؤنا، برہم پاربرہم کُرمایا۔ ایش جیو گنڈھ پواؤنا، گھر ساچے خوشی منایا۔ سچ سنگندھ اک دکھاؤنا، دُرگندھی تن رہن نہ پانیا۔ جگت گھنڈی ڈیرہ ڈھاہنا، نون سو اکھر کرے پڑھایا۔ بھگت بھگونت ایکا سیجا سونا، گلو کڑی ایکا پانیا۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، دوجا اشٹ نہ کوئے رکھایا۔ آد جگاد جگا جگنتر سوہنگ ڈھولا پنچ تت چولا رُپ چڑھاؤنا، رنگ رنگے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا ایکا گھر، گھر اکو اک سہایا۔ بھگت ملاوا ایکو ایک، اینکارا دیا کمانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی ٹیک، ہر پُرکھ نرنجن آس رکھانیدا۔ اینکارا لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹانیدا۔ آد نرنجن رہیا پیکھ، جوتی جاتا ڈمگانیدا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ساچے دیس، سچکھنڈ ساچے سوہا پانیدا۔ سری بھگوان نرنریش، شاہو بھوپ شہنشاہ اپنا حکم چلانیدا۔ پاربرہم پر بھ کرے آدیس، در درویش نیوں نیوں سپس جھکانیدا۔ برہم ویتا برہم نیتا برہم ویتا برہم کھیتا برہم چیتن چیتا نہ کسے جنانیدا۔ آد جگاد برہم برہما بودھ اگادھ شبد ناد، گردیو منتر ست ستواد دیوے داد، بھگت بھگونت ایکو راہ دکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنت سہیلے آپے پھر، پھر اپنا نام میل ملائیدا۔ بھگت بھگونت آسا پور، پوری آسا انت کرائیا۔ سنت کنت ہر حاضر حضور، ایکا نور درسایا۔ گرکھاں پنڈھ مکائے نیڑا دور، دُور دُراڈا بھو چکایا۔ گر سکھاں کریا میٹے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک درڑایا۔ کرپاندھ دیونہارا چرن دھوڑ، سچ سوامی مستک لکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ بھگتن پیتا ہر کرتارا، کرنی آپ کمانیدا۔ کلج اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھانیدا۔ سمبل وسے دھام نیارا، نظر کسے نہ آئیدا۔ شبد اگئی بول جیکارا، دو جہاناں بے جیکار آپ کرائیدا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، گر اوتار پیر پیغمبر سپس جھکانیدا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ انت کوئے نہ آئیدا۔ بھگت بھگوان دے سہارا، نوبت وجائے نام نگارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگانیدا۔ نوبت نام وجے

مردنگا، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ صاحب سلطان سورا سربنگا، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ انتم پار کنارہ ویکھے کنڈھا، دوسر بھیونہ جانے رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت سدا بخشدا، بخشش ایکا ایک جنائیا۔ بخشش کرے ہر مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کلجگ انتم غریب نمائیاں دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ امرت آتم پین کھان، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ رسنا جہوا ساچا گان، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا ساچا ناتا، سوہنگ شبد نرگن نرگن کر پروان، پروانہ سرگن آپ پھرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر جگ چوکڑی اپنی کھیل وکھائیا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی برگاڑی ★

بھگت بھگوان سہائے بنک، بنک دواری دیا کمائیدا۔ بھگت بھگوان وکھائے انک، آتر بو جھ بھجھائیدا۔ بھگت بھگوان دیوے منت، منتر نام جنائیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وکھائیدا۔ بھگت بھگوانت نرگن ویس، سرگن بو جھ بھجھائیا۔ بھگت بھگوانت وسے ساچے دیس، دیس اکو اک وڈیائیا۔ بھگت بھگوانت رہے ہمیش، سدا سدا رشنائیا۔ بھگت بھگوانت اکو رکھ، رکھ بھیکھ نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان ایکا نور وکھائیا۔ بھگت بھگوان اکو حد، ہوئے اپنی آپ جنائیدا۔ بھگت بھگوان اکو جد، جگ جگ بنس سہائیدا۔ بھگت بھگوان اکو سد، ہر سدا نام الائیدا۔ بھگت بھگوان اکو مد، پریم پیالہ رس چکھائیدا۔ بھگت بھگوان لڈائے لڈ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا کھیل کرائیدا۔ بھگت بھگوان ایکا بستر، تن ماٹی خاک نہ کوئے رنگائیا۔ بھگت بھگوان ایکا شستر، لوہار تر کھان نہ کوئے گھرائیا۔ بھگت بھگوان ایکا استر، نیتز نین نظر کسے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان ایکا منتر، مت بھید دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ بھگت بھگوان ایکا جوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیدا۔ بھگت بھگوان اک سنجوگ، دھر سنجوگی میل ملائیدا۔ بھگت بھگوانت اک روگ، دیرگھ روگ نظر

بھگت ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

کوئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت اک ساچی سوچ، سوچ اور نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان ویکھ دکھائیندا۔ بھگت بھگوان ویکھن آیا، واہو اوہے سچ ودھائیا۔ ترے گن جھوٹھی میٹے مایا، مایا ممتا موہ تڑائیا۔ سیوا کرے وڈ دائی دایا، سیوک اپنا ناؤں رکھائیا۔ سیس جگدیش رکھے چھایا، چھبر اپنے نام لگائیا۔ کرے کرائے جو من بھایا، گرسکھ من نسا وچ کھپائیا۔ اپنا تن نہ کوئے رکھایا، تن بھگت دے وڈیائیا۔ اپنا کن نہ کوئے جنایا، جن بھگتاں کن اپنا راگ الائیا۔ اپنا بیڑا نہ کوئے بٹھایا، جن بھگتاں بیڑا پار کرائیا۔ اپنا مندر نہ کوئے سہایا، جن بھگتاں مندر رہیا سہایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیوے اک وڈیائیا۔ اک وڈیائی ہر بھگت، بھگوان آپ جنائیندا۔ مان رکھائے سرشٹ جگت، جیون جگت جنائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، رتی رت پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنی بوچھ بھجائیندا۔ بھگت بھگوان بوچھے بوچھ، بھيو ا بھيد گھلایا۔ بھيو چکائے ایکا دوج، دوتی رپ نظر نہ آئیا۔ آتم پر ماتم دیوے سوچھ، سچ سچ سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن کھیل نرگن ویکھ دکھایا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی پکر سنگھ دے گرہ جیتو ضلع بٹھنڈہ ★

آد جگادی اک سلطان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ مکان، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ ست جھلائے اک نشان، سو پڑکھ نرنجن ہتھ اٹھائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن وڈ مہربان، مہما کتھ نہ کوئے سٹائیندا۔ اینکار وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا دیونہارا دان، داتا دانی ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان کھیل مہان، کھیلنہارا نظر نہ آئیندا۔ پاربرہم پر بھ کر پروان، سچ پروان ہتھ پھڑائیندا۔ ست ستوادی ست گیان، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر راجن راجا، بھوپت بھوپ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، ہر ویکھے تھاوں تھانیا۔ وشن برہما شو سازن سازا، شبدری گھاٹ گھاٹ گھڑت گھڑایا۔ ترے پنج دیونہارا داجا، دست

امولک جھولی پائیآ۔ ناد انادی اگئی و اجا، بن تندى تار و جائیآ۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، آد جگاد شهنشاه اِك وڈ وڈیائیآ۔ شهنشاه ہر نر نكارا، دۇجا نظر كوى نہ آئیندا۔ سچكھنڈ نواسى ساچا كھول دوارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حكى حكى مھم مھم ورتارا، دُھر فرمانا آپ سنايندا۔ وشن برهما شو كر تيارا، شبد سْت نال پيارا، ابناسى اچْت رنگ چڑھائيندا۔ نرگن نرگن وڈ بھنڈارا، ديونہارا وست تھارا، تھر گھر ساچے آپ ورتائيندا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، شهنشاه اپنا مھم چلائيندا۔ ساچا مھم سرى بھگوان، نانك نرگن آپ جنائيا۔ سچ سندیسہ نوجوان، نوبت اپنے ناؤں جنائيا۔ مقامے حق بن پردھان، سچ پردھانگى آپ كمائيا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، شهنشاه اپنے ہتھ ركھے وڈیائیآ۔ ساچى وڈیائی ركھے ہتھ، ہر ستنگر كھيل كرائيندا۔ ساچا مارگ ايك دس، وشن برهما شو راہ چلائيندا۔ نرگن نرگن جوت كر پر كاس، نورد نورد ڈگمگائيندا۔ ويكھنہارا كھيل تماش، نرگن سرگن دھار چلائيندا۔ لكھ چوراسى اكو خواہش، خالى بھنڈارے آپ بھرائيندا۔ كر كھيل پُر كھ ابناس، ابناسى اپنى كل وكھائيندا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، ساچا مارگ آپے لائيندا۔ ساچا مارگ ہر ہر لا، نرگن سرگن دھار چلائيا۔ لكھ چوراسى جوڑ جُڑا، نرگن سرگن سرگن اپنا بندھن پائيا۔ پنج تت ميلا سچ سُبھا، اپ تیج وائے پر تھى آكاش ايك گھر وسايا۔ ساچا مندر دئے سُبھا، صحبت اپنے ہتھ ركھائيا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، دُھر سندیسہ ايك گائيا۔ دُھر سندیسہ گائے گيت، گاونہارا اِك اكوائيندا۔ سچكھنڈ نواسى ہر اتيت، ترے گن وچ كدے نہ آئیندا۔ آد چلائی ايك ريت، انت اپنے ہتھ ركھائيندا۔ وسنہارا هست كيٹ، گھر گھر اپنا ڈيرہ لائيندا۔ نام اگئی اِك انڈيٹھ، اگم اگمرا آپ سنايندا۔ وسنہارا چيستن چيت، جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، شهنشاه ايك مھم ورتائيندا۔ ساچا مھم آد جگاد، جگ كرتا آپ ورتائيا۔ ساچا مھم اگئی ناد، نر نر نكارا آپ سنايا۔ ساچا مھم بودھ اگادھ، لكھن پڑھن وچ نہ آيا۔ كھيلے كھيل وچ برھما، پاربرہم اپنى بوجھ بُجھائيا۔ ساچا مھم لوآں پُرياں ديوى داد، سورج چند چند سمجھائيا۔ ساچا مھم سچ نشانہ ديوى گاڈ، دو جہاناں آپ جُھلايا۔ ساچا مھم جگ جگ لڈائے لاڈ، آپ اپنے انگ لگائيا۔ جوتى جوت سرۇپ ہر، آپ اپنى كړپا كړ، شهنشاه اپنا مھم ورتائيا۔ ساچا مھم آد نرجن، آد آد جنائيندا۔ كرے كھيل درد دُكھ بھے بھجن، بھے بھو اپنے ہتھ ركھائيندا۔ لكھ چوراسى بن بن سجن، سگلا سنگ

نبھائیندا۔ آتم پر ماتم ایکا مجن، سر سرور اک دکھائیندا۔ جگ چوکڑی نرگن سرگن مارگ آئے دس، بھو ابھید کھائیندا۔ پنج تت کایا آئے وسن، سچ
 وسیرا اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ اپنا رنگ دکھائیندا۔ شہنشاہ ہر ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ دکھایا۔ آپے ڈور
 آپ پتنگ، آپے دیکھے چائیں چائیا۔ آپے ناد آپ مردنگ، آپے سوہلا رہیا گایا۔ آپے سورپیر سرنگ، بل اپنا آپ دکھایا۔ آپے وسنہارا جیرج انڈ،
 اُتھج سیتج رہیا سمایا۔ آپے چارے کھانی سنائے چھند، چارے بانی راگ الاپیا۔ آپے جانے پرمانند، پر م پُرکھ وڈی وڈیاپیا۔ آپے نام خزانہ دیوے ونڈ،
 بن ونجارا ہٹ چلاپیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے چلے حکم رضایا۔ ساچا حکم ایکا ایک، ایکنارا آپ جنائیندا۔ جگا جگنتر ساچی ٹیک، دو
 جہاناں آپ رکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بدلے بھیکھ، بھیکھی اپنا روپ دکھائیندا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ دسے رکھ، ریکھا سب دی آپ
 بدلانیندا۔ مجھ داہڑی نہ کوئے کیس، سیس جگدیش نہ کوئے منڈائیندا۔ حکمے اندر برہما وشن مہیش گنیش، دھر فرمانا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کرانیندا۔ حکمے اندر ساچی کار، ہر کرتا آپ کماپیا۔ حکمے اندر کھیل جگ چار، جگ چوکڑی بندھن پاپیا۔ حکمے اندر گر
 اوتار، گر شبدی ناؤں وڈیاپیا۔ حکمے اندر بول جیکار، ناؤں نرنکارا دئے سمجھایا۔ حکمے اندر کھول کواڑ، بند تاکی کُنڈا لاہیا۔ حکمے اندر محل اٹل لئے اُسار،
 اُوچو اُوچ آسن لاپیا۔ حکمے اندر جل تھل مہینل پاوے سار، حکمے اندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ سمنند ساگر رہیا سماپیا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی کایا چولا دیوے پاڑ،
 حکمے اندر لکھ چوراسی رہیا اپاپیا۔ حکمے اندر نرگن نور جوت کرے پرکاس، پرکاشوان سرب لوکاپیا۔ حکمے اندر بن بن داسی داس، سیوک سیوا سچ کماپیا۔ حکمے
 اندر جگ رکھے آس، نر اس اپنی آپ پرگٹاپیا۔ حکمے اندر شہنشاہ شاہو شاباش، شہنشاہ اپنا حکم چلاپیا۔ حکمے اندر پاوے راس، گوپی کاہن نچاپیا۔ حکمے
 اندر واسا دس دس ماس، مات گر بھ سچ ہنڈھاپیا۔ حکمے اندر کھیل پر تھی آکاش، گنگ گنگنتر رہیا سماپیا۔ حکمے اندر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی کرنی آپ کماپیا۔ حکمے اندر کرنی کرتا کرے کرتار، قُدرت قادر کھیل کرانیندا۔ حکمے اندر نرگن سرگن دھارا، سرگن اپنا رنگ دکھائیندا۔ حکمے
 اندر گر اوتار، گر گر بوجھ نبھائیندا۔ حکمے اندر سنجگ تریتا دواپر دیکھے وارو وارا، کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت لیکھا جانے وید چارا،

پُران پُرانا نال پڑھائیندا۔ حکمے اندر گیتا گیان بول جیکارا، اک اٹھ جوڑ جڑائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآنا دے سہارا، تیس بتیسا سوہلا گائیندا۔ حکمے اندر
 کہانی بانی بول جیکارا، بے جیکار اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ حکمے اندر تیمی اوتارا، ترے گن اتنارہ چلائیندا۔ حکمے اندر بھگت اٹھاراں، بھگن بھگتی اپنی لائیندا۔ حکمے
 اندر عیسیٰ موسیٰ محمد دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ حکمے اندر ہو اجیارا، مقامے حق نورو نور پرگٹائیندا۔ حکمے اندر لاشریک پروردگارا، نبی رسول آپ
 پڑھائیندا۔ حکمے اندر کاتب بنے سچ لکھارا، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ حکمے اندر کھولے سچھنڈ دوارا، سچھنڈ نواسی اپنا آسن لائیندا۔ حکمے اندر نانک نرگن
 دے آدھارا، ادھر ادر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ اپنا تھم منائیندا۔ حکمے اندر نرمل جوت، جوتی جوت جگائیا۔ حکمے
 اندر قلعے کوٹ، بنک بنک سہائیا۔ حکمے اندر اوت پوت، پتا پوت وڈیائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر گوبند میلا سچ سہائیا۔ حکمے
 اندر گوبند دھار، گر گر آپ جنائیندا۔ حکمے اندر شبد جیکار، بے جیکار لائیندا۔ حکمے اندر پاوے سار، مہاسار تھی کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر ہو تیار،
 ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ حکمے اندر اون گون بھر اپار، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھائیندا۔ حکمے اندر، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم
 آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر آپارکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر ہو پرتکھ، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ حکمے اندر بول لکھ، لکھ لکھ آپ سنائیندا۔ حکمے
 اندر ہو ہو وکھ، وکھرا دھام وڈیائیندا۔ حکمے اندر گائے جس، کہانی بانی صفت صلاحیندا۔ حکمے اندر جائے نس، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ حکمے اندر
 تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ حکمے اندر مارگ دس، گر اوتار پیر پیغمبر اپنارہ وکھائیندا۔ حکمے اندر میٹے رین اندھیری مس، جگت اندھیر دؤر
 کرائیندا۔ حکمے اندر چلائے مگ پنٹھ، حکمے اندر تند بندھائیندا۔ حکمے اندر لائے ترے گن اگ، حکمے اندر امرت میگھ برسائیندا۔ حکمے اندر ہنس بنائے گت،
 کاگوں ہنس اڈائیندا۔ حکمے اندر درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپناروپ درسائیندا۔ حکمے اندر پرگٹ ہووے جگ، جاگرت جوت جوت جگائیندا۔ حکمے
 اندر بھگت بھگوان لئے سد، سدا ایک نام دُسنیندا۔ حکمے اندر ورن برن ذات پات بنائے حد، حکمے اندر توڑ تڑائیندا۔ حکمے اندر وشنوں جد، وشو اپنا کھیل
 کرائیندا۔ حکمے اندر کوڑی کریا دیوے دب، حکمے اندر سچ سچ وڈیائیندا۔ حکمے اندر لوک مات لکھ چوراسی ناتا دیوے چھڈ، حکمے اندر دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔

حکمے اندر سَچِک تریتا دواپر کلجک نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کری حد، کلجک انتم ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر منمکھ سٹے ڈونگھی کھڈ، منجھدھار آپ
 رڑھائیندا۔ حکمے اندر گرگھ ساچے گودی چک، چک چک خوشی منائیندا۔ حکمے اندر رکھنہارا پت، جن بھگتاں تیج بڑائیندا۔ حکمے اندر دیوے ساچی وتھ،
 آتم پر ماتم نام جپائیندا۔ حکمے اندر لیکھے لائے رتی رت، رت اپنے رنگ رنگائیندا۔ حکمے اندر دیوے برہم مت، پاربرہم برہم وِ دیا آپ جنائیندا۔ حکمے اندر
 دھیرج جت، ست سنتوکھ گنڈھ رکھائیندا۔ حکمے اندر چلائے من مت، مایا متتا لوبھ موہ ہنکار کام کرودھ انگ لگائیندا۔ حکمے اندر بودھ اگادھ مہما اکھ،
 گیت سہاگی آپ سنائیندا۔ حکمے اندر جگ جگ چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ حکمے اندر جن بھگتاں آگے جائے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے جنائیندا۔
 حکمے اندر لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسُستی ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر گردوار مندر شودوالے مٹھ، مسجد اپنا رُپ وٹائیندا۔ حکمے اندر
 ویکھنہارا تیرتھ تٹ، کنارہ ایک گھاٹ رکھائیندا۔ حکمے اندر کھول ہٹ، ساچا نام ونج کرائیندا۔ حکمے اندر کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا وِیس وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حکم اینکار، ایک وار جنائیا۔ جگ چوکڑی کرے خبردار، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر سیوا کرن وارو وار، بن سیوک سیو کمائیا۔ نام ندھانا سچ بھنڈار، جیواں جنناں جگت ورتائیا۔ کھ لکھ بیان سچ نشان، ہر صفتی صفت
 سنائیا۔ قلم شاہی کر پروان، کاغذ انگ انگ ملایا۔ نیرتھیکھ جگت زبان، بتی دند کرے کڑمائیا۔ بدھی بنائے جگت ودھان، ودت ایک گھر دکھائیا۔ مت
 متوالی ہوئے حیران، بھيو کوئے نہ آئیا۔ من واسنا بنے شیطان، شرع شرع رُپ وٹائیا۔ سچ سندیسہ دیوے حکمران، حاکم اپنا حکم جنائیا۔ سَچِک تریتا
 دواپر کلجک پندھ مکے وِچ جہان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ جگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر تیج ت کا یا چولا سرب ہنڈھان، آنت کوئے رہن نہ پائیا۔
 سچکھنڈ دوارے بن بھکھارے بہہ بہہ منگن دان، خالی جھولی آگے ڈاپیا۔ دیونہارا گن ندھان، ایک وست رہیا ورتائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ بنیا رہیا
 نادان، اپنا بل نہ کسے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک دکھائیا۔ ساچا حکم اک اٹل، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ساچا
 حکم نہ کوئی کرے ول چھل، اچھل چھل نہ کوئے دکھائیندا۔ ساچا حکم نہ جائے بل، نہ کوئی میٹ میٹ وٹائیندا۔ ساچا حکم دُھر دا بل، بل اپنا آپ

جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگتر، گر اوتار پیر پیغمبر دے دے منتر، منتر اپنا حکم جنائیندا۔ منتر نام سچ فرمانا، اتر کرے پڑھائیا۔ جگ چوکڑی ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کمائیا۔ لکھ چوراسی ساچا رانا، رحمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے رُپ دکھائیا۔ نرگن سرگن پہرے بانا، گر اوتار دے وڈیائیا۔ بن اکھر گائے گانا، گا گانا اکھر رُپ وٹائیا۔ کھیلے کھیل مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑ چوکیدار، چوکس چار کُنٹ دکھائیندا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، وشن برہما شو صفت صلاحیندا۔ پیر پیغمبر کر پکار، کلمہ نبی رسول پڑھائیندا۔ حق حقیقت کرے ویچار، لاشریک شریکت اور نہ کوئے رکھائیندا۔ نور نورانہ پروردگار، پردہ نشین کھ نقاب پردہ لائیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، مُرشد مُرید دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ کلج ویکھے ویکھنہار، پیکھت پیکھت اپنا نین کھائیندا۔ ایکا حکم دُھر دربار، دُھر درباری آپ منائیندا۔ ساچے تحت بیٹھ سچی سرکار، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے یار، پھڑ باہوں آپ ملائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکٹھے کیتے ایکا وار، ایکنکارا حکم جنائیندا۔ نیتز ویکھو کھول اگھاڑ، اکھ پر تکھ رُپ جنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اگنی گئی تتی ہاڑ، سیتل دھار نہ کوئے وھائیندا۔ دین مذہب لگا اکھاڑ، ذات پات ناچ نچائیندا۔ پھری دروہی بہتر ناڑ، سوئی سرتی نہ کوئے اٹھائیندا۔ کایا کھیڑا دے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُجاٹلا پریت سو بھا کوئے نہ پائیندا۔ ناتا تٹا پُرکھ نار، لکھ چوراسی ہوئی و بچار، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ گر کاشد نہ کوئے پیار، سجدہ جھکے نہ پروردگار، آتم میل نہ کوئے رام، پر ماتم گنڈھ نہ کوئے پوائیندا۔ خلق خدائی ہوئی غلام، پنج شیطان لایا الزام، سادھ سنت ہوئے بدنام، کایا چولا نہ کوئے بدلاییندا۔ اسم اعظم نہ کوئے کلام، منتر نظر نہ آئے ستنام، چتر بُج نہ ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئی حیران، چاروں کُنٹ جھوٹھ نشان، کلج اپنا ڈور وائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا حکمران، سچکھنڈ دوارے بیٹھا ویکھ دکھائیندا۔ کلج انتم وگر گیا نظام، گر اوتار پیر پیغمبر بندھن کوئے نہ پائیندا۔ انتم ناتا چھڈ گئے تمام، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ راتیں ستیاں دے جاگدیاں کوئے نہ دے پیغام، انحد دُھن نہ کوئے سنائیندا۔ سرت سوانی سیتا جھٹیا رام، رمیا انگ نہ کوئے لگائیندا۔ نظر نہ آئے گھنٹیا شام، رادھا بنسری نہ کوئے وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کوئے سنائے کلام، کلمہ کائنات نہ کوئے

پڑھائیندا۔ محمد نیتز نین شرمان، صدی چوڑھویں گھنہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ چار یار ہوئے بے ایمان، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک ورتائیندا۔ حکمے اندر کھیل اول، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچا سو بھا پائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ گرتاراں پیر پیغمبر پھراؤندا رہیا پلا، نام اپنی گنڈھ دکھائیندا۔ کلجگ اتم سچ سندیس ایکا گھلا، لیکھا سب دا اپنے لیکھے لائیندا۔ آپے ویکھنہارا رانی اللہ، عالمین آپ ہو جائیندا۔ آپے کھیلے کھیل ہو سہلا، بسمل اپنی دھار جنائیندا۔ آپے تیر کمان چڑھائے چلہ، سچ نشانہ آپے لائیندا۔ آپے ویکھے اچا ٹلا، ڈو گھی کندر آپے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر انت کنت بھگونت، لیکھا سب مکائیندا۔ حکمے اندر کلجگ کوڑ، کوڑی کر یادے مٹائیا۔ حکمے اندر جن بھگتاں آسا نسا کرے پور، نر اساکوئے رہن نہ پائیا۔ حکمے اندر دیوے ست سرور، رس ایکا رس چکھائیا۔ حکمے اندر پندھ مکائے نیڑے دور، آتم پر ماتم ایکا گھر دکھائیا۔ حکمے اندر حاضر ہوئے حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ حکمے اندر اپنا بھانا ورتے ضرور، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی توڑے غرور، غربت کوئے رہن نہ پائیا۔ حکمے اندر معاف کرے سب قصور، جو جن ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ حکمے اندر آوے جاوے سرب کلا بھر پور، بھر پور رہیا سرب ٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر کھیل رکھائیا۔ حکمے اندر رکھی تا نگھ، گر اوتار دھیان لگائیندا۔ حکمے اندر سوانگی ورتے اپنا سانگ، نوٹا اپنا ناچ نچائیندا۔ حکمے اندر منگے مانگ، منگنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکم اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ہر کا ناؤں وڈا وڈ، سنگر آپ پر گٹائیا۔ آد جگادی اکوند، راگ انراگ سنائیا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر جگ چو کڑی گئے لد، سرگن سیوامات کمائیا۔ کلجگ اتم آئی حد، پار کنارہ دئے دکھائیا۔ بھگت بھگونت لئے سد، راتیں ستیاں آپ اٹھائیا۔ پُرکھ پُرکھو تم لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ ساچا ناؤں ایکا دس، ناؤں نرنکارا کرے پڑھائیا۔ پار برہم برہم ہوئے وس، پردہ دئے اٹھائیا۔ نرگن کرے نرگن جس، سرگن دیوے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا حکم رہیا جنائیا۔ ایکا حکم ساچا ڈنکا، ہر سجن آپ و جائیندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنکا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ نو نو چار کڈھنہارا شنکا، سنساروپ نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کنتا، کنت کنتوہل پھیرا پائیندا۔ سنجگ بنائے

ساچی بنتا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سننا، ست ستوادی پردہ لائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگتا، ہنگ برہم اک دکھائیندا۔ میل ملاوا
 ساچی سنگتا، سنگل شرع نہ کوئے رکھائیندا۔ کایا چولی آپے رنگدا، رنگ مچھٹی اک رنگائیندا۔ باہوں پھڑ اٹھائے بھگھانگتا، بھگھیاں بھگھ آپ گوائیندا۔
 ایکا نام ایکا منتا، منتر اکو اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر بچھلا لہنا اپنے لیکھے پائیندا۔ حکمے اندر لیکھے جائے لگ، باقی
 کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پرگٹ ہو پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ سنت ساجن لئے رکھ، گرگھیاں
 دیوے مان وڈیائیا۔ لکھ چوراسی سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ترے گن ناتا جوڑ جڑائیا۔ جگت دوارے ویکھ اکھ، نو کھنڈ پر تھی دھکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکمے اندر اپنی کرنی آپ کمائیا۔ حکمے اندر کرنی کرتا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ حکمے اندر مارے مار، مورکھ منہ دے بھار سٹائیندا۔
 حکمے اندر گیرا لکھ چوراسی وارو وار، جگ چوکڑی آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر رائے دھرم کرے خوار، حکمے اندر چتر گپت سیو کمائیندا۔ حکمے اندر لاڑی موت
 کرے شنکار، سپس مینڈھی جگدیش گندائیندا۔ حکمے اندر جن بھگت لئے ادھار، انتر آتم میل ملائیندا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی کرے پار، کلجگ انتم پندھ
 مکائیندا۔ حکمے اندر سوہنگ شبد کر جیکار، سبجگ ساچا راہ چلائیندا۔ چار ورن دئے ادھار، کھتری براہمن شور ویش ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم
 کرے پیار، برہم پار برہم رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ سوہنگ منتر آد انت، انتر انتر یو جنائیا۔
 لکھ چوراسی جگا جگنتر، ہنگ روپ دکھائیا۔ سو صاحب وسنہارا گنگ لگنتر، زمیں اسماناں ویکھ دکھائیا۔ ہنگ برہم بنائے بنتر، گھڑن بھٹنہار اکھوائیا۔ گرگھ
 ورا بھیو جانے زرنتر، نج نیتز دئے درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک سنائے سوہنگ ڈھولا، شبدی گر بن وچولا، رولا اور نہ کوئے
 پائیا۔ شبد وچولا آپ پر بھ، گر گر ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ سبجگ آپ لہ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ امرت جھرننا جھرائے کول نبھ، رس رسا اک دکھائیندا۔
 نو دوارے پار حد، ڈونگھی بھوری پار کرائیندا۔ شبد اناد وجے انحد، پنچم سخیاں بہہ بہہ منگل گائیندا۔ آتم پر ماتم اک دوارے صد، صدقے واری گھولی
 گھول گھمائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو بیٹھا رہیا ہو کے اڈ، کلجگ انتم بھگتاں وچ سائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، دیونہارا ڈھر فرمان، ست سندیسہ نر نریشا اینکارا کر پسارا وچ سنسار سوہنگ دھارا لکھ چوڑاسی کرے
 گڑمائیا۔ سنجگ چلے سچ وہارا، ایکا مندر ایک گروڈوارا، گردیو ایشٹ اک جنائیا۔ پڑکھ اکال دین دیال لکھ چوڑاسی لائے نعرہ، اچی کوک کوک سنائیا۔
 سرب جیاں دا سانجھا یارا، پروردگار خدائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی میل ملائے اک دربارا، در دروازہ آپ کھلایا۔ اوچاں نیچاں کرے پیارا، راؤ رنکاں
 دئے سہارا، کیٹ کیٹاں لئے اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر لکھ چوڑاسی سرشٹ سبائی جیو جنت
 سادھ سنت بھگت بھگونت اک دکھائے سچا گھر، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ آون جاون جنم مرن بھے بھو چکے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے رکھایا۔ نو نو چار
 چار پنج دو ایکا اکھر جائن پڑھ، آخر اپنی کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر دیونہارا ساچا ور، ور داتا بے پرواہیا۔
 سنگر کرپا ہوئے پار، بیڑامات رڑھن نہ پائیا۔ گر کاشد دئے ادھار، دھیرج دھیر رکھائیا۔ سرت سوانی کرے پیار، گھر میلا کنت سچ سکھدائیا۔ جگت
 ڈکھرا دئے نوار، دردیاں درد وندائیا۔ آسانسا مایا ممتا توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے بل رہن نہ پائیا۔ ساچی سنگتا میل وچ سنسار، ساچا سنگ دئے سمجھایا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ سنگر پورا ہوئے مہربان، دین اپنی دیا کمائیدا۔ ساچا دیوے نام ندھان، نج آتم رس
 چکھائیدا۔ جوٹھ جھوٹھ سرب مٹ جان، کوڑی کریا موہ تڑائیدا۔ ایٹھے اوٹھے کرے پچان، ابھل بھل کدے نہ جائیدا۔ جو جن سنگر چرنی ڈگے آن،
 پھڑ باہوں پار کرائیدا۔ لیکھا جانے بردھ بال، جوان مات گربھ بھند کٹائیدا۔ سنگر پورا وڈ بلوان، دو جہاناں بل دکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی کلیان آپ جنائیدا۔ سنگر ساچے ملے سرن، سرنگت سمجھایا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، نج نیتز روپ درسایا۔ ناتا ٹٹے مرن ڈرن،
 ڈکھ درد نہ لاگے رایا۔ ترے گن مایا مول نہ سرن، جس یلیا بے پرواہیا۔ ادھ وچکار کدے نہ اٹن، شتوہ دریا نہ کوئے رڑھایا۔ ساچے پوڑے
 انتم چڑھن، چڑھ چڑھ خوشی منایا۔ سنگر پورا حاضر حضورا نرگن داتا پڑکھ بدھاتا آگوں آئے پھرن، سرگن اپنی انگلی لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دردیاں درد وندائیا۔ سنگر پورا کھولے ہٹ، اکو نام وکائیدا۔ جنم جنم دا ڈکھرا دیوے کٹ، نکھی پھری ہتھ رکھائیدا۔

دُئی دویٹی میٹے پھٹے، پیٹی اِکو نام بندھائیندا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے وٹ، دوجی ہوئے نہ کوئے جنائیندا۔ شبد اگئی مارے سٹ، بھے بھوئے نہ کوئے دکھائیندا۔
 نرمل جوت کر پرکاس، دکھیاں درد درد گوائیندہ۔ گرکھاں پوری کرے آس، گھر ایک میل ملائیندا۔ کوڑی کریا جوٹھ جھوٹھ کرے پاش پاش، پاسا گر سکھ
 آپ اٹائیندا۔ اٹھے پہر پاوے راس، گھر مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار
 توڑے ناتا، نت اپنا کھیل کرائیندا۔ کرے ویس پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام ندھان نوجوان سنائے گاتھا، گھر گمبھیر آپ پڑھائیندا۔
 کھولنہارا بند کوڑی تاکا، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ آپ سنائے اپنا ساکھ، دوجی ساکھی نہ کوئے سنائیندا۔ لیکھے لائے تیخ ت مائی خاکا، خالی بھانڈا آپ
 بھرائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کسے ہتھ نہ آئے گل س باتا، گلوکڑی گرکھ ورا لائیندا۔ سدا سہائی دیونہار نجات ا، نج آتم میل ملائیندا۔ کوڑی
 کریا جوٹھ جھوٹھ سٹے ڈوگھے کھاتے، کھاتے پھیر نہ کوئے کھائیندا۔ کر کرپا جس میٹے اندھیری راتا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ پُچھے
 واتا، لکھ چورا سیو جنت سرب گرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر پورا ایک ہر، جگ جگ بندھن مات کٹائیندا۔ دکھ درد دلدر
 جائے نٹھ، کام کرودھ نہ کوئے لڑائیا۔ سنگر پورا حاضر حضورا، شبد اگئی مارے سٹ، ٹھوکر نام لگائیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل جوت کر پرگٹ،
 پارکھو اپنی پرکھ دئے دکھائیا۔ جانہارا مت گت، لیکھے لائے رتی رتی، رتی رت آپ مہکائیا۔ کوڑی کریا جڑ دیوے پٹ، نام کہاڑا ہتھ اٹھائیا۔ کر کرپا
 ملے جوں دھتے جٹ، جٹ جٹاں لئے اٹھائیا۔ گرکھ لاہارے کھٹ، منتمکھ بیٹھے مکھ بھوائیا۔ ہر کا نام سدا اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ اک لکھ اسی
 ہزار، بھوت بے تال کرے وس، نانک گو بند دئے صلائی۔ چھوٹے بالے مارگ گئے دس، اپنے آپ نیہاں ہیٹھ چنائیا۔ جس صاحب ہوئے وس، تس کال
 مہاکال نیڑ نہ آئی۔ گرکھ پورا گر چرنی جائے وس، دکھ درد نہ لاگے رائیا۔ پُرکھ اکال اپنی گودی چکے ہس ہس، بن سیوک سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھ درد پھڑ نام کرد کترا کترا دئے کرائیا۔

☆ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہر چند سنگھ دے گرہ ہر رائے پُر ضلع بٹھنڈہ ☆

سو پُرکھ نرنجن گہر گبھیہر، آد آنت کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چڑھ اخیر، آخر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایککارا وڈ پیرن پیر، دستگیر ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن جگا جگنتر بٹھے بیڑ، بندھن ایکا نام پائیندا۔ ابناسی کرتا نرنجن سرگن نش اکھر دکھائے بن لیر، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سری بھگوان دو جہاناں گھت وہیر، گرہ مندر پھول پھولائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور آد جگا جگا جگنتر، شبر نرالا مارے تیر، انیالا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگا کرائیندا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کماہیا۔ شبد اگنی مارگ دس، نرنجن سرگن کرے پڑھائیا۔ پنچ تت کایا اندر وس، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ پاربرہم برہم میلا ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نرنجن جوت کر پرکاس، گرہ مندر کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی دیکھے وارو وارا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی چوکڑی جگ، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سرگن اندر نرنجن لگ، لگ لگ پھپھائیا۔ کھیلے کھیل ابناسی اچت، بھیو کوئے نہ رائیا۔ دیوے مان شبدی سٹ، سٹ شبد دے وڈیائیا۔ وشن برہما شو بہائے گھ، بنے دھن جنیدی مائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ سمجھائیا۔ ساچی کرنی سٹ ڈلارا، ہر شبدی دھار چلائیندا۔ نرنجن سرگن کر پسارا، لکھ چوراسی دیکھ دکھائیندا۔ اپ تیج وائے پر تھمی آکاش پنچ تت اکھاڑا، ترے گن اپنا ناچ نچائیندا۔ جگا جگنتر دیکھے وگسے وارو وارا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نام ندھان بول جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ گر اوتاراں دے سہارا، پیر پیغمبراں راہ جنائیندا۔ بھگت بھگونت کھول کوٹا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل رچائیندا۔ جگ جگ کھیل ہر اولاء، ایککارا آپ رچائیا۔ ستبگ تریتا دواپر کلجگ نرنجن سرگن پھڑائے پلا، ایکا بندھن پائیا۔ پیر پیغمبر سچ سندیس ایکا گھلا، گر گر کرے نام پڑھائیا۔ جوتی جاتا جوتی رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ سچ سنگھاسن

۸۶۰

۸۶۰

ایکا ملا، سبکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا بے پرواہیا۔ جگ کرتا ہر آد جگاد، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ بودھ اگادھا ایک ناد، ترے بھون دھنی آپ سٹائیا۔ سرگن رکھنہارا لاج، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ بھگت بھگونت مار آواز، سرتی شبد لئے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ کرنی آپ کرائیا۔ جگ جگ کرنی کرتا کھیل، کرنہارا آپ کرائیندا۔ آتم پر ماتم میلا میل، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ سٹنگر ملے سجن سہیل، سگلا ڈکھ ونڈائیندا۔ اچرج کرے اپنی کھیل، بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ناد، برہم برہماد آپ سٹائیندا۔ شبد اناد اگم اتھاہ، بے پرواہ آپ جنائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج مارگ لا، لکھ چوراسی دھندے لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھا، کلمہ نبی رسول سکھائیا۔ منتر نموست ستنام آپ درڑا، درشت اک لئے پرگٹائیا۔ آتم پر ماتم پردہ دئے چکا، دئی دویت رہے نہ رائیا۔ نچھر جھرنا امرت رس ساچا امرت دئے پیا، ترسنا بھکھ گوائیا۔ دیا باقی کملاپاتی گرہ مندر دئے جگا، ساڈھے تن ہتھ کرے رُشٹائیا۔ انحد نادى ناد سٹا، ساچی سخیاں ایک منگل گائیا۔ آتم سیجا ہوئے سہا، سچ سگھاسن ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ مرید مرشد لئے اٹھا، کلمہ کلام اک سٹائیا۔ رحمت رحیم رحمان اک اگلا اک خد، خدی سب دی دئے گوائیا۔ پیر پیغمبر کر فدا، فطرت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا وجود نہ دتے کوئی جدا، جز انگ نہ کوئے بنا ئیا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، پروردگار کھیل کرائیا۔ صحیح سلامت شہنشاہ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ جگ چوکڑی پندھ دئے مکا، کلجگ انتم ویکھے تھاؤں تھائیا۔ چوڈاں طبق دئے ہلا، چوڈاں صدیاں دئے ہلا ئیا۔ چوڈاں ویدیا دیوے پندھ مکا، چوڈس چند نہ کوئے رُشٹائیا۔ ایک چوکا بندھن پا، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیا۔ چاریاری لئے جگا، محمد ایک اکھ گھلا ئیا۔ عیسیٰ موسیٰ لئے سمجھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، اپنی کار آپ کرائیا۔ کرے کار انتم کل، ہر اچرج کھیل کرائیندا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹل، محل اکو اک سٹائیندا۔ جگ چوکڑی کردا آیا ول چھل، اچھل اچھل بھو نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مات گل، سچ سندیسہ نام پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھائیندا۔ ساچا کھیل آد آنت، جگ

چو کڑی آپ کرائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بھگون اپنی دھار بندھائیا۔ ویکھنہارا جگ جگنت، نرگن سرگن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سِری بھگوان، نرگن نر ہر آپ جنائندا۔ پر م پُرکھ ہو پردھان، ست پردھانگی آپ کمائندا۔ اک وکھائے سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائندا۔ کلجگ انتم لکھ چو راسی جیو جنت سادھ سنت ویکھے مار دھیان، پچیا کوئے رہن نہ پائندا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ ہوئے حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پائندا۔ چار ورن پیا جھیرا شرع شیطان، شریعت سکے نہ کوئے مکائیا۔ دین مذہب نیتز روون نیر وہان، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ ست ستوادی آد جگادی برہم برہمادی پاربرہم پت پر میثور ایش جیو نہ ملے کسے بھگوان، بھاوی دیوے نہ کوئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرنی ویکھ وکھائیا۔ جگ کرنی ناتا کوڑ، سچ سچ نظر نہ آئندا۔ پُرکھ ابناسی سب توں ہو یا دور، نیتز نین نظر کسے نہ آئندا۔ ذات پات راؤ رنگ اوچ نیچ من مت بھریا غور، گرمت نہ کوئے رکھائندا۔ ہر سرن نہ ملے ساچی دھوڑ، مستک ٹکا نہ کوئے لائندا۔ سگھڑ سیانے ہوئے مورکھ موڑھ، مایا ممتا موہ ہلاکائندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے چور چور، آگے سیس نہ کوئے اٹھائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کرنی ویکھ وکھائندا۔ کلجگ انتم کرنی رہی کوگ، چار کُنٹ دے ڈھائیا۔ ترے گن مایا رہی پھوگ، ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ گھر گھر وڈیا جوٹھ جھوٹھ، مندر مسجد نہ کوئے وڈیائیا۔ ناتا تھاپتا پوت، ساک سین کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرنی ویکھے تھاوں تھانیا۔ جگ کرنی ویکھے کلجگ آنت، انتر جامی کھیل کرائندا۔ جیو جنت بھلے گرمت، منتر گرنہ کوئے درڑائندا۔ ناتا تھاپتا ناری کنت، سچ سہنجنی سچ نہ کوئے ہنڈھائندا۔ کایا چولی چڑھے نہ رنگ بسنت، دُرمت میل نہ کوئے دھوائندا۔ مایا ممتا پی بے آنت، دوئی پردہ نہ کوئے اٹھائندا۔ بھرے بھلے جیو جنت، ذات پات دین مذہب پندھ نہ کوئے مکائندا۔ ہر سرن سرنائی ملے نہ ساچی سنگت، سنساروگ نہ کوئے گوائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی ویکھ وکھائندا۔ ساچی کرنی کلجگ دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بھچار، ست دھرم نہ کوئے رکھائیا۔ دھیاں بھیناں تگن گردر مندر نین اگھاڑ، نون سو اکھرنہ کوئے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم نہ دیوے کوئے آدھار، ساتک ست نہ

کوئے کرائیا۔ گر چیلے روون زاروزار، اُچی کوک کوک سنایا۔ بن گوہند بیڑا کوئے نہ کرے پار، پُرکھ اکال نہ کوئے ملائیا۔ نانک نرگن بول جیکار، ست ست گیا سمجھایا۔ سرب جیاں دا اِکویار، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈایا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان پاوے سار، صاحب سمرتھ بے پرواہیا۔ غریب نمانے لئے اُبھار، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کھجک میٹے رین اندھیار، ستجک ساچا چند چڑھایا۔ کوڑی کریا مارے مار، نام کھنڈا اِک چکایا۔ برہمنڈاں سنائے اِک جیکار، بے جیکار اپنا ناؤں الاہیا۔ جیرج انڈاں دے ادھار، اُتبیج سیتیج ہوئے سہایا۔ چارے کھانی ویکھنہار، پراپنتی مدھم بیکھری اپنا راگ الاہیا۔ چوتھے پد ہو تیار، جگت ہوئے پار کرائیا۔ گرگھ سجن سد دوار، صدقے گھولی وار آپ اپنا بھیٹ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرنی ویکھے بے پرواہیا۔ جگ کرنی کھجک کوڑی راس، دست سچ نہ کوئے رکھایا۔ لکھ چوراسی انت نراس، نراکار نظر نہ آہیا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، بندی خانہ نہ کوئے تڑایا۔ لہنا چکھے نہ دس دس ماس، مات گرہ نہ کوئے سہایا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے دھرواس، پردہ دوتی نہ کوئے اٹھایا۔ پاربرہم برہم وسے نہ پاس، جگت وچھوڑا رہیا کرائیا۔ ہر کانام چپے نہ کوئے رسن سواس، رسنارس نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک انتم کرنی ویکھے بے پرواہیا۔ کھجک کرنی دھریا بل، بل اپنا آپ جنایا۔ کوڑ کوڑیاریے اندر گئی رل، نظر کسے نہ آہیا۔ سرشٹ سبائی کریا چھل، مایا ایکا پردہ پائیا۔ گرگھ وِلا کوئے پر بل، جس پر م پُرکھ دیا کمایا۔ سادھ سنت گئے ہل، دھیرج دھیر نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری کریا انتم پھل، اِکواک جنایا۔ کوڑا پھل کوڑا رس، رس رسپا ویکھ وکھائیندا۔ کھجک رین اندھیری مس، چار ورن اندھیرا چھائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلیا ہر کا جس، ہر دے ہر نہ کوئے وسائیندا۔ دہ دشا منوآ رہیا نٹھ، من واسنا نہ کوئے چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجک تیری انتم ور، تیری کرنی ایکا بندھن پائیندا۔ تیری کرنی بندھے ڈور، نام ڈوری ہتھ اٹھایا۔ پکڑنہارا نچے چور، چوری کرن کوئے نہ جائیا۔ ویکھنہارا اندھ گھور، کایا کوری پھول پھولایا۔ مایا متانہ پائے شور، ہو میں ہنگتا دے تڑایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی شبد اگمی چڑھیا گھوڑ، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباہیا۔ ویکھ وکھائے رس مٹھا کوڑ، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ ساچا آسو چکھنہارا پہلا پوڑ، گوہند واگ اپنے

ہتھ اٹھایا۔ نیتزین دیکھنا کر کے غور، گہر گبھیر کھیل کر آیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیری کرنی ڈیرہ ڈھاہیا۔
 انتم ڈیرہ جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی گیڑے اُلٹی لٹھ، چاروں گنٹ آپ پھیرائیندا۔ انتم سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، لکھ چوراسی ونڈ
 ونڈائیندا۔ جن بھگتاں مارگ اکو دس، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ ہر جو ہر دے انتر وس، انتر جامی بھو چکائیندا۔ کرے پرکاس کوٹن روس، نورو نور نور
 دھرائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، اپنی کل ورتائیندا۔ پاربرہم برہم مہماٹنئے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے جنائیندا۔ سوہنگ شبد ساچی وتھ، زرگن سرگن
 سرگن زرگن زرگن کھیل کرائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج کرنی لیکھے
 لائیندا۔ کلج کرنی مٹے ڈکھ، ڈکھیاں درد آپ گوائیندا۔ ست ستوادی اک اُپجائے ساچا سکھ، سکھ آتم جوڑ جڑائیندا۔ مات گربھ نہ ہوئے اٹا رُکھ، جس
 جن اپنا نام جپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج لیکھا لہنا آپ چکائیندا۔ کلج کرنی ہوئے دُور، نیرن نیر رہن نہ پائیا۔ ستجگ ست
 ستوادی دسے حاضر حضور، ہر حضرت لئے ملائیا۔ دیوے وست نام بھرپور، بھرپور رہیا سب ٹھائیا۔ ایک مستی ست سرور، نام خماری دے چڑھائیا۔ ایک
 جوتی زمل نور، نورو نور نور درسائیا۔ ایک ناد اگئی ثور، ثریا راگ الائیا۔ ایک داتا جودھا سور، سور پیر اک اکھوائیا۔ کلج میٹے کریا کوڑ، کوڑی کریا دے
 کھپائیا۔ ستجگ مارگ لائے ضرور، ضرورت اپنی پور کرآیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن ز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ زرگن سرگن دیکھے آن، لکھ چوراسی منڈل راسی، پُرکھ ابناسی شاہو شاباسی، شہنشاہ بے پرواہ جگت ملاح نام ندھان
 سرشٹ سبائی دیوے گیان، آتم پر ماتم برہم پاربرہم ایش جیو جگدیش گنڈھ پوائیندا۔

☆ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جلیور داس دے گرہ خیالی والا ضلع بھنڈہ ☆

الکھ اگوچر اگم اتھاہ، ہر ہر جو کھیل کرائیندا۔ آد جگادی سچا شہنشاہ، تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن ناؤں دھرا، ہر پڑکھ زرنجن صفت صلاحیندا۔ اینکار کھیل کھلا، آد زرنجن جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ سری بھگوان دے صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم پربھ ویس وٹا، انجو پرکاس کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہا، چھپر چھن نہ کوئے رکھائیندا۔ دیا باقی اک کاکا، نرمل جوت رُشائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل سری بھگوان، ست ستوادی آپ دھرائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت ایکا نام وجائیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ست سندیسہ ڈھر فرمان، بودھ اگادھ سنائیا۔ حکمی حکم حکمران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوانا، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگمی اک ترانہ، اینکارا آپے گائیندا۔ کرے کھیل آپ مہانا، بھو ابھید نہ کوئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھائیندا۔ ساچا کھیل پڑکھ سمرتھ، سچکھنڈ نواسی آپ دکھائیا۔ زرنجن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیا۔ زرنجن مہما گائے اکھ، زرنجن کرے پڑھائیا۔ زرنجن مارگ زرنجن دس، زرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، آد پڑکھ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کوڑا، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سکدارا، ڈھر فرمانا حکم سنائیندا۔ حکمے اندر کرے کارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے ست ڈلارا، شبدی وڈ وڈیائیندا۔ پاوے سار ٹھانڈا دربارا، تھر گھر اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا رہر آپ اکھوائیندا۔ ساچا رہر بنے آپ، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ اینکار اک چپائے ساچا جاپ، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ ایکا مندر پاوے راس، زرنجن زرنجن گوپی کاہن نچائیندا۔ ایکا جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ ایکا وسے سدا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ زرنجن زرنجن کر کر وند، تھر گھر گھاٹ لئے گھرائیا۔ ناد

۸۶۵

۸۶۵

انادی ایکا چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ وشن برہما شوپائے بندھ، بندھن ایکا ایک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، آد جگاد کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ جگ چوکڑی دیکھے وارو وارا، سچجگ تریتا دوپر کلج
 آپ ہنڈھائیندا۔ چارے ویداں دے ہلارا، چارے گھ برہم صالاحیندا۔ چارے کٹ بول جیکارا، چار ورنناں آپ سنائیندا۔ چارے کھانی دے ہلارا،
 چارے بانی راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نریشا، اک اکلّا اینکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ سچ سندیسہ سری
 بھگوانا، ایکا ایک جنائیا۔ نو نو چار کر پروانہ، ڈھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ دیکھنہارا دو جہاناں، لوآں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی
 دیونہارا دانا، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ گا ونہارا شبد اگئی اک ترانہ، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاپیا۔ جھلا ونہارا سچ نشانہ، نرگن سرگن لے اٹھائیا۔ دیونہارا ساچا مانا،
 گر اوتاراں ہوئے سہائیا۔ ورتنہارا اپنا بھانا، سد بھانے رہیا وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل اینکار،
 اک اکلّا آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر پار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ سچجگ تریتا دوپر کلج دیکھے وارو وارا، دیکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ لیکھا جانے
 سورج چند دھرت دھول زمیں اسمان، گگن گگنتر پھول پھولائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیونہارا ساچا دان، نام خزانہ اک ورتائیندا۔ دیکھنہارا گوپی کاہن،
 بنسری نام ناد و جائیندا۔ جانہارا سیتا رام، ست ستوادی بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلائیندا۔ جگ جگ
 کھیل رکھے ہتھ، دوسر دے نہ کسے وڈیائیا۔ نرگن سرگن ہو پر تکھ، پار برہم پر بھ ولس وٹائیا۔ نام ندھانا بول الکھ، الکھ الکھ اک سنائیا۔ لکھ چوراسی
 نالوں کر کر وکھ، بھگت بھگونت لے جگائیا۔ انتر آتم مارگ دس، جگت بسنتر دے بھجھائیا۔ ہر دے ہر جو آپے وس، ہر کے پوڑے دے چڑھائیا۔ میٹے
 رین اندھیری مس، ساچا چند کرے رُشائیا۔ تیر نرالا مارے کس، سنتر پورے وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ شہنشاہ حکمران، حکم ایکا ایک رکھائیندا۔ دیکھنہارا دو جہان، دوئے دوئے دھار چلائیندا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ پیر
 پیغمبر دیونہار گیان، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ سچ توفیق اک مبان، مبان بیدو کھیل کرائیندا۔ دیونہار حق

پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیں۔ جانہارا سچ اسلام، اسم اعظم نور دھرائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھائیں۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر کرتا وڈ وڈیائیا۔ زرگن سرگن لئے اوتارا، گر گر ویس وٹایا۔ شبدی شبد شبد ونجرا، ایککارا ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی پائے بندھن، کھیلے کھیل تریلوکی نندن، ترے ترے لوآں لائے چندن، ایکا چندن نام دکھایا۔ ساچا چندن نام ہر، ہر جو آپ جنائیں۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیوے ور، بھگت بھگونت میل ملائیں۔ ساچے سنت چکائے بھو ڈر، زربھو اپنے رنگ رنگائیں۔ انحد شبد وجائے انادی مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلائیں۔ ساچی ڈوری آپے گنڈھ، جنم جنم دا پنڈھ مکھائیں۔ گیت سہاگی سنائے چھند، سولہ ڈھولا ایکا گائیں۔ رنج آتم پر ماتم رس، رسیا اک دکھائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، درگاہ ساچی سو بھاپائیں۔ درگاہ ساچی اُچ محلہ، ہر محفل نام لگایا۔ نور دکھائے ایکو اللہ، عالمین سکھدایا۔ سچ سنگھاسن صاحب سلطان ملا، بے عیب روپ خدایا۔ جوتی جوت آپے بلا، نور نور رُشنائیا۔ کرے کھیل اک اکلّا، قُدرت قادر ویکھ دکھایا۔ پیر پیغمبر آپے گھلا، ساچی گھالن اک سمجھایا۔ آپ سنائے ایکو مسلہ، مُصلّا بیٹھاں اک وچھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹائے آپ، اپنا کھیل کرائیں۔ چار ورن سنائے ایکا جاپ، منتر انتر آپ پڑھائیں۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا توڑ تڑائیں۔ ایکا اکھر ایکا پاٹھ، پاٹھشالا اک دکھائیں۔ اکو مکتب اک جماعت، جملہ اکو حرف بنائیں۔ کوئی نہ سکے جھاک، نیتنیں نہ کوئے اٹھائیں۔ کر کرپا کھولنہارا تاک، بند تاکی کُنڈا لائیں۔ آد جگاد جگا جگنتر آپے جانے اپنا بھوکھت واک، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیں۔ سنت بھگت بھگونت بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائیں۔ نور الہی پاکی پاک، مُرید مُرشد ویکھ دکھائیں۔ لیکھا جانے تن ماٹی خاک، خاکی خاک لیکھا لائیں۔ آد جگاد جگا جگنتر رکھنہارا اپنی یاد، یادداشت نہ کدے بھلائیں۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، سچ دوارا اک سہائیں۔ سچ دوارا سو بھاونت، سو پُرکھ زرنجن وچے ودھایا۔ ہر پُرکھ زرنجن ساچا کنت، ایکا ساچی سچ ہنڈھایا۔ ایککار بنائے بنت، گھرن بھننہارا کھوایا۔ آد زرنجن مہما گنت، لکھ چوراسی جوت زرنجن دیوا اک لکایا۔ سری بھگوان گائے چھند، سوہنگ

ڈھولا راگ الایا۔ ابناسی کرتا نیا منت، من منکا دئے بھوایا۔ پاربرہم برہم لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ اپنا حکم منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھایا۔ کرنی کرے آپ نرکار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہار، بن نیتز نیناں ویکھ وکھائیندا۔ جگ
 چوکڑی پاوے سار، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ اکھر وکھر کرتیار، ساچی سطر آپ جنائیندا۔ الف یے دے ادھار، اُلفت اپنی وچ رکھائیندا۔ تن پنج جوڑ
 اقرار، انک انک نال ملائیندا۔ بیٹی اکھر کر گرفتار، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا کھول کوڑا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، آد جگادی وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ گھر مندر سچ منارا، ہر سنگر آپ اپائیندا۔ ایک و سے وسنہارا، دو جا سنگ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ ایک شبد ناد دھنکارا، دھن آتمک راگ سنائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنارس چکھائیندا۔ ایک دیا باقی کر اجیارا، کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔
 ایک پُرکھ ایک نارا، سچ سیہنجی اک سہائیندا۔ ایک ویکھے ویکھنہارا، نیتز نین نین کھائیندا۔ ایک ونج اک ونجارا، ہر جو اکو ہٹ چلائیندا۔ ایک اشٹ دیوگر
 سنسارا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ جگ چوکڑی ہو تیارا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرگن کھیل وچ سنسارا، سرشٹ سبائی بندھن پائیندا۔ پتر دھی مات
 پت جگت وہارا، ہر ساچا کھیل وکھائیندا۔ نار کنت کرے شنکارا، ویس اولاک رکھائیندا۔ کاغذ قلم بن لکھارا، صفت صلاحی صفت جنائیندا۔ وید شاستر
 سمتر پُران انجیل قرآن دے سہارا، سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کھول کوڑا، قدرت قادر آپ جنائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہاناں ویکھے وگے
 ویکھنہارا، پیکھت پیکھت اپنی خوشی منائیندا۔ اپنا بھو نہ کسے دسے و سے سب توں باہرا، بھو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ
 سرب پکارا، اچی کوک کوک سنائیندا۔ ہر جو و سے دھام نیارا، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ تھر گھر بیٹھاسٹ دلارا، شبدی اپنا رنگ رنگائیندا۔ وشن برہما
 شو دے ہلارا، سچ ہلارا اک رکھائیندا۔ کروڑ تیتیسائے دھارا، سُرپت اند نال ملائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، دھر دی بانی بان اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی
 کرے آر پارا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹھائیندا۔ ویکھنہارا ڈو نگھی غارا، کایا مندر آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم سنائے سچ جیکارا، بے جیکارا اکو ناؤں کرائیندا۔ گر
 اوتار کرے نمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکائیندا۔ ساچے تخت و سے دھام نیارا، ایک اپنا آسن لائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کریا کھیل وچ

سنسار، قدرت قادر ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر اک وڈیائیندا۔ وڈ مندر گھر اگما، اگڑی کار کمائیندا۔ نہ مرے نہ کدے جماں، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جگا جگنتر آپے جانے اپنا کما، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ دو جہاناں بیڑا بنھا، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو آئیندا۔ آپے بنے جننی جنا، دھن جنیدی مائی آپ اکھوائیندا۔ آپے راگ سنائے بن کتا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ آپے وسے بن چھپر چھننا، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ آپے گھڑے آپے بھننا، گھرن بھننہار بھو نہ آئیندا۔ آپے دیونہارا ڈنہ، لکھ چوراسی گیڑ چلائیندا۔ آپے کرنہارا گلاں، زرگن سرگن سرگن زرگن شبد وچولا میل ملائیندا۔ آپے میٹنہارا سلا، ڈئی دویتی پار کرائیندا۔ آپے بولنہارا ہلا، جگ جگ ڈیرہ ڈھاہندا۔ آپے سچھنڈ دوارے جوت سروپی زرگن کھلا، روپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ آپے پاوے سار رانی اللہ، میاں اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے شبد اگئی پھڑے بھلا، دو جہاناں آپے ڈھاہندا۔ آپے پاونہار ترٹھلا، جل تھل مہیئل کھوج کھجائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھلدھاری لکھ چوراسی پردہ پائیندا۔ آپے پکڑنہارا پلا، پھڑ پلو گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویس وٹائیندا۔ جگ چوکڑی میٹے پنڈھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج گر اوتار سنائے چھنڈ، پیر پیغمبر سوہلا گائیا۔ بھگت بھگونت دے اند، اند اند وچ رکھائیا۔ ساچے سنتاں نرمل جوت چڑھائے چند، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گرکھاں ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اک گوسائیندا۔ گر سکھاں آون جاون لکھ چوراسی میٹے پنڈھ، رائے دھرم نہ دے سزائیا۔ لہنا دینا چکائے بتی دند، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیا۔ بن ویراگی گائے چھنڈ، جگت تیاگی روپ وٹائیا۔ ہنس کاگی ویکھنہارا نیتز اندھ، جگت وِشٹانہ کھائے گند، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیا۔ سچھنڈ دوارے گر اوتار رہے منگ، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر ہوئے بھنگ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ جگ چوکڑی کال گئے لگھ، کال سب دا لہنا دے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل کرے کرتارا، ہر کرنی آپ کمائیندا۔ نو نو چار اتریا پارا، اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیندا۔ دہ وِشا کھولنہار کواڑا، بند تاکی کُنڈا لائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے لگا اکھاڑا، کلج کوڑی کرینا ناچ نچائیندا۔ چاروں کُنٹ اگنی لگی تتی ہاڑا، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ بہتر ناڑی وے تاڑا، بن تندی تند

ہلائیندا۔ ورن برن روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ ذات پات ہاہاکارا، اوچ نیچ سرب گراہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھو چکاہیندا۔ جگ جگ بھو چکاہنہارا، اک اکل بے پرواہیا۔ کلجگ انتم پاوے سارا، اکل کل ویکھ وکھائیا۔ نو نو دے دھواں دھارا، اندھ اندھ سماہیا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکارا، نیز نیناں نیر وہائیا۔ سچ دے نہ کوئے دوارا، گردر مندر شودوالے مٹھ اگنی تت نہ کوئے بھجھائیا۔ ناتا تھاتیر تھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سستی کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ کلجگ انتم سپس خاک سب دے رہے گھت، مینڈھی سہاگ نہ کوئے گنداہیا۔ سادھاں سنتاں اہلی رت، سائک ست نہ کوئے کرائیا۔ کسے نہ دے دھیرج جت، من منو آدہ دہ اش اٹھ دھائیا۔ آپا کرے نہ کوئے وس، جیو جنت کرن پڑھائیا۔ مایا متا گنے پھس، پھاسی جم نہ کوئے تڑائیا۔ بھوگ بلاس نو رس، نو دوارے ہوئے کڑمائیا۔ مایا متا آسا ترسنا گان جس، ہر کاناؤں نہ کوئے سنائیا۔ دھیاں بھیناں رہے تک، نیز گرنین درس کوئے نہ پائیا۔ حقیقت کوئے نہ جانے حق، حق نہ کوئے وکھائیا۔ جوٹھے بھانڈے رہے لگ، کلجگ جیو سوان روپ وٹائیا۔ اپنا پردہ سکے نہ کوئی ڈھک، کلجگ ننگی ہوئی لوکائیا۔ کوئی نہ رکھے کسے پت، شاہ سلطان بیٹھے کھ بھوایا۔ گھر گھر نیچے من مت، کھ گھنگ رہی اٹھائیا۔ کوئی نہ جانے گرو مت، گر گر اشٹ نہ کوئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویکھے تھاوں تھانیا۔ جگ جگ ویکھے نیز کھول، بن نیناں کھیل کرائیندا۔ گر در مندر مسجد مایا رانی پایا گھول، آگے ہونہ کوئے چھڈائیندا۔ سچ دست نہ کسے کول، منتر نام نہ کوئے درڑائیندا۔ سادھ سنت نہ رہے اڈول، مایا متا پردہ پائیندا۔ بجر کپائی کوئی نہ سکے کھول، ڈو نگھی کندر اندر وڑ ساچے مندر چٹھ، ساچا کنت نہ کوئے منائیندا۔ ترے گن اگنی رہے سڑ، چوڈاں و دیا پڑھ پڑھ، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کوئے مکھائیندا۔ اپنی کرنی رہے کر، نہکرمی ویکھ وکھائیندا۔ ورن برن رہے لڑ، ساچی سرن نہ کوئے تکھائیندا۔ اکو بھلیا ساچا ہر، دو جاسنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ دین مذہب رہے مر، مر جیوت نہ کوئے کرائیندا۔ شاہ سلطاناں بنیا ہنکاری گڑھ، ہنکار وکار نہ کوئے مٹھائیندا۔ کلجگ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوڑاسی نال رہیا لڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لکھ چوڑاسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آسن لائیا۔ جیو جنت پاوے سارا، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ چاروں کنت دے و بھچار نارا، و بھچار کرے

لوکائیآ۔ گر کاشد نہ کسے پیارا، گر ایشٹ دیونہ کوئے منائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا سرشٹ سبائیآ۔ سرشٹ سبائی ہر جو تک، اپنا کھیل جنائندا۔ کرے نیڑا حقو حق، حق حقیقت اپنے ہتھ رکھائندا۔ کلجگ اتم گر اوتار پیر پیغمبر گئے تھک، بن پاندھی پندھ نہ کوئے مُکائندا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن ساتھ گئے چھڈ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ اتم پر ماتم نالوں ہوئی اڈ، پھر باہوں میل نہ کوئے ملائندا۔ وشو دسے نہ کوئے جد، دین مذہب ونڈ ونڈائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر توڑنہارا حد، محدود نظر کوئے نہ آئندا۔ کلجگ اتم سارے لئے سد، سدا اکو نام سنائندا۔ سچکھنڈ دوارے آونا بھج، تیبی اوتاراں بھاجڑ پائندا۔ بھگت اٹھاراں مار آواز، ہر اکو وار جگائندا۔ پیر پیغمبر عیسیٰ موسیٰ محمد آنت پڑھنی اک نماز، نیوں نیوں سجدہ اک جنائندا۔ دس دس گرُ رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ آپ سمجھائندا۔ کلجگ اتم ڈبدا ویکھو جہاز، بیڑا بنھے کوئے نہ لائندا۔ سچ دسے نہ کوئے سماج، سمگری ست نہ کوئے ورتائندا۔ سرشٹ سبائی کرے ناچ، کلجگ نوآ آپ نچائندا۔ گھر گھر گئی آنج، دھواں دھار دکھائندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بانجھ، ساچا ست نہ کوئے جنائندا۔ گر شبدی ٹٹی سانجھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رنگ رنگائندا۔ کوئی پیار نہ دسے آندھ گوانڈھ، سجن سین میت نہ کوئے بنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، جگ تیرا دیکھ دکھائندا۔ کلجگ تیرا دیکھے جگ، جگ کرتا سچا ماہیآ۔ سچکھنڈ نوآسی بیٹھا لگ، نظر کسے نہ آئیآ۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ، گر اوتار پیر پیغمبر رکھے اپنی گکھ، کر کرپا لکھوں باہر کڈھائیآ۔ پنج تت کایا ماٹی اُجل کر کرکھ، سرگن دیندا رہیا وڈیائیآ۔ اتم گودی اپنی چک، ناتا لوک مات تڑائیآ۔ لیکھا جانے کایا ماٹی پنج تت بت، پنج بھوتک کھیل دکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس دھرائیآ۔ جگ جگ ویس ہر زرنکار، ایکا ایک رکھائندا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نہہکنکا ناؤں رکھائندا۔ سچکھنڈ نوآسی ساچا لائے اک دربار، در دروازہ اک گھلائندا۔ چرن بہائے گر اوتار، پیر پیغمبر ویکھ دکھائندا۔ اٹھو سارے ویکھو حال، کلجگ کی کل ورتائندا۔ سرشٹ سبائی لیکھا کال، نام دھن نہ کوئے رکھائندا۔ جیو جنت ہوئے کنگال، جگت کنگالی نہ کوئے گوائندا۔ ساچے مندر نہ کرے کوئے سوال، سوالی سوال نہ کوئے رکھائندا۔ اتم سب دے سرتے کوکے کال، کال نگارہ اک وجائندا۔ اکو اک مُرید مُرشد پچھے حال، حال مُریداں آپ

سنانیندا۔ نرگن چلی اولٹری چال، چال نرالی اک رکھانیندا۔ توڑنہارا ترے گن جال، جوتی جاتا ویس وٹانیندا۔ سنت سہیلے ساچے بھال، پھڑ پھڑ اپنے انگ
 لگانیندا۔ کایا مندر وکھائے سچّی دھر مسال، سننگر پورا نظری آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ چکانیندا۔ اپنا بھو دیوے دس،
 پردہ رہیا اٹھانیا۔ ہرجن ہردے جائے وس، بے نقاب ماہیا۔ نرگن نور کر پرکاس، پرگت جوت کرے رُشانیا۔ چار ورن بنائے خالص خاص، اپنا
 رنگ رنگانیا۔ نج آتم کر نواس، پر ماتم کرے گڑمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کرندا، کرنہار
 اکھوانیندا۔ کلجک میٹے کوڑا دھندا، دھواں دھار مٹانیندا۔ ویکھنہارا نو نو کھنڈا، ست ست اپنا پھیرا پانیندا۔ بھو کھلائے وچ برہمنڈاں، جیرج انڈج پردہ
 لائیندا۔ کلجک انتم آیا کڈھا، کڈھے بیٹھا راہ تکانیندا۔ سمرتھ سوامی اکو پھڑیا ڈنڈا، نام کھنڈا اک جنانیندا۔ کلجک انتم توڑے گھمنڈا، خدی تکبر میٹ
 مٹانیندا۔ نرگن سرگن چاڑھے رندا، جگت باڈھی کھیل کرانیندا۔ کوئی رہن نہ دیوے گندہ، کوڑی کرپا موہ چکانیندا۔ صاحب دیال سدا بخشندا، بخشش
 اپنی آپ کرانیندا۔ سرشٹ سبائی اک سنانے سہاگی چھندا، سوہنگ ڈھولا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم ویکھ
 وکھانیندا۔ کلجک انتم ویکھے رنگ، نو کھنڈ پر تھی پھیرا پانیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بھنگ، کلجک بھنگرا رہیا وکھانیا۔ رسنا جہوا کھان گند، آتم رس نہ کوئے
 رسانیا۔ کوڑی کرپا چکی پنڈ، ہولا بھار نہ کوئے وکھانیا۔ منمکھ جیو بھاگاں مند، بھگون گیت نہ کوئے گانیا۔ سرشٹ سبائی نیتز اندھ، نج نیتز نہ کوئے
 رُشانیا۔ کسے کم نہ آئے بتی دند، بن ہر جو صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم ویکھے چائیں چانیا۔ کلجک انتم ویکھے آپ،
 ہر اپنا روپ دھرانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی رہی کانپ، دھرت دھول بھار نہ کوئے اٹھانیندا۔ ترے گن مایا ڈسنی ڈسے سانپ، ست ست راہ نہ کوئے چلانیندا۔
 ناتا ٹا پوت باپ، باپ پوت گود نہ کوئے سہانیندا۔ جھیرا لگا ذات پات، جھگرا جگت نہ کوئے مکانیندا۔ پُرکھ ابناسی انتم سٹے ڈونگھے کھات، ورن برن
 کوئے رہن نہ پانیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش بنائے اک جماعت، اکو اکھر آپ پڑھانیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم بھئے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑانیندا۔
 پاربرہم برہم گاوے گاتھ، بودھ اگادھا راگ سنانیندا۔ سگل وِسورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس وکھانیندا۔ انتم لہنا دینا چکھے سپاں ساڈھے تن تن

ہاتھ، جنم مرن جنم گہرا آپ چکاہندا۔ گرکھ کدے نہ جلے اگنی کاٹھ، مڑھی گور نہ کوئے دہانندا۔ صاحب سنگر انتم پت لئے راہ، بن رکھ سیو
کمانندا۔ کلج تیری انتم دشا رہیا جھاک، جھاک اپنی آپے پانندا۔ گوہند پورا کرے بھوکھت واک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں
ایکا کھول دکھائے تاک، نیتز نین نین جنانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیرا انتم ویلا، لیکھا جانے گرو گرو چیلہ، چیلہ گر ویکھ
وکھانندا۔ چیلہ گر رہیا تک، نیتز نین نین اٹھانیا۔ کلج پھل گیا پک، ویلا انتم آتیا۔ پر بھ کرے نیڑا حق، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ جوٹھ جوٹھ گیا
تھک، بیٹھا ڈھیری ڈھاہیا۔ پیر پیغمبر گیا اک، ساچی کرے نہ کوئے پڑھانیا۔ شرع شریعت نکیل پائی نک، چاروں کٹ رہی بھوانیا۔ گرکھ ورا جائے
نچ، جس پر بھ اپنی دیا کمانیا۔ اکو گھر دکھائے سچ، سچ گھر نام ودھانیا۔ لیکھے لگے پنچ ت مٹی کچ، کچ کنچن روپ وٹانیا۔ صاحب دیال سنگر سوامی نہکرمی
اندر جائے رچ، ٹھا کر اپنا رنگ رنگانیا۔ ویکھنہارا رتی رت، رت رتڑی رت مہکانیا۔ دیونہارا برہم مت، برہم و دیا کرے پڑھانیا۔ سوہنگ شبد ساچار تھ،
سبج ساچے لئے پرگٹانیا۔ کلج چوتھا جگ ہے ستر گھت، صفا سکے نہ پھر اٹھانیا۔ لوک مات وچوں جائے نٹھ، بھڑی بھڑی دے دھانیا۔ انتم کوئے نہ
رکھے پت، اللہ رانی کوک سنایا۔ میری اُمت ماری گئی مت، متوالی بھو کوئے نہ پانیا۔ دوئے جوڑ واسطہ رہی گھت، ڈھیہہ پئی سرناہیا۔ جوں بھاوے
توں لینا رکھ، سگی نظر کوئے نہ آتیا۔ بن ٹدھ لتھی میری پت، میری قیمت کوئے نہ پانیا۔ چوڈاں صدیاں تیرے نالوں رہی دکھ، دکھرا اپنا راہ چلانیا۔
انتم کھیڑا ہو یا بھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری خاک سمانیا۔ چوڈاں طبق نہ کوئے ہٹ، خالی ہٹی دے دھانیا۔ میں تیرے کول آئی نٹھ، پروردگار ہوئے
سہانیا۔ میری لتھی انتم پت، نک سہاگ رہن نہ پانیا۔ ساچا مارگ اکو دس، میں جاواں چائیں چانیا۔ میری انتم ہوئی بس، بلہین رہی گر لایا۔ پُرکھ
ابناسی اگوں ہس، اُنگی نال سمجھانیا۔ میرے بھگتاں جا کے چرنی ڈھٹھ، تیتوں دین مان وڈیانیا۔ دوویں جوڑ سرنائی پینا ہٹھ، ہٹھ ہٹھ نال ملانیا۔ نیتز نیر
وہاونا آتھ، تیری آبرو لین بچانیا۔ جا کے سُن ساچی مت، ایک ایک ہوئے پڑھانیا۔ آد جگاد پُرکھ سمر تھ، جگ جگ اپنا راہ چلانیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ
چوڑاسی ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سُن سندیسہ اللہ رانی، نیتز نین اٹھانیا۔ کون سنائے اکھ کہانی، مہما ہر

جنایا۔ برہوں کٹھی ہوئے نمانی، کون دردی درد وندایا۔ بل بُدھ بال انجانی، میری چلے نہ کوئے پتھرایا۔ آب حیات دیوے ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ جام پیایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک جنایا۔ ساچا مارگ ایکا ایک، ایکنکارا آپ جنایا۔ سچ دوارے اکو ٹیک، دوسر
 اوٹ نہ کوئے تکایا۔ سچ دوارے اکو لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹایا۔ سچ دوارے اکو بھیکھ، بھیکھادھاری آپ دکھایا۔ سچ دوارے اک آدیس، نیوں
 نیوں سیس اک جھکایا۔ سچ دوارے اکو رہے ہمیش، نہ مرے نہ جانیا۔ تس صاحب اگے چلے نہ کوئے پیش، تینی اوتار اٹھاراں بھگت عیسیٰ موسیٰ محمد گر
 دس بیٹھے سیس جھکایا۔ سو صاحب اکو مان دیوے دس دسمیش، گو بند اپنارہ جنایا۔ ست ڈلارے کرے ہیت، ہتکاری پھیرا پایا۔ رت بسنتی مولے
 چیت، بھل بھلواری آپ مہکایا۔ لکھ چوراسی اُجڑن والا کھیت، راکھا کوئے نظر نہ آیا۔ اگنی لگے مہینہ جیٹھ، جیٹھاپت سکے نہ کوئے بچایا۔ بچیا رہے نہ
 کوئے سیٹھ، مایا رانی رووے مارے دھاپنا۔ جن بھگتاں ہر جو دے اپنا بھیت، چک پردہ درس کرایا۔ وسنہارا نیتن نیت، نج گھر بیٹھا خوشی منایا۔
 نرگن کھیلنہارا کھید، اک اٹھ ویکھ دکھایا۔ اک نو کرے کھید، خالق خلق دے رُلایا۔ زمیں اسماناں پائے چھید، نام ورما اک چلایا۔ انتم دے بالو
 ریت، کلر کندھ رہن نہ پایا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، سنگر مل مل خوشی منایا۔ نرگن سرگن آپے پیکھ، نج نیز کرے رسایا۔ سچکھنڈ نو اسی
 لکھنہارا لیکھ، پچھلا لیکھا دے مُکایا۔ مان گوائے اولیاں پیر شیخ، دستگیر نہ کوئے سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر،
 کلج تیری انتم ور، ایکا گن دے جنایا۔ ایکا گن گناونت، گن ساگر روپ دکھائیدا۔ ایکا نام نیاں منت، من واسنا بند کرائیدا۔ ایکا صاحب سری
 بھگونت، سچکھنڈ ساچے آسن لائیدا۔ ایکا سہاگ ہر جو کنت، لکھ چوراسی نار پرنائیدا۔ ایکا آتم بودھ پر ماتم پنڈت، اکھر وکھر آپ پڑھائیدا۔ ایکا توڑنہارا
 گڑھ ہنگت، ہنگ برہم ویکھ دکھائیدا۔ ایکا میلنہارا ساچی سنگت، شنکا کوئے رہن نہ پائیدا۔ ایکا ویکھنہارا جیرج انڈت، اُتبیج سیج اک سہائیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا سچ گیان، نام ندھان ایکا جھولی
 پائیدا۔ نام ندھانا اکو اکھر، اکھر اکھر کرے پڑھایا۔ بجر کپائی توڑے پتھر، جھوٹھی سلا دے ہٹایا۔ پھڑ کے چوٹی چاڑھے سخر، ادھ وچکار نہ کوئے

اٹکایا۔ گر سکھ تیرا لکھ جو راسی چکے فکر، تیرا فکر کرے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ اک دکھایا۔ ساچا راہ سنکر رنگ، گر سنکر آپ جنایندا۔ ہرجن میلا آتم بیج پلنگ، پاوا چول نہ کوئے دکھائیندا۔ ہرجن گیت سہاگی چھندا، انبولت راگ لائیندا۔ ہرجن امرت آتم رس اک اند، بن رسنا جہوا آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا سچ گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار سنکر چرن، نرگن سرگن دے سمجھایا۔ نیتز کھولے ہرن پھرن، ہر جو اپنا پردہ لایا۔ ناتا توڑ ورن برن، ذات پات نہ کوئے رکھایا۔ کرے کرائے کرنی کرن، کرتا قیمت آپے پایا۔ نرہو چکائے بھے ڈرن، بھیانک ہوئے آپ سہایا۔ بھگت بھگونت آد جگاد جگا جگنتر اکو نام پڑھن، دو جی اور نہ کوئے پڑھایا۔ اک دوجے دے اندر وڑن، اندر وڑ خوشی منایا۔ اچے پوڑے آپے چڑھن، محل اٹل ڈیرہ لایا۔ اک دوجے دے درشن کرن، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ اک دوجے دی سرنی پڑن، گر گوہند گیا سمجھایا۔ اک دوجے دا پلو پھرن، نانک نرگن دیکھے چائیں چائیا۔ نہہکنک ترنی ترن، تار نہار صاحب سکھدائیا۔ بے جیکار سارے کرن، آتم پر ماتم وے ودھایا۔ سوہنگ شبد سارے پڑھن، پڑھ پڑھ خوشی منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، شبد سروپی نوجوان، نوکا نام اک دکھایا۔ نوکا نام ہر کی نیا، جگ جگ کرتا آپ چلائیایا۔ پڑکھ ابناسی بن بن سنیا، کھیوٹ کھیٹا روپ دھرائیندا۔ ہر جو چڑھائے پھڑ پھڑ بہیا، باہوں پھڑ گلے لگائیندا۔ رائے دھرم نہ کڈھے وئی، چتر گیت حساب نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے اپنے در، در دروازہ اک گھلائیایا۔ کلجگ اتم لیکھا در، سو پڑکھ نرنجن آپ گھلائیایا۔ ہنگ برہم پر بھ لئے ور، پار برہم کرے سچ گرامیایا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنا روپ دکھایا۔ سنت ساجن سنکر پھڑ، پھڑ پھڑ گود بہایا۔ سرشٹ سبائی مرے لڑ لڑ، گر اوتار پیر پیغمبر پلو گئے جھڈایا۔ کسے ہتھ نہ آئے حُقہ نڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھایا۔ ساچا کھیل ہوئے بن کھیل، خالق خلق آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی سڑے بن گنی تیل، گنی اگ اک لگائیندا۔ رائے دھرم دی گلے جیل، آگے ہونہ کوئے جھڈائیندا۔ جنک گنڈ جو کیتے ویہل، کلجگ انت آپ بھرائیندا۔ ہر کا حساب ہوئے نہ فیل، کتاب لیکھ نہ کوئے جنایندا۔

جناب کہہ کہہ سارے پاؤں ویل، لکھ لکھ شکر منائیں۔ پیر پیغمبر گر اوتار بن بن گئے چیل، سنگر اکو پڑھ اکال اکھوائیں۔ دھرنی دھرت دھول تیرے اُتے کرے ویہل، ویہلا اپنا گھر بہائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، کلجگ انتم ویکھ دکھائیں۔ کلجگ انتم ویکھ کنارہ، گر اوتار پیر پیغمبر کئی گئے کترائیا۔ اٹھسٹھ رووے زارو زارا، دھیرج نظر کوئے نہ آئیا۔ گُردر مندر مسجد شودوالے مٹھ ہاباکارا، ہر کی پوڑی نہ کوئے چڑھائیا۔ کاغذ قلم شاہی گر کاشد نہ کسے وچارا، اکھر وکھر بھیونہ کوئے گھلائیا۔ راگی راگ گا گاتھکے وارا، اپنی وارتا نہ کسے سنائیا۔ سادھ سنت پڑھ پڑھ تھکے اخبارا، اپنی خبر نہ کوئے پچائیا۔ پڑکھ ابناسی سب دے کولوں ہو یا بے اعتبارا، اعتبار کسے اُتے نہ مات رکھائیا۔ اکو بھگت کرے پیارا، مل مل گلوکڑی ایکاپائیا۔ ہر بھگت کہے میں رہیا کوارا، تُدھ بن کنت نہ کوئے منائیا۔ بھگونت کہے میں کراں شنگارہ، بستر نام تن پہنائیا۔ بھگت کہے میں کراں نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ بھگوان کہے میں چُکاں ڈولی بن کہا، دو جہاناں پار کرائیا۔ بھگت کہے میں ویکھاں تیرا دوارا، جس گھر نانک کبیرا بیٹھے آسن لائیا۔ بھگوان کہے تُوں میرا سچا ہیرا، ہر جو تیرا رُپ اپنے وچ سمائیا۔ بھگت کہے تُوں گھر گمبھیرا، تیرا آنت کوئے نہ پائیا۔ بھگوان کہے میں ٹھانڈا سیرا، رل مل جن بھگتاں اندر اپنی خوشی منائیا۔ بھگت کہے تُوں سب دا چیرا، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ بھگوان کہے میں بھگتاں پچھے بنیا رہاں فقیرا، جگ جگ در در گھر گھر جا جا پھیرا پائیا۔ بھگت کہے تُوں بدلنہارا تقدیرا، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھگوان کہے بن بھگت مینٹوں کوئے نہ دیوے دھیرا، میرا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ بھگت کہے تُوں کٹنہارا شرع زنجیرا، شریعت رُپ نہ کوئے رکھائیا۔ بھگوان کہے تُوں میرا میں تیرا، تیرا میرا اکو ڈھولا اکو سوہلا اکو چولا، سوہنگ تیرا میرا رُپ وٹائیا۔ آد جگاد جگ جگتر جن بھگت دوارے بنیا رہیا گولا، بن سیوک سیوک کمائیا۔ کلجگ انتم پردہ لاپے اوہلا، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ ستر بہتر چہتر اٹھے پہر رکھے کولا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ دیوے نام اک انمول، انملڑی دات ورتائیا۔ نانک نرگن کہے سوہنگ ڈھولا، گوہند سوہنگ چلہ تیر کمان بنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ستوادی اکو مول، ہر گھٹ رہیا سائیا۔ کلجگ انتم بدلے چولا، سنجگ ساچا دھرنی دھرت دھول گود بہائیا۔ کوئی نہ جانے پنڈت پاندھا رولا، حساب کتاب وچ کدے نہ آئیا۔

☆ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی آس کور خیالی والا ضلع بھنڈہ ☆

سچ دربارا سری بھگوان، ہر ایک ایک لگانیدا۔ تخت نواسی نوجوان، سیس جگدیش تاج سہانیدا۔ سچ سندیسہ ٹھکران، دھر فرمانا آپ سنانیدا۔ نیت
 کھلائے دو جہان، نین نین جنانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھید آپ کھلانیدا۔ بھو ابھید کھولے ہر، وڈا وڈا وڈیا نیا۔ وسنہارا
 ساچے گھر، گھر گھر پھول پھولایا۔ دیونہارا سچا ور، جگ جگ دست ورتایا۔ جگ چوکڑی ویکھے کھڑ، سوچھ سرپوئی رپ دھرایا۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ اپنا کھیل دتے آپ، بھو کوئے نہ پانیدا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رپ وٹانیدا۔ میٹنہار
 اندھیری رات، ساچا نور رشانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا بھو چکانیدا۔ زرگن بھو اپنا چک، ہر جو پردہ آپ اٹھایا۔ ست
 سرپوئی ایک اٹھ، اٹھ اٹھ خوشی منایا۔ شبد اگمی ایک گیت، اپنا آپ سنانیا۔ بچھلا ویلا گیا بیت، جگ چوکڑی نظر کسے نہ آیا۔ کلج کورئی چلی ریت، چار
 کنت اندھیرا چھانیا۔ ناتا جڑیا مندر مسیت، گر در مندر ڈیرہ لایا۔ آتم پر ماتم گائے نہ کوئے گیت، گھر و بے نہ کوئے ودھانیا۔ لکھ چوراہی جھوٹھی ہوئی
 نیت، سچ سچ نہ کوئے وڈیا نیا۔ مایا ممتا لگی پریت، اشٹ گردیو نہ کوئے منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا جنایا۔ بچھلی کیتی
 گئی لنگھ، اگا نظر کسے نہ آیندا۔ ماس جنم ہوئے بھنگ، کلج اپنا بھنگڑا پانیدا۔ آتم سیجا کسے نہ چڑھے کوئے رنگ، رنگ رنگیلا کنت نہ کوئے ہنڈھانیدا۔
 دین مذہب وٹی کندھ، پار کنار نہ کوئے کرائیندا۔ ہوئے ہنگتا بدھی گنڈھ، کورئی کریا نہ کوئے کڈھانیدا۔ کلج جیو آتم ہوئی رنڈ، کنت سہاگ نہ کوئے
 دکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنانیدا۔ بچھلی کیتی جانے کون، بھو کوئے نہ پانیدا۔ سنگر پورا آد جگاد جگا جگتر
 لیکھا جانے انجا پون، پون پوناں وچ سمانیدا۔ بودھ اگادھی شبد انادی برہم برہادی سنانے گون، گات گات گات خوشی منانیدا۔ لوک مات کوئے نہ رہیا
 ہنکاری راون روں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک درڑایا۔ سچ سندیسہ کلج دھار، ہر سنگر آپ جنانیدا۔ جگ چوکڑی بیتے
 کال، کال نگارہ اک وجانیدا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وار، نت نوت ویس وٹانیدا۔ سیوا کر گئے تینی اوتار، لوک مات پھیرا پانیدا۔ گا گاتھکے

وید چار، برہما چارے کھ صلاحیندا۔ کھ کھ تھکے لیکھ لیکھار، شاستر سمرت نال ملائیندا۔ بل دھاری آکے وچ سنسار، بل باون ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرنی کھیل کرانیندا۔ جگ کرنی کھیل انتم کلجگ، ہر کرتا آپ کرانیا۔ نو نو چار اودھ گئی پگ، ویلا انت سمجھانیا۔ نو نانا جڑیا جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کوئے وڈیانیا۔ ہوئے وپچار سچ ہنڈھائے ماں پت، دھی بھین نہ کوئے وڈیانیا۔ سنت سنگر سوہے نہ کوئے رت، رت رتڑی نہ کوئے مہکانیا۔ کلجگ گھر گھر اندر بیٹھا لگ، دن دہارے لٹی جانیا۔ بدھ بیسی دتی کٹھ، مت متوالی دے ڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا کرانیا۔ کلجگ کھیل اک اول، ہر سنگر آپ کرانیندا۔ چاروں کٹھ پیاترتھلا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ بہڑی بہڑی ہائے ہائے کرن اللہ، اللہ عالمین نہ کوئے منائیندا۔ دھرنی خاک ستھر وچھایا مُصلّا، مسلہ حق نہ کوئے پڑھائیندا۔ گر اوتار پھڑائے کوئے نہ پلا، پلو گنڈھ نہ کوئے پوانیندا۔ جگت واسنا من ہويا جھلا، نرگن جھلک نہ کوئے وکھائیندا۔ کرنی کرنی کرم کرم ڈگا ڈو گھسی ڈلا، پھڑ باہوں باہر نہ کوئے کڈھائیندا۔ کام کرودھ ہنکار تکھا بھلا، لکھ چوراسی آر پار وکھائیندا۔ نک سہاگ ہتھ کوئی نہ ساچا چھلا، تندى تند نہ کوئے بندھائیندا۔ سوکر سوان کوکر منگھ دہ دشا پھرے بھتہ، چاروں کٹھ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ بن نیز گیان ہويا اٹھا، دوئے لوچن کم کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ اکال صاحب سچا اکو نہ مٹا، لکھ چوراسی نانا توڑ تڑائیندا۔ انتم دیونہارا ڈنا، ایکا کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے کھن کھنا، کھنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سُن لو پچن کھول کے کناں، بن کناں آپ سنائیندا۔ ہر کا بھانا جس نے مٹا، من مٹکا آپ بھوائیندا۔ اگنی تت جلائے تن، تن خاکی روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ کلجگ کھیل اندھیری رات، اندھ اندھیرا رہیا چھانیا۔ من مت نار کمذات، چاروں کٹھ پھیرا پانیا۔ سادھاں سنتاں کردی پھرے گھات، ہتھ پھڑ پھری قصانیا۔ نانا بنایا ذات پات، پت پت پت نہ کوئے کرانیا۔ ساچا نام نہ وکے کسے ہاٹ، جیو جنت جگت ونجارے رہے ہٹ چلانیا۔ آتم پر ماتم وسے نہ ساتھ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ کوئے نہ اترے اپنے گھاٹ، گھاٹا پور نہ کوئے کرانیا۔ سارے ڈگے ڈو گھے کھات، اپنا بل نہ کوئے وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے ویکھ وکھانیا۔ کلجگ ویکھے اپنا بل، بل ایکا ایک جنائیندا۔ سنگ محمد گیا رل، رل مل خوشی

منائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل جنائیندا۔ دئی دوتی پایا سل، شرع شرع نال ٹکرائیندا۔ کلمہ الہی ایکا گھل، کائنات سٹائیندا۔ چوڈاں طبق ملیا پھل، پھل اکو رنگ رنگائیندا۔ انتم کلجک ہوئی بھل، پت ڈالی نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ کلجک انتم دسے حال، احوالا آپ جنائیا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ ذات پات ورن برن کھتری براہمن شوڈر ویش ہوئے بے حال، بہل دین اک دہائیا۔ کسے نہ پوری ہوئی گھال، گھالی گھال لیکھے کوئے نہ پائیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، نہ کوئی سکے تڑائیا۔ ہر مندر نہ دسیا سچی دھرمسال، دھرم دوار نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک دیکھے تھاؤں تھانیا۔ کلجک رکھے اپنا زور، زر جورو دیکھے دکھائیندا۔ لکھ چوراسی آگے تور، جھوٹھا ڈنکا مگر وجائیندا۔ چڑھیا پھرے اپنے گھوڑ، گھوڑا نو نو آپ دوڑائیندا۔ سادھاستناں مارے پوڑ، منہ دے بھار سٹائیندا۔ راج راجاناں دیکھے کر کے غور، گہرا اپنا حکم ورتائیندا۔ مایا ممتاپائے شور، سنساروگ نہ کوئے چکائیندا۔ پاربرہم دی رکھے نہ کوئے لوڑ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ امرت رس مٹھا کیتا کوڑ، کوڑی واسنا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجک انتم ڈونگھا ساگر، سنسار ساگر ترن کوئے نہ پائیا۔ نرمل کرم نہ کرے کوئے آجاگر، جاگرت جوت نہ کوئے رُشائیا۔ سچ دوارے دئے نہ کوئے آدر، آدرش اپنا نہ کوئے دکھائیا۔ گھر گھر بھلیا کریم قادر، رحمت رحمان نہ کوئے کمائیا۔ ساچا ونج نہ کوئے سوڈاگر، سوڈا کوڑے ہٹ دکھائیا۔ نرمل نیرلے نہ کایا گاگر، اٹھسٹھ بھلی بھرم لوکائیا۔ تن بستر نام نہ ملے چٹھی چادر، اوڈھن جیولیف تلائیا۔ راگ سنائے نہ کوئے دادر، دہ دشانہ کوئے شنوائیا۔ لیکھا جانے تیغ بہادر، پُرکھ اپنا سبے پرواہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک دیوے مان وڈیائیا۔ کلجک چڑھیا اکو چاؤ، انتم کھیل کرائیندا۔ دیکھنہارا تھاؤں تھاؤں، گُردر مندر مٹھ شوڈوالے دیکھے دکھائیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے پھڑ اٹھائے باہوں، باہوں پھڑ آپ ہلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ کلجک انتم اندھ اندھیرا، ساچا نور نظر نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی نیرا نیرا، کہہ کہہ رہی گُرائیا۔ پُرکھ اپنا سبے دیکھنہارا کر کر وڈا جیرا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جگ چوکڑی گُردر اتاراں پیر پیغمبراں اُتے کردا رہیا مہرا، مہر نظر اک اٹھائیا۔ نرگن سرگن

سرگن نرگن بھلاؤندا رہیا کر کر ہیرا پھیرا، ہیرا پھیرا اپنے وچ رکھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ دیندارہیا گیرا، گیرا گیرے وچ رکھائیا۔ دھرت مات دا کھلا کر نہار ویہڑا، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی میٹنہارا جھیرا، جھگڑا سب دادے مکائیا۔ اتم کرے حق نہیرا، حقو حق خدائیا۔ سیس جگدیش اکو رکھے سیہرا، لکھ چوراسی لئے پرنائیا۔ دو جہاناں مارے پھیرا، آؤندا جاندا نظر نہ آئیا۔ کلجگ ڈھیہہ ڈھیہہ ہوئے ڈھیرا، خاکی خاک خاک ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا کوڑا اندھ، اتم میٹے ہر جو پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ کلجگ تیرا کوڑا نگارہ، نگر کھیرا رنگ رنگائیندا۔ جیو جنت ہويا ونجارا، سودا ہٹو ہٹ وکائیندا۔ گر کا شبد نہ کوئے پیارا، آنتر دھارا نہ کوئے رکھائیندا۔ رسنا جہوا بول جیکارا، سرشٹ سبائی سرب سٹائیندا۔ آتم رام نہ کسے پیارا، ہر دے ہر نہ کوئے وسائیندا۔ کھانی بانی پڑھ پڑھ تھکے وارا، وار تا اپنی نہ کوئے سٹائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران کرن ویچارا، ہر جو وچار وچ کدے نہ آئیندا۔ انجیل قرآن حق لاشریک بولن نعرہ، شرت جگت نہ کوئے مٹائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا کوڑا پسارا، کوڑا دھندا نظری آئیندا۔ مانس مانگھ ہويا گوارا، مانو رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ دھیاں بھیناں کرن وپارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کریا آپ سمجھائیندا۔ کلجگ کریا کوڑی راس، گھر گھر دست لکائیا۔ ہر کا نام نہ کسے پاس، خالی بھانڈے دین دُہائیا۔ ساچا لیکھ نہ لکھے قلم دوات، مس رووے نیناں نیر وہائیا۔ اتم پچھے نہ کوئے وات، سر ہتھ نہ کوئے لکائیا۔ بھائی بھائیاں کرن گھات، ساک سبجن سین نہ کوئے وڈیائیا۔ پتا پوت نہ پچھے وات، گھر گھر پی لڑائیا۔ نار دُہاگن ہوئی کمذات، ساچا کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گرگھ اندر ویکھن نہ مار جھات، جھاک اندر کوئے نہ پائیا۔ گا گا تھکے رسنا گاتھ، بٹی دند صفت صلاحیا۔ درس نہ پایا کملاپات، کول نین نظر نہ آئیا۔ ناتائٹیا نہ ذات پات، چار ورن کرے لڑائیا۔ کلجگ لکھ چوراسی بیٹھا کھاٹ، کھکا اکو رہیا جنائیا۔ اتم پورا کرے نہ کوئے گھاٹ، خالی ہتھ سرب وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ کوڑے اٹھ بلدھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنگار، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ دربار، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ اکٹھے کر گرو اوتار، پیر پینمبر آپ جنائیندا۔ نیز ویکھو کھول کوڑا، بند تاکی کُنڈا لائیندا۔ کلجگ گنی تتی ہاڑ، بالوریت تپائیندا۔ سرشٹ سبائی رہی ساڑ، گرگھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ویکھے موت لاڑ،

سیہرا سیس نہ کوئے ٹکانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انت آپ جنائیندا۔ کلجک انت کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تیرا مٹے
 جھوٹھ نشان، نشانہ جگت رہن نہ پائیا۔ تیرا مٹے مان اہمان، اہمان دے تڑائیا۔ تیری انتم چکے کان، بھے نظر کوئے نہ آئیا۔ ناتا مٹے مڑھی مسان،
 پوجس پوج نہ کوئے کرائیا۔ سرشٹ سبائی کرے حیران، ہر جو اپنا حکم جنائیا۔ لیکھا جان شاستر سمرت وید پُران، پُران پُرائی لئے اٹھائیا۔ پردہ لاه انجیل
 قرآن، شرع شریعت ناچ نچائیا۔ کھانی بانی دے گیان، سچ گیانا اک درڑائیا۔ تیری کر یا مٹے آن، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ جس درگر اوتار پیر پیغمبر
 کردے گئے مان، سو نمائیاں ہوئے سہائیا۔ جس دا گاؤندے رہے دھر فرمان، سچ سندیسہ مات الائیا۔ سو پرگٹ ہوئے آپ بھگوان، زرگن نور نور
 رُشائیا۔ نو نو پائے ساچی آن، ایکا حکم منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ جنائیا۔ کلجک انتم پنڈھ مکاؤنا، لوک مات رہن نہ
 پائیا۔ سبجگ ساچا ست اٹھاؤنا، چوتھے جگ خوشی کرائیا۔ ساچی رت آپ سہاؤنا، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ ساچا مارگ اک وکھاؤنا، بھگت بھگونت رنگ
 رنگائیا۔ ساچا نام اک جپاؤنا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایشٹ گودیو ایکا نظری آؤنا، ایکنکار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ کلجک تیری بدلے انت دلیل، دیاوان کھیل کرانیندا۔ تیری سنے نہ کوئے اپیل، فیصلہ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ تیرا سنگ نہ کوئے وکیل،
 وکالت روپ نہ کوئے وکھانیندا۔ آپے پہر نہارا بستر نیل، زرگن سرگن ویس وٹانیندا۔ آپے جودھا سوربیر چھیل چھیل، بل اپنا آپ رکھانیندا۔ آپے
 چوڑاں صدی دیونہارا تعطیل، تاریک اپنے ہتھ رکھانیندا۔ انتم ویلا آیا نزدیک، بے نظیر نظر اپنی اک اٹھانیندا۔ شبد نشانہ مارے ٹھیک، لکھ چوڑاسی کوڑا
 ٹھیکر بھن وکھانیندا۔ اپنی دھار جنائے باریک، نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی لاشریک، پروردگار اپنے راہ چلانیندا۔ آتم پر ماتم سچ پریت، سکھیا
 اک سمجھانیندا۔ مندر وکھائے اک انڈیٹھ، چار دیوار نہ کوئے رکھانیندا۔ انحد ناد سنائے گیت، دھن آتمک راگ الائیندا۔ ناتا مٹے مندر مسیت، گھر گھر
 وچ بھيو کھلانیندا۔ سبجگ چلائے ساچی ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک انتم لیکھ چکانیندا۔ کلجک انتم رووے مارے دھاہ، نیز نیناں
 نیر وہائیا۔ بھڑی بھڑی رہیا کرا، کر بلا بل نہ کوئے رکھائیا۔ چار یاری ہوئی جدا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ پروردگار ہو یا خفا، سیس ہتھ نہ کوئے ٹکانیا۔

میرا کلمہ ہو یا رفیع، آنت سنگ کوئے نہ جانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج میٹے کوڑی صفا، سچ سچ دئے پرگٹائیا۔ کلج کرے آنت
نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ کرپا ہر نرنکار، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میں چھوٹا پُت دُلا، چوتھا جگ ناواں دھرائیا۔ ناتا جڑیا محمد یار، یاری یار
نال رکھائیا۔ چو داں سد تیرا وبار، نٹھ نٹھ پنڈھ مکائیا۔ غفلت کر سرب سنسار، الف یے بندھن پائیا۔ ہس ہس دے ور میرے نرنکار، تیرے اگے
جھولی ڈاہیا۔ میرا بل گیا ہار، بلہین رہیا گر لائیا۔ میری آویو لکھ چار ہتی ہزار، ہتی دند دئے وڈیائیا۔ گو بند مار کے گیا مار، سر میرے تیر چلائیا۔ میں دُگا
منہ دے بھار، نہ سکے کوئے اٹھائیا۔ نہ دے کوئے دوار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دے ساچا ور، تڈھ بن
اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ دے ور میرے بھگوانا، تیرے اگے میری عرضوئیا۔ میں چوتھا پُت نادانا، بالی بڈھ وکھائیا۔ تیرا کیتا پور نشانہ، لکھ چوراسی بھرم
جھلائیا۔ دین مذہب ذات پات کھیل کیتی وچ جہانا، گھر گھر کری لڑائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار وڈ بلوانا، آسا ترسنا ناچ نچائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دہ دشا
ست دیپ سنایا جھوٹھ ترانہ، سچ سچ نظر کسے نہ آئیا۔ سادھاں سنتاں توڑیا مانا، مان کوئے رہن نہ پائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش وندیا خانہ، خاکی تن
ویکھ وکھائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار وکھو وکھر گایا گانا، جگت رسنا جہوانال رلائیا۔ انتم تیرا مننا پیا بھانا، میری چلے نہ کوئے چترائیا۔ میں بیٹھا بن بن ایکارانا،
رعیت ویکھاں تھاواں تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ملے تیری سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی دے اوٹ، اکو آسرا رہیا
تکائیا۔ میں آلیوں دُگا بوٹ، میری سار کوئے نہ پائیا۔ میری بھری اَبے نہ پوٹ، ترسنا بھکھ نہ کدے مٹائیا۔ گھر گھر وڈ وڈ جگت واسنا کیتی کھوٹ،
کھوٹا کرم کمائیا۔ ناتا مٹیا نرمل جوت، جوتی جوت نہ کوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔
ڈھیہہ سرنائی منگے دان، دوئے جوڑ عرضوئیا۔ کرپا کر سری بھگوان، میٹوں ملے کتے نہ ڈھوئیا۔ چو داں لوک ہوئے حیران، تیرا بھو کوئے نہ پائیا۔
وِشن برہما شو سیس جھکان، نین سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مٹیوں گان، تیرا نعرہ اکو لائیا۔ سبجگ تریتا دوا پر تیری منن آن، سد چلن حکم
رضائیا۔ میں چھوٹا بالا بالی بڈھ انجان، میری چلی نہ کوئی چترائیا۔ انتم چرنی دُگا آن، میری بھل دے بخشائیا۔ سرشٹ سبائی کیتی ویران، ورن گوت

پردہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے درلے وڈیائیا۔ پاربرہم پر بھ وڈ مہربانا، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کلجک
 دیوے سچ نشانہ، ایک گن جنائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوانا، تیرا مول چکائیندا۔ گوبند سورا نوجوانا، ویس اولڑا آپ دکھائیندا۔ تیری جڑ اُکھیرے وچ جہانا،
 بالے نیہاں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لھم آپ سنائیندا۔ نیہاں ہیٹھاں دتے بال، کلجک تیری جڑ اُکھڑائیا۔ پرگٹ ہو
 دین دیال، لہنا دینا دے مکائیا۔ تیری کوڑی میٹے اولڑی چال، چال زراں آپ جنائیا۔ تیری پوری کرے گھال، کیتی گھال لیکھے لائیا۔ تیرا مایا توڑ
 جنجال، جاگرت جوت کرے رُشائیا۔ اپنے چرناں ہیٹھاں لئے سوال، تن جگ نہ کوئے اٹھائیا۔ ستجگ ساچا اٹھائے اپنا لال، لال انملڑا آپ جگائیا۔
 دھرت مات دی گودی دے بہال، گر گر خوشی منائیا۔ ساچا دیوے نام دھن مال، خزانہ اکو وار لٹائیا۔ سمرتھ پُرکھ چلے نال نال، دو جہاناں والی پنڈھ
 مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا انت انت کرائیا۔ تیرا انت کرے کرتار، انتتکرن نہ کوئے رکھائیندا۔ بیس میسا بیڑا پار، ادھ
 وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ جگت جگدیشا ہو تیار، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سچ حدیثا سن لے اتم وار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ہنگ برہم مم
 کر نمسکار، توہے ایک راہ دکھائیندا۔ نہکرمی کرم کانڈ توں کرے باہر، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کوڑی کرپا دے نوار، دُرمت میل دھوائیندا۔ پانا چیتھڑ
 دیوے پاڑ، سوچھ سروپی بستر تن پوائیندا۔ ساتک کرے اگنی ہاڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 چوتھے جگ تیرا پنڈھ آپ مکائیندا۔ تیرا پنڈھ اتم گنا، ہر سنگر آپ مکائیا۔ لکھ چوراسی بوٹا سگنا، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اٹھنا، سب
 دا لہنا دیوے جھولی پائیا۔ سنگھ شیر گر شبد اکو بگنا، دو جہاناں بھبک لگائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیا۔ بھیکھ پکھنڈ اتم چھپنا، نیز
 نین نہ سکے اٹھائیا۔ تیرا بوٹا اپنی ہتھیں پٹنا، جڑ کوئے نظر نہ آئیا۔ ڈوگھے کھاتے اپنے سٹنا، باہوں پھڑ باہر نہ کوئے کڈھائیا۔ ستجگ ساچا مات رکھنا،
 رکھ رکھ اپنی خوشی منائیا۔ ست ستوادی مارگ اکو دسنا، چار ورن ملے سرنائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش مل مل ہسنا، دُئی دویتی دے چکائیا۔ کرے
 پرکاس کوٹن رو سسنا، اندھ اندھیر گوائیا۔ اتم پر ماتم نام سب نے جپنا، سوہنگ ڈھولا ایک گائیا۔ ساچے مندر سچکھنڈ سہانے وسنا، شوڈوالا مٹھ گر وگھراک

دکھائی۔ اٹھسٹھ تیرتھ چرن دوارے ڈھٹھٹا، ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکائی۔ جن بھگتاں ملے اپنے ہتھیں وٹنا، سنجگ ساچا تگ بتایا۔ دوجی دستے نہ کوئے
 ڈرگھٹنا، ڈبھا میل نہ کوئے رکھائی۔ پئے سرنائی ڈھیہہ ڈھیہہ بدھنا، بدھنا لیکھا نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا
 آپے لکھنا، لکھ لکھ دئے سمجھائی۔ کلجگ تیرا اتم گھر، ہر سچا سچ وکھائیندا۔ چاروں کٹ آؤنا ڈر، تیرا درد نہ کوئے وندائیندا۔ ویہہ سو اگی پکرمی نٹھ کے
 اندر جانا وڑ، پڑکھ ابناسی پردہ پائیندا۔ چپ کر کے بہنا وڑ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ سنجگ ساچے سچ محلے ویکھے چڑھ، پڑکھ ابناسی کون کوئے کھیل
 کرائیندا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی دیوے موہے اکو وڑ، وراکو جھولی پائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دھر، ڈھر دھام لیکھا آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو رام،
 رام رمیا روپ وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو کاہن، گند منوہر لکھمی نرائن سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ سرشٹ سبائی اک پیغام، عیسیٰ موسیٰ آپ سنائیندا۔
 سرشٹ سبائی اک امام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی اپنا نام، نانک منتر ستنام جنائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا جام، گوہند امرت رس چکھائیندا۔
 سرشٹ سبائی اک بھگوان، پڑکھ اکال نظری آئیندا۔ سرشٹ سبائی اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ سرشٹ سبائی اک مکان، سچکھنڈ دوار آپ
 وڈیائیندا۔ سرشٹ سبائی اک استھان، سنگر چرن دوارا سو بھاپائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا گان، آتم پر ماتم گیت الائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا بھان، جوتی جاتا
 ڈمگائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا پین کھان، نہجھر رس آپ رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا کاہن، انحد نادی راگ سنائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا مان، اوج نیچ نہ
 کوئے جنائیندا۔ سنجگ ساچا بنے ودھان، پڑکھ ابناسی آپ بنائیندا۔ پنچم پنچ راج راجان، پر پنچ میٹ مٹائیندا۔ نو ست دیوے اک گیان، برہم پاربرہم
 پڑھائیندا۔ وشن برہما شو سارے گان، گر اوتار پیر پیغمبر شکر منائیندا۔ سنسار ہے نہ کوئے وچ جہان، ہنسا روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ بیڑا پار کر، سنجگ دھار آپ چلائیندا۔ سنجگ دھار چلے مات، ماتر بھومی دئے وڈیائی۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ست
 است ویکھ دکھائی۔ سری بھگوان سنائے گاتھ، آپ اپنا ناؤں درڑائی۔ لیکھا چکے ساڈھے تن تن ہاتھ، ہتھو ہتھ لیکھا دئے چکائی۔ بھيو چکائے تریلوکی
 ناتھ، ترے ترے لوآں کھوج کھوجائی۔ پاوے سار رام دسراتھ، دسرتھ بیٹا ویکھ دکھائی۔ سنجگ ساچا دیوے دات، پیر پیغمبر اک سرنایا۔ لیکھا کھے بن

قلم دوات، شاہی رنگ نہ کوئے چڑھائیا۔ آتم پر ماتم اک جماعت، ایک دو آ دو آ ایک ایک بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا راہ دکھائیا۔ سنجگ ساچا جائے لگ، سری بھگوان آپ لگائیا۔ پرگٹ ہو سورا سرگ، دیکھے کھیل سرب گھٹ تھائیا۔ بھگت بھگونت کر الگ، ایک رنگ چڑھائیا۔ ہنس بنائے ہر ہر گت، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ گرگھ گرگھ ہیرے نگ، مانک موتی ناؤں دھرائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مکائیا۔ مکھ لگائے سگن سگ، رس امرت آپ چکھائیا۔ اگنی نگارہ جائے وچ، انحد راگ سنائیا۔ بجر کپائی جائے بھج، پردہ دوئی رہے نہ رائیا۔ آتم پر ماتم ہوئے جج، ساچے کبے خوشی منائیا۔ سچ محرابے نہیے سچ، حجرہ اکو اک درسائیا۔ کرے کھیل شاہ نواب، نوبت اپنے نام رکھائیا۔ بھوپت بھوپ راجن راج، شہنشاہ شاہ آپ ہو جائیا۔ کلجگ سنجگ دوہاں کاج، زرگن سرگن سرگن زرگن آپ کرائیا۔ جگ جگ بدلنہارا سماج، سمجھ سمجھ دئے سمجھائیا۔ ترے گن بھجوانہارا آنج، اگنی اگ دئے گوائیا۔ دیکھنہارا ماٹی کاج، کاجی لگیا پھول پھولائیا۔ سنجگ مارگ لائے ساچ، سچ سچ اک رکھائیا۔ گرگھان زمل کرے ذات، برہم اپنا انگ لگائیا۔ ایک سچ سہائے کھٹ، آتم انتر آسن لائیا۔ ناتا تئے آن باٹ، مات گرہ نہ اگن تپائیا۔ اگے نیڑے رکھے واٹ، پچھلا پندھ رہیا مکائیا۔ گرگھان کھولے بند تاک، بند تاکی کُنڈا لایا۔ زمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ ہرجن بنائے پارجات، چھوہ اپنے انگ لگائیا۔ ایٹھے اوٹھے پچھے وات، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ دیونہارا ساچی دات، سوہنگ دست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن ز، اگلا پچھلا جانے لیکھا، مدھ اپنی دھار چلائی۔ اگلا پچھلا لیکھا چکے لوک، ہر سنگر آپ چکائیا۔ کلجگ کوڑی مارے پھوک، ترے گن اگنی اگ لگائیا۔ کلجگ چرنی ستا گھوک، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیا۔ سنجگ ساچا اٹھ اٹھ مارے کوک، کوک کوک سنائیا۔ صاحب سلطان دا سچا پوت، سنجگ دیکھے چائیں چائیا۔ ایک تانا پیٹا سوت، تندی تند اک رکھائیا۔ تن ماٹی نہ کوئے قلبوت، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگلا لیکھا رکھنا یاد، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی سُنن آیا فریاد، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیونہارا داد، وست امولک آپ

ورتائیندا۔ ست نشانہ دیوے گاڈ، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ شرع مذہب دی توڑے حا، نو نو اکو راہ وکھائیندا۔ پاربرہم دا سچا ناد، برہم سُن سُن خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لہنا دکھائے نینا، گرگھ وِلا ویکھ وکھائیندا۔ اگلا لہنا جس جن ویکھن دا چاؤ، سو صاحب دے سمجھائیا۔ پر بھ ساچے در لاگے پاؤں، دیونہار وڈ وڈیائیا۔ غریب نمائیاں پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ سدا سدا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ کلجگ انتم کرے نیاؤں، انیائے کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا بچھلا لیکھا دے جنائیا۔ اگلا لیکھا جس جن ویکھنا، پر بھ سچ سچ درڑائیا۔ آتم پر ماتم کرنا ہیستنا، ہت اکو اک رکھائیا۔ دین دیال وسے نیتن نیتنا، نیرن نیر ڈیرہ لائیا۔ اچرج کھیل پر بھ نے کھینڈنا، وید کتیب نہ سکے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگا بچھا رہیا دکھائیا۔ اگا بچھا کوئی نہ ویکھے، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ باہروں باہروں لبھدے بھیتے، اندر وڑن کوئے نہ جائیا۔ سرشٹ سبائی کلر ریتے، کندھ کوڑی رہے نہ رانیا۔ سبجگ تریتا دوا پر بن کر سانا وڈھدا رہیا اگیت بچھیتے، ہاڑی ساؤنی روپ دکھائیا۔ کلجگ انتم اپنے ہتھ رکھے دو جہاناں ٹھیکے، گر اوتار ڈور نہ کوئے بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت آد مدھ اپنا کھیل دکھائیا۔ کلجگ کرنا آنت، سبجگ ساچامات لگائیا۔ دواہاں وچولا سری بھگونت، بھگونت اپنا کھیل دکھائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی لئے اٹھائیا۔ اک جنائے نام منت، منتر نام اک درڑائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، مچھٹی اتر کدے نہ جائیا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دے سمجھائیا۔ لیکھ چکائے بھکھ ننگت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل آپ مہان، کلجگ آنت میٹے نشان، سبجگ دھرے مات بلوان، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، ایکا اکھر وکھر آپ پڑھائیا۔

☆ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ خیالی والا ضلع بٹھنڈہ ☆

جنم اجنم لیکھے لا، دھرم ادھرم دئے ڈہانیا۔ نہکرمی لینا کرم کما، کرم کانڈ دئے کھپانیا۔ ساچی بخش اک سرنا، سرنگت اک سمجھانیا۔ مہربان ہوئے مہربان، مہر نظر اک اٹھانیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترا، منجھ بیڑا پار کرائیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، سکھ سکھیا روپ سمانیا۔ آتم پردہ دویتی لاہ، پر ماتم رنگ چڑھانیا۔ سچ مہاتم دئے سمجھا، بن آتم پر ماتم دوجی اور نہ کوئے کڑمانیا۔ ظاہر باطن درس دئے کرا، نیتز نین نین کھلانیا۔ امرت میگھ میگھ برسسا، اگنی تت تت بُجھانیا۔ لکھ چوراسی حرص مٹا، نام ندھان جھولی پانیا۔ عرش فرش ویکھے دوئے تھان، کایا گرہ کھوج کھوجانیا۔ جن بھگتاں ترس کرے آپ ہوئے نگاہ بان، نگاہ اپنی آپ اٹھانیا۔ نیڑ نہ آئے جگت شیطان، سنسار وگ رہے نہ رانیا۔ انتم دیوے پد نربان، نربان پد وکھانیا۔ شبد اگنی سچ بان، گرگھان آپ چڑھانیا۔ لیکھا چکھے آون جان، جنم مرن پھند کٹانیا۔ جس بھگت ملے بھگوان، سو بھگت بھگوان وچ سمانیا۔ کلجک انتم کھیل کرے مہان، نرگن اپنا نور دھرانیا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھانیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پچان، گرگھ سجن لئے اٹھانیا۔ جس جن سوہنگ شبد دیوے دان، دو جہاناں ہوئے سہانیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکرنک نران نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ گرگھ گر سنگر پار کرائیا۔

☆ ۲۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گند سنگھ دے گرہ مران ضلع بٹھنڈہ ☆

ست پُرکھ تیرا ٹھانڈا دربار، ست ست وڈیانیا۔ ہر پُرکھ تیرا کھیل اپار، مہما کتھ کتھی نہ جانیا۔ ایکنکار تیرا سچ وبار، بھیونہ جانے کوئے رانیا۔ آد نرنجن تیرا نور اپار، نور نور نور رُشانیا۔ ابناسی کرتے تیری ساچی دھار، دھار دھار وچ رکھانیا۔ سری بھگوان تیرا سچ نشان، در ساچے سو بھاپانیا۔ پاربرہم تیرا روپ مہان، روپ ریکھ نظر کوئے نہ آنیا۔ شہنشاہ وڈراج راجان، بھوپت بھوپ کھیل کھلانیا۔ پروردگار نوجوان، مقامے حق تیری رُشانیا۔

نہک بھ شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

لاشریک وڈمجان، مہمان بیدو تیرا انت کوئے نہ آئی۔ تخت نواسی تیرا دھر فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ سچھنڈ نواسی تیرا سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے جھہائی۔ دیا باقی اک مہمان، کملاپاتی آپ ٹکائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بھو کوئے نہ آئی۔ سو پڑکھ نرنجن تیرا اُچ منارا، اوچو اوچ تیری وڈیائی۔ ہر پڑکھ نرنجن تیرا ٹھانڈا دربار، در گھر ساچا سو بھاپائی۔ ایکنکار کرپسار، آد نرنجن نور وکھائی۔ ابناسی کرتا دے ہلارا، سری بھگوان دیکھے چائیں چانیا۔ پاربرہم پر بھ کرے نمسکارا، نرگن نرگن سپس جھکائی۔ تخت نواسی شاہ سکدارا، شہنشاہ اپنا کھیل کرائی۔ روپ رنگ رکھتے سے باہرا، تتوت نہ کوئے وڈیائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا سچا ور، در تیرے اوٹ تکائی۔ تیری اوٹ پڑکھ اکال، دو جا نظر کوئے نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ سچ دھر مسال، دھرم دوار ایک وکھائیندا۔ دیا باقی ایک بال، اندھ اندھیر نہ کوئے جنائیندا۔ کھیلنہارا کھیل نرال، چال اولڑی آپ چلائیندا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکائیندا۔ تیرے در جھکے سپس، میرے صاحب سچے سلطانا۔ آد جگادی تیری حدیث، منے دو جہانا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، خالی جھولی موہے بھرا۔ دینا ور صاحب سمرتھ، سمرتھ تیری وڈیائی۔ سچھنڈ دوارے رہوں وس، لاشریک اک خدائی۔ آد جگادی مارگ دس، جگ جگ راہ چلایا۔ نرگن نور کرپکاس، نورو نور نور رُشنائیا۔ نج گرہ نج مندر نج گھر کر واس، گھر ساچا اک سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا وڈ وڈیائی۔ وڈ در تیرا سلطان، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ تیری مہمانگت مہمان، بھو ابھید نہ کوئے جنائی۔ تیرا تخت نور مہمان، روپ رنگ نہ جانے کوئے رائی۔ تیرا تھم سچ فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ست چار ڈھپہہ پے سرنائیا۔ ست چار چرنی لگ، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ کرپا کر سورے سرگ، در تیرا اک دھیایا۔ ساڈا پردہ لینا کج، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ نگارہ گیا وچ، دو جہاناں ناد وجایا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھیا بھج، بن پاندھی پندھ مکایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکایا۔ ست چار ہوئے حیران، ہر جو بھو کوئے نہ آئیندا۔ دوئے جوڑ منگن دان، خالی جھولی سرب

دکھائیندا۔ جگ چوڑی دیکھیا کھیل مہان، خالق خلق تیرا بھو کوئے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، آد جگادی کھیل رچائیندا۔ داتا دانی گن ندھان،
 وست اموک آپ ورتائیندا۔ ست چار بال انجان، اپنا بل نہ کوئے رکھائیندا۔ در تیرے ڈگے آن، باہوں پھڑگلے نہ کوئے لگائیندا۔ لوک مات بن
 کے بیٹھے رہے مہمان، مہمانی تیری نہ کوئے کھوائیندا۔ پھر دے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابان، ساچا مندر نہ کوئے دکھائیندا۔ سمنند ساگر ڈو نگھی کندر
 دیکھدے رہے مار دھیان، تیرا دھیان نہ کوئے جنائیندا۔ رسنا جہوا بتی دند گاؤندے رہے گان، تیرا راگ نہ کوئے لائیندا۔ گردر مندر مسجد شودوالے
 مٹھ وڑدے رہے مکان، تیرا مکان نہ کوئے دکھائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار ملدے رہے شیطان، شرع شیطان نہ کوئے گوائیندا۔ شاستر سمتر وید
 پُران سُن دے رہے کان، کافی تیر نہ کوئے لگائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش منڈے رہے ایمان، اسم تیرا نہ کوئے دکھائیندا۔ سیوا کردے رہے بن
 بن غلام، غُربت مات نہ کوئے مٹائیندا۔ کوڑی کریا دیکھیا پین کھان، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ لکھ چوڑا سی بے ایمان، بیوہ رُوپ سب ہی نظری
 آئیندا۔ تُوہ بن کوئے نہ پُچھے آن، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اتم مٹدا جائے نشان، نشانہ کوئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا، ست چار ایکا وار سٹائیندا۔ ست چار مارگ دس، ہر ہر جو دیا کمائیا۔ وشن برہما شودر آؤنا نس، پُرکھ ابناسی دیکھے
 چائیں چائیا۔ ترے گن مایا چرنی جانا ڈھٹھ، رجو طمو ستو اپنا مان مٹائیا۔ پنج تت ہر چرن دوار وھاؤنی اپنی رت، اپ تیج دائے پر تھی آکاش مان گوائیا۔
 کرے کھیل پُرکھ سمتر، سب دی آسا پور دکھائیا۔ ساچا مارگ دیوے ہس ہس، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ اوتھے چلے نہ کوئے کسے داوس، بے بس
 سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ترے ترے میلے پنچم چیل سجن سہیلا ایکا گھر منگائیا۔ ساچے در آؤنا دربار، ہر اوتری اوتاراں
 آپ جنائیندا۔ برہمے سٹ رہنا خبردار، سنت کمار نین گھلائیندا۔ براہ دیکھ اٹھ بلدھار، ہر جو اپنا پردہ لائیندا۔ حیگر یو کر پکار، سُننہارا پھیری پائیندا۔ گیے
 پُرش کر نمسکار، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ نرائن نین کر دیدار، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ کپل مَن مَنگ چرن دھوڑی چھار، مستک ککا ایک لائیندا۔ دتتا ترے
 پاوے سار، ترے ترے اپنا مول چکھائیندا۔ رکھو تیرا کھول کواڑ، ست سرُوپی راہ جنائیندا۔ پرتھو تیری بٹھے دھار، پرتھے پرتھی نال ملائیندا۔ متس تیری

پاوے سار، جل تھل مہینل پھول پھولا نیندا۔ کسپ تیرا لہے بھار، مندر اپٹھ نہ کوئے لکانیندا۔ موہنی تیرا دیکھ شنگار، موہن مادھو اپنے انگ لکانیندا۔
 باؤن بل دئے آدھار، در دوارا اک سہانیندا۔ ہنسا بول اک جیکار، پنکھی سوہنگ ڈھولا ایکا گانیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ نر
 سنگھ دھر روپ نرنکار، نرگن سرگن ویس وٹانیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لھم آپ جنانیندا۔ ساچا لھم
 ساچی دھار، پرس پرس پرس جنانیا۔ رام راما رام اوتار، رگھپت لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ وید ویاسا دے وچار، تیری وچار وچار لکے ملائیا۔ نیترا اٹھ کر
 دیدار، دید دید نال وکھائیا۔ تریلوکی نندن کھول کوڑا، بند کوڑا کڈا لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر زریشا
 اینکارا ایکا وار سنائیا۔ سچ سندیسہ ساچا میت، سو پڑکھ نرنجن آپ سنانیندا۔ سنجگ تریتا دواپر چلائی ریت، نرگن سرگن ویس دھرانیندا۔ کلجگ ویکھنہارا
 پت پت پت، پتت پاؤن اپنا کھیل کرانیندا۔ بدھ بیسی کرے پت، بودھ گیانا گیان درانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، ست چار آپ جگانیندا۔ ست چار کھولو اکھ، سچھنڈ نواسی کھیل کرانیندا۔ نرگن نور ہو یا پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلانیندا۔ بھگت اٹھاراں کرے
 وکھ، پھڑ باہوں آپ اٹھانیندا۔ دھرو پرہلا مارگ دس، بل باؤن بھيو چکانیندا۔ امریک میلا ہس ہس، دُرباشا مان مٹانیندا۔ جنک اندر آپے وس، ہری
 چند ہر ہر روپ سمانیندا۔ بدر سداسے تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلانیندا۔ رکھنہارا دروپت پت، سبھا اپنی اک جنانیندا۔ بے دیو پڑھے اکھرتت،
 پت ڈالی لیکھ لکھانیندا۔ روداس چمارا ستھر اکو گھت، پانہا گنڈھ سپیس جھکانیندا۔ بے دیو ناما منگے منگ، ترلوچن ایکا گنڈھ پوانیندا۔ کرے کھیل سری
 بھگون، ہر کا بھيو کوئے نہ آنیندا۔ گنکا پوتنا سنایا چھند، سوہلا ڈھولا ایکا گانیندا۔ بدھک بیڑا آپے بٹھ، اپنے کندھ اٹھانیندا۔ کسیر جولاہا کہے دھن دھن،
 ہر ستگر اکو نظری آنیندا۔ اٹھ اٹھ سنائے ساریاں کن، کوک کوک الاینندا۔ جگ چوکری جس بیڑا دتا بٹھ، سو ستگر ویس وٹانیندا۔ جس گھڑیا سو دیوے
 بھن، گھٹن بھنہار آپ ہو جانیندا۔ وسنہارا بن چھیری چھن، ساچے مندر سو بھا پانیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، نرمل جوت ڈگمانیندا۔ سارے
 رل مل دوئے جوڑ منگو منگ، پر بھ پوری آس کرانیندا۔ نو نو چار ویلا گیا لگھ، پار کنارہ اک جنانیندا۔ کسے نہ ملے سچ پلنگ، سچ سہنجنی نہ کوئے

ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ درڑائیندا۔ ساچا حکم عیسیٰ موسیٰ، پروردگار آپ جنائیا۔ رہن نہ دیوے کالا سوسا، کالی دھار دھار مٹائیا۔ پچھلی بھلے سرب حدیثا، حضرت کرے سچ پڑھائیا۔ خالی ہوئے سب دا کھیسا، دست کوئے رہن نہ پائیا۔ ناتا تھے اک نو انیساء، اک اکل رہیا سمجھائیا۔ اپنی ضمیر ظہیر گئی گہیر بے نظیر دکھائے شیشہ، سہرت اپنی آپ جنائیا۔ لیکھا چکائے تیس بتیسا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے لئے بلائیا۔ در ساچے وسے حق امام، نورو نور نور دھرائیندا۔ کلجگ انتم پیر پیغمبر نبی رسول کرے سرب غلام، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک نظام، نظم محمد اک سنائیندا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرائیل ہوئے حیران، حیرت وچ سرب رکھائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، کون دوارے پروردگار سندیہ دیوے آن، رسنا زبان نہ کوئے ہلائیندا۔ ناتا تھنا شرع ایمان، شرکت سب دی آپ گوائیندا۔ نظر آئے نہ کوئے اسلام، علیکم روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نہ کوئی قاصد دیوے پیغام، پیر پیغمبر گیت نہ کوئے الائیندا۔ سچ دوارے چل کے آؤ تمام، طمع سب دی آپ مٹائیندا۔ مکہ کعبہ ہوئے ویران، دو دو آبا میل نہ کوئے ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اک لگائے اپنی رمز، الف یے لیکھا آپ مکائیندا۔ سچ محمد ہوتیار، چار یاری نال رلائیا۔ در بن کے آؤنا بھکھار، خالی جھولی رہیا دکھائیا۔ صدی چوڈھویں آئی ہار، چوڈاں طبق دین دہائیا۔ ساچا سبق نہ سکھیا میاں یار، مُجبت موہ نہ کوئے دکھائیا۔ طوبی طوبی کرن انتم وار، سوبھا کوئے رہن نہ پائیا۔ پردہ اوہلا چکیا ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ پھڑ باہوں صدے چرن دوار، ہوئے حدود نہ کوئے جنائیا۔ محدود رکھے ایکنکار، بل سکے نہ کوئے جنائیا۔ ہزارا درود پڑھے نہ کوئے بول جیکار، نعرہ حق نہ کوئے سنائیا۔ سارے ہونن شرمسار، نیتزنیں سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ اللہ رانی نیتز رووے زارو زار، کھلی مینڈھی دے دہائیا۔ میری الفی گئی پاٹ، چٹنی سپس نہ کوئے لکائیا۔ چوٹی منی پروردگار، پردہ رکھے نہ کوئے گوسائیا۔ مسلم سنی ہوئے خوار، بے خبر خبر کوئے نہ پائیا۔ انتم پاسا آیا ہار، جت کوئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ اپنی دھار چلائیا۔ صحیح سلامت ایکنکار، اپنا پھیرا پائیا۔ وسنہارا دھام نیار، مقامے حق بیٹھا آسن لائیا۔ راہ تنگ چار یار، نیتز روون زارو زار، کوئی نہ دے مددگار، علی مدد نہ کوئے رکھائیا۔ اک دوجے نال کر وچار، پھڑ پھڑ

باہوں رہے اٹھال، چلو چل کے کرینے سوال، ایک حال سنائی۔ کرپا کرے دین دیال، ساڈی کرنی کرے بحال، رحمت رحیم رحمان اک کمائی۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چھتراں ایک حکم سنائی۔ ساچا حکم سنکر گر، سو پڑھ زرنجن آپ سنائیندا۔ زرنجن نانک میلادھر، دھر سنجوگی میل
 کرائیندا۔ جوتی جوت ناتا گیا جڑ، نہ کوئی توڑے توڑ ترائیندا۔ پاربرہم پر بھ ایک بہڑ، آپ اپنے انگ لکائیندا۔ مٹھا کرے رس ریٹھا کوڑ، امرت رس اک
 چکھائیندا۔ دو جہاناں لا لا پوڑ، سچ محلے آپ بہائیندا۔ زرنجن زرنجن دیکھے کر کے غور، نیتز نین نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، زرنجن اپنی آواز لکائیندا۔ زرنجن آواز نام نگارہ، نوبت اکو اک وجائی۔ ایک جوتی دس اوتارا، گوبند میلادھر سبھائی۔ جودھا سور ملی بلکارا، بل اپنا آپ
 جنائی۔ لیکھا جانے گپت ظاہرا، اندر باہر رہیا سمجھائی۔ نیتز کھول اینکارا، خالق خلق دے دکھائی۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، جگت اندھیرا چھائی۔ گر کا
 ایشٹ نہ کوئے پیارا، ہر دے ہر نہ کوئے وسائی۔ لکھ چوراسی نار ہوئی و بھارا، کنت کتول نہ کوئے ہنڈھائی۔ اٹھسٹ تیرتھ روون زارو زارا، نیتز نیناں نیر
 وہائی۔ سادھ سنت ہوئے آوارہ، من واسنا ہوئی ہلکائی۔ گردر مندر مسجد مٹھ، اگنی لگی تتی ہاڑا، امرت میگھ نہ کوئے برسائی۔ کلج کوڑی کرپا لگا اکھاڑا،
 دھیاں بھیناں ناچ نچائی۔ گوبند دیکھ سٹ دلارا، پڑھ ابناسی رہیا سمجھائی۔ چار ورن نہ کوئے پیارا، کھتری براہمن شودر ویش کرن لڑائی۔ حق مقام نہ
 کوئے نعرہ، بسمل روپ نہ کوئے رکھائی۔ گر کاشد نہ کسے وچارا، پیر پیغمبر نہ کوئے پڑھائی۔ اتر دپیک نہ کوئے اجیارا، لکھ چوراسی جگت دیوالی کرے
 رُشنائی۔ در نہ کسے دسے ٹھانڈا دربارا، نو کھنڈ پر تھی ہوئی ہلکائی۔ اٹھو دیکھو کلج انت نظارہ، ایک جوت جوت سمجھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر دس در بلائی۔ دس گر سچ سندیہ، پڑھ اکال سنائیندا۔ کرے کھیل آد جگاد جگ جگ ہمیشا، زرنجن اپنی کار کمائیندا۔ شاہ سلطان زرنیشا، دھر
 فرمانا حکم الائیندا۔ دیکھنہارا دھاری کیسا، موئڈ منڈائے پردہ لاہندا۔ نیتز کھول دس دسمیشا، دہ دشا پھیری پائیندا۔ بھر مے بھلا اولیا پیر شیخا، پیر پیغمبر نظر
 کوئے نہ آئیندا۔ چار گنت چار ورن چوتھے جگ کوئے نہ کرے کسے پنتا، پریم پیار نہ کوئے رکھائیندا۔ کوڑی کرپا کلج کھڈا، ساچا ونج نہ کوئے کرائیندا۔
 آتم پر ماتم کسے نہ ملیا بھیتا، سوہنگ ڈھولا بن وچولا نانک اک سنائیندا۔ پاربرہم برہم بھلیا چیتا، چیتن روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ کلج انتم اجڑنہارا کھیتا،

پیر پیغمبر گر اوتار آپ دکھائیندا۔ کلجگ انتم پاربرہم پُرکھ ابناسی سب نوں دتا نینتا، در اپنے آپ بلائیندا۔ اکھیں دیکھو اپنا پیشہ، ساکھیات درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوہتریں ایکا حکم سناؤ۔ دس گرو پرہ چرن دوار، آ آسپس جھکائیا۔ نانک نرگن بول جیکار، لکھ لکھ شکر منائیا۔ گوہند سورا کر پیار، پرہم پُرکھ وچ سمائیا۔ جوں بھاوے توں کر کار، تیری قیمت کہن نہ جائیا۔ ہوں بالی بدھ بال انجان، توں صاحب سچا شہنشاہیا۔ تیرے حکمے اندر کھیل مہان، کھیل کھیل خوشی منائیا۔ تیرا سرگن نور مہان، نرگن سرگن وچ لکائیا۔ نو سو چورانوے چو کڑی جگ گراوتاراں رکھیا ہتھ ودھان، لوک مات بنت بنائیا۔ لیکھا لکھ لکھ دتا وید پُران، شاستر سمرت کر پڑھائیا۔ کھانی بانی کر پردھان، پراپنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ کلجگ انتم ہوئی بال انجان، بالی بدھ نہ کوئے وڈیائیا۔ دوئے جوڑ سرنی ڈگی آن، بلہین رہی گرا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوہتریں ایکا حکم جنائیا۔ چھ گھر نو در، چھیکانایا جوڑ جوڑائیندا۔ اک اکل ولس کر، دوئے دوئے روپ دکھائیندا۔ ترے ترے لیکھا آپے جان، ترے ترے بندھن پائیندا۔ چار چار ہو پردھان، پنچم پنچ پنچ لائیندا۔ چھ چھ کھیل کرے بھگوان، ست ست ایکا راہ چلاؤ۔ اٹھ اٹھ کھولت دکان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش من مت بدھ نال ملاؤ۔ نو در لیکھا جیو جہان، نو کھنڈ پر تھی کھوج کھوجائیندا۔ چھ نو انک کرے پروان، انتریں ایکا گھر وسائیندا۔ وشن برہما شو ترے گن مایا پنچ تت کر پروان، تینی اوتار گنڈھ بندھائیندا۔ اٹھاراں بھگت دے دان، عیسیٰ موسیٰ محمد بھیو چکائیندا۔ چار یاری کر کلیان، کلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا جوتی گر دس دے گیان، گر منتر نام پڑھائیندا۔ انترہ دیوے چرن دھیان، لیکھا کایا جوڑ جوڑائیندا۔ آگے دتے سچ مقام، سچکھنڈ دوار اک دکھائیندا۔ نرگن روپ وڈ مہربان، مہربانگی آپ کماؤ۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نہہنکنا ناؤں رکھائیندا۔ گرگھ ساچے کر پروان، ناؤں پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سوہنگ بنائے سچ ودھان، نرگن نرگن میل ملاؤ۔ تخت نواسی راج راجان، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حاکم حکم حکمران، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم اپنا راہ جناؤ۔ پنچم پنچ کرے پرگھ، پرگھ اکو اک صلاحیا۔ دیونہارا ساچا سکھ، سکھ نال ملاؤ۔ میٹنہارا دو جہاناں دکھ، دکھیاں دکھ گوائیا۔ سفل کراونہارا لکھ، ماتا لکھ دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت گودی چک، در ساچے خوشی منائیا۔ نرگن دھاراں

نرگن اُٹھ، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن ماں نرگن پتا نرگن پت، نرگن بنے دھن جنیندی مانیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیآ۔
 سَکھنڈ سُبھائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیآ۔ اپنی دھار کسے کولوں نہ لئے پُچھ، جوں بھاوے چلے رضائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، پنچم اپنا میل ملائیآ۔ پنچم ناتا پُرکھ بدھاتا، پنچم جوڑ جوڑائیندا۔ پنچم گاتھا ہر سمراتھا، ایک نام پڑھائیندا۔ پنچم دیونہارا داتا، وست امولک جھولی پائیندا۔
 پنچم رکھے اتم ذاتا، جات اجاتی میٹ مٹائیندا۔ پنچم میلا اک اکانتا، ایک گھر دکھائیندا۔ پنچم میلا کرے صاحب سجن سرب سکھ داتا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ پنچم پیتا ٹھانڈھا سیتا، پنچم اپنا رنگ چڑھائیآ۔ پنچم دھام دکھائے اک اندیٹھا، جگت نیز نظر نہ آئیآ۔ پنچم ت
 تن نہ تپے انگیٹھا، ہون کُنڈ نہ کوئے دکھائیآ۔ پنچم نادشبد دُھن کوئے نہ گائے گیتا، گیان دھیان نہ کوئے وڈیائیآ۔ پنچم میلا ترے گن اتیتا، ترے گن ناتا
 توڑ توڑائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اگم، اگڑی کار کرائیندا۔ بھگت بھگونت چاڑھے چند، دو
 جہان آپ رُشنائیندا۔ جگ چوکڑی بیڑا بٹھ، سنجگ تریتا دواپر کلجگ پار کرائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سناونہارا راگ کن، بودھ اگادھی شبد انادی انحد
 راگ سناؤنندا۔ دیونہارا لکھ چوراسی ڈن، جو گھڑیا بھن دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک راہ دکھائیندا۔ پنچم دسے ایک راہ، نانک
 نرگن سنگ سمائیآ۔ پُرکھ اکال بن ملاح، بیڑا مات چلائیآ۔ دیونہارا سچ صلاح، صلاحیر پھیرا پائیآ۔ اتم پر ماتم چپائے سچا ناں، ناؤں نر نکارا آپ درڑائیآ۔
 ڈو گھی بھوروں لئے کڈھا، پھر باہوں گلے لگائیآ۔ ساچے پوڑے دئے چڑھا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیآ۔ ساچے مندر دئے بہا، گھر ساچے وجے ودھائیآ۔
 اپنا کھیل آپ کرا، آپے دیکھے چائیں چانیا۔ کلجگ اتم نہہکنا ناؤں دھرا، گر اوتاراں پیر پیغمبراں پوری آس کرائیا۔ جس دا وید ویاسا گیا دھیان لگا،
 عیسیٰ نیز نین اٹھائیآ۔ جس دا محمد تئے راہ، رہبر آوے سچا ماہیا۔ جس دا ڈھولا نانک گیا گا، مہابلی پھیرا پائیآ۔ جس دا گوہند جیپا ناں، سو پُرکھ اکال ویس
 وٹائیآ۔ دیکھنہارا سبئی تھاں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک بوجھ بُجھائیآ۔ پنچم بوجھے اک گیان، ایک اکھر
 آپ پڑھائیندا۔ پنچم دیوے اک دھیان، ایک راہ چلاؤنندا۔ پنچم دیوے ایک مان، ایک گھر وسائیندا۔ پنچم پنچ کر پردھان، پنچم گانا آپ بندھائیندا۔ پنچم ہتھ

سچ نشان، دُھر در گاہی آپ لہرائیندا۔ گرگھ ساچے کر پروان، نام کھنڈا ہتھ دکھائیندا۔ وشن برہما شو لیکھا چکے آن، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ وشنوں وشنو
 کر کلیان، واستک اپنا رنگ رنگائیندا۔ بھگون کھیل کرے مہان، مہما کتھ نہ کوئے سٹائیندا۔ برہمے چھڈنی پئے ڈکان، برہم ناتا توڑ توڑائیندا۔ شکر
 انتم آوے ہان، ہتھ ترسول نہ کوئے اٹھائیندا۔ باسک تشکا سہنسر گھ نہ کوئے گان، سانگو پانگ بیج نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ ترے گن مایا توڑے مان ابھمان،
 روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ بیج تہ اتہم چکے کان، کل اپنی آپ دکھائیندا۔ تیی اوتار در ڈگن آن، آگے سیس نہ کوئے اٹھائیندا۔ بھگت اٹھاراں کرن
 دھیان، نیز نین سگل شرمائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دُور دُراڈے منگن دان، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ نانک گوہنڈ ڈھولا گان، سوہلا اکو اک الائیندا۔
 سوہنگ روپ آپ بھگوان، زرگن زرگن ویکھ دکھائیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم دتا دان، تھر گھر ساچا ہٹ چلائی۔ زرگن گوپی زرگن کاہن، زرگن بیج
 ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پینمبر در اپنے آپ منگائیندا۔ در آئے چھ نو، اپنا حال سنایا۔ لکھ چوراسی تھکے بھوں، بن کھنڈ
 پھیرا پائیا۔ رسنا جہوا تھکے گٹوں، گا گانت کوئے نہ آئیا۔ دے دے تھکے ڈھو آڈھو، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ اکھری ناؤں دے دے گئے بو، بیج منتر
 نظر کسے نہ آئیا۔ پار برہم تیری دسدے رہے سو، ہنگ برہم کر رُشنائیا۔ کلجگ انتم کریا کھیل اوہ، اوہلا پردہ دے مٹائیا۔ اپنے جہا آپے ہو، لوک مات
 پھیرا پائیا۔ ترے بھون دھنی دو جہاناں کرے لو، لوآں پُریاں اک رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے اندر وڑ وڑ ٹوہ، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ گرگھ ورلے
 نال جائے چھوہ، جس اپنی دیا کمائیا۔ بیچ وکارا دیوے کوہ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ کلجگ انتم چار کٹ دہ دشا دو جہان رُسس سورج چن
 منڈل منڈپ رہے رو، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ سادھ سنت جیو جنت اپنی پت رہے کھوہ، پتوتنا نظر کوئے نہ آئیا۔ سگندھی بن گئی بو، کستوری
 واسنا مرگ سگھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچم جاگے وڈ وڈ بھاگے، وڈ بھاگی دیا کمائیندا۔ پنچم ملیا
 کنت سہاگے، بیج سہنجنی آپ بہائیندا۔ پنچم سنائے اگئی واہے، چھٹی راگ نہ کوئے الائیندا۔ پنچم رچیا آپے کاجے، کرنی کرتا کاج رچائیندا۔ پنچم ہر جو
 ساجن ساہے، سچھنڈ ساچے آپ بہائیندا۔ کریا کھیل گرو مہاراجے، مہاراج اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ساچا جوڑ

جڑائیندا۔ پنچم جڑیا ساچا جوڑا، جوڑنہار ہر اکھوائیندا۔ پنچم ملیا ایکو گھوڑا، شبد اگئی آپ بنائیندا۔ پنچاں سنگر اک بھڑا، بھڑی بھڑی ڈکھ نہ کوئے سٹائیندا۔
 پنچاں ویکھیا سسے اُپر لگا ہوڑا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ پنچاں میلا ہاہا پٹی ہنگ برہم چکی اوڑا، ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ پنچاں ملیا اِکو پوڑا، اُچے
 ڈنڈے ہتھ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچ پروان پنچ پردھان پنچاں دیوے ایک مان، پنچے سوہے در راجان، راج راجان شاہو
 بھوپ ست سروپ ست ستوادی برہم برہادی آد جگادی بودھ اگادھی شبد انادی ایک راگ سٹائیندا۔ ایک راگ دُھن جیکارا، پنچم ہر ہر آپ سٹائیا۔ ایک
 مندر کھول دوارا، سچکھنڈ ساچے لئے بہائیا۔ ایک متر ملیا پیارا، ملیا متر وچھڑ نہ جائیا۔ ایک حکم سچی سرکارا، شاہ اپنا ناؤں درٹائیا۔ پنچے مل کے سوہنگ بولو
 سچ جیکارا، دو جہاناں ہوئے رُشائیا۔ وشنوں نیوں نیوں کرے نمسکارا، برہما بیٹھا سیس جھکائیا۔ شکر مگے دھوڑی چھارا، مستک ٹکا خاک رمائیا۔ ترے گن
 رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ پنچ تت کرے پکارا، کوک کوک سٹائیا۔ پنچاں سٹیا اِکو نعرہ، پُرکھ اکال اک درسائیا۔ پنچاں ملیا اک دربارا، در
 دروازہ ہر کھلائیا۔ کریا کھیل اپر اپارا، سنگھ پال سدا سٹھدائیا۔ سورن ملیا ست ہلارا، دھرو لیکھا دئے چکائیا۔ برہمے تیرا آنت کنارہ، تھر کوئے رہن نہ
 پائیا۔ شکر رووے زارو زارا، بلہین بل نہ کوئے دکھائیا۔ جگت جگدیش بنیا ونجارا، سوہنگ ساچا ہٹ چلائیا۔ سُرپت اند ڈگا منہ دے بھارا، کروڑ تیتسیا
 سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ اپچھراں دسے نہ کوئے اکھاڑا، موہنی ناچ نہ کوئے نچائیا۔ منجیتا جت کے گیا سنسارا، جت اِکو اک دکھائیا۔ کرے کھیل آپ
 کرتارا، بھيو کوئے نہ جانے رائیا۔ شاستر سمرت وید پُران ہوئے شرمسارا، نیتز نین سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ کلج تیرا آنت کنارہ، سنگھ گردیال دئے دکھائیا۔
 بل باؤن ہو اُجیارا، آکاش پرکاس پھیرا پائیا۔ اتل وتل ستل ویکھے ڈوگھی غارا، خاکی خاک پھول پھولائیا۔ چھتتی جگ دا دیوے اک ہلارا، نانک لیکھا
 دئے سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی آر پار آنت کنارہ، منجھدھار دئے رُٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پار برہم پر بھ آگے کڈھن ہاڑا، در بیٹھے الکھ جگائیا۔ دروہی
 تیرے نام خدائے ساڈا چلے نہ کوئے چارا، باہو بل نہ کوئے رکھائیا۔ لوہار ترکھان جو گھڑ دارہیا تلوارا، نکھی دھار رہن نہ پائیا۔ تیرا کھنڈا اِکو نام دو جہاناں
 مارے مارا، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ تیرا حکم ست ورتارا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ تیرا بل وڈا بلکارا، بلہین سرب لوکائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوارا، تیری

مہما کتھ نہ سکے کوئے رائیا۔ تُوں صاحب ایکو نکارا، اکل کل تیری وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی تیرا ونجارا، نرگن سرگن تیرا ہٹ کھلایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست
 سمندر رووے بنا سبت رہی گر لایا۔ اٹھاراں بھار نہ کوئے پسارا، مہما سکے نہ کوئے جنایا۔ پرتکھ پرتکھ پرتکھ پرگٹیا نہ ہکنک نرائن نر اوتارا، جس داگر اوتار
 پیر پیغمبر بیٹھے دھیان لگایا۔ کلج کرے انت پار کنارہ، جگت نایا دیکھے چائیں چانیا۔ جن بھگتاں دے اک سہارا، چرن سرن سچی سرنا یا۔ راتیں ستیاں
 دے دیدارا، دردی درد وڈایا۔ بند کھولے آپ کوڑا، بجر کپائی کڈا لاہیا۔ سکھمن دیکھے ڈونگھی غارا، ایڑا پنگل منہ دے بھار سٹایا۔ امرت دیوے
 ٹھنڈا اٹھارا، نجھر جھرنا اک جھرایا۔ دیا باقی کر اجیارا، جوت نرنجن کرے رشنا یا۔ آتم سبجا کر پسارا، سبج سہنجنی آپ سہایا۔ پار برہم برہم میلنہارا، مل
 مل خوشی منایا۔ آتم پر ماتم وسے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلایا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بولے جیکارا، جنم مرن وچ نہ آیا۔
 دیوت سُر وشن برہما شو بھل برکھن وارو وارا، گن گندھرب کز جھپ ایکا راگ سٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آگے کرن پیارا، پھڑ پھڑ باہوں گلے لگایا۔ محمد
 آدھ وچکار منگے چرن دھوڑ چھارا، نیتز نیناں نین اٹھایا۔ بن بھگت بھگونت ساچے مندر چڑھے نہ کوئے دوارا، کپیر جلاہا دے گواہیا۔ سرشٹ سبائی رُلے
 وچ سنسارا، انتم قیمت کوئے نہ پانیا۔ بھرے بھلے جیو گوارا، پُرکھ ابناسی نظر نہ آیا۔ گرگھ اُتجے ساچی گلے، دھن گل دھن جنیدی مایا۔ ہر جن بوٹا
 کدے نہ ہلے، سنمل رُکھ نہ روپ وٹایا۔ سنگر سرنائی چرن پریتی جو جن گھول گھلے، تس رائے دھرم نہ دے سزایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گرگھ سبجن لئے ملا یا۔ گرگھ سبجن ایو اک، اینکارا پایا۔ ساچی سکھیا لئے سکھ، سکھ سنگر روپ سما یا۔ صاحب سنگر لیکھا دیوے لکھ، لکھیا لیکھ نہ
 کوئے مٹایا۔ آتم پر ماتم پاوے بھکھ، ساچی بھچھیا آپ ورتایا۔ دو جہاناں وڈے حص، ایختے اوتھے ڈیرہ لایا۔ سنگر پورا لکھ چوڑاسی ستا دے کر پٹھ، اپنی
 کروٹ نہ سکے بدلایا۔ ہر جن ورا مائس جنم جائے جت، جیون جگت جگ داتا اک سمجھایا۔ ست سوامی ساچا ہت، نہہرمی کرم کمایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گر گر رنگ سما یا۔ گرگھ رنگ اگم اپار، لکھ اگوچر آپ رنگا یا۔ گرگھ مہما لکھن پڑھن توں باہر، شاستر سمرت لیکھ لکھ نہ
 سکے کوئے رائیا۔ گرگھ وسے دھام نیار، جس دھام رو سس سورج چند نظر کوئے نہ آیا۔ گرگھ ملے سبجن میت مرار، سنگر پورا سبجن اک اکھوایا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہہکنک نرائن نر، سجن سہیلا لیکھا جانے گرو گرجیلا، گر چیلہ اپنا ویس وٹائیلا۔ چیلہ گرج
 آپے آپ، ستگر پورا اک اھوائیندا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں ویدیا گاونہارا رسنا جہوا پوجا پاٹھ، سولاں اچھیا پھول
 پھولائیندا۔ آد جگاد ویس وٹائے نوٹا ناٹ، بن سوانگی سانگ رچائیندا۔ گرگھ سجن سنت سہیلے آپے لادھ، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ نام سنائے بودھ
 اگادھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سرتی شبدی دیوے داد، شبدی سرتی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ چاٹھے اپنا رنگ،
 آتم سیجا سچ پنگ، نام مردنگ اک وجائیندا۔ نام مردنگ وجے ستار، تندی نظر کوئے نہ آئیلا۔ بن رسنا جہوا گائے ایکنکار، اک اونکار کرے پڑھائیلا۔
 ویکھے وگسے ویکھنہار، واہوا اپنی کل ورتائیلا۔ جگ چوکڑی سنجگ تریتا دواپر وچھڑے یار، کلجگ انتم لئے ملائیلا۔ دہ دشا نرگن سرگن ویکھے کرے بھال،
 بھاؤ بھگت بھگونت اپنی آپ جنائیلا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، ایٹھے اوتھے بن دلال، دو جہاناں پار کرائیلا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچی دھر مسال، جس گرہ
 وسے دین دیال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ اپنا رنگ وکھائیلا۔ گرگھ رنگ ہر ست سرُپ، بن ریکھا ریکھ جنائیندا۔ وسنہارا دہ دشا
 چار کوٹ، چار چار چار بھو کھلائیندا۔ پنچم پنچ پنچ دے ثبوت، ثابت صورت آپ وکھائیندا۔ بھاگ لگائے پنچ تت قلبوت، تن خاکی مائی سو بھاپائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ انتم کھیلے کھیل مہان، خالق خلق ویکھے آن، سنجگ
 ساچا دیوے دان، مرید مرشد دوویں مل مل گان، توں میرا میں تیرا تیرا میرا اک مکان، سوہنگ روپ سری بھگوان، سنت کنت مل خوشی منان،
 گھر مندر محل اٹل اُچ منار پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ گرگھ گرسکھ ہر جن ہر بھگت کلجگ انتم اترے پار، ذات پات دین مذہب شرع اسلام ہوئے حدود بندی
 خانہ کوئے رہن نہ پائیلا۔ اکو ملیا ہر محبوب، موہ محبت سب دی دے تڑائیلا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل شاہ پاتشاہ سچا
 شہنشاہیا۔

☆ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ مراج ضلع بٹھنڈہ ☆

گرگھ دوارا اک سچ، ہر سنگر آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی رہی مچ، اگنی تت تت تپائیندا۔ آتم پر ماتم جپے نہ کوئے جپ، رسنا جہوا سرب گرلائیندا۔ مایا رانی ڈسنی ڈسے سپ، امرت رس نہ کوئے چکھائیندا۔ پنج تت کایا کھیڑا ہویا بھٹھ، کنچن گڑھ نہ روپ وٹائیندا۔ نیز روون تت اٹھ، اٹھسٹھ دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ ناڑ بہتر ابلے رت، ساتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ گرگھ ورا رہیا ہس، جس پر بھ اپنا درس وکھائیندا۔ ساچے مندر رہیا وس، گھر گھر وچ خوشی وکھائیندا۔ کوٹ جنم دی پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون انجاسیو لگائیندا۔ نرمل دیا کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ پورب لہنا ہتھو ہاتھ، سو پرکھ نرنجن آپ چکھائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ بنک اک وڈائیندا۔ گرگھ دوارا سچ مکان، ہر جو ہر ہر بنت بنائیا۔ لکھ چوراسی جھوٹھ نشان، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ من واسنا ہوئی شیطان، جگت شرع کرے لڑائیا۔ صدق صبوری نہ کوئے ایمان، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ مایا ممتا ہوئے غلام، پلو سکے نہ کوئے چھڈائیا۔ اپنا گرہ نہ سکے کوئے بچان، نو در بھلی بھرم لوکائیا۔ کوڑی کریا پین کھان، ساچا رس نہ کوئے رکھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن نش اکھر کرے نہ کوئے پڑھائیا۔ پھر پھر تھکے وچ جہان، لکھ چوراسی پنڈھ نہ کوئے مکائیا۔ گا گا تھکے رسنا جہوا گان، انحد ناد نہ کوئے سنائیا۔ پی پی تھکے مدر پان، امیوں رس رس نہ کوئے چکھائیا۔ سُن سُن تھکے جگت کان، بن کٹاں ناد نہ کوئے وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن محل اک وڈائیا۔ ہر جن محلہ اُچ اتھاہ، سو سنگر آپ وسائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے فنا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ بے وفا کرے گناہ، صفتی صفت نہ کوئے صلاحیندا۔ پروردگار بھلیاناں، مُرشد مُرید نہ کوئے ملائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا رہیا چھا، ساچا نور نظر نہ آئیندا۔ سنت بھلے پاندھی راہ، مارگ پنٹھ نہ کوئے وکھائیندا۔ ڈوگھا ساگر ویکھ اسگاہ، جل تھل پار نہ کوئے کرائیندا۔ باہوں پھڑ نہ لئے کوئے ترا، تارنہارا نظر کوئے نہ آئیندا۔ جیو جنت روون مارن دھاہ، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اتم ناتا تے پتر ماں، پتا پوت گود نہ کوئے سہائیندا۔ کھجک جیو کل کاتی ہوئے کاں، ہنس روپ نہ کوئے وکھائیندا۔

کسے مکھ سور کسے مکھ گال، گئو غریب سرب گر لائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیونہارا سزا، دو جہاناں بھیو کھلائیندا۔ سب دے سرتے کوکے قضا، آگے ہو نہ کوئے
 بچائیندا۔ گر مکھ وِرا چلے سچ رضا، رحمت رحمان آپ کرائیندا۔ کھلج اتم کھیل کرے بے پرواہ، پردہ سب دا آپ اٹھائیندا۔ پھڑ باہوں شتر و لئے اٹھا،
 مِتر نظر کوئے نہ آئیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اٹھرو رہیا پنچھا، مکھ پلو اک پھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر مکھ دوارا اک وڈیائیندا۔ گر مکھ دوارا سچا بنک، بنک دواری آپ سہائیا۔ نام اگئی وجے ڈنک، دو جہاناں آپ سمجھائیا۔ پکڑ
 اٹھائے راو رنگ، رانا سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ گھاڑت گھڑت بنائے بنت، گھڑن بھنہنہار سمرتھ
 مہما کتھ آپ درڑائیا۔ سنت سہیلے دیوے ساچا منت، منتر آتم پر ماتم اک پڑھائیا۔ گرہ میلاناری کنت، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گر مکھ دوارا اک سہائیا۔ گر مکھ دوارا سچ منارا نور نورانہ آپ جنائیندا۔ ویکھنہارا ایکنکارا، دوجا سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ محل اٹل کر تیار،
 ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا، ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی آسن لائیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سیری بھگوان بنے سبجن ساچا پیتا، مِتر پیارا اک اکھوائیندا۔
 کھلج اتم سچ جنائے اپنی ریتا، ریتوان پھیرا پائیندا۔ ایکا نام دے اندیٹھا، لکھن پڑھن وچ لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ ترے بھون دھنی سدا سدا سد اتینا،
 گر مکھ دوارا اتیت وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی ویکھے جگت انگیٹھا، ترے گن مایا اگن تپائیندا۔ بھگت دوارا ڈونگھا ساگر،
 مانک موتی وچ لکائیا۔ بھگت بھگوان دیوے آدر، آدرش اپنا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی نام ونج کرائے بن سوداگر، ساچا ہٹ اک کھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارا اک وڈیائیا۔ بھگت دوارا ساچا سر، سر سرور سیس جھکائیندا۔ بھگت دوارا اکو ہر، ہر جو اپنا آسن لائیندا۔ بھگت
 دوارا اکو گھڑ، کوٹن کوٹ جیو ترائیندا۔ بھگت دوارا آپے چڑھ، سچ محل سو بھاپائیندا۔ بھگت دوارا آپے کھڑ، زرنجن نور نور رُشائیندا۔ بھگت دوارا اکھ پڑھ،
 دو جہاناں راگ لائیندا۔ بھگت دوارا وسائے سچا گھر، سچکھنڈ اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچے
 مندر کھول تاکی، گر مکھ گرہ دے وڈیائیا۔ بھاگ لگائے تن ماٹی خاکی، خالق اپنا بھیو چکائیا۔ بھر پیالہ جام پیائے ساتی، امرت سروپ وٹائیا۔ جنم کرم

ورن برن ذات پات اوچ پنچ پورب لہنا چکائے باقی، دینا کوئے رہن نہ پائیا۔ باہوں پھر پار کرائے دو جہاناں گھاٹی، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ میٹے کلجک
 اتم زین اندھیری راتی، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ میل ملاوا کملاپاتی، کول نین ویکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ مندر دیوے
 مان پر م پڑکھ سری بھگوان، بھگون اپنا بھجو کھلایا۔ گرگھ مندر ساڈھے تن ہتھ، دوسر اور نہ کوئے رکھایا۔ اندر وڈ پڑکھ سمرتھ، گھر میل ملائے چائیں
 چائیا۔ شبد اگئی گائے گاتھ، کتھنی کتھ کتھ سنایا۔ ساچا مارگ آپے دس، دہ دشا دئے گھلایا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر کے پوڑے دئے چڑھایا۔
 گرگھ میلانس نس، گھر ساچے وجے ودھایا۔ اک دوجے دا گاؤن جس، توں میرا میں تیرا ناتا جڑیا ایکا تھانیا۔ سرن سرنائی ساچی ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ
 خوشی منایا۔ اکوناد اگئی وجے سٹ، تریاراگ کھ شرمایا۔ ایکا زمل جوت ہوئے پرگٹ، پر م پڑکھ روپ وٹایا۔ آد جگاد اکو نظری آئے ست، ست
 ستوادی راہ دکھایا۔ ایکا ناؤں لینا رٹ، سوہنگ اکھر سچ پڑھایا۔ دُرمٹ میل دیوے کٹ، کوڑی کریا نہ لاگے رانیا۔ لکھ چوراسی کسے نہ ملے ہٹ،
 بھرے بھلی بھرم لوکائیا۔ سنگر پورا دیونہارا وتھ، وست امولک آپ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ محل اک سہانیا۔ گرگھ
 محل ساچی بنت، باڈی کوئے گھرن نہ پائیا۔ نہ کوئی جانے آد انت، مدھ نظر کسے نہ آتیا۔ صفت صالحی ساچے سنت، سنگر دھندے لائیا۔ جگا جگنتر مہما
 اگنت، گنوت دئے وڈیایا۔ جس گرہ ہر سنگر ملے ہر ساچا کنت، سو مندر سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر کرے رُشائیا۔
 گرگھ مندر رنگ اپار، روپ نظر کوئے نہ آئیندا۔ زرگن نور جھلمکار، جوتی جوت جوت رُشائیندا۔ بودھ اگادھ سچّی ڈھنکار، اناد انادی ناد سنائیندا۔ بن
 سخیاں منگلاچار، سوہلا ڈھولا آپے گائیندا۔ بن گوپی کاہن کر شنگار، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ بن تندری تند ستار، تال تلوڑا آپ جنائیندا۔ بن شاہو
 بھوپ سکدار، اپنا تھکم آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل پڑکھ نار، پر م پڑکھ ویس وٹائیندا۔ سچ محل اٹل منار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست
 ستوادی آپ سہائیندا۔ سچ مینارا ساچی دھار، دھرنی دھرت دھول نہ کوئے وڈیایا۔ گرگھ مندر رہے جگ چار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ گرگھ کھیڑا
 وسے سنسار، سنگر ساچا آپ وسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مندر اک دکھایا۔ ساچا مندر ویکھو بھائی، ہر سنگر آپ دکھائیندا۔

نرگن سرگن بنت بنائی، گھر بھانڈے ڈیرہ لائیندا۔ سرتی شبی کرگرمائی، ساچا سگن منائیندا۔ ایکا گھر سے دھی جوانی، سوہرے پیئے ایکا روپ وٹائیندا۔
 کرے کھیل بے پرواہی، بے آنت اپنا بھو نہ کسے جنائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج ہر جن لیکھا جانے تھاؤں تھائیں، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلج
 اتم نرگن سرگن ویکھنہارا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ غریب نمائیاں پکڑے بانہیں، راج راجاناں خاک ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرگھ گھر آپ وسائیندا۔ گرگھ گھر سے کھیڑا، کھیڑکی آپ گھلائی۔ اتم پر ماتم گھلا ویہڑا، برہم پاربرہم سو بھاپائیندا۔ جگت چکے جھوٹھا
 جھیرا، کوڑا موہ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلج اتم دیوے گیڑا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ جن بھگتاں نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکھائیندا۔
 صاحب سنگر شاہ سلطان، سوربیر وڈ شیرا، سنگھ اپنا بل دھرائیندا۔ دو جہان سرشٹ سبائی لوآں پُریاں پائے گھیرا، نو نو اپنا بندھن پائیندا۔ جن بھگت اُپر
 کرے مہرا، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ ناتا جوڑے توں میرا میں تیرا، تیرا میرا اکو گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے گھر آپ
 وڈائیندا۔ ساچا گھر محل اٹاری، اٹل آپ رکھائیا۔ ایکا و سے نر نکاری، نرگن آسن لائیا۔ ایکا میلا بھگت دواری، بھگون اپنا میل ملائیا۔ اک وچولا وڈ
 سنساری، دُوجا نظر کوئے نہ آئیا۔ ایکا ڈھولا نرگن سرگن دھاری، سوہنگ اپنا ناؤں درڑائیا۔ ایکا گولا سیواداری، بن سیوک سیوکمائیا۔ ایکا ہولا کھیڈے
 وارو داری، سنجگ تریتا دواپر کلج آپ ہنڈھائیا۔ ایکا صاحب وڈ لکھاری، گر اوتاراں پیر پیغمبراں لیکھا لیکھ جنائیا۔ ایکا سوربیر وڈ بلکاری، بل باؤن بھو
 چکائیا۔ ایکا نام کھنڈا تیز کٹاری، برہمنڈاں پار کرائیا۔ ایکا بستر بھوشن کرے تن شنکاری، سچ شنکار اک وکھائیا۔ ایکا سیس جگدیش سوہے دستاری، دُوسر
 نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ مندر ساچے چڑھ، گھر ساچے سو بھاپائیا۔ گرگھ مندر ہر جو
 چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کار کمائیندا۔ آد جگاد نہ جائے ہر، ہار جت اپنی دھار چلائی۔ جگ چوکڑی نہ جائے مر،
 جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ دُئی دوتی ہوئے ہنگتا نر بھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ سر سرور نہائے ساچے سر، کوٹن کوٹ سرتی مان گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ دوارا اک صالحا جندا۔ گر سکھ

دورا صفت صالحی، ہر ساچا سچ جنائندا۔ جس گھر سے ساچا ماہی، سو مندر سو بھاپائندا۔ جنم جنم دی کٹے پھاپی، پھاسی جم نہ کوئے رکھائندا۔ جنم جنم دی دھوے شاہی، نرل نیر نیر رکھائندا۔ گو بند بوٹا پٹیا کاہی، لکھ چوراسی جڑ اٹھرائندا۔ گرگھ بیڑا پار کرائی، اپنے کندھ اٹھائندا۔ پرگٹ ہوئے سچا شہنشاہی، نہ کلنکا ناؤں رکھائندا۔ ویکھنہارا تھاؤں تھائیں، نو کھنڈ پر تھی پھول پھولائندا۔ کرے کرائے سچ نیائی، نیاکار آپ ہو جائندا۔ سچ عدالت منگے نہ کوئے گواہی، شہادت قیمت نہ کوئے رکھائندا۔ آگے ہو نہ دیوے کوئے صفائی، ملزم بری نہ کوئے کرائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گرگھ در اک وکھائندا۔ گرگھ در سچ دروازہ، ہر سنگر آپ کھائندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، غریب نماںیاں ویکھ وکھائندا۔ سپس جگدیش رکھ رکھ تاجا، دو جہاناں تھم جنائندا۔ زمیں اسماناں رچیا کاجا، کرنی کرتا آپ کرائندا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ و جائے واجا، سرتال نہ کوئے جنائندا۔ پیر پینمبر پڑھائے نمازا، سجدہ سپس سرب جھکائندا۔ گر اوتار مارن وازا، اچی کوک کوک الائندا۔ کرے کھیل شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنی کل دھرائندا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا ہاس بلاسا، اپنا بھیو نہ کسے وکھائندا۔ کلج اتم پرگٹ ہو جن بھگتاں دیوے سچ بھرواسا، بھانڈا بھرم بھو بھٹائندا۔ اتم پوری کرے آسا، آسا آسا وچ ملائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر در اکو وڈائندا۔ گر سکھ در سچ دروازا، گر دیونہار وڈائیا۔ گرگھ پریم سچ پیارا، پریم پڑکھ صفت صلاحیا۔ گر سکھ نیم سچ وبارا، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیا۔ گر سکھ ہم ٹھنڈا ٹھارا، گو بند سیتل دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ گرگھ ساچا گھر ویکھ، ویکھ ویکھ خوشی منائندا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی ریکھ، چار دیوار نہ کوئے بنائندا۔ نہ کوئی تلالی نہ کوئی لیف، تکیہ نظر کوئے نہ آئندا۔ نہ کوئی مائی باپ نہ بیٹی بیٹ، نار پیار نہ کوئے ودھائندا۔ پڑکھ ابناسی اکو اک کرے ساچا ہیبت، آپ اپنی گود بہائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ مندر سو بھاپائندا۔ گر سکھ مندر مولے رت، رت رتڑی ہر مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، روپ انوپ آپ وکھائیا۔ سنت سہیلے ساچے ست، ہر سنگر آپ اٹھائیا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ نام ندھانا دیوے تھ، اتوٹ اتوٹ ورتائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، جگت حرص مٹائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیا۔ لیکھے لائے پنچ تت کایا بت،

توتت تت سائیا۔ جگ چوکڑی بھگت دوارا آپے بچھ، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ اپنی دست نہ رکھے کچھ، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ بے کوئی بچھے آگوں ہو جائے چپ، اپنا حال نہ کسے سناٹیا۔ بے کوئی لبھن لگے وسے اندھیرے گھپ، نظر کسے نہ آتیا۔ جن بھگتاں اندر آپے اٹھ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ نرمل جوت کر پرکاس، پرگٹ کرے ساچی جوت، جوت جوت نال ملایا۔ گرگھ بنائے سچ پرہت، بن جمان سیو کمائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جو کردا رہیا بھگتاں نال کھوٹ، اپنی بھل لے بخشائیا۔ کلج انتم گرگھاں رکھی آکو اوٹ، ہر جن تیری سچی سرنائیا۔ تیرا دوارا گرگھ آکو بہت، لکھ چوراسی کم کسے نہ آتیا۔ سرشٹ سبائی بھریا کھوٹ، کھوٹی واسنا نہ کوئے گوائیا۔ مایا ممتا ہوئی موہت، من مت نہ کوئے مٹایا۔ کلج انتم پُرکھ ابناسی سب نوں دیوے جھوک، بھٹھی آگنی ایکا تائیا۔ بن بھگتاں ملے نہ کسے سچی موکھ، سادھ سنت دین دہائیا۔ شاستر سمرت تھکے گھوکھ، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ پرہہ درشن نوں سارے رہے لوچ، بن کرپا نیتز نظر کسے نہ آتیا۔ گر اوتار پیر پینمبر تھکے کر کر سوچ، سوچیاں سوچ نہ سکلیا کوئے رائیا۔ بھگت بھگونت آد آنت جگا جگت نرگن نور آکو جوت، مل جوتی خوشی منائیا۔ سچھنڈ دوارے وسن سارے قلعے کوٹ، بنک دوار ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہکنک نرائن نر بلی بلوان، گرگھ ساچے کر پروان، لیکھے لائے کایا مندر ساڈھے تن ہتھ مکان، ویلے آنت جگت مقبرہ نہ کوئے بنائیا۔ جگت کہے ودھاوا وادھو، وادھل دے دہائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا سچا سادھو، سگلا سنگ رکھائیا۔ بچھلا جنم دیہرا دادو، گوہند ملی وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آکو ملیا موہن مادھو، مدھر دھن دھن دھنی راگ سناٹیا۔

۹۰۴

۹۰۴

☆ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بچن سنگھ دے گرہ بھدوڑ ضلع بٹھنڈہ ☆

سو پُرکھ نرنجن وڈ سلطان، شہنشاہ اپنا کھیل کرانیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، رحمت رحیم رحمان آپ کمانیدا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، نرگن نرگن اپنا نور پرگٹانیدا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی جاتا ڈگمگانیدا۔ ابناسی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچ محلے سو بھاپانیدا۔ سری بھگوان اٹھاونہارا سچ نشان، سچھنڈ

نہک ہر شہ بھنڈا بھاگ ۱۲

دوارے آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ راج راجان، بھوپت بھوپ ناؤں دھرائیندا۔ کھیلے کھیلے کھیلے نو جوان، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر بلوان، دست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل آد آنت، ہر کرتا آپ کرائیا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ جگ رُوپ دھرائیا۔ بناونہارا ساچی بنت، ساچا گھاٹن لئے گھرائیا۔ لیکھا جانے لکھ پوراسی جیو جنت، وشن برہما شو بھو چکائیا۔ ناتا جوڑ نار کنت، کنت کنتوہل سیج ہنڈھائیا۔ بودھ اگادھ ایکا منت، گر منتر نام اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سچھنڈ دوارے ہو پرگٹ، ساچی دھار چلائیندا۔ دست امولک دیوے وتھ، نرگن نرگن آپ ورتائیندا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کمائیندا۔ نام جنائے مہا اکھ، کتھ کتھ آپ لائیندا۔ سیج دوارے آپے وس، گرہ مندر خوشی منائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آد جگادی وسے ساتھ، اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتارا، آد جگاد کرائیا۔ جگ چوکڑی لئے اوتارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، نہچل اپنا آسن لائیا۔ کھیلے کھیلے امگم اپارا، اگوچر اپنی دھار بندھائیا۔ شبدی شبد ناد جیکارا، نر نرکارا آپ درڑائیا۔ سیوک سیوا کرے سیوادارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت ایکا دھار بندھائیا۔ آد آنت کھیل اولاء، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچھنڈ دوار سچھنڈ محلہ، درگاہ ساچی سو بھا پائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ سیج سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا ملا، سچھنڈ دوارے سو بھا پائیندا۔ سیج سندیس دو جہاناں ایکا گھلا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈا آپ اٹھائیندا۔ وشن برہما شو پھرائے پلا، پلو ایکا گنڈھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ آد جگاد کھیل ابناسا، ابناسی کرتا آپ کرائیا۔ ویکھنہار دو جہان تماشنا، دوئے دوئے اپنا رُوپ وٹائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، گوپی کاہن نچائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشا، گگن گگنتر سو بھا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کمائیا۔ کرتا پُرکھ کرنہارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا راہ چلائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی امگم اکٹرا بول

جیکارا، بھو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ کرے کھیل سچھنڈ نواسی اینکارا، اک اونکارا حکم منائیندا۔ کاغد قلم بن بن لکھارا، کھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ وشن برہاشونیوں نیوں کرے نمسکارا، آگے سپس نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، کرنی آپ کرائیندا۔ جگ کرتا سری بھگوان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ دیونہارا ساچا دان، وشنوں وشنو وست اک ورتائیا۔ برہے دیوے ایکا مان، برہم لیکھا تھاؤں تھائیا۔ شکر ویکھے مار دھیان، شرع شریعت اک سمجھائیا۔ تنان وچولا نوجوان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، سچ سندیسہ اک سناٹیا۔ بودھ اگادھا دے گیان، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ برہاویتا کر پروان، پرہم پڑکھ صفت صلاحیا۔ رسنا جہوا بن گائے گان، گا گا شکر منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ بن اکھر اکھر ہر کا پڑھنا، پاربرہم پرہم آپ پڑھائیندا۔ بن پوڑے پوڑے ساچے چڑھنا، سو پڑکھ زرنجن آپ چڑھائیندا۔ بن پلو پلو ایکا پھڑنا، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیندا۔ بن چرن سرنائی ساچی پڑنا، چرن سرن اک رکھائیندا۔ بن نیتز کھولے ہرنا پھرنا، نین نین نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہاویتا دیوے نیتا، نچ نیتز آپ کھلائیندا۔ نچ نیتز آپے کھول، کھول کھول سمجھائیا۔ شبد اگئی آپے بول، چارے گھ کرے پڑھائیا۔ تولنہارا ساچا تول، تولا بنیا ساچا ماہیا۔ ایکا وست رکھے کول، آد آنت ورتائیا۔ امرت نا بھی جائے مول، کول کولا دئے وڈیائیا۔ سچ دوار ایکا کھول، خالق خلق دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایکا ہر، اپنی کرنی آپ سمجھائیا۔ اپنی کرنی ہر کرتارا، زرنجن سرگن آپ جنائیندا۔ لکھ پوراسی بھر بھنڈارا، ترے گن جھولی آپ بھرائیندا۔ پنچم پنچ لائے اکھاڑا، پنچم اپنا ناچ نچائیندا۔ من مت بدھ دئے ادھارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ نو در کھول کواڑا، نو نو وند وندائیندا۔ رکت بوند کر تیارا، سچ منارا اک سہائیندا۔ دیا باقی کر اجیارا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد شبد سچی دھنکارا، گھر راگی راگ سناٹیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا کول بھرائیندا۔ بند کواڑی لائے تالا، اپنی ہتھیں بند رکھائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی کھیل نیارا، نظر کسے نہ آئیندا۔ ایڑا پنگل ہوئے بے حال، نیتز نیر نیر وہائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے کھیل زالا، زرنجن اپنا بھو چکائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال اپنی کل جنائیندا۔ جگ چوکڑی وسنہارا سچھنڈ سچی دھر مسالہ، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ سرگن سرگن پھرے بانا،

کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبد اگئی گائے گانا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ چرن کول کول چرن نرگن سرگن دے دھیانا، دھیان دھیان نال
 ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگنتر جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ جگ کرتا پڑکھ سمرتھ، ہر جو اپنی دھار چلائیا۔ سنجگ تریتا
 دواپر دے دے وتھ، کلجگ ویکھے چائیں چانیا۔ گر اوتاراں مارگ دس، پیر پیغمبر کر پڑھائیا۔ بھگت بھگوان ہر دے دس، ہر ہر روپ دکھائیا۔ ساچے
 سنتاں پوری کر کر آس، آسا منسا دے مٹائیا۔ گر گھاں میٹ اندھیری رات، نرگن جوت کرے رُشائیا۔ گر سکھاں بچھے آپے وات، جگ جگ پھیرا پائیا۔
 کھولنہارا بند تاک، ہر مندر دے دکھائیا۔ پھڑ باہوں کرائے پار گھاٹ، ادھ وچکار نہ کوئے رُڑھائیا۔ انت کنت کل بچھے وات، نرگن سرگن ہوئے
 سہائیا۔ جگ چوکڑی کھیل تماش، پڑکھ ابناسی ویکھ دکھائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، بنسری ایکا نام وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرنی کرے آپ کرتا، قُدرت قادر ویکھ دکھائیندا۔ جگ چوکڑی سندیسہ دیندا رہیا وچ سنسار، شبد اگئی راگ الائیندا۔ گر
 اوتاراں کر پیار، پریم پریتی اک سکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک رکھائیندا۔ ساچی سیوا وچ سنسار، ہر سنگر آپ
 جنائیا۔ پرگٹ کر گرو اوتار، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ آتم پر ماتم کرنا سچ پیار، پر م پڑکھ پڑکھ سمجھائیا۔ برہم پار برہم دے ادھار، برہم لیکھا تھاؤں تھانیا۔
 ایش جیو اک گھر بار، جگدیش ویکھے چائیں چانیا۔ ایکا ناد شبد دُھنکار گاونہارا اک اکھوائیا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا سنگر سو بھاپائیا۔ ایکا دیا باقی کر اُجیار،
 اندھ اندھیر گوائیا۔ ایکا ساقی جام پیاونہار، مدھر پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی
 ویکھنہارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ بٹھے دھارا، دھار اپنی نہ کسے جنائیندا۔ گر اوتار کھول کواڑا، کُنجی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا
 دیوے وست ہر تھارا، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نرکارا، دُھر فرمانا حکم سنائیندا۔ دیندا آیا وارو وارا، وار تھت نہ کسے جنائیندا۔ سر شت
 سبائی پرورد گارا، حق مقامے ڈیرہ لائیندا۔ نورِ الہی ہو اُجیارا، نورِ نورانہ ڈگگائیندا۔ لاشریک پرورد گارا، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ حق حقیقت بول جیکارا،
 اپنا نعرہ آپ سنائیندا۔ پیر پیغمبر دے ہلارا، نبی رسول آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی کھیل کرائیندا۔ جگ

چو کڑی کھیل کر، ہر کرتا ویس وٹائی۔ گر اوتار دھرنی دھر، دھول دے وڈیائی۔ ساچا اکھر لین پڑھ، نش اکھر کرے پڑھائی۔ ساچے مندر ویکھن چڑھ،
 پر بھ وسے سچا ماہیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھر، تت نظر کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ تھائیں لیکھا
 جانے تھنتر، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ گردیو آد انت اشٹ ست منتر، منتر اپنا نام سمجھائیندا۔ ویکھنہارا گگن گگنتر، دو جہاناں پھول پھولائیندا۔ لکھ
 چو راسی بناونہارا بتتر، گھٹن بھٹن اپنا راہ چلائی۔ سرب جیاں بدھ جانے انتر، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو
 چار چار پندھ مکھائیندا۔ نو نو چار چکے جھیرا، لوک مات رہن نہ پائی۔ پُرکھ ابناسی دیونہارا گپڑا، برہمنڈ کھنڈ دے بھوئی۔ ہر جن بٹھنہارا بیڑا، بھگوان
 اپنی دیا کمائی۔ لکھ چو راسی پائے گھیرا، شبد ڈوری تند بندھائی۔ کلجگ انتم آیا نیڑا، دُور دُراڈا پندھ مکھائی۔ کسے نہ دیسے سنجھ سویرا، جگت اندھیرا رہیا
 چھائی۔ پنچ وکار لگا جھیرا، پنچ شبد نہ کوئے شنوئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا پھیرا پائی۔ جگ جگ اپنا پھیرا پا، پارکھو اپنی
 کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ساچا چو پونا نام لگائیندا۔ ست پُرکھ زرنجن دیوے ست صلاح، ساچی سکھیا اک پڑھائیندا۔ گر اوتار نال رلا، پیر
 پیغمبر انگ لگائیندا۔ کلمہ کلام آپ سمجھا، کاتب لیکھا آپ لکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا حکم ورتائیندا۔ جگ جگ حکم
 ہر زرنکار، اپنا آپ جنائی۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، کروڑ تیتیا سیس جھکائی۔ ترے گن مایا رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائی۔ پنچ تت نہ کوئے
 ادھار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائی۔ گر اوتار کرن پکار، اچی کوک کوک سنائی۔ تیرا انت نہ پاراوار، تیرا بھو کوئے نہ آئی۔ پیر پیغمبر ہاباکار، ہو ہو
 نعرہ رہے سنائی۔ تو ہی تو سچی سرکار، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائی۔ تیری کرن کرن اجیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 خالق خلق ویکھ وکھائی۔ ویکھنہارا خالق خلق، زرگن سرگن ویس وٹائی۔ بھو چکائے عرش فرش فلک، پردہ نشیں پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلجگ انت چاروں
 گنٹ جوٹھ جھوٹھ چڑھیا کٹک، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ مت متوالی رہی لٹک، من کا منکانہ کوئے بھوئی۔ لکھ چو راسی ادھ وچکار رہی لٹک، پارکنارہ
 نہ کوئے وکھائیندا۔ من واسنا رہی بھٹک، ترسنا ترکھانہ کوئے بچھائیندا۔ کوڑی پُھری کر رہی جھٹک، سیس دھر اڈ نہ کوئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ اپنا ویس رکھ، رکھک اپنا کھیل کرائیندا۔ ست سروپی ہو پرتکھ، ست ستوادی راہ چلائیندا۔
 سبجگ تریتا دواپر کلجگ اوتار پیر پیغمبر بھکت بھگوان مارگ دس، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چار کنت رین اندھیری ہوئی
 مس، ساچا چند نظر کوئے نہ آئیندا۔ جگت کھیڑا ہو یا بھٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا بھو کھلائیندا۔
 جگ جگ کھولے اپنا بھیت، بھو ابھید جنائیندا۔ زرگن سرگن کر کر ہیت، گر اوتار میل ملائیندا۔ درس دکھائے نیت نیت، نج آتم ڈیرہ لائیندا۔ ہریا
 کرے کایا کھیت، امرت سنج دیا کمائیندا۔ رت بسنتی کرے چیت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ پنچ تت کایا ماٹی ویکھ، برہم پار برہم ملائیندا۔ شبدی شبد گروگر
 کھید، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ دیونہارا ساچا بھیت، دوتی پردہ آپ اٹھائیندا۔ نام ندھان لگائے میخ، لگی میخ نہ کوئے کڈھائیندا۔ ہر کا بھو نہ پائے کوئی
 اولیا پیر شیخ، شرع وچ کدے نہ آئیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا آد جگاد جگ جگنتر رہے ہمیش، ہر مندر سو بھاپائیندا۔ مجھ داہڑی نہ کوئے کیس، جگدیش موئڈ
 نہ کوئے منڈائیندا۔ تخت نواسی اک نریش، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما شو ہمیش گنیش، در در سیس جھکائیندا۔ گر اوتار لکھنہارا
 لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیندا۔ پیر پیغمبر بنائے ریکھ، دستگیر اپنا دست ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔
 جگ جگ ناؤں ہر نرکار، اپنا آپ چلائیا۔ سیوا لاتی اوتار، ترے ترے ناتا توڑ تڑائیا۔ ایک دے درس اپار، درسی درس کرائیا۔ ہوس حرص میٹ سنسار،
 ترسنا بھکھ بھکھ گوائیا۔ ایک نور کر اجیار، نور نور نور رکھائیا۔ اک ظہور سچ پیار، ظاہرا ظہور دے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیئی
 اوتار آپ جگائیا۔ تیئی اوتار کھول اکھ، زرگن سرگن بھو چکایا۔ ست ستوادی مارگ دس، مایا پردہ لاپیا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر ہر رنگ چڑھایا۔
 پندھ مکایا نس، دو جہاناں پھیرا پایا۔ انیلا تیر ماریا کس، تکھی مکھی دھار جنایا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچا منتر آپ پڑھایا۔ جگ جگ گیڑی اُلٹی لٹھ،
 گیڑا اپنے ہتھ رکھایا۔ جو اُپجیا سو ہو یا ستھ، اتم ستھر گیا وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کرایا۔ ساچی سیوا تیئی اوتار،
 لوک مات کرائیا۔ سبجگ ویکھے اک اٹھ دھار، دوئے دوئے تریتا ویس وٹائیا۔ دواپر دوہرا گائے ایک وار، وارتا اپنی آپ جنایا۔ کرے کھیل اگم اپار،

اگئی کار اپنے ہتھ رکھائیا۔ وید ویاسا دے ادھار، پُران پُرانی بھویو چُکائیا۔ کمند منوہر لکھی نرائن کول نین نین اک اگھاڑ، پرتکھ اگھ دکھائیا۔ بھگتن مینا
 ٹھانڈھا سیتا کرے سچ پیار، گیتا گیان گیان درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی پائے بندھن، کرے کھیل تریلوکی نندن،
 اوچاں نیچاں راؤں رنکاں ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی میتے کال، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سبجگ تریتا دوپر کسے نہ نبھیا نال، کلجگ بیٹھے ڈھیری ڈھاہیا۔
 عیسیٰ موسیٰ محمد ہوئے بے حال، بہبل ہوئے دین دُہائیا۔ چار یاری ہوئی کنگال، سچ دست نظر کوئے نہ آئیا۔ اللہ رانی رووے زاروزار، نیتزیناں چھبر
 لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویکھے تھاوں تھانیا۔ جگ جگ ویکھے سری بھگونت، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ کلجگ انتم مایا پئی
 بے آنت، دوتی پردہ کوئے نہ لائندا۔ کسے نہ ملیا ہر جو کنت، سچ سچ نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلی بھگونت، بھگوان اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل گر گر دھار، شبدی شبد ناد جنائیا۔ نانک گوہند کرے دیچار، ہر دیچار وچ نہ
 آئیا۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے پکار، پکار پکار آگے سنائیا۔ آد جگادی ایکنکار، اک اکلّا سچا ماہیا۔ وسنہارا دھام نیار، سچھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔
 شبد اگئی بول جیکار، تھر گھر واسی راگ سنائیا۔ راگی نادی گئے ہار، برہم پاربرہم کھوج نہ پائیا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج ہوئے خوار، بن ہر نامے نہ کوئے
 چترائیا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری گا گا تھکی دار، ساچی وارتا نہ کوئے سنائیا۔ سنت سادھ نیتز کھول کھول تھکے کواڑ، بند کُنڈا نہ کوئے کھلایا۔ کلجگ اگنی تتی
 ہاڑ، سرشٹ سبائی رہی جلائیا۔ گئی اگت بہتر ناڑ، نہ سکے کوئے بُجھائیا۔ ناتا جھٹیا گر اوتار، گر کاشد نہ کوئے کمائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے خوار، گزگا
 گوداوری جمنائسرتی دے دُہائیا۔ گردر مندر مسجد شودوالے ہاہاکار، ہر ہر نام نہ کوئے دھیائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ہوئی نار و بچار، سچ سچ نظر کوئے نہ آئیا۔
 کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ گئی ہار، شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن دے گواہیا۔ پڑھ پڑھ تھکا جیو سنسار، پڑھ پڑھ کت کسے نہ آئیا۔ ساچی
 یگتی ہتھ رکھے نرنکار، بن بھگتاں نہ کسے سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ اُچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ واجاں رہے مار، کوک کوک سنائیا۔ کوٹن کوٹ ڈبے جل جل
 دھار، کوٹن کوٹ ڈونگھی غار بیٹھے آسن لائیا۔ کوٹن کوٹ کایا مائی مل مل چھار، دھوئی بیٹھے جگت تپائیا۔ کوٹن کوٹ پھر پھر گئے ہار، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔

کوٹن کوٹ پڑھ پڑھ سناؤن وار، رسنا جہوا ڈھولا گایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ ویکھے چائیں چانیا۔ سبجگ تریتا دواپر گیا لنگھ، کلجگ انتم آسیندا۔ کوڑ کوڑیارا وجے مردنگ، نو کھنڈ پر تھی راگ سنایندا۔ مایا ممتا گائے چھند، ہوئے ہنگتاگیت الاینیدا۔ جیو جنت ہوئے ننگ، ست پردہ نہ کوئے رکھانیدا۔ کرم دھرم ہو یا کھنڈ، کھنڈا نام نہ کوئے چکانیدا۔ جگت واسنا ہو یا گھمنڈ، نون سوا کھر نہ کوئے پڑھانیدا۔ سرت سوانی ہوئی رنڈ، شبد ہانی کنت نہ کوئے ملاینیدا۔ رسنا کھا کھا تھکے گند، سچ سنگدھی نہ کوئے مہکانیدا۔ جگت نیتز پیکھ پیکھ تھکے جگت چند، گرہ پر کاس نہ کوئے کرانیدا۔ گا گا تھکے جتی دند، بن دنداں راگ نہ کوئے الاینیدا۔ ذات پات دین مذہب ڈئی دویتی ہوئی کندھ، شرع پردہ نہ کوئے چکانیدا۔ گرا اوتار پیر پیغمبر جگت ونڈاں گئے ونڈ، ہوئے کنارہ نظر کسے نہ آسیندا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی اک سنائے سہاگی چھند، سو پڑکھ زرنجن آپ پڑھانیدا۔ کھتری براہمن شودر ویش آتم پر ماتم اک اند، نجاند رس چکھانیدا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلانیدا۔ جگ جگ چلے راہ نرالا، زرنگن اپنی دھار چلایا۔ کلجگ انتم ہو اجالا، جوتی جاتا ویس وٹایا۔ کرپا ندھ دین دیالا، سر دینن ہتھ لکانیا۔ اک دکھائے سچ سچی دھر مسالہ، گھر گھر وچ کر رشانیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جیون جگت جگت جنایا۔ بھو پچھے کال مہاکالا، بھیانک ہوئے آپ سہایا۔ ایتھے اوتھے چلے نال نالا، سگلا سنگ نبھایا۔ مارگ دتے اک سکھالا، چار ورن راہ دکھایا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، بھل بھلو اڑی آپ مہکانیا۔ گرگھ گرگھ ہر سنگر بنائے سچا لالا، بال انجانا گود اٹھایا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مالا، ٹھگ چور یار لٹ کوئے نہ جایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ساچا راہ دکھایا۔ کلجگ انتم دتے راہ، لکھ چوراسی آپ جنانیدا۔ سرشٹ سبائی اک ملاح، پڑکھ ابناسی بیڑا اک اٹھانیدا۔ آد جگادی اکو نال، گر اوتار پیر پیغمبر آپ درڑانیدا۔ پڑکھ اکال پتا ماں، لکھ چوراسی پوت اپانیدا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھاں، سر اپنا ہتھ لکانیدا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کال، سوہنگ ہنسا چاپ جپانیدا۔ کلجگ انتم لیکھ دے مکا، لوک مات رہن نہ پانیدا۔ لکھ چوراسی سوئی سرتی دے جگا، شبدی ڈنکا اک وجانیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لے اٹھا، دھر فرمانا تھم سنایندا۔ بھگت بھگونت لے ہلا، حرکت اپنی آپ رکھانیدا۔ سب دی شرکت دے مٹا، لاشریک پھیرا پانیدا۔ مرد

مردانہ آپ اکھوا، نام مردنگا اک وجائیندا۔ دین مذہب ڈیرہ دیوے ڈھاہ، ذات پات رہن نہ کوئے پائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا دھام دئے بہا، شاہ سلطانا سنگ رکھائیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم ساچا منتر دئے پڑھا، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچے مندر کُنڈا دیوے لاه، کایا بنک آپ سہائیندا۔ نجھر جھرنادئے جھرا، امرت رس مکھ چوائیندا۔ کلجگ کوڑا جھیرا دئے مکا، جھنجٹ کوئے رہن نہ پائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہرجن ہر بھگت انگیکار لئے کرا، انگ انگ نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ جگ کرتا سری بھگوان، دوجا نظر کوئے نہ آئی۔ جھلاونہارا سچ نشان، شبد نشانہ ہتھ اٹھائی۔ ڈھردر گاہی حکمران، گر اوتار پیر پیغمبر رہیا بلایا۔ سچ سندیسہ نوجوان، ایکا وار سنایا۔ نیز کھولے مار دھیان، نو کھنڈ پر تھی لوک مات رہی گر لایا۔ کسے نظر نہ آئے سچ ایمان، مرید مُرشد نہ کوئے سہایا۔ کسے ملے نہ منتر ست نام، نام ست نہ کوئے گرٹایا۔ چاروں کُنٹ شرع ہوئی شیطان، شریعت اپنا گھنگٹ لایا۔ در در گھر گھر نچے آن، بن سوانگی سوانگ وٹایا۔ نیز نین نین شرمان، گرگھ نین نہ کوئے اٹھایا۔ بھڑی بھڑی کر گران، کوک کوک دین ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ مُکایا۔ کلجگ لیکھا آنت مُکاؤنا، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ وشن برہما شو لیکھ جناؤنا، لیکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاؤنا، پنچم گرھ نہ کوئے سہائیندا۔ تینی اوتاراں پنڈھ مُکاؤنا، بھگت اٹھاراں جوت ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نوری جلوہ نور درساؤنا، ظہور آگے نہ کوئے رکھائیندا۔ نانک گوہند گوہند نانک ایکا گود بہاؤنا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ چار وید جھولی پاؤنا، شاستر سمرت نال رلائیندا۔ پُران اٹھاراں موہ چکاؤنا، گیتا گیان گنڈھ پوائیندا۔ انجیل قرآنا پردہ لاہنا، لاه لاه شکر منائیندا۔ کھانی بانی بانی کھانی گر گر رُپ سماؤنا، گر گر ایکا راہ چلائیندا۔ پورب لیکھا پور کراؤنا، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ وید ویاسائین گھلاؤنا، موسیٰ ایکا نور درساؤنا۔ عیسیٰ آس پور کراؤنا، نور الہی پھیرا پائیندا۔ محمد پنڈھ آپ مُکاؤنا، صدی چودھوی چوداں طبقات راہ جنائیندا۔ نانک گوہند لیکھے لاؤنا، لیکھا اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور اجونی رہت انھو پرکاس اک کراؤنا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ مہالی اوتار اپنا ناؤں دھراؤنا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ نام ڈنکا اک وجاؤنا، وشن برہما شو آپ اٹھائیندا۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مُکاؤنا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا ایشٹ وکھاؤنا، گردیو اکو

نظری آئیندا۔ بھگت بھگونت درِشٹ کھلاؤنا، درِشٹی اپنی ایک پائیندا۔ جت بہشت چرناں ہیہ دباؤنا، چرن کول کول وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس کرے کرتارا، کھجگ اتم ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی سو بھاپائیا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑا، سُن اگئی ڈیرہ لائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی آد جگادی جانے اپنی کارا، برہم برہمادی کھوج کھوجائیا۔ اناد انادی بول جیکارا، وسادی وساد کرے شنوائیا۔ ورن برن ذات پات تے وسے باہرا، دین مذہب وڈ نہ کوئے رکھائیا۔ کاغذ قلم شاہی پاوے نہ کوئے سارا، ست سمندر مس نیتز رووے اٹھاراں بھار بنا سبت رہی گرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ پینڈا آپ مکائیا۔ کھجگ پینڈا جائے مک، ہر سنگر آپ مکائیندا۔ دُور دُراڈا نیڑے ہو کے ویکھے جھک، اندر وڈ وڈ کڈا لائیندا۔ لیکھا جانے پنچ تت کایا ماٹی بُت، بُت اپنا نہ کوئے رکھائیندا۔ کھجگ جیو اپرا دھی ہوئے سَت، پُت سپوتا ناؤں نہ کوئے دھرائیندا۔ گھر گھر اندر کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار بیٹھا لگ، دن دہاڑے لٹی جائیندا۔ ہوئے ہنگتا مایا متا پئی لٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھجگ اتم ویکھ دکھائیندا۔ کھجگ اتم ویکھے ماہی، مہربان وڈی وڈیائیا۔ نرگن نرگن کر رُشنائی، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ جن بھگت سہیلے لئے اٹھائی، گر چیلے میل ملائیا۔ آد آنت جو بن دارہیا سائیں، بن سیوک سیوک کمائیا۔ جس نوں کہندے آد شکت مائی، سو میا کھیل کرائیا۔ جس نوں کہندے چتر بُج گوسائیں، سو نرگن کھڑگ کھنڈا اک چکائیا۔ جس نوں گر اوتار پیر پیغمبر رہے منائی، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جس نوں بھگت مندے رہے بے پرواہی، سو بے پرواہ پھیرا پائیندا۔ جس دی جھلے نہ کوئے جدائی، سادھ سنت سرب گرائیندا۔ آد آنت کرے گُرمائی، لکھ چوراسی ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کھجگ اتم نہکنا اپنا ناؤں دھرائی، دو جہاناں ڈنک و جائیندا۔ گرگھ پکڑے ساچے باہیں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ جنم جنم دی کٹنہارا پھاہی، پھاسی جن نہ کوئے دکھائیندا۔ رائے دھرم نہ دے سزائی، چتر گپت نیڑ نہ آئیندا۔ لاڑی موت نہ لئے پرنائی، جس سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جگ جگ رنگ چڑھائے رنگیلا، ایک رنگ چڑھائیا۔ نرگن سرگن سرگن اپنے ملن دا آپے کریا حیلہ، جگت وچولانہ کوئے بنائیا۔ چڑھنہارا آسونیلا، نیلی دھار پار کرائیا۔ شاہ سلطان چھیل

چھبیلہ، شاہ سوار وڈی وڈیائی۔ کلج انتم ویکھن آیا اپنا قبیلہ، گر اوتار پیر پیغمبر ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی بدنہار دیلا، سچ دلیل اک درڑایا۔ بھگت بھگوان بنے آپ وکیلا، سچ وکالت رہیا دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکٹک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے ترایا۔ جگ جگ تارے آپ پر بھ، نردھن دیا کمائیندا۔ کوڑی کرپا مٹے حد، جھوٹھی ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ امرت رس پیائے مد، نام خُماری اک چڑھائیندا۔ پنچ وکارا وچوں کڈھ، پنچم میل ملائیندا۔ سچ دوارے گرگھ صد، ایکا چھند سٹائیندا۔ کوٹن کوٹ کال گئے لد، کلج آنت رہن نہ پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جو بیٹھے ہو کے اڈ، انتم ہر جو میل ملائیندا۔ چرن دوارے ساریاں آونا بھج، گلیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ میٹ مٹائے لوک لچ، لچیا وچ کدے نہ آئیندا۔ بھگت بھگوان پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی چرن دوارے چار ورن بہنا سچ، اوچ پنچ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، تیرا لہنا آپ مکائیندا۔ لہنا دینا مکے جگ، جگ جیون داتا آپ مکایا۔ ترے گن اگنی بھجھے اگ، ساتک ست ست کرایا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، رگپت اپنا میل ملائیا۔ مرید مُرشد کرائے جج، کایا کعبہ اک سہائیا۔ ساچی نوبت جائے وچ، انحد راگی راگ سٹائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی درگاہ ساچی بیٹھا جج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ پندھ مکایا۔ کلج انتم مکے پندھ، پاندھی مات رہن نہ پائیا۔ کوئی کھائے نہ مدراماس گند، امرت کھ چوایا۔ کوئی نہ دسے نار نڈ، سہاگ کنت اک ہنڈھائیا۔ کوئی نہ رہے بھاگاں مند، رسنا جہوا ہر گن گایا۔ کوئی نہ ہوئے نیز اندھ، اگیان اندھیر نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنج ساچا دئے لگایا۔ سنج ساچا لگے مات، ہر سنگر آپ لگائیندا۔ غریب نمائیا دیوے داد، وست امولک جھولی پائیندا۔ اکو منتر اکو جاپ، ایکا پُرکھ اکال پڑھائیندا۔ اکو پوجا اکو پاٹھ، ایشٹ گردیو اک رکھائیندا۔ اکو ناتا کملاپات، پُرکھ بدھاتا آپ جڑائیندا۔ اکو رسول پاکی پاک، رہبر اکو نظری آئیندا۔ اکو سجن اکو ساک، سگلا سنگ اک نبھائیندا۔ اک سنگھاسن اکو کھاٹ، ایکا ہر جو سوبھا پائیندا۔ اک سروور ایکا تاٹ، امرت اکو اک نہائیندا۔ ایکا میٹنہارا واٹ، جگ چو کڑی پندھ مکائیندا۔ ایکا بنھنہارا نات، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ ایکا کرنہارا گھات، لکھ چوراسی

بھنّ دکھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ست ستوادی راہ چلائیںدا۔ ست ستوادی ہر کا ناؤں، نر نرکار آپ
 درڑائیا۔ لیکھا جانے اگم اتھاہو، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ غریب نمائیاں پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ چار ورن دیوے ایکا تھاؤں، اٹھاراں برن ایکا
 گھر بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، جیون داتا دیا کمائیںدا۔ آتم پر ماتم ساچی چوگ،
 سوہنگ مانک موتی مکھ رکھائیںدا۔ لیکھا جانے چوواں لوک، اون گون ویکھ دکھائیںدا۔ سرشٹ سبائی اک سلوک، سوہنگ ڈھولا آپ جنائیںدا۔ پاربرہم برہم
 نرمل جوت، جوتی جاتا میل ملائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، گرگھ ساچے رنگ رنگائیںدا۔ رنگ رتڑا ہر نرکارا،
 ایکا رنگ سائیا۔ گرگھ ویکھے میت مرارا، متر پیارا دیا کمائیا۔ سنجگ تریتا دواپر جگ چوکڑی بنیا رہیا یارا، کلج انتم یاری یاراں نال نبھائیا۔ وسنہارا سچھنڈ
 سچے دربارا، تھر گھر ایکا کُنڈا لاہیا۔ پرگٹ ہوئے نہہکنک نرائن نر اوتارا، کلج انتم پھیری پائیا۔ بچھلا لیکھا کرے پارکنارہ، اگلا مارگ آپ سمجھائیا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت سنت سجن گرگھ گرگھ سارے بولن اکو نعرہ، وشن برہما شو کروڑ تیتیا نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا سوہلا دئے سنائیا۔ ساچا سوہلا اینکار، کلج انت آپ جنائیںدا۔ سنجگ ساچی بنھے دھار، دھرنی دھرت دھول سہائیںدا۔ لکھ چوڑاسی کرے پیار، جیو
 جنت میل ملائیںدا۔ آتم پر ماتم دے ادھار، ساتک ست ست کرائیںدا۔ پاربرہم برہم میلا وچ سنسار، مل مل خوشی منائیںدا۔ بن وچولا اک اونکار، پردہ
 اوہلا آپ اٹھائیںدا۔ سوہنگ شبد اگئی دھار، نرگن نرگن رنگ رنگائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست امولک آپ ورتائیںدا۔ وست
 امولک دیوے دات، مہربان آپ ورتائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنائے اک جماعت، ایکا پٹی دئے پڑھائیا۔ نش اکھر وکھر لکھے بن قلم دوات، بھو نہ جانے
 کوئے شاہیا۔ بودھ اگادھ سنائے گاتھ، گیت گو بند الایا۔ لہنا دینا جانے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ دکھائیا۔ چرن بہائے تریلوکی ناتھ، اناتھ اناتھاں
 دئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا پاٹھ، آتم پر ماتم دئے جنائیا۔ پاربرہم برہم اکو ذات، دوجی ذات نہ کوئے رکھائیا۔ نیڑ نہ آئے شرع کمذات، کلکھنی پھیرا
 کوئے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی اپنی ہتھیں کرے گھات، گھاؤ اکو اک لگائیا۔ انتم کلج چکے واٹ، پاندھی پنڈھ نہ کوئے رکھائیا۔ تن جگ ستارہ کھاٹ،

کروٹ سکے نہ پھیر بدلایا۔ سنجگ ساچا کھلے ہاٹ، ہر سنگر آپ کھلایا۔ جن بھگتاں دیوے اکو دات، دیاوان ورتایا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، بھو
 ابھید کھلایا۔ راتیں ستیاں مجھے وات، آلس ندرانہ کوئے رکھایا۔ گرگھ گرگھ ہر جن ہر بھگت میل ملایا کملاپات، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سچھنڈ نواسی
 پُرکھ ابناسی شاہو شاباشی چرن کول دکھائے نواس، دوسراوٹ نہ کوئے جنایا۔ شاہ سلطانا مرد مردانہ سری بھگوانا نوجوانا وسے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو
 جایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر ہر جن ساچے لئے اٹھایا۔ ہر جن ساچے اٹھ اٹھ جاگ، ہر جاگرت جوت جگانیدا۔
 دیپک جوتی دے چراغ، اندھ اندھیر گوانیدا۔ گرگھ میلا سنگر سجن ساک، ست پُرکھ نرنجن آپ کرانیدا۔ کرنہارا پورا بھوکھت واک، پچھلا کیتا بھل نہ
 جانیدا۔ پاک رسول پاک، پت پت پت آپ ترانیدا۔ نجھر رس امرت جھرنالینا چاٹ، رس مٹھا اک دکھانیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نہہکنک نرائن نر، گرہ مندر اک سہانیدا۔ گرہ مندر سہائے آپ، اپنی دیا کمایا۔ بن رسنا جہوا بتی دند گائے پاٹھ، آتم پر ماتم پر ماتم ایکا راگ
 سنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوکری ویکھے آن، سنجگ تریتا دوپر کلج
 دیوے دان، داتا دانی دیاوان، بخشند ٹھا کر نہہکرمی نہہکرمی انترجامی لکھ چوراسی گھٹ اندر کایا مندر ڈونگھی کندر اُچ محل اٹل مینار ویکھے وگسے ویکھنہار،
 ویکھنہارا نظر کسے نہ آئیدا۔

۹۱۶

۹۱۶

☆ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سنگھ رام دے گرہ پنڈ چکر ضلع لدھیانہ ☆

سچھنڈ نواسی سری بھگونت، آد پُرکھ ہر کھیل کھلایا۔ جگا جگتر ساچا کنت، نرگن سرگن آپ پرنائیدا۔ آتم پر ماتم بنائے بنت، تھر گھر ساچی
 ونڈ ونڈائیدا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرائیدا۔ بودھ اگادھی نیامنت، اکھر وکھر نام دھرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا بھو آپ چکانیدا۔ ساچا بھو سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ چکایا۔ نرگن سرگن ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی پھول پھولایا۔ انتر

نہکنک ہر شہ بھنڈار بھاگ ۱۲

منتر اک گیان، گر گر شبد پڑھائیا۔ دیونہارا ڈھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ راگ سنائے اگئی گان، گاونہارا آپ الایا۔ ست سرؤپی پین کھان، امرت آتم رس چکھائیا۔ بحر کپائی کھول ڈکان، بند تاکی کُنڈا لاہیا۔ ناتا توڑ پنج شیطان، جگت شریعت دے مٹائیا۔ تیر نرال مارے بان، انیالا آپ چلائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، بھگن ایکا بوجھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پڑکھ اتھاہ، الکھ اگوچر اپنی کار کرائیندا۔ بھگت بھگونت بن ملاح، زرگن سرگن بیڑا پار کرائیندا۔ صفت صلاحی دیوے ناں، ناؤں نرنکارا آپ جنائیندا۔ بھیو ابھیدا آپ کھلا، دئی دوتی پردہ لائیندا۔ ساچی سکھیا اک درڑا، سچ سچ سندیسہ آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا آد جگاد، پڑکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ست سرؤپی ست ستوادی وجائے سچا ناد، انحد نادئی ناد سنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرکھ سجن سنت سنگر آپے لاد، آپ اپنا میل ملاییا۔ سرتی شبد لڈائے لاڈ، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ ترے گن مایا وچوں کاڈ، ممتا موہ دے تجائیا۔ نو دوارے پار حاد، جگت واسنادے مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے تھاول تھانیا۔ ہر جن تیرا کایا بنک، پنج تت ماٹی ویکھ وکھائیندا۔ جگت ترسنا ہویا شنک، سنساروگ آپ چکائیندا۔ ایکنکار اک سنائے اپنا انک، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ درڑائیندا۔ ساچے سنت ہر پیتا، پر بھ وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے ریتا، ریتوان بے پرواہیا۔ کرے کھیل اک اندیٹھا، نیتر نین نظر کسے نہ آئی۔ نو کھنڈ پر تھی کلج تپے انگیٹھا، اگنی تت نہ کوئے بُجھائیا۔ ناتا تھاسرت سوانی رام پیتا، ساچا کنت نہ کوئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا نیتا، نیتوان سچ سکھدائیا۔ جیو جنت ہویا کوڑا ریٹھا، مٹھارس نہ کوئے چکھائیا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ تھکے گیتا، ہر دے ہر نہ کوئے وسایا۔ ساک سجن ملیا متر پیتا، متر پیارا انگ نہ کوئے لگایا۔ رسنا جہوا مد پیالہ پیتا، امرت رس نہ کوئے چکھائیا۔ آتم پر ماتم ستادے کر پیٹھا، کروٹ سکے نہ مات بدلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویکھنہارا جگت بسنتر، روپ انوپ آپ دھرائیا۔ گر سکھ کایا ماٹی جگت ہٹ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ وست امولک اندر رکھ، زرگن سرگن پردہ پائیندا۔ جگت واسنا رہی نٹھ، نٹھ نٹھ پنڈھ نہ کوئے مکھائیندا۔ جو جن سنگر

سرنائی جائے ڈھٹھ، نس پردہ آپ اٹھائیںدا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل نیر سپر پائیندا۔ انحد شبد مارے سٹ، تال تلوڑا آپ وجائیندا۔ جوت نرنجن کر پرگٹ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آتم سیجا جائے وس، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ اِکو دیوے امرت رس، رس رسپا گھ چوائیندا۔ کر پرکاس کوٹن رُو سس، نرگن نرگن پردہ لائیندا۔ سنت ساجن مارگ دس، ساچے مگ آپ چلائیندا۔ ہردے اندر ہر جو وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جگت وکارا ہوئے ستھ، ستھر دھرنی خاک سمائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے وتھ، نام امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ جس جن کرپا کرے ٹھاکر، ٹھوکر اپنے نام لگائیا۔ نرمل کرم کرے اُجاگر، اجرت کوئے نہ مانگے ماہیا۔ ساچے در ونج کرائے بن سوڈاگر، دو جہاناں ہٹ گھلائیا۔ کرپا کرے کریم قادر، بے عیب پروردگار نورِ لایہا۔ دو جہاناں دیونہارا آدر، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ایکارنگ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر پُرکھ سمرتھ، دوسر نظر کوئے نہ آئیندا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجگ جگ چوکرئی بھگت بھگونت مارگ دس، محفل اک گھر دکھائیندا۔ ایبتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان پنڈھ مکائے نس نس، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں آتم پر ماتم دیوے ساچا رس، رس پھیکا نہ کوئے دکھائیندا۔ برہم پاربرہم ہوئے وس، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیندا۔ میل ملاوا کملاپات، ایش چيو گنڈھ پوائیندا۔ بہتر ناڈ نہ اُبلے رت، رتی رت آپ سکا ئیندا۔ جانہارا مت گت، سنت سہیلے ویکھ دکھائیندا۔ دیونہارا برہم مت، جگت وديانہ کوئے پڑھائیندا۔ ساچا مارگ اِکو دس، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، سوہنگ ہنسا ہنس گھ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سنگر ویکھ دکھائیندا۔ سنت سنگر ویکھے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد جگادی مائی باپ، پتا پوت سبج سکھائیا۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا دئے تڑائیا۔ ست ستوادی دیوے ساچا جاپ، بن رسنا جہوا آپ جپائیا۔ آتم انتر اِکو پاٹھ، شبد انادی ناد سٹائیا۔ سر سرور اِکو گھاٹ، تٹ کنارہ اک دکھائیا۔ اِکو ناؤں اِکو گاتھ، ایککارا کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، پون اُنجا چور جھلائیا۔ سچ کرائے بھوگ بلاس، بھسٹ ساچی سیج ہنڈھائیا۔ ہر جن ہوئے نہ کدے اداس، سنگر پورا سپس جگدیش ہتھ لکائیا۔ لہنا دینا چکائے پر تھی

آکاش، گگن گلگنتر چرناں ہیٹھ دبانیا۔ نرمل جوتی کر پرکاس، اگم نگم سوہج جنانیا۔ ساچے مندر کایا بہہ بہہ پائے راس، گوپی کاہن ناچ نچانیا۔ اگے پچھے
 میٹے واٹ، آپ اپنا بندھن پانیا۔ لہنا چکے ذات پات، آتم پر ماتم کرے کُڑمانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رکھے ڈُونگھا کھات، وڈ
 بھنڈار آپ ورتانیا۔ وڈ بھنڈار ہر کا ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ ورتانیندا۔ کھیلے کھیل اگم اتھاہوں، بے پرواہ اپنی دھار چلانیندا۔ بھگت بھگوان ملن دارکھے
 چاؤ، چاؤ گھنیرا اک جنانیندا۔ اجپا جاپ چپے ناؤں، ناؤں نر نکارا آپ پڑھانیندا۔ ستنگر سچا پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگانیندا۔ کرے پیار جوں پُتراں
 ماؤں، پتا پوت آپ ہو جانیندا۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ سر اپنا ہتھ لگانیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈانیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تت گیان برہم نشان، برہم ویتا نیتن نیتا نج آتم آپ درسانیندا۔ نج آتم کھولے بند کواٹ، پُرکھ
 ابناسی دیا کمانیا۔ اگنی تپے نہ تتی ہاڑ، سامتک ست دکھانیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈُونگھی کندر پھول پھولانیا۔ پاونہارا ساچی سار، گھر گھر وسیا سچا
 ماہیا۔ گرہ گرہ دیک کر اُجیار، جوتی جاتا ویکھ دکھانیا۔ کملا پاتی میت مُرار، مل مل سخی خوشی منانیا۔ گر سکھ ساچے کرے پیار، پریم پریتی اک جنانیا۔
 کجک انتم آئی وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھانیا۔ ناتا تٹا سگلا یار، سرشٹی کوکے دئے ڈھانیا۔ درشٹی ہوئی نار و بچار، ساچا کنت کوئے نہ پانیا۔ بُدھ بھر سٹی
 باہاکار، ست سنتو کھ نہ کوئے درڈانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ساجن میلے ساچے گھر، گھر مندر دئے وڈیانیا۔ سنت ساجن اکو
 رنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھانیندا۔ آتم سیجاست پلنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ ہنڈھانیندا۔ ایکنکارا اندر لنگھ، چرن کول کول چرن آپ لکانیندا۔ آد
 نرنجن کرے پرکاس بن سورج چند، جوتی جوت جوت رُشانیندا۔ سری بھگوان وجائے مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلانیندا۔ ابناسی کرتا گائے چھند، نرنجن
 نرنجن ڈھولا گانیندا۔ پاربرہم پر بھ اک اند، اند اند وچ رکھانیندا۔ جگ چوکڑی ٹٹی گنڈھ، ایکا بندھن پانیندا۔ لیکھا توڑ بھیکھ پکھنڈ، جاگرت جوت
 اک رُشانیندا۔ ناتا جوڑے بن تندی تند، پریم بندھن ایکا پانیندا۔ بھرم بھلیکھا دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیندا۔ گرگھ نار ڈھاگن نہ
 ہوئے رنڈ، ستنگر کنت آپ پرناپنندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لیکھا آپ چکانیندا۔ گرگھ لیکھا جائے چک، لوک مات رہن نہ

پائیا۔ سنگر سچا جائے ٹھہ، مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ اندرے اندر پئے اٹھ، جگت نیتز نظر نہ آئیا۔ اپنی دست دیوے نام کچھ، بھیو اجدیا آپ جنائیا۔
 ناتا توڑے مات گربھ اٹاڑکھ، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ سنت سجن کرے اجل کھ، مکھ مکھڑا آپ صلاحیا۔ آون جاون لکھ چوراسی کٹے ڈکھ، ڈکھ
 روگ نہ لاگے رائیا۔ لہنا دینا مکائے مات کھ، جن جنئی اک ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت پار کرائیا۔ ساچے سنت
 ایک اوٹ، دو جاشٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچے سنت ایکاکوٹ، سچکھنڈ دوار اک وڈیائیندا۔ ساچے سنت ایکاکوٹ، پُرکھ اکال جوت ملائیندا۔ ساچے
 سنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنے در بلائیندا۔ ساچا سنت ساچا میتا، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ٹھانڈا سیتا، گھر ساچے
 سو بھاپائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن اک اتیتا، ترے گن ناتا توڑ تڑائیندا۔ اینکارا جانے اپنی ریتا، زرنجن سرگن میل ملائیندا۔ آد زرنجن وسے چیتا، چت وت
 ٹھگوری کوئے نہ پائیندا۔ ابناسی کرتا سنائے گیتا، گیت گوہند آپ الائیندا۔ سری بھگوان چھتر جھلائے ساچا سیسا، سیس جگدیش آپ سہائیندا۔ پاربرہم
 برہم دئے حدیثا، ساچی سکھیا اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ست ست سہائیندا۔ سنت سنگر ساچی دھار، زرنجن سرگن
 آپ پرگٹائیا۔ سنج تریتا دواپر ویکھیا وچ سنسار، نو نو چار پھول پھولائیا۔ بھیو چکا گر اوتار، پیر پیغمبر ناد سنائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، ہر کرتا آپ
 کرائیا۔ سنت سجن لئے ابھار، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ سووت جاگت جاگت سووت دئے دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ سکھوپت کرے اک پیار، پریم
 پیار نال رکھائیا۔ تریانا دگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنا آپ سنائیا۔ سنت سہیلے لئے ملا، مل مل بھیو چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا ویلا دئے سمجھائیا۔ سنت ملن دا ساچا ویلا، ہر آد جگاد رکھائیندا۔ لیکھا جانے گرو گرو چیل، گر گر ویس وٹائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، لکھ
 چوراسی اندر مندر سو بھاپائیندا۔ صاحب سلطان سجن سہیلا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، اکل کل اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگانترا ساچے سنتاں سنگ سہائیندا۔ سنتاں اندر ہر جوڑ، اپنا کھیل کرائیندا۔ ناتا چکے پُرکھ زرنجن، زرنجن ویس وٹائیندا۔ اکھر
 وکھر آپے پڑھ، ساچا ڈھولا ایکاکائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ نہ جنم نہ جائے مر، سنگر پورا سو اکھوائیندا۔ ہنگ برہم لئے

پھڑ، پھڑ پٹو گنڈھ پوائنیدا۔ دو جہاناں پار کر، سچ مکانا آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سبجن ویکھ دکھائیندا۔ سنت ساجن ویکھے ہر، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ وسنہارا ساچے در، در دوارا دئے کھلائیا۔ کرپاندھ اپنی کرپا کر، کلج اتنم میلے سچا ماہیا۔ سرن سرنائی جو جائے پڑ، پڑکھ ابناسی ہوئے سہائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، جگت واسنارہے نہ رائیا۔ سکھن ٹیڈھی پار کر، ایڑاپنگلا منہ دے بہار سٹائیا۔ نرمل نور جوت پرکاس کر، اندھ اندھیر گوائیا۔ نرگن نرگن ساتھ دھر، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست کنارہ اک درسائیا۔ ست کنارہ ساچا گھاٹ، ہر سنگر چرن رکھائیندا۔ سنت سبجن کئے واٹ، آگے پندھ نہ کوئے پائیندا۔ میل ملاوا آتم کھاٹ، سچ سہنجنی آپ سہائیندا۔ بودھ اکادھ سنائے گاتھ، آگم آگمی ڈھولا گائیندا۔ نرگن نرگن بچھے وات، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ملائے اپنے گھر، گرہ مندر سو بھاپائیندا۔ گرہ مندر اُچ منارا، منی رکھی دھیان لگائیا۔ راہ تگن گر اوتارا، نیترن اٹھائیا۔ پیر پیغمبر کرن پکارا، اچی کوک کوک سنائیا۔ راہ تگن پروردگارا، بے عیب نام خدائیا۔ مقامے حق کھیل نیارا، ہر جو حضرت آپ کرائیا۔ مرید مرشد دئے ادھارا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ سچھنڈ نواسی ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ تھر گھر کھول آپ کوڑا، شبدی سٹ دئے وڈیائیا۔ شبدی سٹ کر پسارا، وشن برہما شو گود بہائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، ترے گن مایا جوڑ جڑائیا۔ ترے گن مایا کر پسارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش پنج تت میلا سچ سبھائیا۔ نرگن سرگن کر اُجیارا، لکھ چوراسی گنڈھ پوائیا۔ لکھ چوراسی وچوں سنت سہیلے دئے سہارا، آتم پر ماتم پر ماتم اپنا بھيو کھلائیا۔ نام ندھانا سیری بھگوانا بول جیکارا، ناؤں نرکارا آپ سنائیا۔ نرگن نرگن بن ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیا۔ ایکا ونج اک واپارا، ایکا دست دئے ورتائیا۔ سوہنگ روپ سرب سنسارا، سنگر ساچا آپ جنائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیا۔ برہما ویتا نہ پائے سارا، چارے ویدنن شرمائیا۔ شاستر سمرت روون زارو زارا، ہر کانت کسے نہ آئیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیا۔ ایکا آٹھا بول جیکارا، کاہنا کرشنادے وڈیائیا۔ انجیل قرآنا کھول کوڑا، تیس تیس سچ حدیثا کرے پڑھائیا۔ پیر پیغمبر نبی رسول کلمہ نبی نبی اُچارا، لیکھا جان نور کلام الایہا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سچ سلطانا، ساچے تحت آسن لائیندا۔ جگ

چو کڑی ہو پردھانا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ نام ندھانا بول ترانہ، راگ انادی ناد سنائیندا۔ برہم برہادی آد جگادی ویکھے مار دھیانا، نیتز نین اک گھلائیندا۔ پاوے سار دو جہاناں، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ جیرج انڈاں کرنہارا کلیانا، کال مہاکال اپنا حکم ورتائیندا۔ چتر بھج نوجوانا، آد شکت نور مہانا، سو پُرکھ نرنجن مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، اینکارا کر پسارا آد نرنجن دیپک جوت جگائیندا۔ سری بھگوان لا اکھاڑا، لکھ چوڑاسی ویکھے لاڑی لاڑا، نو کھنڈ پر تھی ست دیپ دیپک اپنا اک وکھائیندا۔ ابناسی کرتا ہو اُجیارا، ویکھے وگسے ویکھنہارا، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ پاربرہم برہم بن ونجارا، ہٹ چلائے وچ سنسارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم برہم پاربرہم آد جگادی اپنا بندھن پائیندا۔ آد جگادی نرگن نرگن بندھن، سرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ کھیلے کھیل سورا سرنگن، سوریر بے پرواہیا۔ وسنہارا سچ دوار سچھنڈن، کھنڈا کھڑگ نام چوکایا۔ پاوے سار برہم برہمنڈن، برہمانڈ کھوج کھوجایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈن، اُتبھج سبتج رنگ چڑھایا۔ جگ چو کڑی کرے بھگن، تھر کوئے رہن نہ پایا۔ کلجک آنت وجائے اک مردگن، مرد مردانہ ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں دیوے اک انندن، انند اند وچ رکھایا۔ گیت سنائے سہاگی چھندن، سوہنگ ڈھولا آپ پرگٹایا۔ بن وچولا کٹے پھندن، شبد گر اپنا ناؤں رکھایا۔ گرگھ مستک لائے ساچا چندن، تیلک لائٹی جوت رُشایا۔ سنت کنت آد جگاد جگ جگ اک دوجے دادر منگن، پریم بھچھیا اک ورتایا۔ گرگھ مانس جنم نہ ہوئے بھگن، جس سنگر سچا نظری آیا۔ کلجک انتم بیڑا کٹھن، کٹھھی بیٹھارہ تکیا۔ سرشٹ سبائی جیو جنت لکھ چوڑاسی ایکا نام آیا ونڈن، اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ بھگت بھگوت کٹے پھندن، پھاسی جم نہ کوئے لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، ساچے سنت کایا چولی دئے رنگنیا۔ کایا چولی رنگ چلول، ہر سنگر آپ چڑھائیندا۔ گرگھ گر گر شبد نہ جائے بھول، گر منتر آپ درڑائیندا۔ کرنہارا سویلویں سول، ترسول ہتھ نہ کوئے وکھائیندا۔ پورب جنم دالہنا دیوے مول، اگے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد جگ جگنترا اپنا جانے سچ اصول، اصلیت اپنے نال پرناہیندا۔ مرید مرشد حکم کرے قبول، مقبرہ کوئے نہ آنت وکھائیندا۔ ہر کانام سدا معقول، اسم اعظم اک درڑائیندا۔ بن کھنڈ دہ دشا پھرنا فضول، گھر مندر اک سہائیندا۔ من قاتل آشا مقبول، آسانسا دوہاں ویکھ وکھائیندا۔ جو جن

ساچے در ہوئے قبول، سو سنت سنت مات اکھوائیندا۔ پھل پھلوڑی پھلے پھول، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آنت رائے دھرم نہ منگے کوئے محصول،
 چتر گپت نہ لیکھ دکھائیندا۔ لاڑی موت نیڑ نہ آئے حور، کوٹن کوٹ بہشت جنت چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ ساچے سنت اک سرور، ست پرکھ نرنجن اپنا رس
 چکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا موہ چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستتن میلے ساچے گھر، گھر مندر آپ
 سہائیندا۔ گھر مندر سوہے ہر نرنکارا، نرگن اپنا آسن لائیا۔ گر سکھ گر گر کر پیارا، گرمت اک درٹائیا۔ نانک گوہند اک سہارا، پرکھ اکال سرنائیا۔ رام
 کرشن اک دوارا، بیٹھے سیس جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن بھکھارا، جھولی آگے ڈاہیا۔ محمد رووے زارو زارا، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ صدی چوڑھویں آئی ہارا، رو
 رو دئے ڈہائیا۔ ناتا ٹٹیا یار یار، چار یاری آنت رہن نہ پائیا۔ اللہ رانی ہوئی خوارا، میاں خواہش نہ پور کرائیا۔ پروردگار آوے اپنی دھارا، امام اماما روپ
 وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ساجن آپ ملائیا۔ آتم پر ماتم ساچی سیوا، نسپھل کدی نہ جائیا۔ آتم پر ماتم گردیو دیوا، دیو آتم وڈ
 وڈائیا۔ امرت رس ملے میوہ، بن رسنارس چکھائیا۔ لیکھا جانے الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ناتا ٹٹے رسنا جہوا، بتی دند نہ صفت صلاحیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ساچی سیوا، ہر ستتن آپ جنائیا۔ ساچی سیوا آتم رس، ہر امرت آپ جنائیندا۔ من واسنا کرنی وس، منو آ
 اٹھ نہ دہ دشا دکھائیندا۔ کوڑی کریا چھڈنی رس، وشا وکار موہ ہنکار لوہ نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم گائے جس، جس وید پُران صفت صلاحیندا۔ نیتز نین
 کھول اکھ، پردہ دوئی چکھائیندا۔ سنگر صاحب ہو پر تکھ، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ اکو دس، دہ دشا پنڈھ مکھائیندا۔ اک دوجے دے ہونا وس،
 ساچی ریت آپ چلائیندا۔ میٹے رین اندھیری مس، ست ستوادی چند چڑھائیندا۔ گرگھ پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سدا سہیلا وسے
 پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچی سیوا جنائے جگ، جگ جیون داتا دیا کمائیا۔ ہر
 سرن سرنائی جانا لگ، ملے مان وڈائیا۔ کوڑی کریا دینی تچ، متا موہ نہ ہوئے ہلکائیا۔ بھانڈا بھرم جائے بھج، ہنگتا گڑھ رہن نہ پائیا۔ آتم سیجا چڑھنا بھج،
 بھج بھج اپنی سیوا کمائیا۔ اپنا پردہ لینا کج، گرگھ اکو سیوا بن آئیا۔ غریب نمائیاں اندر بہنا سچ، جگت ہنکار نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک درڑا ئیا۔ ساچی سیوا سَنگَر چرن، ہر سچا سچ جنائندا۔ نیز کھلے ہرن پھرن، نچ نیز روپ دکھائندا۔ ناتا چکے مرن ڈرن، لکھ چوڑا سی پھند کٹائندا۔ گرگھ پوڑے ساچے چڑھن، ہر سَنگَر آپ چڑھائندا۔ درگاہ ساچی گھر ساچے وڑن، تھر گھر اپنا کُنڈا لاہندا۔ توں میرا میں تیرا اکو اکھر پڑھن، دوجا نظر کوئے نہ آئندا۔ اک دوجے دا پلو پھرن، پھریا پلو نہ کوئے چھڈائندا۔ صاحب سلطان سَنگَر پُرکھ ابناسی نر نرائن اکو ورن، ہر کنت کتوہل دیا کٹائندا۔ سرن سرنائی ساچی سیوا کرن، کیتی گھال لیکھے پائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ جنائندا۔ کرپا اندر کرپا رکھ، کرپن دیا کٹائیا۔ جس نوں کہندے رہے وکھ، سو اندر وڑیا سچا ماہیا۔ اپنا مارگ دیوے دس، ساچا راہ جنائیا۔ اتم میلا ہس ہس، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ کر کرپا گرگھ گر سکھ کرے وس، وس اپنا گر سکھاں آگے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا اکو نام وڈیائیا۔ ساچی کرپا ہر کا نام، نام ندھانا دیا کٹائندا۔ ساچی کرپا امرت جام، امرت رس چکھائندا۔ ساچی کرپا برہوں بان، انیلا تیر لگائندا۔ ساچی کرپا بخشے چرن دھیان، گر سرن سرنائی جنائندا۔ ساچی کرپا نرگن سرگن درشن دیوے آن، دو جہاناں پندھ مکائندا۔ ساچی کرپا آتم پر ماتم دیوے گیان، برہم پار برہم ملائندا۔ ساچی کرپا اک نشان، سَنگَر شبد آپ جھلائندا۔ ساچی کرپا مورکھ گلدھ بنائے چتر سجان، سوخم اپنا بھيو چکائندا۔ کارن ہوئے نگاہبان، استھول ساچی گندھ پوائندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری دیوے دان، گیت گوہند آپ الائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دست امولک کایا گوک، اکو اک لکائندا۔ نہ کوئی غلطی نہ گستاخ، غصہ گلانہ کوئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا بھاکھ، بھاکھیا اپنی سرب سنا ئیا۔ اندر وڑ وڑ ویکھے تاک، ڈونگھی بھوری پھیرا پائیا۔ کون ہنس کون کاگ، کون جگت رہیا گر لائیا۔ کرے کھیل آد جگاد، جگ جگ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھاں دیوے ساچا ور، ابھل بھل نہ کوئے جنائیا۔ سو صاحب ہوئے ٹھیک، جھوٹھا ٹھیکر دے بھٹائیا۔ کایا مندر میٹے اندھیرا تاریک، نچ نیز کرے رُشنا ئیا۔ مارگ پار کرے باریک، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ پنچ وکار نہ رہے شریک، شرکت کوئے رہن نہ پائیا۔ دئی دوتی میٹے لیک، پٹی صاف اک دکھائیا۔ بھگت بھگوان رل رل اک دوجے دے گاؤن گیت، گھر گھر وجے ودھائیا۔ کایا مندر اندر شو دوالا ٹھا کر مٹھ مسیت، ہر مندر اندر بیٹھا سَنگَر ڈیرہ

لایا۔ گرسکھ گرچرن کر سچ پریت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھیک نشانہ دئے لگایا۔ ٹھیک نشانہ مارے تیر، ترے گن اتینا دیا کمائیندا۔
 ہوئے ہنگتا کڈھے پیڑ، پیا پریتم ویکھ وکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تقصیر تدیر اپنی آپ جنائیندا۔ توڑنہارا شرع زنجیر، شریعت گڑھ نہ کوئے وکھائیندا۔
 وکھاونہارا سچ تصویر، ثابت روپ آپ سمجھائیندا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر، آخر اپنا میل ملائیندا۔ سو صاحب ٹھیک ہوئے گنی گہیر، گہر گن ساگر گرگھ بھو
 چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بخشے اکو دھیر، دھیرج دھیر آپ رکھائیندا۔ سنگت ساری کرو درس، ہر درسی درس جنائیندا۔
 آتم بودھی کرو پرکھ، ہر پارکھو پھیرا پائیندا۔ جنم جنم دی میٹو حرص، ہو س نہ کوئے جنائیندا۔ وسنہارا عرش فرش، نگلی پیریں پھیرا پائیندا۔ بچن کرو ہو
 ندھڑک، سب دے پردے آپ اٹھائیندا۔ جو ابھیا سی راہ وچ گیا اٹک، پھڑ باہوں اُپر اٹھائیندا۔ جس دامن رہیا کھٹک، تس آگے آپ بلائیندا۔ بچھوں
 کوئی نہ کہے جگت، آیا نظر کسے نہ آئیندا۔ وکھاونہارا ساچا کنت، ساکھیا ت پھیرا پائیندا۔ لیکھے لاوے بوند رکت، پنخ تت مائی پھول پھولائیندا۔ پر بھ ملن
 دا ساچا وقت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اندر باہر گپت ظاہر دوویں رنگ وکھائیندا۔ اندر بڑے ڈونگھے ساگر، نظر
 کسے نہ آئی۔ غریب نمائیاں نرمل کرم کرے اُجاگر، سر اپنا ہتھ لگایا۔ در آیاں سب نوں دیوے آدر، ایہتے اوتھے ملے مان وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگت لیکھا لیکھے پائیا۔ سنگت درشن نیرتین، نین نین گھلائیندا۔ سرشٹ سبائی وہے ڈونگھے وہن، کلجک بیڑا پار نہ کوئے کرائیندا۔
 کوڑی کرینا تاتا تھائی بھین، ساک سین نہ کوئے وکھائیندا۔ مایا رانی کھائے ڈین، آگے ہو نہ کوئے بچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجک تیری اتم ور، نہہکنک نرائن نر، غریب نمائیاں آیا آپ لین، نرگن نرگن سرگن سرگن پھیرا پائیندا۔ وٹی کُنڈی جائے تٹ، جس جن سنگر دیا
 کمائیندا۔ ڈونگھی بھوری وچوں اٹھ، اپنا روپ وکھائیندا۔ گرسکھ پھڑ کے ساچے سٹ، اپنی گود بہائیندا۔ دو جہان مولے رت، وشن برہما شو کروڑ تیتپسا
 سُرپت اندر برکھا لائیندا۔ جس جن یلیا پار برہم ابناسی اچت، تس دو جہان سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا مندر اندر
 ڈونگھی کندر گرہ گرہ اپنا بھو چکائیندا۔ مایا موہ تئے جال، جنجال کوئے رہن نہ پائیا۔ آنت نہ کوئے سرتے کال، مہاکال نہ بھے وکھایا۔ صاحب سنگر سچا

ملے آن، نرگن سرگن ویکھ دکھائیا۔ جس دی گھالنا رہے گھال، سو گو بند باہوں پھڑ لئے اٹھائیا۔ امرت آتم جام دئے پیال، نہجھر رس اک چکھائیا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی پنج تت کھال، رکت بوند اپنی جھولی پائیا۔ دیونہارا سچا دھن مال، نام خزانہ اک لٹائیا۔ گرسکھ کدے نہ ہوئے کنگال، شاہ پاتشاہ راج راجان خالی ہتھ دین دہائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا سدا سد سہائیا۔ شاہ کنگال دوویں رون، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ گرسکھ ورلے گوڑھی نیندے سون، جس سنگر ملیا سچا ماہیا۔ بن سنگر وات نہ پچھے کوئی کون، ویلے آنت نہ کوئے جھڈائیا۔ رسنا جہوا جیو جنت سارے کون، اندر وڈ گرسکھ ورلا درشن پائیا۔ سادھ سنت اچی پھر دے کر دھون، نون سوا کھر نہ کوئے سمجھائیا۔ موہنی روپ ویکھ پون انجا جھلے پون، پون پون رہی گر لائیا۔ پاربرہم انتم گیڑا رکھے اون کون، پار سکے نہ کوئے کڈھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں ہوئے آپ ضامن، درگاہ ساچی اپنی ضامنی اک رکھائیا۔ سنتن سیوا دوس رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ اٹھے پھر ونڈن دات، ہر ہر نام ورتائیا۔ من مت میٹن نار کمذات، گرمت کرن پڑھائیا۔ پڑکھ اکال دسن اکو سچانات، دو جاشٹ نہ کوئے منائیا۔ اٹھو سارے بنو پارجات، پارکھو اکو سچا ماہیا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، دین مذہب نہ کوئے لڑائیا۔ گھر ملے ہر جو کنت کملاپات، سرت سوانی لئے پرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن سیوا دوس رین رین دوس ایکا راہ چلائییا۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سنت درباری لال نال لوپو ★

سچ پیاونی نام چاہ، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ امرت آتم جام دینا پیا، جگ ترسنا بھکھ رہے نہ رائیا۔ ترے گن گنی دینی بھجھا، پنج تت نہ کوئے لڑائیا۔ بند تاکی دینی گھلا، اندر مندر گنڈا لایا۔ انخد ناد دینا سنا، شبد انراگی راگ الائیا۔ نرمل دیا دینا جگا، جوت نرنجن کر رشنائیا۔ آتم پر ماتم دینا ملا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ساچا سوہلا دینا سنا، رسنا جہوا کوئے نہ گائیا۔ پردہ اوہلا دینا چکا، دئی دویت میٹ مٹائیا۔ پنج تت وکارا دینا سوا، کام کرودھ لو بھ موہ

ہنکار نہ کوئے ہلکایا۔ سو پڑکھ زرنجن درس دینا کرا، ہر پڑکھ زرنجن میلا سبھایا۔ ایکنکارا در دربارا دینا دکھا، دربارا کو اک وڈیایا۔ آد زرنجن نور دینا جگا، نورو نور کرے رُشانیایا۔ سچ نشانہ دینا جھلا، ابناسی کرتا ہتھ اٹھایا۔ سری بھگوان دینا پرتگا، پرتگ اپنی جوت دھرایا۔ پاربرہم پر بھ لیکھا دینا مکا، لیکھا لیکھ رہے نہ رانیا۔ دو جہاناں پندھ دینا مکا، آون جاون کھیل نہ کوئے رکھایا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈج اُتھج سیتج ڈیرہ دینا ڈھاہ، ڈھاہ ڈھاہ خاکی خاک ملایا۔ آتر آتم رنگ دینا چڑھا، رنگیا رنگ اتر نہ جانیا۔ سچ پیالہ دینا پیا، جام اکو ہتھ اٹھایا۔ کوٹ جنم دے بخش دے گناہ، پنت پاپی دے ترانیا۔ اک وکھائے سچ مکان، مقامے حق سوبھا پانیا۔ اک ملائے سچ رام، رام رام سمجھایا۔ اک ملائے سچا کاهن، گوپی کاهن ایکا راس رچانیا۔ ایکا دیوے سچ نام، سچ کرے پڑھانیا۔ ایکا دینا سچ نشان، نشانہ اکو اک لگانیا۔ ایکا دسنا سچ گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آیا۔ چوڈاں ودیا ہون خیران، بھيو ابھیدا دے کھلایا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی سرب گرلان، نیتز رو رو نیر وہانیا۔ ساچا لیکھا چکے آن، لیکھا لکھیا رہے نہ رانیا۔ ساچا پیاؤنا ایکا ایک جام، ----- مدھر پیالہ ہتھ اٹھایا۔ آئے در چل کرو پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ جس نام گر اوتاراں پیر پیغمبراں دتا دان، بھگت بھگونت کری گڑمانیا۔ سو سنت دیون سچا جام، دھر در گاہی پیالہ ہتھ اٹھایا۔ اکو پین آئے سچا جام، نشکام شنک مٹانیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو چاہ، سننگر ملے شبد ملاح، دو جہاناں بیڑا دیوے پار کرا، منجھدھار نہ کوئے رڑھانیا۔ چاہ پین داچاؤ گھنیرا، اکو آس رکھانیا۔ ناتاٹھے میرا تیرا، توں میں رہن نہ پانیا۔ پڑکھ ابناسی نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکانیا۔ جگت وکارا چکے جھیرا، ایکا ملے سچ سکھدایا۔ ایختھے اوتھے کرے حق نبڑا، حق حقیقت ویکھ وکھانیا۔ گھر وچ گھر وکھائے کھلا ویڑا، گھر مندر کر رُشانیایا۔ آتم پر ماتم ڈئی دویتی چکے جھیرا، جھنجٹ کوئے رہن نہ پانیا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کوئے چترانیا۔ گرگھ ہر جن ہر سنت بھگت بھگوان دیوے نام چاہ ساچی کر کر مہرا، مہر نظر اک اٹھانیا۔ چاہ پین دی ساچی آس، گرگھ سدا رکھانیدا۔ دھن وڈیائی جو بُجھائے پیاس، ترسنا روگ گوانیدا۔ لیکھے لگے پون سواس، سواس سواساں سوبھا گانیدا۔ لیکھا چکے پر تھی آکاش، گگن گگنتر پار کرانیدا۔ زمل جوت کرے پرکاس، پرکاشوان اک اکھوانیدا۔ محل اٹل مینار کھیل تماش، خالق خلق

آپ کھلائیندا۔ شہنشاہ شاہو شہاباش، راج راجان ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ جن بھگتاں ساچی چاہ دیوے بھر گلاس، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ساچے سنتاں کولوں کوئی نہ ہووے نراس، نراسا روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر سنگت بن نمانی منہ وچ گھاس، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جنم جنم دا کٹو جم کا پھاس، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ مایا ممتا پردہ کرنا فاش قاش، قطرہ قطرہ قطرے نال کترائیندا۔ چاہ پپون دی سدا پیاس، بن چاہ سائتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ چاہ پیانو نام مد، مدھر رس دکھائیا۔ اپنے اندر آپے سد، گھر گھر وچ بھو گھلائیا۔ شہد اگئی وجے ند، دھن آتمک راگ سنائیا۔ نو دوارے مکے حد، گھر دسویں ملے وڈیائیا۔ آتم پر ماتم کراؤ لڈ، پتا پوت ملے سچ سکھائیا۔ وشو سوہے اکو جد، وشنوں اپنا روپ دکھائیا۔ کوئی نہ لاؤنا اج تیج، بن پیتیاں مڑ کوئے نہ جائیا۔ در دوارے آئے بھج، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ اک دوجے دے سائمنے رہے سچ، نہ کوئے سکے گھ چھپائیا۔ اکو مندر کراؤناج، اکو کعبہ نظری آئیا۔ اک نگارہ جائے وچ، ایک نوبت نام سنائیا۔ در دوارے ساچی چاہ پیئے رنج رنج، مڑ کے پھیر پین دی لوڑ رہے نہ رائیا۔ ساچی چاہ کرو تیار، نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ ساچی بھٹھی دیو چاڑھ، اگنی جوتی لنبو لائیندا۔ مٹھاپاؤ اگم اپار، رس نظر کسے نہ آئیندا۔ کایا نالوں پتی توڑو پت ڈال، ڈالی ڈالی دیکھ دکھائیندا۔ چھان پُن کرو تیار، جگت دُرمت میل نہ کوئے دکھائیندا۔ بھر پیالہ دینا وچ سنسار، سنساری جیو سرب ترسائیندا۔ سنت سنگر پورا سدا سدا کرے سچ پیار، ساچی چاہ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگنہارا ساچا ور، در درویش کھلوتا در، اکو آسا آس وچوں پرگٹائیندا۔ آسا وچوں آس پرگٹ، پرگٹ دھار دکھائیا۔ کر کرپا پیالہ دینا جھٹ، دوویں ہتھ دکھائیا۔ بن رسنا پیتا جائے گٹ گٹ، نہ سکے کوئے اٹکائیا۔ بجر کپاٹی کھلے جھٹ، نرگن جوت ہوئے رُشنائیا۔ انحد اگئی وجے سٹ، مل سخیاں منگل گائیا۔ اکو ملے کملاپت، کون نین سچا ماہیا۔ اتتم رکھے کلج پت، لکھ چوراسی نار دُہاگن رہی گر لائیا۔ سر سمرتھ رکھ ہتھ، دو جہاناں لہنا دئے چُکائیا۔ آندھ گوانڈھ سارے رہے دس، سنت درباری لال اپنا دربار گھلائیا۔ جو آوے سو ہو جائے وس، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کر کرپا مارگ دینا دس، جس دوارے ملے سچا ماہیا۔ پندھ مکایئے نٹھ نٹھ، پیریں چلن کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگنہارا ساچا در، چاہ چاہنا وچ ملایا۔ بھولے بھالے دیکھو جٹ، سرتی شہد نہ کسے ملایا۔ سنتاں کولوں لاہا

رہے کھٹ، در در پھیرا پایا۔ بن سنت بھگونت کوئے نہ چلائے لوک مات ہٹ، نام خزانہ نہ کوئے لٹایا۔ کوٹن کوٹ منکا مالا رہے رٹ، من کا منکا نہ کوئے بھوایا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے تیرتھ تٹ، گنگا گوداوری جمنائستی ڈیرہ لایا۔ امرت آتم نہ دیوے کوئی جھٹ، نہجھر رس نہ کوئے جھرایا۔ سنت ساجن دُرمت میل دینی کٹ، میل کوئے رہن نہ پایا۔ آو سکھو ویکھو گھلا ہٹ، پاربرہم پت پر میثور اکو رہیا گھلایا۔ جس دوارے کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سنت سادھ بیٹھے ڈھٹھ، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکایا۔ سو صاحب پُرکھ سمرتھ، سرب جیاں دیونہار اکھوایا۔ سنتاں کول سو دا ہتھو ہتھ، ادھار کوئے نہ جگت کرایا۔ ادھروں کڈھ ایدھر رکھن وتھ، وستو اپنی آپ جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگنہارا اکو در، اکو آس رکھایا۔ سنت کوئی نہ کرے نہال، پر بھو آگے کرن عرضوایا۔ سنت سد مات دلال، بن وچولے سیو کمایا۔ ساچا مارگ دین سکھال، لکھ چوراسی پاندھی پنڈھ مکایا۔ اندر وڑ وڑ چلنا نال نال، باہروں رسنا نال سمجھایا۔ پُرکھ اکال دین دیال آپ دکھائے سچی دھر مسال، سچکھنڈ دوار کڈا لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ سنتاں اپنے نام دیوے وڈیایا۔ سوکھ سوہے جو رسنا ہسے، بتی دند وڈیایا۔ جس ہردے پر م پُرکھ پر میثور وسے، تِس اٹھے پہر رُشنا یا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاس رو سسے، نور اکو اک جنایا۔ اپنا مارگ سنتاں دسے، سنت مارگ سرشٹ سبائی دئے لگایا۔ آتم پر ماتم ایکا مندر وسے، سوہنگ سو پُرکھ زرنجن کر گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہنسا سوہنگ سوہنگ ہنسا اپنا رنگ رنگایا۔ ادھ وچکار کئی کندھ، پردہ کوئے نظر نہ آیا۔ سوہنگ اکو چھند، گوبند گیت الا یا۔ اندرے اندر کے پنڈھ، باہر سفر نہ کوئے کرایا۔ سنت مہاتم آتم کھولے اپنی گنڈھ، ساچا نام دیو ورتایا۔ بھگھیاں ننگیاں پے جائے ٹھنڈ، اگنی ت بھجھایا۔ جنم جنم دی ہوئی رنڈ، ہر کنت لئے منایا۔ کلجگ اودھ رہی لنگھ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ اک دکھاؤنی سچ پلنگ، جس سچ اُپر ستا سچا ماہیا۔ اٹھے پہر وجائے مردنگ، ڈھولک جھھینا نہ کوئے رکھایا۔ بن سورج چند چڑھیا چند، پرکاش پرکاش پرکاشوان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر جن بھگتاں سنتاں کول رکھی اکو منگ، دوجی چاہ نہ کوئے رکھایا۔ کندھ وچاری رہی رو، نیتز نیناں نیر وہایا۔ بھڑی بھڑی سنت اک دُوبے نال اچے نہ سکے چھوہ، میرا پردہ نہ کوئے اٹھایا۔ جگت و دیا ودھیا موہ، انھو درشٹ

نہ کوئے جنایا۔ میری خبر نہ دیوے سو، ہنگ برہم دئے جگایا۔ میرے گھر نہ ہوئی لو، میری تاکی نہ کسے کھلایا۔ ----- اسیں دیکھئے
 آگے ہو، کس گھر ہوئے رُشانیا۔ کون نہجرنا رہیا چو، بوند بوند رہیا پُکایا۔ بانہہ سرہانے لے کے اُتے نہ جائے سو، سچ سنگھاسن اک رکھایا۔ اِکو دینا
 ساچا ڈھو آ ڈھو، اتوٹ اٹوٹ نام ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چاہ منگن دی اِکو آس رکھایا۔ اِٹاں کندھ رووے ہسے، دوویں کندھ
 دکھایا۔ میرے انتر رین اندھیری مٹے، چوڈوس چند نہ کوئے چڑھایا۔ جِناں چر سنت درباری لال نہ مارگ دتے، اوہناں چر میری خوشی کدے نہ آئی۔
 بہہ بہہ چرن نہانی جھسے، بن سیوک سیوک کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگ منگنہارا اِکو منگ منگایا۔ دِیال گرو نہ کوئے گھاٹا، گھاٹا
 کوئے رہن نہ پائی۔ اندر باہر نیڑے آئی واٹا، نگی کندھ نہ سکے اٹکایا۔ ہوئے نہانی کھوپے جھاٹا، بہل ہو دئے دُہایا۔ بھگت بھگوت اِکو ساکا، ہر سبجن
 آپ سٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت دوارے دیکھ بھنڈارے بول جیکارے، ایکا الکھ الکھ الکھ سٹایا۔ الکھ الکھ زرنجن، اگم اگم
 سٹائیدا۔ سنت سبجن درد دُکھ بھے بھنجن، بھو ساگر پار کرانیدا۔ نیتز نام ندھان پائے انجن، اگیان اندھیر جھکائیدا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن،
 اٹھسٹھ کھ شرمائیدا۔ مل سنتاں دپیک جوتی جگن، جاگرت جوت ڈمگائیدا۔ کھ لگاؤنا ساچا سگن، اِکو نام منگ منگائیدا۔ ترے گن مایا نہ لگے اگن، پنج تت
 نہ کوئے ہلکائیدا۔ اٹھے پہر ایکا نوری جوتی نورانی نام رہے لگن، لاگے کوئے ہور نہ آئیدا۔ بن سنتاں دسے نہ کوئے سبجن، لکھ چوڑاسی جھوٹھانا تا موہ
 ودھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، منگنہارا ساچا در، گرہ مندر اندر اِکو منگ رکھائیدا۔ رام نام ساچی سیوا، دوجی سیوا کم کسے نہ آئی۔
 آتم پر ماتم ملے دیوی دیوا، دیو آتم ہوئے گڑمائی۔ لہنا دینا چکائے الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ سچا دینا اِکو میوہ، بن رسنا جہوا کھایا۔ مستک لاؤنا
 ساچا تھیوا، کوستک مینا نور رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا آد جگاد جگا جگتتر جن بھگتاں اِکو سمجھایا۔ اِکو اک آد جگاد، جمن مرن
 وچ نہ آئی۔ اِکو اک بودھ اگادھ، آد جگاد کرے پڑھایا۔ اِکو اک انادی ناد، انادی دئے سٹایا۔ اِکو اک کوٹن کوٹ اُپائے سنت سادھ، لوک مات سیوا

لگایا۔ اِکو اک دیونہارا داد، لکھ چوڑاسی جھولی آپ بھرایا۔ اِکو اک گر اوتار پیر پیغمبر اپنے وچوں کاڈھ، اُنٹ اپنے وچ سمایا۔ سو صاحب دِیال ٹھاکر
سوامی جگا جگنتر سب نوں رہے یاد، اُبھل بُھل کدے نہ جایا۔

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بدھنی ضلع فروزپُر ★

گرہ مندر گھر سُہنجنا، ہر جن ملے مان وڈیایا۔ پر بھ پایا درد دُکھ بھے بھنجنا، بھو ساگر پار کرایا۔ نم واس مہکائے چندنا، سچ سنگدھی اک پر گٹایا۔
آتم دیوے سچ اندنا، اند اند وچ رکھایا۔ جم کی پھاسی توڑے پھندھنا، لکھ چوڑاسی دے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن
ساچے پار کرایا۔ ہر جن بیڑا اترے پار، سنگر پورا آپ کرائیندا۔ اُنٹ بیڑا نہ کوئے ڈوبے منجھدھار، سنسار ساگر ویکھ دکھائیندا۔ ساچی نیا دیوے چاڑھ،
نام نوکا اک دکھائیندا۔ سیوا کرے آپ کرتار، زرگن سرگن سرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ سجن پار
کرائیندا۔ گرگھ سجن بیڑا بنھ، اپنے کندھ اٹھایا۔ ایکا دیوے نام دھن، دست اموک جھولی پایا۔ ایکا راگ سنائے کن، شبد اگمی ناد وجایا۔ ایکا واسنا
مارے من، من متادے کھپایا۔ کرے پرکاس اندھیر اٹھ، چند چاندنی اک رُشٹایا۔ بیچ وکارا دیوے ڈن، ڈنکا اِکو اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا دے چُکایا۔ ہر جن لیکھا چکے مات، آون جاون رہن نہ پایا۔ سنگر پورا دیوے دات، داتا دانی آپ ورتایا۔ زرگن سرگن
سگلا ساتھ، بن سنگی آپ نبھایا۔ ایکا نام دیوے گاتھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھایا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ نہاون کوئے نہ جایا۔ گھر ملے
پُرکھ سمراتھ، مہربان ایکا مہر نظر اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ لہنا جھولی پایا۔ گرگھ لہنا چار جگ، جگ چوڑی آپ مُکائیندا۔
سنگر پورا گودی چک، شبد ہلار اک رکھائیندا۔ اُجل کرے مات لکھ، دُرمت میل دھوائیندا۔ ناتا توڑ مات گر بھ اُٹا رُکھ، اجون جون نہ کوئے بھوائیندا۔
آتم پر ماتم دیوے سکھ، سوہنگ ڈھولا اک سنائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چتر بُج اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنت سُہیلے ساچے سُت، جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دیکھ دکھائیں۔ ساچے گھر دیکھنا، دین اپنی دیا کمائیا۔ غریب نمائیاں پاوے سارا، اوچاں نیچاں بھیو چکائیا۔ ایک دیوے چرن سہارا، ہر سرن وڈی وڈیائیا۔ آون جاون پار کنارہ، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔ نام اگئی اک جیکارا، سوہنگ سوہلا رسنا گائیا۔ بن وچولا ایکنارا، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ جن بھگتاں امرت رس دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لیکھا لیکھے پائیا۔ گرسکھ لیکھا لیکھے جائے لگ، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ رسنا لگھ بھوگ لگائے ساچا سگ، سگن اکو وار منائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ سگ، بدھی کاگ نہ کوئے گر لائیا۔ اتم پردہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ہوئے آپ سہائیا۔ سدا سہائی گرسکھ تیرا، ہر سنگر دیا کمائیا۔ بھیو چکائے میرا تیرا، تیرا میرا ایکا گھر وسائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو ڈھاہے ڈھیرا، ڈھیری ڈھاہ خاک ملائیندا۔ ایک رنگ دکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے پار لنگھائیندا۔ ہر جن ساچا پار لنگھ، تٹ کنارے پھیرا پائیا۔ اتم آتر سچ پلنگ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ اٹھے پہر اک مردنگ، انحد نادی ناد سنائیا۔ امرت سرور دھارا گنگ، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ درس دکھائے سورا سربنگ، سوچھ سرپوئی روپ وٹائیا۔ گرسکھ جنم نہ ہوئے بھنگ، مانس مانگھ لیکھے لائیا۔ دئی دوتی ڈھاہے کندھ، اتم پر ماتم میل ملائیا۔ گرسکھ گرسکھ گرسکھ، گرسکھ پڑھائیا۔ دین دیال سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلج اتم ناؤں نرکارا رہیا ونڈ، جن بھگتاں جھولی آپ بھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن بیڑا مات بنھ، سنسار ساگر پار کرائیا۔

۹۳۲

۹۳۲

☆ ۲۳ بھادروں ۲۰۱۹ دیال سنگھ دے گرہ راموں والا ضلع فروزپور ☆

کلج اتم کوڑ پکھنڈ، نو کھنڈ پر تھی رہیا سائیا۔ سادھاں سنتاں اتم ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ اپنی ٹٹی نہ سکے کوئی گنڈھ، جگت جیواں دھکا رہے لائیا۔ اتم آتر اندھیرا اندھ، سچ پرکاس نہ کوئے کرائیا۔ انحد انادی نہ کوئے چھند، بودھ اگادھ نہ کوئے پڑھائیا۔ امرت اتم نہ کوئے ٹھنڈ،

نہلک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

سچ سرور نہ کوئے نہایا۔ نگی ہوئی سب دی کنڈ، پردہ سکے نہ کوئے پایا۔ رسنا جہوا کوک کوک پائُن ڈنڈ، بھيو ابھيد نہ کوئے کھلایا۔ جگت وکارا ہوئے
 جنگ، پنچم پنچ پر پنچ کرے لڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا تھاواں تھانیا۔ کلجگ کرپا وڈ بلکار، بل اپنا رہی جنایا۔ سرشٹ سبائی
 مارے مار، پچیا کوئے رہن نہ پایا۔ سادھ سنت کرن وِ بچار، ست سنتو کھ نہ کوئے وڈیایا۔ رسنا جہوا کرن پرچار، پرچہ نام نہ کوئے پھڑایا۔ گردر مندر
 مسجد دسے دھواں دھار، سچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ نانک نام نہ سکيا کوئے وچار، گو بند بھيو کوئے نہ آيا۔ ار جن لیکھا کھیا اک اپار، اپر مپر کر پڑھایا۔
 آد جگادی اک اوتار، ست پُر کھ زرنجن وڈ وڈیایا۔ جگ چو کڑی ویکھے وارو وار، نت نوت ویس وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے اُبار، بھيو ابھيد کھلایا۔ ساچے
 سنتاں دے دیدار، درسی اپنا درس کرایا۔ گرکھاں دیوے نام آدھار، نام ندھانا جھولی پایا۔ گر سکھاں کرے سچ پیار، بخشے چرن سرن سرنایا۔ ناتا توڑ
 جگت پیار، سچ پریتی اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمایا۔ کلجگ جوٹھ جھوٹھ رہیا کوک، کوک کوک سٹانیندا۔
 سادھاں سنتاں چکی چوک، چوتھے پد نہ کوئے سمانیندا۔ اندروں خالی دسن بھوک، جگت لُما رنگ چڑھانیندا۔ سرت سوانی سٹی گوڑھی نیند گھوک، شبدي
 ناد نہ کوئے الامیندا۔ رسنا جہوا کہن جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کوئے درڑانیندا۔ پُر کھ اکال بن بن بہن پوت، تاگا سوت گنڈھ نہ کوئے پوانیندا۔ انتم سب دا
 آوا جانا اوت، پُر کھ ابناسی لیکھا آپ مُکانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ کوڑ کرپا مارے بول، جھوٹھ سٹینٹ
 دے دُہایا۔ سچ دست نہ کسے کول، خالی ہتھ رہے پھرایا۔ ست نہ تولے کوئے تول، نام کنڈا نہ کوئے اُٹھایا۔ جگت ترسنا لگا گھول، بل اپنا آپ جنایا۔
 بن بن بیٹھے پنڈت رول، اپنا اپنا رولا پایا۔ آتم پر ماتم کوئے نہ جائے مول، مولا نظر کسے نہ آيا۔ اُلٹا نہ کوئے نابھ کول، کول نابھ نہ کوئے اُلٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کرپا رہیا کھپایا۔ کلجگ کرپا میٹے آنت، میٹنہارا پھیرا پانیندا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا راہ
 چلائیندا۔ سچ سچ چلائے منت، منتر اپنا نام درڑانیندا۔ کنت سہاگ چاڑھے رنگ بسنت، چولی کایا آپ رنگانیندا۔ گرٹھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم
 سرب سمجھانیندا۔ میل ملائے ساچی سنگت، سگلا سنگ رکھانیندا۔ بھگت دوارے بنے منگت، درگھر اپنی منگ منگانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کلج کرپا پار کرانیدا۔ کلج کرپا کرے پار، کوڑ گڑیا رادے مٹانیا۔ ست ستوادی بنھے ساچی دھار، ست پڑکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ سرشٹ سبائی
 اک دوار، سچ دوارا دے درسائی۔ نو کھنڈ پر تھی اک پیار، آتم پر ماتم جوڑ جوڑانیا۔ ستاں دیپاں اک جیکار، سوہنگ ڈھولا آپ سنائی۔ لکھ چوڑا سی امرت
 بخشے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ بھگت بھگونت میٹنہار اندھ اندھیار، گیان نیز کرے رُشنائیا۔ محل اٹل پاوے سار، ڈو نگھی کندر پھول
 پھولانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کوڑا لیکھا دے چکانیا۔ کوڑ گڑیا اچکے پنڈھ، لوک مات رہن نہ پانیا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک اندھ،
 اند اپنا ناؤں دکھانیا۔ بھگت بھگونت سنائے چھند، سوہلا ڈھولا آپے گانیا۔ جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پانیا۔ کایا مندر اندر لنگھ، ڈو نگھی کوری
 بھوری ہوئے سہانیا۔ کرپا وجائے نام مردنگ، سچ مردانگی آپ جنانیا۔ ست سرُپی دیوے اک اندھ، رسنا جہوا کتھ نہ سکے رانیا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹائے
 پنڈھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اندر اپنا
 کھیل کرانیا۔ کایا اندر ساچے ساز، تندری تند نہ کوئے رکھانیا۔ اٹھے پہر وجائے غریب نواز، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈانیا۔ شبد اگئی سنائے واج، چھتتی راگ
 رہے جس گانیا۔ اندر باہر گپت ظاہر گر کا شبد سچا ناد، دُھن آتمک رس دکھانیا۔ جنہاں سنگر وسے پاس، تنہاں ایک رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا ساز سجن آپ وجانیا۔ گرگھ بدھی سدا بیک، ویکھی آپ جنانیدا۔ گر گر سنگر نیز پیکھ، پیکھ پیکھ سمجھانیدا۔
 پت پر میثور اکوٹیک، ایک گھر دکھانیدا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، اگنی اگ نہ کوئے جلا نیدا۔ صاحب سنگر دا اکو بھیکھ، بھیکھاں وچ کدے نہ آسیندا۔
 جن بھگتاں کھنہارا لیکھ، بن قلم شاہی لکھت لکھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بدھ کرے کارج شدھ، رِدھ
 سدھ در در دھکے لائیندا۔

☆ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی گُردیال سنگھ دے گرہ نوال راموں والا ضلع فرورپر ☆

گرگھ پُھلواڑی گلشن بہار، گر سنگر رنگ مہکائی۔ ست ستوادی سچ پیار، پر م پُرکھ نبھائی۔ پت ڈالی دیکھے وچ سنسار، کرپا کر بے پرواہیا۔ دست امولک دے نرنکار، نرگن سرگن ہوئے سہائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ لکائی۔ گرگھ گر کا سچا باغ، جگ جگ مات لگائیدا۔ دیک جوت رکھ چراغ، نور نور پرگنائیدا۔ شبد اگئی مار آواز، ہوکا دے دے آپ جگائیدا۔ راکھ بنے غریب نواز، دوس رین سیو کمائیدا۔ لاجا رکھے وچ جہان، جیون جگت آپ جنائیدا۔ آتم پر ماتم دیوے دان، دست امولک آپ ورتائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے مان دوائیدا۔ ہر جن سچا ساچا بوٹا، لوک مات لہرایا۔ پون پونی سچا ہوٹا، پریم پریم سائی۔ ناتا تے جوٹھا جوٹھا، کوڑی کریا دے مٹائی۔ صاحب سنگر اکوٹھا، دیونہار سرنائی۔ امرت جام پیائے گھٹا، نجھرس چکھائی۔ آون جاون لیکھا چھٹا، پنڈھ کوئے رہن نہ پائی۔ کرے کھیل ابناسی اچتا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائی۔ مات گر بھ دا اٹلا رُکھا، لوک مات پھل پھول آپ لگائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن دیکھے جگ جنم دا گھسا، پھڑ باہوں آپ ملائی۔ گرگھ بوٹا پت ڈالی، ہر جو ہر آپ مہکائیدا۔ گو بند سورا ساچا والی، دوس رین دیکھ دکھائیدا۔ میل ملاوا جوت اکالی، اکل کل سائیدا۔ سرشٹ سبائی دے ہتھاں خالی، ہر کا نام ہتھ نہ کوئے رکھائیدا۔ چاروں کُنٹ گھٹا کالی، جگت اندھیرا چھائیدا۔ کوئی نہ دے سچا پالی، پرتپالک مکھ بھوائیدا۔ گرگھ و رلے گھال گھالی، کیتی گھال لیکھے لائیدا۔ بھگت بھگونت بن سوالی، ساچی جھولی اگے ڈائیدا۔ دیونہار سچا دھن مالی، مال خزانہ آپ دکھائیدا۔ نرگن ہو ہو کرے دلالی، سرگن وچ کرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے رنگ آپ دکھائیدا۔ گرگھ بوٹا پھلے پھلے، ہر سنگت رنگ رنگائیدا۔ دیوے وڈیائی پنج تت گل، کایا کپڑ ویکھ دکھائیدا۔ دست امولک نام انمل، بن منگیا جھولی پائیدا۔ تولنہارا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، درگھر ساچے دیا کمائیدا۔ درگھر سچا سہنجنا، سوہے بنک دوار۔ پر بھ پایا پُرکھ الکھ نرنجنا، آد جگادی اینکار۔ گرہ ملیا سچا سچتا، دو جہاناں پنڈھ نوار۔ چرن دھوڑ کرائے منجا، کوڑی کریا میٹے چھار۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

ہر جن ساچے دئے آدھار۔ ہر جن اُدھرے لوک مات، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔ جس جن دیوے اپنی دات، ناؤں نرنکارا جھولی پائیندا۔ ڈونگھا بھرے
 آپے کھات، کھاتہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نش اکھر وکھر آپے واچ، اپنا حکم سناائیندا۔ جوتی جاتا کر پرکاس، پرکاشوان کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے رکت بوند
 ہڈ ناڑی ماس، پنچ تت کا یا گنڈھ پوائیندا۔ دیونہارا پون سواس، سواس پون روپ وکھائیندا۔ جنم جگ جگ پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ نچ گھر
 آتم کر کر واس، گرہ گرہ سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنا رنگ رنگائیندا۔ ہر جن بوٹا سو ہنا رکھ، ہر سنگر آپ اپیایا۔ لکھ
 چوراسی وچوں مانس دیہہ مانکھ، مانو اپنا رنگ چڑھایا۔ آتم پر ماتم دتے سکھ، سکھ سچ سچ سمایا۔ جگت تر سنا میٹے بھکھ، بھکھیاں بھکھ گویا۔ جگت وکارا میٹے
 ڈکھ، ڈکھیاں درد وندایا۔ درس دیوے لک لک، اپنا کھ چھپایا۔ بھگت بھگوان اک دوجے کولوں لین بچھ، مرید مرشد حال سنا یا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر جن سارے آپ اٹھایا۔ ہر جن ساچا اوچو اوچ، ایکا ایک اکھوایا۔ اندر باہر ساچی سچ، کوڑی کریا رہے نہ رانیا۔ بھاگ لگے پنچ تت
 کا یا ماٹی بت، تن خاکی سو بھاپایا۔ کرپا کرے ابناسی اچت، سدا سہیلا ہوئے سہایا۔ سچ سہنجینی سو ہے رت، بھل بھلوٹھی آپ مہکایا۔ ٹھگ چور یار
 کوئے نہ جائے لٹ، رائے دھرم نہ دئے سزایا۔ سنگر پورا دین دیال اپنی گودی لئے چک، چک چک خوشی منایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرکھ دیوے نام وڈیایا۔ گرکھ سو ہنا سچا برکھ، برچھ روپ وکھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھانہ کوئے جناائیندا۔
 نیز لوچن ساچا درس، درسی درس آپ وکھائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، حاصل اکو انک جناائیندا۔ امرت میگھ امیوں رس برس، ہنگ برہم پرناائیندا۔
 پورب لہنا لہے قرض، مقروض اپنا فرض کمائیندا۔ جن بھگتا ملن دی رکھے غرض، جگ جگ پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی کوئی نہ سکے ورج، آوندنا جاندا
 نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھ گر گر رنگ رنگائیندا۔ گرکھ بوٹا رنگ بسنت، نور نور سما یا۔ صاحب سنگر ملے سچا
 کنت، گھر مندر وجے ودھایا۔ گڑھ تھے ہوئے ہنگت، ہوئے روگ رہے نہ رانیا۔ روپ وٹائے ساچا سنت، سنت سنگر سکھ سکھ سما یا۔ مہما جان جنائے
 اگنت، بے انت بے پروا ہیا۔ نام ندھانا گر گر منت، منتر انتر کرے پڑھایا۔ لیکھا جان جگو جگنت، سنجگ تریتا دو پر کلجگ ویکھے چائیں چانیا۔ پاوے سار

جیرج انڈج، اُتبیج سیتیج پردہ لاپیا۔ گیان بودھ پر بھہ ایک پنڈت، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ ناؤں نرنکارا دیوے اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیا۔ مہربان سورا سرنگت، سور پیر سچا شہنشاہیا۔ گرگھ چرناں ہیٹھ دباے سورگ جتت، بہشت مان نہ کوئے رکھایا۔ میل ملائے اپنا انت، آپ اپنے وچ سمایا۔ گرگھ مہاسدا اگت، وید شاستر دین گواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ملائے اپنی سنگت، تس لکھ پوراسی رہن نہ پایا۔

☆ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ، بیبی مہندر کور دے گرہ چڑک ضلع فروزپر ☆

کرے کھیل پڑکھ سمراتھا، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نور کر پرکاسا، جوتی جوت جوت رُشائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ویکھنہار تماشہا، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ منڈل منڈپ پاونہارا راسا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ لیکھا جانے پر تھمی آکاشا، گنگن لگنتر پھول پھولائیندا۔ وشن برہما شورکھے داسی داسا، ہر ہر حکم منائیندا۔ جگ چوکڑی دیونہار داسا، راگ اناد دھن منائیندا۔ بھيو ابھید کھولنہار خلاصہ، نش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار پرگٹ کر کر سیوا لائے داسی داسا، سیوک سیوا اک سمجھائیندا۔ کلجگ انتم کھولن آیا کھاتہ، پچھلا لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن جانہارا ناتا، ناتا بدھاتا آپ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، سنگر صاحب وڈ وڈایا۔ آد جگادی اک ایتیا، درگھر ساچے سو بھاپایا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آپ چلائے اپنی ریتا، ریتوان آپ اکھوایا۔ جگ چوکڑی ویکھے کھیل بیتا، پردہ سب دادے اٹھایا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ کلجگ انتم تپے انگیٹھا، نو کھنڈ پر تھمی اگن لگایا۔ نام ندھان کسے نہ پیتا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ سرت سوانی ملیا میل نہ رام سیتا، ساتک ست نہ کوئے کرائیا۔ گیان دھیان نہ کوئے گیتا، گو بند میل نہ کوئے ملایا۔ کھیلے کھیل پر بھو انڈیٹھا، نیتز نین نظر کسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ پڑکھ سمرتھ بے پرواہ، بھيو کوئے نہ آئیندا۔ جگ جگ چلائے اپنا راہ، رہر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد انادی دے صلاح، ساچے مارگ پائیندا۔ دو جہاناں کھیڑا دے وساء، لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنے

رنگ رنگائیندا۔ اُتبیج سیتیج جیرج انڈ لئے پرگٹا، ترے بیج میلا جوڑ جڑائیندا۔ اک اکیلا پھیرا پا، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر آپ ہنڈھا، کجک اپنا بھیو چکائیندا۔ نو نو پندھ دئے مکا، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ سبجگھنڈ دوارے سبج سبگھاسن اک سہا، سوبھاؤنت آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ نہ کوئی دوسر ساجن سنگ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ آد جگاد وجائے مردنگ، نام ندھانا اک دسائیا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، نرگن سرگن سرگن نرگن پندھ مکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سنائے اپنا چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ لہنا دینا چکائے مٹی دند، رسنا جہوانہ کوئے ہلائی۔ آتم پر ماتم سبج اند، اند اند وچ رکھائیا۔ بھرم بھلیکھا ڈئی دوتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر وڈا وڈ، بھیو کوئے نہ آئیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے رنگ رنگائیندا۔ نرگن نرگن لڈائے لڈ، اپنی گود بہائیندا۔ بودھ اگادھا ایکا چھند، ڈھر فرمانا آپ سنائیندا۔ لکھ چوراسی پائے بندھن بند، بندی خانہ نظر کسے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت سبج دوارے لئے سد در دروازہ آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہما اکھ آپ جنائیندا۔ سمرتھ پُرکھ مہما اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دس، چھوٹے بالے راہ چلائیا۔ نام اگئی پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلائیا۔ انتر دیوے اکو رس، امرت آتم جام پیائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، آد نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ اندر باہر گیت ظاہر سدا رکھے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اکو منتر اکو پوجا اکو پاٹھ، اشٹ دیوے گر اک سمجھائیا۔ اکو چرن اکو کول اکو نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ اکو پتا اکو مات، اکو وست اکو دات، دیونہار اک ہو جائیا۔ اکو برہم اکو ذات، پار برہم پر بھ وند وندائیا۔ اکو مندر اکو کھاٹ، اکو بھیو رہیا کھلائیا۔ اکو منڈل اکو راس، گوپنی کاہن اک نچائیا۔ ایکا بھوگ اک بلاس، ایکا سیجا رہیا ہنڈھائیا۔ ایکا شہنشاہ شاہو شتاباش، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکا پوری کرے آس، جگ جگ اپنی دیا کمائیا۔ ایکا ویکھے کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ایکا مقامے حق رکھے نو اس، پروردگار سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ سمرتھ پُرکھ پر بھ کھیل اول، بھیو کوئے

نہ پائیندا۔ آد جگادی اک اکلّا، سچھنڈ نواسی ویس وٹائیندا۔ گر اوتار پھڑائے پلا، پیر پیغمبر گنڈھ پوائیندا۔ نام سندیس ساچا گھلا، جگ جگ اپنا حکم منائیندا۔
 جوتی شبدی آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ وسنہارا جلا تھلا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دھام سہائے اک اٹلا، محل اٹل آپ وسائیندا۔ اپنے
 دیک آپے بلا، دیا باقی نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ساچا ملا، سچھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا کھیل
 کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بے آنت، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنتوئل ویس وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی بنائے بنت، وشن برہما شو
 سیو لگائیندا۔ گر اوتار دے دے منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ بھيو گھلائے ساچے سنت، سنت سنگر رنگ رنگائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر
 اک سمجھائیندا۔ ہر کا بھيو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ آد جگاد رہے اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا رنگ دکھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر ساچا رنگ، جگت نیز نظر نہ آئیا۔ اناد انادی وجائے مردنگ، گھر ساچے راگ الایا۔ آتم
 سچ سہنجنی اک پلنگ، پر م پُرکھ پر بھ آپ سہائیا۔ آتر آتم نجھر رس انند، ساچا جھرنا آپ جھرائیا۔ دئی دویٹی ڈھاہے کندھ، کھنڈا کھڑگ اک چکائیا۔
 پنچ وکارا دیوے دند، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ گر کھماں توڑے خانہ بندی بند، آپ اپنا بندھن پائیا۔ کر پرکاس بن سورج چند، گھر گھر وچ
 کرے رُشائیا۔ آتم پر ماتم گائے چھند، سوہنگ ڈھولا اک سٹائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، سرتی شبدی لئے ملایا۔ بن پانیوں پائے ٹھنڈ، ترے گن گنی
 دے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بدھاتا، سو پُرکھ نرنجن کھیل رچائیندا۔ میٹنہار
 اندھیری راتا، ست ستوادی ساچا چند چڑھائیندا۔ نرگن سرگن چلائے ساچا راتھا، بن رتھو اہی سیو کمائیندا۔ اک جنائے پوجا پاٹھا، اکھر وکھر آپ
 پڑھائیندا۔ بھيو چکائے تریلوکی ناتھا، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ اپنی سیو لگائیندا۔ ہر جن دیوے سچ بھروسا، چرن کول کول چرن اپر دھول اکومان رکھائیندا۔
 جگ جنم دی پوری کرے آسا، نسا من میٹ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا رنگ دکھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ رنگ اپارا،
 نیز نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جاتا جوت اُجیارا، نور نورانہ نور رُشائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچھنڈ ساچے آسن لایا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا نگھ

چھپائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر دے ہلار، حکمی محکم آپ جنائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جگ چوکڑی کرے پارا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے گر اوتارا،
 پیر پیغمبراں نال ملایا۔ کلجک انتم کھیل نیارا کرے کرائے کرنیہارا، قدرت قادر ویکھ دکھایا۔ نورِ الہی ہو اُجیارا، سرشٹ سبائی سانجھا یارا، مکھ نقاب پردہ
 دے اُٹھایا۔ احباب رباب وجائے ستارا، چوڈاں لوکاں کھول کواڑا، چوڈاں طبقات دے جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیز نین نین اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ سمرتھ داتا اینکارا، دوجا نظر کوئے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو
 تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن پاوے سار، ہنگ برہم میل ملانیندا۔ اینکارا دے آدھار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آد زرنجن کر اُجیار،
 جوتی دپیک جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا بنھے چرن پیار، چرن سرن اک سمجھائیندا۔ سری بھگوان وکھائے ٹھانڈا دربار، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔
 پاربرہم پر بھ کرے پیار، ساچی گودی آپ بہائیندا۔ برہم لیکھا انتم وار، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکڑی پیتے چار، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ کوٹن
 کوٹ پیر پیغمبر کرن پکار، در سجدہ سپس جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ کوٹن کوٹ در درویش بنے بھکھار، الفی تن نہ کوئے
 رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ سنجگ تریتا دواپر کلجک جگ روون زارو زار، نیز نیناں دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ اینکارا بیٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔
 ویکھنہارا پُرکھ کرتار، ویس انیکا روپ وٹائیندا۔ حکمے اندر تینی اوتار، جگ جگ اپنی دھار جنائیندا۔ حکمے اندر بول جیکار، ناؤں زرنکارا آپ سنائیندا۔ حکمے
 اندر لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن میلا میل ملانیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت وید پُران دے اُچار، حکمے اندر راگ الائیندا۔ حکمے اندر گیتا گیان دے
 آدھار، حکمے اندر انجیل قرآن پڑھائیندا۔ حکمے اندر کھانی بانی پاوے سار، پراپسنتی مدھم بیکھری آپ سنائیندا۔ حکمے اندر چارے کھانی دے آدھار، انڈج
 جیرج اُتبھج سیتج بندھن پائیندا۔ حکمے اندر گھڑے گھڑ بھنے بھنہنہار، ہر کا بھيو کوئے نہ پائیندا۔ جو آیا سو اٹھ اٹھ گیا اپنی وار، تھر کوئے نظر نہ آئیندا۔
 دوئے جوڑ جوڑ کرن نمسکار، نمونمو سرب سنائیندا۔ سجدہ سپس جھکے پروردگار، جگدیش اپنا حکم منائیندا۔ کاتب بنیا نہ کوئے لکھار، لکھ لکھ لیکھا نہ کوئے
 جنائیندا۔ سرشٹ سبائی انتم گئی ہار، ہر ہر روپ نظر کسے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کرے وبھچار، دھیرج جت نہ کوئے جنائیندا۔ کوڑ گڑیا رانین شنکار، سچ

سُج رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ گر کاشد نہ کوئے پیار، گر وہٹ نہ کوئے دکھائیندا۔ پیر پیغمبر گئے ہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا راہ چلائیندا۔ سمرتھ پُرکھ لائے مگ، پنٹھ اپنا اک جنایا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا میل ملائیا۔ نرل جوتی جائے جگ، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیا۔ اک بنائے ساچی جد، وشو اپنا رُپ درسائیا۔ دین مذہب ورن گوت پار کرائے حد، گھر اکو اک دئے وڈیائیا۔ کوڑی کرپا وچوں کڈھ، جھوٹھانانا دئے تڑائیا۔ آتم پر ماتم گرہ مندر ساچے لئے سد، گھر حجرہ دئے دکھائیا۔ بودھ اگادھ اگئی دُھن آتم وجے ند، انادی راگ سنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا راہ دکھائیا۔ سمرتھ پُرکھ وڈ بے انت، بے انت بے انت آپ اکھوائیندا۔ اپنی مہا گنائے اگنت، لیکھا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلجگ ویکھنہارا انت، انتم اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا راہ چلائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر راہ چلاؤنا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ نو نو چار پنڈھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ایکا در بہاؤنا، گھر ساچا اک سہائیا۔ اکھر وکھر اک پڑھاؤنا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ساچا منتر اک جپاؤنا، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ تُو ہی تُو سب نے گاؤنا، دُو جا نظر کوئے نہ آئییا۔ نو کھنڈ پر تھی شبد نشانہ اک جھلاؤنا، شاہ پاتشاہ بیٹھن سیس جھکائیا۔ دُھر فرمانا اک سناؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ بھگت ودھان اک بناؤنا، ترمیم سکے نہ کوئے کرائیا۔ جگت تقسیم بند کراؤنا، دین مذہب نہ کوئے لڑائیا۔ الف یے وقت چکاؤنا، چو داں ودیا نین شرمائیا۔ تن پنچ اپنے کھاتے پاؤنا، پینتیس اکھری پردہ لاپیا۔ بونجا اکھر راہ دکھاؤنا، باؤن ایکا حکم ورتائیا۔ آد پُرکھ نرنجن نظری آؤنا، دوسر کوئے رہن نہ پائیا۔ درد دُکھ بھئے بھجن درد ونداؤنا، بن دردی پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں نیز ایکا انجن پاؤنا، نام انجن نال مہکائیا۔ سچ سروور محن آپ کراؤنا، اٹھسٹھ نانا دئے تڑائیا۔ آتم پر ماتم پردہ لاپنا، بھيو ابھیدا آپ گھلائییا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ کوئے پڑھاؤنا، بن پڑھیاں لیکھا دئے مکائیا۔ راتیں ستیاں درس دکھاؤنا، جاگدیاں اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا بھيو گھلائییا۔ سمرتھ پُرکھ بھيو کھول، ابھید آپ جنائیندا۔ لکھ چوڑا سی تولے تول، تولنہارا پھیرا پائیندا۔ آد انت رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ انتم سچھنڈ دوار دیوے کھول، سنجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سرشٹ سبائی رہی

انہول، ہر کا بھو کوئے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتا آتم پر ماتم سے کول، دوئی پردہ آپ لائیندا۔ گھر گھر وجے مردنگا ڈھول، انحد نادی ناد سٹائیندا۔ امرت آتم دیوے پائل، رس رسنا اک چکھائیندا۔ اٹا کرے ناہ کول، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا کھیل کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیلے کھیل، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ میل ملائے گروگر چیل، گر چیلایا روپ وکھائیا۔ ایٹھے اوٹھے سجن سہیل، ہر ساچا سنگ ہو جائیا۔ آد نرنجن چاڑھے تیل، جوت نرنجن سگن منائیا۔ کلجگ اتم آیا ویل، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ لکھ چوراسی پائے نیل، رائے دھرم ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سمرتھ پُرکھ دھر فرمانا، ایکا ایک جنائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، دھر درباری ویکھ وکھائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئے ٹکائیندا۔ سب نوں مناپے بھانا، بھانے وچ آپ بھوائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشانہ، سنجگ ساچا راہ چلائی۔ سرشٹ سبائی ایکا گانا، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن پہرے بانا، بان انیلا تیر چلائی۔ آتم پر ماتم مارے نشانہ، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ گھر مندر سنائے ساچا گانا، انحد راگی راگ سنائیندا۔ اک وکھائے پد نربانا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ پر بھ کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے لوک پر لوک، اون گون ترے بھون رہیا سامایا۔ وشن برہما شو آد انت گائے ہر سلوک، سوہلا گر اوتار پیر پیغمبر رہیا پڑھائیا۔ لکھ چوراسی ایکا اوٹ، ایکا ایشٹ دے درڑھائیا۔ سچھنڈ دوار قلعے کوٹ، ایکا بنک دے وکھائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، بمل جوت کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا دے چکائیا۔ کلجگ لیکھا چکے گرکھ، گر سنکر آپ چکائیندا۔ جنم جنم دامیٹے ڈکھ، ڈکھ دلدر رہن کوئے نہ پائیندا۔ سفل کرائے مات گلھ، دس دس ماس لیکھا مول چکائیندا۔ اُجل کرے جگت گلھ، گلھ سوہنگ ہنسا جاپ جپائیندا۔ ناتا ٹٹے اٹا رُکھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ اپنی گودی لئے چک، چک چک خوشی منائیندا۔ پار برہم سوربیر شہنشاہ ایکا پیانک، بھبک دو جہان لگائیندا۔ کلجگ اتم پیٹڈا رہیا مک، بن پاندھی آپ مکائیندا۔ ہر کا بھانا جائے نہ رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ مانکھ بوٹا رہیا سک، ہریا سنج نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پُرکھ اپنا پردہ آپ چکائیندا۔

سمرتھ پُرکھ سرب گن بھرپور، بھرپوری ہر اکھوائیا۔ انتم پرگٹ ہویا حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں میلے آپ ضرور، ظاہر باطن کر
 رُشنائیا۔ جگت اندھیرا کرے دُور، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ مایا متنانا توڑے کوڑ، کوڑی کریا دے کھپائیا۔ کوئی نہ کھائے گائے سُر، سب دی شرع دے
 مٹائیا۔ جن بھگتاں بخشے آپ قصور، بچھلا لہنا جھولی پائیا۔ ہر سنگت بھرے ساچا پور، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سمرتھ پُرکھ اپنی کل ورتائیا۔ سمرتھ پُرکھ ورتے کل، کلجک بھیو کوئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن کرے اچھل اچھل، چھلدھاری اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ
 چوکڑی شبد سندیسے رہیا گھل، گر اوتار پیر پیغمبر سیو لگائیندا۔ کلجک انتم آیا چل، نرگن ویس وٹائیندا۔ سمبل ڈیرہ بیٹھال، گوہند چیلگر ویکھ وکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہابلی اپنا پھیرا پائیندا۔ مہابلی سری بھگوان، دُوسر کوئے نظر نہ آئیا۔ جودھا سوربیر بلوان، بل اپنا آپ
 پرگٹائیا۔ سمبل وسے دھام مکان، گوہند میلا سہج سُبھائیا۔ وید ویاسا ہوئے خیران، پوت سپوتا براہمن گوڑا ناؤں دھرائیا۔ محمد جھک جھک کرے سلام،
 ۹۲۳ امام اماں نور رُشنائیا۔ عیسیٰ دوئے جوڑ کرے پرنام، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ موسیٰ بھلے سچ نشان، نیتز نین نہ سکے اٹھائیا۔ نانک نرگن پُرکھ اکلا ملے آن،
 سچکنڈ وجے ودھائیا۔ کلجک آنت ہوئے پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیا۔ شہنشاہ شاہو بھوپ راج راجان، لکھ چوراسی رعیت ویکھ وکھائیا۔ سچ سندیسہ ایکا
 دیوے حکمران، حق حقیقت دے سمجھائیا۔ لاشریک پرگٹ ہوئے مہربان، مہان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور دھرائیا۔ سچ مُصلّا زمیں اسمان، اکو مسلہ لہنا
 دینا چکائے انجیل قرآن، کایا کعبہ دو دو آہ پردہ دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دستگیر دست اپنا لئے ملائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر
 پروردگار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجک انتم پارکنارہ، چوداں طبق ویکھ وکھائیا۔ صدی چودھویں آئے ہارا، جت کوئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے
 خوارا، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھائیا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیتز نیناں نیر وھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی اک پسارا، جگا جگنتر ویکھنہارا، نیت نوت لئے اوتارا، بھگتاں ہت کرے کھیل نیارا،
 ابناسی اچت ہو اُجیارا، ساچی رت لوک مات آپ مہکائیا۔

ہر مندر ساچا ساڈھے تن ہتھ، گرو گدیو گئے سمجھایا۔ پُرکھ ابناسی آوے نس، جوں نانک نرگن ملیا چائیں چانیا۔ انگد اندر نانک وس، بھو
 ابھیدا دئے کھلایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، لیکھا لیکھ دئے جنایا۔ نانک گوہند منگی منگ، پربھ اگے جھولی ڈاہیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی ننگ، پردہ کوئے
 نہ سیس رکھایا۔ جگت وکارا ہوئے جنگ، سانت ست نہ کوئے وڈیایا۔ دُئی دوتی ہوئی کندھ، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے دراک عرضویا۔ پُرکھ ابناسی ہر مہربانا، اپنی دیا کمائیدا۔ انتر آتر دئے گیانا، نانک گوہند آپ سمجھائیدا۔ جگا جگنتر
 میرا کھیل مہانا، بھو کوئے نہ پائیدا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ سچا آپ وڈیائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ کھلاییدا۔ بھو
 ابھو گرو گرو سور، ہر سنگر آپ جنائیدا۔ کھیا لیکھ کرے پورا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیدا۔ ساچا مندر اک حضورا، ہر جو ہر آپ بنائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک جوتی گوہند ویس وٹائیدا۔ گوہند ویس اولہ ہر ہر، پُرکھ اکال دئے وڈیایا۔ میل ملاوا ساچے گھر گھر، مل مل خوشی
 منایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند گوہند رہیا سمجھایا۔ گوہند منگے دان، پُرکھ اکال اگے جھولی ڈاہیا۔ دیونہارا سری بھگوان، مہر نظر
 اک اٹھایا۔ کلج اتم کھیلے کھیل مہان، بھو کوئے نہ پائیا۔ تیرا ناؤں کرے پردھان، شبد ڈنکا اک وجایا۔ ہر مندر ویکھے ہر جو آن، تیرا بنک سہایا۔
 چرن ٹکائے سری بھگوان، ہر کاچرن نظر کسے نہ آیا۔ گرو گرنٹھ گرو دیوے گیان، بن گر شبد بوہ نہ پائیا۔ ڈنکا وجائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں آپ جگایا۔ کل کلکی لے اوتار، کلفی توڑا سیس ٹکایا۔ سسے اپر لائے ہوڑا نرگن سرگن کھیل کرے مہان، کھیلنہارا دس کسے نہ آیا۔ جس دا
 نانک گایا گان، سوہنگ اکھر کر پڑھایا۔ جس نوں گوہند کریا پروان، چلہ تیر ہتھ کمان اٹھایا۔ سو صاحب سنگر ہر مندر وسے آن، اپنا چرن ٹکایا۔
 کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹایا۔ تخت نواسی راج راجان، شہنشاہ شاہو بھوپ اک اکھوایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی راہ تیکے بن انجان، کون
 ویلا ہر جو دئے سہایا۔ جن بھگتاں ملے آن، گرکھاں کھ اُجل دئے کرایا۔ گر سکھاں دیوے اک دھیان، جگت گیان نہ کوئے درڑایا۔ آتم پر ماتم پر ماتم
 آتم مل مل خوشی منان، گھر ملے گوہند سچا ماہیا۔ گوہند میلا کرے سری بھگوان، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ساڈھے تن ہتھ مندر سوہے اک مکان، جس

مندر اندر گوہند اپنارنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر محلہ اک اِکلا اُج اٹلا سمبل نگری سچ سمگری جوت
انگری اکال موُرت نرُگن صوُرت ناد تریا بن طرز تال وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمبل دیکھے چائیں چانیا۔

☆ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ، نچھتر سنگھ شاہ والا ضلع فروز پُر ☆

پر ماتما آتما لئے کھوج، جن بھگت دئے وڈیایا۔ سنت سچن جو رہے لوچ، نیتز نیناں درس دکھایا۔ جگت ودیا جو پڑھ پڑھ رہے سوچ، سوچ وچ
کسے نہ آیا۔ وسنہارا پشکر لکھن کروچ، جنبو ڈیرہ لایا۔ سان سلمل نہ کوئے ----- کُشا بھیو نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پر ماتم آتم کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جگادی لکھ چوڑا سی دھارا، جوُن اجوئی رُپ دکھائیندا۔ جُگا
جگنتر نرُگن سرُگن لے اوتارا، سرُگن نرُگن بوجھ بُجھائیندا۔ نام ندھانا بول جیکارا، بے جیکار آپ سناہیندا۔ بھگتن میلا ڈھر دربارا، ڈھر درگاہی آپ
کرائیندا۔ کھولنہارا بند کوڑا، بند تاکی کُٹا لایندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ محل اٹل سچ منارا، سو بھاوت آپ سناہیندا۔ کر پرکاس
ایککارا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ رُو سس کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب جُھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچا بھیو
چُکائیندا۔ پر ماتما آتم سے کول، گھر گھر وچ رہیا سمایا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ سکے کوئے ڈُلا یا۔ لکھ چوڑا سی کر نہارا گھول، انڈج جیرج اُتبیج سیتیج کرے
لڑایا۔ ست دوارا ایک کھول، بھگت بھگوت دئے پڑھایا۔ دیوے دست اک انمول، نام ندھانا آپ ورتایا۔ سوہنگ اکھر ساچا بول، آتم پر ماتم کرے
گُڑمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنارنگ آپ رنگایا۔ آتم پر ماتم پائے بندھن، بندی خانہ نہ کوئے رکھائیندا۔ تلک للائی ایک چندن،
چند چادنی کھ شرمائیندا۔ آد جگاد جُگا جگنت ہارا ٹُٹی گنڈھن، گنڈھ اپنی اک دکھائیندا۔ دیکھنہارا برہمنڈ برہمنڈن، برہمانڈ کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جان تریلوکی
ندن، لوآں پُریاں پھیرا پائیندا۔ دین دیال سدا بخشدن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام چلہ تیر کمندن، ساچا بھتھا آپ اُٹھائیندا۔ ست ستوادی ست

پُرکھ نرنجن وجائے اک مردنگن، نام مردنگا ہتھ اٹھائیندا۔ کوڑی کریا کرے کھنڈن، کھڑگ کھنڈا اک چکائیندا۔ ناتا توڑے بھکھ ننگن، بھکھیاں بھکھ
 آپ مٹائیندا۔ اک جنائے پرماندن، نج آتم رس دکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم کھیل کرائیندا۔ پر ماتم آتم دیکھے میت،
 متر پیارا کھیل کرائیندا۔ کایا مندر اندر سچ مسیت، ساچا دیہرا سو بھاپائیندا۔ صاحب سنگر ستا اک انڈیٹھ، اپنی کروٹ نہ کوئے بدلائیندا۔ اٹھے پہر گائے
 گیت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم بھے پریت، پریتوان دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گرہ گرہ پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے ہست
 کیٹ، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم بھو چکائیندا۔ آتم پر ماتم چاڑھے رنگ، رنگ ایک ایک دکھائیا۔
 برہنڈاں کھنڈاں لوآں پڑیاں پار لنگھ، لکھ چوراسی مانس مانکھ دے وڈیائیا۔ ایک ڈوری ست پتنگ، گر شبدی آپ اڈائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آتم پر ماتم کھوج کھوجائیا۔ آتم پر ماتم ڈونگھا ساگر، گھر گھر وچ آپ اپائیندا۔ آپ دسائے کایا ساگر، ساڑھے تن ہتھ ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوان
 بنائے سچ سو داگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم بھو چکائیندا۔ آتم پر ماتم چکے اولہا، پردہ وچ رہن نہ پائیا۔
 نرگن گائے نرگن سوہلا، سرگن ڈھولا راگ الائیا۔ کرنہارا اٹا کولا، کول کوئی گھ اٹائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھولا، دھرنی دھرت ہوئے سہائیا۔ آد جگادی
 نور الہی اولہا، عالمین دیکھ دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پر ماتم آتم آتم پر ماتم ایک گھر وسائیا۔ آتم پر ماتم سچ گھر وسیرا، مندر اکو اک
 دکھائیندا۔ وسنہارا نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکھائیندا۔ جگ چوکڑی دیونہارا گیرا، گیرا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی چکائے جھیرا، جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم ونڈے ونڈے، بھو کوئے نہ آئیندا۔ پر ماتم وسے سچکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سو بھاپائیندا۔ آتم وسے
 جیرج انڈ، اُتبھج سیتج وچ سمائیندا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، صاحب سلطان ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ
 گھلائیندا۔ آتم پر ماتم بھو دس، پردہ آپ اٹھائیا۔ نرگن نرگن سرگن اندر وس، واسدیو اک سمجھائیا۔ آتم دیو پر ماتم پیار جائے پھس، بندھن اکو اک
 رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پر م پُرکھ اپنا ویس وٹائیا۔ پر م آتم پر م پُرکھ، پار برہم وڈی وڈیائیا۔ نرگن آتما لکھ چوراسی سکھ، گھر

گھر وچ رہیا چھپایا۔ پنج تیت کایا ماٹی مانس مانگھ، رکت بوند کر گڑمائی۔ من مت بُدھ دھواں رہیا دُکھ، گرہ مندر اندر آپ لگایا۔ ست سرُپ بیٹھا لگ، بھوپ نظر کسے نہ آیا۔ چارے کوٹ اندھیرا گھپ، ساچا چند نہ کوئے رُشانیا۔ صاحب سَنگَر ہر سلطانا وڈ مہربانا جن بھگت دوارے پئے اٹھ، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ ٹھا کر سوامی جائے تٹھ، مہربان مہر نظر اٹھایا۔ کوڑی کریا کڈھے گٹ، ایکا ڈنکارہیا وجایا۔ جن بھگتاں رہیا گھر گھر بچھ، در در پھیرا پایا۔ ناتا جڑیا جوں مات پت، پتا پوت سچ سکھدایا۔ کلجک آنت سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکایا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، ابناسی دھار چلایا۔ ہرجن دیوے ساچا سکھ، آتم پر ماتم میل ملایا۔ لہنا چکھے مات گر بھ اٹا رُکھ، دس دس ماس نہ اگن تپایا۔ اپنی گودی لئے چک، پھڑ باہوں گلے لگایا۔ ادھ وچکار نہ دیوے سٹ، شتوہ دریا نہ کوئے رُٹھایا۔ اک دکھائے ساچا کوٹ، قلعے بنک دئے وڈیایا۔ کر پرکاس نرمل جوت، پر ماتم پردہ دئے اٹھایا۔ آتم درشن رہی لوچ، لوچا پوری آپ کرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو اپنے ہتھ رکھایا۔ پر ماتم آتم رکھی آسا، آسا اکو اک جنائندا۔ نرگن سرگن سچ بھروسا، دھیرج دھیر دھرائندا۔ دیکھنہارا کھیل تماشا، خالق خلق روپ وٹائندا۔ دیا باقی کملا پاتی نرگن نور جوت پرکاسا، نورو نور ڈمگائندا۔ دو جہان منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ گوپی کاہن پائے راسا، ساچی سخیاں ناچ نچائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائندا۔ پر ماتم آتم کھیل مہان، گھر گھر وچ آپ کرایا۔ ساچا میلا گوپی کاہن، نرگن نرگن بندھن پایا۔ سرت سوانی سینا شبد گر ملے رام، گھر ساچے وجے ودھایا۔ نام بنسری سنے کان، مدھر دُھن اک سنایا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا بھو چکایا۔ راگ ناد ہون حیران، چھتئی بیٹھے مکھ شرمایا۔ دُھر سندیسہ دیوے آن، پیر پیغمبر کرے پڑھایا۔ تخت نواسی نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل وچ جہان، جیون جگت دئے جنایا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، بن نیترنین ملایا۔ سچا دتے اکو گان، آتم پر ماتم پر ماتم آتم کر پڑھایا۔ سوہنگ شبد سچ نشان، سو سنگر آپ جھلایا۔ آپا چین پاوے مان، مانس دیونہار وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم بندھن پایا۔ آتم پر ماتم کھیل اپارا، گرہ مندر آپ کرائندا۔ لکھ چوڑاسی کر پسارا، گھٹ گھٹ ویس وٹائندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دھرنی دھرت دھول سہائندا۔ پاوے سار ساڈھے تن ہتھ منارا، کایا ماٹی بنک

سُہانیندا۔ دیکھنہارا ڈونگھی غارا، کایا کوری بھوری پھول پھولانیندا۔ گرگھ گرگر دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھانیندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم آپ جگانیندا۔ آتم پر ماتم جگائے سوئی، ایک اکھ کھلایا۔ درگاہ ساچی دیوے ڈھوئی، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھایا۔ گرگھ ورا جانے کوئی، جس جن اپنی بوجھ بُجھایا۔ نار بھتار کسیرا لوئی، سرتی شبد کرے کُڑمایا۔ ساچا نیچ رہیا بوئی، پت ڈالی بُھل مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم لئے جگایا۔ آتم جاگے ہوئے ویراگے، برہوں روگ اک دکھانیندا۔ میل ملاوا کنت سہاگے وڈ وڈ بھاگے، گرہ مندر ویکھ دکھانیندا۔ ہنس بنائے کاگے دھوے دانغے، دُرمت میل دھوانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھے، چرن کول کرائے لاڈے، سر اپنا ہتھ کُٹکانیندا۔ نام سنائے بودھ اگادھے، دیونہار ساچی دادے، وست امولک آپ ورتانیندا۔ گرگھ سجن ساچے سادھے، میل ملائے مادھو مادھے، موہنی اپنا رُپ وٹانیندا۔ پاوے سار برہم برہمادے، شبد اگم وجائے نادے، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سنانیندا۔ بھگت دوارے ہو وسادے، بسمل اپنا رُپ دکھانیندا۔ کلجک انت سنے فریادے، تخت نواسی ساچے تخت آسن لانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم آپ جگانیندا۔ آتم پر ماتم دے ہلارا، ایک رنگ دکھانیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، گرہ مندر آپ وڈیانیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، ہر سجن آپ جگانیندا۔ سیوک سیوادار بن بھگھارا، گھر اکو لکھ جگانیندا۔ منگے منگ وچ سنسارا، اگے اپنی جھولی ڈاہندا۔ سچ پریتی ملے آدھارا، دوجا نظر کوائے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم آپ ملائیندا۔ آتم پر ماتم کھولے اکھ، نیتز نین نین کھلایا۔ نرگن داتا ہو پرتکھ، اپنا بھیو چُکایا۔ شبد اگمی بول لکھ، ساچا نعرہ دئے سنایا۔ اک دوجے نالوں ہوئے وکھ، اتم اپنا میل ملائیا۔ بھگت بھگوت پت لئے رکھ، سر اپنا ہتھ کُٹکانیا۔ ایک مندر جان وس، سچ سُنجنی اک سُہانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم لئے جگایا۔ آتم اٹھی اٹھ اٹھ رووے، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ چار کُٹ دہ وِشا نظر نہ آئے کوئے، سرشٹی کاگ وانگ گُرا لایا۔ سچ مُجت کرے نہ کوئی موہے، ناتا تھ خلق خُدا لایا۔ پھر پھر تھکی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جوہے، اُچے ٹلے پربت پھیرا پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیبہ پی سرنا لایا۔ آتم اٹھی کرے پکار، بہڑی بہڑی گُرا لایا۔ پر بھ وِسر یا سچا یار، کوڑا ناتا

رہن نہ پائیا۔ نو نو دسے دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چکائیا۔ میں پھر پھر تھکی آر پار کنار، کنارہ کوئے نظر نہ آئیا۔ پڑھ پڑھ تھکی شاستر سمرت وید
 چار، گیتا گیان انجیل قرآن نال رلائیا۔ میری آسا پوری کرے نہ کوئی وچ سنسار، سنسا سکے نہ کوئے مٹائیا۔ کھلڑے کیس در درویش رووے دھاہاں
 مار، مینڈھی سیس نہ کوئے گندائیا۔ نیتز نین کجلا نہ کوئے دھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن ہوئے نہ کوئے
 سہائیا۔ آتم رووے گرلاوے، کوک کوک سٹائیا۔ کلجگ انتم ڈکھڑا کھاوے، برہوں روگ لگائیا۔ بھگت سنت دہ دشا اٹھ اٹھ دھاوے، ساچا در نظر کوئے
 نہ آئیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جا جانہاوے، ڈرمت میل نہ کوئے دھوائیا۔ امرت سندھیا اٹھ اٹھ گاوے، رسنا جہوانال صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن اور نہ کوئے تھانیا۔ تھان تھنتر ویکھیا جگ، نیتز نین گھلایا۔ نو کھنڈ پر تھی اکو اگت، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔
 تتی وارہی وگ، پون انجا رہی جلايا۔ کوئے نہ بٹھے ساچا تگ، ست ستوادی سگن نہ کوئے منایا۔ ہنس ہوئے انتم گگ، کاگ کاگ وانگ گرا لایا۔ گرگھ
 ورلے منگن منگ، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ اکو دیوے نام انند، رس رسنا رہے نہ رایا۔ جنم جگ دی ٹٹی دیوے گنڈھ، آپ اپنے انگ لگایا۔ کلجگ اودھ
 رہی ہنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پھرے دروہی نو کھنڈ، ست دیپ گرا لایا۔ میں نمائی ہوئی رنڈ، ہر کنت نظر نہ آیا۔ کر کرپا سنگر پا ٹھنڈ، میرا ڈکھڑا درد
 مٹایا۔ چوتھے جگ کٹیا پنڈھ، سبجگ تیرتا دوا پر کلجگ تیرا راہ تکایا۔ میرا نظر نہ آئے کوئی بتی دند، رسنا کھ نہ کوئے رکھایا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ نہ
 پاواں ڈنڈ، نیوں نیوں سیس نہ کوئے بھکایا۔ توں صاحب سدا بخشند، گن اوگن نہ کوئے جنایا۔ میرا توڑ خانہ بند، بندی خانہ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے ملے سرنایا۔ میں نمائی کو جھی کملی، بدھ ہن رہی گرا لایا۔ ایکا دینی سچ تسلی، تسبیح مالا ہتھ نہ
 کوئے رکھایا۔ در در پھراں اک اکل، سجن نظر کوئے نہ آئیا۔ برہوں کٹھی ہوئی جھلی، تیری جھلک کوئے نہ پائیا۔ سکدی جائے اگمی کلی، کلجگ تتی وا
 رہیا لگائیا۔ چار گنٹ پھراں ہو ہو جھلی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرا ڈکھڑا دے مٹائیا۔ میرا ڈکھڑا کٹ بھگوان،
 تیرے اگے میری عرضوئیا۔ میں بالی بدھ انجان، میری چلے نہ کوئے چترائیا۔ توں صاحب سچا سلطان، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ میں چار گنٹ پھر پھر ہوئی

خیران، ہر کا پوڑا نظر کوئے نہ آئی۔ جینہ دیکھاں تیبہ جیو شیطان، شرع کرے لڑائی۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ سارے گان، ہر دے کوئے نہ سکے وسائی۔ تیرا نظر نہ آئے سچ مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکائی۔ در تیرے رکھی اکو اوٹ، میرے صاحب سچے سلطان۔ جگت نمائی کڈھ کھوٹ، ایکا دینا برہم گیانا۔ کر پرکاس نرمل جوت، برہم پاربرہم سانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نوجوانا۔ نوجوان سری بھگوان، اپنی دیا کمائیندا۔ گرسکھ آتم کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ اٹھ سپتری کر دھیان، نیتز نین اک کھلائیندا۔ ساچا مندر سچ مکان، گرہ اپنا آپ دکھائیندا۔ دیا باتی نور نوران، کملا پاتی آپ جگائیندا۔ ساچا ساتی پیائے جام، امرت پیالہ ہتھ پھرائیندا۔ اک دکھائے سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائیندا۔ نیتز کھول ویکھ بھگوان، ہر جو ہر ہر پھیرا پائیندا۔ تیرا میلا وچ اسلام، اسم اعظم آپ دکھائیندا۔ تیرا کھیل الہی کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ تیرا بھو سچ پیغام، آیت شریعت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ آتم آپ ملائیندا۔ گرسکھ آتم پھڑ پھڑ میت، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ اٹھ ویکھ پر بھ ساچے دی ساچی ریت، جس دا بھو کوئے نہ پائیندا۔ جس دکھائی جگت مسیت، مُصلّا بیٹھاں اک وچھائیندا۔ گو بند نال بندھائی پریت، چار کہاری روپ وٹائیندا۔ انت نشانہ دس کے گیا ٹھیک، بھو ابھید آپ کھلائیندا۔ پروردگار آئے لاشریک، شرکت سب دی آپ گوائیندا۔ اپنی نبھائے سچ پریت، پریتوان بھل کدے نہ جائیندا۔ اُچ دا پیر گائے اکو گیت، تُوں میرا میں تیرا تیرا میرا بھو کوئے نہ آئیندا۔ سوہنگ روپ سدا اتیت، آتم پر ماتم ناؤں دھرائیندا۔ کلج اتم جائے بیت، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر اپنا اک دکھائیندا۔ گرسکھ آتم اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، نرمل نرمل آپ کرائیندا۔ دُور دُراڈی کٹ کے آئے واٹ، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ گرگھ ویکھے سیجا کھاٹ، آتم انتر پھیرا پائیندا۔ ساچی گاؤنی اک گاتھ، سکھیا سچ سچ دررائیندا۔ ملیا میل پُرکھ سمرا تھ، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔ سگل و سورے جائن لٹھ، جنم مرن چھند کٹائیندا۔ لہنا دینا چکے ہتھو ہتھ، جگت ادھار نہ کوئے کرائیندا۔ ساچا مارگ رہیا دس، بھو ابھید کھلائیندا۔ آتم پر ماتم ہو ہو وس، وستو اپنی اک ورتائیندا۔ سوہنگ ڈھولا گاؤنا جس، آتم پر ماتم صفت صلاحیندا۔ ایکا مندر جانا وس،

گھر اِک وڈیا نندا۔ اِکو پینا امرت رس، دُو جارس نہ کوئے چکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرسکھ آتم آپ ترائندا۔ گُرسکھ آتم چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا خوشی منائیا۔ کلجک اتم ملیا بے پرواہ، بے پرواہی اپنی رہیا دکھائیا۔ جس نوں پیر پیغمبر کہندے رہے خُدا، آکاش آکاشاں اُپر رہیا سمائیا۔ جس نوں گُراوتار کہندے سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، محل اٹل سو بھاپائیا۔ سو شہنشاہ شاہ پاتشاہ کلجک اتم پھیرا پا، نرگن اپنا ولس وٹائیا۔ گُرمکھ سچن گھر گھر رہیا جگا، پھڑ پھڑ باہوں آپ اُٹھائیا۔ آتم پر ماتم رہیا ملا، مل مل خوشی کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سدا وڈیائیا۔ گُرمکھ آتم پئی ہس، پر بھ ملیا سچ سکھایا۔ بن ڈوریوں گیا پھس، پریم بندھن اِک رکھایا۔ کلجک اتم نہ جائے نس، گُرمکھ گھیرا رہے پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اِک اُٹھایا۔ پُرکھ ابناسی بے نظیر، نظر اپنی اِک اُٹھائندا۔ گُرمکھاں توڑاں اتم زنجیر، شرع زنجیر نہ کوئے رکھائندا۔ بدلہارا تقدیر، تدبیر اپنی آپ جنائندا۔ سوہنگ نام سچ اکسیر، ساچے ہٹ وکائندا۔ آتم پر ماتم دیوے دھیر، سائتک ست ست وکھائندا۔ مُرشد مُرید ملے ساچا پیر، دستگیر ناؤں رکھائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ آتم پر ماتم وچ سمائندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ظاہر باطن اپنا حکم ورتائندا۔

۹۵۱

۹۵۱

★ ۲۶ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی مسائنگھ دے گرہ نورنگا باد ضلع امرتسر ★

سرشت سبائی ناتا کشت، سکھ نظر کوئے نہ آئندا۔ راج راجاناں بدھی ہوئی بھرسٹ، انہو روپ نہ کوئے رکھائندا۔ ست ستوادی بھلیا اشٹ، گردیو نہ کوئے منائندا۔ اتم نہ کھلی درشت، ست سنتو کہ نہ کوئے جنائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دو جہاناں ویکھ وکھائندا۔ دو جہاناں ویکھنہارا، سو پُرکھ زرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کرپسارا، نرگن ویکھے تھاوں تھانیا۔ ایکنکارا وڈ بکارا، دھر فرمانا حکم جنائیا۔ آد زرنجن ہو اُجیارا، نورو نور نور درسائیا۔ ابناسی کرتا جودھا سورپیر بکارا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سری بھگوان سچ نشانہ مارے ایکا وارا، دو جہاناں تیر چلائیا۔ پاربرہم پر بھ

نہلک ہر شہ بھنڈار بھاگ ۱۲

دیکھنہارا، بن نیناں دیکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر شاہ پاتشاہ، سچکھنڈ نواسی دیا کمائیدا۔ جگ چوکڑی راہ چلا، نت نوت ویس وٹائیدا۔ مارگ پنٹھ آپ لگا، رہر اپنا رنگ رنگائیدا۔ جیو جنت جگت سمجھا، یگتی اپنی آپ درڑائیدا۔ بھگت بھگونت میل ملا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیدا۔ سچ سنگدھی اک دکھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیدا۔ ساچا کھیل پڑکھ آگم، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی بیڑا بٹھ، سبجگ تریتا دوپر کھجگ آپ ہنڈھائیا۔ دیونہارا نام دھن، وست امولک آپ ورتائیا۔ سناونہارا راگ کن، انخ نادى ناد و جائیا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، زرگن جوت جوت رُشائیا۔ گرکھاں بیڑا دیوے بٹھ، کندھ اپنے بھار اٹھائیا۔ کوڑ راجا دیوے ڈن، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گڑھ ہنکاری دیوے بھن، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر ہر زرنگارا، دوجا نظر کوئے نہ آئیدا۔ جگ چوکڑی ہوتیرا، زرگن اپنا کھیل کرائیدا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیدا۔ شبد آگمی دے ہلارا، اناد انادی راگ سنائیدا۔ برہم پاربرہم پاوے سارا، اُتبیج سیتیج جیرج اندج ایگا گود سہائیدا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُکھ درد دیکھ دکھائیدا۔ دُکھ درد دیکھے بھے بھنجن، بھے بھیانک ہوئے سہائیا۔ گرکھاں سنگر ساچا سجن، سد سد سیو کمائیا۔ نیترا پائے نام انجن، آگیان اندھیر گوائیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان سری بھگوان پردے کجن، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ چرن کول اُپر دھول کرائے ساچا محن، سچ سلطانا سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہر نظر اک اٹھائیا۔ جگت کشت ہوئے دُور، تن ناتا رہن نہ پائیا۔ کرپا کرے حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ سکھانک سکھ دیوے ضرور، ضرورت اکو پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوتی دُشمن متر دئے بنائیا۔ ساچا متر نام پیارا، پیار پریم کھیل کرائیدا۔ روگ سوگ توں وسے باہرا، جن بھگتاں روگ سوگ چنتا دُکھ آپ گوائیدا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، پنج تت کایا مائی لیکھے لائیدا۔ من مت بدھ نہ کرے کوئے وچارا، وچار وچ کدے نہ آئیدا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہو میں ہنگتا مول مکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دردی اپنا درد وندائیدا۔ جگت کشت نہ آئے نیڑے، ہر جو ہر ہر دیا کمائیدا۔ بھاگ لگائے ساڈھے

تن ہتھ کھیڑے، کایا مندر آپ سہائیندا۔ تارنہارا ڈبے بیڑے، شوہ دریائے پار کرائیندا۔ دیونہارا اُلٹے گیڑے، سلطاناں خاک ملائیندا۔ وسنہارا سد نیرن نیرے، نج گھر اپنا پردہ لاہندا۔ ہرجن دیوے چاؤ گھنیرے، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ راتیں نتیاں گھر گھر مارے پھیرے، بن درویش سیو کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کٹنہارا جھوٹے جیڑے، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ کٹے کشت نام کھنڈا، سنگر پورا کھڑگ کھڑکائیا۔ پاوے سار وچ برہمنڈاں، لوک مات ہوئے سہائیا۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈا، اتبھج سیج نہ پھیرا پائیا۔ گیت سہاگی ایکا چھندا، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ توڑنہارا خانہ بندا، بندی خانہ دئے مٹائیا۔ صاحب دیال سنگر سدا بخشندا، بخشش اپنی دئے جنائیا۔ کلجک جیو ہنکاری گندہ، ہر کا بھو کوئے نہ پائیا۔ بن گیان نیز ہو یا اندھا، نج نیز نہ کوئے رُشنائیا۔ سائتک ست ست سروپ نہ پائے کوئے ٹھنڈا، بن سنگر پورے امرت جام نہ کوئے پیائیا۔ کلجک انتم آیا کٹنڈھا، پر بھ دی کرے صفائیا۔ زرگن پھڑیا زرگن کھنڈا، گو بند رہیا چکائیا۔ ونڈنہارا ساچی ونڈا، سنت سہیلے گرو گر چیلے لئے جگائیا۔ ڈھاہونہارا دوتی کندھا، دوہری دھار آپ دکھائیا۔ دیونہارا ٹٹی گنڈھا، گنڈھ اپنے نال پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ڈکھ دئے گوائیا۔ کشت ڈکھ کٹے روگ، دوتی دشمن رہن کوئے نہ پائیندا۔ ایکا کرے سچ سنوگ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ہوئے سہائی چوداں لوک، پر لوک اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دیونہارا ساچی موکھ، مکتی چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن زرگن ویکھ دکھائیندا۔ زرگن ویکھے ہر زرنکارا، سرگن دئے وڈیائیا۔ آد پرکھ زرنجن ہو اجیارا، ترے بھون دھنی پھیرا پائیا۔ کوڑی کرپا کرے پار کنارہ، کلجک آنت رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں دکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائی۔ پرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی نظری آئے جوت زرنکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ہوئے سہائیا۔ ہرجن سر رکھے ہتھ، لیکھا ہتھو ہتھ مکائیندا۔ پرکھ ابناسی صاحب سمرتھ، بھے بھیانک نہ کوئے ڈرائیندا۔ جس بھاوے تس لئے رکھ، جم نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ کلجک ڈونگھی بھوروں باہر کڈھ، سچ ساگر آپ نہائیندا۔ انتم مٹنہاری کوڑی حد، سو پرکھ زرنجن آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کشت آپ کھائیندا۔ جگت جگت یار، یار یاراں ویکھ دکھائیندا۔ یاری یار کرے و بھچار، و بھچاری بھو جنائیندا۔ ویکھنہارا

اندر باہر، گُپت ظاہر کھیل کر اُمیندا۔ جگت سیاست جائے ہا، لیکھا ہر جو آپ مُکائیندا۔ بن ہر بھگت نہ ہوئے کوئے اُجیار، بن شہنشاہ سیس تاج نہ کوئے
 اُکائیندا۔ بیس یسا ہر جگدیشا نو نو کرے سرب خبردار، بے خبر آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہربان مہربان
 مہربان بے نظیر اپنی نظر آپ بدلائیندا۔ نظر بدل لائے تک، پروردگار وڈی وڈیائیا۔ کرے نیرا حق، حق حقیقت ویکھے لاشریک اُڈائیا۔ کوڑ کوڑیاں
 پاونہارا نتھ نک، نام ڈوری رہیا اُٹھائیا۔ دو جہاناں سچھنڈ نو اسی رہیا تک، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ آنت پردہ سکے نہ کوئی ڈھک، جنہاں بھلیا ہر رگھرائیا۔
 جگ جگ جن بھگتاں کرا آیا پکھ، نرگن سرگن ہو سہائیا۔ بلدی اگنی وچوں لائے رکھ، تھی وانہ لاگے رائیا۔ میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند کرے
 رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ اُکائیا۔ جگت کشت جائے لٹھ، دیونہار نہ کوئے سزائیا۔ پاربرہم برہم ایک جس، گھر گھر خوشی
 منائیا۔ گرگھ گرگر میلا ہس، نیتزنین ایک رنگ رنگائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیا۔ ڈونگھی بھوری کایا کوری آتم سیجا آپے وس، سچ
 سہنجی لائے سہائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، چند چاندنی دئے مٹائیا۔ کرنہارا بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ وگرے کارج کرے راس، کرتا قیمت آپے
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا جگت وڈیائیا۔ جگت کشت رووے مارے دہا، کوک کوک سٹائیا۔ نرگن دیونہار سچ صلاح،
 سرگن اپنا نام درڑائیا۔ بن وچولا بے پروا، لیکھا دئے مکائیا۔ پھڑ باہوں پار دئے کرا، ادھ وچکار نہ کوئے رکھائیا۔ وچ سنسار پھرنا چاؤ چا، چاؤ گھنیرا اک
 جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دین دین دیناں ناتھ دیا کمائیا۔ بھوکھت اندر وسیا بھوکھ، بھیکھ نظر کوئے نہ آئیندا۔
 نانک گو بند گیا لکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ دو جہاناں ونڈیا حص، حصہ اکو اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ
 گھلائیندا۔ بھيو ابھید سری بھگوان، نرگن نرکار آپ گھلائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ رلائی۔ سچھنڈ وسنہارا سچ مکان، سچ
 سنگھاسن سو بھا پائیا۔ تھر گھر دیونہارا مان، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان، ترے پنچ میلا سچ سُبھائیا۔ بودھ اگادھا اک گیان، نش
 اکھر کرے پڑھائیا۔ ناؤں نرکارا کر پروان، ست سندیسہ اک سٹائیا۔ انڈج جیرج اُتھج سبتج چارے کھانی دیوے مان، چارے بانی راگ الائیا۔ چارے

وید کر کلیان، چارے جگ کھیل کرایا۔ چار ورن جگت نشان، برن اٹھاراں دے چلایا۔ چار کُنٹ کھیل مہان، چار یاری سنگ رلایا۔ زرگن سرگن کر
 بلوان، بل اپنا آپ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ دے چکایا۔ پردہ چکے آپ بھگوان، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔
 زرگن سرگن کھیل مہان، گر گر ویس وٹائیدا۔ پیر پیغمبر دے فرمان، کلمہ نبی رسول جنائیدا۔ مقامے حق بیٹھ امام، پروردگار کھیل کرائیدا۔ سنجگ
 تریتا دواپر کلجک جگ جگ ویکھے آن، انھو اپنی دھار چلاییدا۔ صفتی صفت صلاحی دے گیان، اکھر اکھر نال ملاییدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر تھم سدیسہ اک جنائیدا۔ جگ چوکڑی گر اوتار، پیر پیغمبر سیو لگایا۔ بودھ اگادھ بول جیکار، بے جیکار سٹنایا۔ شبد انادی ناد
 دھنکار، برہم برہمادی آپ جنایا۔ اکھر وکھر جھولی ڈار، شاستر سمرت وید پُران کرے پڑھایا۔ الف یے کر پیار، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا ترے بھون
 دھنی اپنا راہ جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل جنایا۔ جگ جگ کھیل ہر اول، بھو کوئے نہ پائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 نام اگنی پھڑائے پلا، پلو اپنی گنڈھ پوائیدا۔ سچ سندیس ست ستواد ایکا گھا، آخر اکھر آپ پڑھائیدا۔ گھٹ گھٹ اندر لکھ چوڑاسی جیو جنت سچ سنگھاسن ایکا
 ملا، آتم پر ماتم ڈیرہ لائیدا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، ڈونگھی کندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت پھیرا پائیدا۔ جوتی شبدی زرگن رلا، سرگن پنچ تت کایا
 ویکھ دکھائیدا۔ کر پرکاس بن تیل باقی آپے بلا، نورو نور نور دھرائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر سنجگ تریتا دواپر
 کلجک نو نو چار آپ ہنڈھائیدا۔ نو نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجک رووے زارو زار، نیتزیناں نیر وہایا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار،
 ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ ہاہاکار، گرودوارے گر گر رنگ نہ کوئے رنگایا۔ سر سرور ہوئے وبھجار، ست سنتو کھ دھیرج جت
 نظر کوئے نہ آیا۔ اشٹ گردیو بھلیا جیو گوار، گر کاشد نہ کوئے کمایا۔ آتم پر ماتم نہ کوئے پیار، جھوٹا ناتا بندھن پائیا۔ برہم پار برہم نہ کوئے آدھار،
 گھر وجے نہ سچ ودھایا۔ ساچی سخیاں نہ منگلاچار، گیت گو بند نہ کوئے گایا۔ انتم ویلا لیکھا لکھ لکھ دے گئے گر اوتار، بھوکھت واک جنایا۔ وید ویاسا
 کرے پکار، براہمن گوڑا پوت سپوتا نہکککا آوے سچا ماہیا۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگار، دو جہاناں سانجھا یار، ساچی الفی تن شنکار، نورو نور نور درسایا۔ ایکا

کلمہ کرے تیار، نبی رسولاً کرے پار، اُمتی اُمت کرے پڑھائیا۔ میرے پچھے آوے اپنی دھار، مات پتا نہ کوئے بنائیا۔ محمد رووے دھاہاں مار، اُچی
 کوک کوک کرے گریازار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ منگے منگ بن بھگھار، خالی جھولی اگے ڈاہیا۔ کر کپا پروردگار، میری آسا پور کرائیا۔ میری آسا اللہ رانی
 کر تیار، عالمین ویکھ خدائیا۔ چوڈاں طبق ہو سکدار، تیرا ناؤں ڈنک وجائیا۔ چوڈاں صدیاں بیتن سنسار، آنت وچھوڑا تیری جھولی پائیا۔ امام ایما وڈ سکدار،
 رنگ رنگیلا اک چڑھائیا۔ نانک نرگن بولے سچ جیکار، جے جیکار گیا سنائیا۔ مہابلی اترے اپنی دھار، نہہکنکا ناؤں دھرائیا۔ پوت سپوتا گوہند سورا کرے
 سچ پیار، ساچی گودی اک سہائیا۔ وسنہارا دھام نیار، ساچا مندر دے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گوہند
 ویکھے دھام نیار، ہر جو ہر ہر آپ جنائندا۔ ہر مندر وسے آپ نرکارا، سو ہر مندر لوہار ترکھان نہ کوئے بنائندا۔ سورج چند نہ کوئے ستارہ، چار دیوار نہ
 کوئے وڈائندا۔ منڈل منڈپ نہ کوئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ نظر کوئے نہ آئندا۔ نہ کوئی گرو اوتارا، پیر پیغمبر روپ نہ کوئے وٹائندا۔ ساچے مندر وجائے
 آپ نگارہ، نرگن تال اک رکھائندا۔ گوہند گر کرے پیارا، پریم پیار اک جنائندا۔ سہیل وسے دھام نیار، نرگن اپنا رنگ رنگائندا۔ گوہند کہے بول
 جیکارا، جے جیکار سنائندا۔ کل کلکی لئے اوتارا، کلج لیکھا آپ چکائندا۔ بیس بیسا شاہ سکدارا، ساچا تھم آپ پرگنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کپا کر، بھوکھت اپنے ہتھ رکھائندا۔ پچھلا بھوکھت ہووے پور، ویہہ سو ویہہ بکرمی راہ نکائیا۔ سرشٹ سبائی بھریا کوڑ، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ جن
 بھگتاں مستک لائے دھوڑ، نرگن نور جوت کرے رُشنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، اپنا ناؤں
 کرے پڑھائیا۔ جیہڑے پینڈا تکدے رہے دور، سو انتم نیڑے آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لیکھا رہیا
 مکائیا۔ کلج لیکھا مکے آنت، آنتشکرن ویکھ دکھائندا۔ بھرے بھلے جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے جگائندا۔ ترے گن مایا پئی بے آنت، من کا منکانہ
 کوئے بھوائندا۔ گھر گھر بنیا گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کوئے سمجھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، کلج انتم ویکھ دکھائندا۔ کلج
 انتم ویکھے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈائیا۔ سرشٹ سبائی میٹے پاپ، پتت پاپی پار کرائیا۔ اک جنائے ساچا جاپ، جیون جگت دے جنائیا۔ شاہ سلطان کرے

راکھ، خاکی خاک ملائیا۔ سیس رکھے نہ کوئے تاج، نو کھنڈ پر تھی دئے ڈھائیا۔ مسمکتا ہوئی لاڑی موت کھاج، ویلے آنت نہ کوئے چھڈائیا۔ ناتا
تئے پنج وقت نماز، وضو بانگ نہ کوئے سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کھیڑا رہیا ڈھاہیا۔ کلجگ کھیڑا انتم ڈھٹھنا، ہر سنگر آپے
ڈھاہندا۔ گرگھ ورا ہر جو رکھنا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ نام مدھانے جیو جنت متھنا، دو جہاناں آپ رٹکانیندا۔ کرے کھیل لکھ لکھنا، لکھ اگوچر
ویس وٹانیندا۔ تخت تاج ہوئے ستھنا، حکم حاکم نہ کوئے جنانیندا۔ مندر محل اٹل چھڈ چھڈ نسا، ساچی سیج نہ کوئے ہنڈھانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے
ڈرگھٹنا، گھٹ گھٹ آپ کرائیندا۔ گوہند کسے نظر نہ آئے وچ پٹنا، پُر اند نہ ویس وٹانیندا۔ زرگن پرگٹ ہو کے اپنا آپ دسنا، گوہند شبد ڈنکا اک
وجانیندا۔ وڈ وڈا جگت درباری پھٹنا، پھٹ ایک گھاؤ لگانیندا۔ بن گرگھ پورے ست ستوادی کسے نہ ملنا وٹنا، ساچے گھوڑے نہ کوئے چڑھانیندا۔ لہنا دینا دینا
لہنا چکائے ہتھو ہتھنا، پُرکھ سمرتھ کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر بھگتاں اندر زرگن ہو ہو وسنا، سرگن اپنی بو جھ بھجانیندا۔
۹۵۷ میاں ہر پروردگار، پاربرہم اکھوانیندا۔ مقامے حق کھیل اپار، جلوہ نور نور رُشانیندا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، تخت نواسی حکم چلانیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ
کر تیار، محمد پنج تت خاکی رنگ رنگانیندا۔ مدھر پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، بھر جام آپ پیمانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ
سمجھانیندا۔ ساچا کھیل کر آپ، اپنی دیا کمائیا۔ محمد دیوے وڈ پرتاپ، کلجگ کل گڑمائیا۔ محمد رکھے اکو خواہش، اپنی خواہش جنائیا۔ میری اچھیا دیوے
میرا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیا۔ اک محمد کر پیار، پیا پریتم دیا
کمانیندا۔ تیری اچھیا تیری دھار، تیرے نال ملائیندا۔ محمد ڈھیہہ ڈھیہہ چرن دھوڑ لائے چھار، پروردگار تیرا شکر منانیندا۔ توں میاں دیونہار، میرا ہیا پور
کرائیندا۔ یج بیا میری آتر نور نور رکھانیندا۔ میرا آتر آئے باہر، میرا بھیو جنانیندا۔ تس نال ہوئے پیار، پرے اپنی آپ بنانیندا۔ محمد خواہش اللہ
رانی نار ٹیار، پنج تت نہ کوئے جنانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ناتا بدھاتا جوڑ جڑانیندا۔ اللہ رانی بڑی لائق، کما سب
دار ہی بنائیا۔ ویکھنہاری پیر پیغمبر مسائق، مسلہ سب نوں رہی پڑھائیا۔ لکھ لکھ دسی شرع شریعت، شریعت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سُن سُن ہسے اکو آیت، ایک

کلمہ نبی جنائیا۔ کلجگ انتم ساچے مینیں کولوں منگے خرائت، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ کر کرپا کر عنایت، در تیرے چل کے آئیا۔ توں صاحبِ خالق خلق کر ایشائت، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ چوڈاں صدیاں رہی محمد محتاط، تیرے کلمے اندر سیو کمائیا۔ نیا تیرا قانون قواعد، تیرا حکم سر سر لیا لکائیا۔ پیر پیغمبر ہوئے مشاہد، مشاعر اکو اک سنائیا۔ توں لاشریک خدا واحد، واہوا تیری وڈیائیا۔ دروہی خدائے دی لوک مات پھیر ملے نہ شاید، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ کلجگ انتم میٹوں پھیر نہ کریں کسے دی قید، بن تیرے چرن نہ کوئے وڈیائیا۔ میں نیترو رو تیرے آگے کراں جدوجہد، رو رو اپنا حال سنائیا۔ پیر پیغمبر میرے نال کر گئے بحث، تبصرہ جگت سنائیا۔ میں بنی رہی محمد خواہش، انتم تیری خواہش رکھائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق تیری کردی رہی تلاش، مندر مسجد شودوالے مٹھ پھیرا پائیا۔ انجیل قرآن دے نہ سکی کوئی نجات، نسبت تیری کوئے نہ ونڈ ونڈائیا۔ کر کرپا میری کرا امداد، سر میرے ہتھ لکائیا۔ خالی ہتھ وکھاوے کوئی نہ دے جائداد، لوک پر لوک ننگی پیریں پھیری پائیا۔ میں نٹھ نٹھ تھکی وچ کائتات، مکہ کعبہ حجرہ محراب ویکھ تھاوں تھانیا۔ پروردگار تیرا نور نظر نہ آیا ساکھیات، میاں کری نہ کوئے رُشائیا۔ کلجگ انتم ویکھ مار جھات، کوچھی کملی در بیٹھی سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا کھیل تماش، نرگن اپنی کروٹ رہیا بدلایا۔ تیری پوری کراں خواہش، نراسا کوئے رہن نہ پائیا۔ میرے بھگتاں دی بن داسی داس، چرن دھوڑی لکائیا۔ پھر ہوئے سہائی انا تھان ناتھ، غریب نمائیاں گلے لگائیا۔ تیرا لہنا دینا چکے پر تھی آکاش، پر تھم اپنا روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اللہ رانی کھیل مہانی نرگن دیوے نرگن نشانی، سرگن سرگن سرگن بندھن پائیا۔

۹۵۸

۹۵۸

☆ پہلی اَسو ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

شہنشاہ تیری شہنشاہی، شاہ پاتشاہ نظر کوئے نہ آئندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن دھاپیں، نیتز نیناں نیر سرب وہائندا۔ دو جہان سری بھگوان در تیرے نہ دیوے کوئے گواہی، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ بھلے رہے راہی، رہبر تیرا بھیو کوئے نہ پائندا۔ کھانی بانی وید پُرانی

بھلک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

شاستر سمرت انجیل قرآنی دسدے رہے سچا ماہی، ماہی میل نہ کوئے کرائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پنج تت ترے گن لگی شاہی، نرمل نیر نہ کوئے دکھائیندا۔ گوبند چیلہ اک اکیلا لوک مات بوٹا پٹ کے آیا کاہی، دھرت دھول کھوج کھوجائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی رحمت رحیم رحمان اک گوسائیں، پروردگار بے نقاب کھ پردہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ نام رباب سچ احباب دُھن راگ، رس رسیا نہ کوئے جنائیندا۔ نرگن نرگن نہ کوئے ویراگ، سرگن سرگن نہ کوئے کنت سہاگ، ناری روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ نیتزنین نہ کھلی جاگ، برہم ہوئے نہ وڈ وڈ بھاگ، ہنس روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا اکو نظری آئیندا۔ شہنشاہ سچ سلطان، تیری مہما کتھن نہ جائیا۔ جگ چوکڑی ہوئی حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ پائیا۔ وشن برہما شو سرب گرلان، اچی کوک کوک سٹائیا۔ دیوت سُر دھیان لگان، دھیان وچ نہ کسے رکھائیا۔ کاغذ قلم دے گیان، لکھ لکھ لیکھا تھکی شاہیا۔ رسنا جہوا بول زبان، گر اوتار پیر پیغمبر کر گئے پڑھائیا۔ سچ نہ دسیا کسے نشان، نرگن وسے ست مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ لیکھا بندھن بندھپ زمیں اسمان، منڈل منڈپ کھیل شیطان، دو جہاناں بے پہچان، نور نورانہ ہر مہربانا، سری بھگوانا بھیو کوئے نہ رائیا۔ نو نو دیکھے مار دھیانا، چار چار نین شرمانا، پنچم پنچ مکا گانا، گا گائیت نہ کوئے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ شہنشاہ سلطان میرے محبوب، مہر محبت نظر کسے نہ آئیا۔ تیرا کسے کلمہ سچ نہ دتا ثبوت، ثابت صورت نہ کسے دکھائیا۔ تیرا بھیو نہ پایا پنچ تت کایا قلبوت، پیر پیغمبر کوٹن کوٹ چولا گئے ہنڈھائیا۔ تیرا سچ نہ دسیا عروج، عرش فرش تیری کڑمائیا۔ تیرا ناؤں تیری رحمت نال کردے رہے محسوس، اپنی مجلس نہ کوئے دکھائیا۔ دن کٹ کے گئے بن معشوق، مشورہ اپنا نہ سکے سٹائیا۔ تیرا ملیا نہ سچ حقوق، تیرا لیکھا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے وڈ وڈیائیا۔ شہنشاہ سلطان سری بھگوان، بھگون بھیو تیرا نہ آیا۔ سیوا کر کر آئے وچ جہان، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ دے بیان، بیانا تیرا نام جنایا۔ تیرے اُپر رکھ رکھ مان، مان اپنا نال رکھایا۔ سٹجگ تریتا دوا پر کلجگ نو سو چورانوے جگ پیتے آن، تیری وارتا سکے نہ کوئے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے سرنا یا۔ شہنشاہ وڈ راجن راج، رعیت تیری رہی

گر لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا بنیا اک سماج، سماں اپنا رہے سنا ئیا۔ جگ جگ رچ رچ ویکھیا کالج، کرتا پڑھ تیری وڈیا ئیا۔ ایکا ناؤں وجایا ناد، انادی
 دُهن سنا ئیا۔ بھیو جنایا بودھ اگادھ، لیکھا لکھت وچ نہ آ ئیا۔ اِکو رکھی تیری یاد، یادداشت نہ ہو ر بنا ئیا۔ کر کرپا اتم لینا لادھ، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔
 ست سرُوپی مار آواز، بن کٹاں دے سنا ئیا۔ تُدھ بن کوئے نہ رکھے لاج، سر ہتھ نہ کوئے ٹکا ئیا۔ دروہی خُدائے دی بُھلی نماز، روزہ بانگ نہ کوئے
 وڈیا ئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ شہنشاہ ساچے بھگونت، تیرا رنگ نظر نہ آیا۔ آد جگادی
 اِکو کنت، گر اوتار پیر پیغمبر سچ ہنڈھایا۔ نام چولی چاٹھ رنگت، رنگ رنگیلا اک دکھایا۔ زرگن زرگن کر کر منّت، نیوں نیوں سجدہ سیمس جھکایا۔ در
 دوار بنے بنت، گھرن بھننہار بے پرواہیا۔ تیرے دوارے آئے منگت، اپنی جھولی رہے دکھایا۔ چوتھا جگ ہویا ننگت، پردہ کوئے نہ رہیا رکھایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ شہنشاہ رحیم رحمان، رحمت تُدھ بن نظر کوئے نہ آ ئیا۔ پڑھ پڑھ تھکے
 کلمہ کلام، کائنات نات سنا ئیا۔ پیر پیغمبر روون امام، امام اماں تیری وڈیا ئیا۔ سچ سندیسہ جبرائیل میکائیل اسرائیل دیندے رہے پیغام، پیر پیغمبر نال رلا ئیا۔
 در قبول سجدہ سلام، علیکم تیری خاک رُمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ بن نظر کوئے نہ آ ئیا۔ تُدھ بن نظر نہ
 دیسے کوئے، چوڈاں طبق دین دُہائیا۔ پیر پیغمبر رہے روئے، لوچن نین نیر وہائیا۔ چوڈاں صدیاں رہے سوئے، سویاں رین وہائیا۔ تیرا کلمہ لے کے آئے
 ڈھوئے، ڈھولک لوک مات وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے لکھ جگائیا۔ لکھ زرنجن تیرے در لکھ، لکھ لکھ
 وار سیمس جھکائیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ چل کے آئے خالی ہتھ، دوئے دوئے رہے دکھایا۔ توں صاحب دیال ٹھا کر سوامی
 سمر تھ، تیرا انت کسے نہ پایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوڑا سی ڈیرہ لایا۔ آد جگاد کھولیس ہٹ، دو جہاناں آپ جنایا۔ پیر پیغمبر اں گر اوتاراں دیویں وتھ،
 نام امولک جھولی پایا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجک چلایا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ زرگن سرگن پائی نتھ، نام ڈوری تند بندھایا۔ ست سرُوپ ہو پر تھ،
 سوچھ، سرُوپی روپ وٹایا۔ جگ چو کڑی رکھدا آیا پت، پت پر میثور ناؤں دھرایا۔ گا گا تھکے تیرا جس، جس وید پُران صلاحیا۔ تینی اوتار چرنی گئے

ڈھٹھ، بلہین کوک گرلایا۔ نیتز نیر ورون آتھ، دھیرج دھیر نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ انتم ساڈی ہوئی بس، بہڑی بہڑی واسطہ پایا۔ تیرے چرناں گئے
 ڈھٹھ، جوں بھاوے لے اٹھایا۔ کھیلیا کھیل بازی گرنت، بن نٹو آسانگ ورتایا۔ ساچا مارگ دینا دس، بھيو ابھید جنایا۔ تیرے تیرے ہون دس،
 دوجی اوٹ نہ کوئے رکھایا۔ پُرکھ ابناسی آگوں ہس، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ سارے اٹھ کے پونٹھ، ہر جو مارگ دے دکھایا۔ کلجگ انتم ہو یا پرگٹ،
 نہکنا ناؤں رکھایا۔ اکو مارگ رہیا دس، آد جگادی آپ جنایا۔ بھگتاں اندر آپے وس، پردہ دے گھلایا۔ نیتز نین ویکھو جھٹ، پلک پلک دے اٹھایا۔
 شرع دوتی کڈھے وٹ، بھانڈا بھرم بھنایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رنگایا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ آتم پر ماتم
 دیوے مت، برہم مت اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے سیس جھکایا۔ شاہ پاتشاہ بھوپت بھوپ،
 بے انت بے عیب پروردگاریا۔ آد جگادی تیرا نظر نہ آئے رنگ روپ، رکھ بھیکھ نہ کوئے وچاریا۔ جگا جگتسر وسنہارا چارے کوٹ، ترے بھون دھنی اون
 گون سما رہیا۔ زرگن سرگن تانا پیٹا سوت، لکھ چوراسی تندری تند بندھا رہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ بن نظر
 کوئے نہ آ رہیا۔ شاہ پاتشاہ آد پُرکھ، سو پُرکھ تیری وڈیائی۔ جگا جگتسر دکھائے اپنا درس، درس تیری سرنایا۔ جگ چوکڑی آئے بھٹک، بھٹکنا نہ کوئے
 مٹایا۔ دین مذہباں وچ رہے اٹک، اٹک کوئے نہ رہیا کڈھایا۔ کوٹن کوٹ پیغمبر رہے لٹک، ڈوری تند نہ کوئے کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک دے سچی سرنایا۔ شاہ سلطان در لین منگ، اکو منگ منگایا۔ چار چوکڑی کیتے ننگ، پردہ کوئے نہ اُپر پائی۔ سرگن دسے نہ کوئے سنگ،
 زرگن ملے نہ مان وڈیائی۔ کل چو مائس جنم ہو یا بھنگ، پاربرہم نہ کوئے سرنایا۔ کسے نہ ملیا آتم آند، گر کاشد نہ کوئے کما یا۔ سرت سوانی ہوئی رنڈ،
 ہر کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ زرگن جوت نہ چڑھیا چند، اندھ اندھیر نہ کوئے مٹایا۔ انحد شبد نہ سنیا چند، رسنا جہوا جگت ہلاکایا۔ دئی دوت نہ ڈھاہی
 کندھ، شرع زنجیر نہ کوئے کٹایا۔ پنج وکار نہ کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پی لڑایا۔ کوڑی کریا چکی پنڈ، جوٹھ جھوٹھ سنگ رکھایا۔ نہ کوئی
 توڑے بندی خانہ بند، لکھ چوراسی لگی پھایا۔ صاحب دیال اکو سورا سربنگ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست اکو

دے ورتائیا۔ شہنشاہ ہر تیرا دوار، در دروازہ اِکو نظری آیا۔ جگ چوکڑی بن بھگھار، لوک مات پھیرا پایا۔ رسنا جہوا بول جیکار، تیرا ڈکا نام سٹایا۔ جیواں جنتاں کر کر خبردار، بے خبر نال اٹھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن بھو کوئے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ایکا دُھن سٹایا۔ سارے اٹھو نوجوان، نو جو بن دے وکھایا۔ چرن کول کول چرن کرو دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ سُنو سندیسہ بن رسنا کان، بن اکھر کرے پڑھایا۔ کرو وسیرا بن چھپر چھن مکان، چار دیوار نہ کوئے وڈیایا۔ ہوئے پرکاس بن سورج بھان، چند چاندنی اک رُشٹایا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا دے وکھایا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ رُوپ وٹایا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سنگھاسن بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر لیکھا رہیا جنایا۔ سچ سنگھاسن ہر جو چڑھیا، ایکا نظری آئیندا۔ شبد انادی نش اکھر آپے پڑھیا، دوسر بھو کوئے نہ پائیندا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار جس گھاٹ گھاٹن گھڑیا، بھٹنہار کھیل وکھائیندا۔ نرگن ہو کے اندر وڈیا، نظر کسے نہ آئیندا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر بن ہٹھاں باہواں پھڑیا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سمرتھ سوامی سرب گن بھرپور آپے بھریا، منگن در کسے نہ جائیندا۔ نر بھے ہوئے کدے نہ ڈریا، بھو اپنا سرب وکھائیندا۔ پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھریا، اجوئی رہت مات گر بھ نہ پھیرا پائیندا۔ دس دس ماس نہ اگنی سڑیا، ترے گن جوڑ نہ کوئے جڑائیندا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپے کریا، کرنہارا آپ اکھوائیندا۔ نہ جنمے نہ کدے مریا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حکم شاہ سلطان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر اٹھو بال انجان، بالی بالے آپ جگائیندا۔ جگ چوکڑی میتے وچ جہان، ظاہرا ظہور کھیل کرائیندا۔ دو جہان جھلاؤنہار نشان، سچ نشانہ اک وکھائیندا۔ وشنوں دیوے اک دھیان، برہے پار برہم پڑھائیندا۔ شکر شرع کر کلیان، ترے ترے لیکھا آپ مکائیندا۔ پنچم پنچ ویکھے آن، پر پنچ بھو مٹائیندا۔ لیکھا جانے جیو جہان، لکھ چوڑاسی پھول پھولائیندا۔ دیونہارا دانی دان، کھانی بانی ونڈ ونڈائیندا۔ نام ندھانا سچ گیان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، ہر سنگر آپ جنایا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر پر بھ ساچے دی ویکھو ریت، ہر جو اپنی رہیا چلائی۔ رسنا جہوا بن گاؤ پر بھو دے گیت، گیت گوہند اک پڑھایا۔ سچھنڈ نواسی وسے دھام انڈیٹھ، نظر کسے نہ

آئی۔ آد جگادی ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے رکھائی۔ وسنہارا سدا اتیت، ترے گن وچ نہ پھیرا پائی۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گئے بیت، بچھلا لیکھا رہیا مکائی۔ نہ کوئی مندر نہ مسیت، شودوالا مٹھ نہ کوئے وڈیائی۔ آتم پر ماتم بندھائے پریت، برہم پار برہم کرے کڑمائی۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوج نیچ نہ کوئے دکھائی۔ غریب نمائیاں کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسائی۔ سدا سہیلا وسے چیت، چیتن اپنا پردہ لاہیا۔ درس دکھائے نیت نیت، نت نوت ویس وٹائی۔ کلج اتم جن بھگتاں دسیا اپنا بھیت، پردہ ہر جو دتا اٹھائی۔ لہنا دینا چکائے ملا شیخ، مسائق کوئے رہن نہ پائی۔ زرگن دھریا زرگن بھیکھ، سرگن لیکھا اپنے ہتھ رکھائی۔ مجھ داہری نہ کوئی کیس، مونڈ منڈائے نہ بے پرواہیا۔ جس نوں دس گرتیئی اوتار کر گئے آدیس، سو اپنا دیس ویکھن آئی۔ شاہ پاتشاہ سچا نریش، نر نرائن وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیر پیغمبر ایک وار جگائی۔ جاگو جاگو جاگو، ہر ساچا آپ جگانیدا۔ بھاگو بھاگو بھاگو، ہر ساچا راہ دکھانیدا۔ لاگو لاگو لاگو، پر بھ چرن راہ جنانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتانیدا۔ ساچا حکم سری بھگوان، اپنا آپ ورتائی۔ بھل نہ جانا بن نادان، سچ سندیسہ رہیا سنائی۔ اتم لیکھا منگے آن، لگیا کوئے رہن نہ پائی۔ اپنا اپنا دینا پئے سرب بیان، بن قلم شاہی لکھ لکھ رہیا جنائی۔ دو جہاناں دیکھے مار دھیان، لو آں پڑیاں برہمنڈاں کھنڈاں بھو چکائی۔ وشن برہما شو سرب گرلان، کوک کوک دین دہائی۔ کروڑ تیتیا آئے ہان، سُرپت دھیر نہ کوئے رکھائی۔ تیئی اوتار منگن دان، پر بھ اگے جھولی ڈاہیا۔ بھگت اٹھاراں نین شرمان، سیس سکے نہ کوئے اٹھائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سرب گرلان، کوک کوک رہے جنائی۔ گرودس کہن سری بھگوان، تڈھ بن اوٹ اور نہ کوئے رکھائی۔ چوتھے جگ تیرا انت کھیل مہان، شاستر سمرت وید پڑان دین گواہیا۔ تیرا انت نہ پایا وچ جہان، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائی۔ سارے رکھو اکو آس، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیدا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھجائے پیاس، اینکارا میگھ برسائیدا۔ آد نرنجن کرے پرکاس، سری بھگوان اندھیر چکانیدا۔ ابناسی کرتا دیوے ساتھ، پار برہم پر بھ برہم ملائیدا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا کھیل تماش، گر اوتار سیو لگانیدا۔ لکھ چوراسی دیونہارا پون سواس، آتم پر ماتم گنڈھ پوانیدا۔ زرگن سرگن پاونہارا راس،

گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ سرب گنتاس، گنوتاگن رکھائیندا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، گنگن منڈل چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ پرگٹ ہو ساکھیات، نہہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ کلجگ اتم کرے وفات، فاتحہ سب دا آپ پڑھائیندا۔ سبجگ رکھے اک جماعت، پیٹی اکو اک رکھائیندا۔ رل مل سارے گاؤن پتھی گاتھ، سو منتر آپ پڑھائیندا۔ ورن گوت نہ ذات پات، دین مذہب نہ شرع جنائیندا۔ وضو بانگ نہ کوئے نماز، سجدہ سیس نہ کوئے نوائیندا۔ مکہ کعبہ نہ کوئے خواب، حجرے حج نہ کوئے جنائیندا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ اک نواب، نوبت اپنی نام وجائیندا۔ کایا مندر اندر دکھائے سچ محراب، محبوب اپنا درس کرائیندا۔ شبد اگئی مار آواز، ہو ہو نعرہ ایکو لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے پُن صواب، پُنہ پُنہ ویکھ رکھائیندا۔ سری بھگوان سرب گن داتا، گہر گبھیہر رہیا سمجھائیا۔ کلجگ انت اندھیری راتا، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ سرشٹ سبائی وید پُران، شاستر سمتر انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی پڑھ پڑھ تھکی گاتھا، گا گاپندھ نہ کوئے مکائیا۔ من واسنا نو دوار دہ دشا ہوئی نار کمذاتا، کلکھنی گھر گھر پھیرا پائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم پاربرہم برہم بدھانہ کوئے ناتا، اتم پر ماتم نہ کوئے جنائیا۔ انحد شبد انادی دُھن دُھن راگ سنائے نہ کوئے ساکہ، سخی مل مل منگل کوئے نہ گائیا۔ پاربرہم پت پر میشور نہہکرمی ملیا ہر نہ کملاپاتا، جگت سہاگن سو بھا کوئے نہ پائیا۔ پاربرہم پت پر میشور نرگن نر ویر مورت اکال اکال دیکھنہار تماشا، اپنا کھیل رہیا کرائیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں اندر کرے واسا، واس نو اسارکھے ایکا تھائیا۔ بن تیل باقی دیپک جوت کرے پرکاسا، پرکاشوان سچا شہنشاہیا۔ جس دا ہاتھ نہ آیا لکھ آکاش آکاشا، کوٹن کوٹ برہمنڈاں بھینو کوئے نہ پائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر سُنڈے رہے بھاکھا، اپنا بھاشن رکا رکا سنائیا۔ وانگ بچیاں دسدا رہیا باتاں، وانگ پتراں کر پڑھائیا۔ آپ بیٹھا رہیا اک اکانتا، سچکھنڈ ساچا آسن لائیا۔ بن نانک کھول نہ دکھایا کسے تاکا، تاکی اپنی بند دکھائیا۔ کبیر کہے پر بھ میرا رکھا، جس ملی چرن سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیری رحمت اک وڈیائیا۔ رحمت کر میرے رسول، رسوا تیری آس تکائیا۔ عرض کر قبول، قبرستان دے دُہائیا۔ آد جگادی تیرا اصول، اصل اکو اک رکھائیا۔ نام ندھان تیرا معقول، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیا۔ دین مذہب تیرا لیندے رہے محصول، چنگلی خانہ جگت بنائیا۔ ملا شیخ مساق پنڈت پاندھے گرن تھی پن تھی

رسنا جہوا گاوندے رہے فضول، فضل تیرا نظر کسے نہ آیا۔ اتم لیکھا تیرے ہتھ روندے دوویں قاتل مقثول، ساچا حج نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، پروردگار تیری سرنا یا۔ پروردگار میرے خدایا، نیتر نین نین شرمائیدا۔ تیرے نالوں ہوئے جدایا، جڑ دکھرا
 روپ وٹائیدا۔ ایکا مارگ دس سدھا، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیدا۔ چوڈاں صدیاں اللہ رانی نال مل کے پایا گدھا، لوک مات سگن منائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس نوائیدا۔ سپس جگدیش اک جھکا، نیوں نیوں چرن نمسکار۔ پڑکھ ابناسی ہو سہا، نرگن
 بن مددگار۔ دوئے روپ پار کرا، سرگن تیرا سچ پیار۔ تیری رہے اوٹ تکا، پار برہم بے انت ہر نرنکار۔ باہوں پھڑ گلے لگا، درد وچھوڑا دکھ نوار۔ اپنی
 گودی لے اٹھا، جھلیا جائے نہ دکھ سانجھے یار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا در سچا دوار۔ تیرا در اُج محلہ، مہربان
 تیری وڈیا یا۔ آد جگاد وسیں اک اکلایا، دوجا نظر کوئے نہ آیا۔ تیرا کھیل جلا تھلا، مہینل ڈیرہ اپنا لایا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا ولا چھلا، اچھل چھل اپنی
 دھار چلا یا۔ ناؤں نرنکار پھڑایا پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھایا۔ سچ سندیس جگ جگ گھلا، گر اوتار پیغمبر لئے پڑھایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن سرگن
 ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ست پڑکھ نرنجن سچ گوسائیا۔ ست پڑکھ نرنجن ست ستوادی، ست ستوادی
 دیا کمائیدا۔ سو پڑکھ نرنجن برہم برہماد، ہر پڑکھ نرنجن کھوج کھوجائیدا۔ ایکنکار اگئی ناد، دو جہاناں آپ سنائیدا۔ آد نرنجن کر پرکاس، نرگن سرگن نور
 دھرائیدا۔ ابناسی کرتا پاوے راس، اتم پر ماتم ناچ نچائیدا۔ سری بھگوان ساکھیات، نرگن سرگن ویکھ دکھائیدا۔ پار برہم پر بھ دیوے دات، وست
 امولک آپ ورتائیدا۔ گر گر بنھے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیدا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، رت اگڑی آپ سہائیدا۔ ویکھنہارا ساچی ذات،
 ذاتی اپنا ناؤں سمجھائیدا۔ جگت جگ پچھنہارا وات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھو آپ جنائیدا۔ ساچا بھو کھولے بھگوان، بھگوان
 اپنی دیا کمائیا۔ کلج اتم ہو مہربان، نہکنکا ناؤں رکھائیا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیا۔ دھر درگاہی سچ نشان، ست پڑکھ نرنجن
 نال اٹھایا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، ساچا تخت اک سہایا۔ ساڈھے تن ہتھ کر پروان، سچ پروانہ دے پھڑایا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، رعیت

ویکھے چائیں چانیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت اپنے نام وجایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم رہیا سمجھانیا۔ ساچا حکم سچ سندیسہ،
 ست پرکھ نرنجن آپ جنائندا۔ شاہ پاتشاہ ہر نرنریشا، نرنرکارا ویس وٹائندا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش گنیشا، سویا کوئے رہن نہ پائندا۔ ویکھنہارا
 دیس پردیسا، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھاہندا۔ دیونہارا سچ سندیسہ، آد جگادگر منتر آپ سنائندا۔ بناونہارا ساچی ریکھا، گھر گھر بھانڈے آپ سہائندا۔ دیونہارا
 ساچا بھیتا، گھر گھر وچ گھر وڈیائندا۔ کرنہارا ساچا پیتا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائندا۔ رکھنہارا ساچا چیتا، نت نوت ویکھ وکھائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائندا۔ سچ سندیسہ اکو اک، ایککارا آپ جنایا۔ آد پرکھ اپنا لیکھا آپ لکھ، اپنے وچ چھپایا۔ نیتزنین نہ آئے دس،
 لوچن درس کوئے نہ پائیا۔ آگے ہونہ سکے کوئی پچھ، گر اوتار بیٹھے سیس جھکایا۔ اک دوجے پچھے رہے لگ، پچھلی کیتی نظر نہ آیا۔ سب دا بوٹا رہیا
 سک، ہریا سنج نہ کوئے کرایا۔ کوڑی کریا سب دے منہ وچ پیا ٹھک، گر کاشد نہ کوئے گایا۔ امرت جام نہ ملیا گھٹ، مدراماس ہوئی ہلکایا۔ کوڑی
 کریا نہ مٹی پھٹ، پٹی نام نہ کوئے بندھایا۔ رت بسنتی نہ موئی ابناسی اچت، بھل بھلواری نہ کوئے مہکایا۔ بن ہر نامے خالی دسن بت، پنچ تت اگنی تت
 تپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا آپ کھلایا۔ بھو ابھیدا کھولے آپ، آپ اپنی دیا کمائندا۔ آد جگادی وڈ پرتاپ، ہر پرتاپی
 آپ وکھائندا۔ آد جگادی ساچا جاپ، منتر نام اک درڑائندا۔ آد جگادی مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائندا۔ آد جگادی دیونہارا ساتھ، نرگن سرگن سنگ
 نبھائندا۔ آد جگادی گاونہارا پاٹھ، پڑھ پڑھ اپنا ناؤں سنائندا۔ آد جگادی ویکھنہارا مار جھات، کایا مندر اندر ڈیرہ لائندا۔ آد جگادی سجن ساک، نرگن
 سرگن سگلا سنگ نبھائندا۔ آد جگادی پاکی پاک، پت پت پت، آپ کرائندا۔ آد جگادی بھوکھت واک، گر اوتار پیر پیغمبر آپ سنائندا۔ آد جگادی کھیلے
 کھیل تماش، کھیلنہارا نظر کوئے نہ آئندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ آپ اٹھائندا۔ ساچا پردہ کھولن آیا، خالق خلق خلق
 کرتار۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھرن آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ سچ محلے اچے ٹلے چڑھنے آیا، محل اٹل ویکھے ویکھنہارا۔ اچی کوک کوک سناون آیا، دو
 جہاناں کرے خبردار۔ سرشٹ سبائی سستی آپ اٹھاون آیا، سویا رہے نہ کوئے وچ سنسار۔ کلج رتی انت مکاؤن آیا، کوڑی کریا میٹے چھار۔ جوتی جوت

سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر اگم اپار۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ وڈی وڈیاٹیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، حکم حاصل اک سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے متو پناہ، سچ سندیسہ اک درڑائیا۔ گل وچ پلو لو پا، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ واکرو رام سارے کہو خدا، خدی کوئے نظر نہ آتیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ بیٹھے رہے جدا، جدا اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پت پر میثور انت کنت بھگونت ناری کنت لئے پرنا، پاربرہم پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ رل مل سارے چرن کول سیوالو کما، کول نین ملے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر زیشا، ایکو رہیا جناٹیا۔ تیرا سندیسہ سوہنا لگا، لگا تیر نیارا۔ سو پرکھ نرنجن نظری آئے تیرا اکو اگا، بچھا رہیا نہ کوئے کنارہ۔ تیرا نام نگارہ اکو وجا، دو جہاناں کرے خبردار۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے حکمے اندر بچھا، تیرے چرن کرے نمسکارا۔ دھن بھاگ صاحب سلطان سچ سنگھاسن سجا، بے عیب پروردگار۔ ساڈی چار جگ دی لتھی لجا، نیتز ہون نہ شرمسار۔ کرپاندھ پردہ کجا، ٹھا کر ملیا ایکنکارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا ملے چرن سہارا۔ چرن سہارا دے دے ایک، ایکنکار تیری وڈیاٹیا۔ انت رکھ کے آئے تیری ٹیک، اکو آس نکائیا۔ کلجگ انت اپنی کرپا آپے دیکھ، ساڈی ہوئی جدائیا۔ اسیں کہہ کہہ آئے اتم آئے نر زیش، نہنکنا ناؤں دھرائیا۔ مہابلی دھرے بھیکھ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیا۔ وسے اکو ساچے دیس، سمبل اپنا چرن ٹکائیا۔ وشنو سیوا کرے چھڈ ساگو پانگ باسک تیج، سیجا اور نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نچ نیتز نچ نین نچ لوچن نچ گھر نچ گرہ نچ مندر لئے دیکھ، آپ اپنا پردہ لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا انت سندیسہ دے کے آیا گر دسمیش، گو بند نام ندھانا گائیا۔ انت سندیسہ تیرا سجن، مرید مرشد گیا جناٹیا۔ پروردگار ہوئے پردے کجن، بے عیب پھیرا پائیا۔ مرد مردانہ کرے کھیل سورا سرنگن، بل اپنا آپ دکھائیا۔ لکھ چورا سی جیو جنت جو گھڑیا سو بھانڈے بھجن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھاں رکھے انتم لجن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ چرن سروور کرائے مجن، اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھاہیا۔ سنت سہیلے سنگر دوارے بہہ بہہ سجن، بھگت بھگونت کرے گڑمائیا۔ گرگھ درشن کر کر رجن، نیتز نین نین بگسائیا۔ گر سکھ مل مل گر سکھ ہسن، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ ہر چرن دوارے بہہ بہہ سجن، ملے سچی سرنائیا۔ جگت ناتا کوڑا تجن، پرکھ اکال اک منائیا۔ دوئے

جوڑ کرن بدن، بندی خانہ دے تڑایا۔ لکھ چوڑاسی چھٹے پھندن، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ مستک کلا لائے چندن، کوستک نیا روپ دکھایا۔ میل ملاو تریلوکی نندن، تریلوکی نندن لیکھا آپ چکایا۔ کل کلکی آئے سرب بخشندن، بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ کسے دوارے نہ جائے منگن، کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھ رکھایا۔ بچھلا لیکھا کرے کھنڈن، آگے کھنڈا کھڑگ کھڑکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اوہلا پردہ دے چکایا۔ اوہلا پردہ چکائے سری بھگوان، مکھ نقاب نہ کوئے رکھایا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشان، کوڑ کوڑا دے گویا۔ سنجگ سچ ہوئے پردھان، وڈ پردھانگی آپ کمایا۔ شاہ سلطانا کرے خیران، ہر جو اپنی کھیل ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیر پیغمبر بہا ساچے در، در دروازہ اک گھلایا۔ در دروازہ دیوے کھول، خالق خلق آپ جنائندا۔ ست ستوادی اکھڑ بول، اکھڑ اکھڑ بھیو چکائندا۔ تولنہارا ساچا تول، ساچا کھنڈا ہتھ اٹھائندا۔ جگ جگ مارنہارا رول، بھیو ابھید آپ چھپائندا۔ کلجگ انت جن بھگتاں وسے سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائندا۔ نو کھنڈ پر تھمی وجے ڈھول، ڈھولا اکو ہر جو گائندا۔ آتم پر ماتم جائے مول، مولا روپ اک دکھائندا۔ امرت رس نابھ کول، کول کولا آپ بھرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل شہنشاہ، شاہ ایک ایک جنایا۔ اُنی کنگ دوس دے سہا، لوک مات وجے ودھایا۔ سچ سندیسہ سچ لکھا، بھیو ابھیدا دے جنایا۔ والی ہند دے اٹھا، اٹھ اٹھ اپنا راہ دکھایا۔ لکھ لکھ پاتی دے پچا، کملا پاتی دیا کمایا۔ پہلی چیت دھیان لگا، لگا دھیان نہ کوئے جھڈایا۔ نر نرائن جائے آ، نہہکنکا ویس وٹایا۔ ساچی سکھیا جائے سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملایا۔ پنج پیارے لئے گواہ، شہادت اکو اک سمجھایا۔ شبد لکھاری دے صلاح، کرے سچ پڑھایا۔ اُنی سال پردہ رکھیا پا، پنج تت انتر ڈیرہ لایا۔ بیس پیسا خوشی لئے منا، آپ اپنا بل دھرایا۔ بھیو ابھید دے گھلا، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ بن ہر سنگت ملنا نہ کوئی تھاں، پار کنار نہ کوئے کرایا۔ کرے کھیل مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، والی دو جہان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکنک نران نر، ہر سنگت دیوے اکو ور، در آیا دردی درد دکھ لئے ونڈایا۔

☆ ۵ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ ہری پُر ☆

برہمنڈ کھنڈ تگن راہ، کوٹن کوٹ دھیان لگایا۔ نیوں نیوں سجدہ سیس رہے جھکا، نیتز نین نین شرمایا۔ کون ویلا لے پر بھ بے پرواہ، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ دو جہاناں لیکھا لوے لا، لہنا دینا مول چکایا۔ لوآں پُریاں پردہ دے اٹھا، آپ اپنی دیا کمایا۔ رُو سس سورج چند پندھ دے مُکا، بن پاندھی سچا ماہیا۔ زرگن زرگن سرگن ڈھولا دے سنا، اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار در اپنے لئے بہا، نام ڈوری بندھن پانیا۔ جگ چوکڑی لیکھا دے چکا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ مان ابھمان نہ کوئے رکھایا۔ زمیں اسماناں نانا دے تڑا، منڈل منڈپ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ لکھ چوراسی بندھن دیوے پا، انڈج جیرج سیجج اُتجج ایکا حکم منایا۔ کاغذ قلم لیکھا دے چکا، گیت سہاگی ایکا گایا۔ ہر جن ہر بھگت گرگھ سجن لئے اٹھا، گو بندھیلا سچ سبھایا۔ چاترک ترکھا دے بُجھا، امرت میگھ اک برسایا۔ رت سہنجنی دے مہکا، پھل بھل پت ڈالی آپ مہکایا۔ سچ سنگدھی دے دکھا، من واسنا گندی باہر کڈھایا۔ بن تندری راگ دے سنا، آتر ڈھولا اکو گایا۔ چند نوچندی دے چڑھا، جوت زرنجن کر رُشایا۔ کنڈھی بیٹھیاں ملے آ، دُور ڈراڈا پندھ مُکایا۔ بندی خانہ دے تڑا، ویلے آنت نہ کوئے سزایا۔ ساچا مندر دے کھلا، سچکھنڈ ساچے وے ودھایا۔ تھر گھر نین لئے اٹھا، لوچن اپنے رنگ رنگایا۔ شبد ملاوا سچ سبھا، جوتی جاتا ویکھ دکھایا۔ پُرکھ بدھاتا اپنا پردہ دے اٹھا، گھ نقاب نہ کوئے رکھایا۔ احباب رباب دے وجا، دستگیر دیا کمایا۔ مقامے حق چلے اک رضا، رحمت اپنی اک دکھایا۔ صحیح سلامت صاحب خُدا، خُدی سب دی دے مٹایا۔ پروردگار پلُو لئے پھڑا، دست بدست ایکا گھر دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پانتاشہ سچا شہنشاہیا۔ برہمنڈ کھنڈ نیتز رو، نین نیناں نیر وہایا۔ کون ویلا پر بھ دتے سچّی سو، بھيو ابھیدا آپ گھلایا۔ وشن برہاشو امرت رس دیوے چو، کروڑ تیتنیا ساتک ست کرایا۔ زرگن سرگن کرے لو، پرکاس پرکاس نال ملایا۔ ساچا ڈھوآ دیوے ڈھو، نام سندیسہ اک سنايا۔ آتم پر ماتم جائے چھو، دُئی دوتی پندھ مُکایا۔ برہم پاربرہم آپے ہو، برہم لیکھا لئے لگایا۔ دُرمت میل دیوے دھو، کاگ ہنس روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا دیوے ور، در گھر ساچے پھیرا پایا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے اڈیک، نیتز نین

نیں اُٹھایا۔ کون ویلا پر بھ بخشے چرن پریت، پریت چرن اک سمجھایا۔ کلج میٹے کوڑی ریت، سبجگ ساچا پندھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی گائے گیت، سوہنگ ڈھولا ایکا گایا۔ ناتا تے مندر مسیت، مٹھ شودالا رہن نہ پایا۔ نظری آئے اک اتیت، ترے گن لیکھا دے چکایا۔ آد جگاد جگا جگنتر ٹھانڈا سیت، سبجھنڈ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ وسنہارا ہست کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنک رہیا سمایا۔ کرے کھیل آپ اندیٹھ، جگت نیز نظر کوئے نہ آیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جس جن اپنا امرت رس چوایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور ایکا جھولی پایا۔ برہمنڈ کھنڈ نیز رہے کھول، نین نین اٹھایا۔ کون دشا پاربرہم پت پر میثور رہیا بول، انبولت راگ سنايا۔ کون کنڈھے تول رہیا تول، تولنہار سچا شہنشاہیا۔ کون وست رکھے کول، جن بھگتاں دے ورتایا۔ سبجگ تریتا دواپر کلج تے رہے انبول، آلس بندرا نہ کوئے مٹایا۔ اپنا آپ نہ لیا پھول، پردہ لئے نہ کوئے چکایا۔ گھر مندر وست انمول، گرہ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا دیوے ور، سچ سندیسہ اک سنايا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے تک، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ جگ چوکڑی گئے اک، پاندھی پندھ نہ کوئے مکایا۔ روس گئے تھک، کوہ کر وڑی چلت آنت نہ پایا۔ نو نو لاؤندے بھکھ، بھاکھیا ہر نہ کوئے سنايا۔ چار ورن بھانڈے سکھ، کھتری براہمن شودر ویش نہ کوئے وڈایا۔ ناد سنائے نہ کوئے حق، حقیقت پردہ نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اکو اوٹ تکایا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے اڈیک، اتر پورب پچھم دکھن دھیان لگایا۔ کون ویلا ملے پر بھ لاشریک، پردہ نشیں پردہ آپ اٹھایا۔ بے نظیر مہر نظر میٹے تاریک، اندھ اندھیر دے گویا۔ جگ چوکڑی پورب لیکھے مارے لیک، اگلا لیکھا دے سمجھایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، نیتوان پھیرا پایا۔ پراپسنستی مدھم بیکھری ساچا ڈھولا گائے ایکا گیت، سوہنگ اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ ترے بھون دھنی کرے کھیل اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ جن بھگتاں وسے چیستن چیت، چت وت ٹھگوری نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، لہنا دینا دے چکایا۔ برہمنڈ کھنڈ رکھن یاد، یاد یاد وچ سمايا۔ کون ویلا سنے فریاد، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ جس نے رچنارچی آد، سو جگاد ویکھے چائیں چانیا۔ جس وشن برہما شو اپنے وچوں لئے کاڈھ، آنت اپنے وچ سمايا۔ جس ترے گن مایا پنچ تت لکھ چوراسی دتی دات، اتم لیکھا لیکھے

لایا۔ جس آتم پر ماتم لکھ چوڑاسی اندر وجایا ناد، دُھنی دُھن راگ سُنایا۔ جس شاستر سمرت وید پُران اِنحیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی سُنائی بودھ اگادھ، اگادھ بودھ کر پڑھائی۔ جس بھگت بھگونت سنت سچن لئے لادھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ داتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا دیوے ور، گرہ مندر پھیرا پائی۔ برہمنڈ کھنڈ رکھی آس، آس آسا وچ رکھایا۔ نو سو چوڑانوے چوڑا جگ لگی رہی پیاس، ترسنا ترکھانہ کوءے بُجھایا۔ لیکھا مکیا نہ پر تھی آکاش، آکاش آکاش رہے گر لایا۔ لوہ پُری برہمنڈ کھنڈ اُون گون ترے بھون ویکھ کھیل تماش، ساچی راس نہ کوءے رچایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت بن داسی داس، آتم پر ماتم گئے سیو کمایا۔ نرگن سرگن کر کر آس، سرگن نرگن اوٹ دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سپس جُھکایا۔ برہمنڈ کھنڈ مارن دہا، اُچی کوک کوک سُنایا۔ نو نو بُھلیا راہ، رہبر نظر کوءے نہ آئی۔ وشن برہما شو بیٹھے مکھ چُھپا، نیتز نین نہ کوءے کھلایا۔ تینی اوتار اپنا پردہ رہے پا، پلو سکے نہ کوءے اُٹھایا۔ بھگت اٹھاراں منگن چرن پناہ، سپس چرن کول جُھکایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیوں نیوں سجدہ رہے جُھکا، پروردگار بے عیب تیری سرنائی۔ نانک گوہند ایک اوٹ لئی تکا، پُرکھ اکال سچا ماہیا۔ ہر کاشد آد جُگاد گر سَنگُر ولس وٹا، ناؤں نرنکارا اک درڑایا۔ دو جہاناں ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر کھوج کھوجائی۔ نو نو چار ویلا گیا وہا، تھت وار نہ کوءے سمجھایا۔ رُو سس سورج چند، منڈل منڈپ نیتز نیناں نیر رہے وہا، دھیرج دھیر نہ کوءے دھرایا۔ ترے گن اگنی لگی بھاء، پنج تت رہی جلائی۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہو یا ہلکا، ہو لا بھار نہ کوءے دکھایا۔ جیو جنت سرشٹ سبائی گر کاشد گئے جُھلا، سَنگُر سرن نہ کوءے تکایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ دُرمت میل نہ سکے کوئی گوا، آتم اشان نہ کوءے کرائیا۔ لکھ لکھ تھکی قلم شاہ، کاغذ ملے نہ کوءے وڈیایا۔ بن ہر پکڑے نہ کوءے بانہہ، سادھ سنت دین دُہایا۔ کلج انت اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نہ کوءے چڑھایا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ راؤں رنک راج راجان شاہ سلطان ایک رنگ نہ دے کوءے رنگا، دُئی دوتی گھر گھر کرے لڑایا۔ آتم پر ماتم نہ دیوے کوءے ملا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ برہم پاربرہم لیکھا سکے نہ کوءے مکا، پورب لہنا جھولی کوءے نہ پائی۔ نیتز نیناں پت پر میثور درس سکے نہ کوءے پا، نور نور نہ کوءے رُشنائیا۔ انحد انادی ناد نہ سکے کوءے سنا، گا گا تھکی سرب سرشٹ رسنا جہوا ہو ہلکائی۔ تیرا میرا میرا تیرا

پندھ سکے نہ کوئے مُکا، بن پاندھی جگت راہیا۔ پاربرہم پت پر میثور پُرکھ ابناسی مُدھ بن نظر نہ کوئی آ، نو نو دیکھیا تھاؤں تھانیا۔ کر کر پاشہنشاہ، شاہ پاتشاہ تیری وڈیاںیا۔ پھڑ بیڑا باہوں پار کر، منجدرہار نہ کوئے رُڑھانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کلج اتنم کر گئے نہ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھانیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر دھیان، نیز نین نین اٹھایا۔ کر کرپا سری بھگوان، کلج انت اندھیرا چھایا۔ سچ ملے نہ کوئے نشان، ساچا مارگ نہ کوئے جنایا۔ جیو جنت ہوئے بے ایمان، بیوہ رُپ سرُپ وٹایا۔ ہر کنت نہ ملیا آن، سچ سُنہنجی نہ کوئے سہایا۔ گھر آتم پر ماتم نہ ملیا دان، نام دست نہ کوئے دکھایا۔ ہر کاشد نہ سُنیا بن کان، چھتی راگ رہے جس گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگایا۔ برہمنڈ کھنڈ بول الکھ، الکھ اکھنہا رہے دھیانیا۔ کلج اتنم بھانڈے ہوئے سکھ، ہر کاناؤں نظر کوئے نہ آیا۔ زرگن زراکار زرویر مورت اکال اجونی رہت ہو پرتکھ، پر م پُرکھ تیری وڈیاںیا۔ ساچا مارگ اکو دس، لکھ چوڑاسی دے پڑھانیا۔ آتم پر ماتم گاوے تیرا جس، دوسر راگ نہ کوئے سنانیا۔ جگت اندھیرا مٹے مس، جوت زرنجن ہوئے رُشانیا۔ پاربرہم برہم میلا ہس، کول نین خوشی منانیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، اک تیری اوٹ تکانیا۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ گرہ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ لیکھا جانے پنج تت کایا مٹ، سچ سنگھاسن آسن سو بھاپانیا۔ زربل جوت نور پرکاس لٹ لٹ، اون گون رہیا سمانیا۔ تیرا کھیل چوڑاں لوک چوڑاں ہٹ، چوڑاں طبق تیری سرنانیا۔ تیرا لیکھا تیر تھ اٹھسٹھ، سر سرور چرن دھوڑی خاک رمانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیری چرن سرن سرن چرن رہے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے دھراںیا۔ کلج ویلا انت انت ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کل دکھانیا۔ جگ جگ چلاونہارا رتھ، بن رتھواہی سیو کمانیا۔ لہنا دینا مُکاسیاں ساڈھے تن ہتھ، رویداس چمارا دئے گواہیا۔ آگے مارگ تیرے ہتھ، ستجگ ساچی دھار بندھانیا۔ من واشنا پاؤنی نتھ، منو آ اٹھ نہ دہ دہ دھانیا۔ لیکھے لاؤنی رتی رت، رتی رت تیرے لیکھے پانیا۔ جس دوارے گوبند ستھر بیٹھا گھت، ستھر یارڈا سچ ہنڈھانیا۔ سو صاحب سچا سمر تھ، ہر پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد اپنی مہما جانے اکھ، رسنا کتھنی کتھ نہ کوئے گانیا۔ چرن سرن سری بھگوان تیری گئے ڈھٹھ، پھڑ باہوں گلے لگانیا۔ دو جہان دیکھیا نٹھ نٹھ، دہ دشا پھیری پانیا۔ کوئی نہ رکھنہارا پت، سارے بیٹھے نین شرمانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دکھاؤن جھولی، پلو اپنا آپ اٹھایا۔ ساچی دست نہ کوئے
کولی، کول نین تیرا نور نظر کوئے نہ آیا۔ کلج اتم کوئے نہ چکے ڈولی، چوتھا جگ دئے ڈھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ سنے بولی، رسنا جہوا جہوا رسنا مٹی
دند صلاحیا۔ آتم پر ماتم رت بسنتی کوئے نہ موئی، پت ڈالی نہ کوئے مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، دراکو منگ منگایا۔
پاربرہم پر بھ ہو مہربان، ایک ناد سنایا۔ برہمنڈ کھنڈ کرو دھیان، دھرنی دھرت دھول نال ملایا۔ روس دیو گیان، منڈل منڈپ کر پڑھایا۔ پڑکھ
ابناسی سری بھگوان، سدا سدا سچ سکھایا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، زرگن سرگن ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دوپر کلج گر اوتار پیر پیغمبروں دیوے
دان، وست امولک جھولی پائیا۔ کرے کھیل گوپی کاہن منڈل منڈپ راس رچایا۔ بودھ اگادھا اک گیان، وید پُران شاستر سمرت انھو بھيو ابھید
جنایا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے رنگ سہایا۔ تخت نواسی نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جودھا سور پیر ملی بلوان، بل اپنا آپ رکھایا۔ سچ
سندیسہ دھر فرمان، آد جگاد سنایا۔ کھے اندر کھیل مہان، حکم حاکم اک جنایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا آپ جنائیدا۔ نو نو چار کھیل اپارا، برہمنڈ کھنڈ سمجھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، لوک مات نش اکھر وکھر آپ پڑھایا۔
آتم پر ماتم کر پیارا، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ
سندیسہ سری بھگوان، ایک ایک جنائیدا۔ کلج انت کرے کھیل مہان، بھيو کوئے نہ آئیدا۔ پرگٹ ہووے نوجوان، مہابی بل اپنا آپ رکھائیدا۔
سمبل وسے سچ مکان، چہر چھن نہ کوئے پھہائیدا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، آتم پر ماتم آپ پڑھائیدا۔ بھگت بھگوت ویکھے آن، لکھ چوراسی موہ
ٹڑائیدا۔ ساچے سنتاں دیوے مان، چرن کول کول چرن دھیان رکھائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیدا۔ سچ
سندیسہ ایکنکار، ایک وار سنایا۔ کلج اتم آئے ام اپارا، ام اگڑی کار کماہیا۔ نہہکنکار اوتار، نر نرائن ویس وٹایا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا ہو اُجیار، پنج تت
تت نہ کوئے رکھایا۔ شبد انادی برہم برہمادی بول جیکار، پاربرہم برہم برہمانڈ کرے پڑھایا۔ بھگت بھگوت لئے اُبھار، راتی سنتیاں درس دکھایا۔ سرتی

شبد کرے پیار، شبد سُرَت سُرَت شبد ایک رنگ رنگایا۔ دسم دواری کھول کواڑ، بجر کپاٹی دے تڑایا۔ نرگن جوت کر اُجیار، اندھ اندھیر دے مٹایا۔ انحد ناد پتی دھکار، دُهن آتمک راگ سناپا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، بہہ بہہ گیت گوبند الایا۔ امرت آتم جھرنا جھرے ٹھنڈا ٹھار، کول نابھ آپ اُٹایا۔ آون جاون پتت پاون دُکھڑا دے نوار، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ لاڑی موت نہ کرے شنگار، پتر گپت لیکھ نہ کوئے جنایا۔ جوگ ابھیاں توں کرے باہر، ہٹھ تپ نہ کوئے سمجھایا۔ ایک اکھر وکھر کر پیار، ترے بھون دھنی ترے گن اپتا ترے ترے لیکھا آپ مُکایا۔ سوہنگ شبد بے جیکار، اون گون اُنجا پون آپ سماپا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، چرن کول دے ادھار، شاہ پاتشاہ ہر نرنکار، سچکھنڈ نواسی کر پیار، پت پتونتا پت اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۶ اَسو ۲۰۱۹ پکرمی ہر دیال سنگھ دے گرہ جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، ہر خالق آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، رحمت رحمان آپ کمائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، بے عیب ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نور نوران، جوتی جلوہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا سچ نشان، سچ دوارے آپ اُٹھائیندا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، مہان بیدو کھیل کرائیندا۔ پاربرہم پر بھ بن پردھان، مقامے حق سو بھاپائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ کرے کھیل مہان، بھيو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، تخت نواسی شاہو شتاباشی بھوپت بھوپ راجن راج ناوں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایک ہر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیایا۔ آد جگادی ہو اُجیار، نرگن نور نور رُشایا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچا اک سہایا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حکم حاکم آپ سمجھایا۔ در درویش بن چوہدارا، الکھ نرنجن الکھ جگایا۔ دیکھے وگسے دیکھنہارا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ نہ کوئی دوسر میت مرارا، سجن سین نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر دے وڈیایا۔ گرہ مندر سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آد پُرکھ آد بنائی بنت، مدھ بھيو کوئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنی کار کمائیندا۔ لیکھا جان نار کنت،

کنت کنٹول بیج ہنڈھائیندا۔ پوت سپوتا نام ندھانا نیا منت، ناؤں نرنکارا ایکا ایک پرگٹائیندا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ مہما اگنت، لیکھا لکھت لیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ایکا ایک، ایکنکار آپ سہائیا۔ سو پڑکھ نرنجن دیوے ساچی ٹیک، ہر پڑکھ نرنجن سیس جھکائیا۔ ایکنکارا رہیا ویکھ، آد نرنجن نور رُشائیا۔ ابناسی کرتا کھولے بھیت، سری بھگوان پردہ دئے اٹھائیا۔ پر بھ ساچا کرے ہییت، نیت نوت اپنا میل ملائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی کھیڈ، اک اکلّا اُچ محلہ آپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سہائیا۔ گھر ساچا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، اکل کل دھاری ویس وٹائیندا۔ جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا نرنجن نور آپے رلا، نور نور نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے رکھ، سچکھنڈ دوارے کھیل کرائیا۔ نرنجن اندر ہو پرتکھ، نرنجن ویکھ دکھائیا۔ نرنجن پت آپے لئے رکھ، پت پتونتا سچا ماہیا۔ سچ دوارے گائے جس، ناؤں نرنکارا آپ سنائیا۔ نرنکارا نرنکارا آتر ایکا وس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ست ستوادی مارگ دس، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل پڑکھ سمرتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پردہ آپے لاه، سو پڑکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، ساچی سکھیا آپ اپائیندا۔ آد نرنجن کر رُشائ، نور نورانہ نور دکھائیندا۔ سری بھگوان چڑھے چا، چاؤ گھنیرا اک دکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان لئے جھلا، نشانہ اکو اک وڈیائیندا۔ پاربرہم دوئے جوڑ پئے سرنہا، سرنگت اک اکھوائیندا۔ آپے کھیل کرے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سیس جگدیش تاج اک سچا، سچ سنگھاسن پڑکھ ابناسن ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ دُھر فرمانا آپ الا، بودھ اگادھا دئے سنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی سکھیا ایکنکار، اکل کل دھاری آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، چرن کول کول چرن دئے سرنائیا۔ آد آد کرے پیار، مدھ اپنا بھيو جنائیا۔ سچ فرمانا دیوے دیونہار، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ وست امولک بھر بھنڈار، نام ندھانا جھولی پائیا۔ کرپا کر ایکا وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگوان، ایکا

ایک جنائندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر بے نظیر اک اٹھائندا۔ سُت دُلا رے دیوے مان، شبدی شبد سمر تھ سر اپنا ہتھ لکائندا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھو ابھیدا اچھل، اچھیدا آپ کھائندا۔ ساچا بھو ہر جو دس، سُت شبد کرے پڑھائیا۔ تھر گھر دوارے آپے وس، سورج چند نہ کوئے رُشائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا پندھ مکائے نس نس، بن پاندھی سچا ماہیا۔ ایکنکار اونکار نرنکار گائے جس، جس اپنا آپ سنا یا۔ انتر آتر آپے وس، گرہ گرہ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سُت دُلا رے لائے اٹھائیا۔ سُت دُلا رے اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جگائندا۔ تھر گھر دوارے لگا بھاگ، وڈھاگی آپ لگائندا۔ بن تیل باقی جگے چراغ، آد نرنجن نُور وکھائندا۔ پاربرہم پت پر میثور تیرا اکو سجن ساک، سگلا سنگ نبھائندا۔ نُورِ الہی پاکی پاک، جلوہ ظہور آپ پر گٹائندا۔ تیرا کھولن آیا تاک، پردہ اپنے ہتھ رکھائندا۔ آد پُرکھ کرے بھوکت واک، بھو ابھیدا آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنا ئندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سنا یا۔ آد پُرکھ چلائے اپنی ریت، ہر پُرکھ نرنجن دیکھے چائیں چائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے انڈیٹھ، آد نرنجن سنگ رکھائیا۔ ابناسی کرتا ساچا میت، مٹر پیارا سو بھاپائیا۔ سری بھگوان بیٹھارہے اتیت، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ پاربرہم پر بھ جنائے ساچی ریت، ریتوان اک ہو آ یا۔ تھر گھر دوارا ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا ہر نرنکار، آد آد جنائندا۔ سُت دُلا رے ہو تیار، پُرکھ ابناسی آپ اٹھائندا۔ تیرا میرا اک بوہار، بوہاری بوہار آپ کرائندا۔ پتا پوت سوہے اک دوار، دوجا کوئے رہن نہ پائندا۔ اکیو دست امولک دیوے تھار، تھر درباری آپ ورتائندا۔ سست ستوادی بھریا ست بھنڈار، اتوٹ اٹٹ جنائندا۔ آد آنت تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیرا کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نرنریشا ایکنکارا آپ سنا ئندا۔ سچ سندیسہ سُن دُلا رے، پر بھ چرنی سپس جھکائندا۔ ہوں سیوک یاچک خاکی خاک بھکھارا، در تیرے الکھ جگائندا۔ بالی بُدھ بال انجانا، تیرا بھو کوئے نہ آئندا۔ تھر گھر وساں سچ مکانا، سچکھنڈ تیرے چرن دھیان لگائندا۔ اکو گاواں تیرا گانا، گا گا

اپنا شکر منائیندا۔ آد جگاد سد مٹاں تیرا بھانا، بھانا اپنے سیس لگانیندا۔ شاہو بھوپ بھوپت وڈ رانا، شہنشاہ تھدہ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن دھیان لگانیندا۔ چرن کول پر بھ تیرے آس، دوجی آس نہ کوئے رکھائیا۔ تھر گھر تیرے ملن دی رہے پیاس، ترسنا مول نہ لاگے رانیا۔ اندر باہر گپت ظاہر نرگن نرگن دینا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ صفت صلاحی گاواں تیری گاتھ، بن اکھر ڈھولا گانیا۔ ایختے اوختے رہے یاد، یادداشت بھل نہ جائیا۔ صاحب سنگر سنی فریاد، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سد چلاں تھدہ رضائیا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنی دیا کمانیندا۔ سو پڑکھ نرنجن ہو مہربانا، مہربان ویکھ وکھائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن وکھائے سچ نشانہ، ست نشانہ آپ اٹھائیندا۔ آد نرنجن دے پروانہ، پر م پڑکھ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ابناسی کرتا گن ندھانا، گن اپنا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیندا۔ پاربر ہم پر بھ ویکھے مار دھیانا، بن نیتز لوچن نین ویکھ وکھائیندا۔ شبد سٹ سٹ کر پروانا، سچ پروانہ ہتھ وکھائیندا۔ تیرا کھیل کھیل مہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست اک جنائیندا۔ ساچی وست دیونہارا، ایک رہیا ورتائیا۔ سٹ شبد تیرا بھر بھنڈارا، بھر پور رہیا جنائیا۔ سوہنگ روپ ہو تیار، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیا۔ انس بنس تیرا پروارا، سہنس سہنسر کھیل کرانیا۔ وشنو وشنو تیری دھارا، تیرا نور نور رُشائیا۔ تیرا امرت جل ٹھنڈا ٹھارا، نا بھی کول کول بھرائیا۔ پت ڈالی کھلے گلزارا، پنکھڑی اپنا رنگ وکھائیا۔ پاربر ہم برہم دے سہارا، ہر اپنا رنگ رنگائیا۔ برہم ویتا ویتا ہو نیارا، نرگن پیتا اک جنائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ تیری ونڈ ونڈے کرتارا، ونڈ نہارا دس نہ آئیا۔ سُن اگئی دھواں دھارا، سُن سادھ سمائیا۔ شکر کنکر اک انگیارا، تت تت وڈیائیا۔ دیونہار ہر بھنڈارا، ہر جو لیکھا رہیا جنائیا۔ چرن کول کول چرن سہارا، دُرمت میل دئے گوائیا۔ رجو طمو ستوا اکھاڑا، پنچ تت کرے گڑمائیا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش کھیل نیارا، نرکارا آپ وکھائیا۔ وشن برہما شو سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ تیرا بھرے سچ بھنڈارا، لکھ چوراسی گھاٹ دئے گھڑائیا۔ گھاٹ گھڑے بن ٹھھیارا، سیوک اپنی سیوکمائیا۔ انڈج جیرج اُتبیج سبتیج چارے کھانی پاوے سارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ من مت بدھ دے ادھارا، آتم پر ماتم پردہ

پانیا۔ ایش جیو کر پیارا، جگدیش خوشی منایا۔ پاربرہم برہم بول جیکارا، گیت گوہند الانیا۔ انحد راگ سچی دھنکارا، شبدی تیرا راگ سنا یا۔ گھر گھر وچ مندر کھول کواڑا، گرہ گرہ اپنا بھيو چکایا۔ دیا باقی کملا پاتی کر اجیارا، جوت نرنجن کرے رُشنا یا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، ننجھر جھرنادے جنا یا۔ ڈونگھی کندر دھواں دھارا، اندھ اندھیرا دے دکھایا۔ لیکھا جانے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکارا، آسا ترسنا نال ملا یا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ نیارا، کایا کنجن ویکھ دکھایا۔ چارے بانی بول جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری دے سنا یا۔ جگ چوکڑی ویکھے کھیل وارو وارا، سنجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈا یا۔ سچ سندیہ دیوے وچ سنسارا، دھرنی دھرت دھول مان رکھایا۔ زمیں اسمانا جانے دھارا، منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ وچے ودھایا۔ بھيو چکائے روس سورج چند ستارہ، کرن کرن کرے رُشنا یا۔ سیوالائے گر اوتارا، پیر پیغمبر نرگن سرگن سرگن ولس وٹا یا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ لیکھا دے لکھارا، کاتب اپنا کلمہ کرے پڑھایا۔ شاستر سمیت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان دے سہارا، کھانی بانی نال ملا یا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جگت دکھائے کنارہ، گھاٹ اپنا آپ چھہا یا۔ آد جگاد جگا جگنتر آپے وسے سب توں باہرا، شبدی تیرا رنگ رنگا یا۔ جگ چوکڑی تیرا پسارا، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سپتا ویکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا ایکا وار پڑھایا۔ ساچی سکھیا ہر ہر سچن، ہر سنگر آپ جنائندا۔ دو جہاناں ایکا مجن، سر سردور اک دکھائندا۔ آد جگادی جگا جگنتر پردے کچن، سمتر پڑکھ نام پردہ ہتھ پھڑائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت پنچ تت کایا بھانڈے سب دے بھججن، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ گر شبد گردیو سوامی، گر منتر گر نہکامی، نہکرمی اپنا کرم کمائندا۔ نرگن اندر نرگن انترجامی، بودھ اگادھ اگنی بانی، صفت صلاحی صفت جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے دیوے ور، شبدی تیرا ناؤں وڈیائندا۔ شبد ڈلارے اٹھ بل دھارا، ہر ساچا سچ جنائندا۔ دو جہاناں کھیل اپار، اپر پیر آپ دکھائندا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیوا آپ لگائندا۔ جگ جگ پرگٹ کر گر اوتار، تیرا ناؤں ناد و جائندا۔ لیکھا جانے ڈھر دربار، درگاہ ساچی آسن لائندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ اترے اپنی وار، کوٹن کوٹ ولس وٹا یا۔ کاغذ قلم کرن پکار، بنا سبت رو رو نیتز نیناں نیر وھائندا۔ سمند ساگر نہ پائے سار، ڈونگھی کندر بھيو نہ کوئے جنائندا۔ اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ راہ تگن تیرا

پروردگار، مقامے حق حق حقیقت نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیرا حکم دو جہان آپ ورتائیندا۔
 تیرا حکم سری بھگوان، آد جگاد ورتائیا۔ تینی اوتار دے دے دان، چوکڑی بندھن پائیا۔ بھگت اٹھاراں کرگیان، گو، بھج گو، بھج سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد
 کلمہ پڑھ کلام، کائنات دے سنائیا۔ نانک گو بند اک مکان، سچکھنڈ پر بھ چرن لے سرنائیا۔ انتم سارے منگن دان، پر بھ آگے سیس جھکائیا۔ ہوں بالک
 بال انجان، تیرا آنت کہن نہ پائیا۔ کر کرپا گن ندھان، گن اوگن دے سمجھائیا۔ لکھ لکھ تھکے نال زبان، زیر زبر نہ دیوے کوئے گواہیا۔ مینتی اکھڑ لہ نہ
 سکی تیرا کوئی نشان، الف یے پندھ رہی مکائیا۔ ساچا مندر نہ ملیا کوئے مکان، بے مقام نظر کوئے نہ آئیا۔ تیری صفت کرے انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ
 محمد ڈھولا رہے سنائیا۔ نانک نرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، لکھ چوڑاسی جیو جنت سادھ سنت کرے پڑھائیا۔ گو بند مئے
 ایکا آن، پُرکھ اکال اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، تیرا مان تیری وڈیائیا۔ شبد سٹ تیرا بل، بلدھاری آپ
 جنائیندا۔ جگ چوکڑی اچھل اچھل، ول چھل اپنا کھیل وکھائیندا۔ سرگن اندر نرگن رل، گر اوتار ناؤں پرگٹائیندا۔ ست سندیسہ ساچا گل، کھانی بانی لیکھ
 لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ شبد سٹ چڑھیا چا، آد آد خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا
 ملاح، بیڑا سدا چلائی۔ ناؤں نرکارا دیوے صلاح، صفتی صفت صفت وڈیائیا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے روپ ویکھ وکھائیا۔ سرگن نرگن
 پکڑے بانہہ، دین اپنی گود بہائیا۔ ست ستوادی ست جھلائے نشان، کوڑی کریا دے مٹائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ سر رکھے ٹھنڈی چھاں، تتی وانہ
 لگے رائیا۔ ہوں منگاں چرن پناہ، سرن لے سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا میلا لئے ملائی۔ پُرکھ
 ابناسی ہو خوشحال، خالق اپنا بھیو جنائیندا۔ سٹ ڈلارے ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جگ چوکڑی مینے کال، کال مہاکال کھیل کرائیندا۔ گر
 اوتار پیر پینمبر گلے نال نال، سدا سدا سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ سٹ شبد کر دھیان، ہر سنگر سچ
 جنایا۔ نو نو چار کھیل مہان، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچایا۔ منڈل راسی گوپی کاہن، مکند منوہر ویکھ وکھایا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہوئے وچ جہان، مہابلی اپنا ناؤں

دھرایا۔ وید ویاسا کھ لکھ گیا بیان، پوت سپوتا براہمن گوڑا اُچے ٹلے پر بت آسن لایا۔ عیسیٰ منگدا رہیا دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ محمد کہے میرا امام، سر اماماں سچا شہنشاہیا۔ نانک گوہند دس کے گیا پہچان، سچ سندیسہ اک سنایا۔ نہہکنکا آئے وچ جہان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، برہمنڈاں دے چکایا۔ جگ چوکڑی لیکھا مکائے آن، باقی کوئے رہن نہ پایا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، آتم پر ماتم لئے ملایا۔ راؤ رنک راج راجان اوج نیچ ڈھولا ایک گان، سو پڑکھ نرنجن آپ سنایا۔ ہنگ برہم مارے بان، تیر انیلا آپ اٹھایا۔ ست ڈلارے تیرا ودھان، لوک مات لئے پرگٹایا۔ انتم میلے وچ جہان، مل اپنی خوشی منایا۔ سمبل وسے سچ مکان، چار دیوار چہر چھن نہ کوئے چھہایا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، سنت سجن نال رلایا۔ گرکھاں راگ سنائے ایک کان، دُھن انادی ناد الایا۔ گر سکھ وچھڑے میلے کر پہچان، سنجگ تریتا دواپر کلجگ انتم پنڈھ مکایا۔ نیر لوجن نین درشن دیوے آن، دردی دردیاں درد ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد ست ابناسی اچت، کلجگ انت سہائے تیری رت، جگت وکارا کڈھے کٹ، گرکھ بھلوڑی پئے پھٹ، کھتری براہمن شور ویش چار ورن اٹھاراں برن نام باغیچہ اک لگایا۔

۹۸۰

۹۸۰

☆ ۶ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ جالندھر چھاؤنی ☆

لکھ چوراسی اترے پار، جون اجون نہ کوئے بھوایا۔ لکھ چوراسی ناتا تئے سنسار، ڈوگھے ساگر نہ کوئے رڑھایا۔ سنگر پورا ملے ایک وار، گھر ساچے لئے ملایا۔ چو جنت تن کایا دے آدھار، کایا لگیا لیکھے لایا۔ من ناچے نہ دہ دہ دہار، مت متوالی نہ دے ڈھایا۔ بڈھ بیسکی کرے کر پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو دے سمجھایا۔ لکھ چوراسی تئے ناتا، اون گون پنڈھ مکایا۔ صاحب سنگر ملے داتا، داتا دانی دیا کمایا۔ اندھ اندھیری مٹے راتا، نرگن نور کرے رشنایا۔ بن رسنا جھوا سنائے گاتھا، انحد نادى ناد وجایا۔ امرت آتم پیائے باٹا، نچھر جھرنا آپ جھرایا۔ کرے پرکاس جوت للانا، نور نورانہ نور رشنایا۔ پورب جنم دا پورا کرے گھاٹا، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ اون جاون کئے داتا، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ ایہتھے اوتھے

بھنگ ہر شبد بھندار بھاگ ۱۲

دو جہان نبھائے ساتھ، ادھ وچکار چھڈ نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی لیکھا دے چُکائیا۔ لکھ چوڑاسی ہوئے دُور، بندی خانہ بند تڑائیندا۔ سرب کلا سنگر بھرپور، ہر بھرپوری دیکھ دکھائیندا۔ نظری آئے جو دسے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ ٹھاکر دیال سوامی کوٹ جنم دے بخشے آپ قصور، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوڑاسی ناتا آپ تڑائیندا۔ لکھ چوڑاسی ناتا جائے تٹ، آون جاون رہے نہ رانیا۔ ملے میل پُرکھ ابناسی اچت، ہر پر میثور ہوئے سہانیا۔ گرگھ آتم مولے رت، پر ماتم دیکھے چائیں چانیا۔ ہر جن اٹھائے ساچے سٹ، سنگر اپنی گود بہانیا۔ بن ہتھاں باہواں لئے چک، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیا۔ گرگھ گرگھ ہر بھگت ہر سنت راہ وچ نہ جائے رُک، وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس دکھائے اپنا گھر، تس لکھ چوڑاسی دے مُکائیا۔ لکھ چوڑاسی تے گنڈھ، ہر سنگر کھیل کرانیندا۔ رائے دھرم دیونہارا دنڈ، چتر گپت پردہ لائیندا۔ صاحب دیال سدا بخشند، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا بھیو چُکائیندا۔ گرگھ سگھان دیوے آتم اند، نجاند اک رکھائیندا۔ دُئی دویتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ کلج اتم سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گائے چھند، تس جم نیڑ نہ آئیندا۔ لیکھا جانے جیرج اند، اتبج سبتج پھول پھولائیندا۔ جنم جگ دی تٹی دیوے گنڈھ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوڑاسی گپڑ آپ مُکائیندا۔ لکھ چوڑاسی چکے گپڑا، آون گون نہ کوئے بھوانیا۔ کرے کرائے حق زبیرا، حقیقت دیکھے تھاون تھانیا۔ نچ آتم نچ گرہ نچ مندر پاوے پھیرا، گھر گھر وچ لئے ملانیا۔ ناتا تے میرا تیرا، تیرا میرا ایکا روپ دکھائیا۔ جس جن اپر سنگر پورا کرے مہرا، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ تس جمدوت نہ پائے گھیرا، جم پھاس نہ کوئے دکھائیا۔ پُرکھ اکال زربھے زرویر اپنا ناؤں دھرائے اکو سنگھ شیرا، شیر بھبک اک لگائیا۔ دو جہان گرگھ تیرا وسدا رہے کھیرا، ایتھے اوتھے پُرکھ ابناسی دیکھے چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جم کا دنڈ رہیا مُکائیا۔ جم کا دنڈ نہ کوئے پھاس، پھاسی گل نہ کوئے لٹکائیندا۔ گرگھ جنم جنم دی مٹے پیاس، جس سنگر پورا نظری آئیندا۔ لہنا دینا چُکائے پر تھی آکاش، گنگ منڈل چرناں ہیٹھ دبانیندا۔ زمل نور دکھائے اک پرکاس، جوتی جوت ڈگرگائیندا۔

گر سیکھ گر سترگر پورا رکھے چرناں پاس، چرن کول کول چرن اکو اک جنائیندا۔ لکھ چوراسی ہووے ناس، فاتحہ سب دا آپ پڑھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، سدا سدا جن بھگتاں داس، داسی داس سیو کمائیندا۔ کرپا کرے سترگر ٹھا کر، ٹھوکر نام لگائیا۔ نرمل کرم کرم اُجاگر، اُجرت کوئے نہ منگے
 سچا شہنشاہیا۔ ایکا نام ونج سچ سوداگر، چوواں لوک خالی جھولی رہے دکھائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرمل نیر اک دکھائیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر،
 آدرش اپنا اک جنائیا۔ آون جاون لکھ چوراسی بیڑا پار کیتا ڈونگھا ساگر، منجھدھار نہ کوئے رڑھائیا۔ شبد دوشالہ پائے چٹھی چادر، چارے کنیاں اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا لیکھا دئے مکائیا۔ گھر گھر اندر نام بھنڈار، لکھ چوراسی ہر لکھائیندا۔ گرگھ ورلے کر پیار، اپنی
 بوجھ بھجھائیندا۔ راتی ستیاں دئے دیدار، آلس نندرا پردہ لائیندا۔ باہوں پکڑ لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا حال سنائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ شاہ پاتشاہ
 اپنا پردہ لائیندا۔ جگ چوکڑی بن دلال، گر سترگر ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سرگن پچھنہار مریداں حال، مرید مرشد اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن ہر نامے
 سرشٹ سبائی ہوئی بے حال، ہر کا نام نظر کسے نہ آئیندا۔ کر کرپا جس سترگر پورا دئے دکھال، گھر گھر وچ راگ لائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے کوئی نہ
 کرے بھال، بھالیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ گرگھ کایا مندر اندر انملڈا لال، گر سترگر آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در آیا سب
 دا لیکھا لیکھے پائیندا۔ سائنس جگ رہے جگ چار، یگتی ہر جو آپ بنائیا۔ اتھرون لیکھا لکھ اگم اپار، ایڑا اکھ اکھ کھلائی۔ جگت بدھی دے ادھار، آتم
 سدھی سدھ گوائیا۔ برہم رچی گئے ہار، سچی دانشا نہ کوئے وڈیائی۔ چوگٹھی ہاہاکار، مان موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ دہ دشا ہوئے خوار، ویلا اتم نیڑے آئی۔
 زمیں آسماناں جو چکر رہے مار، چکر سدرشن سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ کوٹن کوٹ پیتے کال، مہاکال سب دا لیکھا رہیا مٹائیا۔ جگت ویدیا جگت سائنس کسے
 نہ نبھی نال، سیاست وراشت نہ کوئے دکھائیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ ملیا دلال، ایہتھے اوتھے لئے بھڈھائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی لکھ چوراسی پاونہارا
 جال، ڈوری ڈور نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سائنس جگ جگ نال ٹکرائیا۔

☆ ۶ اَسُو ۲۰۱۹ سر دُول سَنگھ دے گرہ جالندھر چھاوَنی ☆

شد سَت در منگے منگ، تھر گھر اپنا سپس جھکائیا۔ سچھنڈ نواسی سورا سربنگ، تخت نواسی سچا شهنشاہیا۔ آد جگاد دینا اک انند، انند انند وچ پرگٹائیا۔ ساچا سوہلا گاواں چھند، گیت گوہند الایا۔ بن سورج چند نہ چڑھے چند، پرکاس پرکاس تیری وڈیائیا۔ وست امولک ایکا ونڈ، خالی جھولی دے بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے دیا کمائیا۔ شد سَت کرے پکار، اُچی کوک کوک سٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا ٹھانڈا دربار، آد جگادی ایکا نظری آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیرا سَت پیار، سَت ستوادی بھل کدے نہ جائیندا۔ ایکنکارا کھول کواڑ، بند تاکی کُنڈا لائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیار، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا دے ادھار، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ سری بھگوان ویکھ وچار، نیتز نین نہ کوئے کھلائیندا۔ پاربرہم پر بھ کر وپچار، وپچار وپچار نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیندا۔ تیرے در الکھ الکھ نرنجن، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ در دوار آیا منگن، بن درویش پھیرا پائیا۔ دیاوان دیا کر ٹھا کر سوامی سورے سربنگن، بھوپت بھوپ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، نام ندھانا جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناسی دیا ندھ، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ سچھنڈ نواسی کارج کرے سدھ، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ آد جگاد آپے جانے اپنی بدھ، بدھ ناتا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نرنج نریشا ایکنکار اک سٹائیندا۔ سُن سندیسہ سری بھگوان، شدی سَت خوشی منائیا۔ تیری مہما دو جہان، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ تیرا محم ڈھر فرمان، ڈھر درباری تیرا بھيو کھلائیا۔ ہوں بالک بال انجان، سَت ڈلارا نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرہ مندر و بے ودھائیا۔ گرہ مندر تیرا رنگ، دوسراوٹ نہ کوئے تکائیا۔ تھر گھر و بے مردنگ، مرد مردان تیری شهنشاہیا۔ نرنجن نراکار سدا وسنا سنگ، اجونی رہت وچھڑ نہ جائیا۔ آد جگاد جگائنتر اپنا مکاؤنا آپ پندھ، پاندھی ہور نہ کوئے بنائیا۔ سَت ڈلارے سٹاؤنا ایکا چھند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے و بے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دان، داتا دانی کھیل

دکھائیں۔ ایککارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیں۔ آد نرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیں۔ ابناسی کرتا رکھے مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیں۔ سری
 بھگوان جھلائے نشان، سچ نشانہ آپ دکھائیں۔ پاربرہم لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے دھارا آپ بنائیں۔ کرے کھیل سچکھنڈ سچے مکان، چھپر چھن
 نہ کوئے جھہائیں۔ جو دھا سوربیرلی بلوان، بل اپنا آپ پرگنائیں۔ شاہو بھوپ بن سلطان، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپائیں۔ آد جگادی سچ سندیسہ
 دیونہارا ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی بان لگائیں۔ شبد سٹ کر دھیان، دھیان دھیان نال ملائیں۔ سنائے راگ بن کان، بن رسنا جہوا گائیں۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر دربارے اپنا حکم ورتائیں۔ تھر دربار سچ سندیسہ، نرنکارا آپ جنائیں۔
 سٹ ڈارے تیرا ویسا، ویس انیک روپ وٹائیں۔ تیری چرن کول سرن وشن برہما شو مہیش گنیشا، در درویش دیوے الکھ جگائیں۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء
 آکاش، پاتال گنگ منڈل تیرا لیکھا، برہمنڈ برہمانڈ تیرا چرن رچائیں۔ روس سورج چند کر پرکاس، کرن کرن کرن تیرا نور درسائیں۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیں۔ ساچی سکھیا دیوے گیان، ہر آنتر آپ بُجھائیں۔ وسے تھر گھر تیرا مکان، بے مقام
 ویکھ دکھائیں۔ چرن کول کول چرن سچ نشان، دو جہاناں آپ دکھائیں۔ آد آنت مدھ مٹی پئے آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم
 آپ ورتائیں۔ شبد سٹ بال انجانا، بالی بدھ دئے ڈھائیں۔ سمرتھ پُرکھ تُوں صاحب سلطانا، بے آنت تیری وڈائیں۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن نرکارا ہو
 پردھانا، سچ پردھانگی اک کمائیں۔ نرویر پُرکھ جھلائے سچ نشانہ، روپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھائیں۔ مہربان مہربان ہوئے مہربانا، موہے اپنا بھوکھلائیں۔
 ہوں سیوک بالک در درویش دربانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی دست جھولی پائیں۔ ساچی دست سری بھگوان، ایک
 منگ منگائیں۔ آد جگادی دینا دان، جگ جگ سیو کمائیں۔ چرن کول کول چرن ملے مان، ابھمان روپ نہ کوئے دکھائیں۔ وچدارہے ناد ڈھنکان، راگی راگ
 نہ کوئے سنائیں۔ چھپر چھن نہ کوئے مکان، چار دیوار نہ کوئے وڈائیں۔ تھر گھر میلے بے پچان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیں۔ دوسر اور نہ کوئے نشان،
 نشانہ اور نہ کوئے جنائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیں۔ اکو اوٹ رکھی آس، نردھن تیرا دھیان

لگایا۔ نرمل جوت نور پرکاس، نورو نور رُشانیا۔ شہنشاہ میلا شاہو شہاباش، دھر فرمانا اک سنایا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیل تماش، روس ناچ نچایا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اک اکیلا پھیرا پائیا۔ تھر گھر دوارے تیرا داس، داسی داس روپ وٹائیا۔ چرن سرور دے بُجھانی پیاس، ترسنا مول نہ لاگے رائیا۔ جگا جگنتر دینا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ ناؤں نرنکار پڑھاؤنی گاتھ، نش اکھر روپ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ آسانسا ہر جو پور، آد پرکھ دیا کمائیندا۔ سُت دُلا رے ساچا نور، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جننی جن بنے سرب کلا بھر پور، سمر تھ سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ پرگٹ ہو حاضر حضور، حضرت اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا بن قلم دوات، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ سُت دُلا رے مار جھات، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا اک اکانت، اک اکلا سوبھا پائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، جننی جن نہ کوئے بنایا۔ پتر دھی نہ سجن ساک، بندھپ کوئے نظر نہ آئی۔ نرگن نروریر پاکی پاک، نرمل جوت جوت رُشانیا۔ سچ سنگھاسن ستا اپنے کھاٹ، پاوا چول نہ کوئے بنایا۔ نرمل جوت جوت پرکاس، انھو اپنا کھیل دکھائیا۔ بن گوپی کاہن پائے راس، بن سخیاں خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے بھیو کھلایا۔ سُت دُلا رے کھول اکھ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نوآسی ہو پرتکھ، سوچھ سروپی روپ وٹائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ پندھ مکاوے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا نام چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سکھیا چھوٹے بال، جن جننی روپ وٹائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ساچی سیوا سیوک لائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دان، پنچ تت ساچا جوڑ جڑائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل مہان، ہر خالق ویکھ دکھائیندا۔ مہان بیدو نوجوان، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ لاشریک ہو مہربان، بے عیب خدائی روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ سچ توفیق بے مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے آپ وڈائیندا۔ سُت دُلا رے اٹھ اٹھ جاگ، ہر جاگرت جوت جگایا۔ سچکھنڈ نوآسی تھر گھر دوارے

لائے بھاگ، بھاگ اپنا دے وڈائیا۔ بن تیل باقی دے چراغ، اندھ اندھ گوائیا۔ بن ناری کنت سہاگ، کنت کتھیل خوشی منائیا۔ بن رسنا جہوا ہتی
 دند مارے آواز، بن کتاں رہیا سنائیا۔ سرن سرنائی جانا لاگ، چرن کول لے وڈیائیا۔ زرگن زرگن چلائے جہاز، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ آد جگاد رکھے
 لاج، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ پنج ترے رچیا کاج، وشن برہما شو سیو کمائیا۔ لکھ چوراسی دیوے دات، اندج جیرج اُتبیج سیتیج وڈ وڈائیا۔ کھیلنہارا کھیل
 تماش، خالق خلق روپ وٹائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پرکاس، نور نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوت ڈلارے دیوے ور،
 تیرا مندر دے سہائیا۔ سوت ڈلارے تیرا مندر، لکھ چوراسی آپ بنائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا ڈو نگھی کندر، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ تیرا ناؤں رکھے بجر
 کپاٹی اندر چندر، اپنی ہتھیں کڈا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا دیوے
 گوپال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کایا مندر اندر تیری دھرمسال، دھرم دوارا دے وکھائیا۔ زرگن زرگن کرے پرتپال، سرگن سرگن میلا سہج سُبھائیا۔
 کرے کھیل ہر کمال، نیتز لوچن نین نظر کسے نہ آئیا۔ آد جگاد جگا جگنتر گر شبد شبد گر بنے دلال، پنج تت کایا چولامات ہنڈھائیا۔ ساچی سکھیا دے سکھال،
 ساکھیات کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سوت دیوے ور، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ شبد سوت تیرا رنگ، ہر سنگر آپ رنگائیندا۔
 گھر گھر سیجا سچ پلنگ، پُرکھ ابناسی آپ سہائیندا۔ گرہ گرہ وجے تیرا مردنگ، انحد نادی ناد سنائیندا۔ ڈو نگھی بھوری کایا کوری آپے لنگھ، بن پاندھی پندھ
 مکائیندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ نج آتم دیوے نجاند، نج مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد
 سوت تیرا لیکھا لیکھ سمجھائیندا۔ شبد سوت تیری ساچی دھار، گھر گھر آپ جنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ویکھے ویکھنہار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ زرگن سرگن
 لے اوتار، گر گر ناؤں دھرائیا۔ بودھ اگادھا بول جیکار، بے جیکارا کرے پڑھائیا۔ ترے ترے میلا وچ سنسار، پنچم پنچ کرے گڑمائیا۔ چار چار دے
 آدھار، چار چار ویکھے تھاؤں تھانیا۔ نو نو چار کھول دوار، در دوارے پھیرا پائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر رنگ وکھائیا۔ سنجگ تریتا دواپر
 کلجگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی تیرے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبد سوت چاؤ گھنیرا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ آد پُرکھ پر بھ پتتا

میرا، دُجی اوٹ نہ کوئے تکائیندا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی بنایا گیار، سَچگ تریتا دواپر کلجک آپ ہنڈھائیندا۔ نِت نوت بھرم بھو ڈھاہے ڈھیرا، بھانڈا بھرم آپ بھنٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ ساچی وست نام دات، نر نرکارا جھولی پائیا۔ جگ جگ میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر رہے نہ رائیا۔ گر اوتار سنائے گاتھ، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ پیر پیغمبر دے نجات، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھا کھات، سمنڈ ساگر پھول پھولائیا۔ لیکھا جانے ڈالی پات، پھل پھلوڑی آپ مہکائیا۔ لکھ چوڑاسی کر نہارا گھات، نام کھنڈا رہیا چکائیا۔ کال مہاکال ویکھے مار جھات، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساکھیات، سوچھ سروپی روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم اک درڑائیا۔ ساچا تھم آد انت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ شبد سٹ ہر ساچا کنت، منتر نام نام پڑھائیندا۔ آد جگاد جگ جگتر لکھ چوڑاسی نار کنت، آتم پر ماتم پیچ سہنجی آپ ہنڈھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنائے بنت، نرگن سرگن گھر گھر بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ سٹ شبد تیرا کھیل اول، سو پڑھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پڑھ نرنجن پھڑائے پلا، پلو ایکا گنڈھ پوایا۔ ایکنکارا پاوے سارا جلاں تھلاں، اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھول پھولائیا۔ آد نرنجن آتم پر ماتم آنتر رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کوئے وکھائیا۔ ابناسی کرتا سچ سندیسہ ایکا گھلا، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ سری بھگوان ویکھنہارا ڈونگھی ڈلا، کایا مندر اندر کھوج کھوجائیا۔ پاربرہم پت پر میثور برہم پاربرہم آپے رلا، ڈئی دوتی پردہ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ساچا لیکھا آپ درڑائیا۔ ساچا لیکھا پڑھ سمرتھ، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، ویس انیک روپ وٹائیندا۔ گر اوتاراں مارگ دس، گیان دھیان اک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبراں دیوے رس، آب حیات جام پیائیندا۔ بھگت بھگوان ہوئے وس، نام ڈوری بندھن پائیندا۔ سنت ساجن میل ملائے ہس ہس، سوہنگ ہنسا چا پیائیندا۔ گر گھلاں تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلائیندا۔ گر سکھاں کٹے جم کا پھاس، لکھ چوڑاسی چھند کٹائیندا۔ سَچگ تریتا دواپر کلجک ویکھے کھیل تماش، نو سو چوڑانوے چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ گر اوتار کر کر داس، پیر پیغمبر سیوالائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ تیرا بل وڈیائیندا۔ شبد سٹ تیرا

بل بلوان، بلدھاری آپ جنایا۔ آد جگاد بھلے تیرا نشان، دو جہان وجے ودھایا۔ برہمنڈ کھنڈ مٹن آن، پری لوء سس جھکایا۔ وشن برہما شو منگن دان، کروڑ تیتسا جھولی ڈاہیا۔ گر اوتار تیرا نشان، پنج تت چولی کایا ہنڈھایا۔ تیرا ناؤں نام ندھان، اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ پیر پیغمبر دین بیان، رسنا جہوا نال ملایا۔ صفتی صفت کھیل مہان، صفت وچ کدے نہ آیا۔ چار وید گان تیرا گان، شاستر سمرت پُران اٹھاراں ڈھولا الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ تیرا لیکھا دئے وکھایا۔ تیرا لیکھا گیتا گیان، دس اٹھ جوڑ جڑائیندا۔ تیرا لیکھا انجیل قرآن، تیس بتسا سوہا پائیندا۔ تیرا لیکھا بے پچان، کھانی بانی بھیو نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت ہون حیران، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا بل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سٹ تیرا وڈا بل، ہر جو ہر آپ جنایا۔ آد جگاد اچھل اچھل، ول چھل تیری کھیل رچایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گل، اکھر اکھر کرے پڑھایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اُچ محل بیٹھا ویکھ وکھایا۔ لیکھا جانے گھڑی گھڑی پل پل، وار تھت وند نہ کوئے وندایا۔ جوتی شبدی زرگن دھار زرگن رہیارل، ایک نور نور سمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ تیرا ساچا پنڈھ، سنگر سچا آپ مکایا۔ کون ویلا میرا کئے پنڈھ، شبدی سٹ سس جھکایا۔ کون ویلا ملے سورا سربنگ، ہر سنگر درس دکھایا۔ کون ویلا میری تٹی لئے گنڈھ، آپ اپنا بندھن پایا۔ کون ویلا دیویں اک انند، لکھ چوراسی ناتا توڑ توڑایا۔ کون ویلا گائیں سہاگی چھند، آد پڑکھ اپنا ڈھولا الایا۔ کون ویلا میرا خوشی ہوئے بند بند، بندی خانہ کوئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون دوارے لئیں ملایا۔ کون ویلا رکھاں آس، آس اکو اک تکایا۔ کون ویلا بھجھائے پیاس، ترسنا مول نہ لاگے رانیا۔ کون ویلا لہنا دینا چکے پر تھی آکاش، گنگ منڈل نہ کوئے وڈایا۔ کون ویلا سیوا کراں بن بن داسی داس، چرن کول ملے سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سس جھکایا۔ در تیرے سس گیا جھک، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ کون ویلا پینڈا جائے مک، میٹنہار بے پرواہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ ویکھاں لک لک، گر اوتار ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا پردہ دس چکایا۔ پڑکھ ابناسی پیاہس، گھر ساچے خوشی منایا۔ سٹ دلارے مارگ دس، بھیو ابھید گھلایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی

جگ پندھ مُکاؤنا نسّ نسّ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ گرا اوتار پیر پیغمبر کر پرکاس، برہم پاربرہم ملائیا۔ بودھ اگادھا شبد گیانا کھول
 ابھیس، کھانی بانی مول رکھائیا۔ بے انت بے انت بے انت کہہ کر سارے کراؤن بند خلاص، انت کوئے کہن نہ پائیا۔ تینی اوتار ہون نراس، بھگت
 اٹھاراں نین شرمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کھ وچ لین گھاس، طوبی طوبی دین دہائیا۔ پروردگار تیری کوئی نہ کرے شاخ، شناخت وچ کدے نہ آئیا۔ چوداں
 طبق بند خلاص، خلاصا اپنا ناں کسے سمجھائیا۔ مقامے حق کھیل تماش، محبوب سچا رہیا دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی ست ساچا
 کلمہ کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ ساچا کلمہ الہی کلام، کائنات جنائندا۔ آد جگادی دھر پیغام، دھر درگاہی آپ سنائندا۔ گرا اوتار کرن سلام، علیکم اپنا رنگ
 رنگائندا۔ شاہ پاتشاہ وڈ امام، سیس جگدیش تاج کرائندا۔ پیر پیغمبر کرے غلام، ملا شیخ مسائق کوئے رہن نہ پائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائندا۔ سچ سندیسہ اتر دھار، ہر ساچا آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی اترے پار، تھر کوئے نظر نہ آئیا۔ کلجگ اتم لیکھا جانے آپ
 کرتار، قدرت قادر دیکھے چائیں چائیا۔ نانک گوہند دے آدھار، ایک جوتی نور رُشائیا۔ بھو ابھیدا کھول کواڑ، ساچا لیکھا لیکھ سنائیا۔ مہابلی اترے اوتار،
 نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ڈنکا وجے اگم اپار، راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان دے سنائیا۔ وشن برہما شو دے ہلار، لوآں پریاں پردہ دے اٹھائیا۔ دو جہاناں
 کرے خبردار، بے خبر اپنی خبر آپ سنائیا۔ زیر زبر نہ کوئے پیار، الف یے پندھ مکائیا۔ چوداں و دیا کرے خوار، چوداں لوک دین دہائیا۔ چوداں طبق
 ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ گرا اوتار پیر پیغمبر سارے جان ہار، کلجگ اپنا بل ودھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ چار گنٹ دہ دشا دھواں دھار،
 جگت اندھیرا چھائیا۔ گرا کاشد نہ سکے کوئے وچار، شبد گرنہ کوئے کڑمائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ دھیاں بھیناں کرن
 وپار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد ست رہیا سمجھائیا۔ شبد ست ویلا اتم آؤنا، سو پڑکھ نرنجن آپ سمجھائندا۔ شبد
 وچولا اک بناؤنا، دو جہاناں ویکھ دکھائندا۔ نام تولا لوک مات رکھاؤنا، لکھ چوڑا سی ایک کنڈے پائندا۔ برن اٹھاراں میٹ مٹاؤنا، چار ورن پندھ مکائندا۔
 کھتری براہمن شودر ویش کوئی نظر نہ آؤنا، اتم پر ماتم جوڑ جڑائندا۔ پنج تت کایا چولا سرب ہنڈھاؤنا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پائندا۔ ست

سرُپی شاہو بھوپئی سو پھہ سرُپی روپ دھراونا، نور نور نور پرگٹائیندا۔ جگ چوکڑی لیکھا لہنا جھولی پاونا، پورب لیکھا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سُت آپ وڈیائیندا۔ شبد سُت سُت وڈا وڈ، وڈ تیری وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ گئے لد، تیری سار
 کسے نہ پائیا۔ اپنی اپنی ونڈ کے گئے حد، پار ہوئے نہ کوئے کرائیا۔ کایا مندر اندر وجاوندے گئے ند، دو جہان راگ نہ کوئے سنائیا۔ پُرکھ اکال ڈھولا
 گاوندے گئے چھند، اپنا نام نہ کوئے سمجھائیا۔ کلجگ انتم سارے گئے چھد، پلُو سکے نہ کوئے جھڈائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ویکھنہارا تھاؤں تھائیا۔
 سچ دربارے بیٹھا سچ، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیا۔ پیر پیغمبر سارے لئے سد، لُکیا کوئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ انتم پار کرنی حد، ادھ وچکار نہ کوئے
 اٹکائیا۔ دین مذہب ذات پات گر اوتاراں پیر پیغمبراں جھگڑا دینا چھڈ، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ آتم پر ماتم وشو جڈ، ایکا نور ظہور درسائیا۔ کوڑی کریا مٹیا
 پنڈھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ انتم سب دی ننگی ہوئی کنڈ، پلُو کوئے نہ اُپر دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت تیرے ناؤں
 دے وڈیائیا۔ شبد سُت تیرا ناؤں نرنکارا، ایکا ایک جٹائیندا۔ جس دا گر اوتار پیر پیغمبر لیندے رہے سہارا، سو پُرکھ نرنجن ولس وٹائیندا۔ جس دار سنا جہوا
 بولدے رہے جیکارا، سو بے جیکار آپ الائیندا۔ جس دے در درویش بن بن کردے رہے نمسکارا، سو نمو نمو سپس جھکائیندا۔ جس نوں منڈے رہے
 پروردگارا، بے عیب کھیل کرائیندا۔ جس نوں کھندے مقامے حق وسے سانجھ یارا، سچ توفیق اک رکھائیندا۔ جس نوں نانک نرنجن کرے پیارا، گو بند
 پُرکھ اکال سنائیندا۔ سو صاحب سلطان وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سُت شبد دیوے اک ہلارا، تھر گھر پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلجگ
 انتم کرائے سچ ونج ونجارا، دو جہاناں ہٹ چلائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پیارا، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ پار برہم برہم لیکھا کھنہارا، لکھ لکھ لیکھا آپ
 سمجھائیندا۔ ایش جیو جگدیش دے سہارا، سپس اپنا ہتھ لکھائیندا۔ کلجگ آیا انت کنارہ، ہر سنگر ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ بٹھے ساچی دھارا، دھرنی دھرت
 دھول وڈیائیندا۔ جیو جنت اک جیکارا، سادھ سنت آپ پڑھائیندا۔ سو ہنگ شبد کر پیارا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، آد انت سری بھگونت شبدی گر تیری کھیل وکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن صاحب سلطان، ہنگ برہم دے وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، آتم

پر ماتم پردہ لاپہا۔ ایکنکارا دیوے دان، برہم پاربرہم میلا سبھایا۔ آد زرنجن کھول دکان، جوت زرنجن کرے رُشانیا۔ ابناسی کرتا مار دھیان، ایش چپو
 کرے کڑمانیا۔ سری بھگوان دکھائے نشان، دھرم دوارے اک جھلانیا۔ پاربرہم پر بھ ہو پردھان، آتم سیجا اک ہنڈھانیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری
 بھگوان، رُوپ انوپ آپ درسانیا۔ گرگھ میلا وچ جہان، گر چیلاناؤں وڈیانیا۔ سرت شبد کرے پروان، نام پروانہ اک پھڑانیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران،
 ہر کا آنت کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ اک جنانیا۔ ست سندیہ ست پڑکھ زرنجن، ست ستوادی آپ جنائیدا۔
 داتا دانی درد دکھ بھے بھجن، کلج اتم ویس وٹائیدا۔ زرنجن سرگن نیز نام پائے انجن، اگیان اندھیر چکائیدا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، اٹھسٹھ مکھ
 شرمائیدا۔ اناد انادی تال وچن، چھٹی راگ صفت صلاحیدا۔ آتم پر ماتم آیا پردے کچن، گرگھ گر گر گود بہائیدا۔ صاحب سنگر سچا سچن، سگلا سنگ
 رکھائیدا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے بھجن، گھرن بھنہار نظر کسے نہ آئیدا۔ کال نگارے سرتے وچن، چاروں کٹ کلج ڈور وائیدا۔ پاربرہم پت
 پر میثور جن بھگتاں آیا آپے سدن، سدا اپنا نام رکھائیدا۔ پار کنارہ کرن حدن، ہوئے حدود نہ کوئے وندائیدا۔ لکھ چوڑاسی وچوں آیا کڈھن، پھڑ
 ۹۹۱ باہوں گود بہائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک سمجھائیدا۔ شبد گر گرو گرو دیو، دیو آتما آپ جنانیا۔ سبجگ ساچی کرنی سیو،
 سیوک سیوا اک رکھانیا۔ پاربرہم پر بھ ملے لکھ ابھیو، دوجی سرن نہ کوئے تکانیا۔ ناتا تھار سنا جہو، اجپا جاپ دے درڑانیا۔ وسنہارا نچل دھام سدا
 نہکیو، اٹل محل کرے رُشانیا۔ داتا دانی سورپیر وڈ دیوی دیو، دیوت سرنی رہیا لگانیا۔ جن بھگتاں دیوے آتم پر ماتم ساچا میو، سوہنگ اکھر کرے
 پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ لیکھا دے سمجھانیا۔ سوہنگ رُوپ آپ پر بھ، آتم پر ماتم کھیل کرائیدا۔ نانک زرنجن لیا لہ،
 سرگن ناتا توڑ تڑائیدا۔ امرت جھرننا جھریا کول تہ، نچھر رس اک دکھائیدا۔ تھر گھر دوار پار حد، سچکھنڈ دوار چرنی سپس جھکائیدا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی
 اپنے در آپے سد، اپنا ناؤں وڈیائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ سچ سچ دکھائیدا۔ نانک یلیا سوہنگ دھار، میں توں رہی نہ رانیا۔
 تیرا میرا اک پیار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑانیا۔ تیرا میرا اک دوار، گھر مندر وجے ودھانیا۔ تیرا میرا اک شنگار، بستر بھوشن نہ کوئے چھہانیا۔ تیرا میرا

اک جیکار، نام ست ست پڑھائی۔ تیرا میرا اک اکھاڑ، ساچی منڈل راس رچائی۔ تیرا میرا اک ادھار، ادر ادر نہ کوئے رکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبد ست تیرا در، نرگن نرگن دئے دکھائی۔ نانک نرگن تگیا ہر، سرگن نانک کم کسے نہ آیا۔ سچ محلے ایکا چڑھ، تخت نواسی درشن پایا۔
 سوہنگ اکھرنش اکھڑ پڑھ، بن اکھڑ راگ الایا۔ نہ جنمے نہ جائے مر، جنم مرن مرن جنم وچ نہ آیا۔ ساچی سکھیا دھرنی دھرت دھول دھر، سچ سندیسہ
 گیا سنایا۔ کلجگ انتم نہکلنک آوے نرائن نر، نرگن اپنا روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، گرگھ گرگر آپ اٹھایا۔ ست ستوادى اکھڑ پڑھ، سو پرکھ
 نرنجن دئے سنایا۔ ہنگ برہم لگائے لڑ، نارکت روپ وٹایا۔ چار ورن گھلائے ایکا در، برن اٹھاراں مارگ پایا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سرنی
 جان پڑ، سپس جگدیش اک جھکایا۔ شبد ست تیرا پورا کرے ور، ور داتا پھیرا پایا۔ نہ بھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ رہے نہ رایا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، آد جگادی کارج کر، کرتا پرکھ کھیل کرایا۔ گرگرنٹھ گرپرکاس، ہر سنگر شبد جنائندا۔ گرگرنٹھ گر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ
 جانندا۔ گرگرنٹھ گرگھ راس، گرگر ہٹ چلائندا۔ گرگرنٹھ کلجگ جیواں جگت بنایا کھیل تماش، گر قیمت کوئے نہ پائندا۔ گر مندر بہہ بہہ کرن
 بھوگ بلاس، دھیاں بھیناں نین تکائندا۔ گرگرنٹھ گر سچا داد بیٹھا کرے بند خلاص، جو جن آتم انتر دھیان لگائندا۔ گرگھ ہر دے گر کا نور سدا
 پرکاس، اٹھے پہر بند نہ کوئے کرائندا۔ دوس رین شبد گر دیوے دھرواس، انحد راگی راگ سنائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگرنٹھ
 گرگرنٹھ گر اکھڑ میل ملائندا۔ گرگرنٹھ پینتیس اکھڑ، تن پنج کرے کڑمائیا۔ کلجگ جیو ہوئے پتھر، بجر کپائی نہ کوئے تڑائیا۔ کوڑی کریا پایا ستھر، ستھر
 یار نہ کوئے ہنڈھائیا۔ جس گر سکھ سنگر ملن دا فکر، سو رسنا جہوا فقرہ پڑھن نہ جائیا۔ نرگن سچ محلے چڑھ کے بیٹھا سخر، بن نچ نیز نظر کسے نہ آئی۔
 چھٹی راگ اکونجا بونجا پار بہم دا کردے رہے ذکر، رسنا جہوا ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے ساچا گھر، تس
 گرگرنٹھ کایا اندر دئے پرگٹائیا۔ کایا اندر گرگرنٹھ، نانک انگد امر داس پرگٹائندا۔ رام داس وجایا سکھ، دھن انادی ناد سنائندا۔ گر ار جن بنایا پنتھ،
 پنجم ناتا جوڑ جڑائندا۔ اٹھے کیتے بھگت بھگونت، سنت گر سکھ گرگر میل ملائندا۔ نانک نرگن سچ سندیسہ دے کے گیا آنت، گو بند ویلا وقت سمجھائندا۔

پرگٹ ہوئے سری بھگونت، چار جگ دالہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملائے ساچا کنت، جوگ ابھياس پوجا پاٹھ نہ کوئے کرائیندا۔ کایا چولی رنگے رنگ بسنت، رنگ مچھئی اک رنگائیندا۔ گر کا پیار گر اشٹ دیو سچا گرو گرنٹھ، گر گر اپنا روپ دکھائیندا۔ جس نوں پڑھ پڑھ بھلا پنٹھ، سو سنگر مسمکھاں کولوں مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگ جگنت گرو گرنٹھ گرو دیو سدا سدا سچ پرکاس رکھائیندا۔ گرو گرنٹھ گر آتم رس، رسارس نہ کوئے دکھائیا۔ ہر گوہند ہر ہو یا وس، ہر رائے ملی وڈیائیا۔ ہر کشن ہر جو مارگ دس، تیج بہادر کری رُشائیا۔ گر گوہند پرکھ اکال گایا جس، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ ستھر وچھایا یار ڈاسٹھ، سولاں سچ آپ ہنڈھائیا۔ بن پاندھی پنڈھ مکایانس، نیہاں ہیٹھاں بالے دتے دبائیا۔ تیرا کھیل ابناسی اچت، چیتن تیری دھار وڈیائیا۔ کلجگ اتم مولے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ پاربرہم پت پر میثور ست ڈلارے اُتے ہو یا خوش، اپنی خوشی اک سمجھائیا۔ گر سکھاں کولوں جا کے بچھ، پورب لہنادے مکائیا۔ جنہاں کولوں ندیڑ آئیوں لگ، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ شبد روپ ہو کے اٹھ، بل اپنا آپ دکھائیا۔ غریب نمائیاں اُپر تھ، جو سر سے گایاں رُٹھائیا۔ اپنے کول نہ رکھیا کچھ، گر مکھاں جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک گرو گرنٹھ گر روپ دکھائیا۔ گرو گرنٹھ گر ساچا بودھ، سنگر اندرے نظری آئیندا۔ باہر کرنا پئے نہ کوئے جودھ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم مانے مونج، گر چیل رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گرنٹھ گر گھر ہی نظری آئیندا۔ گرو گرنٹھ ایک رنگ، رنگ رنگیلا اک جنائیا۔ اٹھے پہر وچے مردنگ، نام ندھانا ڈھولا گائیا۔ پرگٹ ہووے جو ستادے کر کنڈ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جس نوں لبھدے پھردے کوٹن کوٹ برہمنڈ، نیتز نین نین اٹھایا۔ سو سنگر مکا کے آیا اپنا پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ گرو گرنٹھ گر سچ سنایا چھند، بن سنگر پار نہ کوئے لنگھایا۔ جنم جگ دی ٹٹی نہ دیوے کوئی گنڈھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اکو اک اکھوایا۔ آد جگادی اکو گر، ہر سنگر آپ اکھوایا۔ راگ تال نہ کوئے سر، تال تلواڑا نہ کوئے و جائیندا۔ زرگن سرگن جائے بہر، بہر اپنا حال جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا در، گھر ساچا اک سہائیندا۔ سنگر پورا سائک ست، ست ست وچ سہائیندا۔ ار جن گر بہتر ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت نہ کوئے دکھائیندا۔ سر شٹ

گیان دے کے گیا مت، مورکھ گدھ سرب سمجھائیندا۔ نون سو اکھر مارگ گیا دس، ریتی نیتی جگت بنائیندا۔ پُرکھ اکال بھانا سہنا ہس ہس، اپنا بل نہ کوئے دھرائیندا۔ جگت پیار نہ گیا پھس، جھوٹھی مُجّت نہ کوئے ودھائیندا۔ جن بھگتاں کرا گیا جس، گرو گرنٹھ گُر آپ صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گرو دیو دکھائے اک گھر، جس گھر غصّہ گلہ ہرکھ سوگ نظر نہ آئیندا۔

★ ۷ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی ہرنبس سنگھ دے گرہ ڈھٹے کلاں ★

شبد گُر سدا مہربان، آد جگاد دیا کمائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے گیان، بھيو ا بھیدا بھيو اٹھائیندا۔ ایکا ناد سنائے ساچے کان، انحد راگی راگ الائیندا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، نخبھر رس کھ چوائیندا۔ نرمل دیا جوتی جوت جگے مہان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ سچ سہائے مندر مکان، ساڈھے تن ہتھ بنک وڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گُر دیا کمائیندا۔ شبد گُر گھر گمبھیر، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ آد جگاد چوٹی چڑھ رہے اخیر، آخر اپنا رنگ دکھائیندا۔ انیلا مارے اکو تیر، کھئی کھئی دھار پر گٹائیندا۔ بجر کپائی دیوے چیر، ہوئے ہنگتا گڑھ تڑائیندا۔ دئی دوتی کڈھے پیر، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ امرت دیوے سچا سیر، رس رسیا اک دکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ توڑنہارا شرع زنجیر، شریعت لیکھا آپ چکائیندا۔ لیکھا جان شاہ فقیر، حقیر اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل بے نظیر، نیز نین دس کسے نہ آئیندا۔ داتا جودھا سور پیر، بل اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے پیغمبر پیر، مرید مُرشد آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ شبد گُر وڈ مہربانی، دیاوان دیا کمائیندا۔ آد جگاد گُر اوتار پیر پیغمبر سنائے بانی، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد درگاہ ساچی سچکھنڈ سچ دکھائے اک نشانی، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ ایکا دیوے پد نربانی، نربان پد اپنا آپ سمجھائیندا۔ مہما اکھ اکھ کہانی، رسنا جہوا بھيو کوئے نہ آئیندا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ سلطانی، دو جہاناں حکم ورتائیندا۔ گھٹ گھٹ آتر ہوئے جان جانی، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے انڈج جیرج اُتبیج سبتج چار کہانی، پرا پسنتی مد ہم بیکھری اکھر وکھر

بانی آپ پڑھائیں۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر گریو سوامی، نہچل اپنا محل سہائیں۔ شبد گر گریو بلوان، بل اپنا آپ جنایا۔ آد
جگادی ٹھانڈا سینا مہربان، مہر نین اک اٹھایا۔ کاغذ قلم شاہی نہ سکے پہچان، الف یے کر کر تھکی پڑھایا۔ بیبتی اکھر ہوئے حیران، ہر کا بھیو کوئے نہ
پایا۔ پیر پیغمبر سرب شرمان، نیتز نین سکے نہ کوئے اٹھایا۔ شاستر سمرت وید پُران، انخیل قرآن کھانی بانی دے دے سرب بیان، جگت سکھیا کر کر
گئے پڑھایا۔ آد آنت کوئے نہ جانے سری بھگوان، بے آنت کہہ کہہ پلور ہے جھڈایا۔ شبد سنگر سد سے سچ مکان، اُج محل اٹل مقامے حق ڈیرہ لایا۔
دیا باقی کملاپاتی نہ کوئے رکھے نشان، جوتی جوت جوت رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دین دین، دیاوان دیا کمایا۔ دین دین
دیندھ ٹھاکر، ہر سنگر کھیل کرانیندا۔ بھگت بھگوت لکھ چوراسی پار کرائے ڈونگھا ساگر، سچ کنارہ اک دکھائیںدا۔ کر پرکاس نرمل جوت اندھ اندھیرا میٹے
کایا گگر، سوچھ سروپ شاہو بھوپ نور نورانہ آپ دکھائیںدا۔ سچھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ست سروپ ، ست ست ست سکھیا اک سمجھائیںدا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد گر گریو ایک گھر بہائیںدا۔ شبد گر گریو سچ اپارا، اپر مپر اپنا کھیل کرانیا۔ آد جگادی لے اوتارا،
نرگن سرگن ویس وٹایا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھے وارو وارا، آون جاون پتت پاون اپنی دھار چلایا۔ شبد اگمی بول جیکارا، بودھ اگادھ کرے
پڑھایا۔ کاتب لیکھا لکھے بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھ دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد گر اک وڈیایا۔ شبد
گر گریو داتار، دیاوان کھیل کرانیندا۔ بھگت بھگوان لئے ابھار، نرگن سرگن ویکھ دکھائیںدا۔ سنت ساجن لئے اٹھال، گرہ مندر پھیرا پائیںدا۔ گرگھ لیکھا
چکائے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا میل ملائیںدا۔ گر سکھا بنے آپ دلال، دو جہاناں پھیرا پائیںدا۔ ایک دیوے وست نام دھن سچا دھن مال، ٹھگ چور یار
لٹ کوئے نہ جائیںدا۔ ایختے اوتھے سنے مریداں حال، مرشد اپنا نین اٹھائیںدا۔ دین دیال سدا دیال، دیندھ اپنی دیا کمائیںدا۔ شبد گر کرے پرتپال، بن
پرتپالک سیو کمائیںدا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی پنج تت کھال، رتی رت کھوج کھوج جائیںدا۔ وسنہارا سچ سچی دھر مسال، گھر گھر اپنا نور دھرائیںدا۔ شبد اگمی وجائے
تال، انحد راگی راگ سنائیںدا۔ گرگھ اٹھائے ساچے لال، پھر باہوں گود بہائیںدا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم نہ کھ دکھائیںدا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دیا کمائیندا۔ گر شبد کھولے بھیو، ابھید آپ جنائیا۔ آد جگادی ساچی سیو، آد نرنجن رہیا کمائیا۔ کوئی گانہ سکے رسنا
 جہو، کوٹن کوٹ جیو جنت رہے گر لائیا۔ جس جن دیوے اپنا نام میو، رس اکو اک دکھائیا۔ میل ملائے وڈ دیوی دیو، دیو آتما کر گڑمائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ شبد گرُو گر پردہ کھولے، پردہ کوئے نظر نہ آئیا۔ بن رسنا جہوا آپے بولے، بن ہتی دند
 صالحیا۔ بن مندر مکان وسے کوئے، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج اند اُتبیج سیتیج دو جہان لوآں پُریاں آپے پھولے، آوندنا جاندا نظر کسے نہ
 آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ بنائے گوئے، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ کھانی بانی وید پُرانی گائے ڈھولے، سوہلے اپنا راگ الایا۔ لکھ چوراسی انتر آتم
 آپے موئے، موٹا اپنا کھیل دکھائیا۔ جگا جگنتر پرگٹ ہوئے اُپر دھولے، دھرنی دھرت دئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر
 اک اکھوائیا۔ شبد گرُو ام اتھاہ، اکھ اگوچر بھیو کوئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دیونہارا سچ صلاح، ناؤں نرنکارا آپ
 پرگٹائیندا۔ دو جہاناں دیکھے تھاؤں تھاں، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو پکڑے بانہہ، کروڑ تیتیس سُرپت اند انگلی لائیندا۔ کز بچھپ لئے
 اٹھا، ڈھول مردنگ آپ و جائیندا۔ گوپی کاہن ویس وٹا، مدھر نین بنسری دُھن آپ لائیندا۔ سینتا سُرپتی کھیل کرا، رام رُوپ رُوپ رگھپت اپنا رنگ
 دکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پلّو لئے پھڑا، محبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور اک درسائیندا۔ محمد خواہش دئے پرنا، اللہ رانی جوڑ جوڑائیندا۔ چار یاری چار کُنٹ
 چار جگ ونڈ ونڈا، ورجنڈی دیکھ دکھائیندا۔ شبد گرُو گر ویس وٹا، گر گر اپنا رنگ رنگائیندا۔ نانک گوبند دئے پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ لیکھا
 جانے شہنشاہ، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان شاہ سلطان، حکم حاکم آپ سناائیندا۔ شبد گر آد جگادی لکھ چوراسی پتا ماں، پتا پوت
 دیکھ دکھائیندا۔ جن بھگت پھڑ پھڑ لئے اٹھا، آلس نندرا موہ مٹائیندا۔ جس جن اُپر دیا دئے کما، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، ہنس کاگ
 رُوپ وٹائیندا۔ سوہنگ مانک موتی چوگ دئے چگا، سچ سروور آپ نہائیندا۔ واشنا کھوٹی دئے کڈھا، سچ سنگدھی اک بھرائیندا۔ نرمل جوتی دئے جگا،
 اگیان اندھیر چکائیندا۔ نام سوٹی ہتھ دئے پھڑا، ساچا کھنڈا اک چکائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ڈیرہ دیوے ڈھاہ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ دباائیندا۔ روس

سورج چند منٹل منٹل سپس رہے جھکا، جگدیش اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گروگر ساکھیات، گرگھ بنائے پارجات، لوہا کنچن روپ وٹائیندا۔ لوہا کنچن ڈھالے پاسا، اپنی دیا کمائیا۔ پارس چھوہے ہوئے خلاصا، خلاصی اپنی لئے کرائیا۔ آد جگاد جگو جگ سنکر شبد اک پرکاسا، پرکاشوان سرب لوکائیا۔ لکھ چوراسی کرے بھوگ بلاسا، بھسمر اپنا لکھ چھپائیا۔ بھگت بھگونت دے دلاسا، دھیرج دھیر اک دھرائیا۔ ساچے سنت دکھائے سچ تماشا، نرگن نرگن پردہ لایا۔ گرگھیاں پوری کرے آسا، گر پورے ہتھ وڈیائیا۔ گر سکھاں درس دکھائے ساکھیاتا، سوچھ سرپوپی روپ وٹائیا۔ راتیں ستیاں کرے باتاں، آپ اپنا بھيو جنائیا۔ گر شبد ناتا توڑے ذاتاں پاتاں، ورن گوت وچ کدے نہ آئیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان سکلا ساکھا، آدھ وچکار نہ کوئے ڈبائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق اک نکا جہا ہاٹا، اپنا ہٹ نہ کسے دکھائیا۔ وڈا رکھیا کوکھاتہ، جس کھاتے اندر کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر رہیا چھپائیا۔ سو صاحب آد جگاد سرب داداتا، دیونہار اک اکھوئیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد ست دیوے ور، سنت بھگت گرگھ گر سکھ لئے پھڑ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ آتم منگے مہر دان، کوک کوک گر لائیا۔ گھر سنکر سچا ملے آن، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈھونڈن کوئے نہ جائیا۔ آسا ترسناٹے جہان، من منسا پور کرائیا۔ نرمل دیا جگے بھان، پرکاش پرکاش نال ملایا۔ ناتا تھے جگت جہان، جیون جگت دے سمجھائیا۔ ہوئے ہنگتا چھٹے موہ ایبھمان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پورن آسا دے کرائیا۔ پورن آسا کرے پور، بھر پور رہیا سب ٹھائینا۔ نیڑے آئے جو وسے دور، دور دُرڈا پندھ مکائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، ہوئے ہنگتا روگ مٹائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ دے جنائیا۔ مستک لائے چرن دھوڑ، دُرمت میل رہے نہ رانیا۔ چتر سنگھ بنائے مورکھ موڑھ، مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ پورب جنم کرم نہکرمی معاف کرے قصور، آگے لیکھا منگے نہ کوئے رانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھائے ساچا گھر، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر سنکر سچ جنائیندا۔ آد جگادی اک اکلّا، نرگن ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگوان پھڑائے پلا، جگ جگ کھیل دکھائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، نر نریش آپ سنائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، پنچ تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ وسنہارا ڈونگھی ڈلا، آتم سیجا سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، ساچی دیا آپ کمانیندا۔ آتم پر ماتم منگے رنگ، اِکو اوٹ تکانیا۔ پاربرہم پر بھ ملے سچ پلنگ، کایا اندر اک سہانیا۔ دوس رین وجائے مردنگ، تال
 تلوڑانہ کوئے رکھانیا۔ ایک گھر وہائے گنگ، نیر سیر روپ وٹانیا۔ نرمل جوت چڑھے چند، کوٹن کوٹ چند گھ شرمایا۔ آتم دیوے اک انند، نجاند ہوئے
 رسانیا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اپنی گنڈھ پوانیا۔ لکھ چوراسی کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام وکھانیا۔ بھانڈا بھرم بھو ڈھاپے دویتی
 کندھ، کوڑی کریا دئے کھپانیا۔ ڈھولا گاؤنا اِکو سہاگی چھند، سوہنگ اکھر کرے پڑھانیا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان ہوئے بخشند، آتم پر ماتم میلا سچ سُبھانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو وست رہیا ونڈ، دو جہاناں آپ ورتانیا۔ اِکو وست سدا انمل، کرتا قیمت کوئے نہ لائیندا۔ اِکو تولنہارا تول،
 تولا اور نہ کوئے جنایندا۔ اِکو بیٹھا رہے اڈول، اڈول اپنا کھیل وکھانیندا۔ آد جُگاد جُگ جگنتر نام وست رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتانیندا۔ آتم تاکی
 پردہ کھول، اندر ڈونگھی کندر آپ ٹکانیندا۔ نرگن سرگن کرے چوبل، پریم بندھن اِکا پانیندا۔ سرتی شبدی جائے مول، مولا اپنا بھیو جنایندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دست انڈٹھ آپ وکھانیندا۔ اِکو وست اِکو دات، اِکو رہیا ورتانیا۔ اِکو چرن اِکو نات، بدھاتا اِکو جوڑ جڑانیا۔ اِکو اکھر
 اِکو جماعت، اِکا پیٹی رہیا پڑھانیا۔ اِکا سنگر وسے ساتھ، دوجا سنگ کوئے نہ جانیا۔ اِکا سیجا اِکا کھاٹ، اِکا بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ اِک مُکا ونہارا واٹ، دو جہاناں
 پھیرا پانیا۔ اِکا کھیل کھیلے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ داتا سچا شہنشاہیا۔ اِکا لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، جگت ادھار نہ کوئے کرائیا۔ اِکو پوجا اِکو پاٹھ، اِشٹ گردیو
 اِک وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکا وست رہیا ورتانیا۔ اِکا وست وست اموک، ہر انملٹرا آپ ورتانیندا۔ آپ رکھائے کایا
 گوک، گھر گھر وچ آپ سہانیندا۔ راگ سنائے اِکا انبولت، انڈٹھری دھار چلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست اِک
 وکھانیندا۔ سچی وست ہر ہر نام، دوسر اور نہ کوئے وڈیانیا۔ گر اوتاراں دیوے جام، پیر پیغمبراں آب حیات پیاںیا۔ ناد دُھن سنائے اگئی کلام، کلمہ نبی
 رسول پڑھانیا۔ لیکھا جانے شاہ امام، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ لکھ چوراسی کرے غلام، بردے سب نوں رہیا بنانیا۔ دیونہارا سچ پیغام، جبرائیل میکائیل اسرائیل
 اسرائیل رہیا سمجھانیا۔ نانک نرگن دتی وست وست نام، نام ست ست ست درڑانیا۔ پیر پیغمبر نیوں نیوں سجدہ کرن سلام، سپس جگدیش اِک جُھکانیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو دست ہتھ رکھائیآ۔ اِکو دست وڈ اسگاہ، بھيوَ کوئے نہ پائيندا۔ سَتجگ تريتَا دواپر کلجک چلائے راہ، رہر اپنا
 ناؤں وڈيائيندا۔ شاستر سمرت ويد پُران گيتا گيان اِنجیل قرآن لئے پڑھا، کھانی بانی ونڈ ونڈائيندا۔ نِرگن سرگن سرگن نِرگن ويس انیکا رُپ دھرا،
 دھرنی دھرت دھول رُپ سُهائيندا۔ آکاش پرکاس پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لاه، بھيوَ ابھيد آپ جنائيندا۔ ایکا دست دست بدست دئے ورتا،
 دِياوان دِيا کمائيندا۔ اوچاں نيچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں جھولی دئے بھرا، جو جن سرن سرنائی سپس جُھکائيندا۔ آون جاون پتت پاؤن لہنا
 دینا ليکھا دئے مُکا، لکھ چوراسی پھند کٹائيندا۔ تھر گھر بہنا ساچی سکھيا دئے سمجھا، نيتز نیناں آپ وکھائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام
 وست آپ ورتائيندا۔ نام وست سري بھگوان، جگا جگنتر آپ ورتائیآ۔ کوٹن کوٹ منگن دان، وشن برہما شو بیٹھے سپس جُھکائیآ۔ گر اوتار پير پينمبر
 سَتجگ تريتَا دواپر کلجک نو سو چورانوے چوکڑی جگ سرب گرلان، کوک کوک سرب سنايآ۔ آد جگاد جگا جگنتر پاربرہم تیرا کھیل مہان، بے آنت تیری
 وڈيائيا۔ ہوں بالی بُدھ بال انجان، رسنی کتھنی کہن کچھ نہ جايآ۔ کر کرپا دینا اِکو دان، اتوٹ اتوٹ ورتائیآ۔ ناتا تئے پین کھان، ترسنا بھکھ نيڑ نہ آيآ۔
 روگ سوگ سرب مٹ جان، چنتا چکھانہ کوئے جلايآ۔ گھر مندر گرہ سَنگر ملے آن، مل سنجیاں خوشی منايآ۔ اِکو ڈھولا سارے تیرا گان، گا گا خوشی
 منايآ۔ آتم پر ماتم چکے کان، برہم پاربرہم وڈيائيا۔ ایش جيو جگدیش وسے اِک مکان، سچ مکان سو بھاپايآ۔ شبد گر گر دِياوان، گردیو سوامی ويکھے چائیں
 چائيندا۔ وستو وست اِک مہان، مہابلی آپ ورتائیآ۔ گر سکھ بھل نہ جائے انجان، بالی بُدھ آپ سمجھايآ۔ جس صاحب ملیا آن، سو دُو بے در نہ منگن
 جايآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِکو دست دیوے ہتھ، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمجھ سمجھ نال ملايآ۔

☆ ۷ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرہیت سنگھ دے گرہ ہردو پھرالا ضلع جالندھر ☆

سو پڑکھ نرنجن تیرا دربار، درگاہ ساچی نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن تیرا اُچ منارا، مقامے حق پردہ کوئے نہ لائیندا۔ اینکارا تیرا اگم اتھاہ
پسارا، بھيو اھید نہ کوئے کھلائیندا۔ آد نرنجن تیرا نور اُجیارا، جوتی جاتا پڑکھ بدھاتا ہتھ کسے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتے تیرا کھیل نیارا، انھو اپنی کار کمائیندا۔
سری بھگوان تیرا سچ ہلارا، سچ نشانہ اک اٹھائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ بھوپ وڈ سکدارا، تخت نواسی تخت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن مہا بے آنت، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن آد آنت، نرنجن نرنجن ویس وٹائیا۔ اینکارا نار
کنت، سچ سہنجی سو بھاپائیا۔ آد نرنجن مہا آگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ سری بھگوان آپے گائے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ درٹائیا۔ ابناسی کرتا
آپے کرے اپنی منت، اشٹ دیو آپ اکھوائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
کرنی آپ کرائیا۔ سو پڑکھ نرنجن تیرا سچ محلہ، دور دراڈا نظر کوئے نہ پائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن وسے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ اینکار
پھڑائے پلا، پلو اپنا گنڈھ پوائیندا۔ آد نرنجن بن تیل باقی، سچ پرکاس آپے بلا، نورو نور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان سچ سندیس ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ
سنائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل اک وڈیائیندا۔ پاربرہم جوتی شبدي نرنجن نرنجن دھار آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سو پڑکھ نرنجن مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن صاحب سمرتھ،
سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ اینکارا آنتر آنتر آپے وس، گرہ مندر خوشی منائیا۔ آد نرنجن کر پرکاس، دیا باقی ڈمگائیا۔ سری بھگوان پاوے راس، منڈل
منڈپ آپ سہائیا۔ ابناسی کرتا کھیل تماش، ہر خالق ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پر بھ داسی داس، سیوک سیوا اک کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سو پڑکھ نرنجن تیرا کھیل اپارا، بھيو کوئے نہ پائیندا۔ ہر پڑکھ نرنجن تیری اگمی دھارا، دھار دھار وچ سمائیندا۔ اینکار
تیرا اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ آد نرنجن تیرا اُجیارا، تھر گھر ساچے آپ سہائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز لوچن نین نہ کوئے رکھائیندا۔

سری بھگوان سانجھ یارا، حق مقامے ڈیرہ لائیندا۔ نورِ الہی پروردگارا، بے عیب خدائی اپنا نام رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ کرنی کرتا کرنیہارا، پُرکھ پُرکھو تم اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ درگھر ساچا سچکھنڈ، درگاہ ساچا وجے ودھائیا۔ صاحب سنگر سورسربنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک انند، انند انند وچ رکھائیا۔ آد نرنجن کرے پرکاس بن سورج چند، رُو سس نہ کوئے وڈیائیا۔ ابناسی کرتا شبد اگئی گائے چھند، رسنا جہوانہ کوئے ہلاییا۔ سری بھگوان صاحب دیال ٹھا کر بخشند، بخشش اپنی آپ جنایا۔ پاربرہم پت پر میثور منگنہارا ساچی منگ، در درویش اپنی الکھ جگائیا۔ کرے کھیل بن رُوپ رنگ، رکھ بھیکھ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وجے ودھائی، واہو اگیت اپنا آپ لائیندا۔ نرگن میلا نرگن دیکھے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ آد جگاد سد چلے اپنی آپ رضائی، دوجا حکم نہ کوئے منائیندا۔ کرنہارا سچ نیائیں، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ راجن راج بے پرواہی، بے محتاجے اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رچ رچ کا بے، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ دیونہارا ساچی دات، وست امولک آپ پرگٹائیندا۔ اپنی پوری کرے آپے آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ نج گرہ نج مندر نج گھر نج واسی وسے پاس، وچھوڑا پنڈھ نہ کوئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تیرا بھيو اپارا، شاستر سمرت وید پُران کہن نہ جایا۔ گا گا تھکے گر اوتارا، اکھننا لکھ نہ سکے کوئے رانیا۔ وشن برہما شو رون زارو زارا، نیز نیناں نیر وہایا۔ کروڑ تیتیس کرے پکارا، سُرپت بیٹھا ڈیرہ ڈھایا۔ آد جگادی برہم برہمادی نرگن نراکار سب توں وسے باہرا، اپنی کل آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ آد جگاد جگ جگ چلائے راہ، بن رہبر دے سمجھایا۔ لکھ چوراسی آتم پر ماتم نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ انتر منتر ساچا سوہلا ڈھولا دے پڑھا، نش اکھر آپے گایا۔ پردہ اوہلا دے چکا، دئی دوتی ڈیرہ ڈھایا۔ مولا رُوپ ایکا نور سچ خدایا، ظاہر ظہور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ تیرا لیکھ نہ جانے لیکھا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکھائیندا۔ جگ

چو کڑی سَتجگ تریتا دواپر کلجگ رہیا بھرم بھلیکھا، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق کردے رہے چیتا، نیت نوت دھیان لگائیندا۔ بن کرپاکسے نہ دسیا بھیتا، لکھ چوڑاسی جیو جنت سرب گرا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ تڈھ بن نظر نہ آئے کوئے، دو جہان پھری ڈہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گوڑھی نیند سوئے، نیتز نین نہ کوئے کھلایا۔ آتم پر ماتم نیج نہ کوئے بوئے، سچ کرسانا بل نہ کوئے چلایا۔ سچ سندیسہ نر نریشا دیوے نہ کوئی ڈھوئے، دست اموک جھولی کوئے نہ پائیا۔ بن تڈھ کلجگ آنت جیوت ہوئے موئے، جیوت روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ کھانی بانی وید پُرانی شاستر سمرت انجیل قرآنی تیری سنی سوئے، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ نرگن تیرا واسا ترے ترے لوئے، کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر تڈھ بن امرت رس کوئے نہ چوئے، پیر پیغمبر سرب گرا لائیندا۔ اپنا آپ کلجگ جیو بیٹھے کھوئے، خالی ہتھ سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا منگ منگائیندا، تیرا در سچ دربارا، درگاہ ساچی ملے وڈیائیا۔ کلجگ کوڑا دوئے جوڑ کرے نمسکارا، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیا۔ نو نو دسے ہاہاکارا، چار چار پئی لڑائیا۔ مندر مسجد شو دوالے مٹھ دھواں دھارا، سچ پرکاس نہ کوئے کرائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بھچارا، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گوڑھی نیندے تے پیر پساہا، کروٹ سکے نہ کوئے بدلایا۔ چو داس طبق کرن پکارا، صدی چو دھوی رہی گرا لائیا۔ چو داس لوک لگا اکھاڑا، زمیں اسمان دین ڈہائیا۔ پیر پیغمبر گرا اوتار بھگت بھگوان آگے کڈھن ہاڑا، بھڑی بھڑی رہے سٹائیا۔ سادھ سنت کوئی نہ دسے جنگل جوہ وچ اجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت سمند ساگر ساچی لہر نہ کوئے دکھائیا۔ ہر کاناؤں نہ کسے پیارا، گر گر شبد نہ ڈھولا گائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ونج واپارا، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ نانک گوہنڈ کرن پکارا، پر بھ آگے سپس جھکائیا۔ وید ویاسا لیکھ لکھارا، لکھ لکھ ایکا منگ منگائیا۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگارا، رہبر آوے سچا ماہیا۔ محمد کہے میرا سانجھیا، ساکھیاں روپ وٹائیا۔ کلجگ کہے میری سنے پکارا، آنت لیکھا دئے مکائیا۔ دھرنی رووے کرے ہاہاکارا، خاکی خاک رہی اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیا۔ کلجگ تیری رکھی آس، پر بھ صاحب سچے گوسائیندا۔ آنت بھجاؤنی جگت پیاس، کوڑی کرپا کر جڈائیا۔ لوک مات کرنی بند خلاص، چرن سرن سرن

چرن ملے سرناہیا۔ کوڑی کریا کیتا بھوگ بلاس، مایا متا سچ ہنڈھانیا۔ نو نو نہ دسیا کوئے پرکاس، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 نڈھ بن نظر کوئے نہ آہیا۔ پُرکھ ابناسی صاحب گن داتا، گہر گبھیر دیا کمائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل تماشا، نرگن سرگن ناچ نچائیندا۔ گوپی کاہن پاوے
 راسا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ دیکھے کھیل پر تھی اکاشا، گگن گگنتر سو بھاپائیندا۔ گر اوتارا پیر پیغمبراں دیونہار دلاسا، سر سمرتھ ہتھ لکائیندا۔ آد
 آنت ہوئے نہ کوئے نراسا، جو سرناہی آہیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج ہر جو آپ سمجھائیندا۔ کلج سُن ساچے سُن، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ تیری اتم آئی رت، ہر رتڑی دیکھ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ اپنی لکھوں آپے اٹھ، مات پت نہ کوئے بناہیندا۔
 غریب نہانیاں لئے پچھ، بھگت بھگونت آپ جگائیندا۔ جھولی بھرے سچ سچ، کوڑی کریا موہ مکائیندا۔ گر سکھ کوئے نہ دے سنمل دیرگھ اتی مچ، پت ڈالی
 بھل آپ مہکائیندا۔ اپنے کول نہ رکھے پچھ، گرکھاں جھولی آپ بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کولوں بیٹھا لگ، بن گرگھ نظر کسے نہ آہیندا۔ کلج تیری جڑ
 دیوے پٹ، لوک مات پھیر نہ کوئے لگائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں بھاگ گئے نکھٹ، سیس تاج نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن لے بال، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ سب دے سر تے کوئے کال، کال نگارہ ڈنک وجایا۔ تیری
 اتم پوری کرے گھال، کیتی گھال لیکھے پایا۔ گر سکھ سجن لئے اٹھال، آپ اپنا میل ملایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے سمجھایا۔ بھاگ
 لگائے بیچت کایا مائی کھال، خالق خلق دیکھ وکھایا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا آپ پرگٹایا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، اتم پر ماتم
 وچھڑ کدے نہ جایا۔ سنجگ ساچی سکھیا دے سکھال، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھایا۔ دینا بندھپ دین دیال، گوپال سوامی پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنایا۔ سچ سندیسہ سُن لے جگ، جگ جیون داتا آپ جنایا۔ چار گنٹ لگے اک، اگنی تت تت تپایا۔ جن بھگتاں میلا
 اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مکائیا۔ نادانادی جائے وچ، دُھن آتمک راگ سنایا۔ کلج تیری پار حد، کنارہ کوئے نظر نہ آہیا۔ سنگی ساتھی ایہتھے
 جانے چھڈ، رائے دھرم دے سزائیا۔ سب دی چوٹی دینی وڈھ، نیتز نین نہ کوئے اٹھایا۔ دھرم دواریوں دینے کڈھ، درگاہ ساچی نہ کوئے بہانیا۔ اپنا

اپنا بھار جائن لد، گر اوتار نہ کوئے سہانیا۔ کوڑی کریا جان بچھ، جگت جنجال نہ کوئے تڑانیا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ کسے لاؤن نہ دیوے اج چن، سپس سکے نہ کوئے چھپانیا۔ اُچے ٹلے پر بت سمند ساگر دیکھے بھج بھج، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈا پھیرا پانیا۔ گرگھ ورلے اپنی چرنی لئے صد، پورب لہنا دئے چکانیا۔ انتم پردہ دیوے کج، نام دوشالہ اُپر پانیا۔ کایا کعبہ دکھائے اک جج، محبوب حُجرہ اک سہانیا۔ نوبت نام جائے وچ، سچ محراب ہوئے شنوانیا۔ پُرکھ ابناسی مہربان مہربان مہربان جن بھگتاں رکھے آپے لُج، اپنی لُجیا بھگتاں ہتھ پھڑانیا۔ دو جہان سری بھگوان کوڑی کریا دیوے تچ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پوری سب دی آس کرائیا۔ پوری آس کرے بھگوان، ہر بھگوان آپ جنائندا۔ کوڑ گُریارا مٹے نشان، لوک مات رہن نہ پائندا۔ سَتجگ سَت ستوادوی دیوے دان، سَت پُرکھ نرنجن دیا کمائندا۔ سرشٹ سبائی اِکو نظری آئے کاہن، لکھ چوڑاسی گوپی آپ پرنائندا۔ لکھ چوڑاسی پیتا سرتی دسے اِکو سچا رام، من راون ہنکاری مار مُکائندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد گھر اِکو دئے پیغام، نورِ الٰہی کلمہ کائنات آپ پڑھائندا۔ دامنگیر پکڑے دام، ضامنی اپنی اک رکھائندا۔ نانک گوہند کرے پرنام، نیوں نیوں ایکا لکھ جگائندا۔ پُرکھ اکال وڈ مہربان، مہربان بے نظیر نظر اِک اٹھائندا۔ سَتجگ ساچا دیوے بیان، گیان گوجھ آپ جنائندا۔ آتم پر ماتم کر پروان، پر م پُرکھ بھيو کھلائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا اِک درڑائندا۔ ساچی سکھیا انتم کل، کلوئتا آپ جنائیا۔ جوتی شبدی گیارل، نرگن نرگن دھار پرگٹانیا۔ سرگن بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل اپنی کھیل رچانیا۔ سچ سَنگھاسن بیٹھال، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ نام سندیسہ دیوے گھڑی گھڑی پل پل، وار تھت نہ کوئے رکھانیا۔ وسنہارا محل اٹل، ساچا مندر رہیا سہانیا۔ پاوے سار جل تھل، مہینل رنگ رنگانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کجگ تیری انتم ور، تیرا لہنا دئے چکانیا۔ تیرا لہنا چکے آنت، آنتش کرن دیکھ دکھائندا۔ ہر جن میلے ساچے سنت، سنت سَتگر دیا کمائندا۔ بھگت پیارا اِک بھگونت، بھگوان اپنی گود بہائندا۔ گرگھ وڈیائی جیو جنت، جیون جگت آپ جنائندا۔ گر سکھ درڑائے منیا منت، منتر اپنا اِک دکھائندا۔ کجگ آنت بنائے بنت، سَتجگ ساچا راہ دکھائندا۔ گرٹھ تئے ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اِک سکھائندا۔ گرگھ دو بے گھر نہ جائے منگت، پُرکھ ابناسی خالی جھولی سرب بھرائندا۔

کوئی نہ دسے پاندھا پنڈت، ملا شیخ مسائق پیر دستگیر کوئی رہن نہ پائیدا۔ چوتھے جگ تیری آرزو ہوئے کھنڈت، کھنڈا کھڑگ اک چکائیدا۔ مان رکھائے
 ہر جو ہر ہر سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جائیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، آتم پر ماتم میل ملائیدا۔ ناتا توڑے ساک سجن سین بندھپ، سگلا سنگ آپ
 اکھوائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیرا لیکھ چکائیدا۔ کلجک تیرا لیکھا چکے، چوک کوئے رہن نہ پائیا۔ چوتھے جگ پینڈا کئے،
 پاندھی کوئے نظر نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھی آپے بچھے، لکھ چورا سی ڈیرہ ڈھاہیا۔ جیو جنت بن ہر نامے بوٹے سکے، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ سادھ سنت
 کوڑی کریا وچ کئے، سب دے پردے دئے گھلایا۔ پھر پھر اتم ٹنگے ٹھے، نہ سکے کوئے بچایا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان دیوے کٹھے، کٹھا کھادھا بچیا کوئے
 رہن نہ پائیا۔ سنگھ شیر ایکا کئے، دو جہاناں بھبک لگایا۔ کرے کھیل ابناسی اچتے، چیتن ایکا دھار چلایا۔ گو بند اٹھایا اک نئے، پوت سپوتا نال ملائیا۔
 گرگھ لکھا رہن نہ دیوے کسے کٹھے، راتیں سنتیاں لئے جگایا۔ امرت آتم دیوے نجھر گھے، کول نابھ آپ اٹھایا۔ کلجک جیو کلجک مایا اندر گوڑھی نیند
 ستے، سنتیاں رین وہایا۔ کلجک تیرا لیکھا صاحب سنگر گھر گھر بچھے، در در اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ہرجن ساچے لئے جگایا۔ ہرجن ساچے جانا جاگ، سنگر پورا آپ جگائیدا۔ کرپا کر دھوئے دُرمت میل داغ، کاگ ہنس روپ وٹائیدا۔ نرمل جوتی جگے
 چراغ، اندھ اندھیر گوائیدا۔ پنت پاپی کرے پاکی پاک، پاک رسول پھیرا پائیدا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی خاک، خاکی خاک دھوڑ رمائیدا۔ جگت گڑاوا
 دسے ساک، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ بن سنگر پورے کوئے نہ نبھے ساتھ، بیڑا پار نہ کوئے کرائیدا۔ ویلے آنت نہ بچھے وات، جم پھاس نہ کوئے
 ٹڑائیدا۔ کلجک کرنہارا سب داگھت، گھاؤ اکو اک لگائیدا۔ اتم کوئی نہ رہے جماعت، کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن میٹ مٹائیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سرشٹ سبائی دسے ایکا پاٹھ، سوہنگ منتر آپ پڑھائیدا۔ سوہنگ منتر پوجا پاٹھ، آتم پر ماتم
 میل ملائیا۔ برہم پاربرہم بنائے ساک، گھر سجن رنگ وکھایا۔ ایش جیو کھولے تاک، جگدیش وجے ودھایا۔ گرہ گرہ سنائے ایکا ناد، دھن انادی ناد
 الائیا۔ امرت سروور مارے ٹھاٹھ، نجھر جھرنائے جھرائیا۔ پورب جنم دا لیکھا پورا کرے گھاٹ، گھاٹا کوئے رہن نہ پائیا۔ گرگھ تیری کمی واٹ، جو چل

آیا سرنائیا۔ سر رکھے دے کر ہاتھ، ایٹھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ گر سکھ تیرا درس کرن تریلوکی ناتھ، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ جنہاں وسیا سنگر پاس، پاس سب دادے اٹائیا۔ کلجک اتم پڑکھ ابناسی اپنی پوری کرن آیا خواہش، خواہش بھگتاں اپنی جھولی پائیا۔ گر سکھ تیرا لیکھے لگے سواس سواس، پون انجا گھ شرمائیا۔ چرن چنمے پر تھی آکاش، رواس نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جس دوارے نر نرکار بنیا داسی داس، سو دوارے ملے وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمیت گر متر پتا پوت سہج سکھائیا۔

★ ۸ اَسو ۲۰۱۹ نسا سنگھ دے گرہ ہر دو پھرالا ضلع جالندھر ★

رکت بوند ہڈ ماس ناڑی رت، تتوت کھوج کھوجائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر دیونہارا برہم مت، پاربرہم پر بھ دیا کمائیندا۔ سنت سہیلے ساجن رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر وکھ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ درس دکھائے ہو پر تکھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ نرگن سرگن گائے جس، سوہلا ڈھولا آپ سٹائیندا۔ اتم پر ماتم کر کر وس، جگت وچھوڑا پندھ مکائیندا۔ ہر دے اندر آپے وس، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ کر پرکاش کوٹن رواس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہڈ ماس ناڑی رت اپنے لیکھے لائیندا۔ ہڈ ماس ویکھے ناڑی، تتوت کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہری، بھيو اچھیدا آپ جنائیندا۔ محل اٹل پاوے سار اُچ مناری، بنک دوارا کھوج کھوجائیندا۔ ایش چيو جگدیش میل ملاوا اینکاری، اکل کل اپنی کھیل سمجھائیندا۔ راتی رتی تھتی نہ کوئے واری، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر سجن ساچا پار اتاری، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن مائی لیکھے لائیندا۔ تن مائی ویکھے خاک، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ گرگھ کہے اتم ذات، اذاتی روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ اٹھے پہر رہے پر بھات، سندھیاروپ نہ کوئے وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے من مت نار کمذات، سنگر پورا در دُرکائیندا۔ کایا مندر اندر ڈونگھا کھات، پردہ نشیں پردہ آپ چکائیندا۔ دوس رین رین دوس سدا سہیلا پچھے وات، نرگن

سرگن سرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہڈ ماس لیکھا لیکھے لائیندا۔ ہڈ ماس نہ اُبلے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ میل ملاوا کملاپت، کول نین ہوئے سہائیا۔ مارگ اینکارا دس، اک اکلّا کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چکے سپاں ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھو ہتھ دے مکائیا۔ نام جنائے مہا اکھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن لیکھا لیکھے آپ لگائیا۔ ہر جن لیکھا لیکھے جائے لگ، سو پڑکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ ترے گن مایا بھجے اک، پنچم تت نہ کوئے جلائیندا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، رگھپت اپنا روپ وٹائیندا۔ جگت کنارہ پار حد، بھگت دوارا اک وکھائیندا۔ گرہ مندر اندر آتم پر ماتم آپے سد، سدا ایکا نام لگائیندا۔ راگ انادی وجے انحد، دُهن آتمک آپ سنائیندا۔ کوڑی کرپا وچوں کڈھ، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تتوت تت وچار، بے پرواہ کھیل کرائیندا۔ من مت بُدھ دے ادھار، نو در کھوج کھوجائیندا۔ دہ دشا پاوے سار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگت جیو ایش اپنے در بہائیندا۔ کلجک رووے مارے دھاہ، اُچی کوک کوک سنائیا۔ جس دوارے سنگر پورا پھیرا جائے پا، تِس گرہ نیڑ نہ آئیا۔ بردھ بال انجانے لئے تراء، دُبدے پاتھر پار کرائیا۔ چرن سرن سرن چرن جس جن سیس لیا جھکا، جھک جھک ویکھے سرب لوکائیا۔ گر سیکھ گر کھ گر گر روپ گیا سما، آپ آپا رہیا نہ رائیا۔ جس جن سوہنگ ڈھولا لیا گا، تِس جم پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک کل پھاس کلکاتی رہیا مٹائیا۔

☆ ۸ اُسو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سنگھ، پریتم سنگھ دے گرہ پھلوڑا ضلع جالندھر ☆

سچھنڈ نواسی سچ دربارا، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سیکدارا، شہنشاہ اپنا تھم سنائیندا۔ حکمی تھم کرے ورتارا، نہ کوئے میٹے میٹ مٹائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردارا، بے خبر آپ جگائیندا۔ شبد سٹ دے ہلارا، نیتز نین اکھ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچی کھیل کر ایندا۔ سچھنڈ نواسی اینکار، اکل کلا کل کھیل کر ایسا۔ ساچے تخت بیٹھ پٹی سرکار، سیس جگدیش تاج ٹکانیا۔ کرے کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچے کھول کوڑا، بند تاکی کُنڈا لاپیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک سہانیا۔ سچ دربارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ لگانیدا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اِکلا، ہر پُرکھ نرنجن سو بھاپانیدا۔ اینکارا سچ سَنگھاسن ایکا ملا، دُجاسنگ نہ کوئے رلائیندا۔ آد نرنجن دیپک جوت ایکا بلا، نُور و نُور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان سچ سندیس ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ الایندا۔ ایناسی کرتا پھراونہارا پلا، پلُو اکو اک وکھائیندا۔ پاربرہم جوتی دھار آپے رلا، شبدی شبد دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کر ایندا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، سچھنڈ دوارے آپ کر ایسا۔ سٹ دُلا رے دیوے مان، شبدی شبد تیج رکھایا۔ وست امولک دیوے دان، داتا دانی آپ ورتایا۔ تھر گھر بنائے ساچا کاہن، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ سچ وکھائے اک نشان، بن رنگ رُپ آپ جُھلایا۔ وسنہارا سچ مکان، چھپر چھن نہ کوئے چُھہایا۔ پُرکھ پُرکھو تم ہو پردھان، وڈ پردھاگی آپ کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنا حکم ورتایا۔ سچھنڈ سچ سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ آپے لکھنہارا لیکھا، لیکھا اپنے وچ چُھپائیندا۔ آپے دھارنہارا بھیکھا، نرنجن نرنجن کھیل کر ایندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم سری بھگوانت، اینکارا آپ جنایا۔ لیکھا جان آد انت، جگ جگ ویس وٹایا۔ ناؤں نرنکارا منیا منت، پاربرہم کرے پڑھایا۔ اپنی مہما جانے آگت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ اپنی کھیل رچایا۔ سچھنڈ دوارا ہر جو کھول، ساچے تخت سو بھاپانیدا۔ شبد آگمی ایکا بول، بے جیکار آپ سنائیندا۔ نام ندھانا تولے تول، تولنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حکم رکھے ہتھ، دُوسر سنگ نہ کوئے رکھایا۔ دو جہان چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ لو آں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے متھ، بھیو ابھیو نہ جانے کوئی رایا۔ آد جگاد جگاد جگتر نرنجن سرگن مارگ دس، ساچی سکھیا کرے پڑھایا۔ وشن برہما شو دیوے ایکا رس، رس رسپا گھ چوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی ڈیرہ لایا۔

درگاہ ساچی سوہے دھام، دھام اولڑا آپ سہانیندا۔ نرگن نور ایکا رام، رمیا اپنا کھیل کرانیندا۔ صاحب سلطان سچا شام، شہنشاہ ایکا رنگ وکھانیندا۔ آد
جگاد دیونہار پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھانیندا۔ نیوں نیوں سجدہ کرے سلام، سلام علیکم اپنا حکم ورتانیندا۔ وسنہارا سچ گرام، کھیڑا اکو اک سہانیندا۔ کر
پرکاش کوٹن بھان، نورو نور ڈمگائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، سنجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھانیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، گر اوتار بندھن
پانیندا۔ بھگت بھگونت دیوے نام، نام امولک جھولی پانیندا۔ سنت ساجن آپ پہچان، ذئی دوتی آپ لائیندا۔ گرگھ ویکھے پتر سجان، لکھ چوراسی کھوج
کھوجانیندا۔ گرسکھ ساچے کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑانیندا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطان، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، سچھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، نظر کسے نہ آئیندا۔ سچھنڈ دوار سچ منارا، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا وسے اینکارا، اکل کل دھاری اپنا کھیل وکھانیا۔
رپ رنگ تے وسے باہرا رکھ بھیکھ نہ کوئے وڈیانیا۔ شبد ناد نہ کوئے جیکارا، ذھن راگ نہ کوئے سنایا۔ سادھ سنت نہ کوئے اوتارا، گر پیر نہ کوئے
وکھانیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھانہ کوئے سمجھانیا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ کرتارا، قدرت قادر ویکھے چائیں چانیا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا پار
کنارہ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنا نیر نین نین اٹھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ جنانیا۔ ساچی کرنی سٹ ڈلارے، ہر شبدی شبد سنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارے، کرتا پرکھ آپ کمائیندا۔ پرگٹ
ہو نہکلنک نر اوتارے، نرگن ڈنکا نام وجانیندا۔ وشن برہما شو کرے خبردارے، سویا کوئے رہن نہ پانیندا۔ تیی اوتار پھر اٹھالے، آلس نندر اسب دی
لاہندا۔ بھگت اٹھاراں رکھے نالے، دس اٹھ جوڑ جڑانیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دسے راہ سکھالے، کلمہ نبی اک جنانیندا۔ نانک گوہند بول جیکارے، بے جیکار
اک سنائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارے، لگیا کوئے نظر نہ آئیندا۔ کوڑی کرپا کرے پار کنارے، شوہ دریائے آپ رڑھانیندا۔ چار ورن کرے خوارے،
کھتری براہمن شوڈر ویش سرب گر لائیندا۔ برن اٹھاراں ہاہاکارے، چوڈاں لوک نیر نیناں نیر وھانیندا۔ چوڈاں طبق دھائیں مارے، ست سنتو کھ نہ کوئی
جنانیندا۔ پرگٹ ہویا پروردگارے، مقامے حق سوہا پانیندا۔ لاشریک کھیل نیارے، خالق خلق ویکھ وکھانیندا۔ کلمہ کائنات سنائے سچ جیکارے، اسم

اعظم آپ سمجھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا کھیل کرانیں۔ سچکھنڈ کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ شبہ
 اگئی سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ آد جگادی گر اوتارا، گر گر بندھن پائیا۔ آد جگادی بھگت بھنڈارا، سری بھگوان آپ ورتائیا۔ سدا سہیلا ایکنکارا،
 سنت ساجن لئے ملائیا۔ گرگھان وکھائے اک دوارا، دُوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ گرگھان کرے پارکنارہ، منجھدھار نہ کوئے رُڑھائیا۔ چار ورنان دیوے
 ایک نام پیارا، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ کوڑی کرینا تاتے سرب سنسارا، ساچی ساکھی اک سمجھائیا۔ گھر گھر و بے ناد دُھن سچّی دُھنکارا، انخر راگی راگ
 الایا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا جام پیایا۔ جوت زرنجن کر اجیارا، گرہ گرہ کرے رُشائیا۔ آتم سیجا کر پسارا، برہم پاربرہم کرے
 گُڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا حکم چلائیا۔ سچکھنڈ نواسی بے پرواہ، دُھر درگاہی حکم جنائیں۔ نو نو چلائے ایک راہ، پورب لہنا
 پنڈھ مکائیں۔ ویکھنہارا تھل اسگاہ، اُچے ٹلے پر بت کھوج کھوجائیں۔ لکھ چوراسی چاونہارا ناں، ناؤں زرنکارا آپ درڑائیں۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان،
 سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ وکھائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے سو بھاپائیں۔ سچ دوارا سو بھنیک، ہر
 سٹگر آپ سہائیا۔ دُوسر نہ کوئی دسے شریک، لاشریک اک خدائیا۔ آد جگاد جن بھگتاں کرے سچ پریت، پریتوان بے پرواہیا۔ آتم پر ماتم ڈھولا سنائے
 ساچا گیت، رسنا جہوا صفت صلاحیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچ مسیت، کایا کعبہ دو دو آہ میل ملائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ دے وڈیائیا۔ کلج
 انتم کھیل کرے انڈیٹھ، نیتز نین نظر کوئے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ستا دے کر پیٹھ، جن بھگتاں پردہ رہیا اٹھائیا۔ صدی چو دھویں رہی بیت، چو داں لوک
 چو داں طبق دین دُہائیا۔ پر بھ پر کھنہارا لکھ چوراسی نیت، گھر گھر ویکھے تھاول تھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل
 کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا بیتا، متر پیارا اک اھوائیں۔ سچک تریتا دواپر کلج چلائے اپنی ریتا، ریتوان دیا مکائیں۔ کوڑی کرینا انتم ویلا بیتا، لوک مات
 رہن نہ پائیں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیں۔ ساچا کھیل شبہی ست، ہر سٹگر آپ جنائیا۔ ست ستوادی مولے
 رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پاربرہم بے پرواہیا۔ سچک ست ستوادی جائے اٹھ، کرپانڈھ دیا مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا حکم ایکا ایک جنایا۔ ساچا حکم ورتے جگ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ترے گن مایا بھجھے اک، پنچم تت نہ کوئے جلائیندا۔ کرپا کرے سورا سرگ، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، بجر کپائی توڑ تڑائیندا۔ گھر وچ گھر کرائے جج، مکہ کعبہ آپ دکھائیندا۔ شبد اگئی وجے نڈ، انحد نادی ناد سٹائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو جائے بھج، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ہر دے اندر ہر جو وس، گر سکھ گرگھ آپ جگائیندا۔ برہوں تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملاوا ہس ہس، سوہنگ ہنسا روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دا گاون جس، جس وید پُراں نہ صفت صلاحندا۔ کلجگ انتم کوڑی کرپا جائے ڈھٹھ، بلہین بل نہ کوئے دھرائیندا۔ غریب نمائیاں رکھے ہر جو پت، پتونتا پھیری پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا حکم ورتائیندا۔ حکم ورتے ہر جگدیش، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لکھ چوراسی پیسن جائے پیس، کلجگ چکی رہیا چلائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی ہون کھیس، در در پھرن روون مارن دھاپینا۔ کوئی نہ دسے سچ حدیث، انجیل قرآن نہ کوئے پڑھائیا۔ راج راجان چھتر نہ جھلے کسے سیس، خاکی خاک سرب ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سٹایا۔ دھر فرمانا ایکا ایک، آد پُرکھ جنائیندا۔ کلجگ انتم ساچی ٹیک، سری بھگوان اک رکھائیندا۔ بھگت بھگونت کرے بُدھ بیک، وویکی اپنا رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، ساٹک ست ست دکھائیندا۔ آتم پر ماتم برہم پاربرہم کرے ساچا ہیبت، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ بھاگ لگائے کایا کھیت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ دکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صاحب سلطان، ایکا ہتھ رکھے وڈیایا۔ بیس بیسا ہو پردھان، حکم ایکا ایک جنایا۔ نو کھنڈ پر تھی بنے سچ ودھان، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ ہنگ برہم گیت سارے گان، سوہنگ ڈھولا اک سمجھایا۔ ست ستوادی ساچی رکھے اکو آن، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، ہر جن ساچے لئے جگایا۔ ہر جن جاگے انتم انت، ہر کرتا آپ جگائیندا۔ میل ملائے نارکت، کنت کٹوہل سچ سہائیندا۔ نرگن سرگن بنائے بنت، گرہ مندر کھوج کھوجائیندا۔ اک سٹائے ساچا منت، منتر ایکا نام درٹائیندا۔ بھو نہ جانے کوئی پنڈت، ملا شیخ سرب گرائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، گرگھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ چار ورن بنائے ساچی سنگت، ذات پات نہ

کوئے رکھائیندا۔ دُوجے در نہ جائے کوئی منگت، پُرکھ اکال اِکو نظری آئیندا۔ کھج کوڑی کریا کرے کھنڈت، کھنڈا شبد ہتھ اُٹھائیندا۔ مایا ممتا ہوئے رنڈپ، جگت رنڈپا اک دکھائیندا۔ پاوے سار جیرج انڈج، اُتہج سیج کھوج کھوجائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی شاہو بھوپ راج راجان کسے در نہ جائے منگن، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ سنجگ ساچے ست ستوادی برہم برہادی آد جگادی چاڑھے ساچی رنگن، رنگ رنگیلا چھیل چھیلایا ایک رنگ دکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان ور بھنڈن، برہمنڈن کھوج کھوجائیندا۔ پاوے سار سورج چندن، منڈل منڈپ گونی کاہن ایکا راس دکھائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی آد جگاد جگ جگ بخشدن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں توڑے لکھ چوراسی چندن، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ مستک کُگا لائے چندن، نم کستور وانگ مہکائیندا۔ گر سکھ گرگھ گر گر اک دُوجے نوں کرن بدن، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سچ فرمان، دیونہار سری بھگوان، ہر کرتا آپ سٹائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکٹک بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔

۱۰۱۲

۱۰۱۲

★ ۸ اَسو ۲۰۱۹ سنسار سنگھ دے گرہ ڈوڈا رہیانا ★

سچکھنڈ نواسی ساچا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بے عیب کھیل کرائیندا۔ ایکتارا صفت صلاح، صفتی صفت صفت وڈیائیندا۔ آد زرنجن نور دھرا، نورو نور ڈمگائیندا۔ سری بھگوان سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ابناسی کرتا ویس وٹا، سچکھنڈ ساچے سو بھاپائیندا۔ پار برہم پر بھ بھو گھلا، انھو اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاں، دوئے دوئے ویس کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکڑی پاوے سارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ زرنجن سرگن لے اوتارا، لکھ چوراسی دیکھے چائیں چائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ بودھ اگادھا بول جیکارا، ناؤں زرنکارا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

نہکٹک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، اک اِکلا آپ کرانیندا۔ نرِگن سرِگن سرِگن نرِگن ہو اُجیارا، نورِ نورانہ ڈگمگانیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھنہارا، کھانی بانی کھوج کھوجانیندا۔ بودھ اگادھی انادا انادی بول جیکارا، گرہ گرہ مندر ناد سنانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانیندا۔ ساچا ناؤں ہر کرتار، آدجگاد پرگٹانیا۔ شبد سوت سیوادار، بن سیوک سیوکمانیا۔ ترے ترے میلا وچ سنسار، وشن برہما شو کرے کُڑمانیا۔ آتم پر ماتم کھول کواڑ، دُئی دویتی پردہ دئے اُٹھانیا۔ پاربرہم برہم دئے آدھار، میل ملائے سچ سُبھانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچ سکھانیا۔ سچ سکھائی کھیل اولاء، ہر کرتا آپ کرانیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نرِگن جوت آپے رلا، نورِ نورانہ ڈگمگانیندا۔ شبدی شبد پھڑائے پلا، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھانیندا۔ سچ سَنگھاسن ایکا ملا، تخت نواسی ساچے تخت سو بھاپانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھو آپ جنانیندا۔ اپنا بھو دے کرتار، مہما کھ نہ سکے کوئے رانیا۔ نو نو ویکھے ویکھنہارا، جگ چوکڑی پنڈھ مُکانیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ کھیل کرے اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پینمبر نال ملانیا۔ بھگت بھگونت دئے دیدار، نیر لوجن نین کُھلانیا۔ ساچے سنتاں کر پیار، ساچی سکھیا اک سبھانیا۔ گر گھ سبجن لئے اُٹھال، گر گر بو جھ بُجھانیا۔ گر سکھاں چلے سدا نال، ایٹھے اتھے سنگ رکھانیا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پر تھی ست دیپ کوڑا وجے تال، ساچی چوٹ نہ کوئے لگانیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہوئے بے حال، بہبل رووے سرب لوکانیا۔ نام وست نہ کوئے دھن مال، خالی جھولی نہ کوئے بھرانیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، جاگرت جوت نہ کوئے رُشانیا۔ ساچی دے نہ کوئی دھر مسال، گردر مندر مسجد مٹھ شو دوالے کوک کوک رہے سنانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ اپنا ویس وٹانیا۔ جگ جگ ویس کرے نرِنگار، نرِگن سرِگن کھیل کرانیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن انتیتا پھیری پانیندا۔ ٹھانڈا پیتا کھیل کرے نیار، امرت میگھ میگھ برسانیندا۔ پت پت پت پت ویکھے ویکھنہارا، ہست کپٹا کھوج کھوجانیندا۔ ناؤں جنائے انڈیٹھا وچ سنسار، لکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کمانیندا۔ جگ جگ کار کرے بھگوان، دُجا سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن،

ویس اولاً رُپ دھرائیا۔ بھگت بھگونت دے گیان، گوجھ گیان دے سمجھائیا۔ سنت سبجن دیوے مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرگھ بنائے چتر سُبجان، سنگھڑ
 اپنا پردہ لاہیا۔ گرسکھاں دیوے اِکو دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، سچ پردھاگی آپ کمائیا۔ انڈج جیرج اُتھج سیتج دیکھے آن، کھتری
 براہمن شوڈر ویش لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ پرا پستی مدھم بیکھری گائے گان، گیت گوہند گوہند الایا۔ بھو کھلائے شاستر سمرت وید پُران، انجیل
 قرآن نال رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھو کھلائیا۔ جگ جگ کھولے اپنا بھو، انجو اپنی دھار جنائیندا۔ لیکھا جانے
 کروڑ تیتیس دیوی دیو، سُرپت اپنا بندھن پائیندا۔ آد جگادی لکھ ا بھو، اگوچر اپنی کھیل کرائیندا۔ ہنگ برہم اتم پر ماتم دیوے میو، سو پُرکھ نرنجن دست
 امولک جھولی پائیندا۔ نام چپائے بن رسنا جھو، مٹی دند نہ کوئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ جگ جگ
 راہ چلائے میت، مٹر پیارے وڈ وڈیائیا۔ سبجگ چلائی اپنی ریت، کلجگ کری کوڑ کُٹمائیا۔ صدی چوڈھویں گئی بیت، چوڈاں طبق دین دُہائیا۔ نیتز روون مٹا
 شیخ مسائق مسیت، مُصلا حق نہ کوئے وچھائیا۔ پروردگار نہ کوئے پریت، حق جناب نہ کوئے منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ
 جگ اپنا ناؤں چلائی۔ جگ جگ چلائے اپنا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاؤں، ساچے تخت آسن لائیندا۔ بھگت بھگونت
 اُٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، نیتز لوچن نین اک کھلائیندا۔ جیو جنت ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پتا پوت کھیل کھلائیندا۔
 دیکھنہارا کایا کھیڑا نگر گراؤں، ساڈھے تن ہتھ کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھو کھلائیندا۔ جگا جگنتر ساچی
 کار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم کرے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کوڑی کریا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ دے مٹائیا۔ سچ سچ ست وبار، ست ستوادی
 آپ جنائیا۔ اتم پر ماتم اک پیار، پر م پُرکھ دے سمجھائیا۔ سوہنگ ڈھولا وچ سنسار، نو کھنڈ پر تھی دے سمجھائیا۔ اتم بولا ایکنکار، ایک گھر وسائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے دھندے آپے لایا۔ جگ چو کڑی لائے دھندے، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی دیکھنہارا جیو جنت
 کھوٹے بندے، گرہ گرہ مندر دیکھ وکھائیندا۔ گرگھ گرگھ دین دیاں ٹھا کر سوامی سدا بخشندے، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ اتم پر ماتم دیوے اک

انندے، انند انند وچ رکھائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چندے، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ لیکھا جانے نو نو کھنڈے، نو نو اپنا راہ دکھائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کلجک جیو اندھے، اگیان اندھیر نہ کوئے چکائیندا۔ بجر کپاٹی نہ کوئی توڑے چندے، دسم دواری گنڈا کوئے نہ لائیندا۔ امرت جام نہ پیائے کوئی ٹھنڈے، نجھر جھرنانہ کوئی جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی اتتم کل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نو سو پورانوے چوکڑی جگ کردا آیا ول چھل، اچھل چھلدھاری ویس وٹائیا۔ جودھا سورپیر وسنہارا محل اٹل، اُچ مینار ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیس نر نریش ایکنکار اپنا گل، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجک لیکھا دئے چکائیا۔ کلجک لیکھا چکائے نرائن، نر ہر اپنی دیا کمائیندا۔ ہر کی مہما کوئے نہ سکے کہن، رسنا کہہ کہہ پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ لکھ چوراسی اتتم کھائے لاڑی موت ڈین، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ ناتاٹے مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں سری بھگوان آپے آئے لین، نرگن نرگن سرگن سرگن میل ملائیندا۔ درس دیوے ایکائین، نج نیز آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سنگر پورا آپ لگائیا۔ ترے گن گنی بھجے جگ، پنج تت نہ کوئے لڑائیا۔ من واشنا نہ رہے گگ، کوڑی کریا نہ کوئے دکھائیا۔ نو دوارے پار حد، ساچا مندر اک سہائیا۔ وشنو وشنو بنائے ساچی جد، ذات پات ورن گوت رہن نہ پائیا۔ آتم پر ماتم لڈائے لڈ، برہم پار برہم ویکھے چائیں چائیندا۔ ایش جیو پائے گنڈھ، جگدیش ایکا بندھن پائیا۔ گیت سہاگی گائے چھند، سو پڑکھ نرنجن ایکا ڈھولا رہیا سٹائیا۔ ہنگ برہم اک انند، نجانند رہے رسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ دکھائیا۔ جگ جگ راہ دکھائے ایک، ایکنکارا کھیل کرائیندا۔ کلجک اتتم مٹے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ ساچے دیوے ٹیک، سمرتھ سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت بدھ کرے بیک، وویکی اپنا رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، گنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے ہیت، متر پیارا ویکھ دکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اپنا بھیت، انتر آتم بوجھ بھجھائیندا۔ سنت سہیلے آپے ویکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ وڈائیندا۔ ساچا راہ وڈا وڈ، سو پڑکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کلجک

پار کنارہ انتم حد، حدود اور نہ کوئے ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان در در سد، سچ سندیسہ دے سنایا۔ کلجگ انتم جائے لد، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ خالی دسن کایا ہڈ، ہر نام نہ کوئے دسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے وکھال، بے پرواہ کھیل کرائیندا۔ سچ نہ دسے کوئی دھر مسال، دھرم دوار نہ کوئے سہانیندا۔ نو نو چار ہون بے حال، بہیل روپ سرب وکھانیندا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ ڈنک وجانیندا۔ گر گھ ورا لگھالے گھال، جس جن اپنی دیا کمائیندا۔ سنجگ ساچا اٹھے لال، دھرنی دھرت دھول گود آپ لکھانیندا۔ پت پر مشور کرے پرتپال، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ سوہنگ شبد کرے دلال، آتم پر ماتم میلا میل ملائیندا۔ ناتا تھے شاہ کنگال، اوچ نیچ ایکا گھر وکھانیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اک دھر مسال، دھرم دوارا اک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھانیندا۔ دھرم دوارا اکو اک، اینکارا دے جنایا۔ چار ورن پائے بھکھ، برن اٹھاراں سنگ ملائیا۔ سنجگ لیکھا دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ سرب جیاں دا اکو پت، اینکارا سچا ماہیا۔ کرے کھیل نت نوت، جگ جگ ویس وٹایا۔ کلجگ انتم کر کر ہت، بھگت بھگونت لئے جگایا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، گھڑی پل نہ ونڈ وکھانیا۔ امرت آتم دیوے ست، سنج کیاری ہری آپ کرایا۔ اپنے ملن دی آپے بدھ، سنگر پورا دے سمجھانیا۔ مان گوائے نو ندھ اٹھاراں سدھ، اٹھ دس نہ کوئے وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ ساچا دے لگایا۔ سنجگ ساچا لگے مات، ماتر بھونمی آپ وڈیائیندا۔ کرے کھیل پرکھ ابناس، ابناسی اپنی دھار چلائیندا۔ پرگٹ ہوئے ساکھیات، نرگن نرگن جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ پورا کرے بھوکھت واک، وید ویاسا لکھیا لیکھ لیکھے لائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پر بت دیوے دات، داتا دانی ویکھ وکھانیندا۔ عیسیٰ دیونہار نجات، پروردگار پھیرا پائیندا۔ محمد سنائے باطن بات، گپت ظاہر ویکھ وکھانیندا۔ نانک گوہند پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیندا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داس، بن سیوک سیوک کمائیندا۔ کلجگ انتم نرگن جوت کر پرکاس، نہہکنا ناؤں رکھانیندا۔ گر گھال لیکھے لائے پون سواس، پون انجا لکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،

نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ستوادی دیوے دان، سرشٹ سبائی اک گیان، لکھ چوراسی ساچا سوہلا سوہنگ ڈھولا آتم پر ماتم
پر ماتم آتم آپ جنائندا۔

★ ۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی جیت سنگھ دے گرہ ڈوڈا رہیانا ★

کرپا کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائی۔ ہر جن رکھے دے کر ہتھ، سیس جگدیش آپ ٹکائی۔ نام ندھان دیوے وتھ، وست امولک
جھولی پائی۔ امرت آتم دیوے رس، نبھہر جھرناسیر جھرائیا۔ کرے پرکاس کوٹن رَس، جوت نرنجن نور رُشائی۔ لہنا دینا چکائے سیاں ساڈھے تن تن
ہتھ، مانس جنم لیکھے لائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک اٹھائی۔ پُرکھ سمرتھ ہر دین دیا، دینن اپنی دیا کمائندا۔ جگ چوکڑی
کھیل نرالا، ہر کرتا آپ کرائندا۔ نرگن سرگن سرگن ہو پردھانا، لوک مات ویکھ دکھائندا۔ بودھ اگادھی شبد گیانا، برہم برہمادی آپ سٹائندا۔
جیو جنت لکھ چوراسی سادھ سنت دیوے دانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائندا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بے انت، ہر وڈا وڈ
وڈیائی۔ جگا جگنتر مہما گنت، سنجگ تریتا دوپر کلجک آپ ہنڈھائی۔ گر اوتار پیر پیغمبر ناؤں نرنکارا دیوے منت، ایکنکارا کرے پڑھائی۔ لیکھا جانے ساچے
سنت، ہر سجن لئے اٹھائی۔ میل ملائے بھگت بھگوت، بھگون اپنا رنگ رنگائی۔ گرکھاں توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسائی۔ گر سکھ مان
دوائے جیو جنت، جیون جگت جگت جنائی۔ ہر کا بھو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ
اپنی کار آپ کرائی۔ سمرتھ پُرکھ ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کوئے رکھائندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن ویس وٹائندا۔ پیر پیغمبر دے ادھارا، ملا
شیخ مساق آپ پڑھائندا۔ گر اوتار کھول کواڑا، چوڈاں و دیا راہ چلائندا۔ چوڈاں طبق ایکا نعرہ، چوڈاں لوک ناد و جائندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
سچ اکھاڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائندا۔ بودھ اگادھ نام ندھان بول جیکارا، اپنا منتر آپ پڑھائندا۔ سنجگ تریتا دوپر ویکھیا وارو وارا، کلجک انتم کھیل

۱۰۱۷

۱۰۱۷

کرائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر
 بے آنت، مہما اکھ کتھی نہ جائیا۔ سبج سچ جنائے منت، منتر اکو اک پڑھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، گھٹ گھٹ آنتر پھول پھولائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر شہنشاہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ تھر گھر دربارا آپ کھلا، سُت ڈلارا سوبھا
 پائیندا۔ سُن اگم ڈیرہ ڈھاہ، دھواں دھار میٹ مٹائیندا۔ وشن برہما شوئے لئے پرگٹا، سُت انادی ناؤں دھرائیندا۔ ترے گن مایا جھولی پا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔
 آتم پر ماتم کھیلے کھیل سچ سُبھا، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ پار برہم پر بھ ولس وٹا، برہم اپنے انگ لگائیندا۔ کرے کھیل دو جہاں، نرگن سرگن سرگن
 نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کلج انتم ولس وٹا، ولس اولآ آپ دھرائیندا۔ پنچ تت کایا کوئے دے نہ، تتوت نہ کوئے نچائیندا۔ شبد اگم ایکا گا، ساچا نعرہ
 آپے لائیندا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں کروڑ تیتیس سُرپت اند دے پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دربار لئے منگا، سچ
 سندیسہ اک سٹائیندا۔ چار جگ دا لیکھا منگے تھاؤں تھاں، پورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ کھتری براہمن شور ویش چار ورن اٹھاراں برن لئے جگا، جاگرت جوت
 اک جگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنا بھيو کھلائی۔ سمرتھ پُرکھ بھيو اولآ، ایکنکارا آپ کھلائی۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، درگاہ
 ساچی ڈیرہ لائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہینل رہیا سائیا۔ کلج انتم نو کھنڈ پر تھی ست دیپ ست ستوادی پھرائے ایکا پلا، پلو ایکا نام وکھائیا۔
 جوتی شبدی نرگن دھارا آپے رلا، روپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئی۔ پار برہم پت پر میثور آد جگاد اچھل اچھلا، ول چھل دھاری کھیل رچائیا۔ وسنہارا
 جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، سمنڈ ساگر کھوج کھوجائیا۔ ست سندیس نر نریش دو جہان ایکا کھلا، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سمرتھ پُرکھ سری بھگوان، اک اکلا کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نر نجن نوجوان، بردھ بال نہ روپ وکھائیندا۔
 ہر پُرکھ نر نجن مہربان، مہر نظر بے نظیر اک اٹھائیندا۔ آد نر نجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائی۔
 ابناسی کرتا ویکھنہارا مار دھیان، انبوہ اپنی کھیل رچائیندا۔ پار برہم بھوپت بھوپ راج راجان، ساچے تخت سوبھا پائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، تھم حاکم آپ

جنائیندا۔ کلج انتم ویکھے آن، نہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ نام ڈنکا وجائے دو جہان، لوآں پُریاں آپ اٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت ہوئے حیران، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان نین شرمان، کھانی بانی نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ جودھا سوربیر ملی بلوان، کرے کھیل سری بھگوان، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ کوڑی کریا میٹے وچ جہان، مایا متا ہوئے ہنگتا مٹے نشان، سچ سچ اک ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ بے پرواہ، بے آنت وڈی وڈیائی۔ کلج کوڑی کریا دئے مٹا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائی۔ سنجگ ساچا لیکھا دئے سمجھا، ست ست درڑائی۔ آتم پر ماتم پر ماتم میلانے ملا، مل مل اپنا رنگ رنگائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ڈھولا ایک گا، کایا چولا دئے بدلایا۔ تولا بنیا شہنشاہ، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل اپارا، کلج آنت کرائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، سنسار ساگر کھوج کھوجائیندا۔ لکھ چوڑا سی ویکھے وگسے ویکھنہارا، نیتز نین نظر کسے نہ آئیندا۔ کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ کرے پکارا، اچی کوک کوک سرب سنائیندا۔ صفت صلاحی ہر بھنڈارا، صفتی صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ جگا جگتتر کرے کرائے ساچی کارا، ۱۰۱۹ جگ چو کڑی اپنا بندھن پائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ اپنا پردہ چک، ہر اپنا بھو کھلایا۔ نو سو چوڑا نوے چو کڑی جو بیٹھا رہیا لگ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لایا۔ مقامے حق پروردگار نور الہی کرے کھیل آدھ بھت، روپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آئیا۔ گرہ مندر اندر محل اٹل اچ مینار سچ محرابے آپے اٹھ، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ اپنی کل آپ ورتایا۔ ورتے کل اکل کل دھار، کلونتا بھو نہ آئیندا۔ کل کلکی لئے اوتار، کلج لیکھا آپ مکائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، بنک دوارا اک وڈیائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملا پاتی سو بھا پائیندا۔ امرت بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ انحد ناد شبد دھنکار، دُھن آتمک راگ سنائیندا۔ سنجگ سچ کرے وبار، ست ستوادوی کھیل کرائیندا۔ بجر کپاٹی کھول کوڑا، بند تاکی کنڈا لائیندا۔ آتما پر ماتم میلانے آن، دُئی دوتی پردہ آپ چکائیندا۔ ساچی سیجا کر پروان، تخت نو اسی سو بھا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سمرتھ پُرکھ اپنا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سنگھاسن اک سہانیا۔ گرگھ گرگھ اٹھے پہر وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھانیا۔ دُئی دوتی ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نج نیز کر رُشانیا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، اپنا بندھن پانیا۔ گیت سہاگی سنائے چھند، سوہنگ ڈھولا ایکا گانیا۔ لیکھا جانے جیو پند، برہمنڈ کھوج کھوجانیا۔ ٹھا کر سوامی گہر گبھیر گنی گہند، بے انت بے انت بے انت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری انتم ور، ہر جن ساچے لئے جگانیا۔ کلج انتم انتم میلا، ہر آنتشکرن ویکھ وکھانیندا۔ لیکھا جانے گرو گرو چیلا، گر گوبند کھیل کرانیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھانیندا۔ جگا جگتر جانہارا ساچا ویلا، وار تھت وند نہ کوئے وندانیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، سچھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ کٹنہارا رائے دھرم دی جیلا، لکھ چورا سی پھند کٹانیندا۔ گرگھ سنگر گر گر میلا، کر کرپا آپ ملانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پُرکھ وکھائے ایکا گھر، گھر مندر اک سہانیندا۔

۱۰۲۰

۱۰۲۰

☆ ۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلیوال ضلع جالندھر ☆

چوتھے جگ دیا کما، چار ورن کھوج کھوجانیندا۔ چوتھے جگ ویس وٹا، چاروں کٹ پھول پھولانیندا۔ چوتھے جگ پھیرا پا، نو کھنڈ پر تھی چرناں بیٹھ دبانیندا۔ چوتھے جگ جوت جگا، جگت اندھیرا اندھ مٹانیندا۔ چوتھے جگ چوگ چگا، گرگھ گرگھ وست امولک جھولی پانیندا۔ چوتھے جگ جوگ کما، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ چوتھے جگ روگ مٹا، جنم مرن پھند کٹانیندا۔ چوتھے جگ سنوگ کرا، آتم پر ماتم میل ملانیندا۔ چوتھے جگ لوک پر لوک ڈیرہ ڈھاپ، برہمنڈ کھنڈ بھو چکانیندا۔ چوتھے جگ سچ سلوک اک سنا، ساچا سوہلا آپے گانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانیندا۔ چوتھے جگ کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرانیندا۔ چوتھے جگ ہو تیار، ترے گن اپنا ویس وٹانیندا۔ چوتھے جگ بھر بھنڈارا، جن بھگتاں آپ

نہلک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

ورتائیندا۔ چوتھے جگ سچ پیارا، پرم پُرکھ پر بھ آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ بن و نجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ چوتھے جگ گرکھ گر سکھ دے ادھارا، مہربان اپنی نظر اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ لائے بھاگ، وڈبھاگی دیا کمائیا۔ چوتھے جگ دیک جوت جگائے چراغ، تیل باقی نہ کوئے پائیا۔ چوتھے جگ جن بھگتاں بُجھائے ترسنا آگ، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ چوتھے جگ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیا۔ چوتھے جگ میل ملائے کنت سہاگ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ چوتھے جگ دُرمت میل دھوئے داغ، پتت پاپی پار کرائیا۔ چوتھے جگ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گر سکھ اپنی گود بہائیا۔ چوتھے جگ غریب نمانیاں کرے لاڈ، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ چوتھے جگ شبد اگنی مارے واج، راتیں ستیاں لے جگایا۔ چوتھے جگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ چوتھے جگ کرپا دھار، دین اپنی دیا کمائیندا۔ چوتھے جگ پاوے سار، مہاسار تھی ویس وٹائیندا۔ چوتھے جگ کرے خبردار، گر سکھ سوئے آپ جگائیندا۔ چوتھے جگ چرن کول کول چرن دے پیار، سچ پریتی اک سمجھائیندا۔ چوتھے جگ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیز نین جگت نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے جگ رنگ رنگائیندا۔ چوتھے جگ رنگ رنگیلا، ہر سنگر آپ رنگائیندا۔ چوتھے جگ چھیل چھیلایا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ چوتھے جگ لیکھا جانے کالا پیلا، دوئے دوئے دھار بندھن پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپ ملائے کر کر چیلہ، جگ چوکڑی پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ لہنا دینا، ہر سنگر آپ مکائیا۔ چوتھے جگ بھانا سہنا، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ چوتھے جگ مننا کہنا، گر اوتار سیس جھکایا۔ چوتھے جگ ایک دھام بہنا، اوج پنچ راؤ رنگ نہ کوئے وڈیائیا۔ چوتھے جگ کوڑی کرپا پار وہنا، ڈونگھے ساگر دے رڑھایا۔ چوتھے جگ ہر کا نام سب نے اکولینا، پُرکھ اکال آپ پڑھایا۔ چوتھے جگ جن بھگتاں درس کرائے نیز نیناں، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوتھے جگ چاڑھے چند، چند چاندنی آپ چکائیندا۔ چوتھے جگ ہو بخشند، بخشش اپنی آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ ٹٹی گنڈھ، گرکھ ساچے میل ملائیندا۔ چوتھے جگ گائے چھند، سوہنگ ڈھولا آپ سنائیندا۔ چوتھے جگ دیوے انند، پرمانند آپ چکھائیندا۔ چوتھے

جگ خوشی کرے بند بند، جس سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ چوتھے جگ لہنا دینا چکے بتی دند، آتم پر ماتم پر ماتم آتم ایک رس دکھائیندا۔ چوتھے جگ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ چوتھے جگ لیکھا جانے جیو جنت لکھ چوڑا سی وربھنڈ، وربھنڈی کھوج کھوجائیندا۔ چوتھے جگ پاوے سار جیرج انڈ، اُتبیج سیتیچ پردہ لائیندا۔ چوتھے جگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام ندھانا اکو وند، گرہ گرہ اپنی دست لکائیندا۔ چوتھے جگ نام اگم، ہر پُرکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ چوتھے جگ لیکھا جانے دما دم، پون سواساں رہیا سمائیا۔ چوتھے جگ کرے کرائے اپنا کم، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ چوتھے جگ جو گھریا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ چوتھے جگ گرگھ چڑھائے ساچے چن، نورو نور نور رُشائیا۔ چوتھے جگ بھگت بھگوت کہن دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ چوتھے جگ مایا ممتا دیوے ڈن، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ چوتھے جگ غریب نمائیاں بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیا۔ چوتھے جگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سہائیا۔ چوتھے جگ بٹھے بیڑا، کھیوٹ کھیٹا پھیرا پائیندا۔ چوتھے جگ کرے حق نبیڑا، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ چوتھے جگ چکائے جھیرا، پنچت نہ کوئے لڑائیندا۔ چوتھے جگ گرسکھ وسائے اکو کھیڑا، جس گرہ اپنا آسن لائیندا۔ چوتھے جگ بھانڈا بھرم بھو ڈھائے ڈھیرا، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا آپ کرائیندا۔ چوتھے جگ کھیل اپارا، ہر اپر پر آپ کرائیا۔ چوتھے جگ دئے سہارا، گرسکھ ساچے پار کرائیا۔ چوتھے جگ وشن برہم شو نیتز روون زارو زارا، اچی کوک کوک سنائیا۔ چوتھے جگ راہ تگن پیر پیغمبر پروردگارا، نیتز نین نین اٹھائیا۔ چوتھے جگ سیس جھکاؤن گر اوتارا، چرن دھوڑی خاک رمائیا۔ چوتھے جگ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ چوتھے جگ کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ زرگن زرگن لے اوتارا، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی شاہکار، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ دو جہاناں کر خبردار، آلس نندرا سرب گوائیندا۔ لوک مات کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ گرگھ گرسکھ لئے اٹھال، گر گر اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سچ دلالی آپ کمائیندا۔ نام خزانہ دیوے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکڑی چلے اوڑی چال، چال زالی آپ جنائیندا۔ چوتھے جگ کرے پرتپال، بن سیوک سیو کمائیندا۔ چوتھے جگ گرسکھاں پوری کرے گھال، کیتی گھال

لیکھے پائیندا۔ چوتھے جگ سُنے مُردیاں حال، مُرشد اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے جگ کھیل کرائیندا۔ چوتھے جگ کھیل اولاً، عالمین آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، چوداں طبق کھوج کھوجائیندا۔ بسمل رُپ ہو ہو ہر گھٹ اندر رلا، نُور نُور وچ لکائیندا۔ کلمہ امام ایگا گھلا، کائنات آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے جگ، چوتھے جگ پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ لگی اگ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیا۔ سرشٹ سبائی رہی سچ، نو نو دے ڈھائیا۔ کوڑی کرپا گھر گھر اندر گئی رچ، کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ نظر نہ آئے کوئے سچ، سچ دست نہ کوئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم نرگن پھیرا، سو پُرکھ نرگن آپے پائیندا۔ چوتھے جگ ڈھاہے ڈھیرا، نو نو کھیڑا نظر کوئے نہ آئیندا۔ اپنا ناؤں چپائے توں میرا میں تیرا، تیرا میرا ایگا بندھن پائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پائے گھیرا، پھڑ پھڑ اپنے چرن بہائیندا۔ حکم سنائے سنگھ شیرا، شیر اپنی بھبک لکائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کر کر مہراں، مہربان اپنے انگ لکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چوتھا جگ ویکھ وکھائیندا۔ چوتھا جگ ویکھن آیا، پاربرہم کرتار۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، نہکلنک لے اوتار۔ لو آں پُریاں کھوج کھوجایا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ گر اوتار لے اٹھایا، پیر پیغمبر رکھے نال۔ بھگت بھگونت لے جگایا، ساچا دیوے اک ہلار۔ راؤ رنکاں ڈیرہ ڈھاہیا لیکھا جانے شاہ کنگال۔ ساچا منتر اک درڑایا، آتم پر ماتم بن دلال۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوتھے جگ کرے کھیل نرال۔ چوتھے جگ کھیل نرالا، جگ کرتا آپ کرائیا۔ چوتھے جگ راہ سکھالا، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ چوتھے جگ دیوے نام سچا دھن مالا، دھن دولت نہ کوئے وڈیائیا۔ چوتھے جگ گرگھ ویکھے ساچے لالا، لالن اپنا رنگ چڑھائیا۔ چوتھے جگ پرگٹ ہو ہر گوپالا، گوبند اپنا پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ نو کھنڈ پر تھمی وکھائے اگو سچّی دھر مسالہ، دھرم دوارا اک بنائیا۔ چوتھے جگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیا۔ چوتھے جگ کرنی کر، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ ورن برن جائے ہر، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ جیو جنت اک سرنائی جائے پڑ، پُرکھ اکال اگو نظری آئیندا۔ ایگا اکھر نام لین پڑھ، سو پُرکھ نرگن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم بندھائے لڑ، پاربرہم اپنی گنڈھ پوائیندا۔ درس دکھائے

گرہ مندر اندر کھڑ، سوچھ سرؤپی رُپ دھرائیندا۔ کر پرکاس بہتر نڑ، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جر، گرکھ اپنے انگ لگائیندا۔ ڈُونگھی کندر اچے ٹلے ساچے پر بت آپے چڑھ، محل اٹل سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چوٹھے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چوٹھے جگ ونڈے ونڈے، ونڈنہارا اک اھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک انند، انند انند وچ دکھائیا۔ نام سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں دیوے اکو دان، آتم پر ماتم پر ماتم آتم میلا آپ ملائیا۔

★ ۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈیلوال ضلع جالندھر ★

ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچکھنڈ ساچی خوشی منائیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکنکار، اک اگلا آپ سنائیا۔ سُت ڈلارا کرے خبردار، پوت سپوتاشد جنائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپار، اپرپر اپنی کار کمائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر تیار، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ایکنکارا دیکھے وگسے پاوے سار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، ایکا نور دئے درسائیا۔ ابناسی کرتا ہو تیار، ترے بھون دھنی لیکھا جانے تھاؤں تھانیا۔ ابناسی کرتا دئے ہلار، برہمنڈ کھنڈ آپ ہلائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے دھر دربار، دھر دا لیکھا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچے تخت سری بھگوان، تخت نواسی آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، سچ سندیسہ تھم سنائیندا۔ جگ چوکڑی پیتے وچ جہان، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ انتم دیکھے آن، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد سُت مار دھیان، وڈ دھیانی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتا، ہر اپنی دیا کمائیا۔ تخت نواسی ہو اُجیار، شاہو بھوپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، اک اگلا کرے پڑھائیا۔ منڈل منڈپ سوہے سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائیا۔ غریب نوازا ہو تیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارا سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ آد بنائی اپنی بنت، انت آپے دیکھ دکھایا۔

جگ جگ لیکھا جانے سادھ سنت، تخت نواسی رنگ رنگیا۔ جیو بنائے لکھ چوڑاسی جیو جنت، آتم پر ماتم ونڈ ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر میلا نار کنت، سچ سہنجی آپ ہنڈھایا۔ گر گھ گر سکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا ایک رنگ دکھایا۔ آد جگاد جگ جگتر شبد انادِ سنائے نیا منت، ناد انادی ناد وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہایا۔ سچکھنڈ ساچا سوہے دربار، در دروازے وجے ودھائیلا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، شاہ پاتشاہ آسن لائیلا۔ تیئی اوتار سدے چرن کول کول چرن کر پیار، نر نریشاک سندیسہ آپ سنائیلا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، ہر جو اپنا کھیل کر ایندا۔ سچ دربار اک لگا، ساچی کرنی آپ کمانیدا۔ جگ چوکڑی ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر ویکھ دکھانیدا۔ برہنڈ کھنڈ پھیرا پا، لوآں پریاں چرناں ہیٹھ دبائیدا۔ روس نور چکا، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ گر اوتاراں سیوالا، پیر پیغمبر حکم سنائیدا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیدا۔ سنت ساجن لئے جگا، جیون جگت آپ جنائیدا۔ سبجک تریتا دواپر کلجک جگ چوکڑی جھلاونہارا جگت نشاں، سچ نشانہ اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا کھیل کر ایندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن، سنگر پورا آسن لائیلا۔ کرے کھیل پرکھ ابناسن، ابناسی اپنی دھار چلائیلا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشن، آکاش آکاشاں ویکھ دکھائیلا۔ لکھ چوڑاسی کرے داسی داسن، گر اوتار پیر پیغمبر حکم منائیلا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے واسن، نرگن سرگن اندر ڈیرہ لائیلا۔ ایک نور کرے پرکاسن، جوت نرنجن کر رُشنائیلا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ سہائے شاہو بھوپ، بھوپت اپنی دیا کمانیدا۔ نہ کوئی ریکھ رنگ نہ روپ، بھیکھ نظر کوئے نہ آئیدا۔ آد جگادی ست سرپ، ست ستوادی ویس وٹائیدا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دو جہاناں ڈنک وجائیدا۔ کلجک انتم میٹے جھوٹھ، کوڑی کر یا موہ تڑائیدا۔ صاحب سنگر ایکٹھ، دینن اپنی دیا کمانیدا۔ پار برہم پر بھ آپے اٹھ، ___ دو جہاناں پائے لٹ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ ہلارا لگائیدا۔ سچ ہلارا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ لگائیلا۔ آد جگاد ونڈنہارا ونڈ، جگ چوکڑی بندھن پائیلا۔ لکھ چوڑاسی دیونہارا دنڈ، ویکھنہارا تھاوں تھانیا۔ گیت سہاگی سناونہار چھنڈ، گر اوتار کرے پڑھائیلا۔ نج آتم دیونہارا نجاند، گھر گھر ڈیرہ رہیا لائیلا۔ کھڑکا ونہارا چنڈ پر چنڈ، نام کھنڈا

اک چکائیا۔ لکھ چوڑاسی دیونہارا دند، کوڑی کریا رہیا کھپائیا۔ بھرم بھلیکھا ڈھاونہارا کندھ، دئی دوتی دے مٹائیا۔ وسنہارا سدا سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ نام ندھانا وجاونہارا مردنگ، انحد نادی ناد وجائیا۔ آتم سروور دکھائے ساچی گنگ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی مکھ شرمائیا۔ گیت سہاگی سناونہارا چھند، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ کلجگ کرنہارا کھنڈ کھنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھیا چا، پرہ ساچا خوشی منائیدا۔ گر اوتار لئے بلا، پیر پیغمبر نال رکھائیدا۔ اٹھ اٹھ سارے ویکھو وچ جہاں، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیدا۔ کوئی نہ جانے میرا ناں، ناؤں نرنکارا نظر کسے نہ آئیدا۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گاں، شرع حق نہ کوئے جنائیدا۔ چار گنٹ اندھیرا گیا چھا، گر کاشد ساچا چند نہ کوئے چڑھائیدا۔ ناتا تھاپتراں ماں، پتا پوت نہ کوئے سہائیدا۔ نارکت نہ رہی ہنڈھا، وچھار سرب کمائیدا۔ جیو جنت سادھ سنت مارن دھاہ، ست سنتو کھ نظر کوئے نہ آئیدا۔ اٹھسٹھ تیرتھ روون نیتز نیناں نیر رہے وا، نرمل جام نہ کوئے پیائیدا۔ اچے ٹلے پر بت ڈونگھی کندر سمند ساگر رہے گرلا، سنت ساجن سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پر تھی ست دیپ کوئے نہ پکڑے کسے بانہہ، سر ہتھ نہ کوئے رکھائیدا۔ ناتا جڑیا پتراں ماں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی کار کمائیدا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، تخت نواسی ویکھ دکھائیا۔ کلجگ اتم کوڑا گڑھ، چاروں گنٹ گھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گئے ڈر، آگے ہو نہ کوئے بچائیا۔ شرع اندر گئے سڑ، شریعت لیکھانہ کوئے چکائیا۔ جیوت جیوت جیوت گئے مر، مر مر پھیر پھیرا کوئے نہ پائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی اپنا کیتا لین بھر، کھتری براہمن شودر ویش بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا دینا پئے ناری نر، نر نرائن لیونہارا ساچا ماہیا۔ پُرکھ اکال دین دیال اُچ محلے ویکھے کھڑ، دو جہاناں نین اٹھائیا۔ کلجگ کالا درویش لئے پھر، نر نرین محم سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی رچن دکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل نیارا، ہر سنگر آپ کرائیدا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیدا۔ آد جگادی لے اوتارا، گر گر روپ وٹائیدا۔ نام اگمی بول جیکارا، جے جیکار الائیدا۔ شاستر سمرت وید پُران بن لکھارا، گیتا گیان گیان درڑائیدا۔ انجیل قرآنا دے سہارا، کھانی بانی بھيو چکائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر پیارا، پنج تت کایا آپ ہنڈھائیدا۔ آتم جوتی نور اجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیدا۔ شبد اناد سچّی ڈھنکارا، دُھن آتمک

راگ سنائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے وارو وارا، لوک پرلوک آپے گائیندا۔ اون گوَن پاوے سارا، ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ چوڈاں لوک بن و نجارا، ہر جو اکو ہٹ کھلائیندا۔ چوڈاں طبقات ویکھ اکھاڑا، زمیں اسماناں ناچ نچائیندا۔ شبد اگئی ایکا نعرہ، حق حقیقت ویکھ دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ کھنہارا، کھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکھائیندا۔ کلجگ انتم ویکھے ویکھنہارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، دو جہاناں کھڑکی آپ کھلائیندا۔ دو جہاناں کھول کھڑکی، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر آپے جانے اپنی کرتی، کرت اپنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ انتم سب دی ہلی برتی، ست ستوادی دھیان نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ویکھے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ دوارے نیتز کھول، سو پڑکھ نرنجن ویکھ دکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی گئی ڈول، گر اوتار پیر پیغمبر دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ ست نام نہ کسے کول، خالی ہتھ سرب دکھائیندا۔ سادھاں سنتاں پیاکھول، آتم پر ماتم پردہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ سرتی شبدی نہ جائے کوئے مول، مولا روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جھرننا جھرے نہ امرت نابھ کول، کولی نابھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ جھگڑا پیا دھرنی دھرت دھول، ساچی ونڈ نہ کوئے دکھائیندا۔ ہر کا بیو نہ جانے کوئی پنڈت پاندھا رول، ملا شیخ مسائق پیر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ پاربرہم پت پر میشور آد جگادی جگ جگنتر آپے کرے اپنا پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے ویکھے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئی ننگ، ہر کا نام کسے گھر نظر نہ آئیا۔ کوڑی کرپا جوٹھ جھوٹھ گرہ گرہ وجائے مردنگ، ڈورو ڈنکا ہتھ رکھائیا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار کسیا ننگ، چاروں گنٹ آسو رہیا دوڑائیا۔ سادھ سنت ہوئے بیٹھے ننگ، ترے گن پلا سکے نہ کوئے جھڈائیا۔ کسے رس نہ ملے نجاند، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ کھا کھا تھکے مدراماس گند، جگت ترسانہ کوئے بھجائیا۔ بیچ وکارا نہ ہوئے کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا تن گاترے نہ کوئے لکائیا۔ جیو جنت آتم ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ کوڑ گڑیا ہویا گھنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا ویکھے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ نواسی کر دھیان، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ انتم کھیل جگت شیطان، شریعت شرع نال ٹکرائیندا۔ نو نو چار بے ایمان، بیوہ روپ سرب دکھائیندا۔ ہر کا نام نہ کوئے نشان، کوڑ نشانہ سرب جھلائیندا۔ بھرے بھلے راج راجان، شاہ سلطان شہنشاہ سچ نہ کوئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

دیکھنہارا ساچا ہر، نج نیزت ویکھ وکھائیندا۔ نج نیزت ہر جو اپنا کھولے، دوسرا اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ آد جگادی تولنہارا ساچا تولے، تولا اکو بے پرواہیا۔ لکھ
چوڑاسی پنج تت کایا چولی ویکھے ڈولے، اڈول بیٹھا سچا ماہیا۔ ڈونگھی بھوری کایا کوری آپے پھولے، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ سچھنڈ نواسی اک اکلّا، دو جہاناں کھوج کھوجائیندا۔ کلجگ انتم نرگن نور
نرکار کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری بھو کوئے نہ پائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سندیس سنجگ تریتا
دواپر گھلا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ انتم نہکلنک سب دا پھڑے پلا، پلو اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھول اکھ، کلجگ آخر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی رہیا تک، پردہ سب دا رہیا چکائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو
چوڑانوے چوڑی جگ جو وسدا رہیا وکھ، وکھری اپنی دھار چلائیا۔ کلجگ انتم ہوئے پرتکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ شبد اگمی بول اکھ، اکھ اکھنا ایک اکھ
جگائیا۔ سرب کلا ہو سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار جنائیا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ میل ملائے نس نس، دور دراڈا پنڈھ مکائیا۔ درس
دکھائے ہس ہس، کول نین سچا ماہیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیلا آپ چلائیا۔ گر سکھاں گائے آپے جس، جس وید پُران گانہ سکے رائیا۔ پریم پیار اندر
پھس، نت نوت ویس وٹائیا۔ ساچا مارگ جائے دس، گرمت کر پڑھائیا۔ لیکھا جانے پنج تت، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھوج کھوجائیا۔ لیکھے لائے رتی
رت، رت رتری آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیز نین اک گھلائیا۔ نیز نین کھول نرکار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ
انتم ویکھے دیکھنہار، سو پڑکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی ہاہاکار، ست سنتو کھ گیان نہ کوئے درڑائیندا۔ جگت سیاست مارے مار، بچیا کوئے رہن نہ
پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا تھم ورتائیندا۔ کلجگ آنت سری بھگوانا، ایکا تھم جنائیا۔ کوڑی کرپا ویکھ
نشاندہ، گرہ مندر خوشی منائیا۔ کلجگ ست وڈ بلوانا، اپنی مردانگی رہیا جنائیا۔ چار گنت کرے ویرانا، نو نو کھیہ اڈائیا۔ کوڑی کرپا دتا پیغام، گھر گھر ناد
سنائیا۔ آتم پر ماتم بھلایا راما، ایش جیو نہ کوئے چترائیا۔ ہوئے ہنگتا گایا گانا، رسنا جہوا کر ہلکائیا۔ مدراماس پینا کھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، کھجک رہیا صلاحیا۔ کھجک تیرا سچ و ہارا، ہر سنگر آپ صلاحیا۔ اپنی کرنی کری وچ سنسارا، سنساری کوئے نظر نہ آیا۔ مورکھ گدھ کرے گوارا، من
 مت پردہ پایا۔ نو نو ہویا دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھائے لگایا۔ تیرا لیکھا آنت لگائے ہر،
 ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ چل کے آونا ساچے در، ہر دردی درد و نڈائیندا۔ اپنی کرنی لئی کر، آگے کرتا مارگ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے پھڑ، لیکھا سب
 دا آپ چکائیندا۔ نہ ہو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ سرن سرنائی آ کے پڑ، سر تیرے ہتھ لکھائیندا۔ ایک چوکا پورا ور، چوڈس چند
 چکائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سنیا کن، کھجک خوشی منایا۔ پڑکھ ابناسی گیا من، بے پرواہ سچا
 شہنشاہیا۔ رسنا کہے دھن دھن، دھن تیری وڈیایا۔ توں داتا جننی جن، ہوں بالک پوت سکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا
 ساچا ور، در آگے سیس جھکایا۔ کھجک اٹھ ہوتیار، ترے گن اتیا آپ جنائیندا۔ لوک مات انتم وار، ویلا آنت سمجھائیندا۔ ناتاٹے وچ سنسار، پڑکھ بدھاتا
 آپ تڑائیندا۔ پورب لہنا دئے نوار، بھانا سہنا حکم منائیندا۔ نیتز نیناں دئے دکھال، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچکھنڈ نواسی دیا کمائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر جو ٹھاکر، اپنی دیا کمایا۔ کھجک تیرا دیکھیا ساگر، ڈونگھی بھوری پھول پھولایا۔ لکھ چوڑاسی کایا گاگر، مائی کاپچی
 تھر رہن نہ پائیا۔ کوئی نہ ملیا سچ سوڈاگر، کوڑی کریا جگت لگایا۔ پاربرہم پر بھ دیوے آدر، نیا حکم صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچکھنڈ نواسی مہر نظر اک اٹھایا۔ کھجک کوڑے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھایا۔ پڑکھ ابناسی ملیا آنت ملاج، میرا ڈیرہ لئے ترایا۔ پچھلے بخشے سرب
 گناہ، آگے مارگ دئے سمجھایا۔ مکھ دھوئے کالی چھاہ، نرمل نیر دئے پیایا۔ میرا ڈکھڑا دئے مٹا، دردی درد و نڈایا۔ سکھ سبھے جائے سما، ساتک ست ست
 کرایا۔ اپنی گودی لئے بہا، سمرتھ پڑکھ بے پرواہیا۔ پنت پانی رہیا ترا، پنت پاؤن آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، در تیرے سیس نواہیا۔ کھجک اٹھ اٹھ نیتز رو، نیناں دئے دہایا۔ کون بدھ پاربرہم چرنی جاواں چھوہ، سچ وست پلو کوئی نہ رانیا۔ اپنا آپ لیا کوہ، رتی
 رت رت سکائیا۔ چار گنٹ نہ دے کوئی لو، جگت اندھیرا رہیا چھائیا۔ صاحب سنگر دی کوئی نہ دے ساچی سو، سو پڑکھ نرنجن نہ کوئے ملانیا۔ کوڑی کریا

بیچ دتا بو، کلجک بوٹا آنت رہیا لہرایا۔ کون دست لے کے ڈھو آ جاواں ڈھو، پر بھ چرناں بھیٹ چڑھائیآ۔ چاروں گنٹ دہ دشا اٹھ کے دیکھے سچ نظر نہ آئے کو، کوڑ گڑیا را نظری آئیآ۔ مایا متا لگا موہ، ترے گن پھند نہ کوئے کٹائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرے لاگاں پائینا۔ پاربرہم پر بھ ہو دیال، کلجک آنت آنت سٹائیندا۔ چھوٹے سٹ سٹ لے لال، ہر لال رنگ رنگائیندا۔ تیری سیوا کال مہاکال، مہا پر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی بن دلال، تیرا لیکھ چکائیندا۔ تیرا پھل نہ کسے ڈال، سنمل چاروں گنٹ نظری آئیندا۔ نہ کوئے جانے حق حلال، حقیقت روپ نہ کوئی دکھائیندا۔ کایا ماٹی جھوٹھی کھال، ساچا ت نہ کوئے جنائیندا۔ سادھ سنت ہوئے بے حال، ہر کنت نہ کوئے منائیندا۔ پُرکھ ابناسی تیرے انتم چلی اولڑی چال، اپنا بھیو گھلائییندا۔ ناتا توڑ مندر مسجد مٹھ شو دوالے دھر مسال، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ جا کے اپنا میرے گرکھاں دس حال، حوالہ اپنا آپ سمجھائیندا۔ گر سکھ تیرے ہو جائے بے نال، تیرا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ سچ سندیسہ سٹیا ماہی، کلجک لکھ لکھ شکر منایا۔ چاروں گنٹ اٹھ اٹھ دیکھے کون دوارے بنا راہی، اپنا پنڈھ مکایا۔ کوڑ راجا کوڑ پر جا کوڑی شاہی، کوڑی رعیت پنڈھ دکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرا پردہ دے چکایا۔ میرا پردہ لاه بھگوان، کلجک دوئے جوڑ کرے عرضویا۔ اپنے بھگتاں دس سچ نشان، جس دوارے ملے موہے ڈھویا۔ میں مورکھ مکدھ انجان، نیتز نیناں رہیا رویا۔ تیرا گرکھ پتر سگھڑ سجان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اک عرضویا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، مہان دیا کمائیندا۔ جس گرہ کھیل کرے سری بھگوان، سو گرکھ روپ دکھائیندا۔ جو رسنا گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سو بھگت بھگونت اکو بھائیندا۔ تنہاں چرنی ڈگیں آن، تیرا لیکھا لیکھ چکائیندا۔ آگے دیوے سچ فرمان، دھر فرمانا آپ سٹائیندا۔ نمانیاں دیونہارا مان، غریباں اپنی گود بہائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل کرے مہان، سنجگ تریتا دوا پر کلجک آپ ہنڈھائیندا۔ کلجک آنت مٹے تیرا نشان، سنجگ ساچا راہ چلائییندا۔ ست ستوادی بنائے ست ودھان، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سر شٹ سبائی گائے ایکا گان، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی دکھائے اک مکان، مندر دوارا گرو اک سمجھائیندا۔ جیو جنت ساچا ڈھولا ایکا گان، سوہنگ

سو آپ سنانیندا۔ ایشٹ دیوگر اک منان، پُرکھ اکال نظری آسیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ آپ کھلانیندا۔ ساچا پردہ کھول
 بھید، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ کلجگ انتم لہناگنا چار وید، شاستر سمرت اپنی جھولی پانیا۔ ویکھنہارا چوڈاں وِدیا جگت کتیب، اکھر اکھر کھوج کھوجانیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ہر رگھرانیا۔ کلجگ اٹھ کرے ویچار، ویچار وِج ہر کدے نہ آسیندا۔ چوڈاں صد کٹ وگار، بن
 وگاری سیو کمائیندا۔ محمد کہے میرا آوے پروردگار، امام اماں پھیرا پانیندا۔ عیسیٰ کہے میرا سانجھیا، نوری جلوہ نور رکھانیندا۔ وید ویاسا بن لکھار،
 براہمن گوڑا پوت سپوتا راہ تکائیندا۔ نانک نرگن دس کے گیا سچ وبار، نہکلنکا ویس وٹانیندا۔ گوبند کہے میرا پتا پُرکھ اکال، اکل کلا اکھوانیندا۔ سچکھنڈ وسے
 سچّی دھرمسال، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ جگ چوڑی کھیل کرے کمال، ہر کا بھيو کوءے نہ پانیندا۔ کلجگ آنت بنے دلال، کل کلکی ویس وٹانیندا۔
 سمبل وسے سچّی دھرمسال، سمبل نظر کوءے نہ پانیندا۔ گرگھ گرگھ لئے اٹھال، سنت ساجن آپ جگانیندا۔ بھگتاں مارگ دئے سکھال، ساچا راہ اک
 جنائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر نرگن سرگن چلے نال نال، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ میری پریتی لگی نبھے نال، آد آنت نہ کوءے تڑائیندا۔ گرگھال
 ترے گن مایا توڑے جنجال، جاگرت جوت اک جگانیندا۔ آنت سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا ویس وٹانیندا۔ سرسے ڈبے لئے بھال، لکھ چوڑاسی کھوج
 کھوجانیندا۔ لیکھے لائے پچھلی گھال، پورب لہنا آپ مُکائیندا۔ آپے چک چک گودی لال، لکھ لکھ اپنا شکر منانیندا۔ کلجگ تیری کرے پھیر سنجال، سمبل
 اپنا آسن لائیندا۔ تیرا حل کرے سوال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی ویس وٹانیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ
 ابناسا، دوسر اور نہ کوءے جنایا۔ کلجگ ویکھن آئے تیرا تماشا، نرگن نور جوت رُشانیا۔ لکھ چوڑاسی مورکھ مگدھ کرے ہاسا، گرگھ ورلے بوجھ بُجھانیا۔
 برہمنڈ کھنڈ رچائے ساچی راسا، گونپ کاہن ناچ نچانیا۔ بھگت بھگونت دئے بھرواسا، آتم پرما تم جوڑ جڑانیا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھا، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ
 لئے اٹھانیا۔ ست ستوادی سنانے ساچی گاتھا، اکھر وکھر کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، کھنڈا کھڑگ
 اک چکانیا۔ کھنڈا کھڑگ تیز کٹار، تیر ترکش آپ اٹھانیندا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان، باڈھی بنت نہ کوءے بنانیندا۔ اپنا کھیل کرے سری بھگوان،

دوسرے سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کرن دھیان، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ دو جہان ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائیندا۔ شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی سرب گرلان، کوک کوک واسطہ سرب پائیندا۔ تیری مہما گاؤندے رہے نوجوان، قلم شاہی سنگ رکھائیندا۔ تیرا آنت نہ دسیا کسے نشان، بے آنت بے آنت تیری صفت سرب صلاحندا۔ تیری کوئی نہ سکیا کر پہچان، تیرا حلیہ نہ کوئے چھپائیندا۔ گر اوتار بن کے آئے بال انجان، جو آیا سو تیری اوٹ نکائیندا۔ توں داتا دانی دیونہارا دان، اتوٹ اٹوٹ ورتائیندا۔ کلجگ آنت کھیل مہان، بھگونت تیرا بھو کوئے نہ پائیندا۔ کر کرپا وڈ مہربان، مہر نظر منگ منگائیندا۔ میری کرپا کرم نہ کوئی پہچان، کلجگ رو رو واسطہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، نہنکنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن کول اک دھیان، دوجی آس نہ کوئے رکھائیندا۔

☆ ۱۰ آسو ۲۰۱۹ بکرمی حضورا سنگھ دے گرہ گرایا ضلع جالندھر ☆

کرپا کر ہر نرنکار، کلجگ آنت رہیا سمجھائیا۔ بھگت دوارا وچ سنسار، ایکنکارا اک جنائیا۔ جس گرہ وسے میت مرار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سمترھ پُرکھ ہو تیار، ترے گن اتینا ڈیرہ لائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، ترے بھون کھوج کھوجائیا۔ لیکھا مکائے گر اوتار، پورب کوئے رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبر کرے خبردار، نیتز نین دے گھلائیا۔ سنجگ تریتا دواپر جو کردا آیا ادھار، کلجگ لہنا دے چکائیا۔ نیتز نیناں دے دکھال، بند تاکی کُنڈا لایا۔ سنگر صاحب دیال بن دلال، جگت دلالی اک کمائیا۔ گر سکھ سجن ساچے بھال، بھل اپنی دے وڈیائیا۔ اندر باہر چلے نال، جیون جگت جگت سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا رہیا جنائیا۔ سچ دوارا ہر نرنکار، ایک ایک جنائیندا۔ جس دا آنت نہ پاراوار، بے آنت کہہ کہہ پلو سرب بھڈائیندا۔ جس گرہ وسے سرجنہار، سو مندر سو بھاپائیندا۔ جس گھر دیوے نام بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جس مندر بول جیکار، بے جیکار اک سنائیندا۔ جس آسن بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ سمجھائیندا۔ سچ دوارا بھگت بھگوان، ایک ایک

بھگت ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

درڑائیا۔ زرگن زرویر جھلائے نشان، ست نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ دکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر خیران، ہر جو اپنی کار کمائیا۔ کاغذ قلم شاہی کر نہ سکی پہچان، بے پہچان نظر وچ نہ آئیا۔ جگ چوکڑی گا گا تھکے گان، گا گائیت نہ کوئے مکائیا۔ انتم سب توں لیکھا منگے آن، بھلیا کوئے رہن نہ پائیا۔ وسنہارا سچ مکان، ساچا مندر اک سہائیا۔ سیوا کری بن ترکھان، باڈھی اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا رہیا جنائیا۔ سچ دوارا پُرکھ اگم، ایکا ایک جنائیدا۔ ست ستوادی بیڑا بٹھ، در ساچا آپ گھلائیدا۔ کر پرکاس زرگن چن، نور نورانہ ڈگمگائیدا۔ بھگت بھگوان گیا من، کلجگ انتم ویس وٹائیدا۔ دیون آیانام دھن، سچ خزانہ اک لٹائیدا۔ لیکھے لائے جننی جن، اپنی گود بہائیدا۔ ناتا تٹا سچ ت تن، زرگن زرگن بندھن پائیدا۔ نک منہ نہ کوئے کن، نیزا کھ نہ کوئے دکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک جنائیدا۔ سچ دوار سو بھاؤنت، ہر کلجگ آپ جنائیا۔ جس گرہ وسے زربھو کنت، زرائن ڈیرہ لائیا۔ تس مندر مہما گنت، لیکھا لکھ نہ سکے کوئے رائیا۔ چرن دوار رکھے ساچے سنت، سنت ساجن میل ملائیا۔ مانس جنم بنائے بنت، لکھ چوراسی پار کرائیا۔ اک پڑھائے ساچا منت، سوہنگ اکھر آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنائیا۔ بھگت دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ جنائیدا۔ پاربرہم پر بھ اک اگلا، آد جگاد بنائیدا۔ پاوے سار جلا تھلا، سمند ساگر کھوج کھوج جنائیدا۔ ویکھنہارا نچل دھام اٹلا، اٹل اپنا ناؤں وڈیائیدا۔ سچ سندیسہ ساچا گھلا، کلجگ سکھیا اک سمجھائیدا۔ گرگھ ساچے پھڑائے پلا، بن گرگھ ہر جو نظر کسے نہ آئیدا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا نو کھنڈ پر تھی ہو یا جھلا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک دکھائیدا۔ سچ دوارا سچ دربار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ جس گرہ ہر جو کرے پیار، بھگت بھگوت آپ ملائیا۔ جس مندر کھول کواڑ، اپنا گنڈا دیوے لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو مندر دئے سمجھائیا۔ ساچا مندر ساڈھے تن ہتھ، ہر سنگر آپ جنائیا۔ اندر وڈ چلائے رتھ، بن رتھو ہی سیو کمایا۔ زرگن سرگن پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ دوس رین ایکا نام رٹ، رسنا جہوا ایکا گن دکھایا۔ آنتر باہر کھول ہٹ، ساچی دست آپ وکایا۔ کر پرکاس لٹ لٹ، اندھ اندھیر مٹایا۔ نام امولک ایکا گھت، سچ بھنڈارا عام بھرایا۔ لیکھے لائے رتی رٹ، ناڈ بہتر نہ کوئے تپایا۔ بیچ بیچ

ساچے وت، امرت پھل آپ دکھایا۔ آتم پر ماتم دیوے برہم مت، من مت دئے گویا۔ ست سنتو کھ دیوے دھیرج جت، ساتنک ست ست کرایا۔ کوڑی کریا دیوے متھ، نام مدھانا ہتھ اٹھایا۔ ہوئے ہنگتا بُرج رہیا ڈھٹھ، اچاٹلا رہن نہ پایا۔ چرن دوار بنائے اٹھسٹھ، سر سرور مان مٹھایا۔ جن بھگتاں مارگ اپنا دس، وہ دشاپندھ چکایا۔ گھر مندر ساچے آپے وس، نرگن میلا میل ملایا۔ جنم جگ دی پوری کر آس، آسا ترسنا دئے گویا۔ کری بھگتاں بند خلاص، تیرا بندی خانہ دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنایا۔ سچ سندیسہ سن نرنکار، کلجک نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ میں جاواں انتم وار، در در کھوج کھوجائیندا۔ چرن دھوڑی منگاں چھار، نیوں نیوں مستک ٹکا لائیندا۔ دوئے جوڑ کراں پکار، رسنا جہوا واسطہ پائیندا۔ کلجک انتم گیا ہار، بلہین بل نہ کوئے رکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ناتا تٹا سرب سنسار، سگلا سنگ نہ کوئے رکھائیندا۔ چار وید گئے ہار، چار ورن کھ بھوائیندا۔ چار یاری ہوئی خوار، چار کھانی سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ چارے بانی مارے مار، پار برہم نہ کوئے ملائیندا۔ میں پھر پھر گیا ہار، ہر کارا نہ کوئے دکھائیندا۔ اوگن بھریا سرب سنسار، گن نظر کوئے نہ آئیندا۔ سادھ سنت روون زارو زار، نیتز نیناں نیر سرب وہائیندا۔ اچی کوک کوک کرن پکار، دوئے جوڑ جوڑ واسطہ سرب پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاونسا چا گھر، جس گرہ گرکھ ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نرالا، اچرج اپنا کھیل رچائیا۔ کلجک انتم ہو اجالا، نور نورانہ نور درسائیا۔ پرگٹ ہو گر گوپالا، گوہند اپنی دھار جنائیا۔ اک دکھائے سچی دھر مسالہ، جس گرہ اپنا چرن ٹکائیا۔ من کا منکا پھیرے مالا، تسبیح ہتھ نہ کوئے رکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت جگت جگائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگالا، غریب نمانے رہیا اٹھائیا۔ دیوے نام سچا دھن مالا، دھن اکو اک لٹائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو رہیا جنائیا۔ ساچا بھو ہر جو دتے، سچکھنڈ واسی دیا کمائیندا۔ کلجک کریا ویکھ ویکھ ہسے، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ہو یا ماتم اندھیری متے، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ پیر پیغمبر پھرن نٹھے، راہ کھہرا نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر اوتار لیکھا منگن ہتھو ہتھے، دوئے ہتھ سرب اٹھائیندا۔ پار برہم پت پریشور ساچا مارگ سب نوں دتے، اکو اکھر آپ پڑھائیندا۔ کلجک انتم ہر نرنکار کرپا دھار بھگت دوارے آپے وسے، دوسر مندر نہ کوئے سہائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مٹھ، شو دوالا نہ کوئے جنائیندا۔ کلجگ انتم کھیڑا بھٹھ، بھٹھ کھیڑا آپ دکھائیندا۔ پُرکھ اکال ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلائیا۔ دو جہاناں کھولے ہٹ، بن ونجارا پھیرا پائیا۔ لیکھا جان اٹھسٹھ، تیرتھ تٹ نہ کوئے درسائیا۔ نرمل جوت جگے لٹ لٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، گرگھ ساچے لئے اٹھائیا۔ وست امولک اندر دیوے گھت، بند تاکی کُنڈا لاہیا۔ میل ملائے کملاپت، کول نین خوشی دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت ویس اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ اٹھ ویکھ کھیل نیارا، نرگن کرتا آپ کرائیندا۔ چل کے منگ اک دوارا، داتی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ کاغد قلم شاہی روون زاروزارا، لیکھا ہتھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی مت آپ درڑائیندا۔ ساچی مت سُن لے کن، بن کناں آپ سٹائیا۔ چل کے آونا بن تن، بن تودے ملایا۔ بھرم بھلیکھا کڈھے جن، بھرم بھونہ کوئے وڈایا۔ کرے پرکاس نیتراٹھ، اگیان اندھیر چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا یعنی سکھ، ہر سچا سچ جنائیندا۔ جس لیکھا تیرا دتا کھ، سو انتم میٹ مٹائیندا۔ جن بھگت دوارے ملے بھکھ، دوجا مندر نہ کوئے سہائیندا۔ چرن دوار ہر نرنکار جا جا پیکھ، پیکھ پیکھ تیرا دُکھ وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ اکو ایک، اینکارا آپ جنائیا۔ بھگت بھگوان کرے ہیٹ، نت نوت ویس وٹائیا۔ رُت سہنجنی ویکھے چیت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔ کلجگ انتم مولیا کھیت، خزاں رُت نین اٹھائیا۔ کوئی نہ رکھے چھایا ہیٹھ، اگنی تت رہی تپائیا۔ آدانت گر اوتار پیر پیغمبر کسے نہ پایا پر بھ کا بھیت، بے انت بے انت کہہ کہہ شکر منائیا۔ کلجگ انتم کھیڈن آیا کھیڈ، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی اپنے انتر لئے لپیٹ، پردہ کوئے نہ سکے لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سو، سو صاحب سنگر آیا۔ ست ستوادی آپے ہو، ہر اپنا کھیل رچایا۔ نر نرنکارا ڈھو آ ڈھو، دو جہاناں ویکھ دکھایا۔ آد نرنجن کر کر لو، پرکاس پرکاس رہیا ملایا۔ ابناسی کرتا کر کر موہ، پریم پیار اک ودھایا۔

سری بھگوان آگے ہو، ہر جن ہر جو رہیا اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ امرت رس نچھر جھرنا چو، رس امرت کھ چوایا۔ ہنگ برہم سٹائے اپنی سو، سوہنگ اپنا روپ جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہہکنک بلی بلوان، بل اپنا اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۱۰ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی زرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ★

دوے جوڑ کر نمسکار، کلج چرنی سپس نو ایندا۔ سو پڑکھ زرنجن تیرا سچ دربار، دو جہاناں اکو نظری آئیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن تیرا ست پیار، زرنجن سرگن کھیل کر ایندا۔ اینکار تیرا وہار، بوہاری بھو کوئے نہ پائیندا۔ آد زرنجن تیرا اُجیار، لکھ چوڑا سی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان تیرا نشان، گر اوتار پیر پیغمبر حکم منائیندا۔ ابنا سی کرتے تیرا دان، سادھ سنت جھولی ڈائیندا۔ پاربرہم تیرا کھیل مہان، مہما کتھ نہ کوئے سٹائیندا۔ سچھنڈ کھیل کرے سری بھگوان، ساچے تخت سو بھا پائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ ایکاناؤں وڈیائیندا۔ دھدر گاہی سچ سندیہ دے فرمان، ناد انادی ناد سٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا اپنا گھر، دوجا در نہ کوئے جنائیندا۔ کلج ویکھ ہر دربار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بے آنت بے پرواہ تیرا کھیل نیار، خالق خلق وڈی وڈیائیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، شاستر سمرت وید پُران تیری دیوے آنت نہ کوئے گواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات جگ جگ آ آ گاؤندے رہے تیری وارا، وارتا تیری نہ کسے جنائیا۔ تیرا نام سندیہ دیندے رہے اشارہ، آد آنت نہ کوئے دکھائیا۔ جگ چوکڑی کڈھدے گئے وگارا، حکمے اندر سیوک سیوالین کمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ شہنشاہ تیرا در دروازہ، درگاہ ساچی نظری آئیندا۔ آد جگادی غریب نوازا، غریب بنائیاں گلے لگائیندا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، زرنجن سرگن ویکھ دکھائیندا۔ بودھ اگادھ اگئی واجا، شبہ انادی راگ سٹائیندا۔ وشن برہما شو دیوے داجا، ترے پنج جوڑ جڑائیندا۔ گر اوتار کر کر میلا سنت سبھاگا، سچ سٹھنجی آپ ہنڈھائیندا۔ اندر باہر آتم پر ماتم چلائے جہازا، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا اکو بھائیندا۔ تیرا دربار سچ منارا، صفتی

صفت نہ کوئے صلاحیا۔ میں آپا کریا خاک منگاں چرن دھوڑی چھارا، مستک دھوڑی اک رمانیا۔ نیتز نین ویکھیا اکھاڑا، چار کنت دہ دشا پھیرا پانیا۔ ناتا
 ٹنیا گر اوتارا، انتم سنگ نہ کوئے نبھانیا۔ بھگت کر کر بیٹھے کنارہ، منجھدھار نہ کوئے ویکھ وکھانیا۔ پیر پیغمبر روون زارو زارا، اُچی کوک کوک سنانیا۔ وید
 شاستر انتم ہارا، ہر کارا نہ کوئے وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاونا سچا گھر، گھر تیرے وڈ وڈیانیا۔ کلجک ویکھ سچ دربار،
 دُھر درگاہی سیس نوایندا۔ کلجک انتم میری دھار، تیرا نور تیرے وچ سمانندا۔ چھوٹے سٹ کر پیار، ابناسی اچت منگ منگانندا۔ گوبند دتا اک ادھار،
 نانک جوتی جوت جگانندا۔ چوٹی چڑھ آپ نرنکار، سچکھنڈ ساچے کھیل کرانندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچ دربارے
 منگ منگانندا۔ سچ دربارے اکو منگ، پر بھ ایکا وار منگ منگانیا۔ کوڑی کریا ڈھاہ کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیا۔ تھدہ بن ہويا بھاگ مند، میری قیمت
 کوئے نہ پانیا۔ جوٹھ جھوٹھ گایا چھند، لکھ چوراسی راگ سنانیا۔ نو نو کھنڈ پر تھی رچا کھیل بھیکھ پکھنڈ، مایا ممتا نال رلانا۔ جیو جنت نار دُھاگن جگت رنڈ،
 ہر کنت سچ نہ کوئے سہانیا۔ رسنا جہوا کوئے نہ گائے بتی دند، بتی دھار نہ کوئے بخشانیا۔ آتم پر ماتم ہوئی اندھ، دوئی پردہ نہ کوئے اٹھانیا۔ من مت چار
 کنت پائے ڈنڈ، گرمت بیٹھی ڈیرہ ڈھاہیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار چنڈ پر چنڈ، کنچن گڑھ دئے وکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، بن تھدہ انگ نہ کوئے سہانیا۔ سچ تیرا دربار بے انت بے انت بے انت، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پرتپال ندھانا آیا منگت، در درویش پھیرا
 پانیا۔ گڑھ ٹٹا مان ہنگت، اہمان کوئے رہن نہ پانیا۔ میرا بل ہويا کھنڈت، بڈھ بیٹھی رہی گرلانا۔ چوٹھے جگ کوئی نہ ساتھی بنیا پنڈت، ملا شیخ پلو
 گئے جھڈانیا۔ پیر پیغمبر ہوئے ننگت، سچ دوشالہ ہتھ نہ کوئے پھڑانیا۔ ناتا ٹٹا جیرج انڈت، اتبج سیج ونڈ نہ کوئے ونڈانیا۔ ملے سپر نہ جمنا سرتی
 گوداوری گنگت، گنگا بیٹھی مکھ بھوانیا۔ نام ندھان نہ چڑھائے کوئے رنگت، کوڑی کریا سب تے پردہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، در تیرے آس تکانیا۔ تیرا سچ دوار ہوں درویش، بن پاندھی پھیرا پانیا۔ توں شاہ سچا نریش، شہنشاہ تیری وڈیا۔ کوٹن کوٹ در کھڑے
 وشن برہما مہیش گنیش، بیٹھے سیس جھکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اں کسے نہ چلے کوئی پیش، نیتز نین سرب شرمایا۔ دوئے جوڑ جوڑ کرن سرب آدیس، دیس

دسنتر ویکھ دکھایا۔ تیرا روپ رنگ نہ کوئے رکیہ، بھیکھ ہر گھٹ آپ کرایا۔ مجھ داہڑی نہ کوئے کیس، سیس جگدیش نہ موند منڈایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جگ چوکڑی سیوالایا۔ سنجگ تریتا دواپر کر کپالئے ویکھ، میرا ویلا اتم آیا۔ میرا سنجبا ہویا کھیت، ٹدھ بن ہوئے نہ کوئے سہایا۔ میری بالو کندھ کلر ریت، میرا کرم رہیا ڈھاہیا۔ تیرے ناؤں نہ کریا ہیئت، کوڑی کریا بندھن پایا۔ ٹدھ بن کسے نہ دسیا تیرا بھیت، چوڈاں و دیا پڑھ پڑھ ہویا ہلکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نئے نئے بالے میرے وچ کھیڈاں گئے کھیڈ، میں اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکایا۔ در تیرے سیس گیا جھک، میرے صاحب سچے سلطانا۔ میرا اتم پینڈا رہیا مک، ایک دس سچ نشانہ۔ کر کپا گودی چک، آد جگاد وڈ مہربانا۔ چوڈاں صدیاں رہیا لگ، دسدا رہوں نام نشانہ۔ انتر جامی کپا کر کے آپے اٹھ، آپ بن مرد مردانہ۔ نیتز ویکھاں گوبند سوت، پر م پڑکھ شاہ سلطانا۔ تیرا ناؤں ابناسی اچت، چیتن تیرا کھیل مہانا۔ میری اتم ہوئی رت، سچ دسے نہ کوئی نشانہ۔ اپنی ہتھیں بوٹا پٹ، پھیر لگے نہ وچ جہانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ایک دے ساچا ور، تیرے چرن رہے دھیانا۔ سچ دربار منگی منگ، دوئے جوڑ سرنایا۔ میرا دکھی ہویا انگ انگ، میرا تن درداں درد بھرایا۔ انت دسے نہ کوئے سنگ، گر اوتار پیر پیغمبر پلو گئے جھڈایا۔ میری کرنی میرے نال گئی ہنڈھ، نہ کوئی سکے پار کرایا۔ نہ کوئی راگ ستار نہ کوئی تندی تند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہایا۔ پڑکھ ابناسی دیاوان، سو پڑکھ نرنجن دیا کمانیندا۔ سُن سندیسہ ساچے کان، ہر سنگر آپ سنانیندا۔ کلجگ تیرا کھیل ویکھیا جہان، جیو جگت کھوج کھوجا نیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئی حیران، ہر کا بھيو کوئے نہ پانیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے ملا شیخ مساق پنڈت بالی بڈھ انجان، بودھ گیان نہ کوئے درڑا نیندا۔ انتر آتم نہ کرے کوئے دھیان، دھیان نہ کوئے رکھانیندا۔ ناتاٹے نہ پون مسان، پون انجان نہ موہ ٹرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچا آپ سمجھانیندا۔ ساچا ور ساچا در ساچا گھر ساچا نر، ہر سچا سچ جنانیندا۔ کلجگ اتم کھیل کر تیرا لیکھا تیرے آگے دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول کھوج کھوجا نیندا۔ تینی اوتار لئے پھر، بھگت اٹھاراں نال جڑ، عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ رلانیندا۔ دس گر وکھائے گھر، پڑکھ ابناسی نرائن نر، اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پڑکھ اپنا حکم

آپ ورتائیندا۔ ساچا بھانا لینا جر، زربھو چکائے بھے ڈر، دیکھنہارا دو جہاناں کھڑ، کھنڈا کھڑگ اک چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا تھم آپ ورتائیندا۔ ساچا تھم سری بھگوان، کلجگ کرنی آپ جنائیا۔ تیرے گاترے وچوں کلجگ تیری کرپان، کرپا بندھ لئے چکائیا۔ لکھ چوراسی میٹے ترسنا بھکھ پین کھان، آلس نندرا دئے گوائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیکھے مار دھیان، اندج جیرج اُتبیج سیج ڈوگھے ساگر پھول پھولائیا۔ سچ دوارا اک مکان، جتھے وسے سری بھگوان، دیا باقی نہ کوئے نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ سچ ڈکانا دتے مات، ہر سنگر دیا کمائیندا۔ جس گھر نہ کوئی جماعت، جملہ اکھرنہ کوئے بنائیندا۔ جس گرہ نہ کوئے رات، سورج چند نہ کوئے چکائیندا۔ جس دوار نہ کوئے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ جس گرہ نہ کوئے تیرتھ تاٹ، کنارہ اکو اک وڈیائیندا۔ جس دا آد جگادی پوجا پاٹھ، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ سو صاحب پُرکھ سمرتھ، زرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ تیری پت لئے رکھ، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ دتے پیت، مہر پیارا آپ جنائیا۔ کلجگ تیرا لیکھا چکایا مندر مسیت، گردوار شودوالا مٹھ تیری دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ سارے انتم کر کے گئے بس، بستہ بنھ کے رہے دکھائیا۔ پاربرہم ساڈا کوئے نہ چلے وس، نیز نیناں نیر وہائیا۔ بن ڈھاہیوں گئے ڈھٹھ، بلہین رہے گر لائیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، دوسر اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو آپ جنائیا۔ کلجگ تیرا انتم آنت، ہر سنگر آپ کرائیندا۔ تیری بنائے آپ بنت، گھرن بھنہنہارا دیکھ دکھائیندا۔ تیری مہما گائے اگنت، جن گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا سرب چکاونا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھاونا۔ کلجگ تیرا لیکھا وڈا، ہر وڈا آپ مکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دو جہاناں دے دے سدا، چرن کول آپ بہائیندا۔ گرگھ گر سکھ سنت سجن بھگت بھگونت اپنے پیار بدھا، دوجی اوٹ نہ کوئے جنائیندا۔ سچ نگارہ دو جہاناں ایکا وجا، نوبت اپنے نام سنائیندا۔ پروردگار بے پرواہ نور نورانہ پھرے بھجا، لاشریک اپنا کھیل دکھائیندا۔ مکہ کعبہ سچ محلے کرائے ججا، محراب بے آب دیکھ دکھائیندا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ تیرتھ تٹ کنار آپے بہہ بہہ سجا، تخت نواسی ویس دکھائیندا۔ تیرا

پردہ جس نے کجا، سو اتم آپ اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیری داسی اتم دیکھے ڈونگھی کھڈا، بھوساگر آپ رڑھائیندا۔ گرگھ ورلے رکھے لجا، جس جن اپنا
 بھيو جنايندا۔ نو سو چوڑانولے چوڑی جگ پار کنارہ ہوئی حداء، ادھ وچکار نہ کوئے اٹھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی اپنے حکم اندر بدھا، نو کھنڈ
 پر تھی نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچا بھيو آپ کھلائیندا۔ ساچا بھيو کھولے بھگوان، بھگوان
 اپنی دیا کمائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچھنڈ دوارے پر بھ سرنائی ڈگے آن، لیکھامات نہ کوئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سنجگ تریتا دواپر
 کھج تیری مٹی آن، پنچ تت کایا چولا سیو کمائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی آتم پر ماتم گا گا آئے گان، برہم پار برہم تیرا بھيو چکایا۔ شاستر سمرت وید
 پُران انجیل قرآن، گیتا گیان کھانی بانی دے دے آئے بیان، سچ سندیسہ لوک مات سنایا۔ کھج کوڑی کرپا ہوئی پردھان، سچ سچ مٹیا نشان، سادھ سنت
 ہوئے بے ایمان، دھیرج دھیر ست سنتو کھ نہ کوئے رکھایا۔ مایا ممتا پن کھان، دھیاں بھیناں سرب تکان، نیتز نین نہ کوئے شرمایا۔ رسنا گاؤندے گرو
 گیان، اندر وڑیا پنچ تت شیطان، شرع حق نہ کوئے رکھایا۔ رسنا جہوا کوڑ طوفان، در در منگدے پھرن دان، ساچی لکھ نہ کوئے جگایا۔ نیتز نین ہین ہويا
 جہان، نابینہ کوئی نہ سکے تیتوں پچھان، بے پچھان تیرا نور نظر کسے نہ آیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن سرب گرلان، اچی کوک کوک
 دین دُبايا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، تھہ بن پار نہ کوئے کرپا۔ تھہ بن پار کنارہ، جگ چوڑی تیرا راہ
 تھائیندا۔ توں صاحب سلطان آد جگادی اینکارا، اکل کل اپنی کھیل ورتائیندا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، کھانی بانی تیرا بھيو نہ آئیندا۔ گر اوتار کرن
 نمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، گھر مندر تیرا موہے بھائیندا۔ تیرا مندر سری
 بھگوان، اکو اک نظری آئیا۔ جتھے جھلے ست نشان، کوڑی کرپا رہن نہ پائیا۔ جتھے وسے جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تس دوارے دینا مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی دیوے پر بھ، جگ جگ دیا کمائیندا۔ کھج بھيو سن لے سب، سو پُرکھ زرنجن
 آپ جنايندا۔ کوڑی کرپا تیری دیوے دب، نام اپنا اک اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، گرگھ گر سکھ آپ اٹھائیندا۔ آتم جام پیائے مد، رس اکو اک

رکھائیندا۔ گرہ مندر اپنے ساچے سد، چھپر چھن آپ چھہائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ جگت وکارا پار حد، ساچی ہوئے
 آپ رکھائیندا۔ ایک ناد سنائے ند، چھتی راگ کھ بھوائیندا۔ چرن کول پریتی دیوے بدھ، بندی خانہ آپ تڑائیندا۔ لیکھا چکائے بتی دند، بن رسنا جہوا
 جاپ جپائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ بن سورج چند کرے پرکاس کایا برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیندا۔ کلج
 انتم کرے ساچی ونڈ، ونڈنہارا پھیرا پائیندا۔ ناتا توڑ جیرج اند، اتبھج سیتج موہ وٹائیندا۔ مات گر بھ ہوئے بخشند، بخشش اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا راہ سمجھائیندا۔ انھو کھیل کرے کرتارا، نیتز نظر کسے نہ آئی۔ کلج تیرا ویکھ پسارا، کوڑی کریا خوشی منائیا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر کردے گئے پکارا، دوئے جوڑ منگ منگائیا۔ کل آوے انت نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ
 بھیکھ نہ کوئے جنائیا۔ ایک وسے دھام نیارا، سمبل بیٹھا آسن لائیا۔ چار جگ دی پاوے سارا، پورب لیکھا ویکھے تھاوں تھانیا۔ چرن کول لیائے گر اوتارا،
 پیر پیغمبر نال ملاییا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کوئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا ویکھے اکھاڑا، نو نو اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پنچم پنچ پیارا، پنچم لہنا دینا دئے
 چکائیا۔ کلج تیرا لیکھا ویکھے ویکھنہارا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ اتھر بن منگے در بھکھارا، ایڑا اکو اکھ کھلایا۔ ایڑی اشٹ ایککارا، آد پرکھ بے پرواہیا۔ سسا
 سنگر ہو تیارا، سو پرکھ نرنجن پھیرا پائیا۔ ہا ہانگ برہم دئے ادھارا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ اوڑا اونکار جس کیا پسارا، سو نرنکار ویکھنہارا انکار اپنا نہ کوئے
 دکھائیا۔ شاستر سمتر وسے باہرا، وید پڑان نہ کوئے سہارا، اپنی مہما کھ نہ کسے جنائیا۔ لکھ اگوچر اگم اپارا، بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق ڈیرہ
 لایا۔ سچ توفیق سانجھے یارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انھو اپنا بھو جنائیا۔ انھو میرا پرکاس، ہر پرکاسی آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی سیوک
 داسی داس، آد جگاد تھم ورتائیندا۔ حکمے اندر پر تھی آکاش، گگن منڈل آپ پھرائیندا۔ روس گاون سواس سواس، سواس سواساں وچ سمائیندا۔ گر
 اوتار رکھن آس، آساس دی پور کرائیندا۔ کلج تیرا انتم کھیل تماش، ہر خالق ویکھ دکھائیندا۔ کرے کھیل سرب گنتاس، گنوتار روپ وٹائیندا۔ جس
 دی بھاکھیا کوئے نہ سکے بھاکھ، بے انت اپنا بھو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا آپ مکھائیندا۔ جگ جگ لہنا مکے

جگ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلج چار کُنٹ لینا بھج، پُرکھ ابناسی رہیا سُنائیا۔ ساک سَجَن مِیت مِتر لینے صد، جو تیرا سنگ نبھائیا۔ بڈھے شیخ بھجئے ہڈ، ہر سَنگَر آپ بھٹائیا۔ جگت ناپینے ڈگنا ڈونگھی کھڈ، نام ڈنگوری ہتھ کوئے نہ آئیا۔ چووداں طبق ہو کے بیٹھا اڈ، سدی چوودھویں دئے صفائیا۔ انتم ویلا رہیا لد، سر تیرے بھار چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ کلج رووے مارے دھاہ، بہڑی بہڑی حال سُنائیا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، تیرے چرناں سیس نوایا۔ میرے خالی ہڈ وِچ نہ کوئی ساہ، سگلا ساتھی نظر کوئے نہ آیا۔ پیر پیغمبر پلُو گئے جھڈا، حضرت تیرا لڑ نہ کوئے پھڑایا۔ اللہ رانی ٹٹا نکاح، مکھ پردہ نین شرمایا۔ میں اپنا بھار نہ سکا اٹھا، بن گُرمی کرم کمایا۔ گر اوتاراں دتا لڑا، پیر پیغمبر نال ٹکرایا۔ شرع نال شریعت کھنڈا دتا کھڑکا، بن ادھرمی دھرم مٹایا۔ تیرے بھگت بھگوان خاک دتے ملا، سیس جگدیش اڈ کرایا۔ پُٹھی کھل دتی لہا، آپ اپنا حکم ورتایا۔ جس نے جپیا تیرا ناں، تِس اگنی تت جلايا۔ جس ویکھیا تیرا تھاں، تِس سولاں سچ سہایا۔ جس تیری اوٹ لئی تکا، تِس نیہاں ہیٹ دبايا۔ بہڑی بہڑی میرے خُدا، میری خُدی موہے گویا۔ انتم تیرے چرنی ڈگا آ، رحمت کر بے پرواہیا۔ میرے نال سہمت نہ ہويا کوئی وِچ جہاں، دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھایا۔ میری بُدھی ہوئی کاں، کاگ وانگ رہیا گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس نوایا۔ پُرکھ ابناسی دئے ہلارا، ایکا ایک جنائیا۔ کلج ویکھ اپنا سنسارا، نو نو نین اٹھائیا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، اندھ ادھیرا چھائیا۔ سادھ سنت پاوے کوئی نہ میری سارا، میرا رُپ نہ کوئے سمايا۔ گھر گھر چلیا وِچپارا، وِچپار کرے سرب لوکائیا۔ انتم ویکھے ویکھنہارا، اپنا نیتز نین کھائیا۔ تیری کوڑی کریا کرے پار کنارہ، چرن کول ٹھوکر ایکا لائیا۔ کوئی سیس نہ چکے گر اوتارا، پیر پیغمبر نہ نین اٹھائیا۔ سارے کٹھے بہہ بہہ کرن نمسکارا، واہوا تیری وڈ وڈیائیا۔ جس وِچ اسیں کڈے آئے وگارا، بن وگاری سیو کمائیا۔ جس وِچ چلیا نہ کوئی چارا، چار کُنٹ پی دھائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی روون زارو زارا، ذرہ ذرہ دئے دھائیا۔ شرع شریعت پھریا آرا، کرم کانڈ پھٹ لگائیا۔ مایا موہ لگا اکھارا، جوٹھ جھوٹھ ناچ نچائیا۔ سادھ سنت و جاوَن تاڑا، ہتھ ہتھ نال ملائیا۔ انتم سب نوں پیا پوڑا، پُرکھ ابناسی پُٹھی کھل لہائیا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، ڈونگھی گندر پھول پھولائیا۔ کرے کھیل نر نر نکارا، نر گن اپنا بل دھرائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار سرب سزایا۔ کلجک سُن ماری کوک، برہوں راگ الایا۔ میری انتم چکی چوک، چاروں کُنٹ دے دُہایا۔ سو پُرکھ زرنجن ہر کرتا لکھ چوڑاسی دیوے پھوک، جوتی اگنی ایکا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرا نشانہ آنت مٹ نہ جایا۔ میرا نشانہ سری بھگوانا، لوک مات آنت مٹایا۔ اکو دینا سچا دانا، در تیرے منگ منگایا۔ آد جگاد جگا جگنتر سدا رہیں وِج جہاناں، دو جہاناں اپنا کھیل کرایا۔ سو رپیر مرد مردانہ، وڈ مردانگی اپنے ہتھ رکھایا۔ کلجک ویلا آنت کون ٹکانا، جس در دیویں مان وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جس پدھ ملے موہے وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی باہوں پھڑ، شبد اشارے نال جنائندا۔ کلجک اٹھ ویکھ نیز کھڑ، سو پُرکھ زرنجن آپ وکھائندا۔ جس مندر اندر بیٹھا وڑ، سو گرگھ آپ وڈیائندا۔ آتم پر ماتم بٹھایا اپنے لڑ، پو اپنی گنڈھ رکھائندا۔ بھگت بھگونت اپنے جیسے کر، آپ اپنا میل ملائندا۔ سچکھنڈ نواسی زرنجن ہو کے منگن آیا در، بن درویش پھیرا پائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ نشان اک وکھائندا۔ سچ نشان دسے مات، بھگوان آپ جنایا۔ گر سکھ میرا پارجات، جو سوہنگ ڈھولا گایا۔ گرگھ بنائی اک جماعت، اکو پئی رہیا پڑھایا۔ سنت سہیلے دے دے دات، اپنا نام ورتایا۔ بھگت بھگونت کیتی اکو ذات، دوجی ذات نہ کوئے وکھایا۔ کلجک تیری مٹے اندھیری رات، گرگھ میرا چند چھپ نہ جایا۔ سنجگ ساچی بہہ بہہ گاوے گاتھ، وشن برہما شو نال ملائیا۔ دو جہاناں رکھے ساتھ، ایٹھے اوٹھے ہوئے سہایا۔ زرنجن پرگٹ ہو کے ساکھیات، سو پچھ سرُپی درس کرایا۔ سچکھنڈ نواسی لوک مات ویکھے مار جھت، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ سچکھنڈ دوارے گر اوتار پیر پیغمبر بنائے سجن ساک، لوک مات گرگھ اپنا بندھن پائیا۔ آتم پر ماتم میل ملایا ہر کملاپات، زہر اپنی دیا کمایا۔ انتم رکھے اپنے پاس، ساچی گود آپ اٹھایا۔ اک وکھائے ساچی کھاٹ، سچکھنڈ دوارے آپ وچھایا۔ چار جگ جس ول کوئی نہ سکلیا جھاک، سو گرگھیں اپنی جھاک دے وکھایا۔ تھر گھر کھول کے آیا تاک، اپنی ہتھیں کُنڈالا ہیا۔ گو بند پورا کرے بھوکھت واک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جن بھگتاں چرن جوڑے سچانات، ناتا بدھاتا آپ بندھایا۔ کلجک تیرا سچا ساک، گرگھ اکو اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا نشانہ دے وکھایا۔ سچ نشانہ تیرا بھگت، پاربرہم تیری وڈیایا۔ کون ویلا دس وقت، میں درشن پاواں چائیں چائیا۔

جس میرے گھر وچ رکھی برکت، میرا ڈبدا بیڑا پار کرائیا۔ لکھ چوڑاسی نالوں چھڈ کے شرکت، تیرے چرناں لو لائیا۔ میں دیکھاں اوہدی حرکت، کس بدھ تیرے وچ سمائیا۔ جگ چوکڑی تیرا کسے نہ کڈھیا فرق، تیرا فقرہ گئے سنائیا۔ کون بدھ پرہہ آئیں پرت، اپنا نرگن ویس وٹائیا۔ تیرا لیکھا دسیا نہ کسے لکھت پڑھت، چار جگ دی بانی رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں درشن پائیا۔ میرے بھگت دا جس درشن پاؤنا، سو پڑکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ مان ابھمان سرب گواؤنا، ہوئے روگ نہ کوئے رکھائیندا۔ نیتز نین نین شراماؤنا، اکھ نہ کوئے وٹائیندا۔ رسنا بول نہ کوئے گاؤنا، انبولت بھيو چکائیندا۔ چرن کول کول چرن دھیان اک لگاؤنا، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ تس اُپر اپنا ہتھ لگاؤنا، پھر اپنا بھيو گھلائیئدا۔ اپنا بھيو کھول مارگ پاؤنا، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ لکھ چوڑاسی میرا روپ نظری آؤنا، دوجا نور نہ کوئے تکائیندا۔ سوہنگ ڈھولا جس نے گاؤنا، تس اپنے بھگت ملائیئدا۔ گر اوتاراں پیر پینمبراں چرن دوارے پایا رولا، اوچی کوک کوک سرب سنائیندا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آد جگادی اکو مولا، مول اپنی دھار چلائیئدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں وچ سمائیندا۔ بھگت بھگوت اکو رنگ، کجگ انت آپ جنایا۔ ساڈھے تن ہتھ اندر تیج پلنگ، پڑکھ ابناسی آپ ہنڈھایا۔ راتیں ستیاں اندر جائے لنگھ، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آیا۔ اُچے ٹلے پربت کرے کھنڈ کھنڈ، گڑھ ہنکاری دے تڑایا۔ گر سکھ سخی مل مل پائے اک انند، انند انند وچ سمایا۔ ساچا سوہلا گائے چھند، توں میرا میں تیرا تیرا میرا بھيو کوئے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان رہیا وڈیایا۔ بھگوان کہے میرا بھگت محلہ، دوجے در نہ کوئے وڈیایا۔ لوک مات جس پھڑیا میرا پلا، گھر آیاں لئے بہایا۔ تس دوارے جھاڑو دیوے بن سوانی رانی اللہ، کھلی مینڈی سپس وکھایا۔ چوڑاں طبق پے تر تھلا، تھر ہر کانپے سرب لوکائیا۔ گر گھ دپک اکو بلا، بل باؤن گیا سمجھایا۔ پنچم شبد سچ سندیس جس نے گھلا، پنچم دیوے مان وڈیایا۔ سو سنگر جن بھگتاں پچھے بنیا جھلا، بھیکھی اپنا بھیکھ وٹائیا۔ جے کوئی پھڑے کر کے ہلا، شاہ سلطاناں ہتھ نہ آئیا۔ جو گر گھ گر سکھ گل وچ پائے پلا، تس در اپنی الکھ جگایا۔ لکھ چوڑاسی جھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل اپنا روپ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، کلج دیوے آنت گیان، بن گرگھ نہ دیسے کوئی نشان، نشانہ سب دادے مٹائیا۔ اک دو دو اک، اک اک نال ملایا۔ تن چار چار تن کھ لیکھ، لیکھا اپنے وچ سمایا۔ پنج چھ چھ دھار بھیکھ، بھیکھی اپنا کھیل کرایا۔ ست اٹھ ست میٹ رکھ، رکھا اپنی دے سمجھایا۔ نو دس دس نو کر ہیت، گرگھ گرگھ لئے ملایا۔ زرگن کھولے سرگن بھیت، بھیت اپنا نال ملایا۔ کلج اتن کھینڈن آیا کھینڈ، پُرکھ اپنا بی پرواہیا۔ چار جگ جو جگت مایا نال لئے لیر، اتن ایکا وار دھوایا۔ ورن برن جو چھیڑی چھیڑ، اتن ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جو گلے پھیر پھیر، پھیرے اندر پھیرا اپنا نام دوايا۔ دین مذہب ونڈ رکھی گھیر گھیر، گھیرا شریعت روپ وٹایا۔ اتن حق نبیرا دے نبیر، حقیقت ویکھے تھاؤں تھايا۔ پرگٹ ہو یا اکو شیر، سنگھ شہنشاہ بے پرواہیا۔ جن بھگتاں اُتے اکو وار کرے مہر، مہربان اپنی دیا کمایا۔ ناتا تے سنجھ سویر، اکو نور نظری آیا۔ جوں بھیلنی کھادھے بیر، توں غریب نمائیاں در در گھر گھر چوگ چگن آیا۔ گرگھ تیرا کرم کانڈ کوڑی کریا سر اپنے چکے ڈھیر، دُرمت میل دھوایا۔ زرگن زرگن سرگن زرگن بھيو چکایا میر تیر، توں میرا میں تیرا آتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا اک سنايا۔ گرگھ سجن لکھ چوراسی وچوں کڈھے ہو کے آپ دلیر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوراسی مارے بھیر بھیر، ٹھیکر سب دا بھن وکھایا۔ اپنا چالور کھے گیر، ترے گن بھٹھا وارو وار تپایا۔ گرگھ نال ایہتے اتنھے سچھنڈ نواسی ساچی کھینڈ رہیا کھینڈ، اندر باہر باہر اندر اپنا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک دو دو اک آنت اکو روپ سمايا۔ اک دو بنیا آد، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ تن چار وچا ناد، پنج چھ کرے شنوایا۔ ست اٹھ دتی داد، وست اموک جھولی پائیا۔ نو دس کھیل تماش، ہر خالق ویکھ وکھایا۔ آنت گرگھ کھل کرے پوری آس، نراسی ہوئے سرب لوکایا۔ اکو کم کرے خاص، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلج چلاؤندا آیا گر اوتار پیر پیغمبر شاخ، شناخت اپنی آپ سمجھایا۔ آپ بنیا رہیا پاکی پاک، مکھ نقاب پردہ رہیا چھپایا۔ کلج اتن کھول تاک، پچھلی کیتی رہیا اٹایا۔ غریب نمائیاں کوجھیاں کملیاں پار برہم پر بھ بنیا ساک، راج راجاناں شاہ سلطاناں دھکا دیوے لایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک دو دو اک بن اک دو کم کسے نہ آيا۔ اک دو تن چار، چار چار کھیل کرائیندا۔ پنج چھ ست اٹھ دھار، دھار دھار ونڈ ونڈائیندا۔ نو دس دس نو کھول کواڑ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ گرگھ گرگھ گر

سنگر کر پیار، گر منتر نام درڑا نیندا۔ جگت بھکھاری بن بھکھار، بھگونت بھگت دوارا منگن آسیندا۔ کر کرپا جن بھگت پریم بھچھیا جے جھولی دیوے ڈار،
 بھگون لکھ لکھ شکر منانیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لہے اکو یار، یاری آد آنت نبھانیندا۔ جنمے مرے نہ وچ سنسار، جیون مرن اپنے ہتھ رکھانیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دوتن چار دے آدھار، چارتن دو اک پاوے سار، بن اک چار گھ نہ کوئے صلاحندا۔

چھداون مائی پون بھنے سیس، نام ڈنڈا ہتھ اٹھایا۔ مائی گورجاں انتم پیسن لیا پیس، کلج چکی کوڑ چلایا۔ ہاکن ڈاکن اک حدیث، حکم حاکم اک
 سمجھایا۔ سیر نیر پیئے نہ کوئی لا کے جھیک، چھل چھدر نہ کوئے وڈیایا۔ مونڈے سب دا پھڑ کے سیس، چوٹی گرسکھاں ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبج دیوے ساچا ور، چٹا ددھ نرمل سیر کوئے بندھن نہ پانیا۔

۱۰۴۶

۱۰۴۶

☆ ۱۱ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی دھنٹا سنگھ دے گرہ ڈھیہہ پئی ضلع لدھیانہ ☆

سو پڑکھ نرنجن بے پرواہیا، ہر پڑکھ نرنجن کھیل کرائیا۔ اینکارا ناؤں دھرایا، آد نرنجن نور رُشانیا۔ ابناسی کرتے ویس وٹایا، سری بھگوان نشان
 جھلایا۔ پاربرہم پر بھ کھیل رچایا، نرگن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ محل اٹل اک سہایا، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ سوہلا ڈھولا اکو گایا، بودھ اگادی ناؤں درڑایا۔
 دھر فرمانا اک جنایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ ساچا تخت اک سہایا، تخت نواسی آسن لایا۔ بے پرواہ بے عیب پروردگار دیکھن آیا، نور الہی سچا ماہیا۔ سچ
 سندیہ رہیا سنایا، مقامے حق وڈ وڈیایا۔ حق حقیقت کھوج کھوجایا، لوک پرلوک دیکھے تھاؤں تھانیا۔ وشن برہما شو لے جگایا، سویا کوئے رہن نہ پانیا۔
 ترے گن مایا ڈیرہ دیوے ڈھاپیا، کوڑی کرپا دے کھپایا۔ پنچ تت لیکھا دے مکایا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رہیا سمجھایا۔ سبج تریتا دوپر کلج جگ
 چوکڑی جس ہنڈھایا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گر اوتار جس پرگٹایا، نرگن سرگن میل ملایا۔ پیر پیغمبر جننی جن بن جس جایا، سو کھیل کرے نور

بھنگ ہر شہ بندار بھگ ۱۲

الاہیا۔ اکھر وکھر بودھ اگادھ منتر انتر جس پڑھایا، ساچی سکھیا آپ سمجھایا۔ دین مذہب ذات پات ورن گوت جس ونڈ ونڈایا، جگ چوکڑی کھیل کرایا۔ دھرت دھول زمیں اسمان، آکاش پرکاس جس کرایا، روس سورج چند رُشانیا۔ سمنند ساگر ڈونگھی کندر اُچے ٹلے پر بت جس ڈیرہ لایا، جل تھل مہینل رہیا سمانیا۔ ترے پنج میلا گر چیلہ جس جوڑ جڑایا، لکھ چوراسی گھاٹن گھرت گھرایا۔ اندج جیرج اُتھج سہیج انھو اپنا کھیل کرایا، جوتی نور کر رُشانیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم ونڈ ونڈایا، زرگن زرگن کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ گیت سہاگی چند ایکا گایا، بتی دند دے وڈیایا۔ جیو پنڈ جس تن رچایا، لیکھا جانے تھاوں تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن اپنا کھیل جنایا۔ دھرت دھول بنایا آکاش، آکاش آکاشاں وچ سمانیا۔ جس نوں کہندے پُرکھ ابناس، ابناسی اپنا رنگ رنگایا۔ آد جگاد سرب گن طاس، گن ونا وڈ وڈیایا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، دو جہاناں کھوج کھوجایا۔ لکھ چوراسی دیونہارا پون سواس، پون پوناں ڈیرہ لایا۔ جگ چوکڑی دیکھنہارا کھیل تماش، منڈل منڈپ راس رچایا۔ بھگتاں پوری کر نہارا آس، بھگون اپنا پھیرا پایا۔ نت نوت ہوئے داسی داس، بن سیوک سیو کمانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جس نوں کہندے سری بھگوان، زرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ آد جگادی ٹھکران، لوآں پریاں آپ منائیندا۔ گر اوتار دیونہارا دان، پیر پیغمبر جھولی آپ بھرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست دوارے آپ اٹھائیندا۔ پرگٹ کرے ہر ہر نام، کوٹن کوٹ جہوا جاپ جپائیندا۔ امرت آتم ساچا جام، بھجر بھرننا آپ بھرائیندا۔ جگ چوکڑی پورا کرے کام، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ لیکھا جان سری بھگوان، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کاہن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ جس نوں کہندے سری بھگوانت، سچکھنڈ و سے سچا ماہیا۔ آد جگاد مہما گنت، گر اوتار بھیونہ آتیا۔ گا گاتھکے سادھ سنت، کوٹن کوٹ رہے جس گایا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن لکھ لکھ تھکی چھنت، ہر کا چند نہ کوئے لکھایا۔ آد جگاد بنائے بنت، گھرن بھننہارا اپنا کھیل وکھایا۔ کوئے نہ جانے پر بھ کا انت، بے انت کہے لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرایا۔ جس نوں کہندے پُرکھ ام، لکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گر بھ نہ پھیرا

پائیندا۔ پون سواس نہ کوئے دم، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ ہڈ ماس نہ کوئے چم، ناڑ بہتر رتی رت نہ کوئے دکھائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے ستائیندا۔ نرگن روپ سری بھگوان، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا تھم ورتائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے آن، جگ چوکڑی پھیرا پائیندا۔ آد جگادی نوجوان، بردھ بال روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ دئے بیان، صفت صلاحی صفت صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگنتر اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ جس نوں کھندے بے پرواہ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ سنجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھے آ، نیت نوت ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، اپنے کندھ اٹھائیا۔ ناؤں نرکارا دئے درڑا، آتم پر ماتم بھیو چکائیا۔ پاربرہم برہم پردہ دئے اٹھا، ایش جیو کرے گڑمائیا۔ انحد نادى ناد دئے وجا، دُھن آتمک راگ سٹائیا۔ نرمل دیا جوت دئے جگا، اگیان اندھیر چکائیا۔ امرت آتم جام دئے پیا، اٹھسٹھ تیرتھ لیکھا دئے مکائیا۔ گھر مندر کر رُشنا، گرہ ویکھے چائیں چائیا۔ ناری کنت میلا سبھ، سری بھگونت آپ کرائیا۔ بے آنت بے آنت کھیل کرے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا تھم منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سری بھگونت کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ جس نوں کھندے پروردگار، مبان بیدو کھیل کرائیندا۔ مقامے حق وسے سانجھیا، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ حق حقیقت لئے وچار، بے نظیر نظر اک اٹھائیندا۔ چوواں طبقال کھول کواڑ، چوودس چوودس چند چکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے پیغام، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ لوک مات کر غلام، بردے اپنی سیوالائیندا۔ آپے بنیا رہے امام، سر اماماں ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل دکھائیندا۔ تیس بتیسا گا گاگان، انجیل قرآناں ونڈ ونڈائیندا۔ انتم دیوے سچا دان، داتا دانی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بے آنت اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جس نوں کھندے سچکھنڈ نواسی، سو سنگر کھیل کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک ابناسی، ابناسی اپنی کار کمائیا۔ کلجگ انتم ویکھے راسی، منڈل راسی آپ رچائیا۔ کھوج کھوجائے پر تھی آکاشی، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لکھ چوڑاسی ویکھے سچے ساتھی، سگلا سنگ کون نبھائیا۔ لہنا دینا چکائے تریلوکی ناتھی، ناتھ تریلوکی لئے اٹھائیا۔ پیر پیغمبراں کھولے تاکی، ساچا جُجرہ آپ دکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چکائے باقی، لہنا کوئے رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پر بھ بنے آپ ساقی، ہر سجن پھیرا پائیا۔

لکھ چوڑاسی ویکھے جیو خاکی، دھرنی دھرت دھول کھوج کھو جائیا۔ گرگھ چاڑھے پھڑ پھڑ ساچی گھاٹی، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیا۔ نرمل جوت جگے للائی، اگیان اندھیر مٹائیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم میل ملائے کملا پاتی، کول نین رنگ رنگائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانتی، انک کل اپنا کھیل کرائیا۔ وسنہارا اک اکانتی، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پروا ہیا۔ جس نوں کہندے سچ خُدا، نوری جلوہ نُور دھرائیندا۔ جس دے اُتوں پیر پیغمبر ہوئے فدا، مُرشد مُرید راہ تکائیندا۔ جس دوارے کوٹن کوٹ محمد پائِن گدھا، رسول رسولاں سو اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو صاحب ویس وٹائیندا۔ سو صاحب سچا سلطان، جس ہتھ وڈی وڈیائیا۔ درگاہ بیٹھا سچ مکان، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ کلجگ انتم ہو پردھان، نہکناک ناؤں رکھائیا۔ ڈنک وجائے اک جہان، دو جہاناں آپ جگائیا۔ وشن برہما شو منگن دان، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن دھیان، چرن کول ملے سرنائیا۔ بھگت بھگونت مل مل گیت اکو گان، سوہنگ ڈھولا رہیا سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ بھگت بھگونت اکو ڈھولا، ہر مندر آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت اکو سوہلا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیندا۔ بھگت بھگونت بن وچولا، لوک مات میل ملائیندا۔ بھگت بھگوان اٹھائے اوہلا، دُئی دوتی پردہ لائیندا۔ بھگت بھگوان نظری آئے اکو مولا، مولا اپنا کھیل دکھائیندا۔ بھگت بھگوان پورا کرے کولا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ بھگت بھگوان آد جگاد جگ جگنتر ہر جو بہڑا، نت نوت کر کر ہت ویکھ دکھائیندا۔ جس نوں مندے رہے پوت سپوتا براہمن گوڑا، اچے ٹلے پر بت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، انتم اپنا ویس وٹائیندا۔ انتم ویس کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ جو دھا مہابلی اوتار، بل اپنا آپ رکھائیا۔ لکھ چوڑاسی مارے مار، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، سپس تاج نہ کوئے اٹکائیا۔ گرگھ سجن لئے اٹھال، دین اپنی دیا کمائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ساچی گھالن جس لئی گھال، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، آتم پر ماتم پر م پُرکھ ویکھ دکھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہاکالکا بھے نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پھیرا آپے پائیا۔ اپنا

پھیرا پا گو بند، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ گھر گبھیر گنی گہند، بے آنت روپ وٹائیندا۔ لکھ چوڑاسی لائے نند، نندک نندیا کھ بھرائیندا۔ گرگھ گرگھ
 ہرجن ہر بھگت اُپجائے ساچی بند، سٹ انادی ناؤں دھرائیندا۔ امرت جام پیائے کایا گاگر ساگر سندھ، امیوں رس اپنا اک چوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جگ کرتا وٹائے ویس، روپ انوپ دھرائیا۔ بھگت بھگونت لئے ویکھ، لکھ چوڑاسی کھوج کھوجائیا۔ نرنکار
 نرنکار نرویر دھریا بھیکھ، بھیکھی کوئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے دیس پردیس، دیس دستر کھوج کھوجائیا۔ پکڑ اٹھائے برہا وشن مہیش گنیش، کروڑ تیتسیا
 سُرپت اندنال ملائیا۔ بن نیتز نیناں بن اکھاں رہیا ویکھ، بن کٹاں رہیا سنائیا۔ کلجگ انتم کوڑی کریا ہونا کھیت، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا پر بھ
 چرن دوارے چڑھنی بھیٹ، بھیٹا اپنی آپ کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کوئے نہ رہنا کوڑا ریٹھ، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ بھگت بھگونت رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا
 ہتھ لٹکائیا۔ ست ستوادی رت مولے بسنتی چیت، چیتن سب دی سرتی دئے کرائیا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم کرے ساچا ہیت، مٹر پیارا مل مل خوشی
 منائیا۔ نرگن سرگن سرگن اک اکلہ رہیا کھید، کھید نہارا نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ
 آیا جگ، جگ جیون داتا کھیل کرائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، سدا اکو نام دوئیندا۔ کوڑی کریا پار حد، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ وشن بنائے وشو جد،
 کھتری براہمن شوڈر ویش اوچ پنچ نہ کوئے رکھائیندا۔ غریب نمائیاں لڈائے لڈ، ساچی گودی گود سہائیندا۔ ڈوگھے ساگر آپے کڈھ، سچ سنگھان آپ
 بہائیندا۔ نام ندھان پیائے مد، اٹھے پھر نمار جنائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار آسا ترسنا دیوے وڈھ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ گرہ مندر اندر دھن راگ
 سنائے انحد، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن میلا ایکنکار، گر
 شبدی میل ملائیا۔ کلجگ انتم ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیا۔ ٹھانڈا پیتا وسے سچ دربار، سمبل اپنا آسن لائیا۔ ہست کیٹا دے آدھار، اوچاں نیچاں ایکا
 رنگ وکھائیا۔ نام میٹھا کر پیار، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ ترے گن انگیکھاتے انگیار، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ پتت پُنیتا پاوے سار، پتت پاپی دئے
 ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن اپنا کھیل وکھائیا۔ نرگن کھیل گرگھ میلا، بھیو کوئے نہ پائیندا۔ ایکا

گھر بہائے گروگر چیل، گر گوہند سنگ نبھائیندا۔ آد جگدی سجن سہیلا، سنت ساجن ویکھ دکھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ کلجک جانے اتتم ویلا، وار تھت نہ کوئے وڈیائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہم کھیلا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن بھو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ جس نوں کھندے کرنی کرتا، سو اپنا کھیل کرائیا۔ نہ بھو ہوئے کدے نہ ڈردا، بھے اپنا سرب جنایا۔ نہ جنمے نہ کدے مردا، جنم مرن وچ نہ آئیلا۔ اپنے در درویش بنے آپے بردا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوایا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑدا، آپے گھڑے بھنے سرب لوکایا۔ اپنے مندر آپے چڑھدا، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھدا، گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ کرے پڑھایا۔ آپ اٹھائے اپنا پردہ، پردہ نشیں مکھ نقاب نہ کوئے رکھایا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت گھر گھر دا، گھر گھر اپنا مکھ چھپایا۔ کرے ویس نہر نہر نرائن نہر دا، نہر نریش سچا ماہیا۔ گر مکھ گر سیکھ ہر جن سجن آپے پھڑدا، پھڑ پھڑ باہوں رہیا اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نہر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھیل کرے وچ جہان، خالق خلق خالق ہر ویکھے چائیں چائیا۔

۱۰۵۱

۱۰۵۱

☆ ۱۱ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ☆

ساچے تخت بیٹھا شہنشاہ، سچھنڈ ساچے وجے ودھایا۔ سو پُرکھ نہرنجن روپ دھرا، نہرنجن کھیل کرے بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نہرنجن ویس وٹا، اگم اگٹری کار کماٹیا۔ ایکنکارا ناؤں دھرا، ناؤں نہرکارا دے جنایا۔ آد نہرنجن کر رشنا، جوتی جوت ڈگمگایا۔ سری بھگوان سچ نشان لے بنے، ست ستوادی آپ اٹھایا۔ ابناسی کرتا ویکھے نین اٹھا، نہج نین آپ گھلایا۔ پاربرہم پرہم سپس جھکا، در اپنے منگ منگایا۔ بھوپت بھوپ راج راجان آپ اکھوا، شہنشاہ اپنا حکم ورتایا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، جلوہ نور نور درسایا۔ نوری جلوہ اک خدا، لاشریک وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچھنڈ ساچا

نہکلنک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

اک سہائیا۔ سچکھنڈ بیٹھا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وجے ودھائیا۔ سچ سندیسہ رہیا سنا، نر نریشا اکو ماہیا۔ دو جہاناں رہیا جگا، تھر گھر اپنا حکم ورتائیا۔ سُن اگم پردہ
 دے چکا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں راگ سناہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نوآسی ساچا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر
 نر نکارا، ہر جو اپنا آسن لائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن کرپسارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، آد
 جگادی آپ سناہیندا۔ برہم برہمادی پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ
 کرائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، دوسر ساتھ نہ کوئے رکھائیا۔ آد جگاد وجائے مردنگ، نام ندھانا اک رکھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے
 نگھ، گرہ گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ لیکھا جانے سورج چند، زمیں اسمان دے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی ونڈن ونڈ، وشن برہما شیو سیو لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نوآسی اپنا حکم ورتائیا۔ سچکھنڈ نوآسی سچ سلطانا، ہر ساچی کار کمائیندا۔ مہا پیر ملی جو دھاسور بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سدا
 سندیسہ دیونہارا دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ لیکھا جانے جیو جہانا، جیون جگت جوت آپ جگائیندا۔ دیونہارا پد نربانا، نربان پد اک وکھائیندا۔
 ۱۰۵۲ بودھ اگادھی ایکا گانا، بن اکھر آپ سناہیندا۔ داتا دانی دیونہارا دانا، دیاندھ ٹھا کر سوامی اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 نوآسی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نوآسی ٹھانڈا سیتا، سنگر اپنی دیا کمائیا۔ جگ چوکڑی چلائے ریتا، ریتوان بے پرواہیا۔ ترے گن لیکھا جانے اتیتا، پنچ تت تت
 کڑمائیا۔ آنتر باہر گپت ظاہر نرگن سرگن ٹھانڈا سیتا، میگھ امرت اک برسائیا۔ وسنہارا ہست کیتا، اوچ پنچ ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل آپ اند پٹھا، بھيو
 کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ہر بھگوانا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جگادی مرد مردانہ،
 وڈ مردانگی آپ کمائیندا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمانا، جگا جگتتر آپ جنائیندا۔ گر اوتار کر پردھانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پیر پیغمبر جگت نشانہ، نام نشانی ہتھ
 پھڑائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لوک پر لوک ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبق سناے گانا، چوڈاں لوک پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچکھنڈ نوآسی اپنی کار کرائیندا۔ سچکھنڈ نوآسی کرے کارا، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگادی ہوتیارا، ترے بھون دھنی ویس وٹائیا۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ

بے پرواہ سچی سرکارا، دیکھے سرب لوکانیا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، کھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکانیا۔ آد آنت نہ پارادارا، بے آنت کہہ کہہ پلو سرب چھڈانیا۔ جگ چوکڑی ہوئے خبردارا، ساچی خبر آپ سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچانیا۔ اپنی رچنا رچ نرنکار، نرگن سرگن دیکھ دکھانیندا۔ گھاٹن گھڑے بن ٹھٹھیار، گھاٹ اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ترے گن ناتا جوڑ سنسار، اپ تیج وائے پر تھی آکاش بندھن پانیندا۔ من مت بدھ دے آدھار، رکت بوند رنگ رنگانیندا۔ ناد شبد سچی ڈھنکار، گھر آتمک آپ رکھانیندا۔ آتم سیجا کھیل نیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپناراہ چلانیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچاراہ، آد جگاد چلایا۔ جگا جگنتر دے صلاح، ساچی سکھیا کرے پڑھانیا۔ گر اوتار لے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل دکھانیا۔ نرگن سرگن روپ دھرا، دھرنی دھرت دھول وڈیا۔ سچ سندیسہ دے گھلا، اک اکل سچا ماہیا۔ کھ لکھ لیکھا دے سمجھا، کائنات کرے پڑھانیا۔ اکھراکھ جوڑ جڑا، وکھرا اپنی دھار رکھانیا۔ ستھر ساچا لے وچھا، آتم سیجا اک ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا رنگ آپ رنگایا۔ ساچا رنگ ہر کرتارا، ایکا ایک رنگانیندا۔ آد جگادی بن سیوادارا، سیوک ساچی سیوکمانیندا۔ لوآں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایہتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان بن ونجارا، چوڈاں لوک ہٹ چلانیندا۔ نام وست سچ بھنڈارا، اوتھ اٹھ دکھانیندا۔ دیونہار سدا سنسارا، مہاسار تھی پھیرا پانیندا۔ جگ چوکڑی دیکھے وگسے دیکھنہارا، دیکھنہارا نظر کسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ وسے اینکارا، اکل کل اپنی کھیل کرانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھانیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد کرانیا۔ وشن برہما دیوے ساچی وتھ، وست اکو اک جھولی پانیا۔ انتر آتم مارگ دس، چار چار کرے پڑھانیا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، ستجگ تریتا دوپر کلجگ دیکھ دکھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا گیار گیارے وچ بھوایا۔ جگ چوکڑی گیار گیار گیار، ہر جو وڈا وڈا وڈیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، روپ انوپ دھرا۔ لکھ چوڑا سی جیو جنت سادھ سنت پاوے سارا، بھگت بھگونت دیکھ دکھانیا۔ ناتا توڑے ہوئے ہنگت گڑھ کوڑی کریا میٹ اندھیارا، نرگن ساچا چند چڑھانیا۔ شبد اگنی بول جیکارا، بے جیکار سمجھانیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن بن لکھارا، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ اپنا حکم ورتایا۔ سچکھنڈ نواسی دُھر فرمانا، دُھر درگاہی آپ جنائندا۔ حکمے اندر راجارانا، سپس جگدیش سرب جُھکائندا۔
 حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر گائے گانا، حکمے اندر راگ الائندا۔ حکمے اندر آتم پر ماتم امرت رس پینا کھانا، نچھر جھرنا آپ جھرائندا۔ حکمے اندر جوت پر کاس
 انجو پر کاس دکھانا، اگیان اندھیر چکائندا۔ حکمے اندر جگ چوکڑی ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائندا۔ حکمے اندر پتر سگھڑ سیانا، حکمے اندر مورکھ موڑھے
 گوڑھی نیندے سوائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچے تخت سو بھاپائندا۔ ساچے تخت ہر نرنکارا، اک اگلا
 آسن لائیا۔ دیا باقی نہ کوئے اُجیارا، جوتی نور نور نور زُشائندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، تخت نواسی سو بھاپائیا۔ در درویش بن بھگھارا، الکھ نرنجن اپنی
 الکھ آپ جگائیا۔ آپے ہوئے دیونہارا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپے جانے اپنا سچ وہارا، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ آپے لکھ چوڑاسی کرپسارا، انڈج جیرج
 اُتہج سیتج رکھے تھاؤں تھانیا۔ آپے گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، نرگن سرگن سرگن نرگن بندھن پائیا۔ آپے جگ چوکڑی کرے پار کنارا، تھر
 کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ دوار سوہنا بنک، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ کوئی لیکھانہ جانے
 آد آنت، مدھ اپنا کھیل کرایا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی رنگ، ایکارنگ سمایا۔ نہ کوئی نیا نہ کوئی منت، منتر شبد نہ کوئے سنایا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت،
 گر اوتار نظر کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی پاندھانہ کوئی پنڈت، ملا شیخ نہ کوئے پڑھایا۔ نہ کوئی گڑھ ہوئے ہنگت، کایا کوٹ نہ کوئے وڈیایا۔ نہ کوئی کھنڈانہ
 کوئی کھنڈت، تیر کمان نہ کوئے اٹھایا۔ نہ کوئی جیرج نہ کوئی انڈت، اُتہج سیتج روپ نہ کوئے دکھایا۔ سچکھنڈ دوارے پُرکھ ابناسی اکو اک بودھ گیانا
 پنڈت، پاربرہم اپنا ناؤں دھرایا۔ نہ درویش نہ کوئی منگت، بھگھاری روپ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی گر نہ کوئی سنگت، نہ کوئی چرن کول سمجھایا۔ آپے
 جانے اپنی بنت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچا کھیل آپ ورتایا۔ ساچا کھیل
 ورتے بھگونت، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت، بھگت بھگونت سیو لگائیا۔ کوٹن کوٹ نام نیا
 منت، رسنا جھوار ہی گائیا۔ کوٹن کوٹ جگت نارکت، ہر کنت اکو اک نظری آئیا۔ کوٹن کوٹ بستر رنگ چاڑھن بسنت، ہر بسنت رنگ اکو رنگ

دکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ دوارے اپنا پردہ پائی۔ سچھنڈ نواسی بیٹھا لگ، نیر نین نظر کسے نہ
 آئیندا۔ آد جگادی جگا جگنتر رہیا چپ، گر اوتار پیر پیغمبر اک پڑھائیندا۔ شبد دلارا کیتا سٹ، جن جننی اپنا روپ وٹائیندا۔ دائی دایا سیوا کرے ابناسی
 اچت، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ تھر گھر موئے اکوڑت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیکھے اٹھ، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ جوں بھوے توں
 جائے ٹٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرے جگ، جگ جگ ویس وٹائی۔ ترے گن مایا دیکھے اگت،
 لکھ چوڑاسی تپے لوکائی۔ جیو جنت ہوئے کگ، بدھی کاگ وانگ گرائی۔ کایا مندر اندر کوئی نہ بہے سچ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی کندر ٹلے پر بت کھوج
 کھوجائی۔ امرت آتم پیوے کوئی نہ رنج، اٹھسٹھ تیرتھ بھرے بھلے سرب لوکائی۔ نو دوارے رہے سچ، دسویں میل نہ سچے ماہیا۔ لیکھے لگے نہ کایا مائی
 کچ، کاجی گگریا کم کسے نہ آئی۔ ہر دے دسے نہ ہر ہر سچ، سچ سچ نہ کوئے گڑمائی۔ من و اشا رہے سچ، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائی۔ گر کاشد نہ سکے وایچ، آتم
 پر ماتم میل نہ کوئے ملائی۔ اجپا کرے نہ کوئے چاپ، رسنا جہوا سرب ہلکائی۔ پنچ وکارا کرے نہ کوئے گھات، کھنڈا نام ہتھ نہ کوئے چکائی۔ اپنی پت
 کوئے نہ سکے راکھ، بہبل رووے سرب لوکائی۔ جگ چو کڑی دیکھنہارا اندھیری رات، آلس نندرا وچ کدے نہ آئی۔ پُرکھ ابناسی دیکھے کھول تاک، دو
 جہاناں پردہ آپ اٹھائی۔ پیر پیغمبر گر اوتار کون دوارے بیٹھے گھاٹ، اپنے پتن ڈیرہ لائی۔ نیڑے دُور کون تکائے واٹ، بن پاندھی پھیرا پائی۔ کون
 نچھر رس رہیا چاٹ، رسنا رس نہ کوئے دکھائی۔ کون نرگن و کیا سرگن ہاٹ، ہٹو ہٹ نہ کوئے بھوائی۔ کون درشن پائے کملاپات، کول نین اکو نظری
 آئی۔ کون ناتا توڑے ذات پات، دین مذہب نہ کوئے رکھائی۔ کون لیکھا جانے پون سواس، اُنجا پونا رہیا سمائی۔ کون پوری کرے آس، سنجگ تریتا
 دوا پر کھجگ جن بھگتاں میل ملائی۔ کون پرگٹ ہوئے ساکھیات، سوچھ سرُپی روپ دھرائی۔ کون گر سکھ بنائے پارجات، چرن کول دے وڈیائی۔ کون
 پورب جنم پورا کرے گھاٹ، پورب لیکھا دے چکائی۔ کون لیکھا مکائے سیاں ساڈھے تن تن ہاتھ، روداس چمارا دے گواہیا۔ کون بنے مائی باپ، پتا
 پوت گود بہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ اپنا ویس وٹائی۔ سچھنڈ دوارے ویس اولا، سو پُرکھ نرنجن آپ

کرائیندا۔ آد جگادی اک اِکلا، جگ جگ ویس وکھائیندا۔ گر اوتار پھڑایا پلا، پلو ایگا گنڈھ پوائیندا۔ نام سندیس ایگا گھلا، نر نریش آپ پڑھائیندا۔ در
 درویش آپے کھلا، جوتی جاتا ڈمگائیندا۔ شبدری دھار آپے رلا، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، ہر جو اپنا بھو چکائیندا۔ سچھنڈ نواسی کھولے بھیت، بھو اپنا آپ جنایا۔ جگ چوکڑی کرے ہیئت، بھگت بھگونت لئے اٹھایا۔ لکھ چوراسی دیکھے
 کھیت، بن کرسانا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ نواسی اپنا پردہ آپ اٹھایا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، سچھنڈ
 نواسی کھیل کرائیندا۔ سچ سندیسہ دے سنا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشنوں در لئے بلا، برہما ایگا حکم منائیندا۔ شکر سیس رہیا جھکا، نیتز نین نہ کوئے
 اٹھائیندا۔ ترے گن مایا مارے دھاہ، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ پنج تت رہے گرا، دوئے جوڑ واسطہ سرب پائیندا۔ سنک سندن سنان سنن کمار
 لئے بلا، براہ اپنا حکم سناائیندا۔ یگے پُرش لئے اٹھا، حیکر یونال رلائیندا۔ نر نرائن چرنی ڈگے آ، کپلن مستک ٹکا ایگا لائیندا۔ دتا ترے ہوئے فدا، فطرت
 اپنی آپ مٹائیندا۔ رکھو دیو اکو منگ رہیا منگا، خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ پرتھو سیو لئے کما، ساچی سیوا جھولی پائیندا۔ متس جل رہیا سما، جل دھارا کھیل
 جنائیندا۔ کچھپ مندرا رہیا اٹھا، تیرا حکم سیس ٹکائیندا۔ موہنی متھن رہیا کرا، سمنڈ ساگر وروں وکھائیندا۔ دھنتر لیکھا رہیا چکا، دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔
 ہنسا اپنا ناؤں دھرا، سوہنگ گیت سوہلا ڈھولا ایگا گائیندا۔ نر سنگھ کھیل کرے بے پرواہ، در اپنا اک جنائیندا۔ بل دوارے پھیرا پا، باؤن اپنا بھو کھائیندا۔
 باؤن تیرا لیکھا دے مکا، پُرکھ ابناسی اپنا حکم ورتائیندا۔ انتم لہنا دے چکا، باقی کوئے نظر نہ آئیندا۔ نر ہر ویس وٹا، دھرو بالے لیکھا آپ چکائیندا۔ گج
 تند آپ کٹا، ہری ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ حکمے اندر لئے بٹھا، نام ڈوری اک اٹھائیندا۔ پرس رام لئے اٹھا، پچھلی کیتی یاد کرائیندا۔ رام دسرتھ بیٹا لئے
 جگا، پرگٹ رمیا رام اپنا حکم ورتائیندا۔ وید ویاسائین دے گھلا، پُران اٹھاراں پردہ لائیندا۔ گیتا گیان لہنا دینا دیوے جھولی پا، تریلوکی نند نند آپ
 جنائیندا۔ پھڑ باہوں چرناں ہیٹھ لئے دبا، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ موسیٰ اک سندیسہ دے پینچا، کوہ طور نظر کوئے نہ آئیندا۔ عیسیٰ لیکھا دے سمجھا، خدا
 نور ظہور اک درڑائیندا۔ محمد احمد پردہ دیوے لاه، اللہ رانی گنڈھ پوائیندا۔ چار یاری جوڑ جڑا، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حکمے اندر کھیل ورتا، دھر فرمانا

آپ سنانیندا۔ سڳھنڌ کھیل کرے سڳا شهنشاه، نرگن نانک سرگن نانک اپنے نال پر نائیندا۔ ایکا منتر نام درڙا، نام ست جھولی پائیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم لیکھا دے جنا، ایش جیو برہم پار برہم سنگ ملائیندا۔ چار ورن کھتری براہمن شودر ویش ایکا گھر دے دکھا، ذات پات راو رنک راج راجان شاہ سلطان نہ کوئے جنائیندا۔ ساچی سکھیا اک درڙا، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ اگئی کار آپ کرا، انگد ایکا انگ لگائیندا۔ انگد امرت آتم جام پیا، امر داس ویکھ وکھائیندا۔ رام داس کا یا مندر بھيو چکا، هر مندر رام داس پرده لائیندا۔ آد جگادی دهن انادی شبد انادی راگ دے الا، گر ارجن ارجن گر بھيو کھائیندا۔ بودھ اگادھی شبد سنا، انراگی اپنا راگ لائیندا۔ سنجگ تريتو دواپر کلجگ وچھڑے لئے ملا، گر اوتار پير پينمبر سادھ سنت اپنا میل ملائیندا۔ پنچ اک پنچ دو باون اکھر آپے هو، نرگن سرگن سرگن نرگن پنچ تن پنچ پنجم اپنا میل ملائیندا۔ گرو گرنه پنچ ساچا بو، بودھ اگادھ سنت سادھ لکھ چوراسی جیو جنت ونڌ ونڌائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا هر گویند میٹے چند، سچ کٹار کرتیار، پریم پیار دو دھار آپ وکھائیندا۔ هر رائے دے ادھار، آتم انتر کر پیار، هر کشنا کر وچار، کشنا لیکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ تیغ بہادر کھھی دھار، سنسار ساگر کرے پار، ڈبڈے پاتھر جائے تار، پاهن اپنا چرن چھہائیندا۔ گویند سورا خبردار، پُرکھ اکال کرے پیار، پوت سپوتا اپنی گود بہائیندا۔ کھڑگ کھنڌا تیز کٹار، برہمنڌاں کھنڌاں گگن پاتالاں جیرج انڌاں پاوے سار، اُتبیج سیتج لیکھا موئل چکائیندا۔ بھگت اٹھاراں ونج و نچار، دھرو پرہلاد لئے ادھار، جوتی جوت سروپ هر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حکم پنجم میتا، پنجم پنچ جنایا۔ آد جگادی جانے ریتا، ست ستوادی بے پروا ہیا۔ وسے دھام اک انڈیٹھا، سڳھنڌ اپنا ڈیرہ لایا۔ لکھ چوراسی سجن میتا، گھر گھر ویکھ وکھایا۔ پر کھنہارا جیو جنت نیتا، نیتیان اکو اک رگھرایا۔ جوتی جوت سروپ هر، آپ اپنی کرپا کر، سڳھنڌ نواسی ساچے هر، ساچی کھیل آپ رچایا۔ ساچی کھیل کرے بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ جگ چوکڑی کرے انت، نو سو چورانونے چوکڑی پنڈھ مکائیندا۔ کلجگ کھیل کرے بے انت، بے انت بھيو کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ هر، آپ اپنی کرپا کر، سڳھنڌ ساچی دھار چلائیندا۔ سڳھنڌ نواسی ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلایا۔ هر پُرکھ نرنجن هو تیار، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ ایکنکار محل اٹل ویکھ مینار، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ آد نرنجن کر اُجیار، نور ظہور اک درسایا۔ ابناسی کرتا کھول

پُرکھ اکال میرا صاحب سَنگَرِ مینا دانا، لکھ چوڑاسی دیکھے تھاواں تھانیا۔ ٹھاکر سوامی میرا ٹھانڈا کرے سینہ، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ دیکھنہارا مکہ مدینہ، کایا مقبرہ کھوج کھوجایا۔ آد جگاد لوک پر لوک اُون گون ترے بھون کھنڈ برہمنڈ جس رکھے اپنے ہدینا، گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر رہیا پھرایا۔ سو صاحب آئے پرینا، پر بل اپنا حکم منایا۔ گر کھھاں ٹھانڈا کرے سینہ، امرت میگھ اک برسایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، بھنڑی رین نال ملائیا۔ بُجھائے پاس جگت گر سکھ مینا، سچ ساگر لئے سمائیا۔ ناتا توڑے ترے گن مایا لوک تینا، تریلوکی نند نہ کونے وڈیایا۔ گر کھھاں ہون نہ دیوے کسے ہدینا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ بھگت بھگوان آد جگاد لکھ چوڑاسی نالوں وکھ کینا، وکھری اپنی دھار چلائی۔ کلج راج راجناں شاہ سلطاناں بھنے ہنکاری مینا، ہنکاری گڑھ دے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہہکنک نرائن نہ، سچکھنڈ نواسا پُرکھ ابناسا کلج انتم لکھ چوڑاسی دیکھے تماشنا، گھر گھر مندر اندر منڈپ اپنی راس رچایا۔ راس رچے ہر گوپی کاہن، لکھ چوڑاسی کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جانے سینا رام، سرتی سب دی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لہنا دینا چکائے نام ستنام، نانک نرگن آد جگاد جگانتہر جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ گوہند سنگر گر گر پیائے ساچا جام، سچ پیالہ مدھر رس ہتھ رکھائیندا۔ کلج انتم پرگٹ ہو سری بھگوان، گوہند جھلائے سچ نشان، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ لہنا مکا زمیں اسمان، چوڑاں طبق دیکھے مار دھیان، چوڑاں لوک نام اکو گان، کوٹن کوٹ وشن برہما شو منگن دان، داتا دانی دیاوان، پُرکھ اکال اکل کل دھاری اکو نظری آئیندا۔ اک اکال اک ہر، اینکارا اک وڈیایا۔ اک درویش اک در، اکو الفی رہیا ہنڈھایا۔ اکو اکھر نش اکھر روپ رہیا پڑھ، اکو کرے آد جگاد پڑھایا۔ اکو نور انجو پرکاس دھر، دھرنی دھرت دھول آکاش پرکاس کرے رُشائیا۔ اکو دو جہاناں کھیل دیکھے گھر گھر، لکھ چوڑاسی کایا مندر اندر ڈیرہ لایا۔ اکو آد جگاد جگانتہر گھاٹ لئے گھر، اکو انتم بھن وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نہہکنک نرائن نہ، جگ کرتا جگ کر نیہارا کیتی سب دی دیکھے تھاواں تھانیا۔

☆ ۱۲ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سَنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لُدھیانہ ☆

سَت بھومکا سوہے استھان، سچ خاک ملے وڈیا نیا۔ سو بھاؤنت سو مکان، جس گرہ مہربان نظر لکھنیا۔ سو در ہوئے پروان، جس گھر پروانہ نام ہتھ
 پھڑا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچی دھرنی چڑھیا چا، خوشی اکو اک دکھانیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا آ، کلج
 اتم پھیرا پانیا۔ چوتھے جگ لیکھا رہیا مُکا، لہنا آپ دو انیا۔ غریب نمانے رہیا اٹھا، پھڑ باہوں گلے لگانیا۔ ساچا مارگ رہیا جنا، اتم پر ماتم دے وڈیا نیا۔ ایکا
 مندر رہیا دکھا، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ جنم جنم دا جھیرا دئے گوا، جھگڑا ات نہ کوئے لڑا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا
 کمائیا۔ دھرنی دھرت پیکھے نین، نیتز پیکھ خوشی منانیا۔ واہوا ہر جو ہر ہر آیا لین، ہر جن ساچے میل ملا نیا۔ پورب جنم دا دیوے دین، لیکھا اپنے ہتھ
 دکھانیا۔ جس نوں آد جگاد گر اوتار پیر پینمبر پر م پُرکھ سلطان کہن، سو شہنشاہ پھیرا پانیا۔ جس دا ورن برن شاستر سمرت گائن گان، گا گا شکر منانیا۔
 جس نوں کہندے ویس وٹائے نائی سین، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتانیا۔ چرن ویکھے چرن دوار، ہر چرن ملے وڈیا نیا۔
 جس وچھڑیاں لکھ جیوراسی مارے مارے، رائے دھرم دئے سزائیا۔ جس بھلیاں ہوئے ہا ہاکار، نو نو نہ کوئے تھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سو صاحب پھیرا پانیا۔ دھرنی کرے اسپس ایک، دوئے دوئے نمسکاریا۔ پاربرہم تیرا اولڑا بھیکھ، نظر نہ آئے وچ سنساریا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس،
 نہ کوئے مونڈ منڈا رہیا۔ نرگن روپ رہے ہمیش، سچھنڈ ساچے سو بھا پارہیا۔ کوٹن کوٹ سیوا لئے وشن برہم ہمیش، برہم اپنی انس بنا رہیا۔ سنجگ تریتا
 دواپر کھیلیا کھید، گر اوتار حکم ورتا رہیا۔ اپنے اندر اپنا رکھیا بھیت، بھيو اپنا آپ چھپا رہیا۔ کلج اتم کر کر ہیت، روپ انوپ آپ دکھا رہیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کما رہیا۔ دھرنی کہے میرا سوہیا گھر، گھر آیا پُرکھ ابناسا۔ چوتھے جگ ملیا ور، دتا سچ دلاسا۔ لیکھا
 جانے نرائن نر، دو جہاناں کھولے خلاصہ۔ غریب نمانیاں لئے پھڑ، سدا سہیلارکھے اپنے پاسا۔ نر بھو چکائے بھے ڈر، کرے کھیل پُرکھ سمراتھا۔ گرگھ
 سجن لئے پھڑ، لیکھا چکائے ہتھو ہاتھا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل صاحب سرب گھٹ واسا۔ دھرنی کہے میری آد اڈیک،

آنت پور کرائیا۔ پُرکھ ابناسی نظری آیا لاشریک، شرع سنگ نہ کوئے لیایا۔ کلجک میٹے آنت اندھیرا تاریک، ساچا چند کرے رُشانیا۔ سچ نشانہ مارے
 ٹھیک، کلجک ٹھیکر بھنّ دکھایا۔ غریب نماںیاں لائے سچ پریت، پریتوان پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی دتے اِکو ریت، اوچ پنچ نہ کوئے دکھایا۔ ناتا توڑے
 مندر مسیت، گرو دوار شودوالا مٹھ ایکا ایک گھر دکھایا۔ آتم پر ماتم سنائے ساچا گیت، دوجی اور نہ کوئے پڑھایا۔ کرے پاک پتت پُنیت، پتت پاپی لئے
 ترایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دھرنی کہے میرا آیا شاہ، شو میرے وڈی وڈیایا۔ کوچھی کملی لئے اٹھا، میرا
 دردی ڈکھ ونڈایا۔ چار کُنٹ ملے نہ کوئے تھاں، تھان تھنتر نہ کوئے سہایا۔ دین مذہب کلجک انتم سچ دوارپوں سارے کر گئے نہ، آگے ہو سپس نہ
 کوئے جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہر نظر اٹھایا۔ مہر نظر پر بھ اِکو رکھ، اپنا کھیل دکھائیدا۔ لکھ چوڑا سی بھانڈے سکھ، بھریا
 کوئے نظر نہ آئیدا۔ کوڑی کریا جگت ہٹ، نام ونجارا نہ کوئے رکھائیدا۔ ترے گن مایا لگی اگ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیدا۔ نہ کوئی حاجی کرے حج،
 مکہ کعبہ سرب گرا لائیدا۔ نہ کوئے کنارہ تیر تھ تٹ، گنگا گوداوری جمنا سرتی نین شرمائیدا۔ سادھاں سنتاں خالی دسن مٹ، ہر مندر روپ نہ کوئے
 وٹائیدا۔ ساچا دیپک جوت جگے نہ لٹ لٹ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیدا۔ دئی دوتی سب نوں لگا پھٹ، گھاؤ بند نہ کوئے کرائیدا۔ کرے کھیل پُرکھ
 سمرتھ، نرگن سرگن ویکھ دکھائیدا۔ بن گرکھاں گر گر کوئے نہ رکھے پت، پت پر میثور نہ کوئے منائیدا۔ جگ چوکڑی جو رکھے ڈھک، کلجک انتم پردہ
 لائیدا۔ کرے نبرہا حقو حق، حق حقیقت کھوج کھوجائیدا۔ سچکھنڈ نو اسی بن اکھاں رہیا تک، کلجک نیتز بند کرائیدا۔ بھاگ لگائے کلی ککھ، جس گرہ
 گرگھ ڈیرہ لائیدا۔ دھرنی وچھا کے بیٹھی ستھ، ستھ یارڈا اک ہنڈھائیدا۔ گو بند پیتا ٹھانڈا سیتا میری پت لئے رکھ، پت پتونتا پھیری پائیدا۔ میرے نک
 سوہے سہاگ نتھ، پُرکھ ابناسی سگن منائیدا۔ جن بھگتاں ساچا مارگ رہیا دس، ساچی سکھیا اک سمجھائیدا۔ چار ورن ذات پات اوچ پنچ راؤ رنگ ایکا مندر
 جان وس، ہر مندر آپ سہائیدا۔ پاربرہم پر بھ گاؤ جس، دوسر جس کم کسے نہ آئیدا۔ نر نر نکار درشن پاؤ نس نس، ویلا گیا ہتھ نہ آئیدا۔ گر اوتار پیر
 پینمبر کلجک انتم خالی ہتھ رہے جھس، بے بس سرب گرا لائیدا۔ کوڑی کریا جگت منارا جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پائیدا۔ بھگت نگارہ دو جہان جانا وچ،

سری بھوان آپ وجائیدا۔ کایا چولا سب نے جانا تچ، پنج تت سنگ نہ کوئے رکھائیدا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن سگلا سنگ جانا چھڈ، بن سنگر سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ کایا کوری ڈوگھی بھوری وچوں کرنا اڈ، سچ محل اک وکھائیدا۔ گیت گو بند گاؤ چھند، سوہلا ڈھولا اک پڑھائیدا۔ آتم پاؤ نجاند، نجاند اک وکھائیدا۔ جنم جگ دی ٹٹی لو گنڈھ، گنڈھنہارا دیا کمائیدا۔ جس نوں کہندے رہے صاحب بخشند، سو صاحب پھیرا پائیدا۔ جو آد جگاد جگا جگنتر ونڈاں رہیا ونڈ، سو اتم سب دی ونڈ اپنے لیکھے پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دھرنی دھرت دھول سہائیدا۔ دھرنی کہے میرا رنگ، نظر کسے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی سورے سربنگ، سر میرے ہتھ ٹکایا۔ میری تنگی ہوئے نہ کنڈ، پردہ اکو اک پایا۔ بھگت بھگونت میرے حصے دتے ونڈ، میں جا جا سیس جھکایا۔ جتھے گاؤن سوہنگ چھند، تس مندر ہر جو رہیا سمایا۔ اندر باہر اکو اند، دو جارس نہ کوئے وکھایا۔ میرے کالجے پے گئی ٹھنڈ، چار جگ دا دکھرا دکھ گویا۔ میرا ٹٹا مان گھمنڈ، بلہین دیاں ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گرہ و سیں ساچے سانیا۔ سچا سائیں ہر گوپال، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیدا۔ جس گرہ و سے میرا لال، تس گرہ ہر جو سوہا پائیدا۔ آد جگادی دین دیاں، دین اپنے گلے لگائیدا۔ آپے پچھے مریداں حال، مُرشد اپنا ویس وٹائیدا۔ سو پچھ سروپی درس وکھال، دید عید چند چڑھائیدا۔ سدا سہیلا چلے نال، صاحب سنگر و چھڑ کدے نہ جائیدا۔ لیکھا جانے ساہ کنگال، بن کنگال اپنا بھیکھ وکھائیدا۔ کلج اتم بنیا آپ دلال، گر اوتار پیر پیغمبر اپنے کھاتے وچ رکھائیدا۔ ست ستوادی برہم برہمادی پاربرہم ہر ایک مارگ دے وکھال، بن رہبر راہ چلائییدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیدا۔ ساچا کھیل سچ دوار، در دروازہ آپ گھلایا۔ پرگٹ ہو پروردگار، پردہ اپنا دے اٹھایا۔ جلوہ نور نور جلال، نور نورانہ نور رُشائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے تھاؤں تھانیا۔ مقامے حق بے مثال، بے نظیر پھیرا پائیا۔ محبان بیدو بن دلال، بی خیر یا اللہ الہی نور ویکھے تھاؤں تھانیا۔ چو داں طبقاں بن دلال، ساچا سبق اک سنایا۔ ایک کلمہ کائنات کرتیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ آپ اٹھایا۔ پردہ اوہلا لاه سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل کرائیدا۔ زرگن نور زراکار زرنکار ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا بھیو چکائیدا۔ جس نوں گر اوتار پیر پیغمبر رسنا جہوا

گئے رٹ، نیوں نیوں سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ سو دیوں آیا ساچی وتھ، ہنگ اپنی جھولی پائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل سمجھائیندا۔
 بودھ اگادھی مہما اکھ، کتھ کتھنی آپ جنائیندا۔ ست ستوادی چلائے ساچا رتھ، ست پُرکھ نرنجن سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، وست
 امولک آپ ورتائیندا۔ ہرے اندر آپے وس، ہر مندر آپ سہائیندا۔ دوس رین گائے جس، انبولت شبد الائیندا۔ ساچا مارگ اکو دس، وہ دشا بھو
 چکائیندا۔ میٹے رین اندھیری مس، نرگن جوت چند چٹھائیندا۔ تیر انیلا مارے کس، بجر کپائی پار کرائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملائے ہس ہس، ہنس مکھ
 سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ گرگھ گرسکھ ادھ وچکار نہ جائے پھس، جم کا پھاس آپ کٹائیندا۔ میل ملائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھرنی اُتے گرگھ گھر، گرگھ گھر آپے وڑ کایا مندر ساچے چٹھ، سرت سوانی لئے پھڑ، شبدی اکھرا اکو پڑھ،
 آتم پر ماتم بنھے لڑ، پلو اگو گنڈھ دکھائیندا۔ گھر وچ گھر گھر وچ مندر، گھر گھر وچ کھوج کھوجایا۔ گھر وچ نام گھر وچ منتر، گھر وچ سکھیا دئے سمجھایا۔
 گھر جوت گھر نرنتر، گھر وسے سچا ماہیا۔ گھر اگنی تت بسنتر، گھر امرت میگھ برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گھر ویکھے چائیں
 چائیا۔ گھر وچ گھر گھر ٹکانا، ہر گھر گھر آپ سہائیا۔ گھر گھر شبد گھر بانا، ہر گھر گھر رہیا اڈایا۔ گھر گھر منو آراجا رانا، اپنا حکم ورتایا۔ گھر گھر سنگر ورتے
 بھانا، من منسا دئے کھپایا۔ گھر گھر گائے اگنی گانا، انحد نادی ناد وجایا۔ گھر گھر دیوے دھر فرمانا، سچ سندیسہ اک الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، گرگھ میگھ سہج سہجایا۔ گھر مندر گھر کوٹ، گھر آسن سو بھاپائیندا۔ گھر نور نرمل جوت، گھر پرکاس پرکاس دکھائیندا۔ گھر شبد اگنی لگے
 چوٹ، گھر ڈنکانا نام وجائیندا۔ گھر دُئی دویتی کڈھے کھوٹ، گھر بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ گھر پُرکھ اکال رکھائے اک اوٹ، اشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ ساچا گھر وسے کھیڑا، گرسکھ ملے وڈایا۔ سنگر نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ
 مکایا۔ آتم پر ماتم کھلا کرے ویہڑا، دُئی دویتی پردہ لاہیا۔ پنچ وکار نہ کرے جھیرا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے لڑایا۔ دُونگھے ساگر کجگ بھوری
 بنھے بیڑا، اپنے کندھ لئے اٹھایا۔ اکو ناتا جوڑے ٹوں میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ گھر

دیوے وڈیاںیا۔ گرگھ گھر سچ مکانا، مقبرہ نظر کوئے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربانا، مہر نظر اک اٹھایا۔ دپیک جوت جگے مہانا، نورو نور چکایا۔ انحد شبد
 اگئی گائے گانا، تال تلوڑانہ کوئے وجایا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، بھگون اپناسنگ رکھایا۔ گرگھ ورلے دیوے مانا، جس جن اپنی بوُجھ بُجھایا۔ چرن
 کول کول چرن بخشے اک دھیانا، دھیان دھیان نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ کھیڑا اک وسایا۔ گرگھ
 کھیڑا وسے بنک، بنک دوا ری آپ وسائیندا۔ نام ندھانا وجے ڈنک، ڈورُو ڈنکا اک سٹائیندا۔ دئی دوتی ہوئے ہنگتا مایا ممتا کڈھے شنک، شرع روپ نہ
 کوئے دکھائیندا۔ آتم پر ماتم بنائے ساچی بنت، بسن بنواری اپنی دیا کمائیندا۔ گھر میلانا کنت، کنت کنٹول ساچی سچ سٹائیندا۔ ایکاناؤں نیا منت، من
 واشنا میٹ مٹائیندا۔ گر سکھ سچا گیان بودھ آتم پنڈت، جس جن پاربرہم اپنا درس دکھائیندا۔ سو پروان ہوئے ساچا سنت، جس ست پروانہ نام پھڑائیندا۔
 تس لیکھا جانے بھگت بھگونت، جس بھگت اپنی گود بہائیندا۔ کلجگ انتم لکھ چوراسی ہوئی ننگت، کوٹن کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پر بت سادھ سنت
 گر لائیندا۔ در بھکھاری بنے نہ کوئے منگت، جگت بھچھیا جھولی سرب ڈاھندا۔ گرھ تئے نہ ہوئے ہنگت، ہر کانام ہر دے نہ کوئے وسائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ بنک اک صلاحیندا۔ گر سکھ بنک صلاحن یوگ، یگتی ہر جو آپ بنایا۔ جس گرہ ملے ساچی موکھ، کمتی چرناں ہیٹھ
 دباںیا۔ آتم پر ماتم ہوئے سچ سنجوگ، دھر سنجوگی میل لئے ملایا۔ ناتا تئے چوداں لوک، لوک پر لوک لہنا دئے مکایا۔ جس مندر گایئے اک سلوک،
 سوہنگ ڈھولا اکو گایا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جاتا ڈمگایا۔ گرگھ پکڑے آلیوں ڈگے بوٹ، نام چوگ ہتھیں پانیا۔ انت جنائے ساچی اوٹ،
 پُرکھ اکال سچی سرناںیا۔ سننگر سچا اکو بہت، کوٹن کوٹ گرو کم کسے نہ آئیا۔ نرگن سرگن اوت پوت، پت پوترے کھیل کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گر سکھ دوارا اک سٹائیا۔ گر سکھ دوارا سچ محلہ، جس گرہ ہر ہر کھیل کرائیندا۔ ہر سنگت روپ سنگت رلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ اندر باہر
 پھڑائے پلا، اپنا آپ گنڈھ دکھائیندا۔ سچ سندیس نر نریش اینکار ایکا گھلا، اکو وار سرب پڑھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ گرگھ ہر جن ہر
 بھگت انتر آتم آپ رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ ساچی سو جھی جائے سبھ، سوچنا ہر جنایا۔ آپا چین آپا لئے بُجھ، بُجھارت اکو ہر سمجھایا۔ سننگر

صاحب دیونہارا دات کُجھ، کوجھے کملے لئے اُٹھائیا۔ پیار پروار جائے رُجھ، رُچی آتم پر ماتم لو لائیا۔ اندر دسنہارا آپے لئے پُچھ، گُرگھ کیکڑے رستے جائیا۔ سنگر کولوں کوئے نہ سکے لُگ، پردہ سکے نہ کوئے چُھپائیا۔ جس جن اُپر کرپا کر جائے تھ، اپنا بھیو دئے کھلایا۔ جس امرت پیائے جام گھٹ، تِس ترے بھون دئے بُجھائیا۔ گُرسکھ بوٹا کدے نہ جائے سُنک، سنج ہریا آپ کرائیا۔ بھاگ لگائے ماتا کُگھ، جننی جن دیوے وڈیائیا۔ کرپا کر ابناسی اچت، چیتن سُرتی دئے کرائیا۔ پنج تت کایا موئے سوہے رُت، رُت رُتری آپ مہکائیا۔ دکھائے سُنکھ پیو پُت، پتا پوت ایکا رنگ دکھائیا۔

★ ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

کایا ماٹی کرے صاف، زِگن سرگن سیو کمائیا۔ کوٹ جنم دے لاہے پاپ، دُرمت میل دھوائیا۔ کرپا کرے پر بھو پر بھ آپ، جن میلے ہر گوسانیا۔ کر پرکاس اندھیری رات، اگیان اندھیر مٹائیا۔ گھر مندر کھول تاک، در دروازہ کُنڈا لاہیا۔ نام سنائے ساچاناد، دُهن آتمک راگ الایا۔ گرہ مندر کرے لاڈ، آتم پر ماتم گود سہائیا۔ ہر جن لیکھا جانے ساچے سادھ، صدق صبوری صبر ہنڈھائیا۔ بھیو چُکائے واد وواد، وکھ امرت رُپ وٹائیا۔ دُو گھی کندر ہو وِسما، وِسما دی وِسما سمائیا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں رکھے یاد، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک ساچی سیو کمائیا۔ کایا مندر دیوے دھو، ہر جو ہر ہر دیا کمائیدا۔ کرے پرکاس ساچی لو، لو آں پُریاں پردہ لاہندا۔ ہنگ برہم آپے ہو، سو پُرکھ زرنجن میل ملائیدا۔ امرت رس نَجھر چو، ساچی دھارا آپ وائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مندر ویکھ دکھائیدا۔ ہر جن مندر دیا باقی، ہر زمل جوت جگائیا۔ کرے کھیل اک اکانتی، اکل کل اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اندر وڑ وڑ سنائے ساتی، ساکہ آتم پر ماتم دئے پڑھائیا۔ سوہنگ اکھر پوجا پاٹھی، پوتھی پُستک اکو اک دکھائیا۔ پار برہم پر بھ سگلا ساتھی، گھر ساچا سنگ نبھائیا۔ شاہو بھوپ شہنشاہ شاہ شہاباشی، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیا۔ کرے کرائے بند خلاصی، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ جس گرہ مندر کرے واسی، تِس دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن

مندر اک سہانیا۔ ہر جن مندر ہر جو ویکھ، اپنی خوشی منائیندا۔ جتھے نہ کوئی اولیانہ کوئی پیر شیخ، پنڈت پاندھانہ کوئے پڑھائیندا۔ پُرکھ اکال اکو ٹیک، دُوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ سدوسے سچا دیس، جس دیس ہر جو ڈیرہ لائیندا۔ کُجگ اتم اک دُوجے دا گھر لین ویکھ، گرسکھ گر گر پردہ آپ اٹھائیندا۔ اتم پر ماتم کھولے بھیت، بھو ابھیدا آپ جنائیندا۔ تیرا میرا اکو ہیت، ہتکاری آپ سمجھائیندا۔ کایا اندر کھیلے کھید، کھید نہارا نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن مندر صاف ویکھ وکھائیندا۔ صاف مندر ویکھ سوہنا، سو اپنی رہیا جنائیا۔ گرسکھ میرے جہا ہونا، میرا رُپ گرگھ نظری آئیا۔ بھگت بھگونت نیچ بونا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت رونا، رو رو دئے ڈھائیا۔ ہر مندر اندر کسے نہ سونا، رائے دھرم دئے سزائیا۔ گرگھاں اٹھ اٹھ گیت گاؤنا، سوہنگ ڈھولا چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناسی اک مناؤنا، جس ملیاں ڈکھ رہے نہ رائیا۔ گرہ مندر سچا اکو پاؤنا، جس گھر ٹھگ چور یار نظر نہ آئیا۔ ساچی سیجا اکو سونا، جس سیجے سنتیاں سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ ورگھر داتا اکو پاؤنا، جس پاتوٹ نہ آوے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ مندر میلا چائیں چائیا۔ گرگھ مندر سچ منارا، رکھی منی دھیان لگائیا۔ جس گھر وسے آپ نرنکارا، سو گھر سچھنڈ سو بھاپائیا۔ جس گرہ لگے سچ دربارا، سو در ساچی درگاہ رُپ وٹائیا۔ جس در بولے نام جیکارا، سو در بے جیکار سنائیا۔ کُجگ اتم کھیل نیارا، ہر خالق آپ کرائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں گرگھ ورا کر پیارا، گر گر گرگھ صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر اوتارا، در گھر ہر اکو اک وسانیا۔

۱۰۶۶

۱۰۶۶

★ ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ صاحب سمرتھ، سچھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ سٹ شبد ڈلارے دیوے مت، بے پرواہ آپ سمجھائیندا۔ وشنوں نیز کھول اکھ، ہر جو اپنی کل ورتائیندا۔ برہے ست سرُپ ویکھ پرتکھ، پارہم پر بھ اپنا آپ وٹائیندا۔ شکر ترسول ہتھوں سٹ، جودھا مہاپیر حکم سنائیندا۔ ترے گن کھیڑا ہندا جائے بھٹھ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ پنج تت لگن والی اک، تتوت تت جنائیندا۔ ناڑ بہتر ابلے رت، رتی رت کھوج کھوجائیندا۔ دو جہان چلاونہارا

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

رتھ، بن رتھو ہی سیو کمائیندا۔ بودھ اگادھ مہما اکھ، زِ رِگن زِ رِگن آپ جنائیندا۔ اوتاراں مارگ رہیا دس، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ جگت ویکھو نٹھ نٹھ، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اندر مندر رہیا وس، رُوپ رنگ رکھ نہ کوئے جنائیندا۔ لیکھا جانے رُو سس، سُو رِج چن حکمے اندر بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، ہر سچن آپ سٹائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھو اپنی ریت، ریتوان رہیا سمجھائیندا۔ ناتا تھامندر مسیت، مسجد بھيو کوئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئی پلپیت، پتت پاؤن نظر کسے نہ آئیندا۔ کایا چولی چڑھے رنگ نہ کوئے مچھ، سادھ سنت دین دُہائیندا۔ پر ماتم آتم آتم پر ماتم کوئے نہ گائے گیت، رسنا جہوا ہوئی ہلاکائیندا۔ سنگر سچا سٹا دے کر پیٹھ، نیز نین درس کوئے نہ پائیندا۔ جیو جنت کوڑا ہو یا رِٹھ، امرت رس نہ کوئے بھرائیندا۔ کلجگ انتم رہیا بیت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ سچ سندیسہ شہنشاہ، سچکھنڈ نوآسی آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ زِ رِجن بے پرواہ، بے آنت اپنی دھار دکھائیندا۔ ہر پُرکھ زِ رِجن زِ رِگن زِ رُویر ویس وٹا، اجوئی رہت ڈگمگائیندا۔ ایلکارا ناؤں زِ نکارا سرب دے پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آد زِ رِجن گھٹ گھٹ اندر دیپک جوت دے جگا، جوت زِ رِجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان ایتھے اوتھے دو جہاناں دے جھلا، ست ستوادی برہم برہمادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناسی کرتا نادا گئی دے وجا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ سٹائیندا۔ پاربرہم پر بھ لیکھا دے مکا، برہم ویتا برہم نیتا نیتن نیت نیرن نیر اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت کر کریتا، ویکھنہارا کایا کھیتا، پنج تت اندر مندر ڈو گھی کندر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر زِ نکارا، دو جہاناں آپ جنائیندا۔ گر اوتار کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت دے ہلارا، نام ہلارا اک رکھائیندا۔ سچک تریتا دواپر کلجگ بیتیا وچ سنسارا، تھر کوئے رہن نہ پائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ نیتر روون وارو وارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور سچکھنڈ دوارے لایا اک اکھاڑا، کوٹن کوٹ گوپنی کاہن ناچ نچائیندا۔ در درویش منگن بن بھکھارا، وشن برہما شو کروڈ تیتیا سُرپت راجا اند سپس جھکائیندا۔ لکھ زِ رِجن بول جیکارا، بے جیکار اکو راگ الایا۔ کلجگ انتم کھیل نیارا، کرے کرائے کر نیارا، ترے گن ایتنا اپنا رُوپ انُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اک اِکلا اِککارا، چتر بُج بھو کھلایے اپنا گجھ، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اُٹھایا۔ پردہ نشیں پروردگار، رحمت رحیم رحمان آپ کمانیدا۔ لیکھا جانے دو جہان، زرگن سرگن سرگن زرگن ویکھ دکھانیدا۔ مقامے حق حق ہو پردھان، لاشریک نوجوان، نوبت ایکا نام وجانیدا۔ چوڈاں طبق ہوئے حیران، پیر پیغمبر نین شرمان، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار نیز تین نہ کوئے اُٹھانیدا۔ کاغذ قلم سرب گرلان، لیکھا لکھیا نہ جائے بے پہچان، کاتب ہتھ نہ کوئے اُٹھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک جنانیدا۔ سچ سندیسہ سنگر پیتا، ست ستوادی آپ جنایا۔ ترے گن مایا تپے انگیٹھا، نو کھنڈ پر تھی رہیا تپایا۔ کسے نہ ملے رام پیتا، پیتا سرتی رام نہ کوئے پرناپا۔ پڑھ پڑھ تھکے گیان گیتا، گر گیان ہتھ کسے نہ آیا۔ شاستر سمرت وید پُران، کرے کھیل آپ انڈیٹھا، انڈیٹھی دھار چلایا۔ صاحب سلطان سورا سربنگ بیٹھا رہے اتیتا، ترے گن وِچ کدے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنہیڑا ایکا وار جنایا۔ سچ سنہیڑا سری بھگوان، سو پُرکھ زر نجن آپ جنانیدا۔ ہر پُرکھ زر نجن بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹانیدا۔ ناؤں زر نکارا ویکھے مار دھیان، اِککارا ویس وٹانیدا۔ آد زر نجن نور مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا لکھ چوڑاں کھوج کھوجانیدا۔ ابناسی کرتا دیوے دان، اندر باہر گپت ظاہر انہو اپنی کھیل کرانیدا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، آد جگادی دیونہارا برہم گیان، پار برہم برہم وِچا آپ پڑھانیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، تخت نواسی شاہو شاباشی ساچے تخت سو بھاپانیدا۔ ساچا تخت اِککارا، ایکا ایک بنایا۔ نہ کوئی دیسے چو بدار، سیوک رُپ نہ کوئے دکھایا۔ نہ کوئی گھاٹ گھڑے بن ٹھٹھیا، باڈھی رُپ نہ کوئے وٹانیا۔ آد جگادی کھیل نیار، جگ کرتا آپ کرانیا۔ وِشن برہما شو سیوالائے وارو وار، کوٹن کوٹ ویس وٹانیا۔ گر اوتار بال انجانے سچ سندیسہ وِچ سنسار، اکھر وکھر کرے پڑھانیا۔ چوڈاں وِچا سُن پُکار، چوڈاں طبق دے ہلار، جے جیکار اپنا آپ سنانیا۔ زرگن داتا پُرکھ بدھاتا آپے وسے سب توں باہر، رُپ انوپ ست سرُپ نظر کسے نہ آیا۔ تینی اوتار کرن پُکار، اٹھاراں بھگت کھڑے دوار، عیسیٰ موسیٰ محمد روون زاروزار، گر دس کر وِچار، ایکا اکھر ملے آدھار، ادر ادر آتم پر ماتم ملے وڈیایا۔ ترے گن ناتا توڑے وِچ سنسار، پنچم جوڑے لکھ اپار، لکھ اگوچر اگم

اتھا بے پرواہ بے آنت سچا شہنشاہیہ۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، سو پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کھجگ انتم لے اوتارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پورب لیکھا کرے وچارا، جگ چوکڑی کھوج کھوجائیندا۔ چرن کول بہائے گر اوتارا، پیر پیغمبر سنگ ملائیندا۔ ساچی سکھیا دیوے ایکا وارا، اک اکلآ آپ پڑھائیندا۔ ورن برن ذات پات پار کنارہ، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، پر م پڑکھ بھو چکائیندا۔ نظری آئے کرتارا، ہر کرنی آپ کمائیندا۔ کھجگ کریاٹے ڈوگھی غارا، شوہ دریائے آپ رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک پرگٹائیندا۔ سچ سندیسہ پرگٹے جگ، سری بھگوان آپ سٹائیا۔ سرٹ سبائی ایکا مارگ جائے لگ، دوجا راہ نہ کوئے دکھائیا۔ ایکا آتم پر ماتم وجے ند، انحد راگی راگ سٹائیا۔ پار کنارہ ہوئے حد، نو دوارے پنڈھ مکائیا۔ بھگت بھگونت گھر ساچے سد، سدا اکو نام رکھائیا۔ لیکھا جانے رکت بوند ماس ہڈ، ناڑ بہتر کھوج کھوجائیا۔ امرت آتم پیائے ساچی مد، مدھر رس اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، گرگھ اپنے انگ لگائیا۔ آتم پر ماتم نج دیوے سچ اند، اند اند نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سٹائیا۔ سچ سندیسہ سٹجگ سنگ، ہر ستسنگی آپ سٹائیندا۔ کھجگ انتم جائے لگھ، تھرمات رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی آتم پر ماتم ہوئی ننگ، پردہ سیس نہ کوئے ٹکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی کھنڈ کھنڈ، ہر جو کھنڈا کھڑگ کھڑکائیندا۔ بن آتم پر ماتم پر ماتم آتم سادھ سنت ہوئے رنڈ، سچ سٹھنجنی نہ کوئے وڈیائیندا۔ رسنا جہوا پائن ڈنڈ، ڈورو ڈنکا اک وجائیندا۔ جیو جنت بھاگاں مند، بھے بھو نظر نہ کوئے رکھائیندا۔ ساچا چڑھیا نہ کوئے چند، جوت اجالا نہ کوئے دکھائیندا۔ گا گا تھکے پتی دند، اجپا جاپ نہ کوئے دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سٹجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سٹجگ راہ چلے کرتار، چار کٹ دے وڈیائیا۔ چار جگ لہنا دینا قرضہ دے اتار، سٹجگ تریتا دواپر کھجگ لیکھا رہے نہ رائیا۔ چار ورنال کرے پار، اٹھاراں برن پنڈھ مکائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک ادھار، ایکا مندر دے دکھائیا۔ ایکا ایشٹ دیو وچ سنسار، سٹگر پورا نظری آئیا۔ ایکا منتر بول جیکار، بے جیکار دے سٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیواں اکو نام درڑائیا۔ سرب جیاں پر بھ اکو داتا، ایکا گھر سٹھائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو ناتا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو گیاتا، اکھر

وکھر نام سکھائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو ساتھ، آد جگاد وچھڑ نہ جائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو ساکا، ساک سبج ہر ہو جائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو مائی
 باپا، پتا پوت گود بہائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو کملا پاتا، لکھ چوراسی نار ہنڈھائیندا۔ سرب جیاں پر بھ اکو پورا کرے گھانا، پورب جہاں ویکھ وکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی ایکا راہ چلائیندا۔ سرب جیاں پر بھ ایکا رنگ، ایکا وار وکھائیا۔ سرب جیاں پر بھ اکو مردنگ، گھر
 انحد ناد سنائیا۔ سرب جیاں پر بھ وکھائے اکو گنگ، امرت جھرنائے جھرائیا۔ سرب جیاں پر بھ اک ہنڈھائے سیج پلنگ، آتم پر ماتم آسن لائیا۔ سرب
 جیاں پر بھ سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا اکو گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں اک بھگوان،
 بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ سرب جیاں دیوے اک پچان، بے پچان اپنا پردہ لائیندا۔ سرب جیاں وکھائے اک مکان، مہربان چرن کول کول چرن اک
 وڈیائیندا۔ سرب جیاں جھلائے اک نشان، ست ستوادی ست نشانہ اک اٹھائیندا۔ سرب جیاں دیونہارا مان، ابھمان روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج تیری اتم ور، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سرب جیاں اک نرنکار، دو جا نظر کوئے نہ آئیا۔ جگ جگ نرگن سرگن لے
 اوتار، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیا۔ سبجگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وار، کلج اتم رہیا ہنڈھائیا۔ گر اوتار پر پیغمبر کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔
 دوئے دوئے جوڑ منگدے گئے بن بھکھار، پر بھ آگے جھولی ڈاھیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سرب جیاں داسا نچھیا یار، ذات پات وچ کدے نہ آئیا۔
 دین دنی ویکھے ویکھنہار، نرنکار سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ منگے درس دیدار، موسیٰ کہے پروردگار، محمد کہے میرا یار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ نانک کہے میرا نرنکار،
 گو بند کہے پُرکھ اکال، پتا پوت سچ سکھائیا۔ وسنہارا سچھنڈ سچّی دھر مسال، جگ جگ کھیل کرے نرال، ہرجن ویکھے ساچے لال، لالن اپنے رنگ
 رنگائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پوری کرے گھال، کیتی گھال تھائے پائیا۔ پرگٹ ہوئے دین دیال، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ چرناں ہیٹ دباے کال
 مہاکال، مہابلی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک وڈیائیا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، لوک مات سنائیا۔ لکھ لکھ لیکھا
 اکھر وکھر کر تیار، کھانی بانی کھانی ونڈ ونڈایا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپسنٹی مدھم بیکھری ساچی سیو کمایا۔ چارے کھانی کرے وچار، انڈج جیرج

اُتہج سہج اُت کسے نہ پایا۔ ترے گن اتہنا ٹھانڈا سینا لاشریک بے عیب پروردگار، حق مقامے ایکا کھیل رچایا۔ ایکنکارا ہوتیارا کرے کھیل اپرا، نرگن سرگن سرگن نرگن بھووا بھید جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اکو اک پڑھایا۔ سچ سندیسہ پڑھنامات، ماتر بھومی آپ جنائیدا۔ کرے کھیل پڑکھ ابناس، ابناسی اپنی کل ورتائیدا۔ جگ چوکڑی وینہدارہیا کھیل تماش، گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائیدا۔ کلجگ انتم سب دی پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پائیدا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاش، گنگن منڈل پھول پھولائیدا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا پون سواس، پون پوناں وچ سمانیدا۔ ----- بھسمر اپنی دھار جنائیدا۔ آد جگاد نہ ہوئے ناس، جنم مرن جنم وچ کدے نہ آئیدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ساکی آپ پرگٹائیدا۔ ساچی ساکی ساکیات، ہر سنگر آپ سٹائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار جھات، بن داتا دیا کمائیا۔ انتم لیکھا ویکھے ڈوٹکھے کھات، کھاتہ آپے لئے پھولائیا۔ کلجگ ہوئی اندھیری رات، چاروں کٹ اندھیرا چھایا۔ جیو جنت کوئے نہ پچھے وات، سارے بیٹھے کھ بھوایا۔ مایا رانی کھائے کھاج، ست سنتو کھ نہ کوئے درڑایا۔ من منو آدہ دشا رہیا بھاج، ڈوری شبد بندھن نہ کوئے پائیا۔ ہر کانواں کسے نہ آئے ہاتھ، کلجگ ساگر اپنے وچ چھپایا۔ ساتھ چھڈ گئے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھان نہ کوئے سہایا۔ ویکھنہارا پڑکھ سمراتھ، سچکھنڈ ویکھے سچا ماہیا۔ کلجگ انتم نرگن روپ ست سرؤپ پاربرہم پر بھ آیانٹھ، نہکنا اپنا ناواں دھرائیا۔ آتم پر ماتم ایش جیو جگدیش ویکھے گھٹ گھٹ، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ جیو جنت سادھ سنت مارگ لیا من مت، گرمت نہ کوئے درڑایا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رکھے ہٹ، ساچا ونج نہ کوئے کرائیا۔ دئی دویت لگا پھٹ، نام پٹی نہ کوئے بندھایا۔ دین مذہب ابلے رت، رتی رت نہ کوئے سکایا۔ ہر کا گائے کوئے نہ جس، رسنا جہوا کوڑی صفت صلاحیا۔ رین اندھیری ہوئی مس، گر گیان شبد چند نہ کوئے چڑھایا۔ پنڈت پاندھے رہے نس، تیرتھ تھ جمناسرتی گنگا گوداوری پھیرا پائیا۔ کوئی نہ ناتا توڑے آن باٹ، مات گر بھ نہ پھند کٹایا۔ منکا منکا مالا رہے رٹ، من کا منکا نہ کوئے بھوایا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی پڑھ پڑھ رہے دس، ہر دے ہر نہ کوئے وسایا۔ پنچ وکارا کوئے نہ پائے نٹھ، ملا شیخ مسائق گرنتھی پنٹھی چاروں کٹ دہ دشا اٹھ اٹھ دھایا۔ کلجگ کوڑی کرپا کیتے سب وس، اپنا بندھن سکے نہ کوئے تڑایا۔

مایا متا اندر گئے پھس، پھاسی جم نہ کوئے ہٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دُور دُراڈے بیٹھے رہے ہس، واہوا بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ اسیں لوک مات ساچا
 مارگ آئے دس، بن ہر آنت نہ کوئے سہائیا۔ جس دا گا گا آئے جس، سو صاحب ویلے آنت پھیرا پائیا۔ سمبل نگر جائے وس، گو بند چلے اک رضائیا۔
 ہر جن ساچے میلے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ ایکا گھر ایکا ور ایکا ہر ایکا نر اک نرائن کرے اکٹھ، ایکا مندر دئے وکھائیا۔ کلج کھڑا کرے بھٹھ،
 ترے گن گنی ہیٹھاں ڈاہیا۔ پنج تت اُپر دیوے سٹ، لنبو اکو وار لگائیا۔ لکھ چوراسی کایا مائی بھنے کچ، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ شبد اگئی مارے سٹ، کوڑی
 کریا دئے کھپائیا۔ ساچا مارگ دیوے دس، وہ دشا آپ سمجھائیا۔ اپنا ناؤں پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ کھیل کرائیا۔ سنجگ چلائے ساچا رتھ، بن رتھوا ہی
 پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر زیشا نر گن نر نکار نر اکار آپ جنائیا۔ سچ سندیسہ سری بھگونت،
 بھگون آپ جنائیا۔ کلج لیکھا کئے آنت، آنت کوئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہووے نر ہر ساچا کنت، کنت کنٹول دیا کمائیا۔ گر کھاں کایا چولی چاڑھے رنگ
 بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ شبد گیان نام ندھان ایکا دیوے نیاں منت، من واسناد دئے کھپائیا۔ گرٹھ توڑے ہو میں ہنگت، ہنگ برہم اک سہائیا۔ کوئے
 بھیو نہ جانے پاندھا پنڈت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرتا پُرکھ، اپنی آپ
 کرائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلج اتھ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیندا۔
 غریب نمائیاں اُتے کرے ترس، دیاوان دینا ناتھ دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، جگ جنم دی اگنی تت بھجھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن لے کلج، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری اودھ گئی پگ، ویلا آنت آنت وکھائیندا۔ چار
 کُنٹ نہ جانا لگ، وہ دشا ونڈ نہ کوئے وکھائیندا۔ تیری میٹے ترسنا بھکھ، تیری ہوس بند کرائیندا۔ سفن کرائے دھرت مات دی گکھ، تیری صفا آپ
 اٹھائیندا۔ غریب نمائیاں کٹیا تیرے اندر دُکھ، دُکھیاں دُکھ آپ گوائیندا۔ گھر گھر پئی دسے بھکھ، بھکھیاں بھکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ناتا
 گیا چھٹ، اگے سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ تیرا بھاگ گیا ٹکھٹ، اگے بھاگ نہ کوئے ونڈائیندا۔ لیکھا جانے گو بند سٹ، سوربیر آپ جگائیندا۔ جڑ تیری

دیوے پُٹ، بالے نہاں ہیٹھ دہانیدا۔ حکم دیوے ابناسی اچت، دُھر فرمانا آپ سنانیدا۔ پیر پیغمبراں گُر اوتاراں کولوں پُچھ، ہر جو کی کی کھیل کرانیدا۔ سارے بیٹھے اکوگٹھ، پھڑ باہوں آپ بہانیدا۔ پرگٹ ہو صاحب سمرتھ غریب نماںیاں اُپر گیاٹھ، تھہ اپنی دیا کمانیدا۔ اپنے کول دست رکھی کُچھ، کُچھ اپنے ہتھ نہ ہور رکھانیدا۔ تیرا سنمل بوٹا اچا لماں دیرگھ مُچ، ویلے انت خالی ہتھ پھرانیدا۔ چار گنٹ نظر نہ آئی سچ سچ، گُرودوار مندر مسجد مسیت شودوالے مٹھ ویکھ رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ سب نوں آپ سنانیدا۔ سچ سندیسہ سُنو جگ میت، لکھ چوراسی ہر جنایا۔ آپو اپنی ویکھو نیت، نیتوان نظر کوئے نہ آیا۔ کایا دسے نہ کوئے ٹھنڈی سیت، سیتل دھار نہ کوئے وہایا۔ سنگر سچ نہ کوئے پریت، پریتی لگی جگت لوکایا۔ آتم گائے نہ کوئے گیت، پر ماتم وجے نہ کوئے ودھایا۔ نو سو چورانونے چو کڑی جگ جو ستا رہیا دے کر پیٹھ، کلج اتنم اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک درٹایا۔ سچ سندیسہ آکاش پرکاش، پرکاشوان آپ جنانیدا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، ہر خالق خلق روپ وٹانیدا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اداس، دو جہاناں پھیرا پانیدا۔ سچجگ تریتا دواپر کلج آپ چلائی اپنی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلج اتنم کھیل کرانیدا۔ کلج اتنم کھیل اول، ہر سنگر آپ کرایا۔ ویکھنہارا رانی اللہ، عالمین پھیرا پانیا۔ پیر پیغمبر ہویا جھلا، ہر جھلک جھل نہ سکے رایا۔ چو داس طبق ویکھے ڈوگھی ڈلا، نیتز نین اک کھلایا۔ دروہی خدائے محمد پھڑے پلا، مبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی تیرا نور رُشانیا۔ تیری دھار اک بسمل، بسمل تیرے وچ سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہڑا اک پُچایا۔ سچ سنیہڑا پیغمبر پیر، پروردگار آپ پُچانیدا۔ نیتز ویکھو شرع زنجیر، شریعت ونڈ کون ونڈانیدا۔ چار یاری ہوئی دلیگر، دلبر نظر کوئے نہ آئیدا۔ داتا دانی گنی گہیر، گہر گہیر حکم ورتانیدا۔ بدلنہارا تقدیر، تکبیر تدبیر اپنے ہتھ رکھانیدا۔ کلج اتنم کرے کھیل بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیدا۔ جودھا سور بلی بلوان ایکا پکڑے شمشیر، شمس تبریز نال اٹھانیدا۔ نیوں نیوں ویکھے شاہ حقیر، حقیر حقیراں میل ملانیدا۔ اتنم کٹنہارا پیر، بیڑا اپنے ہتھ رکھانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا، پیر پیغمبر آپ سنانیدا۔ پیر پیغمبر رکھنا یاد، ہر ساچا سچ

جنائیا۔ کھج انت سُنے فریاد، بے پرواہ پھیرا پائیا۔ چوڑاں لوک قبرستان وچوں لے کاڈھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ سچ محلہ دیکھے محراب، مکہ کعبہ کھوج کھوجائیا۔ لیکھا جانے دو دو آب، عالمین نورِ الہیہ۔ لہنا دینا چکائے پُن صواب، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہووے شاہ نواب، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ چرن گھوڑے دے رکاب، سولاں کلیاں آسن سہائیا۔ محمد پورا کرے خواب، امام اماں ویس وٹائیا۔ دیونہارا سرب عذاب، اُلفت اپنی کرے وڈیائیا۔ کھج انتم پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق سارے ہوئے لاجواب، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیا۔ پرگٹ ہو یا اک احباب، سچ رباب ستار وجائیا۔ پردہ نشیں مکھ پردہ اٹھائے ہوئے بے نقاب، نقاب کوئے نظر نہ آئیا۔ اگلی پچھلی جگ چوڑی صدی صدیو رکھے یاد، یادداشت اپنے ہتھ رکھائیا۔ دین اسلام اسم اعظم اک کلام، کلمہ نبی رسول معقول اک جنائیا۔ سوہنگ شبد نہ جانا بھول، مُرید مُرشد سچ سنگدھی ساچا پھول، پت ڈالی خالق خلق مخلوق آپ مہکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے دو جہان، نہکلنک زائن زلی بلوان، شاہ پاتشاہ وڈ امام، زرگن زرگن زرگن زرکار سچا ماہیا۔

۱۰۷۲

۱۰۷۲

☆ ۱۲ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سرون سنگھ دے نال جرٹولی ☆

ہتھ رکھے مستک بھاگ، ہر وڈبھاگی دیکھ دکھائیندا۔ نرمل دیا دپیک جوت جگے چراغ، نج نیتز لو کرانیندا۔ انحد شبد اگئی وجے ناد، دُھن انادی آتمک راگ الانیندا۔ لیکھا جانے بودھ اگادھ، اکھر وکھر نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ آد انت جگا جگنت بھيو کھلائے سنت سادھ، ہر سنگر میل ملائیندا۔ نظری آئے اک اکل اک اکانت، پچھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ نانک گو بند پچھے وات، گرگھ گر گر میل ملائیندا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، جگت سنتاپ نہ کوئے رکھائیندا۔ کایا مندر اندر سچا پوجا پاٹھ، بن رسنا جہوا آپ کرانیندا۔ اشٹ دیو گر ہر ہر آپ، ایکنکارا ست سرپ اک دکھائیندا۔ چرن کول کول چرن بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ مستک رکھے دیکھ درس دکھائے ساکھیات، آگے بہہ بہہ میل ملائیندا۔ کھولنہارا بند تاک، بند کواڑی کڈا لائیندا۔ چوڑاں لوک دکھائے اکو ہاٹ، سنگر سچا ہٹ چلائیندا۔ نانک گو بند گر سکھاں پچھے وات، واتا ورن اپنا آپ بنائیندا۔ ایہتھے اتھے دو جہان دیونہار

نہکلنک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

نج نیر نین گھلائیندا۔ سرشٹ سبائی وچوں گرکھ لبھے اپنے ساک، دوجا سجن نہ کوئے بنائیندا۔ کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار کرے گھات، نام کھنڈا اتے پھیرائیندا۔ ویکھ ہتھ نال رلائے راس، باراں راسی مکھ شرمائیندا۔ جس سنگر وسے پاس، آس پاس اپنے کول بہائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں وچ سمائیندا۔ لہنا دین چکائے پر تھی آکاش، گگن گگنتر گگن منڈل کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہماد، گرکھاں ویکھے ساچا ہاتھ، ہتھو ہتھ لیکھا سرب مکائیندا۔ سچا ہتھ سچی راس، ہر راسی آپ بنائیا۔ جگت کریا فاش فاش، فاتحہ سب دادے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم داسی داس، برہم پار برہم بن سیوک سیوک کمائیا۔ اکو کم رکھیا خاص، گرکھاں پوری خواہش کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریکھا ویکھ دکھائیا۔ ریکھا ویکھے ساچے نیر، کول نین دیا مکائیندا۔ گرکھ بھل بھلواڑی بھل مولے رت بسنتی چیتر، چیتن اپنی دھار چلائیندا۔ بھاگ لگائے کایا کھیتر، کایا مندر اندر ڈونگھی کندر کھوج کھوجائیندا۔ اپنے ملن دی آپ بنائے اپنی بستر، بدھ ناتا پُرکھ بدھاتا نرگن سرگن سرگن نرگن آتم پر ماتم پر ماتم آتم گر چیللا چیللا گر اکو گھر دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریکھا ریکھا نال ملائیندا۔ ریکھا نال ملے ریکھ، ریکھ سب دی رہیا بدلایا۔ نرگن نر ویر نر کارا اولٹا بھیس، بھيو کوئے نہ پائیا۔ نانک بن کے ماہی پھڑ کھونڈی مچھیاں چھے رہیا کھیڈ، بن پالی سیوک کمائیا۔ گو بند روپ ست سروپ وسنہارا ساچے دیس، لوک مات پھیرا پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں دیکھنہارا پچھلا لیکھ، لیکھا پچھلا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ لیکر بدلنہار تقدیر، تدبیر اکو رہیا سمجھائیا۔ سچ تدبیر سچ صلاح، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ سنگر پورا ملے ملاح، پھڑ بیڑا پار کرائیندا۔ گرو گرنٹھ گرو دیو سنائے سچ ناں، ناؤں نرنکارا اک پڑھائیندا۔ پُرکھ اکال پھڑ پھڑ باہوں پار لئے کڈھا، لکھ چوراسی کھمن گھیر نظر کوئے نہ آئیندا۔ ایہتھے اوتھے دو جہان سمرتھ سر دیوے ٹھنڈی چھاں، تی اگت اگنی اگت نہ کوئے لگائیندا۔ گر سکھ سکھ سنگر گر اپنی گود اٹھائے جوں پتر ماں، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ صدی ستارویں وچھڑے یسویں لئے ملا، ہتھ نال ہتھ آپ ملائیندا۔ گو بند ملن دار کھیا چا، گر گو بند درس دکھائیندا۔ سکھاں اندر رہیا سما، بن سکھاں گرو نظر کتے نہ آئیندا۔ نانک جوتی جوت رہیا جگا، جوتی جاتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ہتھ رکھ مار مخ، پچھلا پورب لیکھا ویکھ، جگت وچھڑے جگ میل ملائیدا۔ چالیاں وچ اکو سکھ، گڑھی چمکور رہیا سمجھایا۔ بن نیتریاں ہر جو لئے ویکھ، بن کٹاں رہیا سٹایا۔ گو بند گڑ بھل نہ جائے گرسکھ ہیٹ، نت نوت اپنا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا پھیر دتے بھیت، پردہ پچھلا دئے اٹھایا۔ نیتز نیند نہ آئے اکھ، اکھ نیر نیر وہایا۔ جس سنگر ملے پرتکھ، سو پھرے چائیں چانیا۔ آپے نالوں آپا کر کے دکھ، پر بھ سچا لئے ملائیا۔ سبناں متراں دیوے دس، گو بند ملیا سچا ماہیا۔ جس لینی پت رکھ، سر اپنا ہتھ لکایا۔ گرسکھاں گاؤندا پھرے جس، صفتی صفت صفت وڈیایا۔ پورب جنم پوری کرے آس، اگلی آسا اپنے وچ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم دیوے نام سچی راس، وست اکو جھولی پانیا۔ ساچا مندر سچ مکانا، چھپر چھن نظر کوئے نہ آیا۔ سکھنڈ دتے سچ لکانا، نرگن نور نور نظری آیا۔ گرسکھاں اندر اک لکانا، اکو گھر سمجھایا۔ اٹھے پہر شبد بانا، لو آں پریاں برہنڈا کھنڈاں وچ پھرایا۔ جو جن نو کھنڈ پر تھی اُتے کرے دھیانا، تس ملے جا جا چائیں چانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل محل ایکا ایک کرے رُشٹایا۔

☆ ۱۲ آسو ۲۰۱۹ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیہلوں ضلع لدھیانہ ☆

سو پڑکھ نرنجن ہر سمرتھ، سکھنڈ ساچے ڈیرہ لایا۔ گر اوتار کر اکھ، سارے بیٹھے سپس بھکایا۔ پیر پیغمبر ہوئے بے بس، وس چلے نہ کوئے رانیا۔ چار جگ دا حال رہے دس، پورب لیکھا رہے جنایا۔ کلجگ آنت رین اندھیری مس، ساچا چند نظر نہ آیا۔ ترے گن مایا اندر جیو جنت گئے پھس، پھاندی پھند نہ کوئے کٹایا۔ لگی اگ پنچ تت اٹھ، تن پنچ کرے لڑایا۔ نو دوارے دیکھے نٹھ نٹھ، جگت واسنا ہوئی ہلکایا۔ ساچے مندر نہ جائے کوئی وس، دسم دوا ری سنجی سیج نظری آیا۔ پاربرہم تیرا کوئی نہ گائے جس، من مت دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کلجگ بھلی سرب لوکایا۔ پیر پیغمبر دس حال، پر بھ آگے کھول سٹایا۔ گر اوتار دس نال نال، میل ملایا سچ سبھایا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چورا سی ہوئی

بے حال، بہیل ہو ہو دئے ڈھایا۔ ساچی دست نام دھن نہ سکے کوئے دکھال، خالی ہٹ رہے گر لایا۔ سادھ سنت ہوئے کنگال، نام خزانہ نہ کوئے لٹایا۔ پھل نہ دسے کسے ڈال، سنمل رُکھ رہیا لہرایا۔ آتم پر ماتم کوئے نہ کرے پر تپال، سیوک سیوارا رُپ نہ کوئے رکھایا۔ نو کھنڈ پر تھی سب دے سرتے اتم کوئے کال، کال نگارہ ڈنک وجایا۔ بے آنت بے پرواہ اولڑی تیری چال، چال نرالی بھو کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھ کھیل سرشٹ سبایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کھولن بھیت، بھو اپنا رہے جنایا۔ نرگن بھلا سرگن ہییت، سرگن نرگن دھیان نہ کوئے لگایا۔ کوڑی کرپا رہے کھید، چاروں کُنٹ خاک اڈایا۔ کھجگ گنی تپی جیڈھ، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ نو نو تپے بالو ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گھر سچے سچے ماہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے کوک، کوک کوک سنایا۔ کھجگ کرپا دتا پھوک، جیو جنت دین ڈھایا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ کرپا پر کاس جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ بیٹھا کھکھ چھپایا۔ تیرا نظر نہ آئے رنگ رُپ، ریکھ بھیکھ نہ کوئے جنایا۔ ساچا دسے نہ کوئے نریش، رعیت سنگ نہ کوئے نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان مہربان مہربان مہربان نظر اک اٹھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن نعرہ، اکو ایک متا پکایا۔ کھجگ اتم کھیل نیارا، بن ہر کوئے نہ ویکھ دکھایا۔ سنجگ تریتا دواپر کھجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ گاوندے آئے واراں، گیت گو بند الایا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں دیندے آئے آدھارا، سچ سندیسہ اک سنایا۔ کھجگ اتم پرگٹ ہوئے مہابلی اوتارا، نرگن نہ کھنکا ناؤں رکھایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں پاوے سارا، اندج جیرج اتبج سبج ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے حال سنایا۔ پُرکھ ابناسی لے انگڑائی، کروٹ رہیا بدلایا۔ سچکھنڈ ساچے وجے ودھائی، درگاہ ساچی ایک رنگ دکھایا۔ گر اوتار بیٹھے سرنائی، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکایا۔ جوں بھاوے توں رہیا چلائی، تیرے بھانے سرب لوکایا۔ کھجگ اتم ویکھ کوڑی شاہی، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ شاستر سمرت وید پُران دین گواہی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نین اک اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی کھول اکھ، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ نرگن رُپ کر پرتکھ، پر م پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سچ سندیسہ رہیا دس، اٹھل بھل آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کھیل جنائیندا۔ کھجگ اتم دیوے متھ، لہنا دینا مات مُکائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی

پاوے نتھ، چاروں کُنٹ آپ بھوانیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسُستی کھوج کھوجانیندا۔ پھول پھولائے مندر مسجد مٹھ، شوڈوالے
 پردہ لاہندا۔ ساچا مارگ دیوے دس، دہ دشا کھوج کھوجانیندا۔ دو جہاناں پندھ مُکائے نسّ نسّ، بن پاندھی پھیرا پانیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پوری
 کرے آس، نراسا کوئے رہن نہ پانیندا۔ منڈل منڈپ پاواں راس، لوآں پُریاں گوپی کاہن نچانیندا۔ اپنا ناؤں رکھ پُرکھ ابناس، ابناسی کھیل آپ
 کرانیندا۔ جن بھگتاں بن بن داسی داس، سیوک سیواروپ وٹانیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنانیندا۔ سچ سندیسہ گر
 اوتار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، ترے گن اتیتا رہیا سمجھانیا۔ ایکنکارا کھیل کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھے چائیں چاننیا۔ آد
 زرنجن نُور اُجیار، لکھ چوڑاسی کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا سانجھ یار، گھر گھر اپنا پھیرا پانیا۔ سری بھگوان دئے ہلار، وشن برہما شو لئے جگائیا۔ پاربرہم بھيو
 نیار، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ سچھنڈ نواسی سچ دارا کھول کواڑ، تھر گھر اپنا کُنڈا لاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سنانیا۔ سچ
 سندیسہ پیغمبر پیر، پاربرہم پر بھ آپ جنانیندا۔ آد جگاد دستگیر، دست بدست کھیل کرانیندا۔ مقالے حق وسے آخیر، آخر اپنا حکم ورتانیندا۔ بے عیب
 پروردگار گنی گہیر، گہر گہیر ویس وٹانیندا۔ لیکھا جانے شرع زنجیر، شریعت اپنے ہتھ رکھانیندا۔ بدلنہارا تقدیر تقصیر، تدبیر اپنی آپ جنانیندا۔ چوڈاں
 طبقال کٹنہارا بھیر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنانیندا۔ پیر پیغمبر کھولے کن، بن کناں آپ جنائیا۔ پروردگار کہنا لینا
 من، بے پرواہ رہیا سمجھانیا۔ گیت سہاگی گاؤنا چھن، کلمہ نبی رسول پڑھانیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا رنگ رنگانیا۔ کر پرکاس بن سورج
 چن، زرنجن جوت کرے رُشنائیا۔ کلج اتم دیونہارا ڈن، اپنا ڈنکا رہیا وجانیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہڑا پیر پیغمبر میت، متر پیارا آپ جنانیندا۔ ناتا ٹٹا مندر مسیت، مسلہ اکو اک پڑھانیندا۔ آتم پر ماتم گاؤنا
 گیت، گیت گو بند آپ جنانیندا۔ اُمت اُمتی پر کھے نیت، نیتوان پھیرا پانیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ ویکھ وکھانیندا۔ جو سٹا رہیا دے کر پیٹھ،
 اپنی کروٹ آپ بدلانیندا۔ سچھنڈ بواسی میٹھلو بیٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنانیندا۔ ساچا حکم ہر ہر، گر گر گر کرتا

آپ جنائیا۔ لیکھا جانے لکھیا ڈھر ڈھر، ڈھر درگا ہی سچا ماہیا۔ آد جگادی نرگن سرگن جڑ جڑ، سرگن نرگن دے وڈیا نیا۔ جگا جگتر لیکھا ویکھے در در گھر گھر بہڑ بہڑ، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ اک درڑا نیا۔ سچ سندیہ گر اوتار، سری بھگوان ایکا ایک جنائندا۔ نیز کھولو کرو دھیان، دھیان دھیان وچ ملائندا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اکو اک پرگنائندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر نہ کوئے رکھائندا۔ حکمے اندر کھیل مہان، ڈھر فرمانا حکم سنائندا۔ کلج انتم ویکھے آن، جگ چوکڑی پندھ مکائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیہ اک سمجھائندا۔ سچ سندیہ سُن لو جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ انتم کرے کلج حد، حدود کوئے رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبراں اکو وار کرائے حج، مکہ کعبہ اک درسائیا۔ گر اوتاراں لئے سد، چار ورن نیز نین درسائیا۔ کھتری براہمن شور ویش رہے بھج، ذات پات کری لڑا نیا۔ بن ہر نامے ویکھو خالی ہڈ، کایا بت دے ڈھائیا۔ کوڑا رس کوڑی مد، کلج کوڑا رس چکھائیا۔ آتم پر ماتم کوئے نہ کرے لڈ، برہم پار برہم نہ کوئے سما نیا۔ کوئے روپ نہ دے وشو جد، اپکا پُرکھ نہ کوئے منائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا دے دکھائیا۔ گر اوتار ویکھو لیکھا، پیر پیغمبر آپ جنائندا۔ کلج انتم کوڑ بھلیکھا، ہر جو نظر کسے نہ آئندا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخا، پنڈت پاندھا بھو کوئے نہ پائندا۔ دوس رین پڑھن کتیب، آتم پر ماتم پردہ کوئے نہ لائندا۔ دین مذہب لیا ٹھیکہ، ٹھوکر نام نہ کوئے لگائندا۔ پروردگار حق حقیقت دیوے اکو ہوکا، اچی کوک کوک سنائندا۔ نرمل نور جوت پرکاس پُرکھ ابناسی اکو جوتا، جوتی جاتا ڈگمگائندا۔ وسنہار سچکنڈ دوار ساچے کوٹا، قلعے بنک نہ کوئے وڈیائندا۔ کلج انتم کسے نہ دیوے دھوکھا، ساکھیات ست سرپ نرگن اپنا ویس وٹائندا۔ ستجگ مارگ لائے سوکھا، چار ورن ایکا گھر بہائندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں حاضر حضرت دکھائے موقع، نیز نین نین درسائندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیہ اک دکھائندا۔ سچ سندیہ دیون جوگ، جوگ جگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے چو داں لوک، چو داں طبق رہیا ہلا نیا۔ لکھ چوڑاسی آلیوں ڈگی بوٹ، کلج انت نہ کوئے اٹھائیا۔ نرمل نور نظر نہ آئے جوت، جوتی جاتا بھلا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کراؤنا، ہر کرتا آپ جنائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نال رلاؤنا، سگلا سنگ آپ

رکھائیندا۔ کوڑی کریا ڈیرہ ڈھاؤنا، ڈھاہ ڈھاہ خوشی منائیندا۔ راجا رانا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کوئے کائیندا۔ راؤ رنکاں ایک دھام بہاؤنا، اوتج پینج نہ
 کوئے جنائیندا۔ اکھر وکھر نام ندھانا اک پڑھاؤنا، آتم پر ماتم ڈھولا گائیندا۔ نجاند نج گھر درساؤنا، نج محل اپنا بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ آنت ویکھے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ پرگٹ ہووے نوجوان، نو کھنڈ نیا
 ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، بھاگ اپنالے ونڈائیا۔ ساچے سنتاں دیوے دان، ست ستوادی جھولی پائیا۔ گرگھاں گر گر اک گیان، بودھ
 اگادھ کرے پڑھائیا۔ گر سکھ ویکھے بال انجان، پھڑ باہوں گود اٹھائیا۔ کلجگ میٹے جیو شیطان، شرع نال شرع ٹکرائیا۔ ناتا تے زمیں اسمان، زور جبر نہ
 کوئے جنائیا۔ سچ سندیسہ اکو دیوے ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی بان لگائیا۔ تینی اوتار کرن دھیان، بھگت اٹھاراں سیس جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار
 ہوئے حیران، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ نانک گوہند خوشی منان، پر بھ ملیا سچا ماہیا۔ کلجگ انتم ویکھے آن، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ نہہکنک بلی
 بلوان، بل اپنالے دھرائیا۔ مات پت نہ کوئے نشان، بھین بھائی نہ کوئے اکھوائیا۔ تیر چلہ نہ کوئے کمان، کھنڈا کھڑگ نہ کوئے کھڑکائیا۔ سچکھنڈ دوار
 لوک مات کرے پردھان، سچ پردھانگی اک کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا حکم ورتائیا۔ نرگن ہر
 کھیل اول، ایک ایک کرائیندا۔ دو جہان پھڑائے پلا، دروہی خدائے اک وکھائیندا۔ کلجگ انتم پے تر تھلا، سرشٹ سبائی آپ کھپائیندا۔ سچ سندیس اکو گھلا،
 نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا چکائے رانی اللہ، عالمین ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا نہپل دھام اٹلا، اٹل حکم اک منائیندا۔ کوڑی کریا سٹے ڈوگھی ڈلا،
 بھو ساگر آپ رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک پرگٹائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے آپ، آپنڑا حکم
 آپ جنائیا۔ کلجگ میٹے کوڑا پاپ، پاپی روپ نہ کوئے وکھائیا۔ سرشٹ سبائی دیوے ساچا جاپ، اکھشتر بن اکھشتر آپ پڑھائیا۔ آتم پر ماتم اکو پاٹھ، اشٹ
 دیو اکو نظری آئیا۔ چتر بھج لیکھا جانے کھیل تماش، آد شکت نور رُشائیا۔ سو پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ کرے واس، نواسا اکو دھام بنائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو آپ گھلائییا۔ ساچا بھیو کھولے بھگونت، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، نرگن

اپنا رنگ دکھائیندا۔ ایک نارا کھیلے کھیل نارکت، سچ سہنجی آپ سہائیندا۔ آد زرنجن مہاگنت، جوتی جوت ڈمگائیندا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنا منت، ناؤں زرنکارا آپ دھرائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل رچائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بنت، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی پنچت ناتا جڑے سری بھگونت، آتم پر ماتم رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت ساجن آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائیندا۔ اپنا کھیل دے دکھا، کلج انتم ویس وٹائیا۔ آد جگادی اک دلال، گر شبدی ناؤں دھرائیا۔ گرگھ گرگھ دیکھے ساچے لال، لال ڈلارے لئے جگائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، مہاکال ہوئے سہائیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جیون جگت دے جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سری بھگونت چرن کول رہیا بہال، گھر ساچا اک دکھائیا۔ سچھنڈ دیکھو سچّی دھرمسال، جس گھر دین مذہب ذات پات کوئے نظر نہ آئیا۔ جگ چو کڑی جگت مشقت آئے گھال، پُرکھ ابناسی سیوا لائیا۔ انتم پچھے مریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرنگن داتا وڈ وڈیائیا۔ زرنگن داتا گھر گسہیر، بے آنت کھیل کرائیندا۔ کلج انتم پرگٹ ہو وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر آپ اٹھائیندا۔ صدی چو دھویں ہوئے دگیر، دلبر اپنا راہ جنائیندا۔ سب دے گلوں لاہے شرع زنجیر، شریعت ونڈ نہ کوئے دکھائیندا۔ زرنگن نام ہتھ پکڑی شمشیر، تکھی دھار آپ جنائیندا۔ پر بھ چرن دوارے کڈھو اک لکیر، پچھلا لیکھا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر گئے من، پر بھ اگے سیس جھکائیا۔ تیرے حکمے اندر ہنڈایا تن، پنچت قلبوت سہائیا۔ تیرا بھانا آئے من، جگت سندیسہ کر پڑھائیا۔ کوڑی کایا ٹھیکر دتا بھن، نشانہ نظر کوئے نہ آئیا۔ تیرا کلمہ تیرا ناؤں کائات چڑھا کے آئے چن، چن چن نال ملائیا۔ تیری مہما کہہ کے آئے دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ کلج جیو بھوپا نہ سکے نیترا تھ، بھرے بھلی خلق خدائیا۔ جوں بھاوے توں بیڑا بٹھ، در تیرے اکو منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیا۔ تیرا حکم ہویا قبول، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تیرے بردے بنے رسول، خد متگار سیو کمائیا۔ کلج آنت نہ جانا بھول، پروردگار تیری سرنائیا۔ تیرا مئیئے سچ اصول، اصلیت دے نبھائیا۔ توں آد جگادی اک محبوب، تیری مُجبت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم رہیا سمجھائیا۔ ساچا حکم دے سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائندا۔ پُرکھ اکال نر زرشا، پروردگار حکم جنائندا۔ پورب لیکھا چھڈو پیشہ، پیشوا رُپ نہ کوئے وٹائندا۔ کلجگ اتم میٹنہارا ریکھا، پُرکھ ابناسی ویس وٹائندا۔ چوڈاں طبق ویکھے دیسا، دیس دستر کھوج کھوجائندا۔ لیکھا جانے کھلڑے کیسا، مونڈ مُنڈائے بھیو چکائندا۔ چار جگ دا پورب رکھے چیتا، نو سو چورانوے چوکڑی ونڈ ونڈائندا۔ نانک گوہند کرے پیتا، نت نوت ویکھ وکھائندا۔ روداس چمارا ساڈھے تن ہتھ ونڈ کے گیا ویتا، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائندا۔ گوہند بالے چاڑھ کے گیا بھیٹا، کلجگ تیری جڑ اُکھرائندا۔ پُرکھ ابناسی اتم بنے کھیوٹ کھیٹا، زرگن بیڑا اپنے کندھ اُٹھائندا۔ ویس وٹائے پتا پوت پت بیٹا، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئے جنائندا۔ ست ڈلارا ہوئے ساچا پنچم جیٹھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہڑا اک گھلائندا۔ سچ سنہڑا دیوے گھل، ہر جو ایکا حکم جنائیا۔ آد جگاد کردا رہیا ول چھل، اچھل چھل اپنی کھیل وکھائیا۔ وسدا رہیا اچے ٹلے پر بل، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی شبدی زرگن زرگن گیا رل، سرگن رُپ نہ کوئے وکھائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، سچکھنڈ دوارے آسن لائیا۔ پاوے سار لکھ چوراسی ڈونگھی ڈل، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے جل تھل، مہیل اپنا رنگ وکھائیا۔ کرے پرکاس گھڑی گھڑی پل پل، تھت وار ونڈ نہ کوئے ونڈائیا۔ آد جگاد رہے اٹل، اٹل پدوی اک سمجھائیا۔ کلجگ آنت اندھرا دئی دوتی میٹ نہ کوئے سل، پیٹ نام نہ کوئے بندھائیا۔ امرت آتم دے نہ کوئے پھل، وکھ رُپ سرب وٹائیا۔ چوٹی پر بت اچے ٹلے گئے حل، دھرنی ہولا بھار نہ کوئے کرائیا۔ صوفی لہا لہا تھکے کھل، خالق خوش نہ کسے کرائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی اک سندیسہ دیوے گھل، ست ستوادی آپ جنائیا۔ کلجگ ویکھو وڈی جھل، راہ کھہرا نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک وکھائیا۔ سچ سندیسہ دیونہارا، اکو اک جنائندا۔ نیز نین سرب اگھاڑا، اکھ اکھ نال بدلائندا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، سمنڈ ساگر ڈونگھی کندر پھول پھولائندا۔ لیکھا جانے بہتر ناڑا، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش کھوج کھوجائندا۔ بھیو چکائے امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرننا آپ جھرائندا۔ اناد انادی بول جیکارا، شبد اگمی راگ سنائندا۔ دیا باقی کملا پاتی کر اُجیارا، بند تاکی آپ گھلائندا۔ ساچی سیجا سوہے بنک دوارا، سچ سُنہنجی اک وڈیائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل ساچا ہر، لیکھا ہتھو ہتھ چکانیدا۔ لیکھا ہتھو ہتھ جائے چک، سو پڑکھ زرنجن آپ چکانیا۔ ہر پڑکھ زرنجن سچکھنڈ نواسی شیر گیا تک، دو جہاناں بھبک لگانیا۔ پاربرہم پر بھ بھانا جائے نہ رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹانیا۔ کلجک بوٹا جائے سُنک، ہریا سنج نہ کوئے کرائیا۔ سنجگ دھرت مات دی رکھے گکھ، آپے بنے پتا مائیا۔ غریب نمائیاں میٹے ڈکھ، ڈکھیاں درد لئے ونڈائیا۔ گرکھیاں دیوے اِکو سُنکھ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ جنم جنم دی کٹے بھکھ، ترسنا پیاس دے مٹانیا۔ سنت سہیلے گودی چک، سچ ہلارا دے لگانیا۔ آون جاون پیڈا جائے تک، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکانیا۔ دین دیاں لٹھا کر سوامی سنکر پورا جائے تھ، بھگت بھگوان لئے اٹھانیا۔ امرت ندھان پیائے اِکو گھٹ، امیوں رس اپنا آپ چوانیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشانیا۔ اِک وکھائے ساچا کوٹ، جس گھر وسے بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان اِکو اوٹ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکانیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے رکھانیا۔ اِک دُوبے دے درشن رہے لوچ، لوچا اپنی آپے پور کرائیا۔ پاربرہم کسے نہ آوے سوچ، سوچ سوچ تھکی سرب لوکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، گر اوتار پیر پیغمبر زرنجن لئے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیوے سدّا، صدا اِکو اِک لگانیا۔ سارے دین مذہب ذات پات پار کرو حدّا، ہوئے کوئے رہن نہ پائیا۔ سچ نشانہ سری بھگوان اِکو گڈّا، دو جہاناں دے دکھانیا۔ نام نگارہ اِکو وچّا، اِکو نوبت رہیا سنانیا۔ ساچے تخت اِکو سجا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کوڑ گڑیا راہ دیکھو بھجا، راہ کھسرا نظر کوئے نہ آیا۔ خالی دسن کوڑے ہڈّا، کوڑی کریا بیٹھی گھ چھپانیا۔ من منوآ ہوئے نہ وڈّا، گرٹھ ہنکاری دے تڑانیا۔ گر سکھ دیکھے بالا ندھّا، پڑکھ ابناسی ویس وٹانیا۔ بھاگ لگائے ساچی جدّا، جدّا اِکو اِک سہانیا۔ بھگت بھگوان اِک دُوبے دے پیار اندر بھجّا، پلا کوئے نہ سکے جھڈانیا۔ بھگتاں اندر سری بھگوان سجا، سری بھگوان دوارے بھگت بیٹھا آسن لایا۔ دوہاں نوں اِکو جہی لجا، بے شرمی روپ نہ کوئے وٹانیا۔ کلجک انتم پاربرہم سنت سہیلے پردہ کجا، نام دوشالہ ہتھ اٹھانیا۔ کلجک نو کھنڈ پر تھمی ستّ دیپ چار کُنٹ دہ دشا اِک اِکلا پھرے بھجا، ساتھی نظر کوئے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہہکنتک نرائن نر، سچ سندیسہ کلجک انت انت رہیا جنانیا۔ انت جنائے آپ بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمانیدا۔ میٹنہارا کوڑ نشان، کوڑی کریا دیکھ وکھانیدا۔ ستّ ستوادی

دیوے دان، ست ست ایکا دست ورتائیندا۔ جگ جگ لیکھ چکائے آن، لیکھا سب دا آپ مُکائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہربان، ہر پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔
ایککارا دیوے اک گیان، آد نرنجن گر سمجھائیندا۔ ابناسی کرتا کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سری بھگوان دئے گیان، گوجھ گیان آپ
سمجھائیندا۔ پاربرہم پر بھ بنائے سچ ودھان، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ برہم لیکھا ویکھے آن، نرنجن اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد انت سری بھگونت لیکھا جانے جگا جگنت، نام منت منتر نام آپ درڑائیندا۔

جس دے پلے پیا نہیں ککھ، تس مارگ دئے سمجھائیا۔ سادھ سنگت چرنی جائے ڈھٹھ، من ہنگتا دئے مٹائیا۔ بیج بیجے ساچے وت، پت ڈالی
آپ مہکائیا۔ اندر دیوے برہم مت، من مت رہے نہ رائیا۔ ہر دے اندر ہر جووس، گیان گوجھ دئے سمجھائیا۔ کر پرکاس کوٹن رؤس، اندھ اندھیرا
دئے گوائیا۔ بیچ وکارا جائے ڈھٹھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ اندر وڑ کے اُلٹی گیلے لٹھ، گیلرا اپنا آپ دوائیا۔ کر کرپا مارگ دیوے
دس، بن پڑھیا گیان سمجھائیا۔ موہ متا اندر جو رہے پھس، گر کاشد سنن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم پر ماتم اتم اکو پلا
بھرائیا۔ آتم پر ماتم پلو دیوے بھر، خالی نظر کوائے نہ آئیندا۔ گر ککھ سجن لئے پھڑ، پورب لیکھا آپ چکائیندا۔ اکھر وکھر جو جن لئے پڑھ، چو داں ودیا
مان مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ککھوں لکھ لکھوں ککھ آپ کرائیندا۔ نیویں پدوی پھرے جگ، لکھ چوراسی رہی
گر لائیا۔ سنگر وسے اُپر شاہ رگ، گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ گر سکھاں دتے آچار بیج، مارگ اکو اک دکھائیا۔ نو دوارے پار حد، سرت شبد کرے گڑمائیا۔ ناد
انادی جائے وچ، انحد راگی راگ سنائیا۔ بھانڈا بھرم بھو جائے بھج، سمجھ سمجھ نال ملایا۔ گر سکھ گر گر دوویں ساچے دھام ہیے سچ، مائی خاک نہ کوائے
وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اُچی نیویں پدوی آتم پر ماتم پر ماتم اتم اکو گھر دکھائیا۔ سنگت اندر ہر کا واسا، بن سنگت ہر جو کم کسے نہ
آئیا۔ سنگت اُتے گر بھرواسا، بن گر سنگت نہ کوائے بنائیا۔ بن سنگت گرور ہے نراسا، گر گر کہہ کہہ صفت نہ کوائے صلاحیا۔ دوہاں اندر کھیل کرے

پُرکھ ابناسا، نرِگن سرِگن سرِگن وٹائیا۔ آد آنت پُرکھ اکال اِکو گُرُو جُگ ویکھے تماشا، ہمتے گُرُو کم کسے نہ آئیا۔ نانک گوہند دس جوتی پائی ساچی راسا، منڈل منڈپ اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، ہر سنگت بنائے ساچی بنتر، نام جنائے اِکو منتر، لیکھا جانے گگن گگننتر، سرب جیاں گھٹ جانے انتر، بن انتر سَنگَر رُوپ نہ کوئے اُھوائیا۔ سنگت وڈی گُر وڈیائے، بن گُر سنگت کہن کوئے نہ پائیا۔ نام رنگت گُر چڑھائے، بن گُر رنگ نہ کوئے وکھائیا۔ نام مردنکا گُر وجائے، بن گُر انحد راگ نہ کوئے سَنائیا۔ سنگت سنگ گُر بنائے، بن گُر سنگی نظر کوئے نہ آئیا۔ ہر سنگت سَنگَر چند چڑھائے، جگت اندھیرا دئے مٹائیا۔ آد جُگادی لکھیا لیکھانہ کوئی کھنڈت کرائے، اُھنڈ اِکو رُوپ رُگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سدا سدا سد سنگت رہیا وڈیائیا۔ سَنگَر رُوپ بھن بھن، آد جُگاد کر اینیدا۔ گُر گُھ وِرا جانے سچا چنھ، جس اپنا نرِگن چنھ چکّر وکھائیدا۔ کوٹن کوٹ رُوپ وٹائے گن گن، دھرو پربھاد کون رُوپ دھرائیدا۔ پُرکھ اکال ویس وٹائے چھن چھن، چھن بھنکر اپنا کھیل جنائیدا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچا رُوپ اک سمجھائیدا۔ گُر کار رُوپ آد جُگاد اک، نرِگن نور رُشائیا۔ باہروں پنج تت چولا رہیا دس، ہڈ ماس ناڑی رت نہ کوئے وڈیائیا۔ انتر آتما درشن پایا جس، باہر ویکھن کوئے نہ جائیا۔ جگت لباس کُجگ وِٹایا حص، حصہ شہنشاہی سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد گُر دیو اِکو رنگ وکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی دسے طوفان، کُجگ تحفہ آنت لیا ئیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی حیران، ہر کا بھیو نہ جانے کوئے رائیا۔ گُر کا بھلے شبد نشان، اشٹ دیو نہ کوئے منائیا۔ مندر مسجد شو دوالے مٹھ بیٹھے بے ایمان، بیوہ رُوپ وٹائیا۔ دھیاں بھیناں تنگن نین اُٹھان، وِ بچار رہے کما ئیا۔ پو جا بھٹا سارے کھان، کھا کھا خوشی منائیا۔ ساچا ڈھولا کوئے نہ گان، کوڑی رسنا ہوئی ہلکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا مار دھیان، سچکھنڈ نو اسی بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرپا رہیا جنائیا۔ ساچی کرپا کوڑی گُر یار، کُجگ آنت دھندے لایا۔ کوئی نہ دسے متر یار، یاری یار نہ کوئے نبھایا۔ ماں پتر کرے پیار، بھین بھنیا سنگ رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وِ بچار، ہر جو کنت نہ کوئے ہنڈھایا۔ وید ویاسا لکھ کے گیا لکھار، کُجگ انتم بھیو چکایا۔ عیسیٰ منگدا گیا بن بھکھار، پروردگار آگے جھولی ڈاھیا۔ محمد دوئے جوڑ کرے پکار، میرا

امام ہوئے سہایا۔ چوڑاں صدیاں میری دھار، چوڑاں طبق طبق وڈیایا۔ نانک نرگن بول کے گیا لکارا، اُچی کوک کوک سنایا۔ مہابلی آوے اوتار، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھایا۔ گو بند کہے پُرکھ اکال، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ کلج اتم دیکھے آن، پاربرہم بے پرواہیا۔ ویہہ سو اُنی بکرمی سرشٹ سبائی ہوئی بے حال، بہبل ہو ہو دے دُہایا۔ ویہہ سو ویہہ بکرمی پندراں کنگ سب دا سنے حال، شاہ پاتشاہ اپنا پھیرا پایا۔ ویہہ سو ویہہ ساچا مارگ سب نوں دے کھال، دُکھیاں دُکھ دردیاں درد لے وڈایا۔ اندر باہر گپت ظاہر آتم پر ماتم چلے نال نال، جگت وچھوڑا پندھ مُکایا۔ دو سال گھالنا لو گھال، پچھلی کیتی گھال آگے لیکھ لے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پھیر اپنا حل کرے سوال، سوال سب دے پور کرایا۔ جس جن لائے سدھے راہ، مارگ اپنا دے دکھایا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا بھوری پار کرایا۔ اپنی ہتھیں پکڑے بانہہ، آوند ا جاندا دس نہ آئی۔ سو پچھ سروپی درس دے دکھا، بن نیتز نین کر رُشانیا۔ اپنا پردہ دے چکا، مکھ نقاب نہ کوئے لکایا۔ ہوئی ہوئی سب نوں رہیا سمجھا، اکھر اکھر کر پڑھایا۔ ویہہ سو اُنی بکرمی سچا مارگ نو کھنڈ پر تھی دے دکھا، بھرم بھٹیکھا کوئے رہے نہ رایا۔ گر سکھ گر گھ گر گر روپ نظری جائے آ، نظر نظر نال ملایا۔ فرضی اپنا فرض پورا دے کرا، ہندی اُردو فارسی گر گھسی لپی پٹی اکو اک جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مارگ دھندا دیکھے چائیں چانیا۔

۱۰۸۶

۱۰۸۶

☆ ۱۳ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پرکاس سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں ☆

ستجگ تیرا ساچا سنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ نبھایا۔ دو جہان وجائے مردنگ، ناؤں نرنکارا ہتھ اٹھایا۔ برہمنڈ کھنڈ دیکھے لنگھ، پُری لوء پھول پھولایا۔ کلج کوڑی کر یا ڈھاہے کندھ، جوٹھ جھوٹھ دے کھپایا۔ لکھ چوڑا سی سنائے اکو چھند، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ گر گھال توڑے خانہ بند، لکھ چوڑا سی بند کٹایا۔ سیوالائے ہتی دند، رسنا جھوانام دھیایا۔ کوئی نہ دسے نیتز اندھ، گیان نیتز دے گھلایا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، گھر گھر کرے رُشانیا۔ امرت آتم پاوے ٹھنڈ، نچھر جھرنادے جھرائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ بھگت بھگونت اک انند، انند منگل ایکا

بھگت ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے دست بے پرواہیا۔ سنجگ تیری پوری کرے منگ، ہر پُرکھ زرنجن دیا کمائیندا۔ گھر گھر اندر سچ پلنگ، آتم سیجا ویکھ وکھائیندا۔ شبدی ناد وجے انحد، نادی ناد آپ سنائیندا۔ نو دوارے پار حد، گھر دسویں کھیل کھائیندا۔ گرگھ اُچجائے ساچی جد، وشو اپنی دھار جنائیندا۔ برہم پار برہم لڈائے لڈ، ایش جیو سنگ رکھائیندا۔ مایا ممتا وچوں کڈھ، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس، برہم برہمادی پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا سنگ رکھائیندا۔ سنجگ تیرا میتا پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ زرنگ سرگن چلائے رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمایا۔ بودھ اگادھ مہما گائے اکھ، کتھنی کتھ نہ سکے رانیا۔ کوڑی کرپا کرے بھٹھ، جوٹھ جھوٹھ دے مٹایا۔ ناتا توڑے من مت، گرمت کرے پڑھایا۔ نام بیجے ساچے وت، لکھ چوراسی انتر بل چلایا۔ آتم پر ماتم جائے رنج، جوتی جوت جوت جگایا۔ کھیل کرائے اکو سچ، سچ سچ کرے پڑھایا۔ من منو آدہ دشانہ جائے نچ، نو دوارے واسنا دے کڈھایا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کچ، کاپی گگریا کنجن روپ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا راہ چلایا۔ سنجگ تیرا چلے راہ، ہر رہبر آپ چلاییندا۔ لکھ چوراسی دے صلاح، سرشٹ سبائی آپ جنائیندا۔ ناؤں زرنکارا اک سمجھا، زرنکارا پردہ لائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش ایکا گھر دے بہا، ذات پات نہ کوئے رکھائیندا۔ راؤ رنگ راج رجان شاہ سلطان ایکا حکم دے سنا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم میلا دے ملا، گر چیل رنگ رنگائیندا۔ سجن سہیلا بے پرواہ، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ ست ستوادی دھارا دے چلا، ست است روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ سادھ سنت سری بھگونت گرگھ سجن لئے اٹھا، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ گر سکھ ساچے دھندے لا، ساچا راہ اک وکھائیندا۔ مورکھ موڑھے پاپی گندے دے کھا، کلجگ انتم ڈیرہ ڈھائیندا۔ بھیکھ پکھنڈا دے مٹا، نام کھنڈا ہتھ چکائیندا۔ دو جہاناں کنڈھا ویکھے آ، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ ورجنڈی لیکھا جانے تھاؤں تھاں، برہمنڈی کھوج کھوجائیندا۔ وشن برہما شو لیکھا دے چکا، لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر، جوتی جوت لئے ملا، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ قلعے کوٹ اُچے پر بت ویکھے تھاؤں تھاں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ حق حقیقت کرے نیاں، لاشریک دیا کمائیندا۔ ملا شیخ مسائق پیر دستگیر دے مکا، دست اپنا سرب ملائیندا۔ شاہ حقیر لئے

اٹھا، بے نظیر دیا کمائیندا۔ ساچی الفی ایکا دئے دکھا، گل مالا تسبیح نہ کوئے لکائیندا۔ دو حرفی حرف دئے پڑھا، عارف نظر کوئے نہ آئیندا۔ آد شکتی لہنا دینا دئے چکا، چتر بُجھ اپنا حکم ورتائیندا۔ شد سوت جو دھا سوریر لئے اٹھا، بل اپنا آپ پرگنائیندا۔ دو جہاناں پکڑے بانہہ، زرگن سرگن بندھن پائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ سچ نشانہ دئے جھلا، ست ستوادی اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت برہم گیان دئے درڑا، برہم ودیا سرب پڑھائیندا۔ تیر نشانہ اکو دئے لگا، انیالا آپ چلائیندا۔ نام کھنڈا دئے چکا، چند پر چند ہتھ اٹھائیندا۔ جیرج انڈج ویکھے پھول پھولا، اُتہج سیج کھوج کھوجائیندا۔ سنجگ تیرے آنتر اک جپائے ناں، اشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ چوڈاں لوک چوڈاں طبق ایکا سکھیا دئے سمجھا، ساکھیاں اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنجگ تیرا راہ جنائیندا۔ سنجگ تیرا سچ نشان، سری بھگوان آپ جھلائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے مان، دوئے دوئے روپ آپ دکھائیا۔ زرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ غریب نمائیاں دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ چرن دھوڑ سچ اشنان، اٹھسٹھ تیرتھ مان مٹائیا۔ لیکھا چکے انجیل قرآن، شرع شریعت نہ کوئے دکھائیا۔ نظری آئے اک بھگوان، پروردگار نور سچ خدائیا۔ وسنہارا سچ مکان، حق مقامے ڈیرہ لائیا۔ پیر پیغمبر مرید مرشد اکو ڈھولا گان، کلمہ نبی رسول اک پڑھائیا۔ گر اوتار کرن دھیان، پاربرہم سچی سرنائیا۔ بھگت بھگونت آگے منگن دان، خالی جھولی رہے ڈاہیا۔ وشن برہما شو سرب گران، اچی کوک کوک سنائیا۔ کرے کھیل نوجوان، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ سنجگ تیرا کھیل کرے مہان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ انتم مٹے نشان، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ناؤں اک درڑائیا۔ ساچا ناؤں ایکا منتر، آتم پر ماتم بھيو کھلائیندا۔ آد جگاد جگانترا جانے بدھ آنتر، آنتر آتما ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے برہم زرنتر، مایا برہم پردہ لائیندا۔ ترے گن بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لہنا دینا چکائے گگن لگنتر، گرہ منڈل کھوج کھوجائیندا۔ مانس جنم بنائے بنتر، سر اپنا ہتھ لکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیری دھار چلائیندا۔ سنجگ تیری ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، ست ستوادی مارگ لائیا۔ ایککارا ویکھنہار، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ آد زرنجن نور اجیار،

چاروں کُنٹ کرے رُشانیا۔ ابناسی کرتا کھول کواڑ، آتم پر ماتم پردہ دے چُکایا۔ سری بھگوان سچ نشان، دھرم دوارے اک دکھایا۔ پاربرہم پر بھ سے
 سچ مکان، محل اٹل کرے رُشانیا۔ گیت گو بند بھگت بھگونت سارے گان، واہوا وجدی رہے ودھایا۔ اُتر پورب پچھم دکھن چاروں دشا دیکھے آن، نو نو
 اپنا پھیرا پائیا۔ سنجگ بالے دیوے مان، بالی بدھ بدھ سمجھایا۔ چرن کول اک دھیان، سرن چرن ملے سرناہیا۔ شاہو بھوپ اک راجان، شہنشاہ اکو نام
 دکھایا۔ ست ستوادى بنے سچ ودھان، ساچی دھارا آپ بناہیا۔ دو جہاناں ٹھمران، سچ سندیسہ اک سنانیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، خالق خلق دیکھے
 چائیں چانہیا۔ کاغذ قلم ہوئے حیران، ست سمندر رووے مس بن بن شاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ تیرا سنگ رکھایا۔ سنجگ
 تیرا ساچا پیتا، متر پیارا ہر اکھواندیا۔ کلجگ انتم بدن آیا ریتا، ریتوان پھیرا پانہندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، اوچاں نیچاں دیکھ دکھانہندا۔ آد جگادی ٹھانڈا
 پیتا، گنی تت نہ کوئے رکھانہندا۔ جن بھگتاں دے سچ پریتا، سچ پریتی اک جنانہندا۔ کوڑی کریا ویلا پیتا، بن پاندھی پنڈھ مکانہندا۔ تپنہارا انت انگیٹھا،
 ترے گن گنی اک لگانہندا۔ پرکھ ابناسی دیکھے چکھا، پنج تت ہڈیاں بالن اندر ڈانہندا۔ آپے جانے اپنا لیکھا، دوجا سنگ نہ کوئے رکھانہندا۔ لکھ چوراسی بھرم
 بھلیکھا، ہر کا بھو کوئے نہ پانہندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنجگ ساچا راہ دکھانہندا۔ سنجگ ساچے اٹھ دیکھ نین،
 ہر ساچا سچ جنایا۔ کلجگ انتم مکے دین، لہنا کوئے رہن نہ پائیا۔ ناتاٹے ساک سجن سین، چار یاری سنگ گئی تڑائیا۔ مایا رانی کھائے ڈین، لکھ چوراسی گھر
 گھر پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر اک دوجے نوں کہن، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ٹھم رہیا جنایا۔ سنجگ اٹھ
 دیکھ وچار، ہر ساچا سچ جنانہندا۔ کلجگ انتم دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھانہندا۔ پیر پیغمبر گئے ہار، مُرشد کوئے نظر نہ آہندا۔ اُمت اُمتی ہوئے
 خوار، جگت خواری سرب دکھانہندا۔ چوداں طبق روون زارو زار، گریزاری نہ کوئے ہٹانہندا۔ مندر مسجد شو دوالے مٹھ پئی ہا ہاکار، ہر جو نظر کتے نہ
 آہندا۔ پنڈت پاندھے پتری رہے وچار، پتن ڈیرہ کوئے نہ لائندا۔ نچھتر گرہ نہ کوئے پائے سار، باراں راسی ونڈ نہ کوئے ونڈانہندا۔ گر اوتار نہ سکے
 کوئے گھ دکھال، پردہ ایکا رکھیا پائیا۔ کلجگ انت ہو یا کنگال، شاہ سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ راج راجان بنے نہ کوئے دلال، آگے ہونہ کوئے چھڈائیا۔ سنگی

ساتھی رہیا بھال، سگلا سنگ نہ کوئے جنایا۔ اللہ رانی مینڈھی کھوہے وال، سپس نہ کوئے گندایا۔ ویلے آنت آیا زوال، زلف ظہیر نہ کوئے سہایا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ رہیا وجایا۔ پھل دے نہ کسے ڈال، سنمل رُکھ نظری آیا۔ کسے گھر نہ حق حلال، کوڑی کریا دین دُہایا۔ انتم لُٹیا جانا دھن مال، چاروں کُنٹ ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سچ دوار کوئی نہ دے دھر مسال، گرو دوارا ست نہ کوئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سبج ساچے دیوے ور، کلج آنت دے وکھایا۔ سبج اٹھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگانیدا۔ کلج بدھی ہوئی کاگ، چار کُنٹ کاگ وانگ گرا لائیدا۔ دُرمت میل کوئے نہ دھوے داغ، پت پت نہ کوئے کرائیدا۔ دین مذہب لگی آگ، ذات پات شرع شریعت نال لڑائیدا۔ شاہو بھوپ کوئے نہ کرے سچا راج، رعیت دُکھ نہ کوئے مٹائیدا۔ چار کُنٹ وگڑیا سماج، سماجی روپ نہ کوئے وکھائیدا۔ من مت سارے رہے بھاج، گُرمت سپس نہ کوئے ٹکائیدا۔ کلج لگماں ڈبن لگا جہاز، آگے ہو نہ کوئے بچائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئے نہ رکھے لاج، مٹمکھاں کولوں مکھ سرب چھپائیدا۔ لنگڑے لوٹھے ہوئے اپاج، ثابت صورت نظر کوئے نہ آئیدا۔ کوڑی کریا کھادھا کھاج، آتم رس بھوجن کوئے نہ کھائیدا۔ کسے کم نہ آئی پنج وقت نماز، پیر دستگیر نیز نین درس کوئے نہ پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سبج ساچے آپ جگانیدا۔ سبج اٹھ سٹ ڈلارے، ہر ساچا آپ جگایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہا ہاکارے، ہوکا بھرے سرب لوکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارگ دس دس ہارے، ساچے مارگ چلے نہ کوئے لوکایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بچارے، کوڑی کریا کنت ہنڈھایا۔ آتم پر ماتم کرے نہ کوئے پیارے، پر م پُرکھ نہ کوئے منایا۔ کوار کتیا کرے شنکارے، صحبت ہر جو مول نہ بھایا۔ من ویسوا بنیا جگت و نجارے، جگت ہٹ رہیا کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج تیری انتم کریا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ سبج اٹھے چھوٹا بالا، بالی بدھ دھیان لگائیدا۔ پاربرہم پر بھ وڈ گوپالا، گوہند تیرا بھیو کوئے نہ آئیدا۔ آد جگاد جگا جگت بن رکھوالا، تڈھ بن سر ہتھ نہ کوئے ٹکائیدا۔ کلج انتم دے منہ کالا، مکھ شاہی نہ کوئے دھوائیدا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا پیا جنجالا، جاگرت جوت نہ کوئے جگانیدا۔ من منو آ کرے بے حال، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیدا۔ میرا تیرے آگے اکو اک سوالا، دوئے جوڑ سپس جھکائیدا۔ مینٹوں

دستی بھیو نرالی چالا، جس وچ تیرا وچھوڑا کدے نہ آئیندا۔ تیرے پریم پیار میرے آتر بنے مالا، منکا ہور نہ موہے بھائیندا۔ صاحب سنگر مارگ دسنا اک سکھالا، سکھ سبھے ویکھ وکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگتر تیری اولڑی چالا، بھیو ابھید نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، چھوٹے بالے دے وڈیائی۔ سنجگ تیری جھولی پائے دان، داتا دانی دیا کمائی۔ سرشٹ سبائی اک گیان، ایکا ایک کرے پڑھائی۔ ایکا مندر اک مکان، گرو دوار اک وکھائی۔ ایکا اشٹ سری بھگوان، دو جا نظر کوئے نہ آئی۔ ایکا توڑے مان ابھمان، ایکا ساچا رنگ وکھائی۔ ایکا راگ سنائے کان، ایکا ناؤں ناد دُھن شنوائی۔ ایکا صاحب ویکھے آن، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سوہنگ شبد کرے پردھان، آتم پر ماتم میل ملایا۔ بھگت بھگونت دھام اکٹھے بہہ بہہ گان، اک دوجے دا شکر منایا۔ توں میرا میں تیرا تیری میری اک پہچان، برہم پاربرہم پاربرہم برہم ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل نوجوان، سنجگ نیا نوکا آپ چلایا۔ سچھنڈ نواسی دیاوان، ٹھاکر اپنی دیا کمائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا دے سمجھائی۔ سنجگ تیرا ساچا سنگ، ہر سنگر آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت چاڑھے رنگ، رنگ تیرے نال ملائیندا۔ دوہاں وچ اک انند، اکو روپ سامیندا۔ جگت ناتا دیوے گنڈھ، پُرکھ بدھاتا جوڑ بڑائیندا۔ رسنا جہوا کوئی نہ کھائے گند، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ آتم نہ ہوئے رنڈیا رنڈ، گرگھ گرگھ گرگر ایکا در وکھائیندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، ہر سنگر آپ سنائیندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ انڈ، برہمنڈ کھوج کھوجائیندا۔ دیال ٹھاکر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا نام دیوے وند، وند اکو وار کرائیندا۔ ذات پات کوئی رہے نہ کندھ، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھ اندر گوبند رنگ، نانک نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ پُرکھ اکال آپے جانے اگلا پنڈھ، بن پاندھی ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگوان سنجگ ست ستوادی دان ساچی منگ، بن منگیاں جھولی پائیندا۔

☆ ۱۳ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دوسا نچھ کلاں ☆

سچ دوار سچکھنڈ، گر اوتار دھیان لگائیا۔ ہوئے پرکاس بن سورج چند، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ آد جگاد اک انند، وشن برہما شو جھولی ڈاہیا۔ نظری
 آئے سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ ہر سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن
 آپ اپنیدا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسار، ایکنارا ویکھ وکھائیدا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیدا۔ ابناسی کرتا کھول کواڑا، ساچے مندر سوبھا پائیدا۔
 سری بھگوان دے ہلارا، سچ ہلارا اپنے ہتھ رکھائیدا۔ پاربرہم پر بھ کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیدا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا بھيو چکائیدا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیدا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ دسائیا۔ آد جگادی وسے اک اکلّا، دوسر سنگ نہ
 کوئے رلائیا۔ نرگن نرگن پھڑیا پلا، پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت جوت آپے رلا، نور نور نور سمائیا۔ سچ سنگھاسن اکو ملا، پاوا چول نہ کوئے
 وکھائیا۔ ست سندیس نر نریش اکو گھلا، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوبھا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا سری
 بھگوان، ہر سنگر آپ سہائیدا۔ تخت نواسی نوجوان، پُرکھ اکالا سوبھا پائیدا۔ ست سروپی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیدا۔ بھوپت بھوپ راج
 راجان، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیدا۔ در درویش بن دربان، الکھ اگوچر اپنی الکھ آپ جکائیدا۔ لیکھا جان سری بھگوان، لیکھا کھت نہ کوئے جنائیدا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیدا۔ سچکھنڈ دوار ست پرکاس، انبو آپ کرائیا۔ نہ کوئی پر تھمی نہ آکاش، گنگن منڈل نہ
 کوئے وکھائیا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ ناچ نچائیا۔ نہ کوئی داسی نہ کوئی داس، راجن راج نہ کوئے اھوائیا۔ نہ کوئی دسے تریلوکی ناتھ،
 اناتھاں ناتھ نہ کوئے سہائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، اکھر وکھر نہ کوئے پڑھائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کملاپات، سچ سہنجی نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی
 سورج نہ کوئی چاند، روس نہ کوئے رُشائیا۔ نہ کوئی کھیل نہ تماش، بازی گر ڈنک نہ کوئے وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 دوارے نرگن جوت نور پرکاس، نور نورانہ اک دھرائیا۔ نور نورانہ پروردگار، بے عیب اپنا کھیل کرائیدا۔ مقامے حق سانجھ یار، لاشریک ڈیرہ لائیدا۔

۱۰۹۲

۱۰۹۲

مجان بیدوبی خیر یا اللہ سچ محلے کر پسار، محفل اپنی اک دکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اتھاہ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وسائے بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ میل ملاواناری کنت، نرگن نرگن لئے پرنائیا۔ بودھ اگادھی نیامنت، ناؤں نرکارا دئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، ہر اپرپہر آپ کرائیندا۔ چھپر چھن نہ کوئے دیوارا، نہ کوئے باڈی بنت بنائیندا۔ نہ کوئی گھاڑت گھڑے بن ٹھھیارا، نیتز لوچن نہ کوئے دکھائیندا۔ کاغد قلم نہ کھنہارا، شاستر سمرت وید پُران نہ کوئے صلاحیندا۔ نہ کوئے گر نہ اوتارا، سادھ سنت نہ ڈنک وجائیندا۔ اک اگلا ایکنکارا، نرگن نرگن کر پسار، سچ در ساچے سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا رنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سوراسرنگ، ایکنکارا کھیل کرائیا۔ آد نرنجن اک اند، ابناسی کرتا دئے دکھائیا۔ سری بھگوان کھیلے کھیل سدا بخشندا، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پر بھ ونڈے ونڈ، اتا دانی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرکارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ کر پسار، کھیلے کھیل اگم اپار، اگوچر اپنی دھار جنائیندا۔ تخت نواسی ہو اُجیارا، شاہو شاباشی بھو نیارا، راجن راج حکم اپنا آپ ورتائیندا۔ دھر فرمانا بول جیکارا، ست لگائے اکو نعرہ، رسنا جہوانہ کوئے ہلائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، پتا پوت نہ کوئے آدھارا، جننی جن نہ کوئے دکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ایکنکارا، اپنا کرے آپ پسار، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتا، اپنی کرت آپ کمائیا۔ آپے ویکھے وگسے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کوئے رلائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، آپے بھچھیا دئے ورتائیا۔ آپے سکھیا دیوے سچی سرکار، ست ست کرے پڑھائیا۔ آپے لیکھا لکھیا اپنالے وچار، لیکھا اپنا آپ ورتائیا۔ اپنا حصہ ونڈے نرکار، نرگن نرگن جھولی آپ بھرائیا۔ ساچی سیجا کرتیا، سچکھنڈ سیجا آپ ہنڈھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نرائن ایکانت روپ وٹائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی کھیل جنائیا۔ جننی جن بن کرتار، دائی دایا سیو کمائیا۔ ست دلارا کرتیا، شبدی شبد ناؤں وڈیائیا۔ تھر گھر دوار کھول کواڑ، سچکھنڈ اندر

دے وڈیاںیا۔ چھوٹے بالے اندر دیوے واڑ، پھر باہوں آپ اٹھایا۔ آپے چلے نال نال، سگلا سنگ نبھایا۔ ساچی سکھیا اک سکھال، ساچا مارگ دے جنایا۔ وشن برہما شو تیرے اُپجائے بال، بالی بدھ نال رلائی۔ کرے کھیل ہر گوپال، گوہند اپنی دھار جنایا۔ چرن دھوڑی کھیل مہاکال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر وچ گھر لئے پرگٹایا۔ گھر وچ گھر تھر گھر، تھر درباری آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھر، سچھنڈ اندر ویس وٹایا۔ سٹ ڈلارا اندر کر، باہر اپنا حکم ورتایا۔ سچ سندیسہ دیوے اِکو ور، ایکنکارا ایکا وار سُنایا۔ نہ جمنے نہ جائے مر، رُپ رنگ رکھ نہ کوئے دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلایا۔ آد پُرکھ چلائے راہ، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ سٹ ڈلارا اک پرگٹا، شبدی شبد دے وڈیاںیا۔ تھر گھر ساچے دے بہا، محل اٹل کرے رُشانیا۔ دیا باقی اک جگا، کملاپاتی ویکھ دکھایا۔ ساچا ساتھی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ ساچی سکھیا دے سمجھا، بن اکھر کرے پڑھایا۔ اپنا لیکھا دے دکھا، لیکھا اِکو اک درڑایا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، سچ سَنگھاسن آسن لانیا۔ سیس جگدیش تاج کُکا، دُھر فرمانا اک الانیا۔ سٹ ڈلارے تیری سیوا دے لگا، سیوک ایکا گن جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد دے وڈیاںیا۔ سٹ ڈلارا چھوٹا بالا، پر بھ اگے سیس جُھکائیندا۔ پاربرہم تیرا کھیل نرالا، ہر جو بھو کوئے نہ آئیندا۔ موہے مارگ دس اک سکھالا، جس مارگ تیرا درشن پائیندا۔ چرن کول کول چرن ملے مانا، ابھمان رُپ نہ کوئے وٹائیندا۔ آد جگاد رہے تیرا دھیانا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ ساچا دس اپنا گانا، گا تیرا شکر منائیندا۔ سیس جگدیش مٹاں تیرا بھانا، تُدھ بن اور نہ کوئے نظری آئیندا۔ کرپا کرے سری بھگوانا، بھگون اپنی دیا کمائیندا۔ سٹ شبد وڈ بلوانا، بل تیرے وچ کُکائیندا۔ میرا نور تیرا نشانہ، تیرا نشانہ میرا ناؤں پرگٹائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گانا، ناؤں نرکارا آپ جنائیندا۔ میرا مندر تیرا مکانا، چرن کول کُکانا اک رکھائیندا۔ میرا پریم تیرا بانا، سچ اڈاری اک لگائیندا۔ میرا درشن تیرا پینا کھانا، دوجی ترسنا بھکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ تھر گھر وسے تیرا مکانا، سری بھگوان آپ وسائیندا۔ سچھنڈ وسے ہر مہربانا، مہربان مہر نظر بے نظیر اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے دیوے ور، تھر گھر ساچے مان رکھائیندا۔ سٹ ڈلارے چڑھیا چا، تھر گھر ساچے وٹی ودھایا۔ آد پُرکھ پر بھ دیا دتی کما، دین اپنا ہتھ کُکایا۔ ساچے

راہے دیوے پا، پھڑ باہوں دے سمجھائی۔ اک چپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا اک درڑائی۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، پاربرہم بے پرواہیا۔ چرن
 کول کول چرن دیوے سچا تھاں، تھان تھنتر اک سہائی۔ آد آنت کرے سچ نیاں، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ آد جگادی جگا جگنتر بنے پتا ماں، بالک اپنی
 گود سہائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا لھم ورتائی۔ آد پُرکھ سری بھگوانا، ہر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔
 سچھنڈ نواسی وڈ پردھانا، ست پردھانگی اک کمائیندا۔ ست ڈلارا نوجوانا، تھر گھر دوارے آپ اٹھائیندا۔ سچ سندیسہ دے پروانہ، پر م پُرکھ آپ وڈیائیندا۔
 کرنا کھیل دو جہاناں دوے دوے دھار آپ رکھائیندا۔ ست ستوادی بٹھے گانا، گھر ساچے سگن منائیندا۔ نرگن گوپی نرگن کاہنا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔
 نرگن مرد نرگن مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ نرگن راگ نرگن ترانہ، نرگن تال تلواڑا و جائیندا۔ نرگن مندر نرگن مکانا، نرگن ساچی سچ
 سہائیندا۔ نرگن پہرے نرگن جامہ، نرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ نرگن اچھیا نرگن پورن کرے کاما، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، شبدی شبد وند وندائیندا۔ شبد ست مار دھیان، ہر ساچا سچ جنائی۔ تھر گھر کھیل کرے بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیا۔
 دھر دربارے دیوے مان، چرن سرن سچی سرنائی۔ دست امولک پاوے دان، داتا دانی آپ ورتائی۔ وشو کرنا کھیل مہان، وشنوں نور جوت رُشنائیا۔
 امرت دینا پین کھان، چرن چرن نال رگڑائی۔ نا بھی رکھنا آپے آن، آپ اپنی دیا کمائیا۔ پاربرہم کرے دھیان، دھیان دھیان وچ پرگٹائی۔ تیرا
 اچجائے سچ نشان، اپنی وندن وند وندائی۔ برہم پرگٹ کرے نور مہان، نورو نور نور رُشنائیا۔ کول کولا کول پروان، پنکھڑی اپنے رنگ رنگائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ دیوے ور، ست ڈلارے وسائے تیرا گھر، وشنوں اندر کول سر، کول سر اندر برہم پاربرہم لئے پرگٹائی۔ وشن
 برہما تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سن اگم کھیل سورا سربنگ، دھواں دھار کھوج کھوجائیندا۔ شکر لا اپنے انگ، دھوڑی دھوڑ خاک رمائیندا۔
 دیونہارا اک اند، اند اند وچ سمائیندا۔ اکے منڈل ساچی وند، وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا
 اک سمجھائیندا۔ ست ڈلارا چرنی ڈھیہہ، پر بھ اگے سپس جھکائی۔ آد پُرکھ آد جگاد تیرا ناؤں رہے، میری چلے نہ کوئے چترائی۔ سوہے دھام سہنجنا جس

دوارے صاحب سچا ہے، ہوں بالک سیو کمائی۔ تیرا میرا سنگ سدا سدا رہے، وچھوڑا دینا نہ سچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، شبدی سٹ جھولی رہیا ڈاہیا۔ پُرکھ ابنا سی پیا ہس، سچھنڈ نواسی دیا کمائیدا۔ شبد سٹ تیرا میرا اکو رس، رس رسپا آپ دکھائیدا۔ اک دوجے دے ہوئے وس، پلو آد آنت نہ کوئے جھڈائیدا۔ میں تیرا کھیل ویکھا نس نس، بن پاندھی پندھ نکائیدا۔ آد مارگ دیواں دس، آنت اپنے ہتھ رکھائیدا۔ وشن برہما شو تیرا میرا گائن جس، جس اکو اک دکھائیدا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلائیدا۔ وشن برہما شو دیوے اپنی وتھ، وست امولک آپ ورتائیدا۔ ترے گن مایا کر پرگٹ، ستور جو طمو تیاں جھولی آپ بھرائیدا۔ اپنی مہما جانے اکھ، کتھنی کتھ نہ کوئے گائیدا۔ پنچم تت بنائے رتھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ونڈ ونڈائیدا۔ لیکھا دیوے ہتھو ہتھ، ساچی وست آپ پھرائیدا۔ زرگن زرنکار زراکار اجونی رہت پُرکھ اکال اپنی پائے نام نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے تیرا راہ چلائیدا۔ سٹ ڈلارے تیرا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچنا لئے رچا، لوآں پُریاں ویس وٹائیا۔ روس سورج چند کرن کرن کرن ونڈ لئے ونڈا، گر گر نال ملایا۔ منڈل منڈپ دئے وساء، لوک پر لوک سو بھاپایا۔ تخت نواسی سچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، دھر فرمانا دئے سنایا۔ زمیں اسماناں گھاٹ لئے گھڑا، گھرن بھننہار بے پرواہیا۔ جل تھل مہینل جائے ساء، سمگری اپنے ہتھ رکھایا۔ اُچے ٹلے پر بت لئے بنا، ڈو نگھی کندر ویکھ دکھایا۔ وشن برہما شو سیوا دئے لگا، ساچی سکھیا اک درڈایا۔ سچ بھنڈارا دئے ورتا، وست امولک اک رکھایا۔ وشنوں گوک دئے بھرا، کرپا کر بے پرواہیا۔ برہے پاربرہم دئے سمجھا، برہم اپنی ونڈ ونڈایا۔ پر ماتم آتم کھیل کرا، خالق خلق ویکھ دکھایا۔ لکھ چوراسی گھاٹ دئے جنا، گھڑ گھڑ آپ دئے سمجھایا۔ جیرج انڈج اتبج سیتج ونڈ دئے ونڈا، چارے کھانی ناؤں پر گٹایا۔ چارے بانی دئے سنا، پرا پسنتی مدھم بیکھری گایا۔ چارے جگاں حصہ دیوے پا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ نال ملایا۔ چارے ورن ویکھے تھاوں تھان، کھتری براہمن شو در ویش گنڈھ پوایا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کھیل لئے کھلا، دھرت دھول دھول دھرت دئے سہایا۔ نو کھنڈ پر تھی زرگن جوت کرے رشنا، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے بن ملاح، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شبد سٹ تیرا حکم دئے ورتا،

نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ تیرے حکمے اندر پنج تیت دے وڈیا، من مت بدھ نال ملائیا۔ گھر وچ گھر تیرا دے وساء، جگ چوکڑی دیکھن کوئے نہ پائیا۔ بوند
 رکت پنج تیت ترے گن میل ملا، ہڈ ماس ناڑی رت سو بھا پائیا۔ نو دوارے دے گھلا، جگت ترسنا نال رلائییا۔ شاہ رگ اُپر ڈیرہ دیوے لاء، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ ڈو گھئی بھوری ویس وٹا، ویس اولادے سمجھائییا۔ سکھن ٹیڈھی بنک دے بنا، ایڑا پنگل سیو کمائییا۔ امرت آتم کول نا بھی دے لگا، جھرنا
 اپنے ہتھ جھرائیا۔ گھر دیک جوت زرنجن دے لگا، بن تیل باقی کرے رُشائیا۔ شبد اگئی تیرا انحد نادى ناد دے وجا، اُپر اپنا پردہ پائیا۔ بجر کپائی کُندا
 دے لگا، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائییا۔ آتم سیجا دے وچھا، گھر سہنجی سیج بنائییا۔ پر ماتم بیٹھے مکھ چھپا، نج نیتز نین بن نظر کسے نہ آئییا۔ لکھ چوراسی
 دھندے لے لگا، لوک مات بندھن پائیا۔ شبد سٹ تیرا مارگ دے جنا، پُرکھ ابناسی دیا کمائییا۔ گر اوتار لے پرگٹا، تیرا ناؤں کرے رُشائیا۔ دھر فرمانا
 سری بھگوانا بودھ اگادھا دے سنا، اکھر وکھر کر پڑھائییا۔ آتم پر ماتم پردہ دیوے لاء، سیج سہنجی سو بھا پائیا۔ زمل نور کر رُشنا، اگیان اندھیر چُکائییا۔ انحد
 نادى ناد دے سنا، اٹھے پہر کرے شنوائیا۔ پنج وکارا دے کھپا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے ہلاکائییا۔ آسا ترسنا دے مٹا، ہوئے ہنگتا روگ مٹائییا۔
 اپنا درشن دے دکھا، سوچھ سرُپی روپ وٹائییا۔ کرے کھیل بے پرواہ، شبد سٹ تیرا ناؤں صفت صلاحیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لے منا، نام پیٹی اک
 پڑھائییا۔ کوٹن کوٹ صفتی ناؤں لے رکھا، رسنا جہوا صفت صلاحیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی لے ہنڈھا، نو نو چار دیکھ دکھائییا۔ کاغد قلم شاہی
 لے رلا، وید پُران شاستر سمرت لیکھا لے جنائییا۔ انجیل قرآنا تیس بتیسا لے گا، سیج حدیثا اک پڑھائییا۔ کھانی بانی میلا سچ سبھا، آتم پر ماتم ناتا جوڑ
 جڑائییا۔ شبد گر تیرا ڈنک دے وجا، گرُگر نظری اکو آئییا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ زرنجن سرگن چولا لے ہنڈھا، نیت نوت ویس وٹائییا۔ بھگت بھگوان
 لے ملا، بھاگ اپنے ہتھ رکھائییا۔ ساچے سنتاں لے جگا، جاگرت جوت کر رُشائیا۔ گرگھ گلے لے لگا، آپ اپنی گود بہائییا۔ گر سکھ لکھ چوراسی پھاسی
 دے تڑا، رائے دھرم نہ دے سزائییا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیری سیوا دے لگا، ساچا حکم اک سمجھائییا۔ تینی اوتار نال رلا، بھگت اٹھاراں دین
 صلاحیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لیکھا لیکھ جنا، پاک رسول دے وڈیائییا۔ نانک گوہند اکو جوتی جوت کر رُشنا، دہ دشا دیکھے چائیں چائیا۔ تیرا ناؤں ڈھولا ساچا سولہ

نام ست ست نام منتر اک درڑا، درڑھ وشواس دے بنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سِری بھگونت، گر شبدی تیرا ناؤں
 منت، منتر اکو اک جنایا۔ آد آنت منتر گردیو، ہر سوامی آپ جنائندا۔ چار جگ کرنی سیو، سیوا ساچی اک دکھائندا۔ پاربرہم وڈ دیوی دیو، دیوت سُر
 تیرے حکم رکھائندا۔ امرت آتم رس ساچا میو، لکھ چوراسی بوٹا آپ مہکائندا۔ آد جگاد سدا سد نہکیو، نہچل اپنا آسن لائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، شبد سٹ تیرا مارگ اک جنائندا۔ شبد سٹ چرن کر نمسکار، پر بھ اگے سیس جھکایا۔ ہوں بردا سیوک دوار، در تیرے سیو کمایا۔
 وشن برہما شو کرتیا، ترے پنج میلا میل ملایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھھیار، زرگن سرگن رُپ دھرایا۔ لکھ چوراسی ہو اجیار، جوت زرنجن ڈگمگایا۔
 شبد اگنی ناد دھنکار، دُھن آتمک راگ سنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرتیا، ترے گن اتینا کھیل کرایا۔ بھگت بھگونت کھول کوڑا، ساچا مندر اک در سایا۔
 ساچے سنتاں کر پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑی روگ گویا۔ گر گھ ساچے گھوڑے چاڑھ، واگاں اپنے ہتھ رکھایا۔ گر سکھاں دیوے اک سہار، پریم پیالہ نام
 پیایا۔ دین دیلا ایکنکار، جگ جگ اپنا کھیل کرایا۔ سنجگ تریتا دواپر اتریا وچ سنسار، آنت لوک مات رہن نہ پایا۔ کلجک ویکھے انتم دھار، پُرکھ ابناسی
 کھیل کرایا۔ نو کھنڈ پر تھی گئی ہار، ہاباکار سرشٹ سبایا۔ جیو جنت کرن پکار، اچی کوک کوک الایا۔ راجے رانے گئے ہار، رعیت رُپ نہ کوئے دکھایا۔ نو
 کھنڈ پر تھی دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چٹھایا۔ گر کاشد نہ کرے کوئے پیار، نانک گوہند گئے بھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ملے نہ سچا یار، چار یاری ناتا
 رہی تڑایا۔ بھگت اٹھاراں نہ کوئے آدھار، دھرنی دھرت دھول دے دُہایا۔ تیئی اوتار نہ کوئے پیار، چرن پریتی نہ کوئے نبھایا۔ سینا سرتی نہ پاوے سار،
 رام میل نہ کوئے ملایا۔ کاہنا کرشنا نہ میت مرار، مدھر بنسری راگ نہ کوئے سنایا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت ہویا نار و بچھار، ہر جو کنت نہ
 کوئے ہنڈھایا۔ سر سرور ننگے تاریاں رہے مار، لچ پت نچ نہ کوئے جنایا۔ گردر مندر مسجد مٹھ شو دوالے لگرمی کرم کرے اکرت گھن گر ناؤں نہ کوئے
 وچار، ہر شبد وچار وچ نہ آیا۔ کلجک کھیل کرے اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سٹ دیوے اک ور، آد آنت سِری بھگونت تیرے
 ہتھ پھڑایا۔ شبد سٹ وڈ بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کلجک ویکھے کوڑ نشانہ، جوٹھ جھوٹھ دے دُہایا۔ ہر کا نام نہ کسے دکھانا، بھرے بھلی سرب لوکانیا۔

امرت آتم ملے نہ پینا کھانا، ترسنا ٹھکھ نہ کوئے گویا۔ انحد ناد نہ کوئے گانا، چھٹی راگ بھیو کوئے نہ پانیا۔ گو بند گرنہ ملے کایا سچ مکانا، نج نیز نظر کسے نہ آیا۔ نانک نام ست نہ سنائے کسے ترانہ، بیٹھا اپنا گھ چھپانیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ہوئے خیرانا، ہر کا بھیو کوئے نہ پانیا۔ چو داں طبق دسن ویرانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شد ست اک وڈیاںیا۔ شد ست سورا سربنگ، جگ جگ ویکھ دکھانیدا۔ ساچے اسوکس کس تنگ، سولاں کلیاں آسن پانیدا۔ شاہ سورا لوآں پریاں برہنڈاں کھنڈا ویکھے لنگھ، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دبانیدا۔ نر نرکارا وجائے اک مردنگ، وشن برہاشو آپ جگانیدا۔ کلج اودھ رہی لنگھ، ویلا آنت گیا ہتھ نہ آسیندا۔ کوڑی کریا ڈھنی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹانیدا۔ شاہ سلطاناں تنگی کرے کنڈ، سیس تاج نہ کوئے رکھانیدا۔ چار ورن ہوئے بھنگ، اٹھاراں برن نہ کوئے وڈیاںیدا۔ نو کھنڈ پر تھی ہونا کھنڈ کھنڈ، ہر جو کھنڈا اک کھڑکانیدا۔ پھرے دروہی وچ برہنڈ، کروڑ تیتیسائیر وہانیدا۔ پرگٹ ہوئے سورا سربنگ، پڑکھ ابناسی ویس وٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شد گراک جنانیدا۔ شد گرا ہر بول جیکارا، بے جیکار سنایا۔ کلج انتم دسے کنارہ، سرشٹ سبائی رہیا سمجھانیا۔ پرگٹ ہوئے مہابلی اوتارا، بل اپنا آپ پرگٹانیا۔ ناؤں رکھائے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سمل اپنا آسن لایا۔ دو جہاناں کرے خبردارا، پیر پیغمبر لئے اٹھانیا۔ آد جگادی ہو تیارا، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا نرمل جوت کرے رُشانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نوآسی بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نوآسی ایکا آؤنا، چوتھا جگ دھیان لگانیا۔ نہکلنک ناؤں رکھاؤنا، نہ کوئے پتا نہ کوئی مانیا۔ روپ رنگ نہ کوئے دکھاؤنا، بھیکھ ویس نہ کوئے وٹانیا۔ شد اگئی ڈھولا اکو گاؤنا، آتم پر ماتم کرے پڑھانیا۔ کلج لہنا جھولی پاؤنا، پورب لیکھا دئے مکانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنے وچ چھپاؤنا، جوتی جوت جوت ملانیا۔ پڑکھ اکال اکو اشٹ سرب درساؤنا، درشتی سب دی دئے گھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار جنانیا۔ پڑکھ ابناسی آوے جگ، کلج انتم ویکھ دکھانیا۔ نو کھنڈ پر تھی بھجائے اگ، تتی وانہ لاگے رانیا۔ گرگھاں پار کرائے حد، مجدھار نہ کوئے ڈبانیا۔ پتا پوت کرائے لڈ، گودی گود آپ بہانیا۔ دو جہاناں سری بھگوانا ست ستوادی گائے اکو چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ

نواسی بے پرواہیہ۔ سچھنڈ نواسی شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ کلجگ انتم ہو پردھانا، سچ پردھانگی آپ کمانیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، حکم حاکم آپ سمجھائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشانہ، کوڑا ناتا توڑ تڑائیندا۔ گوہند سورا وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ نام کھنڈا اک اٹھانا، چنڈ پرچنڈ آپ چکائیندا۔ لکھ چوراسی آتم ویکھے مار دھیانا، کایا مندر اندر ڈو نگھی کندر پھول پھولائیندا۔ سنجگ دکھائے سچ نشانہ، آپ اٹھائے سری بھگوانا، ست ستوادی راہ جنائیندا۔ نو نو گائے اک ترانہ، پڑکھ اکال اک منانا، اشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچھنڈ نواسی پڑکھ ابناسی در دروازہ غریب نوازا انتم اکو اک گھلائیندا۔ در دروازہ جائے کھل، سو پڑکھ زرنجن آپ گھلائیا۔ سچھنڈ نواسی سچ دوارے تولے پورے تولے، نام کنڈا ہتھ اٹھایا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ بیٹھا رہیا اڈول، گر اوتار پیر پیغمبر سیوالایا۔ کلجگ انتم سدے سارے کول، لوک مات کوئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد ست سنگر اکو روپ پرگٹایا۔ شبد گروگر وڈ بکارا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پسارا، چار کنٹ کھوج کھوجائیندا۔ بھگتاں دیوے اک ادھارا، نام پیارا ونج کرائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لگا اکھاڑا، جوٹھ جوٹھ ناچ نچائیندا۔ ورن برن اگ لگی تتی ہاڑا، ساہتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ورن، نور ظہور آپ درسائیندا۔ نور ظہور گپت ظاہر، سو پڑکھ زرنجن آپ جنایا۔ صفتی صفت صلاح تے وسے باہر، صفت وچ کدے نہ آئیا۔ غریب نمائیاں کو جھیاں کملیاں بنے سجن یار، یاری یاراں نال نبھایا۔ کایا مندر اندر وڈ وڈ کرے پیار، جگ نیتز نظر کسے نہ آئیا۔ سوئی سرتی لئے اٹھال، اکال مور ت چلے نال نال، ناد تورت اک وجایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری انتم ورن، شبد ست دکھائے ساچا گھر، گھر گھر وچ آپ پرگٹایا۔ گھر مندر ٹھاکر وسے سوامی، گردوارا اکو نظری آئیندا۔ پر م پڑکھ پت پر میثور سرب جیاں گھٹ انتر جامی، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ بودھ اگادھ شبد ناد انحد دھن آتمک سنائے ساچی بانی، رسنا جھوانہ کوئے ہلائیندا۔ لیکھا چکے چار کھانی، سرتی ملے شبد ہانی، امرت ملے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیر تھ کسے کم نہ آئیندا۔ سنگر سچا وڈ مہربانی ایکا دیوے پد زربانی، سچھنڈ دی سچ نشانہ، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سنجگ دی سچ کہانی، سوہنگ شبد اک نشانہ، آتم پر ماتم دتا دانی،

داتا دانی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی کلجک راسی لہنا دینا نیتز نیناں سرب
چُکائیندا۔

☆ ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ☆

آد جگاد گردیو سوامی، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ جگ جگنتر اکھ کہانی، پاربرہم پرہم آپ پڑھائیندا۔ بودھ اگادھ اگئی بانی، شبد انادی ناد سٹائیندا۔ لیکھا
جانے چار کہانی، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک نشانی، ناؤں نرنکارا اک پڑھائیندا۔ پد وکھائے اک نربانی، پُرکھ ابناسی دیا کمائیندا۔
چرن سرن چرن دیوے سچ دھیانی، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ امرت سرور دیوے ٹھنڈا پانی، تٹ تیرتھ اک وکھائیندا۔ ناتا توڑ مان ابھمانی،
نون سو اکھر آپ جنائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جان جانی، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ گر سٹگر اک
اکھائیندا۔ آد جگادی گر گردیو، ہر کرتا آپ اکھوائیا۔ سدا سہیلا لکھ ابھیو، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ نرگن نرکارا سدا نہکیو، نہیل اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہر جن
لئے ساچی سیو، گرکھ اگو سیو بھجائیا۔ ناؤں نرنکارا جنائے رسنا جہو، جہوار سنا ہر گن گائیا۔ آتم پر ماتم دیوے ساچا میو، امرت پھل گھ کھوائیا۔ درس
کرائے وڈ دیوی دیو، دیو آتمائے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی بے پرواہیا۔ گردیو سوامی ہر ہر ٹھاکر، سچکھنڈ ساچے سو بھا
پائیندا۔ جگ چوکڑی بن سو داگر، دو جہاناں ونج کرائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا گاگر، نو کھنڈ پر تھمی پھول پھولائیندا۔ جودھا سورابلی بہادر، بل اپنا آپ
جنائیندا۔ کرتا کریم ہر ہر قادر، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں نزل کرم کرے اجاگر، دُرمت میل دھو وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، جگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ گردیو سوامی سری بھگونت، ہر سجن کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے آد انت، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ لکھ
چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ ناؤں نرنکارا منیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ توڑنہارا گرھ ہو میں ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔

نہلک ہر شبد بھندار بھاگ ۱۴

بودھ اگادھا اِکو پنڈت، اکھر وکھر آپ جنائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمانندا۔ گردیو سوامی سِری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمانیا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، پُری لو نین اُٹھائیا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، گیاتا اِکو اِک کرے پڑھائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، نام پردھانگی اِک رکھائیا۔ نو نو کھیل کرے سِری بھگوان، سرگن نرگن سرگن لیکھا ویکھے تھاوں تھاندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمانیا۔ گردیو سوامی پُرکھ اِگم، اِکھ اِگوچر کھیل کرانندا۔ آد جُگادی بیڑا بٹھ، جُگ جُگ اپنے کندھ اُٹھانندا۔ وست اموک نام دھن، جن بھگتاں آپ ورتانندا۔ اِینکارا اِگ سَنائے کن، اِخندادی ناد و جانندا۔ لیکھا جانے جننی جن، جن جنیندی اپنے رنگ رنگانندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، گھرن بھن ہار کھیل کرانندا۔ بھاگ لگائے گرکھ تن، گر گر اپنی بو جھ بُجھانندا۔ کرے وسیرا بن چھپر چھن، محل اِٹل اِک رُشانندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کوئے رکھانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرانندا۔ گردیو سوامی ہر بھگوانا، بھگوان اپنا کھیل وکھائیا۔ جودھا سور پیرِ بلی بلوانا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ وسنہارا سِکھنڈ سِج مکانا، سِج سمگری اِک جنائیا۔ بولنہارا اِگ ترانہ، تریا راک آپے گائیا۔ آد جُگادی مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کمانیا۔ جُگ چو کڑی کھیلے کھیل مہانا، خالق خلق رُپ وٹائیا۔ سِتجگ تریتا دوا پر کھجگ دیونہارا دانا، داتا دانی ناوں دھرائیا۔ گر اوتار دیوے مانا، پیر پیغمبر چرن سرن سرنائیا۔ اِیکار اِگ سَنائے کانا، بن اکھر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا تھم آپ ورتائیا۔ گردیو سوامی پار برہم، برہم لیکھا آپ جنائندا۔ آد جُگادی جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمانندا۔ بھاگ لگائے کایا پنج تت تن، تتوت ویکھ وکھانندا۔ وست اموک اِک دھن، نام خزانہ ہٹ چلانندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، ہر جو اپنے کندھ اُٹھانندا۔ جُگ چو کڑی دیونہارا ڈن، اِیک اِڈنکا نام و جانندا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کوئے رہن نہ پانندا۔ لیکھا جانے سورج چن، چند چاندنی آپ چکمانندا۔ کرے پرکاس نیز اٹھ، اِگیان اندھیر مٹانندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانندا۔ گردیو سوامی صاحب سلطانا، سرتی شبدی جوڑ جڑائیا۔ لیکھا جانے سیتا راما، آد جُگادی بے پرواہیا۔ بھيو گھلائے گوپی کاہنا، منڈل منڈپ راس رچائیا۔ پیر پیغمبر کھیل مہانا، ہر

خالق خلق دکھائیآ۔ کاغذ قلم دے پروانہ، کھ لکھ لیکھا جھولی پائیآ۔ بودھ اگادھی اک ترانہ، ترے گن اتینا آپ سنائیآ۔ ٹھانڈا سیتا مرد مردانہ، سچکھنڈ سے ساچا ماہیا۔ جگ چوکڑی گائے گانا، گیت گو بند الائیآ۔ کھانی بانی جگت نشانہ، سچ نشانی لئے پرگٹائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ گردیو سوامی اُچ منارا، ہر اکو اک سہائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، گر اوتار بھینو نہ پائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگارا، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ لاشریک سانجھا یارا، شرکت ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ کلجگ انتم پاوے سارا، نو نو کھوج کھوجائیندا۔ پرگٹ ہو نہ ہکلنک نرائن نر اوتارا، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ پیر پیغمبر کرے خبردارا، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے ہاہاکارا، ہر جو اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ گردیو سوامی ہر گو بند، مہما اکھ کتھی نہ جائیآ۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گسپھر وڈی وڈیائیآ۔ آد جگادی ساگر سندھ، بھرپور رہیا سب ٹھانیا۔ بھگت بھگوان اُچجائے اپنی بند، سٹ انادی وڈ وڈیائیآ۔ آتم پر ماتم میٹے چند، دئی دوتی دکھڑا رہن نہ پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گردیو سوامی ٹھانڈا سیتا، سیتل ایکا دھار دکھائیندا۔ آد جگادی جگ جگ ریتا، لکھ چوراسی ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن پتت پُنیتا، پتت پاؤن دیا کمائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، اُچاں نیچاں ویکھ دکھائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، کلجگ انتم پھیری پائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پریتا، پریتوان دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ گردیو سوامی سدا ست، ست ستوادی دیا کمائیا۔ دیونہارا برہم مت، پار برہم کرے پڑھائیآ۔ آتم پر ماتم جوڑے نات، ناتا بدھاتا اک رکھائیآ۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، سنجگ ساچا چند کرے رُشنائیا۔ سوہنگ اکھڑ سنائے گاتھ، سرشٹ سبائی دے سمجھائیآ۔ لہنا چکے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں دے وڈیائیآ۔ دو جہاناں اکو پوجا پاٹھ، پاٹھشالا اکو دے جنائیآ۔ اک سرور تیر تھ تاٹ، تٹ کنارہ اک وڈیائیآ۔ چوڈاں لوک دکھائے ہاٹ، بن ونجارا پھیری پائیآ۔ چوڈاں طبق سے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیآ۔ کلجگ انت ویکھے کھیل تماش، نرگن اپنا ویس وٹائیآ۔ سنجگ ساچی دیوے دات، سوہنگ نام جھولی پائیآ۔ میٹے رین اندھیری رات، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ بھگتاں بنے سچا ساتھ،

بھگون اپنا سنگ رکھائیا۔ آتم پر ماتم اِکو گاتھ، ساچا ڈھولا دئے جنائیا۔ انتم مکے جھوٹھی واٹ، کوڑی کندھ رہن نہ پائیا۔ گرگھماں پورا کرے گھاٹ،
 پورب لیکھا دئے مکائیا۔ ناتا تئے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیا۔ میل ملائے کملاپات، نر نرائن دیا کمائیا۔ بند کوڑی کھولے تاک، بجر کپائی توڑ
 تڑائیا۔ آتم سیجا دکھائے کھاٹ، بیج سہنجی اِک سہائیا۔ نرمل جوت جگے للاٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے
 وڈیائیا۔ کلجگ انتم میل ملائے نٹھ نٹھ، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ گرگھ سجن کر اِکھ، ہر سنگت روپ وٹائیا۔ ناتا تئے مندر مٹھ، شودوالا نظر کوئے نہ
 آئیا۔ پاربرہم برہم گائے ساچا جس، صفتی صفت صلاحیا۔ جن بھگتاں اندر جائے وس، نرگن اپنا ڈیرہ لائیا۔ سنجگ ساچا مارگ دیوے دس، مہر
 نظر اِک اٹھائیا۔ تیر انیلا مارے کس، تکھی مکھی دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ گردیو سوامی ساچا سجن،
 سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائنیدا۔ گرگھماں کرائے اِکو مجن، ہر پُرکھ نرنجن دیا کمائیدا۔ کلجگ انتم اِیککارا آیا صدن، نرگن اپنا پھیرا پائیدا۔ آد نرنجن
 رکھنہارا لجن، سر اپنا ہتھ اِکائیدا۔ ابناسی کرتا اِیک نام رکھائے لگن، دوسراوٹ نہ کوئے جنائیدا۔ سری بھگون میل ملاوا ساچے سجن، سگلا سنگ آپ
 نبھائیدا۔ پاربرہم پر بھ پردے کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیدا۔ ست ستوادی آیا نام وڈن، دست امولک جھولی پائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ آیا
 کڈھن، ہر جن اپنی گود بہائیدا۔ کوڑی کر یا بھانڈے آیا بھنن، جو گھڑیا بھن دکھائیدا۔ گرگھ ساچا نرمل چنن، نم واس نہ کوئے مہکائیدا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیدا۔ گردیو سوامی نیکن نیکا، نظر کسے نہ آئیا۔ لیکھا جانے جیو جی کا، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ کلجگ پھل
 ویکھے پھیکا، نو نو پھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس دیاں رکھ کے گئے اڈپکاں، سو سترگ ویس وٹائیا۔ سب دیاں انت نیڑے آئیاں تاریخاں، ہر جو فیصلہ
 دئے سنائیا۔ کوڑی کر یا ویلا پیتا، بیٹی کہانی نہ کوئے جنائیا۔ سنجگ چلائے ساچی ریتا، ریتوان دیا کمائیا۔ گرگھماں رنگ رنگائے اِک مھیٹھا، چڑھیا رنگ اتر
 نہ جائیا۔ کلجگ ترے گن تپے انگیٹھا، لکھ چوراسی اگنی لائیا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی پیتا، بھین بھائی نہ کوئے سہائیا۔ جھوٹھی نظر آئے پریتا، انت سنگ
 کوئے نہ جائیا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھا، انڈھڑی دھار وھائیا۔ گرگھ سچا نہ مر یا نہ جیتا، جیون مرن وچ کدے نہ آئیا۔ نام ندھان جس جن پیتا،

امرت رس رس دکھائیا۔ آد جگاد ٹھانڈا سینا، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ ہر چرن دھیان اکو کیتا، دوجی اوٹ نہ کوئے رکھائیا۔ ناؤں نرکارا کریا میٹھا، جگت رس نیڑ کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گردیو سوامی اک انند، انند آتم آپ جنائندا۔ گھر وچ گھر دکھائے پرمانند، پر م پڑکھ کھیل کرائندا۔ کر پرکاس بن سورج چند، چند چاندنی نور چکائندا۔ کلجگ انتم ونڈے اکو ونڈ، ونڈنہارا پھیری پائندا۔ کوڑی کریا ناتا توڑ بھیکھ پکھنڈ، گرگھ ساچے مارگ لائندا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، گر شبدی جوڑ جڑائندا۔ آون جاون مکے پنڈھ، لکھ چوراسی پھند کٹائندا۔ گیت سہاگی سچا چھند، سوہنگ سوہلا آپ جنائندا۔ دئی دوتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک دکھائندا۔ گردیو سوامی وست اپار، ہر سنگر آپ جنائیا۔ ستجگ دیوے کر پیار، پر م پڑکھ پر بھ جھولی پائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، سرگن ملے مان وڈائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنا بھاگ ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، اوچ نیچ دیا کمائیا۔ گر شبد سچا بن دلال، پنج تت میلا سچ سبھائیا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد اپنا پھیرا پائیا۔ ست ستوادی ساچی دھر مسال، دھرم دوارا دے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی لہنا دے چکائیا۔ گردیو سوامی لہنا دینا، جگ چوکڑی آپ چکائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دکھائے نیناں، نیتراکھ سرب کھائندا۔ لکھ چوراسی کوڑی کریا وہن وہنا، شوہ دریائے آپ رڑھائندا۔ گرگھ ورلے گر چرن بہنا، گرگھ ساچے آپ جگائندا۔ مرید مرشد متے کہنا، من من شکر منائندا۔ گر چیل دھام اکٹھے اکو رہنا، دھام اولڑا آپ پرگٹائندا۔ صاحب سنگر بھانا سہنا، سر سر محم منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ دکھائندا۔ گردیو سوامی کھیلے کھیل، کھیلنہارا نظر نہ آئیا۔ ہر جن ساچے رہیا میل، میل ملاوا آپ کرائیا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، دیکھ اکو جوت رُشائیا۔ آد جگادی سجن سہیل، ہر سنگر ویکھ دکھائیا۔ کلجگ انتم اچرج رچیا کھیل، بھيو ابھید نہ کوئے پائیا۔ سادھ سنت کیتے فیل، حل سوال نہ کوئے کرائیا۔ انتم گھلے رائے دھرم دی جیل، بندی خانہ اک بنائیا۔ پھڑ باہوں دیوے ٹھیل، آگے ہونہ کوئے بچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گردیو سوامی سانجھیا، سگلا سنگ نبھائندا۔ چار ورنناں دے آدھار، جو جن سرنائی آئندا۔ کھتری براہمن

شوُور ویش کرے پیار، پریم پریتی اک دکھائیندا۔ دُئی دویتی دے نکال، نرِگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچا منتر دے سکھال، سوہنگ ڈھولا آپ سٹائیندا۔
 نیڑ آئے آنت نہ کال، مہاکال بھے چُکائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت آپ دکھائیندا۔ کایا مندر اندر سچّی دھر مسال، دھرم دوار اک
 پرگٹائیندا۔ شبد اگئی وجے تال، انحد نادی ناد سٹائیندا۔ امرت جام دے پیال، مدھر پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ایکاجوت دیوے بال، نور نورانہ ڈمگائیندا۔ آتم
 سیجا دے سکھال، آسا ترسنا بھکھ گوائیندا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ کلجک آنت بن دلال، نرِگن اپنی دیا کمائیندا۔ سبجک تریتا
 دواپر جو گرگھ گھالنا آئے گھال، کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ اپنی کرپا سب دا حل کرے سوال، فقرہ نال نہ کوئے ملائیندا۔ بن اکھال لکھ چوراسی وچوں
 لئے بھال، بھالیاں آپ ہتھ کسے نہ آئیندا۔ اکتھے کیتے شاہ کنگال، شاہ کنگال اپنا روپ دکھائیندا۔ کلجک چلی اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ گر سکھ
 ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود بہائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ اندر باہر چلے نال نال، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایہتھے
 اوتھے رہے خوشحال، خوشی غم نہ روپ وٹائیندا۔ ہر جن آنت نہ کھائے کال، ہر جو اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جاتا جوت بے مثال، بے نظیر ویکھ دکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ گردیو سوامی رنگے رنگ، رنگنہارا اک اکھوائیا۔ آتم سیجا
 ست پلنگ، پریم پُرکھ پر بھ آپ ہنڈھائیا۔ ہر مندر وجائے سچ مردنگ، گرگھ گرہ ہووے شنوائیا۔ آتم پر ماتم دیوے اک انند، نجاند دے چکھائیا۔ جنم
 جنم دے وچھڑیا پاوے ٹھنڈ، اگنی تت تت مٹائیا۔ آتم پر ماتم سرتی شبدی دیوے گنڈھ، بن تندی ڈور بندھائیا۔ مکے رنڈیا رنڈ، کنت سہاگ اک
 دکھائیا۔ رل مل سخیاں گیت گائے گو بند چھند، چھنت اکو اک پڑھائیا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی بخشند، بخشش اپنے ہتھ دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن ساچے پار کرائیا۔ گردیو سوامی پار کنارہ، گرگھ گر گر آپ جنائیندا۔ ڈونگھا ساگر ویکھنہارا، کایا بھوری
 کوری کھوج کھوجائیندا۔ دیونہارا سچ سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ گرگھال کرے سچ پیارا، پریم پُرکھ دیا کمائیندا۔ لکھ چوراسی پار اترن دا اک وارا، ہر جو اکو

وار سمجھائیندا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وِشنوؤں بھگوان بولے جیکارا، جنم مرن وِچ کدے نہ آئیندا۔ ایہتھے اوتھے میل ملائے آپ نرنکارا، نرگن سرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گردیو سوامی وسے ساچے گھر، گھر مندر اک سہائیندا۔

بیگم پری بے غم، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، چم درشتی نہ کوئے جنائیا۔ محل اٹل مینار نہ کوئی چھپر چھن، سورج چند نہ کوئے چڑھائیا۔ بدھ مت نہ کوئے من، رسنا جہوانہ کوئے ہلائییا۔ نہ کوئے جننی نہ کوئی جن، دھن جنیندی نہ کوئے مائییا۔ نہ کوئی راگ نہ کوئی کن، ناد دھن نہ کوئے وجائییا۔ نہ کوئی بیڑا رہیا بٹھ، چپو ہتھ نہ کوئے اٹھائییا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، راج بھوپ نہ کوئے اکھوائیا۔ تس دوارے وسے اکو اک سری بھگوان، پر م پڑکھ پر بھ آسن لائییا۔ جس جن اُپر صاحب جائے من، تس بیگم پُرادے دکھائییا۔ بیگم پُرا بے بنیاد، بنیاد نظر کسے نہ آئییا۔ جس گھر سنے سرب فریاد، پر م پڑکھ وسے سچا ماہییا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں دیوے اپنی داد، نام بھنڈارا اک ورتائییا۔ نہ کوئی اوتھے سنت نہ کوئی سادھ، سنگر اکو وسے سچا شہنشاہییا۔ گرکھاں کرے سچا لاڈ، پریم پیار اک دکھائییا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے چرن دے سرنائییا۔ اکو جنائے اپنی یاد، پچھلی یادداشت دے بھلائییا۔ اکو آئے سچ سواد، ست ستوادی ایکارس چکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دکھائے اپنا گھر، تس بیگم پُرا ہر کا روپ نظری آئییا۔ بیگم پُرا سچکھنڈ، ہر ساچے آپ بنایا۔ جتھے دوسر نہ کوئی ونڈ، ونڈنہارا نظر کوئے نہ آیا۔ نہ کوئی بھیکھ نہ پکھنڈ، کوڑی کریا نہ کوئے رکھایا۔ نہ کوئی گائے بتی دند، تیس بتیس نہ کوئے صلاحیا۔ تس گھر وسے سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا آسن لایا۔ گرگھ گرگر ہر جن ہر بھگت جس جن دکھائے اپنا اند، اند اند وِچ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس ملائے اپنے گھر، تس بیگم پُرادے سمجھایا۔ بیگم پُرا ہر کا دوار، دوسر ہور نہ کوئے جنایا۔ اٹھے پہر نرمل جوت اُجیار، دیا باقی نہ کوئی رُشنائیا۔ سچکھنڈ نواس سچکھنڈ بیٹھے آپ نرنکارا، سچ سنگھان سو بھاپائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرکھاں دکھائے ساچا گھر، جس گھر وڑیاں غم رہے نہ رائییا۔ بیگم پُرا سچ دروازہ، باڈھی بنت نہ کوئے بنائیندا۔ جس گھر

وسے غریب نوازا، غریب نمانیاں گلے لگائیںدا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوڑاسی آتم پر ماتم رنج رنج کاجا،
گر اوتار پیر پیغمبر کھیل کرائیندا۔ بودھ اگادھ شبد اگئی وجائے واجا، تار ستار نہ کوئے ہلائیندا۔ بھگت بھگونت آپ اپنا سازن سازا، نرگن سرگن سرگن
نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ سنگر سچے گرگھ سچا جومات لادھا، تس کھلایے گھر دروازہ، بیگم پراہر آپ نوازا، نوازش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بیگم پراہر نہ ہوئے
بے زار، نیتزیر نہ کوئے وہائیا۔ جس گھر وسے پروردگار، بے پرواہ آسن لائیا۔ مقامے حق نور اجیار، حضرت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ بے نظیر شاہ حقیر کر
کریا جس اپنا حجرہ دئے وکھال، بند کواڑا تاکی کُنڈا لاہیا۔ ایکا جلوہ نور جلال، جوتی جاتا جوت رُشائیا۔ تس بیگم پُرے مرید مُرشد مُرشد مُریداں حل
کرے سوال، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ بیگم پُرے وسے بیگم، گرگھ سرتی بیگم روپ وٹائیا۔ ہر خونت ملے اِکو اِکیم، ایکنکار دیا کمائیا۔ چرن لگ کرے سلاما
علیم، عالمین تیری وڈیائیا۔ تیرا دھام مقدس بیتل، بے پرواہ تیری شہنشاہیا۔ میں دُروں آئی ویکھ کے تیری سینت، تیرا نام اشارہ میری اکھاں نالوں
لتھیا عینک، میرا آئینہ ہویا رُشائیا۔ خُداوند کریم ملیا اچانک، بھیانک روپ دئے گوائیا۔ میں کو جھی کملی نہ سکی پچھانت، اگے بیٹھا سچا ماہیا۔ ویلے آنت
کسے دی نہ منگے ضمانت، گرگھ ساچے پھڑ کے باہوں بری کرائیا۔ لا کے بیٹھا اک عدالت، عدل سچا رہیا کمائیا۔ نہ کوئی دُکلا نہ وکالت، وکیل سنگ نہ
کوئے رکھائیا۔ سچکھنڈ دی سچ امانت، گرگھ بیگم روپ وٹائیا۔ ایٹھے اوٹھے صحیح سلامت، دُکھ پوہ نہ سکے رائیا۔ ترے گن مایا نہ کوئے علامت، پنچ وکار نہ
کوئے لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بیگم پرا شہر گرگھیاں بنا بیگم لئے وکھائیا۔ بیگم بنائے ہر جو نار کنت، کنت کنتوئل دیا کمائیندا۔
پہلوں کایا چولی پھڑ پھڑ چاڑھے رنگ بسنت، دُرمت میل دھوائیندا۔ آنتر آتم پر ماتم چپائے اپنا منت، منتر اِکو نام درڑائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت،
ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ بودھ گیان گیان بودھ ہوئے پنڈت، ساچی و دیا اک سمجھائیندا۔ ناتا توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھراک وکھائیندا۔ غریب
نمانیاں پھڑ پھڑ میل اپنی سنگت، سچا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جان آد آنت، مدھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ پنچ تت کایا روپ بنائے ساچی بنت، اندر بھگونت ڈیرہ
لائیندا۔ تن ماٹی کاپچی بنا بنت، پھڑ اپنی گود بہائیندا۔ ناتا توڑ بہشت جنت، چرن کولاں وچ رکھائیندا۔ گرگھ گر سکھ ہر جن ہر بھگت اِکو دھام سہنت، جس

دھام بیگم پُر ناؤں رکھائیںدا۔ نہ کوئی من نہ کوئی منت، نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوانہ کوئی مُنہ نہ کوئی نک، پُرکھ اکال اک پرکھ نظری آئیںدا۔ رل مل دوویں گر گرسکھ جان وس، تس دوار ناؤں بیگم پُر اکھوائیںدا۔ بیگم پُر انگی کھڈ، گھر گھر وچ ٹکائیا۔ اپنے نالوں کر کر اڈ، پاربرہم لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ لکا کے رکھی وچ کایا ماٹی ہڈ، چمڑی اُپر پردہ پائیا۔ گرگھ کھیل دیکھے اندر ہٹ، باہر ڈھونڈن کتے نہ جائیا۔ دُئی دوتی کھولے پھٹ، اپنا پھٹا دے اٹھائیا۔ وچوں پرگٹ ہووے جھٹ، نرمل جوت کر رُشنائیا۔ گرگھ چرن جائے ڈھٹھ، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ جس تن دتا پنج تن من مت بُدھ نال رت، رتی رت رت نال ملائیا۔ سو سنگر مارگ دیوے دس، اپنا گھر دے دکھائیا۔ رل مل اندر جائے وس، گلوکڑی اکو پائیا۔ پریم پیار جائے پھس، نہ کوئی سکے توڑ تڑائیا۔ اک دُوبے دا درشن کریئے ہس ہس، گرگھ گر گوبند وچ سمائیا۔ بن رسنا بن جہوا گایے جس، بن کتاں راگ سنائیا۔ مان ابھمان توڑ جائے ڈھٹھ، گرگھ ہنکار نہ کوئے دکھائیا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، میرا وسے سچا ماہیا۔ بیگم پُرے دارا دیوے دس، جس جانڈیاں راہ وچ نہ کوئے اٹکائیا۔ مایا چھایا پریم پیار اندر گئے جے پھس، قدم قدم چلے نہ کوئے راہیا۔ سنگر پورا دُور دُراڈے جائے نٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بیگم پُر کایا مندر اندر رکھی کھاٹ، پاوا چول نہ کوئے رکھائیا۔ جگت نیتز دیکھے آکار، نچ نیتز نرکار وچ سمائیا۔ جس دھام وسے نرکار، سو ساکار نظر نہ آئیا۔ اپنا رکھے آپ اختیار، حکم اگئی اک سنائیا۔ جوتی شبدی شبدی جوتی ساچی دھار، تتوت نہ کوئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیا۔

۱۱۰۹

۱۱۰۹

☆ ۱۴ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ رُڑکا کلاں ضلع جالندھر ☆

نرگن نرکار لئے اوتارا، گر شبد دے وڈیائیا۔ گر شبد سجن میت مُرا، آد جگاد سنگ نبھائیا۔ سگلا ساتھی وچ سنسارا، بھگت بھگونت لئے اٹھائیا۔ بھگتاں دیوے نام ادھارا، آتم پر ماتم بوجھ نبھائیا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، ہر سنتن دے دکھائیا۔ سنتن سوہے سچ دوارا، در دروازہ آپ گھلائیا۔ کرے

بھگت ہر شبد بھندار بھاگ ۱۴

کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ گرکھماں کرے سچ پیارا، پریم پریتی اک سکھائیا۔ گھر وچ گھر گھر اُجیارا، گرہ مندر دے دکھائیا۔ نرمل دیا جوتی
 جاتا کر پسارا، ست سرُوپی ویکھ دکھائیا۔ سدا سُہیلا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچ سنگھاسن اک سُہائیا۔ گرگھ میلے میلنہارا، گرگھ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سری بھگوان ہر نرنکارا، گر شبدی ویس وٹائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن
 دھار چلائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کرے پارکنارہ، کلج اپنا رنگ دکھائیندا۔ بھگت بھگوان دے ادھارا، ست سنتوکھ اک درڑائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا،
 گھر مندر کھوج کھوجائیندا۔ پورب لہنا ویکھے ویکھنہارا، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نامے تیری سنی پکارا، کاما اپنی کار کمائیندا۔ بہتر جامے کر پسارا، پسر پساری
 ویکھ دکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بھيو ابھید نہ کوئے گھلائیندا۔ جگ چوکڑی روون زارو زارا، ہر کا آنت نہ کوئے پائیندا۔ گر اوتار کرن نمسکارا، پیر
 پیغمبر سپس نوائیندا۔ کلج انتم جن بھگتاں دیوے اک ادھارا، آتم پر ماتم بوجھ بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا کھیل
 کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پُرکھ ابناشا، گر گر کھیل کرائیا۔ گر گر کھیل شبد گر وڈ پرکاشا، پرکاشوان سرب لوکائیا۔ لیکھا جانے پر تھی آکاشا، آکاش
 آکاشاں کھوج کھوجائیا۔ جن بھگتاں ہوئے داسی داسا، بن سیوک سیوکمائیا۔ پوری کرے اکو آسا، آسا ترسنادے مٹائیا۔ نرگن سرگن چلے ساتھا، سگلا
 سنگ نبھائیا۔ سنجگ پڑھائے اپنی گاتھا، بودھ گیان اک درڑائیا۔ بھاگ چکائے مستک ماتھا، جوت للائی ویکھ دکھائیا۔ پاربرہم برہم بٹھے ناتا، بدھاتا اپنا جوڑ
 جڑائیا۔ امرت جام پیائے سچا باٹا، بھر پیالہ ہتھ رکھائیا۔ انحد ناد سنائے اگئی گاتھا، گا گا اپنا ناؤں وڈیائیا۔ اتم رکھے ہر جن ذاتا، ذات پات نہ کوئے
 سمجھائیا۔ کلج میٹے اندھیری راتا، سنجگ ساچاراہ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی سنگ نبھائیا۔ گر شبدی سجن ساچا پیتا، متر
 پیارا آپ اھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ٹھانڈا پیتا، تھر گھر اپنا تحم ورتائیندا۔ ترے بھون دھنی ترے گن اتیتا، ترے ترے لیکھا آپ جنائیندا۔ سمرتھ پُرکھ
 کرے کھیل اک انڈیٹھا، بھيو ابھید آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد آپ وڈیائیندا۔ گر شبد دیوے ہر ہر بل، بل اپنا
 آپ جنائیا۔ آد جگادی اچھل اچھل، ول چھل دھاری کھیل کرائیا۔ کلج انتم جوتی شبدی آپے رل، رل بل اپنا ویس وٹائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل،

اٹل محل کرے رُشانیا۔ بن تیل باقی دیپک گیا بل، اگیان اندھیر دئے گوائیا۔ سچ سندیسہ رہیا گھل، سنجگ ساچی کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا پھل، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد گراک وڈیائیا۔ شبد گرو وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، ہر جو اپنی دیا کمائیندا۔ بن وچولا سری بھگوانا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ کلجک میٹے کوڑ نشانہ، سنجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ جن بھگتاں بخشے چرن دھیانا، سرن اکو اک دکھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے برہم گیانا، پاربرہم برہم وڈیا اک پڑھائیندا۔ گرگھ بنائے چتر سگھڑ سُبانا، مورکھ موڑھ نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر سیکھاں کرے بدلی جامہ، جنم جنم وچ بدلاییندا۔ جوں نامے در سیوا کرے بن بن کاما، توں بھگتاں بھگوان ترس کرانیندا۔ زرویر پہریا جامہ، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی انترجاما، گھٹ گھٹ اپنا کھوج کھوجائیندا۔ گرگھ ویکھے بال انجانا، گر گر اپنی گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گراک صلاحندا۔ شبد گرا آد اوتارا، ہر سنگر ناؤں وڈیائیا۔ نام ست ست بھنڈارا، ست پُرکھ نرنجن جھولی پائیا۔ اوانگ سوہنگ کھیل نیارا، ہنگ برہم سو پُرکھ نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اگم، سو پُرکھ نرنجن آپ کرانیندا۔ شبد گرو گر بیڑا بنھ، دیو دیوا دیا کمائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے تن، تن مندر آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے جننی جن، جن جننی ویکھ دکھائیندا۔ نرگن سرگن بیڑا بنھ، پُرکھ ابناسی اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جن بھگتاں کہے دھن دھن دھن، دھن دھن اپنا تھم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گرا صفت صلاحندا۔ شبد گرو ساچا میتا، متر پیارا اک اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، مندر مسجد مٹھ شودوالے ہتھ کسے نہ آئیندا۔ چار وید جس بنائی ریتا، شاستر سمرت آپ پڑھائیندا۔ گیتا گیان دیوے ٹھانڈا سیتا، اکھر اکھر جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر شبد اک صلاحندا۔ سنگر شبد وڈا ہتکاری، ہت اپنا آپ جنائیا۔ نرگن روپ نرنکاری، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیا۔ وسنہارا تھر گھر دھام اٹل اٹاری، سچکھنڈ دھیان لگائیا۔ پُرکھ اگم اتھاہ بے پرواہ ویکھے وگسے ایکنکاری، نرنکاری نین اٹھائیا۔ آد جگاد جگا جگتتر نرگن سرگن پاوے ساری، مہاسار تھی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجک تیری

اتم ور، سنت سہیلا اک اکیلا لیکھا جانے گرو گر چیلہ، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ شبد گرو گر سچا سچن، ہر سنگر آپ بنائیندا۔ نرگن سرگن کرائے محن،
 دھوڑی مستک ٹکا لائیندا۔ ڈونگھی غاروں آئے کڈھن، پھر باہوں پار کرائیندا۔ گھر اپنے آئے سدن، سدا ایکو وار بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد گر سیوا اک لگائیندا۔ شبد گر سیوا گیا لگ، ہر سنگر آپ لگائیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، دوسر سنگ نہ کوئے
 رکھائیندا۔ پھرے دروہی سارے جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیندا۔ نو نو لگے اک، لگی اک نہ کوئے بھجائیندا۔ گرگھ گر گر سنت سہیلے سچن سد، آپ
 اپنا پردہ لائیندا۔ اک پیائے ساچی مد، مدھر رس اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دیا کمائیندا۔ شبد گرو گر دیال دین،
 اپنی دیا کمائیا۔ ایک رنگ چاڑھے بھینن، بھنڑی رین نال رلائیا۔ نانا جوڑے جوں جل مینن، جل مین روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے لوک تینن، ترے ترے
 لہنا رہیا مکائیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھانڈا سینن، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدی شبد شبد
 وڈیائیا۔ شبد گرو گر سانجھا یار، یارڑا ستھر اک ہنڈھائیندا۔ غریب نمائیاں کرے پیار، تنائیاں اپنے رنگ رنگائیندا۔ بے مہانیاں لائے پار، بیڑا اپنے کندھ
 اٹھائیندا۔ ڈونگھی بھوری کڈھے باہر، کایا کوری کھوج کھوجائیندا۔ راتیں سنتیاں دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ایک نام دے خمار، سچ خماري اک
 دکھائیندا۔ جن بھگتاں تیج جائے سوار، سمرتھ اپنی دیا کمائیندا۔ کلجگ آنت کر پیار، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ جنم جنم دا دکھڑا دے نوار، لکھ چوراسی
 پھند کٹائیندا۔ اجل لکھ کرے کرتار، دُرمت میل دھوائیندا۔ سوہنگ نام سچ جیکار، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ملے سچا یار، مٹر پیارا وچھڑ
 کدے نہ جائیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، دھوڑی سفل مستک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، سرب ویاپی دیوے اکو دان، وڈ پرتاپی دکھائے سچ نشان، نام نشانہ اک رکھائیندا۔

☆ ۱۴ اَسُو ۲۰۱۹ ہکرمی تیج کور دے گرہ رُڑکا کلاں ضلع جالندھر ☆

ہر داتا شبد بھکھار، گر مانگنہار اکھوائیا۔ دیونہار ایکنکار، آد آنت ورتائیا۔ کلجگ آنت بھرے سچ بھنڈار، ست بھنڈارا اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی اپنی آپ کمائیا۔ اپنی کرنی کرے ہر کرتارا، کلجگ انتم ویس وٹائیندا۔ شبد وست سچ بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ غریب نمائیاں دے ادھارا، انتر آتم میل ملائیندا۔ جگت نتھوایاں سچ سہارا، بن سجن آپ رکھائیندا۔ ڈونگھی بھوری پار کنارہ، بے صبری صبر دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ وست آپ ورتائیندا۔ سچ وست دیوے دانی، داتا اپنی دیا کمائیندا۔ اتوٹ اٹٹ اک نشانی، نرگن نرکار آپ دکھائیندا۔ منتر نام نموست کہانی، ست پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ اتم سریشٹ اکو بانی، ویشیش اپنے رنگ رنگائیندا۔ چرن کول پد نررانی، نربان پد اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ دکھائیندا۔ کلجگ آنت غریب نواز، نرگن نردھن ویکھ دکھائیا۔ نردھن سردھن رکھنہارا لاج، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نمان نمائیاں رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ شکر منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سر اپنا ہتھ دکھائیا۔ پاتشاہ ہو کے بنیا منگتا، در در پھیری پائیندا۔ آپے بنیا بھکھانگتا، گرگھیاں بھرپور آپ کرائیندا۔ چوتھے جگ گرگھیاں آگے کرے آپ منتاں، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ نرگن کر کے آیا اپنی ہمتا، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے رنگ دکھائیندا۔ بن شہنشاہ ہویا گولا، کلجگ انتم سیو کمائیا۔ نرکار نرگن بدلیا چولا، چولا تن نہ کوئے دکھائیا۔ مانس جنم بنیا بھالا بھولا، بھاؤ اپنا نہ کسے جنائیا۔ کلجگ انتم گرگھیاں اندر وڑ وڑ پائے رولا، سوہنگ اپنا نام جپائیا۔ سچ دوارا اکو کھولا، جس دوارے غریب نمانے لئے ترائیا۔ آپ چکائے پردہ اوہلا، مکھ اپنے لئے پرگٹائیا۔ گرگھ تیرے پریم دا گائے سوہلا، گا اپنا شکر منائیا۔ نرگن ہو کے بنیا وچولا، وچلا لیکھا رہیا مکائیا۔ اپنی ہتھیں گرگھیاں پچھلا پردہ پھولا، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ہر ہر رنگ سمائیا۔

۱۱۱۳

۱۱۱۳

☆ ۱۴ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی پچھن سنگھ دے گرہ رُڑکا کلاں ضلع جالندھر ☆

شاہ پاتشاہ تیری اڈیک، گر اوتار دھیان لگایا۔ پروردگار آوے لاشریک، پیر پیغمبر نین اٹھایا۔ دو جہاناں دسے سچ پریت، پریتوان سچا ماہیا۔
 برہمنڈ کھنڈ سنائے ساچا گیت، ست ستوادی ڈھولا گایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ لہنا دینا چکائے ہست کیٹ، اوچ نیچ دیکھے تھاوں
 تھانیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کمایا۔ سچکھنڈ نواسی تلن تیرا راہ، گر اوتار نین اٹھایا۔ پیر پیغمبر رہے دھیا، دھیان دھیان وچ
 رکھایا۔ کون کوٹے پرگٹ ہووے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ویس وٹایا۔ مکھ نقاب پردہ دیوے لاہ، جلوہ نور کرے رُشایا۔ صفت صلاحی دیوے سچ صلاح،
 صلاحیر پھیرا پایا۔ شاہ حقیر لے اٹھا، دستگیر اپنا دست ملایا۔ شرع زنجیر دے تڑا، دین مذہب نہ کوئے رکھایا۔ آتم پر ماتم دے ملا، سچ ملاواک جنایا۔
 جوٹھی جوٹھی کندھ دیوے ڈھاہ، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ باہوں کٹھے دے بہا، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ مندر مسجد شو دوالے مٹھ
 گر گھر دے اٹھا، گر سنگر پھیرا پایا۔ نام مردنگا دے وجا، ڈنکا ایکاشد لگایا۔ راؤ رنکاں دے جگا، نیتز نین اکھ گھلایا۔ ساچا مارگ دیوے لہ، رہبر اپنا
 پھیرا پایا۔ چوڈاں طبق دے ہلا، چوڈاں لوک کُنڈا لایا۔ ترے بھون دیکھے تھاوں تھان، اون گون کھوج کھوجایا۔ رُو سس سورج چند لہنا دینا دے مُکا،
 باقی کوئے رہن نہ پایا۔ وشن برہما شو دے سمجھا، سچ سندیسہ اک سنایا۔ چوڈاں و دیا پندھ دے مُکا، پاندھی اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ سچکھنڈ نواسی تیری اوٹ، گر اوتار رہے نکایا۔ پیر پیغمبر تیرا نوری جلوہ نرمل جوت، جوتی نور نور درسایا۔ مقامے
 حق دھام نیار سچکھنڈ تیرا قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی تیری
 آس، گر اوتار رہے دھیانیا۔ پیر پیغمبر ہو کے بیٹھے نراس، نیتز نیناں نیر وہانیا۔ کلج کوئے نہ دسے سچ پرکاش، پرکاشوان نہ کوئے خدایا۔ ملا شیخ
 مسنگ ہوئے بے آب، آب حیات نہ کوئے پیانیا۔ چوڈاں صدیاں لے کے تھکے خواب، سویاں رین گئی وہانیا۔ تیری جھل نہ سکے کوئی تاب، بے تاب
 دین دہانیا۔ کون ویلا پرگٹ ہووے شاہ نواب، شہنشاہ اپنا پھیرا پایا۔ شاہ سوارا چرن گھوڑے دے رکاب، سچ سنگھاسن سو بھا پانیا۔ عظیم دیوے سرب

۱۱۱۴

۱۱۱۴

عذاب، نہ سکے کوئے بچائیا۔ مُرید مُرشد دیوے خطاب، دین دیندہ آپ ہوئے سہائیا۔ دروہی خدائے سارے ہوئے لاجواب، نیتز نین رہے شرمائیا۔ کوئے نہ دے سچا پاک، پاک رسول نہ کوئے دکھائیا۔ کوڑی کریا چھانی خاک، انتم خاک میل ملائیا۔ چار یاری گیا ساک، سین کوئے نظر نہ آئیا۔ چو داں طبق خالی ہاٹ، ساچا ہٹ نہ کوئے دکھائیا۔ بڈھے شیخ کالا چیتھڑ گیا پاٹ، بستر تن نہ کوئے سہائیا۔ انتم نیڑے آئی واٹ، بیٹھا پندھ مُکائیا۔ نہ کوئی لیف نہ کوئی کھاٹ، نہ کوئی تکیہ رہیا دکھائیا۔ کلجگ انتم آئی رات، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دین دُہائیا۔ کسے کم نہ آئے پنج وقت نماز، روزہ بانگ نہ کوئے سہائیا۔ پروردگار بے پرواہ پردہ نشیں اپنا وٹائے سوانگ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچھنڈ نواسی تیرا سہارا، گر اوتار اک تکائیا۔ کلجگ آیا آنت کنارہ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیا۔ نیتز روون تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں دین دُہائیا۔ ساڈا چلیا نہ کوئی چارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ جیو جنت ہویا گوارا، من مت کری گڑمائیا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ کوئے پیارا، کھانی بانی سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ من ممتا بھرے ہنکارا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ گر کاشد نہ کسے وچارا، گر گر بوجھ نہ کوئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھدھ اُپر اکو اوٹ تکائیا۔ گر اوتار ویکھن سری بھگوان، کون ویلا کھیل کرانیندا۔ کلجگ انتم پُجا آن، نو نو چار پندھ مُکائیندا۔ وشن برہما شو گران، کروڑ تیتسیا نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ ترے گن مایا ہوئی پردھان، پنچم تت ڈنک وجائیندا۔ گھر گھر وڑیا جگت شیطان، جھوٹھی کریا ناچ نچائیندا۔ نظر نہ آئے نوجوان، پُرکھ ابناسی کھ پُچھائیندا۔ پنڈت پاندھے سرب پچھتان، تک للائی نہ کوئے لگائیندا۔ گل جنجنو نہ کوئے نشان، ایک بندھن نہ کوئے پائیندا۔ سینا سرتی نہ ملے رام، گوپی کاہن نہ کوئے پرنائیندا۔ نام بنسری نہ کوئے گان، مدھر دُھن نہ کوئے سنائیندا۔ گوکل متھرا نہ کوئے مان، گھنٹیا روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا ولس دھرائیندا۔ گر گر منگے ساچی منگ، گر دس دھیان لگائیا۔ پاربرہم سورے سربنگ، تھدھ بن اور نظر کوئے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئی رنڈ، ست دیپ ہر کنت نہ کوئے منائیا۔ سادھاسنتاں ننگی ہوئی کنڈ، اُپر پردہ کوئے نہ پائیا۔ ورجھنڈی کوڑی کریا پائے ڈنڈ، بھیکھ پکھنڈ کرے لڑائیا۔ کسے ہتھ نہ آئے سچ انند، انند وچ نہ کوئے

سائیا۔ مدرا ماس کھان گند، آتم اتر نچھر جھرنانہ کوئے جھرائیا۔ جوت زرنجن چڑھائے نہ کوئے چند، سچ پرکاش نہ کوئے کرائیا۔ بندی خانہ نہ توڑے
 کوئے بند، لکھ چوڑاسی نہ کوئے چھڈائیا۔ ودوان ہوئے نیتز اندھ، نج نیتز نہ کوئے کھلائیا۔ رسنا گانودے ڈھولے چھند، انحد ناد نہ کوئے وجائیا۔ ساچے
 مندر کوئے نہ جائے لنگھ، ہر مندر ہر کا درس کوئے نہ پائیا۔ جنم جگ دی ٹٹی کوئے نہ سکے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دس کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گر گر بیٹھے سیس جھکائیا۔ گر گر جھکایا اکو سیس، نانک گوہند کھیل وکھائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن ہر جگدیش،
 جگدیش اپنا ویس وٹائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن پیس لئے پیس، ایکنارا چلی آپ چلائیندا۔ آد زرنجن دئے حدیث، سری بھگوان ساچی سکھیا آپ سمجھائیندا۔
 ابناسی کرتا لیکھا جانے بیس اکیس، بیس پیسا ناواں وڈائیندا۔ پاربرہم پت پر میثور ایک تاج رکھائے سیس، سہنس مکھ بھویو کوئے نہ پائیندا۔ ناتا توڑ راگ
 چھتیس، شبد انادی ناد سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے دھیان لگائیندا۔ گر اوتار اک دھیان، پر بھ اُتے
 رہے لگائیا۔ تُوں داتا وڈ مہربان، بے آنت تیری وڈائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تیری سار نہ پائیا۔ سنجگ تربیتا دوپر کلجگ جگ چوکڑی ویکھے آن، نت
 نوٹ ویس وٹائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی سارے گان، گا گاتیرا شکر منائیا۔ تُوں وسیں سچ مکان، سچکھنڈ بیٹھا آسن
 لائیا۔ جھلدا رہے اک نشان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ دینا انا تھاں دیوے دان، دین اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ آنت سارے ہوئے حیران، تیرا بھویو کوئے
 نہ آئیا۔ لیکھا لکھ لکھ کھدے گئے وچ جہان، گر و اشد دیو سمجھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے نہہکنک بلی بلوان، سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر اکٹھے پکڑے آن، چار جگ دے وچھڑے اپنے نال ملائیا۔ ساچی سکھیا دیوے چرن کول دھیان، چرن سرن سرن چرن اک سرنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی اپنی بوجھ بُجھائیا۔ سو پڑکھ زرنجن ہر زرنکارا، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے پیارا،
 پریم پیار اک جنائیندا۔ کلجگ اتم زرنگن آوے اپنی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیندا۔ گر اوتاراں دئے سہارا، پیر پیغمبراں نال ملائیندا۔ چار جگ دا
 ڈکھرا کٹے وچ سنسارا، سکڑا بوٹا ہرا کرائیندا۔ میل ملائے اگم اپارا، لکھ اگوچر اپنا کھیل وکھائیندا۔ کلجگ میٹ دھواں دھارا، اگیان اندھیر چکائیندا۔ ست

ستوادی بول جیکارا، بے جیکارا اکو نام سنانیدا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ کرے پار کنارہ، راؤ رنک ایگا گھر بہانیدا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق ونج کرائے بن ونجارا، ست پڑکھ نرنجن اکو ہٹ کھلایندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھانیدا۔ بے انت بے پرواہ پروردگار، پاربرہم پرہم اپنا کھیل کرانیدا۔ کل کلکی لے اوتارا، سمبل وسے دھام نیارا، اُچے ٹلے پریت ڈوٹکھے ساگر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنانیدا۔ سچ سندیسہ ایکنکارا، ایکا وار جنایا۔ وشن برہما شو کرے خبردارا، ترے گن نیترنن کھلایا۔ پنچ تت تیرا ویکھے اکھاڑا، لکھ چوراسی کھوج کھوجایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اک وکھائے سچ دوارا، در دروازہ آپ جنایا۔ ساچا مارگ لائے وچ سنسارا، مہاسار تھی پھیرا پانیا۔ بھگت بھگوان وکھائے اک دوارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھيو آپ جنایا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کلجگ انت انت جنایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، بھگون اپنی بوجھ بُجھانیا۔ گرگھ ویکھے گرگر لال، گرگھ دیوے مان وڈیایا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، ہست کیٹ لئے جگانیا۔ شبد سروپی بن دلال، گھر گھر اپنا ونج کرائیا۔ حقیقت ویکھے حق حلال، پڑکھ ابناسی بے پرواہیا۔ نو نو جنائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا اک کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے جنایا۔ ساچا لیکھا ہر نرنکارا، ہر ایکا ایک جنانیدا۔ کلجگ انتم پرگٹ ہو اگم اپارا، نرگن اپنی دھار چلانیدا۔ بھگت وکھائے اک دوارا، سری بھگوان آپ بنانیدا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اجیارا، نرگن جوت نور رُشانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ وکھانیدا۔ کلجگ انتم راہ چلاؤنا، ہر سنگر آپ جنایا۔ سنجگ ساچا مارگ لاؤنا، مہربان دئے سمجھانیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ایکا دھام بہاؤنا، سنت سجن نال ملائیا۔ لکھ چوراسی ڈھولا اکو گاؤنا، سوہنگ سو کرے پڑھانیا۔ آتم پر ماتم نیچ آپ بجائونا، بن کر سانا ہل چلائیا۔ امرت میوہ پھل لگاؤنا، رس مٹھا اک بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی دئے جنایا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھانیا۔ کلجگ اترے پار کنار، سنجگ ویکھے چائیں چانیا۔ دو جہاناں وچولا سرجنہار، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا رنگ رنگانیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام شبد وڈیایا۔ نام شبد گردیو سوامی، ہر سنگر آپ جنانیدا۔ بودھ اگادھ

اگئی بانی، گر گر ناد وجائیندا۔ سچھنڈ دی ساچی رانی، جن بھگتاں نال پرنائیندا۔ آتم پر ماتم اکھ کہانی، بن رسنا جہوا گائیندا۔ امرت سرور ٹھنڈا پانی، نچھر
 جہرنا آپ جہرائیندا۔ زرگن جوت نور نورانی، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانی، اپنا بھجو چکائیندا۔ لیکھا جانے چارے کھانی، انڈج جیرج
 اتبج سبج پھول پھولائیندا۔ پراپنتی مدھم بیکھری گائے گانی، گا گا اپنا حکم منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔
 سچ سندیسہ سری بھگونت، ایکا ایک جنائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جیون جگت دے وڈیائیا۔ آتم پر ماتم نیا منت، من کا منکا دے بھوئیا۔ گرگھ اپائے
 ساچے سنت، سنت سنگر میل ملائیا۔ گرگھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دے درسائیا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، نام خزانہ اک ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کر کر، گر اوتار رہیا وڈیائیا۔ زرگن نور دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دے سہائیا۔
 بھگت بھگوان آپے ورور، پلو ایکا گنڈھ پوائیا۔ سوچھ سروپ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ، بجر کپائی کُنڈا لاہیا۔ لہنا دینا چکائے سیس دھڑ دھڑ، ندھڑک
 اپنا پھیرا پائیا۔ گرگھ میلے باہوں پھڑ پھڑ، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ اندر مندر ساچے پوڑے چڑھ چڑھ، چڑھ اپنا رنگ دکھائیا۔ نش اکھر اکھر وکھر
 بانی پڑھ پڑھ، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ زرگن سرگن جنمے مر مر، مر مر جتے بھجو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی
 کرنی آپ کمائیا۔ کرنی کرے کرتا ٹھاکر، گر اوتار آپ جنائیندا۔ کلجگ ویکھے ڈونگھا ساگر، دو جہاناں کھوج کھوجائیندا۔ چوداں لوکاں ونج کرے بن
 سوڈاگر، ساچا ہٹ آپ چلائیندا۔ گر سکھ کرے کرم اُجاگر، زمل نیر آپ پیائیندا۔ کلجگ انتم دیوے آدر، آدرش اپنا اک دکھائیندا۔ مہربان مہربان کریم
 کرتا قادر، بے نظیر نظر اپنی آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہر سندیسہ، ست
 ستوادی آپ سنائیندا۔ پرگٹ ہووے نر زیشا، نر زائن ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شوچلے کوئے نہ پیشا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پھرے دروہی
 دیس پردیسا، دو جہاناں آپ جگائیندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا پنتا، متر پیارا بن بن گلے لگائیندا۔ چار جگ دا بھل نہ جائے چیتا، جگ وچھڑے میل
 کرائیندا۔ سد رکھے چھایا بیٹھاں، سر اپنا ہتھ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، گر اوتار پیر پیغمبر آپ اپنی گود

بہائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جانا سوں، ہر ساچا سچ جنایا۔ ابناسی کرتا دو جہاناں رہیا بھوں، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ سرگن زرگن سرگن گھر گھر
 کرے روں، اپنا روایا نہ کسے سمجھایا۔ کلجگ انتم جن بھگت ملن دارکھے گئوں، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچے ٹلے پر بت چڑھ چڑھ دیکھ دکھایا۔ دیکھنہارا
 نو نو، چار چار پھیرا پائیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، زرگن اپنا روپ دھرائیا۔ مان رکھائے چھبھی پوہ، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ چار جگ دی پچھلی سمگری سب
 دے کولوں لوے کھوہ، خالی ہتھ سرب پھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیز نین پین رو، نیر نیر نال وہایا۔ سچ امام چرن نہ سکے کوئی چھوہ، چھوہرے بالے پراں
 ہٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، سکھ مت اک سمجھایا۔ سکھ مت سچی سرکار، زرگن سرگن آپ جنائیندا۔ پر م پُرکھ
 دا سچ وہار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ دین مذہب ذات پات لیکھا لکھیا ورقہ دتا پاڑ، دوجی سار قلم شاہی کوئے نہ پائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی اکو نظری آئے
 ایکنکار، دوجا اشٹ نہ کوئے منائیندا۔ طوبی طوبی کرے محمد یار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ کہے تیری سچی گفتار، گُفت شنید سنگ رکھائیندا۔
 موسیٰ کہے میں دھوڑی منگاں چرن چھار، مستک اٹکا اکو لائیندا۔ تُوں محبوب سچا یار، مُجبت تیرے نال پرنائیندا۔ چار یاری دھاہاں رہی مار، چاروں کُنٹ
 سنگ کوئے نہ آئیندا۔ اللہ رانی ہوئی شرمسار، نیز کجل دھار نہ کوئے بٹھائیندا۔ نتھ سہاگ نہ دے وچ سنسار، کھلی مینڈھی چارے کُنٹ بھوائیندا۔
 مہندی رنگ نہ کوئے دیوے چاڑھ، لالن روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پھرے دروہی دُہاگن نار، نر ہر کنت نہ نظری آئیندا۔ اندر وڈ وڈ
 رووے زارو زار، چوڈاں طبقاں بند نہ کوئے کرائیندا۔ پرگٹ ہو یا پروردگار، پاربرہم اپنا کھیل دکھائیندا۔ صدی چوڈھویں کرے خوار، اگے ہو نہ کوئے
 بچائیندا۔ نانک گوبند ملے میت مُرار، متر پیارا اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری انتم ور،
 نہہکلنک نرائن زر، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ نام ڈنکا وجے جگ، سو پُرکھ زرنجن آپ وجایا۔ ہر پُرکھ زرنجن سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا دو
 جہاناں دیکھے لنگھ، روپ انوپ آپ وٹایا۔ آد زرنجن در درویش مگے مگے، نر زرنیش اگے جھولی ڈاہیا۔ ابناسی کرتا اپنی وست دیوے ونڈ، ونڈنہارا دیا
 کمایا۔ سری بھگوان گائے چھند، گیت گوبند اک الایا۔ پاربرہم برہم دیوے اک انند، انند انند وچ رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کھج انتم کھیل کرائیا۔ کھج انتم کھیل کرنا، ہر کرتا آپ جنائندا۔ بھو چکائے برناں ورنناں، ورن گوت نہ کوئے رکھائندا۔ جن بھگتاں نیتز کھولے ہرنا
 پھرنا، نج نیتز پردہ لائندا۔ دیوے وڈیائی وچ چرناں، چرن چرنودک مکھ چوائندا۔ ناتا تئے ڈرنا مرنا، جیون مُت آپ کرائندا۔ درگاہ ساچی پھڑ باہوں
 کھڑنا، منجھدھار نہ کوئے رُڑھائندا۔ سوہنگ اکھر جس جن پڑھنا، تس جم نیڑ نہ آئندا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑنا، گھڑ بھانڈے ویکھ دکھائندا۔ محل اٹل
 اُچ مینارے گر سکھ چڑھنا، اُپر چڑھ چڑھ خوشی منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 آتم پر ماتم دیوے اک گیان، دھیان دھیان وچ رکھائندا۔ دھیان وچ رکھ دھیان، دھیرج ست سنتو کھ درڑائیا۔ مت متوالی نہ ہوئے حیران، منو آٹھ
 نہ دہ دہائیا۔ پنچ وکار نہ لڑے کوئے شیطان، چُھری کوڑ نہ کوئے چلائیا۔ ست سنتوادی برہم برہمادی، شبد انادی دیوے اک گیان، گوجھ گیان دے
 سمجھائیا۔ بھگت بھگوان ملے آن، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ جنم جنم دی چکے کان، جس پر بھ ملے سچا ماہیا۔ دیوے وڈیائی وچ دو جہان، اُجل مکھ مات
 کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکلنک نرائن نر، گر اوتار پیر پیغمبر دیوے ور، سوہنگ ڈھولا اک سنائیا۔ کایا اندر بہتر ناڑ، اگنی
 تت تت تپائیا۔ کایا اندر من مت بُدھ کرے وچار، من منسا نال ملایا۔ کایا اندر آسا ترسنا کرے وچار، موہ ممتا رہی سماپیا۔ کایا اندر اک لکھ آسی ہزار
 بھوت پریت پھرے بے تال، اپنا تال وجائیا۔ کایا اندر پون سواسی کھیل نرال، سواس سواساں نال رکھائیا۔ کایا اندر سرتی ہوئے بے حال، ہر کا بھو نہ
 جانے رائیا۔ کایا اندر کوکے کال، کال نگارہ ڈنک وجائیا۔ کایا اندر سچی دھر مسال، سنگر وسے سچا ماہیا۔ کایا اندر شاہ کنگال، کنگالوں شاہ روپ وٹائیا۔ کایا
 اندر خزینہ دھن مال، دھن دولت دے دکھائیا۔ کایا اندر ملے پین کھان، ترسنا ترکھا بھکھ گوائیا۔ کایا اندر سچ مکان، محفل ہر جو رہیا لگائیا۔ کایا اندر
 جگت شیطان، اٹھے پہر کرے لڑائیا۔ کایا اندر ملے بھگوان، گھر میلا سچ سبھائیا۔ گرگھ سکھیا ساچی جان، گھر سنگر آپ جنائیا۔ جو جن چرنی ڈگے آن،
 تس دے گھاٹے پورے دے کرائیا۔ ڈکھ درد رہے نہ وچ جہان، زحمت نیڑے کوئے نہ آئیا۔ ناتا توڑے پون مسان، سپس چکر نہ کوئے بھوائیا۔ ٹوٹا

۱۱۲۰

۱۱۲۰

جادو نہ کوئے نشان، مڑھی گور نہ کوئے دکھائیا۔ بیر بیتالے ہون شرمسار، رِدھ سدھ نہ کوئے چترائیا۔ کر کرپا ڈکھ میٹے وِچ جہان، چنتا چکھا روگ سوگ
دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کایا اندر ساچے مندر تن سو سٹھ ہڈی دیکھ دکھائیا۔

★ ۱۵ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ سمر ۱ ★

آد جگادی کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ اینکارا نرنجن نور جوت آپے رلا، آد
نرنجن ڈگمائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سندیس ایگا گھلا، نش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد جگا جگنتر نرنجن نور پھڑائے پلا، دو جاسنگ نہ کوئے
رکھائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ ست ستوادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، سو پُرکھ نرنجن
آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا سچ دوار، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اکھ اگوچر دھار
دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل اپار، اک اگلا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا،
مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ دیونہارا، دُھر درگاہی ناد و جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ کھائیندا۔ بھیو
ابھیدا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ آد پُرکھ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، بن چھپر چھن پُچھہائیا۔ دیا باقی اک مہان،
کملاپاتی نور رُشنائیا۔ تخت نواسی نوجوان، سچ سنگھان ڈیرہ لائیا۔ نرنجن راجا بھوپ بن راجان، در درویش اپنا کھیل کرائیا۔ جو دھا سور پیر ملی بلوان، بل اپنا
آپ پرگنائیا۔ دیونہارا دانی دان، وست امولک آپ ورتائیا۔ کرے کھیل دو جہان، انھو پرکاس دکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوانا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جگادی مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے
دوئے اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھول دکانا، تھر گھر اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ بھیو ابھید

۱۱۲۱

۱۱۲۱

سری بھگونت، اپنا آپ جنایا۔ آد جگادی نار کنت، سچ سہنجی اک ہنڈھایا۔ نرگن نرگن بنائے بنت، نہ کوئی پتانہ کوئے مایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل دئے سمجھایا۔ ساچا کھیل پاربرہم، پر بھ ایکا ایک کرائیندا۔ نرگن دھار نرگن جم، نرگن روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ ست ستوادی بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، سو پُرکھ نرنجن وڈی وڈیایا۔ سچھنڈ نواسی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو جائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے ویکھے تھاؤں تھانیا۔ تھر گھر ساچے دئے وڈیا، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ پوت سپوتا ایکا جا، جن جنیندی بنے مایا۔ دائی دایا سیو کما، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ بال انجانا لئے اٹھا، شبدی اپنے انگ لگایا۔ تھر گھر دوارے دئے بہا، سر اپنا ہتھ رکھایا۔ ساچا لیکھا دئے سمجھا، پاربرہم کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنا بھو آپ جنایا۔ آد پُرکھ ہر کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ شبدی شبد سوت ڈلارا، ہر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ ایکا ونج اک واپارا، ایکا ہٹ کھائیندا۔ ایکا وست دیوے ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوجا سنگ نہ کوئے رلائیندا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، رکھ بھیکھ نہ کوئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ سوت ڈلارا چھوٹا بال، سنگر پورا آپ اٹھایا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، سگلا سنگ نبھایا۔ ساچی سکھیا دئے سکھال، بن اکھر کر پڑھایا۔ وست اموک دیوے نام دھن مال، ناؤں نرنکارا جھولی پائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد اپنے ہتھ رکھے وڈیایا۔ سوت ڈلارا ایکا جا، ہر ساچے سگن منایا۔ تھر گھر ساچے دئے بہا، در دروازہ آپ گھلایا۔ اپنی سیوا دئے لگا، سیوک سیوا روپ وٹایا۔ نرگن نور جوت پرکاش دئے دکھا، تئو تت نہ کوئے جنایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد اک سمجھایا۔ سنگر شبد کر پیار، ہر ہر دیا کمائیندا۔ پوت سپوتے رہنا خبردار، بے خبر آپ جنائیندا۔ نرگن بٹھے تیری دھار، نرویر ویس وٹائیندا۔ مورت اکال میت مرار، اجونی رہت دھار دکھائیندا۔ ایکنکارا دئے ادھار، اکل کل اپنا بھو کھائیندا۔ سچھنڈ دوارے کھیل اپار، تھر گھر اپنا ناؤں درٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی رچنا آپ

جنائندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، آپے وکھ دکھائیا۔ نرگن رُوپ ست سچ، سچا سچ سمايا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھواہی سیو کمايئا۔ جوتی جاتا ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا رُوپ دھرائیا۔ بچکھنڈ دوارے اندر تھر گھر کھول ہٹ، پُوٹ سپوٹا دئے بہائیا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچے دھندے دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ آد نرنجن، آد اپنی ویا کمائندا۔ سْت دُلا رے کرائے ساچا مچن، سرور اِکو اِک دکھائندا۔ نام نِدھانا پائے انجن، اگیان اندھیر مٹائندا۔ آد جُگاد بنے سچا سچن، سگلا سنگ آپ نبھائندا۔ نرگن نرگن ہوئے پردے کچن، سرگن رُوپ نہ کوئے دکھائندا۔ داتا دانی سورا سرنگن، شاہ پاتشاہ اپنا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سْت دُلا راکر پیارا، ہر شبدي آپ وڈیائندا۔ شبد گر ہر دیوے مان، گر اِکو اِک جنائیا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، دُھر درگاہی آپ سنايئا۔ تیرا کھیلے کھیل مہان، مہما کتھ کتھی نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیری جھولی پائے آن، ترے گن میلا میل ملاییا۔ پنچم تت کھول دُکان، اپ تیج وائے پر تھی آکاش ونڈ ونڈایا۔ نرگن سرگن کرے پردھان، رکت بوند جوڑ جڑایا۔ ہڈ ماس ناڑی رت کر پروان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ من مت بدھ کھیل مہان، خالق خلق وچ سمايئا۔ نو دوارے کھول دُکان، جگت ترسنادے ملاییا۔ کرے کھیل سری بھگوان، گھر مندر سو بھاپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد اِکو اِک اکھوائیا۔ گر شبد سچا داتا، ہر شبدي آپ پرگٹائندا۔ آپے پتا آپے ماتا، بالک اپنی گود بہائندا۔ آپے رکھے ساچا ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائندا۔ آپ سناے ساچی گاتھا، بودھ اگادھا گیان درڑائندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، منتر نام دیو آپ اکھوائندا۔ آپے جانے سرور تیرتھ تاٹا، سر اِکو اِک دکھائندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھا، تھر گھر اپنا رنگ رنگائندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرو آپ وڈیائندا۔ ساچا گر شبد رنگ، ریکھ نظر کوئے نہ آيئا۔ تھر گھر بیٹھا چڑھ پنگ، پاوا چول نہ کوئے رکھایا۔ دو جہاناں وجائے مردنگ، تار ستار نہ کوئے ہلایا۔ آد جُگاد اِک اند، اند اند وچ رکھایا۔ گیت سہاگی گائے چھند، سوہلا ایکا ڈھولا سنايئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا ویکھے چائیں چائیا۔ چاو گھنیرا ست ستواد، سو پُرکھ نرنجن اِک رکھائندا۔ سْت دُلا رے دیوے داد، گر شبدي ناؤں دھرائندا۔ اپنے

وچوں آپ کاڈھ، تھر گھر دوارے آپ بہائیندا۔ آد جُگاد کرائے لاڈ، نِت نِت ویکھ وکھائیندا۔ میل ملاوا مادھو مادھ، مل مل اپنی خوشی جنائیندا۔ پنچ تت نہ کوئے ہاڈ، رتی رت نہ کوئے رکھائیندا۔ تار ستار نہ کوئے ناد، بودھ اگادھ بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَنگُ شبد اک سمجھائیندا۔ چھوٹا بالا شبدی سَت، پر بھ اگے سیس جُھکائیا۔ پُرکھ ابناسی پر میثور اچت، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ تھر گھر موئی میری رت، رُتری تیرا رنگ مہکائیا۔ تیری لکھوں پیا اٹھ، موہے ڈکھ نہ لاگے رائیا۔ میں نکا بالا تیرا پت، تیری اوٹ اک تکائیا۔ تیرا نور نرمل جوت، میرا رنگ وکھائیا۔ تیرا بنس چلے اوت پوت، وشن برہما شو ملے وڈیائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لو آں پُریاں رچ رچ ویکھاں تیرا کوٹ، بنک دواری سو بھاپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینی موہے وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، اپنی دیا کمائیندا۔ سَت ڈلارے سَت پروانہ، تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو دینا دانا، خالی جھولی سرب بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، جیرج اندج اُنج سیتج ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی بول ترانہ، پرا پسنتی مدھم بیکھری تیرا راگ الائیندا۔ مانس مانکھ چتر سُجانا، پنچ تت کایا چولا کھوج کھوجائیندا۔ کرے کھیل نوجوانا، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ جائے لگ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کرے کھیل سور سربگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے جگ، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ نرگن ناد جائے وچ، دو جہاناں آپ سَنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سرگن اپنا روپ وٹائیا۔ شبد سَت تیری رکھے پت، پت پر میثور ویکھ وکھائیا۔ ناڈ بہتر نہ ابلے رت، اگنی تت نہ کوئے جلائیا۔ سرگن مارگ اکو دس، گر گر بو جھ بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ گر شبد تیرا سَت پسارا، ہر سَنگُ آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نَجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد ناد سچّی دُھنکارا، آتمک راگ سَنائیندا۔ پیر پیغمبر بر خوردارا، بالے تیری سیو کمائیندا۔ چوڈاں لوک ہٹ و نجارا، وست اکو اک وکھائیندا۔ چوڈاں طبقال دے ہلارا، ہلارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حق حقیقت بول نعرہ، لاشریک آپ سَنائیندا۔ سَنجگ تریتا دوا پر کلج ویکھے وارو وارا، نرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران کرے اُجیارا، گیتا گیان آپ درڑائیندا۔ انجیل

قرآن دے سہارا، تیس بتیسا آپے گائیندا۔ کہانی بانی کھیل نیرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت ابناسی اچت، گر سَنگر اک وڈیا ئیندا۔ شبد گر آد انت، جگ جگ ویس وٹایا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ ہرجن دیکھے ساچے سنت، ساتک ست ست دکھایا۔ گر گھماں دیوے نام منت، انتر منتر کرے پڑھایا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوڑا سی گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں بنائے بنت، گھرن بھنہنار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی صفت صلاحیا۔ شبد گر وڈ وڈنگھا ساگر، بھو کوئے نہ پائیندا۔ زرگن سرگن بھاگ لگائے کایا گاگر، آپ اپنی دیا کمائیندا۔ نام ونجارا بن سوڈاگر، ساچا ونج آپ دکھائیندا۔ غریب نمائیاں کوجھیاں کملیاں دیوے آدر، اپنا درس آپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوڑی اپنا کھیل دکھائیندا۔ جگ چوڑی کھیل اپارا، زرگن سرگن دھار چلائی۔ سنجگ تریتا دوپر لیکھا جانے تینی اوتارا، بھگت اٹھاراں کُنڈا لایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دیونہار سچ نظارہ، مہر نظر آپ اٹھایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھو نہ آیا۔ جگا جگنتر کرے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہر اپنا روپ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد وڈا وڈا وڈایا۔ گر شبد وڈا سوربیر، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد جگادی لوک مات آئے گھت وہیر، دو جہاناں بینڈا آپ مُکائیندا۔ نام نرالا اینالا مارے تیر، سچ نشانہ آپ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت چوٹی چڑھ کے میلے آپ اخیر، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ توڑنہارا شرع زنجیر، بندھن بندھ نہ کوئے پوائیندا۔ دیکھنہارا پیر فقیر، فقرہ اپنا ناؤں سنائیندا۔ داتا دانی گنی گبیر، گہر گبیر کھیل کرائیندا۔ باہروں دے پنچت کایا چیر، اندر زرگن جوتی جوت جگائیندا۔ جگا جگنتر کٹنہارا بھیر، نت نوت ویس وٹائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ لیکھا جگت تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بد لہنہارا آپ تقصیر، طالب طلبا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک صلاحیندا۔ شبد گر وڈ سورا سور، سوربیر ناؤں دھرایا۔ سرب کلا ہر بھرپور، بھرپور رہیا سرب ٹھانیا۔ سنجگ تریتا دوپر جس کیتا دُور، کلجگ انتم دے وہایا۔ نانک زرگن ملیا ساچا نور، نور نور ونج رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، سچھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ آد جگادی مہما کتھ، جگ جگ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ نانک زرگن سرگن ہویا وس، سرگن نانک زرگن میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی

در دوارے ساچے سد، سدا اکو نام لگائیندا۔ دو جہاناں پار حد، سچکھنڈ دوارا سو بھاپائیندا۔ اپنے وچوں اپنا ناؤں کڈھ، نام ست آپ ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی دینی برہم مت، برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، اگنی تت نہ کوئے جلائیندا۔ آتم پر ماتم جوڑے نت، سوہنگ ڈھولا اک پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی بیجنا پنج ساچے وٹ، امرت بوٹا آپ لگائیندا۔ ذئی دوتی میٹے پھٹ، نام پئی ہتھ پھڑائیندا۔ گردیو شبد سوامی مارگ دس، نہہامی نہہکرمی اپنا کرم جنائیندا۔ ہر دے اندر ہر جووس، ہر اپنا پردہ لائیندا۔ پڑکھ ابناسی گائے جس، رسنا جہوانانک اک ہلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرتا پڑکھ، ہر ستگر آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، نت نوت ویس وٹائیا۔ زرگن زرگن کرے پڑکھ، سرگن پڑکھ کرے نہ کوئے رائیا۔ جس جن کرپا دیوے اپنا درس، سو جن نیوں نیوں لاگے پائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ نانک گوہند کوئی نہ فرق، اکو جوت نور رُشائیا۔ پاربرہم پت پر میثور، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ نانک بانی پد زربان، نر زرنکارا آپ جنائیندا۔ ایلنکارا ہو پردھان، منتر ستنام درڑائیندا۔ کرتا پڑکھ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سرشٹ سبائی دے گیان، آتم پر ماتم پردہ لائیندا۔ ناتا تٹے جیو جہان، جیون جگت آپ جنائیندا۔ انگد انگ کر پروان، امرداس جھولی پائیندا۔ رام داس ہر مندر وکھائے سچ مکان، سچ سنگھاسن سو بھاپائیندا۔ گر ار جن مارے انیالا بان، بان نرالا اک چلائیندا۔ شبد انا د ڈھر فرمان، سچ سندیسہ اک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اتار اکو نجا بونجا اکٹھے کیتے آن، گر گرنٹھ گردیو اک وڈائیندا۔ نانک زرگن پاربرہم پر بھ آگے منگے دان، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ گوہند کہے میرا پتا پڑکھ اکال، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا نام ساچا دان، گر شبدی ہتھ پھڑائیندا۔ نانک ستگر گر شبدی دھار، پنج تت نہ کوئے وڈائیا۔ رسنا جہوا کرے زرنکار، زرنکار زرنکار، انتر زرنکار رہیا سمائیا۔ گوہند میلا در دربار، درگاہ ساچی وٹی ودھائیا۔ پڑکھ اکال کرے پیار، پتا پوت سچ سکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں نانک ستگر، گر شبدی شبد جنایا۔ آد جگادی لیکھا جانے ڈھر ڈھر، لکھ چوراسی ڈھر مستک ویکھ وکھایا۔ زرگن زرگن نال جڑ جڑ، سرگن

اکو مان ودھایا۔ ٹھا کر سوامی جگا جگنتر آوے جاوے جن بھگتاں بہڑ بہڑ، مل مل اپنا بندھن پایا۔ رس دیکھے مٹھا کوڑ کوڑ، کوڑی کریا دے کھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا ہر جو آپ سنایا۔ دھر فرمانا کلجک دھار، ہر دھرنی دھرت دھول وڈیائی۔ نانک نرگن کر پیار، پُرکھ اکال رہیا جس گائی۔ گرو گرنٹھ گر کر تیار، گیان گرو سمجھائی۔ پُرکھ اکال سب توں وسے باہر، سچھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جس دی صفت کرے گرو اوتار، پیہر پیغمبر دھیان لگایا۔ محبان بیدو سانجھ یار، اِلاہی نور نور رُشنایا۔ جگا جگنتر جگ چوکڑی دیکھے دیکھنہار، دیکھنہارا نظر نہ آئی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا تھم ورتائی۔ گرو گرنٹھ گر بانی، سنگر گرو نانک مہر لگایا۔ آد جگاد اکھ کہانی، بے انت بے انت کہہ کہہ شکر منایا۔ سرت شبد ملے سچا ہانی، گھر ساچے وجے ودھایا۔ امرت آتم رس نبھر ملے ٹھنڈا پانی، اگنی تت نہ لاگے رایا۔ آون جاون جم کی چکے کانی، جو گر چرن دھیان لگایا۔ ہر کا کھیل سدا مہانی، مہما اکھ کتھی نہ جانی۔ جن بھگتاں دیوے اک نشانی، دھر درگا ہی لے کے آئی۔ آد نرنجن نور نورانی، نور نورانہ ڈگمگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مہر لائی گئی لگ، گر سنگر آپ لگائیندا۔ چار ورنان مارگ دس، اوچ نیچ بھيو چکائیندا۔ لہنا چکے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھو ہتھ ہٹ آپ کھائیندا۔ نیچ وکارا پائے نتھ، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ اندر کایا مندر ملے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آتم پر ماتم ہوئے وس، دو جا بندھن نہ کوئے رکھائیندا۔ کلجک کوڑی کریا نو کھنڈ پر تھی ہو یا اندھیرا مس، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ جیاں جتاں ہو گئی بس، کایا بستہ کھول نہ کوئے دکھائیندا۔ جگت ترسنا رہے نٹھ، گر کاشبد نہ کوئے سنائیندا۔ سادھاں سنتاں تٹا دھیرج جت، ست سنتو کھ نہ کوئے کمائیندا۔ گرو دوارے نہ کوئے گومت، من مت سرب کرائیندا۔ نانک گو بند ہر دے کسے نہ گیا وس، لکھ چورا سی خالی بھانڈا نظری آئیندا۔ گرو گرنٹھ گر جو مارگ گیا دس، کلجک جیو راہ نہ کوئے چلائیندا۔ پار برہم پت پر میثور وسنہارا گھٹ گھٹ، جیو جنت دیکھ دکھائیندا۔ گر اوتاراں پیہر پیغمبراں در دوارے اپنے صد، صدی چودھویں بچھ بچھائیندا۔ کلجک دیکھو انتم حد، ہوئے حد واک سمجھائیندا۔ چار ورن ڈگے ڈو نگھی کھڈ، باہوں پھڑ پار نہ کوئے کڈھائیندا۔ گر سکھ گر گھ سیس کیس رہے وڈھ، مچھ داہڑی نہ کوئے رکھائیندا۔ گو بند ثابت رہی نہ کوئی جد، گو بند ایک ہر کھ منائیندا۔

جنہاں پچھے بالے نہیاں بیٹھاں آیا دب، پُرکھ اکال جھولی پائیندا۔ سو سبجَن میٹوں گئے چھڈ، میرا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ خالی دسن ہڈ، بن ہر نامے تن کوئے نہ بھائیندا۔ پُرکھ ابناسی اگے سارے رہے دس، تڈھ بن نظر کوئے نہ آئیندا۔ پاربرہم پت پر میثور کھجگ اتم کھیڑا کرنا بھٹھ، نو کھنڈ پر تھی تیرا راہ تکائیندا۔ وید ویاسا کہے میں لکھ لکھ آیا دس، پوت سپوتا براہمن گوڑا کھجگ اتم پھیرا پائیندا۔ عیسیٰ کہے میں لوک مات وچوں آیا نٹھ، پروردگار تیرا آنت راہ تکائیندا۔ محمد چرن دوارے رہیا ڈھٹھ، دوئے دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ سچ امام میرا چلے نہ کوئے وس، چوواں طبق سرب گرا لائیندا۔ نانک گوہند مارگ دتا دس، پُرکھ اکال اکو نظری آئیندا۔ تڈھ بن کھیل نہ کرے کوئی سمرتھ، کھجگ بیڑا نہ پار کرائیندا۔ دو جہان ویکھے نٹھ نٹھ، آوند ا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ جگ جگ چلے راہ جگ، ہر سنگر آپ جنائیا۔ چار گنٹ کھجگ لگی اگ، بن ہر سکے نہ کوئے نبھائیا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ سمرتھ، نہہکناک ناؤں رکھائیا۔ اپنی مہما گائے اکھ، دوجی اوٹ نہ کوئے تکائیا۔ بھگت بھگوان میلے ہس ہس، زرگن زرگن بندھن پائیا۔ جگت وکار وچ نہ جائے پھس، ترے گن پوہ نہ سکے رائیا۔ سنت سہیلے کر اگھ، اکو منتر دے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل آنت، کھجگ ہر ہر آپ کرائیندا۔ پرگٹ ہو سہری بھگونت، بھگوان اپنی دھار جنائیندا۔ گڑھ توڑے ہو میں ہنگت، ہنگ برہم آپ دکھائیندا۔ بھو نہ جانے کوئی پنڈت، جگت و دیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہہکناک زرائن زر، گرشدی اکو ڈنک وجائیندا۔ گرشدی ڈنک و بے سنسار، ہر ساچا آپ وجائیا۔ نہ کوئی میٹے میٹنہار، پُرکھ ابناسی کھیل رچائیا۔ نانک گوہند کرے پیار، ست ستوادی راہ جنائیا۔ گرو گرنٹھ گرشچ وبار، گر منتر نام درٹائیا۔ سرشٹ سبائی بھل جو ہوئی خوار، پھڑ پھڑ مارگ دے لگائیا۔ نظری آئے اکو ایکنکار، دو جوائشٹ نہ کوئے منائیا۔ پُرکھ اکال کرن جیکار، بے جیکارا اک الاٹیا۔ فتح ڈنکا و بے سنسار، ڈوروا اکو اک اٹھائیا۔ راؤ رنک دے ادھار، اوچاں نیچاں لئے ملائیا۔ ستجگ ساچا دتے وبار، سو پُرکھ زرنجن اپنی مہر لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکناک زرائن زر، ستجگ ساچا رنگ دکھائیا۔ براہمن استری کھجگ آشا، کوڑی کریا جننی روپ دکھائیا۔ جس آنتر ہوئے ہر پرکاسا، من ہنکار سیس کٹائیا۔

نرگن روپ ساکھياتا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دے سمجھائیا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نہ کوئی بنائے پتاما، شبدی دھار دھار دکھائیا۔
 آپے جانے اپنی گاتھا، جگت کر کر تھکے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچاٹلا پر بت دے سمجھائیا۔ کایا اندر اچاٹلا پر بت دے، گھر
 گھر وچ آپ بنائیا۔ بجر کپائی اُتے دے، تھلے نظر کسے نہ آئیا۔ جگت جیو نو دوارے پھر پھر تھکے، ساچا نور نظر کسے نہ آئیا۔ جگت کتیبیاں پڑھ پڑھ تھکے،
 بھيو ابھيدانہ کوئے گھلائیآ۔ ست سروپ نر نر نکار چار دیواری اندر کوئے نہ ڈکے، پھر باہوں قتل نہ کوئے کرائیا۔ جس پیر پیغمبر گر اوتار حکمے اندر بدھے،
 بھگت بھگوان سادھ سنت اپنا حکم منائیا۔ تِس براہمن روپ کوئی نہ دیوے دھکے، براہمنی ماں نہ کوئے اکھوائیا۔ نانک گوہند اک گھر اک پتا دے بھائی
 سکے، سجن اکو نظری آئیا۔ سورا سربنگ شاہ سلطان سچکھنڈ نو اسی اکو گے، گرج اپنی اک لگائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہاشو پھرن بھجے، آگے سیس نہ کوئے
 اٹھائیا۔ سمبل نگری سچ دوار بہہ بہہ سجے، جس گرہ اندر اپنا نور کرے رُشنائیا۔ بن تار ستاروں تار اگئی وجے، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائیا۔ نہہکنک سورا
 سربنگ، دو جہاناں سری بھگوانا جن بھگتاں پھرے سجے کھبے آگے چچھے اپنا پھیرا پائیا۔ لبھن گیاں کسے نہ لبھے، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ سنت
 سہیلے گرو گرو گر چیلے لکھ چوراسی وچوں پھر پھر کڈھے، آپ اپنا میل ملائیآ۔ ماں پت پتر جس جگت گڑا دے چھڈے، پُرکھ اکال اک منائیا۔ سو گوہند ہر
 گھٹ اندر سجے، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ کلجگ انتم میٹے پھٹے، دُئی دویت دے مٹائیا۔ لکھ چوراسی امرت رس اکو چٹے، گر گوہند جام پیالہ دے پیا ئیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رانی آپے راجا، آپے کرے اپنا کاجا، پتا پوت مات دائی دایا آپ اکھوائیا۔ گرو گرنٹھ گر کہے بانی، پُرکھ
 اکال سدا جس گائیا۔ سچکھنڈ دی سچ نشانی، سچ سچ جنائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل شاہ سلطانی، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیا۔ وید پُران شاستر سمرت گیتا گیان انجیل
 قرآن نہ میٹی نشانی، جس ویلے گرو گرنٹھ بنائیا۔ جگ چوکڑی سدا لیکھا جانے جان جانی، جانہار اک ہو جائیا۔ کلجگ انتم نہہکنک مہما مہما اکھ آپے گائے
 اپنا دے بیانی، دوجا سنگ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھيو نہ کسے جنائیا۔ گرو گرنٹھ گربانی پڑھو، گر گر آپ جنایا۔ نو
 دوارے تچ اندر وڑو، گھر ساچا ویکھ دکھایا۔ انگد والے مندر چڑھو، ہر مندر گر امر داس سمجھایا۔ سنگر پورے لڑ پھڑو، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جایا۔ ترے گن

مایا کدے نہ سڑو، امرت رس گھ چوایا۔ پُرکھ ابناسی اِکو ورو، جس ملیا پوجا پاٹھ رہن نہ پایا۔ سنساروگ ڈکھ سنٹاپ سب ہرو، ہر جو اِکو نظری آیا۔ اِس گل توں مول نہ ڈرو، پُرکھ ابناسی کیوں اپنی صفت رہیا لکھایا۔ نانک گوہند گرو گرنٹھ گربانی یاد کرو گھرو گھرو، گھر گھر وچ پردہ لایا۔ کوڑی کریا وچ نہ اڑو، ساچی سکھیا اِک سمجھایا۔ چیت چیت چیت مرو، مرن نیڑ کدے نہ آیا۔ سرن سرنائی ساچی سیس دھرو، جگدیش اِکو سوبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگاد جگنتر اپنی مہما کتھ، سدا سدا سد جس گایا۔

★ ۱۵ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ جنڈیالا ضلع جالندھر ★

آد جگادی ٹھانڈا سینتا، ہر ٹھا کر کھیل کرانیندا۔ سچھنڈ نواسی اِک انتیتا، ترے بھون ویس وٹانیندا۔ نرگن نرگن جنائے سچ پریتا، پریتیوان پردہ لایندا۔ آد جگاد جگ جانے اپنی ریتا، نرگن سرگن کھیل کرانیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، درگاہ ساچی سوبھاپانیندا۔ بھيو چکائے ہست کیتا، اوچاں نیچاں ویکھ دکھانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنانیندا۔ آد جگادی ساچا سچن، ہر وڈا وڈ وڈیایا۔ دو جہان کرائے اِکو محن، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اِکو سر دکھایا۔ سنت سہیلے گرو گرنٹھ چیلے نرگن نرگن آئے سدن، ست ستوادی پھیرا پانیا۔ غریب نمائیاں ہوئے پردے کچن، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی آپ جنایا۔ ساچی ریت سری بھگوان، ست ستوادی آپ جنانیندا۔ سچگ تریتا دوپر ویکھیا آن، کلج نرگن ویس وٹانیندا۔ لیکھا جانے سینتا رام، گوپی کاہن ناچ نچانیندا۔ پیر پیغمبر ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ پرگٹانیندا۔ لیکھا جانے شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن کھوج کھوجانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی آپ دکھانیندا۔ ساچی ریتی سری بھگونت، نرگن سرگن آپ جنایا۔ جگ چوکڑی مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ ہر جن میلے ساچے سنت، سنت سچن لئے اٹھایا۔ بودھ اگادھ شبد جنائے مہما گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئی۔ ناتا جوڑے نار کنت، کنت سہاگ

وڈی وڈیا ئیا۔ شبد جنائے نیاں منت، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ اپنے ہتھ لیکھا رکھے آنت، آنت اور نہ کوئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑی چلائے راہ، رہبر اپنی دیا کمائیدا۔ نت نوت ویس وٹا، ویس اولآ آپ جنائیدا۔ پنج تت کایا محلہ دئے وساء، جس گرہ اپنا آسن لائیدا۔ نہچل دھام اٹلا دئے سہا، سو پڑکھ نرنجن کھیل کرائیدا۔ اگیان اندھیرا دئے چکا، دیا باقی اک جگائیدا۔ کملا پاتی ساچا کھیل دئے سمجھا، ساچی سکھیا اک پڑھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیدا۔ اپنی کرنی کرے کرتار، کلجگ انتم ویکھ دکھائیا۔ لیکھا جان گر اوتار، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ نانک گوبند سُن پکار، سچکھنڈ نوآسی لئے انگڑائیا۔ پیر پیغمبر روون زاروزار، نیز نیناں نیر وہائیا۔ بھگت بھگوان آگے کرن گریزار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ دھرنی دھاہاں رہی مار، کھلڑے کیس رہی دکھائیا۔ وشن برہما شو کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ نیز رووے سورج چند ستار، منڈل منڈپ دئے ڈھائیا۔ چاروں گنٹ رین اندھیار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ کلجگ کوڑ ہو یا پردھان، سچ سچ نہ کوئے پڑھائیا۔ گھر گھر وڈیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ گر کا شبد نہ سکے کوئے پچان، نج نیز نہ کوئے گھلا ئیا۔ بتی دند بنیا گان، انحد راگ نہ کوئے سنائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھرن انجان، آتم سرور نہاؤن کوئے نہ جائیا۔ گردر مندر مسجد شو دوالے مٹھ دیپک رہے بال، گھر مندر نرگن جوت کرے نہ کوئے رُشنائیا۔ کوڑی کر یا آسا ترسنا بنیا پین کھان، ست سنتو کھ نہ کوئے وڈیا ئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، نرگن سرگن آپ جنائیدا۔ کلجگ ویکھے ویکھنہارا، بے آنت پھیرا پائیدا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، نور نورانہ چند نہ کوئے چڑھائیدا۔ لکھ چوراسی لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائیدا۔ دین مذہب منگن واڑا، پڑکھ ابناسی دس کسے نہ آئیدا۔ غریب نمانے پار برہم آگے کڈھن ہاڑا، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیدا۔ ترے گن مایا لگی تتی ہاڑا، اگنی تت نہ کوئے بھجائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ دھرائیدا۔ ساچا ویس کرے بھگوان، اپنی دیا کمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نو نو آپے کھوج کھوجائیا۔ چار چار جانے سچ نشان، پنچم پنچم پردہ لاہیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرایا۔ ساچی کھیل کرے جگ، جگ جیون داتا دیا کمائیندا۔ کلجک میٹے لگی اگت، اگنی تت نہ کوئے رکھائیندا۔
 سنت سہیلے ساچے سد، اکھر وکھر نام پڑھائیندا۔ درس کرائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا میل ملائیندا۔ کوڑ کڑیا پار حد، سچ سچ نام درڑائیندا۔ لکھ پوراسی
 وچوں کڈھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام نشانہ دیوے گڈ، سری بھگوان آپ جھلائیندا۔ جن بھگتاں کرے پکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ مارگ
 دیوے دس، سوہنگ اکھر اک سمجھائیندا۔ ساچا نام امرت رس، رس رسنا سرب مٹائیندا۔ درس کرائے ہس ہس، اندر باہر گپت ظاہر کھوج کھوجائیندا۔
 کلجک میٹے رین اندھیری مس، جگت اُجالا اک وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے دھیرج جت، ست سنتو کھ جھولی پائیندا۔ ناڈ بہتر نہ اُبلے رت، رتی رت
 رت سکائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ سرب جیاں جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنجگ ست چلائے
 رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے تت اٹھ، اپ تیج وائے پر تھی آکاش، من مت بُدھ کھوج کھوجائیندا۔ نرگن روپ ہو پرگٹ، نو کھنڈ پر تھی
 نو در ویکھ وکھائیندا۔ ست ستوادی ست پڑکھ نرنجن ساچا کھولے اکوہٹ، بجر کپائی کڈلا ہندا۔ گر سکھاں اندر آپے وس، آپ اپنا بھجو چکائیندا۔ بن
 رسنا جھوا گائے جس، ناد انادی دھن سنائیندا۔ تیر اینالا مارے کس، من کامکا آپ بھوائیندا۔ کلجک کوڑی کریا کرے بھٹھ، بھٹھ کھیرا آپ وکھائیندا۔
 اُٹی گیر نہارا لٹھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہتھ، سمرتھ پڑکھ دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی
 آپ جنائیندا۔ ساچی ریتی سنجگ دھار، ست پڑکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہنگ برہم کریا، آتم پر ماتم میلا سچ سبھائیا۔ پار برہم برہم دے ادھار، ایش
 جیو کرے گڑمائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکائیا۔ نر نرنکارا وسے سب توں باہر، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ تتوت کرے وہار، بوہاری اپنی
 کھیل کرائیا۔ بھگت بھگونت کریا، در گھر میلا لئے ملائیا۔ گر چیللا سوہے اک دوار، در دروازہ آپ گھلائیا۔ سجن سہیلا اینکار، دو جاسنگی نظر کوئے نہ
 آئیا۔ آن کلجک بھیکھ پکھنڈا کرے خوار، آتم رنڈی رہن نہ پائیا۔ سچ سنگدھی آوے وچ سنسار، نو نو چار دے مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، جگت اپنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگت اپنی ہتھ سمرتھ، دو جگھٹ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلجک آنت ہو پرگٹ، نہ ہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ چو داں لوکاں

پائے نتھ، چوڈاں طبقاں ڈیرہ ڈھاہندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ایکا گھر لئے سد، دین مذہب نہ کوئے دکھائندا۔ ذات پات جائے لد، سب دے سرتے بھار
چکائندا۔ کلجگ پار کنار ہووے حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائندا۔ سبجگ سچا دھرت مات دی گودی بھے سچ، ہر سبجن آپ بہائندا۔ دو جہاناں ایکا ڈنکا
جائے ونج، نر نرکارا آپ وجائندا۔ غریب نمائیاں کوجھیاں کملیاں جن بھگتاں پردہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ اٹکائندا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو رہیا بھج،
گھرن بھنہنہار اپنا کھیل آپ دکھائندا۔ پنج ت کا یا چولا سب دا جائے بھج، تھر کوئے رہن نہ پائندا۔ من واسنا رہیا بھج، مت متوالی سنگ رکھائندا۔ سنگر
کاشد نہ جانے سچ، کوڑی کریا موہ ودھائندا۔ انتم کلجگ مایا جائے بھج، پنج ت ہڈیاں بالن روپ وٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
چو کڑی اپنا حکم ورتائندا۔ جگ چو کڑی ساچا رانا، حکمی حکم آپ جنائیا۔ کلجگ دیوے دھر فرمانا، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے ویرانہ،
دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ جیو جنت سادھ سنت آتم پر ماتم بھلیا گانا، رسنا جہوا رہی گر لائیا۔ ست ست نہ ملیا پینا کھانا، ترسنا بھکھ نہ کوئے گوائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ریتی اپنی اک رکھائیا۔ ساچی ریتی سری بھگوان، سبجگ تریتا دواپر کلجگ انت چلائندا۔
لیکھا جانے دو جہان، وشن برہما شو آپ اٹھائندا۔ ترے گن مایا دیوے دان، پنچم جھولی آپ بھرائندا۔ لکھ چوراسی کھیل مہان، جیرج اندج اُتھج سبج
ونڈ ونڈائندا۔ چارے کھانی کر پردھان، چارے بانی رنگ رنگائندا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری بول زبان، زمیں اسمان کھوج کھوجائندا۔ دین مذہب رکھ
ایمان، امن اپنا اک سمجھائندا۔ وید شاستر سمرت میل پُران، پُران پُرانی آپ دکھائندا۔ دس اٹھ بھيو مہان، اٹھ دس گیتا گیان درڑائندا۔ عیسیٰ
موسىٰ سنگ محمد ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائندا۔ تیس بتیسا ایکا گان، انجیل قرآنا ونڈ ونڈائندا۔ مقامے حق نوجوان، لاشریک کھیل کرائندا۔
زرگن زرگن ----- شبد اگئی اک ڈھکان، زرگن سرگن آپ وجائندا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا کان، بن کتاں آپ سنائندا۔ کلجگ
انتم پرگٹ ہوئے مہابلی بلوان، بل اپنا آپ جنائندا۔ نہہکنک نوجوان، روپ رنگ رکھ نہ کوئے رکھائندا۔ سبجگ مارگ لاوے آن، کلجگ کوڑی کریا
میٹ مٹائندا۔ شبد اگئی گائے گان، سوہنگ ڈھولا آپ سنائندا۔ بنے وچولا سری بھگوان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائندا۔ بھاگ لگائے کایا سچ مکان، ہر مندر

اِکو رُوپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ریتی آپ چلائیندا۔ کلجک چلے ساچی ریت، سنجگ ساچے مان دوائیا۔ انتم لہنا
 دینا چکے مندر مسیت، ملا شیخ کوئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی سووے دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ نہ لئے بدلائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن
 سنائے اِکو گیت، ساچا ڈھولا ایکا گائیا۔ آتم پر ماتم کرے پریت، پر م پُرکھ حکم منائیا۔ لیکھا چکے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کوئے جنائیا۔ سرب جیاں دا اِکو
 گیت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ جنائیا۔ ساچا راہ لگے مات، لگ ماتر نہ کوئے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بندھے نات، ناتا کوئے
 نہ توڑ تڑائیندا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی بنائے ایکا گھاٹ، پتن اِکو نظری آئیندا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ،
 پُرکھ ابناسی کھیل کر آئیندا۔ لہنا دینا میٹ کلجک اندھیری رات، سنجگ ساچا چند چکائیندا۔ پاربرہم پر بھ اِکو پوجا پاٹھ، منتر اپنا نام وڈائیندا۔ ست ستوادی
 کھولے ہاٹ، بن ونجارا سیو کمائیندا۔ بھگت بھگونت ہووے داس، داسی اپنا رُوپ وٹائیندا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، گگن منڈل کھوج کھوجائیندا۔ گرکھ
 اندر کر کر واس، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس اپنا نرگن لیکھا جان پون سواس، پون پونی ڈیرہ ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا راہ چلائے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکائے، سجدہ اِکو اک کرائیا۔ ناتا تھے انجیل قرآن، شریعت وند نہ
 کوئے وندائیا۔ سوہنگ ڈھولا سارے گان، گا گا اپنا شکر منائیا۔ نظری آئے اِکو رام، گھٹ گھٹ رمیا سرب ٹھائیندا۔ درس دکھائے سچا کاہن، نام بنسری
 اِک وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سچ پیغام دیوے آن، نبی رسول کرے پڑھائیا۔ محمد دتے اِک ایمان، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ نانک گو بند شکر منان، سنسا کوئے
 رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا اِک بھگوان، اِک اِکلا ساچا ماہیا۔ سنجگ ساچا مارگ دتے آن، نہہکنک وڈی وڈیائیا۔ راج راجان شاہ سلطان چرنی ڈگن آن،
 سیس تاج نہ کوئے رکھائیا۔ چرن دھوڑی منگن دان، مستک ٹکا اِکو لائیا۔ بالی بدھ بن انجان، ساچی سدھ نہ کوئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ریتی آپ چلائیا۔ ساچی ریتی سچ سلطان، سچکھنڈ نواسی آپ چلائیندا۔ تھر گھر سے نوجوان، نوبت اپنے نام سنائیندا۔ سُن
 اگئی کھیل مہان، دھواں دھار پردہ لائیندا۔ وشن برہما شو بال انجان، پھر باہوں آپ اٹھائیندا۔ کروڑ تیتیا دیوے گیان، سرپت اند آپ پڑھائیندا۔

ترے گن مایا توڑے مان، پنج تت اہمان نہ کوئے جنائندا۔ لکھ چوڑاسی کر پہچان، گرگھ سجن آپ جگائندا۔ گرسکھاں دیوے اک دھیان، چرن کول
 سمجھائندا۔ سنت کنت ملے آن، سچ سہنجی سو بھاپائندا۔ بھگت بھگونت ہو پردھان، سچ پروانہ ہتھ پھرائندا۔ سوہنگ ڈھولا سارے گان، گا ونہار آپ
 جنائندا۔ پت پنت سرب ہو جان، پاپی روپ نہ کوئے وٹائندا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹے نشان، سچ سچ آپ جنائندا۔ آتم پر ماتم ملے آن، دئی دویتی پنڈھ
 مکائندا۔ ست ستوادی ست جھلائے نشان، دو جہاناں آپ اٹھائندا۔ تینی اوتار کرن دھیان، نیوں نیوں چرن دھیان لگائندا۔ بھگت اٹھاراں بن رسنا
 جہوا گان، پیر پیغمبر صفت صلاحندا۔ نانک گو بند کھیل مہان، ہر خالق خلق روپ ویکھ وکھائندا۔ جو دھاسور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائندا۔ سبج
 ساچی سب نوں مٹی پے آن، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ ریتی اپنے ہتھ چلائیندا۔ جگ ریتی ہتھ کرے
 کرتار، قدرت قادر کھیل وکھائیا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی جگ اترے پار، اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ زمیں اسمان
 ہاہاکار، منڈل منڈپ دین دھائیا۔ روسس کرن پکار نیتز روون زارو زار، اگنی تت تت جلائی۔ وشنوں خالی دے بھنڈار، برہے برہم نہ کوئے پیار، شکر
 ترسول رہیا سٹائیا۔ پار برہم تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیائی۔ سیوا کردے رہے جگ چوڑی چار، چار چار رنگ رنگائی۔ انتم سارے گئے ہار،
 بلہین دین دھائیا۔ ساڈی صاحب سُن پکار، نیوں نیوں سیس جھکائی۔ آئی انتم تیری وار، تھدہ بن اور نہ کوئے سہار، جوں بھاوے توں لینا تار، سمر تھ
 پُرکھ تیری وڈیائی۔ تیرا در ٹھانڈا دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وساؤنا ساچا گھر گھر مندر وجے ودھائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا،
 ہر جو ہر آپ جنائندا۔ کلجگ کھیل کرے نیارا، نراکارا ویس وٹائندا۔ ترے گن سداوسے باہرا، ترے بھون دھنی اپنا بھو جنائندا۔ کاغذ قلم نہ
 لکھنہارا، لیکھا لکھ نہ کوئے سمجھائندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سنے پکارا، سچھنڈ واسی دیا مکائندا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، سر اپنا ہتھ لگائندا۔ لکھ چوڑاسی
 پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائندا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، مات پت نہ کوئے بنائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چند پر چندا آپ چکائندا۔ دو
 جہاناں کرے خوارا، کلجگ خواری میٹھ مٹائندا۔ تکھارکھے اکو آرا، دو جہاناں چیر پوائندا۔ لہنا دینا جانے چنگا ماڈا، بچیا کوئے رہن نہ پائندا۔ کلجگ کوڑی

کریا لگا اکھاڑا، دھیاں بھیناں ناچ نچائیندا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑا، اُچے ٹلے پر بت پھول پھولائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت جس دیاں
 گاوندے آئے واراں، چار جگ صفتی صفت صلاحیندا۔ کہانی بانی انجیل قرآنی اکھر اکھر جس دا ملیا سہارا، دکھ دکھ روپ وٹائیندا۔ مہابلی اترے اپنی
 دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ لائے وچ سنسارا، سنساروگ سرب مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی لکھ چوراسی جیو جنت وشن برہما شوگر اوتار پیر
 پیغمبر سوہنگ شبد کرن بے جیکارا، بے جیکار سرب لائیندا۔ تیری قدرت تیرا کھیل نیارا، قادر کریم رحیم رحمت رحمان آپ کمائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ مارگ آپے لائیندا۔ سنجگ ساچا مارگ لا، ست ستوادی دیا کمائیا۔ زرگن سرگن بنے ملاح،
 ساچا بیڑا آپ چلائیا۔ ایکا ناؤں دے پڑھا، نو کھنڈ وچے ودھائیا۔ ایکا مندر دے وکھا، گر اشٹ دیو منائیا۔ سرشٹ سبائی بھانڈا بھرم دے بھنا، بھو اپنا
 اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، ہر سنگر کھیل کرائیندا۔ ایکا میلے دھر سنجوگ،
 بن سنجوگی ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے چوڑاں لوک، چوڑاں طبق پردہ لائیندا۔ دو جہان سنائے اک سلوک، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے
 موکھ، کمتی چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیندا۔ کایا ویکھے قلعہ کوٹ، گرگھ بنک اک وڈائیندا۔ کر پرکاس نرمل
 جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ست پڑکھ نرنجن دسے ساچی اوٹ، پڑکھ اکال اشٹ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنجگ مارگ آپے
 لائیندا۔ سنجگ مارگ لائے بھگوان، سری بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ ست ستوادی جھلائے سچ نشان، ست پڑکھ نرنجن شہنشاہیا۔ گرگھ گر سکھ گر گر دیوے
 گیان، انتر منتر کر پڑھائیا۔ سنت سجن کرائے چتر سجان، مورکھ موڑھے دھندے لائیا۔ بھگت بھگونت ملے آن، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ ناتا ٹٹے
 جیو جہان، جیون جگت دے جنائیا۔ دوس رین ایکو گان، اٹھے پہر ناد دھن شنوائیا۔ امرت آتم پین کھان، امیوں رس اک پیایا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دے لگائیا۔ ساچا مارگ سنجگ، جگ کرتا آپ لگائیندا۔ کلجگ اودھ گئی پگ، ویلا انتم نیڑے آئیندا۔ پاربرہم زرگن
 روپ سرگن اندر جو بیٹھا چھپ، پرگٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جگاد رہیا چپ، گر اوتار سیو لگائیندا۔ کلجگ انتم جائے اٹھ، دین اپنی دیا کمائیندا۔ نرمل

نور جوت پرکاش، پرکاش جوت آپ دکھائیدا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، دو جہاناں دیکھ دکھائیدا۔ جن بھگتاں پت لئے راکھ، رکھک اپنی دیا کمائیدا۔
 بودھ اگادھی شبد اگئی رہیا بھاکھ، بھاکھیا اپنی آپ سمجھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ ریتی آپ جنائیدا۔ جگ ریتی پاربرہم، برہم
 اپنا روپ دکھائیدا۔ سنجگ جنائے ساچا دھرم، دھرمی دھرم ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی جانے کرم، نہکرمی پھیرا پائیا۔ ناتاٹھے برن ورن، ورن گوت نہ
 کوئے وڈیائیا۔ سچ دوارا سنگر چرن، دوجی ملے نہ کوئے سرنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم کولوں سارے ڈرن، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ سوہنگ ڈھولا جگت
 وچولائش اکھر وکھر سارے پڑھن، پڑھ پڑھ رہے سنائیا۔ کرتا پڑکھ کرنی کرن، جگ جگ قیمت آپے پائیا۔ آد جگادی آئے ترنی ترن، تارنہارا اک
 رگھرائیا۔ لکھ چوراسی گھاٹن گھٹن، گھٹ گھٹ دیکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپ اپائیا۔ ساچا مارگ آد آنت،
 سو پڑکھ زرنجن آپ لکھائیدا۔ زرنجن سرگن بنائے بنت، کر کرپا کھیل کرانیدا۔ آنتر آتم اکومنت، آنتر آنتر آپ درڑائیدا۔ ہر جن ورا جانے سنت، جس
 سنگر بوجھ بوجھائیدا۔ بھو نہ پائے کوئی پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیدا۔ بھرے بھلے جیو جنت، جاگرت جوت نہ کوئے جگائیدا۔ گرگھ ورا لے میلا نار
 کنت، ہر کنت سچ سہنجی آپ ہنڈھائیدا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، چڑھیا رنگ اتر نہ جائیدا۔ کوڑی کریا گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم
 آپ سمجھائیدا۔ ناتاٹھے دوزخ جت، بہشت سورگ آس نہ کوئے کرانیدا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجائیدا۔ جس جن دیوے اپنا
 درس، ہر درسی میل ملائیدا۔ ایتھے اوتھے کرے ترس، دو جہاناں پنڈھ مکائیدا۔ جوتی جوت ملائے پھیر نہ آئے پرت، مات گربھ نہ پھیرا پائیدا۔
 ساچے بھگتاں امرت میگھ دیوے برس، میگھ میگھ روپ وٹائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وڈیائی دھرنی دھرت، دھول اپنے
 رنگ رنگائیدا۔

☆ ۱۵ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ پنڈ پیہم ☆

ہر ڈنکا نام مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیندا۔ شہنشاہ سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ ساچے اَسو کس تنگ، سچ سینگھاسن سو بھا پائیندا۔
 برہمنڈ کھنڈ پُری لو آپے لنگھ، لوک پر لوک کھوج کھوجائیندا۔ آد جگاد جگاد جگنتر بھگتن رکھے سدا سنگ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ نو سو چورانوے چو کڑی
 جگ گئے لنگھ، کلجگ انتم ویلا آئیندا۔ سرشٹ سبائی دے سے بھیکھ پکھنڈ، پرم پُرکھ نہ کوئے منائیندا۔ آتم انتر نہ کوئے اند، رسنا جہوا سرب ہلاکائیندا۔ جگت
 وکارا ویکھے تیز چنڈ پر چنڈ، ست کھنڈ کھنڈ کھنڈ کرائیندا۔ بن پر ماتم آتم ہوئی رنڈ، نر ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھو زمیں اسمان، ذرہ ذرہ آپ جنائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے دھار ویکھ وکھائیا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان،
 بھگوان اپنا رنگ رنگائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیا۔ سچھنڈ نو اسی ہو مہربان، سچ مارگ اکو لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی کرنی دے جنائیا۔ ساچی کرنی سچ گھر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جگادی دیونہارا ور، ور داتا کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی نرائن نر، نر اپنا ناؤں
 دھرائیندا۔ آد جگاد لکھ چوراسی گھاڑن گھر، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ سچ دوار ہر نر نرکار نرگن روپ آپے کھر، سرگن اپنا نام درڑائیندا۔ محل اٹل اُچ
 مینار بیٹھا چڑھ، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا جگ نیز نظر کسے نہ آئیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشاء، لوآں پُریاں پاوے راسا، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی دُھر فرمانا، دُھر درگاہی آپ سنائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، شہنشاہ داتا بے پرواہیا۔
 نرگن سرگن ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کمائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کوئے کائیا۔ سرشٹ سبائی جنائیں اکو گانا، گا گا اکھر آپ پڑھائیا۔
 کلجگ انتم مننا سب نے بھانا، بھانے اندر گر اوتار پیر پیغمبر رہیا رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ ماہی گیر آیا
 ماہی، بے پرواہ اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم میٹے کوڑی شاہی، شہنشاہ ایکا حکم جنائیندا۔ گرگھ ویکھے بھلے راہی، پھڑ باہوں مارگ پائیندا۔ ایکا منتر رہیا
 درڑائی، درڑھ نچا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی بھگت بھگوان، نرگن سرگن آپ

جنائیا۔ کلج اتم کھیل مہان، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ مرید مُرشد لئے بھال، دیدِ عیدِ چند چڑھائیا۔ لیکھا جانِ زمیں اسمان، کایا گرہ کھوج کھوجائیا۔ سچ
 محرابے بیٹھے آن، محبوب بے پرواہیا۔ جس دی صفت کرے انجیل قرآن، تیس بتیسا ڈھولا گائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہووے محبان، نورو نور نور رُشنائیا۔
 چو داں طبقات ویکھے آن، پُرکھ ابناسی وٹائیا۔ چو دس چند چڑھے نہ کوئے جہان، جگت اندھیرا اکو چھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کمانیدا۔ ساچی کرنی کرنے آیا، کرنہار کرتارا۔ ساچا حکم سناون آیا، دُھر درگاہی ہو اُجیارا۔ ساچا منتر پڑھاون آیا،
 اتم پر ماتم اک جیکارا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ملاون آیا، دین مذہب کرے پار کنارہ۔ صحیح سلامت اکو نور رہیا درساہا، جنم مرن نہ کوئے رکھایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہی بے پرواہ، ہر اپنی دیا کمانیدا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ساچی سیوا آپ کمانیدا۔
 چو تھے جگ پھیرا پا، چار ورن ڈیرہ ڈھاہندا۔ چارے کھانی لیکھا دئے مُکا، چارے بانی رنگ رنگائیدا۔ چار کنتاں ڈنکا دئے وجا، چار یاری آپ اٹھائیدا۔
 چارے وید لیکھا جھولی دیوے پا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانیدا۔ ساچی کرنی چار چار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ لیکھا
 جانے دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ کلج اتم کرے خوار، خواری سب دی دئے دکھائیا۔ گر سکھ گر گر لئے اٹھال، ہر ہر اپنی بوجھ بُجھائیا۔ گر گھ
 چلے نال نال، چال زراں اک جنائیا۔ سنت سہیلے ساچے لال، سو پُرکھ زرنجن اپنی گود بہائیا۔ بھگت بھگوان کر پروان، نام پروانہ ہتھ اٹھائیا۔ کلج دا
 آنت نشان، سنگر ساچا آپ پرگٹائیا۔ نہہکتک بلی بلوان، بلی اپنی آپ چڑھائیا۔ گوبند لیکھا وچ جہان، جیون جگت دئے وڈیائیا۔ ست دھرنی دیوے دان،
 دھرت دھول خوشی منائیا۔ پر بھ ملیا سچا کاہن، گھر بنسری نام سناٹیا۔ لیکھا چکا سیارام، پیتا سرتی لئے پرنائیا۔ زرگن نور کرائے ساچا بھان، سورج چند
 نین شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کر کر، کرنی اپنی آپ جنائیدا۔ زرگن سرگن روپ دھر
 دھر، دھرت دھول ویکھ دکھائیدا۔ اکھر وکھر آپے پڑھ پڑھ، بودھ اگادھ گیان درڑائیدا۔ سچ محلے آپے چڑھ چڑھ، سچ سنگھاسن سو بھاپائیدا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر پھڑ پھڑ، پھڑ باہوں حکم منائیدا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، ندھڑک اپنی کار کمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل

آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل انتم کل، ہر کرتا آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اچھل اچھل، دل چھل دھاری بھو نہ رانیا۔ نرگن جوتی بیٹھارل، شبدی اپنا ڈنک
 وجانیا۔ سچ سندیسہ ساچا گھل، گرگھ سجن لئے جگانیا۔ نو کھنڈ پر تھی چلاونہارا ہل، تکھا پھالا گھ کرانیا۔ اکو دھار وہائے جل تھل، جل تھل ہمیںل اپنا
 رُوپ وٹانیا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈوگھی ڈل، سمند ساگر کھوج کھوجانیا۔ لکھ چوراسی کایا لگا ویکھے پھل، پت ڈالی پردہ لاپیا۔ گھٹ گھٹ اندر
 جیو جنت سادھ سنت ویکھے کون دوارے دیپک جوتی رہیا ہل، بند کواڑی کُنڈا لاپیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کون دوارا بیٹھے مل، ہر جو بھو ابھید چکانیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانیا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ شبدی سٹ سچ سرکار، ڈھر فرمانا حکم
 جنائیندا۔ وشن برہما شو کرن پکار، نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ ترے گن دھاہاں رہی مار، ست سنتو کھ نہ کوئے درڑائیندا۔ پنچ تت ہو یا خوار، جگت خواری نہ
 کوئے مٹائیندا۔ لکھ چوراسی کرے گریازار، گریازاری سب دی آپ وکھائیندا۔ گر اوتار گئے ہار، ہر کار رُوپ نظر کسے نہ آئیندا۔ پیر پیغمبر ہوئے شرمسار،
 نیتز نین نہ کوئے اٹھائیندا۔ محبوب نظر نہ آئے سانجھ یار، جُجرہ حق نہ کوئے وکھائیندا۔ جلوہ نور نہ کوئے اُجیار، حضرت پھیرانہ کوئے پائیندا۔ ساچی
 رباب احباب نہ وجائے کوئے ستار، تندی تند نہ کوئے ہلائیندا۔ مقامے حق نہ پروردگار، کھ نقاب پڑدہ نہ کوئے اٹھائیندا۔ راتیں ستیاں نہ کوئے دیدار،
 دنے نظر کوئے نہ آئیندا۔ صدی چودھویں ہون بے حال، بہیل سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ سب دے سرتے کوئے کال، کال نگارہ ڈنک وجائیندا۔ پاربرہم
 پت پر میثور گھٹ گھٹ واسی چلی اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ سنت سہیلے گرگھ گر گئے بھال، غریب نمائیاں گلے لگائیندا۔ کلجگ انتم نرگن
 رُوپ بن دلال، شبدی گر سیو کمانیندا۔ لیکھا جان حق حلال، مرید مُرشد آپ اٹھائیندا۔ ساچا مارگ اک سکھال، کھتری براہمن شودر ویش آپ
 پڑھائیندا۔ کایا مندر اندر سچّی دھر مسال، مسجد شودوالا مٹھ اکو رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سچ سندیسہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سنانیا۔ آد جگادی نر زریشا، نرگن داتا سچّی ماہیا۔
 ست ستوادی برہم برہمادی رُوپ انوپ دھارے بھیکھا، رنگ نظر کوئے نہ آئیا۔ وسنہارا دیس پردیسا، دو جہاناں کھوج کھوجانیا۔ پاوے سار برہما وشن

مہیش گنیشا، گنپت اپنا حکم سنایا۔ چتر بُجج اک ادیسا، آد شکت سیس جھکانیا۔ زرگن سرگن نج نیتز ایکا پیسکھا، پیسکھت پیسکھت خوشی منایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، آد آنت کرانیندا۔ کلجگ کوک سُن پکار، اپنی اھ آپ گھلانیندا۔ بھگت روون زارو زار، سنتن دھیر نہ کوئے دھرانیندا۔ گرگھ راہ تگن سانجھے یار، یار نظر کوئے نہ آئیندا۔ گرگھ چرن دھوڑی منگن چھار، خاک مستک اٹکا کوئے نہ لائیندا۔ رسنا پڑھ پڑھ تھکا سنسار، بن پاندھی پندھ نہ کوئے مکائیندا۔ قلم شاہی گئی ہار، میرا نور نہ کوئے دکھائیندا۔ ورن برن روون زارو زار، ساچی سرن نہ کوئے جنائیندا۔ روس نہ کوئے اُجیار، چند نور نہ ڈگمگائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پر بھ چرن دوارے بہہ بہہ کرن وچار، وچار وچ ہر کسے نہ آئیندا۔ سنجگ تریتا دوا پر کلجگ جس دے حکمے اندر کٹ کے آئے وگار، سو صاحب کھیل کرانیندا۔ جس نوں کھندے بے پرواہ پروردگار، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جس نوں منڈے رہے اینکار، سو اکل کل اپنا کھیل دکھائیندا۔ جس نوں کھندے رہے رام رمیا سرب سنسار، سو رمیا ویس وٹائیندا۔ جس نوں منڈے رہے کاہن بنسری سنائے نام دھنکار، دُھن آتمک راگ لائیندا۔ جس نوں منڈے رہے سچھنڈ و سے سچ دربار، زرگن جوت ڈگمگائیندا۔ سو صاحب کلجگ انتم پرگٹ ہویا آن، پر م پُرکھ ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ دھرانیندا۔ سب نوں مٹی پئے آن، پچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ نہ کوئے چلہ تیر کمان، شستر ہتھ نہ کوئے اٹھائیندا۔ ایکا حکم تیر نشان، انیالا آپ چلائیندا۔ راج راجان شاہ سلطان چرنی ڈگن آن، سیس جگدیش آگے نہ کوئے اٹھائیندا۔ لیکھا جانے پون مسان، پون پونی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بل آپ رکھائیندا۔ ساچا بل آپے رکھ، بل باون لئے جگائیا۔ گرگھ گر گر کر پرتکھ، پر پکھیا دئے سمجھائیا۔ سنجگ تریتا دوا پر رکھیا وکھ، کلجگ انتم میل ملائیا۔ سچھنڈ دا سچا ہٹ، لوک مات گھلائیا۔ وست امولک اکو گھت، ہر نام رہیا ورتائیا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، رہبر اکو راہ دکھائیا۔ دو جہاناں پندھ مکایا نس نس، بن پاندھی راہی پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں اندر ہر جو وس، ہس ہس اپنی خوشی منایا۔ کلجگ انتم گاوے جس، اپنا لیکھا لکھت دکھائیا۔ گا جس کرے نہ بس، بستہ سب دادے بندھائیا۔ زرگن زارکار انتم گودی لئے چک، چک اپنی خوشی منایا۔ تھر گھر ساچے دئے رکھ، ہر سچن سچا

ماہیا۔ دینِ دِیال کرے کچھ، پر م پڑھ ویکھ وکھائیا۔ پھڑ باہوں پڑھ سمرتھ، اپنی اُنگی لئے لگائیا۔ سچھنڈ دوارے جائے وس، در دروازہ اک کھلایا۔
 نرگن جوت کر پرکاس، گرگھ ساچے وچ ملایا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، آسا اپنے وچ کھپایا۔ آتم پر ماتم سیج سہنجنی اِکو بھوگ بلاس، بھسمر رُوپ
 نہ کوئے وٹائیا۔ کرے کھیل شہنشاہ شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سبجک تریتا دواپر کلجک اپنی پرگٹاؤندا رہیا کئی شاخ، شناخت
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ پیر پیغمبر دیندار ہیا دات، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ صفت صلاحی سچی دسے ذات، اذاتی رُوپ نہ کوئے وٹائیا۔ نلے نلے بالے گر اوتار پیر
 پیغمبر ہتھ وچ پھڑا قلم دوات، اپنی صفت صفت سمجھائیا۔ اندر ویکھن مار جھات، جھاک اپنی دے درسایا۔ پر بھ نظری آئے پاک، نرمل نور نور
 رُشائیا۔ بنک دوا ری سوہے ساچی کھٹ، آتم سیجا ڈیرہ لایا۔ نام ندھان سنائے گاتھ، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ چرنی ڈگن تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ
 سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ رام بیٹے دسراتھ، در گھر بیٹھے الکھ جگایا۔ کرے کھیل پڑھ سمراتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرایا۔ کلجک انتم ہو پرگٹ، بھگت
 بھگونت لئے ملایا۔ ویکھے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ رچایا۔ سرشٹ سبائی لگا پھٹ، پٹی نام نہ کوئے بندھائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ستر بیٹھی گھت،
 یارڑا ستر نہ کوئے ہنڈھائیا۔ ناڑ بہتر ابلے رت، امرت میگھ نہ کوئے برسائیا۔ پھرے دروہی من مت، من واسنا ہوئے ہلکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنے آیا، کل کلکی لے اوتار۔ ترے گن مایا میٹن آیا، مہابلی ہو تیار۔ سرشٹ سبائی ویکھن
 آیا، نرگن سرگن پاوے سار۔ سرشٹ سبائی درشٹی اک کھلاؤن آیا، اشٹ جنائے اک اینکار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کرائے
 سچ وبار۔ سچ وبارا سنگر پیتا، متر پیارا آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں کھیل وکھائے اک انڈیٹھا، لکھ چوراسی گوڑھی نیند سوائیندا۔ گرگھ ورلے نام ندھان پیتا،
 امرت رس اک چکھائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن تت تپے انگیٹھا، ساتک ست نہ کوئے کرائیندا۔ کوڑی کرپا مایا متا ہوئے ہنگتا پیسن پیسا، ساچی دست
 نہ کوئے وکھائیندا۔ کلجک انتم راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی کرے کھپسا، در در گھر گھر اِکو الکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلتک نرائن نر، بھگت بھگوان آپ ملانیندا۔

☆ ۱۶ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی گُردِیال سنگھ دے گرہ چیمہ ضلع جالندھر ☆

پروردگار لاشریک، شہنشاہ تیری سرنایا۔ آد جگادی مُرشد مُریدِ رفیق، صحیح سلامت تیری وڈیایا۔ دو جہاناں چوڈاں طبق ویکھنہارا چاندنی تاریک، اندھ اندھیرا رہیا سمانیا۔ پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق تیری کردے رہے اڈیک، نیز زمیں اسمان اٹھایا۔ کلمہ نبی رسول دسدے رہے ٹھیک، ٹھیکر اپنا تن گوانیا۔ نورِ الٰہی زراکار سے سدا نزدیک، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لایا۔ ست ستوادی پاربرہم پیٹھلو پیٹھ، بے پرواہ بھیونہ رانیا۔ اڈچو اڈچ نیکن نیک، نیز نین نظر کسے نہ آیا۔ زرگن سرگن سرگن ساچامیت، متر پیارا ملے ماہیا۔ آتم آتر رُوح بُت جنائے سچ پریت، پریتوان وڈ وڈیایا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، چوڈاں وڈیا بھیونہ پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، زرگن نور نور رُشنا یا۔ لاشریک تیرا سہارا، مہربان تیری وڈیایا۔ بے عیب تیرا کنارہ، قادر نظر کسے نہ آیا۔ پیر پیغمبر منگدے رہے بھکھارا، در درویش الکھ جگایا۔ کلمہ نبی اک اچارا، کائنات نات سنا یا۔ مہبان بیدو بول جیکارا، جیکار کرے لوکایا۔ سچ توفیق تو ہے پروردگار، لاثانی تیرے ہتھ تیری وڈیایا۔ جگ چو کڑی کھیل نیارا، زرگن سرگن دے سمجھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد رووے زارو زارا، در بیٹھے سیس جھکایا۔ کالا سوساٹھا شنگارہ، الفی نظر کوئے نہ آیا۔ مستی صوفی نہ کوئے وچارا، محروم دے سرب لوکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرے ہتھ سچی وڈیایا۔ پروردگار سچ سلطان، تخت نواسی بے پرواہیا۔ دُھر درگا ہی دیاوان، دردی دردیاں درد وڈایا۔ زمیں اسمان سرب گرلان، نیناں نیر وہانیا۔ طوبی طوبی سارے کہہ کہہ گھ شرامن، اللہ رانی گھنگٹ گھ پانیا۔ دُعا سلام کرے نہ کوئے انجان، علیم روپ نہ کوئے وٹانیا۔ سجدہ جھکے نہ کوئے مہربان، سرن ملے نہ کوئے سرنایا۔ ناتاٹھا انجیل قرآن، تیس بتیسانہ کوئے وڈیایا۔ الف یے خالی دے مکان، انتم مقبرہ رہیا جنا یا۔ تیرے بردے بنے غلام، پیر پیغمبر بیٹھے مان گوانیا۔ توں صاحب سچا امام، تیرے ہتھ سچی شہنشاہیا۔ کلجگ انتم وگر گیا نظام، نوبت نام نہ کوئے وجانیا۔ گھر گھر دے کوڑی کریا حرام، محرم نظر کوئے نہ آیا۔ تیرا ناؤں زرنکار بھلیا کلام، کلمہ نبی نہ کوئے وڈیایا۔ ساچا نور نہ کوئے بھان، چوڈس چند نہ کوئے چڑھایا۔ چوڈاں طبق دسن بے ایمان، شرع شریعت پی لڑایا۔ سچ سندیسہ کوئے نہ سنے کان، جوٹھ جھوٹھ دے ڈھانیا۔

اتم دسے فنا مکان، فاتحہ سب دا نظری آئی۔ نیتز روون بے زبان، ذلیع چھری رہے چلایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری سرن ملے
 وڈیائی۔ پیر پیغمبر نیتز رو، نیناں نیر وہایا۔ تیرے چرن کول نہ سکے چھوہ، چھوہرے بانکے دھیر نہ کوئے دھرایا۔ درگاہ ساچی ملے نہ ڈھو آ ڈھو، در
 درویش بیٹھے الکھ جگایا۔ تھدھ بن نظر نہ آئے کو، اچی کوک کوک الایا۔ پروردگار بے پرواہ تیرا تھاموہ، موہ مجت جگت وچ پھسایا۔ اللہ رانی کھلی
 مینڈی رہی کھوہ، سیس پیٹی نہ کوئے گندایا۔ مہندی لال رنگ نہ دیکھے کو، رنگن ایکا نام نہ کوئے رنگایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکایا۔ پیر پیغمبر دوئے جوڑ، سجدہ سیس جھکایا۔ شاہ سوار جائیں بہڑ، بہڑی بہڑی رہے گر لایا۔ اُمت اُمتی بوٹا ہو یا کوڑ،
 رس مٹھا نہ کوئے رکھایا۔ چو داں طبقات دسے لگا پوڑ، ڈنڈا کوئے رہن نہ پانیا۔ مُرید مُرشد دیکھی کر کے غور، مہر نظر بے نظیر اک اٹھایا۔ آب حیات
 دینا کربلا لگی اوڑ، اوڑک اتم پور کرایا۔ نو کھنڈ پر تھمی دیکھیا دوڑ دوڑ، پاندھی پندھ نہ کوئے مکایا۔ تیرا اسو مارے اکو پوڑ، چو تھے جگ ڈیرہ ڈھاپا۔
 صاحب سلطان ہتھ تیرے ڈور، جوں بھاوے لویں چلایا۔ تیرے بردے تیرے در خالی دینا نہ موڑ، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ انت انت پر بھ تیری
 لوڑ، تھدھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ زرگن سرگن جانانہ چھوڑ، بندھن اپنا ایکا پانیا۔ ننگے بالے چھوٹے چھوہر، شرع ہتھ کوئے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکایا۔ در تیرے اک سلام، دوسر نظر کوئے نہ آئی۔ آد جگادی اکو رام، رحیم رحمان دیا
 کمایا۔ جگا جگنتر ساچا کاہن، زرگن نور نور رُشانیا۔ دو جہاناں دئے کلام، کلمہ نبی رسول پڑھایا۔ ساچی درگاہ سچ امام، سر اماماں ڈیرہ لایا۔ منتر دیونہارا
 ستنام، نانک نانک نانک کرے پڑھایا۔ گو بند میلا چرن دھیان، گر چیلاروپ وٹایا۔ سچھنڈ نواسی تیرا سچ نشان، سچ ٹکانا اک جنایا۔ سنجگ تریتا دوپر
 کھج جگ چوکڑی دیکھے وچ جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹایا۔ پیر پیغمبر دیونہارا دان، داتا دانی ناوں دھرایا۔ سچ سہنجنی کریں بسرام، آشرم اپنانہ
 کسے دکھایا۔ جنت بہشت سرب گرلان، سورگ نیناں نیر وہایا۔ تھدھ بن تھر کوئے نہ دسے مکان، مقبرہ سرب نظری آئی۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوان،
 شہنشاہ تیری سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا منگ منگایا۔ در تیرا اکو لیا منگ، منگت بیٹھے ڈیرہ لایا۔

صاحب سنگر چاڑھے رنگ، رنگ اتر کدے نہ جائی۔ نوبت نام وجے مردنگ، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ لکھ چوراسی اک انند، انند انند وچ سماییا۔ لیکھا جان کھنڈ برہمنڈ، برہمانڈ کرے پڑھائییا۔ بھيو چکاوے جیرج انڈ، اُتبیج سیتج کھوج کھوجائییا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ، ست دیپ ویس وٹائییا۔ ناتا توڑے لکھ چوراسی نار رنڈ، ڈہاگن کوئے رہن نہ پائییا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی سنائے ساچا چھنڈ، اکھر وکھر کر پڑھائییا۔ جگ چوکڑی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال تیری اکو اک سرنائیا۔ نام ندهانا ساچا ونڈ، ورہنڈ دے ڈہائییا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پے جائے ٹھنڈ، دین مذہب نظر کوئے نہ آئییا۔ کوڑ گڑیاریے ڈھاہ کندھ، دوئی توتی میٹ مٹائییا۔ اکو نام چنڈ پرچنڈ، پرچنڈکا اپنا روپ وکھائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکائییا۔ ساچا ور دے بھگوان، پروردگار تیرے ہتھ وڈائییا۔ ہوں بالک بالی بدھ انجان، در تیرے چلے نہ کوئے چترائییا۔ پیر پیغمبر سرب کرلان، آپ اپنا مان گوائیا۔ تیری سرنی ڈگے آن، ڈگیا باہوں پکڑ لے اٹھائییا۔ ست پُرکھ زرنجن اکو دینا سچ گیان، آپ اپنا نام سمجھائییا۔ کلجگ انتم لیکھا چکے وچ جہان، لوک مات رہن نہ پائییا۔ دین مذہب ذات پات شرع شریعت سرب مٹ جان، میٹنہارے تیرے ہتھ وڈائییا۔ کھتری براہمن شور ویش کلمہ نبی رسول رام کرشن نانک گوہند ایکا گان، پُرکھ اکال خوشی منائییا۔ اشٹ دیو آتم، پرماتم برہم پاربرہم کرے گڑمائییا۔ اتم رکھے اپنی ذاتن، ذات پات نظر کوئے نہ آئییا۔ لکھ چوراسی وکھائے سچا گھاٹن، گھاٹا پچھلا دے مکائییا۔ زرنجن سرگن وکھائے ہاٹن، ساچا ہٹ اک کھلاییا۔ لیکھا جانے ظاہر باطن، بات اپنی دے سمجھائییا۔ بھيو چکائے مقتول قاتل، قاتلا اپنا ناؤں رکھائییا۔ نو کھنڈ پر تھی چرن دوار دھام بنائے مقدس باتل، سر سرور اک وڈائییا۔ آپے بیٹھا رہے پاتن، کنڈھی اپنا ڈیرہ لائییا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسن، ابناسی اپنی کھیل رچائییا۔ زرنجن سرگن بنے ساتھن، گر اوتار پیر پیغمبر دے سمجھائییا۔ لہنا چکائے تریلوکی ناتھن، ناتھ اناتھان ویکھ وکھائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار، گھر ساچا سچ جنائییا۔ واہوا تیری قدرت سچے یار، یاری یاراں نال نبھائییا۔ بے انت بے پرواہ پروردگار، بے انت تیری شہنشاہیا۔ حکم حاکم شاہ پاتشاہ سچی سرکار، دھر فرمانا وڈ وڈائییا۔ لیکھا لکھے کاتب بن لکھار، لکھ لکھ لیکھا دے سمجھائییا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کر مخاطب سنائے اک جیکار، نعرہ اپنا نام لگائییا۔ آد جگاد جگا جگتتر

پچھے کرے تعاقب، اُبھل اُبھل کدے نہ جائیا۔ دیکھنہارا سچ عبادت، عبرت دیکھے تھاؤں تھانیا۔ دیونہارا سچ صداقت، سدا سدا اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔
 لیکھا جانے نندک ساقط، دوٹی دُشٹ دے کھپایا۔ بن اپنے آد آنت کسے نہ دیوے اجازت، گر پیر اوتار اپنے حکمے وچ پھرایا۔ جگ چوکڑی چرن کولاں
 وچ رکھے امانت، امانت اکو اک لکایا۔ کر سکے نہ کوئے خیانت، لیکھا سب دا دے جنایا۔ گھٹ گھٹ اتر کرے پچھانت، بے پچھان نظر کسے نہ آیا۔
 آپ بنیا رہے انجانت، بھولا بھاؤ ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ہو اکٹھے، اکو آس
 لگایا۔ شرع شریعت دین مذہب کٹے رتے، بندھن کوئے نظر نہ آیا۔ پر م پُرکھ تیرے پیار اندر پھسے، پھاسی اور نہ کوئے جنایا۔ کلجگ انتم سارے
 تھکے، اپنا پنڈھ نہ سکے کوئے مُکایا۔ سکھیا دے دے جگت تھکے، ساڈی واہ نہ چلے رایا۔ پھر پھر آئے مدینے مٹے، ساچے جُجرے پھیرا پانیا۔ نو کھنڈ
 پر تھمی کوڑی کریا پانی بھریا حقتے، حق حقیقت نہ کوئے رکھایا۔ تیتھوں ڈردے سارے لکے، لک لک اپنا وقت لنگھایا۔ کون ویلا پروردگار سنگھ شیر
 ایکا بکے، کلجگ بھک دے لگایا۔ بے ایمان پھڑ پھڑ ٹنگے پُٹھے، دوہری کھل دے لہایا۔ اپنے نشانوں کدے نہ اُکے، تیر نرالا اک چلائیا۔ دروہی خدائے
 بوٹے انتم سکے، آب حیات نہ کوئے پیانیا۔ حق حقیقت سب توں بچھے، لاشریک پھیرا پانیا۔ باہوں پھڑ پھڑ سارے کٹے، بچیا کوئے رہن نہ پانیا۔ کوڑی
 کریا جڑ ہتھیں پٹے، بوٹا پھیر نہ کوئے لگایا۔ دن دہاڑے شاہ پاتشاہ راج راجان لٹے، خالی ہتھ دین دہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیاںیا۔ گر اوتار کر صلاح، سنسا سارے رہے چُکایا۔ کلجگ انتم ویلا گیا آ، نہ کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ پرگٹ ہووے
 بے پرواہ، بے پرواہ دھار چلائیا۔ پورب لیکھا دے مُکا، باقی کوئے نظر نہ آیا۔ نو کھنڈ پر تھمی دیکھے تھاں تھاں، دو جہاناں کھوج کھوجایا۔ جو جیو اُبھل گئے
 ناں، تنہاں پھڑ پھڑ دے سزایا۔ نہ کوئے سہائی پتا ماں، بھین بھائی کم کسے نہ آیا۔ لہنا دینا چُکاوے جس کھادی سور گاں، ایبتھے اوتھے دے سزایا۔ گر
 پیر کوئے نہ پکڑے بانہہ، سارے پلور رہے چُھڈایا۔ کوئی نہ کرے اگوں ہاں، نیز نین گئے بھوایا۔ کلجگ انتم مارے دھاہ، دھرنی دھرت دھول ہلایا۔
 میرا کھ کالا ہو یا سیاہ، شاہی سکے نہ کوئے لاہیا۔ پیر پیغمبراں گر اوتاراں جیو جنتاں دتا پھاہ، پھاسی لوک مات لکایا۔ چوڈاں صدیاں اللہ رانی ہون نہ دتا

نکاح، کوار کتیا رہی گر لائیا۔ انتم دھکا دیوے لا، منہ دے بھار سُٹائیا۔ کلجک چو دھویں صدی سکا ساہ، سواس سواس دے دُہائیا۔ میٹوں ملے نہ کوئی تھاں، تھنتر نظر کوئے نہ آئیا۔ بچھا اگا کوئی جانے نہ، ایٹھے اوٹھے نہ کوئے سہائیا۔ بُدھی کاگ رہی گر لا، کوئج وچھری ڈار دے دُہائیا۔ پرگٹ ہووے بے پرواہ، سب دا لیکھا دے مُکائیا۔ غریب نمانے گلے لئے لگا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ساچی سکھیا دے سبھا، ساکھیات نظری آئیا۔ جس نوں گر اوتار پیر پیغمبر رہے دھیا، سو اپنا دھیان دے لگائیا۔ رہبر بنے آپ خُدا، خُدی سب دی دے مٹائیا۔ صبر پیالہ دے پیا، جام حقیقی ہتھ اٹھائیا۔ نوبت نام دے وجا، ڈنکا اکو اک لگائیا۔ کوجھے کملے گلے لئے لگا، ڈھیاں درد دے گوائیا۔ جس اپنا درس دے کرا، تِس دو جہاناں ملے وڈیائیا۔ شرع کرد نہ دیوے کوئی چلا، تکھی دھار نہ کوئے رکھائیا۔ ساچا منتر دے پڑھا، من منسا کرے صفائیا۔ آنتر آتم بوجھ دے بُجھا، دُئی دویت ڈیرہ ڈھاہیا۔ سُکھ سبھے میلے لئے ملا، نارکت خوشی منائیا۔ جوتی شبہی کھیل کھلا، سوئی سرتی لئے اٹھائیا۔ کایا کوٹ گڑھ دے وساء، ساڈھے تن ہتھ مان دوایا۔ نرگن جوت دے لگا، تیل باقی نہ کوئے رکھائیا۔ امرت جام دے پیا، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ انحد راگ دے سنا، چھٹی راگ نہ کوئے پڑھائیا۔ مکہ کعبہ دے دکھا، ساچے جُمرے پھیرا پائیا۔ نورو نور جلوہ آپ دھرا، ظاہر ظہور کھیل کرائیا۔ اللہ میاں ویس وٹا، مُجت اکو اک سمجھائیا۔ صحبت جانے دو جہاں، صاحب سلطان سچا شہنشاہیا۔ رحمت کرے آپ خُدا، مہر نظر اک اٹھائیا۔ گرگھ گر سیکھ ہر جن ہر بھگت صوفی صحیح سلامت لئے بچا، عارف عرفانہ کرے کوئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نران نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر ہو پردھان، نرگن سرگن ویکھے آن، گرگھ گر سیکھ سنت بھگت بھگونت کٹھے کرے آن، جگ چو کڑی جگت وچھوڑا کٹنہارا شاہ سوارا چڑھ کے گھوڑا، دو جہاناں سری بھگوان سچ نشانہ وڈ مہربانا زمیں اسماناں آپ جھلائیندا۔ پیر پیغمبراں دے پیغام، گر اوتار چپائے ناما، بھگت بھگوانا کرے پچھانا، ستن دیوے ست نشانہ، گرگھیاں بخشے چرن دھیانا، گر سیکھاں دیوے اک گیانا، اکھر وکھر اپنا نام پڑھائیندا۔ سنجگ ساچا راہ چلانا، سوہنگ ڈھولا سب نے گانا، پیر پیغمبر گر اوتاراں شکر منانا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیری سچ سرنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا، وشو اپنی کل جنائیا۔

☆ ۱۶ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ گاندھراں ☆

پروردگار تیری آس، پیر پیغمبر دھیان لگایا۔ چوڑاں طبق ہوئے بے آس، آب حیات نہ کوئے پیاپیا۔ صدی چوڑھویں ہوئے نراس، ساچا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ نیز رووے پر تھی آکاش، دیپ لوء دین ڈہایا۔ اندر باہر نہ کوئے ساتھ، ساچا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ اُمت اُمتی دسے گھاٹ، گھاٹا پور نہ کوئے کرایا۔ اتم نیڑے آئی واٹ، پاندھی رہے پنڈھ مکایا۔ تیری نظر نہ آئے ساچی ذات، پاک رسول نہ کوئے رُشایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکایا۔ گر اوتار تنگن راہ، نیز نین نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی تڈھ بن دسے نہ کوئے ملاح، ساچا بیڑا لئے چلایا۔ جگ چوڑی دیوے کون صلاح، صلاحیر نہ کوئے اھوایا۔ چار کُنٹ ہوئی حیراں، دہ دشار ہی گرلایا۔ دو جہان نہ پکڑے کوئی بانہہ، سر ہتھ نہ کوئے ٹکایا۔ لکھ چوڑاں رَسنا جہوار ہی گا، ناؤں نرنکارا نظر کسے نہ آیا۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گاں، چھری ذبح ہتھ اٹھایا۔ نتھادیاں دیوے نہ کوئے تھان، نمناں دیوے نہ کوئے سرنایا۔ ناتا تھنا بھیناں بھائی بھرا، سگلا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ ہنس بُدھی ہوئی کاں، کاگ وانگ رہے گرلایا۔ شاہ پاتشاہ دیوے نہ کوئے ٹھنڈی چھاں، اگنی تت نہ کسے بُجھایا۔ چاروں کُنٹ اندھیر گیا چھا، ساچا چند نہ کوئے چڑھایا۔ ہر کا شبد گئے بھلا، گر کا ناؤں نہ کوئے سناپا۔ مندر مسجد شو دوالے اُچی روون مارن دھاہ، نیز نیناں نیر وہایا۔ تیر تھ تھ رہے گرلا، اٹھسٹھ نیز نین شرمایا۔ شاستر سمرت وید پُران، چرن دھیان رہے لگا، چرن کول ملے سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک تیری اوٹ تکایا۔ بھگت منگن اکو دان، بھگون اگے جھولی ڈاہپا۔ کرپا کر وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھایا۔ نو کھنڈ پر تھی شرع ہوئی شیطان، گھر گھر پی لڑایا۔ ساچا دسے نہ کوئے ایمان، ست دھرم نہ کوئے دکھایا۔ ساچا ناد نہ سنے کوئی نام، رَسنا جہوا ہوئی ہلکایا۔ اتم ملے نہ پین کھان، نچھر جھرنانہ کوئے جھرایا۔ نرگن جوت پرکاس نہ ہوئے کوئے بھان، رواسس اگنی تت رہے تپایا۔ برہم پار برہم دیوے نہ کوئے مان، اتم پر ماتم جوڑ نہ کوئے جڑایا۔ کایا دسے سنج مکان، سچ سنگھاسن سو بھا کوئے نہ پاپا۔ سر شٹ سبائی دسے ویران، ویراگی روپ نہ کوئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تڈھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ سنت روون کرن پکار، اُچی

کوک دین دُہانیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، چند چاندنا نہ کوئے رُشانیایا۔ نو کھنڈ پر تھی ہوئے وِ بھچار، سرشٹ سبائی ہر جو کنت نہ کوئے ہنڈھانیا۔ ساچے مندر اندر نرگن سرگن کرے نہ کوئے پیار، ساکھیات روپ نہ کوئے دکھانیا۔ کاغذ قلم گئے ہار، لکھ لکھ تھکی شاہیا۔ ست سمندر روون زارو زار، بناپت اچی کوک دئے دُہانیا۔ کسے ملیا نہ سانجھا یار، سگلا سنگ نہ کوئے نبھانیا۔ بھرے بھلا جیو گوار، بھرم گڑھ نہ کوئے تڑانیا۔ بجر کپائی نہ کھلا کواڑ، آتم تاکی کُنڈانہ کوئے لاہیا۔ تیل باقی دیوے لئے بال، گھر گھر دیوالی رہے جگانیا۔ ناتا توڑے نہ کوئے شاہ کنگال، شہنشاہ نہ کوئے ملائیا۔ نہ کوئے سنائے مُریداں حال، مُرشد ملیا نہ سچا ماہیا۔ پھل دے نہ کسے ڈال، لکھ چوراسی سنمل بوٹا نظری آئیا۔ تڈھ بن کون کرے پرتپال، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھانیا۔ تیری گھالن رہے گھال، کیتی گھال لیکھے پانیا۔ اکو من ست سوال، بن سوالی رہے سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے ملے سرناہیا۔ گرگھ ویکھن تیرا راہ، نیتز نین نین اٹھانیا۔ کون کوئے پھیرا لئے پا، پاربرہم پر بھ بے پرواہیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترا، پاہن اپنا چرن چُھہایا۔ ساچی سکھیا دئے سمجھا، ورن برن ناتا توڑ تڑایا۔ ایکا منتر لئے پڑھا، آتم پر ماتم رنگ رنگایا۔ لگی بسنتر دئے بچھا، امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرناہیا۔ گرگھ راہ رہے تک، دھیان دھیان وچ لگانیا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھر پھر گئے تھک، تیرا نور نظر نہ آئیا۔ تیرا نور کرے نیڑا حق، حقیقت تیرے ہتھ وڈیانیا۔ تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، جوں بھوویں رہیا بھوانیا۔ اسیں ستھر بیٹھے گھت، یارڈا نظر کوئے نہ آئیا۔ بھرے بھلے من مت، گرمت سنگ نہ کوئے رکھانیا۔ اتم کھیڑا دے سے بھٹھ، کھنڈا نام نہ کوئے چکانیا۔ چوواں طبق خالی ہٹ، تیرا ناؤں نہ کوئے وکانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھانیا۔ پیر پیغمبر کرن اڈیک، نیتز نین نین اٹھانیا۔ کون ویلا پرگٹ ہوئے لاشریک، بے پرواہ بے پرواہیا۔ میٹے انت اندھیر تاریک، ساچا نور کرے رُشایا۔ عالم دے سے اک پریت، علما کرے سچ پڑھایا۔ سچ نشانہ مارے ٹھیک، ٹھیکر کوڑا بھن وکھایا۔ مارگ دے سے اک باریک، دوئے دوئے لوچن نظر نہ آیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچاں ویکھ وکھایا۔ جگ چوکڑی رہیا جیت، بل اپنا آپ دھرایا۔ آد جگادی ٹھانڈا سیت، سیتل ایکا دھار وکھایا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، ہر انڈیٹھری کار کمایا۔

مقامے حق گاوے گیت، درگاہ ساچی نعرہ اِکو لایا۔ اِکو گھر دکھائے مندر مسیت، ساچے چُجرے پھیرا پایا۔ پرکھنہارا سب دی نیت، اُمت اُمتی ویکھ
 دکھایا۔ کروٹ لے جو ستا دے کر پیٹھ، اپنا پاسا لے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اِک دکھاؤنا ساچا گھر، گھر سچا اِکو پایا۔ گر اوتار
 نیز کھول، نین نین اُٹھایا۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں سارے رہے بول، سچکھنڈ دوارے وجے ودھایا۔ ہر پُرکھ نرنجن تولنہارا تول، ایکا کنڈا ہتھ اُٹھایا۔
 ایکنکار رہے اڈول، ڈول کدے نہ جانیا۔ آد نرنجن نرنجن جوت وجائے ڈھول، ڈھولا اپنا ناؤں رکھایا۔ ابناسی کرتا پورا کرے قول، کیتا قول بھل نہ جانیا۔
 سری بھگوان سچ نشان جھلائے اُپر دھول، دھرنی دھرت دے وڈیایا۔ پاربرہم پر بھ اتنم کرے بھار ہول، ہولا بھار دے دکھایا۔ سدا سہیلا وسے کول،
 وچھڑ کدے نہ جانیا۔ اندر وڈ کرے چوہل، پریم پریتی اِک نبھایا۔ رسنا جھوانہ بولے بول، پتی دند نہ کوئے صلاحیا۔ سچ دوارا دیوے کھول، خالق
 خلق دے ملائی۔ مانک موتی لے وِروں، کرپا کر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان منگن
 منگ، اِکو آس رکھایا۔ صاحب سلطان دے انند، انند انند وچ رکھایا۔ نرنجن نور چڑھے چند، سورج چند نہ کوئے رُشٹایا۔ گیت سہاگی اِکو چھند، سوہنگ
 ڈھولا لیتے گایا۔ ننگی ہووے نہ ساڈی کنڈ، ایتھے اوتھے ہو سہایا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمانڈ تیری وڈیایا۔ ناتا تے ڈہاگن رنڈ، گھر ملے سچا ماہیا۔
 داتا دانی سورا سربنگ، شہنشاہ اِکو اِک اِکھوایا۔ کون ویلا گھر نمانی آئے لنگھ، پریتی کول کول چرن اِک تکایا۔ آتم سیجا بیٹھا پلنگ، سچ سہاگ دے
 دکھایا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، ایکا اپنا بندھن پانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا اِکو بھایا۔ گر سکھ سوہے چرن
 دوار، چرن کول دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناسی ملے سانجھیا، مل اپنا کھیل دکھایا۔ نو سو چورانوے چو کڑی گئی ہار، کلجک ویلا اتنم آیا۔ سچا دے نہ کوئے
 یار، متر پیارا سنگ نہ کوئے نبھایا۔ ناری کرے نہ کنت پیار، سچ سہنجنی نہ کوئے سہایا۔ گھر گھر دے جگت و بھچار، کوڑی کریا رنگ رنگایا۔ جوٹھ جھوٹھ
 ونج وپار، کلجک اپنا ہٹ چلایا۔ نو کھنڈ پر تھی گئی ہار، ست سنو کھ نہ کوئے کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی
 کرنی آپ کرایا۔ وشن برہما شو کر دھیان، دھیان دھیان وچ لگایا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، مہر نظر اِک اُٹھایا۔ اتنم ٹٹا ساڈا مان، ابھمان کوئے رہن نہ

پایا۔ لکھ چوڑاسی ہندی دسے ویران، سر ہتھ نہ کوئے ٹکایا۔ بے پرواہ تیرا ٹھلیا گان، گا گا شکر نہ کوئے منایا۔ بھرے بھلے راج راجان، شہنشاہ شاہ شاہی نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھایا۔ دھرنی دکھائے کھلڑے کیس، مینڈھی سیس نہ کوئے گندایا۔ میرا اتم لتھا ویس، کوڑی کریا میرے بھار دبا یا۔ صاحب سنگر سچ سوانی ویکھ، نہہکامی نہہکرمی تیرے ہتھ وڈایا۔ میری چلے نہ کوئے پیس، بلہین دئے ڈھایا۔ سندیہ دے کے گیا دس دسمیش، پُرکھ زرنجن آوے سچا ماہیا۔ مچھ داہڑی نہ کوئے کیس، نہ کوئے موند موندایا۔ آد جگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جایا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، اپنا ویس وٹایا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج چارے کھانی ویکھے کھید، بن کر سانا پھیرا پایا۔ میں کو جھی کملی کرے ہیت، میرا ڈکھڑا دئے گوانیا۔ میرے اُتے گر اوتار پیر پیغمبر گئے کھید، میرا ڈکھ نہ کوئے وڈایا۔ رت بسنتی نہ موئے چیت، کلج اپنی خزاں دکھایا۔ چاروں کٹ گنی تپے جیٹھ، امرت میگھ نہ کوئے برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن نظر کوئے نہ آیا۔ پیر پیغمبر کر سلام، علیکم ایک وار جنایا۔ پروردگار تیرا سچ پیغام، کائنات پڑھایا۔ شاہ سلطان توں وڈا امام، ایمان تیرے اُتے رکھایا۔ ہوں بردے بنے غلام، غربت کوئے رہن نہ پایا۔ چوڈاں صدیاں بنے رہے انجان، تیرا آنت نظر نہ آیا۔ اُمت اُمتی نہ سکے پچھان، اللہ رانی نہ پردہ لاپیا۔ نیتزنیں سرب شرمان، اکھ پر تکھ نہ کوئے دکھایا۔ کلمہ نبی نہ کوئے گان، تیس بتیس نہ کوئے پڑھایا۔ الف یے نہ کوئے کلام، کلمہ روپ نہ کوئے وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، اتم میل لے ملا یا۔ گر اوتار رکھ آس، سنجگ تریتا دوا پر پار کرایا۔ کلج آنت بچھائے پیاس، پُرکھ ابناسی پھیرا پایا۔ راہ تگے گوپی کاہن منڈل راس، رام رمیا دھیان لگایا۔ کون ویلا دیوے ساتھ، سمرتھ اپنا سنگ نبھایا۔ ویکھے کھیل کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر بن دوجا اور نہ کوئے سہایا۔ بھگت بھگوان اوٹ لئی رکھ، دوسر آس نہ کوئے تکایا۔ کون ویلا ہوئے پرتکھ، پاربرہم بے پروا ہیا۔ جگ جگ بھگتاں کردا آیا کچھ، نیت نوٹ ویکھ دکھایا۔ کلج اتم مارگ دیوے دس، بن رہبر پھیرا پایا۔ ہر دے اندر جانا وس، دوجا در نہ کوئے دکھایا۔ اکو تیر نرالا مار

کس، انیالا آپ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، دردی دریاں درد ونڈائی۔ گرسکھ منگن چرن دھوڑ، نیرن نین اٹھایا۔ کلج ناتا دسے کوڑ، کوڑی کرپا بندھن پایا۔ مایا ممتا کیتے موڑھ، اگیان اندھیر ودھایا۔ کوئی نہ بخشے تیرا نور، کوٹن کوٹ سادھ سنت بیٹھے آسن لایا۔ کوئے نہ ہوئے آسا پور، منسا منسا دئے کھپایا۔ دین مذہب رہے گھور، در دوار رہے ڈرایا۔ شرع شریعت پایا جوڑ، پھند سکے نہ کوئے کٹایا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہو ضرور، تڈھ بن بیڑا پار نہ کوئے کرایا۔ ساڈا مُکا آنت شعور، شہنشاہ سر ہتھ نہ کوئے لکایا۔ کر کرپا بخش قصور، دیناں ناتھ ہو سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا منگ منگایا۔ در منگے وشن برہما شو، دوئے جوڑ چرن کول سپس جھکایا۔ کلج انتم تیری لوڑ، تڈھ بن اور نہ کوئے سہایا۔ دو جہاناں آپے بہرے، بہڑی بہڑی دین سنایا۔ کلج ریٹھا ہویا کوڑ، مٹھارس نہ کوئے بھرائیا۔ سچ دوارے دسے نہ لگا پوڑ، پوڑا نام ہتھ نہ کوئے پھڑایا۔ بھیو نہ پائے براہمن گوڑ، پوت سپوتا نظر کسے نہ آئی۔ چاروں کُنٹ تیرے نام دی لگی اوڑ، ست پیالہ جام نہ کوئے پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس تکایا۔ ترے گن مایا پئی ہس، ہنس مکھ رہی جنایا۔ لکھ چوراسی ہوئی میرے وس، پلو سکے نہ کوئے چھڈایا۔ میں شاہ سلطاناں راج راجاناں چرناں بیٹھاں دیواں جھس، خاکی خاک ملایا۔ اچے نہ کراں اپنی بس، سادھاں سنتاں مت گوائیا۔ گھر گھر ویکھاں نس نس، دُور دُراڈا پندھ مُکایا۔ گردوار مندر مسجد مٹھ شو دوالے رہن نہ دینی گرمت، من مت کراں لڑایا۔ ناڈ بہتر ابلے رت، رتی رت رت سُکایا۔ کسے دارہن نہ دیواں دھیرج جت، ست سنتو کھ نہ کوئے دکھایا۔ ماں پترل ہے جگ، بھین بھنیا سنگ نبھایا۔ کلج بوٹا رہیا پک، گوہند بالے نیہاں ہیٹھ دباہیا۔ کلج انتم کسے نہ رہے شک، ہر جو شکوہ سب دادئے گوائیا۔ پیر پیغمبر گراوتار سکھیا دے دے گئے اک، سکھیا سمجھ کسے نہ آئی۔ پُرکھ ابناسی لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پاونہارانتھ، ڈوری اکو ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، میرا لہنا دے مُکایا۔ پنج تت کرے وچار، اپ تیج وائے پر تھمی آکاش دھیان لگایا۔ چاروں کُنٹ تپے انگیار، دہ دشا ایکا اگن دکھایا۔ ہر گھٹ ہو یا کام کرودھ لو بھ موہ ہنکار، اپنا بل جنایا۔ آسا ترسنا کرے پیار، ہوئے ہنگتا سنگ نبھایا۔ مایا ممتا وچ سنسار، جوٹھ جوٹھ کری گُرمایا۔ کوڑی کرپا

جگت سنگار، نام نیر کجل نہ پائیا۔ ساچی سیجا ملے نہ کنت بھتار، لکھ چوراسی بھوگ بلاس کرائیا۔ اکو بھلیا ہر کرتار، پنج تت رووے دے دھائیا۔ من مت بدھ نہ سکے کچھ وچار، نہ کوئی چلے انت پترائیا۔ بن سنگر کرپا کوئے نہ اترے پار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ ساچی سکھیا سری بھگوان، سو پرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ وشن برہاشو دیوے گیان، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ ترے گن تیرا توڑے مان، انبھمان روپ نہ کوئے وٹائیندا۔ پنج تت کھیلے کھیل مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ تیئی اوتار اٹھائے آن، سویا کوئے رہن نہ پائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دیوے اک ایمان، چرن دوار اک جنائیندا۔ چار یاری کرے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ایکاست دے گیان، نانک گوہند راہ چلائیندا۔ پنجم میلا وچ جہان، پنجم درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، شہنشاہ اپنا حکم سمجھائیندا۔ کلج پرگٹ ہووے نہہکنک بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پکڑے آن، بھنڈی سرب جنائیندا۔ لیکھا چکے شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان، انجیل قرآن اپنے کھاتے پائیندا۔ مہان بیدوبی خیر الہی نور ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ حق مقامے سچ نشان، لاشریک آپ جھلائیندا۔ حق حقیقت دو جہان، پرکھ ابناسی ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا اک مکان، اکو مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کرے، سچ سندیسہ آپ جنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر نام ویراگ، ویراگی اک جنائیا۔ وشن برہاشو جانا جاگ، جاگرت جوت رہیا جگائیا۔ گر اوتاراں رکھے لانج، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ پیر پیغمبر لئے نواز، نوازش اکو اک سمجھائیا۔ مرید مرشد پورا کرے کاج، کرتا اپنا پھیرا پائیا۔ نظری آئے اک نواب، نوبت نام دے سنائیا۔ سچ احباب وجائے رباب، تار ستار نہ کوئے ہلائییا۔ سب نوں دیونہارا عذاب، ویکھنہار جگت لوکائیا۔ دو جہاناں اک جناب، ایکا حرف کرے پڑھائیا۔ الف یے جس دتا خطاب، مخاطب اپنے نال کرائیا۔ آپے رکھنہارا یاد، یادداشت بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کرے، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ گر اوتار کھولواکھ، ہر آخر سب جنائیندا۔ زرنجن زرنکار ہو پرکھ، پرکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ سنجگ تریتا دواپر کلج بیٹھے رہے جو وکھ وکھ، انتم ایکا بندھن پائیندا۔ دو جہان برہمنڈاں کھنڈاں ناوَن زرنکارا دیوے دس، دہ دشا حکم منائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا وس،

گرہ گرہ نظری آئیندا۔ آگے کسے دا چلے نہ کوئے وس، سب دا لیکھا آپ مُکانیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلائیندا۔ ساچا مارگ دیوے
 دس، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ بھگت بھگوان ٹھانڈا سیتا، متر پیارا دیا کمائی۔ جگ
 چوکڑی چلائی ریتا، ریتوان پھیرا پائی۔ درس دکھائے اک اتیتا، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ ناتا توڑے مندر مسیتا، کایا مندر اک دکھائی۔ دھام
 دکھائے صاحب انڈیٹھا، انڈھڑی کار کمائی۔ پر م پُرکھ پتت پُنیتا، پتت پاؤن پار کرائی۔ لہنا دین چکائے ہست کیٹا، اوچ نیچ نہ کوئے رکھائی۔ مٹھا کرے
 کوڑا ریتھا، امرت رس اک بھرائی۔ ایکا رکھاوے مان اٹھاراں دھیائے گیتا، گریگان اک سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچے بھگتاں رہیا سمجھائی۔ ساچے سنتو رکھو یاد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سدا سہیلا دیونہارا داد، نام امولک جھولی پائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ،
 آتر آتم آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن کرے لاڈ، گودی گود گود سہائیندا۔ کھیلے کھیل موہن مادھو مادھ، مدھر دُھن اپنا راگ سنائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں آپ جنائیندا۔ گرگھ ساچے ویکھو اٹھ، ہر سنگر آپ جنائی۔ دین دیال ٹھاکر سوامی گیا تھ، مہر نظر اک
 اٹھائی۔ امرت جام پیائے گھٹ، رس رسنا نہ کوئے چکھائی۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوڑا سی رہے نہ رانی۔ کوڑی کریا جڑ دیوے پُٹ، جوٹھ جھوٹھ
 دے مٹائی۔ کرپا کرے ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار جنائی۔ کایا مولے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائی۔ گرگھ اٹھائے ساچے سوت، جن جننی بنے
 پتاما ئی۔ سنجگ تریتا دواپر کلجک جو گئے رٹھ، ویلے آنت لئے ملائی۔ گلو کڑی پائے اکو وار گھٹ، جوتی شبدی جوتی ایکا گنڈھ پوائی۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرگھ ساچے رہیا سمجھائی۔ گرگھ ساچے اٹھ بل دھار، بلدھاری آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پریم پریتی اک
 دکھائیندا۔ ناتا توڑ نو دوار، بجر کپائی گنڈا لائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی کرے پار، ایڑا پنگل منہ دے بھار سنائیندا۔ نرمل جوت کر اجیار، نورو نور ڈگر گائیندا۔
 امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، نا بھی کول آپ اٹھائیندا۔ شبد دھار سچّی دھنکار، انحد راگی راگ سنائیندا۔ آتم سیجا کرے پیار، سرتی شبدی میل ملائیندا۔ بودھ
 اگادھی بول جیکار، سوہنگ شبد روپ وٹائیندا۔ بنس سربنسا کرتیار، سہنس سہنسا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل

ساچا ہر، سب دی آسا پور کرانیندا۔ دھرنی دھرت دھول تیری رکھے پت، پاتر اپنا دے گھلایا۔ سرشٹ سبائی دیوے برہم مت، پاربرہم کرے
 پڑھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سرب بٹھائے اکونت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ست ستوادی چلائے ساچا رتھ، بن رتھواہی سیو کمایا۔ سنجگ مہما گائے اکھ،
 کلج لیکھا آنت چکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دی پوری آس کرایا۔ پیر پیغمبر کرو تیری، سو پڑکھ نرنجن آپ جنانیندا۔ گر
 اوتار ویکھو جوت نرنکاری، ہر پڑکھ نرنجن نور دھرانیندا۔ بھگت لاؤ سچ اڈاری، نرنکارا آپ اڈانیندا۔ گر گھکھ ویکھو آد نرنجن جوت اُجیاری، گھر گھر آپ
 جگانیندا۔ گر سکھ میلا وارو واری، سری بھگوان آپ کرانیندا۔ ساچے سنت ساچے گھوڑے رہیا چاڑھی، ابناسی کرتا سیو کمانیندا۔ پاربرہم برہم میتا تیرا
 درباری، کلج انتم پھیرا پانیندا۔ جگ چوکڑی جو بنیا رہیا جواری، سار پاش کھیل کھلانیندا۔ وشن برہما شو لگائے جس ساچی سیوا سیواداری، سو صاحب
 پھیرا پانیندا۔ دھرت دھول تیری تیج دے سواری، انتم ہولا بھار کرانیندا۔ اللہ رانی نہ پھرے کواری، خاوند اکو ویکھ وکھانیندا۔ چوڈاں طبق وے نگاری،
 چوڈاں لوک نعرہ اکو لائیندا۔ ترے بھون اون گون ویکھے وڈ بلکاری، دو جہاناں پھیرا پانیندا۔ لو آں پریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں بیٹھاں رہیا لتاڑی، آگے
 سیس نہ کوئے اٹھانیندا۔ کرے کھیل مہابلی نرنرائن اک اوتاری، روپ رنگ ریکھ نظر کسے نہ آئیندا۔ کاغذ قلم لکھ نہ سکے کوئے لکھاری، لکھ لکھ لیکھ نہ
 کوئے مکانیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے اٹھ اٹھ کرن نمسکاری، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ محل اٹل تیری اٹاری، محفل اکو اک وکھانیندا۔ شاہ
 پاتشاہ سچا شہنشاہ درباری، در دروازہ اک گھلانیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک سنانیندا۔ سچ سندیسہ ایکو
 ایک، ایکنارا آپ جنایا۔ پیر پیغمبر رکھو ٹیک، سمرتھ پڑکھ وڈی وڈیایا۔ گر اوتار لو ویکھ، بن نیتز رہیا وکھانیا۔ نرنجن نرویر پڑکھ اکال اجونی رہت انھو
 پرکاس کرے بھیکھ، ریکھ روپ نظر کوئے نہ آتیا۔ کلج آنت جن بھگتاں کرن آیا ہیئت، در درویش پھیرا پانیا۔ غریب نمائیاں اندر رل رل رہیا کھیل،
 اپنی کھیل نہ کسے سمجھایا۔ کر کرپا جس کھولیا بھیت، بھگت بھگوان اکو نظری آتیا۔ کسے ہتھ نہ آیا مسائق ملا شیخ، شرع سار کوئے نہ پانیا۔ پنڈت پاندھا
 کوئے نہ سکیا ویکھ، باراں راس کُنڈلی اندر بند نہ کوئے کرایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچا دیوے ور، سب دا لہندا دے مکانیا۔

پُرکھ ابناسی سچ جنا، ایکا حکم سنایا۔ پیر پیغمبر لہنادے مُکا، دینا کوئے نظر نہ آیا۔ گر اوتاراں بھانا سہنادے سمجھا، سد بھانے وچ رکھایا۔ بھگتاں بھگوان
 کول بہنا دے دکھا، پھڑ باہوں لئے اٹھایا۔ ساچے سنتاں نیتز نیناں درس دے کرا، نچ نیتز آپ گھلایا۔ گر کھیاں کہنا لئے منا، گرمت اک درڑایا۔
 گر سکھاں چرنی دیوے ساچا تھاں، سچکھنڈ ملے وڈیایا۔ دھرنی دھرت دھول پکڑے بانہہ، باہوں پھڑ لئے اٹھایا۔ وشن برہما شو سنائے سچاناں، سوہنگ
 ڈھولا اکو گایا۔ بنے وچولا بے پرواہ، نرگن نرگن پھیرا پایا۔ پردہ اوہلا دے اٹھا، مکھ نقاب نہ کوئے رکھایا۔ مولارو پ نظری جائے آ، مہربان مہربان
 مہربان اک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا لیکھے لایا۔ ساچا لیکھا لیکھے لاؤنا، الکھ نرنجن آپ سمجھانیدا۔ پیر پیغمبر گر
 اوتار ایکا دھام بہاؤنا، دُئی دوتی کندھ نہ کوئے رکھانیدا۔ بھگت بھگوان گوپی کاہن سنت سجن میل ملاؤنا، مل مل اپنا رنگ رنگانیدا۔ گر مکھ گر سکھ گود
 بہاؤنا، گھر گھر وچ سو بھاپانیدا۔ ترے گن مایا پنچ تت تتوت اک درڑاؤنا، اگنی تت نہ کوئے رکھانیدا۔ ست چار مل مل گاؤنا، چھتراں ایکا بندھن
 پانیدا۔ ست دو دھار دکھاؤنا، ساچا مندر اک سہاؤنا، بہتراں ایکا انک جوڑ جڑانیدا۔ ساتا صفرا انک جناؤنا، جیرج انڈ پردہ لاہنا، اتبج سیتج ویکھ دکھاؤنا،
 چارے کھانی چارے بانی پرا پسنتی مدھم بیکھری گاؤنا، چار جگ چار گنٹ چار یار چار وید لیکھ لکھاؤنا، لیکھا اپنا دے جنایا۔ نو نو چار اپنا بندھن پاؤنا،
 پاربرہم پر بھ بھو گھلاؤنا، آتم پر ماتم میل ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھایا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، پُرکھ اکال شبد وچولا اک بناؤنا، رولا پچھلا
 دے مُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن دیوے نرگن ور، سرگن آسا پور کرایا۔ نرگن داتا نرگن دانی،
 دیاوان نرگن اکھوانیدا۔ نرگن پر م پُرکھ پاربرہم والی دو جہانی، نرگن ویس انیک وٹانیدا۔ نرگن ناد دُھن بودھ اگادھ اکھ کہانی، نرگن ناؤں نرکارا آپ
 پڑھانیدا۔ نرگن وشن برہما شو ترے گن پنچ تت لکھ چوراسی کرے پردھانی، سچ پردھانگی آپ کمانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، نرگن دھارا آپ چلانیدا۔ نرگن دھارا چوکڑی جگ، جگ کرتا آپ جنایا۔ نرگن کھیل چو داں لوک، پر لوک وجے ودھایا۔ نرگن
 گائے سچ سلوک، سوہلا ایکا نام سمجھایا۔ نرگن آد جگاد اکو اوٹ، دوسری اوٹ نہ کوئے تکانیا۔ نرگن نور ست سروپی جوت، جوتی جوت جوت رُشانیایا۔

آد جگاد جگا جگنتر ہر جو کسے نہ آوے وچ سوچ، سوچ کوئی نہ سکے رانیا۔ پر بھ درشن کو گر اوتار پیر پیغمبر رہے لوچ، لوچا سب دی پور کرانیا۔ بھگت بھگوان وچ جہان لہنا لین مان مَوچ، کلج انتم خوشی منانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ جگانیا۔ ہرجن ساچا گیا جگ، ہر سنگر آپ جگانیا۔ پنج ت کا یا لگا بھاگ، پر بھ بھاگی ملیا چائیں چانیا۔ دُرم ت میل دھوے داغ، نرل نیر سیر دکھانیا۔ ہنس بنائے پھر پھر کاگ، کاگ ہنس روپ وٹانیا۔ دیک جوت جگے چراغ، اندھ اندھیرا دئے گوانیا۔ پر بھ ملیا سجن ساک، جگ ناتا دئے تڑانیا۔ دھوڑی دیوے مستک خاک، لگا اکو نام لگانیا۔ پروردگار پاکی پاک، پت پت پت دئے کرانیا۔ پار کنارہ دتے گھٹ، منجھدھار نہ کوئے رڑھانیا۔ کلج انتم گلی واٹ، پُرکھ ابناسی پنڈھ مکانیا۔ گرسکھاں دیوے سچا ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھانیا۔ اک چپائے پوجا پاٹھ، پُستک ہور نہ کوئے پڑھانیا۔ اٹھسٹھ سروور مارے ٹھاٹھ، گھر امرت دئے دکھانیا۔ ناتا توڑے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے وڈیانیا۔ نام وکائے اکو ہاٹ، ساچا ہٹ دئے گھلانیا۔ وشن برہما شو گان گاتھ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے جس گانیا۔ جس دی آد جگاد کسے نہ آئی ہاتھ، بے آنت کہہ کر گئے پلو چھڈانیا۔ سو صاحب پرگٹ ہو یا آپ سمراتھ، سمرتھ اپنا پھیرا پانیا۔ گرسکھ سگل و سورے جان لٹھ، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ ہر گھٹ دیوے ساچی وتھ، دست امولک جھولی پانیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ اندھیر دئے گوانیا۔ شبد اگئی مارے سٹ، بجر کپائی توڑ تڑانیا۔ سنگر نظری آئے جھٹ، گھر گھر وچ میل ملانیا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی ستر گھت، کلج گوڑھی نیند سوانیا۔ ویلے آنت رکھے نہ کوئے پت، پر بھ بھلیا اکو ماہیا۔ نک سہاگ نہ کوئی نتھ، کھلی گت رہی دکھانیا۔ ساڈھے تن ہتھ منارا جانا ڈھٹھ، تھر کوئے رہن نہ پانیا۔ چارے کُنٹ لینا نٹھ، بھجیاں پنج کوئے نہ جانیا۔ پر بھ مارن آیا سٹ، نام کھنڈاں ہتھ اٹھانیا۔ وار کرے جھٹ پٹ، راج راجان سار نہ آنیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پار برہم دی سرنی گئے ڈھٹھ، در بیٹھے سیس جھکانیا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، تیرے ہتھ تیری لوکانیا۔ اسیں تیرے حکمے اندر مارگ آئے دس، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھانیا۔ کلج کوڑی کر یا اندر گئے پھس، ہر جو تیرا نام بھلانیا۔ سارے بن ڈھایاں گئے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے

پرگٹائی۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ رہیا سمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا کھیل کر، کرتے قادر قدرت تیری تیرے ہتھ وڈیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نریش اپنا لحم ورتایا۔

★ ۱۷ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ پنڈ ہیر ضلع جالندھر ★

بھگت وچھل سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھایا۔ اینکارا دیوے دان، داتا دانی جھولی بھرایا۔ آد نرنجن ہو پردھان، نورو نور کرے رُشایا۔ ابناسی کرتا کھیل کرے مہان، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ سری بھگوان جھلائے نشان، سچ نشانہ اک اٹھایا۔ پاربرہم پر بھ ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ جنایا۔ سچ سنگھاسن سو بھاپایا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنی کھیل رچایا۔ تخت نواسی نوجوان، بل اپنا آپ پرگٹایا۔ در درویش بن دربان، گھر ساچے اکھ جگایا۔ دیونہارا کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل سری بھگونت، مہما اکھ کتھی نہ جانیا۔ کھیلے کھیل آد انت، جگ جگ اپنی دھار چلائی۔ وست امولک منیا منت، ناؤں نرنکارا جھولی پائی۔ نرگن سرگن بنائے بنت، گھرن بھننہار سچا شہنشاہیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت دے جنایا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم کرے پڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کمایا۔ بھگت وچھل پاربرہم، پر بھ اپنی کھیل کرائیندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمانیندا۔ لکھ چوراسی پون سواسی ویکھے دم، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کوئے غم، چنتا روگ نہ کوئے جنائیندا۔ آتم پر ماتم بیڑا دیوے بٹھ، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ کر پرکاس بن سورج چن، نورو نور نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانیندا۔ بھگت وچھل ہر نرنکارا، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ آد جگادی لئے اوتارا، نت نوت ویس وٹایا۔ لیکھا جانے جگ چوکڑی وچ سنسارا، کوٹن کوٹ ویس وٹایا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکایا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ

پاوے سارا، اُتبیج سیتیج پھول پھولائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل آد نرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیآ۔
 جگا جگنتر ساچا سجن، سنگر سچا سچا ماہیا۔ نیز نام پائے انجن، اگیان اندھیر چُکائیآ۔ چرن دھوڑ کرائے محن، سر سرور اک نہائیآ۔ دو جہاناں ہوئے پردہ
 کجن، نرگن سرگن ویکھے چائیں چانیا۔ جگا جگنتر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک لگائے ساچی لگن، در ساچا اک دکھائیآ۔ بھگت وچھل ہر
 گردھارا، گرور اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ اندر باہر کُپت ظاہر کرے کھیل اپارا، اپر پیر اپنا ویس وٹائیندا۔
 نام ندھانا بول جیکارا، بے جیکار اپنا ناؤں سٹائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیار، جوت نرنجن ڈمگائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ ہر بھگت آپ پرگٹائیندا۔ جگ جگ پرگٹائے ہر جو بھگت، بھگوان اپنی دیا کمائیآ۔ ست پُرکھ
 نرنجن جانے اپنا وقت، تھت وار نہ ونڈ ونڈائیآ۔ لیکھا جانے بوند رکت، پنچ تت دے وڈیائیآ۔ نام نُماری دیوے مست، مستی اکو اک چڑھائیآ۔ بھيو
 چُکائے کیٹ ہست، ہست کیٹ ایکا گھر وڈیائیآ۔ لہنا دیوے دست بدست، دستیاب سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں
 تیج رکھائیآ۔ جگ جگ میلا بھگت بھگوان، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ سنجگ تریتا دوپر دیندا آیا دان، کلجگ اتم ویکھ دکھائیندا۔ ست سرُپی شاہو بھوپتی
 لکھ چوراسی ساچا کاہن، گھر گبھیر ویس وٹائیندا۔ اتم پر ماتم کرے پچان، بے پچان اپنا بھيو کھلائیندا۔ لیکھا جانے دھر در گاہی دھر فرمان، دھر سندیسہ
 آپ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیندا۔ جگ چوکڑی بھگت بھگوان، اپنی کھیل کرائیا۔ نرگن سرگن دیوے
 دان، داتا دانی دیا کمائیآ۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پر م پُرکھ ویس وٹائیآ۔ سچ وڈیائی دیوے سچ مکان، گرگھ کا یا بنک سہائیآ۔ نرگن نور نظر آئے سری
 بھگوان، سرگن ویکھے چائیں چانیا۔ ایکاناد سٹائے سچی دھنکان، انحد نادی ناد و جائیا۔ امرت رس پین کھان، ترسنا بھکھ نہ لاگے رائیآ۔ کرے پرکاس کوٹن
 بھان، اندھ اندھیر گوائیا۔ لیکھا جان دوئے جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائیآ۔ سچ سندیسہ دیوے آن، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیآ۔ ہنگ برہم میلے آن،
 مل مل خوشی منائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان دیوے مان وڈیائیآ۔ بھگت دوار سوہے بھگت، بھگوان اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نور

نرکار آد نرنجن اكو شكت، شخصيت اپنى آپ پر گنايندا۔ نو سو چورانوے چو كڑى جگ انتم كدھنهارا فرق، فقره اپنا آپ سنانيندا۔ نرگن نروير نركار پركھ
 كال آيا پرت، پرتينده نه كوئے بنائيندا۔ ليكها جانے دهرنى دهول دهرت، دهر درگاهى پھيرا پائيندا۔ جوتى جوت سروپ هر، آپ اپنى كړپا كر، بھگون
 اپنے رنگ رنگائيندا۔ بھگون رنگ رنگيلا، هر بھگتن آپ رنگايا۔ سو پركھ نرنجن چھيل چھيلا، شهنشاه اپنا پھيرا پائيا۔ نو سو چورانوے چو كڑى جگ بچھوں
 نرگن سرگن بنائے اكو قبيلد، آپ اپنا بندھن پائيا۔ ست دو كيتا ميلا، انك انك نال جڑائيا۔ ليكها جانے سوها كنجن لال چٹا پيلا نيلا، كالى اپنى دھار
 بندھائيا۔ ايھتھے كوئے نه دے دليلا، دليل وچ كدے نه آيا۔ جگا جگنتر آپے جانے اپنا اصولا، ساچا مارگ آپ جنائيا۔ آد پركھ آد نرنجن ابناسى كرتا
 كدے نه بھولا، ابھل اپنا پھيرا پائيا۔ جوتى جوت سروپ هر، آپ اپنى كړپا كر، بھگون ديوے مان وڈيائيا۔ بھگت دوار سچ محلہ، هر ساچا سچ سھائيندا۔
 ويكھنهارا اكو اكلّا، ايكنارا كھيل كھلائيندا۔ شبدى سرت پھرائے پلا، پلو ايك گنڈھ بندھائيندا۔ آپے جوتى نرگن رلا، نور نورانه ويكھ وكھائيندا۔ سچ سنديسه ايك
 گھلا، سو پركھ نرنجن آپ جنائيندا۔ جوتى جوت سروپ هر، آپ اپنى كړپا كر، بھگون اپنا كھيل كرائيندا۔ بھگون كھيلے كھيل اپارا، نظر كسے نه آيا۔ بھگتاں
 كرے سچ پيارا، پيار پيار نال ملايا۔ سچھنڈ نواسى وجائے سچ نگاره، نوبت اپنے نام وجائيا۔ گر اوتار كرے خبردارا، پير پينغمبر آپ اٹھائيا۔ چل كے ويكھو سچ
 نظاره، هر سنگر آپ وكھائيا۔ لوك مات لگائے اكھاڑا، برھمنڈ كھنڈ ناچ نچائيا۔ كلج آنى انتم وارا، نرنھنكا ويس وٹائيا۔ بھگت سھائے اكو دوارا، در دروازه
 آپ گھلايا۔ لكھ چوراسى سوئے پير پيارا، نيتز گيان نه كوئے گھلايا۔ گرگھ ورلے دے ہلارا، جس جن اپنى بوھ بھجھائيا۔ ست ستوادى برھم برھمادى آد
 جگادى اكو سنانے ساچا نعره، سوھنگ اكھر كرے پڑھائيا۔ وشنوں اٹھ اٹھ نين اگھاڑا، برھما ويكھے چار ديوارا، بھولا ناتھ دھيان لگائيا۔ پاربرھم تيرا انت نه
 پاروارا، نو سو چورانوے چو كڑى جگ تيرا بھگت تده بن رھيا كوارا، ساچا كنت نه كوئے ہنڈھائيا۔ كلج انتم دھواں دھارا، بھرے بھلا سرب سنسارا، گر
 كاشد نه كسے وچارا، هر هر نام نه كوئے دھيائيا۔ پير پينغمبراں گر اوتاراں نه كوئے پيارا، بھگتاں ملے نه كوئے كناره، كسيرا كوگ كوگ الايا۔ ويد شاستر آنى
 ہارا، پوران اٹھاراں كرے گريازارا، انجيل قرآناں نه ديوے كوئى سھارا، سر ہتھ نه كوئے ٹكائيا۔ تير تھ تھ نہ كوئى جل ٹھنڈا ٹھارا، اٹھسٹھ تپے اگنى ہاڑا،

امرت جام پیائے نہ کوئے وچ سنسارا، چاروں کُنٹ اگنی اگ رہی تپائیا۔ چار دن نہ کوئے پیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش کام کردھ لوبھ موہ ہنکارا،
 چارے بانی نہ کوئے جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری نہ کوئے گایا۔ چارے کھانی نہ کوئے وچارا، چارے وید نہ کوئے سہارا، چار یار روون زارو زارا، یاری
 یاراں نال نہ کوئے نبھایا۔ سنجگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارا، کلجگ اتم دیکھے پروردگارا، پاربرہم تیری چرن سرن سرنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دی پوری آس کرایا۔ سو پڑکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، ہر جو اپنی دیا کمائیدا۔ کلجگ انت جنائے ساچی ریتا، ریتوان
 پھیرا پائیدا۔ بھگت دوار اک انتیتا، ترے گن وچ کدے نہ آئیدا۔ مانس جنم گرکھ جیتا، جیون جگت ہر جنائیدا۔ لکھ چوراسی وچوں پرکھے نیتا، نام کسوٹی
 ہتھ رکھائیدا۔ درس دکھائے اک انڈیٹھا، جگت نیتز نظر کسے نہ آئیدا۔ ترے گن اگنی ٹھانڈا کرے انکیٹھا، امرت میگھ اک برسائیدا۔ نام ندھان
 امیوں رس پیتا، جل اکو اک دکھائیدا۔ سچ جنائے سچ پریتا، پریتوان اپنا بندھن پائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر
 بھگت بھگوان آپ جنائیدا۔ سارے جانو کھیل اولا، ہر کرتا آپ کرایا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، بھگوان گنڈھ پوایا۔ نرگن سرگن اندر رلا، رل مل اپنی
 خوشی دکھایا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، لوک مات دیکھ دکھایا۔ سرشٹ سبائی کہے لال جھلا، لال لال اپنے رنگ رنگایا۔ دیک جوتی ایکا بلا، بلیا دیک
 بھج کدے نہ جایا۔ ایٹھے اوتھے پھلیا بھلا، پھل اکو اک دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارے دے وڈایا۔ بھگت دوار رہیا
 سچ، ہر سجن آپ سجاائیدا۔ کلجگ اتم رکھنہارا لج، سر اپنا ہتھ دکھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیکھن بھج بھج، بن پاندھی پندھ مکھائیدا۔ بھگت بھگوان تیرا
 جیکارا گان گج، سوہلا ڈھولا اک سنائیدا۔ کوڑی کرپا پار حد، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ تڑائیدا۔ سنت سہیلے آپے سد، آپ اپنا بندھن پائیدا۔ لکھ چوراسی
 نالوں کرے اڈ، وکھری ہر جو دھار بندھائیدا۔ گود سہنجنی سہائے لڈ، اتم پر ماتم جوڑ جڑائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت سیو
 آپ کمائیدا۔ بھگت تیرا سوہے بنک، گر اوتار رہے جس گایا۔ جس دوارے راؤ رنگ، اکو رنگ دکھایا۔ ٹٹا مان اتم جنک، جنک بیٹھا سپس جھکایا۔
 ہر جو ملیا آنت، پت پر میثور پھیرا پائیا۔ سو سنگر ملیا سنت، مل سنگر خوشی منایا۔ ناری ملیا نرائن کنت، سچ سہنجنی اک ہنڈھایا۔ چاڑھے کایا چولی رنگ

بسنت، رنگ بسنتی اتر کدے نہ جائیا۔ نام جنائے نیا منت، من منکا دئے بھوائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سبھایا۔ بھگت دوارا سد انڈھ، جگت نیز نظر کسے نہ آیا۔ زرگن سرگن کرے ہت، نت نوت ویس وٹایا۔ آپے جانے اپنی وار تھت، جگت ونڈ نہ کوئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سبھایا۔ بھگت ملاوا سچ گھر، گھر ساچے وجے ودھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن کھڑ، پُرکھ ابناسی کھڑکی رہیا گھلایا۔ ڈو نگھی کندر کایا مندر جائے چڑھ، آوند ا جادا نظر نہ آیا۔ آتم پر ماتم لئے پھڑ، ڈوری ا کو نام بندھایا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ہوئے ہنگتا دئے مٹایا۔ سچ نہائے ساچے سر، امرت سروور اک دکھایا۔ کاگوں ہنس دیوے کر، کاگ ہنس روپ وٹایا۔ سمرتھ پُرکھ جس اُپر ہتھ دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول سو بھاپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ بھگتن لیکھا رکھے ہتھ، آد جگاد وڈی وڈیایا۔ جگ جگ مارگ دیوے دس، رہر بنے سچا ماہیا۔ آتر آتم ایکا رس، رسنا پردہ دئے اٹھایا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نور نورانہ نور دھرائیا۔ تیر نرالا مارے کس، شبد انیالا بان اٹھایا۔ سرگن اندر زرگن ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار جنایا۔ چو داں ۱۱۶۲

لوک چلائے ہٹ، گھر مندر کُندا لاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیکھے چاہیں چانیا۔ بھگتن اندر بھگتی رنگ، ہر ستگر آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ اٹھے پہر نام مردنگ، انحد نادی ناد وجائیندا۔ امرت سروور ا کو گنگ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سرتی شبدی اک انند، مل مل سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن اپنا سنگ نبھائیندا۔ بھگتاں اندر سچا ساتھ، ہر ستگر آپ نبھایا۔ کھیلے کھیل اتھان اتھ، ناتھ اناتھی ویس وٹایا۔ زرگن بنے زرگن ساک، سرگن سجن روپ دکھایا۔ آتم پر ماتم میلا پاکی پاک، پروردگار ہوئے سہایا۔ لیکھا جانے پنچ تت مائی خاک، خاکی خاک اپنے رنگ رنگایا۔ ماہی پتن ملے گھاٹ، گھاٹا پچھلا پور کرایا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ سمرتھ پُرکھ نبھائے اپنا ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیایا۔ بھگتاں دیوے ہر جو مان، ابھمان روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ چرن کول دئے دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ ایکا راگ سنائے کان، بن رسنا

جہوا گائیندا۔ ایک مندر سوہے مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ دیک جوت جگے مہان، تیل باقی کوئے نہ پائیندا۔ اٹھے پہر اک دھنکان، دُھن آتمک
 راگ لائیندا۔ پون انجا سیو کمان، سیوک اپنا حکم منائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سچ سہنجی آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، خالق خلق روپ وٹائیندا۔
 پروردگار وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ مقامے حق سچ نشان، لاشریک آپ جھلائیندا۔ کلمہ نبی رسول پڑھائے آن، کائنات حکم منائیندا۔ جودھا
 سوربیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ مرید مرشد میلے آن، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، سنجگ تریتا دواپر کلجک آپ
 ہنڈھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دسنہارا بھومکا استھان، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ زرگن داتا وڈ مہربان، گھر گھر اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگتن میلا وچ
 جہان، گر چیلایا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتاں بھگتی اک درڑائیندا۔ بھگتاں اندر بھگتی رکھ، بھگوان اپنی کھیل کرائیا۔
 بھانڈے بھرے آپے سکھ، سکھنے بھانڈے آپ بھرائیا۔ کر نہارا کھوں کھ، کھوں کھ دے بنایا۔ لکھ چوراسی پاونہارا نتھ، شبدی ڈوری ہتھ اٹھایا۔
 جگ چوکڑی مارگ دس، ساچے دھندے دے لگایا۔ زرگن سرگن ہو پرگٹ، گر اوتار ناؤں دھرائیا۔ پیر پیغمبر کھول ہٹ، چوداں طبقات مان وڈایا۔
 بھگت بھگوان کھیل اکھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے سمجھایا۔ زرگن سرگن چلاونہارا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کما یا۔ آد جگاد جگ جگتر زرگن سرگن کرے اکھ، گھر
 میلا چائیں چائیا۔ پندھ مکائے نٹھ نٹھ، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دبا یا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر بھگتن لئے اٹھایا۔ زرگن جوت کر پرکاس، اندھ اندھیرا
 دے گوائیا۔ گھر وچ گھر کھولے تاک، بجر کپائی کڈا لاپیا۔ پُرکھ ابناسی وسے ساتھ، گھر ساچا سنگ نبھایا۔ بھگتاں پوری کرے آس، نراسا کوئے رہن
 نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جگ جگ کھیل کرے کرتارا، سو پُرکھ زرنجن دیکھ دکھائیندا۔ ہر پُرکھ
 زرنجن ہو تیار، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ اینکارا کر پسارا، آد زرنجن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا دے سہارا، سری بھگوان سر اپنا ہتھ لکھائیندا۔ پاربرہم
 پر بھ بن ونجرا، لکھ چوراسی برہم ہٹ کھلائیندا۔ پنج تت کایا کھیل نیارا، اپ تیج وائے پر تھی آکاش رنگ رنگائیندا۔ رجو طمو ستو دے سہارا، ست
 ستوادی ساچی کار کما ئیندا۔ بھگت وچھل بن کرتارا، قدرت اپنا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، ہر جن ساچے

دیکھ دکھائیندا۔ ہر جن دیکھے آپ پر بھ، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں لئے بھ، پھولنہارا تھاؤں تھانیا۔ امرت جھرننا جھرائے کول نبھ، نا بھئی کول بھل کھلایا۔ امرت جام پیائے مد، سچ سروور اک دکھایا۔ زرگن سرگن پار کرائے حد، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکایا۔ بھگوان بھگت بنائے اپنی جد، ساچا بنس مات چلایا۔ زرگن وچوں زرگن کڈھ، سرگن چولا لئے ہنڈھایا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت دیوے چھڈ، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ آتم سنگھاسن ہے سچ، ساچے مندر سو بھاپائیا۔ بھگت جیکارا لائے گج، اچی کوک کوک سنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیکھے چائیں چائیا۔ بھگت ملن دا چاؤ گھنیرا، ہر آد جگاد رکھائیندا۔ کلجگ انتم آیا نیرا، نیرن نیرا پھیرا پائیندا۔ کوڑی کرپا چکا ونہارا گیرا، گیرا گیرے وچ بھوائیندا۔ گرسکھ تیرا وٹے کھیڑا، کھیڑا ہر جو آپ وسائیندا۔ آپے بنھنہارا بیڑا، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ بھيو چکيا میرا تیرا، تیرا میرا کو رنگ نظری آئیندا۔ نو سو چوڑانوے چو کڑی جگ دیکھد ا رہیا کر جیرا، کلجگ انتم پھیرا پائیندا۔ حقو حق کرے نیڑا، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام رکھائے سنگھ شیرا، اپنی بھک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان اپنا گھر دکھائیندا۔ بھگوان دیکھ ہر کا گھر، ہر سنگر آپ کھلایا۔ زربھو چکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے وڈیایا۔ بن کرماں اُپر جانا چڑھ، نہہکرمی لئے چڑھایا۔ بن وڈیا پڑھیاں اکو اکھر جانا پڑھ، سچکھنڈ کرے پڑھایا۔ بن مریاں جگت جانا مر، جیون مکت رہیا کر اییا۔ بن تیر تھ نہاؤن ساچے سر، چرن دھوڑی رہیا نہایا۔ آتم پر ماتم دکھائے اکو گھر، گھر مندر دے کھلایا۔ بھگت تیرا بھگوان پھڑیا لڑ، بن بھگتاں بھگوان کم کسے نہ آئیا۔ لوک مات دی ساچی جڑ، ہر بھگت اک پرگٹایا۔ جس دوارے درس دکھائے آگے کھڑ، سو دوارا سچ روپ دکھایا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سبھایا۔ بھگتن میلا بھگتی لال، لالن اپنا رنگ رنگایا۔ ساڈھے تن ہتھ دیکھے پئی دھر مسال، جس دوارے وسے سچا ماہیا۔ پوہ نہ سکے کال مہاکال، مہاکال سیس جھکایا۔ گر شبدی بنیا اک دیال، دینن اپنی دیا کمائیا۔ دیکھنہار پت ڈال، بھل بھلوڑی سو بھاپائیا۔ آپے بچھے مریداں حال، مرشد اپنا ویس وٹایا۔ جگ چو کڑی گھان آئے گھال، کلجگ انتم لیکھے لایا۔ بھگتاں کرے حل سوال، پئی اکو نام پڑھایا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے سمجھایا۔ ایہتھے اوتھے چلے نال نال، سنگر پورا

وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پرتپالک بن کرے پرتپال، بن سیوک سیوکمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیکھے تھاؤں تھانیا۔ بھگت
 دوارا ڈونگھا ساگر، نظر کسے نہ آئیندا۔ پر بھ آپ رکھائے کایا گاگر، پنچ تت پردہ اُپر پائیندا۔ نرمل جوت جگے اُجاگر، جوت اُجالا اک کرائیندا۔ نام ونجارا
 اک سو داگر، ہر جو ساچا ہٹ کھلائیندا۔ اندرے اندر دیوے آدر، باہروں بھو کوئے نہ پائیندا۔ ملیا میل کریم قادر، کرتا اپنا رنگ چٹھائیندا۔ صدق
 صوری دیوے صابر، ست سنتو کھ گیان درڑائیندا۔ من منو آنہ رہے جابر، من منسا آپ مٹائیندا۔ اکو راگ سنائے دادر، ہزارا درود لکھ بھوائیندا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون لیکھا آپ جنائیندا۔ بھگون لیکھا کایا اندر رکھ، رکھیا اپنی آپ جنائیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، پرگٹ روپ
 وٹائیا۔ اک جنائے اپنا جس، جس وید پُران گانہ سکن رانیا۔ آتم پر ماتم مارگ دے دس، او جھڑ راہ کوئے نہ جائیا۔ اگوں ملے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پنڈھ
 مکائیا۔ لوک مات دسم دواری چوتھے گھر کرے اکھ، اگے اپنی اُنگی لائیا۔ جگت وکار اینکار پیار جائے ڈھٹھ، پنچ تت ناتا دے تڑائیا۔ اگے کوئی نہ ابلے
 بہتر ناڑی رت، رتی رت نہ کوئے جنائیا۔ نظر نہ آئے بڈھ من مت، متی مت نہ کوئے سمجھائیا۔ سنگر پورا ہو پرگٹ، نرگن سرگن انگ لگائیا۔ جوت
 اُجالا نور نورانہ لٹ لٹ، شبد دُھن نہ کوئے شنوئیا۔ تھر گھر دوار کھول ہٹ، لکھ اگوچر اگم اتھا بے پرواہ اپنا کُنڈا لاہیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس،
 ساچی کار کمائیا۔ جگ جگ جن بھگتاں گائے جس، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ کلجگ آنت کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا بھو کھلائیا۔ جوتی جوت
 سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سچ دوار جتھے وسے غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیا۔ غریب نوازا وسے سچکھنڈ، سچ دوار سو بھاپائیا۔ ذات
 پات نہ کوئے ونڈ، دین مذہب نہ کوئے رکھائیا۔ سرب جیاں دا اکو چھنڈ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ وست امولک اکو ونڈ، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ نہ
 کوئی بھیکھ نہ پکھنڈ، کوڑی کریا نہ کوئے دکھائیا۔ مدراماس نہ کوئے گند، رسنا جھوانہ کوئے ہلکائیا۔ چلہ تیر نہ کوئے کمند، شستر بستر نہ کوئے لڑائیا۔ رسنا
 جھوانہ بتی دند، کاغذ قلم نہ کوئے اٹھائیا۔ اک اکلّا وسے سورا سربنگ، سنگر اپنا آسن لائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اند اند وچ سماپیا۔ جنم جنم
 دی ٹٹی گنڈھ، اپنے انگ لگائیا۔ بھگت دوار بھگون لکھ، بھاگوت ایکا کتھا سمجھائیا۔ آد شکت چاڑھے رنگ، نورو نور نور رُشنائیا۔ چتر بھج وجائے مردنگ،

مردنگا اکو ہتھ اٹھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وسن سنگ، سنگ اکو نظری آئی۔ جس دوارے بھگت جائے لنگھ، تس دوارے وشن برہما شو سیس جھکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہنگ نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں دیوے ساچا دان، گرگھ ویکھے ساچا لال، نرگن سرگن بن دلال، ناتا توڑ کال مہاکال، اک دکھائے سچی دھر مسال، جوتی جلوہ نور جلال، نظری آئے پروردگار بے عیب خدائی سانجھ یار، مقامے حق کھیل اپار، سچکھنڈ کھول آپ نرنکار، جن بھگتاں اندر لئے بٹھال، مکھ پونجے پریم نال رومال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سنت سہیلے لئے پھڑ، بھگتاں اندر آپے وڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، سوہنگ اکھر اکو پڑھ، آتم پر ماتم لائے لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ کدے نہ جانیا۔ ہر کال کدے نہ چھٹے، سنگر ساچا آپ بندھائیندا۔ لکھ چوراسی پھڑ پھڑ کھٹے، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ جن بھگتاں امرت جام پیائے گھٹے، گھٹ اپنے نال لگائیندا۔ لوک مات دے ساچے بوٹے اپنی ہتھیں پٹے، درگاہ ساچی سچکھنڈ آپ لگائیندا۔ گر سکھ لال کدے نہ لٹے، کھٹوں لکھ وکھائیندا۔ آون جاون مات گر بھ لکھ چوراسی پینڈے پاندھی کئے، ہر پاندھی آپ مکائیندا۔ بھگت بھگونت اپنی رکھے لکھے، بن جننی جن سیو مکائیندا۔ لوک مات جو رہے لکے، کر کرپا پردہ لائیندا۔ کلج انت سری بھگوان اپنی ڈوری بھگتاں اتے سٹے، اپنے ہتھ نہ کچھ رکھائیندا۔ گھر گھر در در جا جائیچھے، بن راہی پاندھی پھیرا پائیندا۔ نیوں نیوں سجدہ کر کر جھکے، جن بھگتاں سیس جھکائیندا۔ بھگت ورا لوک مات اٹھے، جس اپنی دیا مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن اپنا کھیل وکھائیندا۔ بھگت بھگوان دوویں رہے ہس، کلج انتم خوشی منائی۔ اک دوجے دے پیار اندر گئے پھس، ناتا سکے نہ کوئے تڑائی۔ رل مل گاوندے اک دوجے دا جس، گھر وجدی رہے ودھائی۔ پُرکھ ابناسی اپنا مارگ دس، مارگ بھگتاں کولوں پچھ پچھ اپنا راہ چلایا۔ لکھ چوراسی کولوں بچ، لک لک بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ جے کوئی پچھے سچ، بن بھگتاں سچ نہ کسے سمجھایا۔ لکھ چوراسی نو دوارے رہی بچ، نو کھنڈ پر تھی پی دھائی۔ انتم بھانڈا دے کچ، تھر کوئے نظر نہ آئی۔ جس ہردے اندر گیارچ، تیرا میرا تیرا پردہ دئے اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت ملاوا اپنے ہتھ رکھایا۔ ہر بھگت تیرا سچ منارا، منی رکھی بھیونہ رایا۔ چاروں کٹ ہوئے اُجیارا، گر اوتار درشن پایا۔ جس گھر وسے نرنکارا، سچکھنڈ روپ

وٹایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کرن پکارا، اُچی کوک کوک سنایا۔ صفت صلاحی بے پرواہی صفتاں وچوں وسے باہرا، صفت وچ کدے نہ آیا۔ جن بھگت دوارے بنے بھگھارا، جگ جگ اپنا پھیرا پایا۔ در درویش نر نریش اکو اکھ بول جیکارا، بے جیکار دے سنایا۔ دروہی دروہی بن بھگت موہے کرے نہ کوئے پیارا، بن بھگتاں پیار کسے گھروں ہتھ نہ آیا۔ لکھ پوراسی جیو جنت جگت ونجارا، ہر کا نام ہٹ نہ کوئے کھلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن دیکھے تھاوں تھانیا۔ دیکھنہارا تھان تھنتر، تھر گھر واسی دیا کمائیدا۔ چار کٹ لگی بسنتر، اگنی تت تت جلائیدا۔ پھری دروہی گگن لگنتر، منڈل منڈپ سرب گرائیدا۔ جیو جنت بھلے گرو کا منتر، گردیو نظر کسے نہ آئیدا۔ کوڑی کرپا کوڑا منتر، کجگ اپنا آپ چلائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ جگائیدا۔ بھگت بھگوان کھولے جاگ، جاگرت جوت اک جگایا۔ سچ دوارے لگے بھاگ، سری بھگوان آپ دکھایا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ جس دی کردے رہے یاد، سو صاحب پھیرا پایا۔ جس دی کوئی نہ جانے بنیاد، آد انت نہ کسے دکھایا۔ جس دی ہتھ نہ آئی حاد، بے انت بے انت کہہ کہہ پلو چھڈایا۔ جس نوں کہندے واحد لاشریک گاڈ، شرکت اپنی نہ کوئے رکھایا۔ جس دا گر اوتار پیر پیغمبر سُن دے رہے ناد، اناد انادی آپ وجایا۔ جس نے کھیل رچائی کوٹن کوٹی برہم برہمانڈ، برہمنڈ کھنڈ دیکھے تھاوں تھانیا۔ جس صاحب رچنا رچی آد، وشن برہما شو سیو لگایا۔ سو سنگر بھگتاں رکھے یاد، جگ جگ بھل کدے نہ جائیا۔ سنجگ تریتا دواپر چلاؤندا آیا جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کمایا۔ کجگ انت سنے فریاد، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ غریب نمائیاں کرے لاڈ، راجے رانیاں خاک ملایا۔ سو گرگھ گرگھ سچا سادھ، جس سادھنا ہر سمجھایا۔ بھگت بھگوت رکھے لاج، لاجوت سچا ماہیا۔ کجگ اتم جن بھگتاں نال رچیا کاج، کارج انداک دکھایا۔ صاحب سنگر ست پڑکھ دا اکو اک سماج، آتم پر ماتم پر ماتم آتم ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جن بھگتاں مارے آپ آواز، ہر بھگت لبھن کسے تھان نہ جائیا۔

☆ ۱۸ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ پنڈ بوپارائے ضلع جالندھر ☆

داسی داس سری بھگوان، سیوک سیوک سیوک کمائی۔ جوت پرکاسی وچ جہان، پر بھ ابناسی دیا کمائی۔ بند خلاصی کرے آن، گرگھ بھگت دے وڈیائی۔ مائس جنم راسی کرے وچ جہان، جیون جگت دے جنائی۔ پر تھی آکاشی کھیل مہان، مہما اکھ کھ جنائی۔ سبجک دا سچ نشان، ست پرکھ نرنجن آپ وکھائی۔ کاغذ قلم ہوئے حیران، ہر کا بھو کوئے نہ پائی۔ نرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی پھیرا پائی۔ گرگھ بنائے ساچے کاہن، سرتی سیتا لے پرنائی۔ اٹھے پہر دوس رین اندر باہر کرے دھیان، رنج نیز ویکھ وکھائی۔ شبد اگئی سوہنگ ڈھولا بن وچولا دیوے گان، گاوت گاوت اپنا رنگ وکھائی۔ چرن کول اُپر دھول دیوے مان، ابھمان روپ نہ کوئے وٹائی۔ آون جاون جم کی چکے کان، لکھ چوراسی رہیا تڑائی۔ کوڑی کریا ہوئے ہنگتا مایا متا مٹے طوفان، تحفہ اپنا نام جھولی پائی۔ نام کھنڈا تیز پرچنڈا تکھی دھار ہر کرتار آپ ٹکائے کایا وچ میان، لوہار ترکھان نہ کوئے گھڑائی۔ ست سرور آتم آتر امرت دیوے پن کھان، مٹھارس اک بھرائی۔ دیا باقی کملا پاتی نرگن داتا پرکھ بدھاتا جگائے آن، تیل باقی کوئے نہ پائی۔ اک اکانتی شاہو شباشی منڈل منڈپ پاوے راسی گرگھ لیکھا جانے سری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کوئے وڈیائی۔ سچ سندیسہ نر نریشا نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک سیوک آپ کمائی۔ داسی داس سری بھگوانتا، سیوا ساچی سچ کمائیدا۔ لیکھا جانے آدن آنتا، نت نوت ویس وٹائیدا۔ بھو کھلائے جگا جگنتا، جگ جگ اپنی کار کرائیدا۔ ساچا دھام اک سہنتا، سو بھوانت سو بھاپائیدا۔ مہما اکھ سنائے اگنتا، لیکھا کھت وچ نہ آئیدا۔ بھگت بھگوانت میلا نار کنتا، کنت کنٹوبل سچ ہنڈھائیدا۔ اک درڑائے ساچا متا، منتر اپنا نام درڑائیدا۔ روپ وٹائے ساچے سنتا، سنگر اپنا کھیل کرائیدا۔ ویکھنہارا لیکھا جگا جگنتا، غریب نمانا ہو ہو پھیرا پائیدا۔ گرگھ لگائے انگ جوں نانک انگدا، انگیکار آپ ہو جائیدا۔ کرے کھیل سورے سرنگ دا، شہنشاہ شاہ پاتشاہ اپنا ویس وٹائیدا۔ بھگت دوارا اکو منگ دا، دوجے در نہ لکھ جگائیدا۔ سرگن اندر نرگن لنگھدا، اپنا مارگ آپے ویکھ وکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سیوا آپ کمائیدا۔ داسی داسا پرکھ ابناسا، سیوک بیٹھا کار کمائی۔ نرگن سرگن ویکھے کھیل

تماشا، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ پائے راسا، گر اوتار پیر پیغمبر ناچ نچائیا۔ لکھ چوڑاسی گرہ گرہ مندر گھٹ گھٹ کر واسا، نچ نیتز
 نچ آتم پر ماتم دیکھے چائیں چائیا۔ لیکھا جانے پون سواسا، سواس سواساں رہیا سائیا۔ شبد اگئی بھیو کھلائے سچ خلاصہ، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ نرمل نور
 جوت پرکاسا، پرکاشوان اک ہو آئی۔ جگا جگتتر نہ کدے وناسا، ابناسی اپنا رُوپ دکھائیا۔ بھگتاں کدے نہ آوے ہار پاسا، جس سر اپنا ہتھ لکائیا۔ لکھ
 چوڑاسی مٹے پھاسا، پھاسی جم نہ کوئے لکائیا۔ تولہارا بن تولے ماسہ، رتی رت نہ کوئے رکھائیا۔ جس درس دکھائے ساکھیاتا، سخی سرور پھیرا پائیا۔ پار
 کرائے کائناتا، دو جہاناں پندھ مکائیا۔ درس دکھائے شاہ شتاباشا، شہنشاہ اپنا رُوپ وٹائیا۔ نرگن سرگن پوری کرے پورب آسا، آسا ترسنادے بُجھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک ساچی سیوکمائیا۔ داسی داس سری بھگوان، سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چرن کول کول چرن دیوے اک
 دھیان، دھیان دھیان نال ملایا۔ بودھ اگادھانام گیان، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم ست نشان، ست ستوادی دے دکھائیا۔ ایک مندر سہائے
 سچ مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا اکو اک سمجھائیا۔ داسی داس سیوک سیوا گھال، گھالی گھال لیکھے پائیدا۔
 ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک جنائیدا۔ نرگن سرگن چلے نال نال، جگت وچھوڑا نہ کوئے رکھائیدا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو
 کمائیدا۔ ہر جن دیکھے ساچے لال، گرگھ اپنی گود بہائیدا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیدا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ
 رکھائیدا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، مہما اپنی آپ سنائیدا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیدا۔ وسنہارا سچھنڈ سچھی دھر مسال، دھر م
 دوارا اک پرگٹائیدا۔ بھگت وچھل ہر دین دیال، دین اپنا رنگ رنگائیدا۔ لکھ چوڑاسی وچوں بھال، گرگھ سجن آپ اٹھائیدا۔ اکو چاڑھے رنگ گلال،
 گلشن اپنا آپ مہکائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیدا۔ داسی داس ساچی سیوا، بن سیوک آپ کمائیا۔ لکھ اگوچر
 اگم اتھاہ ابھیدا ابھیا، بھیو ابھیدا دے کھلایا۔ گرگھ گرگھ ہر جن میلا وڈ دیوی دیوا، دیو آتم پردہ لاپیا۔ امرت رس اندٹھ کھوائے سچا میوہ، امیوں رس
 اپنا جام پیائیا۔ آد جگاد سدا نہکیوا، نہچل دھام دے وڈیائیا۔ کوسک نیا مستک لائے تھیوا، چوڑاں رتن نین شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا

کر، سیوا ساچی سیو کمائیآ۔ داسی داس ہر سیوک ٹھاکر، اپنا کھیل کرائیندا۔ ونج وپاری بن سوڈاگر، سوڈا اکو ہٹ وکائیندا۔ بھگت بھگوان دیوے آدر، آدرش اپنا اک دکھائیندا۔ کرپا کرے کریم قادر، قدرت قادر ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا کایا گاگر، ساڈھے تن ہتھ مندر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر سیوا خوشی منائیندا۔ داسی داس سیوک خوشحال، خوشی اکو اک رکھائیآ۔ آد جگاد جگ گگر گھ سجن سچے بھال، بھل اپنی دے وڈیائیآ۔ ایکا وسست نام دھن مال، سچ خزینہ جھولی پائیآ۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ اپنے سنگ رکھائیآ۔ بن وچولا دین دیال، دینن ساچی سیو کمائیآ۔ گگر گھ کدے نہ ہوئے بے حال، بہل ہو نہ دے ڈھائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کرے سچا ماہیا۔ داسی داس سیوک سیوا کرے ماہی، مہابلی ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد جگ بنیا رہے راہی، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ لوک مات مار جھات، ترے گن مایا توڑ نہارا جگت پھاہی، سچ سندیسہ اک سٹائیندا۔ غریب نمانے بھگت بھگونت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ دُرمت میل دیناں ناتھ اپنی ہتھیں دھوے شاہی، نرمل اجل کھ کرائیندا۔ ایٹھے اوٹھے دو جہان بنے پتاما، بالک اپنی گود سٹھائیندا۔ ویکھنہارا تھاؤں تھائیں، نرگن سرگن میلا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا بن چاکر آپ کمائیندا۔ داسی داس سیوک سیوا چاکر چاک، چاروں گنٹ ویکھ دکھائیآ۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اُچ محلے بیٹھا رہیا جھاک، نیرن نین نین اٹھائیآ۔ کون دوارے سچ دلارے گگر گھ بیٹھے ساچے ساک، سجن اپنے ویکھ دکھائیآ۔ آسو گھوڑے سچ پلانے سولاں کلیاں اُپر مار پلاک، دو جہاناں ویکھ دکھائیآ۔ شبد اگئی نام نرنکارا ست ستوادی دیوے ڈاک، بن تار ستار ہلائیآ۔ انتم آنت سری بھگونت گر اتار پیر پیغمبر پورا کرے بھوکھت واک، کیتا قول بھل نہ جائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں گگر گھ اتم رکھے ذات، ذات اپنی دے سمجھائیآ۔ ست سروپی چرن کول بندھائے نات، ناتا اکو اک جڑائیآ۔ سچ سنگھاسن سہائے آتم کھاٹ، سچ سہنجنی ڈیرہ لائیآ۔ دُور دُرڈا پندھ مکائے واٹ، نیرن نیرا پھیرا پائیآ۔ راہ تگے بیٹھا پتن گھاٹ، ماہیگیر سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کر کر خوشی منائیآ۔ داسی داس سیوک سیوا کر کر، ہر جو اپنی خوشی منائیندا۔ در درویش پھرے در در، گھر گھر اپنی لکھ جگائیندا۔ بھگت بھگوان ساچے پھڑ پھڑ، پھڑ پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ ڈونگھی کندر کایا مندر

اندر وڑ وڑ، آپ اپنا پردہ لاہندا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، ندھڑک اپنا ویس وٹائیندا۔ پنچ وکارے نال لڑ لڑ، کوڑی کریا موہ چکائیندا۔ گرسکھ پریم پریتی اگنی سڑ سڑ، اپنا تن نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد اگنی اکو پڑھ پڑھ، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ، کھنڈا کھڑگ ہتھ اٹھائیندا۔ کرے کھیل نرائن نرنر، نرنر اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے جنمے مر مر، مر مر جنم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ نہائے ساچے سر سر، سر سر وور اک وڈیائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ جڑ، ادھ وچکارے پھیرا پائیندا۔ توڑنہار ہنکاری گڑھ گڑھ، نون سو اکھڑ اک سمجھائیندا۔ غریب نمانیاں نام بھنڈارے آپے بھر بھر، بھر بھنڈار ویکھ وکھائیندا۔ نرگن بھو چکائے بھے ڈر ڈر، بھیانک روپ نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن نرنکار نر ویر بن پیراں آئے چل چل، بن ہتھاں ہتھ ملائیندا۔ آد جگادی اچھل اچھل چھل، ول چھل دھاری ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھگتن سیوا آپ کمائیندا۔ داسی داس سیوک سیوا کرے ایکنکار، اونکار دیا کمائیا۔ آپے ویکھے سچ پساہ، بن پساری پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو دیوے آدھار، اکھڑ اکھڑ کر سمجھائیا۔ لیکھا جان گراوتار، پیر پیغمبر رہیا جگائیا۔ سیوا کرنے آیا آپ نرنکار، نرگن نور جوت رُشائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، پرچنڈا رہیا چکائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، لو آں پُریاں کھوج کھوجائیا۔ رواس دئے اٹھال، منڈل منڈپ نال رلائی۔ لکھ چوراسی کرے ویچار، اُبھل بُھل کدے نہ جائیا۔ بھگتن دیوے آپ دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ ساچا مارگ اک سکھال، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ سیوک روپ بن دلال، جگت دلالی اک کمائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن پیتا ٹھانڈا سیتا، آد جگادی جانے ریتا، جگ جگ اپنی کار کمائیا۔ داسی داس دیس دیسنتر، سیوک ساچی سیوا کمائیا۔ آد نمو نمسکار جنائے ساچا منتر، نرنکارا کرے پڑھائیا۔ وسنہارا دیس دسنتر، سچکھنڈا نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ لہنا دین چکائے گگن گگنتر، زمیں اسمان بنائی جس بنتر، گھرن بھننہار پُرکھ سمر تھ مہما اکھ آپ سمجھائیا۔ آد جگاد نرگن روپ سدا نرنتر، مایا برہم نہ کوئے سمائیا۔ سرشٹ سبائی آد جگادی برہم برہمادی شبد انادی گردیو دیو دیوے اکو منتر، منتر اپنا نام سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ بھگت نام نموست، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ایکنکار ہو پرگٹ، اونکار اپنی کرنی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈا نواسی کھول ہٹ، سودا اکو اک وکائیندا۔ آتم

پر ماتم دیوے مت، برہم مت اک سمجھائیندا۔ ست ستوادی ساچانت، سوہنگ اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگوان اکونت، ناتا اپنے نال جوڑائیندا۔ ایک
 مندر جائن وس، سچ مندر اک وڈیائیندا۔ اکو امرت اکو رس، رس رسیا اک پیائیندا۔ اکو پرکاس کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار دکھائیندا۔ اک
 چلائے ساچا رتھ، بن رتھوا ہی سیو کمائیندا۔ اکو مارگ دیوے دس، دو جہاناں راہ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان دیوے
 دان، وست امولک اک ورتائیندا۔ بھگت بھگوان ایک ناؤں، نر نرکارا آپ جنائیا۔ ایک پتا ایک ماؤں، ایک مندر سو بھاپائیا۔ ایک پکڑنہارا باہوں، ایک مارگ
 رہیا لائیا۔ ایک دیوے ٹھنڈی چھاؤں، شہنشاہ اکو دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سیوا کرے ہر
 گوپال، گو بند اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر بھال، نو نو چار کھوج کھوجائیندا۔ چار چار بن دلال، پنچم پنچ پنچ میل ملائی۔ لیکھا جان حق حلال،
 حقیقت اپنے رنگ رنگائیندا۔ سبجگ تریتا دوپر کلجگ جگ چوکڑی جن بھگتاں پھر دا رہیا نال نال، نیتز نین نظر کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم کھیل کرائیندا۔ کلجگ انتم سیوک بنیا آپ، پر بھ اپنی دیا کمائیا۔ دھر درگا ہی دھر دالے کے آیا جا پ، آپے ڈھولا رہیا
 گائیا۔ پہلوں گرسکھاں گرسکھاں جنم جنم دا اتارے پاپ، پھیر اپنی بوجھ بھجھائیا۔ اکو اک سنائے پوجا پاٹھ، منتر اکو نام وڈیائیا۔ بن سیوک پار لنگھائے
 گھاٹ، بیڑا اپنا آپ چلائی۔ ناتا توڑ ذات پات، شرع مذہب دے مٹائیا۔ نرگن سرگن بچھنہارا وات، دکھیاں دکھ دے گوائیا۔ بھگت بھگوانت دیکھے
 کھیل تماش، ہر خالق آپ دکھائیا۔ اپنی پوری کرن آیا آس، مل بھگتاں خوشی منائیا۔ جن بھگتاں رکھے اپنے پاس، اپنا پاسا بھگتاں ول بدلایا۔ اکو کم ہر
 جو انتم رکھیا خاص، گر اوتاراں پوری خواہش کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگوان میلا چائیں چائیا۔ سیوک بن کے آیا رام، رمیا
 اپنی کھیل کرائیندا۔ داسی داس دے پیغام، پیر پیغمبر آپ اٹھائیندا۔ کلجگ انتم وگر گیا نظام، شہنشاہ کوئے نظر نہ آئی۔ جھوٹھی مستی پیتا جام، امرت
 رس نہ کوئے چکھائیندا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شو دوالے ہو یا حرام، مستک ٹکا نہ کوئے لگائیندا۔ سوہے دھام نہ کوئے بھومکا استھان، تٹ کنارہ نہ کوئے
 وڈیائیندا۔ پھری دروہی گاؤں گرام، نگر کھیڑا سو بھا کوئے نہ پائیندا۔ سچ پرکاس نہ کوئے بھان، کلجگ انت اندھیرا چھائیندا۔ سچ سچ دھرم نہ کوئے نشان،

کوڑی کِریا رنگ رنگائیندا۔ آتم پر ماتم گیت گو بند کوئے نہ گان، رسنا جہوا جیو جنت سرب گرا لائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کسے نہ ملیا آن، سادھ سنت نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بن بھگتاں پر بھ جو کسے نہ دیوے دان، ساچا ہٹ نظر کسے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم سیوک سیوا کرے سری بھگوان، بن نمانا ویس وٹائیندا۔ گرگھ ویکھے پتر سگھڑ سجان، اپنی سو جھی آپ جنائیندا۔ در در گھر گھر پھرے بن بال انجان، بدھ انجانی آپ جنائیندا۔ گرگھ ویکھ سچ مکان، بن نمانا اندر ڈیرہ لائیندا۔ خالی جھولی آگے رکھ منگے دان، دھن گرگھ جو پریم ایکا جھولی نال بھرائیندا۔ جگ جنم دا وچھوڑا کٹے آن، دوہرا اپنا آپ سٹائیندا۔ ہنورا دیوے سرب جہان، بانکا چھوہرا ہر جو نظر کسے نہ آئیندا۔ ڈھوراں ڈھووے رواداس چھارا ہو مہربان، مہربان اپنی مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کلجگ آنت کر پروان، بھگت بھگوان ویکھے آن، زرگن سرگن میل ملائیندا۔ رل مل سخیاں منگل گان، پُرکھ ابناسی ویکھے مار دھیان، گھر گھر مندر کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، داسی داس اپنا ناؤں دھرائیندا۔ داسی داس ٹھانڈا سیتا، ہر سنگر سیو کمائیا۔ جن بھگت دوار پیسن پیٹھا، آتم پر ماتم ایکا جھولی رہیا بھرائیا۔ ست ستوادی سچ چلائی ریتا، ریتوان دے سمجھائیا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ لیکھا جان ہست کیٹا، اکو بھوجن نام چھکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی سخی چھے حال، پر بھ اپنی دیا کمائیندا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ جنم جنم دا وچھوڑا کٹے کال، کال نگارہ نہ کوئے وجائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ ساچی سیوا گرگھ دوار، در درباری آپ کرائیا۔ زرگن بنے در بھگھار، لیکھا ایکو منگ منگائیا۔ گرگھ گرگھ درشن دینا دکھال، پیکھت پیکھت اپنی خوشی جنائیا۔ تڈھ بن کسے دوارے ہر جو نہ ہوئے نہال، نہچل اپنا آون جان جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا کرے بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان رہیا دس، سُن صاحب میرے گوسائیندا۔ توں میرا میں تیرے وس، جوں بھادے توں چلاں تیری رضائیا۔ جگ چو کڑی چھن ماتر درس دے دے جن بھگتاں کولوں گیا نس، جگت جیو دین دھائیا۔ کلجگ اتم ساچا مارگ دس، جس بدھ ہون نہ تیریاں جدائیاں۔ پُرکھ ابناسی آگو دوویں جوڑ کہے ہٹھ، ساچے بھگت تیریاں وڈائیاں۔ تیرے کولوں کدے نہ جاواں نٹھ، دو جہاناں تیرے چرناں ہیٹھ دہائیا۔ میں تیرے اندر گیا

وس، رُپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آیا۔ تیری کرنی اندر گیا پھس، کرتا اپنی کرنی نہ کوئے کمایا۔ تیرے پریم پائی نتھ، سچھنڈ دوار لوک مات سہایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی بھل رہیا بخشایا۔ پُرکھ ابناسی ہو نمنا، بھگت آگے کرے عرضیا۔ چار جگ دا کھیل مہانا، پورب دے
 سمجھایا۔ سنجگ تریتا دواپر ویکھیا وچ جہانا، نت نوت ویس وٹایا۔ نرگن نرگن گاؤندا رہیا گانا، بودھ گیان کر پڑھایا۔ کلجگ اتتم ہو پردھانا، آپ اپنا
 ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو آپ جنایا۔ ہر بھگت دوار تیرا وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیدا۔ دو جہاناں
 آئے چھڈ، گھر ساچے جوت جگائیدا۔ لکھ چوڑاسی نالوں کر کر اڈ، آپ اپنا میل ملائیدا۔ پار کنارہ کر کر حد، ہوئے اپنی آپ سمجھائیدا۔ جگ وچھڑے
 چرن دوارے سد، صدقے واری گھولی گھول گھمائیدا۔ لیکھا جانے اندھیری ڈونگھی کھڈ، کُنڈا کھڑکی آپے لائیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ دوار اک وسائیدا۔ سچ دوار سے مات، ماتر بھومی دے وڈیائیا۔ جس دوارے صاحب سنگر ہویا داسی داس، بن سیوک سیو کمایا۔ جگ جنم
 دی پوری کر آس، آساتر سنادے مٹایا۔ درس دکھائے ساکھیات، سخی کاہن میل ملائیا۔ گرگھ بنائے پارجات، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو
 ہاتھ، سودا اک ہٹ وکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ بھگت دوار سچ منارا، موہ مَحبت اک جنایا۔ جس گرہ
 سے آپ نرنگارا، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ آد جگاد شبد دھکارا، راگ اگئی رہیا لایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سُننہارا، سنا آپے اپنا رنگ رنگایا۔ وشن برہما
 شو نیترین روون زارو زارا، گریازار کر گر لایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرے نیارا، نرگن اپنی دھار چلایا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وارا، کلجگ
 اتتم پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی کھول کواڑا، اپنا مندر دے پرگٹایا۔ گرگھ گر گر کر پیارا، گر سکھ سنگ نبھایا۔ سنتاں دیوے ست سہارا، ساچی سکھیا کر
 پڑھایا۔ بھگتاں ملیا آپ نرنگارا، بھگون اپنی دیا کمایا۔ محل اٹل ویکھے سچ منارا، ست ستوادی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچے مندر بہہ بہہ خوشی منایا۔ ساچے مندر ہر جو وڈیا، رُپ رنگ رکھ نظر کوئے نہ آئیدا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، ڈنڈا ہتھ نہ کسے دکھائیدا۔
 اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ کھیل دکھائیدا۔ بھگت بھگوان آپے پھڑیا، پھڑ پھڑ اپنے انگ لگائیدا۔ گر سکھ نصیباں اندر آپے سڑیا، گرگھ نصیب اپنے

ہتھ رکھائیندا۔ بے نظیر شاہ حقیر پیرن پیر گھر گمبھیر سچ محلے آپے کھڑیا، کھڑ کھڑ اپنا درس دکھائیندا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، آگے ہو کسے نہ پھڑیا، بن کرپا ہتھ کسے نہ آئیندا۔ سچ بھنڈارا اکو بھریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بن سیوک آپ ورتائیندا۔ سیوک سیوا کرے سوامی، سو بھاپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب جیاں گھٹ انترجامی، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جگ چوکڑی شبد اگئی گائے بانی، ستجگ ساچا سوہنگ ڈھولا رہیا سنائیا۔ آتم پر ماتم راجا رانی، تخت نواسی ایک گھر وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مہما اکھ گائے کہانی، کہہ کہہ اپنی خوشی منائیا۔ پروردگار بے پرواہ پرگٹ ہو یا اک لاثانی، نشانی نظر کسے نہ آئیا۔ پاربرہم پت پر میثور کلجگ انتم چڑھیا آپ جوانی، جو بن اپنا آپ رہیا ہنڈھائیا۔ نہ کوئی پڑکھ نار زانی، روپ رنگ نہ کوئے رکھائیا۔ آپے مرد مردانی، سچ مردانگی رہیا کمائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانی، بھگوان اپنا رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی افی نہ کوئی شیروانی، بستر اکو نام ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت دوارا کرے پروانی، پر م پڑکھ ایک پھیرا پائیا۔ گر سکھ گرگھ ملیا اکو ہانی، مل ہانیاں اپنی کھیل کھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جن بھگتاں دتا اکو پد زربانی، زربان پد اکو اک رکھائیا۔

۱۱۷۵

۱۱۷۵

☆ ۱۸ اَسُو ۲۰۱۹ پکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں کلاں ضلع جالندھر ☆

سو پڑکھ زرنجن سچ سلطان، ہر سنگر سو بھاپائیندا۔ ہر پڑکھ زرنجن کھیل مہان، الکھ اگوچر اگم اتھاہ آپ کرائیندا۔ اینکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آد زرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، ہر خالق آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست پڑکھ زرنجن ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پر بھ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ مکان، سو بھاؤنت آپ سہائیندا۔ مقامے حق نور مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پروردگار بے مقام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پروردگار، بے عیب آپ کرائیا۔ وسنہارا دھام نیار، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوار کھول کوڑا، گھر وسے ساچا ماہیا۔ تھر گھر جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کمائیا۔ زرنجن زرنجن کرپسار، زرویر

بھنگ ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

دیکھے چائیں چائیا۔ مورت اکال ہو اُجیار، اجوئی رہت ڈمگائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیا۔ دھر فرمانا دیونہار، سچ سندیسہ اک الایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سار، سرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ دو جہاناں کھول کواڑ، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لاہندا۔ شبد اگئی اک جیکار، جے جیکار آپ سنائیندا۔ سٹ ڈلارا سیوادر، ساچی سیوا اک کمائیندا۔ وشن برہما شو کرپسار، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا سیری بھگوانا شبد سٹ دستہار، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ کرنی کرے ہر کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوکاں نور اُجیار، چوڈاں طبقات کُنڈا لاہیا۔ چوڈاں ویدا دے ہلار، چوڈس نور چند رُشائیا۔ ایکا چوکا کرپیار، گھر ساچا میل ملائیا۔ چوتھے گھر وسے آپ نرنکار، ایک اونکار ایکا اپنا رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، الکھ اگوچر اتھاہ چلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی آپے جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کمائیندا۔ پروردگار بیڑا بنھ، آد جگاد جگا جگنتر اپنے کندھ اٹھائیندا۔ وسنہارا بن چھیری چھن، سچ دوارا اک سہائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نرگن جوت ڈمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، ہر کرتا کھیل کرائیا۔ نرگن جوت آپے دھر، نور نورانہ ڈمگائیا۔ سرگن روپ اندر وڑ، ست ستوادی ویس وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے گھر، گھر گھر اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، آد پُرکھ کرایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیار، تھر گھر اپنا بنک سہایا۔ جننی جنے سٹ ڈلارا، پوت سپوتا گود اٹھایا۔ ونج کرائے اک وپار، درگاہ ساچی ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی دے جنایا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، آد آد جنایا۔ سٹ ڈلارے کرپیار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ وشن برہما شو دے ادھار، آدرش اک وکھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچ تت ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھر بن ٹھھیار، رکت بوند میل ملائیا۔ تتوت کرپسار، برہم مت اک جنایا۔ من مت بدھ کھیل اپار، ہر خالق خلق وکھائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ترسنا وچ سائیا۔ لیکھا جان بہتر نار، رتی رت رت مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا

جگتر سُت دُلا رے ساچی سیو لگائیا۔ سُت دُلا را سیوا گھال، ہر اگے سیس جھکائیندا۔ جگ چو کڑی کھیل نرال، سنجگ تریتا دوا پر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔
 نرگن سرگن کر پرتپال، بن پرتپالک ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت جگت جنائیندا۔ کر کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیندا۔ سچ وکھائے اک نشان، دھرم دوارے اک جھلائییندا۔ پاربرہم برہم دیوے نام گیان، اکھر وکھر
 آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رنگ وٹائیندا۔ نر نریشا نوجوان، برہما وشن مہیشا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی وڈ سنسارا، ہر سنگر آپ کرائیا۔ آد جگادی لے اوتارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گر گر دیوے نام
 آدھارا، نام امولک جھولی پائیا۔ شبدی ناد دُھن جیکارا، انحد راگ سنایا۔ امرت سرور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنادے جھرائیا۔ دیا باقی کر اجیارا، جوت
 نرنجن کر رُشنائیا۔ بند کوڑی کھولے تالا، اپنی ہتھیں کُند لاپیا۔ ست سرپ بن دللا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگالا، شہنشاہ اپنا حکم جنایا
 - گر اوتاراں دیوے نام سچا دھن مالا، سچ خزانہ اک لٹائیا۔ آپے سُنے مُریداں حالا، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ جگ چو کڑی چلے اولڑی چالا، وید کتیب بھو
 نہ رانیا۔ لکھ چوڑاسی ویکھے پھل لگا ڈالا، انڈج جیرج اُتبیج سیتج پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی کرنی
 آپ کمائیا۔ ساچی کرنی کرے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیندا۔ جگ چو کڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے دان، آتم پر ماتم
 جھولی پائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیندا۔ رُو سس کر بھان، نوری جوت جوت جگائیندا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان،
 بودھ اگادھ آپ پڑھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن، لکھ لکھ لیکھا آپ درڑائیندا۔ پراپسنتی مدھم بیکھری بول زبان، زیر زبر میل ملائییندا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنائے ودھان، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی دیوے اک گیان، اگیان اندھیر وٹائیندا۔
 نام ست سری بھگوان، شبد شبدی سچ نشان، دو جہاناں آپ پھڑائیندا۔ کلجگ سنجگ تریتا دوا پر نرگن سرگن سرگن نرگن ویکھے آن، ویکھنہارا نظر کسے
 نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی شہنشاہ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ شہنشاہ ہر رُوپ نیارا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ لکھ

چوڑاسی پار کنارہ، جگ چوکڑی کھیل رچائیا۔ سبج تریتا دواپر ویکھیا وارو وارا، کلجگ انتم پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے تئی اوتارا، در دوارے لئے بہائیا۔ بھگت اٹھاراں دئے سہارا، بھگون ساچی بوجھ بُجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دئے ہلارا، ساچا حجرہ دئے دکھائیا۔ نانک گوہند کر پیارا، سچکھنڈ میلا سچ سُبھائیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، بے جیکار رہیا جنائیا۔ آد جگادی اک اوتارا، گر گر روپ وٹائیا۔ ناؤں دھرا نہکلنک نرائن نر اوتارا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ پرگٹ ہوئے الکھ اگوچر اگم اپارا، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ حق حقیقت لاشریک بول جیکار، بے جیکار کرے خدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنی کار کمائیا۔ نرگن کار کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھیا، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، ترے گن اتتا ویس وٹائیا۔ ایکنکارا کھول کواڑ، دو جہاناں ویکھے تھاوں تھانیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، نرگن جوتی جوت کرے رُشائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دوارا اک وڈیائیا۔ سری بھگوان پاوے سار، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ پاربرہم پر بھ بن بن سیوادر، ساچی سیوا آپ کمائیا۔ برہم لیکھا جانے جگ چار، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ آتم پر ماتم دئے آدھار، پاربرہم پر بھ میلا سچ سُبھائیا۔ ایش جیو کرے شنکار، جگدیش اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سبج تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی گئے ہار، تھر کوئے رہن نہ پائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کرن پکار، اُچی کوک کوک سنائیا۔ نظر نہ آئے پروردگار، پردہ سب تے رہیا پائیا۔ ایکا بھلیا ایکنکار، گھر گھر وجے نہ کوئے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ انتم لیکھا اپنے ہتھ، سری بھگوان آپ رکھائیدا۔ نرگن روپ ہو پرتکھ، دو جہاناں ویکھ دکھائیدا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے آپے سد، سد نام اک دوائنیدا۔ ذات پات دین مذہب پار کنار حد، حدو اربہ نہ کوئے ونڈائیدا۔ نرگن نرگن اُپجائے ساچی جد، وشو اپنا تھکم ورتائیدا۔ کوڑ گڑیا وچ سنسار لوک مات انتم جانا چھڈ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیدا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جو بیٹھے رہے اڈ اڈ، پھڑ باہوں میل ملائیدا۔ لہنا جنائے شبد اکھ، سوہنگ ڈھولا آپے گائیدا۔ گڑھ ہنکاری بُرج جانا ڈھٹھ، پُرکھ ابناسی آپے ڈھائیدا۔ لیکھا جانے شودوالا مندر مسجد مٹھ، گردوار اپنا رنگ رنگائیدا۔ نظری آوے گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیدا۔ دیونہارا برہم مت، من مت دُور کرائیدا۔ نام چپائے اکو سچ، سچ

سمرگری جھولی پائیندا۔ نانا توڑے کایا ماٹی جھوٹھے کچ، کنچن روپ آپ دکھائیندا۔ من منوآنہ جائے نچ، نوآ سانگ نہ کوئے ورتائیندا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہتھ، پُرکھ ابناسی دیا کمائیندا۔ کلجگ انتم ستر گیا لٹھ، صفا سب دی آپ اٹھائیندا۔ نام مدھانے دیوے متھ، لکھ چوراسی گہڑے وچ بھوائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سادھ سنت سری بھگونت اک دوارے کر اکلھ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا اکو دیوے برہم مت، تتوت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ لہنا آپ چکائیندا۔ جگ لہنا چکے مات، ہر سنگر آپ چکائیا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ جس دتی دات، سو ویکھے سچا ماہیا۔ جس بنائی ذات پات، سو انتم لیکھا دئے مکائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر گاوندے گئے گاتھ، چرن کول دھیان لگائیا۔ جس نوں مندے گئے تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ سیو لگائیا۔ جس دی سیو رام بیٹا دسراتھ، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ جس دی چرن دھوڑی مگے آد، آد شکت صاحب سورا جھاکا رہیا دکھائیا۔ جس توں عیسیٰ موسیٰ منگدے رہے نجات، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جس نوں محمد کہے میری ذات، اذاتی روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جس دا سچ سندیسہ کلمہ الاهی کائنات، نبی رسول کرن پڑھائیا۔ جس دا لکھ چوراسی باغچہ باغات، سو باغبان پھیرا پائیا۔ جس دی انجیل قرآن شرع شریعت کرے ----- صفتی صفت نہ کوئے صلاحیا۔ جس دی آد جگاد گر اوتار پیر پیغمبر اک جماعت، اکو الف رہیا پڑھائیا۔ یے یگتی رکھے اپنے ہاتھ، پردہ سکے نہ کوئے اٹھائیا۔ انتم بیٹھا اپنے گھاٹ، گھاٹے سب دے ویکھ دکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا پھیرا پائیا۔ جگ چوکڑی چلاونہارا راتھ، بن رتھو ای سیو کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیا۔ اپنی کرنی کرے جگ، جگ جیون داتا کھیل کھائیندا۔ پرگٹ ہو سورا سر بگ، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ہوئے ہنس گگ، کاگ ہنس نہ روپ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ رہی مچ، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ من واسنا سر شٹ سبائی رہی نچ، کلجگ ڈور وڈنک و جائیندا۔ ہو میں ہنگتا مایا ممتا کولوں کوئی نہ سکیا نچ، شاہ شہنشاہ منہ دے بھار ٹھائیندا۔ سادھ سنت بن ڈھائیوں گئے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کوئے دھرائیندا۔ سب دانتا دھیرج جت، ست سنتو کھ نہ کوئے رکھائیندا۔ بہتر ناڑی ابلے رت، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اگنی روپ وٹائیندا۔ کوئے نہ رکھے کسے پت، گر اوتار پیر پیغمبر لکھ پردہ اپنا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجک انتم کھیل اولّا، سو پُرکھ زرنجن آپ کرائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، عالمین نورُ خُداِیا۔ بسملِ رُپ آپے ملا، ملِ ملِ خوشی منایا۔ آپے ناؤں جنائے اِلِ لَلا، اِسْمِ اعظم کر پڑھایا۔ آپے تیر چڑھا چلہ، سچ کمان ہتھ اُٹھایا۔ آپے بستر پہنے نیلا، نیلی دھار پار کرائیا۔ آپے ہوئے چھیل چھیلّا، شاہ سوار وڈی وڈایا۔ آپے دیکھے پیر پیغمبر اپنا آپ قبیلہ، کر بلا اپنا پھیرا پائیا۔ آپے دیونہارا سچ دلِیا، دلِیلِ اِکو اِک رکھایا۔ آپے بنے پیر پیغمبر سچ وسیلہ، وصل اپنا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرنجن اپنا رُپ وٹایا۔ زرنجن رُپ اپار الکھ، زرنکار کھیل کھلائیندا۔ سچ سرُپی ہو پر تکھ، گر اوتار بھو چکائیندا۔ پیر پیغمبر مارگ دس، رہبر اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ دو جہان دیکھے نٹھ نٹھ، چوڑاں طبق چرناں ہیٹھ دبا ئیندا۔ دُرمت میل جگت اندھیر رہیا کٹ، بھگت بھگونت آپ اُٹھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اِکو مت، برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ گرگھاں جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرگھاں چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اِک سنائے پوجا پاٹھ، انتر منتر آپے گائیندا۔ سگل و سورے جان لاتھ، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ کوٹن کوٹ اُچے ٹلے مندر ڈونگھی کندر لبھدے گھاٹ، اگھسٹھ نظر کتے نہ آئیندا۔ بن بن پاندھی کٹدے واٹ، بن کھنڈ پھیرا جگت وکھائیندا۔ کسے نہ ملے پُرکھ سمرا تھ، خالی ہتھ سرب گرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجک تیری انتم ور، نہرکلنک زرا نر، اپنا نورُ آپ دھرائیندا۔ اپنا نورُ کر اُجیارا، نورو نورُ نورُ رُشنائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، نیا کلجک رہیا ڈُبایا۔ لکھ چوراسی دیکھے دیکھنہارا، بن نیتز نین نظر اُٹھایا۔ وشن برہما شو رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا، ساچا چند نہ کوئے چکایا۔ گر اوتار کرے پکارا، پُنہ پُنہ سیس جُھکایا۔ پیر پیغمبر در درویش بنے بھکھارا، گل الفی نظر کوئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی بنت آپ بنایا۔ بنت بنائی کلجک مات، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ میٹنہار اندھیری رات، ست ستوادی ساچا چند چڑھائیندا۔ بھگت بھگونت سنائے ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر زرنجن سرگن چلے ساتھ ساتھ، سگلا سنگ آپ

نبھائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک جنائیںدا۔ ساچا مارگ سری بھگونت، کلجک ایکا ایک جنائیا۔ دو جہاناں نیا منت، منتر
 اپنا نام درڑائیا۔ گیان بودھ پر ماتم پنڈت، ساچی پٹی دے سمجھائیا۔ جس دا کوئی نہ دے انک، انکڑا رُپ نہ کوئے وٹائیا۔ آتم پر ماتم میل ملائے نار
 کنت، سچ سُنہنجی اک سہائیا۔ بھگت بھگوان بنائے بنت، سر اپنا ہتھ لکائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، لکھ چوراسی مان گوائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت،
 ہنگ برہم دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اکو لائیا۔ ساچا مارگ سچ دوار، سو پڑکھ زرنجن آپ لگائیںدا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر کرن بے جیکار، لوک پر لوک نعرہ اکو لائیںدا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، کروڑ تیتیس سہس جھکائیںدا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈا تہج سیتھ گیت گوہند
 گائے اپنی وار، وارتا اپنی آپ جنائیںدا۔ بھگت بھگونت دے ادھار، سر اپنا ہتھ لکائیںدا۔ ساچے سنتاں کھول کوڑ، بند تاکی گنڈا لائیںدا۔ گر گھ گر گر کر
 پیار، کایا گھور اندھیرا آپ مٹائیںدا۔ گر سکھ ساچے لئے اٹھال، باہوں پھڑ گلے لگائیںدا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ ایکا گھر وکھائیںدا۔ سنگر شبد بن دلال،
 اینکارا راہ چلائیںدا۔ جلوہ نور نور جلال، جمال اپنا آپ وکھائیںدا۔ ست ستوادی سچ وکھائے سچی دھر مسال، دھرم دوار اک کھلائیںدا۔ نیڑ نہ آئے کال
 ۱۱۸۱ مہاکال، رائے دھرم گھ بھوائیںدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنگر ساچا راہ سمجھائیںدا۔ ستجگ ساچا راہ اینکار، ایکا ایک جنائیا۔ جس گھر
 وسن گر اوتار، سو مندر دے وکھائیا۔ جتھے آد جگاد ایکا ناد و بے دھنکار، تال تلواڑا نہ کوئے وجائیا۔ چھٹی راگاں وسے باہر، وید کتیب مہما کتھن نہ
 پائیا۔ جگا جگتر کرے کرائے سچ وبار، بوہاری اپنی کار کمائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ ساچا مندر دے وکھال، جس گھر وسے سچا
 ماہیا۔ آپے سنے مریداں حال، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جس گھر کبیر، جولہا وجائے تال، نانک نانک رہیا دھیائیا۔ نانک میلے آن، زرنگن نانک نظر
 کوئے نہ پائیا۔ گوہند میل پڑکھ اکال، اکال پڑکھ وچ سائیا۔ تس دوارے گر گھ سجن لئے بہال، جگت نیز نظر کسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر بہال،
 غریب نمائیاں میل ملائیا۔ کلجک چلی اولڑی چال، وید کتیب شاستر سمرت پُران بھیو کوئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ
 ساچا راہ وکھائیا۔ ستجگ سچا ایکا ایک، ہر سنگر آپ جنائیںدا۔ پڑکھ اکال ساچی ٹیک، دو جا اٹھ نہ کوئے منائیںدا۔ گر گوہند سورا میٹے لیکھ، بھگت بھگوان

خوشی منائیندا۔ نانک لیکھا جانے لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائیندا۔ ہر کارو پُچھ داہڑی نہ کوئے کیس، موئڈ منڈایا نظر کوئے نہ آئیندا۔ در بیٹھے آن برہما وشن مہیش گنیش، بن درویش سپس جھکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کسے نہ چلے کوئی پیش، حکمے اندر سرب پھرائیندا۔ سدا سدا سد کرن اک آدیس، آدیس اکو گھر وکھائیندا۔ وشنوں کرے دھیان اُتے ستا باسک بیج، سانگو پانگ روپ وٹائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا نرگن نراکار رہیا بھیج، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیندا۔ پاربرہم برہم کھولے اپنا بھو، دوئی پردہ نہ کوئے رکھائیندا۔ شکر کرنا ساچا ہیئت، ہت اپنا روپ وکھائیندا۔ جن بھگتاں وسے نیتن نیت، نج گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ انتم کھیڈن آیا کھیڈ، کھیڈنہارا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، سو پُرکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد جگادی جگ چوکڑی کر سنجوگ، اپنا وچھوڑا دے مٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم سیجا بھوگے بھوگ، بھسمر اپنا روپ دھرائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، پر لوک اپنا حکم جنائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں سنائے سچ سلوک، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ پت پر میثور نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کوئے رکھائیا۔ آد پُرکھ آد جگادی نرمل جوت، جوتی جاتا ڈمگائیا۔ سچکھنڈ وسے ساچے کوٹ، چھپر چھن نہ کوئے چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ نرگن اپنا پھیرا پا، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ساچی سکھیا دے سبھا، سوہنگ ڈھولا اک سنائیندا۔ آتم پر ماتم میلا دے ملا، گر چیلارنگ رنگائیندا۔ سجن سہیلا ساچے مندر دے بہا، کایا اندر گنڈا لائیندا۔ وقت ویلا اکو دے جنا، وار تھت وند نہ کوئے وندائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ انتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ ویکھے ساچے سنت، سنگر اپنا پھیرا پائیا۔ شبد جنائے مہاگنت، ہر منتر نام درٹائیا۔ پار کینار لکھ چوڑاسی جیو جنت، سرنگت دے سمجھائیا۔ میل ملائے آد انت، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا لیکھے لائیا۔ کلجگ لیکھا انتم لاؤنا، باقی کوئے رہن نہ پائیا۔ سچ دوار اک سہاؤنا، ڈھر دربار وچے ودھائیا۔ لوک مات بھو کھلاؤنا، پردہ اپنا دے اٹھائیا۔ جوتی نور اک جگاؤنا، نور نور کرے رُشنائیا۔ ساچا کھیڑا اک وساؤنا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ گو بند پوت سپوتا آپ اٹھاؤنا، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ سچکھنڈ دوار آپ

سہاؤنا، سوبھاؤنت آسن لائیا۔ مہما اگنت ساچا ڈھولا آپے گاؤنا، گا گا خوشی دکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیا۔ ساچی کرنی کرے کل، ہر اپنی دیا کمائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کردارہیا ول چھل، اچھل اچھل بھیو کوئے نہ آسیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اتم لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت دپک گیا بل، اگیان اندھیر نہ کوئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھامل، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رل، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ اپنی کرنی کلج کار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ زرگن زرگن لے اوتار، اوتاری ویس وٹائیا۔ لہنا دینا مکائے سرب سنسار، لکھ چوراسی جیو جنت اپنی جھولی پائیا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، ساچا مارگ دے سکھال، سکھ آتم دے سمجھائیا۔ کھتری براہمن شور ویش دے نہ کوئے کنگال، جگت کنگالی دے گوائیا۔ شاہ سلطان کرے بے حال، بہل ہو ہو دین دہائیا۔ سب دے سرتے کوکے کال، ڈورو ڈنک رہیا وجائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بے تال، تلوڑا ہتھ کسے نہ آئیا۔ ملا شیخ مسائق دستگیر پروردگار نور الہی رہے بھال، بھالیاں ہتھ کسے نہ آئیا۔ پنڈت پاندھے پتری گھر گھر رہے دکھال، باراں راسی کُنڈلی کُنڈل وچ نہ کوئے رکھائیا۔ بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی پاونہارا سرب جنجال، نہ سکے کوئے تڑائیا۔ پرگٹ ہویا دین دیال، ست دوارے سے سچی دھر مسال، در دروازہ اک رکھائیا۔ بھگت بھگونت گرگھ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلج اتم پھیرا پائیا۔ کلج اتم ہر زرنکارا، اپنی کھیل کرائیندا۔ نہہکنک لے اوتارا، سچ دوارا اک جنائیندا۔ کوڑی کرپا کرے پار کنارہ، جوٹھا جھوٹھا موہ تڑائیندا۔ سچ سچ جنائے جگت ونجارا، چوڑاں لوکاں ہٹ کھلائیندا۔ نام اگئی کھول بھنڈارا، پُرکھ ابناسی آپ ورتائیندا۔ گرگھ ویرا بنے ونجارا، جس اپنی بوٹھ بھجھائیندا۔ لکھ چوراسی سستی پیر پسارا، نیتز نین نہ کوئے کھلائیندا۔ مورکھ موڑھ ہویا گوارا، گیان دھیان نہ کوئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام ورتھ، دست امولک جھولی پائیا۔ ساچا مارگ دیوے ہس ہس، سوہنگ ہنسا چا چپائیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، ترسنا دیوے جگت مٹائیا۔ لہنا دینا مکے پر تھی آکاش، گگن گگناں اُپر دے سہائیا۔ گوپی

کاہن بل بل پائے راس، منڈل راس اک نچائیا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کلجگ انتم لیکھے لائے سواس سواس، پون پوناں وچ سمائیا۔ کٹنہارا جم کا پھاس، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ سیوا کرے بن داسی داس، سیوک اپنا ناؤں دھرائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ بھگت بھگونت پرگٹاؤندا رہیا اپنی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی انتم دے سے راہ، خاکی خاک خاک سمائیا۔ کوئی نظر نہ آئے پاکی پاک، پوت روپ نہ کوئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ سجن لے جگائیا۔ گرگھ سجن انتم جاگ، ہر ساچا آپ جگائیدا۔ لوک مات نرگن سرگن لگا بھاگ، ہر بھاگی آپ دکھائیدا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں جو لڈائے لاڈ، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ آد جگاد جگ جگنتر دیونہارا بودھ اگادھ، منتر نمو نمو پڑھائیدا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگونت کھوج کھوجائیدا۔ گرگھ گر گر آپے لادھ، آپ اپنے رنگ رنگائیدا۔ گر سکھاں دیوے ساچی داد، سوہنگ جھولی آپ بھرائیدا۔ میٹنہارا واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیدا۔ گرہ مندر اندر دُھن انادی شبد اگئی وجے ناد، انھد ایکاراگ لائیدا۔ آتم پر ماتم نچ دیوے سچ سواد، امیوں رس اپنا نیر وھائیدا۔ آتم پر ماتم بنے مائی باپ، پتا پوت گود سہائیدا۔ ہنگ برہم سوہنگ ساچا چاپ، جیون جگت جگت جنائیدا۔ کوٹ جنم دے اتارے پاپ، پاپی پتت پتت آپ کرائیدا۔ بھگت بھگوان بنائے سجن ساک، سگلا بندھن آپ رکھائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی کار کمائیدا۔ نر ہر نرائن نرنکار، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پورب قرضہ دے اتار، لہنا کوئے نظر نہ آئیا۔ اپنا فرض جانے وچ سنسار، وڈ سنساری پھیرا پائیا۔ ساچی غرض بھگتاں کراں دیدار، گرگھ گر گر لے جگائیا۔ ساچی طرز بول جیکار، اکو نعرہ رہیا سنائیا۔ گر سکھ تیرا حرج ہووے نہ انتم وار، لکھ چوراسی دے ودھائیا۔ تیری وچھوڑے والی مرض دے نوار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جن لیکھا دے چکائیا۔ ہر جن لیکھا نر نرنکار، نرگن نرگن آپ چکائیدا۔ ویکھنہارا ساڈھے تن ہتھ منارا، رواداس چمارا نال رلائیدا۔ پاوے سار ڈو نگھی غارا، ڈو نگھی بھوری کھوج کھوجائیدا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی ناڑا، انھو اپنی کھیل جنائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سبجگ

ساچی ونڈ ونڈ ایند۔ سبجگ ونڈے ساچی ونڈ، سو پُرکھ نرنجن دیا کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا پھیرا پائیا۔ ایکنکارا داتا دانی سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد نرنجن نور نورانہ ست ستواد دو جہاناں اکو چند، چند چاندنا اک چکائیا۔ ابناسی کرتا آد جگاد جگا جگنتر ست سروپی پاونہارا ٹھنڈ، امرت میگھ اک برسائیا۔ سری بھگوان دھر فرمان سچ سندیسہ گائے چھند، سوبلا ڈھولا آپ جنائیا۔ پاربرہم پت پریشور نرنجن نرنجن جانے اک انند، انند ونج رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ محلے چڑھ چڑھ ونڈنہارا ونڈ، تھر گھر اپنی گھاٹ لئے گھڑائیا۔ پوت سپوتا ایکا مان رکھایا، سرت شبد ہلارا دئے لگایا، گھر ساچے آپ بہائیا۔ نرنجن نرنجن کر پسار، وشن برہما شو کرے اُجیارا، ترے گن میلا میل ملائیا۔ پنچ تت لگائے اکھاڑا، لکھ چوڑاسی بھر بھنڈارا، لیکھا جان گر اوتارا، پیر پیغمبر مان رکھائیا۔ نش اکھر وکھر کر تیارا، دیوے ونج سنساری سنسارا، برہما ویتا بن لکھارا، چارے ویداں دئے سہارا، چارے کھانی کر تیارا، چارے بانی بول جیکارا، پراپسنتی مدھم بیکھری ناد سنائیا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چو کڑی ہو اُجیارا، نرنجن سرگن لے اوتارا، بھگوتن میل ملائے اگم اپارا، سنت دوار اکھ جیکارا، گرگھاں بخشے چرن پیارا، گرگسکھاں دیوے دھوڑی چھارا، مستک اکوٹکا لائیا۔ جگ چو کڑی پار کنارہ، نرنجن سرگن دیکھے وارو وارا، گر اوتار پیر پیغمبر کرن پکارا، اُچی کوک کوک سنائیا۔ راگی نادی وسے باہرا، روپ رنگ دیکھے نہ کوئے ظاہرا، ظہور نور اک رُشائیا۔ آد جگادی پروردگارا، وسنہارا دھام نیارا، سرب جیاں داسا نجا یارا، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ سوہے سچ منارا، تھر گھر کھولے آپ کوڑا، ونج بہائے سوت دُلارا، شبدی شبد ناؤں پرگٹائیا۔ کلجگ انت کر پیارا، لوک مات کرے کھیل نیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچی کرنی آپ کمائیا۔ شبد گر وڈ بلکاری، بل دھاری آپ اٹھائیندا۔ میل ملاوا جوت نرنکاری، نرنجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن وچولا وڈ سنساری، لوک مات پھیرا پائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، چند پر چند ہتھ پھڑائیندا۔ کھئی رکھے دوویں دھاری، دھار دھار نال ملائیندا۔ دو جہاناں پھیرے وارو واری، بن باڈھی پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، لکھ اگوچر بھو کوئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہہلنک نرائن نر، نر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ نر ہر نرائن ویس وٹایا، روپ رنگ دیکھے نظر کوئے نہ آئیا۔ سمبل نگر ڈیرہ لایا، گر گر میلا سچ سُبھائیا۔ گر چیلایا ایکا گھر

وسایا، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ اپنا ویلا نہ کسے جنایا، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ دھام نویدا اک وڈیایا، جس دیوے آپ وڈیائیا۔ اک اکیلا پھیرا پایا، پھر پھر اپنی خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، سہجگ اپنا راہ چلائیا۔ سہجگ چلے راہ مات، ہر سٹگر آپ چلائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دات، نام اکوہٹ کھلائیندا۔ ناتا توڑے ذات پات، دین مذہب ونڈ نہ کوئے ونڈائیندا۔ میل ملائے کملاپات، کول نین نظری آئیندا۔ بند کواڑی کھول تاک، دُئی دوتی پردہ لاہندا۔ سوہنگ ڈھولا سُنائے ساچی گاتھ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھ، دھوڑی ٹکا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی ساچا کاہن، کرے کھیل دو جہان، نرگن رُپ نوجوان، جنم مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔ نہ جنم نہ کدے مریا، اجونی جون نہ کوئے بھوئیایا۔ نر بھو ہو کدے نہ ڈریا، بھے سب نوں رہیا دکھائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، مڑھی گور نہ کوئے دبائیا۔ سچھنڈ دوارے سچ سگھاسن آپے چڑھیا، سچھنڈ نواسی سو بھاپائیا۔ سیس جگدیش تاج دھریا، دو جہاناں دیکھے سچی شاہیا۔ ست سرُپی شاہو بھوپنی بن رنگ رُپی اپنا پلو آپے پھڑیا، نہ سکے کوئی چھڈائیا۔ آد انت جگا جگنت گر اوتار پیر پیغمبر اکھر اکو پڑھیا، سوہنگ ڈھولا سب گائیا۔ نانک نرگن بھانا جریا، سرن سرنائی ساچی پڑیا، پُرکھ اکال اک منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم دیکھ دکھائیا۔ کلجگ دیکھن آیا جگ، جاگرت اپنی جوت جگائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُریاں لوآں آیا لنگھ، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ شبد اگم وجائے مردنگ، مرد مردانہ ناد سُنائیندا۔ نام ندھان سری بھگوان جن بھگتاں اتم دیوے ونڈ، لکھ چوراسی کولوں کھ بھوائیندا۔ میٹ مٹائے بھیکھ پکھنڈ، کوئی نہ دسے نار دُہاگن رنڈ، جگت رنڈیا آپ کٹائیندا۔ دُئی دوتی ڈھاہ کندھ، گیت گوہند سُنائے چھند، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ نج گھر نج گھر واسی دیوے اک اند، اند اند وچ پرگٹائیندا۔ جگ جنم دی ٹٹی گنڈھ، جن بھگتاں ہوئے آپ بخشند، بخشش اپنی آپ دکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ پھول پھولائے اند برہمنڈ، نو دس اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیواں دیوے اک گیان، دیو آتم میل پر ماتم پر م پُرکھ پت پر میثور بھیو ابھید

آپ کھلائیندا۔ بھيوَ بھيوَ جائے گھل، خالق خلق دے سمجھائیا۔ دیوے دست نام انمل، کرتا قیمت کوئے نہ لائیا۔ چرن پریتی جو جن جائے گھل، گھول گھمائی لالن اپنے رنگ رنگائیا۔ گرگھ گرگھ بوٹا کدے نہ جائے ہل، سنمل روپ نہ کوئے وٹائیا۔ کرتا قیمت پائے مل، لہنا دینا دے چکائیا۔ بھاگ لگے ساچی گل، جس گل گرگھ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ٹاہنی ویکھ دکھائیا۔ پت ڈاہنی ویکھے تے ڈاہن، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ بے دیو ویکھے مار دھیان، بے جیکار اک سمجھائیندا۔ اکو بوٹا پھل مہان، امرت رس وچ بھرائیندا۔ کوئی نہ جانے جیو انجان، یگتی جگت نہ کوئے سمجھائیندا۔ آد پڑکھ ہو پردھان، پر م پڑکھ ویکھ دکھائیندا۔ گرگھ گرگھ چتر سجان، سو جھی اپنی آپے پائیندا۔ متمکھ بھلے جیو انجان، ہر کا بھيو کسے نہ آئیندا۔ کھانی بانی کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ دے دے گئے بیان، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو سرب جھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرگھ میلے اپنے در، جگ جنم دے وچھڑے پھڑ پھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔ اپنا بندھن پائے دیال، دینن اپنی دیا کمائیا۔ لیکھا جانے سنگھ پال، نام پاکی لئے بہائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہاکال خوشی منائیا۔ پڑکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اندر باہر گپت ظاہر ایختے اوختے چلے نال نال، سگلا سنگ رکھائیا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا کوڑی کرپا توڑ جنجال، جیون یگتی دے سمجھائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی دھر مسال دے بٹھال، تتی وانہ لاگے رائیا۔ بھگت بھگونت ساچا مندر دے دکھال، بن نیتر نین کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر جن ساچے پار کرائیا۔ ہر جن اترے اپنے گھاٹ، سنگر پورا پار کرائیندا۔ کلجگ انتم کے واٹ، ادھ وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ جس جن سوہنگ گائی گاتھ، تس جم نیڑ کوئے نہ آئیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وسے ساتھ، وشنوں بہہ بہہ سیو کمائیندا۔ بھگون ایختے اوختے دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ بے بے جیکار کرن تریلوکی ناتھ، جس دوارے گرگھ جائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سارے رل مل سوہنگ ڈھولا گاؤن گاتھ، نانک سرگن زرگن نانک آپ پڑھائیندا۔ میل ملاوا پڑکھ سمراتھ، سمرن ہو نہ کوئے جنائیندا۔ اک دوجے دا گانن جس، بھگت بھگونت بھگوان آپ صلاحندا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ سری بھگوان کر دھیان جن بھگتاں گلو کڑی پائے نس نس، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیندا۔ کرپا پنڈھ ٹھاکر سوامی زرگن داتا پڑکھ بدھاتا ہوئے

نمانا چرنی جائے ڈھٹھ، بھگت دوار اک سہانیدا۔ اپنی ڈوری رکھے بھگتاں ہتھ، اپنا مان نہ کوئے جنانیدا۔ جگ چوکڑی ہویا رہیا وس، بے بس ہو ہو پھیرا پانیدا۔ سنجگ تریتا دواپر کلجگ بھگت تار کدے کرے نہ بس، جگ جگ آگے اپنا راہ چلا نیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار بندھانیدا۔ سمرتھ پُرکھ کھیل نیارا، نرگن نرگن آپ کرائیا۔ بھگتاں کرے سچ پیارا، پریم پریتی اک سکھانیا۔ بن وچولا سرجنہارا، سر سر ہتھ لکانیا۔ ناؤں رکھ نہکک نرائن نر اوتارا، سرگن دیکھے چائیں چانیا۔ جو جن چرن کول کرے نمسکارا، تِس اپنی گود بہانیا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، رائے دھرم نہ دے سزایا۔ چتر گپت نہ کوئے لکھارا، لاڑی موت نہ لئے پرنا نیا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لگائے نعرہ، مات گر بھ نہ پھیرا پانیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ اپنا سی چرن کول دیوے اک سہارا، درگاہ ساچی آپ سہانیا۔ آون جاون ہوئے پار کنارہ، درگاہ ساچی ملے وڈیا نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ انتم بھگت بھگونت ساچے سنت نار کنت روپ سما نیا۔ نار کنت گوسائیں ٹھاکر، گھر گمبھیر کھیل کرانیدا۔ گھر آیاں در دیوے آدر، آدرش اپنا اک دکھانیدا۔ سیوک سیوا کرے نام دوشالہ دیوے چٹی چادر، پردہ اکو اک پانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ انتم بنیا آپ سو داگر، لکھ چوراسی ہٹ دیکھ دکھانیدا۔

۱۱۸۸

۱۱۸۸

لکھ چوراسی دیکھے ہٹ، گھر گھر پھیرا پانیا۔ نرگن روپ رہیا نٹھ، روپ رنگ ریکھ نظر کوئے نہ آ نیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ گرہ پھیرا پانیا۔ گرگھ ورلے جو ہر ہر ناؤں رہے رٹ، آتم انتر دھیان لگانیا۔ ملا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے گرنتھی لگا ڈئی دوتی پھٹ، پٹی نام نہ کوئے بندھانیا۔ منکا منکا مالا اٹھوتری رہے رٹ، من کا منکا نہ کوئے بھوانیا۔ جیواں جنناں رسنا جہوا دین مت، برہم مت ہتھ کسے نہ آ نیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری انتم ور، نہکک نرائن نر، ساچا مارگ اکو دس، جن بھگتاں ہر دے ہر جو وس، ہر کے پوڑے دے چڑھانیا۔

☆ ۱۹ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی گریچن سنگھ دے گرہ احمد پُر ضلع جالندھر ☆

بے اتفاقی سبائی جگ، جیون جگت نہ کوئے جنائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی ست دیپ لگی اگ، امرت میگھ نہ کوئے برساہیندا۔ ہنس روپ ہوئے گت، کاگ وانگ سرب گراہیندا۔ سچ دوارے کوئے نہ ہے سچ، سنگر نظر کسے نہ آہیندا۔ کوڑی کریا ہو میں ہنگتا مایا متا پیتی مد، ساچارس نہ کوئے چکھائیندا۔ نو دوارے پار نہ ہوئے حد، ادھ وچکار سرب گراہیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار خالی کرے کوئے نہ ہڈ، آسا ترسنا پلو نہ کوئے جھڈائیندا۔ ہوئے ہنگتا ڈئی دوتی کوئی نہ سکے وڈھ، نام کھنڈا نہ کوئے چکھائیندا۔ نانک گوہند بنے نہ کوئے ساچی جد، وشو روپ نہ کوئے دکھائیندا۔ کایا مندر اندر ڈگے اندھیری کھڈ، دپیک جوت نہ کوئے جگائیندا۔ نام ندھان نہ سنے انحد، نادی ناد نہ کوئے جنائیندا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ کسے نہ جائے بھج، بھانڈا بھرم نہ کوئے بھٹائیندا۔ گرہ گرہ وڑی من مت، من کا منکا نہ کوئے بھوائیندا۔ کسے نہ دے دھیرج جت، ست سنتو کھ نہ کوئے رکھائیندا۔ کلج گھر گھر گرہ گرہ اندر مندر بیٹھا گھٹ، اپنا ڈورو ڈنک وجائیندا۔ گرگھ ورا آتم آتر ہر کا ناؤں رہیا رٹ، بن رسنا جہوا گائیندا۔ دوئے جوڑ کر اسپس چرنی رہیا ڈھٹھ، مان موہ نہ کوئے رکھائیندا۔ کراپا ندھ ٹھا کر سوامی جس دیوے اپنی نام وتھ، تس ست سندیس درڑائیندا۔ گرگھ گر گر گھر ساچے ہوئے اکھ، دوجا گھر نہ کوئے وساہیندا۔ کلج کھیڑا ہون والا بھٹھ، بھٹھی اکو آپ تپائیندا۔ اٹی گیز نہارا لٹھ، جگ جگ گیزا آپ دوائیندا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سنتاں اندر سنگر وس، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ گرگھیں دیوے امرت رس، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گرگھیں میل ملائے ہس ہس، ڈئی دوتی نہ کوئے رکھائیندا۔ گرگھ اپنے کایا کھیڑے اندر دیکھے نٹھ نٹھ، چور یار نظر کوئے نہ آہیندا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، اگے سر نہ کوئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کراپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کھیڑا ویکھ دکھائیندا۔ جگ کھیڑا ویکھے ہر کرتار، کرنی اپنی آپ کماہیا۔ دو جہاناں دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ وشن برہما شو روون زارو زار، کوک کوک رہے سنائیا۔ چوداں طبق کرن پکار، نیتز نین نین اٹھائیا۔ چوداں لوک روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کوئے دھرائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل اپار، جیرج انڈ آپ کرائیا۔ اُتبیج سیتج ویکھ کرے وچار، بے پرواہ سچا بے پرواہیا۔ گھر گھر کھیڑا تپیا

نہلک ہر شہد بھنڈار بھاگ ۱۲

وانگ انگیار، ساڈھے تن ہتھ تہ نہ کوئے بھجائیآ۔ ہر مندر رُوپ نظر نہ آئے وچ سنسار، سنسا ساگر نہ کوئے مٹائیآ۔ گر کاشد نہ سکے وچار، سنگر ملیا نہ سچا ماہیا۔ گھر گھر وڑیا کوڑ گڑیار، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیآ۔ کلجک پھڑیا اکو آر، نکھی دھار جنائیآ۔ ساچی سکھیا نہ پاوے کوئی سار، دُھر دا لیکھا نظر کسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیڑا ویکھے تھاؤں تھانیا۔ جگت کھیڑا چار دیوار، کایا مائی پوچ پچائیآ۔ اٹاں گارا محل پسار، باڈی رل مل بنت بنائیآ۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ورن برن وچ کرن پکار، کوک کوک سنائیآ۔ دُئی دوتی کوئی نہ سکے مار، ممتا موہ نہ کوئے مٹائیآ۔ اک دُو بے اُتے کرن وار، اپنا وار نہ کوئے سمجھائیآ۔ بن سنگر کوئی نہ پاوے سار، سرشٹ سبائی ہوئی ہلکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا اک سمجھائیآ۔ ساچا کھیڑا کایا گڑھ، ہر جن ہر ہر آپ جنائندا۔ گرگھ ویکھے اندر وڑ، بند تاکی کُنڈا لاہندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی درس دکھائے اگے کھڑ، سوچھ سروپی رُوپ وٹائندا۔ بھگت بھگوان لئے پھڑ، پھڑ پلو گنڈھ پوائندا۔ کوڑی کریا جائے جھڑ، مایا ممتا موہ مٹائندا۔ آتم پر ماتم جائے رل، دوتی رُوپ نہ کوئے دکھائندا۔ سچ سندیسہ دیوے گل، ناؤں نرکارا آپ درڑائندا۔ دیک جوتی جائے بل، اگیان اندھیر چکائندا۔ سرتی شبدی گرگھ رل، رل مل اپنی خوشی منائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا آپ وسائندا۔ ساچا کھیڑا کایا بنک، بنک دواری آپ بنائیآ۔ ناتاٹے راؤ رنک، راج راجان نہ کوئے وڈیائیآ۔ آتم پر ماتم ملے ہر جو کنت، سچ سہنجی اک سہائیآ۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا اتر کدے نہ جائیآ۔ گڑھ توڑے ہو میں ہنگت، نون سو اکھڑ دئے سمجھائیآ۔ گیان بودھ آتم پر ماتم میل ملاوے ساچا پنڈت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُئی دوتی دئے مٹائیآ۔ کایا کھیڑا سچ مینار، ہر ساچا سچ جنائندا۔ گرگھ سچا کرے وچار، وچار وچار نال ملائندا۔ لیکھا جانے اندر باہر کُپت ظاہر، ظاہرا ظہور ویکھ دکھائندا۔ ناد انادی سُنئے سُنائے سچی دُھنکار، دُھن آتمک راگ الائندا۔ سو مندر سوہے سچ دوار، سو کھیڑا اپر اپار، جھیڑا پنچ نظر کوئے نہ آئندا۔ پنچم پینا یار پیارا، کرے کرائے سچ پیارا، آد جگادی اک اوتارا، جگ کرتا آپ جنائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نگر کھیڑا اک وسائندا۔ نگر کھیڑے سچ وسنیک، ہر ساچا آپ وسائیآ۔ گرگھ تیرا کوئی نہ دے شریک، شرکت نظر کوئے نہ آئیآ۔ مٹے اندھیرا کوڑی تاریک، چند چاندنا اک رُشنائیآ۔

ست ستوادی سچ پریت، پریتوان دے سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے کھیڑے دے وڈیایا۔ سو کھیڑا سو بھاؤنت، جس کھیڑے ہر جو کھیل کرانیدا۔ گرگھ سخی لے ساچا کنت، مل سخیاں منگل گانیدا۔ مانس جنم بنائے بنت، گھرن بھنہنہار اپنی کھیل آپ سمجھانیدا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جوتی جاتا جوت جگانیدا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنگر اپنارنگ رنگانیدا۔ نام انمول نیا منت، من واسنا میٹ مٹانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ کھیڑا اک سہانیدا۔ ساچا کھیڑا ایک گھر، گھر گھر وچ پھیرا پانیا۔ زرگن داتا پھریدار دوارے در، سرگن دوارے الکھ جگانیا۔ سنت سہیلے گروگر چیلے آپے میلے پھڑ، پھڑ پھڑ باہوں گود بہانیا۔ اکو اکھر بودھ اگادھی آتم پر ماتم پڑھ پڑھ، ساچی و دیا کرے پڑھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے کھیڑے اکو بندھن پانیا۔ ساچا کھیڑا اکو بندھن، بندی خانہ آپ تڑانیدا۔ جس کھیڑے اندر گرگھ چندن، نئم واس سرب مٹانیدا۔ لیکھا جانے آتم پر ماتم سچ انندن، نجاند رس دکھانیدا۔ کھولے بھیو برہم برہمن، برہمانڈ اپنارنگ رنگانیدا۔ داتا دانی سور پیر سورا سربنگن، شہنشاہ اپنا حکم ورتانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا آپ وڈیایا۔ ساچا کھیڑا سچ دوارا، ہر سنگر آپ سہانیا۔ لیکھا جانے ڈونگھی غارا، گھر گھر پھول پھولانیا۔ نمسکار کرے روس سورج چند ستارا، سطح اپنی نہ کسے سمجھانیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں کرے سچ پیارا، پر م پڑکھ پر بھ پھیرا پانیا۔ کلجک اتم دے سہارا، شبد اگئی بول جیکارا، ناؤں زرنکارا اک درڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرگھ کھیڑا سچ محلہ، ہر محفل نام لگانیدا۔ جوتی شبدی آپے رلا، زرگن نور نور دھرانیدا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، آتم پر ماتم جوڑ جڑانیدا۔ لیکھا جانے ڈونگھی ڈلا، سمند ساگر کھوج کھوجانیدا۔ اچے ٹلے پر بت بجر کپاٹی اندر باہر پھرے ہو ہو جھلا، اپنی جھلک آپ جنانیدا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری بھیو کوئے نہ پانیدا۔ جس کھیڑے اندر سچ سنگھاسن سنگر ملا، سو کھیڑا سنگر روپ سہانیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا اک وڈیایا۔ ساچا کھیڑا سری بھگوان، اکو اک وسانیا۔ گرگھ کایا سچ مکان، بے مقام دے وڈیایا۔ جگ چوکڑی کر نشان، نام نشانہ اک لگانیا۔ ست ستوادی سدا سدا سد ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھانیا۔ جن بھگتاں دے بھگتی گیان، بھگون سچا نام

جھولی پائیا۔ سنتاں دیوے ساچا مان، صاحبِ سنگرِ ملے سر نایا۔ گُرمھاں راگ سنائے کان، انراگی راگ الایا۔ گُرسکھ بنائے چتر سنگھڑ سُبجان، مور کھ موڑھے دھندے لایا۔ نگر کھیڑا کرے پروان، پر م پُر کھ بے پروا ہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، نام بندھن ڈوری پائیا۔ نام بندھن پائے ڈور، ڈوری شبدی ہتھ اُٹھائیندا۔ پکڑنہارا پنج چور، چوری چوری کھیل کرائیندا۔ ویکھنہار اندھ گھور، ڈُونگھی کندر پھول پھولائیندا۔ چڑھیا پھرے ساچے گھوڑ، شبد اگئی گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہر جو ہر جن جائے بہڑ، دو جہاناں پنڈھ مُکائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، وکھ امرت روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیڑا اک صلاحندا۔ ساچا کھیڑا صفت صلاح، گُرسکھ سبجن ملے وڈیایا۔ جس اندر سے ہر ملج، بیڑا اپنے کندھ اُٹھایا۔ دوس رین دے صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ ایکنکارا ناواں پڑھا، نر نر نکارا دے جنایا۔ بجر کپائی پردہ لاه، دئی دویتی میٹ مٹایا۔ آتم سیجا دے بہا، سیج سُنہنجی سوبھا پائیا۔ جوت نر نجن دے جگا، جوتی جاتا ڈگمگایا۔ درد ڈکھ بھے بھنجن دریاں درد لئے ونڈا، بن سیوک سیوکمایا۔ نیز نام انجن دیوے پا، اگیان اندھیر چُکایا۔ سو کھیڑا دیکھے سچا تھاں، جس کھیڑے چرن ٹکایا۔ سرب سر شئی آتم پر ماتم اکھر وکھر دے پڑھا، نام ندھانا اک سنایا۔ جو جن سوہنگ ڈھولا لئے گا، پردہ اوہلا دے اُٹھایا۔ پنج چور روّلا سکے نہ کوئی پا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کوئے لڑایا۔ ساچے سنتاں سوبھا دے دوا، صحبت اپنے نام جنایا۔ اٹاں گارا مندر جگت کھیڑا دے وساء، وستو اکو وچ ٹکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا نام ور، ور داتا بے پروا ہیا۔ کرپا اندر سے ٹھاکر، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ کرپا اندر ویکھے ڈُونگھا ساگر، کایا مندر پھول پھولائیندا۔ کرپا اندر نر مل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل میل ملائے کریم قادر، کرتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرپن ہتھ پھڑائیندا۔ کرپا اندر وست جنائیندا۔ کرپا اندر میل میل ملائے کریم قادر، کرتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا کرپن ہتھ پھڑائیندا۔ کرپا اندر وست امولک، ہر سنگر آپ ورتایا۔ گُرمکھ ور لے پائے کایا گوک، دوسر ہتھ نہ کسے پھڑایا۔ راگ سنائے ہر جو انبولت، رسنا جہوانہ کوئے ہلایا۔ آد جگاد جگا جگتر بھگت بھگوان رکھے اڈولت، ڈُل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا اکو اک سمجھایا۔ اکو کرپا ہر نر نکار، آد جگاد

کرائیندا۔ بھگتاں دیوے نام بھنڈار، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ سنتاں کھولے بند کواڑ، آتم تاکی کُنڈا لاہندا۔ گرگھ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، ادھ
 وچکار نہ کوئے اٹکائیندا۔ گرگھ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، شہو دریا نہ کوئے رُڑھائیندا۔ دوس رین رین دوس دیوے آپ درس دیدار، دید عید چند
 چڑھائیندا۔ شبد اگئی بودھ اگادھی ناد انادی بول دھنکار، انحد نادی راگ سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر وچ گھر
 آپ وسائیندا۔ کرپا اندر کھیل اولّا، ہر سٹگر آپ کرائیا۔ کرپا اندر گھر وچ گھر دکھائے سچ محلہ، نرگن داتا بے پرواہیا۔ کرپا اندر سُرَت شبد پھڑے پلا،
 پھڑیا پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو کرپا جگ جگ رہیا ورتائیا۔ کرپا ساچی سٹگر رُپ، دوچارنگ نہ کوئے
 دکھائیا۔ ہر کرپا ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھولائیا۔ گر کرپا ناتائے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ملے وڈیائیا۔ ہر کرپا پرگٹ ہوئے نرمل جوت، جوتی نور
 نور رُشائیا۔ گر کرپا لیکھا جانے کایا قلعے کوٹ، بنک دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرپا اکو دست ورتائیا۔ ہر کرپا ہر کا
 ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے پھڑ پھڑ باہوں، جگ جگ اپنی سیو کمائیندا۔ کرے پیار جوں پتاراں ماؤں، بالک اپنے انگ لگائیندا۔
 نتھوایاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے کرائے سچ نیاؤں، ساچے تخت سو بھاپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ہر کرپا اندر کھیل کرائیندا۔ کرپا اندر گر اوتار، سو پڑکھ نرنجن آپ اپائیا۔ ہر پڑکھ نرنجن بھر بھنڈار، ایکنکارا دئے ورتائیا۔ آد نرنجن
 ہو اُجیار، ابناسی کرتا سیو کمائیا۔ سری بھگوان سانجھیا، سگلا سنگ نبھائیا۔ پاربرہم پر بھ دئے آدھار، ویکھے تیکھے چائیں چائیا۔ کرپا اندر کھیل کرے
 پروردگار، پیر پیغمبر لئے پڑھائیا۔ لیکھا جانے مقامے حق نوری جلوہ اک اُجیار، نورو نور نور رُشائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، نبی رسول آپ سمجھائیا۔ کرپا اندر کھانی بانی، پراپسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ کرپا اندر امرت پانی، سر سرور اک رُڑھائیندا۔ کرپا
 اندر جوت نورانی، نورو نور ڈگمگائیندا۔ کرپا اندر گر اوتار پیر پیغمبر دیوے سچ نشانی، ست ستوادی رُپ دکھائیندا۔ کرپا اندر لیکھا جانے دو جہانی، دوئے

دوئے اپنا روپ وٹائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کر کړپا کرے مہربانی، مہبان بیدوبی خیر یا اللہ الہی نور آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کړپا اندر آد جُگاد جُگا جُگتر جُگ چو کڑی کھیل وکھائیندا۔

★ ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ کرمی گرکھ سنگھ دے گرہ احمد پُر ضلع جالندھر ★

سَنگَر شبد گر پورا سوامی، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگتر اکھ کہانی، بودھ اگادھی نام درڑائیندا۔ سچکھنڈ دی سچ نشانی، سَت ستوادی آپ جنائیندا۔ اکھر وکھر کھیل مہانی، خالق خلق آپ سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم ایکا دیوے سچ دھیانی، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ لیکھا جانے چار کھانی، اندج جیرج اُتبج سبج ویکھ وکھائیندا۔ اناد انادی اگئی بانی، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، سَنگَر شبد کھیل کرائیندا۔ سَنگَر شبد سرب گنونت، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ نام درڑائے ساچا منت، منتر اکواک سمجھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چو راسی جیو جنت، جیون جُگت دے جنائیا۔ میل ملائے ساچے سنت، سَت ستوادی دیا کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، سَنگَر شبد دیا کمائیا۔ سَنگَر شبد دین دیال، دیا ندھ دیا کمائیندا۔ آد جُگادی جُگ لیکھا جانے کال، مہاکال ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت آپے بھال، ترے گن مایا ناتا توڑ تڑائیندا۔ ساچا مارگ اک سکھال، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نام انمکڑا دیوے لال، دست اموکک جھولی پائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، گر شبدی کھیل کھائیندا۔ گر شبدی کھیل اپار، آد جُگاد کرائیا۔ زرگن سرگن لے اوتار، پنچ تت چولا جُگت ہنڈھائیا۔ نام ندھانا بول جیکار، بے جیکار دے سمجھائیا۔ اکھر وکھر کر تیار، لکھ لکھ لیکھا دے جنائیا۔ صفتی صفت صفت بھنڈار، ساچی صفت صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سَنگَر بے پرواہ، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ جُگا جُگتر بن ملاح، لوک مات بیڑا آپ اٹھائیندا۔ سَت ستوادی دیوے سچ صلاح، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ اناد انادی

اک سنا، دُھن آتمک راگ الائنیدا۔ دیا باقی اک جگا، کملا پاتی نُور دھرائینیدا۔ ساچا جام دے پلا، بن ساقی سیو کمائینیدا۔ نچھر جھرنادے جھرا، نا بھی کول
 کول اُٹائینیدا۔ بند تا کی دے کھلا، بجر کپائی توڑ تڑائینیدا۔ سنت ساجن لئے بلا، آپ اپنے انگ لگائینیدا۔ نہکرمی اپنا کرم لئے کما، کرم کانڈ لیکھا آپ چکائینیدا
 - جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹگر اپنا کھیل کرائینیدا۔ گر سٹگر ساچا سچن، سچن اکو اک اھوائیا۔ دو جہان کرائے ساچا محن، لو آں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں تیرتھ اک وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپے ہوئے پردے کچن، سر اپنا ہتھ لگائیا۔ جگ چوکڑی آپے ہوئے متھن، نام مدھانا ہتھ
 اُٹھائیا۔ بھگت بھگونت سادھ سنت گرگھ ساچے آئے رکھن، نت نوت ویس وٹائیا۔ ساچا مارگ آئے دسن، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ کلجک اندھیری رین میٹے
 مسن، ساچا نُور کرے رُشائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ گر شبد سٹگر سور، سور پیر اک اھوائینیدا۔ سرب کلا
 بھرپور، بھرپوری اپنی دیا کمائینیدا۔ آد جگادی ساچا نُور، نُور نُورانہ نُور دھرائینیدا۔ بودھ اگادھی ساچی تُو، تریا راگ آپ سناائینیدا۔ وسنہارا نیڑے دُور،
 دو جہاناں پنڈھ مکائینیدا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائینیدا۔ گرگھ ورلے لائے مستک ساچی دھوڑ، نام ٹکا اک وکھائینیدا۔ چتر سگھڑ بنائے
 مورکھ موڑھ، جس جن اپنی دیا کمائینیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سٹگر کھیل کرائینیدا۔ گر شبدی کھیل اولا، عالمین ویکھے سرب
 لوکائیا۔ وسنہارا نہیل دھام اٹلا، اٹل محل کرے رُشائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیل رہیا سائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا،
 سمند ساگر کھوج کھوجائیا۔ آد جگاد جگ جگنتر جن بھگت پھرائے اپنا پلا، نام ڈوری بندھن پانرگن سرگن سکھیا دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر شبد مان وڈائیا۔ گر شبدی ساچی سیوالا، سیوا اپنی آپ جنائینیدا۔ الکھ اگم بے پرواہ، آپے ویکھ وکھائینیدا۔ دو
 جہاناں بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اپنے کندھ اُٹھائینیدا۔ جگ چوکڑی آپ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ درڑائینیدا۔ پنچم میلا سچ سبھا، ترے ترے
 لیکھا اپنے ہتھ رکھائینیدا۔ ساچا سوہلا آپے گا، ڈھولا اپنا راگ الائنیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد الائنیدا۔ شبدی راگ
 شبدی دُھن، شبدی شبد سناائیا۔ شبدی لیکھا جانے مہاسن، سُن سادھ روپ وٹائیا۔ شبدی گر لیکھا جانے اپنے گن، اوگن روپ نہ کوئے وکھائیا۔ گر

شبدی لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پکار لئے سُن، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ لکھ چوراسی وچوں چُن، گرگھ سبجَن لئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرتا، گر شبدی ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ہو اُجیار، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ڈگمگائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مُکائیندا۔ وسنہارا دھام نیا، سچ سنگھاسن اپنا آسن لائیندا۔ سچ سُنہنجنی آپ سہائیندا۔ شبد اگئی بول جیکار، بے جیکار اگو گھر سٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ گر شبدی اپنا ناؤں رکھ، سٹنگر اپنا ویس وٹائیا۔ سٹجگ تریتا دواپر کلجگ ہو پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلائی۔ سنت سہیلے مارگ دس، دہ دشا دئے گھلائی۔ حکمے اندر رکھے چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہٹ، رُو سس سورج چن منڈل منڈپ حکمے اندر پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہماکتھ آپ سائیا۔ مہماکتھ ساچی ساکھی، ہر سٹنگر آپ جنائیندا۔ گر شبد ست ساچی بھاکھی، بھاکھی اپنی آپ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل الکھنا الکھ الاکھی، لیکھا لیکھ نہ کوئے گٹائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشی، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ بھو گھلائے بوہ بدھ بھانتی، بھاو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ میٹ اندھیری راتی، شبدی چند گرو چڑھائیندا۔ دیونہارا سب دی باقی، لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں کھولے بند تاکی، ڈو نگھی کندر پھیرا پائیندا۔ میل ملائے کملا پاتی، کول نین ویکھ وکھائیندا۔ آتم پر ماتم بنے ساتھی، سگلا سنگ نبھائیندا۔ ناتا توڑے ذات پاتی، دین مذہب نہ کوئے رکھائیندا۔ شبد گرو گرو دیو سوامی، آپے ویکھے مار جھاتی، جھاکھی اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ ساچا مارگ سٹنگر چرن، دوجی اوٹ نہ کوئے جنائیا۔ گر شبدی کھولے ہرن پھرن، نچ نیتز نین درس درسائیا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، ڈرن مرن بھے نہ کوئے رکھائیا۔ لیکھا چکے ورن برن، ذات پات نہ کوئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سٹنگر شبد گہر گہیر، گن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چڑھ کے بیٹھا چوٹی اک اخیر، آخر اپنا رنگ رنگائیندا۔ نام انیلا مارے تیر، تیر نشانہ اک لگائیندا۔ دئی دوتی شرع شرعتی کوڑی کریا دیوے چیر، چیر اکو اک پائیندا۔ بدنہار تقدیر، تقصیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کٹنہارا ترے گن مایا جگت زنجیر، پنچ تت ناتا آپ تڑائیندا۔ جگ جگ کٹنہارا

بھیڑ، گرگھ گرسکھ ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیندا۔ چٹے اُپر کالی مارن والا کیر، اپنا ناؤں صفت صلاحندا۔ آد جگاد نہ ہوئے کدے دگیر، آلس ندرانہ کوئے رکھائیندا۔ داتا دانی وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ ہتھ پکڑے نام شمشیر، کھنڈا کھنڈ برہمنڈ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی کھیل کرائیندا۔ گر شبد سنگر ساکھیات، سخی سرور وڈ وڈیائیا۔ گرگھ بنائے پارجات، پر م پڑکھ بے پرواہیا۔ آتم آتم میٹے اندھیری رات، جوت زرنجن کرے رُشائیا۔ نام سنائے انحد ناد، دُھن انادی ناد جنائیا۔ امرت آتم دیوے سچ سواد، بن رسنا جہوا بیائیا۔ نو دوارے پارحاد، سکھمن ٹیڈھی بنک دُنگھی بھوری ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی دیا کمائیا۔ گر شبدی دیا ندھ دیالا، دینن اپنی دیا کمائیندا۔ گھر گھر وچ دکھائے سچی دھر مسالہ، دھرم دوارا اک پرگٹائیندا۔ جوتی نور کر اُجالا، نور نور نور رُشائیا۔ منتر گائے نام سکھالا، سکھ ساگر روپ وٹائیندا۔ سرت سوانی کرے بے حالا، بہیل اپنی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی رنگ رنگائیندا۔ گر شبدی ساچا چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ نام ندھان وجائے مردنگ، مردنگا کو ہتھ اٹھائیا۔ دُنگھی بھوری آپے لنگھ، سچ سنگھاسن ویکھ دکھائیا۔ کر پرکاس بن سورج چند، ساچا نور کرے رُشائیا۔ جن بھگتاں پائے شبدی ٹھنڈ، ساچی دھارا آپ وہائیا۔ کوڑی کریا کھنڈ کھنڈ، پنچم ناتا دے تڑائیا۔ پنچم شبد گائے سہاگی چھند، ساچا ڈھولا آپ سنائیا۔ نج آتم دیوے نجاند، نج گھر میلا سچ سُبھائیا۔ گر سکھ سرتی نار سوانی نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی لئے پرنائیا۔ ناتا توڑ انڈ پنڈ برہمنڈ، جیو اپنے لیکھے لائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سینجنگ روپ نہ کوئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر شبدی ناؤں پرگٹائیا۔ گر شبدی ناؤں ہر زرنکارا، زرنگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سو پڑکھ زرنجن کر پیرا، ہر پڑکھ زرنجن ویکھ دکھائیندا۔ ایکنکارا دے سہارا، آد زرنجن دیپ جگائیندا۔ ابناسی کرتا دے ہلارا، سیری بھگوان جھولا اک جھلائییندا۔ ابناسی کرتا بن ونجارا، پاربرہم ہٹ اک گھلائییندا۔ آتم پر ماتم اک کنارہ، ساچے بھگتن میل ملائییندا۔ گر شبد شبد گر پاوے سارا، گرہ اندر مندر کھوج کھوجائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئے مکائیندا۔ جس گرگھ سنگر گر شبد ملے پیارا، پریم پریتی اک سکھائیندا۔ دو جہاناں کرے

باہرا، گُپت ظاہرا رنگ دکھائیندا۔ محل اٹل چڑھ بولے سچ جیکارا، بے جیکار آپ سناہیندا۔ تُوں میرا میں تیرا دُجا اور نہ کوئے دوارا، دردی ہور نظر کوئے نہ آہیندا۔ بن بھگوان بھگت رہے کوارا، بن سنگر گرسکھ نہ کوئے پرناہیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلج مایا کسے کم نہ آئے شنگارہ، کوڑی کریا سرب دکھائیندا۔ جس جن پاربرہم پر بھ پُرکھ پر یتیم ملے وچ سنسارا، سو سوبھاؤنت سہاگن نار جگت جوانی جو بن مانے ٹیاریا، دو جہاناں ایتھے اوتھے ساچا سکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی دیوے ساچا ور، گر گھ ملے اگو گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔

★ ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گرچرن سنگھ دے گرہ جھنگی چک ضلع جلندھر ★

پروردگار سچ امام، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ نیوں نیوں سجدہ کرن سلام، نیتز نین نہ کوئے اٹھائیا۔ بے پرواہ تیرے بردے بنے غلام، مان تان نہ کوئے رکھائیا۔ ست ستوادی تیرا ست ایمان، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کھیلے وچ جہان، دو جہاناں ویکھ دکھائیا۔ چوڑاں طبق تیرا نشان، سچ نشانی اک درڑائیا۔ چوڑس چن تیرا بھان، تیج تیج نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ گر اوتار کہن سری بھگوان، سچھنڈ تیری وڈیائیا۔ آد جگادی سچا کاہن، گھر وسے سچا ماہیا۔ جگا جگنتر نوری رام، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سچ سندیسہ دے پیغام، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم دیوے دان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ شبد اگئی بول بن زبان، ساچا نعرہ دے سناہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت کہے ہر جو پیتا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد ٹھانڈا سیتا، تتوت نہ کوئے رکھائیندا۔ نرگن چلائے سرگن ریتا، جگ چوکڑی ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹا، اوج نیچاں میل ملاہیندا۔ دھام پرگٹائے اک اندیٹھا، جگت نظر کسے نہ آہیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنت سچن کرے پکار، اچی کوک کوک سناہیندا۔ پُرکھ ابناسی در تیرا سچا دربار، دروازہ اکو نظری آہیندا۔ جگ چوکڑی پائیں سار، نت نوت ویس وٹائیا۔ نام نہدھانا بھر بھنڈار، وست امولک اک ورتائیا۔ ست ستوادی بول جیکار، بے جیکار اپنا نام درڑائیا۔ لیکھا

جانے اندر باہر گپت ظاہر، بھو اجد ا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ گرگھ کہے ہر پار برہم، برہم ویتا آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی جانے ساچا کرم، نہکرمی کرم کمانیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی برن، ساچی سرن اک سمجھائیندا۔ ست ستوادی اکو دھرم، دھر دی دھار آپ بندھائیندا۔ آپے ہوئے بھن گھرن، گھرن بھنہار پڑکھ سمرتھ اپنی کھیل رچائیندا۔ لیکھا جانے جنم مرن، مرن جنم اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمانیندا۔ گرگھ کہے سنگر دیال، دین اپنی دیا کماپیا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، بھو کوئے نہ پائیا۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لال اپنا رنگ رنگائیا۔ زرگن سرگن بنے دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت پردہ آپ چکائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے سمجھائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، مہما اپنی دے سنائیا۔ آپے سنے مریداں حال، مرشد اپنا پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دیپ دو جہان دکھائے سچی دھر مسال، دھرم دوارا اک گھلائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ مرید مرشد منگے منگ، در آگے جھولی ڈاھندا۔ آد جگاد تیرا مردنگ، نوبت نام اک وجائیندا۔ گپت ظاہر تیرا رنگ، دید شنید کھیل کرائیندا۔ لیکھا جان کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا ویس وٹائیندا۔ سیوالا سورج چند، منڈل منڈپ آپ بھوائیندا۔ وسنہارا ساچے کھنڈ، تھر گھر اپنا گنڈا لائیندا۔ وست اموک پروردگار دیوے ونڈ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ملا شیخ مسائق کہے پیر، بے پرواہ تیری وڈیائیا۔ تیرے ہتھ شرع زنجیر، جگ چوکڑی رہیا پائیا۔ بدلنہار تقدیر، تقصیر تدبیر اپنی دے جنائیا۔ کلجک ویلا انت اخیر، آخر نظر کوئے نہ آئیا۔ تیرا کھیل بے نظیر، نیتز نیناں دس کسے نہ پائیا۔ لوک مات چوواں لوک چوواں طبق ہوئے دلگیر، دلبر ملے نہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیا۔ وشن برہما شو مارے دھاہ، نیتز نیناں نین اٹھائیندا۔ کلجک انتم ملے نہ کوئے ملاح، بیڑا پار نہ کوئے کرائیندا۔ ساچا منتر نہ دیوے کوئے درڑا، آتم پر ماتم میل نہ کوئے دکھائیندا۔ لکھ چوواں بھرے بھلی ملے نہ سچا تھاں، مندر مسجد مٹھ شو دوالے تیرا رنگ نہ کوئے رنگائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت کر گئے نہ، سگلا سنگ نہ کوئے نبھائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، پوت سپوتا نظر کوئے نہ آئیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ ترے گن مایا پئی اٹھ، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ میرے پلے رہیا نہ کچھ، خالی پلورہی دکھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل کھیلیا لگ لگ، کلجگ انتم پردہ لایا۔ سنگھ شیر پیابک، بھے اپنا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیا۔ پنچ تت تنگے راہ، رہبر نظر کوئے نہ آئیندا۔ اپ تیج وائے پر تھی آکاش رہے گرلا، اچی کوک کوک سٹائیندا۔ کون ویلا ملے پر بھ ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ سبجگ تریتا دواپر کلجگ کردے رہے گناہ، سر ہتھ نہ کوئے کائیندا۔ ایہتھے اوتھے دیوے کوئے نہ ٹھنڈی چھاں، پردہ نام کوئے نہ پائیندا۔ کھا کھا تھکے سور گاں، اپنا آپ ذبح نہ کوئے کرائیندا۔ آتم پر ماتم پکڑے کوئے نہ بانہہ، پلورہتھ نہ کوئے پھڑائیندا۔ بن پار برہم کرے نہ سچ نیاں، ساچا تخت نہ کوئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول کرے پکار، اچی کوک کوک سٹائیا۔ بہڑی بہڑی پروردگار، بے پرواہ تیرے ہتھ وڈیائیا۔ کلجگ انتم آئی ہار، پاسا جت نہ کوئے دکھائیا۔ کوڑی کریا دبی بھار، میرا بھار نہ کوئے ونڈائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بچار، ہر کنت نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گرہ مندر دھواں دھار، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیا۔ ناتا تٹا گرو اوتار، پیر پیغمبر نہ کوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیا۔ کلجگ سوراکھول اکھ، پر بھ چرن دھیان لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی مارگ دس، تیری اوٹ تکائیندا۔ راج راجان شاہ سلطان کیتے وس، بچیا کوئے رہن نہ پائیندا۔ سادھ سنت مایا متا گئے پھس، جگت زنجیر نہ کوئے تڑائیندا۔ گر در مندر مسجد کھیڑے کیتے بھٹھ، اگنی تت تت تپائیندا۔ ناتا توڑیا تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سستی نین شرمائیندا۔ بہتر ناڈ ابلے رت، امرت میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ گھر گھر نچے من مت، کلجگ کوڑا ڈور ڈونک وجائیندا۔ کسے نہ چھڈیا دھیرج جت، ست سنتو کھ رہن نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی نیتز گھٹا دتا گھت، اکو اکھ نہ کوئے گھلائییندا۔ کوئی نہ گائے تیرا جس، اُلٹی مت مت کرائیندا۔ میں کھیل کریا نٹھ نٹھ، تیرا حکم بجا ئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر کرو دھیان، دُھر در گاہی رہیا سمجھائیا۔ گر اوتار دیوے مان، نمائیاں گلے لگائیا۔ بھگت بھگوان کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔

سنت سبّجَن ویکھے آن، زِرگن زِرگن وِیس وِٹائی۔ گِرکھاں گِرگِر دے گیان، اپنا گوجھ بُجھائی۔ گِرکھاں بخشنے چرن دھیان، مستک دھوڑا ٹکا ایکو لائی۔
 وِشنوُ تیرا ویکھے نشان، وِشو اپنا رنگ رنگائی۔ برہے بُھل نہ جانا بن انجان، بالی بُدھ آپ سمجھائی۔ شکر تیرا ترسول ویکھے سری بھگوان، ترے ترے
 میلا میل ملائی۔ ترے گن مایا نہ ہو حیران، ہر جو بیٹھا راہ نکائی۔ پنج تیرا کرے کلیان، کلمہ اپنا آپ پڑھائی۔ دھرنی دھرت دھول تیرا رکھے مان،
 سر اپنا ہتھ لکائی۔ کلج تیرا لیکھا چکائے آن، چاروں کُنٹ پھیرا پائی۔ دہ دشا ہوئے حیران، ہر کا بھو کسے نہ آئی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سب دا لہنا لہنا دیوے جھولی پائی۔ پیر پیغمبر رکھی آس، آسا آسا وِچ لکائی۔ شاہ سلطان بُجھایا، مہربان دیا کمائی۔ مقامے حق نہ کوئے ہوئے
 نِراس، نِراسا روپ نہ کوئے وِٹائی۔ بے پرواہ دیوے سچ صلاح کلج اتم کرے اپنا کم خاص، خالق خلق ویکھ وکھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ساچی کرنی دے جنائی۔ گِر اوتار دے دلاسا، سو پُرکھ زِرجن آپ سمجھائیدا۔ پُرگٹ ہوئے پُرکھ ابناسا، ابناسی اپنی کل ورتائیدا۔ نو کھنڈ پر تھی
 ویکھے جگت تماشا، لکھ چوڑا سی ناچ نچائیدا۔ آپے بدلنہارا پاسا، اپنی کروٹ آپ بدلائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا آپ
 جنائیدا۔ بھگت بھگوان دکھائے نیتز، نچ نیتز آپ کھلایا۔ رت بسنتی ایکا چیتز، بُھل بُھلوڑی آپ مہکائی۔ بھاگ لگائے کایا کھیتر، در ویکھے سچا ماہیا۔ جوتی
 جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ جنائی۔ ساچے سنتاں دیوے ست، ست ستوادی دیا کمائیدا۔ آتم پر ماتم برہم مت، برہم وِدیا اک
 پڑھائیدا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیدا۔ بودھ اگادھ سنائے گتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیدا۔ لہنا دین چکائے سیاں ساڈھے تن
 ہتھ، رِوداس چمارا پندھ مُکائیدا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ مندر کھوج کھوجائیدا۔ ساچا مارگ دیوے دس، دہ دشا پردہ لائیدا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیدا۔ گِرگھ ساچے کر وچار، ہر سبّجَن سچ جنائی۔ زِرگن سرگن کرے پیار، پر م پُرکھ بے پرواہیا۔ کلج میٹے کوڑ
 گڑیار، کوڑی کریا دے کھپائی۔ ہوئے ہنگتا کرودھ نوار ہنکار، نون سو اکھر دے سمجھائی۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ رہیا اٹھائی۔
 گِرکھ اٹھ اٹھ جاگ، سو پُرکھ زِرجن آپ جگائیدا۔ لوک مات لگا بھاگ، ہر سنگر آپ لگائیدا۔ دیک جوت جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائیدا۔ کھتری

۱۲۰۱

۱۲۰۱

براہمن شوڈر ویش بنائے ساک، سجن اپنا میل ملائیدا۔ کھولنہارا بجر کپاٹ، ڈونگھی تاکی کُنڈا لائیدا۔ آتم سچ وچھائی آپے کھاٹ، سچ سہنجنی سوہیا
 پائیدا۔ کلجگ اتم ویکھے واٹ، بن پاندھی پھیرا پائیدا۔ دو جہان کھلائے اکو ہاٹ، چوڈاں طبق پردہ لائیدا۔ آتم پر ماتم گائے ساچی گاتھ، سوہنگ ڈھولا
 آپ سنائیدا۔ لہنا دینا چکھے ذات پات، ورن گوت نہ کوئے رکھائیدا۔ میل ملائے کملاپات، کول نین اکو نظری آئیدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیدا۔ پیر پیغمبر چڑھیا چا، در گھر ساچی خوشی منائیا۔ گر اوتار کرن صلاح، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ بھگت بھگوان دھیان
 رہے لگا، رنج نیتز نین اٹھائیا۔ سنت سجن ساچے سوہلے رہے گا، رسنا جہوانال ملائیا۔ گر گھ چرن کول دھیان رہے رکھا، دوسر اوٹ نہ کوئے تکائیا۔
 گر سکھ خالی جھولی رہے بھرا، بھر بھر اپنی خوشی منائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھوڑی خاک رہی رما، مستک اکو ٹکا لائیا۔ وشن برہما شو چرنی ڈگے آ،
 ڈھیہہ ڈھیہہ اپنا آپ مٹائیا۔ دھن بھاگ پر بھ پرگٹ ہووے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ پھیرا پائیا۔ کلجگ دیوے پنڈھ مکا، لیکھامات رہن نہ پائیا۔ جوٹھ
 جھوٹھ دئے کھپا، کوڑی کریا شوہ دریا رُڑھائیا۔ سچ سچ دئے سمجھا، سچ سمگری اک ورتائیا۔ رمز نال رمز لئے ملا، الف یے حمزہ نہ کوئے پڑھائیا۔ غفلت
 سب دی دئے گوا، اُلفت اپنی اک سمجھائیا۔ نفرت کرے نہ کوئے خُدا، حرف بحر کرے پڑھائیا۔ نورِ الہی ہوئے نہ کدے جُدا، جُز اجُز انہ کوئے
 بنائیا۔ صوفی جس نوں مندے رہے خُدا، سو فطرت سب دی رہیا گوا، مارگ اکو دئے لگا، اکو کلمہ دئے پڑھائیا۔ اکو حُجرہ دئے وکھا، مکہ کعبہ ڈیرہ
 ڈھاہیا۔ پروردگار نظری جائے آ، نورو نور نور رُشنائیا۔ سلام علیکم دئے دُعا، دُعا اکو اک دکھائیا۔ چوڈاں طبقاں لیکھا دئے چُکا، زمیں اسمان ڈیرہ ڈھاہیا۔
 ساچی پٹی دئے پڑھا، سکھیا اپنے ہتھ رکھائیا۔ پچھلا لیکھا دئے مکا، اگلا لیکھا دئے سمجھائیا۔ بخشنہارا سرب گناہ، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک
 اٹھائیا۔ کر کرپا جس دی پکڑے بانہ، چرن کول دئے سرنائیا۔ آپے بنے پتا ماں، بالک اپنی گود سہائیا۔ پیر پیغمبر خوشیاں رہے منا، ملا شیخ مسائق نال
 دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گر اوتار چڑھیا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ پرگٹ
 ہویا بے پرواہو، پردہ اپنا دئے چُکائیا۔ لیکھا جانے تھائیں تھاوں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیا۔ ایٹھے اوٹھے کرے سچ نیاؤں، تخت نواسی بے پرواہیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگتاں چڑھائے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ پرگٹ ہویا سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاتال آکاشاں وجائے مردنگ، مردنگا اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر ویکھے لنگھ، آوندنا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ دُئی دویتی ڈھابے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ آتم پر ماتم برہم پار برہم ایش جیو سٹائے ساچا چھند، بتی دند نہ کوئے الائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ایک نام دیوے ونڈ، وست جھولی اک بھرائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی سدا سدا بخشد، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتا، زرگن زرگن دئے سمجھائیا۔ پیر پیغمبر رہنا خبردار، نیتز نین نین گھلائی۔ پرگٹ ہووے سانجھیا، یاری اکو اک وکھائیا۔ دین مذہب کر پار، پار کنارہ اک درٹائیا۔ سنجگ ساچا کرے وبار، ست ستوادی سچا ماہیا۔ گر اوتار میلے آن، مل مل خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت کرے کلیان، کل اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنت سنگر دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، عرش قرص ویکھ وکھائیا۔ بھو چکائے کایا گرہ ایمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھو ابھیدا رہیا جنائیا۔ بھو ابھید ہر جو کھولے، خالق خلق سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار نام کنڈے ساچے تولے، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ نو سو چورنوے چوکڑی جگ سجھنڈ و سیا رہیا اوہلے، کلجگ انتم پردہ لاہندا۔ اپنا کھیل کرے ہوئے ہوئے، ابھو بھو نہ کسے سمجھائیندا۔ پورب کرے پورے کولے، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی اندر موئے، مو لا اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ دیوے مان دھرنی دھولے، دھول ہو لا بھار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی کرے پُرکھ سمرتھ، سنگر وڈا وڈا وڈیا ئیا۔ سنجگ تریتا دو اپر جس چلایا رتھ، کلجگ انتم ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ کوڑی کریا دیوے متھ، چرناں ہیٹھ دبا ئیا۔ سنجگ ساچا مارگ دس، ساچے دھندے لائیا۔ جن بھگتاں اندر آپے وس، گھر ساچا دئے وکھائیا۔ کر پرکاش کوٹن رو سس، اگیان اندھیر چکائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کرے وس، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہتھ، کلجگ لیکھا آپ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگوان، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ دو جہاناں اک نشان، زرگن داتا آپ جھلا ئیندا۔ گر

اوتار پیر پیغمبر در دوارے دیکھو آن، ہر جو کی کی کھیل کر ایندا۔ سنجگ تریتا دواپر دیندا رہیا جو دان، ساچی دست جھولی پائیندا۔ سیوالائے جس کوٹن
 کوٹ کاہن کرشن رمیا رام، دسرتھ بیٹا ناؤں دکھائیندا۔ وید شاستر سمرت پُران دیندا رہیا گیان، گیتا گیان گیان درڑائیندا۔ انجیل قرآناں دے پیغام،
 پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ حق حقیقت کلمہ کلام، کائنات آپ سنائیندا۔ گر گر شبد اگئی مارے بان، تیر انیالا آپ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ سمجھائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتا پُرکھ، پُرکھ پُرکھو تم آپ جنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ چنتا دکھ نہ کوئے رکھائیا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان لئے پرکھ، سچ کسوٹی ہتھ اٹھائیا۔ سنت سہیلے دیوے اپنا درس، درسی اپنا درس کرائیا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، ہوس ہور نہ
 کوئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، امرت میگھ اکو برس، اگنی تت دے نبھائیا۔ اگنی تت جائے نبھ، جس اپنی دیا کمائیندا۔ اگا
 پچھا جائے سبھ، سنگر پورا نظری آئیندا۔ پاربرہم پت پر میثور اپنے ہتھ نہ رکھے کچھ، بھگتاں ڈوری آپ پھڑائیندا۔ کارج کردا رہیا لگ لگ، سنجگ تریتا
 دواپر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ تیئی اوتار دھر سندیسہ رہے پچھ، سچ سندیسہ آپ جنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چرن کول رہے جھک، جھک جھک سیس سرب
 نوائیندا۔ نانک گوہند گر سنگر صاحب ٹھ، ساچی دست جھولی پائیندا۔ نرگن اندر نرگن اٹھ، سرگن سرگن میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ ساچی کرنی نو نو چار، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ کروڑ تیتیس دے
 آدھار، سُرپت میل ملائیا۔ گن گندھرب کر پیار، کنز جھپ ویکھ دکھائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، گیت گوہند الایا۔ سنجگ تریتا دواپر دیکھیا وارو وار،
 نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ برہما ویتا کر پیار، چارے ویداں کرے پڑھائیا۔ چارے گنٹ پاوے سار، چارے جگ دے وڈیائیا۔ چارے کھانی دے آدھار،
 اندج جیرج اُتبھج سیتج بندھن پائیا۔ چارے بانی بول جیکار، پراپنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ آپے ویسا سب توں باہر، اپنا بھو نہ کسے جنائیا۔ سیوالا
 تیئی اوتار، سنجگ تریتا دواپر کلج سنگ نبھائیا۔ بھگت اٹھاراں کھول کواڑ، اکھ اکھ نال ملائیا۔ پیر پیغمبر دے آدھار، ایکا کلمہ دے سمجھائیا۔ دس دس گرو
 کر پیار، پریتی پریتیم نال نبھائیا۔ ساچی ریتی وچ سنسار، ساکھیات دے سمجھائیا۔ نانک گوہند بول جیکار، اچی کوک کوک الایا۔ کلج انتم پرگٹ ہووے

نہہکنک نرائن ز اوتار، نہ کوئی پتانہ کوئی مائیہ۔ سمبل وسے دھام نیار، ساچے مندر سوبھا پائیہ۔ شبد اگمی بول جیکار، دو جہاناں دئے سمجھائیہ۔ لو آں پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردار، بے خبر اپنی خبر آپ جنائیہ۔ لکھ چوراسی آئے ہار، لیکھا سب دادئے مُکائیہ۔ بھکت بھگونت کر کرپا لئے اُٹھال، لکھ
 چوراسی پھول پھولائیہ۔ لیکھا چکے شاہ کنگال، شہنشاہ اِکو نظری آئیہ۔ گرگھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیہ۔ نرگن سرگن بن دلال، ساچا ونج
 اک دکھائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتار پیر پیغمبر بھکت بھگوان دئے سمجھائیہ۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھو
 اُڈیک، ہر سنگر آپ سنایا۔ پرگٹ ہوئے لاشریک، سب دی شرکت دئے مٹایا۔ لکھ چوراسی بخشے اک پریت، پریتوان پھیرا پایا۔ ستجگ چلے ساچی
 پریت، کلجگ کوڑا دئے کھپایا۔ آتم پر ماتم گائے ساچا گیت، سوہنگ ڈھولا دئے پڑھایا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ میٹھ، لوک مات اتر نہ جایا۔ دیوے نام
 اک اندیٹھ، اندیٹھری دھار چلایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، دکھ امرت روپ وٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ دئے لگایا۔ ساچا
 مارگ لائے مات، سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیہ۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھکت بھگوان بنائے اک جماعت، اِکو اکھر دئے پڑھائیہ۔ نرگن میلا نرگن چیل نرگن بنے
 سجن ساک، سگلا سنگ نبھائیہ۔ نرگن خاک نرگن پاک، نرگن کھولنہارا تاک، اپنا پردہ آپ اُٹھائیہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سب دا لیکھا دئے مُکائیہ۔ سب دا لیکھا ہر مُکاؤنا، مہر اپنے نام لگائیہ۔ دو جہاناں راہ چلاؤنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیہ۔ وشن برہما شو اپنی جوت
 ملاؤنا، جوتی جوت کرے رُشنائیہ۔ گرگھ ساچے مان دواؤنا، گرگھساں آپ پرگٹائیہ۔ برہم ویتا آپ بناؤنا، کر کریتا ویکھے چائیں چائیا۔ جیٹھاسٹ اک
 اُپجاؤنا، شو لیکھا دئے مُکائیہ۔ اندر لہنا آپ چکاؤنا، چھوٹے بالے دئے وڈیائیہ۔ دھرو پندھ آپ چکاؤنا، بندی خانہ کوئے نظر نہ آئیہ۔ گر کا لال گر اپنے
 رنگ رنگاؤنا، پنچم میلا سچ سُبھائیہ۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ ودھان اک بناؤنا، نیتز نظر کسے نہ آئیہ۔ پنچ پروان سب نے گاؤنا، گا گا خوشی منائیہ۔ پنچ
 پردھان تحم ورتاؤنا، سچ پردھانگی دئے وڈیائیہ۔ پنچاں در اک سہاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیہ۔ شاہ پاتشاہ تحم چلاؤنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیہ۔ پیر پیغمبر
 گر اوتار پھر پھر باہوں ایکا گھر بہاؤنا، پچھلا لیکھا آپ چکاؤنا۔ رل مل ڈھولا سوہلا سب نے گاؤنا، واہ وا تیری وڈی وڈیائیہ۔ دین مذہب رولا کسے نہ پاؤنا،

ذات پات نہ کوئے لڑائیا۔ دھرنی ہو لا بھار کراونا، مورکھ موڑھے دئے کھپائیا۔ گرگھ سچے آپ اُچاونا، گرگر بوجھ بُجھائیا۔ دیدِ عید چند آپ چڑھاونا، چاروں گنٹ ہوئے رُشنائیا۔ ساچا مندر آپ سہاونا، گرہ اندر سو بھاپائیا۔ راگ انادی آپے گاونا، دُھن آتمک راگ الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجگ لیکھا لیکھے پائیا۔ کلجگ اتم دوئے جوڑ، پر بھ اگے سیس بُجھکائیندا۔ چاروں گنٹ کیتی دوڑ، نٹھ نٹھ پندھ مُکائیندا۔ جیو جنت کیتا ریٹھا کوڑ، مٹھارس نہ کوئے دکھائیندا۔ کوڑی کریا لایا پوڑ، سچا ڈنڈا ہتھ کوئے نہ پائیندا۔ تیرے نام دی رکھی اوڑ، ساچا میگھ نہ کوئے برسائیندا۔ پاربرہم ابناسی کرتے میری کرنی ویکھ کر کے غور، تیری کیتی بُھل نہ جائیندا۔ سادھاں سنتاں بدلے طور، طبع سب دی آپ بدلاییندا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شو دوالے بیٹھے سرب چور، چوری گرگر سرب کمائیندا۔ وسن آپے کایا اندھیرے گھور، ساچا چند نہ کوئے چڑھائیندا۔ تیرے ہتھ کسے دی اوَن نہ دتی ڈور، گڈی ادھ وچ اڈائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار مچائے شور، گیت میرا کو گائیندا۔ میں تیرا بالا نگا چھوہر، چوتھا جگ واسطہ پائیندا۔ میٹوں خالی ہتھ نہ تور، تیرے اگے جھولی ڈاہندا۔ پر بھ تیری سدا لوڑ، تڈھ بن کم کسے نہ آئیندا۔ بہڑی بہڑی جائیں بہڑ، چار یاری سنگ نہ کوئے بُجھائیندا۔ محمد ناتا گیا توڑ، عیسیٰ موسیٰ نظر کوئے نہ آئیندا۔ گر اوتار گئے چھوڑ، پھڑ گلے نہ کوئے لگائیندا۔ آنت تیرے اُتے سٹی ڈور، دوسراوٹ نہ کوئے نکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے منگ منگائیندا۔ منگاں در میرے بھگوان، تیرے اگے سیس بُجھکائیا۔ نو کھنڈ پر تھی جُھلایا کوڑ نشان، بچیا کوئے رہن نہ پائیا۔ گھر گھر واڑیا پنج شیطاں، دوس رین کرے لڑائیا۔ کسے نظر نہ آئے ساچا کاہن، لکھ پوراسی گوپی دئے ڈہائیا۔ رام رمیا نہ ملیا آن، سینا سرتی نہ کوئے پرنائیا۔ نانک گو بند کرے نہ کوئے پہچان، بھرے بُھلی سرب لوکائیا۔

پیر پیغمبر نہ صفت صلاحیا۔ کئے مدینے ہویا حرام، حرمت سب دی رہیا گوائیا۔ ثابت رہن نہ دتا کوئے امام، صدق صبوری نہ کوئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر ودھیا کوڑ گڑیا راکام، کلمہ نبی سرب بھلایا۔ اپنی منائی سب نوں آن، سر سر حکم منایا۔ تیرا حکم کر پروان، چو داں طبق پھیرا پائیا۔ آنت چرنی ڈگا آن، جوں بھاوے لے چلایا۔ میں بالک بال انجان، تیری صفت کہن نہ جائیا۔ نو کھنڈ پر تھی کھلیا کھیل مہان، خالق خلق خاک وچ ملائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم دینا اکو ور، در تیرا موہے بھائی۔ تیرے در منگی منگ، میرے صاحب سچے گوسانیا۔ لکھ چوراسی کیتا ننگ، ناتا توڑیا بھیناں بھائیاں۔ ترے گن مایا ماریا ڈنگ، اتم پر ماتم ہوئی جدائیا۔ سچ دوارے دیکھے لنگھ، گھر گھر پھیریاں پائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، سچ سہنجنی نہ کوئے ہنڈھائیا۔ نو کھنڈ پر تھی بھیکھ پکھنڈ، سچ سچ نہ کوئے وڈیائیا۔ کرپا اتم موہے دیویں نہ کوئے دنڈ، در تیرے سیس بھکائیا۔ تیرے چرناں ماناں انند، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرنایا۔ پُرکھ ابناسی دتے حال، احوال آپ جنایا۔ کلجگ اتم تیرا دیکھیا کھیل کمال، اچھل اچھل تیری وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے حال، من مت دے ڈھائیا۔ سب دے سر تے کوئے کال، کال نگارہ رہیا وجایا۔ سچ دے نہ کوئے دلال، پلو ہتھ نہ کوئے پھڑایا۔ بن ہر نامے ہوئے کنگال، وست اموک نظر کوئے نہ آیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، پلو سکے نہ کوئے چھڈایا۔ پرگٹ ہو دین دیاں، دین اپنی دیا کمایا۔ گرگھ گرگھ ساچے سنت لے اٹھال، بھگت بھگوت میل ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا دے سمجھایا۔ ساچی سکھیا کلجگ سکھ، ہر ساچا سچ جنائندا۔ میرے بھگتاں کولوں منگ بھکھ، ساچا مارگ اک دکھائندا۔ تیرا اتم ونڈن حصہ حص، دردی درد درد ونڈائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ اک جنائندا۔ ساچا راہ دس مہربان، مہر نظر اک اٹھایا۔ کون دوارے دے تیرا نشان، نشانہ کون رہیا جھلایا۔ کون سوہے مندر مکان، کون کھیڑا سوہا پائیا۔ کون گائے ساچا گان، گا گا خوشی منایا۔ کون روپ کرے دھیان، دھیان دھیان نال ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، جن بھگتاں بھو چکائی۔ ساچے بھگتاں دتے بھو، ہر ساچا سچ جنائندا۔ پُرکھ ابناسی الکھ اھیو، اگم اتھاہ دیکھ دکھائندا۔ کلجگ اتم گر اوتار پیر پیغمبر نرگن سرگن لائے سیو، ساچی سیوا آپ جنائندا۔ جنہاں امرت رس دیوے ساچا میو، رسا رس نہ کوئے دکھائندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ سمجھائندا۔ ساچے بھگت سُن لے جگ، ہر سنگر آپ جنایا۔ جنہاں ملیا سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جنم جنم دی مٹی اگ، ترسنا بھکھ مٹایا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے گت، سوہنگ ہنسا چا چپایا۔ اتم جوتی گئی جگ، اگیان اندھیر مٹایا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پنڈھ مکایا۔ اتم پر ماتم لڈائے لڈ، ساچی

گودی آپ سہانیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، چرن کول دے سرناٹیا۔ تس دوارے جا کے بول اکھ، اکھ اکھ اک سٹانیا۔ پر بھ پرگٹ ہو یا آپ پر تھ، سوچھ سروپی روپ وٹانیا۔ بھگت ملائے ہس ہس، دست بدست دست پھڑانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ رہیا جناٹیا۔ ساچا سندیسہ سُن چڑھیا چا، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ کون ویلا اٹھ اٹھ جاں، اپنا پنڈھ مکائیندا۔ جن بھگتاں چرنی ڈگاں جا، نیوں نیوں سپیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سٹانیندا۔ سچ سیندھ اینکار، ایکا وار سٹانیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ زرگن سرگن کردا رہیا وبار، انتم اپنا پھیرا پانیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا رنگ رنگانیا۔ ساچا مارگ دے سکھال، ساچی سکھیا اک سمجھانیا۔ در جانا بن کنگال، من ہنکار نہ کوئے رکھانیا۔ گل پلو لینا ڈال، نیز نین شرمایا۔ جا کے دسنا اپنا حال، چوڈاں صدیاں بھيو کھلایا۔ زرگن وسے نال نال، نظر کسے نہ آتیا۔ تیرا بھگت بنے دلال، بھگون لیکھا دے مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ رہیا جناٹیا۔ بھگت دوارے جا کھجگ، کلکاتی آپ جناٹیندا۔ انتم اوڈھ رہی پگ، ویلا گیا ہتھ نہ آسیندا۔ نو کھنڈ پر تھی پین والی لٹ، آگے ہونہ کوئے بچائیندا۔ سب دی جڑ دیوے پٹ، بچیا کوئے نظر نہ آسیندا۔ لکھ چوراسی بھاگ گئے کھٹ، اپنا بھاگ نہ کوئے ونڈائیندا۔ پنچ وکارا کڈھے کٹ، نام کھنڈا اک چکائیندا۔ جن بھگتاں اُپر ہر جو جائے تھ، اٹ اپنی دیا کمائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نہجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ جنم جنم دا کڈھے کھوٹ، سچ سمگری اک ورتائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو اوٹ، آسرا سچو سچ جناٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، ہر سنگر آپ جناٹیا۔ لیکھا جانے آد انت، جگا جگنت ویکھ دکھانیا۔ نام ندھانا منیا منت، سوہنگ سو کرے پڑھانیا۔ جس رچنارچی آد سو ویکھنہارا انت، بے انت اپنا ناؤں رکھانیا۔ آپے بن بن ساچا کنت، لکھ چوراسی نار ہنڈھانیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنجگ مارگ آپ لگانیا۔ سنجگ مارگ ہر کرتارا، کلجگ انت انت لگائیندا۔ کلجگ دیوے سچ سہارا، بھگت دوار اک دکھائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ہتھ منارا، منی رکھی بھيو نہ آسیندا۔ لیکھا جانے روداس چمارا، کپیر جولاہا راہ تکائیندا۔ اُچے مندر کرے پکارا، کوک کوک کوک الائیندا۔ واہ واہ تیری قدرت

پروردگارا، تیرا کھیل نظر کسے نہ آئیندا۔ سَتَجگ تریتا دواپر کلجگ نو نو چار ویکھیا وارو وارا، نِت نوت ویس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار نام آدھارا، نام
 ہٹ اک چلائیندا۔ اتم کھیل کرے آپ نرکارا، نرگن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ محل اٹل اک اُسارا، سمبل آسن ڈیرہ لائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ
 لکھ نہ کوئے سمجھائیندا۔ سَتَجگ چلے راہ نیارا، نرکارا آپ چلائیندا۔ بھگتاں دکھائے بھگت دوارا، بھگوان ہر جو آپ پرگٹائیندا۔ سیوا کرے بن بن سیوک
 سیوادارا، چاکر چاک آپ اکھوائیندا۔ نامے تیرا قرض اُتارا، ساتا دو آ جوڑ جنائیندا۔ بہتراں کرائے ونج و نجارا، ہٹ اکو اک دکھائیندا۔ کلجگ دیوے سچ
 سہارا، ہر ساچ سچ سمجھائیندا۔ مل بھگتاں سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بول جیکارا، تیرا ہولا بھار کرائیندا۔

